

အဘိဓမ္မာပိဋက
ကထာဝတ္ထုပါဠိတော်
မြန်မာပြန်

နမော တဿ ဘဂဝတော အရဟတော သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဿ။

၁ - ပုဂ္ဂလကထာ	၁၃ - တေရသမဝင်
၂ - ဒုတိယဝင်	၁၄ - စုဒ္ဓသမဝင်
၃ - တတိယဝင်	၁၅ - ပန္နရသမဝင်
၄ - စတုတ္ထဝင်	၁၆ - သောဠသမဝင်
၅ - ပဉ္စမဝင်	၁၇ - သတ္တရသမဝင်
၆ - ဆဋ္ဌဝင်	၁၈ - အဋ္ဌာရသမဝင်
၇ - သတ္တမဝင်	၁၉ - ဧကုနဝိသတိမဝင်
၈ - အဋ္ဌမဝင်	၂၀ - ဝိသတိမဝင်
၉ - နဝမဝင်	၂၁ - ဧကဝိသတိမဝင်
၁၀ - ဒသမဝင်	၂၂ - ဗာဝိသတိမဝင်
၁၁ - ဧကာဒသမဝင်	၂၃ - တေဝိသတိမဝင်
၁၂ - ဒွါဒသမဝင်	

ကထာဝတ္ထုပါဠိတော် မြန်မာပြန်
မာတိကာ ပြီးပြီ။

အဘိဓမ္မာပိဋက
ကထာဝတ္ထုပါဠိတော်
မြန်မာပြန်

နမော တဿ ဘဂဝတော အရဟတော သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဿ။

=== ၁ - ပုဂ္ဂလကထာ ===

- ၁ - သုဒ္ဓသစ္စိကဋ္ဌ
 - ၁ - အနုလောမပစ္စနိက် (က) ပဌမနိဂ္ဂဟ
 - ၂ - ပစ္စနိကာနုလောမ (ခ) ဒုတိယနိဂ္ဂဟ
- ၂ - သြကာသသစ္စိကဋ္ဌ
 - ၁ - အနုလောမပစ္စနိက် (ဂ) တတိယနိဂ္ဂဟ
- ၃ - ကာလသစ္စိကဋ္ဌ
 - ၁ - အနုလောမပစ္စနိက် (ဃ) စတုတ္ထနိဂ္ဂဟ
- ၄ - အဝယဝသစ္စိကဋ္ဌ
 - ၁ - အနုလောမပစ္စနိက် (င) ပဉ္စမနိဂ္ဂဟ
 - ၂ - သြကာသသစ္စိကဋ္ဌ
 - ၂ - ပစ္စနိကာနုလောမ (စ) ဆဋ္ဌနိဂ္ဂဟ
 - ၃ - ကာလသစ္စိကဋ္ဌ
 - ၂ - ပစ္စနိကာနုလောမ (ဆ) သတ္တမနိဂ္ဂဟ
- ၄ - အဝယဝသစ္စိကဋ္ဌ
 - ၂ - ပစ္စနိကာနုလောမ (ဇ) အဋ္ဌမနိဂ္ဂဟ
- ၅ - သုဒ္ဓိကသံသန္ဓနာ
- ၆ - သြပမ္ပသံသန္ဓနာ
- ၇ - စတုတ္ထနယသံသန္ဓနာ
- ၈ - လက္ခဏယုတ္တိကထာ
- ၉ - ဝစနသောဓနကထာ
- ၁၀ - ပညတ္တာနုယောဂ

ကထာဝတ္ထုပါဠိတော်

=== ၁ - ပုဂ္ဂလကထာ ===

- ၁၁ - ဂတိအနုယောဂ
- ၁၂ - ဥပါဒါပညတ္တာနုယောဂ
- ၁၃ - ပုရိသကာရာနုယောဂ
- ၁၄ - အဘိညာနုယောဂ
- ၁၅-၁၈ - ဉာတကာနုယောဂါဒိ
- ၁၉ - ပဋိဝေဓာနုယောဂ
- ၂၀ - သံဃာနုယောဂ
- ၂၁ - သစ္စိကဋ္ဌသဘာဂါနုယောဂ
 - ၂ - ပရိဟာနိကထာ
 - ၁ - ဝါဒယုတ္တိပရိဟာနိ
 - ၂ - အရိယပုဂ္ဂလသံသန္ဓနပရိဟာနိ
 - ၃ - သုတ္တသာဓနပရိဟာနိ
 - ၃ - ဗြဟ္မစရိယကထာ
 - ၁ - သုဒ္ဓဗြဟ္မစရိယကထာ
 - ၂ - သံသန္ဓနဗြဟ္မစရိယကထာ
 - ၃ - ဩဓိသောကထာ
 - ၄ - ဇောတိကထာ
 - ၁ - န သုတ္တာဟရဏကထာ
 - ၂ - သုတ္တာဟရဏကထာ
 - ၅ - သဗ္ဗမတ္ထိတိကထာ
 - ၁ - ဝါဒယုတ္တိ
 - ၂ - ကာလသံသန္ဓနာ
 - ၆ - အတိတက္ခန္ဓာဒိကထာ
 - ၁ - န သုတ္တသာဓန
 - ၂ - သုတ္တသာဓန

ကထာဝတ္ထုပါဠိတော်

=== ၁ - ပုဂ္ဂလကထာ ===

- ၇ - ဧကစုံ အတ္ထိတိကထာ
 - ၁ - အတိတာဒိဧကစွကထာ
 - ၂ - အနာဂတာဒိဧကစွကထာ
- ၈ - သတိပဋ္ဌာနကထာ
- ၉ - ဟေဝတ္ထိကထာ

=== ၂ - ဒုတိယဝဂ် ===

(၁၀) ၁ - ပရူပဟာရကထာ	(၁၆) ၇ - စိတ္တဋ္ဌိတိကထာ
(၁၁) ၂ - အညာဏကထာ	(၁၇) ၈ - ကုက္ကုဋကထာ
(၁၂) ၃ - ကင်္ခါကထာ	(၁၈) ၉ - အနုပုဗ္ဗာဘိသမယကထာ
(၁၃) ၄ - ပရဝိတာရဏကထာ	(၁၉) ၁၀ - ဝေါဟာရကထာ
(၁၄) ၅ - ဝစီဘေဒကထာ	(၂၀) ၁၁ - နိရောဓကထာ
(၁၅) ၆ - ဒုက္ခာဟာရကထာ	

=== ၃ - တတိယဝဂ် ===

(၂၁) ၁ - ဗလကထာ	(၂၇) ၇ - ဒိဗ္ဗစက္ခုကထာ
(၂၂) ၂ - အရိယန္တိကထာ	(၂၈) ၈ - ဒိဗ္ဗသောတကထာ
(၂၃) ၃ - ဝိမုတ္တိကထာ	(၂၉) ၉ - ယထာကမ္မူပဂတဉာဏကထာ
(၂၄) ၄ - ဝိမုစ္စမာနကထာ	(၃၀) ၁၀ - သံဝရကထာ
(၂၅) ၅ - အဋ္ဌမကကထာ	(၃၁) ၁၁ - အသညကထာ
(၂၆) ၆ - အဋ္ဌမကဿ ဣန္ဒြိယကထာ	(၃၂) ၁၂ - နေဝသညာနာသညာယတနကထာ

ကထာဝတ္ထုပါဠိတော်

=== ၄ - စတုတ္ထဝဂ် ===

(၃၃) ၁ - ဂိဟိဿ အရဟတိကထာ	(၃၈) ၆ - ဗောဓိယာဗုဒ္ဓေါတိကထာ
(၃၄) ၂ - ဥပပတ္တိကထာ	(၃၉) ၇ - လက္ခဏကထာ
(၃၅) ၃ - အနာသဝကထာ	(၄၀) ၈ - နိယာမောက္ကန္တိကထာ
(၃၆) ၄ - သမန္နာဂတကထာ	(၄၁) ၉ - အပရာပိ သမန္နာဂတကထာ
(၃၇) ၅ - ဥပေက္ခာသမန္နာဂတကထာ	(၄၂) ၁၀ - သဗ္ဗသံယောဇနပ္ပဟာနကထာ

=== ၅ - ပဉ္စမဝဂ် ===

(၄၃) ၁ - ဝိမုတ္တိကထာ	(၄၈) ၆ - သမ္ပုတိဉာဏ ကထာ
(၄၄) ၂ - အသေခဉာဏကထာ	(၄၉) ၇ - စိတ္တာရမ္မဏကထာ
(၄၅) ၃ - ဝိပရိတကထာ	(၅၀) ၈ - အနာဂတဉာဏကထာ
(၄၆) ၄ - နိယာမကထာ	(၅၁) ၉ - ပဋုပ္ပန္နကထာ
(၄၇) ၅ - ပဋိသန္ဓိဒါကထာ	(၅၂) ၁၀ - ဖလဉာဏကထာ

=== ၆ - ဆဋ္ဌဝဂ် ===

(၅၃) ၁ - နိယာမကထာ	(၅၈) ၆ - အာကာသကထာ
(၅၄) ၂ - ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒကထာ	(၅၉) ၇ - အာကာသောသနိဒဿနောတိကထာ
(၅၅) ၃ - သစ္စကထာ	(၆၀) ၈ - ပထဝီဓာတု သနိဒဿနာတိအာဒိကထာ
(၅၆) ၄ - အာရုပ္ပကထာ	(၆၁) ၉ - စက္ခုန္ဒြိယံ သနိဒဿနန္တိအာဒိကထာ
(၅၇) ၅ - နိရောဓသမာပတ္တိကထာ	(၆၂) ၁၀ - ကာယကမ္မံ သနိဒဿနန္တိကထာ

=== ၇ - သတ္တမဝဂ် ===

(၆၃) ၁ - သင်္ဂဟိတကထာ	(၆၈) ၆ - ဣတောဒိန္နကထာ
(၆၄) ၂ - သမ္ပယုတ္တကထာ	(၆၉) ၇ - ပထဝီကမ္မဝိပါကောတိကထာ
(၆၅) ၃ - စေတသိကကထာ	(၇၀) ၈ - ဇရာမရဏံဝိပါကောတိကထာ
(၆၆) ၄ - ဒါနကထာ	(၇၁) ၉ - အရိယဓမ္မဝိပါကကထာ
(၆၇) ၅ - ပရိဘောဂမယပုညကထာ	(၇၂) ၁၀ - ဝိပါကောဝိပါကဓမ္မဓမ္မောတိကထာ

ကထာဝတ္ထုပါဠိတော်

=== ၈ - အဋ္ဌမဝဂ် ===

(၇၃) ၁ - ဆဂတိကထာ	(၇၉) ၇ - ရူပဓာတုယာ အာယတနကထာ
(၇၄) ၂ - အန္တရာဘဝကထာ	(၈၀) ၈ - အရူပေရူပကထာ
(၇၅) ၃ - ကာမဂုဏကထာ	(၈၁) ၉ - ရူပံ ကမ္မန္တိကထာ
(၇၆) ၄ - ကာမကထာ	(၈၂) ၁၀ - ဇီဝိတိန္ဒြိယကထာ
(၇၇) ၅ - ရူပဓာတုကထာ	(၈၃) ၁၁ - ကမ္မဟေတုကထာ
(၇၈) ၆ - အရူပဓာတုကထာ	

=== ၉ - နဝမဝဂ် ===

(၈၄) ၁ - အာနိသံသဒဿာဝိကထာ	(၉၀) ၇ - ဝိတက္ကာနုပတိတကထာ
(၈၅) ၂ - အမတာရမ္မဏကထာ	(၉၁) ၈ - ဝိတက္ကဝိပ္ပိရသဒ္ဓကထာ
(၈၆) ၃ - ရူပံ သာရမ္မဏန္တိကထာ	(၉၂) ၉ - န ယထာစိတ္တဿဝါစာတိကထာ
(၈၇) ၄ - အနုသယာအနာရမ္မဏကထာ	(၉၃) ၁၀ - န ယထာစိတ္တဿကာယကမ္မန္တိကထာ
(၈၈) ၅ - ဉာဏံ အနာရမ္မဏန္တိကထာ	(၉၄) ၁၁ - အတီတာနာဂတသမန္နာဂတကထာ
(၈၉) ၆ - အတီတာနာဂတာရမ္မဏကထာ	

=== ၁၀ - ဒသမဝဂ် ===

- (၉၅) ၁ - နိရောဓကထာ
- (၉၆) ၂ - ရူပံ မဂ္ဂေါတိကထာ
- (၉၇) ၃ - ပဉ္စဝိညာဏသမင်္ဂီဿမဂ္ဂကထာ
- (၉၈) ၄ - ပဉ္စဝိညာဏာကုသလာပိ အကုသလာပိတိကထာ
- (၉၉) ၅ - သာဘောဂါတိကထာ
- (၁၀၀) ၆ - ဒွိဟိသီလေဟိကထာ
- (၁၀၁) ၇ - သီလံ အစေတသိကန္တိကထာ
- (၁၀၂) ၈ - သီလံ နစိတ္တာနုပရိဝတ္တိတိကထာ
- (၁၀၃) ၉ - သမာဒါနဟေတုကထာ
- (၁၀၄) ၁၀ - ဝိညတ္တိ သီလန္တိကထာ
- (၁၀၅) ၁၁ - အဝိညတ္တိ ဒုဿိလုန္တိကထာ

ကထာဝတ္ထုပါဠိတော်

=== ၁၁ - ကောဒသမဝဂ် ===

- (၁၀၆-၈) ၁-၃ - တိသောပိအနုသယကထာ
- (၁၀၉) ၄ - ဉာဏကထာ
- (၁၁၀) ၅ - ဉာဏံ စိတ္တဝိပုယုတ္တန္တိကထာ
- (၁၁၁) ၆ - ဣဒံ ဒုက္ခန္တိကထာ
- (၁၁၂) ၇ - ဣဒ္ဓိဗလကထာ
- (၁၁၃) ၈ - သမာဓိကထာ
- (၁၁၄) ၉ - ဓမ္မဋ္ဌိတတာကထာ
- (၁၁၅) ၁၀ - အနိစ္စတာကထာ

=== ၁၂ - ဒွါဒသမဝဂ် ===

(၁၁၆) ၁ - သံဝရောကမ္မန္တိကထာ	(၁၂၁) ၆ - ကောလံကောလကထာ
(၁၁၇) ၂ - ကမ္မကထာ	(၁၂၂) ၇ - ဧကပီဇိကထာ
(၁၁၈) ၃ - သဒ္ဓေါဝိပါကောတိကထာ	(၁၂၃) ၈ - ဇီဝိတာ ဝေါရောပနကထာ
(၁၁၉) ၄ - သဠာယတနကထာ	(၁၂၄) ၉ - ဒုဂ္ဂတိကထာ
(၁၂၀) ၅ - သတ္တက္ခန္တုပရမကထာ	(၁၂၅) ၁၀ - သတ္တမဘဝိကကထာ

=== ၁၃ - တေရသမဝဂ် ===

(၁၂၆) ၁ - ကပ္ပဋ္ဌကထာ	(၁၃၁) ၆ - သမ္ပုဇိဘူတကထာ
(၁၂၇) ၂ - ကုသလပဋိလာဘကထာ	(၁၃၂) ၇ - သမာပန္နော အသာဒေတိကထာ
(၁၂၈) ၃ - အနန္တရာပယုတ္တကထာ	(၁၃၃) ၈ - အသာတရာဂကထာ
(၁၂၉) ၄ - နိယတဿ နိယာမကထာ	(၁၃၄) ၉ - ဓမ္မတဏှာ အဗျာကတာတိကထာ
(၁၃၀) ၅ - နိဂုတကထာ	(၁၃၅) ၁၀ - ဓမ္မတဏှာနုဒုက္ခသမုဒယောတိကထာ

ကထာဝတ္ထုပါဠိတော်

=== ၁၄ - စုဒ္ဒသမဝဂ် ===

- (၁၃၆) ၁ - ကုသလာကုသလပဋိသန္ဓဟနကထာ
- (၁၃၇) ၂ - သဠာယတနုပ္ပတ္တိကထာ
- (၁၃၈) ၃ - အနန္တရပစ္စယကထာ
- (၁၃၉) ၄ - အရိယဂ္ဂပကထာ
- (၁၄၀) ၅ - အညောအနုသယောတိကထာ
- (၁၄၁) ၆ - ပရိယုဋ္ဌာနံ စိတ္တဝိပ္ပယုတ္တန္တိကထာ
- (၁၄၂) ၇ - ပရိယာပန္နကထာ
- (၁၄၃) ၈ - အဗျာကတကထာ
- (၁၄၄) ၉ - အပရိယာပန္နကထာ

=== ၁၅ - ပန္နရသမဝဂ် ===

- (၁၄၅) ၁ - ပစ္စယတာကထာ
- (၁၄၆) ၂ - အညမညပစ္စယကထာ
- (၁၄၇) ၃ - အဒ္ဓါကထာ
- (၁၄၈) ၄ - ခဏလယမုဟုတ္တကထာ
- (၁၄၉) ၅ - အာသဝကထာ
- (၁၅၀) ၆ - ဇရာမရဏကထာ
- (၁၅၁) ၇ - သညာဝေဒယိတကထာ
- (၁၅၂) ၈ - ဒုတိယ သညာဝေဒယိတကထာ
- (၁၅၃) ၉ - တတိယသညာဝေဒယိတကထာ
- (၁၅၄) ၁၀ - အသညသတ္တုပိကကထာ
- (၁၅၅) ၁၁ - ကမ္မုပစယကထာ

=== ၁၆ - သောဠသမဝဂ် ===

- (၁၅၆) ၁ - နိဂ္ဂဟကထာ
- (၁၅၇) ၂ - ပဂ္ဂဟကထာ
- (၁၅၈) ၃ - သုခါနုပ္ပဒါနကထာ
- (၁၅၉) ၄ - အဓိဂယုမနသိကာရကထာ
- (၁၆၀) ၅ - ရှုပ်ဟေတုတိကထာ
- (၁၆၁) ၆ - ရှုပ်သဟေတုကန္တိကထာ
- (၁၆၂) ၇ - ရှုပ်ကုသလာကုသလန္တိကထာ
- (၁၆၃) ၈ - ရှုပ်ဝိပါကောတိကထာ
- (၁၆၄) ၉ - ရှုပ်ရူပါဝစရာ ရှုပ်ဝစရန္တိကထာ
- (၁၆၅) ၁၀ - ရှုပ်ရူပဓာတုပရိယာပန္နကထာ

ကထာဝတ္ထုပါဠိတော်

=== ၁၇ - သတ္တရသမဝင် ===

- (၁၆၆) ၁ - အရဟတော ပုညပုဗ္ဗကထာ
- (၁၆၇) ၂ - နတ္ထိ အရဟတော အကာလမစ္စုတိကထာ
- (၁၆၈) ၃ - သဗ္ဗမိဒံ ကမ္မတောတိကထာ
- (၁၆၉) ၄ - ဣန္ဒြိယဗဒ္ဓကထာ
- (၁၇၀) ၅ - ဌပေတွာ အရိယမဂ္ဂန္တိကထာ
- (၁၇၁) ၆ - န ဝတ္ထုဗွဲသံယောဒက္ခိဏံ ပဋိဂ္ဂဏှာတိကထာ
- (၁၇၂) ၇ - န ဝတ္ထုဗွဲသံယောဒက္ခိဏံ ဝိသောဓေတီတိကထာ
- (၁၇၃) ၈ - န ဝတ္ထုဗွဲ သံယော ဘုဂ္ဂတီတိကထာ
- (၁၇၄) ၉ - န ဝတ္ထုဗွဲပ။ မဟပုလန္တိကထာ
- (၁၇၅) ၁၀ - န ဝတ္ထုဗွဲဗုဒ္ဓဿဒိန္နံ မဟပုလန္တိကထာ
- (၁၇၆) ၁၁ - ဒက္ခိဏာဝိသုဒ္ဓိကထာ

=== ၁၈ - အဋ္ဌာရသမဝင် ===

- (၁၇၇) ၁ - မနုဿလောကကထာ
- (၁၇၈) ၂ - ဓမ္မဒေသနာကထာ
- (၁၇၉) ၃ - ကရုဏာကထာ
- (၁၈၀) ၄ - ဂန္ဓဇာတိကထာ
- (၁၈၁) ၅ - ဧကမဂ္ဂကထာ
- (၁၈၂) ၆ - ဈာနသင်္ကန္တိကထာ
- (၁၈၃) ၇ - ဈာနန္တရိကကထာ
- (၁၈၄) ၈ - သဒ္ဓံ သုဏှာတီတိကထာ
- (၁၈၅) ၉ - စက္ခုနာ ရူပံ ပဿတီတိကထာ

ကထာဝတ္ထုပါဠိတော်

=== ၁၉ - ဧကုနဝိသတိမဝင် ===

- (၁၈၆) ၁ - ကိလေသဇဟနကထာ
- (၁၈၇) ၂ - သုညတာကထာ
- (၁၈၈) ၃ - သာမညဖလကထာ
- (၁၈၉) ၄ - ပတ္တိကထာ
- (၁၉၀) ၅ - တထတာကတာ
- (၁၉၁) ၆ - ကုသလကထာ
- (၁၉၂) ၇ - အစ္စန္တိနိယာမကထာ
- (၁၉၃) ၈ - ဣန္ဒြိယကထာ

ကထာဝတ္ထုပါဠိတော်

=== ၂၀ - ဝိသတိမဝင် ===

(၁၉၄) ၁ - အသဒ္ဓိစ္စကထာ	(၁၉၇) ၄ - တိရစ္ဆာနကထာ
(၁၉၅) ၂ - ဉာဏကထာ	(၁၉၈) ၅ - မဂ္ဂကထာ
(၁၉၆) ၃ - နိရယပါလကထာ	(၁၉၉) ၆ - ဉာဏကထာ

=== ၂၁ - ဧကဝိသတိမဝင် ===

(၂၀၀) ၁ - သာသနကထာ	(၂၀၄) ၅ - ဗုဒ္ဓကထာ
(၂၀၁) ၂ - အဝိဝိတ္တကထာ	(၂၀၅) ၆ - သဗ္ဗဒိသာကထာ
(၂၀၂) ၃ - သံယောဇနကထာ	(၂၀၆) ၇ - ဓမ္မကထာ
(၂၀၃) ၄ - ဣဒ္ဓိကထာ	(၂၀၇) ၈ - ကမ္မကထာ

=== ၂၂ - ဗာဝိသတိမဝင် ===

(၂၀၈) ၁ - ပရိနိဗ္ဗာနကထာ	(၂၁၂-၄) ၅-၇ - တိဿောပိကထာ
(၂၀၉) ၂ - ကုသလစိတ္တကထာ	(၂၁၅) ၈ - အဗျာကတကထာ
(၂၁၀) ၃ - အာနေဉ္ဇကထာ	(၂၁၆) ၉ - အာသေဝနပစ္စယကထာ
(၂၁၁) ၄ - ဓမ္မာဘိသမယကထာ	(၂၁၇) ၁၀ - ခဏိကကထာ

=== ၂၃ - တေဝိသတိမဝင် ===

- (၂၁၈) ၁ - ဧကာဓိပ္ပါယကထာ
- (၂၁၉) ၂ - အရဟန္တဝဏ္ဏကထာ
- (၂၂၀-၄) ၃-၇ - ဣဿရိယကာမကာရိကာကထာ
- (၂၂၅) ၈ - ပတိရူပကထာ
- (၂၂၆) ၉ - အပရိနိပ္ပန္နကထာ

ကထာဝတ္ထုပါဠိတော် မြန်မာပြန်

မာတိကာ ပြီးပြီ။

အဘိဓမ္မာပိဋက
ကထာဝတ္ထုပါဠိတော်

မြန်မာပြန်

နမော တဿ ဘဂဝတော အရဟတော သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဿ။

=== ၁ - ပုဂ္ဂလကထာ ===

၁ - သုဒ္ဓသစ္စိကဋ္ဌ

၁ - အနုလောမပစ္စနိကံ (က) ပဌမနိဂ္ဂဟ

၁။ သကဝါဒီ။ ။ ပုဂ္ဂိုလ်ကို မှန်သောသဘော မြတ်သောသဘောအားဖြင့် ရအပ်ပါသလော။^၁
ပရဝါဒီ။ ။ ဪ့ရ အပ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ မှန်သောသဘော မြတ်သောသဘောဖြစ်သော အကြင် ငါးဆယ့်ခုနစ်ပါးသော တရားသည် ရှိ၏။ ထိုငါးဆယ့်ခုနစ်ပါးသော တရားကဲ့သို့ ထိုပုဂ္ဂိုလ်ကို မှန်သောသဘော မြတ်သော သဘောအားဖြင့် ရအပ်ပါသလော။^၂

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။

သကဝါဒီ။ ။ ဖိနိပ်ထိုက်သော အပြစ်ကို သင်ဝန်ခံလော့^၆ -

ဖိနိပ်ပုံ

အရှင်ပရဝါဒီ ပုဂ္ဂိုလ်ကို မှန်သောသဘော မြတ်သော သဘောအားဖြင့် အကယ်၍ ရအပ်ပါမူ ထိုအကြောင်းကြောင့် “မှန်သောသဘော မြတ်သောသဘောဖြစ်သော အကြင် ငါးဆယ့်ခုနစ်ပါးသော တရားသည် ရှိ၏။ ထိုငါးဆယ့်ခုနစ်ပါးသော တရားကဲ့သို့ ထိုပုဂ္ဂိုလ်ကို မှန်သောသဘော မြတ်သော သဘောအားဖြင့် ရအပ်၏” ဟူ၍ သင် ဆိုသင့်၏။

ထိုပဌမပုစ္ဆာ၌ “ပုဂ္ဂိုလ်ကို မှန်သောသဘော မြတ်သောသဘောအားဖြင့် ရအပ်၏” ဟူ၍ သင် ဆိုခဲ့ သည်သာတည်း။ ဤဒုတိယပုစ္ဆာ၌မူ “မှန်သောသဘော မြတ်သောသဘောဖြစ်သော အကြင် ငါးဆယ့် ခုနစ်ပါးသော တရားသည် ရှိ၏။ ထိုငါးဆယ့်ခုနစ်ပါးသော တရားကဲ့သို့ ထိုပုဂ္ဂိုလ်ကို မှန်သောသဘော မြတ်သောသဘောအားဖြင့် ရအပ်၏” ဟူ၍ကား သင် မဆိုခဲ့။ (ဤသို့ ရှေ့ကနောက် မညီညွတ်သော) အကြင် စကားကို သင် ဆိုဘိ၏။ သင်၏ ဤရှေ့နောက် မညီညွတ်သော စကားသည် မှားသော စကား သာတည်း။

အရှင်ပရဝါဒီ “မှန်သောသဘော မြတ်သောသဘောဖြစ်သော အကြင် ငါးဆယ့်ခုနစ်ပါးသော တရား သည် ရှိ၏။ ထိုငါးဆယ့်ခုနစ်ပါးသော တရားကဲ့သို့ ထိုပုဂ္ဂိုလ်ကို မှန်သောသဘော မြတ်သောသဘော

အားဖြင့် ရအပ်၏” ဟူ၍ကား သင် မဆိုခဲ့ပါမူ “ပုဂ္ဂိုလ်ကို မှန်သောသဘော မြတ်သောသဘောအားဖြင့် ရအပ်၏” ဟူ၍လည်း သင် မဆိုသင့်တော့ပေ။

ထိုပဌမပုစ္ဆာ၌ “ပုဂ္ဂိုလ်ကို မှန်သောသဘော မြတ်သောသဘောအားဖြင့် ရအပ်၏” ဟူ၍ သင် ဆိုခဲ့သည်သာတည်း။ ဤဒုတိယပုစ္ဆာ၌မူ “မှန်သောသဘော မြတ်သော သဘောဖြစ်သော အကြင် ငါးဆယ့်ခုနစ်ပါးသော တရားသည် ရှိ၏။ ထိုငါးဆယ့်ခုနစ်ပါးသော တရားကဲ့သို့ ထိုပုဂ္ဂိုလ်ကို မှန်သော သဘော မြတ်သောသဘောအားဖြင့် ရအပ်၏” ဟူ၍ကား သင် မဆိုခဲ့။ (ဤသို့ ရှေ့နောက် မညီညွတ်သော) အကြင် စကားကို သင် ဆိုဘိ၏။ သင်၏ ဤရှေ့နောက် မညီညွတ်သော စကားသည် မှားသော စကားသာတည်း။

အနုလောမပဉ္စက ပြီး၏။

ပဋိကမ္မစတုက္က

- ၂။ ပရဝါဒီ။ ။ ပုဂ္ဂိုလ်ကို မှန်သောသဘော မြတ်သောသဘောအားဖြင့် မရအပ်ပါသလော^၂။
- သကဝါဒီ။ ။ ဪ မရအပ်ပါ။
- ပရဝါဒီ။ ။ မှန်သောသဘော မြတ်သောသဘောဖြစ်သော အကြင် တရားမျိုးသည် ရှိ၏။ ထိုတရားမျိုးကဲ့သို့ ထိုပုဂ္ဂိုလ်ကို မှန်သောသဘော မြတ်သောသဘောအားဖြင့် မရအပ်ပါသလော^၃။
- သကဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။
- ပရဝါဒီ။ ။ တုံပြန်ဖိနှိပ်ထိုက်သော အပြစ်ကို သင်ဝန်ခံလော့-

တုံပြန်ဖိနှိပ်ပုံ

အရှင်သကဝါဒီ ပုဂ္ဂိုလ်ကို မှန်သောသဘော မြတ်သောသဘောအားဖြင့် မရအပ်ပါမူ ထိုအကြောင်းကြောင့် “မှန်သောသဘော မြတ်သောသဘောဖြစ်သော အကြင် တရားမျိုးသည် ရှိ၏။ ထိုတရားမျိုးကဲ့သို့ ထိုပုဂ္ဂိုလ်ကို မှန်သောသဘော မြတ်သောသဘောအားဖြင့် မရအပ်” ဟူ၍ ဆိုသင့်၏။

ထိုပဌမပုစ္ဆာ၌ “ပုဂ္ဂိုလ်ကို မှန်သောသဘော မြတ်သောသဘောအားဖြင့် မရအပ်” ဟူ၍ သင်ဆိုခဲ့သည်သာတည်း။ ဤဒုတိယပုစ္ဆာ၌မူ “မှန်သောသဘော မြတ်သောသဘောဖြစ်သော အကြင် တရားမျိုးသည် ရှိ၏။ ထိုတရားမျိုးကဲ့သို့ ထိုပုဂ္ဂိုလ်ကို မှန်သောသဘော မြတ်သောသဘောအားဖြင့် မရအပ်” ဟူ၍ကား သင် မဆိုခဲ့။ (ဤသို့ ရှေ့နောက် မညီညွတ်သော) အကြင်စကားကို သင် ဆိုဘိ၏။ သင်၏ ဤရှေ့နောက် မညီညွတ်သော စကားသည် မှားသော စကားသာတည်း။

အရှင်သကဝါဒီ “မှန်သောသဘော မြတ်သောသဘောဖြစ်သော အကြင် တရားမျိုးသည် ရှိ၏။ ထိုတရားမျိုးကဲ့သို့ ထိုပုဂ္ဂိုလ်ကို မှန်သောသဘော မြတ်သောသဘောအားဖြင့် မရအပ်” ဟူ၍ သင် မဆိုခဲ့မူ “ပုဂ္ဂိုလ်ကို မှန်သောသဘော မြတ်သောသဘောအားဖြင့် မရအပ်” ဟူ၍လည်း မဆိုသင့်တော့ပေ။

ထိုပဌမပုစ္ဆာ၌ “ပုဂ္ဂိုလ်ကို မှန်သောသဘော မြတ်သောသဘောအားဖြင့် မရအပ်” ဟူ၍ သင်ဆိုခဲ့သည်သာတည်း။ ဤဒုတိယပုစ္ဆာ၌မူ “မှန်သောသဘော မြတ်သောသဘောဖြစ်သော အကြင် တရားမျိုးသည် ရှိ၏။ ထိုတရားမျိုးကဲ့သို့ ထိုပုဂ္ဂိုလ်ကို မှန်သောသဘော မြတ်သောသဘောအားဖြင့် မရအပ်”

ဟူ၍ကား သင် မဆိုခဲ့၊ (ဤသို့ ရှေ့နောက် မညီညွတ်သော) အကြင် စကားကို သင် ဆိုဘိ၏၊ သင်၏ ဤရှေ့နောက် မညီညွတ်သော စကားသည် မှားသော စကားသာတည်း။

ပဋိကမ္မစတုက္က ပြီး၏။

နိဂ္ဂဟစတုက္က

၃။ ပရဝါဒီ။ ။ “ပုဂ္ဂိုလ်ကို မှန်သောသဘော မြတ်သောသဘောအားဖြင့် မရအပ်” ဟူ၍ ဆိုခဲ့သည်သာတည်း။ “မှန်သောသဘော မြတ်သောသဘောဖြစ်သော အကြင် တရားမျိုးသည် ရှိ၏၊ ထိုတရားမျိုးကဲ့သို့ ထိုပုဂ္ဂိုလ်ကို မှန်သောသဘော မြတ်သောသဘောအားဖြင့် မရအပ်” ဟူ၍ကား သင် မဆိုခဲ့၊ ဤသို့ သင် (သကဝါဒီ) အောက်မေ့မှတ်ထင်ခဲ့ပါမူ ထိုအောက်မေ့မှတ်ထင်ခြင်းဟူသော အကြောင်းကြောင့် ထိုပဌမပုစ္ဆာ၌ ထိုဝန်ခံချက်ဖြင့်ပင် ဤသို့ဝန်ခံသော သင် (သကဝါဒီ) ကို ဤသို့ ဖိနှိပ်ထိုက်တော့၏၊ ထိုသို့ ဖိနှိပ်ထိုက်သော သင် (သကဝါဒီ) ကို (ငါတို့) ဖိနှိပ်ပါကုန်၏၊ သင် (သကဝါဒီ) သည် ကောင်းစွာ အဖိအနှိပ်ခံရသူလည်း ဖြစ်တော့၏။

ဖိနှိပ်ပုံ

အရှင်သကဝါဒီ ပုဂ္ဂိုလ်ကို မှန်သောသဘော မြတ်သော သဘောအားဖြင့် မရအပ်ခဲ့ပါမူ ထိုအကြောင်းကြောင့် “မှန်သောသဘော မြတ်သော သဘောဖြစ်သော အကြင် တရားမျိုးသည် ရှိ၏၊ ထိုတရားမျိုးကဲ့သို့ ထိုပုဂ္ဂိုလ်ကို မှန်သောသဘော မြတ်သော သဘောအားဖြင့် မရအပ်” ဟူ၍ ဆိုသင့်၏။ ထိုပဌမပုစ္ဆာ၌ “ပုဂ္ဂိုလ်ကို မှန်သောသဘော မြတ်သော သဘောအားဖြင့် မရအပ်” ဟူ၍ ဆိုခဲ့သည်သာတည်း။ ဤဒုတိယပုစ္ဆာ၌မူ “မှန်သောသဘော မြတ်သော သဘောဖြစ်သော အကြင် တရားမျိုးသည် ရှိ၏၊ (ထိုတရားမျိုးကဲ့သို့) ထိုပုဂ္ဂိုလ်ကို မှန်သောသဘော မြတ်သော သဘောအားဖြင့် မရအပ်” ဟူ၍ကား သင် မဆိုခဲ့၊ (ဤသို့ ရှေ့နောက် မညီညွတ်သော) အကြင် စကားကို သင် ဆိုဘိ၏၊ သင်၏ ဤရှေ့နောက် မညီညွတ်သော စကားသည် မှားသော စကားသာတည်း။

အရှင်သကဝါဒီ “မှန်သောသဘော မြတ်သောသဘောဖြစ်သော အကြင် တရားမျိုးသည် ရှိ၏၊ ထိုတရားမျိုးကဲ့သို့ ထိုပုဂ္ဂိုလ်ကို မှန်သောသဘော မြတ်သော သဘောအားဖြင့် မရအပ်” ဟူ၍ သင် မဆိုခဲ့ပါမူ “ပုဂ္ဂိုလ်ကို မှန်သောသဘော မြတ်သောသဘောအားဖြင့် မရအပ်” ဟူ၍လည်း မဆိုသင့်တော့ပေ။

ထိုပဌမပုစ္ဆာ၌ “ပုဂ္ဂိုလ်ကို မှန်သောသဘော မြတ်သောသဘောအားဖြင့် မရအပ်” ဟူ၍ သင် ဆိုခဲ့သည်သာတည်း။ ဤဒုတိယပုစ္ဆာ၌မူ “မှန်သောသဘော မြတ်သောသဘောဖြစ်သော အကြင် တရားမျိုးသည် ရှိ၏၊ ထိုတရားမျိုးကဲ့သို့ ထိုပုဂ္ဂိုလ်ကို မှန်သောသဘော မြတ်သောသဘောအားဖြင့် မရအပ်” ဟူ၍ကား သင် မဆိုခဲ့၊ (ဤသို့ ရှေ့နောက် မညီညွတ်သော) အကြင် စကားကို သင် ဆိုဘိ၏၊ သင်၏ ဤရှေ့နောက် မညီညွတ်သော စကားသည် မှားသော စကားသာတည်း။

နိဂ္ဂဟစတုက္က ပြီး၏။

ဥပနယနစတုက္က

၄။ အရှင်သကဝါဒီ (သင့်အပေါ်၌) ငါ ပြုခဲ့သော ဤဖိနှိပ်မှုသည် မတရားသဖြင့် ဖိနှိပ်မှု ဖြစ်ခဲ့မှု ထိုအနုလောမပဉ္စက၌ ဤအတူပင် ကြည့်ရှုစမ်းပါဦးလော့။

အနုလောမပဉ္စကနှင့် နှိုင်းယှဉ်ပုံ

“ပုဂ္ဂိုလ်ကို မှန်သောသဘော မြတ်သောသဘောအားဖြင့် ရအပ်၏” ဟူ၍ ငါ ဆိုခဲ့သည်သာတည်း။ “မှန်သောသဘော မြတ်သောသဘောဖြစ်သော အကြင် ငါးဆယ့်ခုနစ်ပါးသော တရားသည် ရှိ၏။ ထိုငါး ဆယ့်ခုနစ်ပါးသော တရားကဲ့သို့ ထိုပုဂ္ဂိုလ်ကို မှန်သောသဘော မြတ်သောသဘောအားဖြင့် ရအပ်၏” ဟူ၍ ကား ငါ မဆိုခဲ့၊ ဤသို့ ထိုအနုလောမပဉ္စက၌ ဤအတူပင် ကြည့်ရှုစမ်းပါဦးလော့။

ထိုအနုလောမပဉ္စက၌ ဤဝန်ခံချက်ဖြင့် ဤသို့ ဝန်ခံသော ငါ (ပရဝါဒီ) တို့ကို သင် (သကဝါဒီ) သည် ဤသို့ မဖိနှိပ်ထိုက်ကုန်ပါဘဲလျက် ငါ့ကို ဖိနှိပ်ဘိ၏။ ငါ (ပရဝါဒီ) တို့သည် မတရားသဖြင့် (ဤသို့) အဖိနှိပ်ခံရသူများသာ ဖြစ်ကြရပါကုန်၏-

သကဝါဒီ၏ မတရားဖိနှိပ်ပုံ^{၁၁}

“အရှင်ပရဝါဒီ ပုဂ္ဂိုလ်ကို မှန်သောသဘော မြတ်သောသဘောအားဖြင့် ရအပ်ပါမူ ထိုအကြောင်း ကြောင့် ‘မှန်သောသဘော မြတ်သောသဘောဖြစ်သော အကြင် ငါးဆယ့်ခုနစ်ပါးသော တရားသည် ရှိ၏။ ထိုငါးဆယ့်ခုနစ်ပါးသော တရားကဲ့သို့ ထိုပုဂ္ဂိုလ်ကို မှန်သောသဘော မြတ်သောသဘောအားဖြင့် ရအပ် ၏’ ဟူ၍ သင် ဆိုသင့်၏။

ထိုပဌမပုစ္ဆာ၌ ‘ပုဂ္ဂိုလ်ကို မှန်သောသဘော မြတ်သော သဘောအားဖြင့် ရအပ်၏’ ဟူ၍ သင် ဆိုခဲ့သည်သာတည်း။ ဤဒုတိယပုစ္ဆာ၌မူ “မှန်သောသဘော မြတ်သောသဘောဖြစ်သော အကြင် ငါးဆယ့်ခုနစ်ပါးသော တရားသည် ရှိ၏။ ထိုငါးဆယ့်ခုနစ်ပါးသော တရားကဲ့သို့ ထိုပုဂ္ဂိုလ်ကို မှန်သော သဘော မြတ်သောသဘောအားဖြင့် ရအပ်၏” ဟူ၍ကား သင် မဆိုခဲ့၊ (ဤသို့ ရှေ့နောက် မညီညွတ် သော) အကြင် စကားကို သင် ဆိုဘိ၏။ သင်၏ ဤရှေ့နောက် မညီညွတ်သော စကားသည် မှားသော စကားသာတည်း။

အရှင်ပရဝါဒီ ‘မှန်သောသဘော မြတ်သောသဘောဖြစ်သော အကြင် ငါးဆယ့်ခုနစ်ပါးသော တရား သည် ရှိ၏။ ထိုငါးဆယ့်ခုနစ်ပါးသော တရားကဲ့သို့ ထိုပုဂ္ဂိုလ်ကို မှန်သောသဘော မြတ်သောသဘော အားဖြင့် ရအပ်၏’ ဟူ၍ကား သင် မဆိုခဲ့မူ ‘ပုဂ္ဂိုလ်ကို မှန်သောသဘော မြတ်သောသဘောအားဖြင့် ရအပ်၏’ ဟူ၍လည်း သင် မဆိုသင့်တော့ပေ။

ထိုပဌမပုစ္ဆာ၌ ‘ပုဂ္ဂိုလ်ကို မှန်သောသဘော မြတ်သောသဘောအားဖြင့် ရအပ်၏’ ဟူ၍ သင် ဆိုခဲ့ သည်သာတည်း။ ဤဒုတိယပုစ္ဆာ၌မူ ‘မှန်သောသဘော မြတ်သောသဘောဖြစ်သော အကြင် ငါးဆယ့် ခုနစ်ပါးသော တရားသည် ရှိ၏။ ထိုငါးဆယ့်ခုနစ်ပါးသော တရားကဲ့သို့ ထိုပုဂ္ဂိုလ်ကို မှန်သောသဘော မြတ်သောသဘောအားဖြင့် ရအပ်၏’ ဟူ၍ကား သင် မဆိုခဲ့၊ (ဤသို့ ရှေ့နောက် မညီညွတ်သော) အကြင် စကားကို သင် ဆိုဘိ၏။ သင်၏ ဤရှေ့နောက် မညီညွတ်သော စကားသည် မှားသော စကား သာတည်း” ဟု (ဖိနှိပ်ခဲ့၏)။

ဤသို့ မဖိနှိပ်ထိုက်ကုန်၊ သို့ပါလျက် (သင်သကဝါဒီသည်) ငါ့ကို ဖိနှိပ်ဘိ၏။ ငါ (ပရဝါဒီ) တို့သည် မတရားသဖြင့် အဖိနှိပ်ခံရသူများ ဖြစ်ကြရကုန်၏။

ဥပနယနစတုက္က ပြီး၏။

နိဂ္ဂမနစတုက္က

အကြင် အကြောင်းကြောင့် သင် (သကဝါဒီ) သည် ငါ ပရဝါဒီကို ဤသို့ မဖိနှိပ်ထိုက်-

၅။ အရှင်ပရဝါဒီ ပုဂ္ဂိုလ်ကို မှန်သောသဘော မြတ်သောသဘောအားဖြင့် အကယ်၍ ရအပ်ခဲ့ပါမူ ထိုအကြောင်းကြောင့် “မှန်သောသဘော မြတ်သော သဘောဖြစ်သော အကြင် ငါးဆယ့်ခုနစ်ပါးသော တရားသည် ရှိ၏။ ထိုငါးဆယ့်ခုနစ်ပါးသော တရားကဲ့သို့ ထိုပုဂ္ဂိုလ်ကို မှန်သောသဘော မြတ်သော သဘောအားဖြင့် ရအပ်၏” ဟူ၍ ဆိုသင့်၏။

ထိုပဌမပုစ္ဆာ၌ “ပုဂ္ဂိုလ်ကို မှန်သောသဘော မြတ်သောသဘောအားဖြင့် ရအပ်၏” ဟူ၍ ဆိုခဲ့သည် သာတည်း။ ဤဒုတိယပုစ္ဆာ၌မူ “မှန်သောသဘော မြတ်သောသဘောဖြစ်သော အကြင် ငါးဆယ့်ခုနစ်ပါး သော တရားသည် ရှိ၏။ ထိုငါးဆယ့်ခုနစ်ပါးသော တရားကဲ့သို့ ထိုပုဂ္ဂိုလ်ကို မှန်သောသဘော မြတ်သော သဘောအားဖြင့် ရအပ်၏” ဟူ၍ကား သင် မဆိုခဲ့။ (ဤသို့ ရှေ့နောက် မညီညွတ်သော) အကြင် စကား ကို သင် ဆိုဘိ၏။ သင်၏ ဤရှေ့နောက် မညီညွတ်သော စကားသည် မှားသော စကားသာတည်း။

အရှင်ပရဝါဒီ “မှန်သောသဘော မြတ်သောသဘောဖြစ်သော အကြင် ငါးဆယ့်ခုနစ်ပါးသော တရား သည် ရှိ၏။ ထိုငါးဆယ့်ခုနစ်ပါးသော တရားကဲ့သို့ ထိုပုဂ္ဂိုလ်ကို မှန်သောသဘော မြတ်သောသဘော အားဖြင့် ရအပ်၏” ဟူ၍ သင် မဆိုခဲ့ပါမူ “ပုဂ္ဂိုလ်ကို မှန်သောသဘော မြတ်သောသဘောအားဖြင့် ရအပ်၏” ဟူ၍လည်း မဆိုသင့်တော့ပေ။

ထိုပဌမပုစ္ဆာ၌ “ပုဂ္ဂိုလ်ကို မှန်သောသဘော မြတ်သောသဘောအားဖြင့် ရအပ်၏” ဟူ၍ သင် ဆိုခဲ့ သည်သာတည်း။ ဤဒုတိယပုစ္ဆာ၌မူ “မှန်သောသဘော မြတ်သောသဘောဖြစ်သော အကြင် ငါးဆယ့် ခုနစ်ပါးသော တရားသည် ရှိ၏။ ထိုငါးဆယ့်ခုနစ်ပါးသော တရားကဲ့သို့ ထိုပုဂ္ဂိုလ်ကို မှန်သောသဘော မြတ်သောသဘောအားဖြင့် ရအပ်၏” ဟူ၍ကား သင် မဆိုခဲ့ပေ။ (ဤသို့ ရှေ့နောက် မညီညွတ်သော) အကြင် စကားကို သင် ဆိုဘိ၏။ သင်၏ ဤရှေ့နောက် မညီညွတ်သော စကားသည် မှားသော စကား သာတည်းဟု (ဤသို့ မဖိနှိပ်ထိုက်)။

ထိုအကြောင်းကြောင့် ငါ့ကို အကြင်သို့ ဖိနှိပ်ဘိ၏။ သင်၏ ဤဖိနှိပ်ခြင်းသည် မှား၏။ ထိုအကြောင်း ကြောင့်ပင် အကြင် ဖိနှိပ်မှုကို ပြုအပ်ပြီ၊ ထိုဖိနှိပ်မှုကို (သင်သည်) မတရားသဖြင့် ပြုအပ်၏။ တုံ့ပြန် ဖိနှိပ်မှုကို ငါသည် ကောင်းစွာ ပြုအပ်၏။ စကားအစဉ်၏ ပြီးဆုံးစေမှုကို ငါသည် ကောင်းစွာ ပြုအပ်၏။

နိဂ္ဂမနစတုက္က ပြီး၏။

ပဌမနိဂ္ဂဟ ပြီး၏။

- ၁။ ပရမတ္ထအားဖြင့် ရအပ်သော သစ္စိကဋ္ဌပရမတ္ထကို ရည်ရွယ်၍ မေးသည်။
- ၂။ ဤပုဂ္ဂလကထာ၌ ပရဝါဒီအရ သာသနာတွင်း ဝဇ္ဇိပုတ္တက, သမိတိယဂိုဏ်းဝင်တို့နှင့် သာသနာပ အညတိတ္ထိယများကို ဆိုလိုသည်။
- ၃။ သမ္မုတိသစ္စာအားဖြင့် ဟောသည်ကို သစ္စိကဋ္ဌပရမတ္ထဟု ရည်ရွယ်၍ ရအပ်၏ဟု ဖြေသည်။
- ၄။ ငါးဆယ့်ခုနစ်ပါးသော တရား၏ သစ္စိကဋ္ဌပရမတ္ထ အမျိုးအစားကဲ့သို့သော သစ္စိကဋ္ဌပရမတ္ထမျိုးကို ပုဂ္ဂိုလ်၌ ရ-မရ ထင်ရှားအောင် ပြု၍ မေးတော်မူသည်။
- ၅။ သကဝါဒီမေးသော ငါးဆယ့်ခုနစ်ပါးသော တရား၏ သစ္စိကဋ္ဌပရမတ္ထ အမျိုးအစားကို ပုဂ္ဂိုလ်၌ မရနိုင်သောကြောင့် ဤသို့ ပဋိက္ခေပ (ပယ်မြစ်၍) ပြု၍ ဖြေသည်။
- ၆။ သကဝါဒီက ပဌမပုစ္ဆာ၌ ငါဆိုသော သစ္စိကဋ္ဌပရမတ္ထနှင့် ဒုတိယပုစ္ဆာ၌ ငါဆိုသော သစ္စိကဋ္ဌ ပရမတ္ထနှစ်ပါးတို့သည် အရ အတူတူပင် ဖြစ်ပါလျက် ပရဝါဒီသည် ပဌမပုစ္ဆာ၌ ဝန်ခံခဲ့ပြီးလျှင် ဒုတိယပုစ္ဆာသို့ရောက်မှ ပယ်မြစ်ပြန်သဖြင့် ဤသို့ ဖိနှိပ်ထိုက်သော အပြစ်ရှိ၏ဟု ဆိုတော်မူသည်။
- ၇။ သမ္မုတိသစ္စာအားဖြင့် ရအပ်သော သစ္စိကဋ္ဌပရမတ္ထကို ရည်ရွယ်၍ မေးသည်။
- ၈။ ပရမတ္ထသစ္စာအားဖြင့် ရအပ်သော သစ္စိကဋ္ဌပရမတ္ထကို ရည်ရွယ်၍ ဖြေသည်။
- ၉။ ပရဝါဒီက 'အတ္ထိ ပုဂ္ဂလော အတ္တဟိတာယ ပဋိပန္နော' ဟု ဟောသော သမ္မုတိသစ္စာ သစ္စိကဋ္ဌပရမတ္ထမျိုးကဲ့သို့ သော သစ္စိကဋ္ဌပရမတ္ထပုဂ္ဂိုလ်မျိုး ရ-မရကို ထင်ရှားအောင် ပြု၍ မေးသည်။ သကဝါဒီက ပရဝါဒီမေးသော သမ္မုတိသစ္စာ သစ္စိကဋ္ဌပရမတ္ထမျိုးကား ရနိုင်သောကြောင့် ဤသို့ ပဋိက္ခေပပြု၍ ဖြေသည်။
- ၁၀။ အနုလောမပစ္စက၌လာသော စကားရပ်အတိုင်း ပရဝါဒီက ပြောသည်။

ကထာဝတ္ထုပါဠိတော်

=== ၁ - ပုဂ္ဂလကထာ ===

၁ - သုဒ္ဓသစ္စိကဋ္ဌ

၂ - ပစ္စနိကာနုလောမ (ခ) ဒုတိယနိဂ္ဂဟ

- ၆။ ပရဝါဒီ။ ။ ပုဂ္ဂိုလ်ကို မှန်သောသဘော မြတ်သောသဘောအားဖြင့် မရအပ်ပါသလော။
- သကဝါဒီ။ ။ ဪ မရအပ်ပါ။
- ပရဝါဒီ။ ။ မှန်သောသဘော မြတ်သောသဘောဖြစ်သော အကြင် တရားမျိုးသည် ရှိ၏။ ထိုတရားမျိုးကဲ့သို့ ထိုပုဂ္ဂိုလ်ကို မှန်သောသဘော မြတ်သောသဘောအားဖြင့် မရအပ်ပါသလော။
- သကဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။
- ပရဝါဒီ။ ။ ဖိနိပ်ထိုက်သော အပြစ်ကို သင်ဝန်ခံလော့-

ဖိနိပ်ပုံ

အရှင်သကဝါဒီ ပုဂ္ဂိုလ်ကို မှန်သောသဘော မြတ်သောသဘောအားဖြင့် အကယ်၍ မရအပ်ပါမူ ထိုအကြောင်းကြောင့် “မှန်သောသဘော မြတ်သောသဘောဖြစ်သော အကြင် တရားမျိုးသည် ရှိ၏။ ထိုတရားမျိုးကဲ့သို့ ထိုပုဂ္ဂိုလ်ကို မှန်သောသဘော မြတ်သောသဘောအားဖြင့် မရအပ်” ဟူ၍ ဆိုသင့်၏။

ထိုပဌမပုစ္ဆာ၌ “ပုဂ္ဂိုလ်ကို မှန်သောသဘော မြတ်သောသဘောအားဖြင့် မရအပ်” ဟူ၍ သင် ဆိုခဲ့သည်သာတည်း။ ဤဒုတိယပုစ္ဆာ၌မူ “မှန်သောသဘော မြတ်သောသဘောဖြစ်သော အကြင် တရားမျိုးသည် ရှိ၏။ ထိုတရားမျိုးကဲ့သို့ ထိုပုဂ္ဂိုလ်ကို မှန်သောသဘော မြတ်သောသဘောအားဖြင့် မရအပ်” ဟူ၍ ကား သင် မဆိုခဲ့။ (ဤသို့ ရှေ့နောက် မညီညွတ်သော) အကြင် စကားကို သင် ဆိုဘိ၏။ သင်၏ ဤရှေ့နောက် မညီညွတ်သော စကားသည် မှားသောစကားသာတည်း။

အရှင်သကဝါဒီ “မှန်သောသဘော မြတ်သောသဘောဖြစ်သော အကြင် တရားမျိုးသည် ရှိ၏။ ထိုတရားမျိုးကဲ့သို့ ထိုပုဂ္ဂိုလ်ကို မှန်သောသဘော မြတ်သောသဘောအားဖြင့် မရအပ်” ဟူ၍ သင် မဆိုခဲ့မူ “ပုဂ္ဂိုလ်ကို မှန်သောသဘော မြတ်သောသဘောအားဖြင့် မရအပ်” ဟူ၍လည်း မဆိုသင့်တော့ပေ။

ထိုပဌမပုစ္ဆာ၌ “ပုဂ္ဂိုလ်ကို မှန်သောသဘော မြတ်သောသဘောအားဖြင့် မရအပ်” ဟူ၍ သင် ဆိုခဲ့သည်သာတည်း။ ဤဒုတိယပုစ္ဆာ၌မူ “မှန်သောသဘော မြတ်သောသဘောဖြစ်သော အကြင် တရားမျိုးသည် ရှိ၏။ ထိုတရားမျိုးကဲ့သို့ ထိုပုဂ္ဂိုလ်ကို မှန်သောသဘော မြတ်သောသဘောအားဖြင့် မရအပ်” ဟူ၍ကား သင် မဆိုခဲ့။ (ဤသို့ ရှေ့နောက် မညီညွတ်သော) အကြင် စကားကို သင် ဆိုဘိ၏။ သင်၏ ဤရှေ့နောက် မညီညွတ်သော စကားသည် မှားသော စကားသာတည်း။

ပစ္စနိကပဉ္စက ပြီး၏။

ပဋိကမ္မစတုက္က

၇။ သကဝါဒီ။ ။ ပုဂ္ဂိုလ်ကို မှန်သောသဘော မြတ်သောသဘောအားဖြင့် ရအပ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪြော် ရအပ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ မှန်သောသဘော မြတ်သောသဘောဖြစ်သော အကြင် ငါးဆယ့်ခုနစ်ပါးသော တရားသည် ရှိ၏။ ထိုငါးဆယ့်ခုနစ်ပါးသော တရားကဲ့သို့ ထိုပုဂ္ဂိုလ်ကို မှန်သောသဘော မြတ်သော သဘောအားဖြင့် ရအပ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။

သကဝါဒီ။ ။ တုံ့ပြန်ဖိနှိပ်ထိုက်သော အပြစ်ကို သင်ဝန်ခံလော့-

တုံ့ပြန်ဖိနှိပ်ပုံကား

အရှင်ပရဝါဒီပုဂ္ဂိုလ်ကို မှန်သောသဘော မြတ်သောသဘောအားဖြင့် အကယ်၍ ရအပ်ပါမူ ထိုအကြောင်းကြောင့် “မှန်သောသဘော မြတ်သောသဘောဖြစ်သော အကြင် ငါးဆယ့်ခုနစ်ပါးသော တရားသည် ရှိ၏။ ထိုငါးဆယ့်ခုနစ်ပါးသော တရားကဲ့သို့ ထိုပုဂ္ဂိုလ်ကို မှန်သောသဘော မြတ်သော သဘောအားဖြင့် ရအပ်၏” ဟူ၍ ဆိုသင့်၏။

ထိုပဌမပုစ္ဆာ၌ “ပုဂ္ဂိုလ်ကို မှန်သောသဘော မြတ်သောသဘောအားဖြင့် ရအပ်၏” ဟူ၍ သင် ဆိုခဲ့ သည်သာတည်း။ ဤဒုတိယပုစ္ဆာ၌မူ “မှန်သောသဘော မြတ်သောသဘောဖြစ်သော အကြင် ငါးဆယ့် ခုနစ်ပါးသော တရားသည် ရှိ၏။ ထိုငါးဆယ့်ခုနစ်ပါးသော တရားကဲ့သို့ ထိုပုဂ္ဂိုလ်ကို မှန်သောသဘော မြတ်သောသဘောအားဖြင့် ရအပ်၏” ဟူ၍ကား သင် မဆိုခဲ့။ (ဤသို့ ရှေ့နောက် မညီညွတ်သော) အကြင် စကားကို သင် ဆိုဘိ၏။ သင်၏ ဤရှေ့နောက် မညီညွတ်သော စကားသည် မှားသော စကားသာတည်း။

အရှင်ပရဝါဒီ “မှန်သောသဘော မြတ်သောသဘောဖြစ်သော အကြင် ငါးဆယ့်ခုနစ်ပါးသော တရား သည် ရှိ၏။ ထိုငါးဆယ့်ခုနစ်ပါးသော တရားကဲ့သို့ ထိုပုဂ္ဂိုလ်ကို မှန်သောသဘော မြတ်သောသဘော အားဖြင့် ရအပ်၏” ဟူ၍ သင် မဆိုခဲ့မူ “ပုဂ္ဂိုလ်ကို မှန်သောသဘော မြတ်သောသဘောအားဖြင့် ရအပ်၏” ဟူ၍လည်း မဆိုသင့်တော့ပေ။

ထိုပဌမပုစ္ဆာ၌ “ပုဂ္ဂိုလ်ကို မှန်သောသဘော မြတ်သောသဘောအားဖြင့် ရအပ်၏” ဟူ၍ သင် ဆိုခဲ့ သည်သာတည်း။ ဤဒုတိယပုစ္ဆာ၌မူ “မှန်သောသဘော မြတ်သောသဘောဖြစ်သော အကြင် ငါးဆယ့် ခုနစ်ပါးသော တရားသည် ရှိ၏။ ထိုငါးဆယ့်ခုနစ်ပါးသော တရားကဲ့သို့ ထိုပုဂ္ဂိုလ်ကို မှန်သောသဘော မြတ်သောသဘောအားဖြင့် ရအပ်၏” ဟူ၍ကား သင် မဆိုခဲ့။ (ဤသို့ ရှေ့နောက် မညီညွတ်သော) အကြင် စကားကို သင် ဆိုဘိ၏။ သင်၏ ဤရှေ့နောက် မညီညွတ်သော စကားသည် မှားသော စကား သာတည်း။

ပဋိကမ္မစတုက္က ပြီး၏။

နိဂ္ဂဟစတုက္က

၈။ သကဝါဒီ။ ။ “ပုဂ္ဂိုလ်ကို မှန်သောသဘော မြတ်သောသဘောအားဖြင့် ရအပ်၏” ဟူ၍ ဆိုခဲ့သည်သာတည်း။ “မှန်သောသဘော မြတ်သောသဘောဖြစ်သော အကြင် ငါးဆယ့်ခုနစ်ပါးသော တရားသည် ရှိ၏။ ထိုငါးဆယ့်ခုနစ်ပါးသော တရားကဲ့သို့ ထိုပုဂ္ဂိုလ်ကို မှန်သောသဘော မြတ်သော သဘောအားဖြင့် ရအပ်၏” ဟူ၍ကား သင် မဆိုခဲ့။ ဤသို့ သင် (ပရဝါဒီ) အောက်မေ့မှတ်ထင်ခဲ့ပါမူ ထိုအောက်မေ့မှတ်ထင်ခြင်းဟူသော အကြောင်းကြောင့် ထိုပဌမပုစ္ဆာ၌ ဤဝန်ခံချက်ဖြင့် ဤသို့ ဝန်ခံ သော သင် (ပရဝါဒီ) ကို ဤသို့ ဖိနှိပ်ထိုက်တော့၏။ ထိုသို့ ဖိနှိပ်ထိုက်သော သင် (ပရဝါဒီ) ကို ငါတို့ ဖိနှိပ်ပါကုန်၏။ သင် ပရဝါဒီသည် ကောင်းစွာ အဖိနှိပ်ခံရသူလည်း ဖြစ်တော့၏-

ဖိနှိပ်ပုံ^၁

အရှင်ပရဝါဒီ ပုဂ္ဂိုလ်ကို မှန်သောသဘော မြတ်သောသဘောအားဖြင့် အကယ်၍ ရအပ်ပါမူ ထိုအကြောင်းကြောင့် “မှန်သောသဘော မြတ်သောသဘောဖြစ်သော အကြင် ငါးဆယ့်ခုနစ်ပါးသော တရားသည် ရှိ၏။ ထိုငါးဆယ့်ခုနစ်ပါးသော တရားကဲ့သို့ ထိုပုဂ္ဂိုလ်ကို မှန်သောသဘော မြတ်သော သဘောအားဖြင့် ရအပ်၏” ဟူ၍ ဆိုသင့်၏။

ထိုပဌမပုစ္ဆာ၌ “ပုဂ္ဂိုလ်ကို မှန်သောသဘော မြတ်သောသဘောအားဖြင့် ရအပ်၏” ဟူ၍ သင် ဆိုခဲ့သည်သာတည်း။ ဤဒုတိယပုစ္ဆာ၌မူ “မှန်သောသဘော မြတ်သောသဘောဖြစ်သော အကြင် ငါးဆယ့်ခုနစ်ပါးသော တရားသည် ရှိ၏။ ထိုငါးဆယ့်ခုနစ်ပါးသော တရားကဲ့သို့ ထိုပုဂ္ဂိုလ်ကို မှန်သော သဘော မြတ်သောသဘောအားဖြင့် ရအပ်၏” ဟူ၍ကား သင် မဆိုခဲ့။ (ဤသို့ ရှေ့နောက် မညီညွတ် သော) အကြင် စကားကို သင် ဆိုဘိ၏။ သင်၏ ဤရှေ့နောက် မညီညွတ်သော စကားသည် မှားသော စကားသာတည်း။

အရှင်ပရဝါဒီ “မှန်သောသဘော မြတ်သောသဘောဖြစ်သော အကြင် ငါးဆယ့်ခုနစ်ပါးသော တရား သည် ရှိ၏။ ထိုငါးဆယ့်ခုနစ်ပါးသော တရားကဲ့သို့ ထိုပုဂ္ဂိုလ်ကို မှန်သောသဘော မြတ်သောသဘော အားဖြင့် ရအပ်၏” ဟူ၍ သင် မဆိုခဲ့မူ “ပုဂ္ဂိုလ်ကို မှန်သောသဘော မြတ်သောသဘောအားဖြင့် ရအပ်၏” ဟူ၍လည်း မဆိုသင့်တော့ပေ။

ထိုပဌမပုစ္ဆာ၌ “ပုဂ္ဂိုလ်ကို မှန်သောသဘော မြတ်သောသဘောအားဖြင့် ရအပ်၏” ဟူ၍ သင် ဆိုခဲ့ သည်သာတည်း။ ဤဒုတိယပုစ္ဆာ၌မူ “မှန်သောသဘော မြတ်သောသဘောဖြစ်သော အကြင် ငါးဆယ့် ခုနစ်ပါးသော တရားသည် ရှိ၏။ ထိုငါးဆယ့်ခုနစ်ပါးသော တရားကဲ့သို့ ထိုပုဂ္ဂိုလ်ကို မှန်သောသဘော မြတ်သောသဘောအားဖြင့် ရအပ်၏” ဟူ၍ကား သင် မဆိုခဲ့။ (ဤသို့ ရှေ့နောက် မညီညွတ်သော) အကြင် စကားကို သင် ဆိုဘိ၏။ သင်၏ ဤရှေ့နောက် မညီညွတ်သော စကားသည် မှားသော စကား သာတည်း။

နိဂ္ဂဟစတုက္က ပြီး၏။

ဥပနယနစတုတ္ထ

၉။ အရှင်ပရဝါဒီ (သင့်အပေါ်၌) ငါ ပြုခဲ့သော ဤဖိနှိပ်မှုသည် မတရားသဖြင့် ဖိနှိပ်မှု ဖြစ်ခဲ့မှု ထိုပစ္စနိကပစ္စက၌ ဤအတူပင် ကြည့်ရှုစမ်းပါဦးလော့။ ပစ္စနိကပစ္စကနှင့် နှိုင်းယှဉ်ပုံ

“ပုဂ္ဂိုလ်ကို မှန်သောသဘော မြတ်သောသဘောအားဖြင့် မရအပ်” ဟူ၍ ငါ ဆိုခဲ့သည်သာတည်း။ “မှန်သောသဘော မြတ်သောသဘောဖြစ်သော အကြင်တရားမျိုးသည် ရှိ၏။ ထိုတရားမျိုးကဲ့သို့ ထိုပုဂ္ဂိုလ် ကို မှန်သောသဘော မြတ်သောသဘောအားဖြင့် မရအပ်” ဟူ၍ကား ငါ မဆိုခဲ့။ ဤသို့ထိုပစ္စနိကပစ္စက ၌ ဤအတူပင် ကြည့်ရှုစမ်းပါဦးလော့။

ထိုပစ္စနိကပစ္စက၌ ဤဝန်ခံချက်ဖြင့် ဤသို့ဝန်ခံသော ငါ (သကဝါဒီ) တို့ကို သင် (ပရဝါဒီ) သည် ဤသို့မဖိနှိပ်ထိုက်ကုန်ပါဘဲလျက် ငါ့ကို ဖိနှိပ်ဘိ၏။ ငါ (သကဝါဒီ) တို့သည် မတရားသဖြင့် (ဤသို့) အဖိအနှိပ် ခံရသူများသာ ဖြစ်ကြရပါကုန်၏-

ပရဝါဒီ၏ မတရားဖိနှိပ်ပုံ^၂

အရှင်သကဝါဒီ ပုဂ္ဂိုလ်ကို မှန်သောသဘော မြတ်သောသဘောအားဖြင့် အကယ်၍ မရအပ်ပါမူ ထိုအကြောင်းကြောင့် “မှန်သောသဘော မြတ်သောသဘောဖြစ်သော အကြင် တရားမျိုးသည် ရှိ၏။ ထိုတရားမျိုးကဲ့သို့ ထိုပုဂ္ဂိုလ်ကို မှန်သောသဘော မြတ်သောသဘောအားဖြင့် မရအပ်” ဟု ဆိုသင့်၏။

ထိုပဌမပုစ္ဆာ၌ “ပုဂ္ဂိုလ်ကို မှန်သောသဘော မြတ်သောသဘောအားဖြင့် မရအပ်” ဟူ၍ သင် ဆိုခဲ့ သည်သာတည်း။ ဤဒုတိယပုစ္ဆာ၌မူ “မှန်သောသဘော မြတ်သောသဘောဖြစ်သော အကြင် တရားမျိုး သည် ရှိ၏။ ထိုတရားမျိုးကဲ့သို့ ထိုပုဂ္ဂိုလ်ကို မှန်သောသဘော မြတ်သောသဘောအားဖြင့် မရအပ်” ဟူ၍ ကား သင် မဆိုခဲ့။ (ဤသို့ ရှေ့နောက် မညီညွတ်သော) အကြင်စကားကို သင် ဆိုဘိ၏။ သင်၏ ဤရှေ့နောက် မညီညွတ်သော စကားသည် မှားသော စကားသာတည်း။

အရှင်သကဝါဒီ “မှန်သောသဘော မြတ်သောသဘောဖြစ်သော အကြင် တရားမျိုးသည် ရှိ၏။ ထိုတရားမျိုးကဲ့သို့ ထိုပုဂ္ဂိုလ်ကို မှန်သောသဘော မြတ်သောသဘောအားဖြင့် မရအပ်” ဟု သင် မဆိုခဲ့ပါ မူ “ပုဂ္ဂိုလ်ကို မှန်သောသဘော မြတ်သောသဘောအားဖြင့် မရအပ်” ဟူ၍လည်း မဆိုသင့်တော့ပေ။

ထိုပဌမပုစ္ဆာ၌ “ပုဂ္ဂိုလ်ကို မှန်သောသဘော မြတ်သောသဘောအားဖြင့် မရအပ်” ဟူ၍ သင် ဆိုခဲ့ သည်သာတည်း။ ဤဒုတိယပုစ္ဆာ၌မူ “မှန်သောသဘော မြတ်သောသဘောဖြစ်သော အကြင် တရားမျိုး သည် ရှိ၏။ ထိုတရားမျိုးကဲ့သို့ ထိုပုဂ္ဂိုလ်ကို မှန်သောသဘော မြတ်သောသဘောအားဖြင့် မရအပ်” ဟူ၍ကား သင် မဆိုခဲ့။ (ဤသို့ ရှေ့နောက် မညီညွတ်သော) အကြင် စကားကို သင် ဆိုဘိ၏။ သင်၏ ဤရှေ့နောက် မညီညွတ်သော စကားသည် မှားသော စကားသာတည်းဟု (ဖိနှိပ်ခဲ့၏)။

ဤသို့ မဖိနှိပ်ထိုက်ကုန်ပါဘဲလျက် သင် ငါ့ကို ဖိနှိပ်ဘိ၏။ ငါ (သကဝါဒီ) တို့သည် မတရားသဖြင့် အဖိအနှိပ်ခံရသူများ ဖြစ်ကြရကုန်၏။

ဥပနယနစတုတ္ထ ပြီး၏။

နိဂ္ဂမနစတုက္က

အကြင်အကြောင်းကြောင့် သင် (ပရဝါဒီ) သည် ငါသကဝါဒီကို ဤသို့ မဖိနှိပ်ထိုက်-

၁၀။ အရှင်သကဝါဒီ ပုဂ္ဂိုလ်ကို မှန်သောသဘော မြတ်သောသဘောအားဖြင့် အကယ်၍ မရအပ် ခဲ့ပါမူ ထိုအကြောင်းကြောင့် “မှန်သောသဘော မြတ်သောသဘောဖြစ်သော အကြင် တရားမျိုးသည် ရှိ၏။ ထိုတရားမျိုးကဲ့သို့ ထိုပုဂ္ဂိုလ်ကို မှန်သောသဘော မြတ်သောသဘောအားဖြင့် မရအပ်” ဟူ၍ ဆိုသင့်၏။

ထိုပဌမပုစ္ဆာ၌ “ပုဂ္ဂိုလ်ကို မှန်သောသဘော မြတ်သောသဘောအားဖြင့် မရအပ်” ဟူ၍ သင် ဆိုခဲ့ သည်သာတည်း။ ဤဒုတိယပုစ္ဆာ၌မူ “မှန်သောသဘော မြတ်သောသဘောဖြစ်သော အကြင် တရားမျိုး သည် ရှိ၏။ ထိုတရားမျိုးကဲ့သို့ ထိုပုဂ္ဂိုလ်ကို မှန်သောသဘော မြတ်သောသဘောအားဖြင့် မရအပ်” ဟူ၍ကား သင် မဆိုခဲ့။ (ဤသို့ ရှေ့နောက် မညီညွတ်သော) အကြင် စကားကို သင် ဆိုဘိ၏။ သင်၏ ဤရှေ့နောက် မညီညွတ်သော စကားသည် မှားသော စကားသာတည်း။

အရှင်သကဝါဒီ “မှန်သောသဘော မြတ်သောသဘောဖြစ်သော အကြင် တရားမျိုးသည် ရှိ၏။ ထိုတရားမျိုးကဲ့သို့ ထိုပုဂ္ဂိုလ်ကို မှန်သောသဘော မြတ်သောသဘောအားဖြင့် မရအပ်” ဟူ၍ သင် မဆိုခဲ့ပါမူ “ပုဂ္ဂိုလ်ကို မှန်သောသဘော မြတ်သောသဘောအားဖြင့် မရအပ်” ဟူ၍လည်း မဆိုသင့်တော့ ပေ။

ထိုပဌမပုစ္ဆာ၌ “ပုဂ္ဂိုလ်ကို မှန်သောသဘော မြတ်သောသဘောအားဖြင့် မရအပ်” ဟူ၍ သင် ဆိုခဲ့ သည်သာတည်း။ ဤဒုတိယပုစ္ဆာ၌မူ “မှန်သောသဘော မြတ်သောသဘောဖြစ်သော အကြင် တရားမျိုး သည် ရှိ၏။ ထိုတရားမျိုးကဲ့သို့ ထိုပုဂ္ဂိုလ်ကို မှန်သောသဘော မြတ်သောသဘောအားဖြင့် မရအပ်” ဟူ၍သင် မဆိုခဲ့ပေ။ (ဤသို့ ရှေ့နောက် မညီညွတ်သော) အကြင် စကားကို သင် ဆိုဘိ၏။ သင်၏ ဤရှေ့နောက် မညီညွတ်သော စကားသည် မှားသောစကားသာတည်းဟု (ဤကဲ့သို့ မဖိနှိပ်ထိုက်)။ ထိုအကြောင်းဖြင့်ပင် ဤသို့ ငါ့ကို အကြင်သို့ ဖိနှိပ်၏။ သင်သည် ဤဖိနှိပ်မှုကို ပြုအပ်ပြီ။ ထိုဖိနှိပ်မှုကို သင်သည် မတရားသဖြင့် ပြုအပ်၏။ တို့ပြန်ဖိနှိပ်မှုကို ငါသည် ကောင်းစွာ ပြုအပ်၏။ (စကားအစဉ်၏) ပြီးဆုံးစေမှုကို ငါသည် ကောင်းစွာ ပြုအပ်၏။

နိဂ္ဂမနစတုက္က ပြီး၏။

ဒုတိယနိဂ္ဂဟ ပြီး၏။

၁။ ပဋိကမ္မစတုက္က (အပိုဒ်-၇) ၌ ပရဝါဒီအား (သကဝါဒီ) က ဖိနှိပ်ခဲ့ပုံကို ပြန်၍ ပြသည်။
၂။ ပစ္စနိကာနုလောမ (အပိုဒ်-၆) စကားရပ်အတိုင်း သကဝါဒီက ပြန်ပြောသည်။

ကထာဝတ္ထုပါဠိတော်

=== ၁ - ပုဂ္ဂလကထာ ===

၂ - ဩကာသသစ္စိကဋ

၁ - အနုလောမပစ္စနိကံ (ဂ) တတိယနိဂ္ဂဟ

- ၁၁။ သကဝါဒီ။ ။ ပုဂ္ဂိုလ်ကို မှန်သောသဘော မြတ်သောသဘောအားဖြင့် ရအပ်ပါသလော။
- ပရဝါဒီ။ ။ ဪြော် ရအပ်ပါ၏။
- သကဝါဒီ။ ။ အလုံးစုံသော ကိုယ် (ခန္ဓာ) ၌ ပုဂ္ဂိုလ်ကို မှန်သောသဘော မြတ်သော သဘောအားဖြင့် ရအပ်ပါသလော။
- ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။
- သကဝါဒီ။ ။ ဖိနိပ်ထိုက်သော အပြစ်ကို ဝန်ခံလော့-

ဖိနိပ်ပုံ

အရှင်ပရဝါဒီ ပုဂ္ဂိုလ်ကို မှန်သောသဘော မြတ်သောသဘောအားဖြင့် အကယ်၍ ရအပ်ခဲ့ပါမူ ထိုအကြောင်းကြောင့် “အလုံးစုံသော ကိုယ် (ခန္ဓာ) ၌ ပုဂ္ဂိုလ်ကို မှန်သောသဘော မြတ်သောသဘော အားဖြင့် ရအပ်၏” ဟူ၍ ဆိုသင့်၏။

ထိုပဌမပုစ္ဆာ၌ “ပုဂ္ဂိုလ်ကို မှန်သောသဘော မြတ်သောသဘောအားဖြင့် ရအပ်၏” ဟူ၍ သင် ဆိုခဲ့ သည်သာတည်း။ ဤဒုတိယပုစ္ဆာ၌မူ “အလုံးစုံသော ကိုယ် (ခန္ဓာ) ၌ ပုဂ္ဂိုလ်ကို မှန်သောသဘော မြတ်သောသဘောအားဖြင့် ရအပ်၏” ဟူ၍ကား သင် မဆိုခဲ့။ (ဤသို့ ရှေ့နောက် မညီညွတ်သော) အကြင် စကားကို သင် ဆိုဘိ၏။ သင်၏ ဤရှေ့နောက် မညီညွတ်သော စကားသည် မှားသော စကား သာတည်း။

အရှင်ပရဝါဒီ “အလုံးစုံသော ကိုယ် (ခန္ဓာ) ၌ ပုဂ္ဂိုလ်ကို မှန်သောသဘော မြတ်သောသဘော အားဖြင့် ရအပ်၏” ဟူ၍ သင် မဆိုခဲ့မူ “ပုဂ္ဂိုလ်ကို မှန်သောသဘော မြတ်သောသဘောအားဖြင့် ရအပ်၏” ဟူ၍လည်း မဆိုသင့်တော့ပေ။

ထိုပဌမပုစ္ဆာ၌ “ပုဂ္ဂိုလ်ကို မှန်သောသဘော မြတ်သောသဘောအားဖြင့် ရအပ်၏” ဟူ၍သာ သင် ဆိုခဲ့၏။ ဤဒုတိယပုစ္ဆာ၌မူ “အလုံးစုံသော ကိုယ် (ခန္ဓာ) ၌ ပုဂ္ဂိုလ်ကို မှန်သောသဘော မြတ်သော သဘောအားဖြင့် ရအပ်၏” ဟူ၍ကား သင် မဆိုခဲ့။ (ဤသို့ ရှေ့နောက် မညီညွတ်သော) အကြင် စကား ကို သင် ဆိုဘိ၏။ သင်၏ ဤ ရှေ့နောက် မညီညွတ်သော စကားသည် မှားသော စကားသာတည်း။ပ။

တတိယနိဂ္ဂဟ ပြီး၏။

၁။ ရုပ်၌ အတ္တဟု ရှုသော အပြစ်၊ ဇီဝတခြား ကိုယ်တခြားဟု အဓိပ္ပါယ်သက်ရောက်သော အပြစ် ဤအပြစ်နှစ်ခုကို မြင်သဖြင့် ပရဝါဒီပုဂ္ဂိုလ်က ပဋိက္ခေပပြု၍ ဖြေသည်။

ကထာဝတ္ထုပါဠိတော်

=== ၁ - ပုဂ္ဂိုလ်ကထာ ===

၃ - ကာလသစ္စိကဋ္ဌ

၁ - အနုလောမပစ္စနိကံ (ဃ) စတုတ္ထနိဂ္ဂဟ

- ၁၂။ သကဝါဒီ။ ။ ပုဂ္ဂိုလ်ကို မှန်သောသဘော မြတ်သောသဘောအားဖြင့် ရအပ်ပါသလော။
- ပရဝါဒီ။ ။ ဪြော် ရအပ်ပါ၏။
- သကဝါဒီ။ ။ ပုဂ္ဂိုလ်ကို မှန်သောသဘော မြတ်သောသဘောအားဖြင့် အခါခပ်သိမ်း ရအပ်ပါသလော။
- ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။
- သကဝါဒီ။ ။ ဖိနိပ်ထိုက်သော အပြစ်ကို သင်ဝန်ခံလော့-

ဖိနိပ်ပုံ

အရှင်ပရဝါဒီ ပုဂ္ဂိုလ်ကို မှန်သောသဘော မြတ်သောသဘောအားဖြင့် အကယ်၍ ရအပ်ပါမှ ထိုအကြောင်းကြောင့် “ပုဂ္ဂိုလ်ကို မှန်သောသဘော မြတ်သောသဘောအားဖြင့် အခါခပ်သိမ်း ရအပ်၏” ဟူ၍ ဆိုသင့်၏။

ထိုပဌမပုစ္ဆာ၌ “ပုဂ္ဂိုလ်ကို မှန်သောသဘော မြတ်သောသဘောအားဖြင့် ရအပ်၏” ဟူ၍ သင် ဆိုခဲ့သည်သာတည်း။ ဤဒုတိယပုစ္ဆာ၌မူ “ပုဂ္ဂိုလ်ကို မှန်သောသဘော မြတ်သောသဘောအားဖြင့် အခါခပ်သိမ်း ရအပ်၏” ဟူ၍ကား သင် မဆို၊ (ဤသို့ ရှေ့နောက် မညီညွတ်သော) အကြင် စကားကို သင် ဆိုဘိ၏။ သင်၏ ဤရှေ့နောက် မညီညွတ်သော စကားသည် မှားသော စကားသာတည်း။

အရှင်ပရဝါဒီ “ပုဂ္ဂိုလ်ကို မှန်သောသဘော မြတ်သောသဘောအားဖြင့် အခါခပ်သိမ်း ရအပ်၏” ဟု အကယ်၍ သင် မဆိုခဲ့လျှင် ပုဂ္ဂိုလ်ကို မှန်သောသဘော မြတ်သောသဘောအားဖြင့် ရအပ်၏ဟူ၍လည်း မဆိုသင့်တော့ပေ။

ထိုပဌမပုစ္ဆာ၌ “ပုဂ္ဂိုလ်ကို မှန်သောသဘော မြတ်သောသဘောအားဖြင့် ရအပ်၏” ဟူ၍ သင် ဆိုခဲ့သည်သာတည်း။ ဤဒုတိယပုစ္ဆာ၌မူ “ပုဂ္ဂိုလ်ကို မှန်သောသဘော မြတ်သောသဘောအားဖြင့် အခါခပ်သိမ်း ရအပ်၏” ဟူ၍ကား သင် မဆိုခဲ့၊ (ဤသို့ ရှေ့နောက် မညီညွတ်သော) အကြင် စကားကို သင် ဆိုဘိ၏။ သင်၏ ဤရှေ့နောက် မညီညွတ်သော စကားသည် မှားသော စကားသာတည်း။ပ။

စတုတ္ထနိဂ္ဂဟ ပြီး၏။

၁။ ထိုသူသည်ပင် မင်းမျိုး ထိုသူသည်ပင် ပုဏ္ဏားမျိုးဖြစ်၏ဟု အဓိပ္ပါယ် သက်ရောက်သော အပြစ်၊ ပုဂ္ဂိုလ်တစ်ဦးတည်းပင် အသက်ထင်ရှားရှိစဉ်အခါနှင့် ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုပြီးသော အခါတို့၌ အထူးမရှိဟု အဓိပ္ပါယ်သက်ရောက်သော အပြစ်ဟူသော အပြစ်နှစ်ခုကို မြင်သဖြင့် ပရဝါဒီက ဤသို့ ပဋိကောပပြု၍ ဖြေသည်။

ကထာဝတ္ထုပါဠိတော်

=== ၁ - ပုဂ္ဂလကထာ ===

၄ - အဝယဝသစွိကဋ

၁ - အနုလောမပစ္စနိက် (၁) ပဉ္စမနိဂ္ဂဟ

၁၃။ သကဝါဒီ။ ။ ပုဂ္ဂိုလ်ကို မှန်သောသဘော မြတ်သောသဘောအားဖြင့် ရအပ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪြော် ရအပ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ အလုံးစုံသော (ခန္ဓာအစရှိသော) တရားတို့၌ ပုဂ္ဂိုလ်ကို မှန်သောသဘော မြတ်သော သဘောအားဖြင့် ရအပ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။

သကဝါဒီ။ ။ ဖိနိပ်ထိုက်သော အပြစ်ကို သင်ဝန်ခံလော့-

ဖိနိပ်ပုံ

အရှင်ပရဝါဒီ ပုဂ္ဂိုလ်ကို မှန်သောသဘော မြတ်သောသဘောအားဖြင့် အကယ်၍ ရအပ်ခဲ့ပါမူ ထိုအကြောင်းကြောင့် “အလုံးစုံသော (ခန္ဓာအစရှိသော) တရားတို့၌ ပုဂ္ဂိုလ်ကို မှန်သောသဘော မြတ်သောသဘောအားဖြင့် ရအပ်၏” ဟူ၍ ဆိုသင့်၏။

ထိုပဌမပုစ္ဆာ၌ “ပုဂ္ဂိုလ်ကို မှန်သောသဘော မြတ်သောသဘောအားဖြင့် ရအပ်၏” ဟူ၍သာ သင် ဆိုခဲ့၏။ ဤဒုတိယပုစ္ဆာ၌မူ “အလုံးစုံသော (ခန္ဓာအစရှိသော) တရားတို့၌ ပုဂ္ဂိုလ်ကို မှန်သောသဘော မြတ်သောသဘောအားဖြင့် ရအပ်၏” ဟူ၍ကား သင် မဆိုခဲ့။ (ဤသို့ ရှေ့နောက် မညီညွတ်သော) အကြင် စကားကို သင် ဆိုဘိ၏။ သင်၏ ဤရှေ့နောက် မညီညွတ်သော စကားသည် မှားသော စကား သာတည်း။

အရှင်ပရဝါဒီ “အလုံးစုံသော (ခန္ဓာအစရှိသော) တရားတို့၌ ပုဂ္ဂိုလ်ကို မှန်သောသဘော မြတ်သော သဘောအားဖြင့် ရအပ်၏” ဟု အကယ်၍ သင် မဆိုခဲ့မူ ပုဂ္ဂိုလ်ကို မှန်သောသဘော မြတ်သောသဘော အားဖြင့် ရအပ်၏” ဟူ၍လည်း မဆိုသင့်တော့ပေ။

ထိုပဌမပုစ္ဆာ၌ “ပုဂ္ဂိုလ်ကို မှန်သောသဘော မြတ်သောသဘောအားဖြင့် ရအပ်၏” ဟူ၍ သင် ဆိုခဲ့ သည်သာတည်း။ ဤဒုတိယပုစ္ဆာ၌မူ “အလုံးစုံသော (ခန္ဓာအစရှိသော) တရားတို့၌ ပုဂ္ဂိုလ်ကို မှန်သော သဘော မြတ်သောသဘောအားဖြင့် ရအပ်၏” ဟူ၍ကား သင် မဆိုခဲ့။ (ဤသို့ ရှေ့နောက် မညီညွတ် သော) အကြင် စကားကို သင် ဆိုဘိ၏။ သင်၏ ဤရှေ့နောက် မညီညွတ်သော စကားသည် မှားသော စကားသာတည်း။ပ။

ပဉ္စမနိဂ္ဂဟ ပြီး၏။

၁။ ရုပ်၌ အတ္တ၊ စက္ခု၌ အတ္တစသည် အဓိပ္ပါယ်သက်ရောက်သော အပြစ်ကို ကြောက်လန့်သဖြင့် ပရဝါဒီပုဂ္ဂိုလ်က ပဋိက္ခေပပြု၍ ဖြေသည်။

ကထာဝတ္ထုပါဠိတော်

=== ၁ - ပုဂ္ဂလကထာ ===

၂ - ဩကာသသစ္စိကဋ္ဌ

၂ - ပစ္စနိကာနုလောမ (၈) ဆဋ္ဌနိဂ္ဂဟ

- ၁၄။ ပရဝါဒီ။ ။ ပုဂ္ဂိုလ်ကို မှန်သောသဘော မြတ်သောသဘောအားဖြင့် မရအပ်ပါသလော။
- သကဝါဒီ။ ။ ဪ မရအပ်ပါ။
- ပရဝါဒီ။ ။ အလုံးစုံသော ကိုယ် (ခန္ဓာ) ၌ ပုဂ္ဂိုလ်ကို မှန်သောသဘော မြတ်သောသဘော အားဖြင့် မရအပ်ပါသလော။
- သကဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။
- ပရဝါဒီ။ ။ ဖိနိပ်ထိုက်သော အပြစ်ကို သင်ဝန်ခံလော့-

ဖိနိပ်ပုံ

အရှင်သကဝါဒီ ပုဂ္ဂိုလ်ကို မှန်သောသဘော မြတ်သောသဘောအားဖြင့် အကယ်၍ မရအပ်ပါမူ ထိုအကြောင်းကြောင့် “အလုံးစုံသော ကိုယ် (ခန္ဓာ) ၌ ပုဂ္ဂိုလ်ကို မှန်သောသဘော မြတ်သောသဘော အားဖြင့် မရအပ်” ဟူ၍ ဆိုသင့်၏။

ထိုပဌမပုစ္ဆာ၌ “ပုဂ္ဂိုလ်ကို မှန်သောသဘော မြတ်သောသဘောအားဖြင့် မရအပ်” ဟူ၍ သင် ဆိုခဲ့သည်သာတည်း။ ဤဒုတိယပုစ္ဆာ၌မူ “အလုံးစုံသော ကိုယ် (ခန္ဓာ) ၌ ပုဂ္ဂိုလ်ကို မှန်သောသဘော မြတ်သောသဘောအားဖြင့် မရအပ်” ဟူ၍ကား သင် မဆိုခဲ့၊ (ဤသို့ ရှေ့နောက် မညီညွတ်သော) အကြင် စကားကို သင် ဆိုဘိ၏။ သင်၏ ဤရှေ့နောက် မညီညွတ်သော စကားသည် မှားသော စကားသာတည်း။

အရှင်သကဝါဒီ “အလုံးစုံသော ကိုယ် (ခန္ဓာ) ၌ ပုဂ္ဂိုလ်ကို မှန်သောသဘော မြတ်သောသဘော အားဖြင့် မရအပ်” ဟု အကယ်၍ သင် မဆိုခဲ့ပါမူ “ပုဂ္ဂိုလ်ကို မှန်သောသဘော မြတ်သောသဘော အားဖြင့် မရအပ်” ဟူ၍လည်း မဆိုသင့်တော့ပေ။

ထိုပဌမပုစ္ဆာ၌ “ပုဂ္ဂိုလ်ကို မှန်သောသဘော မြတ်သောသဘောအားဖြင့် မရအပ်” ဟူ၍သာ သင် ဆိုခဲ့သည်သာတည်း။ ဤဒုတိယပုစ္ဆာ၌မူ “အလုံးစုံသော ကိုယ် (ခန္ဓာ) ၌ ပုဂ္ဂိုလ်ကို မှန်သောသဘော မြတ်သောသဘောအားဖြင့် မရအပ်” ဟူ၍ကား သင် မဆိုခဲ့၊ (ဤသို့ ရှေ့နောက် မညီညွတ်သော) အကြင် စကားကို သင် ဆိုဘိ၏။ သင်၏ ဤရှေ့နောက် မညီညွတ်သော စကားသည် မှားသော စကားသာတည်း။ပ။

ဆဋ္ဌနိဂ္ဂဟ ပြီး၏။

ကထာဝတ္ထုပါဠိတော်

=== ၁ - ပုဂ္ဂလကထာ ===

၃ - ကာလသစ္စိကဋ္ဌ

၂ - ပစ္စနိကာနုလောမ (ဆ) သတ္တမနိဂ္ဂဟ

- ၁၅။ ပရဝါဒီ။ ။ ပုဂ္ဂိုလ်ကို မှန်သောသဘော မြတ်သောသဘောအားဖြင့် မရအပ်ပါသလော။
- သကဝါဒီ။ ။ ဪ မရအပ်ပါ။
- ပရဝါဒီ။ ။ ပုဂ္ဂိုလ်ကို မှန်သောသဘော မြတ်သောသဘောအားဖြင့် အခါခပ်သိမ်း မရအပ်ပါသလော။
- သကဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။
- ပရဝါဒီ။ ။ ဖိနိပ်ထိုက်သော အပြစ်ကို ဝန်ခံလော့-

ဖိနိပ်ပုံ

အရှင်သကဝါဒီ ပုဂ္ဂိုလ်ကို မှန်သောသဘော မြတ်သောသဘောအားဖြင့် အကယ်၍ မရအပ်ပါမူ ထိုအကြောင်းကြောင့် “ပုဂ္ဂိုလ်ကို မှန်သောသဘော မြတ်သောသဘောအားဖြင့် အခါခပ်သိမ်း မရအပ်” ဟူ၍ ဆိုသင့်၏။

ထိုပဌမပုစ္ဆာ၌ “ပုဂ္ဂိုလ်ကို မှန်သောသဘော မြတ်သောသဘောအားဖြင့် မရအပ်” ဟူ၍ သင် ဆိုခဲ့သည် သာတည်း။ ဤဒုတိယပုစ္ဆာ၌မူ “ပုဂ္ဂိုလ်ကို မှန်သောသဘော မြတ်သောသဘောအားဖြင့် အခါခပ်သိမ်း မရအပ်” ဟူ၍ကား သင် မဆိုခဲ့။ (ဤသို့ ရှေ့နောက် မညီညွတ်သော) အကြင် စကားကို သင် ဆိုဘိ၏။ သင်၏ ဤ ရှေ့နောက် မညီညွတ်သော စကားသည် မှားသော စကားသာတည်း။

အရှင်သကဝါဒီ “ပုဂ္ဂိုလ်ကို မှန်သောသဘော မြတ်သောသဘောအားဖြင့် အခါခပ်သိမ်း မရအပ်” ဟူ၍သင် မဆိုခဲ့မူ “ပုဂ္ဂိုလ်ကို မှန်သောသဘော မြတ်သောသဘောအားဖြင့် မရအပ်” ဟူ၍လည်း မဆို သင့်တော့ပေ။

ထိုပဌမပုစ္ဆာ၌ “ပုဂ္ဂိုလ်ကို မှန်သောသဘော မြတ်သောသဘောအားဖြင့် မရအပ်” ဟူ၍ သင် ဆိုခဲ့ သည်သာတည်း။ ဤဒုတိယပုစ္ဆာ၌မူ “ပုဂ္ဂိုလ်ကို မှန်သောသဘော မြတ်သောသဘောအားဖြင့် အခါခပ် သိမ်း မရအပ်” ဟူ၍ကား သင် မဆိုခဲ့။ (ဤသို့ ရှေ့နောက် မညီညွတ်သော) အကြင် စကားကို သင် ဆိုဘိ၏။ သင်၏ ဤရှေ့နောက် မညီညွတ်သော စကားသည် မှားသော စကားသာတည်း။ပ။

သတ္တမနိဂ္ဂဟ ပြီး၏။

ကထာဝတ္ထုပါဠိတော်

=== ၁ - ပုဂ္ဂလကထာ ===

၄ - အဝယဝသစွိကဋ

၂ - ပစ္စနိကာနုလောမ (၉) အဋ္ဌမနိဂ္ဂဟ

၁၆။ ပရဝါဒီ။ ။ ပုဂ္ဂိုလ်ကို မှန်သောသဘော မြတ်သောသဘောအားဖြင့် မရအပ်ပါသလော။

သကဝါဒီ။ ။ ဪ မရအပ်ပါ။

ပရဝါဒီ။ ။ အလုံးစုံသော (ခန္ဓာအစရှိသော) တရားတို့၌ ပုဂ္ဂိုလ်ကို မှန်သောသဘော မြတ်သောသဘောအားဖြင့် မရအပ်ပါသလော။

သကဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။

ပရဝါဒီ။ ။ ဖိနိပ်ထိုက်သော အပြစ်ကို သင်ဝန်ခံလော့-

ဖိနိပ်ပုံ

အရှင်သကဝါဒီ ပုဂ္ဂိုလ်ကို မှန်သောသဘော မြတ်သောသဘောအားဖြင့် အကယ်၍ မရအပ်ပါမူ ထိုအကြောင်းကြောင့် “အလုံးစုံသော (ခန္ဓာအစရှိသော) တရားတို့၌ ပုဂ္ဂိုလ်ကို မှန်သောသဘော မြတ်သောသဘောအားဖြင့် မရအပ်” ဟူ၍ သင် ဆိုသင့်၏။

ထိုပဌမပုစ္ဆာ၌ “ပုဂ္ဂိုလ်ကို မှန်သောသဘော မြတ်သောသဘောအားဖြင့် မရအပ်” ဟူ၍သာ သင် ဆိုခဲ့သည်သာတည်း။ ဤဒုတိယပုစ္ဆာ၌မူ “အလုံးစုံသော (ခန္ဓာအစရှိသော) တရားတို့၌ ပုဂ္ဂိုလ်ကို မှန်သောသဘော မြတ်သောသဘောအားဖြင့် မရအပ်” ဟူ၍ကား သင် မဆိုခဲ့။ (ဤသို့ ရှေ့နောက် မညီညွတ်သော) အကြင် စကားကို သင် ဆိုဘိ၏။ သင်၏ ဤရှေ့နောက် မညီညွတ်သော စကားသည် မှားသော စကားသာတည်း။

အရှင်သကဝါဒီ “အလုံးစုံသော (ခန္ဓာအစရှိသော) တရားတို့၌ ပုဂ္ဂိုလ်ကို မှန်သောသဘော မြတ်သောသဘောအားဖြင့် မရအပ်” ဟူ၍ သင် မဆိုခဲ့ပါမူ “ပုဂ္ဂိုလ်ကို မှန်သောသဘော မြတ်သော သဘောအားဖြင့် မရအပ်” ဟူ၍လည်း မဆိုသင့်တော့ပေ။ ထိုပဌမပုစ္ဆာ၌ “ပုဂ္ဂိုလ်ကို မှန်သောသဘော မြတ်သောသဘောအားဖြင့် မရအပ်” ဟူ၍ သင်ဆိုခဲ့သည်သာတည်း။ ဤဒုတိယပုစ္ဆာ၌မူ “အလုံးစုံသော (ခန္ဓာအစရှိသော) တရားတို့၌ ပုဂ္ဂိုလ်ကို မှန်သောသဘော မြတ်သောသဘောအားဖြင့် မရအပ်” ဟူ၍ ကား သင် မဆိုခဲ့။ (ဤသို့ ရှေ့နောက် မညီညွတ်သော) အကြင် စကားကို သင် ဆိုဘိ၏။ သင်၏ ဤရှေ့နောက် မညီညွတ်သော စကားသည် မှားသော စကားသာတည်း။ပ။

အဋ္ဌမနိဂ္ဂဟ ပြီး၏။

ကထာဝတ္ထုပါဠိတော်

=== ၁ - ပုဂ္ဂလကထာ ===

၅ - သုဒ္ဓိကသံသန္ဓနာ

၁၇။ သကဝါဒီ။ ။ ရုပ်ကို မှန်သောသဘော မြတ်သောသဘောအားဖြင့် ရအပ်သကဲ့သို့ ပုဂ္ဂိုလ်ကို မှန်သောသဘော မြတ်သောသဘောအားဖြင့် ရအပ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ရအပ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ ရုပ်သည် (ပုဂ္ဂိုလ်မှ) တစ်မျိုးတခြားလော၊ ပုဂ္ဂိုလ်သည် (ရုပ်မှ) တစ်မျိုးတခြားလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။

သကဝါဒီ။ ။ ဖိနိပ်ထိုက်သော အပြစ်ကို ဝန်ခံလော့-

ဖိနိပ်ပုံ

အရှင်ပရဝါဒီ ရုပ်ကို မှန်သောသဘော မြတ်သောသဘောအားဖြင့် ရအပ်သကဲ့သို့ ပုဂ္ဂိုလ်ကို မှန်သောသဘော မြတ်သောသဘောအားဖြင့် အကယ်၍ ရအပ်ပါမူ ထိုအကြောင်းကြောင့် “ရုပ်သည် (ပုဂ္ဂိုလ်မှ) တစ်မျိုးတခြား၊ ပုဂ္ဂိုလ်သည် (ရုပ်မှ) တစ်မျိုးတခြား” ဟူ၍ ဆိုသင့်၏။

ထိုပဌမပုစ္ဆာ၌ “ရုပ်ကို မှန်သောသဘော မြတ်သောသဘောအားဖြင့် ရအပ်သကဲ့သို့ ပုဂ္ဂိုလ်ကို မှန်သောသဘော မြတ်သောသဘောအားဖြင့် ရအပ်၏” ဟူ၍ သင် ဆိုခဲ့သည်သာတည်း၊ ဤဒုတိယ ပုစ္ဆာ၌ မူ “ရုပ်သည် (ပုဂ္ဂိုလ်မှ) တစ်မျိုးတခြား၊ ပုဂ္ဂိုလ်သည် (ရုပ်မှ) တစ်မျိုးတခြား” ဟူ၍ကား သင် မဆိုခဲ့၊ (ဤသို့ ရှေ့နောက် မညီညွတ်သော) အကြင် စကားကို သင် ဆိုဘိ၏၊ သင်၏ ဤရှေ့နောက် မညီညွတ်သော စကားသည် မှားသော စကားသာတည်း။

အရှင်ပရဝါဒီ “ရုပ်သည် (ပုဂ္ဂိုလ်မှ) တစ်မျိုးတခြား၊ ပုဂ္ဂိုလ်သည် (ရုပ်မှ) တစ်မျိုးတခြား” ဟု အကယ်၍ သင် မဆိုခဲ့ပါမူ “ရုပ်ကို မှန်သောသဘော မြတ်သောသဘောအားဖြင့် ရအပ်သကဲ့သို့ ပုဂ္ဂိုလ်ကို မှန်သောသဘော မြတ်သောသဘောအားဖြင့် ရအပ်၏” ဟူ၍လည်း မဆိုသင့်တော့ပေ။

ထိုပဌမပုစ္ဆာ၌ “ရုပ်ကို မှန်သောသဘော မြတ်သောသဘောအားဖြင့် ရအပ်သကဲ့သို့ ပုဂ္ဂိုလ်ကို မှန်သောသဘော မြတ်သောသဘောအားဖြင့် ရအပ်၏” ဟူ၍ သင် ဆိုခဲ့သည်သာတည်း၊ ဤဒုတိယပုစ္ဆာ၌ မူ “ရုပ်သည် (ပုဂ္ဂိုလ်မှ) တစ်မျိုးတခြား၊ ပုဂ္ဂိုလ်သည် (ရုပ်မှ) တစ်မျိုးတခြား” ဟူ၍ကား သင် မဆိုခဲ့၊ (ဤသို့ ရှေ့နောက် မညီညွတ်သော) အကြင် စကားကို သင် ဆိုဘိ၏၊ သင်၏ ဤရှေ့နောက် မညီညွတ်သော စကားသည် မှားသော စကားသာတည်း။

၁၈။ သကဝါဒီ။ ။ ဝေဒနာကို မှန်သောသဘော မြတ်သောသဘောအားဖြင့် ရအပ်သကဲ့သို့ ပုဂ္ဂိုလ်ကို မှန်သောသဘော မြတ်သောသဘောအားဖြင့် ရအပ်ပါသလော။ သညာကို။။ သင်္ခါရတို့ကို။။ ဝိညာဏ်ကို မှန်သောသဘော မြတ်သောသဘောအားဖြင့် ရအပ်သကဲ့သို့ ပုဂ္ဂိုလ်ကို မှန်သောသဘော မြတ်သောသဘောအားဖြင့် ရအပ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ရအပ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ ဝိညာဏ်သည် (ပုဂ္ဂိုလ်မှ) တစ်မျိုးတခြားလော၊ ပုဂ္ဂိုလ်သည် (ဝိညာဏ်မှ) တစ်မျိုးတခြားလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။

သကဝါဒီ။ ။ ဖိနိပိထိုက်သော အပြစ်ကို ဝန်ခံလော့-

ဖိနိပိပုံ

အရှင်ပရဝါဒီဝိညာဏ်ကို မှန်သောသဘော မြတ်သောသဘောအားဖြင့် ရအပ်သကဲ့သို့ ပုဂ္ဂိုလ်ကို မှန်သောသဘော မြတ်သောသဘောအားဖြင့် အကယ်၍ ရအပ်ပါမူ ထိုအကြောင်းကြောင့် “ဝိညာဏ်သည် (ပုဂ္ဂိုလ်မှ) တစ်မျိုးတခြား၊ ပုဂ္ဂိုလ်သည် (ဝိညာဏ်မှ) တစ်မျိုးတခြား” ဟူ၍ ဆိုသင့်၏။

ထိုပဌမပုစ္ဆာ၌ “ဝိညာဏ်ကို မှန်သောသဘော မြတ်သောသဘောအားဖြင့် ရအပ်သကဲ့သို့ ပုဂ္ဂိုလ်ကို မှန်သောသဘော မြတ်သောသဘောအားဖြင့် ရအပ်၏” ဟူ၍ သင် ဆိုခဲ့သည်သာတည်း၊ ဤဒုတိယပုစ္ဆာ၌မူ “ဝိညာဏ်သည် (ပုဂ္ဂိုလ်မှ) တစ်မျိုးတခြား၊ ပုဂ္ဂိုလ်သည် (ဝိညာဏ်မှ) တစ်မျိုးတခြား” ဟူ၍ကား သင် မဆိုခဲ့၊ (ဤသို့ ရှေ့နောက် မညီညွတ်သော) အကြင် စကားကို သင် ဆိုဘိ၏၊ သင်၏ ဤရှေ့နောက် မညီညွတ်သော စကားသည် မှားသော စကားသာတည်း။

အရှင်ပရဝါဒီ “ဝိညာဏ်သည် (ပုဂ္ဂိုလ်မှ) တစ်မျိုးတခြား၊ ပုဂ္ဂိုလ်သည် (ဝိညာဏ်မှ) တစ်မျိုးတခြား” ဟု အကယ်၍ သင် မဆိုခဲ့မူ “ဝိညာဏ်ကို မှန်သောသဘော မြတ်သောသဘောအားဖြင့် ရအပ်သကဲ့သို့ ပုဂ္ဂိုလ်ကို မှန်သောသဘော မြတ်သောသဘောအားဖြင့် ရအပ်၏” ဟူ၍လည်း မဆိုသင့်တော့ပေ။

ထိုပဌမပုစ္ဆာ၌ “ဝိညာဏ်ကို မှန်သောသဘော မြတ်သောသဘောအားဖြင့် ရအပ်သကဲ့သို့ ပုဂ္ဂိုလ်ကို မှန်သောသဘော မြတ်သောသဘောအားဖြင့် ရအပ်၏” ဟူ၍ သင် ဆိုခဲ့သည်သာတည်း၊ ဤဒုတိယပုစ္ဆာ၌မူ “ဝိညာဏ်သည် (ပုဂ္ဂိုလ်မှ) တစ်မျိုးတခြား၊ ပုဂ္ဂိုလ်သည် (ဝိညာဏ်မှ) တစ်မျိုးတခြား” ဟူ၍ကား သင် မဆိုခဲ့၊ (ဤသို့ ရှေ့နောက် မညီညွတ်သော) အကြင် စကားကို သင်ဆိုဘိ၏၊ သင်၏ ဤရှေ့နောက် မညီညွတ်သော စကားသည် မှားသော စကားသာတည်း။။။

၁၉။ သကဝါဒီ။ ။ စက္ခယတနကို မှန်သောသဘော မြတ်သောသဘောအားဖြင့် ရအပ်သကဲ့သို့ ပုဂ္ဂိုလ်ကို မှန်သောသဘော မြတ်သောသဘောအားဖြင့် ရအပ်ပါသလော။။။ သောတာယတနကို။ ယာနာယတနကို။ ဇိဝါ ယတနကို။ ကာယာယတနကို။ ရူပါယတနကို။ သဒ္ဓါယတနကို။ ဂန္ဓာယတနကို။ ရသာ ယတနကို။ ဖောဋ္ဌဗ္ဗာယတနကို။ မနာယတနကို။ ဓမ္မာယတနကို မှန်သောသဘော မြတ်သော သဘောအားဖြင့် ရအပ်သကဲ့သို့ ။။။

၂၀။ စက္ခုဓာတ်ကို မှန်သောသဘော မြတ်သောသဘောအားဖြင့် ရအပ်သကဲ့သို့ ။။။ သောတဓာတ် ကို။ ယာနဓာတ်ကို။ ဇိဝါဓာတ်ကို။ ကာယဓာတ်ကို။ ရူပဓာတ်ကို။ သဒ္ဓဓာတ်ကို။ ဂန္ဓဓာတ်ကို။ ရသဓာတ် ကို။ ဖောဋ္ဌဗ္ဗဓာတ်ကို။ စက္ခုဝိညာဏဓာတ်ကို။ သောတဝိညာဏဓာတ်ကို။ ယာနဝိညာဏဓာတ်ကို။ ဇိဝါ ဝိညာဏဓာတ်ကို။ ကာယဝိညာဏဓာတ်ကို။ မနောဓာတ်ကို။ မနောဝိညာဏဓာတ်ကို။ ဓမ္မဓာတ်ကို မှန်သောသဘော မြတ်သောသဘောအားဖြင့် ရအပ်သကဲ့သို့ ။။။

၂၁။ စက္ခုန္ဓေကို မှန်သောသဘော မြတ်သောသဘောအားဖြင့် ရအပ်သကဲ့သို့ ။။။ သောတိန္ဓေကို။ ယာနိန္ဓေကို။ ဇိဝိန္ဓေကို။ ကာယိန္ဓေကို။ မနိန္ဓေကို။ ဇိဝိတိန္ဓေကို။ ဣတ္ထိန္ဓေကို။ ပုရိသိန္ဓေကို။ သုခိန္ဓေ ကို။ ဒုက္ခိန္ဓေကို။ သောမနဿိန္ဓေကို။ ဒေါမနဿိန္ဓေကို။ ဥပေက္ခိန္ဓေကို။ သဒ္ဓိန္ဓေကို။ ဝီရိယိန္ဓေကို။ သတိန္ဓေကို။ သမာဓိန္ဓေကို။ ပညိန္ဓေကို။ အနညာတညဿာမိတိန္ဓေကို။ အညိန္ဓေကို။ အညာတာ

ဝိနွေကို မှန်သောသဘော မြတ်သောသဘောအားဖြင့် ရအပ်သကဲ့သို့ ပုဂ္ဂိုလ်ကို မှန်သောသဘော မြတ်သောသဘောအားဖြင့် ရအပ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ငြိမ် ရအပ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ အညာတာဝိနွေသည် (ပုဂ္ဂိုလ်မှ) တစ်မျိုးတခြားလော၊ ပုဂ္ဂိုလ်သည် အညာတာဝိနွေမှ တစ်မျိုးတခြားလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။

သကဝါဒီ။ ။ ဖိနပ်ထိုက်သော အပြစ်ကို သင်ဝန်ခံလော့-

ဖိနပ်ပုံ

အရှင်ပရဝါဒီ အညာတာဝိနွေကို မှန်သောသဘော မြတ်သောသဘောအားဖြင့် ရအပ်သကဲ့သို့ ပုဂ္ဂိုလ်ကို မှန်သောသဘော မြတ်သောသဘောအားဖြင့် အကယ်၍ ရအပ်ခဲ့ပါမူ ထိုအကြောင်းကြောင့် “အညာတာဝိနွေသည် (ပုဂ္ဂိုလ်မှ) တစ်မျိုးတခြား၊ ပုဂ္ဂိုလ်သည် (အညာတာဝိနွေမှ) တစ်မျိုးတခြား” ဟူ၍ ဆိုသင့်၏။

ထိုပဌမပုစ္ဆာ၌ “အညာတာဝိနွေကို မှန်သောသဘော မြတ်သောသဘောအားဖြင့် ရအပ်သကဲ့သို့ ပုဂ္ဂိုလ်ကို မှန်သောသဘော မြတ်သောသဘောအားဖြင့် ရအပ်၏” ဟူ၍ သင် ဆိုခဲ့သည်သာတည်း၊ ဤဒုတိယပုစ္ဆာ၌မူ “အညာတာဝိနွေသည် (ပုဂ္ဂိုလ်မှ) တစ်မျိုးတခြား၊ ပုဂ္ဂိုလ်သည် (အညာတာဝိနွေမှ) တစ်မျိုးတခြား” ဟူ၍ကား သင် မဆိုခဲ့။ (ဤသို့ ရှေ့နောက် မညီညွတ်သော) အကြင် စကားကို သင်ဆို ဘိ၏၊ သင်၏ ဤရှေ့နောက် မညီညွတ်သော စကားသည် မှားသော စကားသာတည်း။

အရှင်ပရဝါဒီ “အညာတာဝိနွေသည် (ပုဂ္ဂိုလ်မှ) တစ်မျိုးတခြား၊ ပုဂ္ဂိုလ်သည် (အညာတာဝိနွေမှ) တစ်မျိုးတခြား” ဟူ၍ အကယ်၍ သင် မဆိုခဲ့မူ “အညာတာဝိနွေကို မှန်သောသဘော မြတ်သော သဘောအားဖြင့် ရအပ်သကဲ့သို့ ပုဂ္ဂိုလ်ကို မှန်သောသဘော မြတ်သောသဘောအားဖြင့် ရအပ်၏” ဟူ၍လည်း မဆိုသင့်တော့ပေ။

ထိုပဌမပုစ္ဆာ၌ “အညာတာဝိနွေကို မှန်သောသဘော မြတ်သောသဘောအားဖြင့် ရအပ်သကဲ့သို့ ပုဂ္ဂိုလ်ကို မှန်သောသဘော မြတ်သောသဘောအားဖြင့် ရအပ်၏” ဟူ၍ သင် ဆိုခဲ့သည်သာတည်း၊ ဤဒုတိယပုစ္ဆာ၌မူ “အညာတာဝိနွေသည် (ပုဂ္ဂိုလ်မှ) တစ်မျိုးတခြား၊ ပုဂ္ဂိုလ်သည် (အညာတာဝိနွေမှ) တစ်မျိုးတခြား” ဟူ၍ကား သင် မဆိုခဲ့။ (ဤသို့ ရှေ့နောက် မညီညွတ်သော) အကြင် စကားကို သင်ဆို ဘိ၏၊ သင်၏ ဤရှေ့နောက် မညီညွတ်သောစကားသည် မှားသော စကားသာတည်း။ပ။

၂၂။ ပရဝါဒီ။ ။ ပုဂ္ဂိုလ်ကို မှန်သောသဘော မြတ်သောသဘောအားဖြင့် မရအပ်ပါသလော။

သကဝါဒီ။ ။ ဪ မရအပ်ပါ။

ပရဝါဒီ။ ။ ရုပ်ကို မှန်သောသဘော မြတ်သောသဘောအားဖြင့် ရအပ်သကဲ့သို့ “မိမိ စီးပွားအတွက် ကျင့်သောပုဂ္ဂိုလ်သည် ရှိ၏” ဟု မြတ်စွာဘုရား ဟောအပ်သည် မဟုတ်ပါသလော။

သကဝါဒီ။ ။ ဪ ဟောအပ်ပါ၏။

ပရဝါဒီ။ ။ ရုပ်သည် (ပုဂ္ဂိုလ်မှ) တစ်မျိုးတခြားလော၊ ပုဂ္ဂိုလ်သည် (ရုပ်မှ) တစ်မျိုးတခြား လော။

သကဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။

ပရဝါဒီ။ ။ တုံ့ပြန်ဖိနှိပ်ထိုက်သော အပြစ်ကို ဝန်ခံလော့-

တုံ့ပြန်ဖိနှိပ်ပုံ

အရှင်သကဝါဒီ ရုပ်ကို မှန်သောသဘော မြတ်သောသဘောအားဖြင့် ရအပ်သကဲ့သို့ “မိမိစီးပွား အတွက်ကျင့်သော ပုဂ္ဂိုလ်သည် ရှိ၏” ဟု မြတ်စွာဘုရား အကယ်၍ ဟောအပ်ပါမူ ထိုအကြောင်း ကြောင့် “ရုပ်သည် (ပုဂ္ဂိုလ်မှ) တစ်မျိုးတခြား၊ ပုဂ္ဂိုလ်သည် (ရုပ်မှ) တစ်မျိုးတခြား” ဟူ၍ ဆိုသင့်၏။

ထိုပဌမပုစ္ဆာ၌ “ရုပ်ကို မှန်သောသဘော မြတ်သောသဘောအားဖြင့် ရအပ်သကဲ့သို့ ‘မိမိစီးပွား အတွက်ကျင့်သော ပုဂ္ဂိုလ်သည် ရှိ၏’ ဟု မြတ်စွာဘုရား ဟောအပ်၏” ဟူ၍သာ သင်ဆိုခဲ့၏။ ဤဒုတိယ ပုစ္ဆာ၌မူ “ရုပ်သည် (ပုဂ္ဂိုလ်မှ) တစ်မျိုးတခြား၊ ပုဂ္ဂိုလ်သည် (ရုပ်မှ) တစ်မျိုးတခြား” ဟူ၍ကား သင်မဆိုခဲ့၊ (ဤသို့ ရှေ့နောက် မညီညွတ်သော) အကြင် စကားကို သင် ဆိုဘိ၏။ သင်၏ ဤရှေ့နောက် မညီညွတ်သော စကားသည် မှားသော ကားသာတည်း။ အရှင်သကဝါဒီ “ရုပ်သည် (ပုဂ္ဂိုလ်မှ) တစ်မျိုးတခြား၊ ပုဂ္ဂိုလ်သည် (ရုပ်မှ) တစ်မျိုးတခြားဟူ၍ အကယ်၍ကား သင် မဆိုခဲ့လျှင် ရုပ်ကို မှန်သောသဘော မြတ်သောသဘောအားဖြင့် ရအပ်သကဲ့သို့ ‘မိမိစီးပွားအတွက် ကျင့်သော ပုဂ္ဂိုလ်သည် ရှိ၏’ ဟု မြတ်စွာဘုရား ဟောအပ်၏” ဟူ၍ကား မဆိုသင့်။

ထိုပဌမပုစ္ဆာ၌ “ရုပ်ကို မှန်သောသဘော မြတ်သောသဘောအားဖြင့် ရအပ်သကဲ့သို့ ‘မိမိစီးပွား အတွက် ကျင့်သော ပုဂ္ဂိုလ်သည် ရှိ၏’ ဟု မြတ်စွာဘုရား ဟောအပ်၏” ဟူ၍သာ သင်ဆိုခဲ့၏။ ဤဒုတိယ ပုစ္ဆာ၌မူ “ရုပ်သည် (ပုဂ္ဂိုလ်မှ) တစ်မျိုးတခြား၊ ပုဂ္ဂိုလ်သည် (ရုပ်မှ) တစ်မျိုးတခြား” ဟူ၍ကား သင်မဆိုခဲ့၊ (ဤသို့ ရှေ့နောက် မညီညွတ်သော) အကြင်စကားကို သင် ဆိုဘိ၏။ သင်၏ ဤရှေ့နောက် မညီညွတ် သော စကားသည် မှားသောစကားသာတည်း။ပ။

၂၃။ ပရဝါဒီ။ ။ ပုဂ္ဂိုလ်ကို မှန်သောသဘော မြတ်သောသဘောအားဖြင့် မရအပ်ပါသလော။
သကဝါဒီ။ ။ ဪ မရအပ်ပါ။

ပရဝါဒီ။ ။ ဝေဒနာကို။ပ။ သညာကို။ သင်္ခါရတို့ကို။ပ။ ဝိညာဏ်ကို မှန်သောသဘော မြတ်သောသဘောအားဖြင့် ရအပ်သကဲ့သို့ “မိမိစီးပွားအတွက် ကျင့်သောပုဂ္ဂိုလ်သည် ရှိ၏” ဟု မြတ်စွာ ဘုရား ဟောအပ်သည် မဟုတ်ပါသလော။

သကဝါဒီ။ ။ ဪ ဟောအပ်ပါ၏။

ပရဝါဒီ။ ။ ဝိညာဏ်သည် (ပုဂ္ဂိုလ်မှ) တစ်မျိုးတခြားလော၊ ပုဂ္ဂိုလ်သည် (ဝိညာဏ်မှ) တစ်မျိုးတခြားလော။

သကဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။

ပရဝါဒီ။ ။ တုံ့ပြန်ဖိနှိပ်ထိုက်သော အပြစ်ကို ဝန်ခံလော့-

တုံ့ပြန်ဖိနှိပ်ပုံ

အရှင်သကဝါဒီဝိညာဏ်ကို မှန်သောသဘော မြတ်သောသဘောအားဖြင့် ရအပ်သကဲ့သို့ “မိမိစီးပွား အတွက် ကျင့်သော ပုဂ္ဂိုလ်သည် ရှိ၏” ဟု မြတ်စွာဘုရား အကယ်၍ ဟောအပ်ပါမူ ထိုအကြောင်း ကြောင့် “ဝိညာဏ်သည် (ပုဂ္ဂိုလ်မှ) တစ်မျိုးတခြား၊ ပုဂ္ဂိုလ်သည် (ဝိညာဏ်မှ) တစ်မျိုးတခြား” ဟူ၍ ဆိုသင့်၏။

ထိုပဌမပုစ္ဆာ၌ “ဝိညာဏ်ကို မှန်သောသဘော မြတ်သောသဘောအားဖြင့် ရအပ်သကဲ့သို့ ‘မိမိစီးပွား အတွက် ကျင့်သော ပုဂ္ဂိုလ်သည် ရှိ၏’ ဟု မြတ်စွာဘုရား ဟောတော်မူအပ်၏” ဟူ၍ သင် ဆိုခဲ့သည် သာတည်း။ ဤဒုတိယပုစ္ဆာ၌မူ “ဝိညာဏ်သည် (ပုဂ္ဂိုလ်မှ) တစ်မျိုးတခြား၊ ပုဂ္ဂိုလ်သည် (ဝိညာဏ်မှ) တစ်မျိုးတခြား” ဟူ၍ကား သင် မဆိုခဲ့၊ (ဤသို့ ရှေ့နောက် မညီညွတ်သော) အကြင် စကားကို သင် ဆိုဘိ၏။ သင်၏ ဤရှေ့နောက် မညီညွတ်သော စကားသည် မှားသော စကားသာတည်း။

အရှင်သကဝါဒီ “ဝိညာဏ်သည် (ပုဂ္ဂိုလ်မှ) တစ်မျိုးတခြား၊ ပုဂ္ဂိုလ်သည် (ဝိညာဏ်မှ) တစ်မျိုး တခြား” ဟူ၍ အကယ်၍ကား သင် မဆိုခဲ့မူ “ဝိညာဏ်ကို မှန်သောသဘော မြတ်သောသဘောအားဖြင့် ရအပ်သကဲ့သို့ ‘မိမိစီးပွားအတွက် ကျင့်သောပုဂ္ဂိုလ်သည် ရှိ၏’ ဟု မြတ်စွာဘုရား ဟောအပ်၏” ဟူ၍ ကား မဆိုသင့်တော့ပေ။

ထိုပဌမပုစ္ဆာ၌ “ဝိညာဏ်ကို မှန်သောသဘော မြတ်သောသဘောအားဖြင့် ရအပ်သကဲ့သို့ ‘မိမိစီးပွား အတွက် ကျင့်သော ပုဂ္ဂိုလ်သည် ရှိ၏’ ဟူ၍ သင် ဆိုခဲ့သည်သာတည်း။ ဤဒုတိယပုစ္ဆာ၌မူ “ဝိညာဏ် သည် (ပုဂ္ဂိုလ်မှ) တစ်မျိုးတခြား၊ ပုဂ္ဂိုလ်သည် (ဝိညာဏ်မှ) တစ်မျိုးတခြား” ဟူ၍ကား သင်မဆိုခဲ့၊ (ဤသို့ ရှေ့နောက် မညီညွတ်သော) အကြင်စကားကို သင် ဆိုဘိ၏။ သင်၏ ဤရှေ့နောက် မညီညွတ်သော စကားသည် မှားသော စကားသာတည်း။ပ။

၂၄။ ပရဝါဒီ။ ။ ပုဂ္ဂိုလ်ကို မှန်သောသဘော မြတ်သောသဘောအားဖြင့် မရအပ်ပါသလော။

သကဝါဒီ။ ။ ဪ မရအပ်ပါ။

ပရဝါဒီ။ ။ စက္ခုယတနကို မှန်သောသဘော မြတ်သော သဘောအားဖြင့် ရအပ်သကဲ့သို့ ။ပ။ သောတာယတနကို။ပ။ ဓမ္မာယတနကို မှန်သောသဘော မြတ်သော သဘောအားဖြင့် ရအပ်သကဲ့ သို့ “မိမိစီးပွားအတွက် ကျင့်သော ပုဂ္ဂိုလ်သည် ရှိ၏” ဟု မြတ်စွာဘုရား ဟောအပ်ပါသလော။ပ။

၂၅။ စက္ခုဓာတ်ကို မှန်သောသဘော မြတ်သောသဘောအားဖြင့် ရအပ်သကဲ့သို့ ။ပ။ ကာယဓာတ် ကို။ပ။ ရူပဓာတ်ကို။ပ။ ဖောဋ္ဌဗ္ဗဓာတ်ကို။ပ။ စက္ခုဝိညာဏဓာတ်ကို။ပ။ မနောဝိညာဏဓာတ်ကို။ပ။ ဓမ္မ ဓာတ်ကို မှန်သောသဘော မြတ်သောသဘောအားဖြင့် ရအပ်သကဲ့သို့ ။ပ။

၂၆။ စက္ခုဇြွေကို မှန်သောသဘော မြတ်သောသဘောအားဖြင့် ရအပ်သကဲ့သို့ ။ပ။ သောတိဇြွေကို ။ပ။ အညိဇြွေကို မှန်သောသဘော မြတ်သောသဘောအားဖြင့် ရအပ်သကဲ့သို့ ။ပ။

၂၇။ ပရဝါဒီ။ ။ ပုဂ္ဂိုလ်ကို မှန်သောသဘော မြတ်သောသဘောအားဖြင့် မရအပ်ပါသလော။

သကဝါဒီ။ ။ ဪ မရအပ်ပါ။

ပရဝါဒီ။ ။ အညာတာဝိဇြွေကို မှန်သောသဘော မြတ်သောသဘောအားဖြင့် ရအပ်သကဲ့ သို့ “မိမိစီးပွားအတွက် ကျင့်သော ပုဂ္ဂိုလ်သည် ရှိ၏” ဟု မြတ်စွာဘုရား ဟောအပ်သည် မဟုတ်ပါ သလော။

သကဝါဒီ။ ။ ဪ ဟောအပ်ပါ၏။

ပရဝါဒီ။ ။ အညာတာဝိဇြွေသည် (ပုဂ္ဂိုလ်မှ) တစ်မျိုးတခြားလော၊ ပုဂ္ဂိုလ်သည် (အညာ တာဝိဇြွေမှ) တစ်မျိုးတခြားလော။

သကဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။

ပရဝါဒီ။ ။ တုံ့ပြန်ဖိနှိပ်ထိုက်သော အပြစ်ကို ဝန်ခံလော့-

တုံ့ပြန်ဖိနှိပ်ပုံ

အရှင်သကဝါဒီ အညာတဝိဇ္ဇာကို မှန်သောသဘော မြတ်သောသဘောအားဖြင့် ရအပ်သကဲ့သို့ “မိမိစီးပွားအတွက် ကျင့်သော ပုဂ္ဂိုလ်သည် ရှိ၏” ဟု မြတ်စွာဘုရား အကယ်၍ ဟောအပ်ပါမူ ထိုအကြောင်းကြောင့် “အညာတဝိဇ္ဇာသည် (ပုဂ္ဂိုလ်မှ) တစ်မျိုးတခြား၊ ပုဂ္ဂိုလ်သည် (အညာတဝိဇ္ဇာမှ) တစ်မျိုးတခြား” ဟူ၍ ဆိုသင့်၏။

ထိုပဌမပုစ္ဆာ၌ “အညာတဝိဇ္ဇာကို မှန်သောသဘော မြတ်သောသဘောအားဖြင့် ရအပ်သကဲ့သို့ ‘မိမိစီးပွားအတွက် ကျင့်သော ပုဂ္ဂိုလ်သည် ရှိ၏’ ဟု မြတ်စွာဘုရား ဟောအပ်၏” ဟူ၍ သင် ဆိုခဲ့သည် သာတည်း။ ဤဒုတိယပုစ္ဆာ၌မူ “အညာတဝိဇ္ဇာသည် (ပုဂ္ဂိုလ်မှ) တစ်မျိုးတခြား၊ ပုဂ္ဂိုလ်သည် (အညာတဝိဇ္ဇာမှ) တစ်မျိုးတခြား” ဟူ၍ကား သင်မဆိုခဲ့၊ (ဤသို့ ရှေ့နောက် မညီညွတ်သော) အကြင် စကား ကို သင်ဆိုဘိ၏။ သင်၏ ဤရှေ့နောက် မညီညွတ်သောစကားသည် မှားသောစကားသာတည်း။

အရှင်သကဝါဒီ “အညာတဝိဇ္ဇာသည် (ပုဂ္ဂိုလ်မှ) တစ်မျိုးတခြား၊ ပုဂ္ဂိုလ်သည် (အညာတဝိဇ္ဇာမှ) တစ်မျိုးတခြား” ဟူ၍ အကယ်၍ သင်မဆိုခဲ့မူ “အညာတဝိဇ္ဇာကို မှန်သောသဘော မြတ်သောသဘော အားဖြင့် ရအပ်သကဲ့သို့ ‘မိမိစီးပွားအတွက် ကျင့်သော ပုဂ္ဂိုလ်သည် ရှိ၏’ ဟု မြတ်စွာဘုရား ဟောအပ် ၏” ဟူ၍ကား မဆိုသင့်တော့ပေ။

ထိုပဌမပုစ္ဆာ၌ “အညာတဝိဇ္ဇာကို မှန်သောသဘော မြတ်သောသဘောအားဖြင့် ရအပ်သကဲ့သို့ ‘မိမိစီးပွားအတွက် ကျင့်သော ပုဂ္ဂိုလ်သည် ရှိ၏’ ဟု မြတ်စွာဘုရား ဟောအပ်၏” ဟူ၍ သင် ဆိုခဲ့သည် သာ တည်း။ ဤဒုတိယပုစ္ဆာ၌မူ “အညာတဝိဇ္ဇာသည် (ပုဂ္ဂိုလ်မှ) တစ်မျိုးတခြား၊ ပုဂ္ဂိုလ်သည် (အညာတဝိဇ္ဇာမှ) တစ်မျိုးတခြား” ဟူ၍ကား သင်မဆိုခဲ့၊ (ဤသို့ ရှေ့နောက် မညီညွတ်သော) အကြင် စကား ကို သင်ဆိုဘိ၏။ သင်၏ ဤရှေ့နောက် မညီညွတ်သောစကားသည် မှားသောစကားသာတည်း။ပ။

သုဒ္ဓိကသံသန္ဓနာ ပြီး၏။

- ၁။ ရုပ်သည် ပရမတ္ထအားဖြင့် ရှိသကဲ့သို့ ပုဂ္ဂိုလ်သည်လည်း ပရမတ္ထအားဖြင့် ရှိခဲ့မူ ရုပ်နှင့် ဝေဒနာစသည်တို့၏ အသီးအခြား တစ်ပါးစီ ဖြစ်သကဲ့သို့ ပုဂ္ဂိုလ်သည်လည်း ရုပ်မှ အသီးအခြား ရကောင်းလေသလောဟု ဤဒုတိယ ပုစ္ဆာကို မေးလိုရင်း ဖြစ်သည်။
- ၂။ ပုဂ္ဂိုလ်ကို ရုပ်စသည်တို့မှ တစ်ပါးဟူ၍ လည်းကောင်း၊ တစ်ပါး မဟုတ်ဟူ၍ လည်းကောင်း မဆိုအပ်ဟူသော အယူဝါဒနှင့် လည်းကောင်း၊ အသက်သည်တခြား ကိုယ်သည် တခြားလောဟု မေးခဲ့သော် မဖြေအပ်ဟု မြတ်စွာ ဘုရား ဟောသော သုတ်နှင့် လည်းကောင်း ဆန့်ကျင်နေသည်ကို မြင်သဖြင့် ပရဝါဒီပုဂ္ဂိုလ်က ဤသို့ ပဋိက္ခေပပြု၍ ဖြေသည်။

ကထာဝတ္ထုပါဠိတော်

=== ၁ - ပုဂ္ဂလကထာ ===

၆ - သြပမ္ပသံသန္ဓနာ

၂၈။ သကဝါဒီ။ ။ ဝေဒနာကို မှန်သောသဘော မြတ်သောသဘောအားဖြင့် ရအပ်သကဲ့သို့ ရုပ်ကို မှန်သောသဘော မြတ်သောသဘောအားဖြင့် ရအပ်၏။ (ထို့ကြောင့်) ရုပ်သည် (ဝေဒနာမှ) တစ်မျိုး တခြား၊ ဝေဒနာသည် (ရုပ်မှ) တစ်မျိုးတခြား ဖြစ်သလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ဩော် တစ်မျိုးတခြား ဖြစ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ ရုပ်ကို မှန်သောသဘော မြတ်သောသဘောအားဖြင့် ရအပ်သကဲ့သို့ ပုဂ္ဂိုလ်ကို မှန်သောသဘော မြတ်သောသဘောအားဖြင့် ရအပ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ဩော် ရအပ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ ရုပ်သည် (ပုဂ္ဂိုလ်မှ) တစ်မျိုးတခြားလော၊ ပုဂ္ဂိုလ်သည် (ရုပ်မှ) တစ်မျိုးတခြား လော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။

သကဝါဒီ။ ။ ဖိနိပ်ထိုက်သော အပြစ်ကို ဝန်ခံလော့-

ဖိနိပ်ပုံ

အရှင်ပရဝါဒီ ဝေဒနာကို မှန်သောသဘော မြတ်သော သဘောအားဖြင့် ရအပ်သကဲ့သို့ ရုပ်ကို မှန်သော သဘော မြတ်သောသဘောအားဖြင့် ရအပ်၏။ (ထို့ကြောင့်) ရုပ်သည် (ဝေဒနာမှ) တစ်မျိုး တခြား၊ ဝေဒနာသည် (ရုပ်မှ) တစ်မျိုးတခြား ဖြစ်ခဲ့မှု ရုပ်ကို မှန်သောသဘော မြတ်သော သဘော အားဖြင့် ရအပ်သကဲ့သို့ ပုဂ္ဂိုလ်ကို မှန်သောသဘော မြတ်သော သဘောအားဖြင့် ရအပ်ပါမှု ထို့အကြောင်းကြောင့် “ရုပ်သည် (ပုဂ္ဂိုလ်မှ) တစ်မျိုးတခြား၊ ပုဂ္ဂိုလ်သည် (ရုပ်မှ) တစ်မျိုးတခြား” ဟူ၍ ဆိုသင့်၏။

ထိုပဌမပုစ္ဆာ၌ “ဝေဒနာကို မှန်သောသဘော မြတ်သောသဘောအားဖြင့် ရအပ်သကဲ့သို့ ရုပ်ကို မှန်သော သဘော မြတ်သော သဘောအားဖြင့် ရအပ်၏။ (ထို့ကြောင့်) ရုပ်သည် (ဝေဒနာမှ) တစ်မျိုး တခြား၊ ဝေဒနာသည် (ရုပ်မှ) တစ်မျိုးတခြား” ဟူ၍ လည်းကောင်း၊ “ရုပ်ကို မှန်သောသဘော မြတ်သော သဘောအားဖြင့် ရအပ်သကဲ့သို့ ပုဂ္ဂိုလ်ကို မှန်သောသဘော မြတ်သောသဘောအားဖြင့် ရအပ်၏” ဟူ၍ လည်းကောင်း သင် ဆိုခဲ့သည်သာတည်း။

ဤဒုတိယပုစ္ဆာ၌ “ရုပ်သည် (ပုဂ္ဂိုလ်မှ) တစ်မျိုးတခြား၊ ပုဂ္ဂိုလ်သည် (ရုပ်မှ) တစ်မျိုးတခြား” ဟူ၍ ကား သင် မဆိုခဲ့၊ (ဤသို့ ရှေ့နောက် မညီညွတ်သော) အကြင် စကားကို သင် ဆိုဘိ၏။ သင်၏ ဤရှေ့ နောက် မညီညွတ်သော စကားသည် မှားသောစကားသာတည်း။

အရှင်ပရဝါဒီ “ရုပ်သည် (ပုဂ္ဂိုလ်မှ) တစ်မျိုးတခြား၊ ပုဂ္ဂိုလ်သည် (ရုပ်မှ) တစ်မျိုးတခြား”ဟု သင် မဆိုခဲ့မှု “ဝေဒနာကို မှန်သောသဘော မြတ်သော သဘောအားဖြင့် ရအပ်သကဲ့သို့ ရုပ်ကို မှန်သော သဘော မြတ်သော သဘောအားဖြင့် ရအပ်၏။ (ထို့ကြောင့်) ရုပ်သည် (ဝေဒနာမှ) တစ်မျိုးတခြား၊ ဝေဒနာသည် (ရုပ်မှ) တစ်မျိုးတခြား” ဟူ၍ လည်းကောင်း၊ “ရုပ်ကို မှန်သောသဘော မြတ်သော

သဘောအားဖြင့် ရအပ်သကဲ့သို့ ပုဂ္ဂိုလ်ကို မှန်သောသဘော မြတ်သောသဘောအားဖြင့် ရအပ်၏” ဟူ၍ လည်းကောင်း မဆိုသင့်တော့ပေ။

ထိုပဌမပုစ္ဆာ၌ “ဝေဒနာကို မှန်သောသဘော မြတ်သောသဘောအားဖြင့် ရအပ်သကဲ့သို့ ရုပ်ကို မှန်သော သဘော မြတ်သော သဘောအားဖြင့် ရအပ်၏။ (ထို့ကြောင့်) ရုပ်သည် (ဝေဒနာမှ) တစ်မျိုး တခြား၊ ဝေဒနာသည် (ရုပ်မှ) တစ်မျိုးတခြား” ဟူ၍ လည်းကောင်း၊ ရုပ်ကို မှန်သောသဘော မြတ်သော သဘောအားဖြင့် ရအပ်သကဲ့သို့ ပုဂ္ဂိုလ်ကို မှန်သောသဘော မြတ်သော သဘောအားဖြင့် ရအပ်၏” ဟူ၍ လည်းကောင်း သင် ဆိုခဲ့သည်သာတည်း။

ဤဒုတိယပုစ္ဆာ၌မူ “ရုပ်သည် (ပုဂ္ဂိုလ်မှ) တစ်မျိုးတခြား၊ ပုဂ္ဂိုလ်သည် (ရုပ်မှ) တစ်မျိုးတခြား” ဟူ၍ ကား သင် မဆိုခဲ့၊ (ဤသို့ ရှေ့နောက် မညီညွတ်သော) အကြင် စကားကို သင် ဆိုဘိ၏။ သင်၏ ဤရှေ့ နောက် မညီညွတ်သော စကားသည် မှားသောစကားသာတည်း။ပ။

၂၉။ သကဝါဒီ။ ။ သညာကို။ပ။ သင်္ခါရတို့ကို။ပ။ ဝိညာဏ်ကို မှန်သောသဘော မြတ်သောသဘော အားဖြင့် ရအပ်သကဲ့သို့ ရုပ်ကို မှန်သောသဘော မြတ်သောသဘောအားဖြင့် ရအပ်၏။ (ထို့ကြောင့်) ရုပ်သည် (ဝိညာဏ်မှ) တစ်မျိုးတခြား၊ ဝိညာဏ်သည် (ရုပ်မှ) တစ်မျိုးတခြား ဖြစ်သလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ တစ်မျိုးတခြား ဖြစ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ ရုပ်ကို မှန်သောသဘော မြတ်သော သဘောအားဖြင့် ရအပ်သကဲ့သို့ ပုဂ္ဂိုလ်ကို မှန်သောသဘော မြတ်သောသဘောအားဖြင့် ရအပ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ရအပ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ ရုပ်သည် (ပုဂ္ဂိုလ်မှ) တစ်မျိုးတခြားလော၊ ပုဂ္ဂိုလ်သည် (ရုပ်မှ) တစ်မျိုးတခြားလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။

သကဝါဒီ။ ။ ဖိနိပ်ထိုက်သော အပြစ်ကို ဝန်ခံလော့-

ဖိနိပ်ပုံ

အရှင်ပရဝါဒီဝိညာဏ်ကို မှန်သောသဘော မြတ်သော သဘောအားဖြင့် ရအပ်သကဲ့သို့ ရုပ်ကို မှန်သောသဘော မြတ်သော သဘောအားဖြင့် ရအပ်၏။ (ထို့ကြောင့်) ရုပ်သည် (ဝိညာဏ်မှ) တစ်မျိုး တခြား၊ ဝိညာဏ်သည် (ရုပ်မှ) တစ်မျိုးတခြားဖြစ်ခဲ့မှု ရုပ်ကို မှန်သောသဘော မြတ်သောသဘော အားဖြင့် ရအပ်သကဲ့သို့ ပုဂ္ဂိုလ်ကို မှန်သောသဘော မြတ်သော သဘောအားဖြင့် ရအပ်ခဲ့ပါမူ ထိုအကြောင်းကြောင့် “ရုပ်သည် (ပုဂ္ဂိုလ်မှ) တစ်မျိုးတခြား၊ ပုဂ္ဂိုလ်သည် (ရုပ်မှ) တစ်မျိုးတခြား” ဟူ၍ ဆိုသင့်၏။

ထိုပဌမပုစ္ဆာ၌ “ဝိညာဏ်ကို မှန်သောသဘော မြတ်သော သဘောအားဖြင့် ရအပ်သကဲ့သို့ ရုပ်ကို မှန်သောသဘော မြတ်သော သဘောအားဖြင့် ရအပ်၏။ (ထို့ကြောင့်) ရုပ်သည် (ဝိညာဏ်မှ) တစ်မျိုး တခြား၊ ဝိညာဏ်သည် (ရုပ်မှ) တစ်မျိုးတခြား” ဟူ၍ လည်းကောင်း၊ “ရုပ်ကို မှန်သောသဘော မြတ်သော သဘောအားဖြင့် ရအပ်သကဲ့သို့ ပုဂ္ဂိုလ်ကို မှန်သောသဘော မြတ်သော သဘောအားဖြင့် ရအပ်၏” ဟူ၍ လည်းကောင်း သင် ဆိုခဲ့သည်သာတည်း။

ဤဒုတိယပုစ္ဆာ၌မူ “ရုပ်သည် (ပုဂ္ဂိုလ်မှ) တစ်မျိုးတခြား၊ ပုဂ္ဂိုလ်သည် (ရုပ်မှ) တစ်မျိုးတခြား” ဟူ၍ကား သင် မဆိုခဲ့၊ (ဤသို့ ရှေ့နောက် မညီညွတ်သော) အကြင် စကားကို သင် ဆိုဘိ၏။ သင်၏ ဤရှေ့နောက် မညီညွတ်သော စကားသည် မှားသောစကားသာတည်း။

အရှင်ပရဝါဒီ “ရုပ်သည် (ပုဂ္ဂိုလ်မှ) တစ်မျိုးတခြား၊ ပုဂ္ဂိုလ်သည် (ရုပ်မှ) တစ်မျိုးတခြား” ဟူ၍ သင် မဆိုခဲ့ပါ။ ဝိညာဏ်ကို မှန်သောသဘော မြတ်သော သဘောအားဖြင့် ရအပ်သကဲ့သို့ ရုပ်ကို မှန်သော သဘော မြတ်သော သဘောအားဖြင့် ရအပ်၏။ (ထို့ကြောင့်) ရုပ်သည် (ဝိညာဏ်မှ) တစ်မျိုးတခြား၊ ဝိညာဏ်သည် (ရုပ်မှ) တစ်မျိုးတခြားဟူ၍လည်းကောင်း၊ “ရုပ်ကို မှန်သော သဘော မြတ်သော သဘော အားဖြင့် ရအပ်သကဲ့သို့ ပုဂ္ဂိုလ်ကို မှန်သောသဘော မြတ်သော သဘောအားဖြင့် ရအပ်၏” ဟူ၍လည်း မဆိုသင့်တော့ပေ။

ထိုပဌမပုစ္ဆာ၌ “ဝိညာဏ်ကို မှန်သောသဘော မြတ်သော သဘောအားဖြင့် ရအပ်သကဲ့သို့ ရုပ်ကို မှန်သောသဘော မြတ်သော သဘောအားဖြင့် ရအပ်၏။ (ထို့ကြောင့်) ရုပ်သည် (ဝိညာဏ်မှ) တစ်မျိုး တခြား၊ ဝိညာဏ်သည် (ရုပ်မှ) တစ်မျိုးတခြားဟူ၍ လည်းကောင်း၊ ရုပ်ကို မှန်သောသဘော မြတ်သော သဘောအားဖြင့် ရအပ်သကဲ့သို့ ပုဂ္ဂိုလ်ကို မှန်သောသဘော မြတ်သော သဘောအားဖြင့် ရအပ်၏” ဟူ၍ လည်းကောင်း သင် ဆိုခဲ့သည်သာတည်း။ ဤဒုတိယ ပုစ္ဆာ၌မူ ရုပ်သည် (ပုဂ္ဂိုလ်မှ) တစ်မျိုးတခြား၊ ပုဂ္ဂိုလ်သည် (ရုပ်မှ) တစ်မျိုးတခြားဟူ၍ကား သင် မဆိုခဲ့၊ (ဤသို့ ရှေ့နောက် မညီညွတ်သော) အကြင် စကားကိုသင် ဆိုဘိ၏။ သင်၏ ဤရှေ့နောက် မညီညွတ်သော စကားသည် မှားသော စကားသာတည်း ။ပ။

၃၀။ သကဝါဒီ။ ။ သညာကို။ပ။ သင်္ခါရတို့ကို။ပ။ ဝိညာဏ်ကို။ပ။ ရုပ်ကို မှန်သောသဘော မြတ်သော သဘောအားဖြင့် ရအပ်သကဲ့သို့ ဝေဒနာကို မှန်သောသဘော မြတ်သောသဘောအားဖြင့် ရအပ်၏။ပ။

၃၁။ သကဝါဒီ။ ။ သင်္ခါရတို့ကို။ပ။ ဝိညာဏ်ကို။ပ။ ရုပ်ကို။ပ။ ဝေဒနာကို မှန်သောသဘော မြတ်သော သဘောအားဖြင့် ရအပ်သကဲ့သို့ သညာကို မှန်သောသဘော မြတ်သောသဘောအားဖြင့် ရအပ်၏။ပ။

၃၂။ သကဝါဒီ။ ။ ဝိညာဏ်ကို။ပ။ ရုပ်ကို။ပ။ ဝေဒနာကို။ပ။ သညာကို မှန်သောသဘော မြတ်သော သဘောအားဖြင့် ရအပ်သကဲ့သို့ သင်္ခါရတို့ကို မှန်သောသဘော မြတ်သောသဘောအားဖြင့် ရအပ်၏။ပ။

၃၃။ သကဝါဒီ။ ။ ရုပ်ကို။ပ။ ဝေဒနာကို။ပ။ သညာကို။ပ။ သင်္ခါရတို့ကို မှန်သောသဘော မြတ်သော သဘောအားဖြင့် ရအပ်သကဲ့သို့ ဝိညာဏ်ကို မှန်သောသဘော မြတ်သော သဘောအားဖြင့် ရအပ်၏။ (ထို့ကြောင့်) ဝိညာဏ်သည် (သင်္ခါရတို့မှ) တစ်မျိုးတခြား၊ သင်္ခါရတို့သည် (ဝိညာဏ်မှ) တစ်မျိုး တခြားတို့ ဖြစ်ကုန်သလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ တစ်မျိုးတခြားတို့ ဖြစ်ပါကုန်၏။

သကဝါဒီ။ ။ ဝိညာဏ်ကို မှန်သောသဘော မြတ်သော သဘောအားဖြင့် ရအပ်သကဲ့သို့ ပုဂ္ဂိုလ်ကို မှန်သောသဘော မြတ်သော သဘောအားဖြင့် ရအပ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ရအပ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ ဝိညာဏ်သည် (ပုဂ္ဂိုလ်မှ) တစ်မျိုးတခြားလော၊ ပုဂ္ဂိုလ်သည် (ဝိညာဏ်မှ) တစ်မျိုး တခြားလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။

သကဝါဒီ။ ။ ဖိနိပ်ထိုက်သော အပြစ်ကို ဝန်ခံလော့-

ဤဒုတိယပုစ္ဆာ၌ အညာတာဝိန္ဒေသည် (ပုဂ္ဂိုလ်မှ) တစ်မျိုးတခြား၊ ပုဂ္ဂိုလ်သည် (အညာတာဝိန္ဒေမှ) တစ်မျိုးတခြားဟူ၍ကား သင် မဆိုခဲ့၊ (ဤသို့ ရှေ့နောက် မညီညွတ်သော) အကြင် စကားကို သင်ဆိုဘိ၏။ သင်၏ ဤရှေ့နောက် မညီညွတ်သော စကားသည် မှားသော စကားသာတည်း။။ပ။

၃၇။ ပရဝါဒီ။ ။ ဝေဒနာကို မှန်သောသဘော မြတ်သော သဘောအားဖြင့် ရအပ်သကဲ့သို့ ရုပ်ကို မှန်သောသဘော မြတ်သော သဘောအားဖြင့် ရအပ်၏။ (ထို့ကြောင့်) ရုပ်သည် (ဝေဒနာမှ) တစ်မျိုးတခြား၊ ဝေဒနာသည် (ရုပ်မှ) တစ်မျိုးတခြား ဖြစ်သလော။

သကဝါဒီ။ ။ ဪ တစ်မျိုးတခြား ဖြစ်ပါ၏။

ပရဝါဒီ။ ။ ရုပ်ကို မှန်သောသဘော မြတ်သောသဘောအားဖြင့် ရအပ်သကဲ့သို့ “မိမိစီးပွားအတွက် ကျင့်သော ပုဂ္ဂိုလ်သည် ရှိ၏” ဟု မြတ်စွာဘုရား ဟောအပ်ပါသလော။

သကဝါဒီ။ ။ ဪ ဟောအပ်ပါ၏။

ပရဝါဒီ။ ။ ရုပ်သည် (ပုဂ္ဂိုလ်မှ) တစ်မျိုးတခြား၊ ပုဂ္ဂိုလ်သည် (ရုပ်မှ) တစ်မျိုးတခြား ဖြစ်ပါသလော။

သကဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။

ပရဝါဒီ။ ။ တုံ့ပြန်ဖိနှိပ်ထိုက်သော အပြစ်ကို ဝန်ခံလော့-

တုံ့ပြန်ဖိနှိပ်ပုံ

အရှင်သကဝါဒီ “ဝေဒနာကို မှန်သောသဘော မြတ်သောသဘောအားဖြင့် ရအပ်သကဲ့သို့ ရုပ်ကို မှန်သောသဘော မြတ်သောသဘောအားဖြင့် ရအပ်၏။ (ထို့ကြောင့်) ရုပ်သည် (ဝေဒနာမှ) တစ်မျိုးတခြား၊ ဝေဒနာသည် (ရုပ်မှ) တစ်မျိုးတခြားဖြစ်ခဲ့မှု ရုပ်ကို မှန်သောသဘော မြတ်သောသဘောအားဖြင့် ရအပ်သကဲ့သို့ “မိမိစီးပွားအတွက် ကျင့်သော ပုဂ္ဂိုလ်သည် ရှိ၏” ဟု မြတ်စွာဘုရား ဟောအပ်ပါမူ ထိုအကြောင်းကြောင့် ရုပ်သည် (ပုဂ္ဂိုလ်မှ) တစ်မျိုးတခြား၊ ပုဂ္ဂိုလ်သည် (ရုပ်မှ) တစ်မျိုးတခြား” ဟူ၍ ဆိုသင့်၏။

ထိုပဌမပုစ္ဆာ၌ “ဝေဒနာကို မှန်သောသဘော မြတ်သောသဘောအားဖြင့် ရအပ်သကဲ့သို့ ရုပ်ကို မှန်သောသဘော မြတ်သောသဘောအားဖြင့် ရအပ်၏။ (ထို့ကြောင့်) ရုပ်သည် (ဝေဒနာမှ) တစ်မျိုးတခြား၊ ဝေဒနာသည် (ရုပ်မှ) တစ်မျိုးတခြား” ဟူ၍ လည်းကောင်း၊ ရုပ်ကို မှန်သောသဘော မြတ်သော သဘောအားဖြင့် ရအပ်သကဲ့သို့ မိမိစီးပွားအတွက် ကျင့်သော ပုဂ္ဂိုလ်သည် ရှိ၏ဟု မြတ်စွာဘုရား ဟောအပ်၏ဟူ၍ လည်းကောင်း သင် ဆိုခဲ့သည်သာတည်း။ ဤဒုတိယပုစ္ဆာ၌မူ ရုပ်သည် (ပုဂ္ဂိုလ်မှ) တစ်မျိုး တခြား၊ ပုဂ္ဂိုလ်သည် (ရုပ်မှ) တစ်မျိုးတခြားဟူ၍ကား သင် မဆိုခဲ့၊ (ဤသို့ ရှေ့နောက် မညီညွတ်သော) အကြင် စကားကို သင် ဆိုဘိ၏။ သင်၏ ဤရှေ့နောက် မညီညွတ်သော စကားသည် မှားသော စကားသာတည်း။

အရှင်သကဝါဒီ ရုပ်သည် (ပုဂ္ဂိုလ်မှ) တစ်မျိုးတခြား၊ ပုဂ္ဂိုလ်သည် (ရုပ်မှ) တစ်မျိုးတခြားဟု အကယ်၍ သင် မဆိုခဲ့မူ ဝေဒနာကို မှန်သောသဘော မြတ်သောသဘောအားဖြင့် ရအပ်သကဲ့သို့ ရုပ်ကို မှန်သောသဘော မြတ်သော သဘောအားဖြင့် ရအပ်၏။ (ထို့ကြောင့်) ရုပ်သည် (ဝေဒနာမှ) တစ်မျိုးတခြား၊ ဝေဒနာသည် (ရုပ်မှ) တစ်မျိုးတခြားဟူ၍ လည်းကောင်း၊ ရုပ်ကို မှန်သောသဘော မြတ်သော သဘောအားဖြင့် ရအပ်သကဲ့သို့ “မိမိစီးပွားအတွက် ကျင့်သော ပုဂ္ဂိုလ်သည် ရှိ၏” ဟု မြတ်စွာဘုရား ဟောအပ်၏ဟူ၍ လည်းကောင်း မဆိုသင့်တော့ပေ။

ထိုပဌမပုစ္ဆာ၌ “ဝေဒနာကို မှန်သောသဘော မြတ်သောသဘောအားဖြင့် ရအပ်သကဲ့သို့ ရုပ်ကို မှန်သောသဘော မြတ်သောသဘောအားဖြင့် ရအပ်၏။ (ထို့ကြောင့်) ရုပ်သည် (ဝေဒနာမှ) တစ်မျိုးတခြား၊ ဝေဒနာသည် (ရုပ်မှ) တစ်မျိုးတခြားဟူ၍ လည်းကောင်း၊ ရုပ်ကို မှန်သောသဘော မြတ်သော

သဘောအားဖြင့် ရအပ်သကဲ့သို့ မိမိစီးပွားအတွက် ကျင့်သော ပုဂ္ဂိုလ်သည် ရှိ၏ဟု မြတ်စွာဘုရား ဟောအပ်၏” ဟူ၍ လည်းကောင်း သင် ဆိုခဲ့သည်သာတည်း။ ဤဒုတိယပုစ္ဆာ၌မူ ရုပ်သည် (ပုဂ္ဂိုလ်မှ) တစ်မျိုးတခြား၊ ပုဂ္ဂိုလ်သည် (ရုပ်မှ) တစ်မျိုးတခြားဟူ၍ကား သင် မဆိုခဲ့၊ (ဤသို့ ရှေ့နောက် မညီညွတ်သော) အကြင် စကားကို သင် ဆိုဘိ၏။ သင်၏ ဤရှေ့နောက် မညီညွတ်သော စကားသည် မှားသော စကားသာတည်း။ပ။

၃၈။ ပရဝါဒီ။ ။ သညာကို။ သင်္ခါရတို့ကို။ ဝိညာဏ်ကို မှန်သောသဘော မြတ်သောသဘောအားဖြင့် ရအပ်သကဲ့သို့ ရုပ်ကို မှန်သောသဘော မြတ်သောသဘောအားဖြင့် ရအပ်၏။ပ။

၃၉။ သညာကို။ သင်္ခါရတို့ကို။ ဝိညာဏ်ကို။ ရုပ်ကို မှန်သောသဘော မြတ်သောသဘောအားဖြင့် ရအပ်သကဲ့သို့ ဝေဒနာကို မှန်သောသဘော မြတ်သောသဘောအားဖြင့် ရအပ်၏။ပ။

၄၀။ သင်္ခါရတို့ကို။ ဝိညာဏ်ကို။ ရုပ်ကို။ ဝေဒနာကို မှန်သောသဘော မြတ်သောသဘောအားဖြင့် ရအပ်သကဲ့သို့ သညာကို မှန်သောသဘော မြတ်သောသဘောအားဖြင့် ရအပ်၏။ပ။

၄၁။ ဝိညာဏ်ကို။ ရုပ်ကို။ ဝေဒနာကို။ သညာကို မှန်သောသဘော မြတ်သောသဘောအားဖြင့် ရအပ်သကဲ့သို့ သင်္ခါရတို့ကို မှန်သောသဘော မြတ်သောသဘောအားဖြင့် ရအပ်ကုန်၏။ပ။

၄၂။ ရုပ်ကို။ ဝေဒနာကို။ သညာကို။ သင်္ခါရတို့ကို မှန်သောသဘော မြတ်သောသဘောအားဖြင့် ရအပ်သကဲ့သို့ ဝိညာဏ်ကို မှန်သောသဘော မြတ်သောသဘောအားဖြင့် ရအပ်၏။ပ။

၄၃။ သောတာယတနကို။ပ။ ဓမ္မာယတနကို မှန်သောသဘော မြတ်သောသဘောအားဖြင့် ရအပ်သကဲ့သို့ စက္ခာယတနကို မှန်သောသဘော မြတ်သောသဘောအားဖြင့် ရအပ်၏။ပ။ စက္ခာယတနကို။ပ။ သောတာယတနကို။ပ။ မနာယတနကို မှန်သောသဘော မြတ်သောသဘောအားဖြင့် ရအပ်သကဲ့သို့ ဓမ္မာယတနကို မှန်သောသဘော မြတ်သောသဘောအားဖြင့် ရအပ်၏။

၄၄။ သောတဓာတ်ကို။ပ။ ဓမ္မဓာတ်ကို မှန်သောသဘော မြတ်သောသဘောအားဖြင့် ရအပ်သကဲ့သို့ စက္ခာဓာတ်ကို မှန်သောသဘော မြတ်သောသဘောအားဖြင့် ရအပ်၏။ စက္ခာဓာတ်ကို။ပ။ မနောဝိညာဏ ဓာတ်ကို မှန်သောသဘော မြတ်သောသဘောအားဖြင့် ရအပ်သကဲ့သို့ ဓမ္မဓာတ်ကို မှန်သောသဘော မြတ်သောသဘောအားဖြင့် ရအပ်၏။ပ။

၄၅။ သောတိန္ဒြေကို။ပ။ အညာတာဝိန္ဒြေကို မှန်သောသဘော မြတ်သောသဘောအားဖြင့် ရအပ်သကဲ့သို့ စက္ခာန္ဒြေကို မှန်သောသဘော မြတ်သောသဘောအားဖြင့် ရအပ်၏။ပ။ သောတိန္ဒြေကို။ပ။ စက္ခာန္ဒြေကို။ပ။ အညိန္ဒြေကို မှန်သောသဘော မြတ်သောသဘောအားဖြင့် ရအပ်သကဲ့သို့ အညာတာဝိန္ဒြေကို မှန်သောသဘော မြတ်သောသဘောအားဖြင့် ရအပ်၏။ (ထို့ကြောင့်) အညာတာဝိန္ဒြေသည် (အညိန္ဒြေမှ) တစ်မျိုးတခြား၊ အညိန္ဒြေသည် (အညာတာဝိန္ဒြေမှ) တစ်မျိုးတခြားဖြစ်သလော။

သကဝါဒီ။ ။ ဪ တစ်မျိုးတခြား ဖြစ်ပါ၏။

ပရဝါဒီ။ ။ အညာတာဝိန္ဒြေကို မှန်သောသဘော မြတ်သောသဘောအားဖြင့် ရအပ်သကဲ့သို့ “မိမိ စီးပွားအတွက် ကျင့်သော ပုဂ္ဂိုလ်သည် ရှိ၏” ဟု မြတ်စွာဘုရား ဟောအပ်ပါသလော။

သကဝါဒီ။ ။ ဪ ဟောအပ်ပါ၏။

ပရဝါဒီ။ ။ အညာတာဝိန္ဒြေသည် (ပုဂ္ဂိုလ်မှ) တစ်မျိုးတခြားလော၊ ပုဂ္ဂိုလ်သည် (အညာတာဝိန္ဒြေမှ) တစ်မျိုးတခြား ဖြစ်သလော။

သကဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။

ပရဝါဒီ။ ။ တုံ့ပြန်ဖိနှိပ်ထိုက်သော အပြစ်ကို ဝန်ခံလော့-

တုံ့ပြန်ဖိနှိပ်ပုံ

အရှင်သကဝါဒီ အညိဇ္ဇေကို မှန်သောသဘော မြတ်သောသဘောအားဖြင့် ရအပ်သကဲ့သို့ အညာ တာဝိဇ္ဇေကို မှန်သောသဘော မြတ်သောသဘောအားဖြင့် ရအပ်၏။ (ထို့ကြောင့်) အညာတာဝိဇ္ဇေသည် (အညိဇ္ဇေမှ) တစ်မျိုးတခြား၊ အညိဇ္ဇေသည် (အညာတာဝိဇ္ဇေမှ) တစ်မျိုးတခြားဖြစ်ခဲ့မှု အညာတာဝိဇ္ဇေ ကို မှန်သောသဘော မြတ်သောသဘောအားဖြင့် ရအပ်သကဲ့သို့ “မိမိစီးပွားအတွက် ကျင့်သော ပုဂ္ဂိုလ် သည် ရှိ၏” ဟု မြတ်စွာဘုရား ဟောအပ်ခဲ့မှု ထိုအကြောင်းကြောင့် အညာတာဝိဇ္ဇေသည် (ပုဂ္ဂိုလ်မှ) တစ်မျိုးတခြား၊ ပုဂ္ဂိုလ်သည် (အညာတာဝိဇ္ဇေမှ) တစ်မျိုးတခြားဟူ၍ သင် ဆိုသင့်၏။

ထိုပဌမပုစ္ဆာ၌ အညိဇ္ဇေကို မှန်သောသဘော မြတ်သောသဘောအားဖြင့် ရအပ်သကဲ့သို့ အညာတာဝိဇ္ဇေကို မှန်သောသဘော မြတ်သောသဘောအားဖြင့် ရအပ်၏။ (ထို့ကြောင့်) အညာတာဝိဇ္ဇေသည် (အညိဇ္ဇေမှ) တစ်မျိုးတခြား၊ အညိဇ္ဇေသည် (အညာတာဝိဇ္ဇေမှ) တစ်မျိုးတခြားဟူ၍ လည်းကောင်း၊ အညာတာဝိဇ္ဇေကို မှန်သောသဘော မြတ်သောသဘောအားဖြင့် ရအပ်သကဲ့သို့ “မိမိစီးပွားအတွက် ကျင့်သော ပုဂ္ဂိုလ်သည် ရှိ၏” ဟု မြတ်စွာဘုရား ဟောအပ်၏ဟူ၍ လည်းကောင်း သင် ဆိုခဲ့သည်သာ တည်း။

ဤဒုတိယပုစ္ဆာ၌ အညာတာဝိဇ္ဇေသည် (ပုဂ္ဂိုလ်မှ) တစ်မျိုးတခြား၊ ပုဂ္ဂိုလ်သည် (အညာတာဝိဇ္ဇေမှ) တစ်မျိုးတခြားဟူ၍ကား သင် မဆိုခဲ့၊ (ဤသို့ ရှေ့ နောက် မညီညွတ်သော) အကြင် စကားကို သင်ဆိုဘိ၏။ သင်၏ ဤရှေ့နောက်မညီညွတ်သော စကားသည် မှားသော စကားသာတည်း။

အရှင်သကဝါဒီ အညာတာဝိဇ္ဇေသည် (ပုဂ္ဂိုလ်မှ) တစ်မျိုးတခြား၊ ပုဂ္ဂိုလ်သည် (အညာတာဝိဇ္ဇေမှ) တစ်မျိုးတခြားဟု သင် မဆိုခဲ့မှု အညိဇ္ဇေကို မှန်သောသဘော မြတ်သောသဘောအားဖြင့် ရအပ်သကဲ့သို့ အညာတာဝိဇ္ဇေကို မှန်သောသဘော မြတ်သောသဘောအားဖြင့် ရအပ်၏။ (ထို့ကြောင့်) အညာတာဝိဇ္ဇေသည် (အညိဇ္ဇေမှ) တစ်မျိုးတခြား၊ အညိဇ္ဇေသည် (အညာတာဝိဇ္ဇေမှ) တစ်မျိုးတခြားဟူ၍ လည်းကောင်း၊ အညာတာဝိဇ္ဇေကို မှန်သောသဘော မြတ်သောသဘောအားဖြင့် ရအပ်သကဲ့သို့ ‘မိမိ စီးပွားရေးအတွက် ကျင့်သော ပုဂ္ဂိုလ်သည် ရှိ၏’ ဟု မြတ်စွာဘုရား ဟောအပ်၏ဟူ၍ လည်းကောင်း မဆိုသင့်တော့ပေ။

ထိုပဌမပုစ္ဆာ၌ အညိဇ္ဇေကို မှန်သောသဘော မြတ်သောသဘောအားဖြင့် ရအပ်သကဲ့သို့ အညာတာဝိဇ္ဇေကို မှန်သောသဘော မြတ်သောသဘောအားဖြင့် ရအပ်၏။ (ထို့ကြောင့်) အညာတာဝိဇ္ဇေသည် (အညိဇ္ဇေမှ) တစ်မျိုးတခြား၊ အညိဇ္ဇေသည် (အညာတာဝိဇ္ဇေမှ) တစ်မျိုးတခြားဟူ၍ လည်းကောင်း၊ အညာတာဝိဇ္ဇေကို မှန်သောသဘော မြတ်သောသဘောအားဖြင့် ရအပ်သကဲ့သို့ မိမိစီးပွားရေးအတွက် ကျင့်သော ပုဂ္ဂိုလ်သည် ရှိ၏ဟု မြတ်စွာဘုရား ဟောအပ်၏ဟူ၍ လည်းကောင်း သင် ဆိုခဲ့သည်သာ တည်း။

ဤဒုတိယပုစ္ဆာ၌ အညာတာဝိဇ္ဇေသည် (ပုဂ္ဂိုလ်မှ) တစ်မျိုးတခြား၊ ပုဂ္ဂိုလ်သည် (အညာတာဝိဇ္ဇေမှ) တစ်မျိုးတခြားဟူ၍ကား သင် မဆိုခဲ့၊ (ဤသို့ ရှေ့နောက် မညီညွတ်သော) အကြင် စကားကို သင် ဆိုဘိ ၏။ သင်၏ ဤရှေ့နောက် မညီညွတ်သော စကားသည် မှားသော စကားသာတည်း။ပ။

ဩပမ္မသံသန္ဓနာ ပြီး၏။

ကထာဝတ္ထုပြင်တော်

=== ၁ - ပုဂ္ဂိုလ်ကထာ ===

၇ - စတုတ္ထနယသံသန္ဓနာ

၄၆။ သကဝါဒီ။ ။ ပုဂ္ဂိုလ်ကို မှန်သောသဘော မြတ်သောသဘောအားဖြင့် ရအပ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ သြော် ရအပ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ ရုပ်သည် ပုဂ္ဂိုလ်မည်သလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။

သကဝါဒီ။ ။ ဖိနိပ်ထိုက်သော အပြစ်ကို သင်ဝန်ခံလော့-

ဖိနိပ်ပုံ

အရှင်ပရဝါဒီ ပုဂ္ဂိုလ်ကို မှန်သောသဘော မြတ်သောသဘောအားဖြင့် ရအပ်ခဲ့ပါမူ ထိုအကြောင်း ကြောင့် ရုပ်သည် ပုဂ္ဂိုလ်မည်၏ဟု ဆိုသင့်သည်သာတည်း။

ထိုပဌမပုစ္ဆာ၌ ပုဂ္ဂိုလ်ကို မှန်သောသဘော မြတ်သောသဘောအားဖြင့် ရအပ်၏ဟု သင် ဆိုခဲ့၏။ ဤဒုတိယပုစ္ဆာ၌မူ ရုပ်သည် ပုဂ္ဂိုလ်မည်၏ဟူ၍ကား သင် မဆိုခဲ့၊ (ဤသို့ ရှေ့နောက် မညီညွတ်သော) အကြင် စကားကို သင် ဆိုဘိ၏။ သင်၏ ဤရှေ့နောက် မညီညွတ်သော စကားသည် မှားသောစကား သာတည်း။

အရှင်ပရဝါဒီ ရုပ်သည် ပုဂ္ဂိုလ်မည်၏ဟု သင် မဆိုခဲ့မူ ပုဂ္ဂိုလ်ကို မှန်သောသဘော မြတ်သော သဘောအားဖြင့် ရအပ်၏ဟူ၍လည်း မဆိုသင့်တော့ပေ။

ထိုပဌမပုစ္ဆာ၌ မှန်သောသဘော မြတ်သောသဘောအားဖြင့် ရအပ်၏ဟူ၍ သင် ဆိုခဲ့သည်သာ တည်း။ ဤဒုတိယပုစ္ဆာ၌မူ ရုပ်သည် ပုဂ္ဂိုလ်မည်၏ဟူ၍ကား သင် မဆိုခဲ့၊ (ဤသို့ ရှေ့နောက် မညီညွတ် သော) အကြင် စကားကို သင် ဆိုဘိ၏။ သင်၏ ဤရှေ့နောက် မညီညွတ်သော စကားသည် မှားသော စကားသာတည်း။ပ။

၄၇။ သကဝါဒီ။ ။ ပုဂ္ဂိုလ်ကို မှန်သောသဘော မြတ်သောသဘောအားဖြင့် ရအပ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ သြော် ရအပ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ ရုပ်၌ ပုဂ္ဂိုလ်ကို ရအပ်ပါသလော။ပ။^၃ ရုပ်ကို ကြဉ်ထား၍ (ရုပ်မှတစ်ပါး) ပုဂ္ဂိုလ်ကို ရအပ်ပါသလော။ပ။^၄ ပုဂ္ဂိုလ်၌ ရုပ်ကို ရအပ်ပါသလော။^၅

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။

သကဝါဒီ။ ။ ဖိနိပ်ထိုက်သော အပြစ်ကို သင်ဝန်ခံလော့-

ဖိနှိပ်ပုံ

အရှင်ပရဝါဒီ ပုဂ္ဂိုလ်ကို မှန်သောသဘော မြတ်သောသဘောအားဖြင့် ရအပ်ခဲ့ပါမူ ထိုအကြောင်းကြောင့် ‘ပုဂ္ဂိုလ်၌ ရုပ်ကို ရအပ်၏’ ဟူ၍ ဆိုသင့်၏။

ထိုပဌမပုစ္ဆာ၌ ပုဂ္ဂိုလ်ကို မှန်သောသဘော မြတ်သောသဘောအားဖြင့် ရအပ်၏ဟူ၍သာ သင် ဆိုခဲ့၏။ ဤဒုတိယပုစ္ဆာ၌မူ ပုဂ္ဂိုလ်၌ ရုပ်ကို ရအပ်၏ဟူ၍ကား သင် မဆိုခဲ့။ (ဤသို့ ရှေ့နောက် မညီညွတ်သော) အကြင် စကားကို သင် ဆိုဘိ၏။ သင်၏ ဤရှေ့နောက် မညီညွတ်သော စကားသည် မှားသော စကားသာတည်း။

အရှင်ပရဝါဒီ ပုဂ္ဂိုလ်၌ ရုပ်ကို ရအပ်၏ဟူ၍ သင် မဆိုခဲ့မူ ပုဂ္ဂိုလ်ကို မှန်သောသဘော မြတ်သောသဘော အားဖြင့် ရအပ်၏ဟူ၍လည်း မဆိုသင့်တော့ပေ။

ထိုပဌမပုစ္ဆာ၌ ပုဂ္ဂိုလ်ကို မှန်သောသဘော မြတ်သောသဘောအားဖြင့် ရအပ်၏ဟူ၍ သင် ဆိုခဲ့သည်သာတည်း။ ဤဒုတိယပုစ္ဆာ၌မူ ပုဂ္ဂိုလ်၌ ရုပ်ကို ရအပ်၏ဟူ၍ကား သင် မဆိုခဲ့။ (ဤသို့ ရှေ့ နောက် မညီညွတ်သော) အကြင် စကားကို သင် ဆိုဘိ၏။ သင်၏ ဤရှေ့နောက် မညီညွတ်သော စကားသည် မှားသော စကားသာတည်း။ပ။

၄၈။ သကဝါဒီ။ ။ ပုဂ္ဂိုလ်ကို မှန်သောသဘော မြတ်သောသဘောအားဖြင့် ရအပ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ရအပ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ ဝေဒနာသည် ပုဂ္ဂိုလ်မည်သလော။ပ။ ဝေဒနာ၌ ပုဂ္ဂိုလ်ကို ရအပ်ပါသလော။ပ။ ဝေဒနာကို ကြဉ်ထား၍ (ဝေဒနာမှတစ်ပါး) ပုဂ္ဂိုလ်ကို ရအပ်ပါသလော။ပ။ ပုဂ္ဂိုလ်၌ ဝေဒနာကို ရအပ်ပါသလော။ပ။ သညာသည် ပုဂ္ဂိုလ်မည်သလော။ပ။ သညာ၌ ပုဂ္ဂိုလ်ကို ရအပ်ပါသလော။ပ။ သညာကို ကြဉ်ထား၍ (သညာမှတစ်ပါး) ပုဂ္ဂိုလ်ကို ရအပ်ပါသလော။ပ။ ပုဂ္ဂိုလ်၌ သညာကို ရအပ်ပါသလော။ပ။ သင်္ခါရတို့သည် ပုဂ္ဂိုလ်မည်ပါသလော။ပ။ သင်္ခါရတို့၌ ပုဂ္ဂိုလ်ကို ရအပ်ပါသလော။ပ။ သင်္ခါရတို့ကို ကြဉ်ထား၍ (သင်္ခါရတို့မှတစ်ပါး) ပုဂ္ဂိုလ်ကို ရအပ်ပါသလော။ပ။ ပုဂ္ဂိုလ်၌ သင်္ခါရတို့ကို ရအပ်ပါကုန်သလော။ပ။ ဝိညာဏ်သည် ပုဂ္ဂိုလ်မည်သလော။ပ။ ဝိညာဏ်၌ ပုဂ္ဂိုလ်ကို ရအပ်ပါသလော။ပ။ ဝိညာဏ်ကို ကြဉ်ထား၍ (ဝိညာဏ်မှတစ်ပါး) ပုဂ္ဂိုလ်ကို ရအပ်ပါသလော။ပ။ ပုဂ္ဂိုလ်၌ဝိညာဏ်ကို ရအပ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။

သကဝါဒီ။ ။ ဖိနှိပ်ထိုက်သော အပြစ်ကို သင်ဝန်ခံလော့။

ဖိနှိပ်ပုံ

အရှင်ပရဝါဒီ ပုဂ္ဂိုလ်ကို မှန်သောသဘော မြတ်သောသဘောအားဖြင့် ရအပ်ခဲ့ပါမူ ထိုအကြောင်းကြောင့် ပုဂ္ဂိုလ်၌ဝိညာဏ်ကို ရအပ်၏ဟူ၍ ဆိုသင့်၏။

ထိုပဌမပုစ္ဆာ၌ ပုဂ္ဂိုလ်ကို မှန်သောသဘော မြတ်သောသဘောအားဖြင့် ရအပ်၏ဟူ၍ သင် ဆိုခဲ့သည် သာတည်း။ ဤဒုတိယပုစ္ဆာ၌မူ ပုဂ္ဂိုလ်၌ဝိညာဏ်ကို ရအပ်၏ဟူ၍ကား သင် မဆိုခဲ့။ (ဤသို့ ရှေ့ နောက် မညီညွတ်သော) အကြင်စကားကို သင် ဆိုဘိ၏။ သင်၏ ဤရှေ့နောက် မညီညွတ်သော စကားသည် မှားသော စကားသာတည်း။

အရှင်ပရဝါဒီ ပုဂ္ဂိုလ်၌ ဝိညာဏ်ကို ရအပ်၏ဟူ၍ သင် မဆိုခဲ့မူ ပုဂ္ဂိုလ်ကို မှန်သော သဘော မြတ်သော သဘောအားဖြင့် ရအပ်၏ဟူ၍လည်း မဆိုသင့်တော့ပေ။

ထိုပဌမပုစ္ဆာ၌ ပုဂ္ဂိုလ်ကို မှန်သောသဘော မြတ်သောသဘောအားဖြင့် ရအပ်၏ဟူ၍ သင် ဆိုခဲ့ သည်သာတည်း။ ဤဒုတိယပုစ္ဆာ၌မူ ပုဂ္ဂိုလ်၌ဝိညာဏ်ကို ရအပ်၏ဟူ၍ကား သင် မဆိုခဲ့၊ (ဤသို့ ရှေ့ နောက် မညီညွတ်သော) အကြင် စကားကို သင် ဆိုဘိ၏။ သင်၏ ဤရှေ့နောက် မညီညွတ်သော စကားသည် မှားသော စကားသာတည်း။

၄၉။ သကဝါဒီ။ ။ ပုဂ္ဂိုလ်ကို မှန်သောသဘော မြတ်သောသဘောအားဖြင့် ရအပ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ယေဘုယျ ရအပ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ စက္ခုယတနသည် ပုဂ္ဂိုလ်မည်သလော။ပ။ စက္ခုယတန၌ ပုဂ္ဂိုလ်ကို ရအပ်ပါသလော ။ပ။ စက္ခုယတနကို ကြည့်ထား၍ (စက္ခုယတနမှတစ်ပါး) ပုဂ္ဂိုလ်ကို ရအပ်ပါသလော။ပ။ ပုဂ္ဂိုလ်၌ စက္ခုယတနကို ရအပ်ပါသလော။ပ။ ဓမ္မာယတနသည် ပုဂ္ဂိုလ်မည်သလော။ပ။ ဓမ္မာယတန၌ပုဂ္ဂိုလ်ကို ရအပ်ပါသလော။ပ။ ဓမ္မာယတနကို ကြည့်ထား၍ (ဓမ္မာယတနမှတစ်ပါး) ပုဂ္ဂိုလ်ကို ရအပ်ပါသလော။ပ။ ပုဂ္ဂိုလ်၌ ဓမ္မာယတနကို ရအပ်ပါသလော။ပ။

စက္ခုဓာတ်သည် ပုဂ္ဂိုလ်မည်သလော။ပ။ စက္ခုဓာတ်၌ ပုဂ္ဂိုလ်ကို ရအပ်ပါသလော။ပ။ စက္ခုဓာတ်ကို ကြည့်ထား၍ (စက္ခုဓာတ်မှတစ်ပါး) ပုဂ္ဂိုလ်ကို ရအပ်ပါသလော။ပ။ ပုဂ္ဂိုလ်၌ စက္ခုဓာတ်ကို ရအပ်ပါ သလော ။ပ။ ဓမ္မဓာတ်သည် ပုဂ္ဂိုလ်မည်သလော။ပ။ ဓမ္မဓာတ်၌ ပုဂ္ဂိုလ်ကို ရအပ်ပါသလော။ပ။ ဓမ္မဓာတ် ကို ကြည့်ထား၍ (ဓမ္မဓာတ်မှတစ်ပါး) ပုဂ္ဂိုလ်ကို ရအပ်ပါသလော။ပ။ ပုဂ္ဂိုလ်၌ ဓမ္မဓာတ်ကို ရအပ်ပါ သလော။ပ။

စက္ခုန္ဓေသည် ပုဂ္ဂိုလ်မည်သလော။ပ။ စက္ခုန္ဓေ၌ ပုဂ္ဂိုလ်ကို ရအပ်ပါသလော။ပ။ စက္ခုန္ဓေကို ကြည့်ထား၍ (စက္ခုန္ဓေမှတစ်ပါး) ပုဂ္ဂိုလ်ကို ရအပ်ပါသလော။ပ။ ပုဂ္ဂိုလ်၌ စက္ခုန္ဓေကို ရအပ်ပါသလော ။ပ။ အညာတာဝိန္ဓေသည် ပုဂ္ဂိုလ်မည်သလော။ပ။ အညာတာဝိန္ဓေ၌ ပုဂ္ဂိုလ်ကို ရအပ်ပါသလော။ပ။ အညာတာဝိန္ဓေကို ကြည့်ထား၍ (အညာတာဝိန္ဓေမှတစ်ပါး) ပုဂ္ဂိုလ်ကို ရအပ်ပါသလော။ပ။ ပုဂ္ဂိုလ် ၌အညာတာဝိန္ဓေကို ရအပ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။

သကဝါဒီ။ ။ ဖိနိပ်ထိုက်သော အပြစ်ကို သင်ဝန်ခံလော့-

ဖိနိပ်ပုံ

အရှင်ပရဝါဒီ ပုဂ္ဂိုလ်ကို မှန်သောသဘော မြတ်သောသဘောအားဖြင့် ရအပ်ခဲ့ပါမူ ထိုအကြောင်း ကြောင့် ‘ပုဂ္ဂိုလ်၌ အညာတာဝိန္ဓေကို ရအပ်၏’ ဟူ၍ ဆိုသင့်၏။

ထိုပဌမပုစ္ဆာ၌ ပုဂ္ဂိုလ်ကို မှန်သောသဘော မြတ်သောသဘောအားဖြင့် ရအပ်၏ဟူ၍သာ သင် ဆိုခဲ့သည်သာတည်း။ ဤဒုတိယပုစ္ဆာ၌မူ ပုဂ္ဂိုလ်၌ အညာတာဝိန္ဓေကို ရအပ်၏ဟူ၍ကား သင် မဆိုခဲ့၊ (ဤသို့ ရှေ့နောက် မညီညွတ်သော) အကြင်စကားကို သင် ဆိုဘိ၏။ သင်၏ ဤရှေ့နောက် မညီညွတ် သော စကားသည် မှားသော စကားသာတည်း။

အရှင်ပရဝါဒီ ပုဂ္ဂိုလ်၌ အညာတာဝိန္ဓေကို ရအပ်၏ဟူ၍ သင် မဆိုခဲ့မူ ပုဂ္ဂိုလ်ကို မှန်သောသဘော မြတ်သောသဘောအားဖြင့် ရအပ်၏ဟူ၍လည်း မဆိုသင့်တော့ပေ။

ထိုပဌမပုစ္ဆာ၌ ပုဂ္ဂိုလ်ကို မှန်သောသဘော မြတ်သောသဘောအားဖြင့် ရအပ်၏ဟူ၍ သင် ဆိုခဲ့သည်သာတည်း။ ဤဒုတိယပုစ္ဆာ၌မူ ပုဂ္ဂိုလ်၌ အညာတာဝိန္ဒြေကို ရအပ်၏ဟူ၍ကား သင် မဆိုခဲ့၊ (ဤသို့ ရှေ့ နောက် မညီညွတ်သော) အကြင် စကားကို သင် ဆိုဘိ၏၊ သင်၏ ဤရှေ့နောက် မညီညွတ်သော စကားသည် မှားသောစကားသာတည်း။ပ။

၅၀။ ပရဝါဒီ။ ။ ပုဂ္ဂိုလ်ကို မှန်သောသဘော မြတ်သောသဘောအားဖြင့် မရအပ်ပါသလော။

သကဝါဒီ။ ။ ဪ မရအပ်ပါ။

ပရဝါဒီ။ ။ ‘မိမိစီးပွားအတွက် ကျင့်သော ပုဂ္ဂိုလ်သည် ရှိ၏’ ဟု မြတ်စွာဘုရား ဟောအပ်ပါသလော။

သကဝါဒီ။ ။ ဪ ဟောအပ်ပါ၏။

ပရဝါဒီ။ ။ ရုပ်သည် ပုဂ္ဂိုလ်မည်သလော။

သကဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။

ပရဝါဒီ။ ။ တုံ့ပြန်ဖိနှိပ်ထိုက်သော အပြစ်ကို ဝန်ခံလော့-

တုံ့ပြန်ဖိနှိပ်ပုံ

အရှင်သကဝါဒီ မိမိစီးပွားအတွက် ကျင့်သော ပုဂ္ဂိုလ်သည် ရှိ၏ဟု မြတ်စွာဘုရား ဟောအပ်ခဲ့ပါမူ ထိုအကြောင်းကြောင့် ရုပ်သည် ပုဂ္ဂိုလ်မည်၏ဟု ဆိုသင့်၏။

ထိုပဌမပုစ္ဆာ၌ မိမိစီးပွားအတွက် ကျင့်သော ပုဂ္ဂိုလ်သည် ရှိ၏ဟု မြတ်စွာဘုရား ဟောအပ်၏ဟု သင်ဆိုခဲ့သည်သာတည်း။ ဤဒုတိယပုစ္ဆာ၌မူ ရုပ်သည် ပုဂ္ဂိုလ်မည်၏ဟူ၍ကား သင် မဆိုခဲ့၊ (ဤသို့ ရှေ့ နောက် မညီညွတ်သော) အကြင်စကားကို သင် ဆိုဘိ၏၊ သင်၏ ဤရှေ့နောက် မညီညွတ်သော စကားသည် မှားသောစကားသာတည်း။

အရှင်သကဝါဒီ ရုပ်သည် ပုဂ္ဂိုလ်မည်၏ဟူ၍ သင် မဆိုခဲ့လျှင် မိမိစီးပွားအတွက် ကျင့်သော ပုဂ္ဂိုလ်သည် ရှိ၏ဟု မြတ်စွာဘုရား ဟောအပ်၏ဟူ၍လည်း မဆိုသင့်တော့ပေ။

ထိုပဌမပုစ္ဆာ၌ မိမိစီးပွားအတွက် ကျင့်သော ပုဂ္ဂိုလ်သည် ရှိ၏ဟု မြတ်စွာဘုရား ဟောအပ်၏ဟု သင် ဆိုခဲ့သည်သာတည်း။ ဤဒုတိယပုစ္ဆာ၌မူ ရုပ်သည် ပုဂ္ဂိုလ်မည်၏ဟူ၍ သင် မဆို၊ (ဤသို့ ရှေ့နောက် မညီညွတ်သော) အကြင် စကားကို သင် ဆိုဘိ၏၊ သင်၏ ဤရှေ့နောက် မညီညွတ်သော စကားသည် မှားသော စကားသာတည်း။ပ။

၅၁။ ပရဝါဒီ။ ။ ပုဂ္ဂိုလ်ကို မှန်သောသဘော မြတ်သော သဘောအားဖြင့် မရအပ်ပါသလော။

သကဝါဒီ။ ။ ဪ မရအပ်ပါ။

ပရဝါဒီ။ ။ ‘မိမိစီးပွားအတွက် ကျင့်သော ပုဂ္ဂိုလ်သည် ရှိ၏’ ဟု မြတ်စွာဘုရား ဟောအပ်ပါသလော။

သကဝါဒီ။ ။ ဪ ဟောအပ်ပါ၏။

ပရဝါဒီ။ ။ ရုပ်၌ ပုဂ္ဂိုလ်ကို ရအပ်ပါသလော။ပ။ ရုပ်ကို ကြဉ်ထား၍ (ရုပ်မှတစ်ပါး) ပုဂ္ဂိုလ်ကို ရအပ်ပါသလော။ပ။ ပုဂ္ဂိုလ်၌ ရုပ်ကို ရအပ်ပါသလော။ပ။ ဝေဒနာသည် ပုဂ္ဂိုလ်မည်သလော။ပ။ ဝေဒနာ၌ ပုဂ္ဂိုလ်ကို ရအပ်ပါသလော။ပ။ ဝေဒနာကို ကြဉ်ထား၍ (ဝေဒနာမှတစ်ပါး) ပုဂ္ဂိုလ်ကို ရအပ်ပါသလော။ပ။ ပုဂ္ဂိုလ်၌ ဝေဒနာကို ရအပ်ပါသလော။ပ။ သညာသည် ပုဂ္ဂိုလ်မည်ပါသလော။ပ။ သညာ၌

ပုဂ္ဂိုလ်ကိုရအပ်ပါသလော။ပ။ သညာကို ကြဉ်ထား၍ (သညာမှတစ်ပါး) ပုဂ္ဂိုလ်ကို ရအပ်ပါသလော။ပ။ ပုဂ္ဂိုလ်၌သညာကို ရအပ်ပါသလော။ပ။ သင်္ခါရတို့သည် ပုဂ္ဂိုလ်မည်သလော။ပ။ သင်္ခါရတို့၌ ပုဂ္ဂိုလ်ကို ရအပ်ပါသလော။ပ။ သင်္ခါရတို့ကို ကြဉ်ထား၍ (သင်္ခါရတို့မှ တစ်ပါး) ပုဂ္ဂိုလ်ကို ရအပ်ပါသလော။ပ။ ပုဂ္ဂိုလ်၌သင်္ခါရတို့ကို ရအပ်ပါကုန်သလော။ပ။ ဝိညာဏ်သည် ပုဂ္ဂိုလ်မည်သလော။ပ။ ဝိညာဏ်၌ ပုဂ္ဂိုလ်ကို ရအပ်ပါသလော။ပ။ ဝိညာဏ်ကို ကြဉ်ထား၍ (ဝိညာဏ်မှတစ်ပါး) ပုဂ္ဂိုလ်ကို ရအပ်ပါသလော။ပ။ ပုဂ္ဂိုလ်၌ဝိညာဏ်ကို ရအပ်ပါသလော။

သကဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။

ပရဝါဒီ။ ။ တုံ့ပြန်ဖိနှိပ်ထိုက်သော အပြစ်ကို ဝန်ခံလော့-

တုံ့ပြန်ဖိနှိပ်ပုံ

အရှင်သကဝါဒီ မိမိစီးပွားအတွက် ကျင့်သော ပုဂ္ဂိုလ်သည် ရှိ၏ဟု မြတ်စွာဘုရား ဟောအပ်ခဲ့ပါမူ ထိုအကြောင်းကြောင့် ပုဂ္ဂိုလ်၌ဝိညာဏ်ကို ရအပ်၏ဟူ၍ သင် ဆိုသင့်၏။

ထိုပဌမပုစ္ဆာ၌ မိမိစီးပွားအတွက် ကျင့်သော ပုဂ္ဂိုလ်သည် ရှိ၏ဟု မြတ်စွာဘုရား ဟောတော်မူ အပ်၏ဟုသင် ဆိုခဲ့သည်သာတည်း။ ဤဒုတိယပုစ္ဆာ၌မူ ပုဂ္ဂိုလ်၌ ဝိညာဏ်ကို ရအပ်၏ဟူ၍ကား သင် မဆိုခဲ့။ (ဤသို့ ရှေ့နောက်မညီညွတ်သော) အကြင်စကားကို သင် ဆိုဘိ၏။ သင်၏ ဤရှေ့နောက် မညီညွတ်သော စကားသည် မှားသောစကားသာတည်း။

အရှင်သကဝါဒီ ပုဂ္ဂိုလ်၌ဝိညာဏ်ကို ရအပ်၏ဟူ၍ သင် မဆိုခဲ့မူ မိမိစီးပွားအတွက် ကျင့်သော ပုဂ္ဂိုလ်သည် ရှိ၏ဟု မြတ်စွာဘုရား ဟောအပ်၏ဟူ၍လည်း မဆိုသင့်တော့ပေ။

ထိုပဌမပုစ္ဆာ၌ မိမိစီးပွားအတွက် ကျင့်သော ပုဂ္ဂိုလ်သည် ရှိ၏ဟု မြတ်စွာဘုရား ဟောတော် မူအပ်၏ဟူ၍ သင် ဆိုခဲ့သည်သာတည်း။ ဤဒုတိယပုစ္ဆာ၌မူ ပုဂ္ဂိုလ်၌ဝိညာဏ်ကို ရအပ်၏ဟူ၍ကားသင် မဆိုခဲ့။ (ဤသို့ ရှေ့နောက် မညီညွတ်သော) အကြင်စကားကို သင် ဆိုဘိ၏။ သင်၏ ဤရှေ့နောက် မညီညွတ်သော စကားသည် မှားသောစကားသာတည်း။ပ။

၅၂။ ပရဝါဒီ။ ။ ပုဂ္ဂိုလ်ကို မှန်သောသဘော မြတ်သော သဘောအားဖြင့် မရအပ်ပါသလော။

သကဝါဒီ။ ။ ဪ မရအပ်ပါ။

ပရဝါဒီ။ ။ ‘မိမိစီးပွားအတွက် ကျင့်သော ပုဂ္ဂိုလ်သည် ရှိ၏’ ဟု မြတ်စွာဘုရား ဟောအပ်ပါ သလော။

သကဝါဒီ။ ။ ဪ ဟောအပ်ပါ၏။

ပရဝါဒီ။ ။ စက္ခာယတနသည် ပုဂ္ဂိုလ်မည်သလော။ပ။ စက္ခာယတန၌ ပုဂ္ဂိုလ်ကို ရအပ်ပါသလော။ပ။ စက္ခာယတနကို ကြဉ်ထား၍ (စက္ခာယတနမှတစ်ပါး) ပုဂ္ဂိုလ်ကို ရအပ်ပါသလော။ပ။ ပုဂ္ဂိုလ်၌ စက္ခာ ယတနကို ရအပ်ပါသလော။ပ။ ဓမ္မာယတနသည် ပုဂ္ဂိုလ်မည်သလော။ပ။ ဓမ္မာယတန၌ ပုဂ္ဂိုလ်ကိုရအပ် ပါသလော။ပ။ ဓမ္မာယတနကို ကြဉ်ထား၍ (ဓမ္မာယတနမှတစ်ပါး) ပုဂ္ဂိုလ်ကို ရအပ်ပါသလော။ပ။ ပုဂ္ဂိုလ် ၌ ဓမ္မာယတနကို ရအပ်ပါသလော။ပ။

စက္ခာဓာတ်သည် ပုဂ္ဂိုလ်မည်သလော။ပ။ စက္ခာဓာတ်၌ ပုဂ္ဂိုလ်ကို ရအပ်ပါသလော။ပ။ စက္ခာဓာတ်ကို ကြဉ်ထား၍ (စက္ခာဓာတ်မှတစ်ပါး) ပုဂ္ဂိုလ်ကို ရအပ်ပါသလော။ပ။ ပုဂ္ဂိုလ်၌ စက္ခာဓာတ်ကို ရအပ်ပါ သလော။ပ။ ဓမ္မဓာတ်သည် ပုဂ္ဂိုလ်မည်သလော။ပ။ ဓမ္မဓာတ်၌ ပုဂ္ဂိုလ်ကို ရအပ်ပါသလော။ပ။ ဓမ္မဓာတ်

ကို ကြဉ်ထား၍ (ဓမ္မဓာတ်မှ တစ်ပါး) ပုဂ္ဂိုလ်ကို ရအပ်ပါသလော။ပ။ ပုဂ္ဂိုလ်၌ ဓမ္မဓာတ်ကို ရအပ်ပါ သလော။ပ။

စက္ခုန္တေသည် ပုဂ္ဂိုလ်မည်သလော။ပ။ စက္ခုန္တေ၌ ပုဂ္ဂိုလ်ကို ရအပ်ပါသလော။ပ။ စက္ခုန္တေကို ကြဉ်ထား၍ (စက္ခုန္တေမှတစ်ပါး) ပုဂ္ဂိုလ်ကို ရအပ်ပါသလော။ပ။ ပုဂ္ဂိုလ်၌ စက္ခုန္တေကို ရအပ်ပါ သလော။ပ။ အညာတာဝိန္တေသည် ပုဂ္ဂိုလ်မည်သလော။ပ။ အညာတာဝိန္တေ၌ ပုဂ္ဂိုလ်ကို ရအပ်ပါသလော ။ပ။ အညာတာဝိန္တေကို ကြဉ်ထား၍ (အညာတာဝိန္တေမှ တစ်ပါး) ပုဂ္ဂိုလ်ကို ရအပ်ပါသလော။ပ။ ပုဂ္ဂိုလ် ၌ အညာတာဝိန္တေကို ရအပ်ပါသလော။

သကဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။

ပရဝါဒီ။ ။ တုံ့ပြန်ဖိနှိပ်ထိုက်သော အပြစ်ကို ဝန်ခံလော့-

တုန့်ပြန်ဖိနှိပ်ပုံ

အရှင်သကဝါဒီ မိမိစီးပွားအတွက် ကျင့်သော ပုဂ္ဂိုလ်သည် ရှိ၏ဟု မြတ်စွာဘုရား ဟောအပ်ခဲ့ပါမူ ထိုအကြောင်းကြောင့် ပုဂ္ဂိုလ်၌ အညာတာဝိန္တေကို ရအပ်၏ဟူ၍ ဆိုသင့်၏။

ထိုပဌမပုစ္ဆာ၌ မိမိစီးပွားအတွက် ကျင့်သော ပုဂ္ဂိုလ်သည် ရှိ၏ဟု မြတ်စွာဘုရား ဟောအပ်၏ဟူ၍ သင် ဆိုခဲ့သည်သာတည်း။ ဤဒုတိယပုစ္ဆာ၌မူ ပုဂ္ဂိုလ်၌ အညာတာဝိန္တေကို ရအပ်၏ဟူ၍ကား သင် မဆိုခဲ့။ (ဤသို့ ရှေ့နောက် မညီညွတ်သော) အကြင်စကားကို သင် ဆိုဘိ၏။ သင်၏ ဤရှေ့နောက် မညီညွတ်သော စကားသည် မှားသောစကားသာတည်း။

အရှင်သကဝါဒီ ပုဂ္ဂိုလ်၌ အညာတာဝိန္တေကို ရအပ်၏ဟု သင် မဆိုခဲ့လျှင် မိမိစီးပွားအတွက် ကျင့်သော ပုဂ္ဂိုလ်သည် ရှိ၏ဟု မြတ်စွာဘုရား ဟောအပ်၏ဟူ၍လည်း မဆိုသင့်တော့ပေ။

ထိုပဌမပုစ္ဆာ၌ မိမိစီးပွားအတွက် ကျင့်သော ပုဂ္ဂိုလ်သည် ရှိ၏ဟု မြတ်စွာဘုရား ဟောအပ်၏ဟူ၍ သင်ဆိုခဲ့သည်သာတည်း။ ဤဒုတိယပုစ္ဆာ၌မူ ပုဂ္ဂိုလ်၌ အညာတာဝိန္တေကို ရအပ်၏ဟူ၍ သင် မဆိုခဲ့။ (ဤသို့ ရှေ့နောက် မညီညွတ်သော) အကြင်စကားကို သင် ဆိုဘိ၏။ သင်၏ ဤရှေ့နောက် မညီညွတ် သောစကားသည် မှားသော စကားသာတည်း။ပ။

စတုတ္ထနယသံသန္ဓနာ ပြီး၏။

- ၁။ ရုပ်ကို သစ္စိကဋ္ဌပရမတ္ထအားဖြင့် ရခဲ့ပါမူ ပုဂ္ဂိုလ်သည်လည်း ရုပ်စသော ငါးဆယ့်ခုနစ်ပါးသော တရားတို့တွင် တစ်ပါး ပါးသာလျှင် ဖြစ်သင့်သည်ဟု ရည်ရွယ်၍ ဤဒုတိယပုစ္ဆာကို မေးခြင်း ဖြစ်သည်။
- ၂။ ရုပ်သည် ပုဂ္ဂိုလ်မည်၏ဟု ဖြေဆိုခဲ့လျှင် ရုပ်သည် ချုပ်ပျောက်ပျက်စီးသကဲ့သို့ အတ္တ၊ ဇီဝဟု စွဲယူထားသော ပုဂ္ဂိုလ်သည်လည်း ချုပ်ပျောက်ပျက်စီး၏ဟု ဥစ္ဆေဒဒိဋ္ဌိအဖြစ်ကို ကြောက်သောကြောင့် ပရဝါဒီပုဂ္ဂိုလ်က ပဋိက္ခေပ ပြု၍ ဖြေသည်။
- ၃။ သစ္စိကဋ္ဌပရမတ္ထ ရကောင်းသော မဟာဘုတ်လေးပါးကို ကျန်မဟာဘုတ်သုံးပါးတို့က မှီသကဲ့သို့ လည်းကောင်း၊ ဝတ္ထု ရုပ်ကို ဝိညာဏ်က မှီသကဲ့သို့ လည်းကောင်း ရုပ်၌ ပုဂ္ဂိုလ်ရကောင်းသလောဟု မေးလိုရင်း ဖြစ်သည်။
- ၄။ သဘာဝတရားတို့ကို ခွဲခြားဝေဖန်သောအားဖြင့် ဝေဒနာစသော တရားအားလုံးတို့ကို လည်းကောင်း၊ သို့မဟုတ် နာမ် ခန္ဓာလေးပါးတို့ကို လည်းကောင်း နိဗ္ဗာန်ကို လည်းကောင်း ရုပ်မှ တစ်ခြားတပါးဟု ဆိုခြင်းငှါ တတ်ကောင်း သကဲ့သို့ ပုဂ္ဂိုလ်ကိုလည်း ရုပ်မှ တစ်ခြားတစ်ပါးဟု ဆိုထိုက်ပါသလောဟူ၍ မေးလိုရင်း ဖြစ်သည်။
- ၅။ စိတ္တသမုဋ္ဌာနရုပ်တို့၏ မှီရာအားဖြင့် ရုပ်သည် ဝေဒနာစသည်၌ မှီ၍ ဖြစ်၏ဟု ဆိုခြင်းငှါ တတ်တောင်းသကဲ့သို့ ပုဂ္ဂိုလ်ကိုလည်း မှီရာအဖြစ်ဖြင့် ပုဂ္ဂိုလ်၌ ရုပ်ဟု ဆိုထိုက်ပါသလောဟု မေးလိုရင်း ဖြစ်သည်။
- ၆။ ဆိုခဲ့ပြီးသော ဥစ္ဆေဒဒိဋ္ဌိနှင့် မိမိအယူ လဒ္ဓိသမယမှ ဆန့်ကျင်နေသောကြောင့် ပရဝါဒီက ပဋိက္ခေပပြု၍ ဖြေသည်။

ကထာဝတ္ထုပါဠိတော်

=== ၁ - ပုဂ္ဂိုလ်ကထာ ===

၈ - လက္ခဏယုတ္တိကထာ

၅၃။ သကဝါဒီ။ ။ ပုဂ္ဂိုလ်ကို မှန်သောသဘော မြတ်သောသဘောအားဖြင့် ရအပ်ပါသလော။
ပရဝါဒီ။ ။ ဪ သကဝါဒီ။

သကဝါဒီ။ ။ ပုဂ္ဂိုလ်သည် အကြောင်းနှင့် တကွဖြစ်၍ ‘သပစ္စယ’ မည်သလော။ပ။ ပုဂ္ဂိုလ်သည် အကြောင်း ကင်း၍ ‘အပစ္စယ’ မည်သလော။ ပုဂ္ဂိုလ်သည် ပြုပြင်စီရင်ခံရသူဖြစ်၍ ‘သင်္ခတ’ မည် သလော။ ပုဂ္ဂိုလ်သည် ပြုပြင်စီရင်မှု ကင်း၍ ‘အသင်္ခတ’ မည်သလော။ ပုဂ္ဂိုလ်သည် မြဲသည်ဖြစ်၍ ‘သဿတ’ မည်သလော။ ပုဂ္ဂိုလ်သည် မမြဲသည်ဖြစ်၍ ‘အသဿတ’ မည်သလော။ ပုဂ္ဂိုလ်သည် အကြောင်း နိမိတ်နှင့်တကွဖြစ်၍ ‘သနိမိတ္တ’ မည်သလော။ ပုဂ္ဂိုလ်သည် အကြောင်းနိမိတ် ကင်း၍ ‘အနိမိတ္တ’ မည်သလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ [အကျဉ်းချုံးထား၏]။

၅၄။ ပရဝါဒီ။ ။ ပုဂ္ဂိုလ်ကို မှန်သောသဘော မြတ်သောသဘောအားဖြင့် မရအပ်ပါသလော။
သကဝါဒီ။ ။ ဪ ပရဝါဒီ။

ပရဝါဒီ။ ။ မိမိစီးပွားအတွက် ကျင့်သောပုဂ္ဂိုလ်သည် ရှိ၏ဟု မြတ်စွာဘုရား ဟောအပ်ပါသလော။
သကဝါဒီ။ ။ ဪ ဟောအပ်ပါ၏။

ပရဝါဒီ။ ။ ပုဂ္ဂိုလ်သည် အကြောင်းနှင့်တကွ ဖြစ်၍ ‘သပစ္စယ’ မည်သလော။ပ။ ပုဂ္ဂိုလ်သည် အကြောင်းကင်း၍ ‘အပစ္စယ’ မည်သလော။ ပုဂ္ဂိုလ်သည် ပြုပြင်စီရင်ခံရသူ ဖြစ်၍ ‘သင်္ခတ’ မည် သလော။ ပုဂ္ဂိုလ်သည် ပြုပြင်စီရင်မှု ကင်း၍ ‘အသင်္ခတ’ မည်သလော။ ပုဂ္ဂိုလ်သည် မြဲသည်ဖြစ်၍ ‘သဿတ’ မည်သလော။ ပုဂ္ဂိုလ်သည် မမြဲသည်ဖြစ်၍ ‘အသဿတ’ မည်သလော။ ပုဂ္ဂိုလ်သည် အကြောင်း နိမိတ်နှင့်တကွဖြစ်၍ ‘သနိမိတ္တ’ မည်သလော။ ပုဂ္ဂိုလ်သည် အကြောင်းနိမိတ်ကင်း၍ ‘အနိမိတ္တ’ မည်သလော။

သကဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ [အကျဉ်းချုံးထား၏]။

လက္ခဏယုတ္တိကထာ ပြီး၏။

- ၁။ နိဗ္ဗာန်ကို ချန်ထား၍ နိဗ္ဗာန်မှ ကြွင်းသော သစ္စိကဋတရားဟူသမျှသည် အကြောင်းပစ္စည်းနှင့် တကွဖြစ်သောကြောင့် ‘သပစ္စယ’ မည်၏။ အကြောင်းတရားတို့ ပေါင်းဆုံ၍ ပြုအပ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့် ‘သင်္ခတ’ မည်၏။ ဖြစ်ပြီးမှ ချုပ်ပျောက်သည်ဖြစ်၍ အခါခပ်သိမ်း မရှိသောကြောင့် ‘အသဿတ’ မည်၏။ ဖြစ်ခြင်း၏ အကြောင်းဟု ဆိုအပ် သော နိမိတ်ရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့် ‘သနိမိတ္တ’ မည်၏။ နိဗ္ဗာန်သည်ကား ဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသည်မှ ပြန်သောအားဖြင့် ‘အပစ္စယ၊ အသင်္ခတ၊ သဿတ၊ အနိမိတ္တ’ မည်၏။ ဤကား သစ္စိကဋလက္ခဏာတည်း။ ထို့ကြောင့် ပုဂ္ဂိုလ်သည် လည်း သစ္စိကဋ ပရမတ္ထ ဖြစ်ခဲ့မှု တို့ပုဂ္ဂိုလ်သည်လည်း သပစ္စယ စသည် ဖြစ်ရာ၏ဟု ရည်ရွယ်၍ သကဝါဒီက မေးခြင်း ဖြစ်သည်။ ပရဝါဒီကမူကား မိမိယူဆသော ပုဂ္ဂိုလ်၏ အတ္တဇီဝနှင့် ယှဉ်သောကြောင့် ပယ်မြစ်ရလေသည်။
- ၂။ သမ္မုတိသစ္စာဖြင့် ပြီးသောပုဂ္ဂိုလ်အားသော်လည်း သပစ္စယ စသောအဖြစ် မရှိခဲ့၊ ထို့ကြောင့် ဟုတ်တိုင်းမှန်စွာ ယူဆသော သကဝါဒီဆရာက ပဋိက္ခေပပြု၍ ဖြေသည်။ ပရဝါဒီကား မိမိ၏ ယုတ်ညံ့သောဝါဒ၏ အစွမ်းဖြင့် တုံ့ပြန် ဖိနှိပ်မှုကို ပြု၏။

ကထာဝတ္ထုပါဠိတော်

=== ၁ - ပုဂ္ဂလကထာ ===

၉ - ဝစနသောဓနကထာ

၅၅။ သကဝါဒီ။ ။ ပုဂ္ဂိုလ်သည် ရအပ်သောအနက်သဘော မည်ပါသလော၊ ရအပ်သော အနက် သဘောသည် ပုဂ္ဂိုလ်မည်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ပုဂ္ဂိုလ်သည် ရအပ်သောအနက်သဘောမည်၏။ ရအပ်သောအနက်သဘော အချို့ကား ပုဂ္ဂိုလ်မည်၏။ အချို့ကား ပုဂ္ဂိုလ်မမည်။

သကဝါဒီ။ ။ ပုဂ္ဂိုလ်အချို့ကား ရအပ်သောအနက်သဘော မည်သလော၊ အချို့ကား ရအပ်သော အနက်သဘော မမည်သလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

၅၆။ သကဝါဒီ။ ။ ပုဂ္ဂိုလ်သည် မှန်သောအနက်သဘော မည်သလော၊ မှန်သော အနက်သဘော သည် ပုဂ္ဂိုလ်မည်သလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ပုဂ္ဂိုလ်သည် မှန်သောအနက်သဘော မည်၏။ မှန်သောအနက်သဘော အချို့ကား ပုဂ္ဂိုလ်မည်၏။ အချို့ကား ပုဂ္ဂိုလ်မမည်။

သကဝါဒီ။ ။ ပုဂ္ဂိုလ်အချို့ကား မှန်သောအနက်သဘော မည်သလော၊ အချို့ကား မှန်သော အနက် သဘော မမည်သလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

၅၇။ သကဝါဒီ။ ။ ပုဂ္ဂိုလ်သည် ထင်ရှားသောအနက်သဘော မည်သလော၊ ထင်ရှားသော အနက် သဘောသည် ပုဂ္ဂိုလ်မည်သလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ပုဂ္ဂိုလ်သည် ထင်ရှားသော အနက်သဘော မည်၏။ ထင်ရှားသော အနက်သဘော အချို့ကား ပုဂ္ဂိုလ်မည်၏။ အချို့ကား ပုဂ္ဂိုလ်မမည်။

သကဝါဒီ။ ။ ပုဂ္ဂိုလ်အချို့ကား ထင်ရှားသောအနက်သဘော မည်သလော၊ အချို့ကား ထင်ရှား သော အနက်သဘော မမည်သလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

၅၈။ သကဝါဒီ။ ။ ပုဂ္ဂိုလ်သည် ကောင်းစွာ ထင်ရှားသောအနက်သဘော မည်သလော၊ ကောင်းစွာ ထင်ရှားသော အနက်သဘောသည် ပုဂ္ဂိုလ်မည်သလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ပုဂ္ဂိုလ်သည် ကောင်းစွာ ထင်ရှားသော အနက်သဘော မည်၏။ ကောင်းစွာ ထင်ရှား သော အနက်သဘောသည် အချို့ကား ပုဂ္ဂိုလ်မည်၏။ အချို့ကား ပုဂ္ဂိုလ်မမည်။

သကဝါဒီ။ ။ ပုဂ္ဂိုလ်သည် အချို့ကား ကောင်းစွာ ထင်ရှားသော အနက်သဘော မည်သလော၊ အချို့ကား ကောင်းစွာ ထင်ရှားသော အနက်သဘော မမည်သလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

၅၉။ သကဝါဒီ။ ။ ပုဂ္ဂိုလ်သည် အရှိသဘောမည်သလော၊ အရှိသဘောသည် ပုဂ္ဂိုလ်မည်သလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ပုဂ္ဂိုလ်သည် အရှိသဘောမည်၏၊ အရှိသဘော အချို့ကား ပုဂ္ဂိုလ်မည်၏၊ အချို့ကား ပုဂ္ဂိုလ် မမည်။

သကဝါဒီ။ ။ ပုဂ္ဂိုလ်သည် အချို့ကား အရှိသဘော မည်သလော၊ အချို့ကား အရှိသဘော မမည် သလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။^၁

၆၀။ သကဝါဒီ။ ။ ပုဂ္ဂိုလ်သည် အရှိသဘော မည်သလော၊ အရှိသဘောသည် အားလုံး ပုဂ္ဂိုလ် မမည်သလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ မမည်ပါ။

သကဝါဒီ။ ။ ပုဂ္ဂိုလ်သည် မရှိသဘောမည်သလော၊ မရှိသဘောသည် အားလုံးပုဂ္ဂိုလ် မမည်သ လော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ [အကျဉ်းချုံးထား၏]။^၂

ဝစနသောနေ ပြီး၏။

၁။ မှန်သောသဘော၊ ထင်ရှားရှိသောသဘော၊ ကောင်းစွာ ထင်ရှားရှိသောသဘော၊ အရှိသဘော ဤလေးဌာနကား ‘ရ’အပ်သော အနက်သဘောဟူသည်နှင့် ပရိယာယ်တူပုဒ်များတည်း။

၂။ ပုဂ္ဂိုလ်သည် အရှိသဘော ဖြစ်၏၊ အရှိသဘောသည် အချို့ကား ပုဂ္ဂိုလ်မည်၏၊ အချို့ကား ပုဂ္ဂိုလ် မမည်ဟု ပရဝါဒီက ဆိုခဲ့၏၊ ထိုစကားအရ ပုဂ္ဂိုလ်သည် အရှိသဘောမည်၏၊ အရှိသဘောသည် အလုံးစုံ ပုဂ္ဂိုလ် မမည်ဟု အနက် ရောက်ခဲ့၏၊ ထိုစကားကို ဝန်ခံစေလို၍ သကဝါဒီက ပဌမအမေးကို မေးသည်၊ ပရဝါဒီကလည်းဝန်ခံ၏။ သင် ပရဝါဒီသည် မိမိအကျိုးစီးပွားအတွက် ကျင့်သောပုဂ္ဂိုလ်သည် ရှိ၏ဟူသော စကားမျှကို အမှီပြု၍ ပုဂ္ဂိုလ် ရှိ၏ဟူသော အယူကို ယူဘိ၏၊ မြတ်စွာဘုရားသည် မိမိအကျိုးအတွက် ကျင့်သောပုဂ္ဂိုလ်ရှိ၏ဟု ဟောသကဲ့သို့ ထို့အတူ သုညတော လောကံ အဝေက္ခဿု မောယရာဇာ သဒါသတော အစရှိသောနည်းဖြင့် ပုဂ္ဂိုလ် မရှိဟူ၍ လည်း ဟောတော်မူခဲ့၏၊ ထို့ကြောင့် ပုဂ္ဂိုလ်သည် အရှိသဘောဖြစ်၏ဟူသော အနက်သဘောသည် အလုံးစုံ ပုဂ္ဂိုလ် မမည်နိုင်သကဲ့သို့ ထို့အတူ ပုဂ္ဂိုလ်သည် မရှိ၊ မရှိသော အနက်သဘောသည် အလုံးစုံသောပုဂ္ဂိုလ် မမည်ဟူသော အနက်သို့လည်း ရောက်ခဲ့၏၊ ထိုကို ဝန်ခံမည်ဟူလော ရည်ရွယ်ချက်ဖြင့် ဒုတိယပုစ္ဆာကို သကဝါဒီက မေးလေသည်၊ ပရဝါဒီကမူ ထိုအတိုင်း ဝန်ခံနိုင်သဖြင့် ပဋိက္ခေပပြု၍ ဖြေရသည်။

ကထာဝတ္ထုပါဠိတော်

=== ၁ - ပုဂ္ဂလကထာ ===

၁၀ - ပညတ္တာနုယောဂ

၆၁။ သကဝါဒီ။ ။ ရူပဓာတ်၌ ရုပ်ရှိသော သူသည် ပုဂ္ဂိုလ်မည်သလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ မည်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ ကာမဓာတ်၌ လိုချင်တပ်မက်မှု ‘ကာမ’ ရှိသော သူသည် ပုဂ္ဂိုလ်မည်သလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။^၂

၆၂။ သကဝါဒီ။ ။ ရူပဓာတ်၌ ရုပ်ရှိသော သူတို့သည် သတ္တဝါ မည်ကုန်သလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ မည်ကုန်၏။

သကဝါဒီ။ ။ ကာမဓာတ်၌ လိုချင်မှု ‘ကာမ’ ရှိသော သူတို့သည် သတ္တဝါ မည်ကုန်သလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

၆၃။ သကဝါဒီ။ ။ အရူပဓာတ်၌ ရုပ် မရှိသော သူသည် ပုဂ္ဂိုလ်မည်သလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ မည်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ ကာမဓာတ်၌ လိုချင်မှု ‘ကာမ’ ရှိသော သူသည် ပုဂ္ဂိုလ်မည်သလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

၆၄။ သကဝါဒီ။ ။ အရူပဓာတ်၌ ရုပ် မရှိသော သူတို့သည် သတ္တဝါတို့ မည်ကုန်သလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ မည်ကုန်၏။

သကဝါဒီ။ ။ ကာမဓာတ်၌ လိုချင်မှု ‘ကာမ’ ရှိသော သူတို့သည် သတ္တဝါတို့ မည်ကုန်သလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

၆၅။ သကဝါဒီ။ ။ ရူပဓာတ်၌ ရုပ်ရှိသော သူသည် ပုဂ္ဂိုလ်မည်၏။ အရူပဓာတ်၌ ရုပ် မရှိသော သူသည် ပုဂ္ဂိုလ်မည်၏။ ရူပဓာတ်မှ စုတေ၍ အရူပဓာတ်သို့ ရောက်သော သတ္တဝါ အချို့ ရှိသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ရှိပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ ရုပ်ရှိသောပုဂ္ဂိုလ်သည် ပြတ်သလော၊ ရုပ်မရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်သည် ဖြစ်သလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

၆၆။ သကဝါဒီ။ ။ ရူပဓာတ်၌ ရုပ်ရှိသော သူတို့သည် သတ္တဝါမည်ကုန်၏။ အရူပဓာတ်၌ ရုပ်မရှိသော သူတို့သည် သတ္တဝါမည်ကုန်၏။ ရူပဓာတ်မှ စုတေ၍ အရူပဓာတ်သို့ ရောက်သော သတ္တဝါ အချို့ ရှိသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ရှိပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ ရုပ်ရှိသော သတ္တဝါသည် ပြတ်သလော၊ ရုပ်မရှိသော သတ္တဝါသည် ဖြစ်သလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

တစ်မျိုးတခြား ဖြစ်၏ဟူ၍ လည်းကောင်း သင် ဆိုခဲ့သည်သာတည်း။ ဤဒုတိယ ပုစ္ဆာ၌မူ ဇီဝသည် သရီရမှ တစ်မျိုး တခြား၊ သရီရသည် ဇီဝမှ တစ်မျိုးတခြားဟူ၍ကား သင် မဆိုခဲ့၊ (ဤသို့ ရှေ့နောက် မညီညွတ်သော) အကြင် စကားကို သင် ဆိုဘိ၏၊ သင်၏ ဤရှေ့နောက် မညီညွတ်သော စကားသည် မှားသော စကား သာတည်း။

အရှင်ပရဝါဒီ ဇီဝသည် သရီရမှ တစ်မျိုးတခြား၊ သရီရသည် ဇီဝမှ တစ်မျိုးတခြားဟူ၍ သင် မဆိုခဲ့ မှ ကိုယ်ဟူ၍ လည်းကောင်း၊ သရီရဟူ၍ လည်းကောင်း၊ သရီရဟူ၍ လည်းကောင်း၊ ကိုယ်ဟူ၍ လည်းကောင်း ကိုယ်ကို မခွဲခြားအပ်သည်ကို ပြ၍ ဤကိုယ်သည် ဤသရီရပင်၊ ဤသရီရသည် ဤကိုယ်ပင် ဖြစ်၏။ ကိုယ်နှင့် သရီရ၊ သရီရနှင့် ကိုယ်သည် တူသော အနက်ရှိ၏၊ တူ၏၊ တူသော အဖို့ရှိ၏။ ထိုကိုယ်ကြောင့် သရီရ၊ ထိုသရီရကြောင့် ကိုယ်ဖြစ်၏ဟူ၍ လည်းကောင်း၊ ပုဂ္ဂိုလ်ဟူ၍ လည်းကောင်း၊ ဇီဝဟူ၍ လည်းကောင်း၊ ဇီဝဟူ၍ လည်းကောင်း၊ ပုဂ္ဂိုလ်ဟူ၍ လည်းကောင်း ပုဂ္ဂိုလ်ကို မခွဲခြား အပ်သည်ကို ပြ၍ ဤပုဂ္ဂိုလ်သည် ဤဇီဝပင်၊ ဤဇီဝသည် ဤပုဂ္ဂိုလ်ပင် ဖြစ်၏၊ ပုဂ္ဂိုလ်နှင့် ဇီဝ၊ ဇီဝနှင့် ပုဂ္ဂိုလ်သည် တူသော အနက်ရှိ၏၊ တူ၏၊ တူသောအဖို့ရှိ၏။ ထိုပုဂ္ဂိုလ်ကြောင့် ဇီဝ၊ ထိုဇီဝကြောင့် ပုဂ္ဂိုလ်ဖြစ်၏ ဟူ၍ လည်းကောင်း၊ (ကိုယ်သည်) ပုဂ္ဂိုလ်မှ တစ်မျိုးတခြား၊ (ပုဂ္ဂိုလ်သည်) ကိုယ်မှ တစ်မျိုးတခြားဟူ၍ လည်းကောင်း မဆိုသင့်တော့ပေ။

ထိုပဌမပုစ္ဆာ၌ ကိုယ်ဟူ၍ လည်းကောင်း၊ သရီရဟူ၍ လည်းကောင်း၊ သရီရဟူ၍ လည်းကောင်း၊ ကိုယ်ဟူ၍ လည်းကောင်း ကိုယ်ကို မခွဲဝေအပ်သည်ကို ပြ၍ ဤကိုယ်သည် ဤသရီရပင်၊ ဤသရီရသည် ဤကိုယ်ပင် ဖြစ်၏၊ ကိုယ်နှင့် သရီရ၊ သရီရနှင့် ကိုယ်သည် တူသော အနက်ရှိ၏၊ တူ၏၊ တူသော အဖို့ရှိ၏။ ထိုကိုယ်ကြောင့် သရီရ၊ ထိုသရီရကြောင့် ကိုယ်ဖြစ်၏ဟူ၍ လည်းကောင်း၊ ပုဂ္ဂိုလ်ဟူ၍ လည်းကောင်း၊ ဇီဝဟူ၍ လည်းကောင်း၊ ဇီဝဟူ၍ လည်းကောင်း၊ ပုဂ္ဂိုလ်ဟူ၍ လည်းကောင်း ပုဂ္ဂိုလ်ကို မခွဲဝေ အပ် သည်ကို ပြ၍ ဤပုဂ္ဂိုလ်သည် ဤဇီဝပင်၊ ဤဇီဝသည် ဤပုဂ္ဂိုလ်ပင် ဖြစ်၏။ ပုဂ္ဂိုလ်နှင့် ဇီဝ၊ ဇီဝနှင့် ပုဂ္ဂိုလ်သည် တူသော အနက်ရှိ၏၊ တူ၏၊ တူသော အဖို့ရှိ၏။ ထိုပုဂ္ဂိုလ်ကြောင့် ဇီဝ၊ ထိုဇီဝကြောင့် ပုဂ္ဂိုလ် ဖြစ်၏ဟူ၍ လည်းကောင်း၊ ကိုယ်သည် ပုဂ္ဂိုလ်မှ တစ်မျိုးတခြား၊ ပုဂ္ဂိုလ်သည် ကိုယ်မှ တစ်မျိုး တခြား ဖြစ်၏ဟူ၍ လည်းကောင်း သင် ဆိုခဲ့သည်သာတည်း။ ဤဒုတိယပုစ္ဆာ၌မူ ဇီဝသည်သရီရမှ တစ်မျိုးတခြား၊ သရီရသည် ဇီဝမှ တစ်မျိုးတခြားဟူ၍ကား သင် မဆိုခဲ့၊ (ဤသို့ ရှေ့နောက် မညီညွတ် သော) အကြင် စကားကို သင် ဆိုဘိ၏၊ သင်၏ ဤရှေ့နောက် မညီညွတ်သော စကားသည် မှားသော စကားသာတည်း။ပ။

၆၈။ ပရဝါဒီ။ ။ ကိုယ်ဟူ၍ လည်းကောင်း၊ သရီရဟူ၍ လည်းကောင်း၊ သရီရဟူ၍ လည်းကောင်း၊ ကိုယ်ဟူ၍ လည်းကောင်း ကိုယ်ကို မခွဲခြားအပ်သည်ကို ပြ၍ ဤကိုယ်သည် ဤသရီရပင်၊ ဤသရီရ သည် ဤကိုယ်ပင် ဖြစ်သလော၊ ကိုယ်နှင့် သရီရ၊ သရီရနှင့် ကိုယ်သည် တူသော အနက်ရှိသလော၊ တူသလော၊ တူသော အဖို့ရှိသလော။ ထိုကိုယ်ကြောင့် သရီရ၊ ထိုသရီရကြောင့် ကိုယ်ဖြစ်သလော။

သကဝါဒီ။ ။ ဪ ဖြစ်ပါ၏။

ပရဝါဒီ။ ။ မိမိစီးပွားအတွက် ကျင့်သောပုဂ္ဂိုလ်သည် ရှိ၏ဟု မြတ်စွာဘုရား ဟောအပ်ပါသလော။

သကဝါဒီ။ ။ ဪ ဟောအပ်ပါ၏။

ပရဝါဒီ။ ။ ကိုယ်သည် (ပုဂ္ဂိုလ်မှ) တစ်မျိုးတခြားလော၊ ပုဂ္ဂိုလ်သည် (ကိုယ်မှ) တစ်မျိုးတခြား လော။

သကဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ^၆။

ပရဝါဒီ။ ။ တုံ့ပြန်ဖိနှိပ်ထိုက်သော အပြစ်ကို ဝန်ခံလော့-

တုံ့ပြန်ဖိနှိပ်ပုံ

အရှင်သကဝါဒီ ကိုယ်ဟူ၍ လည်းကောင်း၊ သရီရဟူ၍ လည်းကောင်း၊ သရီရဟူ၍ လည်းကောင်း၊ ကိုယ်ဟူ၍ လည်းကောင်း၊ ကိုယ်ကို မဝေခွဲအပ်သည်ကို ပြု၍ ဤကိုယ်သည် ဤသရီရပင် ဤသရီရသည် ဤကိုယ်ပင် ဖြစ်ခဲ့မှု ကိုယ်နှင့် သရီရ သရီရနှင့် ကိုယ်သည် တူသော အနက်ရှိခဲ့မှု တူခဲ့မှု တူသော အဖို့ရှိခဲ့မှု ထိုကိုယ်ကြောင့် သရီရ ထိုသရီရကြောင့် ကိုယ်ဖြစ်ခဲ့မှု မိမိစီးပွားအတွက် ကျင့်သော ပုဂ္ဂိုလ် သည် ရှိ၏ဟု မြတ်စွာဘုရား ဟောအပ်ခဲ့မှု ထိုအကြောင်းကြောင့် ကိုယ်သည် (ပုဂ္ဂိုလ်မှ) တစ်မျိုးတခြား ပုဂ္ဂိုလ် သည် (ကိုယ်မှ) တစ်မျိုးတခြားဟူ၍ ဆိုသင့်၏။

ထိုပဌမပုစ္ဆာ၌ ကိုယ်ဟူ၍ လည်းကောင်း၊ သရီရဟူ၍ လည်းကောင်း၊ သရီရဟူ၍ လည်းကောင်း၊ ကိုယ်ဟူ၍ လည်းကောင်း၊ ကိုယ်ကို မခွဲခြားအပ်သည်ကို ပြု၍ ဤကိုယ်သည် ဤသရီရပင် ဤသရီရ သည် ဤကိုယ်ပင် ဖြစ်၏။ ကိုယ်နှင့် သရီရ သရီရနှင့် ကိုယ်သည် တူသော အနက် ရှိ၏။ တူ၏။ တူသော အဖို့ရှိ၏။ ထိုကိုယ်ကြောင့် သရီရ ထိုသရီရကြောင့် ကိုယ်ဖြစ်၏ဟူ၍ လည်းကောင်း၊ မိမိစီးပွားအတွက် ကျင့်သော ပုဂ္ဂိုလ်သည် ရှိ၏ဟု မြတ်စွာဘုရား ဟောအပ်၏ဟူ၍ လည်းကောင်း၊ သင် ဆိုခဲ့သည်သာ တည်း။ ဒုတိယပုစ္ဆာ၌ ကိုယ်သည် (ပုဂ္ဂိုလ်မှ) တစ်မျိုးတခြား၊ ပုဂ္ဂိုလ်သည် (ကိုယ်မှ) တစ်မျိုးတခြားဟူ၍ ကားသင် မဆိုခဲ့၊ (ဤသို့ ရှေ့နောက် မညီညွတ်သော) အကြင် စကားကို သင် ဆိုဘိ၏။ သင်၏ ဤရှေ့ နောက် မညီညွတ်သော ကားသည် မှားသောစကားသာတည်း။

အရှင်သကဝါဒီ ကိုယ်သည် (ပုဂ္ဂိုလ်မှ) တစ်မျိုးတခြား၊ ပုဂ္ဂိုလ်သည် (ကိုယ်မှ) တစ်မျိုးတခြားဟု သင်မဆိုခဲ့မှု ကိုယ်ဟူ၍ လည်းကောင်း၊ သရီရဟူ၍ လည်းကောင်း၊ သရီရဟူ၍ လည်းကောင်း၊ ကိုယ်ဟူ ၍ လည်းကောင်း၊ ကိုယ်ကို မခွဲခြားအပ်သည်ကို ပြု၍ ဤကိုယ်သည် ဤသရီရပင် ဤသရီရသည် ဤကိုယ်ပင် ဖြစ်၏။ ကိုယ်နှင့် သရီရ သရီရနှင့် ကိုယ်သည် တူသော အနက်ရှိ၏။ တူ၏။ တူသော အဖို့ရှိ၏။ ထိုကိုယ်ကြောင့် သရီရ ထိုသရီရကြောင့် ကိုယ်ဖြစ်၏ဟူ၍ လည်းကောင်း၊ မိမိစီးပွားအတွက် ကျင့်သော ပုဂ္ဂိုလ်သည် ရှိ၏ဟု မြတ်စွာဘုရား ဟောအပ်၏ဟူ၍ လည်းကောင်း၊ မဆိုသင့်တော့ပေ။ ထိုပဌမပုစ္ဆာ၌ ကိုယ်ဟူ၍ လည်းကောင်း၊ သရီရဟူ၍ လည်းကောင်း၊ သရီရဟူ၍ လည်းကောင်း၊ ကိုယ် ဟူ၍ လည်းကောင်း၊ ကိုယ်ကို မခွဲခြားအပ်သည်ကို ပြု၍ ဤကိုယ်သည် ဤသရီရပင် ဤသရီရသည် ဤကိုယ်ပင် ဖြစ်၏။ ကိုယ်နှင့် သရီရ သရီရနှင့် ကိုယ်သည် တူသော အနက်ရှိ၏။ တူ၏။ တူသော အဖို့ရှိ၏။ ထိုကိုယ်ကြောင့် သရီရ ထိုသရီရကြောင့် ကိုယ်ဖြစ်၏ဟူ၍ လည်းကောင်း၊ မိမိစီးပွားအတွက် ကျင့်သော ပုဂ္ဂိုလ်သည် ရှိ၏ဟု မြတ်စွာဘုရား ဟောအပ်၏ဟူ၍ လည်းကောင်း၊ ဆိုခဲ့သည်သာတည်း။ ဤဒုတိယပုစ္ဆာ၌ ကိုယ်သည် (ပုဂ္ဂိုလ်မှ) တစ်မျိုးတခြား၊ ပုဂ္ဂိုလ်သည် (ကိုယ်မှ) တစ်မျိုးတခြားဟူ၍ ကား သင် မဆိုခဲ့ပေ၊ (ဤသို့ ရှေ့နောက် မညီညွတ်သော) အကြင် စကားကို သင် ဆိုဘိ၏။ သင်၏ ဤရှေ့ နောက် မညီညွတ်သော စကားသည် မှားသောစကားသာတည်း။ [အကျဉ်းချုံးထား၏]။

ပညတ္တာနုယောဂ ပြီး၏။

- ၁။ ရုပ်ရှိသည်ဟု ဆိုခဲ့သော် ရူပကာယသည် ထင်ရှားဖြစ်သင့်သောကြောင့်လည်းကောင်း၊ ထိုသို့ သဘောရှိသော ရုပ် ရှိသူဟူသော ပညတ်ရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့် လည်းကောင်း ပရဝါဒီက ဝန်ခံသည်။
- ၂။ လိုချင်မှု ‘ကာမ’ ရှိသူဟု ဆိုအပ်သည်ရှိသော် ရာဂကင်းသူ၏ ထင်ရှားရှိသောကြောင့် လည်းကောင်း လိုချင်မှု ‘ကာမ’ ရှိသူဟူသော ပညတ် မရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့် လည်းကောင်း ပရဝါဒီက ပဋိက္ခေပပြု၍ ဖြေသည်။
- ၃။ သတ္တဝါဟူသည် ပုဂ္ဂိုလ်၏ ပရိယာယ်ပင်တည်း။
- ၄။ ရုပ်မရှိသူဟု ဆိုခဲ့သော် နာမ်ခန္ဓာတို့ ထင်ရှားရှိသောကြောင့် လည်းကောင်း ထိုသို့သဘောရှိသော ရုပ်မရှိသူဟူသော ပညတ်ရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်လည်းကောင်း ပဌမအမေး၌ ပရဝါဒီက ဝန်ခံ၏။ ဒုတိယအမေး၌ကား ရှေးအတိုင်း ပင်တည်း။
- ၅။ ကာယေ ကာယာနုပဿီဟု လာသောအရာ၌ ကာယအခြားတစ်ပါး၊ ပုဂ္ဂိုလ်အခြားတစ်ပါးဟု ပရဝါဒီက အယူရှိခဲ့၏။ ထိုအယူကို ပယ်ဖျက်လို၍ ပဌမပုစ္ဆာကို သကဝါဒီက မေးသည်။ ပရဝါဒီက ကာယနှင့် သရီရ၊ သရီရနှင့် ကာယ အထူးကို မမြင်သောကြောင့် အမေးသုံးချက်ကို ဝန်ခံခဲ့၏။ ဇီဝသည် သရီရမှ တစ်မျိုးတခြားလော၊ သရီရသည် ဇီဝမှ တစ်မျိုးတခြားလော ဟူသော စတုတ္ထအမေး၌မူ ‘အညံ ဇီဝံ အညံ သရီရန္တိ အဗျာကတမေတံ မယာ’ ဟူသော တိုက်ရိုက်ဟော အာဟတ္တဘာသိတသုတ်ကို မပယ်နိုင်သောကြောင့် ပဋိက္ခေပပြု၍ ဖြေဆိုရ၏။
- ၆။ ကိုယ်သည် ပုဂ္ဂိုလ်မှ တစ်မျိုးတခြားလော၊ ပုဂ္ဂိုလ်သည် ကိုယ်မှ တစ်မျိုးတခြားလောဟူသော ပရဝါဒီ၏ အမေးသည် အဖြေ မပေးထိုက်သော ဌပနိယပုစ္ဆာ ဖြစ်သောကြောင့် သကဝါဒီက ပဋိက္ခေပပြု၍ ဖြေသည်။ ပရဝါဒီကမူကား ယုတ်ညံ့သော ဝါဒကို မှီ၍ တုံ့ပြန်ပြစ်တင်မှုကို ပြုသည်။

ကထာဝတ္ထုပါဠိတော်

=== ၁ - ပုဂ္ဂိုလ်ကထာ ===

၁၁ - ဂတိအနုယောဂ

၆၉။ သကဝါဒီ။ ။ ပုဂ္ဂိုလ်သည် ဤလောကမှ အခြားလောကသို့ အခြားလောကမှ ဤလောကသို့ ကျင်လည် (သွားလာ) ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဩော် ကျင်လည် (သွားလာ) ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည်ပင် ဤလောကမှ အခြားလောကသို့ အခြားလောကမှ ဤလောကသို့ ကျင်လည် (သွားလာ) ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

၇၀။ သကဝါဒီ။ ။ ပုဂ္ဂိုလ်သည် ဤလောကမှ အခြားလောကသို့ အခြားလောကမှ ဤလောကသို့ ကျင်လည် (သွားလာ) ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဩော် ကျင်လည် (သွားလာ) ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ အခြားပုဂ္ဂိုလ်သည် ဤလောကမှ အခြားလောကသို့ အခြားလောကမှ ဤလောကသို့ ကျင်လည် (သွားလာ) ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။^၂

၇၁။ သကဝါဒီ။ ။ ပုဂ္ဂိုလ်သည် ဤလောကမှ အခြားလောကသို့ အခြားလောကမှ ဤလောကသို့ ကျင်လည် (သွားလာ) ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဩော် ကျင်လည် (သွားလာ) ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည် လည်းကောင်း၊ အခြားပုဂ္ဂိုလ်သည် လည်းကောင်း ဤလောကမှ အခြားလောကသို့ အခြားလောကမှ ဤလောကသို့ ကျင်လည် (သွားလာ) ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။^၃

၇၂။ သကဝါဒီ။ ။ ပုဂ္ဂိုလ်သည် ဤလောကမှ အခြားလောကသို့ အခြားလောကမှ ဤလောကသို့ ကျင်လည် (သွားလာ) ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဩော် ကျင်လည် (သွားလာ) ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ ဤလောကမှ အခြားလောကသို့ အခြားလောကမှ ဤလောကသို့ ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည် လည်း မကျင်လည် (မသွားလာ) ပါသလော၊ အခြားပုဂ္ဂိုလ်သည်လည်း မကျင်လည် (မသွားလာ) ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။^၄

၇၃။ သကဝါဒီ။ ။ ပုဂ္ဂိုလ်သည် ဤလောကမှ အခြားလောကသို့ အခြားလောကမှ ဤလောကသို့ ကျင်လည် (သွားလာ) ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဩော် ကျင်လည် သွားလာပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ ဤလောကမှ အခြားလောကသို့ အခြားလောကမှ ဤလောကသို့ ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည် ကျင်လည် (သွားလာ) ပါသလော၊ အခြားပုဂ္ဂိုလ်သည် ကျင်လည် (သွားလာ) ပါသလော၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည် လည်းကောင်း၊ အခြားပုဂ္ဂိုလ်သည် လည်းကောင်း ကျင်လည် (သွားလာ) ပါသလော၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည် မကျင်လည် (မသွားလာ) ပါသလော၊ အခြားပုဂ္ဂိုလ်သည် မကျင်လည် (မသွားလာ) ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။^၁

၇၄။ ပရဝါဒီ။ ။ ပုဂ္ဂိုလ်သည် ဤလောကမှ အခြားလောကသို့ အခြားလောကမှ ဤလောကသို့ ကျင်လည် (သွားလာ) ၏ဟူ၍ မဆိုသင့်ပါသလော။

သကဝါဒီ။ ။ ဪ မဆိုသင့်ပါ။

ပရဝါဒီ။ ။ ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည် ခုနစ်ကြိမ်အလွန် ကျင်လည် (သွားလာ) ပြီး၍ သံယောဇဉ်အားလုံး ကုန်ဆုံးခြင်းကြောင့် ဆင်းရဲအဆုံးကို ပြုသူ ဖြစ်၏ဟူ၍ မြတ်စွာဘုရားသည် ဟောအပ်၏။ ဤသို့သော သုတ္တန် (ပါဠိ) ကား ရှိသည် မဟုတ်ပါလော။

သကဝါဒီ။ ။ ဪ ရှိပါ၏။

ပရဝါဒီ။ ။ ထို့ကြောင့်ပင် ပုဂ္ဂိုလ်သည် ဤလောကမှ အခြားလောကသို့ အခြားလောကမှ ဤလောကသို့ ကျင်လည် (သွားလာ) ၏။

၇၅။ ပရဝါဒီ။ ။ ပုဂ္ဂိုလ်သည် ဤလောကမှ အခြားလောကသို့ အခြားလောကမှ ဤလောကသို့ ကျင်လည် (သွားလာ) ၏ဟု မဆိုသင့်ပါသလော။

သကဝါဒီ။ ။ ဪ မဆိုသင့်ပါ။

ပရဝါဒီ။ ။ ရဟန်းတို့ သံသရာသည် မသိနိုင်သော အစရှိ၏။ အဝိဇ္ဇာ ပိတ်ပင်အပ်ကုန်သည်၊ တဏှာဖြင့် ချည်နှောင်အပ်ကုန်သည် ဖြစ်၍ ကျင်လည် သွားလာကြရကုန်သော သတ္တဝါတို့၏ ရှေ့အစွန်း သည် မထင်ဟူ၍ မြတ်စွာဘုရား ဟောအပ်၏။ ဤသို့သော သုတ္တန် (ပါဠိ) ကား ရှိသည်သာ မဟုတ်ပါ လော။

သကဝါဒီ။ ။ ဪ ရှိပါ၏။

ပရဝါဒီ။ ။ ထို့ကြောင့်ပင် ပုဂ္ဂိုလ်သည် ဤလောကမှ အခြားလောကသို့ အခြားလောကမှ ဤလောက သို့ ကျင်လည် (သွားလာ) ၏။

၇၆။ သကဝါဒီ။ ။ ပုဂ္ဂိုလ်သည် ဤလောကမှ အခြားလောကသို့ အခြားလောကမှ ဤလောကသို့ ကျင်လည် (သွားလာ) ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ကျင်လည်သွားလာပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည်ပင် ဤလောကမှ အခြားလောကသို့ အခြားလောကမှ ဤလောကသို့ ကျင်လည် (သွားလာ) ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။^၆

၇၇။ သကဝါဒီ။ ။ ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည်ပင် ဤလောကမှ အခြားလောကသို့ အခြားလောကမှ ဤလောက သို့ ကျင်လည် (သွားလာ) ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ကျင်လည် (သွားလာ) ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ လူဖြစ်ပြီးနောက် နတ်ဖြစ်သော တစ်စုံတစ်ယောက်သော ပုဂ္ဂိုလ်ရှိသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ငြိမ် ရှိပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ ထိုလူသည်ပင် ထိုနတ်ဖြစ်သလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ထိုသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။^{၇၈}

၇၈။ သကဝါဒီ။ ။ ထိုလူသည်ပင် ထိုနတ်ဖြစ်သလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ငြိမ် ဖြစ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ လူဖြစ်ပြီး၍ နတ်ဖြစ်၏။ နတ်ဖြစ်ပြီး၍ လူဖြစ်၏။ လူသည် (နတ်မှ) တစ်မျိုးတခြား၊ နတ်သည် (လူမှ) တစ်မျိုးတခြားတည်း။ လူဖြစ်သော ထိုသတ္တဝါသည်ပင် ကျင်လည် (သွားလာ)၏ ဟူသော (သင် ပရဝါဒီ၏) စကားသည် မှားသော စကားသာတည်း။ပ။

ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည်ပင် ဤလောကမှ စုတေ၍ အခြားလောကသို့ ကျင်လည် (သွားလာ) ခဲ့ပါမူ အခြားသောပုဂ္ဂိုလ် မဟုတ်တော့ပေ။ ဤသို့ အခြားသောပုဂ္ဂိုလ် မဟုတ်ခဲ့သော် သေခြင်း မည်သည် မဖြစ်လတ္တံ့။ အသက်သတ်ခြင်းကိုလည်း မရနိုင်တော့ပေ။ (ကုသိုလ်အကုသိုလ်) ကံသည် ရှိ၏။ ကံ၏ အကျိုးသည်ရှိ၏။ ပြုအပ်သော ကံတို့၏ အကျိုးသည် ရှိ၏။ ကုသိုလ်အကုသိုလ်သည် အကျိုးပေးလတ်သော် ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည်ပင် ကျင်လည် (သွားလာ) ၏ဟူသော (သင် ပရဝါဒီ၏) စကားသည် မှားသော စကားသာတည်း။^{၇၉}

၇၉။ သကဝါဒီ။ ။ ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည်ပင် ဤလောကမှ အခြားလောကသို့ အခြားလောကမှ ဤလောကသို့ ကျင်လည် (သွားလာ) ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ကျင်လည်သွားလာပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ လူဖြစ်ပြီး၍ ဘီလူးဖြစ်သော တစ်စုံတစ်ယောက်သောပုဂ္ဂိုလ်ရှိသလော၊ ပြိတ္တာဖြစ်သော၊ ငရဲသားဖြစ်သော၊ တိရစ္ဆာန်ဖြစ်သော၊ ကုလားအုတ်ဖြစ်သော၊ နွားဖြစ်သော၊ မြည်းဖြစ်သော၊ ဝက်ဖြစ်သော၊ ကျွဲဖြစ်သော တစ်စုံတစ်ယောက်သော ပုဂ္ဂိုလ်သည် ရှိသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ငြိမ် ရှိပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ ထိုလူသည်ပင် ထိုကျွဲဖြစ်သလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

၈၀။ သကဝါဒီ။ ။ ထိုလူသည်ပင် ထိုကျွဲဖြစ်သလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ငြိမ် ဖြစ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ လူဖြစ်ပြီး၍ ကျွဲဖြစ်၏။ ကျွဲဖြစ်ပြီး၍ လူဖြစ်၏။ လူ သည် (ကျွဲမှ) တစ်မျိုးတခြား၊ ကျွဲသည် (လူမှ) တစ်မျိုးတခြားတည်း။ လူဖြစ်သော ထိုသတ္တဝါသည်ပင် ကျင်လည် (သွားလာ)၏ ဟူသော (သင် ပရဝါဒီ၏) စကားသည် မှားသောစကားသာတည်း။ပ။

ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည်ပင် ဤလောကမှ စုတေ၍ အခြားလောကသို့ ကျင်လည် (သွားလာ) ခဲ့ပါမူ အခြားသောပုဂ္ဂိုလ် မဟုတ်တော့ပေ။ ဤသို့ အခြားသောပုဂ္ဂိုလ် မဟုတ်ခဲ့သော် သေခြင်းမည်သည် မဖြစ်လတ္တံ့။ အသက်သတ်ခြင်းကို မရနိုင်တော့ပေ။ (ကုသိုလ် အကုသိုလ်) ကံသည် ရှိ၏။ ကံ၏ အကျိုးသည် ရှိ၏။ ပြုအပ်သော ကံတို့၏ အကျိုးသည် ရှိ၏။ ကုသိုလ် အကုသိုလ်သည် အကျိုးပေးလတ်သော် ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည်ပင် ကျင်လည် (သွားလာ) ၏ဟူသော (သင် ပရဝါဒီ၏) စကားသည် မှားသော စကားသာတည်း။

၈၁။ သကဝါဒီ။ ။ ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည် ပင် ဤလောကမှ အခြားလောကသို့ အခြားလောကမှ ဤလောကသို့ ကျင်လည် (သွားလာ) ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဩော် ကျင်လည် (သွားလာ) ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ မင်းဖြစ်ပြီး၍ ပုဏ္ဏားဖြစ်သော တစ်စုံတစ်ယောက်သော ပုဂ္ဂိုလ်သည် ရှိသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဩော် ရှိပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ ထိုမင်းသည်ပင် ထိုပုဏ္ဏားဖြစ်သလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

၈၂။ သကဝါဒီ။ ။ မင်းဖြစ်ပြီး၍ ကုန်သည်ဖြစ်သော၊ သူဆင်းရဲဖြစ်သော၊ တစ်စုံတစ်ယောက်သော ပုဂ္ဂိုလ်သည် ရှိသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဩော် ရှိပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ ထိုမင်းသည်ပင် ထိုသူဆင်းရဲဖြစ်သလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

၈၃။ သကဝါဒီ။ ။ ပုဏ္ဏားဖြစ်ပြီး၍ ကုန်သည်ဖြစ်သော၊ သူဆင်းရဲဖြစ်သော၊ မင်းဖြစ်သော တစ်စုံတစ်ယောက်သော ပုဂ္ဂိုလ်သည် ရှိသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဩော် ရှိပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ ထိုပုဏ္ဏားသည်ပင် ထိုမင်းဖြစ်သလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

၈၄။ သကဝါဒီ။ ။ ကုန်သည်ဖြစ်ပြီး၍ သူဆင်းရဲဖြစ်သော၊ မင်းဖြစ်သော၊ ပုဏ္ဏားဖြစ်သော တစ်စုံတစ်ယောက်သော ပုဂ္ဂိုလ်သည် ရှိသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဩော် ရှိပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ ထိုကုန်သည်သည်ပင် ထိုပုဏ္ဏားဖြစ်သလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

၈၅။ သကဝါဒီ။ ။ သူဆင်းရဲဖြစ်ပြီး၍ မင်းဖြစ်သော၊ ပုဏ္ဏားဖြစ်သော၊ ကုန်သည်ဖြစ်သော၊ တစ်စုံတစ်ယောက်သော ပုဂ္ဂိုလ်သည် ရှိသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဩော် ရှိပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ ထိုသူဆင်းရဲသည်ပင် ထိုကုန်သည်ဖြစ်သလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

၈၆။ သကဝါဒီ။ ။ ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည်ပင် ဤလောကမှ အခြားလောကသို့ အခြားလောကမှ ဤလောကသို့ ကျင်လည် (သွားလာ) ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဩော် ကျင်လည် (သွားလာ) ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ လက်ပြတ်သူသည် လက်ပြတ်သူပင် ဖြစ်သလော။ ခြေပြတ်သူသည် ခြေပြတ်သူပင် ဖြစ်သလော။ လက်ပြတ်ခြေပြတ်သူသည် လက်ပြတ်ခြေပြတ်သူပင် ဖြစ်သလော။ နားပြတ်သူသည်။ နှာခေါင်းပြတ်သူသည်။ နား၊ နှာခေါင်းပြတ်သူသည်။ ခြေချောင်း၊ လက်ချောင်းပြတ်သူသည်။ ခြေမ၊ လက်မ ပြတ်သူသည်။ အကြောမ ပြတ်သူသည်။ လက်ကောက်သူသည်။ ခြေချောင်း လက်ချောင်း ပူးသူသည်။ နှုနာရှိသူသည်။ ထွတ်အိုင်းနာ ရှိသူသည်။ ပွေးညှင်း တင်းတိပ်နာ ရှိသူသည်။ ခယရုပ်

(ချောင်းဆိုး) နာရှိသူသည်။ ဝက်ရူးနာ ရှိသူသည်။ ကုလားအုတ်သည်။ နွားသည်။ မြည်းသည်။ ဝက်သည်။ ကျွဲသည် ကျွဲပင်ဖြစ်သလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

၈၇။ ပရဝါဒီ။ ။ ‘ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည်ပင် ဤလောကမှ အခြားလောကသို့ အခြားလောကမှ ဤလောကသို့ ကျင်လည် (သွားလာ) ၏’ ဟူ၍ မဆိုသင့်ပါသလော။

သကဝါဒီ။ ။ ဪ မဆိုသင့်ပါ။^{၁၀}။

ပရဝါဒီ။ ။ သောတာပန်ပုဂ္ဂိုလ်သည် လူ့လောကမှ စုတေ၍ နတ်လောကသို့ (လူ့ပြည်မှ နတ်ပြည်သို့) ရောက်၏။ ထိုနတ်လောက၌လည်း သောတာပန်ပင် ဖြစ်သည် မဟုတ်လော။

သကဝါဒီ။ ။ ဪ ဖြစ်ပါ၏။^{၁၁}။

ပရဝါဒီ။ ။ အရှင်သကဝါဒီ သောတာပန်ပုဂ္ဂိုလ်သည် လူ့လောကမှ စုတေ၍ နတ်လောကသို့ ရောက်၏။ ထိုနတ်လောက၌လည်း သောတာပန်ပင် ဖြစ်ခဲ့ပါမူ ထိုအကြောင်းကြောင့်လည်း ‘ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည်ပင် ဤလောကမှ အခြားလောကသို့ အခြားလောကမှ ဤလောကသို့ ကျင်လည် (သွားလာ) ၏’ ဟူ၍ ဆိုသင့်၏။

၈၈။ သကဝါဒီ။ ။ သောတာပန်ပုဂ္ဂိုလ်သည် လူ့လောကမှ စုတေ၍ နတ်လောကသို့ ရောက်၏။ ထိုနတ်လောက၌လည်း သောတာပန်ပင် ဖြစ်၏ဟု နှလုံးပြု၍ ထိုအကြောင်းကြောင့်လည်း ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည်ပင် ဤလောကမှ အခြားလောကသို့ အခြားလောကမှ ဤလောကသို့ ကျင်လည် (သွားလာ) ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ကျင်လည် (သွားလာ) ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ သောတာပန်ပုဂ္ဂိုလ်သည် လူ့လောကမှ စုတေ၍ နတ်လောကသို့ ရောက်၏။ ထိုနတ်လောက၌လည်း လူပင် ဖြစ်၏ဟု နှလုံးပြု၍ ထိုအကြောင်းကြောင့်လည်း ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည်ပင် ဤလောကမှ အခြားလောကသို့ ကျင်လည် (သွားလာ) ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

၈၉။ သကဝါဒီ။ ။ ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည်ပင် ဤလောကမှ အခြားလောကသို့ အခြားလောကမှ ဤလောကသို့ ကျင်လည် (သွားလာ) ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ကျင်လည် (သွားလာ) ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ ပုဂ္ဂိုလ်တစ်ပါး မဟုတ်မူ၍ မပြောင်းလွဲဘဲ ကျင်လည် (သွားလာ) ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။^{၁၂}

၉၀။ သကဝါဒီ။ ။ ပုဂ္ဂိုလ်တစ်ပါး မဟုတ်မူ၍ မပြောင်းလွဲဘဲ ကျင်လည် (သွားလာ) ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ကျင်လည် (သွားလာ) ပါ၏။^{၁၃}။

သကဝါဒီ။ ။ လက်ပြတ်သူသည် လက်ပြတ်သူပင် ဖြစ်ပါသလော။ ခြေပြတ်သူသည် ခြေပြတ်သူပင် ဖြစ်ပါသလော။ လက်ခြေပြတ်သူသည် လက်ခြေပြတ်သူပင် ဖြစ်ပါသလော။ နားပြတ်သူသည်။ နှာခေါင်းပြတ်သူသည်။ နား၊ နှာခေါင်းပြတ်သူသည်။ ခြေချောင်း၊ လက်ချောင်းပြတ်သူသည်။ ခြေမ၊ လက်မပြတ်သူသည်။ အကြောမ ပြတ်သူသည်။ လက်ကောက်သူသည်။ ခြေချောင်း၊ လက်ချောင်း ပူးသူသည်။ နှုနာ ရှိသူသည်။ ထွတ်အိုင်းနာ ရှိသူသည်။ ပွေးညှင်းတင်းတိပ်နာ ရှိသူသည်။ ခယရုပ် (ချောင်းဆိုး) နာ ရှိသူ

သည်။ ဝက်ရူးနာ ရှိသူသည်။ ကုလားအုတ်သည်။ နွားသည်။ မြည်းသည်။ ဝက်သည်။ ကျွဲသည်ကျွဲပင်
ဖြစ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

၉၁။ သကဝါဒီ။ ။ ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည်ပင် ဤလောကမှ အခြားလောကသို့ အခြားလောကမှ ဤလောက
သို့ ကျင်လည် (သွားလာ) ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ကျင်လည် (သွားလာ) ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ ရုပ်နှင့်တကွ ဖြစ်၍ ကျင်လည် (သွားလာ) ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။^{၁၅}

သကဝါဒီ။ ။ ရုပ်နှင့်တကွ ဖြစ်၍ ကျင်လည် (သွားလာ) ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ကျင်လည် (သွားလာ) ပါ၏။^{၁၆}

သကဝါဒီ။ ။ ထိုဇီဝသည်ပင် ထိုသရီရဖြစ်သလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။^{၁၇}

သကဝါဒီ။ ။ ဝေဒနာနှင့်တကွ ဖြစ်၍။ပ။ သညာနှင့်တကွ ဖြစ်၍။ပ။ သင်္ခါရတို့နှင့်တကွ ဖြစ်၍။ပ။
ဝိညာဏ်နှင့်တကွ ဖြစ်၍ ကျင်လည် (သွားလာ) ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။^{၁၈}

သကဝါဒီ။ ။ ဝိညာဏ်နှင့်တကွ ဖြစ်၍ ကျင်လည်သွားလာပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ကျင်လည်သွားလာပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ ထိုဇီဝသည်ပင် ထိုသရီရဖြစ်သလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

၉၂။ သကဝါဒီ။ ။ ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည်ပင် ဤလောကမှ အခြားလောကသို့ အခြားလောကမှ ဤလောက
သို့ ကျင်လည် (သွားလာ) ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ကျင်လည် (သွားလာ) ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ ရုပ် မရှိမူ၍ ကျင်လည် (သွားလာ) ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။^{၁၉}

သကဝါဒီ။ ။ ရုပ် မရှိမူ၍ ကျင်လည် (သွားလာ) ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ကျင်လည် (သွားလာ) ပါ၏။^{၂၀}

သကဝါဒီ။ ။ ဇီဝသည် (သရီရမှ) တစ်မျိုးတခြားလော၊ သရီရသည် (ဇီဝမှ) တစ်မျိုးတခြားလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ ဝေဒနာ မရှိမူ၍။ပ။ သညာ မရှိမူ၍။ပ။ သင်္ခါရတို့ မရှိမူ၍။ပ။ ဝိညာဏ် မရှိမူ၍
ကျင်လည် (သွားလာ) ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။^{၂၁}

သကဝါဒီ။ ။ ဝိညာဏ် မရှိမူ၍ ကျင်လည် (သွားလာ) ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဩဇာ ကျင်လည် (သွားလာ) ပါ၏။^{၂၂}

သကဝါဒီ။ ။ ဇီဝသည် (သရီရမှ) တစ်မျိုးတခြားလော၊ သရီရသည် (ဇီဝမှ) တစ်မျိုးတခြားလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

၉၃။ သကဝါဒီ။ ။ ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည်ပင် ဤလောကမှ အခြားလောကသို့ အခြားလောကမှ ဤလောကသို့ ကျင်လည် (သွားလာ) ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဩဇာ ကျင်လည် (သွားလာ) ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ ရုပ်သည် ကျင်လည် (သွားလာ) ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။^{၂၃}

သကဝါဒီ။ ။ ရုပ်သည် ကျင်လည် (သွားလာ) ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဩဇာ ကျင်လည် (သွားလာ) ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ ထိုဇီဝသည်ပင် ထိုသရီရဖြစ်သလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ ဝေဒနာသည်။ပ။ သညာသည်။ပ။ သင်္ခါရတို့သည်။ပ။ ဝိညာဏ်သည် ကျင်လည် (သွားလာ) ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ ဝိညာဏ်သည် ကျင်လည် (သွားလာ) ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဩဇာ ကျင်လည် (သွားလာ) ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ ထိုဇီဝသည်ပင် ထိုသရီရဖြစ်သလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

၉၄။ သကဝါဒီ။ ။ ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည်ပင် ဤလောကမှ အခြားလောကသို့ အခြားလောကမှ ဤလောကသို့ ကျင်လည် (သွားလာ) ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဩဇာ ကျင်လည် (သွားလာ) ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ ရုပ်သည် မကျင်လည် (မသွားလာ) ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။^{၂၄}

သကဝါဒီ။ ။ ရုပ်သည် မကျင်လည် (မသွားလာ) ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဩဇာ မကျင်လည် (မသွားလာ) ပါ။

သကဝါဒီ။ ။ ဇီဝသည် (သရီရမှ) တစ်မျိုးတခြားလော၊ သရီရသည် (ဇီဝမှ) တစ်မျိုးတခြားလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ ဝေဒနာသည်။ပ။ သညာသည်။ပ။ သင်္ခါရတို့သည်။ပ။ ဝိညာဏ်သည် မကျင်လည် (မသွားလာ) ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ ဝိညာဏ်သည် မကျင်လည် (မသွားလာ) ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ မကျင်လည် (မသွားလာ) ပါ။

သကဝါဒီ။ ။ ဇီဝသည် (သရီရမှ) တစ်မျိုးတခြားလော၊ သရီရသည် (ဇီဝမှ) တစ်မျိုးတခြား လော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။ [အကျဉ်းချုံးထား၏။]

ခန္ဓာတို့ ပျက်စီးကုန်သည် ရှိသော် ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည် အကယ်၍ ပျက်စီးပါမူ ပြတ်စဲခြင်းဟူသော အကြင် (ဥစ္စေဒ) အယူသည် ဖြစ်၏။ (ထိုဥစ္စေဒအယူကို) မြတ်စွာဘုရားသည် ရှောင်ကြဉ်တော်မူအပ်၏။ ခန္ဓာတို့ ပျက်စီးကုန်လျက် ပုဂ္ဂိုလ်ကား အကယ်၍ မပျက်စီးပါလျှင် ပုဂ္ဂိုလ်သည် မြဲသည် ဖြစ်၍ နိဗ္ဗာန်နှင့် အလွန်တူသည် ဖြစ်၏။

ဂတိအနုယောဂ ပြီး၏။

- ၁။ ‘သသတ္တက္ခတ္တပရမံ သန္ဓာဝိတွာန ပုဂ္ဂလော’ ဤသို့စသော သုတ်တို့ကို နှလုံးသွင်း၍ ဝန်ခံ၏။ ဒုတိယအမေး၌မူ ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည်ပင် ဤလောကမှ အခြားသော လောကသို့ ပြေးသွား၏ဟု ဝန်ခံလိုက်လျှင် သဿတဒိဋ္ဌိအဖြစ်မှ မလွတ်သောကြောင့် ပရဝါဒီပုဂ္ဂိုလ်က ပဋိက္ခေပပြု၍ ဖြေသည်။
- ၂။ သကဝါဒီ၏ ဒုတိယအမေးကို ဝန်ခံခဲ့သော် ဥစ္စေဒဒိဋ္ဌိအဖြစ်မှ မလွတ်သောကြောင့် ပရဝါဒီက ပဋိက္ခေပပြု၍ ဖြေသည်။
- ၃။ သကဝါဒီ၏ ဒုတိယအမေးကို ဝန်ခံခဲ့သော် ဧကစ္စသဿတဒိဋ္ဌိအဖြစ်မှ မလွတ်သောကြောင့် ပရဝါဒီက ပဋိက္ခေပပြု၍ ဖြေသည်။
- ၄။ သကဝါဒီ၏ ဒုတိယအမေးကို ဝန်ခံခဲ့သော် အမရာဝိက္ခေပဒိဋ္ဌိအဖြစ်မှ မလွတ်သောကြောင့် ပရဝါဒီက ပဋိက္ခေပပြု၍ ဖြေသည်။
- ၅။ သကဝါဒီ၏ ဒုတိယအမေးကို ဝန်ခံခဲ့သော် ဒိဋ္ဌိလေးမျိုးဟူသော အပြစ်မှ မလွတ်သောကြောင့် ပရဝါဒီက ပဋိက္ခေပပြု၍ ဖြေသည်။
- ၆။ ဤလောကမှ အခြားလောကသို့ ပြေးသွားသော ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည် ဤလောက၌ လည်းကောင်း၊ အခြားလောက၌ လည်းကောင်း တစ်ယောက်တည်းပင် ဖြစ်လေသလောဟူသော အလိုဖြင့် သကဝါဒီက မေးရကား သဿတဒိဋ္ဌိမှ မလွတ်နိုင်သောကြောင့် ပရဝါဒီက ပဋိက္ခေပပြု၍ ဖြေသည်။
- ၇။ သကဝါဒီက မြဲမြံသည်ကို ပြု၍ တစ်ဖန်နောက်ထပ် မေးမြန်းလတ်သော် ထိုပြေးသွားသော သူသည် ပုဂ္ဂိုလ်သာ ဖြစ်ခဲ့၏။ အခြားတစ်ပါးသော အဖြစ်မရှိ။ ‘သော တတော စုတော ဣဓူပပန္နော’ အစရှိသော သုတ်သည်လည်း ရှိခဲ့၏ဟု နှလုံးသွင်းမိသောကြောင့် ပရဝါဒီက ဝန်ခံပြန်သည်။
- ၈။ ထိုသူသည်ပင် ထိုနတ်ဖြစ်သလောဟု မေးမြန်းရာ၌မူ လူဖြစ်သောပုဂ္ဂိုလ်၏ နတ်အဖြစ်သည် မရှိနိုင်သောကြောင့် ပရဝါဒီက ပဋိက္ခေပပြု၍ ဖြေပြန်သည်။
- ၉။ “အဟံ တေန သမယေန သုနေတ္ထောနာမ သတ္တာ အဟောသိ” အစရှိသော သုတ္တန်ကို နှလုံးသွင်း၍ ပရဝါဒီက ဝန်ခံ၏။
- ၁၀။ နတ်ဘဝ လူဘဝတို့၏ မတူ ထူးခြားသည်၏အဖြစ်ကြောင့် ပရဝါဒီစကား မှားသည်ဟု သကဝါဒီက ပြဆိုခြင်း ဖြစ်သည်။
- ၁၁။ လောက၌ တည်နေသူအား ပဋိသန္ဓေ၏ အစွမ်းဖြင့် အခြားလောကသို့ သွားခြင်း မရှိနိုင်သောကြောင့် သကဝါဒီက ဝန်ခံသည်။
- ၁၂။ သောတာပန်ပုဂ္ဂိုလ်၏ ဘဝတစ်ပါး၌လည်း သောတာပန်အဖြစ်ကို မစွန့်သောကြောင့် ဒုတိယအမေးကိုလည်း သကဝါဒီက ဝန်ခံပြန်သည်။
- ၁၃။ နတ်လောက၌ ပဋိသန္ဓေနေသူအား လူ၏အဖြစ် မရှိနိုင်သောကြောင့် ပရဝါဒီက ပဋိက္ခေပပြု၍ ဖြေသည်။
- ၁၄။ ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည်ပင် ကျင်လည်ပြေးလွှား၏ဟူသော မိမိဝါဒဖြင့် ပရဝါဒီက ဝန်ခံပြန်၏။
- ၁၅။ ဤရူပကာယနှင့်တကွ အခြားလောကသို့ မသွားသည်ကို ရည်ရွယ်၍ ပရဝါဒီက ပဋိက္ခေပပြု၍ ဖြေသည်။
- ၁၆။ ဤနောက်အမေး၌ အန္တရာဘဝပုဂ္ဂိုလ်ကို ရည်ရွယ်၍ ဝန်ခံပြန်သည်။ အန္တရာဘဝပုဂ္ဂိုလ်သည် အန္တရာဘဝရပ်နှင့်တကွ သွား၍ အမိဝမ်းတိုက်သို့ သက်ဝင်ပြီးမှ ထိုရုပ် ပျက်၏ဟု ပရဝါဒီ အယူရှိသည်။

- ၁၇။ ဤလောက၌ပင် ကိုယ်ကောင်ကို ပစ်ချထားခဲ့ရသောကြောင့် လည်းကောင်း၊ ဘုရားဟောသုတ်နှင့် တိုက်ရိုက် ဆန့်ကျင်သောကြောင့် လည်းကောင်း ပရဝါဒီက ပဋိက္ခေပပြု၍ ဖြေသည်။
- ၁၈။ အသညသတ်ဘဝကို ရည်ရွယ်၍ ပဋိက္ခေပပြုလျက် ဖြေသည်။ အခြားဘဝကို ရည်ရွယ်၍ ဝန်ခံပြန်သည်။
- ၁၉။ အန္တရာဘဝကို ရည်ရွယ်၍ ပဋိက္ခေပပြုလျက် ဖြေသည်။
- ၂၀။ အရူပဘုံမှ စုတေ၍ အရူပဘုံ၌ ဖြစ်သူကို ရည်ရွယ်လျက် ပရဝါဒီက ဝန်ခံသည်။
- ၂၁။ သညီဘဝကို ရည်ရွယ်၍ ပရဝါဒီက ပဋိက္ခေပပြု၍ ဖြေသည်။
- ၂၂။ အသညီဘဝကို ရည်ရွယ်၍ ပရဝါဒီက ဝန်ခံသည်။
- ၂၃။ “အဝိဇ္ဇာနီဝရဏာနံ သတ္တာနံ တဏှာသံယောဇနာနံ သန္တာဝတံ သံသရတံ”- ဟူ၍ သတ္တဝါတို့၏သာ ကျင်လည်ခြင်းကို ဟောတော်မူသောကြောင့် ပရဝါဒီက ပဋိက္ခေပပြု၍ ဖြေသည်။ တစ်ဖန် နောက်ထပ်မေးမြန်းလတ်သော် ရုပ်နှင့်ကင်း၍ ပုဂ္ဂိုလ် မရှိနိုင်သောကြောင့် ပုဂ္ဂိုလ်ကျင်လည်သည်ရှိသော် ရုပ်သည်လည်း ကျင်လည်တော့သည်သာ ဟု နှလုံးပြု၍ ပရဝါဒီက ဝန်ခံပြန်၏။ ဝေဒနာ စသည်တို့၌လည်း ဤနည်းအတိုင်းပင်တည်း။
- ၂၄။ ပုဂ္ဂိုလ်ကျင်လည်သည်ရှိသော် ပုဂ္ဂိုလ်၏ စွဲမှီရာရုပ် မကျင်လည်ဟု ဆိုရန် မတတ်ကောင်းဟူသော အမှတ်ဖြင့် ပရဝါဒီက ပယ်ခဲ့၏။ ပျစ်ဖန် နောက်ထပ် မေးမြန်းပြန်သော် သတ္တဝါတို့၏ ကျင်လည်ခြင်းကိုလည်း ဟောတော်မူသောကြောင့် ပရဝါဒီက ဝန်ခံပြန်သည်။

ကထာဝတ္ထုပါဠိတော်

=== ၁ - ပုဂ္ဂလကထာ ===

၁၂ - ဥပါဒါပညတ္တာနုယောဂ

၉၅။ သကဝါဒီ။ ။ ရုပ်ကို စွဲ၍ ပုဂ္ဂိုလ်ကို ပညတ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ဪ ပညတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ ရုပ်သည် မမြဲသော ‘အနိစ္စ’၊ ပြုပြင်အပ်သော ‘သင်္ခတ’၊ အကြောင်းကို စွဲ၍ ဖြစ်ပေါ်သော ‘ပဋိစ္စသမုပ္ပန္န’၊ ကုန်ခန်းခြင်းသဘော ‘ခယဓမ္မ’၊ ပျက်စီးခြင်းသဘော ‘ဝယဓမ္မ’၊ ကင်းပြတ်ခြင်းသဘော ‘ဝိရာဂဓမ္မ’၊ ချုပ်ငြိမ်းခြင်းသဘော ‘နိရောဓဓမ္မ’၊ ဖောက်ပြန်ခြင်းသဘော ‘ဝိပရိဏာမဓမ္မ’ ဖြစ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ဪ ဖြစ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ ပုဂ္ဂိုလ်သည်လည်း မမြဲသော ‘အနိစ္စ’၊ ပြုပြင်အပ်သော ‘သင်္ခတ’၊ အကြောင်းကို စွဲ၍ ဖြစ်ပေါ်သော ‘ပဋိစ္စသမုပ္ပန္န’၊ ကုန်ခန်းခြင်းသဘော ‘ခယဓမ္မ’၊ ပျက်စီးခြင်းသဘော ‘ဝယဓမ္မ’၊ ကင်းပြတ်ခြင်းသဘော ‘ဝိရာဂဓမ္မ’၊ ချုပ်ငြိမ်းခြင်းသဘော ‘နိရောဓဓမ္မ’၊ ဖောက်ပြန်ခြင်းသဘော ‘ဝိပရိဏာမဓမ္မ’ ဖြစ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

၉၆။ သကဝါဒီ။ ။ ဝေဒနာကို စွဲ၍။ သညာကို စွဲ၍။ သင်္ခါရတို့ကို စွဲ၍။ ဝိညာဏ်ကို စွဲ၍ ပုဂ္ဂိုလ်ကို ပညတ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ဪ ပညတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ ထိုဝိညာဏ်သည် မမြဲသော ‘အနိစ္စ’၊ ပြုပြင်အပ်သော ‘သင်္ခတ’၊ အကြောင်းကို စွဲ၍ ဖြစ်ပေါ်သော ‘ပဋိစ္စသမုပ္ပန္န’၊ ကုန်ခန်းခြင်းသဘော ‘ခယဓမ္မ’၊ ပျက်စီးခြင်းသဘော ‘ဝယဓမ္မ’၊ ကင်းပြတ်ခြင်းသဘော ‘ဝိရာဂဓမ္မ’၊ ချုပ်ငြိမ်းခြင်းသဘော ‘နိရောဓဓမ္မ’၊ ဖောက်ပြန်ခြင်းသဘော ‘ဝိပရိဏာမဓမ္မ’ ဖြစ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ဪ ဖြစ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ ပုဂ္ဂိုလ်သည်လည်း မမြဲသော ‘အနိစ္စ’၊ ပြုပြင်အပ်သော ‘သင်္ခတ’၊ အကြောင်းကို စွဲ၍ ဖြစ်ပေါ်သော ‘ပဋိစ္စသမုပ္ပန္န’၊ ကုန်ခန်းခြင်းသဘော ‘ခယဓမ္မ’၊ ပျက်စီးခြင်းသဘော ‘ဝယဓမ္မ’၊ ကင်းပြတ်ခြင်းသဘော ‘ဝိရာဂဓမ္မ’၊ ချုပ်ငြိမ်းခြင်းသဘော ‘နိရောဓဓမ္မ’၊ ဖောက်ပြန်ခြင်းသဘော ‘ဝိပရိဏာမဓမ္မ’ ဖြစ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

၉၇။ သကဝါဒီ။ ။ ရုပ်ကို စွဲ၍ ပုဂ္ဂိုလ်ကို ပညတ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ဪ ပညတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ ညှိသော ရုပ်ကို စွဲ၍ ညှိသောပုဂ္ဂိုလ်ကို ပညတ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။^၂

သကဝါဒီ။ ။ ရွှေသောရုပ်ကို စွဲ၍။ နီသောရုပ်ကို စွဲ၍။ ဖြူသောရုပ်ကို စွဲ၍။ မြင်ခြင်းနှင့်တကွ ဖြစ်သော ရုပ်ကို စွဲ၍။ မြင်ခြင်း မရှိသောရုပ်ကို စွဲ၍။ ထိခိုက်ခြင်းနှင့်တကွ ဖြစ်သော ရုပ်ကို စွဲ၍။ ထိခိုက်ခြင်း မရှိသော ရုပ်ကို စွဲ၍ ထိခိုက်ခြင်း မရှိသောပုဂ္ဂိုလ်ကို ပညတ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

၉၈။ သကဝါဒီ။ ။ ဝေဒနာကို စွဲ၍ ပုဂ္ဂိုလ်ကို ပညတ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ပညတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ ကုသိုလ်ဖြစ်သော ဝေဒနာကို စွဲ၍ ကုသိုလ်ဖြစ်သောပုဂ္ဂိုလ်ကို ပညတ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။^၃

သကဝါဒီ။ ။ ကုသိုလ်ဖြစ်သော ဝေဒနာကို စွဲ၍ ကုသိုလ်ဖြစ်သောပုဂ္ဂိုလ်ကို ပညတ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ပညတ်ပါ၏။^၄

သကဝါဒီ။ ။ ကုသိုလ်ဖြစ်သော ဝေဒနာသည် အကျိုးရှိသလော၊ ဝိပါကရှိသလော၊ လိုလားအပ် သောအကျိုးရှိသလော၊ နှစ်သက်အပ်သော အကျိုးရှိသလော၊ စိတ်ကို ပွားစေတတ်သော အကျိုးရှိ သလော၊ (ကိလေသာ ရေဖြင့်) မသွန်းလောင်းအပ်သော အကျိုးရှိသလော၊ ချမ်းသာကို တိုးပွားစေတတ် သလော၊ ချမ်းသာသော အကျိုးရှိသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ရှိပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ ကုသိုလ်ဖြစ်သော ပုဂ္ဂိုလ်သည်လည်း အကျိုးရှိသလော၊ ဝိပါကရှိသလော၊ လိုလား အပ်သော အကျိုးရှိသလော၊ နှစ်သက်အပ်သော အကျိုးရှိသလော၊ စိတ်ကို ပွားစေတတ်သော အကျိုး ရှိသလော၊ (ကိလေသာ ရေဖြင့်) မသွန်းလောင်းအပ်သော အကျိုးရှိသလော၊ ချမ်းသာကို တိုးပွားစေတတ် သလော၊ ချမ်းသာသော အကျိုးရှိသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။^၅

၉၉။ သကဝါဒီ။ ။ ဝေဒနာကို စွဲ၍ ပုဂ္ဂိုလ်ကို ပညတ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ပညတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ အကုသိုလ်ဖြစ်သော ဝေဒနာကို စွဲ၍ အကုသိုလ်ဖြစ်သော ပုဂ္ဂိုလ်ကို ပညတ်ပါ သလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ အကုသိုလ်ဖြစ်သော ဝေဒနာကို စွဲ၍ အကုသိုလ်ဖြစ်သော ပုဂ္ဂိုလ်ကို ပညတ်ပါ သလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ပညတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ အကုသိုလ်ဖြစ်သော ဝေဒနာသည် အကျိုးရှိသလော၊ ဝိပါကရှိသလော၊ မလိုလားအပ် သော အကျိုးရှိသလော၊ မနှစ်သက်အပ်သော အကျိုးရှိသလော၊ စိတ်ကို မပွားစေတတ်သော အကျိုး ရှိသလော၊ (ကိလေသာရေဖြင့်) သွန်းလောင်းအပ်သော အကျိုးရှိသလော၊ ဆင်းရဲကို တိုးပွားစေတတ် သလော၊ ဆင်းရဲသော အကျိုးရှိသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ရှိပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ အကုသိုလ်ဖြစ်သော ပုဂ္ဂိုလ်သည်လည်း အကျိုးရှိသလော၊ ဝိပါက်ရှိသလော၊ မလိုလား အပ်သော အကျိုးရှိသလော၊ မနှစ်သက်အပ်သော အကျိုးရှိသလော၊ စိတ်ကို မပွားစေတတ်သော အကျိုး ရှိသလော၊ (ကိလေသာရေဖြင့်) မသွန်းလောင်းအပ်သော အကျိုးရှိသလော၊ ဆင်းရဲကို တိုးပွားစေတတ် သလော၊ ဆင်းရဲသော အကျိုးရှိသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

၁၀၀။ သကဝါဒီ။ ။ ဝေဒနာကို စွဲ၍ ပုဂ္ဂိုလ်ကို ပညတ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ပညတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ အဗျာကတဖြစ်သော ဝေဒနာကို စွဲ၍ အဗျာကတဖြစ်သော ပုဂ္ဂိုလ်ကို ပညတ်ပါ သလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ အဗျာကတဖြစ်သော ဝေဒနာကို စွဲ၍ အဗျာကတဖြစ်သော ပုဂ္ဂိုလ်ကို ပညတ်ပါ သလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ပညတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ အဗျာကတဖြစ်သော ဝေဒနာသည် မမြဲသော ‘အနိစ္စ’၊ ပြုပြင်အပ်သော ‘သင်္ခတ’၊ အကြောင်းကို စွဲ၍ ဖြစ်ပေါ်သော ‘ပဋိစ္စသမုပ္ပန္န’၊ ကုန်ခန်းခြင်းသဘော ‘ခယဓမ္မ’၊ ပျက်စီးခြင်းသဘော ‘ဝယဓမ္မ’၊ ကင်းပြတ်ခြင်းသဘော ‘ဝိရာဂဓမ္မ’၊ ချုပ်ငြိမ်းခြင်းသဘော ‘နိရောဓဓမ္မ’၊ ဖောက်ပြန်ခြင်းသဘော ‘ဝိပရိဏာမဓမ္မ’ ဖြစ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ဖြစ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ အဗျာကတဖြစ်သော ပုဂ္ဂိုလ်သည်လည်း မမြဲသော ‘အနိစ္စ’၊ ပြုပြင်အပ်သော ‘သင်္ခတ’၊ အကြောင်းကို စွဲ၍ ဖြစ်ပေါ်သော ‘ပဋိစ္စသမုပ္ပန္န’၊ ကုန်ခန်းခြင်းသဘော ‘ခယဓမ္မ’၊ ပျက်စီးခြင်း သဘော ‘ဝယဓမ္မ’၊ ကင်းပြတ်ခြင်းသဘော ‘ဝိရာဂဓမ္မ’၊ ချုပ်ငြိမ်းခြင်းသဘော ‘နိရောဓဓမ္မ’၊ ဖောက်ပြန်ခြင်းသဘော ‘ဝိပရိဏာမဓမ္မ’ ဖြစ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

၁၀၁။ သကဝါဒီ။ ။ သညာကို စွဲ၍၊ သင်္ခါရတို့ကို စွဲ၍၊ ဝိညာဏ်ကို စွဲ၍ ပုဂ္ဂိုလ်ကို ပညတ်ပါ သလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ပညတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ ကုသိုလ်ဝိညာဏ်ကို စွဲ၍ ကုသိုလ်ဖြစ်သော ပုဂ္ဂိုလ်ကို ပညတ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ ကုသိုလ်ဝိညာဏ်ကို စွဲ၍ ကုသိုလ်ဖြစ်သောပုဂ္ဂိုလ်ကို ပညတ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ပညတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ ကုသိုလ်ဝိညာဏ်သည် အကျိုးရှိသလော၊ ဝိပါက်ရှိသလော၊ လိုလားအပ်သော အကျိုး ရှိသလော၊ နှစ်သက်အပ်သော အကျိုးရှိသလော၊ စိတ်ကို ပွားစေတတ်သော အကျိုးရှိသလော၊ (ကိလေ သာ ရေဖြင့်) မသွန်းလောင်းအပ်သော အကျိုးရှိသလော၊ ချမ်းသာကို တိုးပွားစေတတ်သလော၊ ချမ်းသာ သော အကျိုးရှိသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ခြောက် ရှိပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ ကုသိုလ်ဖြစ်သော ပုဂ္ဂိုလ်သည်လည်း အကျိုးရှိသလော၊ ဝိပါက်ရှိသလော၊ လိုလားအပ်သော အကျိုးရှိသလော၊ နှစ်သက်အပ်သော အကျိုးရှိသလော၊ စိတ်ကို ပွားစေတတ်သော အကျိုးရှိသလော၊ (ကိလေသာ ရေဖြင့်) မသွန်းလောင်းအပ်သော အကျိုးရှိသလော၊ ချမ်းသာကို တိုးပွားစေတတ်သလော၊ ချမ်းသာသော အကျိုးရှိသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

၁၀၂။ သကဝါဒီ။ ။ ဝိညာဏ်ကို စွဲ၍ ပုဂ္ဂိုလ်ကို ပညတ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ခြောက် ပညတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ အကုသိုလ်ဝိညာဏ်ကို စွဲ၍ အကုသိုလ်ဖြစ်သောပုဂ္ဂိုလ်ကို ပညတ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ အကုသိုလ်ဝိညာဏ်ကို စွဲ၍ အကုသိုလ်ဖြစ်သောပုဂ္ဂိုလ်ကို ပညတ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ခြောက် ပညတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ အကုသိုလ်ဝိညာဏ်သည် အကျိုးရှိသလော၊ ဝိပါက်ရှိသလော၊ မလိုလားအပ်သော အကျိုးရှိသလော၊ မနှစ်သက်အပ်သော အကျိုးရှိသလော၊ စိတ်ကို မပွားစေတတ်သော အကျိုးရှိသလော၊ (ကိလေသာ ရေဖြင့်) သွန်းလောင်းအပ်သော အကျိုးရှိသလော၊ ဆင်းရဲကို တိုးပွားစေတတ်သလော၊ ဆင်းရဲသော အကျိုးရှိသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ခြောက် ရှိပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ အကုသိုလ်ဖြစ်သော ပုဂ္ဂိုလ်သည်လည်း အကျိုးရှိသလော၊ ဝိပါက်ရှိသလော၊ မလိုလားအပ်သော အကျိုးရှိသလော၊ မနှစ်သက်အပ်သော အကျိုးရှိသလော၊ စိတ်ကို မပွားစေတတ်သော အကျိုးရှိသလော၊ (ကိလေသာရေဖြင့်) သွန်းလောင်းအပ်သော အကျိုးရှိသလော၊ ဆင်းရဲကို တိုးပွားစေတတ်သလော၊ ဆင်းရဲသော အကျိုးရှိသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

၁၀၃။ သကဝါဒီ။ ။ ဝိညာဏ်ကို စွဲ၍ ပုဂ္ဂိုလ်ကို ပညတ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ခြောက် ပညတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ အဗျာကတဝိညာဏ်ကို စွဲ၍ အဗျာကတဖြစ်သောပုဂ္ဂိုလ်ကို ပညတ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ အဗျာကတဝိညာဏ်ကို စွဲ၍ အဗျာကတဖြစ်သောပုဂ္ဂိုလ်ကို ပညတ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ခြောက် ပညတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ အဗျာကတဝိညာဏ်သည် မမြဲသော ‘အနိစ္စ’၊ ပြုပြင်အပ်သော ‘သင်္ခတ’၊ အကြောင်းကိုစွဲ၍ ဖြစ်ပေါ်သော ‘ပဋိစ္စသမုပ္ပန္န’၊ ကုန်ခန်းခြင်းသဘော ‘ခယဓမ္မ’၊ ပျက်စီးခြင်းသဘော ‘ဝယဓမ္မ’၊ ကင်းပြတ်ခြင်းသဘော ‘ဝိရာဂဓမ္မ’၊ ချုပ်ငြိမ်းခြင်းသဘော ‘နိရောဓဓမ္မ’၊ ဖောက်ပြန်ခြင်းသဘော ‘ဝိပရိဏာမဓမ္မ’ ဖြစ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ခြောက် ဖြစ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ အဗျာကတဖြစ်သော ပုဂ္ဂိုလ်သည်လည်း မမြဲသော ‘အနိစ္စ’၊ ပြုပြင်အပ်သော ‘သင်္ခတ’၊ အကြောင်းကို စွဲ၍ ဖြစ်ပေါ်သော ‘ပဋိစ္စသမုပ္ပန္န’၊ ကုန်ခန်းခြင်းသဘော ‘ခယဓမ္မ’၊ ပျက်စီးခြင်း သဘော ‘ဝယဓမ္မ’၊ ကင်းပြတ်ခြင်းသဘော ‘ဝိရာဂဓမ္မ’၊ ချုပ်ငြိမ်းခြင်း သဘော ‘နိရောဓဓမ္မ’၊ ဖောက်ပြန်ခြင်း သဘော ‘ဝိပရိကာမဓမ္မ’ ဖြစ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

၁၀၄။ သကဝါဒီ။ ။ မျက်စိကို စွဲ၍ “မျက်စိရှိသောပုဂ္ဂိုလ်” ဟူ၍ ပြောဆိုသင့်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ဪ ပြောဆိုသင့်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ မျက်စိချုပ်လတ်သော် “မျက်စိရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်သည် ချုပ်၏” ဟူ၍ ပြောဆိုသင့်ပါ သလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။^၁

သကဝါဒီ။ ။ နားကို စွဲ၍။ နှာခေါင်းကို စွဲ၍။ လျှာကို စွဲ၍။ ကိုယ်ကို စွဲ၍။ စိတ်ကို စွဲ၍ စိတ်ရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်ဟူ၍ ပြောဆိုသင့်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ဪ ပြောဆိုသင့်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ စိတ်ချုပ်လတ်သော် “စိတ်ရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်သည် ချုပ်၏” ဟူ၍ ပြောဆိုသင့်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မပြောဆိုသင့်ပါ။

၁၀၅။ သကဝါဒီ။ ။ မှားယွင်းသော အယူ ‘မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိ’ ကို စွဲ၍ “မှားယွင်းသော အယူရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်” ဟူ၍ ပြောဆိုသင့်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ဪ ပြောဆိုသင့်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ မှားယွင်းသော အယူ ချုပ်လတ်သော် “မှားယွင်းသော အယူရှိသောပုဂ္ဂိုလ်သည် ချုပ်၏” ဟူ၍ ပြောဆိုသင့်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။

သကဝါဒီ။ ။ မှားယွင်းသော အကြံအစည်ကို စွဲ၍။ မှားယွင်းသောစကားကို စွဲ၍။ မှားယွင်းသော အလုပ်ကို စွဲ၍။ မှားယွင်းသော အသက်မွေးမှုကို စွဲ၍။ မှားယွင်းသော အားထုတ်မှုကို စွဲ၍။ မှားယွင်း သော အောက်မေ့မှုကို စွဲ၍။ မှားယွင်းသော တည်ကြည်မှုကို စွဲ၍ “မှားယွင်းသော တည်ကြည်မှု ရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်” ဟူ၍ ပြောဆိုသင့်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ဪ ပြောဆိုသင့်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ မှားယွင်းသော တည်ကြည်မှု ချုပ်လတ်သော် “မှားယွင်းသော တည်ကြည်မှုရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်သည် ချုပ်၏” ဟူ၍ ပြောဆိုသင့်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။

၁၀၆။ သကဝါဒီ။ ။ မှန်ကန်သော အယူ ‘သမ္မာဒိဋ္ဌိ’ ကို စွဲ၍ “မှန်ကန်သော အယူရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်” ဟူ၍ ပြောဆိုသင့်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ဪ ပြောဆိုသင့်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ မှန်ကန်သော အယူချုပ်လတ်သော် “မှန်ကန်သော အယူရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်သည် ချုပ်၏” ဟူ၍ ပြောဆိုသင့်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ မှန်ကန်သော အကြံအစည်ကို စွဲ၍။ မှန်ကန်သော စကားကို စွဲ၍။ မှန်ကန်သော အလုပ်ကို စွဲ၍။ မှန်ကန်သော အသက်မွေးမှုကို စွဲ၍။ မှန်ကန်သော အားထုတ်မှုကို စွဲ၍။ မှန်ကန်သောအောက်မေ့မှုကို စွဲ၍။ မှန်ကန်သော တည်ကြည်မှုကို စွဲ၍ “မှန်ကန်သော တည်ကြည်မှု ရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်” ဟူ၍ ပြောဆိုသင့်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ပြောဆိုသင့်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ မှန်ကန်သော တည်ကြည်မှု ချုပ်လတ်သော် “မှန်ကန်သော တည်ကြည်မှုရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်သည် ချုပ်၏” ဟူ၍ ပြောဆိုသင့်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

၁၀၇။ သကဝါဒီ။ ။ ရုပ်ကို စွဲ၍၊ ဝေဒနာကို စွဲ၍ ပုဂ္ဂိုလ်ကို ပညတ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ပညတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ ခန္ဓာနှစ်ပါးတို့ကို စွဲ၍ ပုဂ္ဂိုလ်နှစ်ယောက်တို့ကို ပညတ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။^{၁၀}

သကဝါဒီ။ ။ ရုပ်ကိုစွဲ၍၊ ဝေဒနာကို စွဲ၍၊ သညာကို စွဲ၍၊ သင်္ခါရတို့ကို စွဲ၍၊ ဝိညာဏ်ကို စွဲ၍ ပုဂ္ဂိုလ်ကို ပညတ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ပညတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ ခန္ဓာငါးပါးတို့ကို စွဲ၍ ပုဂ္ဂိုလ်ငါးယောက်တို့ကို ပညတ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

၁၀၈။ သကဝါဒီ။ ။ စက္ခယတနကို စွဲ၍၊ သောတာယတနကို စွဲ၍ ပုဂ္ဂိုလ်ကို ပညတ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ပညတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ အာယတနနှစ်ပါးတို့ကို စွဲ၍ ပုဂ္ဂိုလ်နှစ်ယောက်တို့ကို ပညတ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ စက္ခယတနကို စွဲ၍၊ သောတာယတနကို စွဲ၍။ပ။ ဓမ္မာယတနကို စွဲ၍ ပုဂ္ဂိုလ်ကို ပညတ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ပညတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ အာယတန တစ်ဆယ့်နှစ်ပါးတို့ကို စွဲ၍ ပုဂ္ဂိုလ် တစ်ဆယ့်နှစ်ယောက်တို့ကို ပညတ်ပါ သလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

၁၀၉။ သကဝါဒီ။ ။ စက္ခုဓာတ်ကို စွဲ၍၊ သောတဓာတ်ကို စွဲ၍ ပုဂ္ဂိုလ်ကို ပညတ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ပညတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ ဓာတ်နှစ်ပါးတို့ကို စွဲ၍ ပုဂ္ဂိုလ်နှစ်ယောက်တို့ကို ပညတ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ စက္ခုဓာတ်ကို စွဲ၍၊ သောတဓာတ်ကို စွဲ၍။ပ။ ဓမ္မဓာတ်ကို စွဲ၍ ပုဂ္ဂိုလ်ကို ပညတ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဩဋ္ဌာန် ပညတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ ဓာတ်တစ်ဆယ့်ရှစ်ပါးတို့ကို စွဲ၍ ပုဂ္ဂိုလ် တစ်ဆယ့်ရှစ်ယောက်တို့ကို ပညတ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။

၁၁၀။ သကဝါဒီ။ ။ စက္ခုမြေ့ကို စွဲ၍၊ သောတိမြေ့ကို စွဲ၍ ပုဂ္ဂိုလ်ကို ပညတ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဩဋ္ဌာန် ပညတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ ဣန္ဒြေနှစ်ပါးတို့ကို စွဲ၍ ပုဂ္ဂိုလ်နှစ်ယောက်တို့ကို ပညတ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ စက္ခုမြေ့ကို စွဲ၍၊ သောတိမြေ့ကို စွဲ၍။ပ။ အညာတာဝိမြေ့ကို စွဲ၍ ပုဂ္ဂိုလ်ကို ပညတ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဩဋ္ဌာန် ပညတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ ဣန္ဒြေနှစ်ဆယ့်နှစ်ပါးတို့ကို စွဲ၍ ပုဂ္ဂိုလ် နှစ်ဆယ့်နှစ်ယောက်တို့ကို ပညတ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

၁၁၁။ သကဝါဒီ။ ။ ဧကဝေါကာရဘဝကို စွဲ၍ ပုဂ္ဂိုလ်တစ်ယောက်ကို ပညတ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဩဋ္ဌာန် ပညတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ စတုဝေါကာရဘဝကို စွဲ၍ ပုဂ္ဂိုလ်လေးယောက်တို့ကို ပညတ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ ဧကဝေါကာရဘဝကို စွဲ၍ ပုဂ္ဂိုလ်တစ်ယောက်ကို ပညတ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဩဋ္ဌာန် ပညတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ ပဉ္စဝေါကာရဘဝကို စွဲ၍ ပုဂ္ဂိုလ်ငါးယောက်တို့ကို ပညတ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ ဧကဝေါကာရဘဝ၌ ပုဂ္ဂိုလ်တစ်ယောက်သာ ရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဩဋ္ဌာန် တစ်ယောက်သာ ရှိပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ စတုဝေါကာရဘဝ၌ ပုဂ္ဂိုလ်လေးယောက်တို့ ရှိကုန်သလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ ဧကဝေါကာရဘဝ၌ ပုဂ္ဂိုလ်တစ်ယောက်သာ ရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဩဋ္ဌာန် တစ်ယောက်သာ ရှိပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ ပဉ္စဝေါကာရဘဝ၌ ပုဂ္ဂိုလ်ငါးယောက်တို့ ရှိကုန်သလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

၁၁၆။ သကဝါဒီ။ ။ စိတ်တိုင်း စိတ်တိုင်း၌ ပုဂ္ဂိုလ်ကို ပညတ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ဪ ပညတ်ပါ၏^{၁၂}။

သကဝါဒီ။ ။ စိတ်တိုင်း စိတ်တိုင်း၌ ပုဂ္ဂိုလ်သည် ဖြစ်ပါသလော၊ အိုပါသလော၊ သေပါသလော၊ စုတေပါသလော၊ ပဋိသန္ဓေ နေပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။^{၁၃}

သကဝါဒီ။ ။ ဒုတိယစိတ် ဖြစ်လတ်သော် ထိုပုဂ္ဂိုလ်ဟူ၍ လည်းကောင်း၊ အခြားပုဂ္ဂိုလ်ဟူ၍ လည်းကောင်း မပြောဆိုသင့်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ဪ မပြောဆိုသင့်ပါ။^{၁၄}။

သကဝါဒီ။ ။ ဒုတိယစိတ် ဖြစ်လတ်သော် သတို့သားဟူ၍ လည်းကောင်း၊ သတို့သမီးဟူ၍ လည်းကောင်း မပြောဆိုသင့်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ပြောဆိုသင့်ပါ၏^{၁၅}။

သကဝါဒီ။ ။ ဖိနိပ်ထိုက်သော အပြစ်ကို ဝန်ခံလော့-

ဖိနိပ်ပုံ

အရှင်ပရဝါဒီ ဒုတိယစိတ် ဖြစ်လတ်သော် ထိုပုဂ္ဂိုလ်ဟူ၍ လည်းကောင်း၊ အခြားပုဂ္ဂိုလ်ဟူ၍ လည်းကောင်း မပြောဆိုသင့်ပါ။ ထိုအကြောင်းကြောင့် ဒုတိယစိတ် ဖြစ်လတ်သော် သတို့သားဟူ၍ လည်းကောင်း၊ သတို့သမီးဟူ၍ လည်းကောင်း မပြောဆိုသင့်ဟူ၍ ဆိုသင့်၏။

ထိုပဌမပုစ္ဆာ၌ ဒုတိယစိတ် ဖြစ်လတ်သော် ထိုပုဂ္ဂိုလ်ဟူ၍ လည်းကောင်း၊ အခြားပုဂ္ဂိုလ်ဟူ၍ လည်းကောင်း မပြောဆိုသင့်ဟူ၍ သင် ဆိုခဲ့သည်သာတည်း။ ဤဒုတိယပုစ္ဆာ၌မူ ဒုတိယစိတ် ဖြစ်လတ် သော် သတို့သားဟူ၍လည်းကောင်း၊ သတို့သမီးဟူ၍လည်းကောင်း ပြောဆိုသင့်၏ဟူ၍ကား သင် ဆိုခဲ့ ၏။ (ဤသို့ ရှေ့နောက် မညီညွတ်သော) အကြင် စကားကို သင် ဆိုဘိ၏။ သင်၏ ဤရှေ့နောက် မညီညွတ်သော စကားသည် မှားသော စကားသာတည်း။

အရှင်ပရဝါဒီ ဒုတိယစိတ် ဖြစ်လတ်သော် သတို့သားဟူ၍ လည်းကောင်း၊ သတို့သမီးဟူ၍ လည်း ကောင်း ပြောဆိုသင့်ပါ။ ထိုအကြောင်းကြောင့် ဒုတိယစိတ် ဖြစ်လတ်သော် ထိုပုဂ္ဂိုလ်ဟူ၍ လည်း ကောင်း၊ အခြားပုဂ္ဂိုလ်ဟူ၍ လည်းကောင်း ပြောဆိုသင့်၏ဟူ၍လည်း ဆိုသင့်တော့၏။

ထိုပဌမပုစ္ဆာ၌ ဒုတိယစိတ် ဖြစ်လတ်သော် ထိုပုဂ္ဂိုလ်ဟူ၍ လည်းကောင်း၊ အခြားပုဂ္ဂိုလ်ဟူ၍ လည်းကောင်း မပြောဆိုသင့်ဟူ၍ သင် ဆိုခဲ့သည်သာတည်း။ ဤဒုတိယပုစ္ဆာ၌မူ ဒုတိယစိတ် ဖြစ်လတ် သော် သတို့သားဟူ၍ လည်းကောင်း၊ သတို့သမီးဟူ၍ လည်းကောင်း ပြောဆိုသင့်၏ဟူ၍ကား သင် ဆိုခဲ့၏။ (ဤသို့ ရှေ့နောက် မညီညွတ်သော) အကြင် စကားကို သင် ဆိုဘိ၏။ သင်၏ ဤရှေ့နောက် မညီညွတ်သော စကားသည် မှားသော စကားသာတည်း။

၁၁၇။ သကဝါဒီ။ ။ ဒုတိယစိတ် ဖြစ်လတ်သော် ထိုပုဂ္ဂိုလ်ဟူ၍ လည်းကောင်း၊ အခြားပုဂ္ဂိုလ်ဟူ၍ လည်းကောင်း မပြောဆိုသင့်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ဪ မပြောဆိုသင့်ပါ။

သကဝါဒီ။ ။ ဒုတိယစိတ် ဖြစ်လတ်သော် မိန်းမဟူ၍ လည်းကောင်း၊ ယောက်ျားဟူ၍ လည်းကောင်း အိမ်နေသူလူဟူ၍ လည်းကောင်း၊ ရဟန်းဟူ၍ လည်းကောင်း၊ နတ်ဟူ၍ လည်းကောင်း၊ လူဟူ၍ လည်းကောင်း မပြောဆိုသင့် ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ပြောဆိုသင့်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ ဖိနှိပ်ထိုက်သော အပြစ်ကို ဝန်ခံလော့-

ဖိနှိပ်ပုံ

အရှင်ပရဝါဒီ ဒုတိယစိတ် ဖြစ်လတ်သော် ထိုပုဂ္ဂိုလ်ဟူ၍ လည်းကောင်း၊ အခြားပုဂ္ဂိုလ်ဟူ၍ လည်းကောင်း မပြောဆိုသင့်ပါမူ ထိုအကြောင်းကြောင့် ဒုတိယစိတ် ဖြစ်လတ်သော် နတ်ဟူ၍ လည်းကောင်း၊ လူဟူ၍ လည်းကောင်း မပြောဆိုသင့်ဟူ၍ ဆိုသင့်၏။

ထိုပဌမပုစ္ဆာ၌ ဒုတိယစိတ် ဖြစ်လတ်သော် ထိုပုဂ္ဂိုလ်ဟူ၍ လည်းကောင်း၊ အခြားပုဂ္ဂိုလ်ဟူ၍ လည်းကောင်း မပြောဆိုသင့်ဟူ၍ သင် ဆိုခဲ့သည်သာတည်း။ ဤဒုတိယပုစ္ဆာ၌မူ ဒုတိယစိတ် ဖြစ်လတ်သော် နတ်ဟူ၍ လည်းကောင်း၊ လူဟူ၍ လည်းကောင်း ပြောဆိုသင့်၏ဟူ၍ကား သင် ဆိုခဲ့၏။ (ဤသို့ ရှေ့နောက် မညီညွတ်သော) အကြင် စကားကို သင် ဆိုဘိ၏။ သင်၏ ဤရှေ့နောက် မညီညွတ်သော စကားသည် မှား သောစကားသာတည်း။

အရှင်ပရဝါဒီ ဒုတိယစိတ် ဖြစ်လတ်သော် နတ်ဟူ၍ လည်းကောင်း၊ လူဟူ၍ လည်းကောင်း ပြောဆိုသင့်ပါမူ ထိုအကြောင်းကြောင့် ဒုတိယစိတ် ဖြစ်လတ်သော် ထိုပုဂ္ဂိုလ်ဟူ၍ လည်းကောင်း၊ အခြားပုဂ္ဂိုလ်ဟူ၍ လည်းကောင်း ပြောဆိုသင့်၏ဟူ၍လည်း သင် ဆိုသင့်၏။

ထိုပဌမပုစ္ဆာ၌ ဒုတိယစိတ် ဖြစ်လတ်သော် ထိုပုဂ္ဂိုလ်ဟူ၍ လည်းကောင်း၊ အခြားပုဂ္ဂိုလ်ဟူ၍ လည်းကောင်း၊ မပြောဆိုသင့်ဟူ၍ လည်းကောင်း သင် ဆိုခဲ့၏။ ဤဒုတိယပုစ္ဆာ၌မူ ဒုတိယစိတ် ဖြစ်လတ်သော် နတ်ဟူ၍ လည်းကောင်း၊ လူဟူ၍ လည်းကောင်း၊ ပြောဆိုသင့်၏ဟူ၍ လည်းကောင်း သင် ဆိုခဲ့၏။ (ဤသို့ ရှေ့နောက် မညီညွတ်သော) အကြင် စကားကို သင် ဆိုဘိ၏။ သင်၏ ဤရှေ့နောက် မညီညွတ်သော စကားသည် မှားသော စကားသာတည်း။ပ။

၁၁၈။ ပရဝါဒီ။ ။ ပုဂ္ဂိုလ်ကို မှန်သောသဘော မြတ်သောသဘောအားဖြင့် ရအပ်၏ဟူ၍ မဆိုသင့် ပါသလော။

သကဝါဒီ။ ။ ဪ မဆိုသင့်ပါ^၆။

ပရဝါဒီ။ ။ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်သည် ကြည့်ရှု၏။ ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည် မြင်သည် မဟုတ်ပါလော၊ အကြင် အဆင်း ‘ရူပါရုံ’ ကို မြင်၏။ ထိုအဆင်းကို မြင်သည် မဟုတ်ပါလော၊ အကြင်မျက်စိဖြင့် မြင်၏။ ထိုမျက်စိဖြင့် မြင်သည် မဟုတ်ပါလော။

သကဝါဒီ။ ။ ဪ ဟုတ်ပါ၏^၇။

အရှင်သကဝါဒီ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်သည် ကြည့်ရှု၏။ ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည် အကယ်၍ မြင်ခဲ့ပါလျှင် အကြင် အဆင်းကို မြင်၏။ ထိုအဆင်းကို အကယ်၍ မြင်ခဲ့ပါလျှင် အကြင် မျက်စိဖြင့် မြင်၏။ ထိုမျက်စိဖြင့် အကယ်၍ မြင်ခဲ့ပါလျှင် ထိုအကြောင်းကြောင့် ပုဂ္ဂိုလ်ကို မှန်သောသဘော မြတ်သောသဘောအားဖြင့် ရအပ်၏ဟူ၍ ဆိုသင့်၏။

၁၁၉။ ပရဝါဒီ။ ။ ပုဂ္ဂိုလ်ကို မှန်သောသဘော မြတ်သောသဘောအားဖြင့် ရအပ်၏ဟူ၍ မဆိုသင့် ပါသလော။

သကဝါဒီ။ ။ ဪ သြော် မဆိုသင့်ပါ။

ပရဝါဒီ။ ။ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်သည် ကြား၏။ပ။ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်သည် နမ်း၏။ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်သည် လျက်၏။ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်သည် တွေ့ထိ၏။ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်သည် သိ၏။ ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည် သိသည် မဟုတ်ပါလော၊ အကြင်တရားကို သိ၏။ ထိုတရား ‘ဓမ္မာရုံ’ ကို သိသည် မဟုတ်ပါလော၊ အကြင်စိတ်ဖြင့် သိ၏။ ထိုစိတ်ဖြင့် သိသည် မဟုတ်ပါလော။

သကဝါဒီ။ ။ ဪ သြော်ဟုတ်ပါ၏။

ပရဝါဒီ။ ။ အရှင်သကဝါဒီ အကြင် ပုဂ္ဂိုလ်သည် သိ၏။ ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည် အကယ်၍ သိခဲ့ပါလျှင်၊ အကြင်တရားကို သိ၏။ ထိုတရားကို အကယ်၍ သိခဲ့ပါလျှင်၊ အကြင်စိတ်ဖြင့် သိ၏။ ထိုစိတ်ဖြင့် အကယ်၍ သိခဲ့ပါလျှင် ထိုအကြောင်းကြောင့် ပုဂ္ဂိုလ်ကို မှန်သောသဘော မြတ်သောသဘောအားဖြင့် ရအပ်၏ ဟူ၍ ဆိုသင့်၏။

၁၂၀။ သကဝါဒီ။ ။ ပုဂ္ဂိုလ်ကို မှန်သောသဘော မြတ်သောသဘောအားဖြင့် ရအပ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ သြော် ရအပ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်သည် မကြည့်ရှု၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည် မမြင်သည် မဟုတ်ပါလော၊ အကြင် အဆင်းကို မမြင်၊ ထိုအဆင်းကို မမြင်သည် မဟုတ်ပါလော၊ အကြင်မျက်စိဖြင့် မမြင်၊ ထိုမျက်စိဖြင့် မမြင်သည် မဟုတ်ပါလော။”

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ သြော်ဟုတ်ပါ၏။

အရှင်ပရဝါဒီ။ ။ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်သည် မကြည့်ရှု၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည် အကယ်၍ မမြင်ခဲ့ပါလျှင်၊ အကြင် အဆင်းကို မမြင်၊ ထိုအဆင်းကို အကယ်၍ မမြင်ခဲ့ပါလျှင်၊ အကြင်မျက်စိဖြင့် မမြင်၊ ထိုမျက်စိဖြင့် အကယ်၍ မမြင်ခဲ့ပါလျှင် ထိုအကြောင်းကြောင့် ပုဂ္ဂိုလ်ကို မှန်သောသဘော မြတ်သောသဘောအားဖြင့် ရအပ်၏ဟု သင် မဆိုသင့်။

သကဝါဒီ။ ။ ပုဂ္ဂိုလ်ကို မှန်သောသဘော မြတ်သောသဘောအားဖြင့် ရအပ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ သြော် ရအပ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်သည် မကြား။ပ။ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်သည် မနမ်း။ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်သည် မလျက်။ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်သည် မတွေ့ထိ။ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်သည် မသိ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည် မသိသည် မဟုတ်ပါလော၊ အကြင်တရား ‘ဓမ္မာရုံ’ ကို မသိ၊ ထိုတရား ‘ဓမ္မာရုံ’ ကို မသိသည် မဟုတ်ပါလော၊ အကြင်စိတ်ဖြင့် မသိ၊ ထိုစိတ်ဖြင့် မသိသည် မဟုတ်ပါလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ သြော်ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ အရှင်ပရဝါဒီ အကြင် ပုဂ္ဂိုလ်သည် မသိ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည် အကယ်၍ မသိခဲ့ပါလျှင်၊ အကြင်တရားကို မသိ၊ ထိုတရားကို အကယ်၍ မသိခဲ့ပါလျှင်၊ အကြင်စိတ်ဖြင့် မသိ၊ ဌိစိတ်ဖြင့် အကယ်၍ မသိခဲ့ပါလျှင် ထိုအကြောင်းကြောင့် ပုဂ္ဂိုလ်ကို မှန်သောသဘော မြတ်သောသဘောအားဖြင့် ရအပ်၏ ဟူ၍ သင် မဆိုသင့်။

၁၂၁။ ပရဝါဒီ။ ။ ပုဂ္ဂိုလ်ကို မှန်သောသဘော မြတ်သောသဘောအားဖြင့် ရအပ်၏ဟူ၍ မဆိုသင့်ပါသလော။

သကဝါဒီ။ ။ ဪ သြော် မဆိုသင့်ပါ။

ပရဝါဒီ။ ။ “ရဟန်းတို့ ငါ (ဘုရား) သည် အထူးသဖြင့် စင်ကြယ်သော လူတို့၏ မျက်စိထက် သာလွန်သော နတ်တို့၏ မျက်စိနှင့်တူသော ‘ဒိဗ္ဗစက္ခု’ အဘိညာဉ်ဖြင့် စုတေဆဲ သတ္တဝါ ဖြစ်ပေါ်ဆဲ သတ္တဝါ၊ ယုတ်ညံ့သော သတ္တဝါ မြင့်မြတ်သော သတ္တဝါ၊ အဆင်းလှသော သတ္တဝါ အဆင်းမလှသော သတ္တဝါ၊ ကောင်းသော လားရာ ‘ဂတိ’ ရှိသော သတ္တဝါ မကောင်းသော လားရာ ‘ဂတိ’ ရှိသော သတ္တဝါ တို့ကို မြင်တော်မူ၏။ ကံအားလျော်စွာ ဖြစ်ပေါ်ကုန်သော သတ္တဝါတို့ကို သိတော်မူ၏” ဟူ၍ မြတ်စွာ ဘုရား ဟောအပ်သော သုတ္တန် (ပါဠိ) ရှိသည်သာလျှင် မဟုတ်ပါလော။

သကဝါဒီ။ ။ ဪ ဪ ဟုတ်ပါ၏။

ပရဝါဒီ။ ။ ထို့ကြောင့် ပုဂ္ဂိုလ်ကို မှန်သောသဘော မြတ်သောသဘောအားဖြင့် ရအပ်၏။

၁၂၂။ သကဝါဒီ။ ။ “ရဟန်းတို့ ငါ (ဘုရား) သည် အထူးသဖြင့် စင်ကြယ်သော လူတို့၏ မျက်စိ ထက် သာလွန်သော နတ်တို့၏ မျက်စိနှင့်တူသော ‘ဒိဗ္ဗစက္ခု’ အဘိညာဉ်ဖြင့် စုတေဆဲ သတ္တဝါ ဖြစ်ပေါ် ဆဲ သတ္တဝါ၊ ယုတ်ညံ့သော သတ္တဝါ မြင့်မြတ်သော သတ္တဝါ၊ အဆင်းလှသော သတ္တဝါ အဆင်းမလှသော သတ္တဝါ၊ ကောင်းသော လားရာ ‘ဂတိ’ ရှိသော သတ္တဝါ မကောင်းသော လားရာ ‘ဂတိ’ ရှိသော သတ္တဝါ တို့ကို မြင်တော်မူ၏။ ကံအားလျော်စွာ ဖြစ်ပေါ်သော သတ္တဝါတို့ကို သိတော်မူ၏” ဟူ၍ မြတ်စွာဘုရား ဟောအပ်၏ဟု နှလုံးပြု၍ ထိုအကြောင်းကြောင့်ပင် ပုဂ္ဂိုလ်ကို မှန်သောသဘော မြတ်သောသဘော အားဖြင့် ရအပ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ဪ ရအပ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ မြတ်စွာဘုရားသည် အထူးသဖြင့် စင်ကြယ်သော လူတို့၏ မျက်စိထက် သာလွန်သော နတ်တို့၏ မျက်စိနှင့် တူသော ‘ဒိဗ္ဗစက္ခု’ အဘိညာဉ်ဖြင့် အဆင်း ‘ရူပါရုံ’ ကို မြင်တော်မူပါသလော၊ ပုဂ္ဂိုလ်ကို မြင်တော်မူပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ အဆင်း ‘ရူပါရုံ’ ကို မြင်တော်မူပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ အဆင်း ‘ရူပါရုံ’ သည် ပုဂ္ဂိုလ်လော၊ အဆင်းရူပါရုံသည် စုတေသလော၊ အဆင်း ရူပါရုံ သည် ပဋိသန္ဓေနေသလော၊ အဆင်း ရူပါရုံသည် ကံအားလျော်စွာ (ထိုထိုဘဝသို့) ကပ်ရောက်ပါ သလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။

သကဝါဒီ။ ။ မြတ်စွာဘုရားသည် အထူးသဖြင့် စင်ကြယ်သော လူတို့၏ မျက်စိထက် သာလွန်သော နတ်တို့၏ မျက်စိနှင့် တူသော ‘ဒိဗ္ဗစက္ခု’ အဘိညာဉ်ဖြင့် အဆင်း ‘ရူပါရုံ’ ကို မြင်တော်မူပါသလော၊ ပုဂ္ဂိုလ်ကို မြင်တော်မူပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ပုဂ္ဂိုလ်ကို မြင်တော်မူပါသည်။

သကဝါဒီ။ ။ ပုဂ္ဂိုလ်သည် အဆင်း ‘ရူပါရုံ’ လော၊ ရူပါယတနလော၊ ရူပဓာတ်လော၊ အညှိလော၊ အရွှေလော၊ အနီလော၊ အဖြူလော၊ မျက်စိဖြင့် သိအပ်သူလော၊ မျက်စိ၌ ထိခိုက်သလော၊ မျက်စိအား ထင်ခြင်းသို့ ရောက်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။

သကဝါဒီ။ ။ မြတ်စွာဘုရားသည် အထူးသဖြင့် စင်ကြယ်သော လူတို့၏ မျက်စိထက် သာလွန်သော နတ်တို့၏ မျက်စိနှင့်တူသော ‘ဒိဗ္ဗစက္ခု’ အဘိညာဉ်ဖြင့် အဆင်း ‘ရူပါရုံ’ ကို မြင်တော်မူပါသလော၊ ပုဂ္ဂိုလ် ကို မြင်တော်မူပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ နှစ်မျိုးစလုံးကို မြင်တော်မူပါသည်။

သကဝါဒီ။ ။ နှစ်မျိုးလုံးတို့သည် အဆင်းလော၊ ရူပါယတနလော၊ ရူပဓာတ်လော၊ နှစ်မျိုးလုံးတို့သည် အညိုတို့လော၊ နှစ်မျိုးလုံးတို့သည် အရွှေတို့လော၊ နှစ်မျိုးလုံးတို့သည် အနီတို့လော၊ နှစ်မျိုးလုံးတို့သည် အဖြူတို့လော၊ နှစ်မျိုးလုံးတို့ကို မျက်စိဖြင့် သိအပ်ကုန်သလော၊ နှစ်မျိုးလုံးတို့သည် မျက်စိ၌ ထိခိုက်ကုန်သလော၊ နှစ်မျိုးလုံးတို့သည် မျက်စိအား ထင်ခြင်းသို့ ရောက်ကုန်သလော၊ နှစ်မျိုးလုံးတို့သည် စုတေကုန်သလော၊ နှစ်မျိုးလုံးတို့သည် ပဋိသန္ဓေ နေကုန်သလော၊ နှစ်မျိုးလုံးတို့သည် ကံအားလျော်စွာ (ထိုထိုဘဝသို့) ကပ်ရောက်ကြကုန်သလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။

ဥပါဒါပညတ္တာနုယောဂ ပြီး၏။

- ၁။ သစ်ပင်ကို စွဲ၍ အရိပ်ဟု ပညတ်ခြင်း၊ မီးစာကို စွဲ၍ မီးဟု ပညတ်ခြင်းကဲ့သို့ ရုပ်ကို စွဲ၍ ပုဂ္ဂိုလ်ဟု ပညတ်ခြင်းကို အလိုရှိရကား ပဌမဦးစွာဝန်ခံခဲ့၏။ တစ်ပန် နောက်ထပ်အမေး၌လည်း ဟုတ်တိုင်းမှန်စွာဝန်ခံပြီးလျှင် သစ်ပင်ကို စွဲ၍ ဖြစ်သော အရိပ်သည် သစ်ပင်ကဲ့သို့ လည်းကောင်း၊ မီးစာကို စွဲ၍ဖြစ်သော မီးသည် မီးစာကဲ့သို့ လည်းကောင်း မမြဲခြင်း သဘော ရှိခဲ့၏။ ရုပ်ကို စွဲ၍ ဖြစ်သော ပုဂ္ဂိုလ်သည်လည်း ရုပ်ကဲ့သို့ မမြဲခြင်းသဘော ရှိသလောဟူသော အဓိပ္ပာယ်ဖြင့် မေးမြန်းလတ်သော် မိမိအယူ၌ တည်၍ ပဋိက္ခေပပြုလျက် ဖြေသည်။
- ၂။ ညှိသော ရုပ်နှင့်တကွ ပုဂ္ဂိုလ်၏ တစ်ခုတည်းအဖြစ်ကို လည်းကောင်း၊ တစ်ခုသော ကိုယ်၌ များစွာကုန်သော အညိုစသည်တို့၏ အစွမ်းဖြင့် ပုဂ္ဂိုလ်များသည်၏ အဖြစ်ကို လည်းကောင်း အလိုမရှိသည် ဖြစ်၍ ပရဝါဒီက ပဋိက္ခေပပြုလျက် ဖြေသည်။
- ၃။ ဝေဒနာနှင့်တကွ ပုဂ္ဂိုလ်၏ တစ်ခုတည်းသော အဖြစ်ကို လည်းကောင်း၊ တစ်ခုတည်းသော သန္တာန်၌ များစွာကုန်သော ဝေဒနာတို့၏ အစွမ်းဖြင့် ပုဂ္ဂိုလ်များသည်၏ အဖြစ်ကိုလည်းကောင်း အလိုမရှိသည်ဖြစ်၍ ပရဝါဒီက ပဋိက္ခေပပြုလျက် ဖြေသည်။
- ၄။ တစ်ဖန် နောက်ထပ် မေးမြန်းအပ်သော် မဂ္ဂကုသလော- လမ်းခရီး၌ လိမ္မာသူ၊ ဤသို့ အစရှိသော စကား၏ ထင်ရှား ရှိနေသောကြောင့် လိမ္မာခြင်းအနက်ကို ရည်ရွယ်၍ ပရဝါဒီက ဝန်ခံပြန်သည်။
- ၅။ ထိုသို့ သဘောရှိသော အကျိုးရှိသည့် ပုဂ္ဂိုလ်ဟူသော ဝေါဟာရ မရှိသောကြောင့် ပရဝါဒီက ပဋိက္ခေပပြု၍ ဖြေသည်။
- ၆။ သဿတ စသည်တို့၏ အစွမ်းဖြင့် အဗျာကတအဖြစ်ကို ရည်ရွယ်၍ ဝန်ခံပြန်သည်။
- ၇။ “စက္ခုမာ ဝိသမာနီဝ၊ ဝိဇ္ဇမာနေ ပရက္ကမေ။ ပဏ္ဍိတော ဇီဝလောကသို့ ပါပါနိ ပရိဝဇ္ဇယေ။” ဟူသော ဥဒါန်း ပါဠိတော်၌ မျက်စိရှိသူဟူသော ဝေါဟာရ ထင်ရှား ရှိသောကြောင့် ပရဝါဒီက ဝန်ခံသည်။
- ၈။ စက္ခုချုပ်ကာမျှဖြင့် ပုဂ္ဂိုလ်၏ ချုပ်ခြင်းကို အလိုမရှိ၍ ဒုတိယအမေး၌ ပရဝါဒီက ပဋိက္ခေပပြု၍ ဖြေသည်။
- ၉။ ခန္ဓာတို့ကို စွဲ၍ ပုဂ္ဂိုလ်ဟု ပညတ်ခဲ့ရကား နှစ်ခု သုံးခု လေးခု ငါးခုသော ခန္ဓာတို့ကို စွဲ၍ ပညတ်မှုကို ဝန်ခံခဲ့၏။
- ၁၀။ တစ်ခုသော သန္တာန်၌ နှစ်ယောက် ငါးယောက်သော ပုဂ္ဂိုလ်တို့ မရှိကောင်းသောကြောင့် ပရဝါဒီက ပဋိက္ခေပပြု၍ ဖြေသည်။
- ၁၁။ ဤမေးသော အခြင်းအရာအားဖြင့် အလိုမရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့် လည်းကောင်း၊ မိမိအယူ၌ တည်လျက် လည်းကောင်း ပရဝါဒီက ပဋိက္ခေပပြု၍ ဖြေသည်။
- ၁၂။ သရာဂစသော စိတ်တို့၏ အစွမ်းအားဖြင့် သရာဂပုဂ္ဂိုလ်စသည်ကို ရည်ရွယ်၍ စိတ္တာနုပဿနာ၏ အစွမ်းအားဖြင့် ပရဝါဒီက ဝန်ခံသည်။
- ၁၃။ ပုဂ္ဂိုလ်၏ ခဏနှင့် ယှဉ်သည်၏ အဖြစ်ကို အလိုမရှိသောကြောင့် ပရဝါဒီက ပဋိက္ခေပပြု၍ ဖြေသည်။
- ၁၄။ ဤပုဂ္ဂိုလ်ဟူ၍ လည်းကောင်း၊ အခြားပုဂ္ဂိုလ်ဟူ၍ လည်းကောင်း ပြောဆိုခဲ့သော် သဿတ၊ ဥစ္ဆေဒဒိဋ္ဌိ ဖြစ်ရာ သောကြောင့် မဆိုသင့်ဟု ဝန်ခံသည်။
- ၁၅။ သတို့သား သတို့သမီးဟု မဆိုသင့်သလောဟူသော အမေး၌မူ လာကဝေါဟာရကို ပယ်ဖျောက်ခြင်းမှ ကြောက် သောကြောင့် ဆိုသင့်၏ဟု ပရဝါဒီက ဝန်ခံသည်။
- ၁၆။ ပရမတ္ထသစ္စာကို ရည်ရွယ်၍ သကဝါဒီက မဆိုသင့်ဟု ဝန်ခံသည်။
- ၁၇။ ဒုတိယအမေး၌ သမ္မုတိသစ္စာကို ရည်ရွယ်၍ သကဝါဒီက ဝန်ခံသည်။
- ၁၈။ ကန်းသူ၊ အသညသတ် သတ္တဝါ၊ အရူပသတ္တဝါ၊ နိရောဓသမာပတ် ဝင်စားသူ၊ မကန်းသူပင်ဖြစ်သော်လည်း မမြင် သူပင် မည်၏။

ကထာဝတ္ထုပါဠိတော်

=== ၁ - ပုဂ္ဂလကထာ ===

၁၃ - ပုရိသကာရာနုယောဂ

၁၂၃။ ပရဝါဒီ။ ။ ကောင်းမှုကံ မကောင်းမှုကံတို့ကို ရအပ်ပါကုန်သလော။

သကဝါဒီ။ ။ ဪ သြော် ရအပ်ပါကုန်၏။

ပရဝါဒီ။ ။ ကောင်းမှုကံ မကောင်းမှုကံတို့ကို ပြုလုပ်သူ ပြုလုပ်စေသူကို ရအပ်ပါသလော။

သကဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။^၁

၁၂၄။ သကဝါဒီ။ ။ ကောင်းမှုကံ မကောင်းမှုကံတို့ကို ရအပ်ပါကုန်၏ဟု နှလုံးသွင်း၍ ကောင်းမှုကံ မကောင်းမှုကံတို့ကို ပြုလုပ်သူ ပြုလုပ်စေသူကို ရအပ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ သြော် ရအပ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ ထိုပြုလုပ်သူ ပြုလုပ်စေသူကို (တစ်ဆင့်) ပြုလုပ်သူ ပြုလုပ်စေသူကို ရအပ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။^၂

၁၂၅။ သကဝါဒီ။ ။ ထိုပြုလုပ်သူ ပြုလုပ်စေသူကို (တစ်ဆင့်) ပြုလုပ်သူ ပြုလုပ်စေသူကို ရအပ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ သြော် ရအပ်ပါ၏။^၃

သကဝါဒီ။ ။ ထိုထိုကောင်းမှုကံ မကောင်းမှုကံကို ပြုလုပ်သူ ပြုလုပ်စေသူကို (တစ်ဆင့်) ပြုလုပ်သူ ပြုလုပ်စေသူအား ဒုက္ခ၏ အဆုံးကို ပြုခြင်းသည် မရှိပါသလော၊ ဝဋ်ဆင်းရဲ၏ ပြတ်စဲခြင်းသည် မရှိပါသလော၊ (တစ်စုံတစ်ခုကိုမျှ) မစွဲလမ်းမှု၍ ငြိမ်းအေးမှု (ပရိနိဗ္ဗာန်) သည် မရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

၁၂၆။ သကဝါဒီ။ ။ ကောင်းမှုကံ မကောင်းမှုကံတို့ကို ရအပ်ပါကုန်၏ဟု နှလုံးပြု၍ ကောင်းမှုကံ မကောင်းမှုကံတို့ကို ပြုလုပ်သူ ပြုလုပ်စေသူကို ရအပ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ သြော် ရအပ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ ပုဂ္ဂိုလ်ကို ရအပ်၏ဟု နှလုံးပြု၍ ပုဂ္ဂိုလ်ကို ပြုလုပ်သူ ပြုလုပ်စေသူကို ရအပ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။

၁၂၇။ သကဝါဒီ။ ။ ကောင်းမှုကံ မကောင်းမှုကံတို့ကို ရအပ်ကုန်၏ဟု နှလုံးပြု၍ ကောင်းမှုကံ မကောင်းမှုကံတို့ကို ပြုလုပ်သူ ပြုလုပ်စေသူကို ရအပ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ သြော် ရအပ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ နိဗ္ဗာန်ကို ရအပ်၏ဟု နှလုံးပြု၍ နိဗ္ဗာန်ကို ပြုလုပ်သူ ပြုလုပ်စေသူကို ရအပ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

၁၃၄။ သကဝါဒီ။ ။ ကောင်းမှုကံ မကောင်းမှုကံတို့ကို ရအပ်ကုန်၏ဟု နှလုံးပြု၍ ကောင်းမှုကံ မကောင်းမှုကံတို့ကို ပြုလုပ်သူ ပြုလုပ်စေသူကို ရအပ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ သြော် ရအပ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ မြက် ထင်း တောစိုးသစ်ပင်တို့ကို ရအပ်ကုန်၏ဟု နှလုံးပြု၍ မြက် ထင်း တောစိုး သစ်ပင်တို့ကို ပြုလုပ်သူ ပြုလုပ်စေသူကို ရအပ်ပါကုန်သလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

၁၃၅။ သကဝါဒီ။ ။ ကောင်းမှုကံ မကောင်းမှုကံတို့ကို ရအပ်ကုန်၏ဟု နှလုံးပြု၍ ကောင်းမှုကံ မကောင်းမှုကံတို့ကို ပြုလုပ်သူ ပြုလုပ်စေသူကို ရအပ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ သြော် ရအပ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ ကောင်းမှုကံ မကောင်းမှုကံတို့သည် (ကောင်းမှုကံ မကောင်းမှုကံတို့ကို ပြုလုပ်သူ ပြုလုပ်စေသူမှ) တစ်မျိုးတခြားလော၊ ကောင်းမှုကံ မကောင်းမှုကံတို့ကို ပြုလုပ်သူ ပြုလုပ်စေသူသည် (ကောင်းမှုကံ မကောင်းမှုကံတို့မှ) တစ်မျိုးတခြားလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။^၇

၁၃၆။ ပရဝါဒီ။ ။ ကောင်းမှုကံ မကောင်းမှုကံတို့၏ အကျိုးကို ရအပ်ပါသလော။

သကဝါဒီ။ ။ ဪ သြော် ရအပ်ပါ၏။

ပရဝါဒီ။ ။ ကောင်းမှုကံ မကောင်းမှုကံတို့၏ အကျိုးခံစားသူကို ရအပ်ပါသလော။

သကဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

၁၃၇။ သကဝါဒီ။ ။ ကောင်းမှုကံ မကောင်းမှုကံတို့၏ အကျိုးကို ရအပ်၏ဟု နှလုံးပြု၍ ကောင်းမှုကံ မကောင်းမှုကံတို့၏ အကျိုးခံစားသူကို ရအပ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ သြော် ရအပ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ ထိုအကျိုးခံစားသူကို (တစ်ဆင့်) ခံစားသူကို ရအပ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။^၈

၁၃၈။ သကဝါဒီ။ ။ ထိုအကျိုးခံစားသူကို (တစ်ဆင့်) ခံစားသူကို ရအပ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ သြော် ရအပ်ပါ၏။^၆

သကဝါဒီ။ ။ ထိုထိုကောင်းမှုကံ မကောင်းမှုကံတို့၏ အကျိုးခံစားသူကို (တစ်ဆင့်) ခံစားသူအား ဒုက္ခ၏ အဆုံးကို ပြုခြင်းသည် မရှိသလော၊ ဝဋ်ဆင်းရဲ၏ ပြတ်စဲခြင်းသည် မရှိသလော၊ (တစ်စုံတစ်ခုကို မျှ) မစွဲလမ်းမှု၍ ငြိမ်းအေးမှု (ပရိနိဗ္ဗာန်) သည် မရှိသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

၁၃၉။ သကဝါဒီ။ ။ ကောင်းမှုကံ မကောင်းမှုကံတို့၏ အကျိုးကို ရအပ်၏ဟု နှလုံးပြု၍ ကောင်းမှုကံ မကောင်းမှုကံတို့၏ အကျိုးခံစားသူကို ရအပ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ သြော် ရအပ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ ပုဂ္ဂိုလ်ကို ရအပ်၏ဟု နှလုံးပြု၍ ပုဂ္ဂိုလ်ကို ခံစားသူကို ရအပ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

၁၄၀။ သကဝါဒီ။ ။ ကောင်းမှုကံ မကောင်းမှုကံတို့၏ အကျိုးကို ရအပ်၏ဟု နှလုံးပြု၍ ကောင်းမှုကံ မကောင်းမှုကံတို့၏ အကျိုးခံစားသူကို ရအပ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ သြော် ရအပ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ နိဗ္ဗာန်ကို ရအပ်၏ဟု နှလုံးပြု၍ နိဗ္ဗာန်ခံစားသူကို ရအပ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

၁၄၁။ သကဝါဒီ။ ။ ကောင်းမှုကံ မကောင်းမှုကံတို့၏ အကျိုးကို ရအပ်၏ဟု နှလုံးပြု၍ ကောင်းမှုကံ မကောင်းမှုကံတို့၏ အကျိုးခံစားသူကို ရအပ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ သြော် ရအပ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ မြေကြီးကို ရအပ်၏ဟု နှလုံးပြု၍။ပ။ မဟာသမုဒ္ဒရာကို ရအပ်၏ဟု နှလုံးပြု၍။ပ။ မြင်းမိုရ်တောင်မင်းကို ရအပ်၏ဟု နှလုံးပြု၍။ပ။ ရေကို ရအပ်၏ဟု နှလုံးပြု၍။ပ။ မီးကို ရအပ်၏ဟု နှလုံးပြု၍။ပ။ လေကို ရအပ်၏ဟု နှလုံးပြု၍။ပ။ မြက် ထင်း တောစိုးသစ်ပင်တို့ကို ရအပ်၏ဟု နှလုံးပြု၍ မြက် ထင်း တောစိုးသစ်ပင်တို့ကို ခံစားသူကို ရအပ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

၁၄၂။ သကဝါဒီ။ ။ ကောင်းမှုကံ မကောင်းမှုကံတို့၏ အကျိုးကို ရအပ်၏ဟု နှလုံးပြု၍ ကောင်းမှုကံ မကောင်းမှုကံတို့၏ အကျိုးခံစားသူကို ရအပ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ သြော် ရအပ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ ကောင်းမှုကံ မကောင်းမှုကံတို့၏ အကျိုးသည် (ကောင်းမှုကံ မကောင်းမှုကံတို့၏ အကျိုးကို ခံစားသူမှ) တစ်မျိုးတခြားလော၊ ကောင်းမှုကံ မကောင်းမှုကံတို့၏ အကျိုးကို ခံစားသူသည် (ကောင်းမှုကံ မကောင်းမှုကံတို့၏ အကျိုးမှ) တစ်မျိုးတခြားလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။^၂

၁၄၃။ ပရဝါဒီ။ ။ နတ်၌ဖြစ်သော ချမ်းသာကို ရအပ်ပါသလော။

သကဝါဒီ။ ။ ဪ သြော် ရအပ်ပါ၏။

ပရဝါဒီ။ ။ နတ်၌ဖြစ်သော ချမ်းသာကို ခံစားသူကို ရအပ်ပါသလော။

သကဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။^၁

၁၄၄။ သကဝါဒီ။ ။ နတ်၌ဖြစ်သော ချမ်းသာကို ရအပ်၏ဟု နှလုံးပြု၍ နတ်၌ဖြစ်သော ချမ်းသာကို ခံစားသူကို ရအပ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ သြော် ရအပ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ ထိုနတ်၌ဖြစ်သော ချမ်းသာခံစားသူကို (တစ်ဆင့်) ခံစားသူကို ရအပ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

၁၄၅။ သကဝါဒီ။ ။ ထိုနတ်၌ဖြစ်သော ချမ်းသာခံစားသူကို (တစ်ဆင့်) ခံစားသူကို ရအပ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ သြော် ရအပ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ ထိုထိုနတ်၌ဖြစ်သော ချမ်းသာကို ခံစားသူကို (တစ်ဆင့်) ခံစားသူအား ဆင်းရဲ အဆုံးကို ပြုခြင်းသည် မရှိသလော၊ ဝဋ်၏ ပြတ်စဲခြင်းသည် မရှိသလော၊ (တစ်စုံတစ်ခုကိုမျှ) မစွဲလမ်းမှု၌ ငြိမ်းအေးမှု (ပရိနိဗ္ဗာန်) သည် မရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

၁၄၆။ သကဝါဒီ။ ။ နတ်၌ဖြစ်သော ချမ်းသာကို ရအပ်၏ဟု နှလုံးပြု၍ နတ်၌ဖြစ်သော ချမ်းသာ ခံစားသူကို ရအပ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ရအပ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ ပုဂ္ဂိုလ်ကို ရအပ်၏ဟု နှလုံးပြု၍ ပုဂ္ဂိုလ်ကို ခံစားသူကို ရအပ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

၁၄၇။ သကဝါဒီ။ ။ နတ်၌ဖြစ်သော ချမ်းသာကို ရအပ်၏ဟု နှလုံးပြု၍ နတ်၌ဖြစ်သော ချမ်းသာ ခံစားသူကို ရအပ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ရအပ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ နိဗ္ဗာန်ကို ရအပ်၏ဟု နှလုံးပြု၍ နိဗ္ဗာန်ကို ခံစားသူကို ရအပ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

၁၄၈။ သကဝါဒီ။ ။ နတ်၌ဖြစ်သော ချမ်းသာကို ရအပ်၏ဟု နှလုံးပြု၍ နတ်၌ဖြစ်သော ချမ်းသာ ခံစားသူကို ရအပ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ရအပ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ မြေကြီးကို ရအပ်၏ဟု နှလုံးပြု၍။ပ။ မဟာသမုဒ္ဒရာကို ရအပ်၏ဟု နှလုံးပြု၍။ပ။ မြင်းမိုရ်တောင်မင်းကို ရအပ်၏ဟု နှလုံးပြု၍။ပ။ ရေကို ရအပ်၏ဟု နှလုံးပြု၍။ပ။ မီးကို ရအပ်၏ဟု နှလုံးပြု၍။ပ။ လေကို ရအပ်၏ဟု နှလုံးပြု၍။ပ။ မြက် ထင်း တောစိုးသစ်ပင်တို့ကို ရအပ်ကုန်၏ဟု နှလုံးပြု၍ မြက် ထင်း တောစိုး သစ်ပင်တို့ကို ခံစားသူကို ရအပ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။^၉

၁၄၉။ သကဝါဒီ။ ။ နတ်၌ဖြစ်သော ချမ်းသာကို ရအပ်၏ဟု နှလုံးပြု၍ နတ်၌ဖြစ်သော ချမ်းသာ ခံစားသူကို ရအပ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ရအပ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ နတ်၌ဖြစ်သော ချမ်းသာသည် (နတ်၌ဖြစ်သော ချမ်းသာကို ခံစားသူမှ) တစ်မျိုးတခြားလော၊ နတ်၌ဖြစ်သော ချမ်းသာကို ခံစားသူသည် (နတ်၌ဖြစ်သော ချမ်းသာမှ) တစ်မျိုးတခြားလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

၁၅၀။ ပရဝါဒီ။ ။ လူ၌ဖြစ်သော ချမ်းသာကို ရအပ်ပါသလော။

သကဝါဒီ။ ။ ဪ ရအပ်ပါ၏။

ပရဝါဒီ။ ။ လူ၌ဖြစ်သော ချမ်းသာခံစားသူကို ရအပ်ပါသလော။

သကဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

၁၅၁။ သကဝါဒီ။ ။ လူ၌ဖြစ်သော ချမ်းသာကို ရအပ်၏ဟု နှလုံးပြု၍ လူ၌ဖြစ်သော ချမ်းသာ ခံစားသူကို ရအပ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ရအပ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ ထိုလူ၌ဖြစ်သော ချမ်းသာခံစားသူကို (တစ်ဆင့်) ခံစားသူကို ရအပ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

၁၅၂။ သကဝါဒီ။ ။ ထိုလူ၌ဖြစ်သော ချမ်းသာခံစားသူကို (တစ်ဆင့်) ခံစားသူကို ရအပ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ရအပ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ ထိုသို့ လူ၌ဖြစ်သော ချမ်းသာခံစားသူကို (တစ်ဆင့်) ခံစားသူအား ဆင်းရဲအဆုံးကို ပြုခြင်းသည် မရှိသလော၊ ဝဋ်၏ ပြတ်စဲခြင်းသည် မရှိသလော၊ တစ်စုံတစ်ရာကိုမျှ မစွဲလမ်းမှု၍ ငြိမ်းအေးမှု (ပရိနိဗ္ဗာန်) သည် မရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။

၁၅၃။ သကဝါဒီ။ ။ လူ၌ဖြစ်သော ချမ်းသာကို ရအပ်၏ဟု နှလုံးပြု၍ လူ၌ဖြစ်သော ချမ်းသာ ခံစားသူကို ရအပ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ရအပ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ ပုဂ္ဂိုလ်ကို ရအပ်၏ဟု နှလုံးပြု၍ ပုဂ္ဂိုလ်ခံစားသူကို ရအပ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

၁၅၄။ သကဝါဒီ။ ။ လူ၌ဖြစ်သော ချမ်းသာကို ရအပ်၏ဟု နှလုံးပြု၍ လူ၌ဖြစ်သော ချမ်းသာ ခံစားသူကို ရအပ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ရအပ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ နိဗ္ဗာန်ကို ရအပ်၏ဟု နှလုံးပြု၍ နိဗ္ဗာန်ခံစားသူကို ရအပ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

၁၅၅။ သကဝါဒီ။ ။ လူ၌ဖြစ်သော ချမ်းသာကို ရအပ်၏ဟု နှလုံးပြု၍ လူ၌ဖြစ်သော ချမ်းသာ ခံစားသူကို ရအပ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ရအပ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ မြေကြီးကို ရအပ်၏ဟု နှလုံးပြု၍။ပ။ မဟာသမုဒ္ဒရာကို ရအပ်၏ဟု နှလုံးပြု၍။ မြင်းမိုရ်တောင်မင်းကို ရအပ်၏ဟု နှလုံးပြု၍။ ရေကို ရအပ်၏ဟု နှလုံးပြု၍။ မီးကို ရအပ်၏ဟု နှလုံး ပြု၍။ လေကို ရအပ်၏ဟု နှလုံးပြု၍။ မြက် ထင်း တောစိုးသစ်ပင်တို့ကို ရအပ်ကုန်၏ဟု နှလုံးပြု၍မြက် ထင်း တောစိုးသစ်ပင်တို့ကို ခံစားသူကို ရအပ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

၁၅၆။ သကဝါဒီ။ ။ လူ၌ဖြစ်သော ချမ်းသာကို ရအပ်၏ဟု နှလုံးပြု၍ လူ၌ဖြစ်သော ချမ်းသာ ခံစားသူကို ရအပ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ရအပ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ လူ၌ဖြစ်သော ချမ်းသာသည် (လူ၌ဖြစ်သော ချမ်းသာကို ခံစားသူမှ) တစ်မျိုးတခြား
လော၊ လူ၌ဖြစ်သော ချမ်းသာကို ခံစားသူသည် (လူ၌ဖြစ်သော ချမ်းသာမှ) တစ်မျိုးတခြားလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

၁၅၇။ ပရဝါဒီ။ ။ အပါယ်၌ဖြစ်သော ဆင်းရဲကို ရအပ်ပါသလော။

သကဝါဒီ။ ။ ဪ အပါယ်၌ဖြစ်သော ဆင်းရဲကို ရအပ်ပါ၏။

ပရဝါဒီ။ ။ အပါယ်၌ဖြစ်သော ဆင်းရဲခံစားသူကို ရအပ်ပါသလော။

သကဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

၁၅၈။ သကဝါဒီ။ ။ အပါယ်၌ဖြစ်သော ဆင်းရဲကို ရအပ်၏ဟု နှလုံးပြု၍ အပါယ်၌ဖြစ်သော ဆင်းရဲ
ခံစားသူကို ရအပ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ အပါယ်၌ဖြစ်သော ဆင်းရဲကို ရအပ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ ထိုအပါယ်၌ဖြစ်သော ဆင်းရဲခံစားသူကို (တစ်ဆင့်) ခံစားသူကို ရအပ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

၁၅၉။ သကဝါဒီ။ ။ ထိုအပါယ်၌ဖြစ်သော ဆင်းရဲခံစားသူကို (တစ်ဆင့်) ခံစားသူကို ရအပ်ပါ
သလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ အပါယ်၌ဖြစ်သော ဆင်းရဲကို ရအပ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ ထိုထိုအပါယ်၌ဖြစ်သော ဆင်းရဲခံစားသူကို (တစ်ဆင့်) ခံစားသူအား ဆင်းရဲ၏ အဆုံး
ကို ပြုခြင်းသည် မရှိပါသလော၊ ဝဋ်၏ ပြတ်စဲခြင်းသည် မရှိပါသလော၊ (တစ်စုံတစ်ရာကိုမျှ) မစွဲလမ်းမှု၍
ငြိမ်းအေးမှု (ပရိနိဗ္ဗာန်) သည် မရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။

၁၆၀။ သကဝါဒီ။ ။ အပါယ်၌ဖြစ်သော ဆင်းရဲကို ရအပ်၏ဟု နှလုံးပြု၍ အပါယ်၌ဖြစ်သော
ဆင်းရဲခံစားသူကို ရအပ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ အပါယ်၌ဖြစ်သော ဆင်းရဲကို ရအပ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ ပုဂ္ဂိုလ်ကို ရအပ်၏ဟု နှလုံးပြု၍ ပုဂ္ဂိုလ် ခံစားသူကို ရအပ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

၁၆၁။ သကဝါဒီ။ ။ အပါယ်၌ဖြစ်သော ဆင်းရဲကို ရအပ်၏ဟု နှလုံးပြု၍ အပါယ်၌ဖြစ်သော
ဆင်းရဲခံစားသူကို ရအပ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ အပါယ်၌ဖြစ်သော ဆင်းရဲကို ရအပ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ နိဗ္ဗာန်ကို ရအပ်၏ဟု နှလုံးပြု၍ နိဗ္ဗာန်ခံစားသူကို ရအပ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။

၁၆၂။ သကဝါဒီ။ ။ အပါယ်၌ဖြစ်သော ဆင်းရဲကို ရအပ်၏ဟု နှလုံးပြု၍ အပါယ်၌ဖြစ်သော
ဆင်းရဲခံစားသူကို ရအပ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ အပါယ်၌ဖြစ်သော ဆင်းရဲကို ရအပ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ မြေကြီးကို ရအပ်၏ဟု နှလုံးပြု၍။ပ။ မဟာသမုဒ္ဒရာကို ရအပ်၏ဟု နှလုံးပြု၍။ မြင်းမိုရ်တောင်မင်းကို ရအပ်၏ဟု နှလုံးပြု၍။ ရေကို ရအပ်၏ဟု နှလုံးပြု၍။ မီးကို ရအပ်၏ဟု နှလုံးပြု၍။ လေကို ရအပ်၏ဟု နှလုံးပြု၍။ မြက် ထင်း တောစိုးသစ်ပင်တို့ကို ရအပ်ကုန်၏ဟု နှလုံးပြု၍မြက် ထင်း တောစိုးသစ်ပင်တို့ကို ခံစားသူကို ရအပ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

၁၆၃။ သကဝါဒီ။ ။ အပါယ်၌ဖြစ်သော ဆင်းရဲကို ရအပ်၏ဟု နှလုံးပြု၍ အပါယ်၌ဖြစ်သော ဆင်းရဲ ခံစားသူကို ရအပ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ရအပ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ အပါယ်၌ဖြစ်သော ဆင်းရဲသည် (အပါယ်၌ဖြစ်သော ဆင်းရဲကို ခံစားသူမှ) တစ်မျိုး တခြားလော၊ အပါယ်၌ဖြစ်သော ဆင်းရဲကို ခံစားသူသည် (အပါယ်၌ဖြစ်သော ဆင်းရဲမှ) တစ်မျိုးတခြား လော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

၁၆၄။ ပရဝါဒီ။ ။ ငရဲ၌ဖြစ်သော ဆင်းရဲကို ရအပ်ပါသလော။

သကဝါဒီ။ ။ ဪ ရအပ်ပါ၏။

ပရဝါဒီ။ ။ ငရဲ၌ဖြစ်သော ဆင်းရဲကို ခံစားသူကို ရအပ်ပါသလော။

သကဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

ပရဝါဒီ။ ။ ငရဲ၌ဖြစ်သော ဆင်းရဲကို ရအပ်၏ဟု နှလုံးပြု၍ ငရဲ၌ဖြစ်သော ဆင်းရဲခံစားသူကို ရအပ် ပါသလော။

သကဝါဒီ။ ။ ဪ ရအပ်ပါ၏။

ပရဝါဒီ။ ။ ထိုငရဲ၌ဖြစ်သော ဆင်းရဲခံစားသူကို (တစ်ဆင့်) ခံစားသူကို ရအပ်ပါသလော။

သကဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

၁၆၅။ သကဝါဒီ။ ။ ထိုငရဲ၌ဖြစ်သော ဆင်းရဲခံစားသူကို (တစ်ဆင့်) ခံစားသူကို ရအပ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ရအပ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ ထိုထိုငရဲ၌ဖြစ်သော ဆင်းရဲခံစားသူကို (တစ်ဆင့်) ခံစားသူအား ဆင်းရဲ၏ အဆုံးကို ပြုခြင်းသည် မရှိပါသလော၊ ဝဋ်ဆင်းရဲ၏ ပြတ်စဲခြင်းသည် မရှိပါသလော၊ (တစ်စုံတစ်ရာကိုမျှ) မစွဲလမ်း မူ၍ ငြိမ်းအေးမှု (ပရိနိဗ္ဗာန်) သည် မရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

၁၆၆။ သကဝါဒီ။ ။ ငရဲ၌ဖြစ်သော ဆင်းရဲကို ရအပ်၏ဟု နှလုံးပြု၍ ငရဲ၌ဖြစ်သော ဆင်းရဲခံစား သူကို ရအပ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ရအပ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ ပုဂ္ဂိုလ်ကို ရအပ်၏ဟု နှလုံးပြု၍ ပုဂ္ဂိုလ်ခံစားသူကို ရအပ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

၁၆၇။ သကဝါဒီ။ ။ ငရဲ၌ဖြစ်သော ဆင်းရဲကို ရအပ်၏ဟု နှလုံးပြု၍ ငရဲ၌ဖြစ်သော ဆင်းရဲခံစားသူကို ရအပ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ သြော် ရအပ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ နိဗ္ဗာန်ကို ရအပ်၏ဟု နှလုံးပြု၍ နိဗ္ဗာန်ခံစားသူကို ရအပ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

၁၆၈။ သကဝါဒီ။ ။ ငရဲ၌ဖြစ်သော ဆင်းရဲကို ရအပ်၏ဟု နှလုံးပြု၍ ငရဲ၌ဖြစ်သော ဆင်းရဲခံစားသူကို ရအပ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ သြော် ရအပ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ မြေကြီးကို ရအပ်၏ဟု နှလုံးပြု၍။ပ။ မဟာသမုဒ္ဒရာကို ရအပ်၏ဟု နှလုံးပြု၍။ မြင်းမိုရ်တောင်မင်းကို ရအပ်၏ဟု နှလုံးပြု၍။ ရေကို ရအပ်၏ဟု နှလုံးပြု၍။ မီးကို ရအပ်၏ဟု နှလုံးပြု၍ ။ လေကို ရအပ်၏ဟု နှလုံးပြု၍။ မြက် ထင်း တောစိုးသစ်ပင်တို့ကို ရအပ်ကုန်၏ဟု နှလုံးပြု၍ မြက် ထင်း တောစိုးသစ်ပင်တို့ကို ခံစားသူကို ရအပ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

၁၆၉။ သကဝါဒီ။ ။ ငရဲ၌ဖြစ်သော ဆင်းရဲကို ရအပ်၏ဟု နှလုံးပြု၍ ငရဲ၌ဖြစ်သော ဆင်းရဲခံစားသူကို ရအပ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ သြော် ရအပ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ ငရဲ၌ဖြစ်သော ဆင်းရဲသည် (ငရဲ၌ဖြစ်သော ဆင်းရဲကို ခံစားသူမှ) တစ်မျိုးတခြားလော၊ ငရဲ၌ဖြစ်သော ဆင်းရဲကို ခံစားသူသည် (ငရဲ၌ဖြစ်သော ဆင်းရဲမှ) တစ်မျိုးတခြားလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

၁၇၀။ သကဝါဒီ။ ။ ကောင်းမှုကံ မကောင်းမှုကံတို့ကို ရအပ်ကုန်၏ဟု နှလုံးပြု၍ ကောင်းမှုကံ မကောင်းမှုကံတို့ကို ပြုလုပ်သူကို လည်းကောင်း၊ ပြုလုပ်စေသူကို လည်းကောင်း၊ အကျိုးခံစားသူကို လည်းကောင်း ရအပ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ သြော် ရအပ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ ထိုသူသည် ပြုလုပ်၍ ထိုသူသည်ပင် ခံစားသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။^{၁၁}

၁၇၁။ သကဝါဒီ။ ။ ထိုသူသည် ပြုလုပ်၍ ထိုသူသည်ပင် ခံစားသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ သြော် ခံစားပါ၏။^{၁၂}

သကဝါဒီ။ ။ ချမ်းသာဆင်းရဲကို ကိုယ်တိုင် ပြုအပ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

၁၇၂။ သကဝါဒီ။ ။ ကောင်းမှုကံ မကောင်းမှုကံတို့ကို ရအပ်ကုန်၏ဟု နှလုံးပြု၍ ကောင်းမှုကံ မကောင်းမှုကံတို့ကို ပြုလုပ်သူကို လည်းကောင်း၊ ပြုလုပ်စေသူကို လည်းကောင်း၊ အကျိုးခံစားသူကို လည်းကောင်း ရအပ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ သြော် ရအပ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ အခြားသူသည် ပြုလုပ်၍ အခြားသူသည် ခံစားသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။^{၁၂}

၁၇၃။ သကဝါဒီ။ ။ အခြားသူသည် ပြုလုပ်၍ အခြားသူသည် ခံစားသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ခံစားပါ၏။^{၁၃}

သကဝါဒီ။ ။ ချမ်းသာ ဆင်းရဲကို သူတစ်ပါး ပြုအပ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။^{၁၄}

၁၇၄။ သကဝါဒီ။ ။ ကောင်းမှုကံ မကောင်းမှုကံတို့ကို ရအပ်ကုန်၏ဟု နှလုံးပြု၍ ကောင်းမှုကံ မကောင်းမှုကံတို့ကို ပြုလုပ်သူကို လည်းကောင်း၊ ပြုလုပ်စေသူကို လည်းကောင်း၊ အကျိုးခံစားသူကို လည်းကောင်း ရအပ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ရအပ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ ထိုသူသည် လည်းကောင်း၊ အခြားသူသည် လည်းကောင်း ပြုလုပ်ကုန်၍ ထိုသူသည် လည်းကောင်း၊ အခြားသူသည် လည်းကောင်း ခံစားကုန်သလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။^{၁၅}

၁၇၅။ သကဝါဒီ။ ။ ထိုသူသည် လည်းကောင်း၊ အခြားသူသည် လည်းကောင်း ပြုလုပ်ကုန်၍ ထိုသူသည် လည်းကောင်း၊ အခြားသူသည် လည်းကောင်း ခံစားကုန်သလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ခံစားပါကုန်၏။

သကဝါဒီ။ ။ ချမ်းသာ ဆင်းရဲကို ကိုယ်တိုင်လည်း ပြုအပ်၊ သူတစ်ပါးလည်း ပြုအပ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

၁၇၆။ သကဝါဒီ။ ။ ကောင်းမှုကံ မကောင်းမှုကံတို့ကို ရအပ်ကုန်၏ဟု နှလုံးပြု၍ ကောင်းမှုကံ မကောင်းမှုကံတို့ကို ပြုလုပ်သူကို လည်းကောင်း၊ ပြုလုပ်စေသူကို လည်းကောင်း၊ အကျိုးခံစားသူကို လည်းကောင်း ရအပ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ရအပ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ ထိုသူသည် မပြုလုပ်ဘဲ ထိုသူသည် မခံစားသလော၊ အခြားသူသည် မပြုလုပ်ဘဲ အခြားသူသည် မခံစားသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။^{၁၆}

၁၇၇။ သကဝါဒီ။ ။ ထိုသူသည် မပြုလုပ်ဘဲ ထိုသူသည် မခံစားသလော၊ အခြားသူသည် မပြုလုပ်ဘဲ အခြားသူသည် မခံစားသလော။^{၁၇}

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ မခံစားပါ။

သကဝါဒီ။ ။ ချမ်းသာ ဆင်းရဲသည် ကိုယ်တိုင် မလုပ်ဘဲ သူတစ်ပါး မလုပ်ဘဲ အကြောင်းကို မစွဲမူ၍ ဖြစ်သလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

၁၇၈။ သကဝါဒီ။ ။ ကောင်းမှုကံ မကောင်းမှုကံတို့ကို ရအပ်ကုန်၏ဟု နှလုံးပြု၍ ကောင်းမှုကံ မကောင်းမှုကံတို့ကို ပြုလုပ်သူကို လည်းကောင်း၊ ပြုလုပ်စေသူကို လည်းကောင်း၊ အကျိုးခံစားသူကို လည်းကောင်း ရအပ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ သြော် ရအပ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ ထိုသူသည် ပြုလုပ်၍ ထိုသူသည်ပင် ခံစားသလော၊ အခြားသူသည် ပြုလုပ်၍ အခြားသူသည် ခံစားသလော။ ထိုသူသည် လည်းကောင်း၊ အခြားသူသည် လည်းကောင်း ပြုလုပ်ကုန်၍ ထိုသူသည် လည်းကောင်း၊ အခြားသူသည် လည်းကောင်း ခံစားကုန်သလော။ ထိုသူသည် မပြုလုပ်ဘဲ ထိုသူသည် မခံစားသလော၊ အခြားသူသည် မပြုလုပ်ဘဲ အခြားသူသည် မခံစားသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

၁၇၉။ သကဝါဒီ။ ။ ထိုသူသည် ပြုလုပ်၍ ထိုသူသည်ပင် ခံစားသလော၊ အခြားသူသည် ပြုလုပ်၍ အခြားသူသည် ခံစားသလော။ ထိုသူသည် လည်းကောင်း၊ အခြားသူသည် လည်းကောင်း ပြုလုပ်ကုန်၍ ထိုသူသည် လည်းကောင်း၊ အခြားသူသည် လည်းကောင်း ခံစားကုန်သလော။ ထိုသူသည် မပြုလုပ်ဘဲ ထိုသူသည် မခံစားသလော၊ အခြားသူသည် မပြုလုပ်ဘဲ အခြားသူသည် မခံစားသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ သြော် မခံစားပါ။

သကဝါဒီ။ ။ ချမ်းသာ ဆင်းရဲကို ကိုယ်တိုင် ပြုလုပ်အပ်သလော၊ ချမ်းသာ ဆင်းရဲကို သူတစ်ပါး ပြုလုပ်အပ်သလော၊ ချမ်းသာဆင်းရဲကို ကိုယ်တိုင်လည်း ပြုလုပ်အပ် သူတစ်ပါးလည်း ပြုလုပ်အပ်သ လော၊ ချမ်းသာ ဆင်းရဲသည် ကိုယ်တိုင် မပြုဘဲ သူတစ်ပါးမပြုဘဲ အကြောင်းကို မစွဲမူ၍ ဖြစ်သလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။

၁၈၀။ ပရဝါဒီ။ ။ ကံသည် ရှိသလော။

သကဝါဒီ။ ။ ဪ သြော် ရှိပါ၏။

ပရဝါဒီ။ ။ ကံပြုသူသည် ရှိသလော။

သကဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

၁၈၁။ သကဝါဒီ။ ။ ကံသည် ရှိ၏ဟု နှလုံးပြု၍ ကံပြုသူသည် ရှိသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ သြော် ရှိပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ ထိုကံပြုသူကို (တစ်ဆင့်) ပြုလုပ်သူသည် ရှိသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

၁၈၂။ သကဝါဒီ။ ။ ထိုကံပြုသူကို (တစ်ဆင့်) ပြုလုပ်သူသည် ရှိသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ သြော် ရှိပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ ထိုထိုကံကို ပြုလုပ်သူ (တစ်ဆင့်) ပြုလုပ်သူအား ဆင်းရဲ၏ အဆုံးကို ပြုခြင်းသည် မရှိသလော၊ ဝဋ်ဆင်းရဲ၏ ပြတ်စဲခြင်းသည် မရှိသလော၊ တစ်စုံတစ်ရာကိုမျှ မစွဲလမ်းမူ၍ ငြိမ်းအေးမှု (ပရိနိဗ္ဗာန်) သည် မရှိသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

၁၈၃။ သကဝါဒီ။ ။ ကံသည် ရှိ၏ဟု နှလုံးပြု၍ ကံပြုသူသည် ရှိသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ သြော် ရှိပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ ပုဂ္ဂိုလ်သည် ရှိ၏ဟု နှလုံးပြု၍ ပုဂ္ဂိုလ်ကို ပြုလုပ်သူသည် ရှိသလော။
ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

၁၈၄။ သကဝါဒီ။ ။ ကံသည် ရှိ၏ဟု နှလုံးပြု၍ ကံပြုသူသည် ရှိသလော။
ပရဝါဒီ။ ။ ဩော် ရှိပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ နိဗ္ဗာန်သည် ရှိ၏ဟု နှလုံးပြု၍ နိဗ္ဗာန်ကို ပြုလုပ်သူသည် ရှိသလော။
ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

၁၈၅။ သကဝါဒီ။ ။ ကံသည် ရှိ၏ဟု နှလုံးပြု၍ ကံပြုသူသည် ရှိသလော။
ပရဝါဒီ။ ။ ဩော် ရှိပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ မြေကြီးသည် ရှိ၏ဟု နှလုံးပြု၍။ပ။ မဟာသမုဒ္ဒရာသည် ရှိ၏ဟု နှလုံးပြု၍။ မြင်းမိုရ်
တောင်မင်းသည် ရှိ၏ဟု နှလုံးပြု၍။ ရေသည် ရှိ၏ဟု နှလုံးပြု၍။ မီးသည် ရှိ၏ဟု နှလုံးပြု၍။ လေ
သည် ရှိ၏ဟု နှလုံးပြု၍။ မြက် ထင်း တောစိုးသစ်ပင်တို့သည် ရှိကုန်၏ဟု နှလုံးပြု၍ မြက် ထင်း
တောစိုးသစ်ပင်တို့ကို ပြုလုပ်သူသည် ရှိသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။
၁၈၆။ သကဝါဒီ။ ။ ကံသည် ရှိ၏ဟု နှလုံးပြု၍ ကံကို ပြုသူသည် ရှိသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဩော် ရှိပါ၏။
သကဝါဒီ။ ။ ကံသည် (ကံပြုသူမှ) တစ်မျိုးတခြားလော၊ ကံပြုသူသည် (ကံမှ) တစ်မျိုးတခြား လော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။
၁၈၇။ ပရဝါဒီ။ ။ အကျိုး ‘ဝိပါတ်’ သည် ရှိသလော။

သကဝါဒီ။ ။ ဩော် ရှိပါ၏။
ပရဝါဒီ။ ။ အကျိုး ‘ဝိပါတ်’ ကို ခံစားသူသည် ရှိသလော။

သကဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။
၁၈၈။ သကဝါဒီ။ ။ အကျိုး ‘ဝိပါတ်’ သည် ရှိ၏ဟု နှလုံးပြု၍ အကျိုး ‘ဝိပါတ်’ ကို ခံစားသူသည်

ရှိသလော။
ပရဝါဒီ။ ။ ဩော် ရှိပါ၏။
သကဝါဒီ။ ။ ထိုအကျိုး ‘ဝိပါတ်’ ကို ခံစားသူကို (တစ်ဆင့်) ခံစားသူသည် ရှိသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။
၁၈၉။ သကဝါဒီ။ ။ ထိုအကျိုး ‘ဝိပါတ်’ ကို ခံစားသူကို (တစ်ဆင့်) ခံစားသူသည် ရှိသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဩော် ရှိပါ၏။
သကဝါဒီ။ ။ ထိုအကျိုး ‘ဝိပါတ်’ ကို ခံစားသူကို (တစ်ဆင့်) ခံစားသူအား ဆင်းရဲ၏ အဆုံးကို
ပြုခြင်းသည် မရှိသလော၊ ဝဋ်ဆင်းရဲ၏ ပြတ်စဲခြင်းသည် မရှိသလော၊ (တစ်စုံတစ်ရာကိုမျှ) မစွဲလမ်းမှု၍
ငြိမ်းအေးမှု (ပရိနိဗ္ဗာန်) သည် မရှိသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ အကျိုး ‘ဝိပါက်’ သည် ရှိ၏ဟု နှလုံးပြု၍ အကျိုး ‘ဝိပါက်’ ကို ခံစားသူသည် ရှိသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဩော် ရှိပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ ပုဂ္ဂိုလ်သည် ရှိ၏ဟု နှလုံးပြု၍ ပုဂ္ဂိုလ်ကို ခံစားသူသည် ရှိသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

၁၉၀။ သကဝါဒီ။ ။ အကျိုး ‘ဝိပါက်’ သည် ရှိ၏ဟု နှလုံးပြု၍ အကျိုး ‘ဝိပါက်’ ကို ခံစားသူသည် ရှိသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဩော် ရှိပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ နိဗ္ဗာန်သည် ရှိ၏ဟု နှလုံးပြု၍ နိဗ္ဗာန်ကို ခံစားသူသည် ရှိသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

၁၉၁။ သကဝါဒီ။ ။ အကျိုး ‘ဝိပါက်’ သည် ရှိ၏ဟု နှလုံးပြု၍ အကျိုး ‘ဝိပါက်’ ကို ခံစားသူသည် ရှိသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဩော် ရှိပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ မြေကြီးသည် ရှိ၏ဟု နှလုံးပြု၍။ပ။ မဟာသမုဒ္ဒရာသည် ရှိ၏ဟု နှလုံးပြု၍။ မြင်းမိုရ်တောင် မင်းသည် ရှိ၏ဟု နှလုံးပြု၍။ ရေသည် ရှိ၏ဟု နှလုံးပြု၍။ မီးသည် ရှိ၏ဟု နှလုံးပြု၍။ လေသည် ရှိ၏ဟု နှလုံးပြု၍။ မြက် ထင်း တောစိုးသစ်ပင်တို့သည် ရှိကုန်၏ဟု နှလုံးပြု၍ မြက် ထင်း တောစိုး သစ်ပင်တို့ကို ခံစားသူသည် ရှိသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

၁၉၂။ သကဝါဒီ။ ။ အကျိုး ‘ဝိပါက်’ သည် ရှိ၏ဟု နှလုံးပြု၍ အကျိုး ‘ဝိပါက်’ ကို ခံစားသူသည် ရှိသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဩော် ရှိပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ အကျိုး ‘ဝိပါက်’ သည် (အကျိုးခံစားသူမှ) တစ်မျိုးတခြားလော၊ အကျိုး ‘ဝိပါက်’ ခံစားသူသည် (အကျိုးမှ) တစ်မျိုးတခြားလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။ [အကျဉ်းချုံးထား၏။]

ပုရိသကာရာနုယောဂ ပြီး၏။

ရှေးဦးစွာသော ကလျာဏဝဂ် ပြီး၏။

- ၁။ ပုဂ္ဂိုလ်ကို ရည်ရွယ်၍ ပြုလုပ်သူ ကတ္တားကို မေး၏။ ပြုလုပ်ခြင်းမျှကို ရည်ရွယ်၍ မေးသည် မဟုတ်။ ထို့ကြောင့် သကဝါဒီက ပဋိက္ခေပပြု၍ ဖြေသည်။
- ၂။ တစ်ဆင့် ပြုလုပ်သူ ပြုလုပ်စေသူကို အလိုမရှိသောကြောင့် လည်းကောင်း၊ ဣဿရန်မ္မာနဝါဒမှ ကြောက်သော ကြောင့် လည်းကောင်း ပရဝါဒီက ပဋိက္ခေပပြု၍ ဖြေသည်။
- ၃။ မိဘတို့သည် သားတည်းဟူသော ပုဂ္ဂိုလ်ကို ဖြစ်စေကုန်၏။ အမည်မှည့်ကုန်၏။ ကျွေးမွေးကြကုန်၏။ ထို့ကြောင့် မိဘတို့သည် ထိုသားဖြစ်သော ပုဂ္ဂိုလ်ကို ပြုလုပ်သူ ကတ္တားမည်၏။ အဆွေခင်ပွန်းကောင်းတို့သည် လည်းကောင်း၊ ဆရာတို့သည် လည်းကောင်း ထိုထိုအသက်မွေးကြောင်း အတတ်ပညာတို့ကို သင်စေကုန်၏။ ထို့ကြောင့် အဆွေ ခင်ပွန်းကောင်း ဆရာတို့သည် ပြုလုပ်စေသူတို့ မည်ကုန်၏။ ဤကို ရည်ရွယ်၍ ပရဝါဒီက ဝန်ခံသည်။
- ၄။ သင်္ခါရရှိသောအတ္တ ဤသို့ အစရှိသော အတ္တဒိဋ္ဌိမှ ကြောက်သောကြောင့် ပရဝါဒီက ပဋိက္ခေပပြု၍ ဖြေသည်။
- ၅။ ခံစားအပ်သော တရားမည်သည် ဝိပါက်သာ ဖြစ်သင့်၏။ ပုဂ္ဂိုလ်သည်လည်း ဝိပါက် မဟုတ်ခဲ့။ ထို့ကြောင့် ပရဝါဒီက ပဋိက္ခေပပြု၍ ဖြေသည်။
- ၆။ တစ်ဖန် နောက်ထပ် မေးမြန်းပြန်သော် ကောင်းမှုသည် အကျိုး၌ တည်သောကြောင့် အကျိုးခံစားလျက် အမိကမူ လည်း သားကို နမ်းရှုပ်ပွေ့ဖက်၏။ မယားကမူလည်း လင်ကို နမ်းရှုပ်ပွေ့ဖက်၏။ ထိုသို့ သဘောရှိသော ခံစားမှုမျိုး ကို ရည်ရွယ်၍ ပရဝါဒီက ဝန်ခံပြန်သည်။
- ၇။ ဝေဒနာရှိသော အတ္တအစရှိသော သက္ကာယဒိဋ္ဌိမှ ကြောက်သောကြောင့် ပရဝါဒီက ပဋိက္ခေပပြု၍ ဖြေသည်။
- ၈။ သကဝါဒီကား ပုဂ္ဂိုလ်၏ အစွမ်းအားဖြင့် ခံစားမှုကိုသာ ပယ်သည်။ ခံစားသော ဝေဒနာ၏ အစွမ်းအားဖြင့် ခံစားမှု ကိုကား ပယ်သည် မဟုတ်ဟု သိလေ။
- ၉။ မြေကြီး အစရှိသည်တို့ကို အာရုံပြု၍ ခံစားသူတို့၏ ဖြစ်ခြင်းကိုမူ မတားမြစ်ပေ။
- ၁၀။ သောကရောတိသော ပဋိသံဝေဒတီတိ ခေါ် ဗြာဟ္မဏ အယမေကော အန္တော- ဟူသော သုတ်နှင့် ဆန့်ကျင် သည်ကို ကြောက်သောကြောင့် ပရဝါဒီက ပဋိက္ခေပပြု၍ ဖြေသည်။
- ၁၁။ ဣဓ နန္ဒတိ ပေစ္စ နန္ဒတိ- စသော သုတ်ကို ရည်ရွယ်၍ ဝန်ခံပြန်သည်။
- ၁၂။ အညော ကရောတိ အညော ပဋိသံဝေဒတီတိ ခေါ် ဗြာဟ္မဏ အယမေကော အန္တော-ဟူသောသုတ်နှင့် ဆန့်ကျင် သည်ကို ကြောက်သောကြောင့် ပရဝါဒီက ပဋိက္ခေပပြု၍ ဖြေသည်။
- ၁၃။ လူဖြစ်သူသည် ကောင်းမှုကံကို ပြု၍ နတ်ဖြစ်သူသည် ထိုကံ၏ အကျိုး ခံစား၏ဟု အောက်မေ့ ထင်မှတ်လျက် ဝန်ခံပြန်သည်။
- ၁၄။ လူဘဝက ကောင်းမှုကံကို ပြုခဲ့၍ နတ်ဘဝ၌ ခံစား၏ဟု အယူရှိသူအား ပရိ ကတံ သုခံ ဒုက္ခံဟူသော အပြစ် ရောက်သောကြောင့် ပရဝါဒီက ပဋိက္ခေပပြု၍ ဖြေသည်။
- ၁၅။ သော စ အညော စ ကရောတိ သော စ အညော စ ပဋိသံဝေဒတီတိ ခေါ် ဗြာဟ္မဏ အယမေကော အန္တော- ဟူသော သုတ်နှင့် ဆန့်ကျင်သောကြောင့် ပရဝါဒီက ပဋိက္ခေပပြု၍ ဖြေသည်။
- ၁၆။ နေဝ သော ကရောတိ န အညော ပဋိသံဝေဒတီတိ ခေါ် ဗြာဟ္မဏ အယမေကော အန္တောဟူသော သုတ်နှင့် ဆန့်ကျင်သည်ကို ကြောက်သောကြောင့် ပရဝါဒီက ပဋိက္ခေပပြု၍ ဖြေသည်။
- ၁၇။ လူဖြစ်သူသည် နတ်ပြည်၌ဖြစ်ရန် ကံကို ပြု၍ လူ့အဖြစ်ဖြင့် ခံစားရသည် မဟုတ်။ အကြင်သူသည် ကံကို ပြု၏။ ထိုကံပြုသူမှ တစ်ပါးသူသည်သာ ခံစားရသည်လည်း မဟုတ်ဟု နှလုံးသွင်း၍ ဝန်ခံပြန်သည်။

ကထာဝတ္ထုပါဠိတော်

=== ၁ - ပုဂ္ဂလကထာ ===

၁၄ - အဘိညာနုယောဂ

၁၉၃။ ။ ပရဝါဒီ။ ။ ပုဂ္ဂိုလ်ကို မှန်သောသဘော မြတ်သောသဘောအားဖြင့် ရအပ်၏ဟူ၍ မဆိုသင့်သလော။

သကဝါဒီ။ ။ ဪ မဆိုသင့်ပါ။

ပရဝါဒီ။ ။ တန်ခိုးကို ပြုလုပ် (ဖန်ဆင်း) သော တစ်စုံတစ်ယောက်သောပုဂ္ဂိုလ်သည် ရှိသည် မဟုတ်ပါလော။

သကဝါဒီ။ ။ ဪ ရှိပါ၏။

ပရဝါဒီ။ ။ အရှင်သကဝါဒီ တန်ခိုးကို ပြုလုပ် (ဖန်ဆင်း) သော တစ်စုံတစ်ယောက်သော ပုဂ္ဂိုလ်သည် ရှိခဲ့ပါလျှင် ထိုအကြောင်းကြောင့် ပုဂ္ဂိုလ်ကို မှန်သောသဘော မြတ်သောသဘောအားဖြင့် ရအပ်၏ဟူ၍ ဆိုသင့်၏။

၁၉၄။ ပရဝါဒီ။ ။ ပုဂ္ဂိုလ်ကို မှန်သောသဘော မြတ်သောသဘောအားဖြင့် ရအပ်၏ဟူ၍ မဆိုသင့်ပါသလော။

သကဝါဒီ။ ။ ဪ မဆိုသင့်ပါ။

ပရဝါဒီ။ ။ နတ်၌ ဖြစ်သော နားနှင့်တူသော ‘ဒိဗ္ဗသောတ’ အဘိညာဉ်နှင့် အသံကို ကြားနိုင်သော။ပ။ သူတစ်ပါးစိတ်ကို သိနိုင်သော။ပ။ ရှေး၌ နေခဲ့ဖူးသော ဘဝကို အောက်မေ့နိုင်သော။ပ။ နတ်တို့၏ မျက်စိနှင့်တူသော ‘ဒိဗ္ဗစက္ခု’ အဘိညာဉ်ဖြင့် အဆင်းကို မြင်နိုင်သော။ အာသဝတို့၏ ကုန်ရာ (အရဟတ္တဖိုလ် နိဗ္ဗာန်) ကို မျက်မှောက်ပြုနိုင်သော တစ်စုံတစ်ယောက်သော ပုဂ္ဂိုလ်သည် ရှိသည် မဟုတ်ပါလော။

သကဝါဒီ။ ။ ဪ ရှိပါ၏။

ပရဝါဒီ။ ။ အရှင်သကဝါဒီ အာသဝတို့၏ ကုန်ရာ (အရဟတ္တဖိုလ် နိဗ္ဗာန်) ကို မျက်မှောက်ပြုနိုင်သော တစ်စုံတစ်ယောက်သော ပုဂ္ဂိုလ်ရှိခဲ့ပါမူ ထိုအကြောင်းကြောင့် ပုဂ္ဂိုလ်ကို မှန်သောသဘော မြတ်သောသဘောအားဖြင့် ရအပ်၏ဟူ၍ ဆိုသင့်၏။

၁၉၅။ သကဝါဒီ။ ။ တန်ခိုးကို ပြုလုပ် (ဖန်ဆင်း) သော တစ်စုံတစ်ယောက်သော ပုဂ္ဂိုလ်သည် ရှိ၏ဟု နှလုံးပြု၍ ထိုအကြောင်းကြောင့်ပင် ပုဂ္ဂိုလ်ကို မှန်သောသဘော မြတ်သောသဘောအားဖြင့် ရအပ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ရအပ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ အကြင်သူသည် တန်ခိုးကို ပြုလုပ် (ဖန်ဆင်း) ၏။ ထိုသူသည်သာ ပုဂ္ဂိုလ်ဖြစ်သလော။ အကြင်သူသည် တန်ခိုးကို မပြုလုပ် (မဖန်ဆင်း)။ ထိုသူသည် ပုဂ္ဂိုလ် မဖြစ်သလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

၁၉၆။ သကဝါဒီ။ ။ အကြင်သူသည် နတ်၌ ဖြစ်သော နားနှင့် တူသော ‘ဒိဗ္ဗသောတ’ အဘိညာဉ်ဖြင့် အသံကို ကြား၏။ပ။ အကြင်သူသည် သူတစ်ပါးစိတ်ကို သိ၏။ပ။ အကြင်သူသည် ရှေး၌ နေဖူး

သော ဘဝကို အောက်မေ့နိုင်၏။ အကြင်သူသည် နတ်မျက်စိနှင့် တူသော ‘ဒိဗ္ဗစက္ခု’ အဘိညာဉ်ဖြင့် အဆင်းကို မြင်၏။ အကြင်သူသည် အာသဝတို့၏ ကုန်ရာ (အရဟတ္တဖိုလ် နိဗ္ဗာန်) ကို မျက်မှောက်ပြု၏။ ထိုသူသည်သာ ပုဂ္ဂိုလ်ဖြစ်သလော၊ အကြင်သူသည် အာသဝတို့၏ ကုန်ရာ (အရဟတ္တဖိုလ် နိဗ္ဗာန်) ကို မျက်မှောက်မပြု။ ထိုသူသည် ပုဂ္ဂိုလ် မဖြစ်သလော။

သကဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

အဘိညာနုယောဂ ပြီး၏။

၁။ အပြင်ပ အနိန္ဒိယဗဒ္ဒရုပ်၌ ဣဒ္ဓိဝိစေသော တရားထူးခြင်း မရှိနိုင်၊ အဇ္ဈတ္တ၌သာ ရှိနိုင်၏။ ထို့ကြောင့် ဣဒ္ဓိဝိစေသည်ကို ဖြစ်စေနိုင်သူသည် ပုဂ္ဂိုလ်သာ ဖြစ်ရာ၏ဟု ပရဝါဒီက ဆိုလိုသည်။

ကထာဝတ္ထုပါဠိတော်

=== ၁ - ပုဂ္ဂလကထာ ===

၁၅-၁၈ - ဉာတကာနုယောဂါဒီ

၁၉၇။ ပရဝါဒီ။ ။ “ပုဂ္ဂိုလ်ကို မှန်သောသဘော မြတ်သောသဘောအားဖြင့် ရအပ်၏” ဟူ၍ မဆိုသင့်ပါသလော။

သကဝါဒီ။ ။ ဪ မဆိုသင့်ပါ။

ပရဝါဒီ။ ။ အမိသည် ရှိသည် မဟုတ်ပါလော။

သကဝါဒီ။ ။ ဪ ရှိပါ၏။

ပရဝါဒီ။ ။ အရှင်သကဝါဒီ အမိရှိခဲ့ပါလျှင် ထိုအကြောင်းကြောင့် ပုဂ္ဂိုလ်ကို မှန်သောသဘော မြတ်သောသဘောအားဖြင့် ရအပ်၏ဟူ၍ ဆိုသင့်၏။

၁၉၈။ ပရဝါဒီ။ ။ “ပုဂ္ဂိုလ်ကို မှန်သောသဘော မြတ်သောသဘောအားဖြင့် ရအပ်၏”ဟူ၍ မဆိုသင့်ပါသလော။

သကဝါဒီ။ ။ ဪ မဆိုသင့်ပါ။

ပရဝါဒီ။ ။ အဖသည် ရှိသည် မဟုတ်ပါလော။ပ။ ညီအစ်ကိုသည် ရှိသည် မဟုတ်ပါလော။ အစ်မနှစ်မသည် ရှိသည် မဟုတ်ပါလော။ မင်းမျိုးသည် ရှိသည် မဟုတ်ပါလော။ ပုဏ္ဏားမျိုးသည် ရှိသည် မဟုတ်ပါလော။ ကုန်သည်မျိုးသည် ရှိသည် မဟုတ်ပါလော။ သူဆင်းရဲမျိုးသည် ရှိသည် မဟုတ်ပါလော။ အိမ်၌နေသူ လူသည် ရှိသည် မဟုတ်ပါလော။ ရသေ့ ရဟန်းသည် ရှိသည် မဟုတ်ပါလော။ နတ်သည် ရှိသည် မဟုတ်ပါလော။ လူသည် ရှိသည် မဟုတ်ပါလော။

သကဝါဒီ။ ။ ဪ ရှိပါ၏။

ပရဝါဒီ။ ။ အရှင်သကဝါဒီ လူသည် ရှိပါလျှင် ထိုအကြောင်းကြောင့် ပုဂ္ဂိုလ်ကို မှန်သောသဘော မြတ်သောသဘောအားဖြင့် ရအပ်၏ဟူ၍ ဆိုသင့်၏။

၁၉၉။ သကဝါဒီ။ ။ အမိသည် ရှိ၏ဟု နှလုံးပြု၍ ထိုအကြောင်းကြောင့်ပင် ပုဂ္ဂိုလ်ကို မှန်သော သဘော မြတ်သောသဘောအားဖြင့် ရအပ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ သြော် ရအပ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ အမိ မဟုတ်ဘဲ အမိဖြစ်သော တစ်စုံတစ်ယောက်သော ပုဂ္ဂိုလ်သည် ရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ သြော် ရှိပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ ပုဂ္ဂိုလ် မဟုတ်ဘဲ ပုဂ္ဂိုလ်ဖြစ်သော တစ်စုံတစ်ယောက်သော ပုဂ္ဂိုလ်သည် ရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ အဖ မဟုတ်ဘဲ။ပ။ အစ်ကို ညီ မဟုတ်ဘဲ။ အစ်မ နှမ ညီမ မဟုတ်ဘဲ။ မင်းမျိုး မဟုတ်ဘဲ။ ပုဏ္ဏားမျိုး မဟုတ်ဘဲ။ ကုန်သည်မျိုး မဟုတ်ဘဲ။ သူဆင်းရဲမျိုး မဟုတ်ဘဲ။ အိမ်၌နေသူ လူ မဟုတ်ဘဲ။ ရသေ့ရဟန်း မဟုတ်ဘဲ။ နတ် မဟုတ်ဘဲ။ လူ မဟုတ်ဘဲ လူဖြစ်သော တစ်စုံတစ်ယောက် သော ပုဂ္ဂိုလ်သည် ရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ သြော် ရှိပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ ပုဂ္ဂိုလ် မဟုတ်ဘဲ ပုဂ္ဂိုလ်ဖြစ်သော တစ်စုံတစ်ယောက်သော ပုဂ္ဂိုလ်သည် ရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

၂၀၀။ သကဝါဒီ။ ။ အမိသည် ရှိ၏ဟု နှလုံးပြု၍ ထိုအကြောင်းကြောင့် ပုဂ္ဂိုလ်ကို မှန်သောသဘော မြတ်သောသဘောအားဖြင့် ရအပ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ သြော် ရအပ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ အမိဖြစ်၍ အမိမဟုတ်သော တစ်စုံတစ်ယောက်သော ပုဂ္ဂိုလ်သည် ရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ သြော် ရှိပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ ပုဂ္ဂိုလ်ဖြစ်၍ ပုဂ္ဂိုလ်မဟုတ်သော တစ်စုံတစ်ယောက်သော ပုဂ္ဂိုလ်သည် ရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ အဖဖြစ်၍။ အစ်ကို၊ ညီဖြစ်၍။ အစ်မ၊ နှမ၊ ညီမဖြစ်၍။ မင်းမျိုးဖြစ်၍။ ပုဏ္ဏားမျိုး ဖြစ်၍။ ကုန်သည်မျိုးဖြစ်၍။ သူဆင်းရဲမျိုးဖြစ်၍။ အိမ်၌နေသူ လူဖြစ်၍။ ရသေ့ ရဟန်းဖြစ်၍။ နတ်ဖြစ် ၍။ လူဖြစ်၍ လူ မဟုတ်သော တစ်စုံတစ်ယောက်သော ပုဂ္ဂိုလ်သည် ရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ သြော် ရှိပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ ပုဂ္ဂိုလ်ဖြစ်၍ ပုဂ္ဂိုလ်မဟုတ်သော တစ်စုံတစ်ယောက်သော ပုဂ္ဂိုလ်သည် ရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

ဉာတကာနုယောဂါဒိ ပြီး၏။

ကထာဝတ္ထုပြင်တော်

=== ၁ - ပုဂ္ဂလကထာ ===

၁၉ - ပဋိဝေဓာနုယောဂ

၂၀၁။ ပရဝါဒီ။ ။ ပုဂ္ဂိုလ်ကို မှန်သောသဘော မြတ်သောသဘောအားဖြင့် ရအပ်၏ဟူ၍ မဆိုသင့်ပါသလော။

သကဝါဒီ။ ။ ဪ မဆိုသင့်ပါ။

ပရဝါဒီ။ ။ သောတာပန်ပုဂ္ဂိုလ်သည် ရှိသည် မဟုတ်ပါလော။

သကဝါဒီ။ ။ ဪ ရှိပါ၏။

ပရဝါဒီ။ ။ အရှင်သကဝါဒီ သောတာပန်ပုဂ္ဂိုလ် ရှိခဲ့ပါမူ ထိုအကြောင်းကြောင့် ပုဂ္ဂိုလ်ကို မှန်သောသဘော မြတ်သောသဘောအားဖြင့် ရအပ်၏ဟူ၍ ဆိုသင့်၏။

၂၀၂။ ပရဝါဒီ။ ။ ပုဂ္ဂိုလ်ကို မှန်သောသဘော မြတ်သောသဘောအားဖြင့် ရအပ်၏ဟူ၍ မဆိုသင့်ပါသလော။

သကဝါဒီ။ ။ ဪ မဆိုသင့်ပါ။

ပရဝါဒီ။ ။ သကဒါဂါမ်ပုဂ္ဂိုလ်သည် ရှိသည် မဟုတ်ပါလော။ပ။ အနာဂါမ်ပုဂ္ဂိုလ်သည် ရှိသည် မဟုတ်ပါလော။ ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်သည် ရှိသည် မဟုတ်ပါလော။ ဥဘတောဘာဂဝိမုတ္တပုဂ္ဂိုလ်သည် ရှိသည် မဟုတ်ပါလော။ ပညာဝိမုတ္တပုဂ္ဂိုလ်သည် ရှိသည် မဟုတ်ပါလော။ ကာယသက္ခိပုဂ္ဂိုလ်သည် ရှိသည် မဟုတ်ပါလော။ ဒိဋ္ဌိပုတ္တပုဂ္ဂိုလ်သည် ရှိသည် မဟုတ်ပါလော။ သဒ္ဓါဝိမုတ္တပုဂ္ဂိုလ်သည် ရှိသည် မဟုတ်ပါလော။ ဓမ္မာနုသာရီပုဂ္ဂိုလ်သည် ရှိသည် မဟုတ်ပါလော။ သဒ္ဓါနုသာရီပုဂ္ဂိုလ်သည် ရှိသည် မဟုတ်ပါလော။

သကဝါဒီ။ ။ ဪ ရှိပါ၏။

ပရဝါဒီ။ ။ အရှင်သကဝါဒီ သဒ္ဓါနုသာရီပုဂ္ဂိုလ် ရှိခဲ့ပါမူ ထိုအကြောင်းကြောင့် ပုဂ္ဂိုလ်ကို မှန်သောသဘော မြတ်သောသဘောအားဖြင့် ရအပ်၏ဟူ၍ ဆိုသင့်၏။

၂၀၃။ သကဝါဒီ။ ။ သောတာပန်ပုဂ္ဂိုလ်သည် ရှိ၏ဟု နှလုံးပြု၍ ထိုအကြောင်းကြောင့်ပင် ပုဂ္ဂိုလ်ကို မှန်သောသဘော မြတ်သောသဘောအားဖြင့် ရအပ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ရအပ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ သောတာပန် မဟုတ်ဘဲ သောတာပန်ဖြစ်သော တစ်စုံတစ်ယောက်သော ပုဂ္ဂိုလ်သည် ရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ရှိပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ ပုဂ္ဂိုလ်မဟုတ်ဘဲ ပုဂ္ဂိုလ်ဖြစ်သော တစ်စုံတစ်ယောက်သော ပုဂ္ဂိုလ်သည် ရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

၂၀၄။ သကဝါဒီ။ ။ သကဒါဂါမ် မဟုတ်ဘဲ၊ အနာဂါမ် မဟုတ်ဘဲ၊ ရဟန္တာ မဟုတ်ဘဲ၊ ဥဘတောဘာဂ ဝိမုတ္တမဟုတ်ဘဲ၊ ပညာဝိမုတ္တမဟုတ်ဘဲ၊ ကာယသက္ခိ မဟုတ်ဘဲ၊ ဒိဋ္ဌိပုတ္တမဟုတ်ဘဲ၊ သဒ္ဓါဝိမုတ္တ

မဟုတ်ဘဲ၊ ဓမ္မာနုသာရီ မဟုတ်ဘဲ၊ သဒ္ဓါနုသာရီ မဟုတ်ဘဲ သဒ္ဓါနုသာရီဖြစ်သော တစ်စုံတစ်ယောက်
သော ပုဂ္ဂိုလ်သည် ရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ သြော် ရှိပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ ပုဂ္ဂိုလ်မဟုတ်ဘဲ ပုဂ္ဂိုလ်ဖြစ်သော တစ်စုံတစ်ယောက်သော ပုဂ္ဂိုလ်သည် ရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

၂၀၅။ သကဝါဒီ။ ။ သောတာပန်သည် ရှိ၏ဟု နှလုံးပြု၍ ထိုအကြောင်းကြောင့်ပင် ပုဂ္ဂိုလ်ကို
မှန်သောသဘော မြတ်သောသဘောအားဖြင့် ရအပ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ သြော် ရအပ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ သောတာပန်ဖြစ်၍ သောတာပန် မဟုတ်သော တစ်စုံတစ်ယောက်သော ပုဂ္ဂိုလ်သည်
ရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ သြော် ရှိပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ ပုဂ္ဂိုလ်ဖြစ်၍ ပုဂ္ဂိုလ်မဟုတ်သော တစ်စုံတစ်ယောက်သော ပုဂ္ဂိုလ်သည် ရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ သကဒါဂါမ်ဖြစ်၍ အနာဂါမ်ဖြစ်၍ အနာဂါမ် မဟုတ်သော တစ်စုံတစ်ယောက်သော
ပုဂ္ဂိုလ်သည် ရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ သြော် ရှိပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ ပုဂ္ဂိုလ်ဖြစ်၍ ပုဂ္ဂိုလ်မဟုတ်သော တစ်စုံတစ်ယောက်သော ပုဂ္ဂိုလ်သည် ရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

ပဋိဝေဓာနုယောဂ ပြီး၏။

ကထာဝတ္ထုပါဠိတော်

=== ၁ - ပုဂ္ဂိုလ်ကထာ ===

၂၀ - သံဃာနုယောဂ

၂၀၆။ ပရဝါဒီ။ ။ ပုဂ္ဂိုလ်ကို မှန်သောသဘော မြတ်သောသဘောအားဖြင့် ရအပ်၏ဟူ၍ မဆိုသင့်ပါ သလော။

သကဝါဒီ။ ။ ဪ မဆိုသင့်ပါ။

ပရဝါဒီ။ ။ အစုံအားဖြင့် လေးစုံ ပုဂ္ဂိုလ်အားဖြင့် ရှစ်ယောက်ဖြစ်သော ယောက်ျားမြတ်တို့သည် ရှိကုန်သည် မဟုတ်ပါလော။

သကဝါဒီ။ ။ ဪ ရှိပါကုန်၏။

ပရဝါဒီ။ ။ အရှင်သကဝါဒီ အစုံအားဖြင့် လေးစုံပုဂ္ဂိုလ်အားဖြင့် ရှစ်ယောက်ဖြစ်ကုန်သော ယောက်ျားမြတ်တို့သည် ရှိခဲ့ပါကုန်မူ ထိုအကြောင်းကြောင့် ပုဂ္ဂိုလ်ကို မှန်သောသဘော မြတ်သော သဘောအားဖြင့် ရအပ်၏ဟူ၍ ဆိုသင့်၏။

၂၀၇။ သကဝါဒီ။ ။ အစုံအားဖြင့် လေးစုံ ပုဂ္ဂိုလ်အားဖြင့် ရှစ်ယောက်ဖြစ်ကုန်သော ယောက်ျားမြတ် တို့သည် ရှိကုန်၏ဟု နှလုံးပြု၍ ထိုအကြောင်းကြောင့်ပင် ပုဂ္ဂိုလ်ကို မှန်သောသဘော မြတ်သောသဘော အားဖြင့် ရအပ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ရအပ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ မြတ်စွာဘုရား ပွင့်တော်မူခြင်းကြောင့် အစုံအားဖြင့် လေးစုံပုဂ္ဂိုလ်အားဖြင့် ရှစ်ယောက် ဖြစ်ကုန်သော ယောက်ျားမြတ်တို့သည် ထင်ရှား ဖြစ်ပါကုန်သလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ဖြစ်ပါကုန်၏။

သကဝါဒီ။ ။ မြတ်စွာဘုရား ပွင့်တော်မူခြင်းကြောင့် ပုဂ္ဂိုလ်သည် ထင်ရှား ဖြစ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ မြတ်စွာဘုရား ပွင့်တော်မူခြင်းကြောင့် ပုဂ္ဂိုလ်သည် ထင်ရှား ဖြစ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ဖြစ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ ဘုန်းတော်ကြီးသော မြတ်စွာဘုရား၏ ပရိနိဗ္ဗာန်စံတော်မူခြင်းကြောင့် ပုဂ္ဂိုလ်သည် ပြတ်စဲသည်ဖြစ်၍ ပုဂ္ဂိုလ်သည် မရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သံဃာနုယောဂ ပြီး၏။

ကထာဝတ္ထုပါဠိတော်

=== ၁ - ပုဂ္ဂလကထာ ===

၂၁ - သစ္စိကဋ္ဌသဘာဝါနုယောဂ

၂၀၈။ သကဝါဒီ။ ။ ပုဂ္ဂိုလ်ကို မှန်သောသဘော မြတ်သောသဘောအားဖြင့် ရအပ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ သကဝါဒီ။

သကဝါဒီ။ ။ ပုဂ္ဂိုလ်သည် ပြုပြင်အပ်သော အရာ ‘သင်္ခတ’ လော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ ပုဂ္ဂိုလ်သည် မပြုပြင်အပ်သော အရာ ‘အသင်္ခတ’ လော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ ပုဂ္ဂိုလ်သည် ပြုပြင်အပ်သော အရာ ‘သင်္ခတ’ လည်း မဟုတ်၊ မပြုပြင်အပ်သော အရာ ‘အသင်္ခတ’ လည်း မဟုတ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။

၂၀၉။ သကဝါဒီ။ ။ ပုဂ္ဂိုလ်သည် ပြုပြင်အပ်သော အရာ ‘သင်္ခတ’ လည်း မဟုတ်၊ မပြုပြင်အပ်သော အရာ ‘အသင်္ခတ’ လည်း မဟုတ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ သကဝါဒီ။

သကဝါဒီ။ ။ ပြုပြင်အပ်သော အရာ ‘သင်္ခတ’ ကို လည်းကောင်း၊ မပြုပြင်အပ်သော အရာ ‘အသင်္ခတ’ ကို လည်းကောင်း ချန်ထား၍ (သင်္ခတ အသင်္ခတမှ) တစ်မျိုးတခြားသော သုံးခုမြောက် အစွန်းသည် ရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။^၁

၂၁၀။ ပြုပြင်အပ်သော အရာ ‘သင်္ခတ’ ကို လည်းကောင်း၊ မပြုပြင်အပ်သော အရာ ‘အသင်္ခတ’ ကို လည်းကောင်း ချန်ထား၍ (သင်္ခတ အသင်္ခတမှ) တစ်မျိုးတခြားသော သုံးခုမြောက် အစွန်းသည် ရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ သကဝါဒီ။

သကဝါဒီ။ ။ “ရဟန်းတို့ သဘာဝ (ဓာတ်) တို့ကား ဤနှစ်ပါးတို့တည်း၊ နှစ်ပါးတို့ဟူသည် အဘယ် တို့နည်း၊ ပြုပြင်အပ်သော သဘာဝ (ဓာတ်) လည်းကောင်း၊ မပြုပြင်အပ်သော သဘာဝ (ဓာတ်) လည်းကောင်းတည်း။ ရဟန်းတို့ သဘာဝ (ဓာတ်) တို့သည် ဤနှစ်ပါးတို့ပင်တည်း” ဟူ၍ မြတ်စွာဘုရား ဟောအပ်၏ဟူသော သုတ္တန် (ပါဠိ) ရှိသည် မဟုတ်ပါလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ သကဝါဒီ။

သကဝါဒီ။ ။ ထို့ကြောင့် ပြုပြင်အပ်သော အရာ ‘သင်္ခတ’ ကို လည်းကောင်း၊ မပြုပြင်အပ်သော အရာ ‘အသင်္ခတ’ ကို လည်းကောင်း ချန်ထား၍ (သင်္ခတ အသင်္ခတမှ) တစ်မျိုးတခြားသော သုံးခု မြောက် အစွန်းသည် ရှိ၏ဟု မဆိုသင့်။

၂၁၁။ သကဝါဒီ။ ။ ပုဂ္ဂိုလ်သည် ပြုပြင်အပ်သော အရာ ‘သင်္ခတ’ လည်း မဟုတ်၊ မပြုပြင်အပ်သော အရာ ‘အသင်္ခတ’ လည်း မဟုတ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ သြော် မဟုတ်ပါ။

သကဝါဒီ။ ။ ပြုပြင်အပ်သော အရာ ‘သင်္ခတ’ သည် (အသင်္ခတမှ) တစ်မျိုးတခြားလော၊ မပြုပြင်အပ်သော အရာ ‘အသင်္ခတ’ သည် (သင်္ခတမှ) တစ်မျိုးတခြားလော၊ ပုဂ္ဂိုလ်သည် (သင်္ခတ အသင်္ခတတို့မှ) တစ်မျိုးတခြားလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

၂၁၂။ သကဝါဒီ။ ။ ခန္ဓာတို့သည် ပြုပြင်အပ်သော အရာ ‘သင်္ခတ’၊ နိဗ္ဗာန်သည် မပြုပြင်အပ်သော အရာ ‘အသင်္ခတ’ ဖြစ်၍ ပုဂ္ဂိုလ်သည် ပြုပြင်အပ်သော အရာ ‘သင်္ခတ’ လည်း မဟုတ်၊ မပြုပြင်အပ်သော အရာ ‘အသင်္ခတ’ လည်း မဟုတ်သည် ဖြစ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ သြော် ဖြစ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ ခန္ဓာတို့သည် (နိဗ္ဗာန် ပုဂ္ဂိုလ်တို့မှ) တစ်မျိုးတခြားတို့လော၊ နိဗ္ဗာန်သည် (ခန္ဓာပုဂ္ဂိုလ်တို့မှ) တစ်မျိုးတခြားလော၊ ပုဂ္ဂိုလ်သည် (ခန္ဓာ နိဗ္ဗာန်တို့မှ) တစ်မျိုးတခြားလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

၂၁၃။ သကဝါဒီ။ ။ ရုပ်သည် ပြုပြင်အပ်သော အရာ ‘သင်္ခတ’၊ နိဗ္ဗာန်သည် မပြုပြင်အပ်သော အရာ ‘အသင်္ခတ’ ဖြစ်၍ ပုဂ္ဂိုလ်သည် ပြုပြင်အပ်သော အရာ ‘သင်္ခတ’ လည်း မဟုတ်၊ မပြုပြင်အပ်သော အရာ ‘အသင်္ခတ’ လည်း မဟုတ်သည် ဖြစ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ သြော် ဖြစ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ ရုပ်သည် (နိဗ္ဗာန် ပုဂ္ဂိုလ်တို့မှ) တစ်မျိုးတခြားလော၊ နိဗ္ဗာန်သည် (ရုပ်ပုဂ္ဂိုလ်တို့မှ) တစ်မျိုးတခြားလော၊ ပုဂ္ဂိုလ်သည် (ရုပ်နိဗ္ဗာန်တို့မှ) တစ်မျိုးတခြားလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ ဝေဒနာသည်။ သညာသည်။ သင်္ခါရတို့သည်။ ဝိညာဏ်သည် ပြုပြင်အပ်သော အရာ ‘သင်္ခတ’၊ နိဗ္ဗာန်သည် မပြုပြင်အပ်သော အရာ ‘အသင်္ခတ’ ဖြစ်၍ ပုဂ္ဂိုလ်သည် ပြုပြင်အပ်သော အရာ ‘သင်္ခတ’ လည်း မဟုတ်၊ မပြုပြင်အပ်သော အရာ ‘အသင်္ခတ’ လည်း မဟုတ်သည် ဖြစ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ သြော် ဖြစ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ ဝိညာဏ်သည် (နိဗ္ဗာန် ပုဂ္ဂိုလ်တို့မှ) တစ်မျိုးတခြားလော၊ နိဗ္ဗာန်သည် (ပုဂ္ဂိုလ်ဝိညာဏ်တို့မှ) တစ်မျိုးတခြားလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

၂၁၄။ သကဝါဒီ။ ။ ပုဂ္ဂိုလ်၏ ဖြစ်မှု ‘ဥပါဒ်’ သည် ထင်ရှားသလော၊ ပျက်မှု ‘ဘင်’ သည် ထင်ရှားသလော၊ တည်သောပုဂ္ဂိုလ်၏ တစ်မျိုးတခြား၏ အဖြစ် ‘ဋီ’ သည် ထင်ရှားသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ သြော် ထင်ရှားပါ၏။^၁

သကဝါဒီ။ ။ ပုဂ္ဂိုလ်သည် ပြုပြင်အပ်သော အရာ ‘သင်္ခတ’ လော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။^၂

သကဝါဒီ။ ။ “ရဟန်းတို့ ဤသုံးပါးတို့ကား ပြုပြင်အပ်သော အရာ ‘သင်္ခတ’ ၏ ပြုပြင်မှု လက္ခဏာ တို့တည်း။ ရဟန်းတို့ ပြုပြင်အပ်သော အရာ သင်္ခတတရားတို့၏ ဖြစ်မှု ‘ဥပါဒ်’ သည် ထင်ရှား၏။ ပျက်မှု ‘ဘင်’ သည် ထင်ရှား၏။ တည်သော တရားတို့၏ တစ်မျိုးတခြား၏ အဖြစ်သည် ထင်ရှား၏” ဟု မြတ်စွာဘုရား ဟောအပ်၏။ ပုဂ္ဂိုလ်၏ ဖြစ်မှု ‘ဥပါဒ်’ သည် ထင်ရှား၏။ ပျက်မှု ‘ဘင်’ သည် ထင်ရှား၏။ တည်သော ပုဂ္ဂိုလ်၏ တစ်မျိုးတခြား၏ အဖြစ်သည် ထင်ရှား၏။ ထို့ကြောင့်ပင်လျှင် ပုဂ္ဂိုလ်သည် ပြုပြင် အပ်သော အရာ ‘သင်္ခတ’ တည်း။

၂၁၅။ သကဝါဒီ။ ။ ပုဂ္ဂိုလ်၏ ဖြစ်မှု ‘ဥပါဒ်’ သည် မထင်ရှားပါသလော၊ ပျက်မှု ‘ဘင်’ သည် မထင်ရှားပါသလော။ ပုဂ္ဂိုလ်၏ တစ်မျိုးတခြား၏ အဖြစ် ‘ဋီ’ သည် မထင်ရှားပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ မထင်ရှားပါ။^၂

သကဝါဒီ။ ။ ပုဂ္ဂိုလ်သည် မပြုပြင်အပ်သော အရာ ‘အသင်္ခတ’ လော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ “ရဟန်းတို့ ဤသုံးပါးတို့ကား မပြုပြင်အပ်သော တရား၏ မပြုပြင်မှု လက္ခဏာတို့ တည်း။ ရဟန်းတို့ မပြုပြင်အပ်သော တရားတို့၏ ဖြစ်မှု ‘ဥပါဒ်’ သည် မထင်ရှား၊ ပျက်မှု ‘ဘင်’ သည် မထင်ရှား၊ တည်သော တရားတို့၏ တစ်မျိုးတခြား၏ အဖြစ် ‘ဋီ’ သည် မထင်ရှား” ဟု မြတ်စွာဘုရား ဟောအပ်၏။ ပုဂ္ဂိုလ်၏ ဖြစ်မှု ‘ဥပါဒ်’ သည် မထင်ရှား၊ ပျက်မှု ‘ဘင်’ သည် မထင်ရှား၊ တည်သော ပုဂ္ဂိုလ်၏ တစ်မျိုးတခြား၏ အဖြစ် ‘ဋီ’ သည် မထင်ရှား။ ထို့ကြောင့် ပုဂ္ဂိုလ်သည် မပြုပြင်အပ်သော အရာ ‘အသင်္ခတ’ တည်း။^၆

၂၁၆။ သကဝါဒီ။ ။ ပရိနိဗ္ဗာန်စံပြီးသော ပုဂ္ဂိုလ်သည် နိဗ္ဗာန်၌ ရှိပါသလော၊ နိဗ္ဗာန်၌ မရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ နိဗ္ဗာန်၌ ရှိပါသည်။

သကဝါဒီ။ ။ ပရိနိဗ္ဗာန်စံပြီးသော ပုဂ္ဂိုလ်သည် မြဲပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ ပရိနိဗ္ဗာန်စံပြီးသော ပုဂ္ဂိုလ်သည် နိဗ္ဗာန်၌ ရှိပါသလော၊ နိဗ္ဗာန်၌ မရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ နိဗ္ဗာန်၌ မရှိပါ။

သကဝါဒီ။ ။ ပရိနိဗ္ဗာန်စံပြီးသော ပုဂ္ဂိုလ်သည် ပြတ်စဲပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

၂၁၇။ သကဝါဒီ။ ။ ပုဂ္ဂိုလ်သည် အဘယ်ကို မှီ၍ တည်ပါသနည်း။

ပရဝါဒီ။ ။ (ဥပပတ္တိ) ဘဝကို မှီ၍ တည်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ ဘဝသည် မမြဲသော ‘အနိစ္စ’၊ ပြုပြင်အပ်သော ‘သင်္ခတ’၊ အကြောင်းကို စွဲ၍ ဖြစ်ပေါ်သော ‘ပဋိစ္စသမုပ္ပန္န’၊ ကုန်ခန်းခြင်းသဘော ‘ခယဓမ္မ’၊ ပျက်စီးခြင်းသဘော ‘ဝယဓမ္မ’၊ ကင်းပြတ် ခြင်း သဘော ‘ဝိရာဂဓမ္မ’၊ ချုပ်ငြိမ်းခြင်းသဘော ‘နိရောဓဓမ္မ’၊ ဖောက်ပြန်ခြင်းသဘော ‘ဝိပရိဏာမဓမ္မ’ ဖြစ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ဖြစ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ ပုဂ္ဂိုလ်သည်လည်း မမြဲသော ‘အနိစ္စ’၊ ပြုပြင်အပ်သော ‘သင်္ခတ’၊ အကြောင်းကို စွဲ၍ ဖြစ်ပေါ်သော ‘ပဋိစ္စသမုပ္ပန္န’၊ ကုန်ခန်းခြင်းသဘော ‘ခယဓမ္မ’၊ ပျက်စီးခြင်းသဘော ‘ဝယဓမ္မ’၊ ကင်းပြတ်

ခြင်းသဘော ‘ဝိရာဂဓမ္မ’၊ ချုပ်ငြိမ်းခြင်းသဘော ‘နိရောဓဓမ္မ’၊ ဖောက်ပြန်ခြင်းသဘော ‘ဝိပရိဏာမဓမ္မ’ ဖြစ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

၂၁၈။ ပရဝါဒီ။ ။ ပုဂ္ဂိုလ်ကို မှန်သောသဘော မြတ်သောသဘောအားဖြင့် ရအပ်၏ဟူ၍ မဆိုသင့် ပါသလော။

သကဝါဒီ။ ။ ဪ မဆိုသင့်ပါ။

ပရဝါဒီ။ ။ သုခဝေဒနာကို ခံစားလတ်သော် ငါသည် သုခဝေဒနာကို ခံစား၏ဟု သိသော တစ်စုံ တစ်ယောက်သောသူ ရှိသည် မဟုတ်ပါလော။

သကဝါဒီ။ ။ ဪ ရှိပါ၏။

ပရဝါဒီ။ ။ အရှင်သကဝါဒီ သုခဝေဒနာကို ခံစားလတ်သော် ငါသည် သုခဝေဒနာကို ခံစား၏ဟု သိသော တစ်စုံတစ်ယောက်သောသူ ရှိခဲ့ပါမူ ထိုအကြောင်းကြောင့် ပုဂ္ဂိုလ်ကို မှန်သောသဘော မြတ် သော သဘောအားဖြင့် ရအပ်၏ဟူ၍ ဆိုသင့်၏။

၂၁၉။ ပရဝါဒီ။ ။ ပုဂ္ဂိုလ်ကို မှန်သောသဘော မြတ်သောသဘောအားဖြင့် ရအပ်၏ဟူ၍ မဆိုသင့် ပါသလော။

သကဝါဒီ။ ။ ဪ မဆိုသင့်ပါ။

ပရဝါဒီ။ ။ ဒုက္ခဝေဒနာကို ခံစားလတ်သော်။ပ။ အဒုက္ခမသုခဝေဒနာကို ခံစားလတ်သော်။ ငါသည် အဒုက္ခ မသုခဝေဒနာကို ခံစား၏ဟု သိသော တစ်စုံတစ်ယောက်သောသူ ရှိသည် မဟုတ်ပါလော။

သကဝါဒီ။ ။ ဪ ရှိပါ၏။^၂

ပရဝါဒီ။ ။ အရှင်သကဝါဒီ အဒုက္ခမသုခဝေဒနာကို ခံစားလတ်သော် ငါသည် အဒုက္ခ မသုခ ဝေဒနာကို ခံစား၏ဟု သိသော တစ်စုံတစ်ယောက်သောသူ ရှိခဲ့ပါမူ ထိုအကြောင်းကြောင့် ပုဂ္ဂိုလ်ကို မှန်သောသဘော မြတ်သောသဘောအားဖြင့် ရအပ်၏ဟူ၍ ဆိုသင့်၏။

၂၂၀။ သကဝါဒီ။ ။ သုခဝေဒနာကို ခံစားလတ်သော် ငါသည် သုခဝေဒနာကို ခံစား၏ဟု သိသော တစ်စုံတစ်ယောက်သောသူ ရှိ၏ဟု နှလုံးပြု၍ ထိုအကြောင်းကြောင့် ပုဂ္ဂိုလ်ကို မှန်သောသဘော မြတ်သောသဘောအားဖြင့် ရအပ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ရအပ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ အကြင်သူသည် သုခဝေဒနာကို ခံစားလတ်သော် ငါသည် သုခဝေဒနာကို ခံစား၏ဟု သိ၏။ ထိုသူသည်သာ ပုဂ္ဂိုလ်ဖြစ်သလော၊ အကြင်သူသည် သုခဝေဒနာကို ခံစားလတ်သော် ငါသည် သုခဝေဒနာကို ခံစား၏ဟု မသိ၊ ထိုသူသည် ပုဂ္ဂိုလ် မဖြစ်သလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ အကြင်သူသည် ဒုက္ခဝေဒနာကို ခံစားလတ်သော်။ပ။ အဒုက္ခ မသုခဝေဒနာကို ခံစား လတ်သော် ငါသည် အဒုက္ခ မသုခဝေဒနာကို ခံစား၏ဟု သိ၏။ ထိုသူသည်ပင် ပုဂ္ဂိုလ်ဖြစ်သလော၊ အကြင်သူသည် အဒုက္ခ မသုခဝေဒနာကို ခံစားလတ်သော် ငါသည် အဒုက္ခ မသုခဝေဒနာကို ခံစား၏ ဟူ၍ မသိ၊ ထိုသူသည် ပုဂ္ဂိုလ် မဖြစ်သလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

၂၂၁။ သကဝါဒီ။ ။ သုခဝေဒနာကို ခံစားလတ်သော် ငါသည် သုခဝေဒနာကို ခံစား၏ဟု သိသော တစ်စုံတစ်ယောက်သောသူ ရှိ၏ဟု နှလုံးပြု၍ ထိုအကြောင်းကြောင့် ပုဂ္ဂိုလ်ကို မှန်သောသဘော မြတ်သောသဘောအားဖြင့် ရအပ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪြော် ရအပ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ သုခဝေဒနာသည် (သိသူမှ) တစ်မျိုးတခြားလော၊ သုခဝေဒနာကို ခံစားလတ်သော် ငါသည် သုခဝေဒနာကို ခံစား၏ဟု သိသော ပုဂ္ဂိုလ်သည် (သုခဝေဒနာမှ) တစ်မျိုးတခြားလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ ဒုက္ခဝေဒနာသည် (သိသူမှ) တစ်မျိုးတခြားလော။ပ။ အဒုက္ခမသုခဝေဒနာသည် (သိသူမှ) တစ်မျိုးတခြားလော၊ အဒုက္ခမသုခဝေဒနာကို ခံစားလတ်သော် ငါသည် အဒုက္ခမသုခဝေဒနာ ကို ခံစား၏ဟု သိသော သူသည် (အဒုက္ခမသုခဝေဒနာမှ) တစ်မျိုးတခြားလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

၂၂၂။ ပရဝါဒီ။ ။ ပုဂ္ဂိုလ်ကို မှန်သောသဘော မြတ်သောသဘောအားဖြင့် ရအပ်၏ဟူ၍ မဆိုသင့် ပါသလော။

သကဝါဒီ။ ။ ဪြော် မဆိုသင့်ပါ။

ပရဝါဒီ။ ။ ကိုယ်၌ ကိုယ်ကို အဖန်တလဲလဲ ရှုမှတ်လျက်နေသော တစ်စုံတစ်ယောက်သောသူ ရှိသည် မဟုတ်ပါလော။

သကဝါဒီ။ ။ ဪြော် ရှိပါသည်။

ပရဝါဒီ။ ။ အရှင်သကဝါဒီ ကိုယ်၌ ကိုယ်ကို အဖန်တလဲလဲ ရှုမှတ်လျက် နေသော တစ်စုံ တစ်ယောက်သောသူ ရှိခဲ့ပါမူ ထိုအကြောင်းကြောင့် ပုဂ္ဂိုလ်ကို မှန်သောသဘော မြတ်သောသဘော အားဖြင့် ရအပ်၏ဟူ၍ ဆိုသင့်၏။

၂၂၃။ ပရဝါဒီ။ ။ ပုဂ္ဂိုလ်ကို မှန်သောသဘော မြတ်သောသဘောအားဖြင့် ရအပ်၏ဟူ၍ မဆိုသင့် ပါသလော။

သကဝါဒီ။ ။ ဪြော် မဆိုသင့်ပါ။

ပရဝါဒီ။ ။ ဝေဒနာတို့၌။ပ။ စိတ်၌။ပ။ သဘောတရားတို့၌ သဘောတရားကို အဖန်တလဲလဲ ရှုမှတ် လျက်နေသော တစ်စုံတစ်ယောက်သောသူ ရှိသည် မဟုတ်ပါလော။

သကဝါဒီ။ ။ ဪြော် ရှိပါ၏။

ပရဝါဒီ။ ။ အရှင်သကဝါဒီ သဘောတရားတို့၌ သဘောတရားကို အဖန်တလဲလဲ ရှုမှတ်လျက် နေသော တစ်စုံတစ်ယောက်သောသူ ရှိခဲ့ပါလျှင် ထိုအကြောင်းကြောင့် ပုဂ္ဂိုလ်ကို မှန်သောသဘော မြတ်သော သဘောအားဖြင့် ရအပ်၏ဟူ၍ ဆိုသင့်၏။

၂၂၄။ သကဝါဒီ။ ။ ကိုယ်၌ ကိုယ်ကို အဖန်တလဲလဲ ရှုမှတ်လျက် နေသော တစ်စုံတစ်ယောက်သော သူ ရှိ၏ဟု နှလုံးပြု၍ ထိုအကြောင်းကြောင့်လည်း ပုဂ္ဂိုလ်ကို မှန်သောသဘော မြတ်သောသဘောအား ဖြင့် ရအပ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪြော် ရအပ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ အကြင်သူသည် ကိုယ်၌ ကိုယ်ကို အဖန်တလဲလဲ ရှုမှတ်လျက် နေ၏။ ထိုသူသည်သာ ပုဂ္ဂိုလ် ဖြစ်သလော၊ အကြင်သူသည် ကိုယ်၌ ကိုယ်ကို အဖန်တလဲလဲ ရှုမှတ်လျက် မနေ၊ ဌိသူသည် ပုဂ္ဂိုလ် မဖြစ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ အကြင်သူသည် ဝေဒနာတို့၌။ပ။ စိတ်၌။ပ။ သဘောတရားတို့၌ သဘောတရားကို အဖန်တလဲလဲ ရှုမှတ်လျက် နေ၏။ ထိုသူသည်သာ ပုဂ္ဂိုလ် ဖြစ်ပါသလော၊ အကြင်သူသည် သဘော တရားတို့၌ သဘောတရားကို အဖန်တလဲလဲ ရှုမှတ်လျက် မနေ၊ ထိုသူသည် ပုဂ္ဂိုလ် မဖြစ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

၂၂၅။ ကိုယ်၌ ကိုယ်ကို အဖန်တလဲလဲ ရှုမှတ်လျက် နေသော တစ်စုံတစ်ယောက်သောသူ ရှိ၏ဟု နှလုံးပြု၍ ထိုအကြောင်းကြောင့်လည်း ပုဂ္ဂိုလ်ကို မှန်သောသဘော မြတ်သောသဘောအားဖြင့် ရအပ်ပါ သလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪြော် ရအပ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ ကိုယ်သည် (ကိုယ်၌ ကိုယ်ကို အဖန်တလဲလဲ ရှုမှတ်လျက် နေသူမှ) တစ်မျိုးတခြား လော၊ ကိုယ်၌ ကိုယ်ကို အဖန်တလဲလဲ ရှုမှတ်လျက် နေသော သူသည် (ကိုယ်မှ) တစ်မျိုးတခြားလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ ဝေဒနာသည် (အဖန်တလဲလဲ ရှုမှတ်လျက် နေသူမှ) တစ်မျိုးတခြားလော၊ စိတ်သည် (အဖန်တလဲလဲ ရှုမှတ်လျက် နေသူမှ) တစ်မျိုးတခြားလော၊ သဘောတရားတို့သည် (သဘောတရားတို့၌ သဘောတရားကို အဖန်တလဲလဲ ရှုမှတ်လျက် နေသူမှ) တစ်မျိုးတခြားလော၊ သဘောတရားတို့၌ သဘောတရားဟု အဖန်တလဲလဲ ရှုမှတ်လျက် နေသူသည် (သဘောတရားတို့မှ) တစ်မျိုးတခြားလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

၂၂၆။ သကဝါဒီ။ ။ ပုဂ္ဂိုလ်ကို မှန်သောသဘော မြတ်သောသဘောအားဖြင့် ရအပ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪြော် ရအပ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ “မောဃရာဇလုလင် အခါခပ်သိမ်း သတိရှိသည်ဖြစ်၍ (ခန္ဓာ) လောကကို အတ္တမှ ကင်းဆိတ်သောအားဖြင့် ရှုမှတ်လော့၊ ဤသို့ ရှုမှတ်သည် ရှိသော် အတ္တသို့ အစဉ်လိုက်သော အယူကို ပယ်နှုတ်၍ သေမင်းကို လွန်မြောက်သူ ဖြစ်နိုင်၏။ ဤသို့ (ခန္ဓာ) လောကကို မှတ်သူကို သေမင်းသည် မမြင်ရတော့ချေဟူ၍ မြတ်စွာဘုရား ဟောအပ်၏” ဟူသော သုတ္တန် (ပါဠိ) ရှိသည် သာ မဟုတ်ပါလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪြော် ရှိပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ ထို့ကြောင့်ပင် ပုဂ္ဂိုလ်ကို မှန်သောသဘော မြတ်သောသဘောအားဖြင့် ရအပ်၏ဟူ၍ မဆိုသင့်။

၂၂၇။ သကဝါဒီ။ ။ ပုဂ္ဂိုလ်သည် ရှုမှတ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪြော် ရှုမှတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ ရုပ်နှင့်တကွ ရှုမှတ်ပါသလော၊ ရုပ်နှင့် ကင်း၍ ရှုမှတ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ရုပ်နှင့်တကွ ရှုမှတ်ပါ၏။^၀

သကဝါဒီ။ ။ ထိုဒီဝသည် ထိုသရီရ ဖြစ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။^၉

ပရဝါဒီ။ ။ ရုပ်နှင့် ကင်း၍ ရှုမှတ်ပါ၏။^{၁၀}

သကဝါဒီ။ ။ ဇီဝသည် သရီရမှ တစ်မျိုးတခြားလော၊ သရီရသည် ဇီဝမှ တစ်မျိုးတခြားလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။^{၁၁}

၂၂၈။ သကဝါဒီ။ ။ ပုဂ္ဂိုလ်သည် ရှုမှတ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ရှုမှတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ အတွင်း၌ တည်လျက် ရှုမှတ်ပါသလော၊ အပြင်သို့ ထွက်၍ ရှုမှတ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ အတွင်း၌ တည်လျက် ရှုမှတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ ထိုဇီဝသည် ထိုသရီရ ဖြစ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

ပရဝါဒီ။ ။ အပြင်သို့ ထွက်၍ ရှုမှတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ ဇီဝသည် သရီရမှ တစ်မျိုးတခြားလော၊ သရီရသည် ဇီဝမှ တစ်မျိုးတခြားလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

၂၂၉။ ပရဝါဒီ။ ။ ပုဂ္ဂိုလ်ကို မှန်သောသဘော မြတ်သောသဘောအားဖြင့် ရအပ်၏ဟူ၍ မဆိုသင့်ပါသလော။

သကဝါဒီ။ ။ ဪ မဆိုသင့်ပါ။

ပရဝါဒီ။ ။ မြတ်စွာဘုရားသည် အမှန်ကို ပြောဆိုလေ့ရှိသည်၊ အခါအားလျော်စွာ ပြောဆိုလေ့ရှိသည်၊ ဟုတ်သည်ကို ပြောဆိုလေ့ရှိသည်၊ မှန်သည်ကို ပြောဆိုလေ့ရှိသည်၊ မချွတ်မယွင်း ပြောဆိုလေ့ရှိသည်၊ တစ်မျိုးတခြား မဟုတ်သည်ကို ပြောဆိုလေ့ရှိသည် မဟုတ်ပါလော။

သကဝါဒီ။ ။ ဪ ဟုတ်ပါ၏။

ပရဝါဒီ။ ။ “မိမိစီးပွားအတွက် ကျင့်သောပုဂ္ဂိုလ်သည် ရှိ၏” ဟူ၍ မြတ်စွာဘုရား ဟောအပ်သော သုတ္တန် (ပါဠိ) ရှိပါသလော။

သကဝါဒီ။ ။ ဪ ရှိပါ၏။

ပရဝါဒီ။ ။ ထို့ကြောင့်ပင် ပုဂ္ဂိုလ်ကို မှန်သောသဘော မြတ်သောသဘောအားဖြင့် ရအပ်၏။

၂၃၀။ ပရဝါဒီ။ ။ ပုဂ္ဂိုလ်ကို မှန်သောသဘော မြတ်သောသဘောအားဖြင့် ရအပ်၏ဟူ၍ မဆိုသင့်ပါသလော။

သကဝါဒီ။ ။ ဪ မဆိုသင့်ပါ။

ပရဝါဒီ။ ။ မြတ်စွာဘုရားသည် အမှန်ကို ပြောဆိုလေ့ရှိသည်၊ အခါအားလျော်စွာ ပြောဆိုလေ့ ရှိသည်၊ ဟုတ်သည်ကို ပြောဆိုလေ့ရှိသည်၊ မှန်သည်ကို ပြောဆိုလေ့ရှိသည်၊ မချွတ်မယွင်း ပြောဆိုလေ့ရှိသည်၊ တစ်မျိုးတခြား မဟုတ်သည်ကို ပြောဆိုလေ့ရှိသည် မဟုတ်ပါလော။

သကဝါဒီ။ ။ ဪ ဟုတ်ပါ၏။

ပရဝါဒီ။ ။ “ရဟန်းတို့ လောက၌ တစ်ဦးသော ပုဂ္ဂိုလ်သည် ဖြစ်ပေါ်လတ်သော် လူအများ၏ အစီးအပွား အလို့ငှါ လူအများ၏ ချမ်းသာ အလို့ငှါ လောကကို သနားစောင့်ရှောက် ချီးမြှောက်ရန်

အလို့ငှါ နတ်လူတို့၏ အကျိုးစီးပွား ချမ်းသာ အလို့ငှါသာ ဖြစ်ပေါ်တော်မူ၏” ဟူ၍ မြတ်စွာဘုရား ဟောအပ်သော သုတ္တန် (ပါဠိ) ရှိသည် မဟုတ်ပါလော။

သကဝါဒီ။ ။ ဪ သြော် ရှိပါ၏။

ပရဝါဒီ။ ။ ထို့ကြောင့် ပုဂ္ဂိုလ်ကို မှန်သောသဘော မြတ်သောသဘောအားဖြင့် ရအပ်၏။

၂၃၁။ သကဝါဒီ။ ။ ပုဂ္ဂိုလ်ကို မှန်သောသဘော မြတ်သောသဘောအားဖြင့် ရအပ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ သြော် ရအပ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ မြတ်စွာဘုရားသည် အမှန်ကို ပြောဆိုလေ့ရှိသည်၊ အခါအားလျော်စွာ ပြောဆိုလေ့ ရှိသည်၊ ဟုတ်သည်ကို ပြောဆိုလေ့ရှိသည်၊ မှန်သည်ကို ပြောဆိုလေ့ရှိသည်၊ မချွတ်မယွင်း ပြောဆိုလေ့ ရှိသည်၊ တစ်မျိုးတခြား မဟုတ်သည်ကို ပြောဆိုလေ့ရှိသည် မဟုတ်ပါလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ သြော်ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ “အလုံးစုံသော တရားတို့သည် အတ္တ မဟုတ်ကုန်” ဟူ၍ မြတ်စွာဘုရား ဟောအပ်၏ ဟူသော သုတ္တန် (ပါဠိ) ရှိသည် မဟုတ်ပါလော။^{၁၂}

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ သြော် ရှိပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ ထို့ကြောင့် ပုဂ္ဂိုလ်ကို မှန်သောသဘော မြတ်သောသဘောအားဖြင့် ရအပ်၏ဟူ၍ မဆိုသင့်။

၂၃၂။ သကဝါဒီ။ ။ ပုဂ္ဂိုလ်ကို မှန်သောသဘော မြတ်သောသဘောအားဖြင့် ရအပ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ သြော် ရအပ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ မြတ်စွာဘုရားသည် အမှန်ကို ပြောဆိုလေ့ရှိသည်၊ အခါအားလျော်စွာ ပြောဆိုလေ့ ရှိသည်၊ ဟုတ်သည်ကို ပြောဆိုလေ့ရှိသည်၊ မှန်သည်ကို ပြောဆိုလေ့ရှိသည်၊ မချွတ်မယွင်း ပြောဆိုလေ့ ရှိသည်၊ တစ်မျိုးတခြား မဟုတ်သည်ကို ပြောဆိုလေ့ရှိသည် မဟုတ်ပါလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ သြော်ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ “ဖြစ်လတ်သော် ဆင်းရဲသည်သာလျှင် ဖြစ်၏၊ ချုပ်လတ်သော် ဆင်းရဲသည်သာလျှင် ချုပ်၏၊ ဤအရာ၌ မယုံမှား မတွေးတော၊ ဤအချက်၌ ထိုပုဂ္ဂိုလ်အား ဘုရားမှတစ်ပါး အခြားကို ယုံကြည်မှု မရှိသော ဉာဏ်သည်သာ ဖြစ်၏၊ ကစွာန ဤမျှဖြင့် ကောင်းသော အယူ (အမြင်မှန်) သည် ဖြစ်၏” ဟူ၍ မြတ်စွာဘုရား ဟောအပ်၏ဟူသော သုတ္တန် (ပါဠိ) ရှိသည် မဟုတ်ပါလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ သြော် ရှိပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ ထို့ကြောင့်ပင် ပုဂ္ဂိုလ်ကို မှန်သောသဘော မြတ်သောသဘောအားဖြင့် ရအပ်၏ဟူ၍ မဆိုသင့်။

၂၃၃။ သကဝါဒီ။ ။ ပုဂ္ဂိုလ်ကို မှန်သောသဘော မြတ်သောသဘောအားဖြင့် ရအပ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ သြော် ရအပ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ “မာရ်နတ် သင်သည် အဘယ်ကို သတ္တဝါဟူ၍ ယုံကြည်နေ သနည်း၊ သင့်အား အယူမှား (အမြင်မှား) ဖြစ်နေသလော၊ ဤကိုယ်သည် သက် သက် ပြုပြင်အပ်မှု ‘သင်္ခါရ’ အစုသာ ဖြစ်၏၊ ဤကိုယ်၌ သတ္တဝါကို မရနိုင်ချေ။ ရထားအင်္ဂါ၊ အဆောက်အဦကြောင့် ရထားဟူ၍ ပြောဆိုမှု ဖြစ်သကဲ့သို့ ဤအတူ ခန္ဓာတို့ ရှိကုန်လတ်သော် သတ္တဝါဟူ၍ ပညတ်မှုသည် ဖြစ်၏။ မှန်၏၊ ဆင်းရဲ

သည်သာ ဖြစ်၏။ ဆင်းရဲသည်သာ တည်လည်း တည်၏။ ပျက်လည်း ပျက်၏။ ဆင်းရဲကိုကြဉ်ထား၍ (အခြားသတ္တဝါသည်) ဖြစ်သည် မဟုတ်။ ဆင်းရဲမှ အခြားသော သတ္တဝါသည် ချုပ်သည် မဟုတ်” ဟူ၍ ဝဇီရာဘိက္ခုနီမသည် ယုတ်မာသော မာရ်နတ်အား ဤစကားကို ပြောဆိုပြီဟူသော သုတ္တန် (ပါဠိ) ရှိသည်သာ မဟုတ်ပါလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ သြော် ရှိပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ ထို့ကြောင့် ပုဂ္ဂိုလ်ကို မှန်သောသဘော မြတ်သောသဘောအားဖြင့် ရအပ်၏ဟူ၍ မဆိုသင့်။

၂၃၄။ သကဝါဒီ။ ။ ပုဂ္ဂိုလ်ကို မှန်သောသဘော မြတ်သောသဘောအားဖြင့် ရအပ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ သြော် ရအပ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ “မြတ်စွာဘုရား ဆိတ်သုဉ်းသော လောက ဆိတ်သုဉ်းသော လောကဟူ၍ ပြောဆိုအပ်ပါသည်။ မြတ်စွာဘုရား အဘယ်မျှဖြင့် ဆိတ်သုဉ်းသော လောကဟူ၍ ပြောဆိုအပ်ပါသနည်း။ အာနန္ဒာ အကြင်ကြောင့် အတ္တမှ လည်းကောင်း၊ အတ္တနိယမှ လည်းကောင်း ဆိတ်သုဉ်း၏။ ထို့ကြောင့် ဆိတ်သုဉ်းသော လောကဟူ၍ ဆိုအပ်၏။ အာနန္ဒာ အဘယ်အရာသည် အတ္တမှ လည်းကောင်း၊ အတ္တနိယမှ လည်းကောင်း ဆိတ်သုဉ်းသနည်း။ အာနန္ဒာ စက္ခုသည် အတ္တမှ လည်းကောင်း၊ အတ္တနိယမှ လည်းကောင်း ဆိတ်သုဉ်း၏။ အဆင်း ‘ရူပါရုံ’ တို့သည် ဆိတ်သုဉ်းကုန်၏။ပ။ စက္ခုဝိညာဏ်သည် ဆိတ်သုဉ်း၏။ စက္ခုသမ္ပဿသည် ဆိတ်သုဉ်း၏။ စက္ခုသမ္ပဿဟူသော အကြောင်းကြောင့် ချမ်းသာလည်းဖြစ်သော ဆင်းရဲလည်းဖြစ်သော မဆင်းရဲ မချမ်းသာလည်းဖြစ်သော အကြင် ဝေဒနာသည် ဖြစ်၏။ ထိုဝေဒနာသည်လည်း အတ္တမှ လည်းကောင်း၊ အတ္တနိယမှ လည်းကောင်း ဆိတ်သုဉ်း၏။ သောတသည် ဆိတ်သုဉ်း၏။ပ။ အသံ ‘သဒ္ဒါရုံ’ တို့သည် ဆိတ်သုဉ်းကုန်၏။ ယာနသည် ဆိတ်သုဉ်း၏။ အနံ့ ‘ဂန္ဓာရုံ’ တို့သည် ဆိတ်သုဉ်းကုန်၏။ ဇိဝှါသည် ဆိတ်သုဉ်း၏။ အရသာ ‘ရသာရုံ’ တို့သည် ဆိတ်သုဉ်းကုန်၏။ ကာယသည် ဆိတ်သုဉ်း၏။ အတွေ့အထိ ‘ဖောဠဗ္ဗာရုံ’ တို့သည် ဆိတ်သုဉ်းကုန်၏။ စိတ်သည် ဆိတ်သုဉ်း၏။ သဘောတရားတို့သည် ဆိတ်သုဉ်းကုန်၏။ မနောဝိညာဏ်သည် ဆိတ်သုဉ်း၏။ မနောသမ္ပဿသည်ဆိတ်သုဉ်း၏။ မနောသမ္ပဿဟူသော အကြောင်းကြောင့် ချမ်းသာလည်းဖြစ်သော ဆင်းရဲလည်းဖြစ်သော မချမ်းသာ မဆင်းရဲလည်းဖြစ်သော အကြင်ဝေဒနာသည် ဖြစ်၏။ ထိုဝေဒနာသည်လည်း အတ္တမှ လည်းကောင်း၊ အတ္တနိယမှ လည်းကောင်း ဆိတ်သုဉ်း၏။ အာနန္ဒာ အကြင် အကြောင်းကြောင့် အတ္တမှ လည်းကောင်း၊ အတ္တနိယမှ လည်းကောင်း ဆိတ်သုဉ်း၏။ ထိုအကြောင်းကြောင့် ဆိတ်သုဉ်းသော လောကဟူ၍ ဆိုအပ်၏” ဟူ၍ အရှင်အာနန္ဒာသည် လျှောက်ထား၍ မြတ်စွာဘုရား ဟောတော်မူသော သုတ္တန် (ပါဠိ) ရှိသည်သာလျှင် မဟုတ်ပါလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ သြော် ရှိပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ ထို့ကြောင့် ပုဂ္ဂိုလ်ကို မှန်သောသဘော မြတ်သောသဘောအားဖြင့် ရအပ်၏ဟူ၍ မဆိုသင့်။

၂၃၅။ သကဝါဒီ။ ။ ပုဂ္ဂိုလ်ကို မှန်သောသဘော မြတ်သောသဘောအားဖြင့် ရအပ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ သြော် ရအပ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ မြတ်စွာဘုရားသည် အမှန်ကို ပြောဆိုလေ့ရှိသည်။ အခါအားလျော်စွာ ပြောဆိုလေ့ရှိသည်။ဟုတ်သည်ကို ပြောဆိုလေ့ရှိသည်။ မှန်ကန်သည်ကို ပြောဆိုလေ့ရှိသည်။ မချွတ်မယွင်း ပြောဆိုလေ့ ရှိသည်။ တစ်မျိုးတခြား မဟုတ်သည်ကို ပြောဆိုလေ့ရှိသည် မဟုတ်ပါလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ သြော်ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ “ရဟန်းတို့ အတ္တသည် ဖြစ်လတ်သော် ငါ၏ အတ္တနိယဟူသော အယူသည် ရှိရာ သလော၊ ရှိရာပါသည်ဘုရား။ ရဟန်းတို့ အတ္တနိယရှိလတ်သော် ငါသည် အတ္တဟူသော အယူသည် ရှိရာ သလော၊ ရှိရာပါသည်ဘုရား။ ရဟန်းတို့ အတ္တကို လည်းကောင်း၊ အတ္တနိယကို လည်းကောင်း အမှန် အားဖြင့် အဟုတ်အားဖြင့် မရအပ်သည် ရှိသော် ထိုခန္ဓာငါးပါးသည် လောကတည်း၊ ထိုခန္ဓာငါးပါးသည် အတ္တတည်း၊ ထို (ငါသည်) တမလွန်ဘဝ၌ ဖြစ်လိမ့်မည်၊ မြဲ၏၊ ခိုင်ခံ့၏၊ ထင်ရှားရှိ၏၊ မဖောက်ပြန်ခြင်း သဘော ရှိ၏၊ ထင်ရှားရှိသော မြေကြီး မြင်းမိုရ်တောင် လနေတို့နှင့် တူစွာ ထိုအတိုင်းပင် တည်တံ့လိမ့် မည်ဟု အကြင် အယူသည် ရှိ၏၊ ရဟန်းတို့ ဤအယူသည် အလုံးစုံ ပြည့်စုံသော လူမိုက်တို့၏ တရားပင် မဟုတ်ပါလော၊ မြတ်စွာဘုရား အဘယ်မှာ မဟုတ်ဘဲ ရှိပါမည်နည်း၊ အလုံးစုံ ပြည့်စုံသော လူမိုက်တို့၏ တရားပင် ဟုတ်ပါသည်ဘုရား” ဟူ၍ မြတ်စွာဘုရားသည် ဟောအပ်၏ဟူသော သုတ္တန် (ပါဠိ) ရှိပါ သလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ရှိပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ ထို့ကြောင့်ပင် ပုဂ္ဂိုလ်ကို မှန်သောသဘော မြတ်သောသဘောအားဖြင့် ရအပ်၏ဟု မဆိုသင့်။

၂၃၆။ သကဝါဒီ။ ။ ပုဂ္ဂိုလ်ကို မှန်သောသဘော မြတ်သောသဘောအားဖြင့် ရအပ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ရအပ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ မြတ်စွာဘုရားသည် အမှန်ကို ပြောဆိုလေ့ရှိသည်၊ အခါအားလျော်စွာ ပြောဆိုလေ့ ရှိသည်၊ ဟုတ်သည်ကို ပြောဆိုလေ့ရှိသည်၊ မှန်သည်ကို ပြောဆိုလေ့ရှိသည်၊ မချွတ်မယွင်းသည်ကို ပြောဆိုလေ့ရှိသည်၊ တစ်မျိုးတခြား မဟုတ်သည်ကို ပြောဆိုလေ့ရှိသည် မဟုတ်ပါလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ “သေနိယ လောက၌ ဤဆရာသုံးဦးတို့သည် ထင်ရှားရှိကုန်၏၊ ဆရာသုံးဦးတို့ကား အဘယ်တို့နည်း-

သေနိယဤလောက၌ အချို့သော ဆရာသည် ယခုဘဝ၌ပင် အတ္တကို အမှန်အားဖြင့် အဟုတ် အားဖြင့် ပညတ်၏၊ နောင်တမလွန်ဘဝ၌လည်း အတ္တကို အမှန်အားဖြင့် အဟုတ်အားဖြင့် ပညတ်၏။

သေနိယ ထို့ပြင် ဤလောက၌ အချို့သော ဆရာသည် ယခုဘဝ၌သာလျှင် အတ္တကို အမှန်အားဖြင့် အဟုတ်အားဖြင့် ပညတ်၏၊ နောင်တမလွန် ဘဝ၌ကား အတ္တကို အမှန်အားဖြင့် အဟုတ်အားဖြင့် မပညတ်။

သေနိယ ထိုမှတစ်ပါး ဤလောက၌ အချို့သော ဆရာကား ယခုဘဝ၌လည်း အတ္တကို အမှန်အား ဖြင့် အဟုတ်အားဖြင့် မပညတ်၊ နောင်တမလွန်ဘဝ၌လည်း အတ္တကို အမှန်အားဖြင့် အဟုတ်အားဖြင့် မပညတ်ချေ။

သေနိယ ထိုသုံးဦးတို့တွင် အကြင်ဆရာသည် ယခုဘဝ၌လည်း အတ္တကို အမှန်အားဖြင့် အဟုတ် အားဖြင့် ပညတ်၏၊ နောင်တမလွန်ဘဝ၌လည်း အတ္တကို အမှန်အားဖြင့် အဟုတ်အားဖြင့် ပညတ်၏၊ သေနိယ ဤဆရာကို သဿတအယူ ရှိသူဟု ဆိုအပ်၏။

သေနိယ ထိုသုံးဦးတို့တွင် အကြင်ဆရာသည် ယခုဘဝ၌သာလျှင် အတ္တကို အမှန်အားဖြင့် အဟုတ် အားဖြင့် ပညတ်၏၊ နောင်တမလွန်ဘဝ၌ကား အတ္တကို အမှန်အားဖြင့် အဟုတ်အားဖြင့် မပညတ်၊ သေနိယ ဤဆရာကို ဥစ္ဆေဒအယူ ရှိသူဟု ဆိုအပ်၏။

သေနိယ ထိုသုံးဦးတို့တွင် အကြင်ဆရာသည် ယခုဘဝ၌လည်း အတ္တကို အမှန်အားဖြင့် အဟုတ် အားဖြင့် မပညတ်၊ နောင်တမလွန်ဘဝ၌လည်း အတ္တကို အမှန်အားဖြင့် အဟုတ်အားဖြင့် မပညတ်ချေ။ သေနိယ ဤဆရာကို မြတ်စွာဘုရားဟူ၍ ဆိုအပ်၏။

သေနိယ ဤဆရာသုံးဦးတို့သည် လောက၌ ထင်ရှားရှိကုန်၏” ဟူ၍ မြတ်စွာဘုရား ဟောအပ်၏ ဟူသော သုတ္တန် (ပါဠိ) ရှိသည် မဟုတ်ပါလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ သြော် ရှိပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ ထို့ကြောင့်ပင် ပုဂ္ဂိုလ်ကို မှန်သောသဘော မြတ်သောသဘောအားဖြင့် ရအပ်၏ဟု မဆိုသင့်။

၂၃၇။ သကဝါဒီ။ ။ ပုဂ္ဂိုလ်ကို မှန်သောသဘော မြတ်သောသဘောအားဖြင့် ရအပ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ သြော် ရအပ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ မြတ်စွာဘုရားသည် အမှန်ကို ပြောဆိုလေ့ရှိသည်၊ အခါအားလျော်စွာ ပြောဆိုလေ့ ရှိသည်၊ ဟုတ်သည်ကို ပြောဆိုလေ့ရှိသည်၊ မှန်သည်ကို ပြောဆိုလေ့ရှိသည်၊ မချွတ်မယွင်း ပြောဆိုလေ့ ရှိသည်၊ တစ်မျိုးတခြား မဟုတ်သည်ကို ပြောဆိုလေ့ရှိသည် မဟုတ်ပါလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ သြော်ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ မြတ်စွာဘုရားသည် “ထောပတ်အိုး” ဟူ၍ (သုံးနှုန်း) ပြောဆိုအပ်သည် မဟုတ်ပါ လော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ သြော် ပြောဆိုပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ ထောပတ်အိုးကို ပြုလုပ်သော တစ်စုံတစ်ယောက်သော ပုဂ္ဂိုလ်သည် ရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။ သကဝါဒီ။ ။ ထို့ကြောင့်ပင် ပုဂ္ဂိုလ်ကို မှန်သောသဘော မြတ်သောသဘောအားဖြင့် ရအပ်၏ဟူ၍မဆိုသင့်။

၂၃၈။ သကဝါဒီ။ ။ ပုဂ္ဂိုလ်ကို မှန်သောသဘော မြတ်သောသဘောအားဖြင့် ရအပ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ သြော် ရအပ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ မြတ်စွာဘုရားသည် အမှန်ကို ပြောဆိုလေ့ရှိသည်၊ အခါအားလျော်စွာ ပြောဆိုလေ့ ရှိသည်၊ ဟုတ်သည်ကို ပြောဆိုလေ့ရှိသည်၊ မှန်သည်ကို ပြောဆိုလေ့ရှိသည်၊ မချွတ်မယွင်း ပြောဆိုလေ့ ရှိသည်၊ တစ်မျိုးတခြား မဟုတ်သည်ကို ပြောဆိုလေ့ရှိသည် မဟုတ်ပါလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ သြော်ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ မြတ်စွာဘုရားသည် ဆီအိုး၊ ပျားရည်အိုး၊ တင်လဲအိုး၊ နို့ရေအိုး၊ ရေအိုး၊ သောက် ရေခွက်၊ ရေကျည်တောက်၊ ရေဖလား၊ နိစ္စဘတ်ဆွမ်း၊ အမြဲလျှူသော ယာဂုဟူ၍ (သုံးနှုန်း) ပြောဆိုအပ် ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ သြော် ပြောဆိုအပ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ မြဲသော ခိုင်ခံ့သော ထင်ရှားရှိသော ဖောက်ပြန်ခြင်းသဘော မရှိသော တစ်စုံတစ်ခု သော ယာဂုသည် ရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။

သကဝါဒီ။ ။ ထို့ကြောင့်ပင် ပုဂ္ဂိုလ်ကို မှန်သောသဘော မြတ်သောသဘောအားဖြင့် ရအပ်၏ဟူ၍ မဆိုသင့်။ [အကျဉ်းချုံးထား၏။]

အဋ္ဌကနိဂ္ဂဟကထာ၊ ပေယျာလကထာ၊ သန္တာဝနိယကထာ၊ ဥပါဒါယကထာ၊ ငါးခုမြောက် စိတ္တကထာ၊ ကလျာဏကထာ၊ ဣဒ္ဓိကထာ၊ ရှစ်ခုမြောက် သုတ္တာ ဟရဏကထာတို့တည်း။

ပုဂ္ဂလကထာ ပြီး၏။

၁။ ဤသို့သဘောရှိသော သစ္စိကဋ္ဌမျိုး မရှိနိုင်သောကြောင့် ပရဝါဒီက ပဋိက္ခေပပြု၍ ဖြေသည်။

၂။ ပုဂ္ဂိုလ်ကို ရည်ရွယ်၍ ပရဝါဒီက ဝန်ခံပြန်သည်။

၃။ ‘ဇာတိဓမ္မာ ဇရာဓမ္မာ အထော မရဏဓမ္မိနော’ အစရှိသော သုတ်၏ အစွမ်းဖြင့် ဝန်ခံရ၏။

၄။ ပုဂ္ဂိုလ်၏ သင်္ခတအဖြစ်ကိုမူ အလိုမရှိသောကြောင့် ပယ်ပြန်သည်။

၅။ ‘ဒုက္ခမေဝ ဟိ သမ္မောတိ၊ ဒုက္ခံ တိဋ္ဌတိ ဝေတိစ’ အစရှိသည်ကို ဟောတော်မူသောကြောင့် ပုဂ္ဂိုလ်၏ ဥပါဒ်စသည် တို့ကား မသင့်ကုန်ဟု နှလုံးပြု၍ ဝန်ခံပြန်သည်။

၆။ ‘သင်ပရဝါဒီဆရာသည် ပုဂ္ဂိုလ်၏ သင်္ခတအဖြစ်ကို အလိုမရှိသော်လည်း ဥပါဒ် ဌီ ဘင်ရိုပါမူ သင်္ခတသာ ဖြစ်ရာ၏။ အသင်္ခတအဖြစ်ကို အလို မရှိသော်လည်း ဥပါဒ် ဌီ ဘင် မရှိပါမူ အသင်္ခတသာ ဖြစ်ရာ၏’ ဟု အပြစ်ကိုပင် ပြသည်။

၇။ ဝေဒနာကို ခံစားလတ်သော် သိမ်းဆည်းအပ်သော ဝေဒနာရှိသော ယောဂီပုဂ္ဂိုလ်သည်သာ သိနိုင်၏။ ဗာလပုထုဇဉ် ကား မသိနိုင်။

၈။ ပဉ္စဝေါကာရ၏ အစွမ်းအားဖြင့် ဝန်ခံသည်။

၉။ တံ ဇီဝံ တံ သရီရန္တိ အဗျာကတမေတံဟူသော သုတ်နှင့် ဆန့်ကျင်သည်ကို ကြောက်သောကြောင့် ပရဝါဒီက ပဋိက္ခေပပြု၍ ဖြေသည်။

၁၀။ စတုဝေါကာရ၏ အစွမ်းအားဖြင့် ဝန်ခံသည်။

၁၁။ အညံ ဇီဝံ အညံ သရီရန္တိ အဗျာကတမေတံဟူသော သုတ်နှင့် ဆန့်ကျင်သည်ကို ကြောက်သောကြောင့် ပရဝါဒီက ပဋိက္ခေပပြု၍ ဖြေသည်။

၁၂။ အတ္တဇီဝပုဂ္ဂလမှ ကင်းကုန်၏။ တစ်ခုသော တရား၌မျှ ပုဂ္ဂိုလ် မရှိဟု ဆိုလိုသည်။

ကထာဝတ္ထုပါဠိတော်

=== ၁ - ပုဂ္ဂလကထာ ===

၂ - ပရိဟာနိကထာ

၁ - ဝါဒယုတ္တိပရိဟာနိ

၂၃၉။ သကဝါဒီ။ ။ ရဟန္တာသည် ရဟန္တာအဖြစ်မှ ဆုတ်ယုတ် (လျော့ကျ) နိုင်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ဆုတ်ယုတ် (လျော့ကျ) နိုင်ပါ၏။^၁

သကဝါဒီ။ ။ အလုံးစုံသော ဘဝတို့၌ ရဟန္တာသည် ရဟန္တာအဖြစ်မှ ဆုတ်ယုတ် (လျော့ကျ) နိုင်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။^၂

သကဝါဒီ။ ။ အလုံးစုံသော ဘဝတို့၌ ရဟန္တာသည် ရဟန္တာအဖြစ်မှ ဆုတ်ယုတ် (လျော့ကျ) နိုင်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ဆုတ်ယုတ် (လျော့ကျ) နိုင်ပါ၏။^၃

သကဝါဒီ။ ။ အလုံးစုံသောဘဝတို့၌ ရဟန္တာအား ဆုတ်ယုတ် (လျော့ကျ) မှု (ရှိနိုင်ပါသလော။)

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။^၄

သကဝါဒီ။ ။ ရဟန္တာသည် ရဟန္တာအဖြစ်မှ ဆုတ်ယုတ် (လျော့ကျ) နိုင်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ဆုတ်ယုတ် (လျော့ကျ) နိုင်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ ရဟန္တာသည် ရဟန္တာအဖြစ်မှ အခါခပ်သိမ်း ဆုတ်ယုတ် (လျော့ကျ) နိုင်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။^၅

သကဝါဒီ။ ။ ရဟန္တာသည် ရဟန္တာအဖြစ်မှ အခါခပ်သိမ်း ဆုတ်ယုတ် (လျော့ကျ) နိုင်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ဆုတ်ယုတ် (လျော့ကျ) နိုင်ပါ၏။^၆

သကဝါဒီ။ ။ ရဟန္တာအား ဆုတ်ယုတ် (လျော့ကျ) မှု အခါခပ်သိမ်း ရှိနိုင်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။^၇

သကဝါဒီ။ ။ ရဟန္တာသည် ရဟန္တာအဖြစ်မှ ဆုတ်ယုတ် (လျော့ကျ) နိုင်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ဆုတ်ယုတ် (လျော့ကျ) နိုင်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ အလုံးစုံသော ရဟန္တာတို့သည်ပင် ရဟန္တာအဖြစ်မှ ဆုတ်ယုတ် (လျော့ကျ) နိုင်ပါကုန်သလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။^၈

သကဝါဒီ။ ။ အလုံးစုံသော ရဟန္တာတို့သည်ပင် ရဟန္တာအဖြစ်မှ ဆုတ်ယုတ် (လျော့ကျ) နိုင်ပါကုန်သလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ဆုတ်ယုတ် (လျော့ကျ) နိုင်ပါကုန်၏။^၉

သကဝါဒီ။ ။ အလုံးစုံသော ရဟန္တာတို့အားသာလျှင် ဆုတ်ယုတ် လျော့ကျမှု (ရှိနိုင်ပါသလော)။
ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။^{၁၀}

သကဝါဒီ။ ။ ရဟန္တာသည် ရဟန္တာအဖြစ်မှ ဆုတ်ယုတ် (လျော့ကျ) နိုင်ပါသလော။
ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ဆုတ်ယုတ် (လျော့ကျ) နိုင်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ ရဟန္တာသည် ရဟန္တာအဖြစ်မှ ဆုတ်ယုတ် (လျော့ကျ) လတ်သော် ဖိုလ်လေးပါးတို့မှ ဆုတ်ယုတ် (လျော့ကျ) နိုင်ပါသလော။
ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။^{၁၁}

ပရဝါဒီ။ ။ သူဌေးသည် ဥစ္စာလေးသိန်းတို့ဖြင့် သူဌေးအဖြစ်ကို ပြုစေသည် ဖြစ်၍ ဥစ္စာတစ်သိန်း ဆုတ်ယုတ်လတ်သော် သူဌေးအဖြစ်မှ ဆုတ်ယုတ် (လျော့ကျ) သူ ဖြစ်ပါသလော။
သကဝါဒီ။ ။ ဪ ဆုတ်ယုတ် (လျော့ကျ) သူ ဖြစ်ပါ၏။^{၁၂}

ပရဝါဒီ။ ။ အလုံးစုံသော စည်းစိမ်ဥစ္စာမှ ဆုတ်ယုတ် (လျော့ကျ) သူ ဖြစ်ပါသလော။
သကဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။^{၁၃}

သကဝါဒီ။ ။ သူဌေးသည် ဥစ္စာလေးသိန်းတို့ဖြင့် သူဌေးအဖြစ်ကို ပြုစေသည် ဖြစ်၍ ဥစ္စာတစ်သိန်း ဆုတ်ယုတ်လတ်သော် အလုံးစုံသော စည်းစိမ်ဥစ္စာမှ ဆုတ်ယုတ် (လျော့ကျ)ခြင်းငှါ ထိုက်ပါသလော။
ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ထိုက်ပါ၏။^{၁၄}

သကဝါဒီ။ ။ ရဟန္တာသည် ရဟန္တာအဖြစ်မှ ဆုတ်ယုတ် (လျော့ကျ) လတ်သော် ဖိုလ်လေးပါးတို့မှ ဆုတ်ယုတ် (လျော့ကျ)ခြင်းငှါ ထိုက်ပါသလော။
ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။^{၁၅}

၁။ ပရိဟာနိကထာကို ဟောရခြင်းအကြောင်း- ဒွေမေ ဘိက္ခဝေ ဓမ္မာ သေက္ခဿ ဘိက္ခုနော ပရိဟာနာယ သံဝတ္တန္တိ ပဋိမေ ဘိက္ခဝေ ဓမ္မာသမယဝိမုတ္တဿ ဘိက္ခုနော ပရိဟာနာယ သံဝတ္တန္တိ ဤသို့ အစရှိသော သုတ်တို့ကို အမှီပြု၍ သမ္ပိတိယဂိုဏ်းဝဇ္ဇိပုတ္တကဂိုဏ်း သဗ္ဗတ္ထိဝါဒီ ဂိုဏ်း အချို့သော မဟာသံဃိကဂိုဏ်းဟူသော ပရဝါဒီဆရာတို့သည် သကဒါဂါမ် အနာဂါမ်ပုဂ္ဂိုလ်တို့၏ လည်းကောင်း၊ ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်၏ လည်းကောင်း မိမိတို့ ရပြီးသော ဖိုလ်မှ ဆုတ်ယုတ် လျော့ကျခြင်းကို ပြောဆိုကြကုန်၏။ ထို့ကြောင့် ထိုဆရာတို့၏ အယူဝါဒကို ဖျက်ဆီးခြင်းငှါ ဤပရိဟာနိကထာကို ဟောတော်မူသည်။

၂။ အရဟတ္တဖိုလ်မှ အစဉ်အတိုင်း ဆုတ်ယုတ်လျော့ကျခဲ့၍ သောတာပတ္တိဖိုလ်၌ တည်လတ်သော် မဆုတ်ယုတ် မလျော့ကျတော့ပေ။ အထက်ဖိုလ်သုံးပါးတို့၌ တည်နေသူအားသာ ဆုတ်ယုတ်လျော့ကျသည်။ ရူပဘဝ အရူပဘဝတို့၌ တည်နေသော ရဟန္တာအား အရဟတ္တဖိုလ်မှ မဆုတ်ယုတ် မလျော့ကျနိုင်၊ ကမ္မာရာမတာအစရှိသော ဆုတ်ယုတ်ကြောင်း တရားရှိသည့် ကာမဘဝ၌ တည်နေသော ရဟန္တာအားသာ ဆုတ်ယုတ်လျော့ကျနိုင်၏ဟူသော အလိုဖြင့် ဤဒုတိယ အမေးကို ပဋိက္ခေပပြု၍ ဖြေသည်။

၃။ ကာမဘဝအားလုံး၌ ဆုတ်ယုတ်လျော့ကျကြောင်း ကာမဂုဏ်တို့ရှိသောကြောင့် ကာမဘဝအားလုံးကို ရည်ရွယ်၍ ပရဝါဒီက ဝန်ခံသည်။

၄။ ဆုတ်ယုတ်လျော့ကျကြောင်း တရားတို့ကို မေးသည် ဖြစ်ရကား ကမ္မာရာမတာအစရှိသော တရားတို့နှင့် အထူးအားဖြင့် ကာမရာဂ ဗျာပါဒတရားတို့သာ ဆုတ်ယုတ်လျော့ကျကြောင်း ဖြစ်သည်။ ထိုတရားတို့ကား ရူပဘဝ အရူပဘဝတို့၌ မရှိသောကြောင့် ပရဝါဒီက ပဋိက္ခေပပြု၍ ဖြေသည်။

၅။ အသင့်အတင့်အားဖြင့် နှလုံးသွင်းသော အခါ၌ မဆုတ်ယုတ် မလျော့ကျနိုင်သောကြောင့် ပရဝါဒီက ပဋိက္ခေပပြု၍ ဖြေသည်။

- ၆။ မသင့်မတင့်သောအားဖြင့် နှလုံးသွင်းသောပုဂ္ဂိုလ်အား ညဉ့်အဖို့၌ ဖြစ်စေ၊ နေ့အဖို့၌ ဖြစ်စေ အခါခပ်သိမ်း ဆုတ်ယုတ် လျော့ကျနိုင်သောကြောင့် ပရဝါဒီက ဝန်ခံပြန်သည်။
- ၇။ ဆုတ်ယုတ်လျော့ကျခြင်းကို ပြုတတ်သော တရားအပေါင်း ရှိလတ်သော် တစ်ခဏမျှ ဆုတ်ယုတ်လျော့ကျသည် မည်၏။ ထိုသို့ ဆုတ်ယုတ်လျော့ကျသည်မှ ရှေးအဖို့၌ မဆုတ်ယုတ်မလျော့ကျမှု၌ နောက်မှ ဆုတ်ယုတ်လျော့ကျသူအား အခါခပ်သိမ်း ဆုတ်ယုတ်လျော့ကျမှု မရှိနိုင်ရကား ပရဝါဒီက ပဋိက္ခေပပြု၍ ဖြေသည်။
- ၈။ တိက္ခိန္ဒြိယရဟန္တာတို့ကို ရည်ရွယ်လျက် ပရဝါဒီက ပဋိက္ခေပပြု၍ ဖြေသည်။
- ၉။ မုဒိန္ဒြိယရဟန္တာတို့ကို ရည်ရွယ်၍ ပရဝါဒီက ဝန်ခံပြန်သည်။
- ၁၀။ တိက္ခိန္ဒြိယရဟန္တာအားလုံးတို့အား ဆုတ်ယုတ်လျော့ကျမှု မရှိနိုင်ဟု နှလုံးသွင်း၍ ပရဝါဒီက ပဋိက္ခေပပြု၍ ဖြေသည်။
- ၁၁။ ဖိုလ်လေးပါးလုံးတို့မှ လျော့ကျမှုကို အလိုမရှိ၊ အထက်ဖိုလ်သုံးပါးတို့မှ လျော့ကျမှုကိုသာ အလိုရှိရကား ပရဝါဒီက ပဋိက္ခေပပြု၍ ဖြေသည်။
- ၁၂။ တစ်စိတ်တစ်ဒေသအားဖြင့် ဆုတ်ယုတ်လျော့ကျသည်ကို ရည်ရွယ်၍ သကဝါဒီက ဝန်ခံသည်။
- ၁၃။ အလုံးစုံသော စည်းစိမ်ဥစ္စာတို့မှ မလျော့ကျသောကြောင့် သကဝါဒီက ပဋိက္ခေပပြု၍ ဖြေသည်။ ဤဥပမာ အတူပင် ရဟန္တာအား ဖိုလ်လေးပါးလုံးတို့မှ လျော့ကျခြင်း မဟုတ်ဘဲ အထက်ဖိုလ်သုံးပါးတို့ လျော့ကျခြင်းသာ ဖြစ်၏ဟု ပရဝါဒီက ဆိုလိုသည်။
- ၁၄။ အမြဲနိယာမအားဖြင့် စည်းစိမ်ဥစ္စာအားလုံးတို့မှ ဆုတ်ယုတ်လျော့ကျထိုက်သည်ကို မမြင်သောကြောင့် ပရဝါဒီက ဝန်ခံသည်။
- ၁၅။ နိယတော သမ္မောဓိပရာယဇောဟူသော စကား၏ အနက်ကို မသင့်လျော်သောအားဖြင့် ယူ၍ မိမိအယူဝါဒ၌ တည်၍ သောတာပတ္တိဖိုလ်မှ ဆုတ်ယုတ်လျော့ကျခြင်းငှါ မထိုက်သည်ကို ရည်ရွယ်လျက် ပရဝါဒီက ပဋိက္ခေပပြုလျက် ဖြေသည်။

သကဝါဒီ။ ။ သကဒါဂါမ်သည် သကဒါဂါမ်ဖိုလ်မှ ဆုတ်ယုတ် (လျော့ကျ) လတ်သော် အဘယ်၌ တည်ပါသနည်း။

ပရဝါဒီ။ ။ သောတာပတ္တိဖိုလ်၌ တည်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ သောတာပန်သည် သောတာပတ္တိဖိုလ်မှ ဆုတ်ယုတ် (လျော့ကျ) လတ်သော် ပုထုဇဉ် ဘုံ၌ တည်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ ဖိနိပိထိုက်သော အပြစ်ကို ဝန်ခံလော့-ဖိနိပိပုံ

အရှင်ပရဝါဒီ ရဟန္တာသည် ရဟန္တာအဖြစ်မှ ဆုတ်ယုတ် (လျော့ကျ) လတ်သော် အနာဂါမ်ဖိုလ်၌ တည်ခဲ့ပါမူ အနာဂါမ်သည် အနာဂါမ်ဖိုလ်မှ ဆုတ်ယုတ် (လျော့ကျ) လတ်သော် သကဒါဂါမ်ဖိုလ်၌ တည်ခဲ့ပါမူ သကဒါဂါမ်သည် သကဒါဂါမ်ဖိုလ်မှ ဆုတ်ယုတ် (လျော့ကျ) လတ်သော် သောတာပတ္တိဖိုလ်၌ တည်ခဲ့ပါမူ ထိုအကြောင်းကြောင့် သောတာပန်သည် သောတာပတ္တိဖိုလ်မှ ဆုတ်ယုတ် (လျော့ကျ) လတ် သော် ပုထုဇဉ်ဘုံ၌ တည်၏ဟူ၍ ဆိုသင့်၏။

သကဝါဒီ။ ။ ရဟန္တာသည် ရဟန္တာအဖြစ်မှ ဆုတ်ယုတ် (လျော့ကျ) လတ်သော် သောတာပတ္တိဖိုလ် ၌ တည်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ တည်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ သောတာပတ္တိဖိုလ်၏ အခြားမဲ့၌ အရဟတ္တဖိုလ်ကို ပင် မျက်မှောက်ပြုပါသလော။^၂

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။^၃

၂၄၂။ သကဝါဒီ။ ။ ရဟန္တာသည် ရဟန္တာအဖြစ်မှ ဆုတ်ယုတ် (လျော့ကျ) နိုင်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ဆုတ်ယုတ် (လျော့ကျ) နိုင်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ သောတာပန်သည် သောတာပတ္တိဖိုလ်မှ ဆုတ်ယုတ် (လျော့ကျ) နိုင်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ ရဟန္တာသည် လည်းကောင်း၊ သောတာပန်သည် လည်းကောင်း အဘယ်ပုဂ္ဂိုလ်သည် အလွန် များပြားသော ကိလေသာတို့ကို ပယ်ရှားအပ်ပါကုန်သနည်း။^၄

ပရဝါဒီ။ ။ ရဟန္တာသည် အလွန်များသော ကိလေသာတို့ကို ပယ်ရှားအပ်ပါကုန်၏။

သကဝါဒီ။ ။ အရှင်ပရဝါဒီ ရဟန္တာသည် အလွန်များပြားသော ကိလေသာတို့ကို ပယ်ရှားအပ်ပါ ကုန်လျက် ရဟန္တာသည် ရဟန္တာအဖြစ်မှ ဆုတ်ယုတ် (လျော့ကျ) နိုင်ပါမူ ထိုအကြောင်းကြောင့် သောတာပန်သည် သောတာပတ္တိဖိုလ်မှ ဆုတ်ယုတ် (လျော့ကျ) နိုင်၏ဟု ဆိုသင့်၏။

သကဝါဒီ။ ။ ရဟန္တာသည် ရဟန္တာအဖြစ်မှ ဆုတ်ယုတ် (လျော့ကျ) နိုင်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ဆုတ်ယုတ် (လျော့ကျ) နိုင်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ သကဒါဂါမ်သည် သကဒါဂါမ်ဖိုလ်မှ ဆုတ်ယုတ် (လျော့ကျ) နိုင်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ ရဟန္တာသည် လည်းကောင်း၊ သကဒါဂါမ်သည် လည်းကောင်း အဘယ်ပုဂ္ဂိုလ်သည် အလွန် များပြားသော ကိလေသာတို့ကို ပယ်ရှားအပ်ပါကုန်သနည်း။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ သြာ် ဆုတ်ယုတ် (လျောကျ) နိုင်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ ရဟန္တာသည် တပ်စွန်းမှု ‘ရာဂ’ ကို ပယ်ရှားအပ်ပြီးဖြစ်သည်။ အမြစ်အရင်းကို ဖြတ် အပ်ပြီး ဖြစ်သည်။ နုတ်အပ်ပြီးသော ထန်းပင်ရာကဲ့သို့ ပြုပြီးသည်။ တစ်ဖန် မဖြစ်အောင် ပြုပြီးသည်။ နောင်အခါ ဖြစ်ပေါ်ခြင်းသဘော မရှိသည် မဟုတ်ပါလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ သြာ်ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ အရှင်ပရဝါဒီ ရဟန္တာသည် တပ်စွန်းမှု ‘ရာဂ’ ကို ပယ်ရှားအပ်ပြီးသည်။ အမြစ်အရင်း ကို ဖြတ်အပ်ပြီးသည်။ နုတ်အပ်ပြီးသော ထန်းပင်ရာကဲ့သို့ ပြုပြီးသည်။ တစ်ဖန် မဖြစ်အောင် ပြုပြီးသည်။ နောင်အခါ ဖြစ်ပေါ်ခြင်းသဘော မရှိသည် ဖြစ်ခဲ့ပါမူ ထိုအကြောင်းကြောင့် ရဟန္တာသည် ရဟန္တာအဖြစ် မှ ဆုတ်ယုတ် (လျောကျ) နိုင်၏ဟူ၍ မဆိုသင့်။

သကဝါဒီ။ ။ ရဟန္တာသည် ရဟန္တာအဖြစ်မှ ဆုတ်ယုတ် (လျောကျ) နိုင်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ သြာ် ဆုတ်ယုတ် (လျောကျ) နိုင်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ ရဟန္တာသည် ပြစ်မှားမှု ‘ဒေါသ’ ကို ပယ်ရှားအပ်ပြီးသည်။ပ။ တွေဝေမှု ‘မောဟ’ ကို ပယ်ရှားအပ်ပြီးသည်။ ထောင်လွှားမှု ‘မာန’ ကို ပယ်ရှားအပ်ပြီးသည်။ အမြင်မှားမှု ‘ဒိဋ္ဌိ’ ကို ပယ်ရှားအပ် ပြီးသည်။ ယုံမှားမှု ‘ဝိစိကိစ္ဆာ’ ကို ပယ်ရှားအပ်ပြီးသည်။ (စိတ်၏) ထိုင်းမှိုင်းမှု ‘ထိန’ ကို ပယ်ရှားအပ်ပြီး သည်။ ပျံ့လွင့်မှု ‘ဥဒ္ဓစ္စ’ ကို ပယ်ရှားအပ်ပြီးသည်။ မရှက်မှု ‘အဟိရိက’ ကို ပယ်ရှားအပ်ပြီးသည်။ မကြောက်လန့်မှု ‘အနောတ္တပ္ပ’ ကို ပယ်ရှားအပ်ပြီးသည်။ အမြစ်အရင်းကို ဖြတ်အပ်ပြီးသည်။ နုတ်အပ်ပြီး သော ထန်းပင်ရာကဲ့သို့ ပြုပြီးသည်။ တစ်ဖန် မဖြစ်အောင် ပြုပြီးသည်။ နောင်အခါ ဖြစ်ပေါ်ခြင်းသဘော မရှိသည် မဟုတ်ပါလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ သြာ်ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ အရှင်ပရဝါဒီ မကြောက်လန့်မှု ‘အနောတ္တပ္ပ’ ကို ပယ်ရှားအပ်ပြီးသည်။ အမြစ်အရင်း ကို ဖြတ်အပ်ပြီးသည်။ နုတ်အပ်ပြီးသော ထန်းပင်ရာကဲ့သို့ ပြုပြီးသည်။ တစ်ဖန်မဖြစ်အောင် ပြုပြီးသည်။ နောင်အခါ ဖြစ်ပေါ်ခြင်းသဘော မရှိသည် ဖြစ်ခဲ့ပါမူ ထိုအကြောင်းကြောင့် ရဟန္တာသည် ရဟန္တာအဖြစ် မှ ဆုတ်ယုတ် (လျောကျ) နိုင်၏ဟူ၍ မဆိုသင့်။

သကဝါဒီ။ ။ ရဟန္တာသည် ရဟန္တာအဖြစ်မှ ဆုတ်ယုတ် (လျောကျ) နိုင်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ သြာ် ဆုတ်ယုတ် (လျောကျ) နိုင်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ ရဟန္တာသည် တပ်စွန်းမှု ‘ရာဂ’ ကို ပယ်ရှားခြင်းငှါ မဂ်ကို ပွားများပြီးသူ မဟုတ်ပါ လော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ သြာ်ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ အရှင်ပရဝါဒီ ရဟန္တာသည် တပ်စွန်းမှု ‘ရာဂ’ ကို ပယ်ရှားခြင်းငှါ မဂ်ကို ပွားများပြီး ဖြစ်ခဲ့ပါမူ ရဟန္တာသည် ရဟန္တာအဖြစ်မှ ဆုတ်ယုတ် (လျောကျ) နိုင်၏ဟူ၍ မဆိုသင့်။

သကဝါဒီ။ ။ ရဟန္တာသည် ရဟန္တာအဖြစ်မှ ဆုတ်ယုတ် (လျောကျ) နိုင်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ သြာ် ဆုတ်ယုတ် (လျောကျ) နိုင်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ ရဟန္တာသည် တပ်စွန်းမှု ‘ရာဂ’ ကို ပယ်ရှားခြင်းငှါ သတိပဋ္ဌာန်တို့ကို ပွားများပြီးသူ မဟုတ်ပါလော။ပ။ သမ္ပပ္ပဓာန်တို့ကို ပွားများပြီးသူ မဟုတ်ပါလော။ပ။ ဣဒ္ဓိပါဒ်တို့ကို ပွားများပြီးသူ

မဟုတ်ပါလော။ ကုန္ဒတို့ကို ပွားများပြီးသူ မဟုတ်ပါလော။ ဗိုလ်တို့ကို ပွားများပြီးသူ မဟုတ်ပါလော။ ဗောဇ္ဈင်တို့ကို ပွားများပြီးသူ မဟုတ်ပါလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဩော်ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ အရှင်ပရဝါဒီ ရဟန္တာသည် တပ်စွန်းမှု ‘ရာဂ’ ကို ပယ်ရှားခြင်းငှါ ဗောဇ္ဈင်တို့ကို ပွားများပြီးသူ ဖြစ်ခဲ့ပါမူ ရဟန္တာသည် ရဟန္တာအဖြစ်မှ ဆုတ်ယုတ် (လျော့ကျ) နိုင်၏ဟူ၍ မဆိုသင့်။

သကဝါဒီ။ ။ ရဟန္တာသည် ရဟန္တာအဖြစ်မှ ဆုတ်ယုတ် (လျော့ကျ) နိုင်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဩော် ဆုတ်ယုတ် (လျော့ကျ) နိုင်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ ရဟန္တာသည် ပြစ်မှားမှု ‘ဒေါသ’ ကို ပယ်ရှားခြင်းငှါပ။ မကြောက်လန့်မှု ‘အနောတ္တပ္ပ’ ကို ပယ်ရှားခြင်းငှါ မဂ်ကို ပွားများပြီးသူ မဟုတ်ပါလော။ပ။ ဗောဇ္ဈင်တို့ကို ပွားများပြီးသူ မဟုတ်ပါလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဩော်ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ အရှင်ပရဝါဒီ ရဟန္တာသည် မကြောက်လန့်မှု ‘အနောတ္တပ္ပ’ ကို ပယ်ရှားခြင်းငှါ ဗောဇ္ဈင် တို့ကို ပွားများပြီးသူ ဖြစ်ခဲ့ပါမူ ရဟန္တာသည် ရဟန္တာအဖြစ်မှ ဆုတ်ယုတ် (လျော့ကျ) နိုင်၏ဟူ၍ မဆို သင့်။

၂၆၁။ သကဝါဒီ။ ။ ရဟန္တာသည် ရဟန္တာအဖြစ်မှ ဆုတ်ယုတ် (လျော့ကျ) နိုင်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဩော် ဆုတ်ယုတ် (လျော့ကျ) နိုင်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ ရဟန္တာသည် တပ်စွန်းမှု ‘ရာဂ’ ကင်းပြီးသူ၊ ပြစ်မှားမှု ‘ဒေါသ’ ကင်းပြီးသူ၊ တွေဝေမှု ‘မောဟ’ ကင်းပြီးသူ၊ ပြုဖွယ်ကိစ္စကို ပြုပြီးသူ၊ ခန္ဓာဝန်ကို ချပြီးသူ၊ မိမိအကျိုးစီးပွားကို ရပြီးသူ၊ ဘဝ သံယောဇဉ် ကုန်ပြီးသူ၊ ကောင်းစွာ သိ၍ လွတ်မြောက်ပြီးသူ၊ (အဝိဇ္ဇာ) တံခါးကျည်ကို ပစ်လွှတ်ပြီးသူ၊ (ကံသင်္ခါရ) ကျိုးမြောင်းကို ဖျက်ဆီးပြီးသူ၊ (တဏှာ) တံခါးတိုင်ကို နုတ်ပြီးသူ၊ (အောက်ပိုင်း သံယောဇဉ် ငါးပါး) တံခါးရွက် မရှိသူ၊ အရိယာ ဖြစ်သူ၊ (မာန) တံခွန်ကို ချပြီးသူ၊ (ခန္ဓာ) ဝန်ကို ချပြီးသူ၊ (မာန) နှင့် မယှဉ်သူ၊ အောင်မြင်အပ်သော ရန်ကို ကောင်းစွာ အောင်မြင်ပြီးသူ မဟုတ်ပါလော။ ထိုရဟန္တာသည် ဒုက္ခကို ပိုင်းခြား၍ သိပြီးသူ၊ သမုဒယသစ္စာကို ပယ်ရှားပြီးသူ၊ နိရောဓသစ္စာကို မျက်မှောက်ပြုပြီးသူ၊ မဂ္ဂသစ္စာကို ပွားများပြီးသူ၊ အထူးသိထိုက်သော တရားကို အထူးသိပြီးသူ၊ ပိုင်းခြား၍ သိထိုက်သော တရားကို ပိုင်းခြား၍ သိပြီးသူ၊ ပယ်ရှားထိုက်သော တရားကို ပယ်ရှားပြီးသူ၊ ပွားများထိုက်သော တရား ကို ပွားများပြီးသူ၊ မျက်မှောက်ပြုထိုက်သော တရားကို မျက်မှောက်ပြုပြီးသူ မဟုတ်ပါလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဩော်ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ အရှင်ပရဝါဒီ ရဟန္တာသည် တပ်စွန်းမှု ‘ရာဂ’ ကင်းပြီးသူ၊ ပြစ်မှားမှု ‘ဒေါသ’ ကင်းပြီး သူ၊ တွေဝေမှု ‘မောဟ’ ကင်းပြီးသူ ဖြစ်ခဲ့ပါပ။ (ထိုရဟန္တာသည်) မျက်မှောက်ပြုထိုက်သော တရားကို မျက်မှောက်ပြုပြီးသူ ဖြစ်ခဲ့ပါမူ ရဟန္တာသည် ရဟန္တာအဖြစ်မှ ဆုတ်ယုတ် (လျော့ကျ) နိုင်၏ဟူ၍ မဆိုသင့်။

၂၆၂။ သကဝါဒီ။ ။ ရဟန္တာသည် ရဟန္တာအဖြစ်မှ ဆုတ်ယုတ် (လျော့ကျ) နိုင်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ သမယဝိမုတ္တရဟန္တာသည် ရဟန္တာအဖြစ်မှ ဆုတ်ယုတ် (လျော့ကျ) နိုင်ပါ၏။ အသမယ ဝိမုတ္တရဟန္တာသည် ရဟန္တာအဖြစ်မှ မဆုတ်ယုတ် (မလျော့ကျ) နိုင်ပါ။^၂

သကဝါဒီ။ ။ သမယဝိမုတ္တရဟန္တာသည် ရဟန္တာအဖြစ်မှ ဆုတ်ယုတ် (လျော့ကျ) နိုင်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဩော် ဆုတ်ယုတ် (လျော့ကျ) နိုင်ပါ၏။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။

သကဝါဒီ။ ။ သမယဝိမုတ္တရဟန္တာသည် ပြစ်မှားမှု ‘ဒေါသ’ ကို ပယ်ရှားရန်။ပ။ မကြောက်လန့်မှု ‘အနောတ္တပ္ပ’ ကို ပယ်ရှားရန် မဂ်ကို ပွားများအပ်ပြီးဖြစ်လျက်။ပ။ ဗောဇ္ဈင်တို့ကို ပွားများအပ်ပြီးဖြစ်လျက် သမယဝိမုတ္တရဟန္တာသည် ရဟန္တာအဖြစ်မှ ဆုတ်ယုတ် (လျော့ကျ) နိုင်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဩော် ဆုတ်ယုတ် (လျော့ကျ) နိုင်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ အသမယဝိမုတ္တရဟန္တာသည် မကြောက်လန့်မှု ‘အနောတ္တပ္ပ’ ကို ပယ်ရှားရန် မဂ်ကို ပွားများအပ်ပြီးဖြစ်လျက်။ပ။ ဗောဇ္ဈင်တို့ကို ပွားများအပ်ပြီးဖြစ်လျက် အသမယဝိမုတ္တ ရဟန္တာသည် ရဟန္တာအဖြစ်မှ ဆုတ်ယုတ် (လျော့ကျ) နိုင်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ သမယဝိမုတ္တရဟန္တာသည် တပ်စွန်းမှု ‘ရာဂ’ ကင်းပြီးသူ၊ ပြစ်မှားမှု ‘ဒေါသ’ ကင်းပြီး သူ၊ တွေဝေမှု ‘မောဟ’ ကင်းပြီးသူ၊ ပြုဖွယ်ကိစ္စကို ပြုပြီးသူ၊ ခန္ဓာဝန်ကို ချပြီးသူ၊ မိမိအကျိုးစီးပွားကို ရပြီးသူ၊ ဘဝသံယောဇဉ် ကုန်ပြီးသူ၊ ကောင်းစွာ သိ၍ လွတ်မြောက်ပြီးသူ၊ (အဝိဇ္ဇာ) တံခါးကျည်ကို ပစ်လွှတ်ပြီးသူ၊ (ကံသင်္ခါရ) ကျိုးမြောင်းကို ဖျက်ဆီးပြီးသူ၊ (တဏှာ) တံခါးတိုင်ကို နုတ်ပြီးသူ၊ (အောက် ပိုင်း သံယောဇဉ်ငါးပါး) တံခါးရွက် မရှိသူ၊ အရိယာဖြစ်သူ၊ (မာန) တံခွန်ကို ချပြီးသူ၊ (ခန္ဓာ) ဝန်ကို ချပြီးသူ၊ (မာနနှင့်) မယှဉ်သူ၊ အောင်ထိုက်သော ရန်ကို ကောင်းစွာ အောင်ပြီးသူဖြစ်၍ ထိုသမယဝိမုတ္တ ရဟန္တာသည် ဒုက္ခသစ္စာကို ပိုင်းခြားသိအပ်ပြီးသည် သမုဒယသစ္စာကို ပယ်ရှားအပ်ပြီးသည် နိရောဓ သစ္စာကို မျက်မှောက်ပြုအပ်ပြီးသည် မဂ္ဂသစ္စာကို ပွားများအပ်ပြီးသည် အထူးသိထိုက်သော တရားကို သိအပ်ပြီးသည် ပိုင်းခြား၍ သိထိုက်သော တရားကိုပိုင်းခြား၍ သိအပ်ပြီးသည် ပယ်ရှားထိုက်သော တရားကို ပယ်ရှားအပ်ပြီးသည် ပွားများအပ်သော တရားကို ပွားများအပ်ပြီးသည် မျက်မှောက်ပြုထိုက် သော တရားကို မျက်မှောက်ပြုအပ်ပြီးသည် ဖြစ်လျက် သမယဝိမုတ္တရဟန္တာသည် ရဟန္တာအဖြစ်မှ ဆုတ် ယုတ် (လျော့ကျ) နိုင်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဩော် ဆုတ်ယုတ် (လျော့ကျ) နိုင်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ အသမယဝိမုတ္တရဟန္တာသည် တပ်စွန်းမှု ‘ရာဂ’ ကင်းပြီးသူ၊ ပြစ်မှားမှု ‘ဒေါသ’ ကင်းပြီး သူ၊ တွေဝေမှု ‘မောဟ’ ကင်းပြီးသူ။ပ။ မျက်မှောက်ပြုထိုက်သော တရားကို မျက်မှောက်ပြုအပ်ပြီးသည် ဖြစ်လျက် အသမယဝိမုတ္တရဟန္တာသည် ရဟန္တာအဖြစ်မှ ဆုတ်ယုတ် (လျော့ကျ) နိုင်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။

၂၆၃။ သကဝါဒီ။ ။ အသမယဝိမုတ္တရဟန္တာသည် တပ်စွန်းမှု ‘ရာဂ’ ကို ပယ်ရှားအပ်ပြီးဖြစ်၍ အသမယဝိမုတ္တရဟန္တာသည် ရဟန္တာအဖြစ်မှ မဆုတ်ယုတ် (မလျော့ကျ) နိုင်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဩော် မဆုတ်ယုတ် (မလျော့ကျ) နိုင်ပါ။

သကဝါဒီ။ ။ သမယဝိမုတ္တရဟန္တာသည် တပ်စွန်းမှု ‘ရာဂ’ ကို ပယ်ရှားအပ်ပြီးဖြစ်၍ သမယဝိမုတ္တ ရဟန္တာသည် ရဟန္တာအဖြစ်မှ မဆုတ်ယုတ် (မလျော့ကျ) နိုင်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။

သကဝါဒီ။ ။ အသမယဝိမုတ္တရဟန္တာသည် ပြစ်မှားမှု ‘ဒေါသ’ ကို ပယ်ရှားအပ်ပြီးဖြစ်၍ သမယ ဝိမုတ္တရဟန္တာသည် ရဟန္တာအဖြစ်မှ မဆုတ်ယုတ် (မလျော့ကျ) နိုင်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဩော် မဆုတ်ယုတ် (မလျော့ကျ) နိုင်ပါ။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။

သကဝါဒီ။ ။ အသျှင်သာရိပုတ္တရာထေရ်သည် ရဟန္တာအဖြစ်မှ မဆုတ်ယုတ် (မလျော့ကျ) ဖူးပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ မဆုတ်ယုတ် (မလျော့ကျ) ဖူးပါ။

သကဝါဒီ။ ။ အရှင်ပရဝါဒီ အသျှင်သာရိပုတ္တရာသည် ရဟန္တာအဖြစ်မှ မဆုတ်ယုတ် (မလျော့ကျ) ဖူးပါမူ ရဟန္တာသည် ရဟန္တာအဖြစ်မှ ဆုတ်ယုတ် (လျော့ကျ) ၏ဟူ၍ မဆိုသင့်။

သကဝါဒီ။ ။ အသျှင်မဟာမောဂ္ဂလ္လာန်ထေရ်သည်။ အသျှင်မဟာကဿပထေရ်သည်။ အသျှင်မဟာကစွာယနထေရ်သည်။ အသျှင်မဟာကောဠိကထေရ်သည်။ အသျှင်မဟာပန္နကထေရ်သည် ရဟန္တာအဖြစ်မှမဆုတ်ယုတ် (မလျော့ကျ) ဖူးပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ မဆုတ်ယုတ် (မလျော့ကျ) ဖူးပါ။

သကဝါဒီ။ ။ အရှင်ပရဝါဒီ အရှင်မဟာပန္နကထေရ်သည် ရဟန္တာအဖြစ်မှ မဆုတ်ယုတ် (မလျော့ကျ) ဖူးပါမူ ရဟန္တာသည် ရဟန္တာအဖြစ်မှ ဆုတ်ယုတ် (လျော့ကျ) ၏ဟူ၍ မဆိုသင့်။

အရိယပုဂ္ဂလသံသန္ဓနာ ပြီး၏။

- ၁။ ဤအရာ၌ အချို့က ရဟန္တာ၏ ဆုတ်ယုတ်လျော့ကျမှုကိုသာ အလိုရှိကုန်၏။ အချို့က ရဟန္တာ အနာဂါမ်ပုဂ္ဂိုလ်တို့၏ ဆုတ်ယုတ်လျော့ကျမှုကို အလိုရှိကုန်၏။ အချို့က ရဟန္တာ အနာဂါမ် သကဒါဂါမ်ပုဂ္ဂိုလ်တို့၏ ဆုတ်ယုတ်လျော့ကျခြင်းကို အလိုရှိကုန်၏။ ဝါဒအားလုံးကပင် သောတာပန်ပုဂ္ဂိုလ်၏ ဆုတ်ယုတ်လျော့ကျခြင်းကို အလိုမရှိကြကုန်။ ထိုဝါဒတို့၏ အစွမ်းအားဖြင့် ပုစ္ဆာပြု၍ ဟောတော်မူသည်။ ထိုဆရာတို့၏ အယူဝါဒ၏ အစွမ်းအားဖြင့် ဝန်ခံခြင်းပယ်မြစ်ခြင်းကို ပြုသည်။
- ၂။ အရဟတ္တဖိုလ်မှ လျော့ကျ၍ သောတာပတ္တိဖိုလ်၌ တည်လတ်သော် တစ်ဖန် အားထုတ်ပြန်၍ အရဟတ္တဖိုလ်ကို မျက်မှောက်ပြုသည်ကို ရည်ရွယ်လျက် မေးသည်။
- ၃။ သောတာပတ္တိဖိုလ်၏ အခြားမဲ့၌ အရဟတ္တဖိုလ်၏ မရှိခြင်းကို ရည်ရွယ်လျက် ပရဝါဒီက ပဋိက္ခေပပြု၍ ဖြေသည်။
- ၄။ ဤသို့ ဆုတ်ယုတ်လျော့ကျခြင်းမည်သည် ကိလေသာပယ်မှု နှံ့နှေးသောကြောင့် ဖြစ်ရာ၏ဟု နှလုံးသွင်း၍ သကဝါဒီက မေးသည်။
- ၅။ ဤဆုတ်ယုတ်လျော့ကျမှုသည် မဂ်ကို ပွားများခြင်း အစရှိသည်တို့၏ မလွန်ကဲမှုကြောင့် ဖြစ်ရာ၏ဟု နှလုံးသွင်းလျက် သကဝါဒီက မေးသည်။
- ၆။ ဤသို့ ဆုတ်ယုတ် လျော့ကျမှုသည် သစ္စာတို့ကို မမြင်နိုင်သောကြောင့် ဖြစ်ရာ၏ဟု နှလုံးသွင်း၍ သကဝါဒီက မေးသည်။
- ၇။ မုဒိန္ဒြေရဟန္တာသည် သမယဝိမုတ္တမည်၏။ တိက္ခိန္ဒြေရဟန္တာသည် အသမယဝိမုတ္တမည်၏ဟု ပရဝါဒီတို့ အယူရှိကြကုန်၏။ ထို့ကြောင့် မိမိဝါဒကို ယူလျက် သမယဝိမုတ္တရဟန္တာသည် အရဟတ္တဖိုလ်မှ ဆုတ်ယုတ် (လျော့ကျ) နိုင်၏။ အသမယဝိမုတ္တရဟန္တာသည် အရဟတ္တဖိုလ်မှ မဆုတ်ယုတ် မလျော့ကျဟု ပရဝါဒီက ဖြေဆိုသည်။ သကဝါဒီ ဆရာတို့ကား ဝသီဘော်သို့ မရောက်သေးသော ဈာနလာဘီသည် သမယဝိမုတ္တမည်၏။ ဝသီဘော်သို့ ရောက်ပြီးသော ဈာနလာဘီတို့နှင့် အရိယာအားလုံးတို့သည် အရိယာဝိမောက္ခ၌ အသမယဝိမုတ္တမည်ကုန်၏ဟု ဆုံးဖြတ်တော်မူကြကုန်၏။

ကထာဝတ္ထုပါဠိတော်

=== ၁ - ပုဂ္ဂလကထာ ===

၃ - သုတ္တသာဓနပရိဟာနိ

၂၆၅။ သကဝါဒီ။ ။ ရဟန္တာသည် ရဟန္တာအဖြစ်မှ ဆုတ်ယုတ် (လျော့ကျ) နိုင်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ သြော် ဆုတ်ယုတ် (လျော့ကျ) နိုင်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ ရဟန်းမြတ်ဖြစ်သော မြတ်စွာဘုရားသည် မြတ်သောအကျင့်၊ မမြတ်သော အကျင့်တို့ကို ပြုအပ်ကုန်၏။ (နိဗ္ဗာန်) တစ်ဖက်ကမ်းသို့ (မဂ်တစ်ပါးတည်းဖြင့်) နှစ်ကြိမ် မရောက်နိုင်ကုန်၊ ဤ (နိဗ္ဗာန်) တစ်ဖက်ကမ်းသည် (မဂ်) တစ်ကြိမ်ဖြင့်သာ တွေ့ထိအပ်သည် မဟုတ်ဟု မြတ်စွာဘုရား ဟောအပ်၏” ဟူသော သုတ္တန် (ပါဠိ) ရှိသည်သာ မဟုတ်ပါလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ သြော် ရှိပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ ထို့ကြောင့်ပင် ရဟန္တာသည် ရဟန္တာအဖြစ်မှ ဆုတ်ယုတ် (လျော့ကျ) နိုင်၏ဟူ၍ မဆိုသင့်။

သကဝါဒီ။ ။ ရဟန္တာသည် ရဟန္တာအဖြစ်မှ ဆုတ်ယုတ် (လျော့ကျ) နိုင်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ သြော် ဆုတ်ယုတ် (လျော့ကျ) နိုင်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ မဂ်ဖြင့် ဖြတ်ပြီးသော ကိလေသာကို (တစ်ဖန်) ဖြတ်ခြင်းသည် ရှိပါသေးသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။^၁

သကဝါဒီ။ ။ မဂ်ဖြင့် ဖြတ်ပြီးသော ကိလေသာကို (တစ်ဖန်) ဖြတ်ခြင်းသည် ရှိပါသေးသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ သြော် ရှိပါ၏။^၂

သကဝါဒီ။ ။ “အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်အား ပြုဖွယ်ကိစ္စသည် မရှိ၊ (ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည်) တပ်မက်မှု ‘ရာဂ’ ကင်းသူ စွဲလမ်းမှု မရှိသူ (ဖြစ်၏)၊ မဂ်ဖြင့် ဖြတ်ပြီးသော ကိလေသာကို တစ်ဖန် ဖြတ်ခြင်းသည် မရှိ၊ ကိလေသာ ရေအလျဉ် ကိလေသာ ကျော့ကွင်းကို ပယ်အပ်ပြီဟု မြတ်စွာဘုရား ဟောအပ်၏” ဟူသော သုတ္တန် (ပါဠိ) ရှိသည်သာ မဟုတ်ပါလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ သြော် ရှိပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ ထို့ကြောင့်ပင် မဂ်ဖြင့် ဖြတ်ပြီးသော ကိလေသာကို တစ်ဖန် ဖြတ်ခြင်းသည် ရှိ၏ဟူ၍ မဆိုသင့်။

၂၆၆။ သကဝါဒီ။ ။ ရဟန္တာသည် ရဟန္တာအဖြစ်မှ ဆုတ်ယုတ် (လျော့ကျ) နိုင်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ သြော် ဆုတ်ယုတ် (လျော့ကျ) နိုင်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ ပြုအပ် (ပွားများအပ်) ပြီးသော မဂ်ကို တစ်ဖန် ဆည်းပူးခြင်းသည် ရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။^၃

သကဝါဒီ။ ။ ပြုအပ် (ပွားများအပ်) ပြီးသော မဂ်ကို တစ်ဖန်ဆည်းပူးခြင်းသည် ရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ သြော် ရှိပါ၏။^၄

သကဝါဒီ။ ။ “ကောင်းစွာ (ကိလေသာတို့မှ) လွတ်သည်ဖြစ်၍ ငြိမ်သက်သော စိတ်ရှိသော ထိုရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်အား ပြုပြီးသောကိစ္စကို တစ်ဖန် ပွားစေခြင်း မရှိ၊ ပြုဖွယ်ကိစ္စလည်း မရှိ။ တစ်ခဲနက် သော ကျောက်တောင်သည် ပြင်းထန်စွာ တိုက်ခတ်သော လေကြောင့် မတုန်လှုပ် (မရွေ့လျား) သကဲ့သို့ ။ ဤအတူ အဆင်း ‘ရူပါရုံ’၊ အရသာ ‘ရသာရုံ’၊ အသံ ‘သဒ္ဒါရုံ’၊ အနုပ ‘ဂန္ဓာရုံ’၊ အတွေ့ ‘ဖောဋ္ဌဗ္ဗာရုံ’ တို့ သည် လည်းကောင်း၊ အားလုံးသော ကောင်းသော အာရုံတို့သည် လည်းကောင်း၊ မကောင်းသော အာရုံတို့သည် လည်းကောင်း သည်းခံခြင်းဂုဏ်နှင့် ပြည့်စုံသော ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်၏ တည်ကြည်သော (ကိလေသာတို့မှ) လွတ်သော စိတ်ကို မတုန်လှုပ်စေနိုင်ကုန်။ (ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ် သည်) ထိုစိတ်၏ ဖြစ်ခြင်း ပျက်ခြင်းကို ရှု၏” ဟူ၍ မြတ်စွာဘုရား ဟောအပ်၏ဟူသော သုတ္တန် (ပါဠိ) ရှိသည်သာ မဟုတ်ပါလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ဪ ရှိပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ ထို့ကြောင့်ပင် “ပြုအပ်ပြီးသောမဂ်ကို တစ်ဖန် ဆည်းပူးခြင်းသည် ရှိ၏” ဟု မဆိုသင့်။

၂၆၇။ ပရဝါဒီ။ ။ ရဟန္တာသည် ရဟန္တာအဖြစ်မှ ဆုတ်ယုတ် (လျော့ကျ) နိုင်၏ဟူ၍ မဆိုသင့်ပါ သလော။

သကဝါဒီ။ ။ ဪ မဆိုသင့်ပါ။

ပရဝါဒီ။ ။ “ရဟန်းတို့ ဤတရားငါးပါးတို့သည် သမယဝိမုတ္တရဟန်းအား ဆုတ်ယုတ်ခြင်းငှါ ဖြစ်ကုန် ၏။ အဘယ် (တရား) ငါးပါးတို့နည်းဟူမူ- အလုပ် (အမှု) ကိစ္စ၌ မွေ့လျော်ခြင်း၊ စကားပြောဆိုမှု၌ မွေ့လျော်ခြင်း၊ အိပ်မှု၌ မွေ့လျော်ခြင်း၊ အပေါင်းအသင်း၌ မွေ့လျော်ခြင်း၊ လွတ်မြောက်ပြီးတိုင်းသော စိတ်ကို မဆင်ခြင်ခြင်းတို့တည်း။ ရဟန်းတို့ ဤတရားငါးပါးတို့သည် သမယဝိမုတ္တရဟန်းအား ဆုတ်ယုတ် ခြင်းငှါ ဖြစ်ကုန်၏” ဟူ၍ မြတ်စွာဘုရား ဟောအပ်၏ဟူသော သုတ္တန် (ပါဠိ) ရှိသည်သာ မဟုတ်ပါ လော။

သကဝါဒီ။ ။ ဪ ရှိပါ၏။^၁

ပရဝါဒီ။ ။ ထို့ကြောင့်ပင် ရဟန္တာသည် ရဟန္တာအဖြစ်မှ ဆုတ်ယုတ် (လျော့ကျ) နိုင်၏။

သကဝါဒီ။ ။ ရဟန္တာအား အလုပ်ကိစ္စ၌ မွေ့လျော်ခြင်းသည် ရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။^၆

သကဝါဒီ။ ။ ရဟန္တာအား အလုပ်ကိစ္စ၌ မွေ့လျော်ခြင်းသည် ရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ရှိပါ၏။^၂

သကဝါဒီ။ ။ ရဟန္တာအား ရာဂသည်၊ ကာမရာဂသည်၊ ကာမရာဂ သောင်းကျန်းခြင်းသည်၊ ကာမ ရာဂ သံယောဇဉ်သည်၊ ကာမောဃသည်၊ ကာမယောဂသည်၊ ကာမစ္ဆန္ဒနိဝရဏသည် ရှိပါသေးသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။

သကဝါဒီ။ ။ ရဟန္တာအား ပြောဆိုမှု၌ မွေ့လျော်ခြင်းသည် ရှိပါသလော။ ရဟန္တာအား အိပ်မှု၌ မွေ့လျော်ခြင်းသည် ရှိပါသလော။ ရဟန္တာအား အပေါင်းအသင်း၌ မွေ့လျော်ခြင်းသည် ရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။

သကဝါဒီ။ ။ ရဟန္တာအား အပေါင်းအသင်း၌ မွေ့လျော်ခြင်းသည် ရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ရှိပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ ရဟန္တာအား ရာဂသည်၊ ကာမရာဂသည်၊ ကာမရာဂ သောင်းကျန်းခြင်းသည်၊ ကာမ ရာဂ သံယောဇဉ်သည်၊ ကာမောဃသည်၊ ကာမယောဂသည်၊ ကာမစ္ဆန္ဒနိဝရဏသည် ရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။

၂၆၈။ သကဝါဒီ။ ။ ရဟန္တာသည် ရဟန္တာအဖြစ်မှ ဆုတ်ယုတ် (လျော့ကျ) နိုင်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ဆုတ်ယုတ် (လျော့ကျ) နိုင်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ ရဟန္တာသည် ရဟန္တာအဖြစ်မှ ဆုတ်ယုတ် (လျော့ကျ) လတ်သော် အဘယ်တရား ထကြွ သောင်းကျန်းသည် ဖြစ်၍ ဆုတ်ယုတ် (လျော့ကျ) ပါသနည်း။

ပရဝါဒီ။ ။ ရာဂထကြွသောင်းကျန်းအပ်သည် ဖြစ်၍ ဆုတ်ယုတ် (လျော့ကျ) ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ အဘယ်ကို စွဲ၍ ထကြွသောင်းကျန်းမှု ဖြစ်ပါသနည်း။

ပရဝါဒီ။ ။ အနုသယကို စွဲ၍ ဖြစ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ ရဟန္တာအား အနုသယတို့သည် ရှိပါကုန်သလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။

သကဝါဒီ။ ။ ရဟန္တာအား အနုသယတို့သည် ရှိပါကုန်သလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ရှိပါကုန်၏။^၁

သကဝါဒီ။ ။ ရဟန္တာအား ကာမရာဂါနုသယသည် ပဋိယာနုသယသည် မာနာနုသယသည် ဒိဋ္ဌာနု သယသည် ဝိစိကိစ္ဆာနုသယသည် ဘဝရာဂါနုသယသည် အဝိဇ္ဇာနုသယသည် ရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။

(သကဝါဒီ။ ။ ရဟန္တာသည် ရဟန္တာအဖြစ်မှ ဆုတ်ယုတ် (လျော့ကျ) လတ်သော် အဘယ်တရား ထကြွ သောင်းကျန်းသည် ဖြစ်၍ ဆုတ်ယုတ်လျော့ကျပါသနည်း။)^၂

ပရဝါဒီ။ ။ ပြစ်မှားမှု ‘ဒေါသ’ ထကြွသောင်းကျန်းသည် ဖြစ်၍ ဆုတ်ယုတ် (လျော့ကျ) ပါ၏။ပ။ တွေဝေမှု ‘မောဟ’ ထကြွသောင်းကျန်းသည် ဖြစ်၍ ဆုတ်ယုတ် (လျော့ကျ) ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ ထကြွသောင်းကျန်းမှုကား အဘယ်ကို စွဲ၍ ဖြစ်ပါသနည်း။

ပရဝါဒီ။ ။ အနုသယကို စွဲ၍ ဖြစ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ ရဟန္တာအား အနုသယတို့သည် ရှိပါကုန်သလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ ရဟန္တာအား အနုသယတို့သည် ရှိပါကုန်သလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ရှိပါကုန်၏။

သကဝါဒီ။ ။ ရဟန္တာအား ကာမရာဂါနုသယသည်။ပ။ အဝိဇ္ဇာနုသယသည် ရှိပါကုန်သလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။

သကဝါဒီ။ ။ ရဟန္တာသည် ရဟန္တာအဖြစ်မှ ဆုတ်ယုတ် (လျော့ကျ) နိုင်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ဆုတ်ယုတ် (လျော့ကျ) နိုင်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ ရဟန္တာအား ရဟန္တာအဖြစ်မှ ဆုတ်ယုတ် (လျော့ကျ) လတ်သော် အဘယ်တရားသည် ပွားစီးခြင်းသို့ ရောက်ပါသနည်း၊ ရာဂသည် ပွားစီးခြင်းသို့ ရောက်ပါသလော၊ သက္ကာယဒိဋ္ဌိသည် ပွားစီးခြင်း

သို့ ရောက်ပါသလော၊ ဝိစိကိစ္ဆာသည် ပွားစီးခြင်းသို့ ရောက်ပါသလော၊ သီလဗ္ဗတပရာမာသသည် ပွားစီးခြင်းသို့ ရောက်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။

သကဝါဒီ။ ။ ဒေါသသည် ပွားစီးခြင်းသို့ ရောက်ပါသလော။ပ။ မောဟသည် ပွားစီးခြင်းသို့ ရောက်ပါသလော၊ သက္ကာယဒိဋ္ဌိသည် ပွားစီးခြင်းသို့ ရောက်ပါသလော၊ ဝိစိကိစ္ဆာသည် ပွားစီးခြင်းသို့ ရောက်ပါသလော၊ သီလဗ္ဗတပရာမာသသည် ပွားစီးခြင်းသို့ ရောက်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။

သကဝါဒီ။ ။ ရဟန္တာသည် ရဟန္တာအဖြစ်မှ ဆုတ်ယုတ် (လျော့ကျ) နိုင်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဩော် ဆုတ်ယုတ် (လျော့ကျ) နိုင်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ ရဟန္တာသည် (စုတိပဋိသန္ဓေကို) ပွားစေပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။

သကဝါဒီ။ ။ ရဟန္တာသည် (စုတိပဋိသန္ဓေကို) ဖျက်ဆီးပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။

သကဝါဒီ။ ။ ရဟန္တာသည် (စုတိပဋိသန္ဓေကို) ပယ်စွန့်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။

သကဝါဒီ။ ။ ရဟန္တာသည် (စုတိပဋိသန္ဓေကို) စွဲလမ်းပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။

သကဝါဒီ။ ။ ရဟန္တာသည် (စုတိပဋိသန္ဓေကို) ဖြေရှင်းပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။

သကဝါဒီ။ ။ ရဟန္တာသည် (စုတိပဋိသန္ဓေကို) နှောင်ဖွဲ့ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။

သကဝါဒီ။ ။ ရဟန္တာသည် (စုတိပဋိသန္ဓေကို) မှုတ်လွှင့်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။

သကဝါဒီ။ ။ ရဟန္တာသည် (စုတိပဋိသန္ဓေကို) ပေါင်းစည်းပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။

သကဝါဒီ။ ။ ရဟန္တာသည် ပွားဆဲလည်း မဟုတ်၊ ဖျက်ဆီးဆဲလည်း မဟုတ်မူ၍ ဖျက်ဆီးပြီး၍ တည်သည် မဟုတ်ပါလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဩော်ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ ရဟန္တာသည် ပွားဆဲလည်း မဟုတ်၊ ဖျက်ဆီးဆဲလည်း မဟုတ်မူ၍ ဖျက်ဆီးပြီး၍ တည်သည်ဟုတ်ခဲ့ပါမူ ရဟန္တာသည် ရဟန္တာအဖြစ်မှ ဆုတ်ယုတ် (လျော့ကျ) နိုင်၏ဟူ၍ မဆိုသင့်။

သကဝါဒီ။ ။ ရဟန္တာသည် မပယ်စွန့် မစွဲလမ်းဘဲ ပယ်စွန့်ပြီး၍ တည်သည် မဟုတ်ပါလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဩော်ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ အရှင်ပရဝါဒီ ရဟန္တာသည် မပယ်စွန့် မစွဲလမ်းဘဲ ပယ်စွန့်ပြီး၍ တည်သည် ဟုတ်ခဲ့
ပါမူ ရဟန္တာသည် ရဟန္တာအဖြစ်မှ ဆုတ်ယုတ် (လျော့ကျ) နိုင်၏ဟူ၍ မဆိုသင့်။

သကဝါဒီ။ ။ ရဟန္တာသည် မဖြေရှင်း မနှောင်ဖွဲ့ဘဲ ဖြေရှင်းပြီး၍ တည်သည် မဟုတ်ပါလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဩော်ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ အရှင်ပရဝါဒီ ရဟန္တာသည် မဖြေရှင်း မနှောင်ဖွဲ့ဘဲ ဖြေရှင်းပြီး၍ တည်ခဲ့ပါမူ ရဟန္တာ
သည် ရဟန္တာအဖြစ်မှ ဆုတ်ယုတ် (လျော့ကျ) နိုင်၏ဟူ၍ မဆိုသင့်။ သကဝါဒီ။ ။ ရဟန္တာသည်
မမှုတ်လွင့် မပေါင်းစည်းဘဲ မှုတ်လွင့်ပြီး၍ တည်သည် မဟုတ်ပါလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဩော်ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ အရှင်ပရဝါဒီ ရဟန္တာသည် မမှုတ်လွင့် မပေါင်းစည်းဘဲ မှုတ်လွင့်ပြီး၍ တည်ခဲ့ပါမူ
ရဟန္တာသည် ရဟန္တာအဖြစ်မှ ဆုတ်ယုတ် (လျော့ကျ) နိုင်၏ဟူ၍ မဆိုသင့်တော့ပေ။

ပရိဟာနိကထာ ပြီး၏။

- ၁။ တိက္ခိန္ဓြေကို ရည်ရွယ်၍ ပရဝါဒီက ပဋိက္ခေပပြု၍ ဖြေသည်။
- ၂။ တစ်ဖန် နောက်ထပ် မေးမြန်းလတ်သော် မုဒိန္ဓြေကို ရည်ရွယ်၍ ဝန်ခံပြန်သည်။
- ၃။ တိက္ခိန္ဓြေကို ရည်ရွယ်လျက် ပရဝါဒီက ပဋိက္ခေပပြု၍ ဖြေသည်။
- ၄။ မုဒိန္ဓြေကို ရည်ရွယ်လျက် ပရဝါဒီက ဝန်ခံပြန်သည်။
- ၅။ ဤပရဝါဒီတင်ပြသော သုတ်၌ တရားငါးပါးတို့သည် မရသေးသော လောကုတ္တရာတရားမှ ဆုတ်ယုတ်ခြင်းငှါ လည်းကောင်း၊ လောကသမာပတ်မှ ဆုတ်ယုတ်ခြင်းငှါ လည်းကောင်း ဖြစ်ကုန်၏ဟု ဟောတော်မူလိုရင်း ဖြစ်သည်။ ပရဝါဒီ ဆရာတို့ကမူ ရအပ်ပြီးသော အရဟတ္တဖိုလ်မှ ဆုတ်ယုတ် လျော့ကျရန် ဖြစ်၏ဟူသော အမှတ်ဖြင့် ဤသုတ်ကို ထုတ်ဆောင်၍ မေးသည်။
- ၆။ ကာမရာဂ၏ အစွမ်းအားဖြင့် ဖြစ်သော အလုပ်ကိစ္စ၌ မွေ့လျော်မှုကို ရည်ရွယ်၍ ပဋိက္ခေပပြု၍ ဖြေသည်။
- ၇။ ကာမရာဂ၏ အစွမ်းအားဖြင့် ဖြစ်သည်မှ တစ်ပါးသော အလုပ်ကိစ္စ၌ မွေ့လျော်မှုကို ရည်ရွယ်၍ ဝန်ခံပြန်သည်။
- ၈။ တိက္ခိန္ဓြေကို ရည်ရွယ်လျက် ပရဝါဒီက ပဋိက္ခေပပြု၍ ဖြေသည်။ မုဒိန္ဓြေကို ရည်ရွယ်၍ ဝန်ခံပြန်သည်။
- ၉။ () ပါဠိတော်၌ မပါ။ ကျရစ်နေသည်။

ကထာဝတ္ထုပါဠိတော်

=== ၁ - ပုဂ္ဂလကထာ ===

၃ - ဗြဟ္မစရိယကထာ

၁ - သုဒ္ဓဗြဟ္မစရိယကထာ

၂၆၉။ သကဝါဒီ။ ။ နတ်ဗြဟ္မာတို့၌ မြတ်သော အကျင့်ကို ကျင့်သုံးမှု မရှိပါသလော။^၁

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ မရှိပါ။^၂

သကဝါဒီ။ ။ အလုံးစုံကုန်သော နတ်ဗြဟ္မာတို့သည် အရိအရွဲ ယိုကုန်သလော၊ ဆွံ့အကုန်သလော၊ သိကြားမှု မရှိကုန်သလော၊ လက်ဖြင့် ပြောဆိုရကုန်သလော၊ ကောင်းစွာ ပြောဆိုအပ်သော စကား မကောင်းသဖြင့် ပြောဆိုအပ်သော စကားတို့၏ အနက် (အဓိပ္ပါယ်ကို) သိခြင်းငှါ မစွမ်းနိုင်ကုန်သလော၊^၃ အလုံးစုံကုန်သော နတ်ဗြဟ္မာတို့သည် ဘုရား၌ မကြည်ညိုကုန်သလော၊ တရား၌ မကြည်ညိုကုန်သလော၊ သံဃာ၌ မကြည်ညိုကုန်သလော၊ ဘုန်းတော်ကြီးတော်မူသော ဘုရားရှင်ကို မဆည်းကပ်ကုန်သလော၊ ဘုန်းတော်ကြီးတော်မူသော ဘုရားရှင်ကို ပြဿနာ မမေးကုန်သလော၊ ဘုန်းတော်ကြီးတော်မူသော ဘုရားရှင် ဖြေဆိုအပ်သော ပြဿနာတို့ကို မနှစ်သက်ကုန်သလော။

အလုံးစုံကုန်သော နတ်ဗြဟ္မာတို့သည် ပိတ်ပင်တတ်သော ကံနှင့် ပြည့်စုံကုန်သလော၊ ပိတ်ပင်တတ် သော ကိလေသာနှင့် ပြည့်စုံကုန်သလော၊ ပိတ်ပင်တတ်သော အကျိုး ‘ဝိပါက်’ နှင့် ပြည့်စုံကုန်သလော၊ သဒ္ဓါတရား မရှိကုန်သလော၊ လိုလားမှု ‘ဆန္ဒ’ မရှိကုန်သလော၊ ပညာ မရှိကုန်သလော၊ ကုသိုလ် တရား တို့၌ မဖောက်ပြန်ခြင်း သဘောရှိသော မဂ်ဟူသော နိယာမသို့ ရောက်ခြင်းငှါ မထိုက်တန်ကုန်သလော။

အလုံးစုံကုန်သော နတ်ဗြဟ္မာတို့သည် အမိကို သတ်ကုန်သလော၊ အဖကို သတ်ကုန်သလော၊ ရဟန္တာကို သတ်ကုန်သလော၊ (ဘုရားရှင်၌) သွေးစိမ်းတည်စေကုန်သလော၊ သံဃာကို ကွဲပြားစေကုန် သလော။

အလုံးစုံကုန်သော နတ်ဗြဟ္မာတို့သည် (သူတစ်ပါးအသက်ကို) သတ်လေ့ ရှိကုန်သလော၊ မပေးအပ် သော ပစ္စည်းဥစ္စာကို ခိုးယူလေ့ ရှိကုန်သလော၊ ကာမတို့၌ မှားယွင်းစွာ ကျင့်ကုန်သလော၊ မုသား ပြောလေ့ ရှိကုန်သလော၊ ကုန်းတိုက်သောစကား ရှိကုန်သလော၊ ကြမ်းတမ်းသော စကား ရှိကုန်သလော၊ အကျိုးစီးပွား ပျက်စီးတတ်သော စကားကို ပြောဆိုလေ့ ရှိကုန်သလော၊ (သူတစ်ပါးပစ္စည်းကို) ရှေးရှု ကြံစည်လေ့ ရှိကုန်သလော၊ ပျက်စီးစေလိုသော စိတ်ရှိကုန်သလော၊ မှားယွင်းသော အယူဝါဒ ရှိကုန် သလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ အရိအရွဲ မယိုကုန်သော နတ်ဗြဟ္မာတို့သည်၊ မဆွံ့၊ မအကုန်သော နတ်ဗြဟ္မာတို့ သည်၊ သိကြားမှုရှိကုန်သော နတ်ဗြဟ္မာတို့သည်၊ လက်ဖြင့် မပြောဆိုရကုန်သော နတ်ဗြဟ္မာတို့သည်၊ ကောင်းစွာ ပြောဆိုအပ်သော စကား မကောင်းသဖြင့် ပြောဆိုအပ်သော စကားတို့၏ အနက် (အဓိပ္ပါယ်) ကို သိခြင်းငှါ စွမ်းနိုင်ကုန်သော နတ်ဗြဟ္မာတို့သည် ရှိကုန်သည် မဟုတ်ပါလော။

ဘုရား၌ ကြည်ညိုကုန်သော နတ်ဗြဟ္မာတို့သည်၊ တရား၌ ကြည်ညိုသော၊ သံဃာ၌ ကြည်ညိုသော၊ ဘုန်းတော်ကြီးတော်မူသော ဘုရားရှင်ကို ဆည်းကပ်သော၊ ဘုန်းတော်ကြီးတော်မူသော ဘုရားရှင်ကို ပြဿနာ မေးကုန်သော ، ဘုန်းတော်ကြီးတော်မူသော ဘုရားရှင် ပြဿနာကို ဖြေဆိုအပ်သော် နှစ်သက် ကုန်သော နတ်ဗြဟ္မာတို့သည် ရှိကုန်သည် မဟုတ်ပါလော။

ပိတ်ပင်တတ်သော ကံနှင့် မပြည့်စုံကုန်သော နတ်ဗြဟ္မာတို့သည်၊ ပိတ်ပင်တတ်သော ကိလေသာနှင့် မပြည့်စုံကုန်သော , ပိတ်ပင်တတ်သော အကျိုး 'ဝိပါက်' နှင့် မပြည့်စုံကုန်သော , ယုံကြည်မှု 'သဒ္ဓါ' တရားရှိကုန်သော , လိုလားမှု 'ဆန္ဒ' ရှိကုန်သော , ပညာရှိကုန်သော , ကုသိုလ်တရားတို့၌ မဖောက်ပြန်ခြင်းသဘော ရှိသော, မဂ်ဟူသော နိယာမသို့ ရောက်ခြင်းငှါ ထိုက်တန်ကုန်သော နတ်ဗြဟ္မာတို့သည် ရှိကုန်သည် မဟုတ်ပါလော။

အဓိကို မသတ်ကုန်သော နတ်ဗြဟ္မာတို့သည်၊ အဖကို မသတ်ကုန်သော , ရဟန္တာကို မသတ်ကုန်သော , (ဘုရားရှင်၌) သွေးစိမ်း မတည်စေကုန်သော , သံဃာကို မကွဲပြားစေကုန်သော နတ်ဗြဟ္မာတို့သည် ရှိကုန်သည် မဟုတ်ပါလော။

သူတစ်ပါးအသက်ကို သတ်လေ့ မရှိကုန်သော နတ်ဗြဟ္မာတို့သည်၊ မပေးအပ်သော ပစ္စည်းဥစ္စာကို ခိုးယူလေ့ မရှိကုန်သော , ကာမဂုဏ်တို့၌ မှားယွင်းစွာ ကျင့်လေ့မရှိကုန်သော , မုသား ပြောဆိုလေ့ မရှိကုန်သော , ကုန်းတိုက်သော စကား မရှိကုန်သော , ကြမ်းတမ်းသော စကား မရှိကုန်သော , အကျိုးစီးပွားကို ဖျက်ဆီးတတ်သော စကားကို ပြောဆိုလေ့ မရှိကုန်သော , (သူတစ်ပါးဥစ္စာကို) ရှေးရှု ကြံစည်လေ့ မရှိကုန်သော , ပျက်စီးစေလိုသောစိတ် မရှိကုန်သော , မှန်ကန်သော အယူရှိကုန်သော နတ်ဗြဟ္မာတို့သည် ရှိကုန်သည် မဟုတ်ပါလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪဩ ရှိပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ အရှင်ပရဝါဒီ အရိအရံ့ မယိုကုန်သော နတ်ဗြဟ္မာတို့သည်၊ မဆွံ့, မအကုန်သော နတ်ဗြဟ္မာတို့သည်၊ သိကြားမှုရှိသော နတ်ဗြဟ္မာတို့သည်၊ လက်ဖြင့် မပြောဆိုရကုန်သော နတ်ဗြဟ္မာတို့သည်၊ ကောင်းစွာ ပြောဆိုအပ်သော စကား မကောင်းသဖြင့် ပြောဆိုအပ်သော စကားတို့၏ အနက် အဓိပ္ပါယ်ကို သိခြင်းငှါ စွမ်းနိုင်ကုန်သော နတ်ဗြဟ္မာတို့သည် ရှိကုန်ပါမူ။။ ဘုရား၌ ကြည်ညိုကုန်သော နတ်ဗြဟ္မာတို့သည် ရှိပါကုန်မူ။။ မှန်ကန်သော အယူရှိကုန်သော နတ်ဗြဟ္မာတို့သည် ရှိပါကုန်မူ နတ်ဗြဟ္မာတို့၌ မြတ်သော အကျင့်ကို ကျင့်သုံးမှု မရှိဟု မဆိုသင့်။

၂၇၀။ ပရဝါဒီ။ ။ နတ်ဗြဟ္မာတို့၌ မြတ်သော အကျင့်ကို ကျင့်သုံးမှု ရှိပါသလော။

သကဝါဒီ။ ။ ဪဩ ရှိပါ၏။^၁

ပရဝါဒီ။ ။ ထိုနတ်ဗြဟ္မာတို့၌ ရှင်ရဟန်းအဖြစ်သည်၊ ဦးပြည် (ခေါင်းတုံး) ၏ အဖြစ်သည်၊ သင်္ကန်းကို ဝတ်ရုံမှုသည်၊ သပိတ်ကို ကိုင်ဆောင်မှုသည် ရှိပါသလော၊ နတ်ဗြဟ္မာတို့၌ မြတ်စွာဘုရားတို့ ပွင့်ပါကုန်သလော၊ ပစ္စေကဗုဒ္ဓါတို့ ပွင့်ပါကုန်သလော၊ သာဝကအစုံသည် ဖြစ်ပေါ်ပါသလော။

သကဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။။

သကဝါဒီ။ ။ နတ်ဗြဟ္မာတို့၌ ရှင်ရဟန်းအဖြစ်သည် မရှိဟု နှလုံးပြု၍ နတ်ဗြဟ္မာတို့၌ မြတ်သော အကျင့်ကို ကျင့်သုံးမှု မရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪဩ မရှိပါ။

သကဝါဒီ။ ။ အကြင်ဘုံ၌ ရှင်ရဟန်း အဖြစ်သည် ရှိ၏၊ ထိုဘုံ၌သာလျှင် မြတ်သော အကျင့်ကို ကျင့်သုံးမှု ရှိပါသလော၊ အကြင်ဘုံ၌ ရှင်ရဟန်းအဖြစ်သည် မရှိ၊ ထိုဘုံ၌ မြတ်သောအကျင့်ကို ကျင့်သုံးမှု မရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။။^၂

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ နတ်ဗြဟ္မာတို့၌ သပိတ်ဆောင်မှု မရှိဟု နှလုံးပြု၍ နတ်ဗြဟ္မာတို့၌ မြတ်သော အကျင့်ကို ကျင့်သုံးမှု မရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ မရှိပါ။

သကဝါဒီ။ ။ အကြင်ဘုံ၌ သပိတ်ဆောင်မှု ရှိ၏။ ထိုဘုံ၌သာ မြတ်သောအကျင့်ကို ကျင့်သုံးမှု ရှိပါသလော၊ အကြင်ဘုံ၌ သပိတ်ဆောင်မှုသည် မရှိ၊ ထိုဘုံ၌ မြတ်သောအကျင့်ကို ကျင့်သုံးမှု မရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ အကြင်ဘုံ၌ သပိတ်ဆောင်မှု ရှိ၏။ ထိုဘုံ၌သာ မြတ်သောအကျင့်ကို ကျင့်သုံးမှု ရှိပါသလော၊ အကြင်ဘုံ၌ သပိတ်ဆောင်မှုသည် မရှိ၊ ထိုဘုံ၌ မြတ်သောအကျင့်ကို ကျင့်သုံးမှု မရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ မရှိပါ။

သကဝါဒီ။ ။ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်သည် သပိတ်ကို ဆောင်၏။ ထိုပုဂ္ဂိုလ်အားသာ မြတ်သောအကျင့်ကို ကျင့်သုံးမှု ရှိပါသလော၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်သည် သပိတ်ကို မဆောင်၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်အား မြတ်သော အကျင့်ကို ကျင့်သုံးမှု မရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ နတ်ဗြဟ္မာတို့၌ မြတ်စွာဘုရားတို့သည် မပွင့်ကုန်ဟု နှလုံးပြု၍ နတ်ဗြဟ္မာတို့၌ မြတ်သော အကျင့်ကို ကျင့်သုံးမှု မရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ မရှိပါ။

သကဝါဒီ။ ။ အကြင်ဘုံ၌ မြတ်စွာဘုရားတို့သည် ပွင့်ကုန်၏။ ထိုဘုံ၌သာလျှင် မြတ်သော အကျင့်ကို ကျင့်သုံးမှု ရှိပါသလော၊ အကြင်ဘုံ၌ မြတ်စွာဘုရားတို့သည် မပွင့်ကုန်၊ ထိုဘုံ၌ မြတ်သော အကျင့်ကို ကျင့်သုံးမှု မရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ အကြင်ဘုံ၌ မြတ်စွာဘုရားတို့သည် ပွင့်ကုန်၏။ ထိုဘုံ၌သာလျှင် မြတ်သောအကျင့်ကို ကျင့်သုံးမှု ရှိပါသလော၊ အကြင်ဘုံ၌ မြတ်စွာဘုရားတို့သည် မပွင့်ကုန်၊ ထိုဘုံ၌ မြတ်သောအကျင့်ကို ကျင့်သုံးမှု မရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ မရှိပါ။

သကဝါဒီ။ ။ မြတ်စွာဘုရားသည် လုမ္ဗိနီဥယျာဉ်၌ ဖွားတော်မူ၏။ ဗောဓိပင်ရင်း၌ ဘုရား ဖြစ်တော်မူ၏။ မြတ်စွာဘုရားသည် ဗာရာဏသီပြည်၌ တရားစကြာကို လည်စေတော်မူအပ်ပြီ။ ထိုအရပ်တို့၌ သာလျှင် မြတ်သော အကျင့်ကို ကျင့်သုံးမှု ရှိပါသလော၊ အခြားအရပ်၌ မြတ်သော အကျင့်ကို ကျင့်သုံးမှု မရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ နတ်ဗြဟ္မာတို့၌ ပစ္စေဒုဒ္ဓါတို့သည် မပွင့်ကုန်ဟု နှလုံးပြု၍ နတ်ဗြဟ္မာတို့၌ မြတ်သော အကျင့်ကို ကျင့်သုံးမှုသည် မရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ မရှိပါ။

ပရဝါဒီ။ ။ မြတ်သော အကျင့်ကို ကျင့်သုံးမှုရှိသော လူတို့လည်း ရှိကုန်၏။ မြတ်သော အကျင့်ကို ကျင့်သုံးမှု မရှိသော လူတို့လည်း ရှိကုန်၏။

သကဝါဒီ။ ။ ရဟန်း ရဟန်းမိန်းမ ဥပါသကာ ဥပါသိကာမတို့၏ ဖြစ်ပေါ်လာမှု မရှိသော ပစ္စန္တရာဇ် ဇနပုဒ်နှင့် ပစ္စန္တရာဇ်ဇနပုဒ်နေ မသိမလိမ္မာသော လူရိုင်းတို့၌ မြတ်သော အကျင့်ကို ကျင့်သုံးမှု ရှိသော လူတို့လည်း ရှိကုန်သလော၊ မြတ်သော အကျင့်ကို ကျင့်သုံးမှု မရှိသော လူတို့လည်း ရှိကုန်သလော၊ မဇ္ဈိမဇနပုဒ်တို့၌ မြတ်သောအကျင့်ကို ကျင့်သုံးမှုရှိသော လူတို့လည်း ရှိကုန်သလော၊ မြတ်သော အကျင့်ကို ကျင့်သုံးမှု မရှိသော လူတို့လည်း ရှိကုန်သလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။

သကဝါဒီ။ ။ လူတို့၌ မြတ်သော အကျင့်ကို ကျင့်သုံးမှုရှိသော လူတို့လည်း ရှိကုန်သလော၊ မြတ်သော အကျင့်ကို ကျင့်သုံးမှု မရှိသော လူတို့လည်း ရှိကုန်သလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ခြေ ရှိပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ အဘယ်အရပ်တို့၌ ရှိပါသနည်း၊ အဘယ်အရပ်တို့၌ မရှိပါသနည်း။

ပရဝါဒီ။ ။ ရဟန်း ရဟန်းမိန်းမ ဥပါသကာ ဥပါသိကာမတို့၏ ဖြစ်ပေါ်လာမှု မရှိသော ပစ္စန္တရာဇ် ဇနပုဒ်နှင့် ပစ္စန္တရာဇ်ဇနပုဒ်နေ မသိမလိမ္မာသော လူရိုင်းတို့၌ မြတ်သောအကျင့်ကို ကျင့်သုံးမှု မရှိကုန်၊ မဇ္ဈိမဇနပုဒ်တို့၌ မြတ်သောအကျင့်ကို ကျင့်သုံးမှုသည် ရှိကုန်၏။

သကဝါဒီ။ ။ ရဟန်း ရဟန်းမိန်းမ ဥပါသကာ ဥပါသိကာမတို့၏ ဖြစ်ပေါ်လာမှု မရှိသော ပစ္စန္တရာဇ် ဇနပုဒ်နှင့် ပစ္စန္တရာဇ်ဇနပုဒ်နေ မသိမလိမ္မာသော လူရိုင်းတို့၌ မြတ်သောအကျင့်ကို ကျင့်သုံးမှု မရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ မရှိပါ။

သကဝါဒီ။ ။ မဇ္ဈိမဇနပုဒ်တို့၌ မြတ်သောအကျင့်ကို ကျင့်သုံးမှု မရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။

သကဝါဒီ။ ။ မဇ္ဈိမဇနပုဒ်တို့၌ မြတ်သောအကျင့်ကို ကျင့်သုံးမှု ရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ခြေ ရှိပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ ရဟန်း ရဟန်းမိန်းမ ဥပါသကာ ဥပါသိကာမတို့၏ ဖြစ်ပေါ်လာမှု မရှိသော ပစ္စန္တရာဇ် ဇနပုဒ်နှင့် ပစ္စန္တရာဇ်ဇနပုဒ်နေ မသိမလိမ္မာသော လူရိုင်းတို့၌ မြတ်သောအကျင့်ကို ကျင့်သုံးမှု ရှိကုန်သလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။

ပရဝါဒီ။ ။ နတ်ဗြဟ္မာတို့၌ မြတ်သောအကျင့် ကျင့်သုံးမှု ရှိပါသလော။

သကဝါဒီ။ ။ ဪ ခြေ ရှိပါ၏။

ပရဝါဒီ။ ။ “ရဟန်းတို့ အကြောင်းသုံးပါးတို့ဖြင့် ဇမ္ဗူဒိပ်ကျွန်းသားဖြစ်သော လူတို့သည် ဥတ္တရကုရု ကျွန်းသား ဖြစ်သော လူတို့ကို လည်းကောင်း၊ တာဝတိံသာနတ်တို့ကို လည်းကောင်း လွှမ်းမိုးနိုင်ကုန်၏။ အဘယ်အကြောင်းသုံးပါးတို့ဖြင့် လွှမ်းမိုးနိုင်ကုန်သနည်း၊ ရဲရင့်ကုန်၏၊ သတိရှိကုန်၏၊ ဤ (ဇမ္ဗူဒိပ်) ၌ မြတ်သော အကျင့်ကို ကျင့်သုံးမှုသည် ရှိ၏။ ဤအကြောင်းသုံးပါးတို့ဖြင့် လွှမ်းမိုးနိုင်ကုန်၏” ဤသို့လျှင် မြတ်စွာဘုရား ဟောတော်မူအပ်၏ဟူသော သုတ္တန် (ပါဠိ) ရှိသည်သာလျှင် မဟုတ်ပါလော။

သကဝါဒီ။ ။ ဪ ခြေ ရှိပါ၏။

ပရဝါဒီ။ ။ ထို့ကြောင့်ပင် နတ်ဗြဟ္မာတို့၌ မြတ်သောအကျင့်ကို ကျင့်သုံးမှု မရှိ။

သကဝါဒီ။ ။ ဤ (ဇမ္ဗူဒိပ်) ကျွန်း၌ မြတ်သောအကျင့်ကို ကျင့်သုံးမှု ရှိ၏ဟူသော စကားကို သာဝတ္ထိမြို့၌ မြတ်စွာဘုရား ဟောအပ်သည် မဟုတ်ပါလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ဟောအပ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ သာဝတ္ထိမြို့၌သာ မြတ်သောအကျင့်ကို ကျင့်သုံးမှု ရှိပါသလော၊ အခြားအရပ်တို့၌ မြတ်သော အကျင့်ကို ကျင့်သုံးမှု မရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။

၂၇၂။ သကဝါဒီ။ ။ အနာဂါမ်ပုဂ္ဂိုလ်သည် အောက်ပိုင်း သံယောဇဉ်ငါးပါးတို့ကို ပယ်ရှားအပ်ကုန်၏။ အထက်ပိုင်း သံယောဇဉ်ငါးပါးတို့ကိုကား မပယ်အပ်ကုန်သေး။ ဤလူ့ဘုံမှ စုတေ၍ ထိုဗြဟ္မာ့ဘုံ၌ ဖြစ်သော အနာဂါမ်ပုဂ္ဂိုလ်အား အဘယ်ဘုံ၌ အရဟတ္တဖိုလ် ဖြစ်ပေါ်ပါသနည်း။

ပရဝါဒီ။ ။ ထိုဗြဟ္မာ့ဘုံ၌ပင် ဖြစ်ပါသည်။

သကဝါဒီ။ ။ အရှင်ပရဝါဒီ အနာဂါမ်ပုဂ္ဂိုလ်သည် အောက်ပိုင်း သံယောဇဉ်ငါးပါးတို့ကို ပယ်ရှားအပ် ကုန်၏။ အထက်ပိုင်း သံယောဇဉ်ငါးပါးတို့ကိုကား မပယ်အပ်ကုန်သေး။ ဤလူ့ဘုံမှ စုတေ၍ ထိုဗြဟ္မာ့ဘုံ ၌ ဖြစ်သော အနာဂါမ်ပုဂ္ဂိုလ်အား ထိုဗြဟ္မာ့ဘုံ၌ အရဟတ္တဖိုလ် ဖြစ်ပေါ်ခဲ့ပါမူ နတ်ဗြဟ္မာတို့၌ မြတ်သော အကျင့်ကို ကျင့်သုံးမှုသည် မရှိဟု မဆိုသင့်။

သကဝါဒီ။ ။ အနာဂါမ်ပုဂ္ဂိုလ်သည် အောက်ပိုင်း သံယောဇဉ်ငါးပါးတို့ကို ပယ်ရှားအပ်ကုန်၏။ အထက်ပိုင်း သံယောဇဉ်ငါးပါးတို့ကိုကား မပယ်အပ်ကုန်သေး။ ဤလူ့ဘုံမှ စုတေ၍ ထိုဗြဟ္မာ့ဘုံ၌ ဖြစ်သော အနာဂါမ်ပုဂ္ဂိုလ်အား အဘယ်ဘုံ၌ (ခန္ဓာ) ဝန်ကို ပစ်ချပါသနည်း၊ အဘယ်ဘုံ၌ ဆင်းရဲကို ပိုင်းခြား၍ သိပါသနည်း၊ အဘယ်ဘုံ၌ ကိလေသာကို ပယ်ရှားပါသနည်း၊ အဘယ်ဘုံ၌ နိဗ္ဗာန်ကို မျက်မှောက်ပြုပါသနည်း၊ အဘယ်ဘုံ၌ အရဟတ္တဖိုလ်ကို ထိုးထွင်းသိမှု ဖြစ်ပါသနည်း။

ပရဝါဒီ။ ။ ထိုဗြဟ္မာ့ဘုံ၌ပင် ဖြစ်ပါသည်။

သကဝါဒီ။ ။ အရှင်ပရဝါဒီ အနာဂါမ်ပုဂ္ဂိုလ်သည် အောက်ပိုင်း သံယောဇဉ်ငါးပါးတို့ကို ပယ်ရှားအပ် ကုန်၏။ အထက်ပိုင်း သံယောဇဉ်ငါးပါးတို့ကိုကား မပယ်အပ်ကုန်သေး။ ဤလူ့ဘုံမှ စုတေ၍ ထိုဗြဟ္မာ့ဘုံ ၌ ဖြစ်သော အနာဂါမ်ပုဂ္ဂိုလ်အား ထိုဗြဟ္မာ့ဘုံ၌ အရဟတ္တဖိုလ်ကို ထိုးထွင်းသိမှု ဖြစ်ခဲ့မှု နတ်ဗြဟ္မာတို့၌ မြတ်သော အကျင့်ကို ကျင့်သုံးမှု မရှိဟု မဆိုသင့်။

သကဝါဒီ။ ။ အနာဂါမ်ပုဂ္ဂိုလ်သည် အောက်ပိုင်း သံယောဇဉ်ငါးပါးတို့ကို ပယ်ရှားအပ်ကုန်၏။ အထက်ပိုင်း သံယောဇဉ်ငါးပါးတို့ကိုကား မပယ်ရှားအပ်ကုန်သေး။ ဤလူ့ဘုံမှ စုတေ၍ ထိုဗြဟ္မာ့ဘုံ၌ ဖြစ်သော အနာဂါမ်ပုဂ္ဂိုလ်အား ထိုဗြဟ္မာ့ဘုံ၌ အရဟတ္တဖိုလ်၏ ဖြစ်ပေါ်မှုသည်၊ ထိုဗြဟ္မာ့ဘုံ၌ (ခန္ဓာ) ဝန်ကို ပစ်ချမှုသည်၊ ထိုဗြဟ္မာ့ဘုံ၌ ဆင်းရဲကို ပိုင်းခြားသိမှုသည်၊ ထိုဗြဟ္မာ့ဘုံ၌ ကိလေသာကို ပယ်ရှားမှု သည်၊ ထိုဗြဟ္မာ့ဘုံ၌ နိဗ္ဗာန်ကို မျက်မှောက်ပြုမှုသည်၊ ထိုဗြဟ္မာ့ဘုံ၌ အရဟတ္တဖိုလ်ကို ထိုးထွင်းသိမှုသည် ဖြစ်ခဲ့ပါလျက် သင်သည် အဘယ်အကြောင်းကြောင့် နတ်ဗြဟ္မာတို့၌ မြတ်သော အကျင့်ကို ကျင့်သုံးမှု သည် မရှိဟုဆိုပါသနည်း။

ပရဝါဒီ။ ။ အကြင်ကြောင့် အနာဂါမ်ပုဂ္ဂိုလ်သည် ဤလူ့ဘုံ၌ ပွားများပြီးသော မဂ်ဖြင့် ထိုဗြဟ္မာ့ဘုံ၌ အရဟတ္တဖိုလ်ကို မျက်မှောက်ပြုနိုင်၏။ ထို့ကြောင့် နတ်ဗြဟ္မာတို့၌ မြတ်သော အကျင့်ကို ကျင့်သုံးမှု မရှိ ဟု ဆိုပါ၏။

၁။ မြတ်သောအကျင့်ကို ကျင့်သုံးမှု 'ဗြဟ္မစရိယဝါသ' ဟူသည် မဂ်ကို ပွားများစေမှုနှင့် ရှင်အဖြစ် ရဟန်းအဖြစ်တည်း၊ ရှင်အဖြစ် ရဟန်းအဖြစ်သည် နတ်အားလုံးတို့၌ မရှိနိုင်၊ မဂ်ကို ပွားများစေမှုသည်ကား အသညသတ်ဗြဟ္မာတို့အား သာ မရှိ၊ အခြားသော နတ်ဗြဟ္မာတို့၌ မတားမြစ်အပ်ပါ။ သမ္ပတိယဆရာတို့သည်ကား ပရနိမ္မိတဝသဝတ္တိနတ်ပြည်မှ စ၍ အထက်ဗြဟ္မာပြည်တို့၌ မဂ္ဂဗြဟ္မစရိယလည်း မရှိဟု အယူရှိကြကုန်၏။ ထိုဆရာတို့ကို ရည်ရွယ်၍ သကဝါဒီက မေးသည်။

၂။ ဤပရဝါဒီဟူသည် သမ္ပတိယဂိုဏ်းဝင်များကို ဆိုလိုသည်။

၃။ 'တီဟိ ဘိက္ခဝေ ဌာနေဟိ ဇမ္ဗုဒိပိကာ မနုဿာ ဥတ္တရကုရုကေ စ မနုဿေ အဓိဂ္ဂဏှန္တိ ဒေဝေ စ တာဝတိံသေ။ ကတမေဟိ တီဟိ။ သူရာ၊ သတိမန္တော၊ ဣမ ဗြဟ္မစရိယဝါသော' ဟူသော သုတ်ကို မှီ၍ ဗြဟ္မစရိယဝါသ နှစ်မျိုး လုံးပင် နတ်တို့၌ မရှိကုန်ဟု ဖြစ်သောဝါဒ၏ အစွမ်းအားဖြင့် ပရဝါဒီက ဝန်ခံသည်။

၄။ ဗြဟ္မစရိယ နှစ်ပါးတို့၏ အန္တရာယ်ကို သိတတ်ကုန်သော တရားတို့၏ အစွမ်းအားဖြင့် သကဝါဒီက မေးသည်။

၅။ မဂ်ကို ပွားများစေမှု ဗြဟ္မစရိယဝါသ ရှိသည်ကို ရည်ရွယ်၍ သကဝါဒီက ဝန်ခံသည်။

၆။ ပဋိညာဉ်ဝန်ခံချက်၏ အဓိပ္ပါယ်ကို မမှတ်မိနိုင်သဖြင့် ပဗ္ဗဇုဗြဟ္မစရိယ၏ အစွမ်းအားဖြင့် ပရဝါဒီက မေးပြန်သည်။

၇။ လူပုဂ္ဂိုလ်တို့နှင့် အချို့သော နတ်တို့၏ မဂ်ခြင်းကို ရည်ရွယ်၍ ပရဝါဒီက ပဋိက္ခေပပြု၍ ဖြေသည်။

၈။ လူပုဂ္ဂိုလ်တို့နှင့် အချို့သော နတ်တို့၏ မဂ်ခြင်းကို ရည်ရွယ်၍ ပရဝါဒီက ပဋိက္ခေပပြု၍ ဖြေသည်။

၉။ မဂ်ကို ပွားများစေမှု ရှိသည်ကို ရည်ရွယ်၍ သကဝါဒီက ဝန်ခံသည်။

၁၀။ အသညသတ်ဗြဟ္မာတို့ကို ရည်ရွယ်၍ သကဝါဒီက ပဋိက္ခေပပြု၍ ဖြေသည်။

၁၁။ ဇမ္ဗုဒိပိကျွန်းသူ၊ ကျွန်းသားတို့ကို ရည်ရွယ်၍ ပရဝါဒီက ဝန်ခံသည်။

၁၂။ ပစ္စန္နရာဇ်နေသူတို့ကို ရည်ရွယ်၍ ပရဝါဒီက ပဋိက္ခေပပြု၍ ဖြေသည်။

ကထာဝတ္ထုပါဠိတော်

=== ၁ - ပုဂ္ဂလကထာ ===

၂ - သံသန္တနဗြဟ္မစရိယကထာ

၂၇၃။ သကဝါဒီ။ ။ အနာဂါမ်ပုဂ္ဂိုလ်သည် ဤလူ့ဘုံ၌ ပွားများပြီးသော မဂ်ဖြင့် ထိုဗြဟ္မာ့ဘုံ၌ အရဟတ္တဖိုလ်ကို မျက်မှောက်ပြုနိုင်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဩော် ပြုနိုင်ပါ၏။^၁

သကဝါဒီ။ ။ သောတာပန်ပုဂ္ဂိုလ်သည် ထိုဗြဟ္မာ့ဘုံ၌ ပွားများပြီးသောမဂ်ဖြင့် ဤလူ့ဘုံ၌ အရဟတ္တဖိုလ်ကို မျက်မှောက်ပြုနိုင်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။^၂

သကဝါဒီ။ ။ အနာဂါမ်ပုဂ္ဂိုလ်သည် ဤလူ့ဘုံ၌ ပွားများပြီးသော မဂ်ဖြင့် ထိုဗြဟ္မာ့ဘုံ၌ အရဟတ္တဖိုလ်ကို မျက်မှောက် ပြုနိုင်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဩော် ပြုနိုင်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ ဤလူ့ဘုံ၌ ပရိနိဗ္ဗာန်စံမည့် သကဒါဂါမ်ပုဂ္ဂိုလ်သည် ထိုဗြဟ္မာ့ဘုံ၌ ပွားများပြီးသော မဂ်ဖြင့် ဤလူ့ဘုံ၌ အရဟတ္တဖိုလ်ကို မျက်မှောက်ပြုပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။

သကဝါဒီ။ ။ သောတာပန်ပုဂ္ဂိုလ်သည် ဤလူ့ဘုံ၌ ပွားများပြီးသော မဂ်ဖြင့် ဤလူ့ဘုံ၌ အရဟတ္တဖိုလ်ကို မျက်မှောက် ပြုနိုင်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဩော် ပြုနိုင်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ အနာဂါမ်ပုဂ္ဂိုလ်သည် ထိုဗြဟ္မာ့ဘုံ၌ ပွားများပြီးသော မဂ်ဖြင့် ထိုဗြဟ္မာ့ဘုံ၌ အရဟတ္တဖိုလ်ကို မျက်မှောက် ပြုနိုင်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။^၃

သကဝါဒီ။ ။ ဤလူ့ဘုံ၌ ပရိနိဗ္ဗာန်စံမည့် သကဒါဂါမ်ပုဂ္ဂိုလ်သည် ဤလူ့ဘုံ၌ ပွားများပြီးသော မဂ်ဖြင့် ဤလူ့ဘုံ၌ အရဟတ္တဖိုလ်ကို မျက်မှောက်ပြုနိုင်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဩော် ပြုနိုင်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ အနာဂါမ်ပုဂ္ဂိုလ်သည် ထိုဗြဟ္မာ့ဘုံ၌ ပွားများပြီးသော မဂ်ဖြင့် ထိုဗြဟ္မာ့ဘုံ၌ အရဟတ္တဖိုလ်ကို မျက်မှောက် ပြုနိုင်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ ဤလူ့ဘုံ၌ စွန့်လွှတ်၍ ပြီးဆုံးသော ပုဂ္ဂိုလ်သည် မဂ်ကိုသာ ပွားများအပ်ပါသလော၊ ကိလေသာတို့ကိုမူကား မပယ်ရှား အပ်ပါကုန်သလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဩော် မပယ်ရှားအပ်ပါကုန်။

သကဝါဒီ။ ။ သောတာပတ္တိဖိုလ်ကို မျက်မှောက်ပြုရန် ကျင့်သော ပုဂ္ဂိုလ်သည် မဂ်ကိုသာ ပွားများအပ်ပါသလော၊ ကိလေသာတို့ကိုမူကား မပယ်ရှား အပ်ပါကုန်သလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ ဤလူ့ဘုံ၌ စွန့်လွှတ်၍ ပြီးဆုံးသောပုဂ္ဂိုလ်သည် မင်္ဂလာ ပွားများအပ်ပါသလော၊ ကိလေသာတို့ကိုမူကား မပယ်ရှား အပ်ပါကုန်သလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ မပယ်ရှားအပ်ပါကုန်။

သကဝါဒီ။ ။ သကဒါဂါမိဖိုလ်ကို မျက်မှောက်ပြုရန် ကျင့်သောပုဂ္ဂိုလ်သည်။ပ။ အရဟတ္တဖိုလ်ကို မျက်မှောက်ပြုရန် ကျင့်သော ပုဂ္ဂိုလ်သည် မင်္ဂလာ ပွားများအပ်ပါသလော၊ ကိလေသာတို့ကိုမူကား မပယ်ရှားအပ်ပါကုန်သလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ သောတာပတ္တိဖိုလ်ကို မျက်မှောက်ပြုရန် ကျင့်သော ပုဂ္ဂိုလ်သည် မရှေးမနှောင်း (တစ်ပြိုင်နက်) မင်္ဂလာလည်း ပွားများအပ်ပါသလော၊ ကိလေသာတို့ကိုလည်း ပယ်ရှားအပ်ပါကုန်သလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ပယ်ရှားအပ်ပါကုန်၏။

သကဝါဒီ။ ။ ဤလူ့ဘုံ၌ စွန့်လွှတ်၍ ပြီးဆုံးသော ပုဂ္ဂိုလ်သည် မရှေးမနှောင်း (တစ်ပြိုင်နက်) မင်္ဂလာလည်း ပွားများအပ်ပါသလော၊ ကိလေသာတို့ကိုလည်း ပယ်ရှားအပ်ပါကုန်သလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။

သကဝါဒီ။ ။ သကဒါဂါမိဖိုလ်ကို မျက်မှောက်ပြုရန် ကျင့်သော ပုဂ္ဂိုလ်သည်။ပ။ အရဟတ္တဖိုလ်ကို မျက်မှောက်ပြုရန် ကျင့်သော ပုဂ္ဂိုလ်သည် မရှေးမနှောင်း (တစ်ပြိုင်နက်) မင်္ဂလာလည်း ပွားများအပ်ပါသလော၊ ကိလေသာတို့ကိုလည်း ပယ်ရှားအပ်ပါကုန်သလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ပယ်ရှားအပ်ပါကုန်၏။

သကဝါဒီ။ ။ ဤလူ့ဘုံ၌ စွန့်လွှတ်၍ ပြီးဆုံးသော ပုဂ္ဂိုလ်သည် မရှေးမနှောင်း (တစ်ပြိုင်နက်) မင်္ဂလာလည်း ပွားများအပ်ပါသလော၊ ကိလေသာတို့ကိုလည်း ပယ်ရှားအပ်ပါကုန်သလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။

သကဝါဒီ။ ။ ပြုအပ်ပြီးသော မင်္ဂလာစွန့်သော ပွားများပြီးသော ဘာဝနာရှိသော အနာဂါမိပုဂ္ဂိုလ် သည် ထိုဗြဟ္မာ့ဘုံ၌ (ပဋိသန္ဓေအားဖြင့်) ဖြစ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ဖြစ်ပါ၏။^၇

သကဝါဒီ။ ။ ရဟန္တာသည် ပဋိသန္ဓေအားဖြင့် ဖြစ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။^၁

သကဝါဒီ။ ။ ရဟန္တာသည် ပဋိသန္ဓေအားဖြင့် ဖြစ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ဖြစ်ပါ၏။^၆

သကဝါဒီ။ ။ ရဟန္တာအား တစ်ဖန် ဘဝသစ်၌ ဖြစ်မှု ရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။^၂

သကဝါဒီ။ ။ ရဟန္တာအား တစ်ဖန် ဘဝသစ်၌ ဖြစ်မှု ရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ရှိပါ၏။^၈

သကဝါဒီ။ ။ ရဟန္တာသည် ဘဝ (တစ်ခု) မှ ဘဝ (တစ်ခု) သို့ သွားပါသလော၊ ဂတိ (တစ်ခု) မှ ဂတိ (တစ်ခု) သို့ သွားပါသလော၊ သံသရာ (တစ်ခု) မှ သံသရာ (တစ်ခု) သို့ သွားပါသလော၊ ပဋိသန္ဓေ (တစ်ခု) မှ ပဋိသန္ဓေ (တစ်ခု) သို့ သွားပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။

သကဝါဒီ။ ။ ပြုအပ်ပြီးသော မဂ်ကိစ္စရှိသော ပွားများပြီးသော ဘာဝနာရှိသော မချအပ်သော (ခန္ဓာ) ဝန်ရှိသော အနာဂါမ်ပုဂ္ဂိုလ်သည် ထိုဗြဟ္မာ့ဘုံ၌ (ပဋိသန္ဓေအားဖြင့်) ဖြစ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ဖြစ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ ခန္ဓာဝန်ကို ချခြင်းငှါ တစ်ဖန် မဂ်ကို ပွားများပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။

သကဝါဒီ။ ။ ပြုအပ်ပြီးသော မဂ်ကိစ္စရှိသော ပွားများပြီးသော ဘာဝနာရှိသော ပိုင်းခြား၍ မသိအပ်သေးသော ဆင်းရဲရှိသော မပယ်အပ်သေးသော ကိလေသာရှိသော မျက်မှောက် မပြုအပ်သေးသော နိဗ္ဗာန်ရှိသော ထိုးထွင်း၍ မသိအပ်သေးသော အရဟတ္တဖိုလ်ရှိသော အနာဂါမ်ပုဂ္ဂိုလ်သည် ထိုဗြဟ္မာ့ဘုံ၌ ပင် ပဋိသန္ဓေအားဖြင့် ဖြစ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ဖြစ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ အရဟတ္တဖိုလ်ကို ထိုးထွင်း၍ သိခြင်းငှါ တစ်ဖန် မဂ်ကို ပွားများပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။

သကဝါဒီ။ ။ ပြုအပ်ပြီးသော မဂ်ကိစ္စရှိသော ပွားများပြီးသော ဘာဝနာရှိသော မချအပ်သေးသော (ခန္ဓာ) ဝန်ရှိသော အနာဂါမ်ပုဂ္ဂိုလ်သည် ထိုဗြဟ္မာ့ဘုံ၌ (ပဋိသန္ဓေအားဖြင့်) ဖြစ်ပါသလော၊ (ခန္ဓာ) ဝန်ကို ချခြင်းငှါ တစ်ဖန် မဂ်ကို မပွားများလည်း မပွားများပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ မပွားများပါ။

သကဝါဒီ။ ။ ခန္ဓာဝန်ကို မချအပ်ဘဲလည်း ထိုဗြဟ္မာ့ဘုံ၌ ပရိနိဗ္ဗာန် စံပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။

သကဝါဒီ။ ။ ပြုအပ်ပြီးသော မဂ်ကိစ္စရှိသော ပွားများပြီးသော ဘာဝနာရှိသော ပိုင်းခြား၍ မသိအပ်သေးသော ဆင်းရဲရှိသော မပယ်အပ်သေးသော ကိလေသာရှိသော မျက်မှောက် မပြုအပ်သေးသော နိဗ္ဗာန်ရှိသော ထိုးထွင်း၍ မသိအပ်သော အရဟတ္တဖိုလ်ရှိသော အနာဂါမ်ပုဂ္ဂိုလ်သည် ထိုဗြဟ္မာ့ဘုံ၌ (ပဋိသန္ဓေအားဖြင့်) ဖြစ်ပါသလော၊ အရဟတ္တဖိုလ်ကို ထိုးထွင်း၍ သိခြင်းငှါ တစ်ဖန် မဂ်ကို မပွားများလည်း မပွားများပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ မပွားများပါ။

သကဝါဒီ။ ။ အရဟတ္တဖိုလ်ကို ထိုးထွင်း၍ မသိအပ်ဘဲလည်း ထိုဗြဟ္မာ့ဘုံ၌ ပရိနိဗ္ဗာန် စံပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ သမင်သည် မြားဖြင့် ပစ်အပ်သည် ရှိသော် အဝေးသို့ သွား၍ သေသကဲ့သို့ ဤအတူ အနာဂါမ်ပုဂ္ဂိုလ်သည် ဤလူ့ဘုံ၌ ပွားများအပ်ပြီးသော မဂ်ဖြင့် ထိုဗြဟ္မာ့ဘုံ၌ အရဟတ္တဖိုလ်ကို မျက်မှောက်ပြု၏။^၉

သကဝါဒီ။ ။ သမင်သည် မြားဖြင့် ပစ်အပ်သည် ရှိသော် အဝေးသို့ သွား၍ မြားနှင့်တကွ သေရသကဲ့သို့ ဤအတူ အနာဂါမ်ပုဂ္ဂိုလ်သည် ဤလူ့ဘုံ၌ ပွားများအပ်ပြီးသော မဂ်ဖြင့် ထိုဗြဟ္မာ့ဘုံ၌ (မဂ်တည်းဟူသော) မြားနှင့်တကွ ပရိနိဗ္ဗာန် စံပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

ဗြဟ္မစရိယကထာ ပြီး၏။

- ၁။ အနာဂါမ်ပုဂ္ဂိုလ်သည် ဤလူ့ဘုံ၌ အနာဂါမ်မဂ်ကို ပွားများပြီး၍ ‘ဩပပါတိကော တတ္ထ ပရိနိဗ္ဗာယီ’ ဟု ဟောတော်မူသောကြောင့် တစ်ဖန် အရဟတ္တမဂ်ကို မပွားရဘဲ သုဒ္ဓါဝါသပဋိသန္ဓေ၏ အစွမ်းအားဖြင့်ပင် အရဟတ္တဖိုလ်ကို မျက်မှောက် ပြု၏ဟု အယူရှိရကား ပရဝါဒီက ဝန်ခံသည်။
- ၂။ သောတာပန် သကဒါဂါမ်ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည် ထိုဗြဟ္မာ့ဘုံ၌ မဂ်ကို ပွားများပြီး၍ ထိုပွားများရာဘုံ၌ ပဋိသန္ဓေနေခြင်း ရှိသူတို့ မည်ကုန်၏။ ထို့ကြောင့် ထိုသောတာပန် သကဒါဂါမ်ပုဂ္ဂိုလ်တို့အား ဤလူ့ဘုံသို့ လာခြင်း မရှိနိုင်ရကား ပရဝါဒီက ပဋိက္ခေပပြု၍ ဖြေသည်။
- ၃။ အနာဂါမ်ပုဂ္ဂိုလ်အား ထိုဗြဟ္မာ့ဘုံ၌ မဂ်ကို ပွားများမှုပင် မရှိဟူသော အယူဖြင့် ပရဝါဒီက ပဋိက္ခေပပြု၍ ဖြေသည်။
- ၄။ ‘ဩပပါတိကော တတ္ထ ပရိနိဗ္ဗာယီ’ဟု ဟောတော်မူသောကြောင့် ပဋိသန္ဓေဖြင့်သာလျှင် ပြုအပ်ပြီးသော ကိစ္စရှိသည် စသောအဖြစ်ကို ရည်ရွယ်၍ ပရဝါဒီက ဝန်ခံသည်။
- ၅။ ဤလူ့ပြည်၌ ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုသည့် ရဟန္တာ၏ အစွမ်းအားဖြင့် ပရဝါဒီက ပဋိက္ခေပပြု၍ ဖြေသည်။
- ၆။ ထိုဗြဟ္မာ့ဘုံ၌ ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုသည့် ရဟန္တာ၏ အစွမ်းအားဖြင့် ပရဝါဒီက ဝန်ခံပြန်သည်။
- ၇။ တတ္ထ ပရိနိဗ္ဗာယီ၏ အစွမ်းအားဖြင့် ပရဝါဒီက ပဋိက္ခေပပြု၍ ဖြေသည်။
- ၈။ ဣဓ ပရိနိဗ္ဗာယီ၏ အစွမ်းအားဖြင့် ပရဝါဒီက ဝန်ခံပြန်သည်။
- ၉။ ဤလူ့ပြည်၌ ပွားများအပ်ပြီးသော မဂ်ဖြင့် ထိုအနာဂါမ်ပုဂ္ဂိုလ်၏ အရဟတ္တဖိုလ်ကို ထိုးထွင်း၍ သိခြင်းကို အလိုရှိသော ပရဝါဒီက ပဋိက္ခေပပြု၍ ဖြေသည်။

ကထာဝတ္ထုပါဠိတော်

=== ၁ - ပုဂ္ဂလကထာ ===

၃ - ဩဓိသောကထာ°

၂၇၄။ သကဝါဒီ။ ။ ကိလေသာတို့ကို အစိတ်အစိတ်အားဖြင့် ပယ်စွန့်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဩဝါဒ ပယ်စွန့်ပါ၏။^၂

သကဝါဒီ။ ။ သောတာပတ္တိဖိုလ်ကို မျက်မှောက်ပြုရန် ကျင့်သော ပုဂ္ဂိုလ်သည် ဒုက္ခသစ္စာကို သိမြင်သဖြင့် အဘယ်ကိလေသာကို ပယ်စွန့်ပါသနည်း။

ပရဝါဒီ။ ။ သက္ကာယဒိဋ္ဌိကို လည်းကောင်း၊ ဝိစိကိစ္ဆာကို လည်းကောင်း၊ သီလဗ္ဗတပရာမာသကို လည်းကောင်း၊ ထိုကိလေသာ သုံးပါးနှင့်တကွ တစ်ခုတည်းသော စိတ်၌ တည်သော ကိလေသာ တစ်စိတ်တစ်ဒေသတို့ကို လည်းကောင်း ပယ်စွန့်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ တစ်စိတ်တစ်ဒေသသည် သောတာပန်မည်၍ တစ်စိတ်တစ်ဒေသသည် သောတာပန် မမည်သလော၊ တစ်စိတ်တစ်ဒေသသည် သောတာပတ္တိဖိုလ်သို့ ရောက်သည် ရသည် သိသည် မျက်မှောက်ပြုသည် ဖြစ်၍ ပြည့်စုံစေလျက် နေသလော၊ တစ်စိတ်တစ်ဒေသသည် ကိုယ်ဖြင့် တွေ့ထိ၍ နေသလော၊ တစ်စိတ်တစ်ဒေသသည် ကိုယ်ဖြင့် တွေ့ထိ၍ မနေသလော၊ တစ်စိတ်တစ်ဒေသသည် သတ္တက္ခတ္တုပရမသောတာပန်လော၊ ကောလံကောလသောတာပန်လော၊ ဧကပီဇိသောတာပန်လော၊ ဘုရား၌ မတုန်မလှုပ် ကြည်ညိုခြင်းနှင့် ပြည့်စုံသလော၊ တရား၌။ပ။ သံဃာ၌။ပ။ အရိယာတို့ နှစ်သက်သော သီလတို့နှင့် ပြည့်စုံသလော၊ တစ်စိတ်တစ်ဒေသသည် အရိယာတို့ နှစ်သက်သော သီလတို့နှင့် မပြည့်စုံသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။^၃

သကဝါဒီ။ ။ သမုဒယသစ္စာကို သိမြင်သဖြင့် အဘယ်ကိလေသာကို ပယ်စွန့်ပါသနည်း။

ပရဝါဒီ။ ။ သက္ကာယဒိဋ္ဌိကို လည်းကောင်း၊ ဝိစိကိစ္ဆာကို လည်းကောင်း၊ သီလဗ္ဗတပရာမာသကို လည်းကောင်း၊ ထိုကိလေသာသုံးပါးနှင့်တကွ တစ်ခုတည်းသော စိတ်၌ တည်သော ကိလေသာ တစ်စိတ်တစ်ဒေသတို့ကို လည်းကောင်း ပယ်စွန့်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ တစ်စိတ်တစ်ဒေသသည် သောတာပန်မည်၍ တစ်စိတ်တစ်ဒေသသည် သောတာပန် မမည်သလော။ပ။ တစ်စိတ်တစ်ဒေသသည် အရိယာတို့ နှစ်သက်သော သီလတို့နှင့် ပြည့်စုံ၍ တစ်စိတ်တစ်ဒေသသည် အရိယာတို့ နှစ်သက်သော သီလတို့နှင့် မပြည့်စုံသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။

သကဝါဒီ။ ။ နိရောဓသစ္စာကို သိမြင်သဖြင့် အဘယ်ကိလေသာကို ပယ်စွန့်ပါသနည်း။

ပရဝါဒီ။ ။ ဝိစိကိစ္ဆာကို လည်းကောင်း၊ သီလဗ္ဗတပရာမာသကို လည်းကောင်း၊ ထိုကိလေသာ နှစ်ပါးနှင့်တကွ တစ်ခုတည်းသော စိတ်၌ တည်သော ကိလေသာ တစ်စိတ်တစ်ဒေသတို့ကို လည်းကောင်း ပယ်စွန့်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ တစ်စိတ်တစ်ဒေသသည် သောတာပန်မည်၍ တစ်စိတ်တစ်ဒေသသည် သောတာပန် မမည်သလော။ပ။ တစ်စိတ်တစ်ဒေသသည် အရိယာတို့ နှစ်သက်သော သီလတို့နှင့် ပြည့်စုံ၍ တစ်စိတ်တစ်ဒေသသည် အရိယာတို့ နှစ်သက်သော သီလတို့နှင့် မပြည့်စုံသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ မဂ္ဂသစ္စာကို သိမြင်သဖြင့် အဘယ်ကိလေသာကို ပယ်စွန့်ပါသနည်း။

ပရဝါဒီ။ ။ သီလဗ္ဗတပရာမာသကို လည်းကောင်း၊ ထိုကိလေသာနှင့်တကွ တစ်ခုတည်းသော စိတ်၌ တည်သော ကိလေသာတို့ကို လည်းကောင်း ပယ်စွန့်၏။

သကဝါဒီ။ ။ တစ်စိတ်တစ်ဒေသသည် သောတာပန်မည်၍ တစ်စိတ်တစ်ဒေသသည် သောတာပန် မမည်သလော၊ တစ်စိတ်တစ်ဒေသသည် သောတာပတ္တိဖိုလ်သို့ ရောက်သည် ရသည် သိသည် မျက်မှောက်ပြုသည် ဖြစ်၍ ပြည့်စုံစေလျက် နေသလော၊ တစ်စိတ်တစ်ဒေသသည် ကိုယ်ဖြင့် တွေ့ထိ နေ၍ တစ်စိတ်တစ်ဒေသသည် ကိုယ်ဖြင့် တွေ့ထိ၍ မနေသလော၊ တစ်စိတ်တစ်ဒေသသည် သတ္တ က္ခတ္တုပရမ သောတာပန်လော၊ ကောလိကောလ သောတာပန်လော၊ ဧကဗီဇိသောတာပန်လော၊ တစ်စိတ်တစ်ဒေသသည် ဘုရား၌ ကြည်ညိုသလော၊ တရား၌ ကြည်ညိုသလော။ပ။ သံဃာ၌။ပ။ တစ်စိတ် တစ်ဒေသသည် အရိယာတို့ နှစ်သက်သော သီလနှင့် ပြည့်စုံ၍ တစ်စိတ်တစ်ဒေသသည် အရိယာတို့ နှစ်သက်သော သီလနှင့် မပြည့်စုံသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

၂၇၅။ သကဝါဒီ။ ။ သကဒါဂါမိဖိုလ်ကို မျက်မှောက်ပြုရန် ကျင့်သော ပုဂ္ဂိုလ်သည် ဒုက္ခသစ္စာကို သိမြင်သဖြင့် အဘယ်ကိလေသာကို ပယ်စွန့်ပါသနည်း။

ပရဝါဒီ။ ။ ကြမ်းတမ်းသော ကာမရာဂကို လည်းကောင်း၊ ကြမ်းတမ်းသော ဗျာပါဒကို လည်း ကောင်း၊ ထိုကိလေသာတို့နှင့်တကွ တစ်ခုတည်းသော စိတ်၌ တည်သော ကိလေသာ တစ်စိတ်တစ်ဒေသ တို့ကို လည်းကောင်း ပယ်စွန့်၏။

သကဝါဒီ။ ။ တစ်စိတ်တစ်ဒေသသည် သကဒါဂါမိမည်၍ တစ်စိတ်တစ်ဒေသသည် သကဒါဂါမ် မမည်သလော၊ တစ်စိတ်တစ်ဒေသသည် သကဒါဂါမိဖိုလ်သို့ ရောက်သည် ရသည် သိသည် မျက်မှောက် ပြုသည် ဖြစ်၍ ပြည့်စုံစေလျက် နေသလော၊ တစ်စိတ်တစ်ဒေသသည် ကိုယ်ဖြင့် တွေ့ထိနေ၍ တစ်စိတ် တစ်ဒေသသည် ကိုယ်ဖြင့် တွေ့ထိ မနေသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ သမုဒယသစ္စာကို သိမြင်သဖြင့် အဘယ်ကိလေသာကို ပယ်စွန့်ပါသနည်း။

ပရဝါဒီ။ ။ ကြမ်းတမ်းသော ကာမရာဂကို လည်းကောင်း၊ ကြမ်းတမ်းသော ဗျာပါဒကို လည်းကောင်း၊ ထိုကိလေသာတို့နှင့်တကွ တစ်ခုတည်းသော စိတ်၌ တည်သော ကိလေသာ တစ်စိတ် တစ်ဒေသတို့ကို လည်းကောင်း ပယ်စွန့်၏။

သကဝါဒီ။ ။ တစ်စိတ်တစ်ဒေသသည် သကဒါဂါမိမည်၍ တစ်စိတ်တစ်ဒေသသည် သကဒါဂါမ် မမည်သလော၊ တစ်စိတ်တစ်ဒေသသည် သကဒါဂါမိဖိုလ်သို့ ရောက်သည် ရသည် သိသည် မျက်မှောက် ပြုသည် ဖြစ်၍ ပြည့်စုံစေလျက် နေသလော၊ တစ်စိတ်တစ်ဒေသသည် ကိုယ်ဖြင့် တွေ့ထိ၍ နေသလော၊ တစ်စိတ်တစ်ဒေသသည် ကိုယ်ဖြင့် တွေ့ထိ၍ မနေသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ နိရောဓသစ္စာကို သိမြင်သဖြင့် အဘယ်ကိလေသာကို ပယ်စွန့်ပါသနည်း။

ပရဝါဒီ။ ။ ကြမ်းတမ်းသော ဗျာပါဒကို လည်းကောင်း၊ ထိုကိလေသာနှင့်တကွ တစ်ခုတည်းသော စိတ်၌ တည်သော ကိလေသာ တစ်စိတ်တစ်ဒေသတို့ကို လည်းကောင်း ပယ်စွန့်၏။

သကဝါဒီ။ ။ တစ်စိတ်တစ်ဒေသသည် သကဒါဂါမ်မည်၍ တစ်စိတ်တစ်ဒေသသည် သကဒါဂါမ် မမည်သလော၊ တစ်စိတ်တစ်ဒေသသည် သကဒါဂါမ်ဖိုလ်သို့ ရောက်သည် ရသည် သိသည် မျက်မှောက် ပြုသည် ဖြစ်၍ ပြည့်စုံစေလျက် နေသလော၊ (တစ်စိတ်တစ်ဒေသသည်) ကိုယ်ဖြင့် တွေ့ထိနေ၍ တစ်စိတ်တစ်ဒေသသည် ကိုယ်ဖြင့် တွေ့ထိ မနေသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ မဂ္ဂသစ္စာကို သိမြင်သဖြင့် အဘယ်ကိလေသာကို ပယ်စွန့်ပါသနည်း။

ပရဝါဒီ။ ။ ကြမ်းတမ်းသော ဗျာပါဒကို လည်းကောင်း၊ ထိုကိလေသာနှင့်တကွ တစ်ခုတည်းသော စိတ်၌တည်သော ကိလေသာတို့ကို လည်းကောင်း ပယ်စွန့်၏။

သကဝါဒီ။ ။ တစ်စိတ်တစ်ဒေသသည် သကဒါဂါမ်မည်၍ တစ်စိတ်တစ်ဒေသသည် သကဒါဂါမ် မမည်သလော၊ တစ်စိတ်တစ်ဒေသသည် သကဒါဂါမ်ဖိုလ်သို့ ရောက်သည် ရသည် သိသည် မျက်မှောက် ပြုသည် ဖြစ်၍ ပြည့်စုံစေလျက် နေသလော၊ တစ်စိတ်တစ်ဒေသသည် ကိုယ်ဖြင့် တွေ့ထိနေ၍ တစ်စိတ် တစ်ဒေသသည် ကိုယ်ဖြင့် တွေ့ထိ မနေသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

၂၇၆။ သကဝါဒီ။ ။ အနာဂါမ်ဖိုလ်ကို မျက်မှောက်ပြုရန် ကျင့်သော ပုဂ္ဂိုလ်သည် ဒုက္ခသစ္စာကို သိမြင်သဖြင့် အဘယ်ကိလေသာကို ပယ်စွန့်သနည်း။

ပရဝါဒီ။ ။ သိမ်မွေ့သော ကာမရာဂကို လည်းကောင်း၊ သိမ်မွေ့သော ဗျာပါဒကို လည်းကောင်း၊ ထိုကိလေသာနှင့်တကွ တစ်ခုတည်းသော စိတ်၌ တည်သော ကိလေသာ တစ်စိတ် တစ်ဒေသကို လည်းကောင်း ပယ်စွန့်၏။

သကဝါဒီ။ ။ တစ်စိတ်တစ်ဒေသသည် အနာဂါမ်မည်၍ တစ်စိတ်တစ်ဒေသသည် အနာဂါမ် မမည် သလော၊ တစ်စိတ်တစ်ဒေသသည် အနာဂါမ်ဖိုလ်သို့ ရောက်သည် ရသည် သိသည် မျက်မှောက်ပြုသည် ဖြစ်၍ ပြည့်စုံစေလျက် နေသလော၊ တစ်စိတ်တစ်ဒေသသည် ကိုယ်ဖြင့် တွေ့ထိနေ၍ တစ်စိတ် တစ်ဒေသသည် ကိုယ်ဖြင့် တွေ့ထိမနေသလော၊ တစ်စိတ်တစ်ဒေသသည် အန္တရာပရိနိဗ္ဗာယီ အနာဂါမ် မည်သလော၊ ဥပဟစ္စပရိနိဗ္ဗာယီ အနာဂါမ်မည်သလော၊ အသင်္ခါရ ပရိနိဗ္ဗာယီ အနာဂါမ်မည်သလော၊ သသင်္ခါရ ပရိနိဗ္ဗာယီ အနာဂါမ်မည်သလော၊ ဥဒ္ဓံသောတအကနိဋ္ဌဂါမီ အနာဂါမ်မည်၍ တစ်စိတ် တစ်ဒေသသည် ဥဒ္ဓံသောတအကနိဋ္ဌဂါမီအနာဂါမ် မမည်သလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ သမုဒယသစ္စာကို သိမြင်သဖြင့် အဘယ်ကိလေသာကို ပယ်စွန့်ပါသနည်း။

ပရဝါဒီ။ ။ သိမ်မွေ့သော ကာမရာဂကို လည်းကောင်း၊ သိမ်မွေ့သော ဗျာပါဒကို လည်းကောင်း၊ ထိုကိလေသာတို့နှင့်တကွ တစ်ခုတည်းသော စိတ်၌တည်သော ကိလေသာ တစ်စိတ်တစ်ဒေသတို့ကို လည်းကောင်း ပယ်စွန့်၏။

သကဝါဒီ။ ။ တစ်စိတ်တစ်ဒေသသည် အနာဂါမ်မည်၍ တစ်စိတ်တစ်ဒေသသည် အနာဂါမ် မမည် သလော။ပ။ တစ်စိတ်တစ်ဒေသသည် ဥဒ္ဓံသောတအကနိဋ္ဌဂါမီ အနာဂါမ်မည်၍ တစ်စိတ်တစ်ဒေသသည် ဥဒ္ဓံသောတအကနိဋ္ဌဂါမီအနာဂါမ် မမည်သလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ နိရောဓသစ္စာကို သိမြင်သဖြင့် အဘယ်ကိလေသာကို ပယ်စွန့်ပါသနည်း။

ပရဝါဒီ။ ။ သိမ်မွေ့သော ဗျာပါဒကို လည်းကောင်း၊ ထိုကိလေသာနှင့်တကွ တစ်ခုတည်းသော စိတ်၌ တည်သော ကိလေသာ တစ်စိတ်တစ်ဒေသတို့ကို လည်းကောင်း ပယ်စွန့်၏။

သကဝါဒီ။ ။ တစ်စိတ်တစ်ဒေသသည် အနာဂါမ်မည်၍ တစ်စိတ်တစ်ဒေသသည် အနာဂါမ် မမည် သလော။ပ။ တစ်စိတ်တစ်ဒေသသည် ဥဒ္ဓံသောတအကနိဋ္ဌဂါမီအနာဂါမ် မမည်သလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ မဂ္ဂသစ္စာကို သိမြင်သဖြင့် အဘယ်ကိလေသာကို ပယ်စွန့်ပါသနည်း။

ပရဝါဒီ။ ။ ထိုကိလေသာနှင့်တကွ တစ်ခုတည်းသော စိတ်၌ တည်သော ကိလေသာတို့ကို ပယ်စွန့် ၏။

သကဝါဒီ။ ။ တစ်စိတ်တစ်ဒေသသည် အနာဂါမ်မည်၍ တစ်စိတ်တစ်ဒေသသည် အနာဂါမ် မမည် သလော၊ တစ်စိတ်တစ်ဒေသသည် အနာဂါမ်ဖိုလ်သို့ ရောက်သည် ရသည် သိသည် မျက်မှောက် ပြုသည်ဖြစ်၍ ပြည့်စုံစေလျက် နေသလော၊ တစ်စိတ်တစ်ဒေသသည် ကိုယ်ဖြင့် တွေ့ထိနေ၍ တစ်စိတ် တစ်ဒေသသည် ကိုယ်ဖြင့် တွေ့ထိ မနေပါသလော၊ တစ်စိတ်တစ်ဒေသသည် အန္တရာပရိနိဗ္ဗာယီမည် သလော၊ ဥပဟစ္စပရိနိဗ္ဗာယီမည်သလော၊ အသင်္ခါရပရိနိဗ္ဗာယီမည်သလော၊ သသင်္ခါရပရိနိဗ္ဗာယီ မည် သလော၊ တစ်စိတ်တစ်ဒေသသည် ဥဒ္ဓံသောတအကနိဋ္ဌဂါမီ အနာဂါမ် မည်၍ တစ်စိတ်တစ်ဒေသသည် ဥဒ္ဓံသောတအကနိဋ္ဌဂါမီအနာဂါမ် မမည်သလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

၂၇၇။ သကဝါဒီ။ ။ အရဟတ္တဖိုလ်ကို မျက်မှောက်ပြုရန် ကျင့်သော ပုဂ္ဂိုလ်သည် ဒုက္ခသစ္စာကို သိမြင်သဖြင့် အဘယ်ကိလေသာကို ပယ်စွန့်ပါသနည်း။

ပရဝါဒီ။ ။ ရူပဘုံ၌ တပ်စွန်းမှု ‘ရူပရာဂ’ ကို လည်းကောင်း၊ အရူပဘုံ၌ တပ်စွန်းမှု ‘အရူပရာဂ’ ကို လည်းကောင်း၊ မာနကို လည်းကောင်း၊ ဥဒ္ဓစ္စကို လည်းကောင်း၊ အဝိဇ္ဇာကို လည်းကောင်း၊ ထိုကိလေသာ တို့နှင့်တကွ တစ်ခုတည်းသော စိတ်၌ တည်သော ကိလေသာ တစ်စိတ်တစ်ဒေသတို့ကို လည်းကောင်း ပယ်စွန့်၏။

သကဝါဒီ။ ။ တစ်စိတ်တစ်ဒေသသည် ရဟန္တာမည်၍ တစ်စိတ်တစ်ဒေသသည် ရဟန္တာ မမည် သလော၊ တစ်စိတ်တစ်ဒေသသည် အရဟတ္တဖိုလ်သို့ ရောက်သည် ရသည် သိသည် မျက်မှောက် ပြုအပ်သည် ဖြစ်၍ ပြည့်စုံစေလျက် နေသလော၊ တစ်စိတ်တစ်ဒေသသည် ကိုယ်ဖြင့် တွေ့ထိနေလျက် တစ်စိတ်တစ်ဒေသသည် ကိုယ်ဖြင့် တွေ့ထိ၍ မနေသလော၊ တစ်စိတ်တစ်ဒေသသည် ရာဂကင်းသူ၊ ဒေါသကင်းသူ၊ မောဟကင်းသူ၊ ပြုဖွယ်ကိစ္စကို ပြုပြီးသူ၊ (ခန္ဓာ) ဝန်ကို ချပြီးသူ၊ မိမိ အကျိုးစီးပွားကို ရပြီးသူ၊ ဘဝသံယောဇဉ် ကုန်ပြီးသူ၊ ကောင်းစွာ သိ၍ ကိလေသာမှ လွတ်မြောက်ပြီးသူ၊ (အဝိဇ္ဇာ) တံခါး ကျည်ကို ပစ်လွှတ်ပြီးသူ၊ (ကံသင်္ခါရ) ကျိုးမြောင်းကို ဖျက်ဆီးပြီးသူ၊ တဏှာတံခါးတိုင်ကို နုတ်ပြီးသူ၊ သံယောဇဉ်တံခါးရွက် မရှိသူ၊ အရိယာဖြစ်သူ၊ (မာန) တံခွန်ကို ချပြီးသူ၊ (ခန္ဓာ) ဝန်ကို ချပြီးသူ၊ သံယောဇဉ် ကင်းပြီးသူ၊ အောင်ထိုက်သော ရန်ကို အောင်ပြီးသူ မဟုတ်ပါလော၊ ထိုရဟန္တာသည် ထိုဒုက္ခ သစ္စာကို ပိုင်းခြား၍ သိအပ်ပြီးသည် သမုဒယသစ္စာကို ပယ်ရှားအပ်ပြီးသည် နိရောဓသစ္စာကို မျက်မှောက် ပြုအပ်ပြီးသည် မဂ္ဂသစ္စာကို ပွားများအပ်ပြီးသည် အထူးသိအပ်သော တရားကို အထူး သိအပ်ပြီးသည် ပိုင်းခြား၍ သိအပ်သော တရားကို ပိုင်းခြား၍ သိအပ်ပြီးသည် ပယ်အပ်သော တရားကို ပယ်အပ်ပြီးသည် ပွားများအပ်သော တရားကို ပွားများအပ်ပြီးသည် မျက်မှောက်ပြုအပ်သော တရားကို မျက်မှောက် ပြုအပ်ပြီးသည် ဖြစ်၍ တစ်စိတ်တစ်ဒေသသည် မျက်မှောက်ပြုအပ်သော တရားကို မျက်မှောက် မပြုအပ်သည် ဖြစ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ သမုဒယသစ္စာကို သိမြင်သဖြင့် အဘယ်ကိလေသာကို ပယ်စွန့်ပါသနည်း။

ပရဝါဒီ။ ။ ရူပဘုံ၌ တပ်စွန်းမှု ‘ရူပရာဂ’ ကို လည်းကောင်း၊ အရူပဘုံ၌ တပ်စွန်းမှု ‘အရူပရာဂ’ ကို လည်းကောင်း၊ မာနကို လည်းကောင်း၊ ဥဒ္ဓစ္စကို လည်းကောင်း၊ အဝိဇ္ဇာကို လည်းကောင်း၊ ထိုကိလေသာ တို့နှင့်တကွ တစ်ခုတည်းသော စိတ်၌ တည်သော ကိလေသာ တစ်စိတ်တစ်ဒေသတို့ကို လည်းကောင်း ပယ်စွန့်၏။

သကဝါဒီ။ ။ တစ်စိတ်တစ်ဒေသသည် ရဟန္တာမည်၍ တစ်စိတ်တစ်ဒေသသည် ရဟန္တာ မမည် သလော။ပ။ တစ်စိတ်တစ်ဒေသသည် မျက်မှောက်ပြုအပ်သော တရားတို့ကို မျက်မှောက်ပြု၍ တစ်စိတ် တစ်ဒေသသည် မျက်မှောက်ပြုအပ်သော တရားတို့ကို မျက်မှောက် မပြုသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ နိရောဓသစ္စာကို သိမြင်သဖြင့် အဘယ်ကိလေသာကို ပယ်စွန့်ပါသနည်း။

ပရဝါဒီ။ ။ မာနကို လည်းကောင်း၊ ဥဒ္ဓစ္စကို လည်းကောင်း၊ အဝိဇ္ဇာကို လည်းကောင်း၊ ထိုကိလေသာ တို့နှင့်တကွ တစ်ခုတည်းသော စိတ်၌ တည်သော ကိလေသာ တစ်စိတ်တစ်ဒေသတို့ကို လည်းကောင်း ပယ်စွန့်၏။

သကဝါဒီ။ ။ တစ်စိတ်တစ်ဒေသသည် ရဟန္တာမည်၍ တစ်စိတ်တစ်ဒေသသည် ရဟန္တာ မမည် သလော။ပ။ တစ်စိတ်တစ်ဒေသသည် မျက်မှောက်ပြုအပ်သော တရားကို မျက်မှောက်ပြု၍ တစ်စိတ် တစ်ဒေသသည် မျက်မှောက်ပြုအပ်သော တရားကို မျက်မှောက် မပြုသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ မဂ္ဂသစ္စာကို သိမြင်သဖြင့် အဘယ်ကိလေသာကို ပယ်စွန့်ပါသနည်း။

ပရဝါဒီ။ ။ ဥဒ္ဓစ္စကို လည်းကောင်း၊ အဝိဇ္ဇာကို လည်းကောင်း၊ ထိုကိလေသာတို့နှင့်တကွ တစ်ခု တည်းသော စိတ်၌ တည်သော ကိလေသာတို့ကို လည်းကောင်း ပယ်စွန့်၏။

သကဝါဒီ။ ။ တစ်စိတ်တစ်ဒေသသည် ရဟန္တာမည်၍ တစ်စိတ်တစ်ဒေသသည် ရဟန္တာ မမည် သလော။ တစ်စိတ်တစ်ဒေသသည် အရဟတ္တဖိုလ်သို့ ရောက်သည် ရသည် သိသည် မျက်မှောက်ပြုသည် ဖြစ်၍ ပြည့်စုံစေလျက် နေသလော။ တစ်စိတ်တစ်ဒေသသည် ကိုယ်ဖြင့် တွေ့ထိနေ၍ တစ်စိတ်တစ်ဒေသ သည် ကိုယ်ဖြင့် တွေ့ထိ မနေသလော။ တစ်စိတ်တစ်ဒေသသည် ရာဂကင်းပြီးသူ၊ ဒေါသကင်းပြီးသူ၊ မောဟကင်းပြီးသူ၊ ပြုဖွယ်ကိစ္စကို ပြုပြီးသူ၊ (ခန္ဓာ) ဝန်ကို ချပြီးသူ၊ မိမိအကျိုးစီးပွားကို ရပြီးသူ၊ ဘဝ သံယောဇဉ် ကုန်ပြီးသူ၊ ကောင်းစွာသိ၍ လွတ် မြောက်ပြီးသူ၊ (အဝိဇ္ဇာ) တံခါးကျည်ကို ပစ်လွှတ်ပြီးသူ၊ (ကံသင်္ခါရ) ကျိုးမြောင်းကို ဖျက်ဆီးအပ်ပြီးသူ၊ (တဏှာ) တံခါးတိုင်ကို ပယ်နုတ်ပြီးသူ၊ သံယောဇဉ် တံခါးရွက် မရှိသူ၊ အရိယာဖြစ်သူ၊ မာနတံခွန်ကို ချပြီးသူ၊ (ခန္ဓာ) ဝန်ကို ချပြီးသူ၊ မာနနှင့် မယှဉ်သူ၊ အောင်ထိုက်သော ရန်ကို ကောင်းစွာ အောင်မြင်ပြီးသူ မဟုတ်ပါလော။ ထိုရဟန္တာသည် ဒုက္ခသစ္စာကို ပိုင်းခြား၍ သိအပ်ပြီးသည် သမုဒယသစ္စာကို ပယ်ရှားအပ်ပြီးသည် နိရောဓသစ္စာကို မျက်မှောက် ပြုအပ် ပြီးသည် မဂ္ဂသစ္စာကို ပွားစေအပ်ပြီးသည် အထူးသိထိုက်သော တရားကို အထူးသိအပ်ပြီးသည် ပိုင်းခြား ၍ သိထိုက်သော တရားကို ပိုင်းခြား၍ သိအပ်ပြီးသည် ပယ်ရှားထိုက်သော တရားကို ပယ်ရှားအပ်ပြီး သည် ပွားများအပ်သော တရားကို ပွားများအပ်ပြီးသည် မျက်မှောက်ပြုအပ်သော တရားကို မျက်မှောက် ပြုအပ်ပြီးသည် မဟုတ်ပါလော။ တစ်စိတ်တစ်ဒေသသည် မျက်မှောက်ပြုအပ်သော တရားကို မျက်မှောက် ပြုပြီး၍ တစ်စိတ်တစ်ဒေသသည် မျက်မှောက်ပြုအပ်သော တရားကို မျက်မှောက် မပြုပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

၂၇၈။ ပရဝါဒီ။ ။ ကိလေသာတို့ကို အစိတ်အစိတ်အားဖြင့် စွန့်၏ဟူ၍ မဆိုသင့်ပါသလော။
သကဝါဒီ။ ။ ဪ သြော် မဆိုသင့်ပါ။

ပရဝါဒီ။ ။ “ပန်းထိမ်သည်သည် ငွေ၏ အညစ်အကြေးကို ထုတ်ပစ်သကဲ့သို့ ထို့အတူ ပညာရှိသည် အစဉ်အားဖြင့် အနည်းငယ် အနည်းငယ် ခဏတိုင်း ခဏတိုင်း မိမိ၏ လောဘ ဒေါသစသော အညစ် အကြေးကို ထုတ်ပစ်၏” ဟူ၍ မြတ်စွာဘုရား ဟောအပ်သော သုတ္တန် (ပါဠိ) ရှိသည်သာလျှင် မဟုတ် ပါလော။

သကဝါဒီ။ ။ ဪ သြော် ရှိပါ၏။

ပရဝါဒီ။ ။ ထို့ကြောင့်ပင် ကိလေသာတို့ကို အစိတ်အစိတ်အားဖြင့် ပယ်စွန့်၏ဟူ၍ ဆိုသင့်၏။

သကဝါဒီ။ ။ ကိလေသာတို့ကို အစိတ်အစိတ်အားဖြင့် ပယ်စွန့်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ သြော် ပယ်စွန့်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ “ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည် သောတာပတ္တိ မဂ်ဉာဏ်ကို ရသည်နှင့် တစ်ပြိုင်နက်သာလျှင် သက္ကာယဒိဋ္ဌိ၊ ဝိစိကိစ္ဆာ၊ သီလဗ္ဗတပရာမာသဟူသော ဤတရားသုံးပါးတို့ကို ပယ်စွန့်အပ်ကုန်၏။ ကိလေသာ စိုးစဉ်း အနည်းငယ် ရှိစေကာမူ (ထိုသောတာပန်ပုဂ္ဂိုလ်သည်) အပါယ်လေးပါးတို့မှ လွတ် မြောက်၏။ (အာနန္ဒရိက ကံငါးပါးနှင့် နိယတမိစ္ဆာဒိဋ္ဌိဟူသော) ခြောက်ပါးသော တရားတို့ကို မပြုတော့ ဖြီ” ဟူ၍ မြတ်စွာဘုရား ဟောအပ်သော သုတ္တန် (ပါဠိ) ရှိသည်သာလျှင် မဟုတ်ပါလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ သြော် ရှိပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ ထို့ကြောင့် ကိလေသာတို့ကို အစိတ်အစိတ်အားဖြင့် ပယ်စွန့်၏ဟူ၍ မဆိုသင့်။

သကဝါဒီ။ ။ ကိလေသာတို့ကို အစိတ်အစိတ်အားဖြင့် ပယ်စွန့်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ သြော် ပယ်စွန့်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ “ရဟန်းတို့ အကြင်အခါ၌ အရိယာသာဝကအား အလုံးစုံသော တရားသည် ဖြစ်ပေါ် ခြင်း သဘောရှိ၏။ ထိုဖြစ်ပေါ်ခြင်း သဘောရှိသော တရားအားလုံးသည် ချုပ်ပျောက်ခြင်း သဘောရှိ၏ ဟု ကိလေသာမြူ အညစ်အကြေး ကင်းစင်သော တရားမျက်စိသည် ဖြစ်ပေါ်၏။ ရဟန်းတို့ အရိယာ သာဝကသည် သောတာပတ္တိမဂ်ဉာဏ် ဖြစ်ပေါ်သည်နှင့် တစ်ပြိုင်နက် သက္ကာယဒိဋ္ဌိဝိစိကိစ္ဆာ သီလဗ္ဗတ ပရာမာသဟူသော သံယောဇဉ်သုံးပါးတို့ကို ပယ်ရှားအပ်ကုန်၏” ဟူ၍ မြတ်စွာဘုရား ဟောအပ်သော သုတ္တန် (ပါဠိ) ရှိသည်သာလျှင် မဟုတ်ပါလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ သြော် ရှိပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ ထို့ကြောင့်ပင် ကိလေသာတို့ကို အစိတ်အစိတ်အားဖြင့် ပယ်စွန့်၏ဟူ၍ မဆိုသင့်။

ဩဓိသောကထာ ပြီး၏။

- ၁။ သောတာပန် စသောပုဂ္ဂိုလ်တို့၏ အထူးထူးသောကာလ၏ အစွမ်းအားဖြင့် ဒုက္ခသစ္စာကို မြင်ခြင်း အစရှိသည်တို့ဖြင့် အစိတ်အစိတ်အားဖြင့် ကိလေသာတို့ကို ပယ်ခြင်းကို အလိုရှိကုန်သော ပရဝါဒီဆရာတို့၏ အယူဝါဒကို ပယ်ဖျောက် လို၍ ဩဓိသောကထာကို ဟောတော်မူသည်။
- ၂။ ဤဩဓိသောကထာ၌ ပရဝါဒီကား သမ္မိတိယဂိုဏ်းဝင် စသည်တို့တည်း။
- ၃။ (တစ်စိတ်တစ်ဒေသ) ဧကဒေသ သောတာပန်မျိုး မရှိသောကြောင့် ပရဝါဒီက ပဋိက္ခေပပြု၍ ဖြေသည်။

ကထာဝတ္ထုပါဠိတော်

=== ၁ - ပုဂ္ဂလကထာ ===

၄ - ဇောတိကထာ

(ဈာနလာဘီ ပုထုဇဉ်ပုဂ္ဂိုလ်သည် သစ္စာလေးပါးတရားကို သိသည်နှင့် တစ်ပြိုင်နက် အနာဂါမ် မည်၏။ အကြောင်းသော်ကား ထိုဈာနလာဘီ ပုထုဇဉ်ပုဂ္ဂိုလ်သည် ပုထုဇဉ်ဖြစ်စဉ်ကပင် ကာမရာဂ ဗျာပါဒတို့ကို ပယ်အပ်ကုန်ပြီး ဖြစ်သောကြောင့်တည်းဟု အယူရှိသော ပရဝါဒီဆရာတို့၏ အယူကို ပယ်ဖျက်တော်မူလို၍ ဤဇောတိကထာကို ဟောတော်မူသည်။)

၁ - န သုတ္တာဟရဏကထာ

၂၇၉။ သကဝါဒီ။ ။ ပုထုဇဉ်သည် ကာမရာဂနှင့် ဗျာပါဒကို ပယ်စွန့်သလော။^၁

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ဪ ပယ်စွန့်ပါ၏။^၂

သကဝါဒီ။ ။ အဆုံးအပိုင်းအခြားကို လွန်၍ ပယ်စွန့်သလော၊ အကြွင်းမဲ့ ပယ်စွန့်သလော၊ အဆက် အစပ် မရှိအောင် ပယ်စွန့်သလော၊ အမြစ်အရင်းနှင့်တကွ ပယ်စွန့်သလော၊ တပ်မက်မှု ‘တဏှာ’ နှင့် တကွ ပယ်စွန့်သလော၊ အနုသယနှင့်တကွ ပယ်စွန့်သလော၊ အရိယာဉာဏ်ဖြင့် ပယ်စွန့်သလော၊ အရိယာမဂ်ဖြင့် ပယ်စွန့်သလော၊ အရဟတ္တဖိုလ်ကို ထိုးထွင်း၍ သိလျက် ပယ်စွန့်သလော၊ အနာဂါမိဖိုလ် ကို မျက်မှောက်ပြု၍ ပယ်စွန့်သလော။^၃

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။^၄

သကဝါဒီ။ ။ ပုထုဇဉ်သည် ကာမရာဂနှင့် ဗျာပါဒကို ပယ်စွန့်သလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ဪ ပယ်စွန့်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ အဆုံးအပိုင်းအခြားကို လွန်၍ ပယ်စွန့်သလော၊ အကြွင်းမဲ့ ပယ်စွန့်သလော၊ အဆက်အစပ် မရှိအောင် ပယ်စွန့်သလော၊ အမြစ်အရင်းနှင့်တကွ ပယ်စွန့်သလော၊ တပ်မက်မှု ‘တဏှာ’ နှင့်တကွ ပယ်စွန့်သလော၊ အနုသယနှင့်တကွ ပယ်စွန့်သလော၊ အရိယာဉာဏ်ဖြင့် ပယ်စွန့်သလော၊ အရိယာမဂ်ဖြင့် ပယ်စွန့်သလော၊ အရဟတ္တဖိုလ်ကို ထိုးထွင်း၍ သိလျက် ပယ်စွန့်သလော၊ အနာဂါမိ ဖိုလ်ကို မျက်မှောက်ပြု၍ ပယ်စွန့်သလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ အနာဂါမိဖိုလ်ကို မျက်မှောက်ပြုရန် ကျင့်သောပုဂ္ဂိုလ်သည် ကာမရာဂနှင့် ဗျာပါဒကို ပယ်စွန့်၏။ ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည်လည်း အဆုံးအပိုင်းအခြားကို လွန်၍ ပယ်စွန့်သလော၊ အကြွင်းမဲ့ ပယ်စွန့် သလော။ပ။ အနာဂါမိဖိုလ်ကို မျက်မှောက်ပြုလျက် ပယ်စွန့်သလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ဪ ပယ်စွန့်ပါ၏။^၅

သကဝါဒီ။ ။ ပုထုဇဉ်သည် ကာမရာဂနှင့် ဗျာပါဒကို ပယ်စွန့်၏။ ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည်လည်း အဆုံး အပိုင်းအခြားကို လွန်၍ ပယ်စွန့်သလော၊ အကြွင်းမဲ့ ပယ်စွန့်သလော။ပ။ အနာဂါမိဖိုလ်ကို မျက်မှောက် ပြုလျက် ပယ်စွန့်သလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။^၆

သကဝါဒီ။ ။ အနာဂါမိဖိုလ်ကို မျက်မှောက်ပြုရန် ကျင့်သော ပုဂ္ဂိုလ်သည် ကာမရာဂနှင့် ဗျာပါဒကို ပယ်စွန့်၏။ ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည် အဆုံးအပိုင်းအခြားကို လွန်၍ ပယ်စွန့်သလော။ပ။ အကြွင်းမဲ့ ပယ်စွန့် သလော ။ပ။ အနာဂါမိဖိုလ်ကို မျက်မှောက်ပြုလျက် ပယ်စွန့်သလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ပယ်စွန့်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ ပုထုဇဉ်သည် ကာမရာဂနှင့် ဗျာပါဒကို ပယ်စွန့်၏။ ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည်လည်း အဆုံး အပိုင်းအခြားကို လွန်၍ ပယ်စွန့်သလော။ အကြွင်းမဲ့ ပယ်စွန့်သလော။ပ။ အနာဂါမိဖိုလ်ကို မျက်မှောက် ပြုလျက် ပယ်စွန့်သလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ ပုထုဇဉ်သည် ကာမရာဂနှင့် ဗျာပါဒကို ပယ်စွန့်၏။ ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည်လည်း အဆုံး အပိုင်းအခြားကို မလွန်ဘဲ ပယ်စွန့်သလော။ အကြွင်းမဲ့ မဟုတ်ဘဲ ပယ်စွန့်သလော။ပ။ အနာဂါမိဖိုလ်ကို မျက်မှောက် မပြုဘဲ ပယ်စွန့်သလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ပယ်စွန့်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ အနာဂါမိဖိုလ်ကို မျက်မှောက်ပြုရန် ကျင့်သော ပုဂ္ဂိုလ်သည် ကာမရာဂနှင့် ဗျာပါဒကို ပယ်စွန့်၏။ ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည်လည်း အဆုံး အပိုင်းအခြားကို မလွန်ဘဲ ပယ်စွန့်သလော။ပ။ အနာဂါမိဖိုလ်ကို မျက်မှောက် မပြုဘဲ ပယ်စွန့်သလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ ပုထုဇဉ်သည် ကာမရာဂနှင့် ဗျာပါဒကို ပယ်စွန့်၏။ ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည်လည်း အဆုံး အပိုင်းအခြားကို မလွန်ဘဲ ပယ်စွန့်သလော။ အကြွင်းမဲ့ မဟုတ်ဘဲ ပယ်စွန့်သလော။ပ။ အနာဂါမိဖိုလ်ကို မျက်မှောက် မပြုဘဲ ပယ်စွန့်သလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ပယ်စွန့်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ အနာဂါမိဖိုလ်ကို မျက်မှောက်ပြုရန် ကျင့်သော ပုဂ္ဂိုလ်သည် ကာမရာဂနှင့် ဗျာပါဒကို ပယ်စွန့်၏။ ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည်လည်း အဆုံး အပိုင်းအခြားကို မလွန်ဘဲ ပယ်စွန့်သလော။ အကြွင်းမဲ့ မဟုတ် ဘဲ ပယ်စွန့်သလော။ပ။ အနာဂါမိဖိုလ်ကို မျက်မှောက်မပြုဘဲ ပယ်စွန့်သလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ ပုထုဇဉ်သည် ကာမရာဂနှင့် ဗျာပါဒကို ပယ်စွန့်သလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ပယ်စွန့်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ အဘယ်မဂ်ဖြင့် ပယ်စွန့်သနည်း။

ပရဝါဒီ။ ။ ရူပါဝစရမဂ်ဖြင့် ပယ်စွန့်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ ရူပါဝစရမဂ်သည် (ဝဋ်မှ) ထွက်မြောက်ကြောင်း အာသဝေါတို့၏ ကုန်ရာ နိဗ္ဗာန်သို့ ရောက်ကြောင်း အရဟတ္တမဂ်ဉာဏ်သို့ ရောက်ကြောင်း ပဋိသန္ဓေတို့ကို ဖျက်ဆီးတတ်သော နိဗ္ဗာန်သို့ ရောက်ကြောင်း ဖြစ်၍ အာသဝတို့၏ အာရုံ မဟုတ်သည် သံယောဇဉ်တို့၏ အာရုံ မဟုတ်သည် ဂန္ဓ တရားတို့၏ အာရုံ မဟုတ်သည် ဩဃတို့၏ အာရုံ မဟုတ်သည် ယောဂတို့၏ အာရုံ မဟုတ်သည် နီဝရဏတို့၏ အာရုံ မဟုတ်သည် တဏှာရာဂတို့ဖြင့် မသုံးသပ်အပ်သည် ဥပါဒါန်တို့၏ အာရုံ မဟုတ် သည် ပူပန်စေတတ်နှိပ်စက်တတ်သော ကိလေသာကို ရခြင်းငှါ မထိုက်သည် ဖြစ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။

သကဝါဒီ။ ။ ရူပါဝစရမဂ်သည် (ဝဋ်မှ) ထွက်မြောက်ကြောင်း မဟုတ်သည် အာသဝေါတိ၏ ကုန်ရာ နိဗ္ဗာန်သို့ ရောက်ကြောင်း မဟုတ်သည် အရဟတ္တမဂ်ဉာဏ်သို့ ရောက်ကြောင်း မဟုတ်သည် စုတိ ပဋိသန္ဓေကို ဖျက်ဆီးတတ်သော နိဗ္ဗာန်သို့ ရောက်ကြောင်း မဟုတ်သည်ဖြစ်၍ အာသဝတို့၏ အာရုံ ဖြစ်သည် သံယောဇဉ်တို့၏ အာရုံဖြစ်သည်။ပ။ ပူပန်စေတတ် နှိပ်စက်တတ်သော ကိလေသာကို ရခြင်းငှါ ထိုက်သည် မဟုတ်ပါလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဩော်ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ အရှင်ပရဝါဒီ ရူပါဝစရမဂ်သည် ဝဋ်ဆင်းရဲမှ ထွက်မြောက်ကြောင်း မဟုတ်သည့် အာသဝေါတိ၏ ကုန်ရာ နိဗ္ဗာန်သို့ ရောက်ကြောင်း မဟုတ်သည်။ပ။ ကိလေသာတို့ကို ရခြင်းငှါ ထိုက်သည် ဖြစ်ခဲ့ပါမူ ပုထုဇဉ်သည် ရူပါဝစရမဂ်ဖြင့် ကာမရာဂနှင့် ဗျာပါဒကို ပယ်စွန့်၏ဟူ၍ မဆိုသင့်။

သကဝါဒီ။ ။ အနာဂါမိဖိုလ်ကို မျက်မှောက်ပြုရန် ကျင့်သောပုဂ္ဂိုလ်သည် အနာဂါမိမဂ်ဖြင့် ကာမ ရာဂနှင့် ဗျာပါဒကို ပယ်စွန့်၏။ ထိုမဂ်သည်လည်း (ဝဋ်မှ) ထွက်မြောက်ကြောင်းဖြစ်သည် အာသဝေါတိ၏ ကုန်ရာ နိဗ္ဗာန်သို့ ရောက်ကြောင်းဖြစ်သည် အရဟတ္တမဂ်ဉာဏ်သို့ ရောက်ကြောင်းဖြစ်သည် စုတိ ပဋိသန္ဓေကို ဖျက်ဆီးတတ်သော နိဗ္ဗာန်သို့ ရောက်ကြောင်းဖြစ်သည် အာသဝတို့၏ အာရုံဖြစ်သည်။ပ။ ကိလေသာကို ရခြင်းငှါ မထိုက်သည် ဖြစ်သလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဩော် ဖြစ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ ပုထုဇဉ်သည် ရူပါဝစရမဂ်ဖြင့် ကာမရာဂနှင့် ဗျာပါဒကို ပယ်စွန့်၏။ ထိုမဂ်သည် ဝဋ်မှ ထွက်မြောက်ကြောင်းဖြစ်သည် အာသဝေါတိ၏ ကုန်ရာ နိဗ္ဗာန်သို့ ရောက်ကြောင်းဖြစ်သည် အရဟတ္တ မဂ်ဉာဏ်သို့ ရောက်ကြောင်းဖြစ်သည် စုတိပဋိသန္ဓေကို ဖျက်ဆီးတတ်သော နိဗ္ဗာန်သို့ ရောက်ကြောင်း ဖြစ်သည် အာသဝတို့၏ အာရုံ မဟုတ်သည်။ပ။ ကိလေသာတို့၏ အာရုံ မဟုတ်သည် ဖြစ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ ပုထုဇဉ်သည် ရူပါဝစရမဂ်ဖြင့် ကာမရာဂနှင့် ဗျာပါဒကို ပယ်စွန့်၏။ ထိုမဂ်သည် လည်း (ဝဋ်မှ) ထွက်မြောက်ကြောင်း မဟုတ်သည် အာသဝတို့ ကုန်ရာ နိဗ္ဗာန်သို့ ရောက်ကြောင်း မဟုတ် သည် အရဟတ္တမဂ်ဉာဏ်သို့ ရောက်ကြောင်း မဟုတ်သည် စုတိပဋိသန္ဓေကို ဖျက်ဆီးတတ်သော နိဗ္ဗာန်သို့ ရောက်ကြောင်း မဟုတ်သည် အာသဝတို့၏ အာရုံဖြစ်သည်။ပ။ ပူပန်စေတတ် နှိပ်စက်တတ် သော ကိလေသာကို ရခြင်းငှါ ထိုက်သည် ဖြစ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဩော် ဖြစ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ အနာဂါမိဖိုလ်ကို မျက်မှောက်ပြုရန် ကျင့်ကြံသော ပုဂ္ဂိုလ်သည် အနာဂါမိမဂ်ဖြင့် ကာမရာဂနှင့် ဗျာပါဒကို ပယ်စွန့်၏။ ထိုမဂ်သည်လည်း (ဝဋ်မှ) ထွက်မြောက်ကြောင်း မဟုတ်သည် အာသဝေါတိ၏ ကုန်ရာ နိဗ္ဗာန်သို့ ရောက်ကြောင်း မဟုတ်သည် အရဟတ္တမဂ်ဉာဏ်သို့ ရောက်ကြောင်း မဟုတ်သည် စုတိပဋိသန္ဓေကို ဖျက်ဆီးတတ်သော နိဗ္ဗာန်သို့ ရောက်ကြောင်း မဟုတ်သည် အာသဝေါတိ ၏ အာရုံ ဖြစ်သည်။ပ။ ကိလေသာကို ရခြင်းငှါ ထိုက်သည် ဖြစ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

၂၈၀။ သကဝါဒီ။ ။ ပုထုဇဉ်သည် ကာမတို့၌ တပ်စွန်းမှု ‘ရာဂ’ ကင်းသည် ဖြစ်၍ တရားကို သိသည်နှင့် တစ်ပြိုင်နက် အနာဂါမိဖိုလ်၌ တည်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဩော် တည်ပါ၏။^၂

သကဝါဒီ။ ။ အရဟတ္တဖိုလ်၌ တည်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။^၈

သကဝါဒီ။ ။ ပုထုဇဉ်သည် ကာမတို့၌ တပ်စွန်းမှု ‘ရာဂ’ ကင်းသည် ဖြစ်၍ တရားကို သိသည်နှင့် တစ်ပြိုင်နက် အနာဂါမိဖိုလ်၌ တည်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ တည်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ မရှေးမနှောင်း (တစ်ပြိုင်နက်) မဂ်သုံးပါးတို့ကို ပွားများပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။^၉

သကဝါဒီ။ ။ မရှေးမနှောင်း (တစ်ပြိုင်နက်) မဂ်သုံးပါးတို့ကို ပွားများပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ပွားများပါ၏။^{၁၀}

သကဝါဒီ။ ။ မရှေးမနှောင်း (တစ်ပြိုင်နက်) သာမညဖိုလ်သုံးပါးတို့ကို မျက်မှောက်ပြုပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ မရှေးမနှောင်း (တစ်ပြိုင်နက်) သာမညဖိုလ်သုံးပါးတို့ကို မျက်မှောက်ပြုပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ပြုပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ ဖဿသုံးပါးတို့၏ ဝေဒနာသုံးပါးတို့၏ သညာသုံးပါးတို့၏ စေတနာသုံးပါးတို့၏ စိတ်သုံးပါးတို့၏ သဒ္ဓါသုံးပါးတို့၏ ဝီရိယသုံးပါးတို့၏ သတိသုံးပါးတို့၏ သမာဓိသုံးပါးတို့၏ ပညာသုံးပါးတို့၏ ပေါင်းဆုံခြင်းသည် ဖြစ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ ပုထုဇဉ်သည် ကာမတို့၌ တပ်စွန်းမှု ‘ရာဂ’ ကင်းသည် ဖြစ်၍ တရားကို သိသည်နှင့် တစ်ပြိုင်နက် အနာဂါမိဖိုလ်၌ တည်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ တည်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ သောတာပတ္တိမဂ်ဖြင့် တည်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ သကဒါဂါမိမဂ်ဖြင့် တည်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ အဘယ်မဂ်ဖြင့် တည်ပါသနည်း။

ပရဝါဒီ။ ။ အနာဂါမိမဂ်ဖြင့် တည်ပါသည်။^{၁၁}

သကဝါဒီ။ ။ အနာဂါမိမဂ်ဖြင့် သက္ကာယဒိဋ္ဌိကို လည်းကောင်း၊ ဝိစိကိစ္ဆာကို လည်းကောင်း၊ သီလဗ္ဗတပရာမာသတို့ကို လည်းကောင်း ပယ်စွန့်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။^{၁၂}

- ၁။ ဤဇောတိကထာ၌ ပရဝါဒီဟူသည်မှာ သမ္မိတိယဂိုဏ်းဝင်တို့ပင်တည်း။
- ၂။ ဈာန်ဖြင့် ပယ်စွန့်အပ်ကုန်သော ကာမရာဂဗျာပါဒတို့၏ ပရိယုဋ္ဌာနကို မမြင်သောကြောင့် ပရဝါဒီက ဝန်ခံသည်။
- ၃။ ဈာန်ဖြင့် ပယ်စွန့်အပ်ကုန်သော်လည်း ထိုကာမရာဂဗျာပါဒတို့ကို အနာဂါမိမဂ်ဖြင့်သာလျှင် စင်စစ် အကြွင်းမရှိသော အားဖြင့် ပယ်ဖျက်နိုင်ခြင်းဖြစ်ရကား အစ္စန္တစသည်ဖြင့် ထပ်၍ မေးပြန်သည်။
- ၄။ ထိုသို့သဘောရှိသော ပယ်စွန့်မှုမျိုး မရှိနိုင်သောကြောင့် ပရဝါဒီက ပဋိက္ခေပပြု၍ ဖြေသည်။
- ၅။ အနာဂါမိမဂ္ဂဋ္ဌာန်နှင့်တကွ ပုထုဇဉ်ကို ရောနှော၍ မေးသောဝါဒ ဖြစ်သည်။
- ၆။ အနာဂါမိမဂ္ဂဋ္ဌာန်နှင့်တကွ ပုထုဇဉ်ကို ရောနှော၍ မေးသောဝါဒ ဖြစ်သည်။
- ၇။ ဈာန်ရသော အနာဂါမိ၏ အဖြစ်ကို ရည်ရွယ်၍ ပရဝါဒီက ဝန်ခံသည်။
- ၈။ သောတာပတ္တိမဂ်ဖြင့် ဥဒ္ဓိဘာဂိယသံယောဇဉ်တို့ကို ပယ်ဖျက်နိုင်ခြင်း မရှိသောကြောင့် ပရဝါဒီက ပဋိက္ခေပပြု၍ ဖြေသည်။
- ၉။ ထိုသို့သဘောရှိသော ဘာဝနာ၏ မရှိသောကြောင့် ပရဝါဒီက ပဋိက္ခေပပြု၍ ဖြေသည်။
- ၁၀။ တစ်ဖန် နောက်ထပ် မေးမြန်းလတ်သော် မဂ်သုံးပါးတို့ ကိလေသာတို့ကို ပယ်ဖျက်ခြင်း ကိစ္စ ဖြစ်နိုင်သည်ကို ရည်ရွယ်၍ ပရဝါဒီက ဝန်ခံပြန်သည်။
- ၁၁။ ဈာန်နှင့် ယှဉ်သော အနာဂါမိ၏ အဖြစ်ကို ရည်ရွယ်၍ ဖြေဆိုသည်။
- ၁၂။ ကိလေသာသုံးပါးတို့၏ အနာဂါမိမဂ်ဖြင့် မပယ်အပ်သည့် အဖြစ်ကြောင့် ပရဝါဒီက ပဋိက္ခေပပြု၍ ဖြေသည်။

ကထာဝတ္ထုပါဠိတော်

=== ၁ - ပုဂ္ဂလကထာ ===

၂ - သုတ္တာဟရဏကထာ

၂၈၁။ သကဝါဒီ။ ။ အနာဂါမိမဂ်ဖြင့် သက္ကာယဒိဋ္ဌိကို လည်းကောင်း၊ ဝိစိကိစ္ဆာကို လည်းကောင်း၊ သီလဗ္ဗတပရာမာသကို လည်းကောင်း ပယ်စွန့်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ဪ ပယ်စွန့်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ သံယောဇဉ်သုံးပါးတို့ကို ပယ်ရှားခြင်းကြောင့် သောတာပတ္တိဖိုလ်ကို မြတ်စွာဘုရား ဟောအပ်သည် မဟုတ်ပါလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ဪ ဟောအပ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ အရှင်ပရဝါဒီ သံယောဇဉ်သုံးပါးတို့ကို ပယ်ရှားခြင်းကြောင့် သောတာပတ္တိဖိုလ်ကို မြတ်စွာဘုရား ဟောအပ်ခဲ့ပါမူ အနာဂါမိမဂ်ဖြင့် သက္ကာယဒိဋ္ဌိကို လည်းကောင်း၊ ဝိစိကိစ္ဆာကို လည်းကောင်း၊ သီလဗ္ဗတပရာမာသကို လည်းကောင်း ပယ်စွန့်၏ဟူ၍ ကား မဆိုသင့်။

သကဝါဒီ။ ။ အနာဂါမိမဂ်ဖြင့် ကြမ်းတမ်းသော ကာမရာဂကို လည်းကောင်း၊ ကြမ်းတမ်းသော ဗျာပါဒကို လည်းကောင်း ပယ်စွန့်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ အနာဂါမိမဂ်ဖြင့် ကြမ်းတမ်းသော ကာမရာဂကို လည်းကောင်း၊ ကြမ်းတမ်းသော ဗျာပါဒကို လည်းကောင်း ပယ်စွန့်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ဪ ပယ်စွန့်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ ကာမရာဂနှင့် ဗျာပါဒတို့၏ ခေါင်းပါးခြင်းကြောင့် သကဒါဂါမိဖိုလ်ကို မြတ်စွာဘုရား ဟောအပ်သည် မဟုတ်ပါလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ဪ ဟောအပ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ အရှင်ပရဝါဒီ ကာမရာဂနှင့် ဗျာပါဒတို့ ခေါင်းပါးခြင်းကြောင့် သကဒါဂါမိဖိုလ်ကို မြတ်စွာဘုရား ဟောအပ်ခဲ့ပါမူ အနာဂါမိမဂ်ဖြင့် ကြမ်းတမ်းသော ကာမရာဂကို လည်းကောင်း၊ ကြမ်းတမ်းသော ဗျာပါဒကို လည်းကောင်း ပယ်စွန့်၏ဟူ၍ မဆိုသင့်။

သကဝါဒီ။ ။ ပုထုဇဉ်သည် ကာမတို့၌ တပ်စွန်းမှု ‘ရာဂ’ ကင်းသည် ဖြစ်၍ တရားကို သိသည်နှင့် တစ်ပြိုင်နက် အနာဂါမိဖိုလ်၌ တည်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ဪ တည်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ အလုံးစုံသော ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည် တရားကို (ထိုးထွင်း၍) သိကုန်၏။ ထိုအလုံးစုံသော ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည် တရားကို သိသည်နှင့် တစ်ပြိုင်နက် အနာဂါမိဖိုလ်၌ တည်ပါကုန်သလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ မဆိုသင့်ပါ။ပ။

ပရဝါဒီ။ ။ ပုထုဇဉ်သည် ကာမရာဂနှင့် ဗျာပါဒကို ပယ်စွန့်၏ဟူ၍ မဆိုသင့်ပါသလော။

သကဝါဒီ။ ။ ဪ ဪ မဆိုသင့်ပါ။

ပရဝါဒီ။ ။ “အခြံအရံ (အကျော်အစော) ရှိကုန်သော ၊ စိမ်းရွှေ (ညှီဟောက်) သော (ကာမ) အနံ့ မရှိကုန်သော ၊ သနားခြင်း၌ သက်ဝင်ကုန်သော ၊ ကာမသံယောဇဉ်ကို လွန်မြောက်ကုန်သော အကြင် ဆရာခြောက်ဦးတို့သည် အတိတ်အဖို့ (ကာလ) ၌ ဖြစ်ဖူးကုန်၏။ ထိုဆရာခြောက်ဦးတို့သည် လိုချင် တပ်စွန်းမှု ‘ကာမရာဂ’ ကို ကင်းပြတ်စေ၍ ပြဟ္တာဘုံသို့ ကပ်ရောက်ကုန်၏။ စိမ်းရွှေ (ညှီဟောက်) သော (ကာမ) အနံ့ မရှိကုန်သော ၊ သနားခြင်း၌ သက်ဝင်ကုန်သော ၊ ကာမသံယောဇဉ်ကို လွန်မြောက်ကုန် သော ထိုဆရာခြောက်ဦးတို့၏ အရာမကများစွာသော တပည့်တို့သည် ရှိခဲ့ကုန်၏။ ထိုတပည့်တို့သည် လည်း လိုချင်တပ်စွန်းမှု ‘ကာမရာဂ’ ကို ကင်းပြတ်စေ၍ ပြဟ္တာဘုံသို့ ကပ်ရောက်ကုန်၏” ဟူ၍ မြတ်စွာ ဘုရား ဟောအပ်သော သုတ္တန် (ပါဠိ) ရှိသည်သာ မဟုတ်ပါလော။

သကဝါဒီ။ ။ ဪ ခြံရံ ရှိပါ၏။

ပရဝါဒီ။ ။ ထို့ကြောင့် ပုထုဇဉ်သည် ကာမရာဂနှင့် ဗျာပါဒကို ပယ်စွန့်၏။

သကဝါဒီ။ ။ ပုထုဇဉ်သည် ကာမရာဂနှင့် ဗျာပါဒကို ပယ်စွန့်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ပယ်စွန့်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ “ရဟန်းတို့ သုနေတ္တမည်သော ထိုဆရာသည် ဤမျှရှည်သော အသက်ရှိသူ ဤမျှ ကြာမြင့်စွာ တည်ခြင်းရှိသူ ဖြစ်ပါလျက် ပဋိသန္ဓေနေခြင်း အိုခြင်း သေခြင်း စိုးရိမ်ခြင်း ငိုကြွေးခြင်း ကိုယ်ဆင်းရဲခြင်း စိတ်ဆင်းရဲခြင်း လွန်စွာ ပင်ပန်းခြင်းတို့မှ မလွတ်မြောက်သူ ဆင်းရဲမှ မလွတ်မြောက်သူ ဖြစ်၏ဟူ၍ (ငါဘုရား) ဟောတော်မူ၏။ ထိုသို့ မလွတ်မြောက်ခြင်းသည် အဘယ့်ကြောင့်နည်း၊ တရားလေးပါးတို့ကို လျော်စွာ မသိခြင်း ထိုးထွင်း၍ မသိခြင်းကြောင့်တည်း။ အဘယ်တရားလေးပါးတို့ကို လျော်စွာ မသိခြင်း ထိုးထွင်း၍ မသိခြင်းကြောင့် (မလွတ်မြောက်သူ ဖြစ်သနည်း)၊ မြတ်သော သီလကို လျော်စွာ မသိခြင်း ထိုးထွင်း၍ မသိခြင်းကြောင့်၊ မြတ်သော သမာဓိကို၊ မြတ်သော ပညာကို၊ မြတ်သော နိဗ္ဗာန်ကို လျော်စွာ မသိခြင်း ထိုးထွင်း၍ မသိခြင်းကြောင့် (ဆင်းရဲမှ မလွတ်မြောက်သူဟူ၍ ငါဘုရား ဟောတော်မူ၏)။

ရဟန်းတို့ (အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်သည်) ထိုမြတ်သော သီလကို လျော်စွာ သိအပ်ပြီ၊ ထိုးထွင်း၍ သိအပ်ပြီ၊ မြတ်သော သမာဓိကို လျော်စွာ သိအပ်ပြီ၊ ထိုးထွင်း၍ သိအပ်ပြီ၊ မြတ်သော ပညာကို လျော်စွာ သိအပ်ပြီ၊ ထိုးထွင်း၍ သိအပ်ပြီ၊ မြတ်သော နိဗ္ဗာန်ကို လျော်စွာ သိအပ်ပြီ၊ ထိုးထွင်း၍ သိအပ်ပြီ၊ (ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည်) ဘဝ၌ တပ်မက်မှု ‘ဘဝတဏှာ’ ကို ဖြတ်ပြီးပြီ၊ ဘဝကို ဆွဲဆောင်ကြောင်း (တဏှာ) ကုန်ခန်းပြီ၊ တစ်ဖန် ဘဝသစ်၌ ဖြစ်ခြင်း မရှိတော့ပြီဟူ၍ လည်းကောင်း။ အမြတ်ဆုံးဖြစ်သော သီလကို လည်းကောင်း၊ သမာဓိကို လည်းကောင်း၊ ပညာကို လည်းကောင်း၊ နိဗ္ဗာန်ကို လည်းကောင်း ဤတရားတို့ကို အခြံအရံ အကျော်အစော ရှိတော်မူသော ဂေါတမမြတ်စွာဘုရားသည် လျော်စွာ သိအပ်ကုန်ပြီ။ ဤသို့ထူးသော ဉာဏ်ဖြင့် သိခြင်းကြောင့် မြတ်စွာဘုရားသည် ရဟန်းတို့အား တရားကို ဟောတော်မူပြီ၊ လူနတ်တို့ ဆရာ မြတ်စွာဘုရားသည် ဆင်းရဲခြင်း၏ အဆုံးကို ပြုတော်မူ၏။ ပညာမျက်စိ ရှိတော်မူသော မြတ်စွာဘုရား သည် ငြိမ်းအေး တော်မူလေပြီ” ဟူ၍ လည်းကောင်း မြတ်စွာဘုရားသည် ဟောအပ်သော သုတ္တန် (ပါဠိ) ရှိသည်သာ မဟုတ်ပါလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ခြံရံ ရှိပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ ထို့ကြောင့်ပင် ပုထုဇဉ်သည် ကာမရာဂနှင့် ဗျာပါဒကို ပယ်စွန့်၏ဟူ၍ မဆိုသင့်။

ဇောတိကထာ ပြီး၏။

၁။ သောတာပတ္တိမဂ်၏သာလျှင် ဈာန်နှင့် ယှဉ်သော အနာဂါမိမဂ်၏ အဖြစ်ကို ရည်ရွယ်၍ ဝန်ခံပြန်သည်။

ကထာဝတ္ထုပြင်တော်

=== ၁ - ပုဂ္ဂလကထာ ===

၅ - သဗ္ဗမတ္တိတိကထာ

(ယံကိစ္စံ ရူပံ အတိတာနာဂတပစ္စုပ္ပန်။ပ။ အယံဝုစ္စတိ ရူပက္ခန္ဓော ဤသို့ အစရှိသည်ကို ဟောတော် မူသောကြောင့် အတိတ်စသည် ပြားကုန်သော တရားအားလုံးတို့သည် ခန္ဓာသဘောကို မစွန့်ကြကုန်၊ ထို့ကြောင့် အလုံးစုံသော တရားသည် ရှိသည်မည်၏ဟု အယူရှိကြကုန်သော ပရဝါဒီဆရာတို့၏ အယူကို သုတ်သင်တော်မူလိုသောကြောင့် ဤသဗ္ဗမတ္တိတိကထာကို ဟောတော်မူရသည်။)

၁ - ဝါဒယုတ္တိ

၂၈၂။ သကဝါဒီ။ ။ အလုံးစုံသော တရားသည် ရှိသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ငြိမ် ရှိပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ အလုံးစုံသော ကိုယ်၌ အလုံးစုံသော တရားသည် ရှိသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။

သကဝါဒီ။ ။ အလုံးစုံသော တရားသည် ရှိသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ငြိမ် ရှိပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ အလုံးစုံသော အချိန် (ကာလ)တို့၌ အလုံးစုံသော တရားသည် ရှိသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။

သကဝါဒီ။ ။ အလုံးစုံသော တရားသည် ရှိသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ငြိမ် ရှိပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ အလုံးစုံသော အချင်းခပ်သိမ်း အလုံးစုံသော တရားသည် ရှိသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။

သကဝါဒီ။ ။ အလုံးစုံသော တရားသည် ရှိသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ငြိမ် ရှိပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ အလုံးစုံသော တရားတို့၌ အလုံးစုံသော တရားသည် ရှိသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။

သကဝါဒီ။ ။ အလုံးစုံသော တရားသည် ရှိသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ငြိမ် ရှိပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ မယှဉ်ဟု (နှလုံး) ပြု၍ အလုံးစုံသော တရားသည် ရှိသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။

သကဝါဒီ။ ။ အလုံးစုံသော တရားသည် ရှိသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ခြေရံ ရှိပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ အကြင် အရာဝတ္ထုသည်လည်း မရှိ၊ ထိုအရာဝတ္ထုသည်လည်း ရှိသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။

သကဝါဒီ။ ။ အလုံးစုံသော တရားသည် ရှိသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ခြေရံ ရှိပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ အလုံးစုံသော တရားသည် ရှိ၏ဟူသော (သင်၏) အကြင် အယူသည် ရှိ၏၊ ထိုအယူသည် မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိ ‘မှားသော အယူ’ ဟူ၍ လည်းကောင်း၊ (ငါတို့၏) အကြင် အယူသည် ရှိ၏၊ ထိုအယူသည် သမ္မာဒိဋ္ဌိ ‘မှန်သော အယူ’ ဟူ၍ လည်းကောင်း ဤသို့ (သင်၏ အယူ၌) ရှိသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။ [အကျဉ်းချုံးထား၏။]

ဝါဒယုတ္တိ ပြီး၏။

၁။ ဤကထာ၌ ပရဝါဒီအရ သဗ္ဗမတ္ထိဂိုဏ်းသားတို့ကို ယူ။

ကထာဝတ္ထုပါဠိတော်

=== ၁ - ပုဂ္ဂလကထာ ===

၂ - ကာလသံသန္ဓနာ

၂၈၃။ သကဝါဒီ။ ။ လွန်ပြီးသော ‘အတိတ်’ သည် ရှိသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ဪ ရှိပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ လွန်ပြီးသော ‘အတိတ်’ သည် ချုပ်ပြီး ကင်းပြတ်ပြီး ဖောက်ပြန်ပျက်စီးခဲ့ပြီး ကွယ်ပြီး ကွယ်ပျောက်ပြီး မဟုတ်ပါလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ဪ ဪ ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ အရှင်ပရဝါဒီ လွန်ပြီးသော ‘အတိတ်’ သည် ချုပ်ပြီး ကင်းပြတ်ပြီး ဖောက်ပြန်ပျက်စီးခဲ့ပြီး ကွယ်ပြီး ကွယ်ပျောက်ပြီးဖြစ်ခဲ့ပါမူ လွန်ပြီးသော ‘အတိတ်’ သည် ရှိ၏ဟူ၍ မဆိုသင့်။

သကဝါဒီ။ ။ မရောက်သေးသော ‘အနာဂတ်’ သည် ရှိသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ဪ ရှိပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ မရောက်သေးသော ‘အနာဂတ်’ သည် မဖြစ်သေးသည် မထင်ရှားသေးသည် ကောင်းစွာ မဖြစ်သေးသည် မဖြစ်ပေါ်သေးသည် အသစ် မဖြစ်သေးသည် ထင်ရှား မဖြစ်ပေါ်သေးသည် မဟုတ်ပါလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ဪ ဪ ဟုတ်ပါ၏။

အရှင်ပရဝါဒီ။ ။ မရောက်သေးသော ‘အနာဂတ်’ သည် မဖြစ်သေးသည် မထင်ရှားသေးသည် ကောင်းစွာ မဖြစ်သေးသည် မဖြစ်ပေါ်သေးသည် အသစ် မဖြစ်သေးသည် ထင်ရှား မဖြစ်ပေါ်သေးသည် ဖြစ်ခဲ့ပါမူ မရောက်သေးသော ‘အနာဂတ်’ သည် ရှိ၏ဟူ၍ မဆိုသင့်။

သကဝါဒီ။ ။ ဖြစ်ဆဲ ‘ပစ္စုပ္ပန်’ သည် ရှိသလော၊ ဖြစ်ဆဲ ‘ပစ္စုပ္ပန်’ သည် မချုပ် မဖောက်ပြန် မပျက်စီး မကွယ်ပျောက်သလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ဪ ဪ မကွယ်ပျောက်ပါ။

သကဝါဒီ။ ။ လွန်ခဲ့ပြီးသော ‘အတိတ်’ သည် ရှိသလော၊ လွန်ခဲ့ပြီးသော ‘အတိတ်’ သည် မချုပ် မကင်းပြတ် မဖောက်ပြန် မပျက်စီး မကွယ်ပျောက်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ ဖြစ်ဆဲ ‘ပစ္စုပ္ပန်’ သည် ရှိဆဲလော၊ ဖြစ်ဆဲ ‘ပစ္စုပ္ပန်’ သည် ဖြစ်ဆဲလော၊ ထင်ရှားဆဲလော၊ ကောင်းစွာ ဖြစ်ဆဲလော၊ ဖြစ်ဆဲလော၊ အသစ် ဖြစ်ဆဲလော၊ ထင်ရှား ဖြစ်ပေါ်ဆဲလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ဪ ဪ ဖြစ်ပေါ်ဆဲ ဖြစ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ မရောက်သေးသော ‘အနာဂတ်’ သည် ရှိသလော၊ မရောက်သေးသော ‘အနာဂတ်’ သည် ဖြစ်ဆဲလော၊ ထင်ရှားဆဲလော၊ ဖြစ်ပေါ်ဆဲလော၊ အသစ် ဖြစ်ဆဲလော၊ ထင်ရှား ဖြစ်ပေါ်ဆဲလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ အတိတ်သည် ရှိသလော၊ အတိတ်သည် ချုပ်ပြီးလော၊ ကင်းပြတ်ပြီးလော၊ ဖောက်ပြန်ပျက်စီးပြီးလော၊ ကွယ်ပြီးလော၊ ကွယ်ပျောက်ပြီးလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ကွယ်ပျောက်ပြီးဖြစ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ ပစ္စုပ္ပန်သည် ရှိသလော၊ ပစ္စုပ္ပန်သည် ချုပ်ပြီးလော၊ ကင်းပြတ်ပြီးလော၊ ဖောက်ပြန်ပျက်စီးပြီးလော၊ ကွယ်ပြီးလော၊ ကွယ်ပျောက်ပြီးလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ အနာဂတ်သည် ရှိသလော၊ အနာဂတ်သည် မဖြစ်သေးသလော၊ မထင်ရှားသေးသလော၊ ကောင်းစွာ မဖြစ်သေးသလော၊ မဖြစ်ပေါ်သေးသလော၊ အသစ် မဖြစ်သေးသလော၊ ထင်ရှားမဖြစ်သေးသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ထင်ရှား မဖြစ်သေးပါ။

သကဝါဒီ။ ။ ပစ္စုပ္ပန်သည် ရှိသလော၊ ပစ္စုပ္ပန်သည် မဖြစ်သေးသလော၊ မထင်ရှားသေးသလော၊ ကောင်းစွာ မဖြစ်သေးသလော၊ အသစ် မဖြစ်သေးသလော၊ ထင်ရှား မဖြစ်သေးသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

၂၈၄။ သကဝါဒီ။ ။ အတိတ်ရုပ်သည် ရှိသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ရှိပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ အတိတ်ရုပ်သည် ချုပ်ပြီးသည် ကင်းပြတ်ပြီးသည် ဖောက်ပြန်ပျက်စီးပြီးသည် ကွယ်ပြီးသည် ကွယ်ပျောက်ပြီးသည် မဟုတ်ပါလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ဖြေဆိုဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ အရှင်ပရဝါဒီ အတိတ်ရုပ်သည် ချုပ်ပြီးဖြစ်ခဲ့ပါမူ။ပ။ ကွယ်ပျောက်ပြီးဖြစ်ခဲ့ပါမူ အတိတ် ရုပ်သည် ရှိ၏ဟူ၍ မဆိုသင့်။

သကဝါဒီ။ ။ အနာဂတ်ရုပ်သည် ရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ရှိပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ အနာဂတ်ရုပ်သည် မဖြစ်သေးသည် မထင်ရှားသေးသည် ကောင်းစွာ မဖြစ်သေးသည် မဖြစ်ပေါ်သေးသည် အသစ် မဖြစ်သေးသည် ထင်ရှားစွာ မဖြစ်ပေါ်သေးသည် မဟုတ်ပါလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ဖြေဆိုဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ အရှင်ပရဝါဒီ အနာဂတ်ရုပ်သည် မဖြစ်သေးခဲ့ပါမူ။ပ။ ထင်ရှားစွာ မဖြစ်ပေါ်သေးခဲ့ပါမူ အနာဂတ်ရုပ်သည် ရှိ၏ဟူ၍ မဆိုသင့်။

သကဝါဒီ။ ။ ပစ္စုပ္ပန်ရုပ်သည် ရှိသလော၊ ပစ္စုပ္ပန်ရုပ်သည် မချုပ်သလော၊ မကင်းပျောက်သလော၊ မဖောက်ပြန် မပျက်စီးသလော၊ မကွယ်သလော၊ မကွယ်ပျောက်သလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ မကွယ်ပျောက်ပါ။

သကဝါဒီ။ ။ အတိတ်ရုပ်သည် ရှိသလော၊ အတိတ်ရုပ်သည် မချုပ်သလော၊ မကင်းပျောက်သလော၊ မဖောက်ပြန် မပျက်စီးသလော၊ မကွယ်သလော၊ မကွယ်ပျောက်သလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆို သင့်ပါ။

သကဝါဒီ။ ။ ပစ္စုပ္ပန်ရုပ်သည် ရှိသလော၊ ပစ္စုပ္ပန်ရုပ်သည် ဖြစ်ဆဲလော၊ ထင်ရှားဆဲလော၊ ကောင်းစွာ ဖြစ်ဆဲလော၊ ဖြစ်ပေါ်ဆဲလော၊ အသစ် ဖြစ်ဆဲလော၊ ထင်ရှား ဖြစ်ပေါ်ဆဲလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ဪ ဖြစ်ပေါ်ဆဲပါ။

သကဝါဒီ။ ။ အနာဂတ်ရုပ်သည် ရှိသလော၊ အနာဂတ်ရုပ်သည် ဖြစ်ဆဲလော၊ ထင်ရှားဆဲလော၊ ကောင်းစွာ ဖြစ်ဆဲလော၊ ဖြစ်ပေါ်ဆဲလော၊ အသစ် ဖြစ်ဆဲလော၊ ထင်ရှား ဖြစ်ပေါ်ဆဲလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆို သင့်ပါ။

သကဝါဒီ။ ။ အတိတ်ရုပ်သည် ရှိသလော၊ အတိတ်ရုပ်သည် ချုပ်ပြီးလော၊ ကင်းပျောက်ပြီးလော၊ ဖောက်ပြန်ပျက်စီးပြီးလော၊ ကွယ်ပြီးလော၊ ကွယ်ပျောက်ပြီးလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ဪ ကွယ်ပျောက်ပြီးဖြစ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ ပစ္စုပ္ပန်ရုပ်သည် ရှိသလော၊ ပစ္စုပ္ပန်ရုပ်သည် ချုပ်ပြီးလော၊ ကင်းပျောက်ပြီးလော၊ ဖောက်ပြန်ပျက်စီးပြီးလော၊ ကွယ်သလော၊ ကွယ်ပျောက်ပြီးလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။

သကဝါဒီ။ ။ အနာဂတ်ရုပ်သည် ရှိသလော၊ အနာဂတ်ရုပ်သည် မဖြစ်သေးသလော၊ မထင်ရှားသေးသလော၊ ကောင်းစွာ မဖြစ်သေးသလော၊ မဖြစ်ပေါ်သေးသလော၊ အသစ် မဖြစ်သေးသလော၊ ထင်ရှား မဖြစ်ပေါ်သေးသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ဪ မဖြစ်ပေါ်သေးပါ။

သကဝါဒီ။ ။ ပစ္စုပ္ပန်ရုပ်သည် ရှိသလော၊ ပစ္စုပ္ပန်ရုပ်သည် မဖြစ်သေးသလော၊ မထင်ရှားသေးသလော၊ ကောင်းစွာ မဖြစ်သေးသလော၊ မဖြစ်ပေါ်သေးသလော၊ အသစ် မဖြစ်သေးသလော၊ ထင်ရှား မဖြစ်သေးသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆို သင့်ပါ။

သကဝါဒီ။ ။ အတိတ်ဝေဒနာသည် ရှိသလော။ပ။ သညာသည် ရှိသလော၊ သင်္ခါရတို့သည် ရှိကုန်သလော၊ ဝိညာဏ်သည် ရှိသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ဪ ရှိပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ အတိတ် ဝိညာဏ်သည် ချုပ်ပြီးသည် ကင်းပျောက်ပြီးသည် ဖောက်ပြန်ပျက်စီးပြီးသည် ကွယ်ပြီးသည် ကွယ်ပျောက်ပြီးသည် မဟုတ်ပါလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ဪ ဖြစ်ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ အရှင်ပရဝါဒီ အတိတ်ဝိညာဏ်သည် ချုပ်ပြီးဖြစ်ခဲ့ပါမူ။ပ။ ကွယ်ပျောက်ပြီးဖြစ်ခဲ့ပါမူ အတိတ်ဝိညာဏ်သည် ရှိ၏ဟူ၍ မဆိုသင့်။

သကဝါဒီ။ ။ အနာဂတ်ဝိညာဏ်သည် ရှိသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ဪ ရှိပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ အနာဂတ်ဝိညာဏ်သည် မဖြစ်သေးသည် မထင်ရှားသေးသည် ကောင်းစွာ မဖြစ်သေးသည် မဖြစ်ပေါ်သေးသည် အသစ် မဖြစ်သေးသည် ထင်ရှားစွာ မဖြစ်ပေါ်သေးသည် မဟုတ်ပါလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ဪ ဖြစ်ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ အရှင်ပရဝါဒီ အနာဂတ် ဝိညာဏ်သည် မဖြစ်သေးခဲ့ပါ။ ။ ထင်ရှားစွာ မဖြစ်ပေါ်
သေးခဲ့ပါ။ အနာဂတ်ဝိညာဏ်သည် ရှိ၏ဟူ၍ မဆိုသင့်။

သကဝါဒီ။ ။ ပစ္စုပ္ပန်ဝိညာဏ်သည် ရှိသလော၊ ပစ္စုပ္ပန်ဝိညာဏ်သည် မချုပ်သလော။ ။ မကွယ်
ပျောက်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ သြော် မကွယ်ပျောက်ပါ။

သကဝါဒီ။ ။ အတိတ်ဝိညာဏ်သည် ရှိသလော၊ အတိတ်ဝိညာဏ်သည် မချုပ်သလော။ ။ မကွယ်
ပျောက်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ သြော် ကား မဆို သင့်ပါ။

သကဝါဒီ။ ။ ပစ္စုပ္ပန်ဝိညာဏ်သည် ရှိသလော၊ ပစ္စုပ္ပန်ဝိညာဏ်သည် ဖြစ်ဆဲလော။ ။ ထင်ရှား
ဖြစ်ပေါ်ဆဲလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ သြော် ထင်ရှားဖြစ်ပေါ်ဆဲပါ။

သကဝါဒီ။ ။ အနာဂတ်ဝိညာဏ်သည် ရှိသလော၊ အနာဂတ်ဝိညာဏ်သည် ဖြစ်ဆဲလော။ ။ ထင်ရှား
ဖြစ်ပေါ်ဆဲလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ သြော် ကား မဆို သင့်ပါ။

သကဝါဒီ။ ။ အတိတ် ဝိညာဏ်သည် ရှိသလော၊ အတိတ်ဝိညာဏ်သည် ချုပ်ပြီးလော။ ။ ကွယ်
ပျောက်ပြီးလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ သြော် ကွယ်ပျောက်ပြီးဖြစ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ ပစ္စုပ္ပန်ဝိညာဏ်သည် ရှိသလော၊ ပစ္စုပ္ပန်ဝိညာဏ်သည် ချုပ်ပြီးလော။ ။ ကွယ်ပျောက်
ပြီးလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ သြော် ကား မဆို သင့်ပါ။

သကဝါဒီ။ ။ အနာဂတ်ဝိညာဏ်သည် ရှိသလော၊ အနာဂတ်ဝိညာဏ်သည် မဖြစ်သေးသလော။ ။ ထင်ရှား
မဖြစ်ပေါ်သေးသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ သြော် မဖြစ်ပေါ်သေးပါ။

သကဝါဒီ။ ။ ပစ္စုပ္ပန်ဝိညာဏ်သည် ရှိသလော၊ ပစ္စုပ္ပန်ဝိညာဏ်သည် မဖြစ်သေးသလော။ ။ ထင်ရှား
မဖြစ်ပေါ်သေးသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ သြော် ကား မဆို သင့်ပါ။

၂၈၅။ သကဝါဒီ။ ။ ပစ္စုပ္ပန်ဟူ၍ လည်းကောင်း၊ ရုပ်ဟူ၍ လည်းကောင်း၊ ရုပ်ဟူ၍ လည်းကောင်း၊
ပစ္စုပ္ပန်ဟူ၍ လည်းကောင်း၊ ပစ္စုပ္ပန်နှင့် ရုပ်ကို မဝေဖန်အပ်သည်ကို ပြု၍ ပစ္စုပ္ပန်သည် ဤရုပ်လော၊
ဤရုပ်သည် ပစ္စုပ္ပန်လော၊ ပစ္စုပ္ပန်နှင့် ရုပ်သည် တူသောအနက် ရှိသလော၊ တူသလော၊ တူသော အဖို့
ရှိသလော၊ ထိုပစ္စုပ္ပန်ကြောင့် ရုပ် ထိုရုပ်ကြောင့် ပစ္စုပ္ပန်ဖြစ်သလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ သြော် ဖြစ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ ပစ္စုပ္ပန်ရုပ်သည် ချုပ်လတ်သော် ပစ္စုပ္ပန်အဖြစ်ကို ပယ်စွန့်သလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ သြော် ပယ်စွန့်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ ရုပ်အဖြစ်ကို ပယ်စွန့်သလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆို သင့်ပါ။ပ။^၁

သကဝါဒီ။ ။ ပစ္စုပ္ပန်ဟူ၍ လည်းကောင်း၊ ရုပ်ဟူ၍ လည်းကောင်း၊ ရုပ်ဟူ၍ လည်းကောင်း၊ ပစ္စုပ္ပန် ဟူ၍ လည်းကောင်း ပစ္စုပ္ပန်နှင့် ရုပ်ကို မဝေဖန်အပ်သည်ကို ပြု၍ ပစ္စုပ္ပန်သည် ဤရုပ်လော၊ ဤရုပ် သည် ပစ္စုပ္ပန်လော၊ ပစ္စုပ္ပန်နှင့် ရုပ်သည် တူသောအနက် ရှိသလော၊ တူသလော၊ တူသော အဖို့ ရှိသလော၊ ထိုပစ္စုပ္ပန်ကြောင့် ရုပ်၊ ထိုရုပ်ကြောင့် ပစ္စုပ္ပန် ဖြစ်သလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ဖြစ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ ပစ္စုပ္ပန်ရုပ်သည် ချုပ်လတ်သော် ရုပ်၏ အဖြစ်ကို မစွန့်သလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ မစွန့်ပါ။^၂

သကဝါဒီ။ ။ ပစ္စုပ္ပန်၏ အဖြစ်ကို မစွန့်သလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

ပရဝါဒီ။ ။ အဖြူရောင်ဟူ၍ လည်းကောင်း၊ အဝတ်ဟူ၍ လည်းကောင်း၊ အဝတ်ဟူ၍ လည်း ကောင်း၊ အဖြူရောင်ဟူ၍ လည်းကောင်း အဖြူရောင်နှင့် အဝတ်ကို မဝေဖန်အပ်သည်ကို ပြု၍ ဤအဖြူ သည် ဤအဝတ်လော၊ ဤအဝတ်သည် ဤအဖြူလော၊ အဖြူရောင်နှင့် အဝတ်သည် တူသော အနက် ရှိသလော၊ တူသလော၊ တူသောအဖို့ ရှိသလော၊ ထိုအဖြူရောင်ကြောင့် အဝတ် ထိုအဝတ်ကြောင့် အဖြူရောင် ဖြစ်သလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ဖြစ်ပါ၏။^၃

ပရဝါဒီ။ ။ ဖြူသော အဝတ်ကို ဆေးဆိုးလတ်သော် အဖြူ၏ အဖြစ်ကို စွန့်သလော။

သကဝါဒီ။ ။ ဪ စွန့်ပါ၏။^၄

ပရဝါဒီ။ ။ အဝတ်၏ အဖြစ်ကို စွန့်သလော။

သကဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆို သင့်ပါ။^၅

ပရဝါဒီ။ ။ အဖြူရောင်ဟူ၍ လည်းကောင်း၊ အဝတ်ဟူ၍ လည်းကောင်း၊ အဝတ်ဟူ၍ လည်း ကောင်း၊ အဖြူရောင်ဟူ၍ လည်းကောင်း အဖြူရောင်နှင့် အဝတ်ကို မဝေဖန်အပ်သည်ကို ပြု၍ ဤအဖြူ သည် ဤအဝတ်လော၊ ဤအဝတ်သည် ဤအဖြူလော၊ အဖြူရောင်နှင့် အဝတ်သည် တူသော အနက် ရှိသလော၊ တူသလော၊ တူသော အဖို့ ရှိသလော၊ ထိုအဖြူရောင်ကြောင့် အဝတ် ထိုအဝတ်ကြောင့် အဖြူရောင် ဖြစ်သလော။

သကဝါဒီ။ ။ ဪ ဖြစ်ပါ၏။

ပရဝါဒီ။ ။ ဖြူသော အဝတ်ကို ဆေးဆိုးလတ်သော် အဝတ်၏ အဖြစ်ကို မစွန့်သလော။

သကဝါဒီ။ ။ ဪ မစွန့်ပါ။

ပရဝါဒီ။ ။ အဖြူရောင် အဖြစ်ကို မစွန့်သလော။

သကဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

၂၈၆။ သကဝါဒီ။ ။ ရုပ်သည် ရုပ်၏ အဖြစ်ကို မစွန့်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ မစွန့်ပါ။

သကဝါဒီ။ ။ ရုပ်သည် မြဲသလော၊ ခိုင်ခံ့သလော၊ အမြဲထင်ရှား ရှိသလော၊ ဖောက်ပြန်ပျက်စီးခြင်း သဘော မရှိသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆို သင့်ပါ။

သကဝါဒီ။ ။ ရုပ်သည် ရုပ်၏ အဖြစ်ကို မစွန့်ဟု နှလုံးပြု၍ ရုပ်သည် မမြဲသည် မဟုတ်ပါလော၊ မခိုင်ခံ့သည် မဟုတ်ပါလော၊ ထင်ရှား မရှိသည် မဟုတ်ပါလော၊ ဖောက်ပြန်ပျက်စီးခြင်း သဘောရှိသည် မဟုတ်ပါလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ အရှင်ပရဝါဒီ ရုပ်သည် မမြဲခဲ့ပါမူ မခိုင်ခံ့ခဲ့ပါမူ အမြဲထင်ရှား မရှိခဲ့ပါမူ ဖောက်ပြန်ပျက်စီးခြင်း သဘောရှိခဲ့ပါမူ ရုပ်သည် ရုပ်၏ အဖြစ်ကို မစွန့်ဟု မဆိုသင့်။

သကဝါဒီ။ ။ နိဗ္ဗာန်သည် နိဗ္ဗာန်၏အဖြစ်ကို မစွန့်ဟု နှလုံးပြု၍ နိဗ္ဗာန်သည် မြဲသလော၊ ခိုင်ခံ့သလော၊ အမြဲထင်ရှားရှိသလော၊ ဖောက်ပြန်ပျက်စီးခြင်းသဘော မရှိသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ပျက်စီးခြင်း မရှိပါ။

သကဝါဒီ။ ။ ရုပ်သည် ရုပ်၏ အဖြစ်ကို မစွန့်ဟု နှလုံးပြု၍ ရုပ်သည် မြဲသလော၊ ခိုင်ခံ့သလော၊ အမြဲထင်ရှား ရှိသလော၊ ဖောက်ပြန်ပျက်စီးခြင်းသဘော မရှိသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ ရုပ်သည် ရုပ်၏ အဖြစ်ကို မစွန့်ဟု နှလုံးပြု၍ ရုပ်သည် မမြဲသလော၊ မခိုင်ခံ့သလော၊ အမြဲထင်ရှား မရှိသလော၊ ဖောက်ပြန်ပျက်စီးခြင်းသဘော ရှိသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ပျက်စီးခြင်းရှိပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ နိဗ္ဗာန်သည် နိဗ္ဗာန်၏ အဖြစ်ကို မစွန့်ဟု နှလုံးပြု၍ နိဗ္ဗာန်သည် မမြဲသလော၊ မခိုင်ခံ့သလော၊ အမြဲထင်ရှား မရှိသလော၊ ဖောက်ပြန်ပျက်စီးခြင်းသဘော ရှိသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆို သင့်ပါ။

သကဝါဒီ။ ။ အတိတ်သည် ရှိသည်ဖြစ်၍ အတိတ်သည် အတိတ်၏ အဖြစ်ကို မစွန့်သလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ မစွန့်ပါ။^၆

သကဝါဒီ။ ။ အနာဂတ်သည် ရှိသည်ဖြစ်၍ အနာဂတ်သည် အနာဂတ်၏ အဖြစ်ကို မစွန့်သလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။^၇

သကဝါဒီ။ ။ အတိတ်သည် ရှိသည်ဖြစ်၍ အတိတ်သည် အတိတ်၏ အဖြစ်ကို မစွန့်သလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ မစွန့်ပါ။

သကဝါဒီ။ ။ ပစ္စုပ္ပန်သည် ရှိသည်ဖြစ်၍ ပစ္စုပ္ပန်သည် ပစ္စုပ္ပန်၏ အဖြစ်ကို မစွန့်သလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။^၈

သကဝါဒီ။ ။ အနာဂတ်သည် ရှိသည်ဖြစ်၍ အနာဂတ်သည် အနာဂတ်၏ အဖြစ်ကို စွန့်သလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ စွန့်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ အတိတ်သည် ရှိသည်ဖြစ်၍ အတိတ်သည် အတိတ်၏ အဖြစ်ကို စွန့်သလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ ပစ္စုပ္ပန်သည် ရှိသည်ဖြစ်၍ ပစ္စုပ္ပန်သည် ပစ္စုပ္ပန်၏ အဖြစ်ကို စွန့်သလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ငြိမ် စွန့်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ အတိတ်သည် ရှိသည်ဖြစ်၍ အတိတ်သည် အတိတ်၏ အဖြစ်ကို စွန့်သလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ အတိတ်သည် ရှိသည်ဖြစ်၍ အတိတ်သည် အတိတ်၏ အဖြစ်ကို မစွန့်သလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ မစွန့်ပါ။

သကဝါဒီ။ ။ အတိတ်သည် မြဲသည် ခိုင်ခံ့သည် အမြဲထင်ရှားရှိသည် ဖောက်ပြန်ပျက်စီးခြင်း သဘောမရှိသည် ဖြစ်သလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ အတိတ်သည် မမြဲသည် မခိုင်ခံ့သည် အမြဲထင်ရှား မရှိသည် ဖောက်ပြန်ပျက်စီးခြင်း သဘောရှိသည် မဟုတ်ပါလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ငြိမ်ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ အရှင်ပရဝါဒီ အတိတ်သည် အကယ်၍ မမြဲခဲ့ပါမူ မခိုင်ခံ့ခဲ့ပါမူ အမြဲထင်ရှား မရှိခဲ့ပါမူ ဖောက်ပြန်ပျက်စီးခြင်း သဘောရှိခဲ့ပါမူ အတိတ်သည် ရှိသည်ဖြစ်၍ အတိတ်သည် အတိတ်၏ အဖြစ်ကို မစွန့်ဟု မဆိုသင့်။

သကဝါဒီ။ ။ နိဗ္ဗာန်သည် ရှိသည်ဖြစ်၍ နိဗ္ဗာန်သည် နိဗ္ဗာန်အဖြစ်ကို မစွန့်ဟု နှလုံးပြုလျက် နိဗ္ဗာန်သည် မြဲသည် ခိုင်ခံ့သည် အမြဲထင်ရှားရှိသည် ဖောက်ပြန်ပျက်စီးခြင်းသဘော မရှိသည် ဖြစ် သလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ငြိမ် ဖြစ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ အတိတ်သည် ရှိသည်ဖြစ်၍ အတိတ် သည် အတိတ်၏ အဖြစ်ကို မစွန့်ဟု နှလုံး ပြုလျက် အတိတ်သည် မြဲသည် ခိုင်ခံ့သည် ထင်ရှားရှိသည် ဖောက်ပြန်ပျက်စီးခြင်းသဘော မရှိသည် ဖြစ်သလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ အတိတ်သည် ရှိသည်ဖြစ်၍ အတိတ် သည် အတိတ်၏ အဖြစ်ကို မစွန့်ဟု နှလုံးပြု လျက် အတိတ်သည် မမြဲသည် မခိုင်ခံ့သည် အမြဲထင်ရှား မရှိသည် ဖောက်ပြန်ပျက်စီးခြင်း သဘော ရှိသည် ဖြစ်သလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ငြိမ် ဖြစ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ နိဗ္ဗာန်သည် ရှိသည်ဖြစ်၍ နိဗ္ဗာန်သည် နိဗ္ဗာန်၏အဖြစ်ကို မစွန့်ဟု နှလုံးပြုလျက် နိဗ္ဗာန်သည် မမြဲသည် မခိုင်ခံ့သည် အမြဲထင်ရှား မရှိသည် ဖောက်ပြန်ပျက်စီးခြင်း သဘောရှိသည် ဖြစ် သလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

၂၈၇။ သကဝါဒီ။ ။ အတိတ်ရုပ်သည် ရှိသည်ဖြစ်၍ အတိတ်ရုပ်သည် အတိတ်၏ အဖြစ်ကို မစွန့်ပါ သလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ မစွန့်ပါ။

သကဝါဒီ။ ။ အနာဂတ်ရုပ်သည် ရှိသည်ဖြစ်၍ အနာဂတ်ရုပ်သည် အနာဂတ်၏ အဖြစ်ကို မစွန့်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ အတိတ်ရုပ်သည် ရှိသည်ဖြစ်၍ အတိတ်ရုပ်သည် အတိတ်၏ အဖြစ်ကို မစွန့်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ မစွန့်ပါ။

သကဝါဒီ။ ။ ပစ္စုပ္ပန်ရုပ်သည် ရှိသည်ဖြစ်၍ ပစ္စုပ္ပန်ရုပ်သည် ပစ္စုပ္ပန်၏ အဖြစ်ကို မစွန့်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ အနာဂတ်ရုပ်သည် ရှိသည်ဖြစ်၍ အနာဂတ်ရုပ်သည် အနာဂတ်၏ အဖြစ်ကို စွန့်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ စွန့်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ အတိတ်ရုပ်သည် ရှိသည်ဖြစ်၍ အတိတ်ရုပ်သည် အတိတ်၏ အဖြစ်ကို စွန့်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ ပစ္စုပ္ပန်ရုပ်သည် ရှိသည်ဖြစ်၍ ပစ္စုပ္ပန်ရုပ်သည် ပစ္စုပ္ပန်၏ အဖြစ်ကို စွန့်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ စွန့်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ အတိတ်ရုပ်သည် ရှိသည်ဖြစ်၍ အတိတ်ရုပ်သည် အတိတ်၏ အဖြစ်ကို စွန့်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ အတိတ်ရုပ်သည် ရှိသည်ဖြစ်၍ အတိတ်ရုပ်သည် အတိတ်၏ အဖြစ်ကို မစွန့်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ မစွန့်ပါ။

သကဝါဒီ။ ။ အတိတ်ရုပ်သည် မြဲသည် ခိုင်ခံ့သည် အမြဲထင်ရှားရှိသည် ဖောက်ပြန်ပျက်စီးခြင်း သဘော မရှိသည် ဖြစ်သလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆို သင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ အတိတ်ရုပ်သည် မမြဲသည် မခိုင်ခံ့သည် အမြဲထင်ရှား မရှိသည် ဖောက်ပြန် ပျက်စီးခြင်း သဘောရှိသည် မဟုတ်ပါလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ဖြတ်ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ အရှင်ပရဝါဒီ အတိတ်သည် မမြဲခဲ့ပါ။ပ။ ဖောက်ပြန်ပျက်စီးခြင်း သဘော ရှိခဲ့ပါမူ အတိတ်ရုပ်သည် ရှိသည်ဖြစ်၍ အတိတ်ရုပ်သည် အတိတ်၏ အဖြစ်ကို မစွန့်ဟူ၍ မဆိုသင့်။

သကဝါဒီ။ ။ နိဗ္ဗာန်သည် ရှိသည်ဖြစ်၍ နိဗ္ဗာန်သည် နိဗ္ဗာန်၏အဖြစ်ကို မစွန့်ဟု နှလုံးပြုလျက် နိဗ္ဗာန်သည် မြဲသည် ခိုင်ခံ့သည် အမြဲထင်ရှားရှိသည် ဖောက်ပြန်ပျက်စီးခြင်း သဘော မရှိသည် ဖြစ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ဖြစ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ အတိတ်ရုပ်သည် ရှိသည်ဖြစ်၍ အတိတ်ရုပ်သည် အတိတ်၏ အဖြစ်ကို မစွန့်ဟု နှလုံးပြုလျက် အတိတ်ရုပ်သည် မြဲသည် ခိုင်ခံ့သည် အမြဲထင်ရှားရှိသည် ဖောက်ပြန်ပျက်စီးခြင်း သဘော မရှိသည် ဖြစ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။

သကဝါဒီ။ ။ အတိတ်ရုပ်သည် ရှိသည်ဖြစ်၍ အတိတ်ရုပ်သည် အတိတ်၏ အဖြစ်ကို မစွန့်ဟု နှလုံး ပြုလျက် အတိတ်ရုပ်သည် မမြဲသည် မခိုင်ခံ့သည် အမြဲထင်ရှား မရှိသည် ဖောက်ပြန်ပျက်စီးခြင်း သဘောရှိသည် ဖြစ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ဖြစ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ နိဗ္ဗာန်သည် ရှိသည်ဖြစ်၍ နိဗ္ဗာန်သည် နိဗ္ဗာန်၏ အဖြစ်ကို မစွန့်ဟု နှလုံးပြုလျက် နိဗ္ဗာန်သည် မမြဲသည် မခိုင်ခံ့သည် အမြဲထင်ရှား မရှိသည် ဖောက်ပြန်ပျက်စီးခြင်း သဘောရှိသည် ဖြစ်သလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။

သကဝါဒီ။ ။ အတိတ်ဝေဒနာသည် ရှိသည်။ အတိတ်သညာသည် ရှိသည်။ အတိတ်သင်္ခါရတို့သည် ရှိကုန်သည်။ အတိတ်ဝိညာဏ်သည် ရှိသည်ဖြစ်၍ အတိတ်ဝိညာဏ်သည် အတိတ်၏ အဖြစ်ကို မစွန့်ပါ သလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ မစွန့်ပါ။

သကဝါဒီ။ ။ အနာဂတ်ဝိညာဏ်သည် ရှိသည်ဖြစ်၍ အနာဂတ်ဝိညာဏ်သည် အနာဂတ်၏ အဖြစ် ကို မစွန့်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။

သကဝါဒီ။ ။ အတိတ်ဝိညာဏ်သည် ရှိသည်ဖြစ်၍ အတိတ်ဝိညာဏ်သည် အတိတ်၏ အဖြစ်ကို မစွန့်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ မစွန့်ပါ။

သကဝါဒီ။ ။ ပစ္စုပ္ပန်ဝိညာဏ်သည် ရှိသည်ဖြစ်၍ ပစ္စုပ္ပန်ဝိညာဏ်သည် ပစ္စုပ္ပန်၏ အဖြစ်ကို မစွန့်ပါ သလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။

သကဝါဒီ။ ။ အနာဂတ်ဝိညာဏ်သည် ရှိသည်ဖြစ်၍ အနာဂတ်ဝိညာဏ်သည် အနာဂတ်၏ အဖြစ် ကို စွန့်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ စွန့်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ အတိတ်ဝိညာဏ်သည် ရှိသည်ဖြစ်၍ အတိတ်ဝိညာဏ်သည် အတိတ်၏ အဖြစ်ကို စွန့်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။

သကဝါဒီ။ ။ ပစ္စုပ္ပန်ဝိညာဏ်သည် ရှိသည်ဖြစ်၍ ပစ္စုပ္ပန်ဝိညာဏ်သည် ပစ္စုပ္ပန်၏ အဖြစ်ကို စွန့်ပါ သလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ စွန့်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ အတိတ်ဝိညာဏ်သည် ရှိသည်ဖြစ်၍ အတိတ်ဝိညာဏ်သည် အတိတ်၏ အဖြစ်ကို စွန့်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆို သင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ အတိတ်ဝိညာဏ်သည် ရှိသည်ဖြစ်၍ အတိတ်ဝိညာဏ်သည် အတိတ်၏ အဖြစ်ကို မစွန့်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ မစွန့်ပါ။

သကဝါဒီ။ ။ အတိတ်ဝိညာဏ်သည် မြဲသည် ခိုင်ခံ့သည် အမြဲထင်ရှားရှိသည် ဖောက်ပြန်ပျက်စီးခြင်း သဘော မရှိသည် ဖြစ်သလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ အတိတ်ဝိညာဏ်သည် မမြဲသည် မခိုင်ခံ့သည် အမြဲထင်ရှား မရှိသည် ဖောက်ပြန် ပျက်စီးခြင်း သဘောရှိသည် မဟုတ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ အရှင်ပရဝါဒီ အတိတ်ဝိညာဏ်သည် မမြဲ မခိုင်ခံ့ အမြဲထင်ရှား မရှိ ဖောက်ပြန် ပျက်စီးခြင်း သဘော ရှိခဲ့ပါမူ အတိတ်ဝိညာဏ်သည် ရှိသည် ဖြစ်၍ အတိတ်ဝိညာဏ်သည် အတိတ်၏ အဖြစ်ကို မစွန့်ဟူ၍ မဆိုသင့်။

သကဝါဒီ။ ။ နိဗ္ဗာန်သည် ရှိသည်ဖြစ်၍ နိဗ္ဗာန်သည် နိဗ္ဗာန်၏အဖြစ်ကို မစွန့်ဟု နှလုံးပြုလျက် နိဗ္ဗာန်သည် မြဲသည် ခိုင်ခံ့သည် အမြဲထင်ရှားရှိသည် ဖောက်ပြန်ခြင်းသဘော မရှိသည် မဟုတ်ပါလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ အတိတ်ဝိညာဏ်သည် ရှိသည်ဖြစ်၍ အတိတ်ဝိညာဏ်သည် အတိတ်၏အဖြစ်ကို မစွန့်ဟု နှလုံးပြုလျက် အတိတ်ဝိညာဏ်သည် မြဲသည် ခိုင်ခံ့သည် အမြဲထင်ရှားရှိသည် ဖောက်ပြန် ပျက်စီးခြင်း သဘော မရှိသည် မဟုတ်ပါလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။

သကဝါဒီ။ ။ အတိတ်ဝိညာဏ်သည် ရှိသည်ဖြစ်၍ အတိတ်ဝိညာဏ်သည် အတိတ်၏ အဖြစ်ကို မစွန့်ဟု နှလုံးပြုလျက် အတိတ်ဝိညာဏ်သည် မမြဲသည် မခိုင်ခံ့သည် အမြဲထင်ရှား မရှိသည် ဖောက်ပြန် ခြင်း သဘောရှိသည် မဟုတ်ပါလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ နိဗ္ဗာန်သည် ရှိသည်ဖြစ်၍ နိဗ္ဗာန်သည် နိဗ္ဗာန်၏အဖြစ်ကို မစွန့်ဟု နှလုံးပြုလျက် နိဗ္ဗာန်သည် မမြဲသည် မခိုင်ခံ့သည် အမြဲထင်ရှား မရှိသည် ဖောက်ပြန်ခြင်းသဘောရှိသည် မဟုတ်ပါ လော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ ဝစနသောဓနာ

၂၈၈။ သကဝါဒီ။ ။ အတိတ်သည် မရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ မရှိပါ။

သကဝါဒီ။ ။ အတိတ် မရှိခဲ့ပါမူ အတိတ်ရှိ၏ဟူသော စကားသည် မှား၏။ သို့မဟုတ် ရှိသော သဘောသည် အတိတ် မဟုတ်ခဲ့ပါမူ ရှိသော သဘောသည် အတိတ်ဖြစ်၏ဟူသော စကားသည် မှား၏။

သကဝါဒီ။ ။ အနာဂတ်သည် မရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ မရှိပါ။

သကဝါဒီ။ ။ အနာဂတ် မရှိခဲ့ပါမူ အနာဂတ် ရှိ၏ဟူသော စကားသည် မှား၏။ သို့မဟုတ် ရှိသော သဘောသည် အနာဂတ် မဟုတ်ခဲ့ပါမူ ရှိသောသဘောသည် အနာဂတ်ဖြစ်၏ ဟူသောစကားသည် မှား၏။

သကဝါဒီ။ ။ အနာဂတ် ဖြစ်ပြီး၍ ပစ္စုပ္ပန် ဖြစ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ဖြစ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ ထိုအနာဂတ်သည်ပင် ထိုပစ္စုပ္ပန်လော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။^၉

သကဝါဒီ။ ။ ထိုအနာဂတ်သည်ပင် ထိုပစ္စုပ္ပန်လော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ဖြစ်ဟုတ်ပါ၏။^{၁၀}

သကဝါဒီ။ ။ (အနာဂတ်) ဖြစ်ပြီး၍ (ပစ္စုပ္ပန်) ဖြစ်သလော၊ (ပစ္စုပ္ပန်) ဖြစ်လျက်ပင် (အနာဂတ်) ဖြစ် သလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။^{၁၁}

သကဝါဒီ။ ။ (အနာဂတ်) ဖြစ်ပြီး၍ (ပစ္စုပ္ပန်) ဖြစ်သလော၊ (ပစ္စုပ္ပန်) ဖြစ်လျက်ပင် အနာဂတ် ဖြစ်သလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ဖြစ်ပါ၏။^{၁၂}

သကဝါဒီ။ ။ (အနာဂတ်) မဖြစ်မူ၍ (ပစ္စုပ္ပန်) မဖြစ်ပါသလော၊ (ပစ္စုပ္ပန်) မဖြစ်မူ၍ အနာဂတ် မဖြစ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။^{၁၃}

သကဝါဒီ။ ။ ပစ္စုပ္ပန်ဖြစ်ပြီး၍ အတိတ်ဖြစ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ဖြစ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ ထိုပစ္စုပ္ပန်သည်ပင် ထိုအတိတ်ဖြစ်သလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။^{၁၄}

သကဝါဒီ။ ။ ထိုပစ္စုပ္ပန်သည်ပင် ထိုအတိတ်ဖြစ်သလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ဖြစ်ဟုတ်ပါ၏။^{၁၅}

သကဝါဒီ။ ။ ပစ္စုပ္ပန်ဖြစ်ပြီး၍ အတိတ်ဖြစ်သလော၊ အတိတ်ဖြစ်ပြီး၍ ပစ္စုပ္ပန်ဖြစ်သလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။^{၁၆}

သကဝါဒီ။ ။ (ပစ္စုပ္ပန်) ဖြစ်၍ (အတိတ်) ဖြစ်သလော၊ (အတိတ်) ဖြစ်၍ (ပစ္စုပ္ပန်) ဖြစ်သလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ဖြစ်ပါ၏။^{၁၇}

သကဝါဒီ။ ။ (ပစ္စုပ္ပန်) မဖြစ်မူ၍ (အတိတ်) မဖြစ်သလော၊ (အတိတ်) မဖြစ်မူ၍ (ပစ္စုပ္ပန်) မဖြစ်ပါ သလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ အနာဂတ်ဖြစ်ပြီး၍ ပစ္စုပ္ပန်ဖြစ်သလော၊ ပစ္စုပ္ပန်ဖြစ်ပြီး၍ အတိတ်ဖြစ်သလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ဖြစ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ ထိုအနာဂတ်သည်ပင် ထိုပစ္စုပ္ပန် ထိုအတိတ်လေလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ ထိုအနာဂတ်သည်ပင် ထိုပစ္စုပ္ပန်လေလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ (အနာဂတ်) ဖြစ်ပြီး၍ (ပစ္စုပ္ပန်, အတိတ်) ဖြစ်သလော၊ (ပစ္စုပ္ပန်, အတိတ်) ဖြစ်ပြီး၍ (အနာဂတ်) ဖြစ်သလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ (အနာဂတ်) ဖြစ်ပြီး၍ (ပစ္စုပ္ပန်, အတိတ်) ဖြစ်သလော၊ (ပစ္စုပ္ပန်, အတိတ်) ဖြစ်ပြီး၍ (အနာဂတ်) ဖြစ်သလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ဖြစ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ (အနာဂတ်) မဖြစ်မူ၍ (ပစ္စုပ္ပန်, အတိတ်) မဖြစ်သလော၊ (ပစ္စုပ္ပန်, အတိတ်) မဖြစ်မူ၍ (အနာဂတ်) မဖြစ်သလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

ကထာဝတ္ထုပါဠိတော်

=== ၁ - ပုဂ္ဂလကထာ ===

အတိတ်စက္ခုရူပါဒိကထာ

၂၈၉။ သကဝါဒီ။ ။ အတိတ်ဖြစ်သော စက္ခုသည် ရှိသလော၊ ရူပါရုံတို့သည် ရှိကုန်သလော၊ စက္ခုဝိညာဏ်သည် ရှိသလော၊ အာလောကသည် ရှိသလော၊ မနသိကာရသည် ရှိသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ခြင်္ချာ ရှိပါ၏။^{၁၁}

သကဝါဒီ။ ။ အတိတ်စက္ခုဖြင့် အတိတ်ရူပါရုံကို မြင်သလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။^{၁၂}

သကဝါဒီ။ ။ အတိတ်ဖြစ်သော သောတသည် ရှိသလော၊ သဒ္ဓါရုံတို့သည် ရှိကုန်သလော၊ သောတဝိညာဏ်သည် ရှိသလော၊ အာကာသသည် ရှိသလော၊ မနသိကာရသည် ရှိသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ခြင်္ချာ ရှိပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ အတိတ်သောတဖြင့် အတိတ်သဒ္ဓါရုံကို ကြားသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ အတိတ်ဖြစ်သော ယာနသည် ရှိသလော၊ ဂန္ဓာရုံတို့သည် ရှိကုန်သလော၊ ယာနဝိညာဏ်သည် ရှိသလော၊ ဝါယောဓာတ်သည် ရှိသလော၊ မနသိကာရသည် ရှိသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ခြင်္ချာ ရှိပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ အတိတ်ယာနဖြင့် အတိတ်ဂန္ဓာရုံကို နံသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ အတိတ်ဖြစ်သော ဇိဝှါသည် ရှိသလော၊ ရသာရုံတို့သည် ရှိကုန်သလော၊ ဇိဝှါဝိညာဏ်သည် ရှိသလော၊ အာပေါဓာတ်သည် ရှိသလော၊ မနသိကာရသည် ရှိသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ခြင်္ချာ ရှိပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ အတိတ်ဇိဝှါဖြင့် အတိတ် ရသာရုံကို လျက်သလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ အတိတ်ဖြစ်သော ကာယသည် ရှိသလော၊ ဖောဋ္ဌဗ္ဗာရုံတို့သည် ရှိကုန်သလော၊ ကာယဝိညာဏ်သည် ရှိသလော၊ ပထဝီဓာတ်သည် ရှိသလော၊ မနသိကာရသည် ရှိသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ခြင်္ချာ ရှိပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ အတိတ်ကာယဖြင့် အတိတ်ဖောဋ္ဌဗ္ဗာရုံကို တွေ့ထိသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ အတိတ်ဖြစ်သော မနောသည် ရှိသလော၊ ဓမ္မာရုံတို့သည် ရှိကုန်သလော၊ မနောဝိညာဏ်သည် ရှိသလော၊ ဟဒယဝတ္ထုသည် ရှိသလော၊ မနသိကာရသည် ရှိသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ခြင်္ချာ ရှိပါ၏။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ အနာဂတ်ဖြစ်သော သောတသည် ရှိသလော၊ ဃာနသည် ရှိသလော၊ ဇိဝါသည် ရှိသလော၊ ကာယသည် ရှိသလော၊ မနောသည် ရှိသလော၊ ဓမ္မာရုံတို့သည် ရှိကုန်သလော၊ မနော ဝိညာဏ်သည် ရှိသလော၊ ဟဒယဝတ္ထုသည် ရှိသလော၊ မနသိကာရသည် ရှိသလော၊ အနာဂတ် မနောဖြင့်မူကား အနာဂတ်ဓမ္မာရုံကို မသိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ မသိပါ။

သကဝါဒီ။ ။ ပစ္စုပ္ပန်ဖြစ်သော မနောသည် ရှိသလော၊ ဓမ္မာရုံတို့သည် ရှိကုန်သလော၊ မနော ဝိညာဏ်သည် ရှိသလော၊ ဟဒယဝတ္ထုသည် ရှိသလော၊ မနသိကာရသည် ရှိသလော၊ ပစ္စုပ္ပန်မနောဖြင့် မူကား ပစ္စုပ္ပန်ဓမ္မာရုံကို မသိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

ကထာဝတ္ထုပါဠိတော်

=== ၁ - ပုဂ္ဂလကထာ ===

အတိတဉာဏာဒိကထာ

၂၉၀။ သကဝါဒီ။ ။ အတိတ်ဖြစ်သော အသိဉာဏ်သည် ရှိသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ရှိပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ ထိုဉာဏ်ဖြင့် ဉာဏ်၏ ပြုဖွယ်ကိစ္စကို ပြုလုပ်သလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။^{၂၀}

သကဝါဒီ။ ။ ထိုဉာဏ်ဖြင့် ဉာဏ်၏ ပြုဖွယ်ကိစ္စကို ပြုလုပ်သလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ပြုလုပ်ပါ၏။^{၂၀}

သကဝါဒီ။ ။ ထိုဉာဏ်ဖြင့် ဒုက္ခသစ္စာကို ပိုင်းခြားသိသလော၊ သမုဒယသစ္စာကို ပယ်သလော၊ နိရောဓသစ္စာကို မျက်မှောက်ပြုသလော၊ မဂ္ဂသစ္စာကို ပွားများသလော။^{၂၂}

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။^{၂၀}

သကဝါဒီ။ ။ အနာဂတ်ဖြစ်သော အသိဉာဏ်သည် ရှိသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ရှိပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ ထိုဉာဏ်ဖြင့် ဉာဏ်၏ ပြုဖွယ်ကိစ္စကို ပြုလုပ်သလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ ထိုဉာဏ်ဖြင့် ဉာဏ်၏ ပြုဖွယ်ကိစ္စကို ပြုလုပ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ပြုလုပ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ ပစ္စုပ္ပန်ဖြစ်သော အသိဉာဏ်သည် ရှိသည်ဖြစ်လျက် ထိုဉာဏ်ဖြင့် ဉာဏ်၏ ပြုဖွယ် ကိစ္စကိုမူကား မပြုလုပ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ အတိတ်ဖြစ်သော အသိဉာဏ်သည် ရှိသည်ဖြစ်လျက် ထိုဉာဏ်ဖြင့် ဒုက္ခသစ္စာကို မူကား ပိုင်းခြား၍ မသိသလော၊ သမုဒယသစ္စာကိုမူကား မပယ်စွန့်ပါသလော၊ နိရောဓသစ္စာကိုမူကား မျက်မှောက် မပြုသလော၊ မဂ္ဂသစ္စာကိုမူကား မပွားများသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ မပွားများပါ။

သကဝါဒီ။ ။ ပစ္စုပ္ပန်ဖြစ်သော အသိဉာဏ်သည် ရှိသည်ဖြစ်လျက် ထိုဉာဏ်ဖြင့် ဒုက္ခသစ္စာကိုမူကား ပိုင်းခြား၍ မသိပါသလော၊ သမုဒယသစ္စာကိုမူကား မပယ်စွန့်ပါသလော၊ နိရောဓသစ္စာကိုမူကား မျက်မှောက် မပြုပါသလော၊ မဂ္ဂသစ္စာကိုမူကား မပွားများပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ အနာဂတ်ဖြစ်သော အသိဉာဏ်သည် ရှိသည်ဖြစ်လျက် ထိုဉာဏ်ဖြင့် ဉာဏ်၏ ပြုဖွယ် ကိစ္စကိုမူကား မပြုလုပ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ မပြုလုပ်ပါ။

သကဝါဒီ။ ။ ပစ္စုပ္ပန်ဖြစ်သော အသိဉာဏ်သည် ရှိသည်ဖြစ်လျက် ထိုဉာဏ်ဖြင့် ဉာဏ်၏ ပြုဖွယ် ကိစ္စကိုမူကား မပြုလုပ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ အနာဂတ်ဖြစ်သော အသိဉာဏ်သည် ရှိသည်ဖြစ်လျက် ထိုဉာဏ်ဖြင့် ဒုက္ခသစ္စာကိုမူ ကား ပိုင်းခြား၍ မသိသလော၊ သမုဒယသစ္စာကိုမူကား မပယ်စွန့်သလော၊ နိရောဓသစ္စာကိုမူကား မျက်မှောက် မပြုပါသလော၊ မဂ္ဂသစ္စာကိုမူကား မပွားများပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ မပွားများပါ။

သကဝါဒီ။ ။ ပစ္စုပ္ပန်ဖြစ်သော အသိဉာဏ်သည် ရှိသည်ဖြစ်လျက် ထိုဉာဏ်ဖြင့် ဒုက္ခသစ္စာကိုမူကား ပိုင်းခြား၍ မသိပါသလော၊ သမုဒယသစ္စာကိုမူကား မပယ်စွန့်ပါသလော၊ နိရောဓသစ္စာကိုမူကား မျက်မှောက် မပြုပါသလော၊ မဂ္ဂသစ္စာကိုမူကား မပွားများပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။

ကထာဝတ္ထုပါဠိတော်

=== ၁ - ပုဂ္ဂလကထာ ===

အရဟန္တာဒိကထာ

၂၉၁။ သကဝါဒီ။ ။ ရဟန္တာအား အတိတ်ရာဂသည် ရှိသလော။
 ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ခြင်္ချာ ရှိပါ၏။^{၂၄}

သကဝါဒီ။ ။ ရဟန္တာသည် ထိုရာဂဖြင့် ရာဂရှိသူ ဖြစ်သလော။
 ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုင့်ပါ။ပ။^{၂၅}

သကဝါဒီ။ ။ ရဟန္တာအား အတိတ်ဒေါသသည် ရှိသလော။
 ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ခြင်္ချာ ရှိပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ ရဟန္တာသည် ထိုဒေါသဖြင့် ဒေါသရှိသူ ဖြစ်သလော။
 ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ ရဟန္တာအား အတိတ်မောဟသည် ရှိသလော။
 ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ခြင်္ချာ ရှိပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ ရဟန္တာသည် ထိုမောဟဖြင့် မောဟရှိသူ ဖြစ်သလော။
 ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။ သကဝါဒီ။ ။ ရဟန္တာအား အတိတ်မာနသည် ရှိသလော။
 ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ခြင်္ချာ ရှိပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ ရဟန္တာသည် ထိုမာနဖြင့် မာနရှိသူ ဖြစ်သလော။
 ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ ရဟန္တာအား အတိတ်ဒိဋ္ဌိသည် ရှိသလော။
 ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ခြင်္ချာ ရှိပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ ရဟန္တာသည် ထိုဒိဋ္ဌိဖြင့် ဒိဋ္ဌိရှိသူ ဖြစ်သလော။
 ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ ရဟန္တာအား အတိတ်ဝိစိကိစ္ဆာသည် ရှိသလော။
 ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ခြင်္ချာ ရှိပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ ရဟန္တာသည် ထိုဝိစိကိစ္ဆာဖြင့် ဝိစိကိစ္ဆာရှိသူ ဖြစ်သလော။
 ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ ရဟန္တာအား အတိတ်ထိနသည် ရှိသလော။
 ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ခြင်္ချာ ရှိပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ ရဟန္တာသည် ထိုထိနဖြင့် ထိနရှိသူ ဖြစ်သလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ ရဟန္တာအား အတိတ်ဥဒ္ဓစ္စသည် ရှိသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ခြေရံ ရှိပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ ရဟန္တာသည် ထိုဥဒ္ဓစ္စဖြင့် ဥဒ္ဓစ္စရှိသူ ဖြစ်သလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ ရဟန္တာအား အတိတ်အဟိရိကသည် ရှိသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ခြေရံ ရှိပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ ရဟန္တာသည် ထိုအဟိရိကဖြင့် အဟိရိကရှိသူ ဖြစ်သလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ ရဟန္တာအား အတိတ်အနောတ္တပ္ပသည် ရှိသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ခြေရံ ရှိပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ ရဟန္တာသည် ထိုအနောတ္တပ္ပဖြင့် အနောတ္တပ္ပရှိသူ ဖြစ်သလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ အနာဂါမ်အား အတိတ်သက္ကာယဒိဋ္ဌိသည် ရှိသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ခြေရံ ရှိပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ အနာဂါမ်သည် ထိုဒိဋ္ဌိဖြင့် ဒိဋ္ဌိရှိသူ ဖြစ်သလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ အနာဂါမ်အား အတိတ်ဝိစိကိစ္ဆာသည် ရှိသလော၊ အတိတ်သီလဗ္ဗတပရာမာသသည် ရှိသလော၊ သိမ်မွေ့သော အတိတ်ကာမရာဂသည် ရှိသလော၊ သိမ်မွေ့သော အတိတ်ဗျာပါဒသည် ရှိသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ခြေရံ ရှိပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ အနာဂါမ်သည် ထိုဗျာပါဒဖြင့် ဖောက်ပြန်ပျက်စီးသော စိတ်ရှိသူ ဖြစ်သလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။ သကဝါဒီ။ ။ သကဒါဂါမ်အား အတိတ်သက္ကာယဒိဋ္ဌိသည် ရှိသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ခြေရံ ရှိပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ သကဒါဂါမ်သည် ထိုဒိဋ္ဌိဖြင့် ဒိဋ္ဌိရှိသူ ဖြစ်သလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ သကဒါဂါမ်အား အတိတ်ဝိစိကိစ္ဆာသည် ရှိသလော၊ အတိတ်သီလဗ္ဗတပရာမာသသည် ရှိသလော၊ ကြမ်းတမ်းသော အတိတ်ကာမရာဂသည် ရှိသလော၊ ကြမ်းတမ်းသော အတိတ်ဗျာပါဒသည် ရှိသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ခြေရံ ရှိပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ သကဒါဂါမ်သည် ထိုဗျာပါဒဖြင့် ဖောက်ပြန်ပျက်စီးသော စိတ်ရှိသူ ဖြစ်သလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ သောတာပန်အား အတိတ်သက္ကာယဒိဋ္ဌိသည် ရှိသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ခြေရံ ရှိပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ သောတာပန်သည် ထိုဒိဋ္ဌိဖြင့် ဒိဋ္ဌိရှိသူ ဖြစ်သလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ သောတာပန်အား အတိတ်ဝိစိကိစ္ဆာသည် ရှိသလော၊ အတိတ်သီလဗ္ဗတပရာမာသသည် ရှိသလော၊ အပါယ်လားကြောင်း အတိတ်ရာဂသည် ရှိသလော၊ အပါယ်လားကြောင်း အတိတ်ဒေါသသည် ရှိသလော၊ အပါယ်လားကြောင်း အတိတ်မောဟသည် ရှိသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ခြေရံ ရှိပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ သောတာပန်သည် ထိုမောဟဖြင့် မောဟရှိသူ ဖြစ်သလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

၂၉၂။ သကဝါဒီ။ ။ ပုထုဇဉ်အား အတိတ်ရာဂရှိသည် ဖြစ်၍ ပုထုဇဉ်သည် ထိုရာဂဖြင့် ရာဂရှိသူ ဖြစ်သလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ခြေရံ ဖြစ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ ရဟန္တာအား အတိတ်ရာဂရှိသည် ဖြစ်၍ ရဟန္တာသည် ထိုရာဂဖြင့် ရာဂရှိသူ ဖြစ်သလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ ပုထုဇဉ်အား အတိတ်ဒေါသရှိသည် ဖြစ်၍။ပ။ အတိတ်အနောတ္တပ္ပရှိသည် ဖြစ်၍ ပုထုဇဉ်သည် ထိုအနောတ္တပ္ပဖြင့် အနောတ္တပ္ပရှိသူ ဖြစ်သလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ခြေရံ ဖြစ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ ရဟန္တာအား အတိတ်အနောတ္တပ္ပရှိသည် ဖြစ်၍ ရဟန္တာသည် ထိုအနောတ္တပ္ပဖြင့် အနောတ္တပ္ပရှိသူ ဖြစ်သလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ ပုထုဇဉ်အား အတိတ်သက္ကာယဒိဋ္ဌိရှိသည် ဖြစ်၍ ပုထုဇဉ်သည် ထိုဒိဋ္ဌိဖြင့် ဒိဋ္ဌိရှိသူ ဖြစ်သလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ခြေရံ ဖြစ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ အနာဂါမ်အား အတိတ်သက္ကာယဒိဋ္ဌိရှိသည် ဖြစ်၍ အနာဂါမ်သည် ထိုဒိဋ္ဌိဖြင့် ဒိဋ္ဌိရှိသူ ဖြစ်သလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။ သကဝါဒီ။ ။ ပုထုဇဉ်အား အတိတ်ဝိစိကိစ္ဆာရှိသည် ဖြစ်၍။ပ။ သိမ်မွေ့သော အတိတ်ဗျာပါဒ ရှိသည်ဖြစ်၍ ပုထုဇဉ်သည် ထိုဗျာပါဒဖြင့် ဖောက်ပြန်ပျက်စီးသော စိတ်ရှိသူ ဖြစ်သလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ခြေရံ ဖြစ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ အနာဂါမ်အား သိမ်မွေ့သော အတိတ်ဗျာပါဒရှိသည် ဖြစ်၍ အနာဂါမ်သည် ထိုဗျာပါဒ ဖြင့် ဖောက်ပြန်ပျက်စီးသော စိတ်ရှိသူ ဖြစ်သလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ ပုထုဇဉ်အား အတိတ်သက္ကာယဒိဋ္ဌိ ရှိသည်ဖြစ်၍ ပုထုဇဉ်သည် ထိုဒိဋ္ဌိဖြင့် ဒိဋ္ဌိရှိသူ ဖြစ်သလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ဖြစ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ သကဒါဂါမ်အား အတိတ်သက္ကာယဒိဋ္ဌိ ရှိသည်ဖြစ်၍ သကဒါဂါမ်သည် ထိုဒိဋ္ဌိဖြင့် ဒိဋ္ဌိရှိသူ ဖြစ်သလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ ပုထုဇဉ်အား အတိတ်ဝိစိကိစ္ဆာရှိသည် ဖြစ်၍ ကြမ်းတမ်းသော အတိတ်ဗျာပါဒသည် ရှိသည်ဖြစ်၍ ပုထုဇဉ်သည် ထိုဗျာပါဒဖြင့် ဖောက်ပြန်ပျက်စီးသော စိတ်ရှိသူ ဖြစ်သလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ဖြစ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ သကဒါဂါမ်အား ကြမ်းတမ်းသော အတိတ်ဗျာပါဒသည် ရှိသည်ဖြစ်၍ သကဒါဂါမ် သည် ထိုဗျာပါဒဖြင့် ဖောက်ပြန်ပျက်စီးသော စိတ်ရှိသူ ဖြစ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ ပုထုဇဉ်အား အတိတ်သက္ကာယဒိဋ္ဌိ ရှိသည်ဖြစ်၍ ပုထုဇဉ်သည် ထိုဒိဋ္ဌိဖြင့် ဒိဋ္ဌိရှိသူ ဖြစ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ဖြစ်၏။

သကဝါဒီ။ ။ သောတာပန်အား အတိတ်သက္ကာယဒိဋ္ဌိ ရှိသည်ဖြစ်၍ သောတာပန်သည် ထိုဒိဋ္ဌိဖြင့် ဒိဋ္ဌိရှိသူ ဖြစ်သလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ ပုထုဇဉ်အား အတိတ်ဝိစိကိစ္ဆာရှိသည် ဖြစ်၍။ပ။ အပါယ်လားကြောင်း အတိတ်မောဟ ရှိသည် ဖြစ်၍ ပုထုဇဉ်သည် ထိုမောဟဖြင့် မောဟရှိသူ ဖြစ်သလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ဖြစ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ သောတာပန်အား အပါယ်လားကြောင်း အတိတ်မောဟရှိသည် ဖြစ်၍ သောတာပန် သည် ထိုမောဟဖြင့် မောဟရှိသူ ဖြစ်သလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ ရဟန္တာအား အတိတ်ရာဂရှိသည် ဖြစ်လျက် ရဟန္တာသည် ထိုရာဂဖြင့် ရာဂရှိသူမူကား မဖြစ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ မဖြစ်ပါ။

သကဝါဒီ။ ။ ပုထုဇဉ်အား အတိတ်ရာဂရှိသည် ဖြစ်လျက် ပုထုဇဉ်သည် ထိုရာဂဖြင့် ရာဂရှိသူ မူကား မဖြစ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ ရဟန္တာအား အတိတ်ဒေါသရှိသည် ဖြစ်လျက်။ပ။ အတိတ်အနောတ္တပ္ပရှိသည် ဖြစ်လျက် ရဟန္တာသည် ထိုအနောတ္တပ္ပဖြင့် အနောတ္တပ္ပရှိသူမူကား မဖြစ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ဪ မြတ်ပါ။

သကဝါဒီ။ ။ ပုထုဇဉ်အား အတိတ်အနောတ္တပ္ပရှိသည်ဖြစ်လျက် ပုထုဇဉ်သည် ထိုအနောတ္တပ္ပဖြင့် အနောတ္တပ္ပရှိသူမူကား မဖြစ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ အနာဂါမ်အား အတိတ်သက္ကာယဒိဋ္ဌိ ရှိသည်ဖြစ်လျက် အနာဂါမ်သည် ထိုဒိဋ္ဌိဖြင့် ဒိဋ္ဌိ ရှိသူမူကား မဖြစ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ဪ မြတ်ပါ။

သကဝါဒီ။ ။ ပုထုဇဉ်အား အတိတ်သက္ကာယဒိဋ္ဌိ ရှိသည်ဖြစ်လျက် ပုထုဇဉ်သည် ထိုဒိဋ္ဌိဖြင့် ဒိဋ္ဌိ ရှိသူမူကား မဖြစ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ အနာဂါမ်အား အတိတ်ဝိစိကိစ္ဆာရှိသည် ဖြစ်လျက်။ပ။ သိမ်မွေ့သော အတိတ်ဗျာပါဒ ရှိသည်ဖြစ်လျက် အနာဂါမ်သည် ထိုဗျာပါဒဖြင့် ဖောက်ပြန်ပျက်စီးသော စိတ်ရှိသူမူကား မဖြစ်သလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ဪ မြတ်ပါ။

သကဝါဒီ။ ။ ပုထုဇဉ်အား သိမ်မွေ့သော အတိတ်ဗျာပါဒ ရှိသည်ဖြစ်လျက် ပုထုဇဉ်သည် ထိုဗျာပါဒ ဖြင့် ဖောက်ပြန်ပျက်စီးသော စိတ်ရှိသူမူကား မဖြစ်သလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ သကဒါဂါမ်အား အတိတ်သက္ကာယဒိဋ္ဌိ ရှိသည်ဖြစ်လျက် သကဒါဂါမ်သည် ထိုဒိဋ္ဌိဖြင့် ဒိဋ္ဌိရှိသူမူကား မဖြစ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ဪ မြတ်ပါ။

သကဝါဒီ။ ။ ပုထုဇဉ်အား အတိတ်သက္ကာယဒိဋ္ဌိ ရှိသည်ဖြစ်လျက် ပုထုဇဉ်သည် ထိုဒိဋ္ဌိဖြင့် ဒိဋ္ဌိရှိသူ မူကား မဖြစ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ သကဒါဂါမ်အား အတိတ်ဝိစိကိစ္ဆာရှိသည် ဖြစ်လျက်။ပ။ ကြမ်းတမ်းသော အတိတ် ဗျာပါဒရှိသည် ဖြစ်လျက် သကဒါဂါမ်သည် ထိုဗျာပါဒဖြင့် ဖောက်ပြန်ပျက်စီးသော စိတ်ရှိသူမူကား မဖြစ် ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ဪ မြတ်ပါ။

သကဝါဒီ။ ။ ပုထုဇဉ်အား ကြမ်းတမ်းသော အတိတ်ဒေါသရှိသည် ဖြစ်လျက် ပုထုဇဉ်သည် ထိုဒေါသဖြင့် ဖောက်ပြန်ပျက်စီးသော စိတ်ရှိသူမူကား မဖြစ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။

သကဝါဒီ။ ။ သောတာပန်အား အတိတ်သက္ကာယဒိဋ္ဌိ ရှိသည်ဖြစ်လျက် သောတာပန်သည် ထိုဒိဋ္ဌိ ဖြင့် ဒိဋ္ဌိရှိသူမူကား မဖြစ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ဪ မြတ်ပါ။

သကဝါဒီ။ ။ ပုထုဇဉ်အား အတိတ်သက္ကာယဒိဋ္ဌိရှိသည် ဖြစ်လျက် ပုထုဇဉ်သည် ထိုဒိဋ္ဌိဖြင့် ဒိဋ္ဌိရှိသူမူကား မဖြစ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ သောတာပန်အား အတိတ်ဝိစိကိစ္ဆာရှိသည် ဖြစ်လျက်။ပ။ အပါယ်လားကြောင်း အတိတ်မောဟရှိသည် ဖြစ်လျက် သောတာပန်သည် ထိုမောဟဖြင့် မောဟရှိသူမူကား မဖြစ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ မဖြစ်ပါ။

သကဝါဒီ။ ။ ပုထုဇဉ်အား အပါယ်လားကြောင်း အတိတ်မောဟရှိသည်ဖြစ်လျက် ပုထုဇဉ်သည် ထိုမောဟဖြင့် မောဟရှိသူမူကား မဖြစ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

ကထာဝတ္ထုပါဠိတော်

=== ၁ - ပုဂ္ဂလကထာ ===

အတိတဟတ္တာဒိကထာ

၂၉၃။ သကဝါဒီ။ ။ အတိတ်ဖြစ်ကုန်သော လက်တို့သည် ရှိကုန်သလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ရှိပါကုန်၏။

သကဝါဒီ။ ။ အတိတ်ဖြစ်ကုန်သော လက်တို့ ရှိကုန်သော် ကိုင်ယူမှု ချထားမှု ထင်ရှားပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ အတိတ်ဖြစ်ကုန်သော ခြေတို့သည် ရှိကုန်သလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ရှိပါကုန်၏။

သကဝါဒီ။ ။ အတိတ် ဖြစ်ကုန်သော ခြေတို့ ရှိကုန်သော် ရှေ့သို့ တက်ခြင်း နောက်သို့ ဆုတ်ခြင်း ထင်ရှားပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ အတိတ် ဖြစ်ကုန်သော ခြေဆစ် လက်ဆစ်တို့သည် ရှိကုန်သလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ရှိပါကုန်၏။

သကဝါဒီ။ ။ အတိတ်ဖြစ်ကုန်သော ခြေဆစ် လက်ဆစ်တို့ ရှိကုန်သော် ကွေးခြင်း ဆန့်ခြင်း ထင်ရှားပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ အတိတ်ဖြစ်သောဝမ်းဗိုက်သည် ရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ရှိပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ အတိတ်ဖြစ်သော ဝမ်းဗိုက်ရှိလတ်သော် ဆာလောင်ခြင်း မွတ်သိပ်ခြင်း ထင်ရှားပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ အတိတ်ဖြစ်သော ကိုယ်သည် ရှိသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ခြေ ရှိပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ အတိတ်ဖြစ်သော ကိုယ်သည် ချီးမြှောက်ခြင်း နှိမ့်ချခြင်းသို့ ရောက်ပါသလော၊ ဖြတ်ခြင်း ခွဲခြင်းသို့ ရောက်ပါသလော၊ ကျီး လင်းတ စွန်ရဲတို့နှင့် ဆက်ဆံပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ အတိတ်ဖြစ်သော ကိုယ်၌ အဆိပ် တက်ရာသလော၊ ဓားလက်နက် စူးရှရာသလော၊ မီးလောင်ရာသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ အတိတ်ဖြစ်သော ကိုယ်ကို နှောင်အိမ် အနှောင်အဖွဲ့ဖြင့် ချုပ်နှောင်ခြင်းငှါ ကြိုးအနှောင်အဖွဲ့ဖြင့် ချုပ်နှောင်ခြင်းငှါ သံခြေကျဉ်း အနှောင်အဖွဲ့ဖြင့် ချုပ်နှောင်ခြင်းငှါ ရွာအနှောင်အဖွဲ့ဖြင့် ချုပ်နှောင်ခြင်းငှါ နိဂုံးအနှောင်အဖွဲ့ဖြင့် ချုပ်နှောင်ခြင်းငှါ မြို့အနှောင်အဖွဲ့ဖြင့် ချုပ်နှောင်ခြင်းငှါ တိုင်းခရိုင် အနှောင်အဖွဲ့ဖြင့် ချုပ်နှောင်ခြင်းငှါ လည်ပင်းလျှင် ငါးခုမြောက်ရှိသော (လက်နှစ်ဖက်၊ ခြေနှစ်ဖက်) အနှောင်အဖွဲ့တို့ဖြင့် ချုပ်နှောင်ခြင်းငှါ ရအပ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။ သကဝါဒီ။ ။ အတိတ်ဖြစ်သော ရေသည် ရှိသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ခြေ ရှိပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ ထိုရေဖြင့် ရေ၏ ပြုဖွယ်ကိစ္စကို ပြုလုပ်နိုင်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ အတိတ်ဖြစ်သော မီးသည် ရှိသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ခြေ ရှိပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ ထိုမီးဖြင့် မီး၏ ပြုဖွယ်ကိစ္စကို ပြုလုပ်နိုင်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ အတိတ်ဖြစ်သော လေသည် ရှိသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ခြေ ရှိပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ ထိုလေဖြင့် လေ၏ ပြုဖွယ်ကိစ္စကို ပြုလုပ်နိုင်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

ကထာဝတ္ထုပါဠိတော်

=== ၁ - ပုဂ္ဂလကထာ ===

အတိတက္ခန္ဓာဒိသမောဓာနကထာ

၂၉၄။ သကဝါဒီ။ ။ အတိတ်ရူပက္ခန္ဓာသည် ရှိသလော၊ အနာဂတ်ရူပက္ခန္ဓာသည် ရှိသလော၊ ပစ္စုပ္ပန်ရူပက္ခန္ဓာသည် ရှိသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ဝါဒီ။ ။ ဪ ရှိပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ ရူပက္ခန္ဓာတို့ကား သုံးပါးတို့လော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ အတိတ်ခန္ဓာငါးပါးတို့သည် ရှိကုန်သလော၊ အနာဂတ်ခန္ဓာငါးပါးတို့သည် ရှိကုန်သလော၊ ပစ္စုပ္ပန်ခန္ဓာငါးပါးတို့သည် ရှိကုန်သလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ဝါဒီ။ ။ ဪ ရှိပါကုန်၏။

သကဝါဒီ။ ။ ခန္ဓာတို့ကား တစ်ဆယ့်ငါးပါးတို့လော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ အတိတ်စက္ခယတနသည် ရှိသလော၊ အနာဂတ်စက္ခယတနသည် ရှိသလော၊ ပစ္စုပ္ပန်စက္ခယတနသည် ရှိသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ဝါဒီ။ ။ ဪ ရှိပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ စက္ခယတနတို့သည် သုံးပါးတို့လော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ အတိတ်အာယတန တစ်ဆယ့်နှစ်ပါးတို့ ရှိကုန်သလော၊ အနာဂတ် အာယတန တစ်ဆယ့်နှစ်ပါးတို့ ရှိကုန်သလော၊ ပစ္စုပ္ပန်အာယတန တစ်ဆယ့်နှစ်ပါးတို့ ရှိကုန်သလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ဝါဒီ။ ။ ဪ ရှိပါကုန်၏။

သကဝါဒီ။ ။ အာယတနတို့ကား သုံးဆယ့်ခြောက်ပါးတို့လော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ အတိတ် စက္ခုဇာတ်သည် ရှိသလော၊ အနာဂတ် စက္ခုဇာတ်သည် ရှိသလော၊ ပစ္စုပ္ပန်စက္ခုဇာတ်သည် ရှိသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ဝါဒီ။ ။ ဪ ရှိပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ စက္ခုဇာတ်တို့သည် သုံးပါးတို့လော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။ သကဝါဒီ။ ။ အတိတ်ဓာတ် တစ်ဆယ့်ရှစ်ပါးတို့သည် ရှိကုန်သလော၊ အနာဂတ်ဓာတ် တစ်ဆယ့်ရှစ်ပါးတို့သည် ရှိကုန်သလော၊ ပစ္စုပ္ပန်ဓာတ် တစ်ဆယ့်ရှစ်ပါးတို့သည် ရှိကုန်သလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ဝါဒီ။ ။ ဪ ရှိပါကုန်၏။

သကဝါဒီ။ ။ ဓာတ်တို့သည် ငါးဆယ့်လေးပါးတို့လော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ အတိတ်စက္ခုန္တေသည် ရှိသလော၊ အနာဂတ်စက္ခုန္တေသည် ရှိသလော၊ ပစ္စုပ္ပန်စက္ခုန္တေ
သည် ရှိသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ခြော် ရှိပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ စက္ခုန္တေတို့သည် သုံးပါးတို့လော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ အတိတ်ဣန္ဒြေ နှစ်ဆယ့်နှစ်ပါးတို့သည် ရှိကုန်သလော၊ အနာဂတ်ဣန္ဒြေ နှစ်ဆယ့်
နှစ်ပါးတို့သည် ရှိကုန်သလော၊ ပစ္စုပ္ပန်ဣန္ဒြေ နှစ်ဆယ့်နှစ်ပါးတို့သည် ရှိကုန်သလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ခြော် ရှိပါကုန်၏။

သကဝါဒီ။ ။ ဣန္ဒြေတို့သည် ခြောက်ဆယ့်ခြောက်ပါးတို့လော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ အတိတ်စကြာဝတေးမင်းသည် ရှိသလော၊ အနာဂတ်စကြာဝတေးမင်းသည် ရှိသလော၊
ပစ္စုပ္ပန်စကြာဝတေးမင်းသည် ရှိသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ခြော် ရှိပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ စကြာဝတေးမင်း သုံးဦးတို့၏ မျက်မှောက်အဖြစ်သည် ဖြစ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ အတိတ်မြတ်စွာဘုရားသည် ရှိပါသလော၊ အနာဂတ်မြတ်စွာဘုရားသည် ရှိပါသလော၊
ပစ္စုပ္ပန် မြတ်စွာဘုရားသည် ရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ခြော် ရှိပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ သုံးဆူသော မြတ်စွာဘုရားတို့၏ မျက်မှောက်အဖြစ်သည် ဖြစ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

ကထာဝတ္ထုပါဠိတော်

=== ၁ - ပုဂ္ဂလကထာ ===

ပဒသောဓနကထာ

၂၉၅။ သကဝါဒီ။ ။ အတိတ်သည် ရှိသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ခြာရ် ရှိပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ ရှိသော တရားသည် အတိတ်လော။

ပရဝါဒီ။ ။ ရှိသော တရားသည် အချို့ အတိတ် ဖြစ်ပါ၏။ အချို့ အတိတ် မဖြစ်ပါ။

သကဝါဒီ။ ။ ဖိနိပ်ထိုက်သော အပြစ်ကို သင်ဝန်ခံလော့-

ဖိနိပ်ပုံ

အရှင်ပရဝါဒီ အတိတ်တရားသည် ရှိသည်ဖြစ်၍ ရှိသော တရားသည် အချို့ အတိတ်ဖြစ်၍ အချို့ အတိတ် မဟုတ်ခဲ့ပါမူ ထိုအကြောင်းကြောင့် အတိတ်တရားသည် အတိတ် မဟုတ်၊ အတိတ် မဟုတ် သော တရားသည် အတိတ်ဖြစ်၏ဟု ဆိုသည် မည်၏။

ထိုအမေးပုစ္ဆာ၌ အတိတ်တရားသည် ရှိ၏။ ရှိသော တရားသည် အချို့ အတိတ်ဖြစ်၍ အချို့ အတိတ် မဟုတ်ဟု သင် ဆိုခဲ့သည်သာတည်း။ ထို့ကြောင့် အတိတ်တရားသည် အတိတ် မဟုတ်၊ အတိတ် မဟုတ်သော တရားသည် အတိတ်ဖြစ်၏ဟူ၍ အကြင် စကားကို သင်ဆို၏။ သင်၏ ထိုစကား သည် မှားသော စကားသာတည်း။

အရှင်ပရဝါဒီ အတိတ်တရားသည် အတိတ် မဟုတ်၊ အတိတ် မဟုတ်သော တရားသည် အတိတ် ဖြစ်၏ဟု မဆိုအပ်ခဲ့ပါမူ အတိတ်တရားသည် ရှိ၏။ ရှိသော တရားသည် အချို့ အတိတ်ဖြစ်၍ အချို့ အတိတ် မဟုတ်ဟူ၍ မဆိုသင့်တော့ပေ။

ထိုအမေးပုစ္ဆာ၌ အတိတ်တရားသည် ရှိ၏။ ရှိသော တရားသည် အချို့ အတိတ်ဖြစ်၍ အချို့ အတိတ် မဟုတ်ဟု သင် ဆိုခဲ့သည်သာတည်း။ ထို့ကြောင့် အတိတ်တရားသည် အတိတ် မဟုတ်၊ အတိတ် မဟုတ်သော တရားသည် အတိတ်ဖြစ်၏ဟူ၍ အကြင် စကားကို သင် ဆိုဘိ၏။ သင်၏ ထိုစကားသည် မှားသော စကားသာတည်း။

သကဝါဒီ။ ။ အနာဂတ်တရားသည် ရှိသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ခြာရ် ရှိပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ ရှိသောတရားသည် အနာဂတ်လော။

ပရဝါဒီ။ ။ ရှိသောတရားသည် အချို့ အနာဂတ်ဖြစ်၍ အချို့ အနာဂတ် မဟုတ်။

သကဝါဒီ။ ။ ဖိနိပ်ထိုက်သော အပြစ်ကို သင်ဝန်ခံလော့-

ဖိနှိပ်ပုံ

အရှင်ပရဝါဒီ အနာဂတ်တရားသည် ရှိသည်ဖြစ်၍ ရှိသော တရားသည် အချို့ အနာဂတ်ဖြစ်၍ အချို့ အနာဂတ် မဟုတ်ခဲ့ပါမူ ထိုအကြောင်းကြောင့် အနာဂတ်တရားသည် အနာဂတ် မဟုတ်၊ အနာဂတ် မဟုတ်သော တရားသည် အနာဂတ်ဟု ဆိုသည် မည်၏။

ထိုအမေးပုစ္ဆာ၌ အနာဂတ်တရားသည် ရှိ၏။ ရှိသော တရားသည် အချို့ အနာဂတ်ဖြစ်၍ အချို့ အနာဂတ် မဟုတ်ဟု ဆိုအပ်သည်သာတည်း။ ထို့ကြောင့် အနာဂတ်တရားသည် အနာဂတ် မဟုတ်၊ အနာဂတ် မဟုတ်သော တရားသည် အနာဂတ်ဟူ၍ အကြင် စကားကို သင်ဆိုဘိ၏။ သင်၏ ထိုစကား သည် မှားသော စကားသာတည်း။

အရှင်ပရဝါဒီ အနာဂတ်တရားသည် အနာဂတ် မဟုတ်၊ အနာဂတ် မဟုတ်သော တရားသည် အနာဂတ် ဖြစ်၏ဟု မဆိုအပ်ခဲ့ပါမူ အနာဂတ်တရားသည် ရှိ၏။ ရှိသော တရားသည် အချို့ အနာဂတ် ဖြစ်၍ အချို့ အနာဂတ် မဟုတ်ဟု မဆိုသင့်တော့ပေ။

ထိုအမေးပုစ္ဆာ၌ အနာဂတ်တရားသည် ရှိ၏။ ရှိသောတရားသည် အချို့ အနာဂတ်ဖြစ်၍ အချို့ အနာဂတ် မဟုတ်ဟု သင် ဆိုအပ်သည်သာတည်း။ ထို့ကြောင့် အနာဂတ်တရားသည် အနာဂတ် မဟုတ်၊ အနာဂတ် မဟုတ်သော တရားသည် အနာဂတ်ဖြစ်၏ဟူ၍ ဆိုသင့်၏ဟူသော အကြင် စကားကို သင် ဆိုဘိ၏။ သင်၏ ထိုစကားသည် မှားသော စကားသာတည်း။

ပရဝါဒီ။ ။ ပစ္စုပ္ပန်တရားသည် ရှိသလော။

သကဝါဒီ။ ။ ဪ ရှိပါ၏။

ပရဝါဒီ။ ။ ရှိဆဲတရားသည် ပစ္စုပ္ပန်လော။

သကဝါဒီ။ ။ ရှိဆဲတရားသည် အချို့ ပစ္စုပ္ပန်ဖြစ်၍ အချို့ ပစ္စုပ္ပန် မဟုတ်။

ပရဝါဒီ။ ။ ဖိနှိပ်ထိုက်သော အပြစ်ကို သင်ဝန်ခံလော့-

ဖိနှိပ်ပုံ

အရှင်သကဝါဒီ ပစ္စုပ္ပန်တရားသည် ရှိသည်ဖြစ်၍ ရှိဆဲတရားသည် အချို့ ပစ္စုပ္ပန်ဖြစ်၍ အချို့ ပစ္စုပ္ပန် မဟုတ်ခဲ့ပါမူ ထိုအကြောင်းကြောင့် ပစ္စုပ္ပန်တရားသည် ပစ္စုပ္ပန် မဟုတ်၊ ပစ္စုပ္ပန် မဟုတ်သော တရားသည် ပစ္စုပ္ပန် ဖြစ်၏ဟူ၍ ဆိုသည် မည်၏။

ထိုအမေးပုစ္ဆာ၌ ပစ္စုပ္ပန်တရားသည် ရှိ၏။ ရှိဆဲတရားသည် အချို့ ပစ္စုပ္ပန်ဖြစ်၍ အချို့ ပစ္စုပ္ပန် မဟုတ်ဟု သင် ဆိုအပ်သည်သာတည်း။ ထို့ကြောင့် ပစ္စုပ္ပန်ဖြစ်သော တရားသည် ပစ္စုပ္ပန် မဟုတ်၊ ပစ္စုပ္ပန် မဟုတ်သော တရားသည် ပစ္စုပ္ပန်ဖြစ်၏ဟူ၍ အကြင် စကားကို သင် ဆိုဘိ၏။ သင်၏ ထိုစကား သည် မှားသောစကားသာတည်း။

အရှင်သကဝါဒီ ပစ္စုပ္ပန်တရားသည် ပစ္စုပ္ပန် မဟုတ်မူ၍ ပစ္စုပ္ပန် မဟုတ်သော တရားသည် ပစ္စုပ္ပန် ဖြစ်၏ဟု မဆိုအပ်ခဲ့ပါမူ ပစ္စုပ္ပန်တရားသည် ရှိ၏။ ရှိဆဲတရားသည် အချို့ ပစ္စုပ္ပန်ဖြစ်၍ အချို့ ပစ္စုပ္ပန် မဟုတ်ဟု မဆိုသင့် တော့ပေ။

ထိုအမေးပုစ္ဆာ၌ ပစ္စုပ္ပန်တရားသည် ရှိ၏။ ရှိဆဲတရားသည် အချို့ ပစ္စုပ္ပန်ဖြစ်၍ အချို့ ပစ္စုပ္ပန် မဟုတ်ဟု ဆိုအပ်သည်သာတည်း။ ထို့ကြောင့် ပစ္စုပ္ပန်တရားသည် ပစ္စုပ္ပန် မဟုတ်၊ ပစ္စုပ္ပန် မဟုတ်သော

တရားသည် ပစ္စုပ္ပန် ဖြစ်၏ဟူသော အကြင် စကားကို သင် ဆိုဘိ၏။ သင်၏ ထိုစကားသည် မှားသော စကားသာတည်း။

ပရဝါဒီ။ ။ နိဗ္ဗာန်သည် ရှိသလော။

သကဝါဒီ။ ။ ဪ ငြိမ် ရှိပါ၏။

ပရဝါဒီ။ ။ ရှိဆဲတရားသည် နိဗ္ဗာန်လော။

သကဝါဒီ။ ။ ရှိဆဲတရားသည် အချို့ နိဗ္ဗာန်ဖြစ်၍ အချို့ နိဗ္ဗာန် မဟုတ်။

ပရဝါဒီ။ ။ ဖိနိပ်ထိုက်သော အပြစ်ကို သင်ဝန်ခံလော့-

ဖိနိပ်ပုံ

အရှင်သကဝါဒီ နိဗ္ဗာန်သည် ရှိသည်ဖြစ်၍ ရှိဆဲတရားသည် အချို့ နိဗ္ဗာန်ဖြစ်၍ အချို့ နိဗ္ဗာန် မဟုတ်ခဲ့ပါမူ ထိုအကြောင်းကြောင့် နိဗ္ဗာန်သည် နိဗ္ဗာန်မဟုတ်၊ နိဗ္ဗာန်မဟုတ်သော တရားသည် နိဗ္ဗာန် ဖြစ်၏ဟု ဆိုသည် မည်၏။

ထိုအမေးပုစ္ဆာ၌ နိဗ္ဗာန်သည် ရှိ၏။ ရှိဆဲတရားသည် အချို့ နိဗ္ဗာန်ဖြစ်၍ အချို့ နိဗ္ဗာန် မဟုတ်ဟု ဆိုအပ်သည်သာတည်း။ ထို့ကြောင့် နိဗ္ဗာန်သည် နိဗ္ဗာန်မဟုတ်၊ နိဗ္ဗာန် မဟုတ်သော တရားသည် နိဗ္ဗာန် တည်းဟူ၍ အကြင် စကားကို သင် ဆိုဘိ၏။ သင်၏ ထိုစကားသည် မှားသော စကားသာတည်း။

အရှင်သကဝါဒီ နိဗ္ဗာန်သည် နိဗ္ဗာန် မဟုတ်မူ၍ နိဗ္ဗာန် မဟုတ်သော တရားသည် နိဗ္ဗာန် ဖြစ်၏ ဟူ၍ မဆိုအပ်ခဲ့ပါမူ နိဗ္ဗာန်သည် ရှိ၏။ ရှိဆဲတရားသည် အချို့ နိဗ္ဗာန်ဖြစ်၍ အချို့ နိဗ္ဗာန် မဟုတ်ဟု မဆိုသင့်တော့ပေ။

ထိုအမေးပုစ္ဆာ၌ နိဗ္ဗာန်သည် ရှိ၏။ ရှိဆဲတရားသည် အချို့ နိဗ္ဗာန်ဖြစ်၍ အချို့ နိဗ္ဗာန် မဟုတ်ဟု ဆိုအပ်သည်သာတည်း။ ထို့ကြောင့် နိဗ္ဗာန်သည် နိဗ္ဗာန် မဟုတ်၊ နိဗ္ဗာန် မဟုတ်သော တရားသည် နိဗ္ဗာန် ဖြစ်၏ဟူသော အကြင် စကားကို သင် ဆိုဘိ၏။ သင်၏ ထိုစကားသည် မှားသော စကားသာတည်း။

သုတ္တသာဓန

၂၉၆။ ပရဝါဒီ။ ။ “အတိတ်တရားသည် ရှိ၏။ အနာဂတ်တရားသည် ရှိ၏” ဟု မဆိုသင့်ပါသလော။

သကဝါဒီ။ ။ ဪ မဆိုသင့်ပါ။

ပရဝါဒီ။ ။ “ရဟန်းတို့ အတိတ် အနာဂတ် ပစ္စုပ္ပန်လည်းဖြစ်သော အတွင်း အပြင်လည်းဖြစ်သော အကြမ်း အနုလည်းဖြစ်သော အယုတ်အမြတ်လည်းဖြစ်သော အဝေး အနီးလည်းဖြစ်သော ရုပ်အားလုံး ကို ရူပက္ခန္ဓာဟု ဆိုအပ်၏။ အတိတ် အနာဂတ် ပစ္စုပ္ပန်လည်းဖြစ်သော အတွင်း အပြင်လည်းဖြစ်သော အကြမ်း အနုလည်းဖြစ်သော အယုတ်အမြတ်လည်းဖြစ်သော အဝေး အနီးလည်းဖြစ်သော ဝေဒနာ အားလုံးကို။ သညာ အားလုံးကို။ သင်္ခါရအားလုံးတို့ကို။ ဝိညာဏ်အားလုံးကို ဝိညာဏက္ခန္ဓာဟု ဆိုအပ် ၏” ဟူ၍ မြတ်စွာဘုရား ဟောအပ်သော သုတ္တန် (ပါဠိ) ရှိသည်သာ မဟုတ်ပါလော။

သကဝါဒီ။ ။ ဪ ငြိမ် ရှိပါ၏။

ပရဝါဒီ။ ။ ထို့ကြောင့်ပင် အတိတ်တရားသည် ရှိ၏။ အနာဂတ်တရားသည် ရှိ၏။

သကဝါဒီ။ ။ အတိတ်တရားသည် ရှိသလော၊ အနာဂတ်တရားသည် ရှိသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ငြိမ် ရှိပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ “ရဟန်းတို့ ပညာရှိ သမဏဗြာဟ္မဏတို့သည် မတားမြစ်အပ်ကုန်သော မစွန့်အပ်ကုန်သော မစွန့်ဖူးကုန်သော သဒ္ဓါ၊ အမည်၊ ပညတ် ဤသုံးမျိုးတို့ကို ယခုလည်း မစွန့်အပ်ကုန်၊ နောင်လည်း စွန့်အပ်လိမ့်မည် မဟုတ်ကုန်၊ အဘယ်သုံးမျိုးတို့နည်းဟူမူ-ရဟန်းတို့ လွန်ပြီး ချုပ်ပြီး ကင်းပြတ်ပြီး ဖောက်ပြန်ပြီးသော ရုပ်အား ဖြစ်ပြီးဟူသော အရေအတွက်ကို ဖြစ်ပြီးဟူသော အမည်ကို ဖြစ်ပြီးဟူသော ပညတ်ကို ရ၏။ ဖြစ်ဆဲဟူသော အရေအတွက်ကို မရ၊ ဖြစ်လတ္တံ့ဟူသော အရေအတွက်ကို မရ။ လွန်ပြီး ချုပ်ပြီး ကင်းပြတ်ပြီး ဖောက်ပြန်ပြီးသော ဝေဒနာအား ဖြစ်ပြီးဟူသော အရေအတွက်ကို ဖြစ်ပြီးဟူသော အမည်ကို ဖြစ်ပြီးဟူသော ပညတ်ကို ရ၏။ ဖြစ်ဆဲဟူသော အရေအတွက်ကို မရ၊ ဖြစ်လတ္တံ့ဟူသော အရေအတွက်ကို မရ။ လွန်ပြီး ချုပ်ပြီး ကင်းပြတ်ပြီး ဖောက်ပြန်ပြီးသော သညာအား။ သင်္ခါရတို့အား ဖြစ်ပြီး ဟူသော အရေအတွက်ကို ဖြစ်ပြီးဟူသော အမည်ကို ဖြစ်ပြီးဟူသော ပညတ်ကို ရ၏။ ဖြစ်ဆဲ ဟူသော အရေအတွက်ကို မရ၊ ဖြစ်လတ္တံ့ဟူသော အရေအတွက်ကို မရ။ လွန်ပြီး ချုပ်ပြီး ကင်းပြတ်ပြီး ဖောက်ပြန်ပြီးသော ဝိညာဏ်အား ဖြစ်ပြီးဟူသော အရေအတွက်ကို ဖြစ်ပြီးဟူသော အမည်ကို ဖြစ်ပြီး ဟူသော ပညတ်ကို ရ၏။ ဖြစ်ဆဲဟူသော အရေအတွက်ကို မရ၊ ဖြစ်လတ္တံ့ဟူသော အရေအတွက်ကို မရ။

ရဟန်းတို့ မဖြစ်သေး မထင်ရှားသေးသော ရုပ်အား ဖြစ်လတ္တံ့ဟူသော အရေအတွက်ကို ဖြစ်လတ္တံ့ ဟူသော အမည်ကို ဖြစ်လတ္တံ့ဟူသော ပညတ်ကို ရ၏။ ဖြစ်ဆဲဟူသော အရေအတွက်ကို မရ၊ ဖြစ်ပြီး ဟူသော အရေအတွက်ကို မရ။ မဖြစ်သေး မထင်ရှားသေးသော ဝေဒနာအား ဖြစ်လတ္တံ့ဟူသော အရေ အတွက်ကို ဖြစ်လတ္တံ့ဟူသော အမည်ကို ဖြစ်လတ္တံ့ဟူသော ပညတ်ကို ရ၏။ ဖြစ်ဆဲဟူသော အရေ အတွက်ကို မရ၊ ဖြစ်ပြီးဟူသော အရေအတွက်ကို မရ။ မဖြစ်သေး မထင်ရှားသေးသော သညာအား။ သင်္ခါရတို့အား ဖြစ်လတ္တံ့ဟူသော အရေအတွက်ကို ဖြစ်လတ္တံ့ဟူသော အမည်ကို ဖြစ်လတ္တံ့ဟူသော ပညတ်ကို ရ၏။ ဖြစ်ဆဲဟူသော အရေအတွက်ကို မရ၊ ဖြစ်ပြီးဟူသော အရေအတွက်ကို မရ။ မဖြစ်သေး မထင်ရှားသေးသော ဝိညာဏ်အား ဖြစ်လတ္တံ့ဟူသော အရေအတွက်ကို ဖြစ်လတ္တံ့ဟူသော အမည်ကို ဖြစ်လတ္တံ့ဟူသော ပညတ်ကို ရ၏။ ဖြစ်ဆဲဟူသော အရေအတွက်ကို မရ၊ ဖြစ်ပြီးဟူသော အရေအတွက် ကို မရ။

ရဟန်းတို့ ဖြစ်နေသော ထင်ရှားနေသော ရုပ်အား ဖြစ်ဆဲဟူသော အရေအတွက်ကို ဖြစ်ဆဲဟူသော အမည်ကို ဖြစ်ဆဲဟူသော ပညတ်ကို ရ၏။ ဖြစ်ပြီးဟူသော အရေအတွက်ကို မရ၊ ဖြစ်လတ္တံ့ဟူသော အရေအတွက်ကို မရ။ ဖြစ်နေသော ထင်ရှားနေသော ဝေဒနာအား ဖြစ်ဆဲဟူသော အရေအတွက်ကို ဖြစ်ဆဲဟူသော အမည်ကို ဖြစ်ဆဲဟူသော ပညတ်ကို ရ၏။ ဖြစ်ပြီးဟူသော အရေအတွက်ကို မရ၊ ဖြစ်လတ္တံ့ဟူသော အရေအတွက်ကို မရ။ ဖြစ်နေသော ထင်ရှားနေသော သညာအား။ သင်္ခါရတို့အား ဖြစ်ဆဲဟူသော အရေအတွက်ကို ဖြစ်ဆဲဟူသော အမည်ကို ဖြစ်ဆဲဟူသော ပညတ်ကို ရ၏။ ဖြစ်ပြီး ဟူသော အရေအတွက်ကို မရ၊ ဖြစ်လတ္တံ့ဟူသော အရေအတွက်ကို မရ။ ဖြစ်နေသော ထင်ရှားနေသော ဝိညာဏ်အား ဖြစ်ဆဲဟူသော အရေအတွက်ကို ဖြစ်ဆဲဟူသော အမည်ကို ဖြစ်ဆဲဟူသော ပညတ်ကို ရ၏။ ဖြစ်ပြီးဟူသော အရေအတွက်ကို မရ၊ ဖြစ်လတ္တံ့ဟူသော အရေအတွက်ကို မရ။

ရဟန်းတို့ ပညာရှိသမဏဗြာဟ္မဏတို့သည် မတားမြစ်အပ်ကုန်သော မစွန့်အပ်ကုန်သော မစွန့်ဖူး ကုန်သော သဒ္ဓါ၊ အမည်၊ ပညတ် ဤသုံးမျိုးတို့ကို ယခုလည်း မစွန့်အပ်ကုန်၊ နောင်လည်း စွန့်အပ်လိမ့် မည် မဟုတ်ကုန်။ ရဟန်းတို့ အကြောင်းမရှိဟု အယူရှိကြကုန်သော ပြုသော်လည်း ပြုသည် မမည်ဟု အယူရှိကြကုန်သော အကျိုး မရှိဟု အယူရှိကြကုန်သော ဥက္ကလ ဇနပုဒ်သားဝဿနနှင့် ဘညတို့သော်မှ လည်း ကဲ့ရဲ့ပုတ်ခတ် ပြစ်တင် စွပ်စွဲမည်ကို ကြောက်သောကြောင့် ဤသဒ္ဓါ၊ အမည်၊ ပညတ်သုံးမျိုးတို့ကို ကဲ့ရဲ့ဖွယ် တားမြစ်ဖွယ်ဟု မထင်ခဲ့ကြကုန်” ဟူ၍ မြတ်စွာဘုရား ဟောအပ်သော သုတ္တန် (ပါဠိ) ရှိသည် သာ မဟုတ်ပါလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ခြင်္သေ့ ရှိပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ ထို့ကြောင့် အတိတ်တရားသည် ရှိ၏။ အနာဂတ်တရားသည် ရှိ၏ဟု မဆိုသင့်။

သကဝါဒီ။ ။ အတိတ်တရားသည် ရှိသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ခြေရံ ရှိပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ “အရှင်ဖဂ္ဂနသည် မြတ်စွာဘုရားအား ဤစကားကို လျှောက်၏- မြတ်စွာဘုရား ပပဉ္စတရားတို့ကို ဖြတ်တောက်ပြီးကုန်သော ဝဋ်လမ်းကို ဖြတ်တောက်ပြီးကုန်သော ဝဋ်ဆင်းရဲ ကုန်ခန်း ပြီး ကုန်သော ဆင်းရဲအားလုံးကို လွန်မြောက်ကုန်သော ပရိနိဗ္ဗာန်စံပြီး၍ လွန်လေပြီးသော ဘုရားရှင်တို့ ကို ပညတ်လိုသော သူသည် အကြင်မျက်စိဖြင့် ပညတ်ရာ၏။ ထိုသို့သော မျက်စိသည် ရှိပါသလော။ပ။ မြတ်စွာဘုရား ထိုလျှာသည် ရှိပါသလော။ပ။ မြတ်စွာဘုရား ပပဉ္စတရားတို့ကို ဖြတ်တောက်ပြီး ကုန်သော ဝဋ်လမ်းကို ဖြတ်တောက်ပြီးကုန်သော ဝဋ်ဆင်းရဲ ကုန်ခန်းပြီးကုန်သော ဆင်းရဲအားလုံးကို လွန်မြောက် ကုန်သော ပရိနိဗ္ဗာန်စံပြီး၍ လွန်လေပြီးသော ဘုရားရှင်တို့ကို ပညတ်လိုသော သူသည် အကြင်စိတ်ဖြင့် ပညတ်ရာ၏။ ထိုသို့သော စိတ်သည် ရှိပါသလော။

ဖဂ္ဂန ပပဉ္စတရားတို့ကို ဖြတ်တောက်ပြီးကုန်သော ဝဋ်လမ်းကို ဖြတ်တောက်ပြီးကုန်သော ဝဋ်ဆင်းရဲ ကုန်ခန်းပြီး ကုန်သော ဆင်းရဲအားလုံးကို လွန်မြောက်ကုန်သော ပရိနိဗ္ဗာန်စံပြီး၍ လွန်လေပြီးသော ဘုရားရှင်တို့ကို ပညတ်လိုသော သူသည် အကြင်မျက်စိဖြင့် ပညတ်ရာ၏။ ထိုသို့သော မျက်စိသည်မရှိ။ပ။ ဖဂ္ဂန ထိုသို့သော လျှာသည် မရှိ။ပ။ ဖဂ္ဂန ပပဉ္စတရားကို ဖြတ်တောက်ပြီး ကုန်သော ဝဋ်လမ်းကို ဖြတ် တောက်ပြီး ကုန်သော ဝဋ်ဆင်းရဲ ကုန်ခန်းပြီးသော ဆင်းရဲအားလုံးကို လွန်မြောက်ကုန်သော ပရိနိဗ္ဗာန်စံ ပြီး၍ လွန်ပြီးကုန်သော ဘုရားရှင်တို့ကို ပညတ်လိုသော အကြင်စိတ်ဖြင့် ပညတ်ရာ၏။ ထိုသို့သော စိတ် သည် မရှိ” ဟု ဤသို့ ဟောအပ်သော သုတ္တန် (ပါဠိ) ရှိသည်သာလျှင် မဟုတ်ပါလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ခြေရံ ရှိပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ ထို့ကြောင့် အတိတ်တရားသည် ရှိ၏ဟူ၍ မဆိုသင့်။

သကဝါဒီ။ ။ အတိတ်တရားသည် ရှိသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ခြေရံ ရှိပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ “အရှင်နန္ဒကသည် မြတ်စွာဘုရားအား ဤစကားကို လျှောက်၏- ရှေး၌ လိုချင်မှု ‘လောဘ’ သည် ဖြစ်ခဲ့ဖူးပါ၏။ ထိုလိုချင်မှု ‘လောဘ’ သည် အကုသိုလ် ဖြစ်ခဲ့ပါ၏။ ထိုလိုချင်မှု ‘လောဘ’ သည် ယခု မရှိပါ။ ဤသို့ မရှိခြင်းကား ကောင်း၏။ ဖျက်ဆီးမှု ‘ဒေါသ’ သည် ရှေး၌ ဖြစ်ခဲ့ဖူးပါ၏။ တွေဝေမှု ‘မောဟ’ သည် ရှေး၌ ဖြစ်ခဲ့ဖူးပါ၏။ ထိုတွေဝေမှု ‘မောဟ’ သည် အကုသိုလ် ဖြစ်ခဲ့ပါ၏။ ထိုတွေဝေမှု ‘မောဟ’ သည် ယခု မရှိပါ။ ဤသို့ မရှိခြင်းသည် ကောင်း၏” ဟု ဤသို့သော သုတ္တန် (ပါဠိ) ရှိသည်သာလျှင် မဟုတ်ပါလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ခြေရံ ရှိပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ ထို့ကြောင့်ပင် အတိတ်တရားသည် ရှိ၏ဟု မဆိုသင့်။

ပရဝါဒီ။ ။ အနာဂတ်တရားသည် ရှိ၏ဟု မဆိုသင့်ပါသလော။

သကဝါဒီ။ ။ ဪ မဆိုသင့်ပါ။

ပရဝါဒီ။ ။ “ရဟန်းတို့ ကဗဠိကာရအာဟာရ၌ တပ်စွန်းမှု ‘ရာဂ’ နှစ်သက်မှု ‘နန္ဒိ’ တပ်မက်မှု ‘တဏှာ’ ရှိခဲ့မှု ထိုတေဘူမိကဝဋ်၌ ဝိညာဏ်သည် တည်၏။ စည်ပင်၏။ အကြင် တေဘူမိကဝဋ်၌ ဝိညာဏ်သည် တည်၏။ စည်ပင်၏။ ထိုတေဘူမိကဝဋ်၌ နာမ်ရုပ် သက်ဝင်၏။ အကြင် တေဘူမိကဝဋ်၌ နာမ်ရုပ် သက်ဝင်၏။ ထိုတေဘူမိကဝဋ်၌ သင်္ခါရတို့ ကြီးပွားကုန်၏။ အကြင် တေဘူမိကဝဋ်၌ သင်္ခါရတို့

ကြီးပွားကုန်၏။ ထိုတေဘူမိကဝဋ်၌ နောင်တစ်ဖန် ဘဝသစ်၌ ဖြစ်ခြင်းရှိ၏။ အကြင် တေဘူမိကဝဋ်၌ နောင်တစ်ဖန် ဘဝသစ်၌ ဖြစ်ခြင်းရှိ၏။ ထိုတေဘူမိကဝဋ်၌ နောင်အခါ ပဋိသန္ဓေနေမှု အိုမှု သေမှု ရှိ၏။ အကြင် တေဘူမိကဝဋ်၌ နောင်အခါ ပဋိသန္ဓေနေမှု အိုမှု သေမှု ရှိ၏။ ရဟန်းတို့ ထိုတေဘူမိကဝဋ်သည် စိုးရိမ်ခြင်းနှင့်တကွ ဖြစ်၏။ ပူပန်ခြင်းနှင့်တကွ ဖြစ်၏။ ပြင်းစွာပင်ပန်းခြင်းနှင့်တကွ ဖြစ်၏ဟု ငါဘုရား ဟောတော်မူ၏။

ရဟန်းတို့ ဖဿာဟာရ၌။ ရဟန်းတို့ မနောသဓ္ဓေတနာဟာရ၌။ ရဟန်းတို့ ဝိညာဏာဟာရ၌ တပ်စွန်းမှု ‘ရာဂ’ နှစ်သက်မှု ‘နန္ဒိ’။ပ။ ပူပန်ခြင်းနှင့်တကွ ဖြစ်၏။ ပြင်းစွာပင်ပန်းခြင်းနှင့်တကွ ဖြစ်၏ဟု ငါဘုရား ဟောတော်မူ၏” ဟူ၍ မြတ်စွာဘုရား ဟောအပ်သော သုတ္တန် (ပါဠိ) ရှိသည်သာ မဟုတ်ပါ လော။

သကဝါဒီ။ ။ ဪ ခြင်္သေ့ ရှိပါ၏။

ပရဝါဒီ။ ။ ထို့ကြောင့် အနာဂတ်တရားသည် ရှိ၏။

သကဝါဒီ။ ။ အနာဂတ်တရားသည် ရှိသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ခြင်္သေ့ ရှိပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ “ရဟန်းတို့ ကဗဠိကာရအာဟာရ၌ တပ်စွန်းမှု ‘ရာဂ’၊ နှစ်သက်မှု ‘နန္ဒိ’၊ တပ်မက်မှု ‘တဏှာ’ မရှိခဲ့မှု ထိုတေဘူမိကဝဋ်၌ ဝိညာဏ်သည် မတည် မစည်ပင်။ အကြင် တေဘူမိကဝဋ်၌ ဝိညာဏ်သည် မတည် မစည်ပင်။ ထိုတေဘူမိကဝဋ်၌ နာမ်ရုပ် မသက်ဝင်။ အကြင် တေဘူမိကဝဋ်၌ နာမ်ရုပ် မသက်ဝင်။ ထိုတေဘူမိကဝဋ်၌ သင်္ခါရတို့ ကြီးပွားခြင်း မရှိ။ အကြင် တေဘူမိကဝဋ်၌ သင်္ခါရတို့ ကြီးပွားခြင်း မရှိ။ ထိုတေဘူမိကဝဋ်၌ နောင်အခါ ဘဝသစ်၌ ဖြစ်ခြင်း မရှိ။ အကြင် တေဘူမိကဝဋ်၌ နောင်အခါ ဘဝသစ်၌ ဖြစ်ခြင်း မရှိ။ ထိုတေဘူမိကဝဋ်၌ နောင်အခါ ပဋိသန္ဓေနေမှု အိုမှု သေမှု မရှိ။ အကြင် တေဘူမိကဝဋ်၌ နောင်အခါ ပဋိသန္ဓေနေမှု အိုမှု သေမှု မရှိ။ ရဟန်းတို့ ထိုတေဘူမိက ဝဋ်သည် စိုးရိမ်ခြင်း မရှိ၊ ပူပန်ခြင်း မရှိ၊ ပြင်းစွာပင်ပန်းခြင်း မရှိဟူ၍ ငါဘုရား ဟောတော်မူ၏။

ရဟန်းတို့ ဖဿာဟာရ၌။ ရဟန်းတို့ မနောသဓ္ဓေတနာဟာရ၌။ ရဟန်းတို့ ဝိညာဏာဟာရ၌ တပ်စွန်းမှု ‘ရာဂ’ နှစ်သက်မှု ‘နန္ဒိ’။ပ။ ပူပန်ခြင်း မရှိ၊ ပြင်းစွာပင်ပန်းခြင်း မရှိဟူ၍ ငါဘုရား ဟောတော် မူ၏” ဟူ၍ မြတ်စွာဘုရား ဟောအပ်သော သုတ္တန် (ပါဠိ) ရှိသည်သာ မဟုတ်ပါလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ ထို့ကြောင့်ပင် အနာဂတ်တရားသည် ရှိ၏ဟု မဆိုသင့်။

သဗ္ဗမတ္တိတိကထာ ပြီး၏။

- ၁။ ချုပ်ပြီးသော ရုပ်၏လည်း ရူပက္ခန္ဓာဖြင့် သိမ်းကျုံး ရေတွက်အပ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့် ပရဝါဒီက ပဋိက္ခေပပြု၍ ဖြေသည်။
- ၂။ ချုပ်ပြီးသော ရုပ်၏လည်း ရူပက္ခန္ဓာဖြင့် သိမ်းကျုံးရေတွက်အပ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်ပင် ပရဝါဒီက ဝန်ခံပြန်သည်။
- ၃။ အဝတ်အားလုံးသည် အဖြူချည်းသာ မဟုတ်သော်လည်း ဤပရဝါဒီဆရာက အဝတ်ဟု သာမည မဆိုမူ၍ ဖြူသော အဝတ်ကို မဝေဖန်အပ်သည်ကို ပြု၍ ဟု ဆိုအပ်သည်ရှိသော် ဩဒါတသဒ္ဓါ၏ အနက် ဝတ္ထသဒ္ဓါ၏ အနက်တို့၏ တူသောသဘောရှိသည်၏ အဖြစ်ကို သကဝါဒီဆရာက ဝန်ခံအပ်၏။
- ၄။ ဖြူသော အဆင်း၏ ကင်းပြတ်ခြင်းကို ရည်ရွယ်၍ သကဝါဒီက ဝန်ခံ၏။
- ၅။ အဝတ်ပုဆိုးဟူသော နာမပညတ် မကင်းပြတ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့် သကဝါဒီက ပဋိက္ခေပပြု၍ ဖြေ၏။
- ၆။ အတိတ်သည် အတိတ်၏ အဖြစ်ကို စွန့်ခွဲပါမူ အနာဂတ်သော်လည်း ဖြစ်ရာ၏။ ပစ္စုပ္ပန်သော်လည်း ဖြစ်ရာ၏ဟု အောက်မေ့မှတ်ထင်သောကြောင့် ပရဝါဒီက ဝန်ခံသည်။
- ၇။ အနာဂတ်သည် အနာဂတ်၏ အဖြစ်ကို မစွန့်ခွဲပါမူ အနာဂတ်သာလျှင် ဖြစ်ရာ၏။ ပစ္စုပ္ပန်အဖြစ်သို့ မရောက်ရာဟု အောက်မေ့မှတ်ထင်သောကြောင့် ပရဝါဒီက ပဋိက္ခေပပြုသည်။
- ၈။ ပစ္စုပ္ပန်သည် ပစ္စုပ္ပန်၏ အဖြစ်ကို စွန့်ခွဲပါမူ အတိတ်၏အဖြစ်သို့ မရောက်နိုင်ဟူသော အပြစ် ဖြစ်ရာသောကြောင့် ပရဝါဒီက ပဋိက္ခေပပြု၍ ဖြေသည်။
- ၉။ အနာဂတ်ခဏ၌သာလျှင် ထိုအနာဂတ်တရား၏ ပစ္စုပ္ပန်အဖြစ် မရှိခြင်းကို ရည်ရွယ်၍ ကာလထူးသည်၏ အဖြစ် ကြောင့် ပရဝါဒီက ပဋိက္ခေပပြု၍ ဖြေသည်။
- ၁၀။ ဒုတိယအမေး၌ အကြင်တရားသည် ဥပါဒိခဏမှ ရှေး၌ အနာဂတ်တရား ဖြစ်ခဲ့ပြီ၊ ထိုအနာဂတ်ဖြစ်သော တရား၏ ဥပါဒိ ဌီ ဘင်ဟူသော ခဏသုံးပါးသို့ ရောက်ဆဲကာလ၌ ပစ္စုပ္ပန်ဖြစ်ပြန်သည်၏အဖြစ်ကြောင့် ပရဝါဒီက ဝန်ခံ ပြန်သည်။
- ၁၁။ အနာဂတ်ဖြစ်ပြီး၍ ပစ္စုပ္ပန်ဖြစ်သော တရား၏ တစ်ဖန် အနာဂတ်မှ ပစ္စုပ္ပန် ပြန်၍ဖြစ်ခြင်း မရှိသောကြောင့် ပရဝါ ဒီက ပဋိက္ခေပပြု၍ ဖြေသည်။
- ၁၂။ နောက်ထပ် တစ်ဖန် မေးပြန်လတ်သော် ထိုအနာဂတ်ဖြစ်၍ ပစ္စုပ္ပန်ဖြစ်သော တရားသည် အနာဂတ် ဖြစ်ပြီး၍ ပစ္စုပ္ပန် ဖြစ်လတ်သော် ‘ဖြစ်ပြီး၍ ဖြစ်၏’ ဟု ခေါ်ဝေါ်ခြင်းသို့ ရောက်၏။ ဤသို့ နှလုံးသွင်းလျက် ဝန်ခံပြန်သည်။
- ၁၃။ အနာဂတ် မဖြစ်ဘဲ ပစ္စုပ္ပန် မဖြစ်သောကြောင့် အနာဂတ် မဖြစ်မူ၍ ပစ္စုပ္ပန် မဖြစ်ဟူသည်ကား ရှိတန်စေ၊ လုံးဝ မရှိသော ယုန်ချိုကဲ့သို့ သော တရား၏ မဖြစ်ဟူသောသဘောကား အဘယ်မှာ ရှိနိုင်လိမ့်မည်နည်းဟု နှလုံးသွင်း၍ ပရဝါဒီက ပဋိက္ခေပပြု၍ ဖြေသည်။
- ၁၄။ ပစ္စုပ္ပန်ခဏ၌ပင် ထိုတရား၏ အတိတ် မရှိသည်၏ အဖြစ်ကို ရည်ရွယ်၍ ကာလကွဲပြားသည်၏အဖြစ်ကြောင့် ပရဝါဒီက ပဋိက္ခေပပြု၍ ဖြေသည်။
- ၁၅။ အတိတ်ဖြစ်သည်မှ ရှေး၌ ပစ္စုပ္ပန် ဖြစ်ဖူးပြီ၊ ထိုပစ္စုပ္ပန်တရားသည်ပင် အတိတ်ဖြစ်သောကြောင့် ပရဝါဒီက ဝန်ခံ ပြန်သည်။
- ၁၆။ ပစ္စုပ္ပန်ဖြစ်ပြီး၍ အတိတ်ဖြစ်သော တရား၏ တစ်ဖန် ပစ္စုပ္ပန်ဖြစ်၍ အတိတ်ဖြစ်ခြင်း မရှိသောကြောင့် ပရဝါဒီက ပဋိက္ခေပပြု၍ ဖြေသည်။
- ၁၇။ ထိုတရားသည် ပစ္စုပ္ပန်ဖြစ်၍ အတိတ်ဖြစ်ခဲ့သော် “ဖြစ်၍ ဖြစ်၏”ဟု ခေါ်ဝေါ်ခြင်းသို့ ရောက်၏ဟူ၍ နှလုံး သွင်းလျက် ပရဝါဒီက ဝန်ခံပြန်သည်။
- ၁၈။ စက္ခုစသော အဖြစ်ကို မစွန့်သောကြောင့် သကဝါဒီက ဝန်ခံသည်။
- ၁၉။ ထိုစက္ခုစသောဝိညာဏ်တို့၏ ကိစ္စမရှိသည်၏ အစွမ်းအားဖြင့် ပရဝါဒီက ပဋိက္ခေပပြု၍ ဖြေသည်။
- ၂၀။ ထိုဉာဏ်၏ ချုပ်ပြီးသည်၏ အဖြစ်ကြောင့် ထိုဉာဏ်၏ ကိစ္စအဖြစ်ကို မမြင်နိုင်ရကား ပရဝါဒီက ပဋိက္ခေပပြု၍ ဖြေသည်။
- ၂၁။ တစ်ဖန် မေးပြန်သော် အတိတ်လျှင် အာရုံရှိသော ပစ္စုပ္ပန်ဉာဏ်သည် အတိတ်တရားတို့ကို သိသောကြောင့် အတိတ်ဉာဏ်ဟူသော အမြွက်မျှဖြင့် ပစ္စုပ္ပန်ကိုပင် အတိတ်ဉာဏ်ပြု၍ ထိုဉာဏ်ဖြင့် ဉာဏ်၏ ပြုဖွယ်ကိစ္စ ရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့် ပရဝါဒီက ဝန်ခံပြန်သည်။
- ၂၂။ အမြွက်ထောင်ခွင့်ကို မပေးလိုသောကြောင့် သကဝါဒီက မေးပြန်သည်။
- ၂၃။ အတိတ်ကို အာရုံပြုသောဉာဏ်ဖြင့် ဤကိစ္စလေးပါးတို့ မရှိသောကြောင့် ပရဝါဒီက ပဋိက္ခေပပြု၍ ဖြေသည်။
- ၂၄။ ရာဂစသော အဖြစ်ကို မစွန့်သောကြောင့် ဝန်ခံသည်။
- ၂၅။ ယုတ္တိ၊ အာဂမ နှစ်ပါးစုံ ဆန့်ကျင်သောကြောင့် ပရဝါဒီက ပဋိက္ခေပပြု၍ ဖြေသည်။

ကထာဝတ္ထုပါဠိတော်

=== ၁ - ပုဂ္ဂလကထာ ===

၆ - အတိတ်က္ခန္ဓာဒိကထာ

၁ - န သုတ္တသာဓန

၂၉၇။ ပရဝါဒီ။ ။ အတိတ်တရားသည် ခန္ဓာတို့ မည်ကုန်သလော။
သကဝါဒီ။ ။ ဪ မည်ပါကုန်၏။^၁

ပရဝါဒီ။ ။ အတိတ်တရားသည် ရှိသလော။
သကဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။^၂

ပရဝါဒီ။ ။ အတိတ်တရားသည် အာယတန မည်သလော။
သကဝါဒီ။ ။ ဪ မည်ပါ၏။

ပရဝါဒီ။ ။ အတိတ်တရားသည် ရှိသလော။
သကဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆို သင့်ပါ။ပ။

ပရဝါဒီ။ ။ အတိတ်တရားသည် ဓာတ်မည်သလော။
သကဝါဒီ။ ။ ဪ မည်ပါ၏။

ပရဝါဒီ။ ။ အတိတ်တရားသည် ရှိသလော။
သကဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

ပရဝါဒီ။ ။ အတိတ်တရားသည် ခန္ဓာ, ဓာတ်, အာယတနတို့ မည်ကုန်သလော။
သကဝါဒီ။ ။ ဪ မည်ပါကုန်၏။

ပရဝါဒီ။ ။ အတိတ်တရားသည် ရှိသလော။
သကဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

ပရဝါဒီ။ ။ အနာဂတ်တရားသည် ခန္ဓာတို့ မည်ကုန်သလော။
သကဝါဒီ။ ။ ဪ မည်ပါကုန်၏။

ပရဝါဒီ။ ။ အနာဂတ်တရားသည် ရှိသလော။
သကဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

ပရဝါဒီ။ ။ အနာဂတ်တရားသည် အာယတနမည်သလော။
သကဝါဒီ။ ။ ဪ မည်ပါ၏။

ပရဝါဒီ။ ။ အနာဂတ်တရားသည် ရှိသလော။
သကဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

ပရဝါဒီ။ ။ အနာဂတ်တရားသည် ဓာတ်မည်ပါသလော။

သကဝါဒီ။ ။ ဪ သြော် မရှိပါ။

ပရဝါဒီ။ ။ ပစ္စုပ္ပန်တရားသည် ခန္ဓာတို့ မည်ကုန်သည် ဖြစ်၍ ပစ္စုပ္ပန်တရားသည် မရှိသလော။

သကဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

ပရဝါဒီ။ ။ အနာဂတ်တရားသည် အာယတနမည်သည် ဖြစ်၍။ပ။ အနာဂတ်တရားသည် ဓာတ်မည်သည် ဖြစ်၍။ပ။ အနာဂတ်တရားသည် ခန္ဓာ, ဓာတ်, အာယတနမည်သည် ဖြစ်၍ အနာဂတ်တရားသည် မရှိသလော။

သကဝါဒီ။ ။ ဪ သြော် မရှိပါ။

ပရဝါဒီ။ ။ ပစ္စုပ္ပန်တရားသည် ခန္ဓာ, ဓာတ်, အာယတနမည်သည် ဖြစ်၍ ပစ္စုပ္ပန်တရားသည် မရှိသလော။

သကဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆို သင့်ပါ။ပ။

ပရဝါဒီ။ ။ အတိတ်ရုပ်သည် ခန္ဓာ မည်သလော။

သကဝါဒီ။ ။ ဪ မည်ပါ၏။

ပရဝါဒီ။ ။ အတိတ်ရုပ်သည် ရှိသလော။

သကဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

ပရဝါဒီ။ ။ အတိတ်ရုပ်သည် အာယတန မည်သလော။

သကဝါဒီ။ ။ ဪ မည်ပါ၏။

ပရဝါဒီ။ ။ အတိတ်ရုပ်သည် ရှိသလော။

သကဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

ပရဝါဒီ။ ။ အတိတ်ရုပ်သည် ဓာတ် မည်သလော။

သကဝါဒီ။ ။ ဪ မည်ပါ၏။

ပရဝါဒီ။ ။ အတိတ်ရုပ်သည် ရှိသလော။

သကဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

ပရဝါဒီ။ ။ အတိတ်ရုပ်သည် ခန္ဓာ, ဓာတ်, အာယတန မည်သလော။

သကဝါဒီ။ ။ ဪ မည်ပါ၏။

ပရဝါဒီ။ ။ အတိတ်ရုပ်သည် ရှိသလော။

သကဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

ပရဝါဒီ။ ။ အတိတ်ရုပ်သည် ခန္ဓာ, ဓာတ်, အာယတန မည်သလော။

သကဝါဒီ။ ။ ဪ မည်ပါ၏။

ပရဝါဒီ။ ။ အတိတ်ရုပ်သည် ရှိသလော။

သကဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

ပရဝါဒီ။ ။ အနာဂတ်ရုပ်သည် ခန္ဓာ မည်သလော။

သကဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

ပရဝါဒီ။ ။ အနာဂတ်ဝိညာဏ်သည် ခန္ဓာမည်သည် ဖြစ်၍ အနာဂတ်ဝိညာဏ်သည် မရှိသလော။

သကဝါဒီ။ ။ ဪ မရှိပါ။

ပရဝါဒီ။ ။ ပစ္စုပ္ပန်ဝိညာဏ်သည် ခန္ဓာမည်သည် ဖြစ်၍ ပစ္စုပ္ပန်ဝိညာဏ်သည် မရှိသလော။

သကဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

ပရဝါဒီ။ ။ အနာဂတ်ဝိညာဏ်သည် အာယတနမည်သည် ဖြစ်၍။ပ။ အနာဂတ်ဝိညာဏ်သည် ဓာတ်မည်သည် ဖြစ်၍။ပ။ အနာဂတ်ဝိညာဏ်သည် ခန္ဓာ၊ ဓာတ်၊ အာယတနမည်သည် ဖြစ်၍ အနာဂတ်ဝိညာဏ်သည် မရှိသလော။

သကဝါဒီ။ ။ ဪ မရှိပါ။

ပရဝါဒီ။ ။ ပစ္စုပ္ပန်ဝိညာဏ်သည် ခန္ဓာဓာတ် အာယတနမည်သည် ဖြစ်၍ ပစ္စုပ္ပန်ဝိညာဏ်သည် မရှိသလော။

သကဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

၁။ အတိတ်တရား၏ ခန္ဓာဖြင့် ရေတွက်အပ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့် သကဝါဒီက ဝန်ခံသည်။

၂။ နိရုတ္တိပထသုတ်ဖြင့် ထိုအတိတ်တရား ရှိသည်၏အဖြစ်ကို တားမြစ်အပ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့် သကဝါဒီက ပဋိက္ခေပပြု၍ ဖြေသည်။

ကထာဝတ္ထုပါဠိတော်

=== ၁ - ပုဂ္ဂလကထာ ===

၂ - သုတ္တသာဓန

၂၉၈။ သကဝါဒီ။ ။ အတိတ် အနာဂတ်တရားတို့သည် ခန္ဓာဓာတ် အာယတနတို့ မည်ကုန်သည် ဖြစ်လျက် ဤခန္ဓာ၊ ဓာတ်၊ အာယတနတရားတို့သည် မရှိကုန်ဟူ၍ မဆိုသင့်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ သြော် မဆိုသင့်ပါ။^၁

သကဝါဒီ။ ။ ရဟန်းတို့ ပညာရှိ သမဏဗြာဟ္မဏတို့သည် မတားမြစ်အပ်ကုန်သော ။ပ။ သဒ္ဓါ၊ အမည်၊ ပညတ် ဤသုံးမျိုးတို့ကို ယခုလည်း မစွန့်အပ်ကုန်။ပ။ နောင်လည်း စွန့်လိမ့်မည် မဟုတ်ဟူ၍ မြတ်စွာဘုရား ဟောတော်မူအပ်သော သုတ္တန် (ပါဠိ) ရှိသည်သာ မဟုတ်ပါလော။^၂

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ သြော် ရှိပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ ထို့ကြောင့်ပင် အတိတ် အနာဂတ်တရားတို့သည် ခန္ဓာ၊ ဓာတ်၊ အာယတန မည်ကုန်သည် ဖြစ်သော်လည်း ဤခန္ဓာ၊ ဓာတ်၊ အာယတနတရားတို့သည် မရှိကုန်ဟူ၍သာ ဆိုသင့်၏။^၃

ပရဝါဒီ။ ။ အတိတ် အနာဂတ်တရားတို့သည် ခန္ဓာ၊ ဓာတ်၊ အာယတန မည်ကုန်သည် ဖြစ်၍ ဤတရားတို့သည် မရှိကုန်သလော။

သကဝါဒီ။ ။ ဪ သြော် မရှိကုန်။

ပရဝါဒီ။ ။ ရဟန်းတို့ အတိတ် အနာဂတ် ပစ္စုပ္ပန်လည်းဖြစ်သော အတွင်း အပြင်လည်းဖြစ်သော အကြမ်း အနုလည်းဖြစ်သော အယုတ်အမြတ်လည်းဖြစ်သော အဝေး အနီးလည်းဖြစ်သော ရုပ်အားလုံးကို ရူပက္ခန္ဓာဟု ဆိုအပ်၏။ အတိတ် အနာဂတ် ပစ္စုပ္ပန်လည်းဖြစ်သော။ပ။ ဝေဒနာအားလုံးကို။ သညာ အားလုံးကို။ သင်္ခါရအားလုံးတို့ကို။ ဝိညာဏ်အားလုံးကို ဝိညာဏက္ခန္ဓာဟု ဆိုအပ်၏ဟူ၍ မြတ်စွာဘုရား ဟောတော်မူအပ်သော သုတ္တန် (ပါဠိ) ရှိသည်သာ မဟုတ်ပါလော။^၄

သကဝါဒီ။ ။ ဪ သြော် ရှိပါ၏။

ပရဝါဒီ။ ။ ထို့ကြောင့်ပင် အတိတ် အနာဂတ်တရားတို့သည် ခန္ဓာ၊ ဓာတ်၊ အာယတနတို့ မည်ကုန်သည် ဖြစ်၍ ဤတရားတို့သည်လည်း မရှိကုန်ဟူ၍ မဆို သင့်ပါ။

အတိတက္ခန္ဓာဒိကထာ ပြီး၏။

၁။ ခန္ဓာစသော အဖြစ်ရှိလတ်သော် မရှိသည်၏ အဖြစ်ကို အလိုမရှိသောကြောင့် ပရဝါဒီက ဝန်ခံသည်။
၂။ ထိုအတိတ်အနာဂတ်တရားတို့ မရှိသည်၏ အဖြစ်ကို ပြီးစေလိုသောကြောင့် သကဝါဒီက သုတ်ကို ဆောင်ပြသည်။
၃။ ဤပါဠိတော်၌ တေန ဟိ န ဝတ္ထုဗ္ဗိရှိသော်လည်း န ဖြုတ်၍ ပြန်ဆိုလိုက်သည်။
၄။ ပရဝါဒီ ဆောင်ပြသော သုတ်သည် ခန္ဓာစသော အဖြစ်ကိုသာ ပြီးစေသည်။ ရှိသည့် အဖြစ်ကိုကား မပြီးစေ၊ သုတ်ကို ဆောင်ပြသော်လည်း မဆောင်သည်နှင့် တူသည်သာတည်း။

ကထာဝတ္ထုပါဠိတော်

=== ၁ - ပုဂ္ဂလကထာ ===

၇ - ဧကစုံ အတ္ထိတိကထာ

၁ - အတိတ်တာဒိဧကစွကထာ

၂၉၉။ သကဝါဒီ။ ။ အတိတ်တရားသည် ရှိသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ အချို့ ရှိ၍ အချို့ကား မရှိပါ။^၁

သကဝါဒီ။ ။ အတိတ်တရားသည် အချို့ ချုပ်ပြီးဖြစ်၍ အချို့ ချုပ်ပြီး မဖြစ်သလော၊ အချို့ ကင်းပြီး ဖြစ်၍ အချို့ ကင်းပြီး မဖြစ်သလော၊ အချို့ ကွယ်ပြီးဖြစ်၍ အချို့ ကွယ်ပြီး မဖြစ်သလော၊ အချို့ ကွယ်ပျောက်ပြီး ဖြစ်၍ အချို့ ကွယ်ပျောက်ပြီး မဖြစ်သလော။^၂

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။

သကဝါဒီ။ ။ အတိတ်တရား အချို့ ရှိ၍ အချို့ မရှိသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဩော်ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ မရင့်ကျက်သေးသော အကျိုးရှိကုန်သော အတိတ်တရား အချို့တို့ ရှိကုန်၍ အချို့တို့ သည် မရှိကုန်သလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ အတိတ်တရား အချို့ ရှိ၍ အချို့ မရှိသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဩော်ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ ရင့်ကျက်ပြီးသော အကျိုးရှိကုန်သော အတိတ်တရား အချို့တို့သည် ရှိကုန်၍ အချို့ တို့သည် မရှိကုန်သလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆို သင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ အတိတ်တရား အချို့ ရှိ၍ အချို့ကား မရှိသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဩော်ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ အကျိုးကို မပေးတတ်သော အတိတ်တရား အချို့တို့သည် ရှိကုန်၍ အချို့တို့သည် မရှိကုန်သလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။^၃

သကဝါဒီ။ ။ အတိတ်တရား အချို့ ရှိ၍ အချို့ကား မရှိသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဩော်ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ အဘယ်တရားသည် ရှိ၍ အဘယ်တရားသည် မရှိသနည်း။

သကဝါဒီ။ ။ မရင့်ကျက်သေးသော အကျိုးရှိသော အတိတ်တရားတို့သည် ရှိကုန်၍ ရင့်ကျက်ပြီး သော အကျိုးရှိသော အတိတ်တရားတို့သည် မရှိကုန်။

သကဝါဒီ။ ။ အကျိုးကို မပေးတတ်သော အတိတ်တရားတို့သည် ချုပ်ပြီး ဖြစ်ကုန်လျက် ထိုတရားတို့သည် ရှိကုန်သေးသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ ရင့်ကျက်ပြီးသော အကျိုးရှိသော အတိတ်တရားတို့သည် ချုပ်ပြီး ဖြစ်ကုန်သည် ဖြစ်၍ ထိုတရားတို့သည် မရှိကုန်သလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ မရှိပါကုန်။

သကဝါဒီ။ ။ မရင့်ကျက်သေးသော အကျိုးရှိသော အတိတ်တရားတို့သည် ချုပ်ပြီး ဖြစ်ကုန်သည် ဖြစ်၍ ထိုတရားတို့သည် မရှိကုန်သလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ အကျိုးကို မပေးသော အတိတ်တရားတို့သည် ချုပ်ပြီး ဖြစ်ကုန်သည် ဖြစ်၍ ထိုတရားတို့သည် မရှိကုန်သလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ မရှိပါကုန်။

သကဝါဒီ။ ။ မရင့်ကျက်သေးသော အကျိုးရှိသော အတိတ်တရားတို့သည် ချုပ်ပြီး ဖြစ်ကုန်သည် ဖြစ်၍ ထိုတရားတို့သည် မရှိကုန်သလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ မရင့်ကျက်သေးသော အကျိုးရှိသော အတိတ်တရားတို့သည် ချုပ်ပြီး ဖြစ်ကုန်လျက် ထိုတရားတို့သည် ရှိကုန်သေးသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ရှိပါကုန်၏။

သကဝါဒီ။ ။ ရင့်ကျက်ပြီးသော အကျိုးရှိသော အတိတ်တရားတို့သည် ချုပ်ပြီးဖြစ်ကုန်၍ ထိုတရားတို့သည် မရှိကုန်သလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ မရှိပါကုန်။

သကဝါဒီ။ ။ တစ်စိတ်တစ်ဒေသ ရင့်ကျက်ပြီးသော အကျိုးရှိသော အတိတ်တရားတို့နှင့် တစ်စိတ်တစ်ဒေသ မရင့်ကျက်သေးသော အကျိုးရှိသော အတိတ်တရားတို့သည် ချုပ်ပြီးဖြစ်ကုန်၍ ထိုတရားတို့သည် အချို့ ရှိကုန်၍ အချို့ မရှိကုန်သလော။^၇

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

ပရဝါဒီ။ ။ မရင့်ကျက်သေးသော အကျိုးရှိသော အတိတ်တရားတို့သည် ရှိကုန်၏ဟူ၍ မဆိုသင့်သလော။

သကဝါဒီ။ ။ ဪ မဆိုသင့်ပါ။

ပရဝါဒီ။ ။ မရင့်ကျက်သေးသော အကျိုးရှိသော အတိတ်တရားတို့သည် ရင့်ကျက်ကုန်လတ္တံ့ မဟုတ်လော။

သကဝါဒီ။ ။ ဪ ဟုတ်ပါ၏။

ပရဝါဒီ။ ။ အရှင်သကဝါဒီ မရင့်ကျက်သေးသော အကျိုးရှိသော အတိတ်တရားတို့သည် ရင့်ကျက်ကုန်လတ္တံ့ ဖြစ်ကုန်မူ ထိုအကြောင်းကြောင့် မရင့်ကျက်သေးသော အကျိုးရှိသော အတိတ်တရားတို့သည် ရှိကုန်၏ဟူ၍ ဆိုသင့်၏။

သကဝါဒီ။ ။ မရင့်ကျက်သေးသော အကျိုးရှိသော အတိတ်တရားတို့သည် ရင့်ကျက်ကုန်လတ္တံ့ဟု နှလုံးပြု၍ ထိုမရင့်ကျက်သေးသော အကျိုးရှိသော အတိတ်တရားတို့သည် ရှိကုန်သလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ခြောက်ပါကုန်၏။^၁

သကဝါဒီ။ ။ ရင့်ကျက်ကုန်လတ္တံ့ဟု နှလုံးပြု၍ (ထိုမရင့်ကျက်သေးသော အကျိုးရှိသော အတိတ် တရားတို့သည်) ပစ္စုပ္ပန် ဖြစ်ကုန်သလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ ရင့်ကျက်ကုန်လတ္တံ့ဟု နှလုံးပြု၍ ထိုမရင့်ကျက်သေးသော အကျိုးရှိသော အတိတ် တရားတို့သည် ပစ္စုပ္ပန် ဖြစ်ကုန်သလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ဖြစ်ပါကုန်၏။^၆

သကဝါဒီ။ ။ ပစ္စုပ္ပန်တရားတို့သည် ချုပ်ကုန်လတ္တံ့ဟု နှလုံးပြု၍ ထိုပစ္စုပ္ပန်တရားတို့သည် မရှိကုန် သလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

- ၁။ မရင့်ကျက်သေးသည့် အကျိုးရှိသော တရားအချို့ ရှိ၍ ရင့်ကျက်ပြီးသည့် အကျိုးရှိသော တရားအချို့ မရှိဟု ပရဝါဒီ က ဆိုလိုသည်။
- ၂။ သင် ပရဝါဒီ၏ စကားသည် “အတိတ်တရား အချို့ ရှိ၍ အချို့ မရှိခဲ့သော် အချို့သော အတိတ်တရားသည် ချုပ်၍ အချို့သော အတိတ်တရားကား မချုပ်၊ ထိုပုဒ်တိုင်းသော အခြင်းအရာအားဖြင့် တည်၏” ဟူသော အနက် ရောက်ခဲ့၏ဟု ပြလို၍ သကဝါဒီက မေးသည်။
- ၃။ အဗျာကတ (ဝိပါက် ကိရိယာ ရုပ် နိဗ္ဗာန်) တရားတို့၏ အစွမ်းအားဖြင့် မေးသည်။
- ၄။ မပြီးဆုံးသေးသော အကျိုးပေးခြင်းကိစ္စရှိသော တရားတို့ကို “ရင့်ကျက်ပြီးသော အကျိုးရှိသော အတိတ်တရား မရင့် ကျက်သေးသည့် အကျိုးရှိသော အတိတ်တရား တစ်စိတ်တို့” ဟူ၍ ဆိုအပ်ကုန်၏။ ဘဝင်နှင့် စုတိသည် ပဋိသန္ဓေ ကို ဖြစ်စေသော ကံ၏ အကျိုးတရားပင် ဖြစ်၍ ပဋိသန္ဓေမှ စုတိတိုင်အောင် ထိုကံတရားသည် မပြီးဆုံးသေးသော အကျိုးရှိသော ကံပင် မည်၏။ ထိုကံတရားကို ရည်ရွယ်၍ မေးသည်။
- ၅။ ပရိယတ္တိဓမ္မကို ဆောင်သောပုဂ္ဂိုလ်အား အိပ်ပျော်နေစဉ်ပင်လည်း ပရိယတ္တိဓမ္မတို့ များစွာ ထင်ရှားဖြစ်ခြင်း ရှိကုန်၏ ဟု ဆိုအပ်ကုန်သကဲ့သို့ လောကဝေါဟာရ၏ အစွမ်းအားဖြင့်သာလျှင် ထင်ရှားရှိသည်၏အဖြစ်ကို ရည်ရွယ်၍ ပရဝါဒီက ဝန်ခံသည်။
- ၆။ ထိုကံ၏ မပျက်စီးခြင်းဟု ဆိုအပ်သော ကမ္မုပစ္စယမည်သော တစ်ခုသော သင်္ခါရတရားသည် ထင်ရှားရှိ၏ဟူသော အယူ၌ တည်၍ ပရဝါဒီက ဝန်ခံသည်။

ကထာဝတ္ထုပါဠိတော်

=== ၁ - ပုဂ္ဂလကထာ ===

၂ - အနာဂတ်တရားဒိဋ္ဌိကထာ

၃၀၀။ သကဝါဒီ။ ။ အနာဂတ်တရားသည် ရှိသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ အချို့ ရှိ၍ အချို့ကား မရှိပါ။^၁

သကဝါဒီ။ ။ အချို့သည် ဖြစ်ဆဲလော၊ အချို့ကား မဖြစ်သေးသလော၊ အချို့ ကောင်းစွာ ဖြစ်ဆဲ
လော၊ အချို့ ကောင်းစွာ မဖြစ်သေးသလော၊ အချို့ ဖြစ်ပေါ်သလော၊ အချို့ မဖြစ်ပေါ်သလော၊ အချို့
သည် ထင်ရှားဖြစ်သလော၊ အချို့ကား ထင်ရှား မဖြစ်သေးသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ အနာဂတ်တရားသည် အချို့ရှိ၍ အချို့ကား မရှိသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ ဧကန် ဖြစ်လတ္တံ့ကုန်သော အနာဂတ်တရားတို့သည် အချို့ ရှိကုန်၍ အချို့ကား မရှိ
ကုန်သလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ အနာဂတ်တရားသည် အချို့ ရှိ၍ အချို့ကား မရှိသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ မဖြစ်လတ္တံ့ကုန်သော အနာဂတ်တရားတို့ အချို့ ရှိကုန်၍ အချို့ကား မရှိကုန်
သလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ အနာဂတ်တရားသည် အချို့ ရှိ၍ အချို့ကား မရှိသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ အဘယ်တရားသည် ရှိ၍ အဘယ်တရားသည် မရှိသနည်း။

ပရဝါဒီ။ ။ ဧကန် ဖြစ်လတ္တံ့ကုန်သော အနာဂတ်တရားတို့သည် ရှိကုန်၍ ဧကန် မဖြစ်လတ္တံ့ကုန်
သော အနာဂတ်တရားတို့သည် မရှိပါကုန်။

သကဝါဒီ။ ။ ဧကန် ဖြစ်လတ္တံ့ကုန်သော အနာဂတ်တရားတို့သည် ရှိကုန်သလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ရှိပါကုန်၏။

သကဝါဒီ။ ။ ဧကန် မဖြစ်လတ္တံ့ကုန်သော အနာဂတ်တရားတို့သည် ရှိကုန်သလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ ဧကန် မဖြစ်လတ္တံ့ကုန်သော အနာဂတ်တရားတို့သည် မရှိကုန်သလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ မရှိပါကုန်။

သကဝါဒီ။ ။ ဧကန် ဖြစ်လတ္တံ့ကုန်သော အနာဂတ်တရားတို့သည် မရှိကုန်သလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ ဧကန် ဖြစ်လတ္တံ့ကုန်သော အနာဂတ်တရားတို့သည် ရှိကုန်သလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ငြိမ် ရှိပါကုန်၏။

သကဝါဒီ။ ။ ဧကန် ဖြစ်လတ္တံ့ကုန်သော အနာဂတ်တရားတို့သည် မဖြစ်ကုန်သေးသည် မဟုတ်ပါလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ငြိမ်ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ အရှင်ပရဝါဒီ ဧကန် ဖြစ်လတ္တံ့ကုန်သော အနာဂတ်တရားတို့သည် အကယ်၍ မဖြစ်ကုန်သေးမူ ဧကန် ဖြစ်လတ္တံ့ကုန်သော အနာဂတ်တရားတို့သည် ရှိကုန်၏ဟူ၍ မဆိုသင့်။

သကဝါဒီ။ ။ ဧကန် ဖြစ်လတ္တံ့ကုန်သော အနာဂတ်တရားတို့သည် မဖြစ်ကုန်သေးဘဲလျက် ထိုအနာဂတ် တရားတို့သည် ရှိကုန်သလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ငြိမ် ရှိပါကုန်၏။

သကဝါဒီ။ ။ ဧကန် မဖြစ်လတ္တံ့ကုန်သော အနာဂတ်တရားတို့သည် မဖြစ်ကုန်သေးဘဲလျက် ထိုအနာဂတ်တရားတို့သည် ရှိကုန်သလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ ဧကန် မဖြစ်လတ္တံ့ကုန်သော အနာဂတ်တရားတို့သည် မဖြစ်ကုန်သေးသည် ဖြစ်၍ ထိုအနာဂတ်တရားတို့သည် မရှိကုန်သလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ငြိမ် မရှိပါကုန်။

သကဝါဒီ။ ။ ဧကန် ဖြစ်လတ္တံ့ကုန်သော အနာဂတ်တရားတို့သည် မဖြစ်ကုန်သေးသည် ဖြစ်၍ ထိုအနာဂတ်တရားတို့သည် မရှိကုန်သလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

ပရဝါဒီ။ ။ ဧကန် ဖြစ်လတ္တံ့ကုန်သော အနာဂတ်တရားတို့သည် ရှိကုန်၏ဟူ၍ မဆိုသင့်ပါသလော။

သကဝါဒီ။ ။ ဪ ငြိမ် မဆိုသင့်ပါ။

ပရဝါဒီ။ ။ ဧကန် ဖြစ်လတ္တံ့ကုန်သော အနာဂတ်တရားတို့သည် ဖြစ်ကုန်လတ္တံ့ မဟုတ်ပါလော။

သကဝါဒီ။ ။ ဪ ငြိမ်ဟုတ်ပါ၏။

ပရဝါဒီ။ ။ အရှင်သကဝါဒီ ဧကန် ဖြစ်လတ္တံ့ကုန်သော အနာဂတ်တရားတို့သည် အကယ်၍ ဖြစ်ကုန်လတ္တံ့ ဖြစ်ခဲ့မူ ထိုအကြောင်းကြောင့် ဧကန် ဖြစ်လတ္တံ့ကုန်သော အနာဂတ်တရားတို့သည် ရှိကုန်၏ဟူ၍ ဆိုသင့်၏။

သကဝါဒီ။ ။ ဧကန် ဖြစ်လတ္တံ့ကုန်သော အနာဂတ်တရားတို့သည် ဖြစ်ကုန်လတ္တံ့ဟု နှလုံးပြု၍ ထိုအနာဂတ်တရားတို့သည် ရှိကုန်သလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ငြိမ် ရှိပါကုန်၏။

သကဝါဒီ။ ။ ဖြစ်ကုန်လတ္တံ့ဟု နှလုံးပြု၍ (ထိုအနာဂတ်တရားတို့သည်) ပစ္စုပ္ပန်ဖြစ်ကုန်သလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ ဖြစ်ကုန်လတ္တံ့ဟု နှလုံးပြု၍ ထိုအနာဂတ်တရားတို့သည် ပစ္စုပ္ပန်ဖြစ်ကုန်သလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ဖြစ်ပါကုန်၏။

သကဝါဒီ။ ။ ပစ္စုပ္ပန်တရားတို့သည် ချုပ်ကုန်လတ္တံ့ဟု နှလုံးပြု၍ ထိုပစ္စုပ္ပန်တရားတို့သည် မရှိကုန်သလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

ကေစွံ အတ္တိတိကထာ ပြီး၏။

၁။ မချွတ်ဖြစ်လတ္တံ့ကုန်သော ဝိပါက်တရားတို့ကို ရည်ရွယ်၍ ပရဝါဒီက ဖြေဆိုသည်။

ကထာဝတ္ထုပါဠိတော်

=== ၁ - ပုဂ္ဂလကထာ ===

၈ - သတိပဋ္ဌာနကထာ

၃၀၁။ သကဝါဒီ။ ။ တရားအားလုံးတို့သည် သတိပဋ္ဌာန်တို့ မည်ကုန်သလော။^၀

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ မည်ကုန်၏။^၁

သကဝါဒီ။ ။ တရားအားလုံးတို့သည် သတိ၊ သတိဋ္ဌေ၊ သတိဗိုလ်၊ သမ္မာသတိ၊ သတိသမ္မောဇ္ဈင်မည်သလော၊ တစ်ကြောင်းတည်းသောလမ်း၊ အာသဝကုန်ရာ နိဗ္ဗာန်သို့ ရောက်ကြောင်းလမ်း၊ သစ္စာလေးပါးကို သိကြောင်းလမ်း၊ စုတိပဋိသန္ဓေကို ဖျက်ဆီးတတ်သော နိဗ္ဗာန်သို့ ရောက်ကြောင်း လမ်းမည်သလော၊ အာသဝတို့၏ အာရုံ မဟုတ်ကုန်သလော၊ သံယောဇဉ်တို့၏ အာရုံ မဟုတ်ကုန်သလော၊ ဂန္ထတရားတို့၏ အာရုံ မဟုတ်ကုန်သလော၊ ဩဃတရား၊ ယောဂတရား၊ နီဝရဏတရားတို့၏ အာရုံ မဟုတ်ကုန်သလော၊ တဏှာဒိဋ္ဌိတို့သည် မသုံးသပ် အပ်ကုန်သလော၊ ဥပါဒါန်တို့၏ အာရုံ မဟုတ်ကုန်သလော၊ ဝိလေသာတရားတို့ကို ရခြင်းငှါ မထိုက်ကုန်သလော၊ တရားအားလုံးတို့သည် ဗုဒ္ဓါနုဿတိမည်သလော၊ ဓမ္မာနုဿတိ၊ သံဃာနုဿတိ၊ သီလာနုဿတိ၊ စာဂါနုဿတိ၊ ဒေဝတာနုဿတိ၊ အာနာပါနုဿတိ၊ မရဏာနုဿတိ၊ ကာယဂတာသတိ၊ ဥပသမာနုဿတိ မည်သလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ တရားအားလုံးတို့သည် သတိပဋ္ဌာန်တို့ မည်ကုန်သလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ မည်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ စက္ခာယတနသည် သတိပဋ္ဌာန်မည်သလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ စက္ခာယတနသည် သတိပဋ္ဌာန်မည်သလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ မည်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ စက္ခုယတနသည် သတိမည်သလော၊ သတိန္ဓြေ၊ သတိဗိုလ်၊ သမ္မာသတိ၊ သတိ သမ္မာဇ္ဈင်၊ တစ်ကြောင်းတည်းသောလမ်း၊ အာသဝတို့ကုန်ရာ နိဗ္ဗာန်သို့ ရောက်ကြောင်းလမ်း၊ သစ္စာ လေးပါးကို သိကြောင်းလမ်း၊ ကိလေသာကို ဖျက်ဆီးတတ်သော နိဗ္ဗာန်သို့ ရောက်ကြောင်း လမ်းမည် သလော၊ အာသဝတို့၏ အာရုံ မဟုတ်သလော၊ သံယောဇဉ်တို့၏ အာရုံ မဟုတ်သလော။ပ။ ကိလေသာ တို့ကို ရခြင်းငှါ မထိုက်သလော၊ စက္ခုယတနသည် ဗုဒ္ဓါနုဿတိ၊ ဓမ္မာနုဿတိ၊ သံယာနုဿတိ၊ သီလာ နုဿတိ၊ စာဂါနုဿတိ၊ ဒေဝတာနုဿတိ အာနာပါနုဿတိ၊ မရဏာနုဿတိ၊ ကာယဂတာသတိ၊ ဥပသမာ နုဿတိ မည်သလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ သောတာယတနသည်။ ဃာနာယတနသည်။ ဇိဝှိယတနသည်။ ကာယာယတန သည်။ ရူပါယတန။ သဒ္ဓါယတန။ ဂန္ဓာယတန။ ရသာယတန။ ဖောဋ္ဌဗ္ဗာယတနသည်။ ရာဂသည်။ ဒေါသသည်။ မောဟသည်။ မာနသည်။ ဒိဋ္ဌိသည်။ ဝိစိကိစ္ဆာသည်။ ထိနသည်။ ဥဒ္ဓစ္စသည်။ အဟိရိကသည်။ အနောတ္တပ္ပသည် သတိပဋ္ဌာန်မည်သလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ အနောတ္တပ္ပသည် သတိပဋ္ဌာန်မည်သလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ မည်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ အနောတ္တပ္ပသည် သတိ၊ သတိန္ဓြေ၊ သတိဗိုလ်၊ သမ္မာသတိ မည်သလော။ပ။ ကာယ ဂတာ သတိမည်သလော။ ဥပသမာနုဿတိ မည်သလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ သတိသည် သတိပဋ္ဌာန်မည်၍ ထိုသတိပဋ္ဌာန်မည်သော စက္ခုယတနသည်လည်း သတိလည်း မည်သလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ မည်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ စက္ခုယတနသည် သတိပဋ္ဌာန်မည်၍ ထိုသတိပဋ္ဌာန်မည်သော စက္ခုယတနသည် လည်း သတိလည်း မည်သလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ သတိသည် သတိပဋ္ဌာန်မည်၍ ထိုသတိပဋ္ဌာန်မည်သော သတိသည်လည်း သတိမည် သလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ မည်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ သောတာယတနသည်။ပ။ ကာယာယတနသည်။ ရူပါယတနသည်။ ဖောဋ္ဌဗ္ဗာယတန သည်။ ရာဂသည်။ ဒေါသသည်။ မောဟသည်။ အနောတ္တပ္ပသည် သတိပဋ္ဌာန်မည်၍ ထိုသတိပဋ္ဌာန် မည်သော အနောတ္တပ္ပသည်လည်း သတိမည်သလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ စက္ခုယတနသည် သတိပဋ္ဌာန်မည်၍ ထိုသတိပဋ္ဌာန်မည်သော စက္ခုယတနသည်ကား သတိ မမည်သလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ မမည်ပါ။

သကဝါဒီ။ ။ သတိသည် သတိပဋ္ဌာန်မည်၍ ထိုသတိပဋ္ဌာန်မည်သော သတိသည်ကား သတိ မမည် သလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ သောတာယတနသည်။ပ။ ကာယာယတနသည်။ ရူပါယတနသည်။ ဖောဋ္ဌဗ္ဗာယတန သည်။ ရာဂ။ ဒေါသ။ မောဟသည်။ အနောတ္တပ္ပသည် သတိပဋ္ဌာန်မည်၍ ထိုသတိပဋ္ဌာန်မည်သော အနောတ္တပ္ပသည်ကား သတိ မမည်သလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ သတိပဋ္ဌာန်မည်၍ ထိုသတိပဋ္ဌာန်မည်သော သတိသည်ကား သတိ မမည် သလော။

သကဝါဒီ။ ။ သတိသည် သတိပဋ္ဌာန်မည်၍ ထိုသတိပဋ္ဌာန်မည်သော သတိသည်ကား သတိ မမည် သလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

၃၀၂။ ပရဝါဒီ။ ။ တရားအားလုံးတို့သည် သတိပဋ္ဌာန်မည်ကုန်၏ဟူ၍ မဆိုသင့်ပါသလော။

သကဝါဒီ။ ။ ဪ သတိပဋ္ဌာန်မည်၍ ထိုသတိပဋ္ဌာန်မည်သော သတိသည်ကား သတိ မမည် သလော။

ပရဝါဒီ။ ။ တရားအားလုံးတို့ကို အာရုံပြု၍ သတိသည် ကောင်းစွာ တည်သည် မဟုတ်ပါလော။

သကဝါဒီ။ ။ ဪ သတိပဋ္ဌာန်မည်၍ ထိုသတိပဋ္ဌာန်မည်သော သတိသည်ကား သတိ မမည် သလော။

သကဝါဒီ။ ။ အရှင်ပရဝါဒီ တရားအားလုံးတို့ကို အာရုံပြု၍ သတိသည် ကောင်းစွာ တည်ခဲ့ပါမူ ထိုအကြောင်းကြောင့် တရားအားလုံးတို့သည် သတိပဋ္ဌာန်မည်ကုန်၏ဟူ၍ ဆိုသင့်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ တရားအားလုံးကို အာရုံပြု၍ သတိသည် ကောင်းစွာ တည်၏ဟု နှလုံးပြု၍ တရား အားလုံးတို့သည် သတိပဋ္ဌာန်တို့ မည်သလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ သတိပဋ္ဌာန်မည်၍ ထိုသတိပဋ္ဌာန်မည်သော သတိသည်ကား သတိ မမည် သလော။

သကဝါဒီ။ ။ တရားအားလုံးကို အာရုံပြု၍ ဖဿသည် ကောင်းစွာ တည်၏ဟု နှလုံးပြု၍ တရား အားလုံးတို့သည် ဖဿပဋ္ဌာန် မည်ကုန်သလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ တရားအားလုံးကို အာရုံပြု၍ သတိသည် ကောင်းစွာ တည်၏ဟု နှလုံးပြု၍ တရား အားလုံးတို့သည် သတိပဋ္ဌာန်တို့ မည်သလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ သတိပဋ္ဌာန်မည်၍ ထိုသတိပဋ္ဌာန်မည်သော သတိသည်ကား သတိ မမည် သလော။

သကဝါဒီ။ ။ တရားအားလုံးကို အာရုံပြု၍ ဝေဒနာသည် ကောင်းစွာ တည်၏။ သညာသည် ကောင်းစွာ တည်၏။ စေတနာသည် ကောင်းစွာ တည်၏။ စိတ်သည် ကောင်းစွာ တည်၏ဟု နှလုံးပြု၍ ထိုတရားအားလုံးတို့သည် စိတ္တပဋ္ဌာန် မည်ကုန်သလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ တရားအားလုံးတို့သည် သတိပဋ္ဌာန်တို့ မည်သလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ သတိပဋ္ဌာန်မည်၍ ထိုသတိပဋ္ဌာန်မည်သော သတိသည်ကား သတိ မမည် သလော။

သကဝါဒီ။ ။ သတ္တဝါအားလုံးတို့သည် ရှေးရှုထင်သော သတိရှိကုန်သလော၊ သတိနှင့် ပြည့်စုံကုန် သလော၊ သတိနှင့် ဆက်စပ်ကုန်သလော၊ သတ္တဝါအားလုံးတို့အား သတိသည် ရှေးရှုထင်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

၃၀၃။ သကဝါဒီ။ ။ တရားအားလုံးတို့သည် သတိပဋ္ဌာန်တို့ မည်သလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ မည်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ ရဟန်းတို့ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည် ကာယဂတာသတိကို မသုံးဆောင်ရကုန်၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်တို့သည် အမြိုက်နိဗ္ဗာန်ကို မသုံးဆောင်ရကုန်။ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည် ကာယဂတာသတိကို သုံးဆောင်ရကုန်၏။ ထိုပုဂ္ဂိုလ်တို့သည် အမြိုက်နိဗ္ဗာန်ကို သုံးဆောင်ရကုန်၏ဟူ၍ မြတ်စွာဘုရား ဟောအပ်သော သုတ္တန် (ပါဠိ) ရှိသည်သာ မဟုတ်ပါလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ရှိပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ သတ္တဝါအားလုံးတို့သည် ကာယဂတာသတိကို သုံးဆောင်ကြပါသလော၊ ရကြပါသလော၊ မှီဝဲကြပါသလော၊ ပွါးစေကြပါသလော၊ အကြိမ်များစွာ ပြုကြပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ တရားအားလုံးတို့သည် သတိပဋ္ဌာန်တို့ မည်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ မည်ပါကုန်၏။

သကဝါဒီ။ ။ ရဟန်းတို့ အကြင်လေးပါးသော သတိပဋ္ဌာန်တို့သည် ရှိကုန်၏။ ဤသတိပဋ္ဌာန်လမ်းစဉ်သည် သတ္တဝါတို့၏ စင်ကြယ်ရန် စိုးရိမ်ပူဆွေး ငိုကြွေးမှုတို့ကို လွတ်မြောက်ရန် ကိုယ်ဆင်းရဲနှင့် စိတ်ဆင်းရဲမှုတို့ ချုပ်ငြိမ်းရန် မဂ်ဉာဏ်ကို ရရှိရန် နိဗ္ဗာန်ကို မျက်မှောက်ပြုရန် တစ်ကြောင်းတည်းသော လမ်းခရီးပေတည်းဟူ၍ မြတ်စွာဘုရား ဟောအပ်သော သုတ္တန် (ပါဠိ) ရှိသည်သာ မဟုတ်ပါလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ရှိပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ တရားအားလုံးတို့သည် တစ်ကြောင်းတည်းသော လမ်းခရီး မည်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ တရားအားလုံးတို့သည် သတိပဋ္ဌာန်မည်ကုန်သလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ မည်ကုန်၏။

သကဝါဒီ။ ။ ရဟန်းတို့ စကြဝတေးမင်း၏ ဖြစ်ပေါ်ခြင်းကြောင့် ရတနာခုနစ်ပါးတို့ ဖြစ်ပေါ်လာ၏။ အဘယ်ရတနာခုနစ်ပါးတို့ ဖြစ်ပေါ်သနည်း။ စကြာရတနာ ဖြစ်ပေါ်လာ၏။ ဆင်ရတနာ ဖြစ်ပေါ်လာ၏။ မြင်းရတနာ၊ ပတ္တမြားရတနာ၊ မိန်းမရတနာ၊ သူဌေးရတနာ၊ သားကြီးရတနာ ဖြစ်ပေါ်လာ၏။ ရဟန်းတို့ စကြဝတေးမင်း၏ ဖြစ်ပေါ်ခြင်းကြောင့် ဤရတနာခုနစ်ပါးတို့ ဖြစ်ပေါ်လာ၏။

ရဟန်းတို့ လူနတ်တို့၏ ပူဇော်အထူးကို ခံတော်မူ ထိုက်သော တရားအားလုံးကို မှန်ကန်စွာ ကိုယ်တိုင်သိမြင်သော မြတ်စွာဘုရား၏ ပွင့်တော်မူခြင်းကြောင့် ဗောဇ္ဈင်ရတနာခုနစ်ပါးတို့ ဖြစ်ပေါ်လာ၏။ အဘယ်ဗောဇ္ဈင် ရတနာခုနစ်ပါးတို့ ဖြစ်ပေါ်လာသနည်း။

သတိသမ္မောဇ္ဈင်ရတနာ ဖြစ်ပေါ်လာ၏။ ဓမ္မဝိစယသမ္မောဇ္ဈင်ရတနာ ဖြစ်ပေါ်လာ၏။ ဝီရိယ သမ္မောဇ္ဈင်ရတနာ ဖြစ်ပေါ်လာ၏။ ပီတိသမ္မောဇ္ဈင်ရတနာ ဖြစ်ပေါ်လာ၏။ ပဿဒ္ဓိသမ္မောဇ္ဈင်ရတနာ ဖြစ်ပေါ်လာ၏။ သမာဓိသမ္မောဇ္ဈင်ရတနာ ဖြစ်ပေါ်လာ၏။ ဥပေက္ခာသမ္မောဇ္ဈင်ရတနာ ဖြစ်ပေါ်လာ၏။

ရဟန်းတို့ လူနတ်တို့၏ ပူဇော်အထူးကို ခံတော်မူ ထိုက်သော တရားအားလုံးကို မှန်ကန်စွာ ကိုယ်တိုင်သိမြင်သော မြတ်စွာဘုရား၏ ပွင့်တော်မူခြင်းကြောင့် ဤဗောဇ္ဈင်ရတနာခုနစ်ပါးတို့ ထင်ရှား ဖြစ်ပေါ်လာ၏ဟူ၍ မြတ်စွာဘုရား ဟောအပ်သော သုတ္တန် (ပါဠိ) ရှိသည်သာ မဟုတ်ပါလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ဪ ရှိပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ လူနတ်တို့၏ ပူဇော်အထူးကို ခံတော်မူထိုက်သော တရားအားလုံးကို မှန်ကန်စွာ ကိုယ်တိုင် သိမြင်တော်မူသော မြတ်စွာဘုရား ပွင့်တော်မူခြင်းကြောင့် တရားအားလုံးတို့သည် သတိ သမ္မောဇ္ဈင်ရတနာတို့သာ မည်ပါကုန်သလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ တရားအားလုံးတို့သည် သတိပဋ္ဌာန်တို့ မည်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ မည်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ တရားအားလုံးတို့သည် သမ္မပ္ပဓာန်။ ဣဒ္ဓိပါဒ်။ ဣန္ဒြေ။ ဗိုလ်။ ဗောဇ္ဈင်တို့ မည်ကုန် သလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သတိပဋ္ဌာနကထာ ပြီး၏။

၁။ “စတုနန္ဒံ ဘိက္ခဝေ သတိပဋ္ဌာနာနံ သမုဒယဉ္စ အတ္တင်္ဂမဉ္စ ဒေသေသာမိ” ဟု သတိပဋ္ဌာနသံယုတ်၌ ဟောတော်မူသော နည်းဖြင့်သာလျှင် ကာယအစရှိသော သတိ၏ အာရုံဖြစ်ကုန်သော တရားတို့ကိုယူ၍ တရားအားလုံးတို့သည် သတိ ပဋ္ဌာန် မည်ကုန်၏ဟု အယူရှိကုန်သော ပုဗ္ဗသေလိယ၊ အပရသေလိယ၊ ရာဇဂိရိယ၊ သိဒ္ဓတ္ထိကဟူကုန်သော အန္ဓက ဝိုဏ်းသား ပရဝါဒီတို့၏ အယူကို စိစစ်ခြင်းငှါ မေးသည်။ (ဤ၌ ပဋ္ဌာနသဒ္ဓါကို အဓိကရဏသာမိဝိဂြိုဟ်ပြု၍ ဆဋ္ဌိတပျူရိသံတွဲလျှင် သတိ၏ တည်ရာအာရုံ ဖြစ်ကောင်းသော တရားတို့သည် သတိပဋ္ဌာန မည်ကုန်၏။ ပဋ္ဌာန သဒ္ဓါကို ကတ္တုသာမိဝိဂြိုဟ်ပြု၍ သတိနှင့် ကမ္မဓရည်းသမာသံတွဲလျှင် သတိသည်ပင်လျှင် ပဋ္ဌာန မည်၏။ ထို့ကြောင့် ဝါဒနှစ်ပါးလုံးပင် ပရိယာယ်အားဖြင့် သင့်ကြပါကုန်၏။ ပရဝါဒီတို့ကား ထိုပရိယာယ်ကို စွန့်ပယ်၍ မုချအားဖြင့် တရားအားလုံးပင် သတိပဋ္ဌာန်မည်၏ဟု အယူရှိကုန်၏။ ထိုပရဝါဒီတို့ကို ရည်ရွယ်၍ သကဝါဒီက မေးသည်။

၂။ အာရုံ၏ အစွမ်းဖြင့် သတိပဋ္ဌာန်မည်သည်ကို ရည်ရွယ်၍ ဝန်ခံသည်။

ကထာဝတ္ထုပါဠိတော်

=== ၁ - ပုဂ္ဂလကထာ ===

၉ - ဟေဝတ္ထိကထာ^၁

၃၀၄။ သကဝါဒီ။ ။ အတိတ်တရားသည် ရှိသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ ရှိ၍ ဤသို့ကား မရှိ။^၂

သကဝါဒီ။ ။ ထိုအတိတ်တရားသည်ပင် ရှိ၍ ထိုအတိတ်တရားသည်ပင် မရှိသလော။^၃

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။^၄

သကဝါဒီ။ ။ ထိုအတိတ်တရားသည်ပင် ရှိ၍ ထိုအတိတ်တရားသည်ပင် မရှိသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪဟုတ်ပါ၏။^၅

သကဝါဒီ။ ။ ရှိသောသဘောသည် မရှိသော သဘောမည်သလော၊ မရှိသော သဘောသည် ရှိသောသဘော မည်သလော၊ ရှိသည်၏အဖြစ်သည် မရှိသည်၏ အဖြစ်မည်သလော၊ မရှိသည်၏ အဖြစ်သည် ရှိသည်၏ အဖြစ်မည်သလော၊ ရှိ၏ဟူ၍ လည်းကောင်း၊ မရှိဟူ၍ လည်းကောင်း၊ မရှိဟူ၍ လည်းကောင်း၊ ရှိ၏ဟူ၍ လည်းကောင်း ဤရှိ မရှိနှင့် မရှိ ရှိသည် တူသော အနက်ရှိသလော၊ တူသလော၊ တူသော အဖို့ရှိသလော၊ ထိုရှိ မရှိကြောင့် မရှိရှိ၊ မရှိ ရှိကြောင့် ရှိမရှိ ဖြစ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ အနာဂတ်တရားသည် ရှိသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ ရှိ၍ ဤသို့ကား မရှိပါ။

သကဝါဒီ။ ။ ထိုအနာဂတ်တရားသည်ပင် ရှိ၍ ထိုအနာဂတ်တရားသည်ပင် မရှိသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ ထိုအနာဂတ်တရားသည်ပင် ရှိ၍ ထိုအနာဂတ်တရားသည်ပင် မရှိသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ ရှိသောသဘောသည် မရှိသော သဘောမည်သလော၊ မရှိသော သဘောသည် ရှိသောသဘော မည်သလော၊ ရှိသည်၏အဖြစ်သည် မရှိသည်၏ အဖြစ်မည်သလော၊ မရှိသည်၏ အဖြစ်သည် ရှိသည်၏ အဖြစ်မည်သလော၊ ရှိ၏ဟူ၍ လည်းကောင်း၊ မရှိဟူ၍ လည်းကောင်း၊ မရှိဟူ၍ လည်းကောင်း၊ ရှိ၏ဟူ၍ လည်းကောင်း ဤရှိ မရှိနှင့် မရှိ ရှိသည် တူသော အနက်ရှိသလော၊ တူသလော၊ တူသော အဖို့ရှိသလော၊ ထိုရှိမရှိကြောင့် မရှိရှိ၊ မရှိ ရှိကြောင့် ရှိမရှိ ဖြစ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ ပစ္စုပ္ပန်တရားသည် ရှိသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ ရှိ၍ ဤသို့ကား မရှိပါ။

သကဝါဒီ။ ။ ထိုပစ္စုပ္ပန်တရားသည်ပင် ရှိ၍ ထိုပစ္စုပ္ပန်တရားသည်ပင် မရှိသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ ထိုပစ္စုပ္ပန်တရားသည်ပင် ရှိ၍ ထိုပစ္စုပ္ပန်တရားသည်ပင် မရှိသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ ရှိသောသဘောသည် မရှိသော သဘောမည်သလော။ပ။ တူသလော၊ တူသော အဖို့ ရှိသလော၊ ထိုရှိမရှိကြောင့် မရှိရှိ၊ မရှိရှိကြောင့် ရှိမရှိ ဖြစ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

၃၀၅။ သကဝါဒီ။ ။ အတိတ်တရားသည် ဤသို့ ရှိ၍ ဤသို့ကား မရှိသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ အဘယ်သို့ ရှိ၍ အဘယ်သို့ကား မရှိသနည်း။

ပရဝါဒီ။ ။ အတိတ်တရားသည် အတိတ်တရားဟူ၍ ဤသို့ ရှိ၏။ အတိတ်တရားသည် အနာဂတ် တရားဟူ၍ ဤသို့ကား မရှိ၊ အတိတ်တရားသည် ပစ္စုပ္ပန်တရားဟူ၍ ဤသို့ကား မရှိပါ။

သကဝါဒီ။ ။ ထိုအတိတ်တရားသည်ပင် ရှိ၍ ထိုအတိတ်တရားသည်ပင် မရှိသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။ သကဝါဒီ။ ။ ထိုအတိတ်တရားသည်ပင် ရှိ၍ ထိုအတိတ် တရားသည်ပင် မရှိသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ ရှိသောသဘောသည် မရှိသော သဘောမည်သလော၊ မရှိသော သဘောသည် ရှိသော သဘောမည်သလော၊ ရှိသည်၏ အဖြစ်သည် မရှိသည်၏ အဖြစ်မည်သလော၊ မရှိသည်၏ အဖြစ်သည် ရှိသည်၏ အဖြစ်မည်သလော၊ ရှိ၏ဟူ၍ လည်းကောင်း၊ မရှိဟူ၍ လည်းကောင်း၊ မရှိဟူ၍ လည်းကောင်း၊ ရှိ၏ဟူ၍ လည်းကောင်း ဤရှိ မရှိနှင့် မရှိရှိသည် တူသော အနက်ရှိသလော၊ တူသလော၊ တူသော အဖို့ရှိသလော၊ ထိုရှိမရှိကြောင့် မရှိရှိ၊ မရှိ ရှိကြောင့် ရှိမရှိ ဖြစ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ အနာဂတ်တရားသည် ဤသို့ ရှိ၍ ဤသို့ကား မရှိသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ အဘယ်သို့ ရှိ၍ အဘယ်သို့ကား မရှိသနည်း။

ပရဝါဒီ။ ။ အနာဂတ်တရားသည် အနာဂတ်တရားဟူ၍ ဤသို့ ရှိ၏။ အနာဂတ်တရားသည် အတိတ်တရားဟူ၍ ဤသို့ကား မရှိ၊ အနာဂတ်တရားသည် ပစ္စုပ္ပန်တရားဟူ၍ ဤသို့ကား မရှိပါ။

သကဝါဒီ။ ။ ထိုအနာဂတ်တရားသည်ပင် ရှိ၍ ထိုအနာဂတ်တရားသည်ပင် မရှိသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ ထိုတရားသည် ရှိ၍ ထိုတရားသည် မရှိသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ ရှိသောသဘောသည် မရှိသော သဘောမည်သလော၊ မရှိသော သဘောသည် ရှိသော သဘော မည်သလော။ပ။ တူသလော၊ တူသော အဖို့ရှိသလော၊ ထိုရှိမရှိကြောင့် မရှိရှိ၊ မရှိရှိကြောင့် ရှိမရှိ ဖြစ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ ပစ္စုပ္ပန်တရားသည် ဤသို့ ရှိ၍ ဤသို့ကား မရှိသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ အဘယ်သို့ ရှိ၍ အဘယ်သို့ကား မရှိသနည်း။

ပရဝါဒီ။ ။ ပစ္စုပ္ပန်တရားသည် ပစ္စုပ္ပန်တရားဟူ၍ ဤသို့ ရှိ၏။ ပစ္စုပ္ပန်တရားသည် အတိတ်တရား ဟူ၍ ဤသို့ကား မရှိ၊ ပစ္စုပ္ပန်တရားသည် အနာဂတ်တရားဟူ၍ ဤသို့ကား မရှိပါ။

သကဝါဒီ။ ။ ထိုပစ္စုပ္ပန်တရားသည်ပင် ရှိ၍ ထိုပစ္စုပ္ပန်တရားသည်ပင် မရှိသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ ထိုပစ္စုပ္ပန်တရားသည်ပင် ရှိ၍ ထိုပစ္စုပ္ပန်တရားသည်ပင် မရှိသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ ရှိသောသဘောသည် မရှိသောသဘောမည်သလော။ပ။ တူသလော၊ တူသောအဖို့ ရှိသလော၊ ထိုရှိမရှိကြောင့် မရှိရှိ၊ မရှိရှိကြောင့် ရှိမရှိ ဖြစ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

ပရဝါဒီ။ ။ အတိတ်တရားသည် ဤသို့ ရှိ၍ ဤသို့ကား မရှိ၊ အနာဂတ်တရားသည် ဤသို့ ရှိ၍ ဤသို့ကား မရှိ၊ ပစ္စုပ္ပန်တရားသည် ဤသို့ ရှိ၍ ဤသို့ကား မရှိဟူ၍ မဆိုသင့်ပါသလော။

သကဝါဒီ။ ။ ဪ မဆိုသင့်ပါ။

ပရဝါဒီ။ ။ အတိတ်တရားသည် အနာဂတ်တရားတည်းဟူ၍ ဤသို့ ရှိသလော၊ အတိတ်တရားသည် ပစ္စုပ္ပန်တရားဟူ၍ ဤသို့ ရှိသလော၊ အနာဂတ်တရားသည် အတိတ်တရားဟူ၍ ဤသို့ ရှိသလော၊ အနာဂတ်တရားသည် ပစ္စုပ္ပန်တရားဟူ၍ ဤသို့ ရှိသလော၊ ပစ္စုပ္ပန်တရားသည် အတိတ်တရားဟူ၍ ဤသို့ ရှိသလော၊ ပစ္စုပ္ပန်တရားသည် အနာဂတ်တရားဟူ၍ ဤသို့ ရှိသလော။

သကဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

ပရဝါဒီ။ ။ ထို့ကြောင့်ပင် အတိတ်တရားသည် ဤသို့ ရှိ၍ ဤသို့ကား မရှိ၊ အနာဂတ် တရားသည် ဤသို့ ရှိ၍ ဤသို့ကား မရှိ၊ ပစ္စုပ္ပန်တရားသည် ဤသို့ ရှိ၍ ဤသို့ကား မရှိပါ။

၃၀၆။ သကဝါဒီ။ ။ ရုပ်သည် ရှိသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ (ရုပ်သည်) ဤသို့ ရှိ၍ ဤသို့ကား မရှိပါ။

သကဝါဒီ။ ။ ထိုရုပ်သည်ပင် ရှိ၍ ထိုရုပ်သည် မရှိသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ ထိုရုပ်သည် ရှိ၍ ထိုရုပ်သည် မရှိသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ ရှိသော ရုပ်သဘောသည် မရှိသော ရုပ်သဘော မည်သလော၊ မရှိသော ရုပ်သဘော သည် ရှိသော ရုပ်သဘောမည်သလော၊ ရှိသည်၏ အဖြစ်သည် မရှိသည်၏ အဖြစ်မည်သလော၊ မရှိသည်၏ အဖြစ်သည် ရှိသည်၏ အဖြစ်မည်သလော၊ ရုပ်သည် ရှိ၏ဟူ၍ လည်းကောင်း၊ မရှိဟူ၍ လည်းကောင်း၊ ရုပ်သည် မရှိဟူ၍ လည်းကောင်း၊ ရှိ၏ဟူ၍ လည်းကောင်း ဤရှိမရှိနှင့် မရှိရှိ တူသော အနက်ရှိသလော၊ တူသလော၊ တူသော အဖို့ရှိသလော၊ ထိုရှိမရှိကြောင့် မရှိရှိ၊ မရှိရှိကြောင့် ရှိမရှိ ဖြစ်ပါ သလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ ဝေဒနာသည်။ သညာသည်။ သင်္ခါရတို့သည်။ ဝိညာဏ်သည် ရှိသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ ရှိ၏။ ဤသို့ကား မရှိပါ။

သကဝါဒီ။ ။ ထိုဝိညာဏ်သည်ပင် ရှိ၍ ထိုဝိညာဏ်သည်ပင် မရှိသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ ထိုဝိညာဏ်သည်ပင် ရှိ၍ ထိုဝိညာဏ်သည်ပင် မရှိသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဩော်ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ ရှိသော သဘောသည် မရှိသော သဘောမည်သလော။ပ။ တူသလော၊ တူသော အဖို့ ရှိသလော၊ ရှိမရှိကြောင့် မရှိရှိ၊ မရှိရှိကြောင့် ရှိမရှိ ဖြစ်သလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ ရုပ်သည် ဤသို့ ရှိ၍ ဤသို့ မရှိသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဩော်ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ အဘယ်သို့ ရှိ၍ အဘယ်သို့ မရှိသနည်း။

ပရဝါဒီ။ ။ ရုပ်သည် ရုပ်ဟူ၍ ဤသို့ ရှိ၏။ ရုပ်သည် ဝေဒနာဟူ၍ ဤသို့ကား မရှိ။ပ။ ရုပ်သည် သညာဟူ၍ ဤသို့ မရှိ။ပ။ ရုပ်သည် သင်္ခါရတို့ဟူ၍ ဤသို့ မရှိ။ပ။ ရုပ်သည် ဝိညာဏ်ဟူ၍ ဤသို့ မရှိ။

သကဝါဒီ။ ။ ထိုရုပ်သည်ပင် ရှိ၍ ထိုရုပ်သည်ပင် မရှိသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ ထိုရုပ်သည်ပင် ရှိ၍ ထိုရုပ်သည်ပင် မရှိသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဩော်ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ ရှိသော သဘောသည် မရှိသော သဘောမည်သလော။ပ။ တူသလော၊ တူသော အဖို့ ရှိသလော၊ ထိုရှိမရှိကြောင့် မရှိရှိ၊ မရှိရှိကြောင့် ရှိမရှိ ဖြစ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။ သကဝါဒီ။ ။ ဝေဒနာသည်။ သညာသည်။ သင်္ခါရတို့သည်။ ဝိညာဏ်သည် ဤသို့ ရှိ၍ ဤသို့ကားမရှိသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဩော်ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ အဘယ်သို့ ရှိ၍ အဘယ်သို့ကား မရှိသနည်း။

ပရဝါဒီ။ ။ ဝိညာဏ်သည် ဝိညာဏ်ဟူ၍ ဤသို့ ရှိ၍ ဝိညာဏ်သည် ရုပ်ဟူ၍ ဤသို့ မရှိ။ပ။ ဝိညာဏ်သည် ဝေဒနာတည်းဟူ၍ ဤသို့ မရှိ။ပ။ ဝိညာဏ်သည် သညာဟူ၍ ဤသို့ မရှိ။ပ။ ဝိညာဏ်သည် သင်္ခါရတို့ဟူ၍ ဤသို့ မရှိပါ။

သကဝါဒီ။ ။ ထိုဝိညာဏ်သည်ပင် ရှိ၍ ထိုဝိညာဏ်သည်ပင် မရှိသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ ထိုဝိညာဏ်သည်ပင် ရှိ၍ ထိုဝိညာဏ်သည်ပင် မရှိသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဩော်ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ ရှိသောသဘောသည် မရှိသော သဘောမည်သလော။ပ။ တူသလော၊ တူသော အဖို့ ရှိသလော၊ ထိုရှိမရှိကြောင့် မရှိရှိ၊ မရှိရှိကြောင့် ရှိမရှိ ဖြစ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

ပရဝါဒီ။ ။ ရုပ်သည် ဤသို့ ရှိ၏။ ဤသို့ကား မရှိဟူ၍ မဆိုသင့်ပါသလော။ ဝေဒနာသည်။ သညာ သည်။ သင်္ခါရတို့သည်။ ဝိညာဏ်သည် ဤသို့ ရှိ၏။ ဤသို့ကား မရှိဟူ၍ မဆိုသင့်ပါသလော။

သကဝါဒီ။ ။ ဪ မဆိုသင့်ပါ။

ပရဝါဒီ။ ။ ရုပ်သည် ဝေဒနာဟူ၍ ဤသို့ ရှိသလော။ပ။ ရုပ်သည် သညာဟူ၍ ဤသို့ ရှိသလော။ပ။ ရုပ်သည် သင်္ခါရတို့ဟူ၍ ဤသို့ ရှိသလော။ပ။ ရုပ်သည်ဝိညာဏ်ဟူ၍ ဤသို့ ရှိသလော။ ဝေဒနာသည်။ သညာသည်။ သင်္ခါရတို့သည်။ ဝိညာဏ်သည် ဝေဒနာဟူ၍ ဤသို့ ရှိသလော။ ဝိညာဏ်သည် သညာ ဟူ၍ ဤသို့ ရှိသလော။ ဝိညာဏ်သည် သင်္ခါရတို့ဟူ၍ ဤသို့ ရှိသလော။

သကဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

ပရဝါဒီ။ ။ ထို့ကြောင့်ပင် ရုပ်သည် ဤသို့ ရှိ၏။ ဤသို့ကား မရှိ၊ ဝေဒနာသည်။ သညာသည်။ သင်္ခါရတို့သည်။ ဝိညာဏ်သည် ဤသို့ ရှိ၏။ ဤသို့ကား မရှိ။^၂

မဟာဝဂ် ပြီး၏။

- ၁။ အတိတ်စသည် အပြားရှိကုန်သော တရားအားလုံးတို့သည် ရုပ်စသည်တို့၏ အစွမ်းအားဖြင့် ထင်ရှားရှိကုန်၏။ အတိတ်တရားသည် အနာဂတ်ပစ္စုပ္ပန်တို့၏ အစွမ်းအားဖြင့် ထင်ရှားရှိသည် မဟုတ်ကုန်၊ အနာဂတ်ပစ္စုပ္ပန်တို့သည် လည်း အတိတ်စသည်တို့၏ အစွမ်းအားဖြင့် ထင်ရှားရှိသည် မဟုတ်ကုန်၊ ထို့ကြောင့် ဤတရားအားလုံးသည်ပင် ရုပ်စသည်တို့၏ အစွမ်းအားဖြင့် ထင်ရှားရှိကုန်၏။ အနာဂတ်စသည်တို့၏ အစွမ်းအားဖြင့် ထင်ရှားရှိသည် မဟုတ် ကုန်ဟု အယူရှိကုန်သော အန္တကုန်စင်ပင် ပရဝါဒီဆရာတို့ကို ရည်ရွယ်တော်မူ၍ ဤဟောဝတ္ထိကထာကို ဟောတော် မူသည်။
- ၂။ ရုပ်စသည်၏ အစွမ်းအားဖြင့် ထင်ရှားရှိ၍ အနာဂတ် ပစ္စုပ္ပန်၏ အစွမ်းအားဖြင့် ထင်ရှားရှိသည် မဟုတ်ဟု ဆိုလို သည်။
- ၃။ အတိတ်တရားသည်ပင် ရုပ်စသည်တို့၏ အစွမ်းအားဖြင့် ထင်ရှားရှိ၏။ အနာဂတ် ပစ္စုပ္ပန်တို့၏ အစွမ်းအားဖြင့် ထင်ရှားရှိသည် မဟုတ်ဟု အယူရှိခဲ့ပါမူ ထိုအတိတ်တရားသည်ပင် ထင်ရှားရှိသည် မည်၍ ထိုအတိတ်တရားသည် ပင် ထင်ရှားရှိသည် မမည်ပါသလောဟု မေးလိုရင်း ဖြစ်သည်။
- ၄။ ထိုအတိတ်တရားဖြင့်သာလျှင် သဘောအားဖြင့် ထင်ရှားရှိသည်၏ အဖြစ်ကိုလည်းကောင်း၊ ထင်ရှားမရှိသည်၏ အဖြစ်ကို လည်းကောင်း ရည်ရွယ်၍ ပရဝါဒီက ပဋိက္ခေပပြု၍ ဖြေသည်။
- ၅။ တစ်ဖန် မေးလတ်သော် မိမိသဘောဖြင့်သာလျှင် ထင်ရှားရှိသည်၏ အဖြစ်ကို လည်းကောင်း၊ တစ်ပါးသော တရား၏ သဘောဖြင့်သာလျှင် ထင်ရှားမရှိသည်၏ အဖြစ်ကို လည်းကောင်း ရည်ရွယ်၍ ပရဝါဒီက ဝန်ခံပြန်သည်။
- ၆။ ပရဝါဒီဆရာသည် ဤစကားရပ်ဖြင့် မိမိအယူကို တည်စေပါသော်လည်း မသင့်သောအားဖြင့် တည်စေသောကြောင့် အယူကို တည်စေအပ်သည် မမည်။
- ၇။ ပရဝါဒီဆရာသည် မိမိအယူကို တည်စေပါသော်လည်း မသင့်သောအားဖြင့် တည်စေသောကြောင့် အယူကို တည်စေအပ်သည် မမည်။

ကထာဝတ္ထုပြင်တော်

=== ၂ - ဒုတိယဝဂ် ===

(၁၀) ၁ - ပရူပဟာရကထာ

၃၀၇။ သကဝါဒီ။ ။ ရဟန္တာအား သုက်နှင့် သုက်လွတ်မှုသည် ရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ဪ ရှိပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ ရဟန္တာအား ရာဂသည်၊ ကာမရာဂသည်၊ ကာမရာဂ သောင်းကျန်းမှုသည်၊ ကာမရာဂ သံယောဇဉ်သည်၊ ကာမောဃသည်၊ ကာမယောဂသည်၊ ကာမစ္ဆန္ဒနိဝရဏသည် ရှိသလော။^၂

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။

သကဝါဒီ။ ။ ရဟန္တာအား ရာဂသည်၊ ကာမရာဂသည်၊ ကာမရာဂ သောင်းကျန်းမှုသည်၊ ကာမရာဂ သံယောဇဉ်သည်၊ ကာမောဃသည်၊ ကာမယောဂသည်၊ ကာမစ္ဆန္ဒနိဝရဏသည် မရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ မရှိပါ။

သကဝါဒီ။ ။ အရှင်ပရဝါဒီ ရဟန္တာအား ရာဂ ကာမရာဂ ကာမရာဂသောင်းကျန်းမှု ကာမရာဂ သံယောဇဉ် ကာမောဃ ကာမယောဂ ကာမစ္ဆန္ဒနိဝရဏ မရှိခဲ့ပါလျှင် ရဟန္တာအား သုက်နှင့် သုက်လွတ်မှု ရှိ၏ဟု မဆိုသင့်။

သကဝါဒီ။ ။ ပုထုဇဉ်အား သုက်နှင့်သုက်လွတ်မှု ရှိသည်ဖြစ်၍ ထိုပုထုဇဉ်အား ရာဂကာမ ရာဂ ကာမရာဂ သောင်းကျန်းမှု ကာမရာဂသံယောဇဉ် ကာမောဃ ကာမယောဂ ကာမစ္ဆန္ဒနိဝရဏ ရှိသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ရှိပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ ရဟန္တာအား သုက်နှင့် သုက်လွတ်မှု ရှိသည် ဖြစ်လျက် ထိုရဟန္တာအား ရာဂ ကာမ ရာဂကာမရာဂ သောင်းကျန်းမှု။ပ။ ကာမစ္ဆန္ဒနိဝရဏ ရှိသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ ရဟန္တာအား သုက်နှင့် သုက်လွတ်မှု ရှိသည် ဖြစ်လျက် ထိုရဟန္တာအား ရာဂ ကာမ ရာဂ ကာမရာဂ သောင်းကျန်းမှု။ပ။ ကာမစ္ဆန္ဒနိဝရဏ မရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ မရှိပါ။

သကဝါဒီ။ ။ ပုထုဇဉ်အား သုက်နှင့် သုက်လွတ်မှု ရှိသည် ဖြစ်လျက် ထိုပုထုဇဉ်အား ရာဂ ကာမ ရာဂ ကာမရာဂ သောင်းကျန်းမှု။ပ။ ကာမစ္ဆန္ဒနိဝရဏ မရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ ရဟန္တာအား သုက်နှင့် သုက်လွတ်မှု ရှိသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ရှိပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ အဘယ်သဘောကြောင့် (ရဟန္တာအား သုက်နှင့် သုက်လွတ်မှု ရရှိပါသနည်း)။

ပရဝါဒီ။ ။ မာရ်နတ် အသင်းအပင်း၌ ပါဝင်သော နတ်တို့သည် ရဟန္တာအား သုက်ကို လည်း ကောင်း၊ သုက်လွတ်မှုကို လည်းကောင်း ဖြစ်စေကုန်၏။ (ထို့ကြောင့် ရဟန္တာအား သုက်လွတ်မှု ရှိ၏)။

၃၀၈။ သကဝါဒီ။ ။ မာရ်နတ် အသင်းအပင်း၌ ပါဝင်သော နတ်တို့သည် ရဟန္တာအား သုတ်ကို လည်းကောင်း၊ သုတ်လွတ်မှုကို လည်းကောင်း ဖြစ်စေကုန်သလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ဖြစ်စေကုန်၏။

သကဝါဒီ။ ။ အဘယ်အကြောင်းကြောင့် ဖြစ်စေကုန်သနည်း။

ပရဝါဒီ။ ။ ယုံမှားတွေးတောမှုကို ယူစေကုန်အံ့ဟု နှလုံးပြု၍ ဖြစ်စေကုန်၏။^၆

သကဝါဒီ။ ။ ရဟန္တာအား ယုံမှားတွေးတောမှုသည် ရှိသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။^၇

သကဝါဒီ။ ။ ရဟန္တာအား ယုံမှားတွေးတောမှုသည် ရှိသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ရှိပါ၏။ပ။^၈

သကဝါဒီ။ ။ ရဟန္တာအား ဘုရား၌ ယုံမှားခြင်း တရား၌ ယုံမှားခြင်း သံဃာ၌ ယုံမှားခြင်း အကျင့် သိက္ခာ၌ ယုံမှားခြင်း ရှေ့အစွန်း၌ ယုံမှားခြင်း နောက်အစွန်း၌ ယုံမှားခြင်း ရှေ့အစွန်း နောက်အစွန်း၌ ယုံမှားခြင်း ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်တရားတို့၌ ယုံမှားခြင်းသည် ရှိသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ ရဟန္တာအား မြတ်စွာဘုရား၌ ယုံမှားခြင်း တရား၌ ယုံမှားခြင်း သံဃာ၌ ယုံမှားခြင်း အကျင့်သိက္ခာ၌ ယုံမှားခြင်း ရှေ့အစွန်း၌ ယုံမှားခြင်း နောက်အစွန်း၌ ယုံမှားခြင်း ရှေ့အစွန်း နောက် အစွန်း၌ ယုံမှားခြင်း ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်တရားတို့၌ ယုံမှားခြင်းသည် မရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ မရှိပါ။

သကဝါဒီ။ ။ အရှင်ပရဝါဒီ ရဟန္တာအား ဘုရား၌ ယုံမှားခြင်း။ပ။ ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်တရားတို့၌ ယုံမှား ခြင်း မရှိခဲ့ပါမူ ရဟန္တာအား ယုံမှားမှု ရှိ၏ဟူ၍ မဆိုသင့်။

သကဝါဒီ။ ။ ပုထုဇဉ်အား ယုံမှားမှုရှိသည် ဖြစ်၍ ထိုပုထုဇဉ်အား ဘုရား၌ ယုံမှားခြင်း။ပ။ ပဋိစ္စ သမုပ္ပါဒ်တရားတို့၌ ယုံမှားခြင်းသည် ရှိသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ရှိပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ ရဟန္တာအား ယုံမှားမှုရှိသည် ဖြစ်၍ ထိုရဟန္တာအား ဘုရား၌ ယုံမှားခြင်း။ပ။ ပဋိစ္စ သမုပ္ပါဒ်တရားတို့၌ ယုံမှားခြင်းသည် ရှိသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ ရဟန္တာအား ယုံမှားမှုရှိသည် ဖြစ်၍ ထိုရဟန္တာအား ဘုရား၌ ယုံမှားခြင်း။ပ။ ပဋိစ္စ သမုပ္ပါဒ်တရားတို့၌ ယုံမှားခြင်းသည် မရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ မရှိပါ။

သကဝါဒီ။ ။ ပုထုဇဉ်အား ယုံမှားမှုရှိသည် ဖြစ်၍ ထိုပုထုဇဉ်အား ဘုရား၌ ယုံမှားခြင်း။ပ။ ပဋိစ္စ သမုပ္ပါဒ်တရားတို့၌ ယုံမှားခြင်းသည် မရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ ရဟန္တာအား သုတ်နှင့် သုတ်လွတ်မှုသည် ရှိသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ရှိပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ ရဟန္တာ၏ သုက်နှင့် သုက်လွတ်မှုသည် အဘယ်အရာ၏ အကျိုးဆက် ဖြစ်ပါသနည်း။
ပရဝါဒီ။ ။ စားအပ် သောက်အပ် ခဲအပ် လျက်အပ်သော အစာ၏ အကျိုးဆက် ဖြစ်ပါ၏။

ပရဝါဒီ။ ။ ရဟန္တာ၏ သုက်နှင့် သုက်လွတ်မှုသည် စားအပ် သောက်အပ် ခဲအပ် လျက်အပ်သော အစာ၏ အကျိုးဆက် ဖြစ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ဖြစ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ စားကြ သောက်ကြ ခဲကြ လျက်ကြသူ သတ္တဝါအားလုံးတို့အားပင် သုက်နှင့် သုက်လွတ်မှုသည် ရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ စားကြ သောက်ကြ ခဲကြ လျက်ကြသူ သတ္တဝါအားလုံးတို့အားပင် သုက်နှင့် သုက်လွတ်မှုသည် ရှိသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ရှိပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ ကလေးသူငယ်တို့သည် စားကြ သောက်ကြ ခဲကြ လျက်ကြကုန်သည်ဖြစ်၍ ကလေးသူငယ်တို့အား သုက်နှင့် သုက်လွတ်မှုသည် ရှိသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ ပဏ္ဍုက်တို့သည် စားကြ သောက်ကြ ခဲကြ လျက်ကြကုန်သည် ဖြစ်၍ ပဏ္ဍုက်တို့အား သုက်နှင့် သုက်လွတ်မှုသည် ရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ နတ်တို့သည် စားကြ သောက်ကြ ခဲကြ လျက်ကြကုန်သည် ဖြစ်၍ နတ်တို့အား သုက်နှင့် သုက်လွတ်မှုသည် ရှိသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

၃၀၉။ သကဝါဒီ။ ။ ရဟန္တာ၏ သုက်နှင့် သုက်လွတ်မှုသည် စားအပ် သောက်အပ် ခဲအပ်လျက်အပ်သော အစာ၏ အကျိုးဆက် ဖြစ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ဖြစ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ ထိုသုက်၏ တည်ရာသည် ရှိပါသလော။^၆

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။

သကဝါဒီ။ ။ ရဟန္တာ၏ ကျင်ကြီးကျင်ငယ်သည် စားအပ် သောက်အပ် ခဲအပ် လျက်အပ်သော အစာ၏ အကျိုးဆက် ဖြစ်၍ ထိုကျင်ကြီးကျင်ငယ်၏ တည်ရာသည် ရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ရှိပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ ရဟန္တာ၏ သုက်နှင့် သုက်လွတ်မှုသည် စားအပ် သောက်အပ် ခဲအပ် လျက်အပ်သော အစာ၏ အကျိုးဆက် ဖြစ်၍ ထိုသုက်၏ တည်ရာသည် ရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ ရဟန္တာ၏ သုက်နှင့် သုက်လွတ်မှုသည် စားအပ် သောက်အပ် ခဲအပ် လျက်အပ်သော အစာ၏ အကျိုးဆက် ဖြစ်ပါလျက် ထိုသုက်၏ တည်ရာသည် မရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဩဩ မရှိပါ။

သကဝါဒီ။ ။ ရဟန္တာ၏ ကျင့်ကြီးကျင့်ငယ်သည် စားအပ် သောက်အပ် ခဲအပ် လျက်အပ်သော အစာ၏ အကျိုးဆက် ဖြစ်ပါလျက် ထိုကျင့်ကြီးကျင့်ငယ်၏ တည်ရာသည် မရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။

၃၁၀။ သကဝါဒီ။ ။ ရဟန္တာအား သုတ်နှင့် သုတ်လွတ်မှုသည် ရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဩဩ ရှိပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ ရဟန္တာသည် မေထုန်အကျင့်ကို မှီဝဲရာသလော၊ မေထုန်ကို ဖြစ်စေရာသလော၊ သား သမီးတို့ဖြင့် ကျဉ်းမြောင်းသော နေရာ၌ နေရာသလော၊ ကာသိတိုင်းဖြစ် စန္ဒကူးကို သုံးဆောင် ခံစားရာ သလော၊ ပန်း နံ့သာကျ နံ့သာပြစ်ကို ပန်ဆင်၊ လိမ်းကျံရာသလော၊ ရွှေ ငွေကို သာယာရာသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ ပုထုဇဉ်အား သုတ်နှင့် သုတ်လွတ်မှု ရှိသည် ဖြစ်၍ ပုထုဇဉ်သည် မေထုန်အကျင့်ကို မှီဝဲရာသလော၊ မေထုန်မှုကို ဖြစ်စေရာသလော၊ သားသမီးတို့ဖြင့် ကျဉ်းမြောင်းသော နေရာ၌ နေရာ သလော၊ ကာသိတိုင်းဖြစ် စန္ဒကူးကို သုံးဆောင် ခံစားရာသလော၊ ပန်း နံ့သာကျ နံ့သာပြစ်ကို ပန်ဆင်၊ လိမ်းကျံရာသလော၊ ရွှေ ငွေကို သာယာရာသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဩဩ ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ ရဟန္တာအား သုတ်နှင့် သုတ်လွတ်မှုသည် ရှိသည် ဖြစ်၍ ရဟန္တာသည် မေထုန် အကျင့်ကို မှီဝဲရာသလော၊ မေထုန်မှုကို ဖြစ်စေရာသလော၊ သားသမီးတို့ဖြင့် ကျဉ်းမြောင်းသော နေရာ၌ နေရာသလော၊ ကာသိတိုင်းဖြစ် စန္ဒကူးကို သုံးဆောင် ခံစားရာသလော၊ ပန်း နံ့သာကျ နံ့သာပြစ်ကို ပန်ဆင်၊ လိမ်းကျံရာသလော၊ ရွှေ ငွေကို သာယာရာသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ ရဟန္တာအား သုတ်နှင့် သုတ်လွတ်မှုသည် ရှိသည် ဖြစ်ပါလျက် ရဟန္တာသည် မေထုန် အကျင့်ကို မမှီဝဲရာပါသလော၊ မေထုန်မှုကို မဖြစ်စေရာပါသလော၊ သားသမီးတို့ဖြင့် ကျဉ်းမြောင်းသော နေရာ၌ မနေရာပါသလော၊ ကာသိတိုင်းဖြစ် စန္ဒကူးကို မသုံးဆောင် မခံစားရာပါသလော၊ ပန်းနံ့သာကျ နံ့သာပြစ်ကို မပန်ဆင်၊ မလိမ်းကျံရာသလော၊ ရွှေငွေကို မသာယာပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဩဩ ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ ပုထုဇဉ်အား သုတ်နှင့် သုတ်လွတ်မှုသည် ရှိသည်ဖြစ်ပါလျက် ပုထုဇဉ်သည်လည်း မေထုန် အကျင့်ကို မမှီဝဲရာသလော၊ မေထုန်မှုကို မဖြစ်စေရာသလော၊ သားသမီးတို့ဖြင့် ကျဉ်းမြောင်း သော နေရာ၌ မနေရာပါသလော၊ ကာသိတိုင်းဖြစ် စန္ဒကူးကို မသုံးဆောင် မခံစားရာပါသလော၊ ပန်း နံ့သာကျ နံ့သာပြစ်ကို မပန်ဆင် မလိမ်းကျံရာသလော၊ ရွှေငွေကို မသာယာပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။

သကဝါဒီ။ ။ ရဟန္တာအား သုတ်နှင့် သုတ်လွတ်မှုသည် ရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဩဩ ရှိပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ ရဟန္တာသည် ရာဂကို ပယ်ရှားအပ်ပြီးသည် အမြစ်ရင်းကို အကြွင်းမဲ့ ဖြတ်အပ်ပြီး သည် နုတ်ပြီးသော ထန်းပင်ရာကဲ့သို့ ပြုအပ်ပြီးသည် နောက်ထပ် မဖြစ်အောင် ပြုအပ်ပြီးသည် နောင် အခါ မဖြစ်ခြင်း သဘောရှိသည် မဟုတ်ပါလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဩော်ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ အရှင်ပရဝါဒီ ရဟန္တာသည် ရာဂကို ပယ်ရှားအပ်ပြီးသည် အမြစ်ရင်းကို အကြွင်းမဲ့ ဖြတ်အပ်ပြီးသည် နုတ်ပြီးသော ထန်းပင်ရာကဲ့သို့ ပြုလုပ်အပ်ပြီးသည် နောက်ထပ် မဖြစ်အောင် ပြုအပ် ပြီးသည် နောင်အခါ မဖြစ်ခြင်း သဘောရှိသည် ဖြစ်ခဲ့ပါမူ ရဟန္တာအား သုက်နှင့် သုက်လွတ်မှုသည် ရှိ၏ဟု မဆိုသင့်ပါ။

သကဝါဒီ။ ။ ရဟန္တာအား သုက်နှင့် သုက်လွတ်မှုသည် ရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဩော် ရှိပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ ရဟန္တာသည် ဒေါသကို ပယ်ရှားအပ်ပြီးသည်။ပ။ မောဟကို ပယ်ရှားအပ်ပြီးသည်။ မာနကို ပယ်ရှားအပ်ပြီးသည်။ ဒိဋ္ဌိကို ပယ်ရှားအပ်ပြီးသည်။ ဝိစိကိစ္ဆာကို ပယ်ရှားအပ်ပြီးသည်။ ထိနကို ပယ်ရှားအပ်ပြီးသည်။ ဥဒ္ဓစ္စကို ပယ်ရှားအပ်ပြီးသည်။ အဟိရိကကို ပယ်ရှားအပ်ပြီးသည်။ပ။ အနောတ္တပ္ပ ကို ပယ်ရှားအပ်ပြီးသည် အမြစ်ရင်းကို အကြွင်းမဲ့ ဖြတ်အပ်ပြီးသည် နုတ်ပြီးသော ထန်းပင်ရာကဲ့သို့ ပြုလုပ်အပ်ပြီးသည် နောက်ထပ် မဖြစ်အောင် ပြုအပ်ပြီးသည် နောင်အခါ မဖြစ်ခြင်းသဘော ရှိသည် မဟုတ်ပါလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဩော်ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ အရှင်ပရဝါဒီ ရဟန္တာအား အနောတ္တပ္ပကို ပယ်ရှားအပ်ပြီးသည် အမြစ်ရင်းကို အကြွင်း မဲ့ ဖြတ်အပ်ပြီးသည် နုတ်ပြီးသော ထန်းပင်ရာကဲ့သို့ ပြုလုပ်အပ်ပြီးသည် နောက်ထပ် မဖြစ်အောင် ပြုအပ်ပြီးသည် နောင်အခါ မဖြစ်ခြင်း သဘောရှိသည် ဖြစ်ခဲ့ပါမူ ရဟန္တာအား သုက်နှင့် သုက်လွတ်မှု ရှိ၏ဟု မဆိုသင့်။

၃၁၁။ သကဝါဒီ။ ။ ရဟန္တာအား သုက်နှင့် သုက်လွတ်မှုသည် ရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဩော် ရှိပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ ရဟန္တာအား ရာဂကို ပယ်ရှားရန် မဂ်ကို ပွားများအပ်ပြီးသည် မဟုတ်ပါလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဩော်ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ အရှင်ပရဝါဒီ ရဟန္တာအား ရာဂကို ပယ်ရှားရန် မဂ်ကို ပွားများအပ်ပြီး ဖြစ်ခဲ့ပါမူ ရဟန္တာအား သုက်နှင့် သုက်လွတ်မှု ရှိ၏ဟု မဆိုသင့်။

သကဝါဒီ။ ။ ရဟန္တာအား သုက်နှင့် သုက်လွတ်မှုသည် ရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဩော် ရှိပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ ရဟန္တာသည် ရာဂကို ပယ်ရှားရန် သတိပဋ္ဌာန်တို့ကို ပွားများအပ်ကုန်ပြီးသည် မဟုတ် ပါလော။ပ။ သမ္မပ္ပဓာန်တို့ကို ပွားများအပ်ကုန်ပြီးသည်၊ ဣန္ဒြေတို့ကို ပွားများအပ်ကုန်ပြီးသည်၊ ဗိုလ်တို့ကို ပွားများအပ်ကုန်ပြီးသည်၊ ဗောဇ္ဈင်တို့ကို ပွားများအပ်ကုန်ပြီးသည် မဟုတ်ပါလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဩော်ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ အရှင်ပရဝါဒီ ရဟန္တာသည် ရာဂကို ပယ်ရှားရန် ဗောဇ္ဈင်တို့ကို ပွားများအပ်ကုန်ပြီး ဖြစ်ခဲ့ပါမူ ရဟန္တာအား သုက်နှင့် သုက်လွတ်မှုသည် ရှိ၏ဟု မဆိုသင့်။

သကဝါဒီ။ ။ ရဟန္တာအား သုက်နှင့် သုက်လွတ်မှုသည် ရှိသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဩော် ရှိပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ ရဟန္တာသည် ဒေါသကို ပယ်ရှားရန်။ပ။ မောဟကို ပယ်ရှားရန်။ပ။ အနောတ္တပ္ပကို ပယ်ရှားရန် မဂ်ကို ပွားများပြီးသည် မဟုတ်ပါလော။ပ။ ဗောဇ္ဈင်တို့ကို ပွားများအပ်ကုန်ပြီးသည် မဟုတ်ပါလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဩဂ်ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ အရှင်ပရဝါဒီ ရဟန္တာသည် အနောတ္တပ္ပကို ပယ်ရှားရန် ဗောဇ္ဈင်တို့ကို ပွားများအပ်ကုန်ပြီး ဖြစ်ခဲ့ပါမူ ရဟန္တာအား သုက်နှင့် သုက်လွတ်မှုသည် ရှိ၏ဟု မဆိုသင့်။

သကဝါဒီ။ ။ ရဟန္တာအား သုက်နှင့် သုက်လွတ်မှုသည် ရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဩဂ် ရှိပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ ရဟန္တာသည် ရာဂကင်းပြီးသည် ဒေါသကင်းပြီးသည် မောဟကင်းပြီးသည် ပြုဖွယ်ကိစ္စကို ပြုပြီးသည် ခန္ဓာဝန်ကို ချအပ်ပြီးသည် မိမိ၏ အကျိုးစီးပွားကို ရပြီးသည် သံယောဇဉ် ကုန်ခန်းပြီးသည် ကောင်းစွာ သိ၍ လွတ်မြောက်ပြီးသည် အဝိဇ္ဇာတံခါးကျည်ကို ပစ်လွှတ်အပ်ပြီးသည် ကံသင်္ခါရကျိုးမြောင်းကို ဖျက်ဆီးအပ်ပြီးသည် တဏှာတံခါးတိုင်ကို နုတ်အပ်ပြီးသည် အောက်ပိုင်း သံယောဇဉ်ငါးပါး တံခါးရွက် မရှိသည် အရိယာဖြစ်သည် မာနတံခွန်ကို ချပြီးသည် ကျပြီးသော ခန္ဓာဝန်ရှိသည် မာနနှင့် မယှဉ်သည် အောင်ထိုက်သော ရန်ကို ကောင်းစွာ အောင်ပြီးသည် မဟုတ်ပါလော။ ထိုရဟန္တာသည် ဒုက္ခသစ္စာကို ပိုင်းခြား၍ သိပြီးသည် သမုဒယသစ္စာကို ပယ်ရှားပြီးသည် နိရောဓသစ္စာကို မျက်မှောက်ပြုပြီးသည် မဂ္ဂသစ္စာကို ပွားများအပ်ပြီးသည် မဟုတ်ပါလော။ အထူးသိထိုက်သော တရားကို အထူးသိပြီးသည် ပိုင်းခြား၍ သိထိုက်သော တရားကို ပိုင်းခြား၍ သိပြီးသည် ပယ်ရှားထိုက်သော တရားကို ပယ်ရှားပြီးသည် ပွားများထိုက်သော တရားကို ပွားများအပ်ပြီးသည် မျက်မှောက်ပြုထိုက်သော တရားကို မျက်မှောက်ပြုပြီးသည် မဟုတ်ပါလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဩဂ်ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ အရှင်ပရဝါဒီ ရဟန္တာသည် ရာဂကင်းပြီးသည် ဒေါသကင်းပြီးသည် မောဟကင်းပြီးသည် ပြုဖွယ်ကိစ္စကို ပြုပြီးသည်။ပ။ မျက်မှောက် ပြုထိုက်သော တရားကို မျက်မှောက်ပြုပြီးသည် ဖြစ်ခဲ့ပါမူ ရဟန္တာအား သုက်နှင့် သုက်လွတ်မှုသည် ရှိ၏ဟု မဆိုသင့်။

၃၁၂။ သကဝါဒီ။ ။ ရဟန္တာအား သုက်နှင့် သုက်လွတ်မှုသည် ရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ မိမိတရား (အရဟတ္တဖိုလ်) မျှ၌သာ ကျွမ်းကျင်သော ရဟန္တာအား သုက်နှင့် သုက်လွတ်မှုသည် ရှိ၏။^{၁၁} သူတစ်ပါး တရား (သမာပတ်ရှစ်ပါး) ၌ ကျွမ်းကျင်သော ရဟန္တာအား သုက်နှင့် သုက်လွတ်မှုသည် မရှိပါ။^{၁၂}

သကဝါဒီ။ ။ မိမိတရား (အရဟတ္တဖိုလ်) ၌ ကျွမ်းကျင်သော ရဟန္တာအား သုက်နှင့် သုက်လွတ်မှုသည် ရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဩဂ် ရှိပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ သူတစ်ပါးတရား (သမာပတ်ရှစ်ပါး) ၌ ကျွမ်းကျင်သော ရဟန္တာအား သုက်နှင့် သုက်လွတ်မှုသည် ရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ သူတစ်ပါးတရား (သမာပတ်ရှစ်ပါး) ၌ ကျွမ်းကျင်သော ရဟန္တာအား သုက်နှင့် သုက်လွတ်မှုသည် မရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဩဂ် မရှိပါ။

သကဝါဒီ။ ။ သူတစ်ပါးတရား (သမာပတ်ရှစ်ပါး) ၌ ကျွမ်းကျင်သော ရဟန္တာသည် ရာဂကို ပယ်ရှားအပ်ပြီးဖြစ်၍ ထိုရဟန္တာအား သုက်နှင့် သုက်လွတ်မှုသည် မရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ သြာ မရှိပါ။

သကဝါဒီ။ ။ မိမိတရား (အရဟတ္တဖိုလ်) ၌ ကျွမ်းကျင်သော ရဟန္တာသည် ရာဂကို ပယ်ရှားအပ်ပြီး ဖြစ်၍ ထိုရဟန္တာအား သုက်နှင့် သုက်လွတ်မှုသည် မရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။

သကဝါဒီ။ ။ သူတစ်ပါးတရား (သမာပတ်ရှစ်ပါး) ၌ ကျွမ်းကျင်သော ရဟန္တာသည် ဒေါသကို ပယ်ရှားအပ်ပြီးဖြစ်၍။ပ။ မောဟကို ပယ်ရှားအပ်ပြီးဖြစ်၍။ပ။ အနောတ္တပ္ပကို ပယ်ရှားအပ်ပြီးဖြစ်၍ ထိုရဟန္တာအား သုက်နှင့် သုက်လွတ်မှုသည် မရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ သြာ မရှိပါ။

သကဝါဒီ။ ။ မိမိတရား (အရဟတ္တဖိုလ်) ၌ ကျွမ်းကျင်သော ရဟန္တာသည် အနောတ္တပ္ပကို ပယ်ရှား အပ်ပြီးဖြစ်၍ ထိုရဟန္တာအား သုက်နှင့် သုက်လွတ်မှုသည် မရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ သူတစ်ပါးတရား (သမာပတ်ရှစ်ပါး) ၌ ကျွမ်းကျင်သော ရဟန္တာသည် ရာဂကို ပယ်ရှားရန် မဂ်ကို ပွားများအပ်ပြီးဖြစ်၍။ပ။ ဗောဇ္ဇင်တို့ကို ပွားများအပ်ကုန်ပြီး ဖြစ်၍။ပ။ ဒေါသကို ပယ်ရှားရန်။ပ။ မောဟကို ပယ်ရှားရန်။ပ။ အနောတ္တပ္ပကို ပယ်ရှားရန် မဂ်ကို ပွားများအပ်ပြီးဖြစ်၍။ပ။ ဗောဇ္ဇင်တို့ကို ပွားများအပ်ကုန်ပြီးဖြစ်၍ ထိုရဟန္တာအား သုက်နှင့် သုက်လွတ်မှုသည် မရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ သြာ မရှိပါ။

သကဝါဒီ။ ။ မိမိတရား (အရဟတ္တဖိုလ်) ၌ ကျွမ်းကျင်သော ရဟန္တာသည် အနောတ္တပ္ပကို ပယ်ရှား ရန် ဗောဇ္ဇင်တို့ကို ပွားများအပ်ကုန်ပြီးဖြစ်၍ ထိုရဟန္တာအား သုက်နှင့် သုက်လွတ်မှုသည် မရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ သူတစ်ပါးတရား (သမာပတ်ရှစ်ပါး) ၌ ကျွမ်းကျင်သော ရဟန္တာသည် ရာဂကင်းပြီးသူ ဒေါသကင်းပြီးသူ မောဟကင်းပြီးသူဖြစ်၍။ပ။ မျက်မှောက်ပြုထိုက်သော တရားကို မျက်မှောက်ပြုအပ်ပြီး သည် ဖြစ်၍ ထိုရဟန္တာအား သုက်နှင့် သုက်လွတ်မှုသည် မရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ သြာ မရှိပါ။

သကဝါဒီ။ ။ မိမိတရား (အရဟတ္တဖိုလ်) ၌ ကျွမ်းကျင်သော ရဟန္တာသည် ရာဂကင်းပြီးသူ ဒေါသ ကင်းပြီးသူ မောဟကင်းပြီးသူ ဖြစ်၍။ပ။ မျက်မှောက်ပြုထိုက်သော တရားကို မျက်မှောက်ပြုအပ်ပြီးသည် ဖြစ်၍ ထိုရဟန္တာအား သုက်နှင့် သုက်လွတ်မှုသည် မရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

၃၁၃။ သကဝါဒီ။ ။ ရဟန္တာအား သုက်နှင့် သုက်လွတ်မှုသည် ရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ သြာ ရှိပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ ရဟန်းတို့ သီလနှင့် ပြည့်စုံကုန်သော သတိရှိကုန်သော ဆင်ခြင်ဉာဏ် ရှိကုန်သော အကြင် ပုထုဇဉ်ရဟန်းတို့သည် အိပ်ပျော်ခြင်းသို့ ရောက်ကုန်၏။ ထိုရဟန်းတို့အား သုက်သည် မလွတ်။ ရဟန်းတို့ အကြင်သာသနာပရသေ့တို့သည် ကာမအာရုံတို့၌ ရာဂကင်းကုန်၏။ ထိုရသေ့တို့အားသော် လည်း သုက်သည် မလွတ်။ ရဟန်းတို့ ရဟန္တာအား သုက်သည် အကြင် လွတ်ရာ၏။ ထိုလွတ်ခြင်းသည်

အကြောင်းမဟုတ်၊ အရာ မဟုတ်ဟူ၍ မြတ်စွာဘုရား ဟောအပ်သော သုတ္တန် (ပါဠိ) ရှိသည်သာ မဟုတ်ပါလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ သြော် ရှိပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ ထို့ကြောင့်ပင် ရဟန္တာအား သုက်နှင့် သုက်လွတ်မှုသည် ရှိ၏ဟု မဆိုသင့်။

ပရဝါဒီ။ ။ ရဟန္တာအား သူတစ်ပါးတို့၏ ဖြစ်စေမှုသည် ရှိ၏ဟု မဆိုသင့်ပါသလော။

သကဝါဒီ။ ။ ဪ သြော် မဆိုသင့်ပါ။

ပရဝါဒီ။ ။ ရဟန္တာအား သင်္ကန်း ဆွမ်း ကျောင်း သူနာ၏ အထောက်အပံ့ အသက်၏ အရံအတား ဖြစ်သော ဆေးကို သူတစ်ပါးတို့သည် ဖြစ်စေအပ်ကုန်သည် မဟုတ်ပါလော။

သကဝါဒီ။ ။ ဪ သြော် ဖြစ်စေအပ်ပါကုန်၏။

ပရဝါဒီ။ ။ အရှင်သကဝါဒီ ရဟန္တာအား သင်္ကန်း ဆွမ်း ကျောင်း သူနာ၏ အထောက်အပံ့ အသက် ၏ အရံအတားဖြစ်သော ဆေးကို သူတစ်ပါးတို့ ဖြစ်စေခဲ့ကုန်မှု ထိုအကြောင်းကြောင့် ရဟန္တာအား သူတစ်ပါး၏ ဖြစ်စေမှုသည် ရှိ၏ဟု ဆိုသင့်၏။

သကဝါဒီ။ ။ ရဟန္တာအား သင်္ကန်း ဆွမ်း ကျောင်း သူနာ၏ အထောက်အပံ့ အသက်၏ အရံ အတားဖြစ်သော ဆေးကို သူတစ်ပါးတို့ ဖြစ်စေကုန်၏ဟု နှလုံးပြု၍ ရဟန္တာအား သူတစ်ပါးတို့၏ ဖြစ်စေ မှုသည် ရှိသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ သြော် ရှိပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ ရဟန္တာအား သောတာပတ္တိဖိုလ်ကို လည်းကောင်း၊ သကဒါဂါမိဖိုလ်ကို လည်းကောင်း၊ အနာဂါမိဖိုလ်ကို လည်းကောင်း၊ အရဟတ္တဖိုလ်ကို လည်းကောင်း သူတစ်ပါးတို့သည် ဖြစ်စေကုန်ရာ သလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

ပရူပဟာရကထာ ပြီး၏။

- ၁။ အရဟတ္တဖိုလ်သို့ မရောက်သေးဘဲလျက် ရောက်၏ဟု အမှတ်ရှိကုန် အဟရတ္တဖိုလ်ကို ရ၏ဟု အထင်ကြီးကုန်သည် ဖြစ်၍ အရဟတ္တဖိုလ်ကို ဝန်ခံကုန်သော ပုဂ္ဂိုလ်တို့၏ လည်းကောင်း၊ မိမိ၌ မရှိသော ဂုဏ်ကို ပလွှား ပြောဆိုလို၍ အရဟတ္တဖိုလ်ကို ဝန်ခံကုန်သော ပုဂ္ဂိုလ်တို့၏ လည်းကောင်း သုက်လွတ်ခြင်းကို မြင်ကြရကုန်၍ မာရ်နတ်၏ အသင်းဝင် ဖြစ်ကုန်သော နတ်တို့သည် ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်အား သုက်လွတ်ခြင်းကို ဖြစ်စေကုန်၏ဟု အယူရှိကုန်သော ပုဗ္ဗသေလိယ၊ အပရသေလိယဟူသော အန္ဓကဂိုဏ်းဝင် ပရဝါဒီဆရာတို့၏ အယူဝါဒကို ပယ်ဖျက်တော်မူလို၍ ဤပရူပဟာရကထာကို ဟောတော်မူသည်။
- ၂။ သုက်လွတ်မှု မည်သည့် ရာဂသမုဋ္ဌာန်သာ ဖြစ်သောကြောင့် သကဝါဒီက တစ်ဖန် ပြန်၍ မေးမြန်သည်။
- ၃။ နတ်တို့အား သုက်နှင့် သုက်လွတ်မှုမည်သည် မရှိနိုင်၊ သူတစ်ပါးတို့ သုက်ကို ယူ၍လည်း မဖြစ်စေနိုင်ကုန်၊ ရဟန္တာအား သုက်သည်ပင် မရှိရကား ပရဝါဒီက ပဋိက္ခေပပြု၍ ဖြေသည်။
- ၄။ မာရ်နတ်အသင်းဝင်နတ်တို့သည် ဖန်ဆင်း၍ ဖန်ဆင်း၍ သုက်ကို ဖြစ်စေကုန်၏ဟူသော အယူဖြင့် ပရဝါဒီက ဝန်ခံပြန်သည်။
- ၅။ ထောပတ်ဆီ စသည်တို့ကို မွေးညင်းတွင်းတို့ဖြင့် ဆောင်သွင်း ဖြစ်စေနိုင်ကုန်သကဲ့သို့ ဆောင်သွင်း ဖြစ်စေနိုင်ခြင်း မရှိသည်၏ အဖြစ်ကို မြင်၍ ပရဝါဒီက ပဋိက္ခေပပြု၍ ဖြေသည်။
- ၆။ ငါသည် ရဟန္တာဟုတ်လေသလော မဟုတ်လေသလောဟု ယုံမှားစေလိုသည်။
- ၇။ အဋ္ဌဝတ္ထုကဝိစိကိစ္ဆာကို ရည်ရွယ်၍ ပရဝါဒီက ပဋိက္ခေပပြုသည်။
- ၈။ တစ်ဖန် မေးမြန်းပြန်သော် မိန်းမယောက်ျားတို့၏ အမည်အနွယ်စသည်တို့၌ ဆုံးဖြတ်နိုင်ခြင်း မရှိသည်၏ အဖြစ်ကို ရည်ရွယ်၍ ပရဝါဒီက ဝန်ခံပြန်သည်။
- ၉။ ကျင်ကြီးကျင်ငယ်တို့၏ တည်ရာ အရပ်သည် ရှိသကဲ့သို့ သုက်၏ တည်ရာ ရှိသလောဟု မေးလိုရင်းဖြစ်သည်။
- ၁၀။ ပညာဝိမုတ္တရဟန္တာကို ရည်ရွယ်၍ ဆိုသည်။
- ၁၁။ ဥဘတောဘာဂဝိမုတ္တရဟန္တာကို ရည်ရွယ်၍ ဆိုသည်။

ကထာဝတ္ထုပြင်တော်

=== ၂ - ဒုတိယဝဂ် ===

(၁၁) ၂ - အညာဏကထာ°

၃၁၄။ သကဝါဒီ။ ။ ရဟန္တာအား မသိမှုသည် ရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ဪ ရှိပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ ရဟန္တာအား အဝိဇ္ဇာသည် အဝိဇ္ဇာယသည် အဝိဇ္ဇာယောဂသည် အဝိဇ္ဇာနုသယသည် အဝိဇ္ဇာပရိယုဋ္ဌာန်သည် အဝိဇ္ဇာသံယောဇဉ်သည် အဝိဇ္ဇာနိဝရဏသည် ရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။

သကဝါဒီ။ ။ ရဟန္တာအား အဝိဇ္ဇာသည် အဝိဇ္ဇာယသည် အဝိဇ္ဇာယောဂသည် အဝိဇ္ဇာနုသယသည် အဝိဇ္ဇာပရိယုဋ္ဌာန်သည် အဝိဇ္ဇာသံယောဇဉ်သည် အဝိဇ္ဇာနိဝရဏသည် မရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ မရှိပါ။

သကဝါဒီ။ ။ အရှင်ပရဝါဒီ ရဟန္တာအား အဝိဇ္ဇာသည် အဝိဇ္ဇာယသည် အဝိဇ္ဇာယောဂသည် အဝိဇ္ဇာနုသယသည် အဝိဇ္ဇာပရိယုဋ္ဌာန်သည် အဝိဇ္ဇာသံယောဇဉ်သည် အဝိဇ္ဇာနိဝရဏသည် မရှိခဲ့ပါမူ ရဟန္တာအား မသိမှု ရှိ၏ဟူ၍ မဆိုသင့်။

သကဝါဒီ။ ။ ပုထုဇဉ်အား မသိမှုသည် ရှိသည် ဖြစ်၍ ထိုပုထုဇဉ်အား အဝိဇ္ဇာသည် အဝိဇ္ဇာယသည် အဝိဇ္ဇာယောဂသည် အဝိဇ္ဇာနုသယသည် အဝိဇ္ဇာပရိယုဋ္ဌာန်သည် အဝိဇ္ဇာသံယောဇဉ်သည် အဝိဇ္ဇာနိဝရဏသည် ရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ရှိပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ ရဟန္တာအား မသိမှုရှိသည် ဖြစ်၍ ထိုရဟန္တာအား အဝိဇ္ဇာသည် အဝိဇ္ဇာယသည် အဝိဇ္ဇာယောဂသည် အဝိဇ္ဇာနုသယသည် အဝိဇ္ဇာပရိယုဋ္ဌာန်သည် အဝိဇ္ဇာသံယောဇဉ်သည် အဝိဇ္ဇာနိဝရဏသည် ရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ ရဟန္တာအား မသိမှုရှိသည် ဖြစ်ပါလျက် ထိုရဟန္တာအား အဝိဇ္ဇာသည် အဝိဇ္ဇာယသည် အဝိဇ္ဇာယောဂသည် အဝိဇ္ဇာနုသယသည် အဝိဇ္ဇာပရိယုဋ္ဌာန်သည် အဝိဇ္ဇာသံယောဇဉ်သည် အဝိဇ္ဇာနိဝရဏသည် မရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ မရှိပါ။

သကဝါဒီ။ ။ ပုထုဇဉ်အား မသိမှုရှိသည် ဖြစ်ပါလျက် ထိုပုထုဇဉ်အား အဝိဇ္ဇာသည် အဝိဇ္ဇာယသည် အဝိဇ္ဇာယောဂသည် အဝိဇ္ဇာနုသယသည် အဝိဇ္ဇာပရိယုဋ္ဌာန်သည် အဝိဇ္ဇာသံယောဇဉ်သည် အဝိဇ္ဇာနိဝရဏသည် မရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။

သကဝါဒီ။ ။ ရဟန္တာအား မသိမှု ရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ရှိပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ ရဟန္တာသည် မသိမှု နှိပ်စက်အပ်သည်ဖြစ်၍ (သူ့) အသက်ကို သတ်ရာသလော၊ မပေးအပ်သော (သူ့) ဥစ္စာကို ခိုးယူရာသလော၊ မုသားပြောဆိုရာသလော၊ ကုန်းစကားကို ပြောဆိုရာသလော၊ ကြမ်းတမ်းသော စကားကို ပြောဆိုရာသလော၊ အကျိုးမဲ့စကားကို ပြောဆိုရာသလော၊ အိမ်ခြံစပ်ကို ဖောက်ဖြတ်ရာသလော၊ တိုက်ခိုက်လုယူရာသလော၊ တစ်အိမ်တည်းကို လုယက်တိုက်ခိုက်ရာသလော၊ လမ်းခရီး၌ စောင့်၍ လုယူရာသလော၊ သူတစ်ပါးမယားကို သွားလာ ကျူးလွန်ရာသလော၊ ရွာ၌ ဖျက်ဆီးမှုကို ပြုရာသလော၊ နိဂုံး၌ ဖျက်ဆီးမှုကို ပြုရာသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။

သကဝါဒီ။ ။ ပုထုဇဉ်အား မသိမှုရှိသည် ဖြစ်၍ ပုထုဇဉ်သည် မသိမှု နှိပ်စက်အပ်သည် ဖြစ်ရကား (သူ့) အသက်ကို သတ်ရာသလော၊ မပေးအပ်သော (သူ့) ဥစ္စာကို ခိုးယူရာသလော၊ မုသားပြောဆိုရာသလော။ပ။ ရွာ၌ ဖျက်ဆီးမှုကို ပြုရာသလော၊ နိဂုံး၌ ဖျက်ဆီးမှုကို ပြုရာသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဩဋ္ဌာ ပြုရာပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ ရဟန္တာအား မသိမှုရှိသည် ဖြစ်၍ ရဟန္တာသည် မသိမှု နှိပ်စက်အပ်သည် ဖြစ်ရကား (သူ့) အသက်ကို သတ်ရာသလော၊ မပေးအပ်သော (သူ့) ဥစ္စာကို ခိုးယူရာသလော။ပ။ ရွာ၌ ဖျက်ဆီးမှုကို ပြုရာသလော၊ နိဂုံး၌ ဖျက်ဆီးမှုကို ပြုရာသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။

သကဝါဒီ။ ။ ရဟန္တာအား မသိမှုရှိသည် ဖြစ်၍ ရဟန္တာသည် မသိမှု နှိပ်စက်အပ်သည် ဖြစ်ပါလျက် (သူ့) အသက်ကို မသတ်ပါသလော၊ မပေးအပ်သော (သူ့) ဥစ္စာကို မခိုးယူပါသလော။ပ။ ရွာ၌ ဖျက်ဆီးမှုကို မပြုပါသလော၊ နိဂုံး၌ ဖျက်ဆီးမှုကို မပြုပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဩဋ္ဌာ မပြုပါ။

သကဝါဒီ။ ။ ပုထုဇဉ်အား မသိမှုသည် ရှိသည်ဖြစ်၍ ပုထုဇဉ်သည် မသိမှု နှိပ်စက်အပ်သည် ဖြစ်ပါလျက် (သူ့) အသက်ကို မသတ်ရာသလော၊ မပေးအပ်သော (သူ့) ဥစ္စာကို မခိုးယူရာသလော။ပ။ ရွာ၌ ဖျက်ဆီးမှုကို မပြုရာသလော၊ နိဂုံး၌ ဖျက်ဆီးမှုကို မပြုရာသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။

သကဝါဒီ။ ။ ရဟန္တာအား မသိမှုသည် ရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဩဋ္ဌာ ရှိပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ ရဟန္တာအား ဘုရား၌ မသိမှု တရား၌ မသိမှု သံဃာ၌ မသိမှု သိက္ခာ၌ မသိမှု ရှေ့အစွန်း၌ မသိမှု နောက်အစွန်း၌ မသိမှု ရှေ့အစွန်း နောက်အစွန်း၌ မသိမှု ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ် တရားတို့၌ မသိမှုသည် ရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။

သကဝါဒီ။ ။ ရဟန္တာအား ဘုရား၌ မသိမှု တရား၌ မသိမှု သံဃာ၌ မသိမှု သိက္ခာ၌ မသိမှု ရှေ့အစွန်း၌ မသိမှု နောက်အစွန်း၌ မသိမှု ရှေ့အစွန်း နောက်အစွန်း၌ မသိမှု ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်တရားတို့၌ မသိမှုသည် မရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဩဋ္ဌာ မရှိပါ။

သကဝါဒီ။ ။ အရှင်ပရဝါဒီ ရဟန္တာအား ဘုရား၌ မသိမှု တရား၌ မသိမှု သံဃာ၌ မသိမှု။ပ။ ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်တရားတို့၌ မသိမှု မရှိခဲ့ပါမူ ရဟန္တာအား မသိမှု ရှိ၏ဟူ၍ မဆိုသင့်။

သကဝါဒီ။ ။ ပုထုဇဉ်အား မသိမှုရှိသည်ဖြစ်၍ ထိုပုထုဇဉ်အား ဘုရား၌ မသိမှု တရား၌ မသိမှု သံဃာ၌ မသိမှု။ပ။ ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်တရားတို့၌ မသိမှုသည် ရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ သြော် ရှိပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ ရဟန္တာအား မသိမှုရှိသည် ဖြစ်၍ ထိုရဟန္တာအား ဘုရား၌ မသိမှု တရား၌ မသိမှု သံဃာ၌ မသိမှု။ပ။ ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်တရားတို့၌ မသိမှုသည် ရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ ရဟန္တာအား မသိမှုရှိသည် ဖြစ်ပါလျက် ထိုရဟန္တာအား ဘုရား၌ မသိမှု တရား၌ မသိမှု သံဃာ၌ မသိမှု။ပ။ ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်တရားတို့၌ မသိမှုသည် မရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ သြော် မရှိပါ။

သကဝါဒီ။ ။ ပုထုဇဉ်အား မသိမှုရှိသည် ဖြစ်ပါလျက် ထိုပုထုဇဉ်အား ဘုရား၌ မသိမှု တရား၌ မသိမှု သံဃာ၌ မသိမှု။ပ။ ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်တရားတို့၌ မသိမှုသည် မရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။

၃၁၅။ သကဝါဒီ။ ။ ရဟန္တာအား မသိမှုသည် ရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ သြော် ရှိပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ ရဟန္တာသည် ရာဂကို ပယ်ရှားအပ်ပြီးသည် အမြစ်ရင်းကို အကြွင်းမဲ့ ဖြတ်အပ်ပြီး သည် နုတ်ပြီးသော ထန်းပင်ရာကဲ့သို့ ပြုလုပ်အပ်ပြီးသည် နောက်ထပ် မဖြစ်အောင် ပြုအပ်ပြီးသည် နောင်အခါ မဖြစ်ခြင်း သဘောရှိသည် မဟုတ်ပါလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ သြော်ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ အရှင်ပရဝါဒီ ရဟန္တာသည် ရာဂကို ပယ်ရှားအပ်ပြီးသည် အမြစ်ရင်းကို အကြွင်းမဲ့ ဖြတ်အပ်ပြီးသည် နုတ်ပြီးသော ထန်းပင်ရာကဲ့သို့ ပြုလုပ်အပ်ပြီးသည် နောက်ထပ် မဖြစ်အောင် ပြုအပ် ပြီးသည် နောင်အခါ မဖြစ်ခြင်းသဘောရှိသည် ဖြစ်ခဲ့ပါမူ ရဟန္တာအား မသိမှုရှိ၏ဟူ၍ မဆိုသင့်။

သကဝါဒီ။ ။ ရဟန္တာအား မသိမှုသည် ရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ သြော် ရှိပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ ရဟန္တာသည် ဒေါသကို ပယ်ရှားအပ်ပြီးသည်။ပ။ မောဟကို ပယ်ရှားအပ်ပြီးသည်။ပ။ အနောတ္တပ္ပကို ပယ်ရှားအပ်ပြီးသည် အမြစ်ရင်းကို အကြွင်းမဲ့ ပယ်ဖြတ်အပ်ပြီးသည် နုတ်ပြီးသော ထန်းပင်ရာ ကဲ့သို့ ပြုလုပ်အပ်ပြီးသည် နောက်ထပ် မဖြစ်အောင် ပြုအပ်ပြီးသည် နောင်အခါ မဖြစ်ခြင်း သဘောရှိသည် မဟုတ်ပါလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ သြော်ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ အရှင်ပရဝါဒီ ရဟန္တာသည် အနောတ္တပ္ပကို ပယ်ရှားအပ်ပြီးသည် အမြစ်ရင်းကို အကြွင်းမဲ့ ပယ်ဖြတ်အပ်ပြီးသည် နုတ်ပြီးသော ထန်းပင်ရာကဲ့သို့ ပြုလုပ်အပ်ပြီးသည် နောက်ထပ် မဖြစ် အောင် ပြုအပ်ပြီးသည် နောင်အခါ မဖြစ်ခြင်းသဘောရှိသည် ဖြစ်ခဲ့ပါမူ ရဟန္တာအား မသိမှုရှိ၏ဟု မဆိုသင့်။

သကဝါဒီ။ ။ ရဟန္တာအား မသိမှုသည် ရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ သြော် ရှိပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ ရဟန္တာသည် ရာဂကို ပယ်ရှားရန် မဂ်ကို ပွားများအပ်ပြီး မဟုတ်ပါလော။ပ။ ဗောဇ္ဈင် တို့ကို ပွားများအပ်ကုန်ပြီး မဟုတ်ပါလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဩော်ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ အရှင်ပရဝါဒီ ရဟန္တာသည် ရာဂကို ပယ်ရှားရန် ဗောဇ္ဈင်တို့ကို ပွားများအပ်ကုန်ပြီး ဖြစ်ခဲ့ပါမူ ရဟန္တာအား မသိမှု ရှိ၏ဟု မဆိုသင့်။

သကဝါဒီ။ ။ ရဟန္တာအား မသိမှုသည် ရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဩော် ရှိပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ ရဟန္တာသည် ဒေါသကို ပယ်ရှားရန်။ပ။ မောဟကို ပယ်ရှားရန်။ပ။ အနောတ္တပ္ပကို ပယ်ရှားရန် မဂ်ကို ပွားများပြီး မဟုတ်ပါလော။ပ။ ဗောဇ္ဈင်တို့ကို ပွားများအပ်ကုန်ပြီး မဟုတ်ပါလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဩော်ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ အရှင်ပရဝါဒီ ရဟန္တာသည် အနောတ္တပ္ပကို ပယ်ရှားရန် ဗောဇ္ဈင်တို့ကို ပွားများအပ် ကုန်ပြီး ဖြစ်ခဲ့ကုန်မူ ရဟန္တာအား မသိမှု ရှိ၏ဟူ၍ မဆိုသင့်။

သကဝါဒီ။ ။ ရဟန္တာအား မသိမှု ရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဩော် ရှိပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ ရဟန္တာသည် ရာဂကင်းပြီးသည် ဒေါသကင်းပြီးသည် မောဟကင်းပြီးသည်။ပ။ မျက်မှောက် ပြုထိုက်သော တရားကို မျက်မှောက် ပြုအပ်ပြီးသည် မဟုတ်ပါလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဩော်ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ အရှင်ပရဝါဒီ ရဟန္တာသည် ရာဂကင်းပြီးသည်။ပ။ မျက်မှောက် ပြုထိုက်သော တရား ကို မျက်မှောက်ပြုပြီးသည် ဖြစ်ခဲ့ပါမူ ရဟန္တာအား မသိမှု ရှိ၏ဟူ၍ မဆိုသင့်။

၃၁၆။ သကဝါဒီ။ ။ ရဟန္တာအား မသိမှု ရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ မိမိတရား (အရဟတ္တဖိုလ်) ၌ ကျွမ်းကျင်သော ရဟန္တာအား မသိမှုရှိ၍ သူတစ်ပါး တရား (သမာပတ်ရှစ်ပါး) ၌ ကျွမ်းကျင်သော ရဟန္တာအား မသိမှု မရှိ။

သကဝါဒီ။ ။ မိမိတရား (အရဟတ္တဖိုလ်) ၌ ကျွမ်းကျင်သော ရဟန္တာအား မသိမှုသည် ရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဩော် ရှိပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ သူတစ်ပါးတရား (သမာပတ်ရှစ်ပါး) ၌ ကျွမ်းကျင်သော ရဟန္တာအား မသိမှုသည် ရှိပါ သလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ သူတစ်ပါးတရား (သမာပတ်ရှစ်ပါး) ၌ ကျွမ်းကျင်သော ရဟန္တာအား မသိမှုသည် မရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဩော် မရှိပါ။

သကဝါဒီ။ ။ မိမိတရား (အရဟတ္တဖိုလ်) ၌ ကျွမ်းကျင်သော ရဟန္တာအား မသိမှုသည် မရှိပါ သလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ သူတစ်ပါးတရား (သမာပတ်ရှစ်ပါး) ၌ ကျွမ်းကျင်သော ရဟန္တာသည် ရာဂကို ပယ်ရှား အပ်ပြီးဖြစ်၍ ထိုရဟန္တာအား မသိမှုသည် မရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ သြော် မရှိပါ။

သကဝါဒီ။ ။ မိမိတရား (အရဟတ္တဖိုလ်) ၌ ကျွမ်းကျင်သော ရဟန္တာသည် ရာဂကို ပယ်ရှားအပ်ပြီး ဖြစ်၍ ထိုရဟန္တာအား မသိမှုသည် မရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ သူတစ်ပါးတရား (သမာပတ်ရှစ်ပါး) ၌ ကျွမ်းကျင်သော ရဟန္တာသည် ဒေါသကို ပယ်ရှားအပ်ပြီး ဖြစ်၍ မောဟကို ပယ်ရှားအပ်ပြီး ဖြစ်၍။ပ။ အနောတ္တပ္ပကို ပယ်ရှားအပ်ပြီးဖြစ်၍ ထိုရဟန္တာအား မသိမှုသည် မရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ သြော် မရှိပါ။

သကဝါဒီ။ ။ မိမိတရား (အရဟတ္တဖိုလ်) ၌ ကျွမ်းကျင်သော ရဟန္တာသည် အနောတ္တပ္ပကို ပယ်ရှား အပ်ပြီးဖြစ်၍ ထိုရဟန္တာအား မသိမှုသည် မရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ သူတစ်ပါးတရား (သမာပတ်ရှစ်ပါး) ၌ ကျွမ်းကျင်သော ရဟန္တာသည် ရာဂကို ပယ်ရှားရန် မဂ်ကို ပွားများအပ်ပြီးဖြစ်၍။ပ။ ဗောဇ္ဇင်တို့ကို ပွားများအပ်ကုန်ပြီး ဖြစ်၍။ပ။ ဒေါသကို ပယ်ရှားရန်။ မောဟကို ပယ်ရှားရန်။ အနောတ္တပ္ပကို ပယ်ရှားရန် မဂ်ကို ပွားများအပ်ပြီးဖြစ်၍။ပ။ ဗောဇ္ဇင်တို့ကို ပွားများအပ်ကုန်ပြီးဖြစ်၍ ထိုရဟန္တာအား မသိမှုသည် မရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ သြော် မရှိပါ။

သကဝါဒီ။ ။ မိမိတရား (အရဟတ္တဖိုလ်) ၌ ကျွမ်းကျင်သော ရဟန္တာသည် အနောတ္တပ္ပကို ပယ်ရှား ရန် ဗောဇ္ဇင်တို့ကို ပွားများအပ်ကုန်ပြီးဖြစ်၍ ထိုရဟန္တာအား မသိမှုသည် မရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ သူတစ်ပါးတရား (သမာပတ်ရှစ်ပါး) ၌ ကျွမ်းကျင်သော ရဟန္တာသည် ရာဂကင်းပြီး သည် ဒေါသကင်းပြီးသည် မောဟကင်းပြီးသည် ဖြစ်၍။ပ။ မျက်မှောက်ပြုထိုက်သော တရားကို မျက်မှောက် ပြုအပ်ပြီးသည် ဖြစ်၍ ထိုရဟန္တာအား မသိမှုသည် မရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ သြော် မရှိပါ။

သကဝါဒီ။ ။ မိမိတရား (အရဟတ္တဖိုလ်) ၌ ကျွမ်းကျင်သော ရဟန္တာသည် ရာဂကင်းပြီးသည် ဒေါသ ကင်းပြီးသည် မောဟကင်းပြီးသည် ဖြစ်၍။ပ။ မျက်မှောက်ပြုထိုက်သော တရားကို မျက်မှောက်ပြုပြီး သည် ဖြစ်၍ ထိုရဟန္တာအား မသိမှုသည် မရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

၃၁၇။ သကဝါဒီ။ ။ ရဟန္တာအား မသိမှုသည် ရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ သြော် ရှိပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ “ရဟန်းတို့ သိသူမြင်သူအားသာ အာသဝေါကုန်၏ဟု ငါ ဆို၏။ မသိသူ မမြင်သူအား ငါမဆို။ ရဟန်းတို့ အဘယ်ကို သိသူ အဘယ်ကို မြင်သူအား အာသဝေါကုန်မှု ဖြစ်နိုင်သနည်း၊ ရဟန်းတို့ ‘ဤကား ရုပ်၊ ဤကား ရုပ်ဖြစ်ပေါ်ခြင်း၊ ဤကား ရုပ်ချုပ်ခြင်း။ ဤကား ဝေဒနာ။ ဤကား သညာ။ ဤကား သင်္ခါရတို့။ ဤကား ဝိညာဏ်၊ ဤကား ဝိညာဏ်ဖြစ်ပေါ်ခြင်း၊ ဤကား ဝိညာဏ် ချုပ်ခြင်း’ ဟု

ဤသို့ သိသူ မြင်သူအား အာသဝေါကုန်မှု ဖြစ်နိုင်၏။ ရဟန်းတို့ ဤသို့ သိသူ မြင်သူအားသာ အာသဝေါကုန်၏ဟု ငါ ဆို၏” ဟူ၍ မြတ်စွာဘုရား ဟောကြားအပ်သော သုတ္တန် (ပါဠိ) ရှိသည်သာ မဟုတ်ပါလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ငြိမ် ရှိပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ ထို့ကြောင့် ရဟန္တာအား မသိမှုသည် ရှိ၏ဟု မဆိုသင့်။

သကဝါဒီ။ ။ ရဟန္တာအား မသိမှုသည် ရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ငြိမ် ရှိပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ “ရဟန်းတို့ သိသူ မြင်သူအားသာ အာသဝေါကုန်၏ဟု ငါ ဆို၏။ မသိသူ မမြင်သူ အား ငါ မဆို။ ရဟန်းတို့ အဘယ်ကို သိသူ အဘယ်ကို မြင်သူအား အာသဝေါကုန်မှု ဖြစ်နိုင်သနည်း။ ရဟန်းတို့ ‘ဤကား ဆင်းရဲတည်း’ ဟု သိသူ မြင်သူအား အာသဝေါကုန်၏။ ‘ဤကား ဆင်းရဲဖြစ်ပေါ်ကြောင်းတည်း’ ဟု သိသူ မြင်သူအား အာသဝေါကုန်၏။ ‘ဤကား ဆင်းရဲချုပ်ရာ (နိဗ္ဗာန်)တည်း’ ဟု သိသူ မြင်သူအား အာသဝေါကုန်၏။ ‘ဤကား ဆင်းရဲချုပ်ရာ (နိဗ္ဗာန်) သို့ ရောက်ကြောင်း အကျင့်တည်း’ ဟု သိသူ မြင်သူအားသာ အာသဝေါကုန်၏’ ဟု ငါ ဆို၏” ဟူ၍ မြတ်စွာဘုရား ဟောအပ်သော သုတ္တန် (ပါဠိ) ရှိသည် သာ မဟုတ်ပါလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ငြိမ် ရှိပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ ထို့ကြောင့် ရဟန္တာအား မသိမှုသည် ရှိ၏ဟု မဆိုသင့်။

သကဝါဒီ။ ။ ရဟန္တာအား မသိမှုသည် ရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ငြိမ် ရှိပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ “ရဟန်းတို့ အလုံးစုံကို အထူးမသိသေးလျှင် ပိုင်းခြား၍ မသိသေးလျှင် မကင်းနိုင်သေးလျှင် မပယ်နိုင်သေးလျှင် ဆင်းရဲကုန်ခြင်းငှါ မထိုက်။ ရဟန်းတို့ အလုံးစုံကို အထူးသိလျှင် ပိုင်းခြား၍ သိလျှင် ကင်းနိုင်လျှင် ပယ်နိုင်လျှင် ဆင်းရဲကုန်ခြင်းငှါ ထိုက်၏” ဟူ၍ မြတ်စွာဘုရား ဟောအပ်သော သုတ္တန် (ပါဠိ) ရှိသည်သာလျှင် မဟုတ်ပါလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ငြိမ် ရှိပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ ထို့ကြောင့် ရဟန္တာအား မသိမှုသည် ရှိ၏ဟု မဆိုသင့်။

သကဝါဒီ။ ။ ရဟန္တာအား မသိမှုသည် ရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ငြိမ် ရှိပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ “ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည် သောတာပတ္တိမဂ်ဉာဏ်ကို ရသည်နှင့် တစ်ပြိုင်နက်သာလျှင် သက္ကာယဒိဋ္ဌိ၊ ဝိစိကိစ္ဆာ၊ သီလဗ္ဗတပရာမာသ ဤတရားသုံးပါးတို့ကို ပယ်စွန့်အပ်ကုန်၏။ ကိလေသာ စိုးစဉ်းမျှ ရှိစေကာမူ အပါယ်လေးပါးတို့မှ လွတ်၏။ (အာနန္တရိကကံငါးပါးနှင့် နိယတမိစ္ဆာဒိဋ္ဌိဟူသော) ခြောက်ပါးသော တရားတို့ကို မပြုတော့ပြီ” ဟူ၍ မြတ်စွာဘုရား ဟောအပ်သော သုတ္တန် (ပါဠိ) ရှိသည် သာ မဟုတ်ပါလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ငြိမ် ရှိပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ ထို့ကြောင့်ပင် ရဟန္တာအား မသိမှုသည် ရှိ၏ဟု မဆိုသင့်။

သကဝါဒီ။ ။ ရဟန္တာအား မသိမှုသည် ရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ခြော် ရှိပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ “ရဟန်းတို့ အကြင်အခါ၌ အရိယာသာဝကအား ‘အလုံးစုံသော တရားသည် ဖြစ်ပေါ်ခြင်း သဘောရှိ၏။ ထိုဖြစ်ပေါ်ခြင်း သဘောရှိသော တရား အားလုံးသည် ချုပ်ပျောက်ခြင်း သဘောရှိ၏’ ဟူ၍ (ကိလေသာမြူ) အညစ်အကြေး ကင်းစင်သော တရားမျက်စိသည် ဖြစ်ပေါ်၏။ ရဟန်းတို့ (ထိုအခါ၌) အရိယာသည် သောတာပတ္တိမဂ်ဉာဏ် ဖြစ်ပေါ်သည်နှင့် တစ်ပြိုင်နက် သက္ကာယဒိဋ္ဌိ၊ ဝိစိကိစ္ဆာ၊ သီလဗ္ဗတပရာမာသဟူသော သံယောဇဉ် သုံးပါးတို့ကို ပယ်စွန့်အပ်ကုန်၏” ဟူ၍ မြတ်စွာဘုရား ဟောအပ်သော သုတ္တန် (ပါဠိ) ရှိသည်သာ မဟုတ်ပါလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ခြော် ရှိပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ ထို့ကြောင့်ပင် ရဟန္တာအား မသိမှုသည်ရှိ၏ဟု မဆိုသင့်။

ပရဝါဒီ။ ။ ရဟန္တာအား မသိမှုသည် ရှိ၏ဟု မဆိုသင့်ပါသလော။

သကဝါဒီ။ ။ ဪ မဆိုသင့်ပါ။

ပရဝါဒီ။ ။ ရဟန္တာသည် မိန်းမယောက်ျားတို့၏ အမည်အနွယ်ကို မသိရာသည် မဟုတ်ပါလော၊ ခရီးလမ်း ဟုတ်သည် ခရီးလမ်း မဟုတ်သည်ကို မသိရာသည် မဟုတ်ပါလော၊ မြက် ထင်း တောစိုးသစ်ပင်တို့၏ အမည်ကို မသိရာသည် မဟုတ်ပါလော။

သကဝါဒီ။ ။ ဪ ဟုတ်ပါ၏။

ပရဝါဒီ။ ။ အရှင်သကဝါဒီ ရဟန္တာသည် မိန်းမယောက်ျားတို့၏ အမည်အနွယ်ကို မသိခဲ့ပါမူ ခရီးလမ်း ဟုတ်သည် ခရီးလမ်း မဟုတ်သည်ကို မသိခဲ့ပါမူ မြက် ထင်း တောစိုးသစ်ပင်တို့၏ အမည်ကို မသိခဲ့ပါမူ ထိုအကြောင်းကြောင့် ရဟန္တာအား မသိမှုသည် ရှိ၏ဟူ၍ ဆိုသင့်၏။

သကဝါဒီ။ ။ ရဟန္တာသည် မိန်းမယောက်ျားတို့၏ အမည်အနွယ်ကို မသိရာ၊ ခရီးလမ်းဟုတ်သည် ခရီးလမ်း မဟုတ်သည်ကို မသိရာ၊ မြက် ထင်း တောစိုးသစ်ပင်တို့၏ အမည်ကို မသိရာ၊ ထို့ကြောင့် ရဟန္တာအား မသိမှုသည် ရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ခြော် ရှိပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ ရဟန္တာသည် သောတာပတ္တိဖိုလ်ကို လည်းကောင်း၊ သကဒါဂါမိဖိုလ်ကို လည်းကောင်း၊ အနာဂါမိဖိုလ်ကို လည်းကောင်း၊ အရဟတ္တဖိုလ်ကို လည်းကောင်း မသိရာသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

အညာဏကထာ ပြီး၏။

၁။ ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်အား ယောက်ျားမိန်းမ စသည်တို့၏ အမည်အနွယ် အစရှိသည်တို့၌ ဉာဏ်၏ ဖြစ်ခြင်းမရှိသောကြောင့် အညာဏ= မသိခြင်း၊ ဉာဏ်၏ ဆန့်ကျင်ဘက် မောဟရှိ၏။ ယောက်ျားမိန်းမ စသည်တို့၏ အမည်အနွယ် စသည်တို့၌ ဆုံးဖြတ်နိုင်ခြင်း မရှိသောကြောင့် ကင်္ခါ= တွေးတော ယုံမှားမှု ရှိ၏။ ထိုရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်တို့အား ထိုယောက်ျားမိန်းမစသည်တို့၏ အမည်အနွယ် စသောဝတ္ထုတို့ကို သူတစ်ပါးတို့က ထင်စွာ ပြုကြရကုန်၏။ ပြောကြားကြရကုန်၏။ ထို့ကြောင့် ထိုရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်တို့အား ပရဝိတာရဏ= သူတစ်ပါးတို့က ထင်ရှားပြသ ပြောကြားရခြင်း ရှိ၏ဟု အယူရှိကြကုန်သော ပုဗ္ဗသေဝိယအစရှိကုန်သော ပရဝါဒီ ဆရာတို့၏ ထိုအယူကို ပယ်ခြင်း အကျိုးငှါ ဤအညာဏကထာ၊ ကင်္ခါကထာ၊ ပရဝိတာရဏကထာ သုံးရပ်ကို ဟောကြားတော်မူလေသည်။

ကထာဝတ္ထုပါဠိတော်

=== ၂ - ဒုတိယဝဂ် ===

(၁၂) ၃ - ကဒီကထာ

၃၁၈။ သကဝါဒီ။ ။ ရဟန္တာအား တွေးတောယုံမှားမှု ‘ကဒီ’ သည် ရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ဪ ရှိပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ ရဟန္တာအား ဝိစိကိစ္ဆာ ဝိစိကိစ္ဆာသောင်းကျန်းမှု ဝိစိကိစ္ဆာသံယောဇဉ် ဝိစိကိစ္ဆာနိဝရဏ သည် ရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ ရဟန္တာအား ဝိစိကိစ္ဆာ ဝိစိကိစ္ဆာသောင်းကျန်းမှု ဝိစိကိစ္ဆာသံယောဇဉ် ဝိစိကိစ္ဆာနိဝရဏ သည် မရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ မရှိပါ။

သကဝါဒီ။ ။ အရှင်ပရဝါဒီ ရဟန္တာအား ဝိစိကိစ္ဆာ ဝိစိကိစ္ဆာသောင်းကျန်းမှု ဝိစိကိစ္ဆာသံယောဇဉ် ဝိစိကိစ္ဆာနိဝရဏ မရှိခဲ့ပါမူ ရဟန္တာအား တွေးတော ယုံမှားမှုသည် ရှိ၏ဟူ၍ မဆိုသင့်။

သကဝါဒီ။ ။ ပုထုဇဉ်အား တွေးတော ယုံမှားမှု ရှိသည်ဖြစ်၍ ထိုပုထုဇဉ်အား ဝိစိကိစ္ဆာ ဝိစိကိစ္ဆာ သောင်းကျန်းမှု ဝိစိကိစ္ဆာသံယောဇဉ် ဝိစိကိစ္ဆာနိဝရဏသည် ရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ရှိပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ ရဟန္တာအား တွေးတောယုံမှားမှု ရှိသည် ဖြစ်၍ ထိုရဟန္တာအား ဝိစိကိစ္ဆာ ဝိစိကိစ္ဆာ သောင်းကျန်းမှု ဝိစိကိစ္ဆာသံယောဇဉ် ဝိစိကိစ္ဆာနိဝရဏသည် ရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ ရဟန္တာအား တွေးတောယုံမှားမှု ရှိသည် ဖြစ်ပါလျက် ထိုရဟန္တာအား ဝိစိကိစ္ဆာ ဝိစိကိစ္ဆာသောင်းကျန်းမှု ဝိစိကိစ္ဆာသံယောဇဉ် ဝိစိကိစ္ဆာနိဝရဏသည် မရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ မရှိပါ။

သကဝါဒီ။ ။ ပုထုဇဉ်အား တွေးတောယုံမှားမှု ရှိသည် ဖြစ်ပါလျက် ထိုပုထုဇဉ်အား ဝိစိကိစ္ဆာ ဝိစိကိစ္ဆာသောင်းကျန်းမှု ဝိစိကိစ္ဆာသံယောဇဉ် ဝိစိကိစ္ဆာနိဝရဏသည် မရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ ရဟန္တာအား တွေးတောယုံမှားမှုသည် ရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ရှိပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ ရဟန္တာအား ဘုရား၌ တွေးတောယုံမှားမှု တရား၌ တွေးတောယုံမှားမှု သံယာဉ် တွေးတောယုံမှားမှု အကျင့် ‘သိက္ခာ’ ၌ တွေးတောယုံမှားမှု ရှေ့အစွန်း၌ တွေးတောယုံမှားမှု နောက် အစွန်း၌ တွေးတောယုံမှားမှု ရှေ့အစွန်း နောက်အစွန်း၌ တွေးတောယုံမှားမှု ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်တရားတို့၌ တွေးတောယုံမှားမှုသည် ရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။ သကဝါဒီ။ ။ရဟန္တာအား ဘုရား၌ တွေးတောယုံမှားမှု တရား
၌ တွေးတောယုံမှားမှု။ပ။ ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်တရားတို့၌ တွေးတောယုံမှားမှုသည် မရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ မရှိပါ။

သကဝါဒီ။ ။ အရှင်ပရဝါဒီ ရဟန္တာအား ဘုရား၌ တွေးတောယုံမှားမှု တရား၌ တွေးတောယုံမှားမှု
။ပ။ ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်တရားတို့၌ တွေးတောယုံမှားမှု မရှိခဲ့ပါမူ ရဟန္တာအား တွေးတော ယုံမှားမှုရှိ၏ဟု
မဆိုသင့်။

သကဝါဒီ။ ။ ပုထုဇဉ်အား တွေးတော ယုံမှားမှုရှိသည် ဖြစ်၍ ထိုပုထုဇဉ်အား ဘုရား၌ တွေးတော
ယုံမှားမှု တရား၌ တွေးတောယုံမှားမှု။ပ။ ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်တရားတို့၌ တွေးတော ယုံမှားမှုသည် ရှိပါ
သလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ရှိပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ ရဟန္တာအား တွေးတော ယုံမှားမှုရှိသည် ဖြစ်၍ ထိုရဟန္တာအား ဘုရား၌ တွေးတော
ယုံမှားမှု တရား၌ တွေးတောယုံမှားမှု။ပ။ ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်တရားတို့၌ တွေးတော ယုံမှားမှုသည် ရှိပါ
သလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။

သကဝါဒီ။ ။ ရဟန္တာအား တွေးတော ယုံမှားမှုရှိသည် ဖြစ်ပါလျက် ထိုရဟန္တာအား ဘုရား၌
တွေးတော ယုံမှားမှု တရား၌ တွေးတောယုံမှားမှု။ပ။ ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်တရားတို့၌ တွေးတောယုံမှားမှု မရှိပါ
သလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ မရှိပါ။

သကဝါဒီ။ ။ ပုထုဇဉ်အား တွေးတော ယုံမှားမှုရှိသည် ဖြစ်ပါလျက် ထိုပုထုဇဉ်အား ဘုရား၌
တွေးတော ယုံမှားမှု တရား၌ တွေးတောယုံမှားမှု။ပ။ ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်တရားတို့၌ တွေးတော ယုံမှားမှုသည်
မရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

၃၁၉။ သကဝါဒီ။ ။ ရဟန္တာအား တွေးတော ယုံမှားမှု ရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ရှိပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ ရဟန္တာသည် ရာဂကို ပယ်ရှားပြီးသည် အမြစ်ရင်းကို အကြွင်းမဲ့ ဖြတ်အပ်ပြီးသည်
နုတ်ပြီးသော ထန်းပင်ရာကဲ့သို့ ပြုလုပ်အပ်ပြီးသည် နောက်ထပ် မဖြစ်အောင် ပြုအပ်ပြီးသည် နောင်အခါ
မဖြစ်ခြင်း သဘောရှိသည် မဟုတ်ပါလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ဖြတ်ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ အရှင်ပရဝါဒီ ရဟန္တာသည် ရာဂကို ပယ်ရှားပြီးသည် အမြစ်ရင်းကို အကြွင်းမဲ့
ဖြတ်အပ်ပြီးသည် နုတ်ပြီးသော ထန်းပင်ရာကဲ့သို့ ပြုလုပ်အပ်ပြီးသည် နောက်ထပ် မဖြစ်အောင် ပြုလုပ်
အပ်ပြီးသည် နောင်အခါ မဖြစ်ခြင်းသဘော ရှိသည် ဖြစ်ခဲ့ပါမူ ရဟန္တာအား တွေးတော ယုံမှားမှု ရှိ၏
ဟူ၍ မဆိုသင့်။

သကဝါဒီ။ ။ ရဟန္တာအား တွေးတောယုံမှားမှု ရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ရှိပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ ရဟန္တာသည် ဒေါသကို ပယ်ရှားအပ်ပြီးသည်။ပ။ မောဟကို ပယ်ရှားအပ်ပြီးသည်။ပ။ အနောတ္တပ္ပကို ပယ်ရှားအပ်ပြီးသည်။ပ။ ရာဂကို ပယ်ရှားရန် မဂ်ကို ပွားများအပ်ပြီးသည်။ပ။ ဗောဇ္ဈင်တို့ကို ပွားများအပ်ကုန်ပြီးသည်။ပ။ ဒေါသကို ပယ်ရှားရန်။ပ။ အနောတ္တပ္ပကို ပယ်ရှားရန် မဂ်ကိုပွားများအပ်ပြီးသည်။ပ။ ဗောဇ္ဈင်တို့ကို ပွားများအပ်ကုန်ပြီးသည် မဟုတ်ပါလော။ ရဟန္တာသည် ရာဂကင်းပြီးသည် ဒေါသကင်းပြီးသည် မောဟကင်းပြီးသည်။ပ။ မျက်မှောက်ပြုထိုက်သော တရားကို မျက်မှောက်ပြုအပ်ပြီးသည် မဟုတ်ပါလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဩဂ္ဂဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ အရှင်ပရဝါဒီ ရဟန္တာသည် ရာဂကင်းပြီးသည် ဒေါသကင်းပြီးသည် မောဟကင်းပြီးသည်။ပ။ မျက်မှောက် ပြုထိုက်သော တရားကို မျက်မှောက် ပြုအပ်ပြီးသည် ဖြစ်ခဲ့ပါမူ ရဟန္တာအား တွေးတော ယုံမှားမှု ရှိ၏ဟု မဆိုသင့်။

၃၂၀။ သကဝါဒီ။ ။ ရဟန္တာအား တွေးတော ယုံမှားမှုသည် ရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ မိမိတရား (အရဟတ္တဖိုလ်) ၌ ကျွမ်းကျင်သော ရဟန္တာအား တွေးတော ယုံမှားမှုရှိ၍ သူတစ်ပါး တရား (သမာပတ်) ရှစ်ပါး၌ ကျွမ်းကျင်သော ရဟန္တာအား တွေးတောယုံမှားမှု မရှိ။

သကဝါဒီ။ ။ မိမိတရား (အရဟတ္တဖိုလ်) ၌ ကျွမ်းကျင်သော ရဟန္တာအား တွေးတော ယုံမှားမှုသည် ရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဩဂ္ဂ ရှိပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ သူတစ်ပါးတရား (သမာပတ်ရှစ်ပါး) ၌ ကျွမ်းကျင်သော ရဟန္တာအား တွေးတော ယုံမှားမှုသည် ရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ သူတစ်ပါးတရား (သမာပတ်ရှစ်ပါး) ၌ ကျွမ်းကျင်သော ရဟန္တာအား တွေးတော ယုံမှားမှုသည် မရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဩဂ္ဂ မရှိပါ။

သကဝါဒီ။ ။ မိမိတရား (အရဟတ္တဖိုလ်) ၌ ကျွမ်းကျင်သော ရဟန္တာအား တွေးတော ယုံမှားမှုသည် မရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ မိမိတရား (အရဟတ္တဖိုလ်) ၌ ကျွမ်းကျင်သော ရဟန္တာသည် ရာဂကို ပယ်ရှားအပ်ပြီးသည် ဖြစ်ပါလျက် ထိုရဟန္တာအား တွေးတော ယုံမှားမှု ရှိပါသေးသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဩဂ္ဂ ရှိပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ သူတစ်ပါးတရား (သမာပတ်ရှစ်ပါး) ၌ ကျွမ်းကျင်သော ရဟန္တာသည် ရာဂကို ပယ်ရှားအပ်ပြီးသည် ဖြစ်ပါလျက် ထိုရဟန္တာအား တွေးတော ယုံမှားမှုသည် ရှိပါသေးသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ မိမိတရား (အရဟတ္တဖိုလ်) ၌ ကျွမ်းကျင်သော ရဟန္တာသည် ဒေါသကို ပယ်ရှားအပ်ပြီးသည်။ပ။ မောဟကို ပယ်ရှားအပ်ပြီးသည်။ပ။ အနောတ္တပ္ပကို ပယ်ရှားအပ်ပြီးသည်။ပ။ ရာဂကို ပယ်ရှားရန် မဂ်ကို ပွားများအပ်ပြီးသည်။ပ။ ဗောဇ္ဈင်တို့ကို ပွားများအပ်ပြီးကုန်သည်။ပ။ ဒေါသကို ပယ်ရှားရန် ။ပ။ မောဟကို ပယ်ရှားရန်။ပ။ အနောတ္တပ္ပကို ပယ်ရှားရန် မဂ်ကို ပွားများအပ်ပြီးသည်။ပ။ ဗောဇ္ဈင်

တို့ကို ပွားများအပ်ကုန်ပြီးသည် ဖြစ်ပါလျက်။ပ။ မိမိတရား (အရဟတ္တဖိုလ်) ၌ ကျွမ်းကျင်သော ရဟန္တာအား ရာဂကင်းပြီးသည် ဒေါသကင်းပြီးသည် မောဟကင်းပြီးသည်။ပ။ မျက်မှောက်ပြုထိုက်သော တရားကို မျက်မှောက်ပြုအပ်ပြီးသည် ဖြစ်ပါလျက် ထိုရဟန္တာအား တွေးတော ယုံမှားမှုသည် ရှိပါသေးသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဩော် ရှိပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ သူတစ်ပါးတရား (သမာပတ်ရှစ်ပါး) ၌ ကျွမ်းကျင်သော ရဟန္တာအား ရာဂ ကင်းပြီးသည် ဒေါသကင်းပြီးသည် မောဟကင်းပြီးသည်။ပ။ မျက်မှောက် ပြုထိုက်သော တရားကို မျက်မှောက် ပြုအပ်ပြီးသည် ဖြစ်ပါလျက် ထိုရဟန္တာအား တွေးတော ယုံမှားမှု ရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ သူတစ်ပါးတရား (သမာပတ်ရှစ်ပါး) ၌ ကျွမ်းကျင်သော ရဟန္တာသည် ရာဂကို ပယ်ရှားအပ်ပြီးသည် ဖြစ်၍ ထိုရဟန္တာအား တွေးတော ယုံမှားမှု မရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဩော် မရှိပါ။

သကဝါဒီ။ ။ မိမိတရား (အရဟတ္တဖိုလ်) ၌ ကျွမ်းကျင်သော ရဟန္တာသည် ရာဂကို ပယ်ရှားအပ်ပြီးသည် ဖြစ်၍ ထိုရဟန္တာအား တွေးတောယုံမှားမှု မရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ သူတစ်ပါးတရား (သမာပတ်ရှစ်ပါး) ၌ ကျွမ်းကျင်သော ရဟန္တာသည် ဒေါသကို ပယ်ရှားအပ်ပြီးသည်။ပ။ မောဟကို ပယ်ရှားအပ်ပြီးသည်။ပ။ အနောတ္တပ္ပကို ပယ်ရှားအပ်ပြီးသည်။ပ။ ရာဂကို ပယ်ရှားရန် မဂ်ကို ပွားများအပ်ပြီးသည်။ပ။ ဗောဇ္ဈင်တို့ကို ပွားများအပ်ကုန်ပြီးသည်။ပ။ ဒေါသကို ပယ်ရှားရန်။ပ။ မောဟကို ပယ်ရှားရန်။ပ။ အနောတ္တပ္ပကို ပယ်ရှားရန် မဂ်ကို ပွားများအပ်ပြီးသည်။ပ။ ဗောဇ္ဈင်တို့ကို ပွားများအပ်ကုန်ပြီးသည် ဖြစ်၍။ပ။ သူတစ်ပါးတရား (သမာပတ်ရှစ်ပါး) ၌ ကျွမ်းကျင်သော ရဟန္တာသည် ရာဂကင်းပြီးသည် ဒေါသကင်းပြီးသည် မောဟကင်းပြီးသည်။ပ။ မျက်မှောက် ပြုထိုက်သော တရားကို မျက်မှောက်ပြုအပ်ပြီးသည် ဖြစ်၍ ထိုရဟန္တာအား တွေးတောယုံမှားမှု မရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဩော် မရှိပါ။

သကဝါဒီ။ ။ မိမိတရား (အရဟတ္တဖိုလ်) ၌ ကျွမ်းကျင်သော ရဟန္တာအား ရာဂကင်းပြီးသည် ဒေါသကင်းပြီးသည် မောဟကင်းပြီးသည်။ပ။ မျက်မှောက်ပြုထိုက်သော တရားကို မျက်မှောက် ပြုအပ်ပြီးသည် ဖြစ်၍ ထိုရဟန္တာအား တွေးတောယုံမှားမှု မရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

၃၂၁။ သကဝါဒီ။ ။ ရဟန္တာအား တွေးတောယုံမှားမှု ရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဩော် ရှိပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ “ရဟန်းတို့ သိသူမြင်သူအားသာ အာသဝေါတို့၏ ကုန်ခြင်းကို ငါ ဆို၏။ မသိသူ မမြင်သူအား ငါ မဆို။ ရဟန်းတို့ အဘယ်ကို သိသူမြင်သူအား အာသဝေါတို့၏ ကုန်ခြင်းသည် ဖြစ်သနည်း၊ ဤကား ရုပ်။ပ။ ဤကား ဝိညာဏ်ချုပ်ခြင်းဟု ဤသို့ သိသူမြင်သူအား အာသဝေါကုန်မှု ဖြစ်နိုင်၏” ဟူ၍ မြတ်စွာဘုရား ဟောအပ်သော သုတ္တန် (ပါဠိ) ရှိသည်သာ မဟုတ်ပါလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဩော် ရှိပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ ထို့ကြောင့်ပင် ရဟန္တာအား တွေးတော ယုံမှားမှု ရှိ၏ဟု မဆိုသင့်။

သကဝါဒီ။ ။ ရဟန္တာအား တွေးတောယုံမှားမှု ရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ဪ ရှိပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ “ရဟန်းတို့ သိသူမြင်သူအားသာ အာသဝေါတို့၏ ကုန်ခြင်းကို ငါ ဆို၏။ မသိသူ မမြင်သူအား ငါ မဆို။ ရဟန်းတို့ အဘယ်ကို သိသူမြင်သူအား အာသဝေါတို့၏ ကုန်ခြင်းသည် ဖြစ် သနည်း၊ ရဟန်းတို့ ဤကား ဆင်းရဲတည်း။။ပ။ ဤကား ဆင်းရဲချုပ်ရာ (နိဗ္ဗာန်) သို့ ရောက်ကြောင်း အကျင့်တည်းဟု သိသူမြင်သူအားသာ အာသဝေါတို့၏ ကုန်ခြင်းသည် ဖြစ်၏။ ရဟန်းတို့ ဤသို့ သိသူ မြင်သူအား အာသဝေါတို့၏ ကုန်ခြင်းသည် ဖြစ်၏” ဟူ၍ မြတ်စွာဘုရားသည် ဟောအပ်သော သုတ္တန် (ပါဠိ) ရှိသည်သာ မဟုတ်ပါလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ဪ ရှိပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ ထို့ကြောင့်ပင် ရဟန္တာအား တွေးတော ယုံမှားမှု ရှိ၏ဟု မဆိုသင့်။

သကဝါဒီ။ ။ ရဟန္တာအား တွေးတောယုံမှားမှု ရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ဪ ရှိပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ “ရဟန်းတို့ အလုံးစုံကို အထူးမသိသေးလျှင် ပိုင်းခြား၍ မသိသေးလျှင် မခွဲနိုင်သေး လျှင် မပယ်နိုင်သေးလျှင် ဆင်းရဲကုန်ခြင်းငှါ မထိုက်၊ ရဟန်းတို့ အလုံးစုံကို အထူးသိလျှင် ပိုင်းခြား၍ သိလျှင် ခွဲနိုင်လျှင် ပယ်နိုင်လျှင် ဆင်းရဲကုန်ခြင်းငှါ ထိုက်၏” ဟူ၍ မြတ်စွာဘုရား ဟောအပ်သော သုတ္တန် (ပါဠိ) ရှိသည်သာ မဟုတ်ပါလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ဪ ရှိပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ ထို့ကြောင့်ပင် ရဟန္တာအား တွေးတောယုံမှားမှု ရှိ၏ဟု မဆိုသင့်။

သကဝါဒီ။ ။ ရဟန္တာအား တွေးတောယုံမှားမှု ရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ဪ ရှိပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည် သောတာပတ္တိမဂ်ဉာဏ်ကို ရသည်နှင့် တစ်ပြိုင်နက်သာလျှင်။။ပ။ (အာနန္ဒရိက ကံငါးပါးနှင့် နိယတမိစ္ဆာဒိဋ္ဌိဟူသော) ခြောက်ပါးသော တရားတို့ကို မပြုတော့ပြီ” ဟူ၍ မြတ်စွာဘုရား ဟောအပ်သော သုတ္တန် (ပါဠိ) ရှိသည်သာ မဟုတ်ပါလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ဪ ရှိပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ ထို့ကြောင့်ပင် ရဟန္တာအား တွေးတော ယုံမှားမှု ရှိ၏ဟု မဆိုသင့်။

သကဝါဒီ။ ။ ရဟန္တာအား တွေးတောယုံမှားမှု ရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ဪ ရှိပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ “ရဟန်းတို့ အကြင်အခါ၌ အရိယာသာဝကအား အလုံးစုံသော တရားသည် ဖြစ်ခြင်း သဘော ရှိ၏။ ထိုဖြစ်ခြင်းသဘောရှိသော တရားအားလုံးသည် ချုပ်ခြင်းသဘောရှိ၏ ဟူ၍ (ကိလေသာ) မြူ အညစ်အကြေး ကင်းစင်သော တရားမျက်စိသည် ဖြစ်ပေါ်၏။

ရဟန်းတို့ ထိုအခါ အရိယာသာဝကသည် သောတာပတ္တိမဂ်ဉာဏ် ဖြစ်ပေါ်သည်နှင့် တစ်ပြိုင်နက် သက္ကာယဒိဋ္ဌိ၊ ဝိစိကိစ္ဆာ၊ သီလဗ္ဗတပရာမာသဟူသော သံယောဇဉ်သုံးပါးတို့ကို ပယ်ရှားအပ်ကုန်၏” ဟူ၍ မြတ်စွာဘုရား ဟောအပ်သော သုတ္တန် (ပါဠိ) ရှိသည်သာ မဟုတ်ပါလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ဪ ရှိပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ ထို့ကြောင့်ပင် ရဟန္တာအား တွေးတောယုံမှားမှု ရှိ၏ဟု မဆိုသင့်။

သကဝါဒီ။ ။ ရဟန္တာအား တွေးတောယုံမှားမှု ရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ငြိမ် ရှိပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ “အကြင်အခါ၌ ကိလေသာကို ပူပန်စေတတ်သော လုံ့လရှိသော မကောင်းမှုကို ရှို့မြှိုက်တတ်သော မကောင်းမှုမှ အပပြုပြီးသော ရဟန္တာအား စင်စစ်အားဖြင့် (ဗောဓိပက္ခိယ) တရား သုံးဆယ့်ခုနစ်ပါးတို့သည် ထင်ရှားဖြစ်ပေါ် လာကုန်၏။ ထိုအခါ အကြောင်းနှင့်တကွ ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ် တရားကို အပြားအားဖြင့် သိသောကြောင့် ထိုမကောင်းမှုမှ အပပြုပြီးသော ရဟန္တာအား ယုံမှားခြင်း အားလုံးတို့သည် ကင်းပျောက်ကုန်၏။ အကြင် အခါ၌ ကိလေသာကို ပူပန်စေတတ်သော လုံ့လရှိသော မကောင်းမှုကို ရှို့မြှိုက်တတ်သော မကောင်းမှုမှ အပပြုပြီးသော ရဟန္တာအား စင်စစ်အားဖြင့် (ဗောဓိပက္ခိယ) တရားသုံးဆယ့်ခုနစ်ပါးတို့သည် ထင်ရှားဖြစ်ပေါ်လာကုန်၏။ ထိုအခါ (အဝိဇ္ဇာစသော) အကြောင်းတရားတို့၏ ကုန်ရာနိဗ္ဗာန်ကို သိသောကြောင့် ထိုမကောင်းမှုမှ အပပြုပြီးသော ရဟန္တာအား ယုံမှားခြင်း အားလုံးတို့သည် ကင်းပျောက်ကုန်၏။ အကြင်အခါ၌ ကိလေသာကို ပူပန်စေတတ်သော လုံ့လရှိသော မကောင်းမှုကို ရှို့မြှိုက်တတ်သောမကောင်းမှုမှ အပပြုပြီးသော ရဟန္တာအား စင်စစ်အားဖြင့် (ဗောဓိပက္ခိယ) တရားသုံးဆယ့်ခုနစ်ပါးတို့သည် ထင်ရှားဖြစ်ပေါ်လာကုန်၏။ ထိုအခါ ‘ကောင်းကင်ကို တောက်ပစေသော နေမင်းသည် အမှိုက်တိုက်ကို ဖျက်ဆီးလျက် တည်နေသကဲ့သို့’ (ထိုရဟန္တာသည်) မာရ်စစ်သည်ကို ဖျက်ဆီးလျက် တည်၏။ ဤပစ္စုပ္ပန် အတ္တဘော၌ လည်းကောင်း၊ အတိတ် အနာဂတ် အတ္တဘော၌ လည်းကောင်း မိမိအတ္တဘော၌ ရအပ်သည်လည်း ဖြစ်ကုန်သော သူတစ်ပါး အတ္တဘော၌ ရအပ်သည်လည်း ဖြစ်ကုန်သော ယုံမှားခြင်း အားလုံးတို့သည် ရှို့ကုန်၏။ သမထဝိပဿနာဖြင့် မကောင်း မှု ဒုစရိုက်ကို ရှို့မြှိုက်ကြပြီးလျှင် သမ္ပပ္ပဓာန်လုံ့လရှိကြကုန်လျက် မဂ်တည်းဟူသော ဗြဟ္မစရိယကို ကျင့်သုံး ရရှိကြသူ ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည် ထိုယုံမှားမှု အားလုံးတို့ကို ပယ်စွန့်နိုင်ကြကုန်၏။ တွေးတောယုံမှားမှု ရှိသည်ဖြစ်၍ ဖြစ်သော သတ္တဝါတို့တွင် အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည် တွေးတော ယုံမှားမှုကို လွန်မြောက်ကြ ကုန်၏။ ယုံမှားသံသယ ကင်းကြကုန်၏။ ယုံမှားမှုနှင့် မယှဉ်ကြကုန်၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်တို့အား ပေးလှူခြင်းသည် များမြတ်သော အကျိုးရှိ၏။ ဤသာသနာတော်၌ တရားကို ထင်ရှားစေကုန်သော ဂုဏ်နှင့် ပြည့်စုံသည့် ဤသို့သော တပည့်သာဝကတို့ ရှိပါကုန်၏။ ထိုတပည့် သာဝကတို့တွင် တစ်စုံတစ်ယောက်သော တပည့် သာဝကသည် (ဘုရားစသည်၌) အဘယ်သို့ ယုံမှားတော့ အံ့နည်း၊ မယုံမှားတော့သည်သာ ဖြစ်၏။ ဩယလေးပါးကို ကူးမြောက်ပြီးသော ဝိစိကိစ္ဆာကို ဖြတ်တောက်ပြီးသော မာရ်ငါးပါးတို့ကို အောင်တော် မူသော လူသုံးပါးတို့ထက် မြတ်တော်မူသော မြတ်စွာဘုရားကို အကျွန်ုပ်တို့သည် ရှိခိုးကြပါကုန်စို့” ဟူ၍ မြတ်စွာဘုရားဟောအပ်သော သုတ္တန် (ပါဠိ) ရှိသည်သာ မဟုတ်ပါ လော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ငြိမ် ရှိပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ ထို့ကြောင့်ပင် ရဟန္တာအား တွေးတောယုံမှားမှု ရှိ၏ဟု မဆိုသင့်။

ပရဝါဒီ။ ။ ရဟန္တာအား တွေးတောယုံမှားမှု ရှိ၏ဟု မဆိုသင့်ပါသလော။

သကဝါဒီ။ ။ ဪ မဆိုသင့်ပါ။

ပရဝါဒီ။ ။ ရဟန္တာသည် မိန်းမယောက်ျားတို့၏ အမည်အနွယ်၌ တွေးတောရာသည် မဟုတ်ပါ လော၊ ခရီးလမ်းဟုတ်သည် ခရီးလမ်း မဟုတ်သည်၌ တွေးတောရာသည် မဟုတ်ပါလော၊ မြက် ထင်း တောစိုးသစ်ပင်တို့၏ အမည်၌ တွေးတောရာသည် မဟုတ်ပါလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ဟုတ်ပါ၏။

ပရဝါဒီ။ ။ အရှင်သကဝါဒီ ရဟန္တာသည် မိန်းမယောက်ျားတို့၏ အမည်အနွယ်၌ တွေးတောယုံမှား ခဲ့ပါမူ ခရီးလမ်း ဟုတ်သည် ခရီးလမ်း မဟုတ်သည်၌ တွေးတော ယုံမှားခဲ့ပါမူ မြက် ထင်း တောစိုး

သစ်ပင်တို့၏ အမည်၌ တွေးတော ယုံမှားခဲ့ပါမူ ထိုအကြောင်းကြောင့် ရဟန္တာအား တွေးတောယုံမှားမှု ရှိ၏ဟု ဆိုသင့်၏။

သကဝါဒီ။ ။ ရဟန္တာသည် မိန်းယောက်ျားတို့၏ အမည်အနွယ်၌ တွေးတော ယုံမှားရာ၏။ ခရီးလမ်း ဟုတ်သည် ခရီးလမ်း မဟုတ်သည်၌ တွေးတော ယုံမှားရာ၏။ မြက် ထင်း တောစိုးသစ်ပင်တို့၏ အမည်၌ တွေးတော ယုံမှားရာ၏။ ထိုအကြောင်းကြောင့် ရဟန္တာအား တွေးတောယုံမှားမှု ရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ခြေ ရှိပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ ရဟန္တာသည် သောတာပတ္တဖိုလ်၌ လည်းကောင်း၊ သကဒါဂါမိဖိုလ်၌ လည်းကောင်း၊ အနာဂါမိဖိုလ်၌ လည်းကောင်း၊ အရဟတ္တဖိုလ်၌ လည်းကောင်း တွေးတော ယုံမှားရာသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

ကင်္ခါကထာ ပြီး၏။

ကထာဝတ္ထုပါဠိတော်

=== ၂ - ဒုတိယဝဂ် ===

(၁၃) ၄ - ပရဝိတာရဏကထာ

၃၂၂။ သကဝါဒီ။ ။ ရဟန္တာအား သူတစ်ပါးတို့၏ ပြောပြမှုသည် ရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ငြိမ် ရှိပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ ရဟန္တာသည် သူတစ်ပါးတို့ ဆွဲဆောင်ခံရသူ သူတစ်ပါးတို့ ယုံကြည်စေအပ်သူ သူတစ်ပါးဟူသော အကြောင်းရှိသူ သူတစ်ပါးနှင့်စပ်၍ ဖြစ်သူ တွေဝေသူ ဆင်ခြင်မှု မရှိသူ ဖြစ်၍ မသိပါ မမြင်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ ရဟန္တာသည် သူတစ်ပါးတို့ ဆွဲဆောင်ခံရသူ သူတစ်ပါးတို့ မယုံကြည်စေအပ်သူ သူတစ်ပါးဟူသော အကြောင်း မရှိသူ သူတစ်ပါးနှင့် စပ်၍ မဖြစ်သူ မတွေဝေသူ ဆင်ခြင်မှုရှိသူ ဖြစ်၍ သိသည် မြင်သည် မဟုတ်ပါလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ငြိမ်ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ အရှင်ပရဝါဒီ ရဟန္တာသည် သူတစ်ပါးတို့ ဆွဲဆောင်ခံရသူ သူတစ်ပါးတို့ မယုံကြည် စေအပ်သူ သူတစ်ပါးဟူသော အကြောင်း မရှိသူ သူတစ်ပါးနှင့်စပ်၍ မဖြစ်သူ မတွေဝေသူ ဆင်ခြင်မှု ရှိသူ ဖြစ်၍ သိခဲ့ မြင်ခဲ့ပါမူ ရဟန္တာအား သူတစ်ပါးတို့၏ ပြောပြမှုသည် ရှိ၏ဟု မဆိုသင့်။

သကဝါဒီ။ ။ ပုထုဇဉ်အား သူတစ်ပါးတို့ ပြောပြမှု ရှိသည် ဖြစ်၍ ထိုပုထုဇဉ်သည်လည်း သူတစ်ပါး တို့ ဆွဲဆောင်ခံရသူ သူတစ်ပါးတို့ ယုံကြည်စေအပ်သူ သူတစ်ပါးဟူသော အကြောင်းရှိသူ သူတစ်ပါးနှင့် စပ်၍ဖြစ်သူ တွေဝေသူ ဆင်ခြင်မှု မရှိသူ ဖြစ်၍ မသိပါ မမြင်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ငြိမ်ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ ရဟန္တာအား သူတစ်ပါးတို့ ပြောပြမှု ရှိသည် ဖြစ်၍ ထိုရဟန္တာသည်လည်း သူတစ်ပါး တို့ ဆွဲဆောင်ခံရသူ သူတစ်ပါးတို့ ယုံကြည်စေအပ်သူ သူတစ်ပါးဟူသော အကြောင်းရှိသူ သူတစ်ပါးနှင့် စပ်၍ဖြစ်သူ တွေဝေသူ ဆင်ခြင်မှု မရှိသူ ဖြစ်၍ မသိပါ မမြင်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ ရဟန္တာအား သူတစ်ပါးတို့၏ ပြောပြမှု ရှိသည်ဖြစ်ပါလျက် ထိုရဟန္တာသည်ကား သူတစ်ပါးတို့ ဆွဲဆောင် မခံရသူ သူတစ်ပါးတို့ မယုံကြည်စေအပ်သူ သူတစ်ပါးဟူသော အကြောင်း မရှိသူ သူတစ်ပါးနှင့် စပ်၍ မဖြစ်သူ မတွေဝေသူ ဆင်ခြင်မှု မရှိသူ ဖြစ်၍ သိပါ မြင်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ငြိမ်ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ ပုထုဇဉ်အား သူတစ်ပါးတို့၏ ပြောပြမှု ရှိသည်ဖြစ်ပါလျက် ပုထုဇဉ်သည်ကား သူတစ်ပါးတို့ ဆွဲဆောင် မခံရသူ သူတစ်ပါးတို့ မယုံကြည်စေအပ်သူ သူတစ်ပါးဟူသော အကြောင်း မရှိသူ သူတစ်ပါးနှင့် စပ်၍ မဖြစ်သူ မတွေဝေသူ ဆင်ခြင်မှု ရှိသူ ဖြစ်၍ သိပါ မြင်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ ရဟန္တာအား သူတစ်ပါးတို့၏ ပြောပြမှုသည် ရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ သြော် ရှိပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ ရဟန္တာအား ဘုရား၌ သူတစ်ပါးတို့ ပြောပြမှု တရား၌ သူတစ်ပါးတို့ ပြောပြမှု သံဃာ၌ သူတစ်ပါးတို့ ပြောပြမှု အကျင့် 'သိက္ခာ' ၌ သူတစ်ပါးတို့ ပြောပြမှု ရှေ့အစွန်း၌ သူတစ်ပါးတို့ ပြောပြမှု နောက်အစွန်း၌ သူတစ်ပါးတို့ ပြောပြမှု ရှေ့အစွန်း နောက်အစွန်း၌ သူတစ်ပါးတို့ ပြောပြမှု ပဋိစ္စ သမုပ္ပါဒ်တရားတို့၌ သူတစ်ပါးတို့ ပြောပြမှုသည် ရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ ရဟန္တာအား ဘုရား၌ သူတစ်ပါးတို့ ပြောပြမှု တရား၌ သူတစ်ပါးတို့ ပြောပြမှု။ပ။ ပဋိစ္စ သမုပ္ပါဒ်တရားတို့၌ သူတစ်ပါးတို့ ပြောပြမှုသည် မရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ သြော် မရှိပါ။

သကဝါဒီ။ ။ အရှင်ပရဝါဒီ ရဟန္တာအား ဘုရား၌ သူတစ်ပါးတို့ ပြောပြမှု တရား၌ သူတစ်ပါးတို့ ပြောပြမှု။ပ။ ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ် တရားတို့၌ သူတစ်ပါးတို့ ပြောပြမှု မရှိခဲ့ပါမူ ရဟန္တာအား သူတစ်ပါးတို့ ပြောပြမှု ရှိ၏ ဟူ၍ မဆိုသင့်။

သကဝါဒီ။ ။ ပုထုဇဉ်အား သူတစ်ပါးတို့ ပြောပြမှုသည် ရှိသည်ဖြစ်၍ ထိုပုထုဇဉ်အား ဘုရား၌ သူတစ်ပါးတို့ ပြောပြမှု တရား၌ သူတစ်ပါးတို့ ပြောပြမှု။ပ။ ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်တရားတို့၌ သူတစ်ပါးတို့ ပြောပြမှုသည် ရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ သြော် ရှိပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ ရဟန္တာအား သူတစ်ပါးတို့ ပြောပြမှု ရှိသည် ဖြစ်၍ ထိုရဟန္တာအား ဘုရား၌ သူတစ်ပါးတို့ ပြောပြမှု တရား၌ သူတစ်ပါးတို့ ပြောပြမှု။ပ။ ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်တရားတို့၌ သူတစ်ပါးတို့ ပြောပြမှုသည် ရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ ရဟန္တာအား သူတစ်ပါးတို့ ပြောပြမှုရှိသည် ဖြစ်ပါလျက် ထိုရဟန္တာအား ဘုရား၌ သူတစ်ပါးတို့ ပြောပြမှု တရား၌ သူတစ်ပါးတို့ ပြောပြမှု။ပ။ ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်တရားတို့၌ သူတစ်ပါးတို့ ပြောပြမှုသည် မရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ သြော် မရှိပါ။

သကဝါဒီ။ ။ ပုထုဇဉ်အား သူတစ်ပါးတို့ ပြောပြမှုရှိသည် ဖြစ်ပါလျက် ထိုပုထုဇဉ်အား ဘုရား၌ သူတစ်ပါးတို့ ပြောပြမှု တရား၌ သူတစ်ပါးတို့ ပြောပြမှု။ပ။ ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်တရားတို့၌ သူတစ်ပါးတို့ ပြောပြမှုသည် မရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

၃၂၃။ သကဝါဒီ။ ။ ရဟန္တာအား သူတစ်ပါးတို့၏ ပြောပြမှု ရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ သြော် ရှိပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ ရဟန္တာသည် ရာဂကို ပယ်ရှားအပ်ပြီးသည် အမြစ်ရင်းကို အကြွင်းမဲ့ ဖြတ်အပ်ပြီးသည် နှုတ်ပြီးသော ထန်းပင်ရာကဲ့သို့ ပြုလုပ်အပ်ပြီးသည် နောက်ထပ် မဖြစ်အောင် ပြုအပ်ပြီးသည် နောင်အခါ မဖြစ်ခြင်း သဘောရှိသည် မဟုတ်ပါလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ သြော်ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ အရှင်ပရဝါဒီ ရဟန္တာသည် ရာဂကို ပယ်ရှားအပ်ပြီးသည် အမြစ်ရင်းကို အကြွင်းမဲ့ ဖြတ်အပ်ပြီးသည် နုတ်ပြီးသော ထန်းပင်ရာကဲ့သို့ ပြုအပ်ပြီးသည် နောက်ထပ် မဖြစ်အောင် ပြုအပ်ပြီး သည် နောင်အခါ မဖြစ်ခြင်း သဘောရှိသည် ဖြစ်ခဲ့ပါမူ ရဟန္တာအား သူတစ်ပါးတို့ ပြောပြမှုသည် ရှိ၏ ဟူ၍ မဆိုသင့်။

သကဝါဒီ။ ။ ရဟန္တာအား သူတစ်ပါးတို့၏ ပြောပြမှုသည် ရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ဪ ရှိပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ ရဟန္တာသည် ဒေါသကို ပယ်ရှားအပ်ပြီးသည်။ပ။ မောဟကို ပယ်ရှားအပ်ပြီးသည်။ပ။ အနောတ္တပ္ပကို ပယ်ရှားအပ်ပြီးသည် အမြစ်ရင်းကို အကြွင်းမဲ့ ဖြတ်အပ်ပြီးသည် နုတ်ပြီးသော ထန်းပင်ရာ ကဲ့သို့ ပြုလုပ်အပ်ပြီးသည် နောက်ထပ် မဖြစ်အောင် ပြုအပ်ပြီးသည် နောင်အခါ မဖြစ်ခြင်း သဘော ရှိသည် ဖြစ်၍။ပ။ ရာဂကို ပယ်ရှားရန် မဂ်ကို ပွားများအပ်ပြီးသည်။ပ။ ဗောဇ္ဈင်တို့ကို ပွားများအပ်ကုန်ပြီး သည်။ပ။ ဒေါသကို ပယ်ရှားရန်။ပ။ အနောတ္တပ္ပကို ပယ်ရှားရန် မဂ်ကို ပွားများအပ်ကုန်ပြီးသည်။ပ။ ဗောဇ္ဈင်တို့ကို ပွားများအပ်ကုန်ပြီးသည် ဖြစ်၍။ပ။ ရဟန္တာသည် ရာဂကင်းပြီးသည် ဒေါသကင်းပြီးသည် မောဟကင်းပြီးသည်။ပ။ မျက်မှောက် ပြုထိုက်သော တရားကို မျက်မှောက် ပြုအပ်ပြီးသည် မဟုတ်ပါ လော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ဪ ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ အရှင်ပရဝါဒီ ရဟန္တာသည် ရာဂကင်းပြီးသည် ဒေါသကင်းပြီးသည် မောဟကင်းပြီး သည် မျက်မှောက် ပြုထိုက်သော တရားကို မျက်မှောက်ပြုပြီးသည် ဖြစ်ခဲ့ပါမူ ရဟန္တာအား သူတစ်ပါးတို့ ၏ ပြောပြမှုသည် ရှိ၏ဟူ၍ မဆိုသင့်။

၃၂၄။ သကဝါဒီ။ ။ ရဟန္တာအား သူတစ်ပါးတို့၏ ပြောပြမှုသည် ရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ မိမိတရား (အရဟတ္တဖိုလ်) ၌ ကျွမ်းကျင်သော ရဟန္တာအား သူတစ်ပါးတို့၏ ပြောပြမှု သည် ရှိပါ၏။ သူတစ်ပါးတရား (သမာပတ်ရှစ်ပါး)တို့၌ ကျွမ်းကျင်သော ရဟန္တာအား သူတစ်ပါးတို့၏ ပြောပြမှုသည် မရှိပါ။

သကဝါဒီ။ ။ မိမိတရား (အရဟတ္တဖိုလ်) ၌ ကျွမ်းကျင်သော ရဟန္တာအား သူတစ်ပါးတို့၏ ပြောပြမှု သည် ရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ဪ ရှိပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ သူတစ်ပါးတရား (သမာပတ်ရှစ်ပါး) ၌ ကျွမ်းကျင်သော ရဟန္တာအား သူတစ်ပါးတို့ ပြောပြမှုသည် ရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ သူတစ်ပါးတရား (သမာပတ်ရှစ်ပါး) ၌ ကျွမ်းကျင်သော ရဟန္တာအား သူတစ်ပါးတို့၏ ပြောပြမှုသည် မရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ဪ မရှိပါ။

သကဝါဒီ။ ။ မိမိတရား (အရဟတ္တဖိုလ်) ၌ ကျွမ်းကျင်သော ရဟန္တာအား သူတစ်ပါးတို့၏ ပြောပြမှု သည် မရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

၃၂၅။ သကဝါဒီ။ ။ ရဟန္တာအား သူတစ်ပါးတို့၏ ပြောပြမှုသည် ရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ခြေရံ ရှိပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ “ရဟန်းတို့ သိသူမြင်သူအားသာ အာသဝေါတို့၏ ကုန်ခြင်းကို ငါ ဆို၏။ မသိသူ မမြင်သူအား ငါ မဆို။ ရဟန်းတို့ အဘယ်ကို သိသူမြင်သူအား အာသဝေါတို့၏ ကုန်ခြင်းသည် ဖြစ်သနည်း၊ ဤကား ရုပ်။ပ။ ‘ဤကားဝိညာဏ်၏ ချုပ်ခြင်း’ ဟု ဤသို့ သိသူမြင်သူအား အာသဝေါတို့၏ ကုန်ခြင်းသည် ဖြစ်၏” ဟူ၍ မြတ်စွာဘုရား ဟောအပ်သော သုတ္တန် (ပါဠိ) ရှိသည်သာ မဟုတ်ပါလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ခြေရံ ရှိပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ ထို့ကြောင့်ပင် ရဟန္တာအား သူတစ်ပါးတို့၏ ပြောပြမှုရှိ၏ဟု မဆိုသင့်ပါ။

သကဝါဒီ။ ။ ရဟန္တာအား သူတစ်ပါးတို့၏ ပြောပြမှုသည် ရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ခြေရံ ရှိပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ “ရဟန်းတို့ သိသူမြင်သူအားသာ အာသဝေါတို့၏ ကုန်ခြင်းကို ငါ ဆို၏။ မသိသူ မမြင်သူအား ငါ မဆို။ ရဟန်းတို့ အဘယ်ကို သိသူမြင်သူအား အာသဝေါတို့၏ ကုန်ခြင်းသည် ဖြစ်သနည်း၊ ရဟန်းတို့ ‘ဤကား ဆင်းရဲတည်း။ပ။ ဤကား ဆင်းရဲချုပ်ရာ (နိဗ္ဗာန်) သို့ ရောက်ကြောင်း အကျင့်တည်း’ ဟု သိသူ မြင်သူအားသာ အာသဝေါတို့၏ ကုန်ခြင်းသည် ဖြစ်၏။ ရဟန်းတို့ ဤသို့ သိမြင်သူအားသာ အာသဝေါတို့၏ ကုန်ခြင်းသည် ဖြစ်၏” ဟူ၍ မြတ်စွာဘုရား ဟောအပ်သော သုတ္တန် (ပါဠိ) ရှိသည်သာ မဟုတ်ပါလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ခြေရံ ရှိပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ ထို့ကြောင့်ပင် ရဟန္တာအား သူတစ်ပါးတို့၏ ပြောပြမှုသည် ရှိ၏ဟု မဆိုသင့်။

သကဝါဒီ။ ။ ရဟန္တာအား သူတစ်ပါးတို့၏ ပြောပြမှုသည် ရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ခြေရံ ရှိပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ “ရဟန်းတို့ အလုံးစုံကို အထူးမသိသေးလျှင် ပိုင်းခြား၍ မသိသေးလျှင် မခွဲနိုင်သေးလျှင် မပယ်နိုင်သေးလျှင် ဆင်းရဲကုန်ခြင်းငှါ မထိုက်၊ ရဟန်းတို့ အလုံးစုံကို အထူးသိလျှင် ပိုင်းခြား၍ သိလျှင် ခွဲနိုင်လျှင် ပယ်နိုင်လျှင် ဆင်းရဲကုန်ခြင်းငှါ ထိုက်၏” ဟူ၍ မြတ်စွာဘုရား ဟောအပ်သော သုတ္တန် (ပါဠိ) ရှိသည်သာ မဟုတ်ပါလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ခြေရံ ရှိပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ ထို့ကြောင့်ပင် ရဟန္တာအား သူတစ်ပါးတို့၏ ပြောပြမှုသည် ရှိ၏ဟု မဆိုသင့်။

သကဝါဒီ။ ။ ရဟန္တာအား သူတစ်ပါးတို့၏ ပြောပြမှုသည် ရှိသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ခြေရံ ရှိပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ “ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည် သောတာပတ္တိမဂ်ဉာဏ်ကို ရသည်နှင့် တစ်ပြိုင်နက်သာလျှင်။ပ။ (အာနန္ဒရိက ကံငါးပါးနှင့် နိယတမိစ္ဆာဒိဋ္ဌိဟူသော) ခြောက်ပါးသော တရားတို့ကို မပြုတော့ပြီ” ဟူ၍ မြတ်စွာဘုရား ဟောအပ်သော သုတ္တန် (ပါဠိ) ရှိသည်သာ မဟုတ်ပါလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ခြေရံ ရှိပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ ထို့ကြောင့်ပင် ရဟန္တာအား သူတစ်ပါးတို့၏ ပြောပြမှုသည် ရှိ၏ဟု မဆိုသင့်။

သကဝါဒီ။ ။ ရဟန္တာအား သူတစ်ပါးတို့၏ ပြောပြမှုသည် ရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ဪ ရှိပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ “ရဟန်းတို့ အကြင်အခါ၌ အရိယာသာဝကအား ဖြစ်ပေါ်ခြင်း သဘောရှိသော တရားအားလုံးသည် ချုပ်ခြင်း သဘောရှိ၏ဟူ၍ (ကိလေသာ) မြူ အညစ်အကြေး ကင်းစင်သော တရား မျက်စိသည် ဖြစ်ပေါ်၏။ ရဟန်းတို့ (ထိုအခါ) အရိယာသာဝကသည် သောတာပတ္တိမဂ်ဉာဏ် ဖြစ်ပေါ် သည်နှင့် တစ်ပြိုင်နက် သက္ကာယဒိဋ္ဌိ၊ ဝိစိကိစ္ဆာ၊ သီလဗ္ဗတပရာမာသဟူသော သံယောဇဉ်သုံးပါးတို့ကို ပယ်ရှားအပ်ကုန်၏” ဟူ၍ မြတ်စွာဘုရား ဟောအပ်သော သုတ္တန် (ပါဠိ) ရှိသည်သာ မဟုတ်ပါလော။

သကဝါဒီ။ ။ ထို့ကြောင့်ပင် ရဟန္တာအား သူတစ်ပါးတို့ ပြောပြမှုသည် ရှိ၏ဟု မဆိုသင့်။

သကဝါဒီ။ ။ ရဟန္တာအား သူတစ်ပါးတို့၏ ပြောပြမှုသည် ရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ရှိပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ “ဓာတက လောက၌ ယုံမှားမှုရှိသူ တစ်ဦးတစ်ယောက်ကိုမျှ လွတ်မြောက် စေခြင်းငှါ ငါဘုရား တတ်နိုင်မည် မဟုတ်။ သင်သည် မြတ်သော နိဗ္ဗာန်တရားကို သိလတ်သော် ဤနည်းဖြင့် သံသရာအလျှင် ‘ဩဃ’ ကို လွန်မြောက် နိုင်ရာ၏” ဟူ၍ မြတ်စွာဘုရား ဟောအပ်သော သုတ္တန် (ပါဠိ) ရှိသည်သာ မဟုတ် ပါလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ရှိပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ ထို့ကြောင့်ပင် ရဟန္တာအား သူတစ်ပါးတို့ ပြောပြမှုသည် ရှိ၏ဟု မဆိုသင့်။

ပရဝါဒီ။ ။ ရဟန္တာအား သူတစ်ပါးတို့ ပြောပြမှုသည် ရှိ၏ဟု မဆိုသင့်ပါသလော။

သကဝါဒီ။ ။ ဪ မဆိုသင့်ပါ။

ပရဝါဒီ။ ။ ရဟန္တာအား မိန်းမယောက်ျားတို့၏ အမည်အနွယ်ကို သူတစ်ပါးတို့ ပြောပြရကုန်သည် မဟုတ်ပါလော။ လမ်းခရီးဟုတ်သည် လမ်းခရီး မဟုတ်သည်ကို သူတစ်ပါးတို့ ပြောပြရကုန်သည် မဟုတ် ပါလော။ မြက် ထင်း တောစိုးသစ်ပင်တို့၏ အမည်ကို သူတစ်ပါးတို့ ပြောပြရကုန်သည် မဟုတ်ပါလော။

သကဝါဒီ။ ။ ဪ ဪ ဟုတ်ပါ၏။

ပရဝါဒီ။ ။ အရှင်သကဝါဒီ ရဟန္တာအား မိန်းမယောက်ျားတို့၏ အမည်အနွယ်ကို သူတစ်ပါးတို့ အကယ်၍ ပြောပြရကုန်မှု လမ်းခရီးဟုတ်သည် လမ်းခရီး မဟုတ်သည်ကို သူတစ်ပါးတို့ ပြောပြရကုန်မှု မြက် ထင်း တောစိုး သစ်ပင်တို့၏ နာမည်ကို သူတစ်ပါးတို့ ပြောပြရကုန်မှု ထိုအကြောင်းကြောင့် ရဟန္တာ အား သူတစ်ပါးတို့ ပြောပြမှုသည် ရှိ၏ဟု ဆိုသင့်၏။

သကဝါဒီ။ ။ ရဟန္တာအား မိန်းမယောက်ျားတို့၏ အမည်အနွယ်ကို သူတစ်ပါးတို့ ပြောပြကုန်ရာ၏။ လမ်းခရီး ဟုတ်သည် လမ်းခရီး မဟုတ်သည်ကို သူတစ်ပါးတို့ ပြောပြကုန်ရာ၏။ မြက် ထင်း တောစိုး သစ်ပင်တို့၏ အမည်ကို သူတစ်ပါးတို့ ပြောပြကုန်ရာ၏။ ထို့ကြောင့် ရဟန္တာအား သူတစ်ပါးတို့ ပြောပြမှု သည် ရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ရှိပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ ရဟန္တာအား သောတာပတ္တိဖိုလ်ကို လည်းကောင်း၊ သကဒါဂါမိဖိုလ်ကို လည်းကောင်း၊ အနာဂါမိဖိုလ်ကို လည်းကောင်း၊ အရဟတ္တဖိုလ်ကို လည်းကောင်း သူတစ်ပါးတို့ ပြောပြကုန်ရာသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ဪ သို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

ပရဝိတာရဏကထာ ပြီး၏။

ကထာဝတ္ထုပါဠိတော်

=== ၂ - ဒုတိယဝဂ် ===

(၁၄) ၅ - ဝစီဘောဒကထာ°

၃၂၆။ သကဝါဒီ။ ။ သမာပတ်ဝင်စားသူအား နှုတ်မြွက်မှုသည် ရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ခြေ ရှိပါ၏။^၂

သကဝါဒီ။ ။ အလုံးစုံသော ဘဝတို့၌ သမာပတ်ဝင်စားသူတို့အား နှုတ်မြွက်မှုသည် ရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။^၃

သကဝါဒီ။ ။ သမာပတ်ဝင်စားသူအား နှုတ်မြွက်မှုသည် ရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ခြေ ရှိပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ သမာပတ်ဝင်စားသူတို့အား နှုတ်မြွက်မှုသည် အခါခပ်သိမ်း ရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။^၄

သကဝါဒီ။ ။ သမာပတ်ဝင်စားသူအား နှုတ်မြွက်မှုသည် ရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ခြေ ရှိပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ သမာပတ်ဝင်စားသူ အားလုံးအား နှုတ်မြွက်မှုသည် ရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။^၅

သကဝါဒီ။ ။ သမာပတ်ဝင်စားသူအား နှုတ်မြွက်မှုသည် ရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ခြေ ရှိပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ အလုံးစုံသော (လောကီလောကုတ္တရာ) သမာပတ်တို့၌ နှုတ်မြွက်မှုသည် ရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။^၆

သကဝါဒီ။ ။ သမာပတ်ဝင်စားသူအား နှုတ်မြွက်မှုသည် ရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ခြေ ရှိပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ သမာပတ်ဝင်စားသူအား ကိုယ်လှုပ်ရှားမှုသည် ရှိပါသလော။^၇

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။^၈

သကဝါဒီ။ ။ သမာပတ်ဝင်စားသူအား ကိုယ်လှုပ်ရှားမှုသည် မရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ မရှိပါ။

သကဝါဒီ။ ။ သမာပတ်ဝင်စားသူအား နှုတ်မြွက်မှုသည် မရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။ သကဝါဒီ။ ။ သမာပတ်ဝင်စားသူအား စကားရှိသည် ဖြစ်၍ နှုတ်မြွက်မှုသည် ရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ခြေ ရှိပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ သမာပတ်ဝင်စားသူအား ကိုယ်ရှိသည် ဖြစ်၍ ကိုယ်လှုပ်ရှားမှုသည် ရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ သမာပတ်ဝင်စားသူအား ကိုယ်ရှိသည် ဖြစ်ပါလျက် ကိုယ်လှုပ်ရှားမှုသည် မရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ သြော် မရှိပါ။

သကဝါဒီ။ ။ သမာပတ်ဝင်စားသူအား စကားရှိသည် ဖြစ်ပါလျက် နှုတ်မြွက်မှုသည် မရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

၃၂၇။ သကဝါဒီ။ ။ ဒုက္ခဟု သိသော သူသည် ဒုက္ခဟူသောစကားကို ပြောဆိုပါသလော။^၉

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ သြော် ပြောဆိုပါ၏။^{၁၀}

သကဝါဒီ။ ။ ဆင်းရဲဖြစ်ကြောင်း ‘သမုဒယ’ ဟု သိသောသူသည် ဆင်းရဲဖြစ်ကြောင်း ‘သမုဒယ’ ဟူသော စကားကို ပြောဆိုပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ ဒုက္ခဟု သိသောသူသည် ဒုက္ခဟူသောစကားကို ပြောဆိုပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ သြော် ပြောဆိုပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ ဒုက္ခချုပ်ရာ ‘နိရောဓ’ ဟု သိသော သူသည် ဒုက္ခချုပ်ရာ ‘နိရောဓ’ ဟူသော စကားကို ပြောဆိုပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ ဒုက္ခဟု သိသောသူသည် ဒုက္ခဟူသော စကားကို ပြောဆိုပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ သြော် ပြောဆိုပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ မဂ္ဂဟု သိသောသူသည် မဂ္ဂဟူသော စကားကို ပြောဆိုပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ ဒုက္ခဖြစ်ကြောင်း ‘သမုဒယ’ ဟု သိသောသူသည် ဒုက္ခဖြစ်ကြောင်း ‘သမုဒယ’ ဟူသော စကားကို မပြောဆိုပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ သြော် မပြောဆိုပါ။

သကဝါဒီ။ ။ ဒုက္ခဟု သိသောသူသည် ဒုက္ခဟူသော စကားကို မပြောဆိုပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ ဒုက္ခချုပ်ရာ ‘နိရောဓ’ ဟု သိသောသူသည် ဒုက္ခချုပ်ရာ ‘နိရောဓ’ ဟူသော စကားကို မပြောဆိုပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ သြော် မပြောဆိုပါ။

သကဝါဒီ။ ။ ဒုက္ခဟု သိသောသူသည် ဒုက္ခဟူသော စကားကို မပြောဆိုပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ မဂ္ဂဟု သိသောသူသည် မဂ္ဂဟူသော စကားကို မပြောဆိုပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ သြော် မပြောဆိုပါ။

သကဝါဒီ။ ။ ဒုက္ခဟု သိသောသူသည် ဒုက္ခဟူသော စကားကို မပြောဆိုပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

၃၂၈။ သကဝါဒီ။ ။ သမာပတ် ဝင်စားသူအား နှုတ်မြွက်မှုသည် ရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ခြေ ရှိပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ အသိဉာဏ်သည် အဘယ်လျှင် ကျက်စားရာ အာရုံ ရှိပါသနည်း။^{၁၁}

ပရဝါဒီ။ ။ အသိဉာဏ်သည် အမှန် ‘သစ္စာ’ လျှင် ကျက်စားရာ အာရုံ ရှိပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ နား ‘သောတ’ သည် အမှန် ‘သစ္စာ’ လျှင် ကျက်စားရာ အာရုံ ရှိပါသလော။^{၁၂}

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ သမာပတ်ဝင်စားသူအား နှုတ်မြွက်မှုသည် ရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ခြေ ရှိပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ နား ‘သောတ’ သည် အဘယ်လျှင် ကျက်စားရာ အာရုံ ရှိပါသနည်း။

ပရဝါဒီ။ ။ နား ‘သောတ’ သည် အသံလျှင် ကျက်စားရာ အာရုံ ရှိပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ အသိဉာဏ်သည် အသံလျှင် ကျက်စားရာ အာရုံ ရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ သမာပတ်ဝင်စားသူအား နှုတ်မြွက်မှု ရှိသည် ဖြစ်၍ အသိဉာဏ်သည် အမှန် ‘သစ္စာ’ လျှင် ကျက်စားရာ အာရုံ ရှိပါသလော၊ နား ‘သောတ’ သည် အသံလျှင် ကျက်စားရာ အာရုံ ရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ အရှင်ပရဝါဒီ အသိဉာဏ်သည် အမှန် ‘သစ္စာ’ လျှင် ကျက်စားရာ အာရုံ ရှိခဲ့ပါမူ နား ‘သောတ’ သည် အသံလျှင် ကျက်စားရာ အာရုံ ရှိခဲ့ပါမူ သမာပတ်ဝင်စားသူအား နှုတ်မြွက်မှုသည် ရှိ၏ ဟူ၍ မဆိုသင့်။

သကဝါဒီ။ ။ သမာပတ်ဝင်စားသူအား နှုတ်မြွက်မှု ရှိသည် ဖြစ်၍ အသိဉာဏ်သည် အမှန် ‘သစ္စာ’ လျှင် ကျက်စားရာ အာရုံ ရှိပါသလော၊ နား ‘သောတ’ သည် အသံလျှင် ကျက်စားရာ အာရုံ ရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ခြေ ရှိပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ ဖဿနှစ်ပါးတို့၏^{၁၃} ဝေဒနာနှစ်ပါးတို့၏ သညာနှစ်ပါးတို့၏ စေတနာနှစ်ပါးတို့၏ စိတ်နှစ်ပါးတို့၏ ပေါင်းဆုံမှုသည် ဖြစ်နိုင်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။

၃၂၉။ သကဝါဒီ။ ။ သမာပတ်ဝင်စားသူအား နှုတ်မြွက်မှုသည် ရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ခြေ ရှိပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ ပထဝီကသိုဏ်းလျှင် အာရုံရှိသော သမာပတ်ကိုဝင်စားသူအား နှုတ်မြွက်မှုသည် ရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ငြိမ် ရှိပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ လောကုတ္တရာဒုတိယဈာန်ကို ဝင်စားသူအား နှုတ်မြွက်မှုသည် ရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ လောကုတ္တရာ ပဌမဈာန်ကို ဝင်စားသူအား နှုတ်မြွက်မှုသည် ရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ငြိမ် ရှိပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ လောကုတ္တရာ တတိယဈာန်ကို။ စတုတ္ထဈာန်ကို ဝင်စားသူအား နှုတ်မြွက်မှုသည် ရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ လောကုတ္တရာ ဒုတိယဈာန်ကို ဝင်စားသူအား နှုတ်မြွက်မှုသည် မရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ မရှိပါ။

သကဝါဒီ။ ။ လောကုတ္တရာ ပဌမဈာန်ကို ဝင်စားသူအား နှုတ်မြွက်မှုသည် မရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ လောကုတ္တရာ ဒုတိယဈာန်ကို။ တတိယဈာန်ကို။ စတုတ္ထဈာန်ကို ဝင်စားသူအား နှုတ်မြွက်မှုသည် မရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ မရှိပါ။

သကဝါဒီ။ ။ လောကုတ္တရာ ပဌမဈာန်ကို ဝင်စားသူအား နှုတ်မြွက်မှုသည် မရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

၃၃၂။ ပရဝါဒီ။ ။ သမာပတ် ဝင်စားသူအား နှုတ်မြွက်မှုသည် ရှိ၏ဟု မဆိုသင့်ပါသလော။

သကဝါဒီ။ ။ ဪ မဆိုသင့်ပါ။

ပရဝါဒီ။ ။ ဝိတက် ဝိစာရတို့ကို ဝစီသင်္ခါရတို့ဟူ၍ မြတ်စွာဘုရား ဟောအပ်ကုန်သည် ဖြစ်၍ ပဌမဈာန်ကို ဝင်စားသူအား ဝိတက်ဝိစာရတို့ ရှိကုန်သည် မဟုတ်ပါလော။

သကဝါဒီ။ ။ ဪ ငြိမ် ဟုတ်ပါ၏။

ပရဝါဒီ။ ။ အရှင်သကဝါဒီ ဝိတက် ဝိစာရတို့ကို ဝစီသင်္ခါရတို့ဟူ၍ မြတ်စွာဘုရား ဟောအပ်ကုန် သည်ဖြစ်၍ ပဌမဈာန်ကို ဝင်စားသူအား ဝိတက် ဝိစာရတို့ ရှိခဲ့ကုန်မှု ထိုအကြောင်းကြောင့် သမာပတ် ဝင်စားသူအား နှုတ်မြွက်မှုသည် ရှိ၏ဟု ဆိုသင့်၏။

သကဝါဒီ။ ။ ဝိတက် ဝိစာရတို့ကို ဝစီသင်္ခါရတို့ဟူ၍ မြတ်စွာဘုရား ဟောအပ်ကုန်သည်ဖြစ်၍ ပဌမဈာန်ကို ဝင်စားသူအား ဝိတက်ဝိစာရတို့သည် ရှိကုန်၏ဟု နှလုံးပြု၍ ထိုပုဂ္ဂိုလ်အား နှုတ်မြွက်မှု သည် ရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ငြိမ် ရှိပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ ပထဝီကသိုဏ်းလျှင် အာရုံရှိသော ပဌမဈာန်ကို ဝင်စားသူအား ဝိတက် ဝိစာရတို့သည် ရှိကုန်သည် ဖြစ်၍ ထိုပုဂ္ဂိုလ်အား နှုတ်မြွက်မှုသည် ရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ ဝိတက်ဝိစာရတို့ကို ဝစီသင်္ခါရတို့ဟူ၍ မြတ်စွာဘုရား ဟောအပ်ကုန်သည်ဖြစ်၍ ပဌမဈာန်ကို ဝင်စားသူအား ဝိတက်ဝိစာရတို့သည် ရှိကုန်၏ဟု နှလုံးပြု၍ ထိုပုဂ္ဂိုလ်အား နှုတ်မြွက်မှုသည် ရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ငြိမ်း ရှိပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ အာပေါကသိုဏ်း။ တေဇောကသိုဏ်း။ ဝါယောကသိုဏ်း။ နီလကသိုဏ်း။ ပီတကသိုဏ်း။ လောဟိတကသိုဏ်း။ ဩဒါတကသိုဏ်းလျှင် အာရုံရှိသော ပဌမဈာန်ကိုဝင်စားသူအား ဝိတက်ဝိစာရတို့သည် ရှိကုန်သည် ဖြစ်၍ ထိုပုဂ္ဂိုလ်အား နှုတ်မြွက်မှုသည် ရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

ပရဝါဒီ။ သမာပတ်ဝင်စားသူအား နှုတ်မြွက်မှုသည် ရှိ၏ဟု မဆိုသင့်ပါသလော။

သကဝါဒီ။ ဪ မဆိုသင့်ပါ။

ပရဝါဒီ။ ။ စကားကို ဝိတက်ကြောင့် ဖြစ်၏ဟူ၍ မြတ်စွာဘုရား ဟောအပ်သည် ဖြစ်၍ ပဌမဈာန်ကို ဝင်စားသူအား ဝိတက်ဝိစာရတို့သည် ရှိကုန်သည် မဟုတ်ပါလော။

သကဝါဒီ။ ။ ဪ ရှိပါကုန်၏။

ပရဝါဒီ။ ။ အရှင်သကဝါဒီ စကားကို ဝိတက်ကြောင့် ဖြစ်၏ဟူ၍ မြတ်စွာဘုရား ဟောအပ်သည် ဖြစ်၍ ပဌမဈာန်ဝင်စားသူအား ဝိတက်ဝိစာရတို့ ရှိခဲ့ကုန်မှု ထိုအကြောင်းကြောင့် သမာပတ် ဝင်စားသူအား နှုတ်မြွက်မှုသည် ရှိ၏ဟူ၍ ဆိုသင့်၏။

သကဝါဒီ။ ။ စကားကို ဝိတက်ကြောင့် ဖြစ်၏ဟူ၍ မြတ်စွာဘုရား ဟောအပ်သည် ဖြစ်၍ ပဌမဈာန်ကို ဝင်စားသူအား ဝိတက်ဝိစာရတို့ ရှိကုန်၏ဟု နှလုံးပြု၍ ထိုပုဂ္ဂိုလ်အား နှုတ်မြွက်မှုသည် ရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ငြိမ်း ရှိပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ စကားကို သညာကြောင့် ဖြစ်၏ဟူ၍ မြတ်စွာဘုရား ဟောအပ်သည် ဖြစ်၍ ဒုတိယဈာန်ကို ဝင်စားသူအား သညာရှိသည် ဖြစ်ရကား ထိုပုဂ္ဂိုလ်အား ဝိတက်ဝိစာရတို့ ရှိကုန်သလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ စကားကို ဝိတက်ကြောင့် ဖြစ်၏ဟူ၍ မြတ်စွာဘုရား ဟောအပ်သည် ဖြစ်၍ ပဌမဈာန်ကို ဝင်စားသူအား ဝိတက်ဝိစာရတို့ ရှိကုန်၏ဟု နှလုံးပြု၍ ထိုပုဂ္ဂိုလ်အား နှုတ်မြွက်မှုသည် ရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ငြိမ်း ရှိပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ စကားကို သညာကြောင့် ဖြစ်၏ဟူ၍ မြတ်စွာဘုရား ဟောအပ်သည် ဖြစ်၍ တတိယဈာန်ကို။ပ။ စတုတ္ထဈာန်ကို။ အာကာသာနဉ္စာယတနဈာန်ကို။ ဝိညာဏဉ္စာယတနဈာန်ကို။ အာကိဉ္စညာယတနဈာန်ကို ဝင်စားသူအား သညာသည် ရှိသည် ဖြစ်ရကား ထိုပုဂ္ဂိုလ်အား ဝိတက်ဝိစာရတို့ ရှိပါကုန်သလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

၃၃၃။ သကဝါဒီ။ ။ သမာပတ်ဝင်စားသူအား နှုတ်မြွက်မှုသည် ရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ငြိမ်း ရှိပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ ပဌမဈာန်ဝင်စားသူ၏ စကားသည် ချုပ်၏။ ဤသို့သော သုတ္တန် (ပါဠိ) ရှိသည်သာ မဟုတ်ပါလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ သြော် ရှိပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ အရှင်ပရဝါဒီ ပဌမဈာန်ကို ဝင်စားသူ၏ စကားသည် ချုပ်၏။ ဤသို့သော သုတ္တန် (ပါဠိ) ရှိခဲ့ပါမူ သမာပတ် ဝင်စားသူအား နှုတ်မြွက်မှုသည် ရှိ၏ဟူ၍ မဆိုသင့်။

သကဝါဒီ။ ။ ပဌမဈာန်ကို ဝင်စားသူ၏ စကားသည် ချုပ်၏။ ဤသို့သော သုတ္တန် (ပါဠိ) ရှိ၏ဟု နှလုံးပြုလျက် ထိုပုဂ္ဂိုလ်အား နှုတ်မြွက်မှုသည် ရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ သြော် ရှိပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ ဒုတိယဈာန်ကို ဝင်စားသူအား ဝိတက်ဝိစာရတို့သည် ချုပ်ကုန်၏ဟူသော သုတ္တန် (ပါဠိ) ရှိ၏ဟု နှလုံးပြုလျက် ထိုပုဂ္ဂိုလ်အား ဝိတက်ဝိစာရတို့ ရှိကုန်သလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ ပဌမဈာန်ကို ဝင်စားသူ၏ စကားသည် ချုပ်၏။ ဤသို့သော သုတ္တန် (ပါဠိ) ရှိ၏ဟု နှလုံးပြုလျက် ထိုပုဂ္ဂိုလ်အား နှုတ်မြွက်မှုသည် ရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ သြော် ရှိပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ တတိယဈာန်ကို ဝင်စားသူ၏ ပီတိသည် ချုပ်၏။ စတုတ္ထဈာန်ကို ဝင်စားသူ၏ ထွက်သက် ဝင်သက်တို့သည် ချုပ်ကုန်၏။ အာကာသာနဉ္စာယတနဈာန်ကိုဝင်စားသူ၏ ရုပ်ဟူသော အမှတ်သညာသည် ချုပ်၏။ ဝိညာဏဉ္စာယတနဈာန်ကိုဝင်စားသူ၏ အာကာသာနဉ္စာယတနဈာန် ဟူသော အမှတ်သညာသည် ချုပ်၏။ အာကိဉ္စညာယတနဈာန်ကိုဝင်စားသူ၏ ဝိညာဏဉ္စာယတနဈာန် ဟူသော အမှတ်သညာသည် ချုပ်၏။ နေဝသညာနာသညာယတနဈာန်ကိုဝင်စားသူ၏ အာကိဉ္စညာယ တနဈာန်ဟူသော အမှတ်သညာသည် ချုပ်၏။ နိရောဓသမာပတ်ကို ဝင်စားသူ၏ သညာသည် လည်းကောင်း၊ ဝေဒနာသည် လည်းကောင်း ချုပ်ကုန်၏ဟူသော သုတ္တန် (ပါဠိ) ရှိ၏ဟု နှလုံးပြုလျက် ထိုပုဂ္ဂိုလ်အား သညာသည် လည်းကောင်း၊ ဝေဒနာသည် လည်းကောင်း ရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

ပရဝါဒီ။ ။ သမာပတ် ဝင်စားသူအား နှုတ်မြွက်မှုသည် ရှိ၏ဟု မဆိုသင့်ပါသလော။

သကဝါဒီ။ ။ ဪ သြော် မဆိုသင့်ပါ။

ပရဝါဒီ။ ။ အသံကို ပဌမဈာန်၏ ဆူးငြောင့်ဟူ၍ မြတ်စွာဘုရား ဟောအပ်သည် မဟုတ်ပါလော။

သကဝါဒီ။ ။ ဪ သြော် ဟုတ်ပါ၏။

ပရဝါဒီ။ ။ အရှင်သကဝါဒီ အသံကို ပဌမဈာန်၏ ဆူးငြောင့်ဟူ၍ မြတ်စွာဘုရား ဟောအပ်ခဲ့ပါမူ ထိုအကြောင်းကြောင့် သမာပတ် ဝင်စားသူအား နှုတ်မြွက်မှုသည် ရှိ၏ဟူ၍ ဆိုသင့်၏။

သကဝါဒီ။ ။ အသံကို ပဌမဈာန်၏ ဆူးငြောင့်ဟူ၍ မြတ်စွာဘုရား ဟောအပ်၏ဟု နှလုံးပြု၍ သမာပတ် ဝင်စားသူအား နှုတ်မြွက်မှုသည် ရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ သြော် ရှိပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ ဝိတက်ဝိစာရတို့ကို ဒုတိယဈာန်၏ ဆူးငြောင့်ဟူ၍ မြတ်စွာဘုရား ဟောအပ်၏။ ပီတိကို တတိယဈာန်၏ ဆူးငြောင့်ဟူ၍ မြတ်စွာဘုရား ဟောအပ်၏။ ထွက်သက် ဝင်သက်တို့ကို စတုတ္ထ ဈာန်၏ ဆူးငြောင့်ဟူ၍ မြတ်စွာဘုရား ဟောအပ်ကုန်၏။ ရုပ်ဟူသော သညာကို အာကာသာနဉ္စာယ

တနင်္ဂနွေကို ဝင်စားသူ၏ ဆူးငြောင့်ဟူ၍ မြတ်စွာဘုရား ဟောအပ်၏။ အာကာသာနဉ္စာယတနဈာန် ဟူသော သညာကိုဝိညာဏဉ္စာယတနဈာန်ကိုဝင်စားသူ၏ ဆူးငြောင့်ဟူ၍ မြတ်စွာဘုရား ဟောအပ်၏။ ဝိညာဏဉ္စာယတနဈာန်ဟူသောသညာကို အာကိဉ္စညာယတနဈာန်ကို ဝင်စားသူ၏ ဆူးငြောင့်ဟူ၍ မြတ်စွာဘုရား ဟောအပ်၏။ အာကိဉ္စညာယတနဈာန်ဟူသော သညာကို နေဝသညာနာသညာယတန ဈာန်ကို ဝင်စားသူ၏ ဆူးငြောင့်ဟူ၍ မြတ်စွာဘုရား ဟောအပ်၏။ သညာကို လည်းကောင်း၊ ဝေဒနာကို လည်းကောင်း နိရောဓသမာပတ်ကို ဝင်စားသူ၏ ဆူးငြောင့်ဟူ၍ မြတ်စွာဘုရား ဟောအပ်၏။ ထိုပုဂ္ဂိုလ် အား သညာသည် လည်းကောင်း၊ ဝေဒနာသည် လည်းကောင်း ရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။

ပရဝါဒီ။ ။ သမာပတ်ဝင်စားသူအား နှုတ်မြွက်မှုသည် ရှိ၏ဟု မဆိုသင့်ပါသလော။

သကဝါဒီ။ ။ ဪ မဆိုသင့်ပါ။

ပရဝါဒီ။ ။ “အာနန္ဒာ ပူဇော်အထူးကို ခံထိုက်သော (တရားအားလုံးကို) မဖောက်မပြန် ကိုယ်တော် တိုင် ထိုးထွင်းသိတော်မူသော သိဒ္ဓိဘုရားရှင်၏ အဘိဘူမည်သော တပည့်သည် ဗြဟ္မာ့ပြည်၌ တည် လျက်-

မြတ်စွာဘုရား သာသနာတော်၌ အားထုတ်ကြ ကြိုးစားကြ လုံ့လ စိုက်ကြ ကုန်လော့၊ ‘ဆင်ပြောင် ကြီးသည် ကျူအိမ်ကို မှုန်မှုန် ညက်ညက် ချေဖျက် သကဲ့သို့’ သေမင်း၏ စစ်သည်ကို မှုန်မှုန် ညက်ညက် ချေဖျက်ကြကုန်လော့။ အကြင်သူသည် ဤ (ဓမ္မဝိနယ) သာသနာတော်၌ မမေ့မလျော့ နေ၏။ ထိုသူ သည် ပဋိသန္ဓေနေမှု သံသရာကို ပယ်စွန့်၍ ဆင်းရဲအဆုံးကို ပြုလတ္တံ့ဟု တစ်သောင်းသော လောက ဓာတ်ကို အသံဖြင့် သိစေ၏” ဟူ၍ မြတ်စွာဘုရား ဟောအပ်သော သုတ္တန် (ပါဠိ) ရှိသည်သာ မဟုတ်ပါ လော။

သကဝါဒီ။ ။ ဪ ရှိပါ၏။

ပရဝါဒီ။ ။ ထို့ကြောင့်ပင် သမာပတ်ဝင်စားသူအား နှုတ်မြွက်မှုသည် ရှိ၏။

ဝစီဘေဒကထာ ပြီး၏။

- ၁။ သောတာပတ္တိမဂ်ခဏ၌ ပဌမဈာန်ကိုဝင်စားသောပုဂ္ဂိုလ်အား ဒုက္ခဟူသောစကားကို မြွက်ဆို၏ဟု အယူရှိသူ ပုဗ္ဗသေလိယ အစရှိကုန်သော အန္တကဂိုဏ်းဝင် ပရဝါဒီဆရာတို့၏ အယူကို ပယ်ဖျက်လို၍ ဤဝစီဘေဒကထာကို ဟောတော်မူသည်။
- ၂။ မိမိဝါဒ၌ တည်၍ ပရဝါဒီက ဝန်ခံသည်။
- ၃။ အရူပဘဝကို ရည်ရွယ်၍ ပရဝါဒီက ပဋိက္ခေပပြုသည်။
- ၄။ သောတာပတ္တိမဂ်ခဏ ပဌမဈာန်ဝင်စားရာကာလမှ တစ်ပါးသော အလုံးစုံသော သမာပတ်ကို ဝင်စားသော အခါကို ရည်ရွယ်၍ ပရဝါဒီက ပဋိက္ခေပပြုသည်။
- ၅။ လောကီသမာပတ်ဝင်စားသူတို့ကို ရည်ရွယ်၍ ပရဝါဒီက ပဋိက္ခေပပြု၍ ဖြေသည်။
- ၆။ ဒုတိယဈာန် အစရှိသော လောကုတ္တရာ သမာပတ်ကို လည်းကောင်း၊ လောကီသမာပတ် အားလုံးကို လည်းကောင်း ရည်ရွယ်၍ ပရဝါဒီက ပဋိက္ခေပပြုလျက် ဖြေသည်။
- ၇။ ကိုယ်လှုပ်ရှားမှုသည် ရှေ့သို့ တက်ခြင်း အစရှိသည်တို့၏ အစွမ်းအားဖြင့် ဖြစ်သော ကာယဝိညာတ်ပင်တည်း၊ အကြင်စိတ်တို့သည် ဝစီဝိညာတ်ကို ဖြစ်စေကုန်၏၊ ထိုစိတ်တို့သည်ပင် ကာယဝိညာတ်ကို ဖြစ်စေကုန်၏၊ ဤသို့ ဖြစ်သော် အဘယ့်ကြောင့် ကိုယ်၏ လှုပ်ရှားမှု မဖြစ်သနည်းဟု စောဒနာလိုသောကြောင့် သကဝါဒီက မေးသည်။
- ၈။ ပရဝါဒီဆရာကား မိမိဝါဒ၏ အစွမ်းအားဖြင့် ပဋိက္ခေပလည်း ပြု၏၊ ဝန်လည်းဝန်ခံ၏။
- ၉။ ပဌမဈာန်နှင့် ယှဉ်သော သောတာပတ္တိမဂ်ကို ဝင်စားသူသည် မဂ်ခဏ၌ ဒုက္ခဟူ၍ နှုတ်မြွက်နိုင်ခဲ့ပါမူ သမုဒယ အစရှိသည်ကိုလည်း နှုတ်မြွက်နိုင်ရာ၏၊ ဒုက္ခဟူ၍ နှုတ် မမြွက်နိုင်ခဲ့ပါမူ သမုဒယအစ ရှိသည်ကိုလည်း နှုတ် မမြွက်နိုင်ရာဟု စောဒနာလို၍ သကဝါဒီက မေးသည်။
- ၁၀။ ပရဝါဒီဆရာကား မိမိဝါဒ၌ တည်၍ ဝန်ခံခြင်း ပယ်ခြင်းကို ပြုသည်၊ လောကုတ္တရာ ပဌမဈာန်ကို ဝင်စားသူသည် ဒုက္ခ ဒုက္ခဟု အဖန်ဖန် ရှု၏ဟု ပရဝါဒီဆရာက အယူရှိ၏။
- ၁၁။ လောကုတ္တရာ စတုသစ္စဉာဏ်ကို ရည်ရွယ်၍ ဆိုသည်။
- ၁၂။ သောတဝိညာဏ်ကို ရည်ရွယ်၍ ဆိုသည်။
- ၁၃။ သောတသမ္မဿနှင့် မနောသမ္မဿကို ရည်ရွယ်၍ ဖဿနှစ်ပါးဟု ဆိုသည်။

ကထာဝတ္ထုပါဠိတော်

=== ၂ - ဒုတိယဝဂ် ===

(၁၅) ၆ - ဒုက္ခာဟာရကထာ°

၃၃၄။ သကဝါဒီ။ ။ ဒုက္ခ၌ ဉာဏ်ကို ဆောင်ခြင်းသည် မဂ္ဂင်လော၊ မဂ်၌ အကျုံးဝင်သလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ဩဂ်ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ အလုံးစုံသော သူတို့သည် ဆင်းရဲဟူသောစကားကို ပြောဆိုကုန်၏။ ထိုသူအားလုံးတို့သည်ပင် မဂ်ကို ပွားစေကုန်သလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။^၂

သကဝါဒီ။ ။ အလုံးစုံသော သူတို့သည် ဆင်းရဲဟူသောစကားကို ပြောဆိုကုန်၏။ ထိုသူအားလုံးတို့သည်ပင် မဂ်ကို ပွားစေကုန်သလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ပွားစေပါကုန်၏။^၃

သကဝါဒီ။ ။ ဗာလပုထုဇဉ်တို့သည် ဆင်းရဲဟူသောစကားကို ပြောဆိုကုန်၏။ ဗာလပုထုဇဉ်တို့သည် မဂ်ကို ပွားစေကုန်သလော။^၄

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။

သကဝါဒီ။ ။ အမိကို သတ်သူသည်။ အဖကို သတ်သူသည်။ ရဟန္တာကို သတ်သူသည်။ (ဘုရားရှင်၌) သွေးစိမ်းတည်စေသူသည်။ သံဃာကို သင်းခွဲသူသည် ဆင်းရဲဟူသော စကားကို ပြောဆို၏။ သံဃာကို သင်းခွဲသူသည် မဂ်ကို ပွားစေသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။^၅

ဒုက္ခာဟာရကထာ ပြီး၏။

၁။ ဒုက္ခ ဒုက္ခဟူသောစကားကို ပြောဆိုသူသည် ဒုက္ခသစ္စာ၌ ဉာဏ်ကို ဆောင်သည် မည်၏။ ဒုက္ခသစ္စာ၌ ဉာဏ်ကို ဆောင်ခြင်းကို ဒုက္ခာဟာရ မည်၏ဟူ၍ ဆိုအပ်၏။ ထိုဉာဏ်သည် မဂ်မည်၏။ မဂ်၌ အကျုံးဝင်၏ဟု အယူရှိကြကုန်သော ပုဗ္ဗသေလိယ အန္တကဝိဇ္ဇာဝင် ပရဝါဒီဆရာတို့၏ အယူကို ပယ်ဖျက်လို၍ ဤဒုက္ခာဟာရကထာကို ဟောတော်မူသည်။

၂။ ဝိပဿနာ မရှုသူတို့ကို ရည်ရွယ်၍ ပရဝါဒီက ပဋိက္ခေပပြုလျက် ဖြေသည်။

၃။ ဝိပဿနာရှုသူတို့ကို ရည်ရွယ်၍ ပရဝါဒီက ဝန်ခံသည်။ ထိုဝိပဿနာရှုသူတို့သည် ဒုက္ခဟူသော စကားကို မြွက်ဆိုသည်ရှိသော် မဂ်ကို ပွားစေသည် မည်၏ဟူသော စကားသည် ပရဝါဒီဆရာ၏ အယူမျှသာတည်း။

၄။ ယခင်အဖြေကို ပယ်ဖျက်ခြင်းငှါ ဤမေးခွန်းကို ထပ်၍ မေးသည်။

ကထာဝတ္ထုပြုငြိတော်

=== ၂ - ဒုတိယဝဂ် ===

(၁၆) ၇ - စိတ္တဋ္ဌိတိကထာ°

၃၃၅။ သကဝါဒီ။ ။ တစ်ခုသော စိတ်သည် တစ်နေ့လုံး တည်နေပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ တည်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ ဥပါဒ်ခဏသည် နေ့ဝက် ဘင်ခဏသည် နေ့ဝက် တည်ပါသလော။^၂

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။

သကဝါဒီ။ ။ တစ်ခုသော စိတ်သည် နှစ်ရက်တို့ပတ်လုံး တည်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ တည်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ ဥပါဒ်ခဏသည် တစ်နေ့ ဘင်ခဏသည် တစ်နေ့ တည်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။

သကဝါဒီ။ ။ တစ်ခုသော စိတ်သည် လေးရက်တို့ပတ်လုံး တည်ပါသလော။ ရှစ်ရက်တို့ ပတ်လုံး တည်ပါသလော။ ဆယ်ရက်တို့ပတ်လုံး တည်ပါသလော။ နှစ်ဆယ်ရက်တို့ပတ်လုံး တည်ပါသလော။ တစ်လပတ်လုံး တည်ပါသလော။ နှစ်လတို့ပတ်လုံး တည်ပါသလော။ လေးလတို့ပတ်လုံး တည်ပါသလော။ ရှစ်လတို့ပတ်လုံး တည်ပါသလော။ ဆယ်လတို့ပတ်လုံး တည်ပါသလော။ တစ်နှစ်ပတ်လုံး တည်ပါသလော။ နှစ်နှစ်တို့ပတ်လုံး တည်ပါသလော။ လေးနှစ်တို့ပတ်လုံး တည်ပါသလော။ ရှစ်နှစ်တို့ ပတ်လုံး တည်ပါသလော။ ဆယ်နှစ်တို့ပတ်လုံး တည်ပါသလော။ အနှစ်နှစ်ဆယ်တို့ပတ်လုံး တည်ပါသလော။ အနှစ်သုံးဆယ်တို့ပတ်လုံး တည်ပါသလော။ အနှစ်လေးဆယ်တို့ပတ်လုံး တည်ပါသလော။ အနှစ်ငါးဆယ်တို့ပတ်လုံး တည်ပါသလော။ အနှစ်တစ်ရာပတ်လုံး တည်ပါသလော။ အနှစ်နှစ်ရာတို့ ပတ်လုံး တည်ပါသလော။ အနှစ်လေးရာတို့ပတ်လုံး တည်ပါသလော။ အနှစ်ငါးရာတို့ပတ်လုံး တည်ပါသလော။ အနှစ်တစ်ထောင်ပတ်လုံး တည်ပါသလော။ အနှစ်နှစ်ထောင်တို့ပတ်လုံး တည်ပါသလော။ အနှစ်လေးထောင်တို့ပတ်လုံး တည်ပါသလော။ အနှစ်ရှစ်ထောင်တို့ပတ်လုံး တည်ပါသလော။ အနှစ် တစ်သောင်းခြောက်ထောင်တို့ပတ်လုံး တည်ပါသလော။ တစ်ကမ္ဘာပတ်လုံး တည်ပါသလော။ နှစ်ကမ္ဘာတို့ ပတ်လုံး တည်ပါသလော။ လေးကမ္ဘာတို့ပတ်လုံး တည်ပါသလော။ ရှစ်ကမ္ဘာတို့ပတ်လုံး တည်ပါသလော။ ဆယ့်ခြောက်ကမ္ဘာတို့ပတ်လုံး တည်ပါသလော။ သုံးဆယ့်နှစ်ကမ္ဘာတို့ ပတ်လုံး တည်ပါသလော။ ခြောက် ဆယ့်လေးကမ္ဘာတို့ပတ်လုံး တည်ပါသလော။ ကမ္ဘာငါးရာတို့ ပတ်လုံး တည်ပါသလော။ ကမ္ဘာတစ်ထောင် တို့ပတ်လုံး တည်ပါသလော။ ကမ္ဘာနှစ်ထောင်တို့ ပတ်လုံး တည်ပါသလော။ ကမ္ဘာလေးထောင်တို့ ပတ်လုံး တည်ပါသလော။ ကမ္ဘာရှစ်ထောင်တို့ ပတ်လုံး တည်ပါသလော။ ကမ္ဘာသောင်းခြောက်ထောင်တို့ ပတ်လုံး တည်ပါသလော။ ကမ္ဘာနှစ်သောင်းတို့ပတ်လုံး တည်ပါသလော။ ကမ္ဘာလေးသောင်းတို့ပတ်လုံး တည်ပါသလော။ ကမ္ဘာခြောက်သောင်းတို့ပတ်လုံး တည်ပါသလော။ ကမ္ဘာရှစ်သောင်းလေးထောင်တို့ ပတ်လုံး တည်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ တည်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ ဥပါဒ်ခဏသည် ကမ္ဘာလေးသောင်းနှစ်ထောင် တည်ပါသလော၊ ဘင်ခဏသည် ကမ္ဘာ လေးသောင်းနှစ်ထောင် တည်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။

သကဝါဒီ။ ။ တစ်ခုသော စိတ်သည် တစ်နေ့လုံး တည်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ တည်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ တစ်ရက်ပတ်လုံး အကြိမ်များစွာ ဖြစ်ကုန်၍ ချုပ်ကြသော အခြားတရားတို့သည် ရှိပါကုန်သလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ရှိပါကုန်၏။

သကဝါဒီ။ ။ ထိုတရားတို့သည် စိတ်နှင့် အတူ လျင်သော အပြန် ရှိပါကုန်သလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။^၆

သကဝါဒီ။ ။ ထိုတရားတို့သည် စိတ်နှင့် အတူ လျင်သော အပြန် ရှိပါကုန်သလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ရှိပါကုန်၏။^၇

သကဝါဒီ။ ။ “ရဟန်းတို့ ငါဘုရားသည် ဤစိတ်သည် လျင်မြန်သော ဖြစ်ခြင်းရှိသကဲ့သို့ စိတ်အတူ အခြားတစ်ပါး တစ်စုံတစ်ခုသော တရားကိုမျှလည်း ငါဘုရား မြင်တော်မမူ။ ရဟန်းတို့ လွန်ကဲ လျင်မြန်သော ဤစိတ်သည် နှိုင်းယှဉ်ဖွယ် ဥပမာကိုလည်း ရဖို့ရန် မလွယ်ကူ” ဟူ၍ မြတ်စွာဘုရား ဟောအပ်သော သုတ္တန် (ပါဠိ) ရှိသည်သာ မဟုတ်ပါလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ရှိပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ ထို့ကြောင့်ပင် ထိုတရားတို့သည် စိတ်နှင့် အတူ လျင်သောအပြန် ရှိကုန်၏ဟူ၍ မဆိုသင့်။

သကဝါဒီ။ ။ ထိုတရားတို့သည် စိတ်နှင့် အတူ လျင်သော အပြန် ရှိကုန်သလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ရှိပါကုန်၏။

သကဝါဒီ။ ။ “ရဟန်းတို့ ဥပမာအားဖြင့် မျောက်သည် တောအုပ်ကြီး၌ လှည့်လည်လတ်သော် သစ်ခက်ကို ဆွဲကိုင်၏။ ထိုသစ်ခက်ကို လွှတ်၍ အခြားသစ်ခက်ကို ဆွဲကိုင်၏။ ထိုသစ်ခက်ကို လွှတ်၍ အခြားသစ်ခက်ကို ဆွဲကိုင်ပြန်၏။ ရဟန်းတို့ ဤအတူပင်လျှင် အကြင်တရားကို စိတ်ဟူ၍ လည်းကောင်း၊ မနုဟူ၍ လည်းကောင်း၊ ဝိညာဏ်ဟူ၍ လည်းကောင်း ဆိုအပ်၏။ ထိုတရားသည် ညဉ့်၌ လည်းကောင်း၊ နေ့၌ လည်းကောင်း တခြားတစ်ပါးသာလျှင် ဖြစ်၏။ တခြားတစ်ပါးသည် ချုပ်၏” ဟူ၍ မြတ်စွာဘုရား ဟောအပ်သော သုတ္တန် (ပါဠိ) ရှိသည်သာ မဟုတ်ပါလော။

သကဝါဒီ။ ။ ဪ ရှိပါ၏။

ပရဝါဒီ။ ။ ထို့ကြောင့်ပင် ထိုတရားတို့သည် စိတ်နှင့် အတူ လျင်သော အပြန် ရှိကုန်၏ဟူ၍ မဆိုသင့်။

၃၃၆။ သကဝါဒီ။ ။ တစ်ခုသော စိတ်သည် တစ်နေ့လုံး တည်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ တည်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ စက္ခုဝိညာဏ်သည် တစ်နေ့လုံး တည်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။

သကဝါဒီ။ ။ သောတဝိညာဏ်သည်။ပ။ ဃာနဝိညာဏ်သည်။ ဇိဝါဝိညာဏ်သည်။ ကာယဝိညာဏ်သည်။ အကုသိုလ်စိတ်သည်။ ရာဂနှင့်တကွဖြစ်သော စိတ်သည်။ ဒေါသနှင့်တကွဖြစ်သော စိတ်သည်။ မောဟနှင့်တကွဖြစ်သော။ မာနနှင့် တကွဖြစ်သော။ ဒိဋ္ဌိနှင့် တကွဖြစ်သော။ ဝိစိကိစ္ဆာနှင့်တကွ ဖြစ်

သော။ ထိနနှင့်တကွဖြစ်သော။ ဥဒ္ဓစ္စနှင့်တကွဖြစ်သော။ အဟိရိကနှင့်တကွဖြစ်သော။ အနောတ္တပ္ပနှင့် တကွ ဖြစ်သော စိတ်သည် တစ်နေ့လုံး တည်နေပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ တစ်ခုသော စိတ်သည် တစ်နေ့လုံး တည်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ တည်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ အကြင် စိတ်ကြောင့်သာလျှင် မျက်စိဖြင့် အဆင်းကို မြင်၏။ ထိုစိတ်ကြောင့်သာလျှင် နားဖြင့် အသံကို ကြားပါသလော။ပ။ နှာခေါင်းဖြင့် အနံ့ကို နမ်းရှူပါသလော။ လျှာဖြင့် အရသာကို လျက်ပါသလော။ ကိုယ်ဖြင့် အတွေ့အထိကို တွေ့ထိပါသလော။ စိတ်ဖြင့် သဘောတရားကို သိပါ သလော။ပ။ အကြင် စိတ်ကြောင့်သာလျှင် စိတ်ဖြင့် သဘောတရားကို သိ၏။ ထိုစိတ်ကြောင့်သာလျှင် မျက်စိဖြင့် အဆင်းကို မြင်ပါသလော။ပ။ နားဖြင့် အသံကို ကြားပါသလော။ နှာခေါင်းဖြင့် အနံ့ကို နမ်းရှူ ပါသလော။ လျှာဖြင့် အရသာကို လျက်ပါသလော။ ကိုယ်ဖြင့် အတွေ့အထိကို တွေ့ထိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ တစ်ခုသော စိတ်သည် တစ်နေ့လုံး တည်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ တည်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ အကြင် စိတ်ကြောင့်သာလျှင် ရှေ့သို့ တက်၏။ ထိုစိတ်ကြောင့်သာလျှင် နောက်သို့ ဆုတ်ပါသလော။ အကြင် စိတ်ကြောင့်သာလျှင် နောက်သို့ ဆုတ်၏။ ထိုစိတ်ကြောင့်သာလျှင် ရှေ့သို့ တက်ပါသလော။ အကြင် စိတ်ကြောင့်သာလျှင် တည့်တည့်ကြည့်၏။ ထိုစိတ်ကြောင့်သာလျှင် တစောင်း ကြည့် ပါသလော။ အကြင် စိတ်ကြောင့်သာလျှင် တစောင်းကြည့်၏။ ထိုစိတ်ကြောင့်သာလျှင် တည့်တည့် ကြည့်ပါသလော။ အကြင် စိတ်ကြောင့်သာလျှင် ကွေး၏။ ထိုစိတ်ကြောင့်သာလျှင် ဆန့်ပါသလော။ အကြင် စိတ်ကြောင့်သာလျှင် ဆန့်၏။ ထိုစိတ်ကြောင့်သာလျှင် ကွေးပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

၃၃၇။ သကဝါဒီ။ ။ အာကာသာနဉ္စာယတနဘုံသို့ ရောက်သော ဗြဟ္မာတို့၏ တစ်ခုသော စိတ်သည် အသက်ထက်ဆုံး တည်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ တည်ပါ၏။^၁

သကဝါဒီ။ ။ လူတို့၏ တစ်ခုသော စိတ်သည် အသက်ထက်ဆုံး တည်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။

သကဝါဒီ။ ။ အာကာသာနဉ္စာယတနဘုံသို့ ရောက်သော ဗြဟ္မာတို့၏ တစ်ခုသော စိတ်သည် အသက်ထက်ဆုံး တည်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ တည်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ စာတုမဟာရာဇ်နတ်တို့၏။ပ။ တာဝတိံသာနတ်တို့၏။ ယာမာနတ်တို့၏။ တုသိတာနတ် တို့၏။ နိမ္မာနရတီနတ်တို့၏။ ပရနိမ္မိတဝသဝတ္တီနတ်တို့၏။ ဗြဟ္မပါရိသဇ္ဇာဗြဟ္မာတို့၏။ ဗြဟ္မပုရောဟိ တာဗြဟ္မာတို့၏။ မဟာဗြဟ္မာတို့၏။ ပရိတ္တာဘာဗြဟ္မာတို့၏။ အပ္ပမာဏာဘာဗြဟ္မာတို့၏။ အာဘဿရာ ဗြဟ္မာတို့၏။ ပရိတ္တသုဘာဗြဟ္မာတို့၏။ အပ္ပမာဏသုဘာဗြဟ္မာတို့၏။ သုဘကိဏှာဗြဟ္မာတို့၏။ ဝေဟပွိုလ်ဗြဟ္မာတို့၏။ အဝိဟာဗြဟ္မာတို့၏။ အတပ္ပိဗြဟ္မာတို့၏။ သုဒဿာဗြဟ္မာတို့၏။ သုဒဿီဗြဟ္မာ တို့၏။ အကနိဋ္ဌဗြဟ္မာတို့၏ တစ်ခုသော စိတ်သည် အသက်ထက်ဆုံး တည်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။

သကဝါဒီ။ ။ အာကာသာနဉ္စာယတနဘုံသို့ ရောက်သော ဗြဟ္မာတို့၏ အသက်အတိုင်း အရှည်သည် ကမ္ဘာနှစ်သောင်းတို့ ဖြစ်ကုန်၏။ အာကာသာနဉ္စာယတနဘုံသို့ ရောက်သော ဗြဟ္မာတို့၏ တစ်ခုသော စိတ်သည် ကမ္ဘာနှစ်သောင်းတို့ပတ်လုံး တည်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ တည်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ လူတို့၏ အသက် အတိုင်းအရှည်သည် အနှစ်တစ်ရာ ဖြစ်၏။ လူတို့၏ တစ်ခုသော စိတ်သည် အနှစ်တစ်ရာပတ်လုံး တည်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။

သကဝါဒီ။ ။ အာကာသာနဉ္စာယတနဘုံသို့ ရောက်သော ဗြဟ္မာတို့၏ အသက် အတိုင်းအရှည်သည် ကမ္ဘာနှစ်သောင်းတို့ ဖြစ်ကုန်၏။ အာကာသာနဉ္စာယတနဘုံသို့ ရောက်သော ဗြဟ္မာတို့၏ တစ်ခုသော စိတ်သည် ကမ္ဘာနှစ်သောင်းတို့ပတ်လုံး တည်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ တည်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ စာတုမဟာရာဇ်နတ်တို့၏ အသက်အတိုင်းအရှည်သည် အနှစ်ငါးရာတို့ ဖြစ်၏။ စာတု မဟာရာဇ်နတ်တို့၏ တစ်ခုသော စိတ်သည် အနှစ်ငါးရာတို့ပတ်လုံး တည်ပါသလော။ အနှစ်တစ်ထောင် ပတ်လုံး တည်ပါသလော။ အနှစ်နှစ်ထောင်တို့ပတ်လုံး တည်ပါသလော။ အနှစ်လေးထောင်တို့ပတ်လုံး တည်ပါသလော။ အနှစ်ရှစ်ထောင်တို့ပတ်လုံး တည်ပါသလော။ အနှစ်တစ်သောင်းခြောက်ထောင်တို့ ပတ်လုံး တည်ပါသလော။ ကမ္ဘာ၏ သုံးဖို့တစ်ဖို့ တည်ပါသလော။ ကမ္ဘာတစ်ဝက် တည်ပါသလော။ တစ်ကမ္ဘာပတ်လုံး တည်ပါသလော။ နှစ်ကမ္ဘာတို့ပတ်လုံး တည်ပါသလော။ လေးကမ္ဘာတို့ပတ်လုံး တည် သလော။ ရှစ်ကမ္ဘာတို့ပတ်လုံး တည်ပါသလော။ တစ်ဆယ့်ခြောက် ကမ္ဘာတို့ပတ်လုံး တည်ပါသ လော။ သုံးဆယ့်နှစ်ကမ္ဘာတို့ပတ်လုံး တည်ပါသလော။ ခြောက်ဆယ့်လေး ကမ္ဘာတို့ပတ်လုံး တည်ပါ သလော။ ကမ္ဘာငါးရာတို့ပတ်လုံး တည်ပါသလော။ ကမ္ဘာတစ်ထောင်တို့ပတ်လုံး တည်ပါသလော။ ကမ္ဘာနှစ်ထောင် တို့ ပတ်လုံး တည်ပါသလော။ ကမ္ဘာလေးထောင်တို့ပတ်လုံး တည်ပါသလော။ ကမ္ဘာရှစ်ထောင်တို့ ပတ်လုံးတည်ပါသလော။ အကနိဋ္ဌဗြဟ္မာတို့၏ အသက် အတိုင်းအရှည်သည် ကမ္ဘာ တစ်သောင်း ခြောက် ထောင်တို့ ဖြစ်၏။ အကနိဋ္ဌဗြဟ္မာတို့၏ တစ်ခုသော စိတ်သည် ကမ္ဘာ တစ်သောင်း ခြောက်ထောင်တို့ ပတ်လုံး တည်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။

ပရဝါဒီ။ ။ အာကာသာနဉ္စာယတနဘုံသို့ ရောက်သော ဗြဟ္မာတို့၏ စိတ်သည် ခဏခဏ ဖြစ်ပါ သလော၊ ခဏခဏ ချုပ်ပါသလော။^၆

သကဝါဒီ။ ။ ဪ ဖြတ်ဟုတ်ပါ၏။

ပရဝါဒီ။ ။ အာကာသာနဉ္စာယတနဘုံသို့ ရောက်သော ဗြဟ္မာတို့သည် ခဏခဏ စုတေကုန်ပါ သလော၊ ခဏခဏ ပဋိသန္ဓေနေပါကုန်သလော။

သကဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။

သကဝါဒီ။ ။ အာကာသာနဉ္စာယတနဘုံသို့ ရောက်သော ဗြဟ္မာတို့၏ တစ်ခုသော စိတ်သည် အသက်ထက်ဆုံး တည်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ တည်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ အာကာသာနဉ္စာယတနဘုံသို့ ရောက်သော ဗြဟ္မာတို့သည် အကြင်စိတ်ဖြင့်သာ ပဋိသန္ဓေနေကုန်၏။ ထိုစိတ်ဖြင့်သာ စုတေပါကုန်သလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

စိတ္တဋ္ဌိတိကထာ ပြီး၏။

- ၁။ သမာပတ်စိတ်ကိုလည်းကောင်း၊ ဘဝင်စိတ်ကိုလည်းကောင်း မပြတ်သော အစဉ်အဆက်ဖြင့် ဖြစ်နေသည်ကို မြင်၍ တစ်ခုတည်းသာလျှင် ဖြစ်သော စိတ်သည် ရှည်ကြာစွာ တည်နေ၏ဟု အယူ ရှိကုန်သော အန္ဓကဂိုဏ်းဝင် ပရဝါဒီ ဆရာတို့၏ အယူကို ပယ်ဖျက်ခြင်းငှါ ဤစိတ္တဋ္ဌိတိကထာကို ဟောတော်မူသည်။
- ၂။ ဌိခဏကို မသုံးသပ်မူ၍ ‘အနိစ္စာဝတ သင်္ခါရာ၊ ဥပ္ပါဒဝယဓမ္မိနော’ဟူသော ဒေသနာနည်းဖြင့် ဥပါဒိခဏနှင့် ဘင်ခဏ နှစ်ပါး၏ အစွမ်းဖြင့် ဤပုစ္ဆာကို ပြုသည်။
- ၃။ စိတ်ထက် အထူးအားဖြင့် လျင်သော အပြန်ရှိကုန်သော တရားတို့ကို မမြင်သောကြောင့် ပရဝါဒီက ပဋိက္ခေပပြု၍ ဖြေသည်။
- ၄။ တစ်ဖန် မေးမြန်းလတ်သော် အကြင်စိတ်၏ ရှည်သော တည်ခြင်းကို အလိုရှိ၏။ ထိုစိတ်ကို ရည်ရွယ်၍ ပရဝါဒီက ဝန်ခံပြန်၏။
- ၅။ ‘စုလ္လာသီတိသဟဿာနိ ကပ္ပိ တိဋ္ဌန္တိ ယေ မရူ’ အစရှိသောစကား၏ အစွမ်းအားဖြင့် အရူပဘုံမှ တစ်ပါးသော ဘုံ၌ အသက်ထက်ဆုံး တည်ခြင်းကို ပယ်၍ အရူပဘုံ၌ အသက်ထက်ဆုံး တည်ခြင်းကို ဝန်ခံသည်။
- ၆။ သကဝါဒီ အမေးကဲ့သို့ အဋ္ဌကထာ ဆို၏။ မူလဋီကာဆရာကား ပရဝါဒီ၏ စကားဟု ဆိုသည်။

ကထာဝတ္ထုပါဠိတော်

=== ၂ - ဒုတိယဝဂ် ===

(၁၇) ၈ - ကုက္ကုဋကထာ

၃၃၈။ သကဝါဒီ။ ။ သင်္ခါရအားလုံးတို့သည် အပိုင်းအခြားကို မပြုမူ၍ ပြာပူနှင့် တူကုန်သလော။^၂
ပရဝါဒီ။ ။ ဪ တူကုန်၏။

သကဝါဒီ။ ။ သုခဝေဒနာသည် ကိုယ်၌ ဖြစ်သောချမ်းသာ၊ စိတ်၌ ဖြစ်သောချမ်းသာ၊ နတ်၌ ဖြစ်သော ချမ်းသာ၊ လူ၌ ဖြစ်သောချမ်းသာ၊ လာဘ်ရမှု ချမ်းသာ၊ အရိုအသေပြုမှု ချမ်းသာ၊ ယာဉ်စီးရမှု ချမ်းသာ၊ အိပ်မှု ချမ်းသာ၊ အစိုးရမှု ချမ်းသာ၊ လွှမ်းမိုးကြီးကဲမှု ချမ်းသာ၊ လူ၏ ချမ်းသာ၊ ရဟန်းအဖြစ် ချမ်းသာ၊ အာသဝတို့ အာရုံဖြစ်သော ချမ်းသာ၊ အာသဝတို့၏ အာရုံ မဟုတ်သော ချမ်းသာ၊ စုတိ ပဋိသန္ဓေသို့ ကပ်ရောက်မှုရှိသော ဥပဓိ ချမ်းသာ၊ ကပ်ရောက်မှု မရှိသော နိရူပဓိချမ်းသာ၊ အာမိသ ရှိသော ချမ်းသာ၊ အာမိသ မရှိသော ချမ်းသာ၊ နှစ်သက်မှုရှိသော ချမ်းသာ၊ နှစ်သက်မှု မရှိသောချမ်းသာ၊ ဈာန်ချမ်းသာ၊ လွတ်မြောက်မှု ဖိုလ်ချမ်းသာ၊ ကာမ ချမ်းသာ၊ ကာမမှ ထွက်မြောက်မှုချမ်းသာ၊ ဆိတ်ငြိမ်မှု ချမ်းသာ၊ ငြိမ်းချမ်းမှု ချမ်းသာ၊ ထိုးထွင်း၍ သိမှု ချမ်းသာသည် ရှိသည်သာမဟုတ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ရှိပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ အရှင်ပရဝါဒီ သုခဝေဒနာသည်။ပ။ ထိုးထွင်းသိမှု ချမ်းသာသည် ရှိခဲ့ပါမူ ပြုပြင်အပ်သော သင်္ခါရအားလုံးတို့သည် အပိုင်းအခြားကို မပြုမူ၍ ပြာပူနှင့် တူကုန်၏ဟူ၍ မဆိုသင့်။

သကဝါဒီ။ ။ ပြုပြင်အပ်သော သင်္ခါရအားလုံးတို့သည် အပိုင်းအခြားကို မပြုမူ၍ ပြာပူနှင့် တူကုန်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ တူပါကုန်၏။

သကဝါဒီ။ ။ ပြုပြင်အပ်သော သင်္ခါရအားလုံးတို့သည် ဒုက္ခဝေဒနာ၊ ကိုယ်၌ ဖြစ်သော ဆင်းရဲ၊ စိတ်၌ဖြစ်သော ဆင်းရဲ၊ စိုးရိမ်ပူဆွေး ငိုကြွေးမှု ကိုယ်ဆင်းရဲမှု စိတ်ဆင်းရဲမှု ပြင်းစွာ ပင်ပန်းမှုတို့ ဖြစ်ကုန်သလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။

ပရဝါဒီ။ ။ ပြုပြင်အပ်သော သင်္ခါရအားလုံးတို့သည် အပိုင်းအခြားကို မပြုမူ၍ ပြာပူနှင့် တူကုန်၏ဟူ၍ မဆိုသင့်ပါသလော။

သကဝါဒီ။ ။ ဪ မဆိုသင့်ပါ။

ပရဝါဒီ။ ။ ရဟန်းတို့ အလုံးစုံသည် ပြောင်ပြောင်တောက်လောင်၏။ ရဟန်းတို့ အဘယ်မည်သော အလုံးစုံသည် ပြောင်ပြောင်တောက်လောင်သနည်း။ ရဟန်းတို့ မျက်စိသည် ပြောင်ပြောင် တောက်လောင်၏။ အဆင်းတို့သည် ပြောင်ပြောင် တောက်လောင်ကုန်၏။ စက္ခုဝိညာဏ်သည် ပြောင်ပြောင် တောက်လောင်၏။ စက္ခုသမ္ပဿသည် ပြောင်ပြောင်တောက်လောင်၏။ စက္ခုသမ္ပဿဟူသော အကြောင်းကြောင့် ဖြစ်ပေါ်လာသည့် ခံစားမှု သုခ ဒုက္ခ ဥပေက္ခာသည်လည်း ပြောင်ပြောင် တောက်လောင်၏။

အဘယ်ဖြင့် ပြောင်ပြောင် တောက်လောင်သနည်း၊ ရာဂမီးဖြင့် ဒေါသမီးဖြင့် မောဟမီးဖြင့် ပြောင်ပြောင် တောက်လောင်၏။ ပဋိသန္ဓေနေခြင်း အိုရခြင်း သေရခြင်း ပူပန်ရခြင်း ငိုကြွေးရခြင်း

ဆင်းရဲခြင်း နှလုံးမသာခြင်း ပြင်းစွာ ပင်ပန်းခြင်းတို့ဖြင့် ပြောင်ပြောင် တောက်လောင်၏ဟု ငါ ဆို၏။

နားသည် ပြောင်ပြောင် တောက်လောင်၏။ အသံတို့သည် ပြောင်ပြောင် တောက်လောင်ကုန်၏။ပ။ နှာခေါင်းသည် ပြောင်ပြောင် တောက်လောင်၏။ အနံ့တို့သည် ပြောင်ပြောင် တောက်လောင်ကုန်၏။ လျှာ သည် ပြောင်ပြောင် တောက်လောင်၏။ အရသာတို့သည် ပြောင်ပြောင် တောက်လောင်ကုန်၏။ ကိုယ် သည် ပြောင်ပြောင် တောက်လောင်၏။ အတွေ့အထိတို့သည် ပြောင်ပြောင် တောက်လောင်ကုန်၏။ပ။ စိတ်သည် ပြောင်ပြောင် တောက်လောင်၏။ သဘောတရားတို့သည် ပြောင်ပြောင် တောက်လောင်ကုန်၏။ မနောဝိညာဏ်သည် ပြောင်ပြောင် တောက်လောင်၏။ မနောသမ္မဿသည် ပြောင်ပြောင် တောက်လောင် ၏။ မနောသမ္မဿဟူသော အကြောင်းကြောင့် ဖြစ်ပေါ်လာသော ခံစားမှု သုခ ဒုက္ခ ဥပေက္ခာသည် လည်း ပြောင်ပြောင် တောက်လောင်၏။

အဘယ်ဖြင့် ပြောင်ပြောင် တောက်လောင်သနည်း၊ ရာဂမီးဖြင့် ဒေါသမီးဖြင့် မောဟမီးဖြင့် ပြောင် ပြောင် တောက်လောင်၏။ ပဋိသန္ဓေနေခြင်း အိုခြင်း သေခြင်း ပူပန်ခြင်း ငိုကြွေးခြင်း ဆင်းရဲရ ခြင်း နှလုံးမသာခြင်း ပြင်းစွာ ပင်ပန်းခြင်းတို့ဖြင့် ပြောင်ပြောင် တောက်လောင်၏ဟု ငါ ဆို၏” ဟု မြတ်စွာဘုရား ဟောအပ်သော သုတ္တန် (ပါဠိ) ရှိသည်သာ မဟုတ်ပါလော။

သကဝါဒီ။ ။ ဪ ရှိပါ၏။

ပရဝါဒီ။ ။ ထို့ကြောင့်ပင် ပြုပြင်အပ်သော သင်္ခါရအားလုံးတို့သည် အပိုင်းအခြားကို မပြုမူ၍ ပြာပူ နှင့် တူကုန်၏ဟူ၍ ဆိုသင့်၏။

သကဝါဒီ။ ။ ပြုပြင်အပ်သော သင်္ခါရအားလုံးတို့သည် အပိုင်းအခြားကို မပြုမူ၍ ပြာပူနှင့် တူပါကုန် သလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ တူပါကုန်၏။

သကဝါဒီ။ ။ “ရဟန်းတို့ ကာမဂုဏ်တို့သည် ဤငါးပါးတို့တည်း။ အဘယ်ငါးပါးတို့နည်း၊ လိုချင်ဖွယ် နှစ်သက်ဖွယ် မြတ်နိုးဖွယ် ချစ်ဖွယ်သဘော ရှိ၍ ကာမရာဂနှင့် စပ်လျက် တပ်စွန်းဖွယ် ဖြစ်သော စက္ခုဝိညာဏ်ဖြင့် သိအပ်သော အဆင်း။ သောတဝိညာဏ်ဖြင့် သိအပ်သော အသံ။ ယာနဝိညာဏ်ဖြင့် သိအပ်သော အနံ့။ ဇိဝှိဝိညာဏ်ဖြင့် သိအပ်သော အရသာ။ပ။ လိုချင်ဖွယ် နှစ်သက်ဖွယ် မြတ်နိုးဖွယ် ချစ်ဖွယ်သဘောရှိ၍ ကာမရာဂနှင့် စပ်လျက် တပ်စွန်းဖွယ်ဖြစ်သော ကာယဝိညာဏ်ဖြင့် သိအပ်သော အတွေ့အထိတို့တည်း။ ရဟန်းတို့ ကာမဂုဏ်တို့သည် ဤငါးပါးတို့ပေတည်းဟူ၍ မြတ်စွာဘုရား ဟောအပ်သော သုတ္တန် (ပါဠိ) ရှိသည်သာ မဟုတ်ပါလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ရှိပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ ထို့ကြောင့်ပင် ပြုပြင်အပ်သော သင်္ခါရအားလုံးတို့သည် အပိုင်းအခြားကို မပြုမူ၍ ပြာပူနှင့် တူကုန်၏ဟူ၍ မဆိုသင့်။

ပရဝါဒီ။ ။ ပြုပြင်အပ်သော သင်္ခါရအားလုံးတို့သည် အပိုင်းအခြားကို မပြုမူ၍ ပြာပူနှင့် တူကုန်၏ ဟူ၍ မဆိုသင့်ပါသလော။

သကဝါဒီ။ ။ ဪ မဆိုသင့်ပါ။

ပရဝါဒီ။ ။ “ရဟန်းတို့ သင်တို့သည် အရတော်ကြကုန်၏။ သင်တို့သည် ကောင်းစွာ ရအပ်ကုန်၏။ သင်တို့သည် အကျင့်မြတ်ကို ကျင့်သုံးခြင်းငှါ အခွင့်ကို ရအပ်၏။ ရဟန်းတို့ တွေ့ထိမှု၏ တည်ရာ ‘ဖဿာယတန’ ခြောက်မျိုးရှိသော ‘ဆဖဿာယတနိက’ ငရဲတို့ကို ငါမြင်အပ်ကုန်၏။ ထိုငရဲ၌ မျက်စိဖြင့် အဆင်းအားလုံးကို ကြည့်သော် မလိုလားအပ်သော သဘောကိုသာ မြင်၏။ လိုလားအပ်သော သဘော

ကို မမြင်။ မနှစ်သက်အပ်သော သဘောကိုသာ မြင်၏။ နှစ်သက်အပ်သော သဘောကို မမြင်။ စိတ်နှလုံးကို မပွားစေတတ်သော သဘောကိုသာ မြင်၏။ စိတ်နှလုံးကို ပွားစေတတ်သော သဘောကို မမြင်။ နားဖြင့် အသံအားလုံးကို နားထောင်သည်ရှိသော်။ နှာခေါင်းဖြင့် အနံ့အားလုံးကို နှမ်းရှူသည်ရှိသော်။ လျှာဖြင့် အရသာအားလုံးကို လျက်သည်ရှိသော်။ ကိုယ်ဖြင့် အတွေ့အထိ အားလုံးကို တွေ့ထိသည်ရှိသော်။ စိတ်ဖြင့် သဘောတရားအားလုံးကို သိသည်ရှိသော် မလိုလားအပ်သော သဘောကိုသာ သိ၏။ လိုလားအပ်သော သဘောကို မသိ။ မနှစ်သက်အပ်သော သဘောကိုသာ သိ၏။ နှစ်သက်အပ်သော သဘောကို မသိ။ စိတ် နှလုံးကို မပွားစေတတ်သော သဘောကိုသာ သိ၏။ စိတ်နှလုံးကို ပွားစေတတ်သော သဘောကို မသိ” ဟူ၍ မြတ်စွာဘုရား ဟောအပ်သော သုတ္တန် (ပါဠိ) ရှိသည်သာ မဟုတ်ပါလော။

သကဝါဒီ။ ။ ဪ သြော် ရှိပါ၏။

ပရဝါဒီ။ ။ ထို့ကြောင့်ပင် ပြုပြင်အပ်သော သင်္ခါရအားလုံးတို့သည် အပိုင်းအခြားကို မပြုမူ၍ ပြာပူနှင့် တူကုန်၏ဟူ၍ ဆိုသင့်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ ပြုပြင်အပ်သော သင်္ခါရအားလုံးတို့သည် အပိုင်းအခြားကို မပြုမူ၍ ပြာပူနှင့် တူကုန်သလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ တူပါကုန်၏။

သကဝါဒီ။ ။ “ရဟန်းတို့ သင်တို့သည် အရတော်ကုန်၏။ ရဟန်းတို့ သင်တို့သည် ကောင်းစွာ ရအပ်ကုန်၏။ သင်တို့သည် အကျင့်မြတ်ကို ကျင့်သုံးခြင်းငှါ အခွင့်ကို ရအပ်၏။ ရဟန်းတို့ တွေ့ထိမှု၏ တည်ရာ ‘ဖဿာယတန’ ခြောက်မျိုးရှိသော ‘ဖဿာယတနိက’ နတ်ပြည်တို့ကို ငါမြင်အပ်ကုန်၏။ ထိုနတ်ပြည်တို့၌ မျက်စိဖြင့် အဆင်းအားလုံးကို ကြည့်သည်ရှိသော် လိုလားအပ်သော သဘောကိုသာ မြင်၏။ မလိုလားအပ်သော သဘောကို မမြင်။ နှစ်သက်အပ်သော သဘောကိုသာ မြင်၏။ မနှစ်သက်အပ်သော သဘောကို မမြင်။ စိတ်နှလုံးကို ပွားစေတတ်သော သဘောကိုသာ မြင်၏။ စိတ်နှလုံးကို မပွားစေတတ်သော သဘောကို မမြင်။ နားဖြင့် အသံကို ကြားသည်ရှိသော်။ နှာခေါင်းဖြင့် အနံ့အားလုံးကို နှမ်းရှူ သည်ရှိသော်။ လျှာဖြင့် အရသာ အားလုံးကို လျက်သည် ရှိသော်။ ကိုယ်ဖြင့် အတွေ့အထိ အားလုံးကို တွေ့ထိသည်ရှိသော်။ စိတ်ဖြင့် သဘောတရား အားလုံးကို သိသည်ရှိသော် လိုလားအပ်သော သဘောကိုသာ သိ၏။ မလိုလားအပ်သော သဘောကို မသိ။ နှစ်သက်အပ်သော သဘောကိုသာ သိ၏။ မနှစ်သက်အပ်သော သဘောကို မသိ။ စိတ်နှလုံးကို ပွားစေတတ်သော သဘောကိုသာ သိ၏။ စိတ်နှလုံးကို မပွားစေတတ်သော သဘောကို မသိ” ဟူ၍ မြတ်စွာဘုရား ဟောအပ်သော သုတ္တန် (ပါဠိ) ရှိသည်သာ မဟုတ်ပါလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ သြော် ရှိပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ ထို့ကြောင့်ပင် ပြုပြင်အပ်သော သင်္ခါရအားလုံးတို့သည် အပိုင်းအခြားကို မပြုမူ၍ ပြာပူနှင့် တူကုန်၏ဟူ၍ မဆိုသင့်။

ပရဝါဒီ။ ။ ပြုပြင်အပ်သော သင်္ခါရအားလုံးတို့သည် အပိုင်းအခြားကို မပြုမူ၍ ပြာပူနှင့် တူကုန်၏ဟူ၍ မဆိုသင့်ပါသလော။

သကဝါဒီ။ ။ ဪ သြော် မဆိုသင့်ပါ။

ပရဝါဒီ။ ။ အကြင် သဘောတရားသည် မမြဲ၊ ထိုသဘောတရားသည် ဆင်းရဲ၏ဟု မြတ်စွာဘုရား ဟောတော်မူအပ်သည် ဖြစ်၍ သင်္ခါရအားလုံးတို့သည် မမြဲကုန်သည် မဟုတ်ပါလော။

သကဝါဒီ။ ။ ဪ သြော်ဟုတ်ပါ၏။

ပရဝါဒီ။ ။ အကြင် သဘောတရားသည် မမြဲ၊ ထိုသဘောတရားသည် ဆင်းရဲ၏ဟု မြတ်စွာဘုရား ဟောတော်မူအပ်သည် ဖြစ်၍ သင်္ခါရအားလုံးတို့သည် မမြဲကုန်ခဲ့ပါမူ ထိုအကြောင်းကြောင့် ပြုပြင်အပ် သော သင်္ခါရအားလုံးတို့သည် အပိုင်းအခြားကို မပြုမူ၍ ပြာပူနှင့် တူကုန်၏ဟူ၍ ဆိုသင့်၏။

သကဝါဒီ။ ။ ပြုပြင်အပ်သော သင်္ခါရအားလုံးတို့သည် အပိုင်းအခြားကို မပြုမူ၍ ပြာပူနှင့် တူကုန် သလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ တူကုန်၏။

သကဝါဒီ။ ။ ဒါနသည် အလို မရှိအပ်သော အကျိုးရှိသလော၊ မနှစ်သက်အပ်သော အကျိုးရှိ သလော၊ စိတ်နှလုံးကို မတိုးပွားစေတတ်သော အကျိုးရှိသလော၊ သွန်းလောင်းအပ်သော အကျိုးရှိ သလော၊ ဒုက္ခကို ဖြစ်စေတတ်သလော၊ ဆင်းရဲသော အကျိုးရှိသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။

သကဝါဒီ။ ။ သီလသည်။ပ။ ဥပုသ်ကျင့်သုံးခြင်းသည်။ပ။ ဘာဝနာပွားခြင်းသည်။ပ။ မြတ်သော အကျင့်သည် အလိုမရှိအပ်သော အကျိုးရှိသလော၊ မနှစ်သက်အပ်သော အကျိုးရှိသလော၊ စိတ်နှလုံးကို မပွားစေတတ်သော အကျိုးရှိသလော၊ သွန်းလောင်းအပ်သော အကျိုးရှိသလော၊ ဆင်းရဲကို ဖြစ်ပေါ် စေတတ်သလော၊ ဆင်းရဲသော အကျိုးရှိသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။

သကဝါဒီ။ ။ ဒါနသည် အလိုရှိအပ်သော အကျိုးရှိသည်၊ နှစ်သက်အပ်သော အကျိုးရှိသည်၊ စိတ် နှလုံးကို ပွားစေတတ်သော အကျိုးရှိသည်၊ မသွန်းလောင်းအပ်သော အကျိုးရှိသည်၊ ချမ်းသာကို ဖြစ်စေ တတ်သည်၊ ချမ်းသာသော အကျိုးရှိသည် မဟုတ်ပါလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ တူကုန်၏။

သကဝါဒီ။ ။ အရှင်ပရဝါဒီ ဒါနသည် အလိုရှိအပ်သော အကျိုးရှိသည်၊ နှစ်သက်အပ်သော အကျိုး ရှိသည်၊ စိတ်နှလုံးကို ပွားစေတတ်သော အကျိုးရှိသည်၊ မသွန်းလောင်းအပ်သော အကျိုးရှိသည်၊ ချမ်းသာ ကို ဖြစ်ပေါ်စေတတ်သည်၊ ချမ်းသာသော အကျိုးရှိသည် ဖြစ်ခဲ့ပါမူ ပြုပြင်အပ်သော သင်္ခါရအားလုံးတို့ သည် အပိုင်းအခြားကို မပြုမူ၍ ပြာပူနှင့် တူကုန်၏ဟူ၍ မဆိုသင့်။

သကဝါဒီ။ ။ သီလသည်။ ဥပုသ်စောင့်သုံးမှုသည်။ ဘာဝနာပွားမှုသည်။ မြတ်သောအကျင့်သည် အလိုရှိအပ်သော အကျိုးရှိသည်၊ နှစ်သက်အပ်သော အကျိုးရှိသည်၊ စိတ်နှလုံးကို ပွားစေတတ်သော အကျိုးရှိသည်၊ မသွန်းလောင်းအပ်သော အကျိုးရှိသည်၊ ချမ်းသာကို ပွားစေတတ်သည်၊ ချမ်းသာသော အကျိုးရှိသည် မဟုတ်ပါလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ တူကုန်၏။

သကဝါဒီ။ ။ အရှင်ပရဝါဒီ မြတ်သောအကျင့်သည် အလိုရှိအပ်သော အကျိုးရှိသည်၊ နှစ်သက်အပ် သော အကျိုးရှိသည်၊ စိတ်နှလုံးကို ပွားစေတတ်သော အကျိုးရှိသည်၊ မသွန်းလောင်းအပ်သော အကျိုးရှိ သည်၊ ချမ်းသာကို ဖြစ်ပေါ်စေတတ်သည်၊ ချမ်းသာသော အကျိုးရှိသည် ဖြစ်ခဲ့ပါမူ ပြုပြင်အပ်သော သင်္ခါရအားလုံးတို့သည် အပိုင်းအခြားကို မပြုမူ၍ ပြာပူနှင့် တူကုန်၏ဟု မဆိုသင့်။

သကဝါဒီ။ ။ ပြုပြင်အပ်သော သင်္ခါရအားလုံးတို့သည် အပိုင်းအခြားကို မပြုမူ၍ ပြာပူနှင့် တူကုန် သလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ တူကုန်၏။

သကဝါဒီ။ ။ “မဂ်ဉာဏ်လေးပါးတည်းဟူသော ရောင့်ရဲခြင်းရှိသည်ဖြစ်၍ ထင်ရှားသိပြီးသော တရား ရှိသည့် ခပ်သိမ်းသော တရားတို့ကို မြင်သော ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်အား နိဗ္ဗာန်ဟူသော ဝိဝေကသည် ချမ်းသာ ၏။ လောက၌ အမျက် မထွက်ခြင်းသည် လည်းကောင်း၊ သတ္တဝါအပေါင်းတို့၌ (မညှဉ်းဆဲမိအောင်) စောင့်စည်းခြင်းသည် လည်းကောင်း ချမ်းသာ၏။ လောက၌ ကာမဂုဏ်တို့ကို လွန်မြောက်ခြင်းဟု ဆိုအပ် သော စွဲမက်မှု ‘ရာဂ’ ကင်းသည်၏ အဖြစ်သည်ချမ်းသာ၏။ ငါဟူသော မာနကို ဆုံးမနိုင်ခြင်းသည် စင်စစ် အမြတ်ဆုံးချမ်းသာ ဖြစ်၏။ ချမ်းသာခြင်းဖြင့် ချမ်းသာသို့ ရောက်၏။ ထိုရောက်သော ချမ်းသာ ကား ချမ်းသာ အစစ်ပေတည်း။ ဤဝိဇ္ဇာသုံးပါးတို့သို့ ရောက်ခြင်းသည် စင်စစ် အမြတ်ဆုံး ချမ်းသာပေ တည်း” ဟူ၍ မြတ်စွာဘုရားဟောအပ်သော သုတ္တန် (ပါဠိ) ရှိသည်သာ မဟုတ်ပါလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ခြင်္သေ့ ရှိပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ ထို့ကြောင့်ပင် ပြုပြင်အပ်သော သင်္ခါရအားလုံးတို့သည် အပိုင်းအခြားကို မပြုမူ၍ပြာပူ နှင့် တူကုန်၏ဟူ၍ မဆိုသင့်။

ကုက္ကုဋကထာ ပြီး၏။

- ၁။ ‘သဗ္ဗံ ဘိက္ခဝေ အာဒိတ္တံ၊ သဗ္ဗေ သင်္ခါရာ ဒုက္ခာ’ အစရှိသော သုတ်တို့ကို မသင့်သောအားဖြင့် ယူ၍ မုချအားဖြင့် သင်္ခါရတရားအားလုံးတို့သည် ပြာပူကဲ့သို့ ဖြစ်ကုန်၏။ အလှုံ့ကင်း၍ ရဲရဲညီးသော မီးကျိုးနှင့် ရောကုန်သကဲ့သို့ ဖြစ်ကုန်၏။ ပြာပူငရဲနှင့် တူကုန်၏ဟု အယူရှိကြကုန်သော ဂေါကုလိကဂိုဏ်းဝင် ပရဝါဒီဆရာတို့၏ အယူကို အထူး ထူး အပြားပြားသော သုခကို ပြခြင်းဖြင့် ပယ်ဖျက်တော်မူလို၍ ဤကုက္ကုဋကထာကို ဟောတော်မူသည်။
- ၂။ အပိုင်းအခြားကို မပြုဟူသည် သာမညအားဖြင့် အားလုံးပင် ပြာပူနှင့် တူကုန်သလောဟူ၍ ဆိုလိုသည်။

ကထာဝတ္ထုပါဠိတော်

=== ၂ - ဒုတိယဝဂ် ===

(၁၈) ၉ - အနုပုဗ္ဗာဘိသမယကထာ°

၃၃၉။ သကဝါဒီ။ ။ သစ္စာလေးပါးတို့ကို အစဉ်အတိုင်း ထိုးထွင်း၍ သိပါသလော။
 ပရဝါဒီ။ ။ ဪ သိပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ အစဉ်အတိုင်း သောတာပတ္တိမဂ်ကို ပွားများပါသလော။
 ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။^၂

သကဝါဒီ။ ။ အစဉ်အတိုင်း သောတာပတ္တိမဂ်ကို ပွားများပါသလော။
 ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ပွားများပါ၏။^၃

သကဝါဒီ။ ။ အစဉ်အတိုင်း သောတာပတ္တိဖိုလ်ကို မျက်မှောက် ပြုပါသလော။
 ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။^၄

သကဝါဒီ။ ။ (သစ္စာလေးပါးတရားတို့ကို) အစဉ်အတိုင်း ထိုးထွင်း၍ သိပါသလော။
 ပရဝါဒီ။ ။ ဪ သိပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ အစဉ်အတိုင်း သကဒါဂါမိမဂ်ကို ပွားများပါသလော။
 ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။

သကဝါဒီ။ ။ အစဉ်အတိုင်း သကဒါဂါမိမဂ်ကို ပွားများပါသလော။
 ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ပွားများပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ အစဉ်အတိုင်း သကဒါဂါမိဖိုလ်ကို မျက်မှောက်ပြုပါသလော။
 ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။

သကဝါဒီ။ ။ (သစ္စာလေးပါးတရားတို့ကို) အစဉ်အတိုင်း ထိုးထွင်း၍ သိပါသလော။
 ပရဝါဒီ။ ။ ဪ သိပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ အစဉ်အတိုင်း အနာဂါမိမဂ်ကို ပွားများပါသလော။
 ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။

သကဝါဒီ။ ။ အစဉ်အတိုင်း အနာဂါမိမဂ်ကို ပွားများပါသလော။
 ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ပွားများပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ အစဉ်အတိုင်း အနာဂါမိဖိုလ်ကို မျက်မှောက် ပြုပါသလော။
 ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။

သကဝါဒီ။ ။ (သစ္စာလေးပါးတရားတို့ကို) အစဉ်အတိုင်း ထိုးထွင်း၍ သိပါသလော။
 ပရဝါဒီ။ ။ ဪ သိပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ အစဉ်အတိုင်း အရဟတ္တမဂ်ကို ပွားများပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။

သကဝါဒီ။ ။ အစဉ်အတိုင်း အရဟတ္တမဂ်ကို ပွားများပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ပွားများပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ အစဉ်အတိုင်း အရဟတ္တဖိုလ်ကို မျက်မှောက် ပြုပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။

၃၄၀။ သကဝါဒီ။ ။ သောတာပတ္တိဖိုလ်ကို မျက်မှောက်ပြုရန် ကျင့်သောပုဂ္ဂိုလ်သည် ဒုက္ခသစ္စာကို မြင်သဖြင့် အဘယ်တရားကို ပယ်စွန့်ပါသနည်း။

ပရဝါဒီ။ ။ သက္ကာယဒိဋ္ဌိကို လည်းကောင်း၊ ဝိစိကိစ္ဆာကို လည်းကောင်း၊ သီလဗ္ဗတပရာမာသကို လည်းကောင်း၊ ထိုတရားတို့နှင့်တကွ တစ်ခုသောစိတ်၌ တည်သော ကိလေသာတို့ကို လည်းကောင်း လေးဖို့ပြု၍ ပယ်စွန့်ကုန်၏။

သကဝါဒီ။ ။ လေးဖို့ပြု၍ သောတာပန်မည်သလော၊ လေးဖို့ပြု၍ သောတာပန် မမည်သလော၊ လေးဖို့ပြု၍ သောတာပတ္တိဖိုလ်သို့ ရောက်သလော၊ ရသလော၊ သိသလော၊ မျက်မှောက် ပြုသလော၊ ပြည့်စုံစေ၍ နေသလော၊ ကိုယ်ဖြင့် တွေ့ထိ၍ နေသလော၊ လေးဖို့ပြု၍ ကိုယ်ဖြင့် မတွေ့ထိဘဲ နေသလော၊ လေးဖို့ပြု၍ သတ္တက္ခတ္တုပရမသောတာပန် မည်သလော၊ ကောလံကောလသောတာပန် မည်သလော၊ ဧကဗီဇိသောတာပန် မည်သလော၊ ဘုရား၌ မတုန်မလှုပ် သက်ဝင်၍ ကြည်ညိုခြင်းနှင့် ပြည့်စုံသလော၊ တရား၌။ပ။ သံဃာတော်၌။ပ။ အရိယာတို့ နှစ်သက်အပ်သော သီလတို့နှင့် ပြည့်စုံသလော၊ လေးဖို့ပြု၍ အရိယာတို့ နှစ်သက်အပ်သော သီလတို့နှင့် မပြည့်စုံသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။

သကဝါဒီ။ ။ သမုဒယသစ္စာကို သိမြင်သဖြင့်။ပ။ နိရောဓသစ္စာကို သိမြင်သဖြင့်။ပ။ မဂ္ဂသစ္စာကို သိမြင်သဖြင့် အဘယ်ကို ပယ်စွန့်ပါသနည်း။

ပရဝါဒီ။ ။ သက္ကာယဒိဋ္ဌိကို လည်းကောင်း၊ ဝိစိကိစ္ဆာကို လည်းကောင်း၊ သီလဗ္ဗတပရာမာသကို လည်းကောင်း၊ ထိုတရားတို့နှင့်တကွ တစ်ခုသောစိတ်၌ တည်သော ကိလေသာတို့ကို လည်းကောင်း လေးဖို့ပြု၍ ပယ်စွန့်၏။

သကဝါဒီ။ ။ လေးဖို့ပြု၍ သောတာပန်မည်သလော၊ လေးဖို့ပြု၍ သောတာပန် မမည်သလော၊ လေးဖို့ပြု၍ သောတာပတ္တိဖိုလ်သို့ ရောက်သလော၊ ရသလော၊ သိသလော၊ မျက်မှောက်ပြုသလော၊ ပြည့်စုံစေ၍ နေသလော၊ ကိုယ်ဖြင့် တွေ့ထိ၍ နေသလော၊ လေးဖို့ပြု၍ ကိုယ်ဖြင့် တွေ့ထိ၍ မနေသလော၊ လေးဖို့ပြု၍ သတ္တက္ခတ္တုပရမသောတာပန်၊ ကောလံကောလသောတာပန်၊ ဧကဗီဇိသောတာပန် မည်သလော၊ ဘုရား၌ သက်ဝင်၍ ကြည်ညိုခြင်းနှင့် ပြည့်စုံသလော၊ တရား၌။ပ။ သံဃာတော်၌။ပ။ အရိယာတို့ နှစ်သက်အပ်သော သီလတို့နှင့် ပြည့်စုံသလော၊ လေးဖို့ပြု၍ အရိယာတို့ နှစ်သက်အပ်သော သီလတို့နှင့် မပြည့်စုံသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

၃၄၁။ သကဝါဒီ။ ။ သကဒါဂါမိဖိုလ်ကို မျက်မှောက်ပြုရန် ကျင့်သော ပုဂ္ဂိုလ်သည် ဒုက္ခသစ္စာကို သိမြင်သဖြင့် အဘယ်ကို ပယ်စွန့်သနည်း။

ပရဝါဒီ။ ။ ကြမ်းတမ်းသော ကာမရာဂကို လည်းကောင်း၊ ကြမ်းတမ်းသော ဗျာပါဒကို လည်းကောင်း၊ ထိုတရားတို့နှင့်တကွ တစ်ခုသော စိတ်၌တည်သော ကိလေသာတို့ကို လည်းကောင်း လေးဖို့ပြု၍ပယ်စွန့်၏။

သကဝါဒီ။ ။ လေးဖွဲ့ပြု၍ သကဒါဂါမ်မည်သလော၊ လေးဖွဲ့ပြု၍ သကဒါဂါမ် မမည်သလော၊ လေးဖွဲ့ ပြု၍ သကဒါဂါမ်ဖိုလ်ကို ရောက်သလော၊ ရသလော၊ သိသလော၊ မျက်မှောက်ပြုသလော၊ ပြည့်စုံစေ၍ နေသလော၊ ကိုယ်ဖြင့် တွေ့ထိ၍ နေသလော၊ လေးဖွဲ့ပြု၍ ကိုယ်ဖြင့် တွေ့ထိ၍ မနေသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ သမုဒယသစ္စာကို သိမြင်သဖြင့်။ပ။ နိရောဓသစ္စာကို သိမြင်သဖြင့်။ပ။ မဂ္ဂသစ္စာကို သိမြင်သဖြင့် အဘယ်ကို ပယ်စွန့်သနည်း။

ပရဝါဒီ။ ။ ကြမ်းတမ်းသော ကာမရာဂကို လည်းကောင်း၊ ကြမ်းတမ်းသော ဗျာပါဒကို လည်း ကောင်း၊ ထိုတရားတို့နှင့် တစ်ခုသော စိတ်၌တည်သော ကိလေသာတို့ကို လည်းကောင်း လေးဖွဲ့ပြု၍ ပယ်စွန့်၏။

သကဝါဒီ။ ။ လေးဖွဲ့ပြု၍ သကဒါဂါမ်မည်သလော၊ လေးဖွဲ့ပြု၍ သကဒါဂါမ် မမည်သလော၊ လေးဖွဲ့ ပြု၍ သကဒါဂါမ်ဖိုလ်သို့ ရောက်သလော၊ ရသလော၊ သိသလော၊ မျက်မှောက်ပြုသလော၊ ပြည့်စုံစေ၍ နေသလော၊ ကိုယ်ဖြင့် တွေ့ထိ၍ နေသလော၊ လေးဖွဲ့ပြု၍ ကိုယ်ဖြင့် တွေ့ထိ၍ မနေသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

၃၄။ သကဝါဒီ။ ။ အနာဂါမ်ဖိုလ်ကို မျက်မှောက်ပြုရန် ကျင့်သော ပုဂ္ဂိုလ်သည် ဒုက္ခသစ္စာကို သိမြင်သဖြင့် အဘယ်ကို ပယ်စွန့်သနည်း။

ပရဝါဒီ။ ။ သိမ်မွေ့သော ကာမရာဂကို လည်းကောင်း၊ သိမ်မွေ့သော ဗျာပါဒကို လည်းကောင်း၊ ထိုတရားတို့နှင့်တကွ တစ်ခုသော စိတ်၌တည်သော ကိလေသာတို့ကို လည်းကောင်း လေးဖွဲ့ပြု၍ ပယ်စွန့် ၏။

သကဝါဒီ။ ။ လေးဖွဲ့ပြု၍ အနာဂါမ်မည်သလော၊ လေးဖွဲ့ပြု၍ အနာဂါမ် မမည်သလော၊ လေးဖွဲ့ ပြု၍ အနာဂါမ်ဖိုလ်သို့ ရောက်သလော၊ ရသလော၊ သိသလော၊ မျက်မှောက်ပြုသလော၊ ပြည့်စုံစေ၍ နေသလော၊ ကိုယ်ဖြင့် တွေ့ထိ၍ နေသလော၊ လေးဖွဲ့ပြု၍ ကိုယ်ဖြင့် တွေ့ထိ၍ မနေသလော၊ လေးဖွဲ့ ပြု၍ အန္တရာပရိနိဗ္ဗာယီ မည်သလော။ပ။ ဥပဟစ္စပရိနိဗ္ဗာယီမည်သလော၊ အသင်္ခါရပရိနိဗ္ဗာယီမည် သလော၊ သသင်္ခါရပရိနိဗ္ဗာယီမည်သလော။ ဥဒ္ဓံသောတအကနိဋ္ဌဂါမီမည်သလော၊ လေးဖွဲ့ပြု၍ ဥဒ္ဓံသော တအကနိဋ္ဌဂါမီမမည်သလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ သမုဒယသစ္စာကို သိမြင်သဖြင့်။ပ။ နိရောဓသစ္စာကို သိမြင်သဖြင့်။ပ။ မဂ္ဂသစ္စာကို သိမြင်သဖြင့် အဘယ်ကို ပယ်စွန့်သနည်း။

ပရဝါဒီ။ ။ သိမ်မွေ့သော ကာမရာဂကို လည်းကောင်း၊ သိမ်မွေ့သော ဗျာပါဒကို လည်းကောင်း၊ ထိုတရားတို့နှင့်တကွ တစ်ခုသောစိတ်၌ တည်သော ကိလေသာတို့ကို လည်းကောင်း လေးဖွဲ့ပြု၍ ပယ်စွန့် ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ လေးဖွဲ့ပြု၍ အနာဂါမ်မည်သလော၊ လေးဖွဲ့ပြု၍ အနာဂါမ် မမည်သလော၊ လေးဖွဲ့ ပြု၍ အနာဂါမ်ဖိုလ်သို့ ရောက်သလော၊ ရသလော၊ သိသလော၊ မျက်မှောက်ပြုသလော၊ ပြည့်စုံစေ၍ နေသလော၊ ကိုယ်ဖြင့် တွေ့ထိ၍ နေသလော၊ လေးဖွဲ့ပြု၍ ကိုယ်ဖြင့် တွေ့ထိ၍ မနေသလော၊ လေးဖွဲ့ ပြု၍ အန္တရာပရိနိဗ္ဗာယီမည်သလော။ပ။ ဥပဟစ္စပရိနိဗ္ဗာယီမည်သလော၊ အသင်္ခါရပရိနိဗ္ဗာယီ မည်သ လော၊ သသင်္ခါရပရိနိဗ္ဗာယီမည်သလော၊ ဥဒ္ဓံသောတအကနိဋ္ဌဂါမီ မည်သလော၊ လေးဖွဲ့ပြု၍ ဥဒ္ဓံသောတ အကနိဋ္ဌဂါမီမမည်သလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

၃၄၃။ အရဟတ္တဖိုလ်ကို မျက်မှောက်ပြုရန် ကျင့်သော ပုဂ္ဂိုလ်သည် ဒုက္ခသစ္စာကို သိမြင်သဖြင့် အဘယ်ကို ပယ်စွန့်သနည်း။

ပရဝါဒီ။ ။ ရူပဘုံ၌ တပ်စွန်းမှု ‘ရူပရာဂ’ ကို လည်းကောင်း၊ အရူပဘုံ၌ တပ်စွန်းမှု ‘အရူပရာဂ’ ကို လည်းကောင်း၊ မာနကို လည်းကောင်း၊ ဥဒ္ဓစ္စကို လည်းကောင်း၊ အဝိဇ္ဇာကို လည်းကောင်း၊ ထိုတရားတို့ နှင့်တကွ တစ်ခုသော စိတ်၌ တည်သော ကိလေသာတို့ကို လည်းကောင်း လေးဖို့ပြု၍ ပယ်စွန့်၏။

သကဝါဒီ။ ။ လေးဖို့ပြု၍ ရဟန္တာမည်သလော၊ လေးဖို့ပြု၍ ရဟန္တာ မမည်သလော၊ ပယ်စွန့် သလော၊ လေးဖို့ပြု၍ ရဟန္တာအဖြစ်သို့ ရောက်သလော၊ ရသလော၊ သိသလော၊ မျက်မှောက်ပြုသလော၊ ပြည့်စုံစေ၍ နေသလော၊ ကိုယ်ဖြင့် တွေ့ထိ၍ နေသလော၊ လေးဖို့ပြု၍ ကိုယ်ဖြင့် တွေ့ထိ မနေသလော၊ လေးဖို့ပြု၍ ရာဂကင်းသလော။ပ။ ဒေါသကင်းသလော။ပ။ မောဟကင်းသလော။ပ။ ပြုဖွယ်ကိစ္စကို ပြုပြီးဖြစ်သူ၊ ခန္ဓာဝန်ကို ချပြီးသူ၊ ရအပ်သော မိမိအကျိုးစီးပွားရှိသူ၊ ကုန်ခန်းပြီးသော ဘဝသံယောဇဉ် ရှိသူ၊ ကောင်းစွာသိ၍ လွတ်မြောက်ပြီးသူ၊ အဝိဇ္ဇာတံခါးကျည်ကို ပစ်လွှတ်ပြီးသူ၊ ကံသင်္ခါရကျုံးမြောင်းကို ဖျက်ဆီးပြီးသူ၊ တဏှာတံခါးတိုင်ကို နုတ်ပြီးသူ၊ (တဏှာ) တံခါးရွက်မရှိသူ၊ အရိယာဖြစ်သူ၊ (မာန) တံခွန်ချပြီးသူ၊ ကျပြီးသော (ခန္ဓာ) ဝန်ရှိသူ၊ (မာနနှင့်) မယှဉ်သူ၊ အောင်ပွဲကို ကောင်းစွာ အောင်ပြီးသူ ဖြစ်သလော၊ ထိုရဟန္တာသည် ဒုက္ခသစ္စာကို ပိုင်းခြား၍ သိအပ်သလော၊ သမုဒယသစ္စာကို ပယ်ရှား အပ်သလော၊ နိရောဓသစ္စာကို မျက်မှောက်ပြုအပ်သလော၊ မဂ္ဂသစ္စာကို ပွားများအပ်သလော၊ အထူး သိထိုက်သော တရားကို အထူးသိအပ်သလော၊ ပိုင်းခြား၍ သိထိုက်သော တရားကို ပိုင်းခြား၍ သိအပ်သလော၊ ပယ်ထိုက်သော တရားကို ပယ်ရှားအပ်သလော၊ ပွားစေထိုက်သော တရားကို ပွားစေအပ် သလော။ပ။ မျက်မှောက်ပြုထိုက်သော တရားကို မျက်မှောက်ပြုအပ်သလော၊ လေးဖို့ပြု၍ မျက်မှောက်ပြု ထိုက်သော တရားကို မျက်မှောက် မပြုအပ်သလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ သမုဒယသစ္စာကို သိမြင်သဖြင့်။ နိရောဓသစ္စာကို သိမြင်သဖြင့်။ မဂ္ဂသစ္စာကို သိမြင် သဖြင့် အဘယ်ကို ပယ်စွန့်ပါသနည်း။

ပရဝါဒီ။ ။ ရူပဘုံ၌ တပ်စွန်းမှု ‘ရူပရာဂ’ ကို လည်းကောင်း၊ အရူပဘုံ၌ တပ်စွန်းမှု ‘အရူပရာဂ’ ကို လည်းကောင်း၊ မာနကို လည်းကောင်း၊ ဥဒ္ဓစ္စကို လည်းကောင်း၊ အဝိဇ္ဇာကို လည်းကောင်း ထိုတရားတို့ နှင့်တကွ တစ်ခုသော စိတ်၌ တည်သော ကိလေသာတို့ကို လည်းကောင်း လေးဖို့ပြု၍ ပယ်စွန့်၏။

သကဝါဒီ။ ။ လေးဖို့ပြု၍ ရဟန္တာမည်သလော၊ လေးဖို့ပြု၍ ရဟန္တာ မမည်သလော၊ လေးဖို့ပြု၍ အရဟတ္တဖိုလ်သို့ ရောက်သလော၊ ရသလော၊ သိသလော၊ မျက်မှောက်ပြုသလော၊ ပြည့်စုံစေ၍ နေသလော၊ ကိုယ်ဖြင့် တွေ့ထိ၍ နေသလော၊ လေးဖို့ပြု၍ ကိုယ်ဖြင့် တွေ့ထိ၍ မနေသလော၊ လေးဖို့ ပြု၍ ရာဂကင်းသလော။ပ။ ဒေါသကင်းသလော၊ မောဟကင်းသလော၊ ပြုဖွယ်ကိစ္စကို ပြုပြီးသူ ခန္ဓာဝန် ကို ချပြီးသူ၊ ဘဝသံယောဇဉ် ကုန်ခန်းပြီးသူ၊ ကောင်းစွာ သိ၍ လွတ်မြောက်ပြီးသူ၊ အဝိဇ္ဇာတံခါး ကျည်ကို ပစ်လွှတ်ပြီးသူ၊ ကံသင်္ခါရကျုံး မြောင်းကို ဖျက်ဆီးပြီးသူ၊ (တဏှာ) တံခါးတိုင်ကို နုတ်ပြီးသူ၊ (တဏှာ) တံခါးရွက် မရှိသူ၊ အရိယာဖြစ်သူ၊ (မာန) တံခွန်ကို ချပြီးသူ၊ ကျပြီးသော (ခန္ဓာ) ဝန်ရှိသူ၊ (မာန) နှင့် မယှဉ်သူ၊ အောင်ပွဲကို ကောင်းစွာ အောင်ပြီးသူ ဖြစ်သလော၊ ထိုရဟန္တာသည်ဒုက္ခသစ္စာကို ပိုင်းခြား၍ သိအပ်သလော၊ သမုဒယသစ္စာကို ပယ်ရှားအပ်သလော၊ နိရောဓသစ္စာကို မျက်မှောက် ပြုအပ်သလော၊ မဂ္ဂသစ္စာကို ပွားစေအပ်သလော၊ အထူးသိထိုက်သော တရားကို အထူးသိအပ်သလော၊ ပိုင်းခြား၍ သိထိုက်သော တရားကို ပိုင်းခြား၍ သိအပ်သလော၊ ပယ်ရှားထိုက်သော တရားကို ပယ်ရှား အပ်သလော၊ ပွားစေထိုက်သော တရားကို ပွားစေအပ်သလော။ပ။ မျက်မှောက်ပြုထိုက်သော တရားကို

သကဝါဒီ။ ။ သမုဒယသစ္စာကို ရှုလတ်သော်။ပ။ နိဗ္ဗာန်ကို ရှုလတ်သော် ကျင့်ဆဲပုဂ္ဂိုလ်ဟု ဆိုသင့်သည်ဖြစ်၍ နိရောဓသစ္စာကို မြင်လတ်သော် ဖိုလ်၌ တည်သော ပုဂ္ဂိုလ်ဟု ဆိုသင့်၏ဟူ၍ မဆိုသင့်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ သြော် မဆိုသင့်ပါ။

သကဝါဒီ။ ။ မဂ်ကို ရှုလတ်သော် ကျင့်ဆဲပုဂ္ဂိုလ်ဟု ဆိုသင့်သည် ဖြစ်၍ မဂ်ကို မြင်လတ်သော် ဖိုလ်၌ တည်သော ပုဂ္ဂိုလ်ဟု ဆိုသင့်၏ဟူ၍ မဆိုသင့်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ သောတာပတ္တိဖိုလ်ကို မျက်မှောက်ပြုရန် ကျင့်သောပုဂ္ဂိုလ်သည် ဒုက္ခသစ္စာကို ရှုလတ်သော် ကျင့်ဆဲပုဂ္ဂိုလ်ဟု ဆိုသင့်သည် ဖြစ်၍ ဒုက္ခသစ္စာကို မြင်လတ်သော် ဖိုလ်၌ တည်သော ပုဂ္ဂိုလ်ဟု ဆိုသင့်၏ဟူ၍ မဆိုသင့်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ သြော် မဆိုသင့်ပါ။

သကဝါဒီ။ ။ ဒုက္ခသစ္စာကို မြင်ခြင်းသည် အကျိုး မရှိသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ သမုဒယသစ္စာကို ရှုလတ်သော်။ပ။ နိရောဓသစ္စာကို ရှုလတ်သော် ကျင့်ဆဲပုဂ္ဂိုလ်ဟု ဆိုသင့်သည် ဖြစ်၍ နိရောဓသစ္စာကို မြင်လတ်သော် ဖိုလ်၌ တည်သောပုဂ္ဂိုလ်ဟု ဆိုသင့်၏ဟူ၍ မဆိုသင့်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ သြော် မဆိုသင့်ပါ။

သကဝါဒီ။ ။ နိရောဓသစ္စာကို မြင်ခြင်းသည် အကျိုး မရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

၃၄၅။ ပရဝါဒီ။ ။ ဒုက္ခသစ္စာကို မြင်အပ်သော် သစ္စာလေးပါးတို့ကို မြင်အပ်ကုန်သလော။

သကဝါဒီ။ ။ ဪ သြော် မြင်အပ်ပါကုန်၏။^၆

ပရဝါဒီ။ ။ ဒုက္ခသစ္စာသည် သစ္စာလေးပါးတို့လော။

သကဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။^၇

သကဝါဒီ။ ။ ရူပက္ခန္ဓာကို အနိစ္စဟု မြင်အပ်သော် ခန္ဓာငါးပါးတို့ကို အနိစ္စဟု မြင်အပ်ကုန်သလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ သြော် မြင်အပ်ပါကုန်၏။^၈

သကဝါဒီ။ ။ ရူပက္ခန္ဓာသည် ခန္ဓာငါးပါးတို့လော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ စက္ခာယတနကို အနိစ္စဟု မြင်အပ်သော် အာယတနတစ်ဆယ့်နှစ်ပါးတို့ကို အနိစ္စဟု မြင်အပ်ကုန်သလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ သြော် မြင်အပ်ကုန်၏။

သကဝါဒီ။ ။ စက္ခာယတနသည် အာယတနတစ်ဆယ့်နှစ်ပါးတို့လော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ စက္ခုဓာတ်ကို အနိစ္စဟု မြင်အပ်သော် ဓာတ်တစ်ဆယ့်ရှစ်ပါးတို့ကို အနိစ္စဟု မြင်အပ် ကုန်သလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪြော် မြင်အပ်ပါကုန်၏။

သကဝါဒီ။ ။ စက္ခုဓာတ်သည် ဓာတ်တစ်ဆယ့်ရှစ်ပါးတို့လော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ စက္ခုမြေ့ကို အနိစ္စဟု မြင်အပ်သော် ဣမြေ့နှစ်ဆယ့်နှစ်ပါးတို့ကို အနိစ္စဟု မြင်အပ်ကုန် သလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪြော် မြင်အပ်ပါကုန်၏။

သကဝါဒီ။ ။ စက္ခုမြေ့သည် ဣမြေ့နှစ်ဆယ့်နှစ်ပါးတို့လော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ အသိဉာဏ်လေးပါးတို့ဖြင့် သောတာပတ္တိဖိုလ်ကို မျက်မှောက်ပြုပါသလော။^၉

ပရဝါဒီ။ ။ ဪြော် ပြုအပ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ သောတာပတ္တိဖိုလ်တို့သည် လေးပါးတို့လော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ အသိဉာဏ်ရှစ်ပါးတို့ဖြင့် သောတာပတ္တိဖိုလ်ကို မျက်မှောက်ပြုပါသလော။^{၁၀}

ပရဝါဒီ။ ။ ဪြော် ပြုပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ သောတာပတ္တိဖိုလ်တို့သည် ရှစ်ပါးတို့လော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ အသိဉာဏ် တစ်ဆယ့်နှစ်ပါးတို့ဖြင့် သောတာပတ္တိဖိုလ်ကို မျက်မှောက်ပြုပါသလော။^{၁၁}

ပရဝါဒီ။ ။ ဪြော် ပြုပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ သောတာပတ္တိဖိုလ်တို့သည် တစ်ဆယ့်နှစ်ပါးတို့လော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ အသိဉာဏ် လေးဆယ့်လေးပါးတို့ဖြင့် သောတာပတ္တိဖိုလ်ကို မျက်မှောက်ပြုပါသ လော။^{၁၂}

ပရဝါဒီ။ ။ ဪြော် ပြုပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ သောတာပတ္တိဖိုလ်တို့သည် လေးဆယ့်လေးပါးတို့လော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ အသိဉာဏ် ခုနစ်ဆယ့်ခုနစ်ပါးဖြင့် သောတာပတ္တိဖိုလ်ကို မျက်မှောက်ပြုပါသလော။^{၁၃}

ပရဝါဒီ။ ။ ဪြော် ပြုပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ သောတာပတ္တိဖိုလ်တို့သည် ခုနစ်ဆယ့်ခုနစ်ပါးတို့လော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

၃၄၆။ ပရဝါဒီ။ ။ (သစ္စာလေးပါးတို့ကို) အစဉ်အတိုင်း ထိုးထွင်း၍ သိ၏ဟူ၍ မဆိုသင့်ပါသလော။
သကဝါဒီ။ ။ ဪ သြော် မဆိုသင့်ပါ။

ပရဝါဒီ။ ။ “ရဟန်းတို့ ဥပမာအားဖြင့် မဟာသမုဒ္ဒရာသည် အစဉ်အတိုင်း ညွတ်သည် အစဉ် အတိုင်း ကိုင်းသည် အစဉ်အတိုင်း ရှိုင်းသည် (ဖြစ်၍) အစကတည်းကပင် ကမ်းစောက် ဖြစ်သည် မဟုတ်၊ ရဟန်းတို့ ဤအတူ ဤဓမ္မဝိနယသာသနာတော်၌ အစဉ်အတိုင်း ကျင့်သုံးအပ်သည် အစဉ် အတိုင်း ပြုလုပ်အပ်သည် အစဉ်အတိုင်း အကျင့်ရှိသည် ဖြစ်၍ အစကတည်းကပင် အရဟတ္တဖိုလ်ကို ထိုးထွင်း၍ သိသည်မဟုတ်” ဟူ၍ မြတ်စွာဘုရား ဟောအပ်သော သုတ္တန် (ပါဠိ) ရှိသည်သာ မဟုတ်ပါ လော။

သကဝါဒီ။ ။ ဪ သြော် ရှိပါ၏။

ပရဝါဒီ။ ။ ထို့ကြောင့်ပင် (သစ္စာလေးပါးတို့ကို) အစဉ်အတိုင်း ထိုးထွင်း၍ သိ၏။

ပရဝါဒီ။ ။ (သစ္စာလေးပါးတို့ကို) အစဉ်အတိုင်း ထိုးထွင်းသိ၏ဟူ၍ မဆိုသင့်ပါသလော။

သကဝါဒီ။ ။ ဪ သြော် မဆိုသင့်ပါ။

ပရဝါဒီ။ ။ “ပန်းထိမ်သည်သည် ငွေ၏ အညစ်အကြေးကို တဖြည်းဖြည်း ထုတ်ပစ်သကဲ့သို့ ထို့အတူ ပညာရှိသည် အစဉ်သဖြင့် မိမိ၏ အညစ်အကြေးကို အနည်းငယ် အနည်းငယ် အခွင့်ရတိုင်း အခွင့်ရ တိုင်း (ရာဂစသော အညစ်အကြေးကို) ထုတ်ပစ်ရာ၏” ဟူသော မြတ်စွာဘုရား ဟောအပ်သော သုတ္တန် (ပါဠိ) ရှိသည်သာ မဟုတ် ပါလော။

သကဝါဒီ။ ။ ဪ သြော် ရှိပါ၏။

ပရဝါဒီ။ ။ ထို့ကြောင့်ပင် (သစ္စာလေးပါးတို့ကို) အစဉ်အတိုင်း ထိုးထွင်း၍ သိ၏။

သကဝါဒီ။ ။ (သစ္စာလေးပါးတို့ကို) အစဉ်အတိုင်း ထိုးထွင်း၍ သိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ သြော် သိပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ “အရှင်ဂဝမ္ပတိထေရ်သည် ရဟန်းတို့အား ဤစကားကို ဆို၏- ငါ့ရှင်တို့ ဤတရား စကားကို မြတ်စွာဘုရား မျက်မှောက်တော်မူ ကြားနာသင်ယူခဲ့ရ၏- ‘ရဟန်းတို့ ဆင်းရဲကို မြင်သော သူသည် ဆင်းရဲဖြစ်ပေါ်ကြောင်းကိုလည်း မြင်၏။ ဆင်းရဲချုပ်ရာ (နိဗ္ဗာန်) ကိုလည်း မြင်၏။ ဆင်းရဲချုပ်ရာ (နိဗ္ဗာန်) သို့ ရောက်ကြောင်း အကျင့်ကိုလည်း မြင်၏။ ဆင်းရဲဖြစ်ပေါ်ကြောင်းကို မြင်သော သူသည် ဆင်းရဲကိုလည်း မြင်၏။ ဆင်းရဲချုပ်ရာ (နိဗ္ဗာန်) ကိုလည်း မြင်၏။ ဆင်းရဲချုပ်ရာ (နိဗ္ဗာန်) သို့ ရောက် ကြောင်း အကျင့်ကိုလည်း မြင်၏။

ဆင်းရဲချုပ်ရာ (နိဗ္ဗာန်) ကို မြင်သော သူသည် ဆင်းရဲကိုလည်း မြင်၏။ ဆင်းရဲဖြစ်ပေါ်ကြောင်း ကိုလည်း မြင်၏။ ဆင်းရဲချုပ်ရာ (နိဗ္ဗာန်) သို့ ရောက်ကြောင်း အကျင့်ကိုလည်း မြင်၏။ ဆင်းရဲချုပ်ရာ (နိဗ္ဗာန်) သို့ ရောက်ကြောင်း အကျင့်ကို မြင်သော သူသည် ဆင်းရဲကိုလည်း မြင်၏။ ဆင်းရဲဖြစ်ပေါ် ကြောင်းကိုလည်း မြင်၏။ ဆင်းရဲချုပ်ရာ (နိဗ္ဗာန်) ကိုလည်း မြင်၏ဟု ဤတရားစကားကို မြတ်စွာဘုရား မျက်မှောက်တော်မူ ကြားနာသင်ယူခဲ့ရ၏” ဟူ၍ ဤသို့ ဟောအပ်သော သုတ္တန် (ပါဠိ) ရှိသည်သာ မဟုတ်ပါလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ သြော် ရှိပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ ထို့ကြောင့်ပင် (သစ္စာလေးပါးတို့ကို) အစဉ်အတိုင်း ထိုးထွင်း၍ သိ၏ဟူ၍ မဆိုသင့်။

သကဝါဒီ။ ။ (သစ္စာလေးပါးတို့ကို) အစဉ်အတိုင်း ထိုးထွင်း၍ သိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ သိပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ “ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည် (သောတာပတ္တိမဂ်) ဉာဏ်ကို ရသည်နှင့် တစ်ပြိုင်နက်သာလျှင် သက္ကာယဒိဋ္ဌိ၊ ဝိစိကိစ္ဆာ၊ သီလဗ္ဗတပရာမာသဟူသော ဤတရားသုံးပါးတို့ကို ပယ်စွန့်အပ်ကုန်၏။ ကိလေသာ စိုးစဉ်းမျှ ရှိစေကာမူ အပါယ်လေးပါးတို့မှ လွတ်၏။ (အာနန္တရိက ကံငါးပါးနှင့် နိယတမိစ္ဆာ ဒိဋ္ဌိဟူသော) ခြောက်ပါးသော တရားတို့ကို မပြုတော့ပြီ” ဟူ၍ မြတ်စွာဘုရား ဟောအပ်သော သုတ္တန် (ပါဠိ) ရှိသည်သာ မဟုတ်ပါလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ရှိပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ ထို့ကြောင့်ပင် (သစ္စာလေးပါးတို့ကို) အစဉ်အတိုင်း ထိုးထွင်း၍ သိ၏ဟူ၍ မဆိုသင့်ပါ။

သကဝါဒီ။ ။ (သစ္စာလေးပါးတို့ကို) အစဉ်အတိုင်း ထိုးထွင်း၍ သိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ သိပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ “ရဟန်းတို့ အကြင်အခါ၌ အရိယာသာဝကအား အလုံးစုံသော တရားသည် ဖြစ်ခြင်း သဘော ရှိ၏။ ထိုအလုံးစုံ ဖြစ်ခြင်းသဘောရှိသော တရားသည် ချုပ်ခြင်းသဘောရှိ၏ဟု (ကိလေသာ) မြူအညစ်အကြေးကင်းသော တရားမျက်စိ ‘သောတာပတ္တိမဂ်ဉာဏ်’ သည် ထင်ရှားဖြစ်၏။ ရဟန်းတို့ (ထိုအခါ သောတာပတ္တိမဂ်) ဉာဏ်အမြင် ဖြစ်ပေါ်သည်နှင့် တစ်ပြိုင်နက် အရိယာသာဝကသည် သက္ကာယဒိဋ္ဌိ၊ ဝိစိကိစ္ဆာ၊ သီလဗ္ဗတပရာမာသဟူသော သုံးပါးသော သံယောဇဉ်တို့ကို ပယ်ရှားအပ်ကုန်၏” ဟူ၍ မြတ်စွာဘုရား ဟောအပ်သော သုတ္တန် (ပါဠိ) ရှိသည်သာ မဟုတ်ပါလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ရှိပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ ထို့ကြောင့်ပင် (သစ္စာလေးပါးတို့ကို) အစဉ်အတိုင်း ထိုးထွင်း၍ သိ၏ဟူ၍ မဆိုသင့်။

အနုပုဗ္ဗာဘိသမယကထာ ပြီး၏။

- ၁။ ‘အနုပုဗ္ဗေန မေဓာဝီ၊ ထောကံ ထောကံ ခဏေ ခဏေ၊ ကမ္မာရော ရဇတသေဝ နိဒ္ဒမေ မလမတ္တနော’အစရှိသော သုတ်တို့ကို မသင့်သောအားဖြင့်ယူ၍ သောတာပတ္တိဖိုလ်ကို မျက်မှောက်ပြုခြင်းငှါ ကျင့်သော သောတာပတ္တိမဂ္ဂဋ္ဌာန် ပုဂ္ဂိုလ်သည် ဒုက္ခသစ္စာကို မြင်ခြင်းဖြင့် အချို့သော ကိလေသာတို့ကို ပယ်စွန့်၏။ သမုဒယ၊ နိရောဓ၊ မဂ္ဂသစ္စာကို မြင်ခြင်းဖြင့် အချို့သော ကိလေသာတို့ကို ပယ်စွန့်၏။ ကြွင်းသော မဂ္ဂဋ္ဌာန်ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်လည်း ထိုသောတာပတ္တိ မဂ္ဂဋ္ဌာန်ပုဂ္ဂိုလ် အတူပင် ပယ်စွန့်ကုန်၏။ ဤသို့ ဆုံးရှုံးသော ကိလေသာကို ပယ်စွန့်ခြင်း အစဉ်အားဖြင့် တစ်ဆယ့် ခြောက်ပါးကုန်သော အဖို့အစုတို့ဖြင့် အစဉ်အတိုင်း ကိလေသာတို့ကို ပယ်စွန့်ခြင်းကို ပြု၍ အရဟတ္တဖိုလ်ကို ရ၏ဟု အယူရှိကုန်သော အန္ဓက၊ သဗ္ဗတ္တိက၊ သမ္ပိတိယ၊ ဘဒြယာနိကဂိုဏ်းဝင် ပရဝါဒီဆရာတို့၏ အယူကို စိစစ် ခြင်းငှါ ဤ အနုပုဗ္ဗာဘိသမယကထာကို ဟောတော်မူသည်။
- ၂။ တစ်ခုသော မဂ်၏ များသည်၏ အဖြစ်သို့ ရောက်ခြင်းမှ ကြောက်သောကြောင့် ပရဝါဒီက ပဋိက္ခေပပြု၍ ဖြေသည်။
- ၃။ တစ်ဖန် မေးပြန်သော် ဒုက္ခသစ္စာကို မြင်ခြင်းစသည်တို့၏ အစွမ်းအားဖြင့် ထိုသစ္စာလေးပါးတရားတို့သည်လည်း သောတာ ပတ္တိမဂ်ပင်တည်းဟူ၍ နှလုံးပြုကာ ဝန်ခံပြန်သည်။
- ၄။ ဖိုလ်ကို မူကား တစ်ခုတည်းကိုသာ အလိုရှိသောကြောင့် ပရဝါဒီက ပဋိက္ခေပပြုသည်။
- ၅။ ဒုက္ခသမုဒယနိရောဓသစ္စာကို မြင်ခြင်းဖြင့် မြင်ခြင်းကိစ္စ မပြီးဆုံးသေး၊ မဂ္ဂသစ္စာကို မြင်ခြင်းဖြင့်သာ သစ္စာကို မြင်ခြင်း ကိစ္စ ပြီးဆုံးသည် မည်၏။ ထိုအခါ ထိုသောတာပတ္တိမဂ္ဂဋ္ဌာန်ပုဂ္ဂိုလ်သည် ဖိုလ်၌တည်၏ဟု ရေတွက်ခြင်းသို့ ရောက်၏။ ထို့ကြောင့် ပရဝါဒီက ဝန်ခံရသည်။
- ၆။ တစ်ပြိုင်နက်အားဖြင့် သစ္စာလေးပါးတို့ကို ထိုးထွင်း၍ သိသည်၏ အစွမ်းအားဖြင့် သကဝါဒီက ဝန်ခံသည်။
- ၇။ သစ္စာလေးပါးတို့၏ အထူးထူးသောသဘောရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့် သကဝါဒီက ပဋိက္ခေပပြုသည်။
- ၈။ သမုဒ္ဒရာမှ ရေတစ်ပေါက်၏ အရသာကို သိခဲ့သော် ကြွင်းသော ရေအားလုံး၏ အရသာကို သိရသကဲ့သို့ တစ်ခု သော တရားကို အနိစ္စ စသော အခြင်းအရာအားဖြင့် သိအပ်သည်ရှိသော် တရားအားလုံးတို့ကိုလည်း ထိုးထွင်း၍ သိအပ်ကုန်၏ဟူသော အယူဖြင့် ပရဝါဒီက ဝန်ခံသည်။
- ၉။ စတုသစ္စဉာဏ်ကို ဆိုလိုသည်။
- ၁၀။ သာဝကတို့နှင့် ဆက်ဆံသော စတုသစ္စဉာဏ်နှင့် ပဋိသမ္ဘိဒါဉာဏ်လေးပါး ပေါင်း ရှစ်ပါးကို ဆိုသည်။
- ၁၁။ အင်္ဂါတစ်ဆယ့်နှစ်ပါးရှိသော ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်ဉာဏ်ပင်တည်း။
- ၁၂။ ‘ဇရာမရဏေ ဉာဏံ ဇရာမရဏသမုဒယေ ဉာဏံ’ အစရှိသည်ဖြင့် နိဒါနဝဂ္ဂသံယုတ်၌ လာသော ဉာဏ်လေးဆယ့် လေးပါးပင်တည်း။
- ၁၃။ ‘ဇရာမရဏံ ဘိက္ခဝေ အနိစ္စံ သင်္ခတံ ပဋိစ္စသမုပ္ပန္နံ ခယဓမ္မံဝယဓမ္မံဝိရာဂဓမ္မံ နိရောဓဓမ္မံ’ စသည်ဖြင့် နိဒါနဝဂ္ဂ သံယုတ်၌လာသော ဉာဏ်ခုနစ်ဆယ့်ခုနစ်ပါးပင်တည်း။

ကထာဝတ္ထုပါဠိတော်

=== ၂ - ဒုတိယဝဂ် ===

(၁၉) ၁၀ - ဝေါဟာရကထာ°

၃၄၇။ သကဝါဒီ။ ။ ဘုန်းတော်ကြီးသော မြတ်စွာဘုရား၏ ခေါ်ဝေါ်ပြောဆိုမှုသည် လောကုတ္တရာ လော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဩော်ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ လောကုတ္တရာနား၌ ထိခိုက်ပါသလော၊ လောကီနား၌ မထိခိုက်ပါသလော၊ လောကုတ္တ ရာဝိညာဏ်ဖြင့် သိပါကုန်သလော၊ လောကီဝိညာဏ်ဖြင့် မသိပါကုန်သလော၊ အရိယာသာဝကတို့သာ သိပါကုန်သလော၊ ပုထုဇဉ်တို့ မသိပါကုန်သလော။^၂

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ ဘုန်းတော်ကြီးသော မြတ်စွာဘုရား၏ ခေါ်ဝေါ်ပြောဆိုမှုသည် လောကီနား၌ ထိခိုက် သည် မဟုတ်ပါလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဩော်ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ အရှင်ပရဝါဒီ ဘုန်းတော်ကြီးသော မြတ်စွာဘုရား၏ ခေါ်ဝေါ်ပြောဆိုမှုသည် လောကီ နား၌ ထိခိုက်ခဲ့ပါမူ ဘုန်းတော်ကြီးသော မြတ်စွာဘုရား၏ ခေါ်ဝေါ်ပြောဆိုမှုသည် လောကုတ္တရာ (ဖြစ်၏) ဟု မဆိုသင့်။

သကဝါဒီ။ ။ ဘုန်းတော်ကြီးသော မြတ်စွာဘုရား၏ ခေါ်ဝေါ်ပြောဆိုမှုကို လောကီဝိညာဏ်ဖြင့် သိကုန်သည် မဟုတ်ပါလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဩော်ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ အရှင်ပရဝါဒီ ဘုန်းတော်ကြီးသော မြတ်စွာဘုရား၏ ခေါ်ဝေါ်ပြောဆိုမှုကို လောကီ ဝိညာဏ်ဖြင့် သိနိုင်ခဲ့ကုန်မူ ဘုန်းတော်ကြီးသော မြတ်စွာဘုရား၏ ခေါ်ဝေါ်ပြောဆိုမှုသည် လောကုတ္တ ရာ (ဖြစ်၏)ဟု မဆိုသင့်။

သကဝါဒီ။ ။ ဘုန်းတော်ကြီးသော မြတ်စွာဘုရား၏ ခေါ်ဝေါ်ပြောဆိုမှုကို ပုထုဇဉ်တို့ သိကုန်သည် မဟုတ်ပါလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဩော်ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ အရှင်ပရဝါဒီ ဘုန်းတော်ကြီးသော မြတ်စွာဘုရား၏ ခေါ်ဝေါ်ပြောဆိုမှုကို ပုထုဇဉ်တို့ သိခဲ့ပါကုန်မူ ဘုန်းတော်ကြီးသော မြတ်စွာဘုရား၏ ခေါ်ဝေါ်ပြောဆိုမှုသည် လောကုတ္တရာ (ဖြစ်၏)ဟု မဆိုသင့်။

၃၄၈။ သကဝါဒီ။ ။ ဘုန်းတော်ကြီးသော မြတ်စွာဘုရား၏ ခေါ်ဝေါ်ပြောဆိုမှုသည် လောကုတ္တရာ လော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဩော်ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ မဂ်မည်သလော၊ ဖိုလ်မည်သလော၊ နိဗ္ဗာန်မည်သလော၊ သောတာပတ္တိမဂ် မည် သလော၊ ဗသာတာပတ္တိဖိုလ် မည်သလော၊ သကဒါဂါမိမဂ် မည်သလော၊ သကဒါဂါမိဖိုလ် မည်သလော။

အနာဂါမိမဂ် မည်သလော၊ အနာဂါမိဖိုလ် မည်သလော၊ အရဟတ္တမဂ် မည်သလော၊ အရဟတ္တဖိုလ် မည်သလော၊ သတိပဋ္ဌာန် မည်သလော၊ သမ္ပပ္ပဓာန် မည်သလော၊ ဣဒ္ဓိပါဒ် မည်သလော၊ ဣန္ဒြေ မည်သလော၊ ဗိုလ် မည်သလော၊ ဗောဇ္ဈင် မည်သလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ ဘုန်းတော်ကြီးသော မြတ်စွာဘုရား၏ ခေါ်ဝေါ်ပြောဆိုမှုသည် လောကုတ္တရာလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ ဘုန်းတော်ကြီးသော မြတ်စွာဘုရား၏ ခေါ်ဝေါ်ပြောဆိုမှုကို နာကြားသော အချို့သူတို့ ရှိပါကုန်သလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ လောကုတ္တရာတရားကို နားဖြင့် သိအပ်ပါသလော၊ နား၌ ထိခိုက်ပါသလော၊ နားအား ရှေးရှုထင်ခြင်းသို့ ရောက်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ လောကုတ္တရာတရားကို နားဖြင့် မသိအပ်သည် မဟုတ်ပါလော၊ နား၌ မထိခိုက်သည် မဟုတ်ပါလော၊ နားအား ရှေးရှုထင်ခြင်းသို့ မရောက်သည် မဟုတ်ပါလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ အရှင်ပရဝါဒီ လောကုတ္တရာတရားကို နားဖြင့် မသိအပ်ခဲ့ပါမူ နားအား ရှေးရှုထင်ခြင်းသို့ မရောက်ခဲ့ပါမူ ဘုန်းတော်ကြီးသော မြတ်စွာဘုရား၏ ခေါ်ဝေါ်ပြောဆိုမှုသည် လောကုတ္တရာဟု မဆိုသင့်။

၃၄၉။ သကဝါဒီ။ ။ ဘုန်းတော်ကြီးသော မြတ်စွာဘုရား၏ ခေါ်ဝေါ်ပြောဆိုမှုသည် လောကုတ္တရာလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ ဘုန်းတော်ကြီးသော မြတ်စွာဘုရား၏ ခေါ်ဝေါ်ပြောဆိုမှု၌ တပ်မက်သော အချို့သူတို့သည် ရှိပါကုန်သလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ လောကုတ္တရာတရားသည် တပ်မက်မှု တည်ရာလော၊ တပ်မက်ကြောင်းလော၊ နှစ်သက်ကြောင်းလော၊ မူးယစ်ကြောင်းလော၊ နှောင်ဖွဲ့ကြောင်းလော၊ တွေဝေကြောင်းလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ လောကုတ္တရာတရားသည် တပ်မက်မှု၏ တည်ရာ မဖြစ်သည် မဟုတ်ပါလော၊ မတပ်မက်ကြောင်း မဟုတ်ပါလော၊ မနှစ်သက်ကြောင်း မဟုတ်ပါလော၊ မမူးယစ်ကြောင်း မဟုတ်ပါလော၊ မနှောင်ဖွဲ့ကြောင်း မဟုတ်ပါလော၊ မတွေဝေကြောင်း မဟုတ်ပါလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ အရှင်ပရဝါဒီ လောကုတ္တရာတရားသည် တပ်မက်မှု၏ တည်ရာ မဟုတ်ခဲ့ပါမူ မတပ်မက်ကြောင်း မနှစ်သက်ကြောင်း မမူးယစ်ကြောင်း မနှောင်ဖွဲ့ကြောင်း မတွေဝေကြောင်း ဖြစ်ခဲ့ပါမူ ဘုန်းတော်ကြီးသော မြတ်စွာဘုရား၏ ခေါ်ဝေါ်ပြောဆိုမှုသည် လောကုတ္တရာဟူ၍ မဆိုသင့်။

သကဝါဒီ။ ။ ဘုန်းတော်ကြီးသော မြတ်စွာဘုရား၏ ခေါ်ဝေါ်ပြောဆိုမှုသည် လောကုတ္တရာလော။
ပရဝါဒီ။ ။ ဩော်ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ ဘုန်းတော်ကြီးသော မြတ်စွာဘုရား၏ ခေါ်ဝေါ်ပြောဆိုမှု၌ (ပြစ်မှား) ဖျက်ဆီးသော
အချို့သူတို့သည် ရှိပါကုန်သလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဩော် ရှိပါကုန်၏။

သကဝါဒီ။ ။ လောကုတ္တရာတရားသည် ဒေါသ၏ တည်ရာလော၊ ကောပ၏ တည်ရာလော၊ ပဋိယ
၏ တည်ရာလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ လောကုတ္တရာတရားသည် ဒေါသ၏ တည်ရာ မဖြစ်သည် ကောပ၏ တည်ရာ မဖြစ်
သည် ပဋိယ၏ တည်ရာ မဖြစ်သည် မဟုတ်ပါလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဩော်ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ အရှင်ပရဝါဒီ လောကုတ္တရာတရားသည် ဒေါသ၏ တည်ရာ ကောပ၏ တည်ရာ
ပဋိယ၏ တည်ရာ မဖြစ်ခဲ့ပါမူ ဘုန်းတော်ကြီးသော မြတ်စွာဘုရား၏ ခေါ်ဝေါ်ပြောဆိုမှုသည်
လောကုတ္တရာဟု မဆိုသင့်။

သကဝါဒီ။ ။ ဘုန်းတော်ကြီးသော မြတ်စွာဘုရား၏ ခေါ်ဝေါ်ပြောဆိုမှုသည် လောကုတ္တရာလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဩော်ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ ဘုန်းတော်ကြီးသော မြတ်စွာဘုရား၏ ခေါ်ဝေါ်ပြောဆိုမှု၌ တွေဝေသော အချို့သူတို့
သည် ရှိပါကုန်သလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဩော် ရှိပါကုန်၏။

သကဝါဒီ။ ။ လောကုတ္တရာသည် တွေဝေမှု ‘မောဟ’ ၏ တည်ရာလော၊ မသိခြင်းကို ပြုတတ်ပါ
သလော၊ (ဉာဏ်) မျက်စိမရှိခြင်းကို ပြုတတ်ပါသလော၊ အသိဉာဏ်ကို ပိတ်ပင်တတ်ပါသလော၊ ပင်ပန်း
ခြင်း အဖို့ ရှိပါသလော၊ နိဗ္ဗာန်ကို မဖြစ်စေတတ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ လောကုတ္တရာတရားသည် တွေဝေမှု ‘မောဟ’ ၏ တည်ရာ မဖြစ်သည် မသိခြင်းကို
မပြုတတ်သည် (ဉာဏ်) မျက်စိမရှိခြင်းကို မပြုတတ်သည် ပညာကို တိုးပွားစေတတ်သည် မပင်ပန်းခြင်း
အဖို့ရှိသည် နိဗ္ဗာန်ကို ဖြစ်စေတတ်သည် မဟုတ်ပါလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဩော်ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ အရှင်ပရဝါဒီ လောကုတ္တရာတရားသည် တွေဝေမှု ‘မောဟ၏’ တည်ရာ မဟုတ်ခဲ့ပါမူ
မသိခြင်းကို မပြုတတ်ခဲ့ပါမူ (ဉာဏ်) မျက်စိ မရှိခြင်းကို မပြုတတ်ခဲ့ပါမူ ပညာကို တိုးပွားစေတတ်ခဲ့ပါမူ
မပင်ပန်းခြင်းအဖို့ ရှိခဲ့ပါမူ နိဗ္ဗာန်ကို ဖြစ်စေတတ်ခဲ့ပါမူ ဘုန်းတော်ကြီးသော မြတ်စွာဘုရား၏ ခေါ်ဝေါ်
ပြောဆိုမှုသည် လောကုတ္တရာဟု မဆိုသင့်။

၃၅၀။ သကဝါဒီ။ ။ ဘုန်းတော်ကြီးသော မြတ်စွာဘုရား၏ ခေါ်ဝေါ်ပြောဆိုမှုသည် လောကုတ္တရာ
လော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဩော်ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ အလုံးစုံသော ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည် ဘုန်းတော်ကြီးသော မြတ်စွာဘုရား၏ ခေါ်ဝေါ် ပြောဆိုမှုကို နာကြားကုန်၏။ ထိုပုဂ္ဂိုလ် အားလုံးတို့သည်ပင် မဂ်ကို ပွားစေကုန်သလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ အလုံးစုံသော ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည် ဘုန်းတော်ကြီးတော်မူသော မြတ်စွာဘုရား၏ ခေါ်ဝေါ် ပြောဆိုမှုကို နာကြားကုန်၏။ ထိုပုဂ္ဂိုလ် အားလုံးတို့သည်ပင် မဂ်ကို ပွားစေကုန်သလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ပွားများစေကုန်၏။

သကဝါဒီ။ ။ ဗာလပုထုဇဉ်တို့သည် ဘုန်းတော်ကြီးသော မြတ်စွာဘုရား၏ ခေါ်ဝေါ်ပြောဆိုမှုကို နာကြားကုန်၏။ ဗာလပုထုဇဉ်တို့သည် မဂ်ကို ပွားစေကုန်သလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

ပရဝါဒီ။ ။ အမိကို သတ်သူသည် မဂ်ကို ပွားစေသလော။ပ။ အဖကို သတ်သူသည်။ ရဟန္တာကို သတ်သူသည် (ဘုရား၌) သွေးစိမ်း တည်စေသူသည်။ သံဃာကို သင်းခွဲသူသည်။ ဘုန်းတော်ကြီးသော မြတ်စွာဘုရား၏ ခေါ်ဝေါ်ပြောဆိုမှုကို နားကြား၏။ ထိုသံဃာကို သင်းခွဲသူသည် မဂ်ကို ပွားစေသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

၃၅၁။ ပရဝါဒီ။ ။ ရွှေဖြင့် ပြီးသော တုတ်တံဖြင့် စပါးပုံကို လည်းကောင်း၊ ရွှေပုံက လည်းကောင်း ပြောကြားခြင်းငှါ ရအပ်ပါသလော။

သကဝါဒီ။ ။ ဪ ရအပ်ပါ၏။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤအတူ မြတ်စွာဘုရားသည် လောကုတ္တရာ ခေါ်ဝေါ်ပြောဆိုမှုဖြင့် လောကီတရားကို လည်းကောင်း၊ လောကုတ္တရာတရားကို လည်းကောင်း ခေါ်ဝေါ်ပြောဆိုနိုင်၏။

သကဝါဒီ။ ။ ကြက်ဆူသားဖြင့် ပြီးသော တုတ်တံဖြင့် စပါးပုံကိုလည်းကောင်း၊ ရွှေပုံကို လည်းကောင်း ပြောကြားခြင်းငှါ ရအပ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ရအပ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ ဤအတူ မြတ်စွာဘုရားသည် လောကီ ခေါ်ဝေါ်ပြောဆိုမှုဖြင့် လောကီတရားကို လည်းကောင်း၊ လောကုတ္တရာတရားကို လည်းကောင်း ခေါ်ဝေါ်ပြောဆိုနိုင်၏။^၃

၃၅၂။ သကဝါဒီ။ ။ ဘုန်းတော်ကြီးတော်မူသော မြတ်စွာဘုရား၏ ခေါ်ဝေါ်ပြောဆိုမှုသည် လောကီကို ခေါ်ဝေါ်ပြောဆိုလတ်သော် လောကီဖြစ်ပါသလော၊ လောကုတ္တရာကို ခေါ်ဝေါ်ပြောဆိုလတ်သော် လောကုတ္တရာဖြစ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ လောကီကို ခေါ်ဝေါ်ပြောဆိုလတ်သော် လောကီနား၌ ထိခိုက်ပါသလော၊ လောကုတ္တရာကို ခေါ်ဝေါ်ပြောဆိုလတ်သော် လောကုတ္တရာနား၌ ထိခိုက်ပါသလော၊ လောကီကို ခေါ်ဝေါ် ပြောဆိုလတ်သော် လောကီဝိညာဏ်ဖြင့် သိကုန်ပါသလော၊ လောကုတ္တရာကို ခေါ်ဝေါ်ပြောဆိုလတ်သော် လောကုတ္တရာဝိညာဏ်ဖြင့် သိကုန်ပါသလော၊ လောကီကို ခေါ်ဝေါ်ပြောဆိုလတ်သော် ပုထုဇဉ်တို့ သိကုန်ပါသလော၊ လောကုတ္တရာကို ခေါ်ဝေါ်ပြောဆိုလတ်သော် အရိယာသာဝကတို့ သိကုန်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

ပရဝါဒီ။ ။ ဘုန်းတော်ကြီးသော မြတ်စွာဘုရား၏ ခေါ်ဝေါ်ပြောဆိုမှုသည် လောကီကို ခေါ်ဝေါ်ပြောဆိုလတ်သော် လောကီဖြစ်၏။ လောကုတ္တရာကို ခေါ်ဝေါ်ပြောဆိုလတ်သော် လောကုတ္တရာဖြစ်၏ဟု မပြောဆိုသင့်ပါသလော။

သကဝါဒီ။ ။ ဪ သြော် မဆိုသင့်ပါ။

ပရဝါဒီ။ ။ မြတ်စွာဘုရားသည် လောကီတရားကို လည်းကောင်း၊ လောကုတ္တရာတရားကို လည်းကောင်း ခေါ်ဝေါ်ပြောဆိုသည် မဟုတ်ပါလော။

သကဝါဒီ။ ။ ဪ ဟုတ်ပါ၏။

ပရဝါဒီ။ ။ အရှင်သကဝါဒီ မြတ်စွာဘုရားသည် လောကီတရားကို လည်းကောင်း၊ လောကုတ္တရာတရားကို လည်းကောင်း ခေါ်ဝေါ်ပြောဆိုခဲ့ပါမူ ထိုအကြောင်းကြောင့် ဘုန်းတော်ကြီးသော မြတ်စွာဘုရား၏ ခေါ်ဝေါ်ပြောဆိုမှုသည် လောကီကို ခေါ်ဝေါ်ပြောဆိုလတ်သော် လောကီဖြစ်၏။ လောကုတ္တရာကို ခေါ်ဝေါ်ပြောဆိုလတ်သော် လောကုတ္တရာဖြစ်၏ ဟူ၍ ဆိုသင့်၏။

သကဝါဒီ။ ။ ဘုန်းတော်ကြီးသော မြတ်စွာဘုရား၏ ခေါ်ဝေါ်ပြောဆိုမှုသည် လောကီကို ခေါ်ဝေါ်ပြောဆိုလတ်သော် လောကီဖြစ်ပါသလော၊ လောကုတ္တရာကို ခေါ်ဝေါ်ပြောဆိုလတ်သော် လောကုတ္တရာဖြစ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ဖြစ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ မဂ်ကို ခေါ်ဝေါ်ပြောဆိုလတ်သော် မဂ်ဖြစ်သလော၊ မဂ်မဟုတ်သည်ကို ခေါ်ဝေါ်ပြောဆိုလတ်သော် မဂ်မဟုတ်ပါသလော၊ ဖိုလ်ကို ခေါ်ဝေါ်ပြောဆိုလတ်သော် ဖိုလ်ဖြစ်ပါသလော၊ ဇိုလ်မဟုတ်သည်ကို ခေါ်ဝေါ်ပြောဆိုလတ်သော် ဖိုလ်မဟုတ်သည် ဖြစ်ပါသလော၊ နိဗ္ဗာန်ကို ခေါ်ဝေါ်ပြောဆိုလတ်သော် နိဗ္ဗာန်ဖြစ်သလော၊ နိဗ္ဗာန်မဟုတ်သည်ကို ခေါ်ဝေါ်ပြောဆိုလတ်သော် နိဗ္ဗာန်မဟုတ်ပါသလော၊ သင်္ခတကို ခေါ်ဝေါ်ပြောဆိုလတ်သော် သင်္ခတဖြစ်ပါသလော၊ အသင်္ခတကို ခေါ်ဝေါ်ပြောဆိုလတ်သော် အသင်္ခတဖြစ်ပါသလော၊ ရုပ်ကို ခေါ်ဝေါ်ပြောဆိုလတ်သော် ရုပ်ဖြစ်ပါသလော၊ ရုပ်မဟုတ်သည်ကို ခေါ်ဝေါ်ပြောဆိုလတ်သော် ရုပ်မဟုတ်သည် ဖြစ်ပါသလော၊ ဝေဒနာကို ခေါ်ဝေါ်ပြောဆိုလတ်သော် ဝေဒနာဖြစ်ပါသလော၊ ဝေဒနာ မဟုတ်သည်ကို ခေါ်ဝေါ်ပြောဆိုလတ်သော် ဝေဒနာမဟုတ်သည် ဖြစ်ပါသလော၊ သညာကို ခေါ်ဝေါ်ပြောဆိုလတ်သော် သညာဖြစ်ပါသလော၊ သညာမဟုတ်သည်ကို ခေါ်ဝေါ်ပြောဆိုလတ်သော် သညာ မဟုတ်သည် ဖြစ်ပါသလော၊ သင်္ခါရတို့ကို ခေါ်ဝေါ်ပြောဆိုလတ်သော် သင်္ခါရတို့ ဖြစ်ကုန်ပါသလော၊ သင်္ခါရ မဟုတ်သည်တို့ကို ခေါ်ဝေါ်ပြောဆိုလတ်သော် သင်္ခါရ မဟုတ်သည်တို့ ဖြစ်ကုန်ပါသလော၊ ဝိညာဏ်ကို ခေါ်ဝေါ်ပြောဆိုလတ်သော် ဝိညာဏ် ဖြစ်ပါသလော၊ ဝိညာဏ် မဟုတ်သည်ကို ခေါ်ဝေါ်ပြောဆိုလတ်သော် ဝိညာဏ် မဟုတ်သည် ဖြစ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

ဝေါဟာရကထာ ပြီး၏။

- ၁။ မြတ်စွာဘုရားသည် လောကုတ္တရာ အခေါ်အဝေါ်စကားဖြင့် ခေါ်ဝေါ်ပြောဆို၏ဟု အယူရှိသော အန္ဓကဝိုဏ်းဝင် ပရဝါဒီ ဆရာတို့၏ အယူကို ပယ်ဖျက်ရန် ဤဝေါဟာရကထာကို ဟောတော်မူသည်။
- ၂။ ထိုပရဝါဒီဆရာတို့၏ မသင့်သော အယူဝါဒ ရှိသည်၏ အဖြစ်ကို ပြခြင်းငှါ သကဝါဒီဆရာက မေးသည်၊ သင် ပရဝါဒီ၏ သဒ္ဒါယတနသည်သာလျှင် လောကုတ္တရာလော၊ သို့မဟုတ် သောတာယတန အစရှိသည်တို့သည်လည်း လောကုတ္တရာလောဟု မေးလိုသည်။
- ၃။ လောကီဖြစ်သော ဒေသေတဗ္ဗတရားစကားကို ဟောပြောသည်ရှိသော် မြတ်စွာဘုရား၏ စကားသည် လောကီပင် ဖြစ်သည်ဟု အယူရှိသူ အန္ဓကဝိုဏ်းဝင် အချို့တို့၏ ဝါဒကို ပယ်သည်။

ကထာဝတ္ထုပါဠိတော်

=== ၂ - ဒုတိယဝဂ် ===

(၂၀) ၁၁ - နိရောဓကထာ°

၃၅၃။ သကဝါဒီ။ ။ ချုပ်ငြိမ်းမှုတို့သည် နှစ်မျိုးတို့လော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဩော်ဟုတ်ပါကုန်၏။

သကဝါဒီ။ ။ ဆင်းရဲ၏ ချုပ်ငြိမ်းမှုတို့သည် နှစ်မျိုးတို့လော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။^၂

သကဝါဒီ။ ။ ဆင်းရဲချုပ်ငြိမ်းမှုတို့သည် နှစ်မျိုးတို့လော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဩော်ဟုတ်ပါကုန်၏။^၃

သကဝါဒီ။ ။ နိရောဓသစ္စာတို့သည် နှစ်မျိုးတို့လော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။^၄

သကဝါဒီ။ ။ နိရောဓသစ္စာတို့သည် နှစ်မျိုးတို့လော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဩော်ဟုတ်ပါကုန်၏။^၅

သကဝါဒီ။ ။ ဒုက္ခသစ္စာတို့သည် နှစ်မျိုးတို့လော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ နိရောဓသစ္စာတို့သည် နှစ်မျိုးတို့လော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဩော်ဟုတ်ပါကုန်၏။

သကဝါဒီ။ ။ သမုဒယသစ္စာတို့သည် နှစ်မျိုးတို့လော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ နိရောဓသစ္စာတို့သည် နှစ်မျိုးတို့လော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဩော်ဟုတ်ပါကုန်၏။

သကဝါဒီ။ ။ မဂ္ဂသစ္စာတို့သည် နှစ်မျိုးတို့လော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ နိရောဓသစ္စာတို့သည် နှစ်မျိုးတို့လော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဩော်ဟုတ်ပါကုန်၏။

သကဝါဒီ။ ။ မှီခိုရာတို့သည် နှစ်မျိုးတို့လော။ပ။ ပုန်းအောင်းရာတို့သည် နှစ်မျိုးတို့လော။

ကိုးကွယ်ရာတို့သည် နှစ်မျိုးတို့လော။ လဲလျောင်းရာတို့သည် နှစ်မျိုးတို့လော။ မရွေ့လျောရာတို့သည်

နှစ်မျိုးတို့လော။ မသေရာတို့သည် နှစ်မျိုးတို့လော။ နိဗ္ဗာန်တို့သည် နှစ်မျိုးတို့လော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။ သကဝါဒီ။ ။ နိဗ္ဗာန်တို့သည် နှစ်မျိုးတို့လော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဩော်ဟုတ်ပါကုန်၏။

သကဝါဒီ။ ။ နိဗ္ဗာန်နှစ်မျိုးတို့၏ မြင့်မြတ်ခြင်း ယုတ်နိမ့်ခြင်းသည် ရှိပါသလော၊ ယုတ်ညံ့ခြင်း မွန်မြတ်ခြင်းသည် ရှိပါသလော၊ တိုးတက်ခြင်း ဆုတ်ယုတ်ခြင်းသည် ရှိပါသလော။ အပိုင်းအခြားသည် လည်းကောင်း၊ အကွဲအပြားသည် လည်းကောင်း၊ အရေးအကြောင်းသည် လည်းကောင်း၊ အပေါက် အကြားသည် လည်းကောင်း ရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။^၆

သကဝါဒီ။ ။ ချုပ်ငြိမ်းမှုတို့သည် နှစ်မျိုးတို့လော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪဟုတ်ပါကုန်၏။

သကဝါဒီ။ ။ မဆင်ခြင်ဘဲ ချုပ်ငြိမ်းကုန်သော သင်္ခါရတို့ကို ဆင်ခြင်၍ ချုပ်ငြိမ်းစေကုန်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ချုပ်ငြိမ်းစေပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ အရှင်ပရဝါဒီ မဆင်ခြင်ဘဲ ချုပ်ငြိမ်းကုန်သော သင်္ခါရတို့ကို ဆင်ခြင်၍ ချုပ်ငြိမ်းစေ ကုန်ခဲ့ပါမူ ချုပ်ငြိမ်းမှုတို့သည် နှစ်မျိုးတို့ဟူ၍ မဆိုသင့်။

ပရဝါဒီ။ ။ ချုပ်ငြိမ်းမှုတို့သည် နှစ်မျိုးတို့ဟူ၍ မဆိုသင့်ပါသလော။

သကဝါဒီ။ ။ ဪ မဆိုသင့်ပါ။

ပရဝါဒီ။ ။ မဆင်ခြင်ဘဲ ချုပ်ငြိမ်းသော သင်္ခါရတို့ကိုလည်း စင်စစ် ဧကန် ချိုးဖွဲ့ ဖျက်ဆီးအပ်ကုန် သည် မဟုတ်ပါလော၊ ဆင်ခြင်၍ ချုပ်ငြိမ်းသော သင်္ခါရတို့ကိုလည်း စင်စစ် ဧကန် ချိုးဖွဲ့ ဖျက်ဆီးအပ် ကုန်သည် မဟုတ်ပါလော။

သကဝါဒီ။ ။ ဪ ဟုတ်ပါ၏။^၇

ပရဝါဒီ။ ။ အရှင်သကဝါဒီ မဆင်ခြင်ဘဲ ချုပ်ငြိမ်းသော သင်္ခါရတို့ကိုလည်း စင်စစ် ဧကန် ချိုးဖွဲ့ ဖျက်ဆီးအပ်ပါကုန်မူ ဆင်ခြင်၍ ချုပ်ငြိမ်းသော သင်္ခါရတို့ကိုလည်း စင်စစ်ဧကန် ချိုးဖွဲ့ ဖျက်ဆီးအပ်ပါ ကုန်မူ ထိုအကြောင်းကြောင့် ချုပ်ငြိမ်းမှုတို့သည် နှစ်မျိုးတို့ဟူ၍ ဆိုသင့်၏။

သကဝါဒီ။ ။ ချုပ်ငြိမ်းမှုတို့သည် နှစ်မျိုးတို့လော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ဟုတ်ပါကုန်၏။

သကဝါဒီ။ ။ ဆင်ခြင်၍ ချုပ်ငြိမ်းသော သင်္ခါရတို့သည်လည်း အရိယာမဂ်ကို အကြောင်းပြု၍ ချုပ်ငြိမ်းပါကုန်သလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ချုပ်ငြိမ်းပါကုန်၏။

သကဝါဒီ။ ။ မဆင်ခြင်ဘဲ ချုပ်ငြိမ်းသော သင်္ခါရတရားတို့သည် အရိယာမဂ်ကို အကြောင်းပြု၍ ချုပ်ငြိမ်း ပါကုန်သလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ ချုပ်ငြိမ်းမှုတို့သည် နှစ်မျိုးတို့လော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ဟုတ်ပါကုန်၏။

သကဝါဒီ။ ။ ဆင်ခြင်၍ ချုပ်ငြိမ်းသော သင်္ခါရတို့သည် နောက်ထပ် တစ်ဖန် မဖြစ်ပါကုန်သလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ မဖြစ်ပါကုန်။

သကဝါဒီ။ ။ မဆင်ခြင်ဘဲ ချုပ်ငြိမ်းသော သင်္ခါရတို့သည် နောက်ထပ် တစ်ဖန် မဖြစ်ပါကုန်သလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ ထို့ကြောင့် ချုပ်ငြိမ်းမှုတို့သည် နှစ်မျိုးတို့ဟူ၍ မဆိုသင့်။

နိရောဓကထာ ပြီး၏။

ဒုတိယဝဂ် ပြီး၏။

- ၁။ သင်္ခါရတရားတို့ကို အနိစ္စစသော သင့်သောအကြောင်းအားဖြင့် နှလုံးသွင်းခြင်းမှ ကင်းသောအားဖြင့် ချုပ်ခြင်း၊ သင်္ခါရတရားတို့ကို အနိစ္စစသော သင့်သောအကြောင်းအားဖြင့် ဆင်ခြင်၍ ချုပ်ခြင်းဟူသော နှစ်ပါးသော ချုပ်ခြင်းတို့ကို တစ်ပေါင်းတည်းပြု၍ နိရောဓသစ္စာဟု အယူရှိကုန်သော မဟိသာသက အန္ဓကဂိုဏ်းဝင် ပရဝါဒီဆရာတို့၏ အယူကို ပယ်ဖျက်ခြင်းငှါ ဤနိရောဓကထာကို ဟောတော်မူသည်။
- ၂။ ဒုက္ခသစ္စာနှစ်ပါးတို့ကို အလိုမရှိသောကြောင့် ပရဝါဒီက ပဋိက္ခေပပြု၍ ဖြေသည်။
- ၃။ ပဋိသင်္ခါနိရောဓ အပွဋိသင်္ခါနိရောဓဟူသော နှစ်ပါးသော အခြင်အရာတို့ဖြင့် ဒုက္ခ၏ ချုပ်ခြင်းကို အလိုရှိသောကြောင့် ဝန်ခံပြန်သည်။
- ၄။ ဒုက္ခသစ္စာနှစ်ပါးတို့၏ ချုပ်ငြိမ်းမှုကို အလိုမရှိသောကြောင့် ပရဝါဒီက ပဋိက္ခေပပြု၍ ဖြေသည်။
- ၅။ နှစ်ပါးသော အခြင်းအရာအားဖြင့် ဒုက္ခချုပ်ငြိမ်းမှုကို အလိုရှိသောကြောင့် ပရဝါဒီက ဝန်ခံသည်။
- ၆။ နိဗ္ဗာန်နှစ်ပါးတို့၏ မြင့်မြတ်ခြင်း ယုတ်နိမ့်ခြင်းစသည်တို့ကို မမြင်ရသောကြောင့် ပရဝါဒီက ပဋိက္ခေပပြု၍ ဖြေသည်။
- ၇။ ချိုးဖွဲ့ဖျက်ဆီးအပ်ကုန်ပြီးသော သင်္ခါရတို့၏ တစ်ဖန်နောက်ထပ် မချိုးဖွဲ့ မဖျက်ဆီးအပ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့် သကဝါဒီက ဝန်ခံသည်။ တစ်နည်း- မဆင်ခြင်ဘဲ ချုပ်ငြိမ်းသော သင်္ခါရတို့၏ အရိယာမဂ် မဖြစ်ပေါ်လတ်သော် ချုပ်ငြိမ်းမြဲတိုင်းသော အခြင်းအရာအားဖြင့် ချုပ်ငြိမ်း သောကြောင့် သကဝါဒီက ဝန်ခံသည်။

ကထာဝတ္ထုပါဠိတော်

=== ၃ - တတိယဝဂ် ===

(၂၁) ၁ - ဗလကထာ°

၃၅၄။ သကဝါဒီ။ ။ မြတ်စွာဘုရား၏ အားအစွမ်းသည် တပည့် ‘သာဝက’ တို့နှင့် ဆက်ဆံပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ဪ ဆက်ဆံပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ မြတ်စွာဘုရား၏ အားအစွမ်းသည် တပည့် ‘သာဝက’ တို့၏ အားအစွမ်းလော၊ တပည့် သာဝကတို့၏ အားအစွမ်းသည် မြတ်စွာဘုရား၏ အားအစွမ်းလော။^၂

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။^၃

သကဝါဒီ။ ။ မြတ်စွာဘုရား၏ အားအစွမ်းသည် တပည့် ‘သာဝက’ တို့နှင့် ဆက်ဆံပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ဪ ဆက်ဆံပါ၏။^၄

သကဝါဒီ။ ။ ထိုမြတ်စွာဘုရား၏ အားအစွမ်းသည်ပင် ထိုတပည့် ‘သာဝက’ တို့၏ အားအစွမ်းလော၊ ထိုတပည့် ‘သာဝက’ တို့၏ အားအစွမ်းသည်ပင် ထိုမြတ်စွာဘုရား၏ အားအစွမ်းလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ မြတ်စွာဘုရား၏ အားအစွမ်းသည် တပည့် ‘သာဝက’ တို့နှင့် ဆက်ဆံပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ဪ ဆက်ဆံပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ မြတ်စွာဘုရား၏ အားအစွမ်းသည် အကြင်သို့ သဘောရှိ၏၊ တပည့် ‘သာဝက’ တို့၏ အားအစွမ်းသည်လည်း ထိုသို့ သဘောရှိသလော၊ တပည့် ‘သာဝက’ တို့၏ အားအစွမ်းသည် အကြင်သို့ သဘောရှိ၏၊ မြတ်စွာဘုရား၏ အားအစွမ်းသည်လည်း ထိုသို့သဘောရှိသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။

သကဝါဒီ။ ။ မြတ်စွာဘုရား၏ အားအစွမ်းသည် တပည့် ‘သာဝက’ တို့နှင့် ဆက်ဆံပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ဪ ဆက်ဆံပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ မြတ်စွာဘုရား၏ ရှေးကအားထုတ်မှု ရှေးကကျင့်မှု တရားဟောပြောမှု တရားပြသမှု သည် အကြင်သို့ သဘောရှိ၏၊ တပည့် ‘သာဝက’ တို့၏ ရှေးကအားထုတ်မှု ရှေးကကျင့်မှု တရားဟောပြောမှု တရားပြသမှု သည်လည်း ထိုသို့ သဘောရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ မြတ်စွာဘုရား၏ အားအစွမ်းသည် တပည့် ‘သာဝက’ တို့နှင့် ဆက်ဆံပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ဪ ဆက်ဆံပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ မြတ်စွာဘုရားသည် မာရ်ငါးပါးတို့ကို အောင်မြင်ပါသလော၊ လူနတ်တို့ကို ဆုံးမတတ်ပါသလော၊ မဖောက်မပြန်ကိုယ်တိုင် (သိဖွယ်တရားတို့ကို) သိပါသလော၊ အလုံးစုံကို သိပါသလော၊ အလုံးစုံကို မြင်ပါသလော၊ တရားကြောင့် (လူနတ်တို့၏) အရှင်သခင်ဖြစ်ပါသလော၊ တရားကြောင့် (လူနတ်တို့၏) ကိုးကွယ်ရာ ဖြစ်ပါသလော။

သကဝါဒီ။ ။ ဪ သိနိုင်ပါ၏။

ပရဝါဒီ။ ။ အရှင်သကဝါဒီ တပည့် ‘သာဝက’ သည် သတ္တဝါတို့၏ စုတိပဋိသန္ဓေကို သိနိုင်ခဲ့ပါမူ ထိုအကြောင်းကြောင့် သတ္တဝါတို့၏ စုတိပဋိသန္ဓေကို ဟုတ်မှန်စွာ သိသော မြတ်စွာဘုရား၏ အားအစွမ်းသည် တပည့် ‘သာဝက’ တို့နှင့် ဆက်ဆံ၏ဟူ၍ ဆိုသင့်၏။

ပရဝါဒီ။ ။ မြတ်စွာဘုရား၏ အာသဝတို့သည်လည်း ကုန်ခန်းကုန်ပြီး မဟုတ်ပါလော၊ တပည့် ‘သာဝက’ ၏ အာသဝတို့သည်လည်း ကုန်ခန်းကုန်ပြီး မဟုတ်ပါလော။

သကဝါဒီ။ ။ ဪ ဟုတ်ပါကုန်၏။

ပရဝါဒီ။ ။ မြတ်စွာဘုရား၏ လည်းကောင်း၊ တပည့် ‘သာဝက’ ၏လည်းကောင်း၊ အာသဝေါ ကုန်ခန်းမှုနှင့် အာသဝေါကုန်ခန်းမှုသည် လည်းကောင်း၊ လွတ်မြောက်မှု (အရဟတ္တဖိုလ်)နှင့် လွတ်မြောက်မှု (အရဟတ္တဖိုလ်) သည် လည်းကောင်း (အချင်းချင်း) တစ်စုံတစ်ရာ ထူးခြားချက် ရှိပါသလော။

သကဝါဒီ။ ။ မရှိပါ။

ပရဝါဒီ။ ။ အရှင်သကဝါဒီ မြတ်စွာဘုရား၏ လည်းကောင်း၊ တပည့် ‘သာဝက’ ၏ လည်းကောင်း အာသဝေါကုန်ခန်းမှုနှင့် အာသဝေါကုန်ခန်းမှုသည် လည်းကောင်း၊ လွတ်မြောက်မှု (အရဟတ္တဖိုလ်) နှင့် လွတ်မြောက်မှု (အရဟတ္တဖိုလ်) သည် လည်းကောင်း (အချင်းချင်း) တစ်စုံတစ်ရာ ထူးခြားချက် မရှိခဲ့ပါမူ ထိုအကြောင်းကြောင့် အာသဝတို့၏ ကုန်ခန်းမှု၌ ဟုတ်မှန်စွာ သိသော မြတ်စွာဘုရား၏ အားအစွမ်းသည် တပည့် ‘သာဝက’ တို့နှင့် ဆက်ဆံ၏ဟူ၍ ဆိုသင့်၏။

၃၅၆။ ပရဝါဒီ။ ။ အာသဝတို့၏ ကုန်ခန်းမှု၌ ဟုတ်မှန်စွာ သိသော မြတ်စွာဘုရား၏ အားအစွမ်းသည် တပည့်သာဝကတို့နှင့် ဆက်ဆံပါသလော။

သကဝါဒီ။ ။ ဪ ဆက်ဆံပါ၏။

ပရဝါဒီ။ ။ အကြောင်းဟုတ်သည် မဟုတ်သည်၌ ဟုတ်မှန်စွာ သိသော မြတ်စွာဘုရား၏ အားအစွမ်းသည် တပည့် ‘သာဝက’ တို့နှင့် ဆက်ဆံပါသလော။

သကဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

ပရဝါဒီ။ ။ အာသဝတို့၏ ကုန်ခန်းမှု၌ ဟုတ်မှန်စွာ သိသော မြတ်စွာဘုရား၏ အားအစွမ်းသည် တပည့် ‘သာဝက’ တို့နှင့် ဆက်ဆံပါသလော။

သကဝါဒီ။ ။ ဪ ဆက်ဆံပါ၏။

ပရဝါဒီ။ ။ သတ္တဝါတို့၏ စုတိပဋိသန္ဓေ၌ ဟုတ်မှန်စွာ သိသော မြတ်စွာဘုရား၏ အားအစွမ်းသည် တပည့် ‘သာဝက’ တို့နှင့် ဆက်ဆံပါသလော။

သကဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

ပရဝါဒီ။ ။ အကြောင်းဟုတ်သည် မဟုတ်သည်၌ ဟုတ်မှန်စွာ သိသော မြတ်စွာဘုရား၏ အားအစွမ်းသည် တပည့် ‘သာဝက’ တို့နှင့် မဆက်ဆံပါသလော။

သကဝါဒီ။ ။ ဪ မဆက်ဆံပါ။

ပရဝါဒီ။ ။ အာသဝတို့၏ ‘ကုန်ခန်းမှု’ ၌ ဟုတ်မှန်စွာ သိသော မြတ်စွာဘုရား၏ အားအစွမ်းသည် တပည့် ‘သာဝက’ တို့နှင့် မဆက်ဆံပါသလော။

သကဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။ ပရဝါဒီ။ ။ သတ္တဝါတို့၏ စုတိပဋိသန္ဓေ၌ ဟုတ်မှန်စွာ သိသော မြတ်စွာဘုရား၏ အားအစွမ်းသည်တပည့် ‘သာဝက’ တို့နှင့် မဆက်ဆံပါသလော။

- ၁။ အနုရုဒ္ဓသံယုတ်၌ ‘ဣမေသဉ္စ ပနာဟံ အာဝုသော စတုန္နံ သတိပဋ္ဌာနာနံ ဘာဝိတတ္တာ ဌာနဉ္စ ဌာနတော အဋ္ဌာနဉ္စ အဋ္ဌာနတော ယထာဘူတံ ပဇာနာမိ’ အစရှိကုန်သော သုတ် ဆယ်သုတ်တို့ကို မသင့်မတင့်သောအားဖြင့် ယူဆ၍ မြတ်စွာဘုရား၏ ဒေသဗလ ဉာဏ်တော်သည် သာဝကတို့နှင့် ဆက်ဆံ၏ဟု အယူရှိကြကုန်သော အန္ဓကဂိုဏ်းဝင် ပရဝါဒီဆရာတို့၏ အယူကို ပယ်ခြင်းငှါ ဤဗလကထာကို ဟောတော်မူသည်။
- ၂။ မြတ်စွာဘုရား၏ ဒေသဗလဉာဏ်တော်သည် သာဝကတို့နှင့် ဆက်ဆံသည်လည်း ရှိ၏။ မဆက်ဆံသည်လည်း ရှိ၏။ အာသဝက္ခယဉာဏ်သည် သာဝကတို့နှင့် ဆက်ဆံ၏။ ဣန္ဒြိယ ပရောပရိယတ္တက္က ဉာဏ်တော်သည် သာဝကတို့နှင့် မဆက်ဆံ။ ထိုမှ ကြွင်းသော ဉာဏ်သည် ဆက်ဆံ မဆက်ဆံ နှစ်ပါးလုံးပင် ဖြစ်၏။ မှန်၏- အကြောင်းဟုတ်သည် မဟုတ်သည် စသည်တို့ကို သာဝကတို့သည် တစ်စိတ်တစ်ဒေသအားဖြင့် သိကုန်၏။ မြတ်စွာဘုရားတို့မူကား အကြွင်းအကျန် မရှိသောအားဖြင့် သိကုန်၏။ ထို့ကြောင့် ဌာနာဌာနကောသလ္လစသော ရှစ်ပါးသော ဉာဏ်တို့သည် အကျဉ်းအားဖြင့် သာဝကတို့နှင့် ဆက်ဆံ၏။ အကျယ်အားဖြင့်ကား သာဝကတို့နှင့် မဆက်ဆံ။ ဤအန္ဓကဂိုဏ်းဝင် ပရဝါဒီဆရာတို့ကား ဉာဏ်အားလုံးသည် သာဝကတို့နှင့် ဆက်ဆံ၏ဟု ဆို၏။ ထို့ကြောင့် ဤမေးစိစစ်ခြင်းကို အားထုတ်ရပြန်သည်။
- ၃။ အကျယ်အားဖြင့် ခပ်သိမ်းသော အခြင်းအရာလျှင် တည်ရာရှိသည်၏ အဖြစ်ကို ရည်ရွယ်၍ ပရဝါဒီက ပဋိက္ခေပ ပြု၍ ဖြေသည်။
- ၄။ အကျဉ်းအားဖြင့် အကြောင်းဟုတ်သည် မဟုတ်သည်၏ အဖြစ်မျှကို သိသည်၏ အစွမ်းအားဖြင့် ဝန်ခံပြန်သည်။

ကထာဝတ္ထုပါဠိတော်

=== ၃ - တတိယဝဂ် ===

(၂၂) ၂ - အရိယန္တိ ကထာ°

၃၅၇။ သကဝါဒီ။ ။ အကြောင်းဟုတ်သည် မဟုတ်သည်၌ ဟုတ်မှန်စွာ သိသော မြတ်စွာဘုရား၏ အားအစွမ်းသည် အရိယာလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ (ထိုအရိယာသည်) မဂ်လော၊ ဖိုလ်လော၊ နိဗ္ဗာန်လော၊ သောတာပတ္တိမဂ်လော၊ သောတာပတ္တိဖိုလ်လော၊ သကဒါဂါမိမဂ်လော၊ သကဒါဂါမိဖိုလ်လော၊ အနာဂါမိမဂ်လော၊ အနာဂါမိဖိုလ်လော၊ အရဟတ္တမဂ်လော၊ အရဟတ္တဖိုလ်လော၊ သတိပဋ္ဌာန်လော၊ သမ္ပပ္ပဓာန်လော၊ ဣဒ္ဓိပါဒ်လော၊ ဣန္ဒြေလော၊ ဗိုလ်လော၊ ဗောဇ္ဈင်လော။^၂

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ အကြောင်းဟုတ်သည် မဟုတ်သည်၌ဟုတ်မှန်စွာ သိသော မြတ်စွာဘုရား၏ အားအစွမ်းသည် အရိယာလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ (ထိုအရိယာသည်) သတ္တဝါသင်္ခါရတို့မှ ဆိတ်သုဉ်းမှု ‘သုညတ’ အာရုံ ရှိသလော။^၃

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။^၄

သကဝါဒီ။ ။ (ထိုအရိယာသည်) သတ္တဝါသင်္ခါရတို့မှ ဆိတ်သုဉ်းမှု ‘သုညတ’ အာရုံ ရှိသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ရှိပါ၏။^၅

သကဝါဒီ။ ။ အကြောင်းဟုတ်သည် မဟုတ်သည်ကိုလည်း နှလုံးသွင်းပါသလော၊ သတ္တဝါသင်္ခါရတို့မှ ဆိတ်သုဉ်းမှု ‘သုညတ’ ကိုလည်း နှလုံးသွင်းပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။^၆

သကဝါဒီ။ ။ အကြောင်းဟုတ်သည် မဟုတ်သည်ကိုလည်း နှလုံးသွင်းပါသလော၊ သတ္တဝါသင်္ခါရတို့မှ ဆိတ်သုဉ်းမှု ‘သုညတ’ ကိုလည်း နှလုံးသွင်းပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ဟုတ်ပါ၏။^၇

သကဝါဒီ။ ။ ဖဿနှစ်ပါးတို့၏ စိတ်နှစ်ပါးတို့၏ ပေါင်းဆုံမှုသည် ဖြစ်ပါသလော။^၈

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။^၉

သကဝါဒီ။ ။ အကြောင်းဟုတ်သည် မဟုတ်သည်၌ ဟုတ်မှန်စွာ သိသော မြတ်စွာဘုရား၏ အားအစွမ်းသည် အရိယာလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ (ထိုအရိယာသည်) နိမိတ် မရှိမှု ‘အနိမိတ္တ’ အာရုံ ရှိပါသလော။ပ။ တောင့်တခြင်းကင်းမှု ‘အပ္ပဏိဟိတ’ အာရုံ ရှိပါသလော။^{၁၀}

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။^{၁၁}

သကဝါဒီ။ ။ တောင့်တခြင်း ကင်းမှု ‘အပ္ပဏိဟိတ’ ဟူသော အာရုံရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ခြေရံ ရှိပါ၏။^{၁၂}

သကဝါဒီ။ ။ အကြောင်းဟုတ်သည် မဟုတ်သည်ကိုလည်း နှလုံးသွင်းပါသလော၊ တောင့်တခြင်း ကင်းမှု ‘အပ္ပဏိဟိတ’ ကိုလည်း နှလုံးသွင်းပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ အကြောင်းဟုတ်သည် မဟုတ်သည်ကိုလည်း နှလုံးသွင်းပါသလော၊ တောင့်တခြင်း ကင်းမှု ‘အပ္ပဏိဟိတ’ ကိုလည်း နှလုံးသွင်းပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ ဖဿနှစ်ပါးတို့၏ စိတ်နှစ်ပါးတို့၏ ပေါင်းဆုံမှုသည် ဖြစ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

၃၅၈။ သကဝါဒီ။ ။ သတိပဋ္ဌာန်တို့သည် အရိယာတို့ ဖြစ်ကုန်၍ သတ္တဝါသင်္ခါရတို့မှ ဆိတ်သုဉ်းမှု ‘သုညတ’ အာရုံ ရှိပါကုန်သလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ရှိပါကုန်၏။

သကဝါဒီ။ ။ အကြောင်းဟုတ်သည် မဟုတ်သည်၌ ဟုတ်မှန်စွာ သိသော မြတ်စွာဘုရား၏ အား အစွမ်းသည် အရိယာဖြစ်၍ သတ္တဝါသင်္ခါရတို့မှ ဆိတ်သုဉ်းမှု ‘သုညတ’ အာရုံ ရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ သတိပဋ္ဌာန်တို့သည် အရိယာတို့ ဖြစ်ကုန်၍ နိမိတ်မရှိမှု ‘အနိမိတ္တ’ အာရုံ ရှိပါကုန် သလော၊ တောင့်တခြင်းကင်းမှု ‘အပ္ပဏိဟိတ’ အာရုံ ရှိပါကုန်သလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ရှိပါကုန်၏။

သကဝါဒီ။ ။ အကြောင်းဟုတ်သည် မဟုတ်သည်၌ ဟုတ်မှန်စွာ သိသော မြတ်စွာဘုရား၏ အားအစွမ်းသည် အရိယာဖြစ်၍ တောင့်တခြင်းကင်းမှု ‘အပ္ပဏိဟိတ’ အာရုံ ရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ သမ္ပပ္ပဓာန်တို့သည်။ ဣဒ္ဓိပါဒ်တို့သည်။ ဣန္ဒြေတို့သည်။ ဗိုလ်တို့သည်။ ဗောဇ္ဈင်တို့သည် အရိယာဖြစ်ကုန်၍ သတ္တဝါ သင်္ခါရတို့မှ ဆိတ်သုဉ်းမှု ‘သုညတ’ အာရုံ ရှိပါကုန်သလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ရှိပါကုန်၏။

သကဝါဒီ။ ။ အကြောင်းဟုတ်သည် မဟုတ်သည်၌ ဟုတ်မှန်စွာ သိသော မြတ်စွာဘုရား၏ အား အစွမ်းသည် အရိယာဖြစ်၍ သတ္တဝါသင်္ခါရတို့မှ ဆိတ်သုဉ်းမှု ‘သုညတ’ အာရုံ ရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ ဗောဇ္ဈင်တို့သည် အရိယာတို့ ဖြစ်ကုန်၍ နိမိတ်မရှိ ‘အနိမိတ္တ’ အာရုံ ရှိပါကုန်သလော၊ တောင့်တခြင်းကင်းမှု ‘အပ္ပဏိဟိတ’ အာရုံ ရှိပါကုန်သလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ရှိပါကုန်၏။

သကဝါဒီ။ ။ အကြောင်းဟုတ်သည် မဟုတ်သည်၌ ဟုတ်မှန်စွာ သိသော မြတ်စွာဘုရား၏ အား အစွမ်းသည် အရိယာဖြစ်၍ တောင့်တခြင်းကင်းမှု ‘အပ္ပဏိဟိတ’ အာရုံ ရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

၃၅၉။ သကဝါဒီ။ ။ အကြောင်းဟုတ်သည် မဟုတ်သည်၌ ဟုတ်မှန်စွာ သိသော မြတ်စွာဘုရား၏ အားအစွမ်းသည် အရိယာဖြစ်ပါလျက် သတ္တဝါသင်္ခါရတို့မှ ဆိတ်သုဉ်းမှု ‘သုညတ’ အာရုံ ရှိ၏ဟူ၍ မဆိုသင့်ပါ သလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ မဆိုသင့်ပါ။

သကဝါဒီ။ ။ သတိပဋ္ဌာန်တို့သည် အရိယာဖြစ်ပါကုန်လျက် သတ္တဝါသင်္ခါရတို့မှ ဆိတ်သုဉ်းမှု ‘သုညတ’ အာရုံ ရှိကုန်၏ဟူ၍ မဆိုသင့်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ အကြောင်းဟုတ်သည် မဟုတ်သည်၌ဟုတ်မှန်စွာ သိသော မြတ်စွာဘုရား၏ အားအစွမ်းသည် အရိယာဖြစ်ပါလျက် နိမိတ်မရှိမှု ‘အနိမိတ္တ’ အာရုံ ရှိ၏။ပ။ တောင့်တခြင်း ကင်းမှု ‘အပ္ပဏိဟိတ’ အာရုံ ရှိ၏ဟူ၍ မဆိုသင့်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ မဆိုသင့်ပါ။

သကဝါဒီ။ ။ သတိပဋ္ဌာန်တို့သည် အရိယာတို့ ဖြစ်ပါကုန်လျက် တောင့်တခြင်းကင်းမှု ‘အပ္ပဏိဟိတ’ အာရုံ ရှိကုန်၏ဟူ၍ မဆိုသင့်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ အကြောင်းဟုတ်သည် မဟုတ်သည်၌ ဟုတ်မှန်စွာ သိသော မြတ်စွာဘုရား၏ အားအစွမ်းသည် အရိယာဖြစ်ပါလျက် သတ္တဝါသင်္ခါရတို့မှ ဆိတ်သုဉ်းမှု ‘သုညတ’ အာရုံ ရှိ၏ဟူ၍။ပ။ နိမိတ်မရှိမှု ‘အနိမိတ္တ’ အာရုံ ရှိ၏ဟူ၍။ပ။ တောင့်တခြင်းကင်းမှု ‘အပ္ပဏိဟိတ’ အာရုံ ရှိ၏ဟူ၍ မဆိုသင့်ပါ သလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ မဆိုသင့်ပါ။

သကဝါဒီ။ ။ သမ္ပပုဓာန်တို့သည်။ပ။ ဗောဇ္ဈင်တို့သည် အရိယာ ဖြစ်ပါကုန်လျက် တောင့်တခြင်းကင်းမှု ‘အပ္ပဏိဟိတ’ အာရုံ ရှိကုန်၏ဟူ၍ မဆိုသင့်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

၃၆၀။ သကဝါဒီ။ ။ သတ္တဝါတို့၏ စုတိပဋိသန္ဓေ၌ ဟုတ်မှန်စွာ သိသော မြတ်စွာဘုရား၏ အားအစွမ်းသည် အရိယာလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ (ထိုအရိယာသည်) မဂ်လော၊ ဖိုလ်လော၊ နိဗ္ဗာန်လော၊ သောတာပတ္တိမဂ်လော၊ သောတာပတ္တိဖိုလ်လော။ပ။ ဗောဇ္ဈင်တို့လော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ သတ္တဝါတို့၏ စုတိပဋိသန္ဓေ၌ ဟုတ်မှန်စွာ သိသော မြတ်စွာဘုရား၏ အားအစွမ်းသည် အရိယာလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ (ထိုအရိယာသည်) သတ္တဝါသင်္ခါရတို့မှ ဆိတ်သုဉ်းမှု ‘သုညတ’ အာရုံ ရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ (ထိုအရိယာသည်) သတ္တဝါသင်္ခါရတို့မှ ဆိတ်သုဉ်းမှု ‘သုညတ’ အာရုံ ရှိပါသလော။
ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ဪ ရှိပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ သတ္တဝါတို့၏ စုတိပဋိသန္ဓေကိုလည်း နှလုံးသွင်းပါသလော၊ သတ္တဝါသင်္ခါရတို့မှ
ဆိတ်သုဉ်းမှု ‘သုညတ’ ကိုလည်း နှလုံးသွင်းပါသလော။
ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ သတ္တဝါတို့၏ စုတိပဋိသန္ဓေကိုလည်း နှလုံးသွင်းပါသလော၊ သတ္တဝါသင်္ခါရတို့မှ
ဆိတ်သုဉ်းမှု ‘သုညတ’ ကိုလည်း နှလုံးသွင်းပါသလော။
ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ဪ ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ ဖဿနှစ်ပါးတို့၏ စိတ်နှစ်ပါးတို့၏ ပေါင်းဆုံမှုသည် ဖြစ်ပါသလော။
ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ သတ္တဝါတို့၏ စုတိပဋိသန္ဓေ၌ ဟုတ်မှန်စွာ သိသော မြတ်စွာဘုရား၏ အားအစွမ်း
သည် အရိယာလော။
ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ဪ ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ (ထိုအရိယာသည်) နိမိတ်မရှိမှု ‘အနိမိတ္တ’ အာရုံ ရှိပါသလော၊ တောင့်တခြင်းကင်းမှု
‘အပ္ပဏိဟိတ’ အာရုံ ရှိပါသလော။
ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ တောင့်တခြင်းကင်းမှု ‘အပ္ပဏိဟိတ’ အာရုံ ရှိပါသလော။
ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ဪ ရှိပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ သတ္တဝါတို့၏ စုတိပဋိသန္ဓေကိုလည်း နှလုံးသွင်းပါသလော၊ တောင့်တခြင်းကင်းမှု
‘အပ္ပဏိဟိတ’ ကိုလည်း နှလုံးသွင်းပါသလော။
ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ သတ္တဝါတို့၏ စုတိပဋိသန္ဓေကိုလည်း နှလုံးသွင်းပါသလော၊ တောင့်တခြင်းကင်းမှု
‘အပ္ပဏိဟိတ’ ကိုလည်း နှလုံးသွင်းပါသလော။
ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ဪ ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ ဖဿနှစ်ပါးတို့၏ စိတ်နှစ်ပါးတို့၏ ပေါင်းဆုံမှုသည် ဖြစ်ပါသလော။
ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

၃၆၁။ သကဝါဒီ။ ။ သတိပဋ္ဌာန်တို့သည် အရိယာတို့ ဖြစ်ကုန်၍ သတ္တဝါသင်္ခါရတို့မှ ဆိတ်သုဉ်းမှု
‘သုညတ’ အာရုံ ရှိပါကုန်သလော။ပ။ နိမိတ်မရှိမှု ‘အနိမိတ္တ’ အာရုံ ရှိပါကုန်သလော။ပ။ တောင့်တခြင်း
ကင်းမှု ‘အပ္ပဏိဟိတ’ အာရုံ ရှိပါကုန်သလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ဪ ရှိပါကုန်၏။
သကဝါဒီ။ ။ သတ္တဝါတို့၏ စုတိပဋိသန္ဓေ၌ ဟုတ်မှန်စွာ သိသော မြတ်စွာဘုရား၏ အားအစွမ်း
သည် အရိယာဖြစ်၍ တောင့်တခြင်းကင်းမှု ‘အပ္ပဏိဟိတ’ အာရုံ ရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ သမ္ပပ္ပဓာန်တို့သည်။ပ။ ဗောဇ္ဈင်တို့သည် အရိယာဖြစ်ကုန်၍ သတ္တဝါသင်္ခါရတို့မှ ဆိတ်သုဉ်းမှု ‘သုညတ’ အာရုံ ရှိပါကုန်သလော။ပ။ နိမိတ် မရှိမှု ‘အနိမိတ္တ’ အာရုံ ရှိပါကုန်သလော။ပ။ တောင့်တခြင်း ကင်းမှု ‘အပ္ပဏိဟိတ’ အာရုံ ရှိပါကုန်သလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ သြော် ရှိပါကုန်၏။

သကဝါဒီ။ ။ သတ္တဝါတို့၏ စုတိပဋိသန္ဓေ၌ ဟုတ်မှန်စွာ သိသော မြတ်စွာဘုရား၏ အားအစွမ်းသည် အရိယာဖြစ်၍ တောင့်တခြင်းကင်းမှု ‘အပ္ပဏိဟိတ’ အာရုံ ရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ သတ္တဝါတို့၏ စုတိပဋိသန္ဓေ၌ ဟုတ်မှန်စွာ သိသော မြတ်စွာဘုရား၏ အားအစွမ်းသည် အရိယာဖြစ်ပါလျက် သတ္တဝါသင်္ခါရတို့မှ ဆိတ်သုဉ်းမှု ‘သုညတ’ အာရုံ ရှိ၏ဟူ၍။ပ။ နိမိတ် မရှိမှု ‘အနိမိတ္တ’ အာရုံ ရှိ၏ဟူ၍။ပ။ တောင့်တခြင်းကင်းမှု ‘အပ္ပဏိဟိတ’ အာရုံ ရှိ၏ဟူ၍ မဆိုသင့်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ သြော် မဆိုသင့်ပါ။

သကဝါဒီ။ ။ သတိပဋ္ဌာန်တို့သည် အရိယာဖြစ်ပါကုန်လျက် တောင့်တခြင်းကင်းမှု ‘အပ္ပဏိဟိတ’ အာရုံ ရှိကုန်၏ ဟူ၍ မဆိုသင့်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

၃၆။ သကဝါဒီ။ ။ သတ္တဝါတို့၏ စုတိပဋိသန္ဓေ၌ ဟုတ်မှန်စွာ သိသော မြတ်စွာဘုရား၏ အားအစွမ်းသည် အရိယာဖြစ်ပါလျက် သတ္တဝါသင်္ခါရတို့မှ ဆိတ်သုဉ်းမှု ‘သုညတ’ အာရုံ ရှိ၏ဟူ၍။ပ။ နိမိတ် မရှိမှု ‘အနိမိတ္တ’ အာရုံ ရှိ၏ဟူ၍။ပ။ တောင့်တခြင်းကင်းမှု ‘အပ္ပဏိဟိတ’ အာရုံ ရှိ၏ဟူ၍ မဆိုသင့်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ သြော် မဆိုသင့်ပါ။

သကဝါဒီ။ ။ သမ္ပပ္ပဓာန်တို့သည်။ပ။ ဗောဇ္ဈင်တို့သည် အရိယာဖြစ်ပါကုန်လျက် တောင့်တခြင်းကင်းမှု ‘အပ္ပဏိဟိတ’ အာရုံ ရှိကုန်၏ဟူ၍ မဆိုသင့်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

ပရဝါဒီ။ ။ အာသဝတို့၏ ကုန်ခန်းမှ၌ ဟုတ်မှန်စွာ သိသော မြတ်စွာဘုရား၏ အားအစွမ်းသည် အရိယာလော။

သကဝါဒီ။ ။ ဪ သြော်ဟုတ်ပါ၏။

ပရဝါဒီ။ ။ အကြောင်းဟုတ်သည် မဟုတ်သည်၌ ဟုတ်မှန်စွာ သိသော မြတ်စွာဘုရား၏ အားအစွမ်းသည် အရိယာလော။

သကဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

ပရဝါဒီ။ ။ အာသဝတို့၏ ကုန်ခန်းမှ၌ ဟုတ်မှန်စွာ သိသော မြတ်စွာဘုရား၏ အားအစွမ်းသည် အရိယာလော။

သကဝါဒီ။ ။ ဪ သြော်ဟုတ်ပါ၏။

ပရဝါဒီ။ ။ သတ္တဝါတို့၏ စုတိပဋိသန္ဓေ၌ ဟုတ်မှန်စွာ သိသော မြတ်စွာဘုရား၏ အားအစွမ်းသည် အရိယာလော။

ပရဝါဒီ။ ။ အကြောင်းဟုတ်သည် မဟုတ်သည်၌ ဟုတ်မှန်စွာ သိသော မြတ်စွာဘုရား၏ အားအစွမ်းသည် အရိယာဖြစ်ပါလျက် သတ္တဝါသင်္ခါရတို့မှ ဆိတ်သုဉ်းမှု ‘သုညတ’ အာရုံ ရှိ၏ဟူ၍ မဆိုသင့်ပါသလော။

သကဝါဒီ။ ။ ဪ သြော် မဆိုသင့်ပါ။

ပရဝါဒီ။ ။ အာသဝတို့၏ ကုန်ခန်းမှ၌ ဟုတ်မှန်စွာ သိသော မြတ်စွာဘုရား၏ အားအစွမ်းသည် အရိယာဖြစ်ပါလျက် သတ္တဝါသင်္ခါရတို့မှ ဆိတ်သုဉ်းမှု ‘သုညတ’ ဟူသော အာရုံ ရှိ၏ဟူ၍ မဆိုသင့်ပါသလော။

သကဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

ပရဝါဒီ။ ။ အကြောင်းဟုတ်သည် မဟုတ်သည်၌ ဟုတ်မှန်စွာ သိသော မြတ်စွာဘုရား၏ အားအစွမ်းသည် အရိယာဖြစ်ပါလျက် နိမိတ်မရှိမှု ‘အနိမိတ္တ’ အာရုံ ရှိ၏ဟူ၍။ တောင့်တခြင်းကင်းမှု ‘အပ္ပဏိဟိတ’ အာရုံ ရှိ၏ဟူ၍ မဆိုသင့်ပါသလော။

သကဝါဒီ။ ။ ဪ သြော် မဆိုသင့်ပါ။

ပရဝါဒီ။ ။ အာသဝတို့၏ ကုန်ခန်းမှ၌ ဟုတ်မှန်စွာ သိသော မြတ်စွာဘုရား၏ အားအစွမ်းသည် အရိယာဖြစ်ပါလျက် တောင့်တခြင်းကင်းမှု ‘အပ္ပဏိဟိတ’ အာရုံ ရှိ၏ဟူ၍ မဆိုသင့်ပါသလော။

သကဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

ပရဝါဒီ။ ။ သတ္တဝါတို့၏ စုတိပဋိသန္ဓေ၌ ဟုတ်မှန်စွာ သိသော မြတ်စွာဘုရား၏ အားအစွမ်းသည် အရိယာဖြစ်ပါလျက် သတ္တဝါသင်္ခါရတို့မှ ဆိတ်သုဉ်းမှု ‘သုညတ’ အာရုံ ရှိ၏ဟူ၍။ပ။ နိမိတ်မရှိမှု ‘အနိမိတ္တ’ အာရုံ ရှိ၏ဟူ၍။ပ။ တောင့်တခြင်းကင်းမှု ‘အပ္ပဏိဟိတ’ အာရုံ ရှိ၏ဟူ၍ မဆိုသင့်ပါသလော။

သကဝါဒီ။ ။ ဪ သြော် မဆိုသင့်ပါ။

ပရဝါဒီ။ ။ အာသဝတို့၏ ကုန်ခန်းမှ၌ ဟုတ်မှန်စွာ သိသော မြတ်စွာဘုရား၏ အားအစွမ်းသည် အရိယာဖြစ်ပါလျက် တောင့်တခြင်းကင်းမှု ‘အပ္ပဏိဟိတ’ အာရုံ ရှိ၏ဟူ၍ မဆိုသင့်ပါသလော။

သကဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

အရိယန္တိကထာ ပြီး၏။

- ၁။ ဒသဗလဉာဏ်တို့တွင် အာသဝက္ခယဉာဏ်သာလျှင် အရိယာမဟုတ်သေး၊ ကြွင်းသော ဉာဏ်ကိုးပါးတို့သည်လည်း အရိယာတို့သာ ဖြစ်ကုန်၏ဟု အယူရှိသော အန္ဓကဂိုဏ်းဝင် ပရဝါဒီဆရာတို့၏ အယူကို ပယ်ဖျက်၍ ဤအရိယန္တိကထာကို ဟောတော်မူသည်။
- ၂။ ထိုဌာနာဌာနဉာဏ်သည် အရိယာဖြစ်ခဲ့မှု မဂ်စသည်တို့တွင် တစ်ပါးပါး ဖြစ်ရာ၏ဟူသော အလိုဖြင့် ထပ်မံ၍ မေးသည်။
- ၃။ သုညတတို့သည် သတ္တသုညတ၊ သင်္ခါရသုညတဟူ၍ နှစ်မျိုးရှိကုန်၏။ မိစ္ဆာအယူအားဖြင့် ကြံဆအပ်သော သတ္တဝါမှ ဆိတ်သုဉ်းမှုဟူသော ခန္ဓာငါးပါးတို့သည် သတ္တသုညတမည်၏။ သင်္ခါရအားလုံးတို့မှ ဆိတ်သုဉ်း ကင်းဆိတ် ထွက်မြောက်မှုဟူသော နိဗ္ဗာန်သည် သင်္ခါရသုညတ မည်၏။
- ၄။ နိဗ္ဗာန်ကို အာရုံရှိသည်၏ အဖြစ်ကို ရည်ရွယ်၍ ပဋိက္ခေပပြုလျက် ဖြေသည်။
- ၅။ သင်္ခါရလျှင် အာရုံရှိသည်၏ အဖြစ်ကို ရည်ရွယ်၍ ဝန်ခံပြန်သည်။
- ၆။ နိဗ္ဗာန်ကိုသာလျှင် ရည်ရွယ်၍ ပဋိက္ခေပပြုလျက် ဖြေသည်။
- ၇။ သင်္ခါရတို့ကို ရည်ရွယ်၍ ဝန်ခံပြန်သည်။
- ၈။ ဌာနာဌာန အစရှိသည်ကို နှလုံးသွင်းသောဉာဏ်သည် သင်္ခါရသာလျှင် အာရုံရှိ၏။ သုညတကို နှလုံးသွင်းသော ဉာဏ်သည် နိဗ္ဗာန်လျှင် အာရုံရှိ၏ဟူသော ဤနည်းကို ယူ၍ ဖဿနှစ်ပါး စိတ်နှစ်ပါးတို့၏ ပေါင်းဆုံခြင်း ဖြစ်သလောဟု မေးသည်။
- ၉။ အမြွက်ထောင်ခွင့် မရသောကြောင့် ပရဝါဒီက ပဋိက္ခေပပြု၍ ဖြေသည်။
- ၁၀။ ခန္ဓာတို့သည် သတ္တနိမိတ် မရှိခြင်းကြောင့် အနိမိတ္တမည်ကုန်၏။ နိဗ္ဗာန်သည် သင်္ခါရနိမိတ် မရှိခြင်းကြောင့် အနိမိတ္တမည်၏။ ခန္ဓာတို့သည် တစ်ခုသော တရားမျှ၌သော်လည်း ကုက္ကုတ္တိ ပုရိသ စသော အခြင်းအရာ သတ္တဟူသော အခြင်းအရာကို တင်၍ ထားအပ်သည်၏ အဖြစ်ဟူသော ထားအပ်သို့မိုးအပ်သော အဖြစ်ဟူသောသဘောဖြင့် ပဏှိမိဟု ခေါ်ဝေါ်ခြင်းသို့ ရောက်သော သတ္တပဏှိမိဖြင့် အပုဏှိဟိတတို့ မည်ကုန်၏။ နိဗ္ဗာန်သည် တဏှာဟူသော တောင့်တခြင်းဖြင့် လည်းကောင်း၊ တဏှာ၏ အာရုံဖြစ်သော သင်္ခါရအားလုံးဟူသော ပဏှိမိဖြင့် လည်းကောင်း အပုဏှိဟိတမည်၏။
- ၁၁။ နိဗ္ဗာန်ကို ရည်ရွယ်၍ ပရဝါဒီက ပဋိက္ခေပပြု၍ ဖြေသည်။
- ၁၂။ သင်္ခါရတို့ကို ရည်ရွယ်၍ ဝန်ခံပြန်သည်။

ကထာဝတ္ထုပါဠိတော်

=== ၃ - တတိယဝဂ် ===

(၂၃) ၃ - ဝိမုတ္တိကထာ°

၃၆၃။ သကဝါဒီ။ ။ ရာဂနှင့် တက္ကဖြစ်သော စိတ်သည် လွတ်မြောက်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ဪ လွတ်မြောက်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ ရာဂနှင့် တက္ကဖြစ်သော ရာဂနှင့် အတူဖြစ်သော ရာဂနှင့် ရောနှောသော ရာဂနှင့် ယှဉ်သော ရာဂနှင့် တစ်ပေါင်းတည်းဖြစ်သော ရာဂသို့ အစဉ်လိုက်သော အကုသိုလ်ဖြစ်သော လောက၌ ယှဉ်သော အာသဝတို့၏ အာရုံဖြစ်သော သံယောဇဉ်တို့၏ အာရုံဖြစ်သော ဂန္ဓတို့၏ အာရုံဖြစ်သော ဩဃတို့၏ အာရုံဖြစ်သော ယောဂတို့၏ အာရုံဖြစ်သော နိဝရဏတို့၏ အာရုံဖြစ်သော မှားသောအားဖြင့် သုံးသပ်အပ်သော ဥပါဒါန်တို့၏ အာရုံဖြစ်သော ကိလေသာကို ရခြင်းငှါ ထိုက်သော စိတ်သည် လွတ်မြောက်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။^၂

သကဝါဒီ။ ။ ဖဿနှင့် တက္ကဖြစ်သော စိတ်သည် လွတ်မြောက်၏။ ဖဿသည် လည်းကောင်း၊ စိတ်သည် လည်းကောင်း နှစ်ပါးစုံတို့သည်ပင် လွတ်မြောက်ပါကုန်သလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ဪ လွတ်မြောက်ပါကုန်၏။

သကဝါဒီ။ ။ ရာဂနှင့် တက္ကဖြစ်သော စိတ်သည် လွတ်မြောက်၏။ ရာဂသည် လည်းကောင်း၊ စိတ်သည် လည်းကောင်း နှစ်ပါးစုံတို့သည်ပင် လွတ်မြောက်ကုန်သလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။^၃

သကဝါဒီ။ ။ ဝေဒနာနှင့် တက္ကဖြစ်သော။ပ။ သညာနှင့် တက္ကဖြစ်သော။ပ။ စေတနာနှင့်တက္ကဖြစ်သော။ပ။ ပညာနှင့် တက္ကဖြစ်သော စိတ်သည် လွတ်မြောက်၏။ ပညာသည် လည်းကောင်း၊ စိတ်သည် လည်းကောင်း နှစ်ပါးစုံတို့သည်ပင် လွတ်မြောက်ကုန်သလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ဪ လွတ်မြောက်ကုန်၏။

သကဝါဒီ။ ။ ရာဂနှင့် တက္ကဖြစ်သော စိတ်သည် လွတ်မြောက်၏။ ရာဂသည် လည်းကောင်း၊ စိတ်သည် လည်းကောင်း နှစ်ပါးစုံတို့သည်ပင် လွတ်မြောက်ပါကုန်သလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ ဖဿနှင့် တက္က၊ ရာဂနှင့် တက္ကဖြစ်သော စိတ်သည် လွတ်မြောက်၏။ ဖဿသည် လည်းကောင်း၊ စိတ်သည် လည်းကောင်း နှစ်ပါးစုံတို့သည်ပင် လွတ်မြောက်ပါကုန်သလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ဪ လွတ်မြောက်ပါကုန်၏။

သကဝါဒီ။ ။ ရာဂသည် လည်းကောင်း၊ စိတ်သည် လည်းကောင်း နှစ်ပါးစုံတို့သည်ပင် လွတ်မြောက်ပါကုန်သလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ ဝေဒနာနှင့်တက္က၊ ရာဂနှင့် တက္ကဖြစ်သော။ပ။ သညာနှင့် တက္က၊ ရာဂနှင့်တက္ကဖြစ်သော။ပ။ စေတနာနှင့်တက္က၊ ရာဂနှင့် တက္ကဖြစ်သော။ပ။ ပညာနှင့်တက္က၊ ရာဂနှင့် တက္ကဖြစ်သော

စိတ်သည် လွတ်မြောက်၏။ ပညာသည် လည်းကောင်း၊ စိတ်သည် လည်းကောင်း နှစ်ပါးစုံတို့သည်ပင် လွတ်မြောက်ပါကုန်သလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ လွတ်မြောက်ပါကုန်၏။

သကဝါဒီ။ ။ မောဟသည် လည်းကောင်း၊ စိတ်သည် လည်းကောင်း နှစ်ပါးစုံတို့သည်ပင် လွတ်မြောက်ပါကုန်သလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ ရာဂနှင့်တကွ၊ ဒေါသနှင့်တကွ၊ မောဟနှင့် တကွဖြစ်သော စိတ်သည် လွတ်မြောက်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ လွတ်မြောက်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ ရာဂကင်းပြီးသော ဒေါသကင်းပြီးသော မောဟကင်းပြီးသော ကိလေသာ အညစ်အကြေး မရှိသော စိတ်သည် လွတ်မြောက်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ ထို့ကြောင့် ရာဂနှင့်တကွ ဒေါသနှင့်တကွ မောဟနှင့် တကွဖြစ်သော စိတ်သည် လွတ်မြောက်၏ဟူ၍ မဆိုသင့်။

ဝိမုတ္တိကထာ ပြီး၏။

၁။ ရာဂကင်းပြီးသော စိတ်ရှိသူ ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်တို့အား ကိလေသာတို့မှ လွတ်မြောက်မှု 'ဝိမုတ္တိ' အကျိုးမရှိ၊ စင်စစ်သော်ကား ညစ်နွမ်းသော အဝတ်ကို ဖွပ်လျှော်အပ်သည်ရှိသော် အညစ်အကြေးမှ လွတ်မြောက်သကဲ့သို့ ထို့အတူ ရာဂရှိသော စိတ်သည်သာ ရာဂမှ လွတ်မြောက်၏ဟု အယူရှိသူ အန္ဓကဂိုဏ်းဝင် ပရဝါဒီတို့၏ အယူကို ပယ်ဖျက်တော်မူလို၍ ဤဝိမုတ္တိကထာကို ဟောတော်မူသည်။

၂။ မဂ်ခဏ၌ စိတ်သည် လွတ်မြောက်သည် မည်၏၊ ထိုမဂ်ခဏ၌လည်း ဤသို့ ရာဂနှင့်တကွ ဖြစ်ခြင်းသဘောရှိသော စိတ် မရှိရကား ပရဝါဒီက ပဋိက္ခေပပြု၍ ဖြေသည်။

၃။ ဖဿသည်လည်းကောင်း၊ စိတ်သည်လည်းကောင်း နှစ်ပါးစုံတို့သည် ရာဂမှ လွတ်မြောက်ကုန်သကဲ့သို့ ဤအတူ ရာဂ၏ ရာဂမှ လွတ်မြောက်မှုကို မမြင်သောကြောင့် ပဋိက္ခေပပြု၍ ဖြေသည်။

ကထာဝတ္ထုပြင်တော်

=== ၃ - တတိယဝဂ် ===

(၂၄) ၄ - ဝိမုစ္စမာနကထာ^၁

၃၆၆။ သကဝါဒီ။ ။ လွတ်မြောက်ပြီးသော စိတ်သည် လွတ်မြောက်ဆဲ ဖြစ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ဖြစ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ တစ်စိတ်တစ်ဒေသ လွတ်မြောက်ပြီး၍ တစ်စိတ်တစ်ဒေသကား မလွတ်မြောက်သေးသလော။^၂

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။^၃

သကဝါဒီ။ ။ တစ်စိတ်တစ်ဒေသ လွတ်မြောက်ပြီး၍ တစ်စိတ်တစ်ဒေသကား မလွတ်မြောက်သေးသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ဖြစ်ဟုတ်ပါ၏။^၄

သကဝါဒီ။ ။ တစ်စိတ်တစ်ဒေသ သောတာပန်ဖြစ်၍ တစ်စိတ်တစ်ဒေသကား သောတာပန် မဖြစ်သလော၊ တစ်စိတ်တစ်ဒေသ သောတာပတ္တိဖိုလ်သို့ ရောက်သည် ရသည် သိသည် မျက်မှောက်ပြုသည် ဖြစ်၍ ပြည့်စုံစေလျက် နေသလော၊ ကိုယ်ဖြင့် တွေ့ထိနေသလော၊ တစ်စိတ်တစ်ဒေသ ကိုယ်ဖြင့် တွေ့ထိ၍ မနေသလော၊ တစ်စိတ်တစ်ဒေသ သတ္တက္ခတ္တုပရမသောတာပန်၊ ကောလံကောလ သောတာပန်၊ ဧကဗီဇိသောတာပန်လော၊ ဘုရား၌ သက်ဝင်၍ ကြည်ညိုစေခြင်းနှင့် ပြည့်စုံသလော၊ တရား၌။ပ။ သံဃာ၌။ပ။ အရိယာတို့ နှစ်သက်အပ်သော သီလတို့နှင့် ပြည့်စုံ၍ တစ်စိတ်တစ်ဒေသ အရိယာတို့ နှစ်သက်အပ်သော သီလတို့နှင့် မပြည့်စုံသလော။^၅

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။^၆

သကဝါဒီ။ ။ တစ်စိတ်တစ်ဒေသ လွတ်မြောက်ပြီး၍ တစ်စိတ်တစ်ဒေသ မလွတ်မြောက်သေးသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ဖြစ်ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ တစ်စိတ်တစ်ဒေသ သကဒါဂါမ်ဖြစ်၍ တစ်စိတ်တစ်ဒေသ သကဒါဂါမ် မဖြစ်သလော၊ တစ်စိတ်တစ်ဒေသ သကဒါဂါမ်ဖိုလ်သို့ ရောက်သည် ရသည် သိသည် မျက်မှောက်ပြုသည်ဖြစ်၍ ပြည့်စုံစေလျက် နေသလော၊ ကိုယ်ဖြင့် တွေ့ထိနေသလော၊ တစ်စိတ်တစ်ဒေသကား ကိုယ်ဖြင့် တွေ့ထိ၍ မနေသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ တစ်စိတ်တစ်ဒေသလွတ်မြောက်ပြီး၍ တစ်စိတ်တစ်ဒေသမလွတ်မြောက်သေးသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ဖြစ်ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ တစ်စိတ်တစ်ဒေသ အနာဂါမ်ဖြစ်၍ တစ်စိတ်တစ်ဒေသ အနာဂါမ် မဖြစ်သလော၊ တစ်စိတ်တစ်ဒေသ အနာဂါမ်ဖိုလ်သို့ ရောက်သည် ရသည် သိသည် မျက်မှောက်ပြုသည် ဖြစ်၍ ပြည့်စုံစေလျက် နေသလော၊ ကိုယ်ဖြင့် တွေ့ထိနေသလော၊ တစ်စိတ်တစ်ဒေသကား ကိုယ်ဖြင့် တွေ့ထိ၍ မနေသလော၊ တစ်စိတ်တစ်ဒေသ အန္တရာပရိနိဗ္ဗာယီ၊ ဥပဟစ္စပရိနိဗ္ဗာယီ၊ အသင်္ခါရပရိနိဗ္ဗာယီ၊ သသင်္ခါရပရိနိဗ္ဗာယီ၊ ဥဒ္ဓံသောတ အကနိဋ္ဌဂါမိ ဖြစ်၍ တစ်စိတ်တစ်ဒေသကား ဥဒ္ဓံသောတအကနိဋ္ဌဂါမိ မဖြစ်သလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။ သကဝါဒီ။ ။ တစ်စိတ်တစ်ဒေသ လွတ်မြောက်ပြီး၍ တစ်စိတ် တစ်ဒေသကား မလွတ်မြောက်သေးသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ဖြေတတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ တစ်စိတ်တစ်ဒေသ ရဟန္တာဖြစ်၍ တစ်စိတ်တစ်ဒေသကား ရဟန္တာ မဖြစ်သလော၊ တစ်စိတ်တစ်ဒေသ အရဟတ္တဖိုလ်သို့ ရောက်သည် ရသည် သိသည် မျက်မှောက်ပြုသည် ဖြစ်၍ ပြည့်စုံ စေလျက် နေသလော၊ ကိုယ်ဖြင့် တွေ့ထိနေသလော၊ တစ်စိတ်တစ်ဒေသကား ကိုယ်ဖြင့် တွေ့ထိ၍ မနေသလော၊ တစ်စိတ်တစ်ဒေသ ရာဂကင်းပြီးသူ ဒေါသကင်းပြီးသူ မောဟကင်းပြီးသူ ဖြစ်၍။ပ။ တစ်စိတ်တစ်ဒေသ မျက်မှောက်ပြု ထိုက်သောတရားကို မျက်မှောက် ပြုအပ်ပြီးသည်ဖြစ်၍ တစ်စိတ် တစ်ဒေသကား မျက်မှောက်ပြုထိုက်သော တရားကို မျက်မှောက် မပြုအပ်သေးသည် ဖြစ်သလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ လွတ်မြောက်ပြီးသော စိတ်သည် လွတ်မြောက်ဆဲ ဖြစ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ဖြစ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ ဥပါဒိခဏ၌ လွတ်မြောက်ပြီးဖြစ်၍ ဘင်ခဏ၌ လွတ်မြောက်ဆဲ ဖြစ်ပါသလော။^၂

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

၃၆၇။ ပရဝါဒီ။ ။ လွတ်မြောက်ပြီးသော စိတ်သည် လွတ်မြောက်ဆဲဟူ၍ မဆိုသင့်ပါသလော။

သကဝါဒီ။ ။ ဪ မဆိုသင့်ပါ။

ပရဝါဒီ။ ။ “ဤသို့ သိလတ်သော် ဤသို့မြင်လတ်သော် ထိုရဟန်းသည် ကာမာသဝမှလည်း စိတ်သည် လွတ်မြောက်၏၊ ဘဝါသဝမှလည်း စိတ်သည် လွတ်မြောက်၏၊ အဝိဇ္ဇာသဝမှလည်း စိတ်သည် လွတ်မြောက်၏” ဟူ၍ မြတ်စွာဘုရား ဟောအပ်သော သုတ္တန် (ပါဠိ) ရှိသည်သာလျှင် မဟုတ်ပါလော။

သကဝါဒီ။ ။ ဪ ရှိပါ၏။

ပရဝါဒီ။ ။ ထို့ကြောင့် လွတ်မြောက်ပြီး စိတ်သည် လွတ်မြောက်ဆဲဟူ၍ ဆိုသင့်ပါ၏။^၃

သကဝါဒီ။ ။ လွတ်မြောက်ပြီး စိတ်သည် လွတ်မြောက်ဆဲ ဖြစ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ဖြစ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ “ဤသို့ စိတ်တည်ကြည်လတ်သော် စင်ကြယ်လတ်သော် ဖြူစင်လတ်သော် ညစ်ကြေး မရှိလတ်သော် ညစ်ညူးခြင်း ကင်းလတ်သော် နူးညံ့လတ်သော် ပြုခြင်းငှါ သင့်လျော်လတ်သော် တည်တံ့ လတ်သော် မတုန်မလှုပ်ခြင်းသို့ ရောက်လတ်သော် ထိုရဟန်းသည် အာသဝတို့၏ကုန်ရာ (အရဟတ္တမဂ်) ဉာဏ်အကျိုးငှါ စိတ်ကို ရှေးရှုညွတ်စေ၏” ဟူ၍ မြတ်စွာဘုရား ဟောအပ်သော သုတ္တန် (ပါဠိ) ရှိသည် သာ မဟုတ်ပါလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ရှိပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ ထို့ကြောင့် လွတ်မြောက်ပြီးသော စိတ်သည် လွတ်မြောက်ဆဲဟူ၍ မဆိုသင့်။^၄

သကဝါဒီ။ ။ လွတ်မြောက်ဆဲ စိတ်သည် ရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ရှိပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ တပ်မက်ဆဲ ပြစ်မှားဆဲ တွေဝေဆဲ ညစ်နွမ်းဆဲ စိတ်သည် ရှိပါသလော။^၅

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။^၆

သကဝါဒီ။ ။ တပ်မက်ပြီး စိတ်သည် လည်းကောင်း၊ မတပ်မက်သေးသော စိတ်သည် လည်းကောင်း၊ ပြစ်မှားပြီး စိတ်သည် လည်းကောင်း၊ မပြစ်မှားသေးသော စိတ်သည် လည်းကောင်း၊ တွေဝေပြီး စိတ်

သည် လည်းကောင်း၊ မတွေ့ဝေသေးသော စိတ်သည် လည်းကောင်း၊ ပြတ်ပြီး စိတ်သည် လည်းကောင်း၊ မပြတ်သေးသော စိတ်သည် လည်းကောင်း၊ ကွဲပျက်ပြီးစိတ်သည် လည်းကောင်း၊ မကွဲပျက်သေးသော စိတ်သည် လည်းကောင်း၊ ပြုပြီးစိတ်သည် လည်းကောင်း၊ မပြုသေးသော စိတ်သည် လည်းကောင်း (ရှိသည်) မဟုတ်ပါလော။^{၂၂}

ပရဝါဒီ။ ။ ဩဝါဒီ ရှိပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ အရှင်ပရဝါဒီ တပ်မက်ပြီးစိတ်သည် လည်းကောင်း၊ မတပ်မက်သေးသော စိတ်သည် လည်းကောင်း၊ ပြစ်မှားပြီးစိတ်သည် လည်းကောင်း၊ မပြစ်မှားသေးသော စိတ်သည် လည်းကောင်း၊ တွေဝေပြီး စိတ်သည် လည်းကောင်း၊ မတွေ့ဝေသေးသော စိတ်သည် လည်းကောင်း၊ ပြတ်ပြီး စိတ်သည် လည်းကောင်း၊ မပြတ်သေးသော စိတ်သည် လည်းကောင်း၊ ကွဲပျက်ပြီး စိတ်သည် လည်းကောင်း၊ မကွဲပျက်သေးသော စိတ်သည် လည်းကောင်း၊ ပြုပြီးစိတ်သည် လည်းကောင်း၊ မပြုသေးသော စိတ်သည် လည်းကောင်း လွတ်မြောက်ဆဲ စိတ်ရှိ၏ဟူ၍ မဆိုသင့်။

ဝိမုစ္စမာနကထာ ပြီး၏။

- ၁။ ဈာန်ဟူသောဝိက္ခ မှုနဝိမုတ္တိဖြင့် ကိလေသာမှ လွတ်မြောက်သော စိတ်သည် မဂ်ခဏ၌ သမုစ္ဆေဒဝိမုတ္တိဖြင့် ကိလေသာမှ လွတ်မြောက်ဆဲမည်၏ဟု အယူရှိကုန်သော ပရဝါဒီဆရာတို့၏ အယူကို ပယ်ဖျောက်ခြင်းငှါ ဤဝိမုစ္စမာန ကထာကို ဟောတော်မူသည်။
- ၂။ လွတ်မြောက်မှု မပြီးဆုံးသေးရကား ရက်လုပ်ဆဲသော သင်ဖြူးစသည်သည် တစ်စိတ်တစ်ဒေသ ပြီးဆုံးပြီးဖြစ်၍ တစ်စိတ် တစ်ဒေသ မပြီးဆုံးသေးသည် မည်သကဲ့သို့ ဤကိလေသာမှ လွတ်မြောက်သော စိတ်သည်လည်း တစ်စိတ်တစ်ဒေသ လွတ်မြောက် ပြီးဖြစ်၍ တစ်စိတ်တစ်ဒေသ မလွတ်မြောက်သေးသလောဟု မေးလိုရင်း ဖြစ်သည်။
- ၃။ သင်ဖြူး စသည်တို့ကဲ့သို့ စိတ်၏ တစ်စိတ်တစ်ဒေသ အဖြစ် မရှိသောကြောင့် ပရဝါဒီက ပဋိက္ခေပပြု၍ ဖြေသည်။
- ၄။ တစ်ဖန် မေးမြန်းလတ်သော် လွတ်မြောက်ဆဲဖြစ်သော စိတ်၏ လွတ်မြောက်မှု မပြီးဆုံးသေးသောကြောင့် ပရဝါဒီက ဝန်ခံပြန်သည်။ တစ်နည်း၊ လောကီဈာန်ခဏကို ရည်၍ ပဋိက္ခေပပြုလျက် ဖြေသည်။ လောကုတ္တရာ ဈာန်ခဏကို ရည်၍ ဝန်ခံရပြန်သည်။
- ၅။ သင်ပရဝါဒီဆရာ၏ တစ်ခုတည်းသော စိတ်သည်ပင် တစ်စိတ်တစ်ဒေသ လွတ်မြောက်ပြီး၍ တစ်စိတ်တစ်ဒေသ မလွတ်မြောက်ခဲ့ပါလျှင် သင်ပရဝါဒီဆရာ၏ ထိုသောတာပန်ပုဂ္ဂိုလ်သည် လည်း တစ်စိတ်တစ်ဒေသ သောတာပန် ဖြစ်၍ တစ်စိတ်တစ်ဒေသ သောတာပန် မဟုတ်ဟု အပြစ် ရောက်ခဲ့၏ဟူ၍ စောဒနာလိုသောကြောင့် ဤအမေးကို မေးမြန်းသည်။
- ၆။ ထိုအပြစ်မျိုး မရှိနိုင်သောကြောင့် ပရဝါဒီက ပဋိက္ခေပပြု၍ ဖြေသည်။
- ၇။ တစ်ခုတည်းသော စိတ်သည်ပင် လွတ်မြောက်ပြီးလည်းမည် လွတ်မြောက်ဆဲလည်း မည်ခဲ့သော် တစ်ခုတည်းသော ခဏ၌ လွတ်မြောက်ပြီး တစ်ခုတည်းသော ခဏ၌ လွတ်မြောက်ဆဲ အဖြစ်သို့ ရောက်ရာ၏ဟု စောဒနာလို၍ ဤစကားကို မေးရသည်။
- ၈။ လွတ်မြောက်ဆဲဟူသော ကြိယာသည် မပြီးဆုံးသေးသည်ကို ညွှန်ပြ၏။ ထို့ကြောင့် သုတ်၌ ဟောအပ်သော ‘ဝိမုစ္စတိ’ ကြိယာသည် လွတ်မြောက်ဆဲမည်ပါ၏ဟု ဆိုသည်။
- ၉။ ဝိမုစ္စတိဟု ဟောတော်မူခြင်းကြောင့် လွတ်မြောက်ပြီးစိတ်သည် လွတ်မြောက်ဆဲ ဖြစ်ခဲ့သော် ဤသုတ္တန် ပါဠိတော်၌ ဝိမုစ္စတိ သဒ္ဒါ မပါမရှိသောကြောင့် လွတ်မြောက်ပြီးသာ မည်ရာ၏၊ လွတ်မြောက်ဆဲ မမည်ဟု ဆိုလိုသည်။
- ၁၀။ သင်ပရဝါဒီဆရာ၏ အယူ၌ လွတ်မြောက်မှု မပြီးဆုံးသေးသည်၏ အဖြစ်ကြောင့် လွတ်မြောက်ဆဲ မည်သကဲ့သို့ တပ်မက်မှု စသည် မပြီးဆုံးသေးသည်၏ အဖြစ်ကြောင့် တပ်မက်ဆဲ စသော စိတ်သည်လည်း ရှိသလောဟု စောဒနာလို၍ မေးပြန်သည်။
- ၁၁။ ထိုသို့ တပ်မက်ဆဲသဘောရှိသော စိတ်သည်ကို မမြင်သောကြောင့် ပရဝါဒီက ပဋိက္ခေပပြု၍ ဖြေသည်။
- ၁၂။ ရာဂနှင့် သမ္ပယုတ်ဖြစ်သော စိတ်သည် ရတ္တ- တပ်မက်သော စိတ်၊ ရာဂနှင့်ဝိပွယုတ်ဖြစ်သော စိတ်သည် အရတ္တ- မတပ်မက်သော စိတ်ဟူ၍ နှစ်ခုသော အဖို့ရှိကုန်၏။ သုံးခုမြောက်သော အဖို့ မရှိဟု သိစေလိုသောကြောင့် ဤအမေးကို သကဝါဒီက မေးရလေသည်။

ကထာဝတ္ထုပါဠိတော်

=== ၃ - တတိယဝဂ် ===

(၂၅) ၅ - အဋ္ဌမကကထာ°

၃၆၈။ သကဝါဒီ။ ။ ရှစ်ယောက်မြောက် (သောတာပတ္တိမဂ္ဂဋ္ဌာန်) ပုဂ္ဂိုလ်သည် ဒိဋ္ဌိသောင်းကျန်းမှုကို ပယ်ရှားအပ်ပြီးဖြစ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဩော် ပယ်ရှားအပ်ပြီးဖြစ်ပါ၏။^၂

သကဝါဒီ။ ။ ရှစ်ယောက်မြောက် (သောတာပတ္တိမဂ္ဂဋ္ဌာန်) ပုဂ္ဂိုလ်သည် သောတာပန်လော၊ သောတာပတ္တိဖိုလ်သို့ ရောက်သည် ရသည် သိသည် မျက်မှောက်ပြုသည်ဖြစ်၍ ပြည့်စုံစေလျက် နေသလော၊ ကိုယ်ဖြင့် တွေ့ထိနေသလော။^၃

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ ရှစ်ယောက်မြောက် (သောတာပတ္တိမဂ္ဂဋ္ဌာန်) ပုဂ္ဂိုလ်သည် ဝိစိကိစ္ဆာ သောင်းကျန်းမှုကို ပယ်ရှားအပ်ပြီးဖြစ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဩော် ပယ်ရှားအပ်ပြီးဖြစ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ ရှစ်ယောက်မြောက် (သောတာပတ္တိမဂ္ဂဋ္ဌာန်) ပုဂ္ဂိုလ်သည် သောတာပန်လော၊ သောတာပတ္တိဖိုလ်သို့ ရောက်သလော။ပ။ ကိုယ်ဖြင့် တွေ့ထိနေသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ ရှစ်ယောက်မြောက် (သောတာပတ္တိမဂ္ဂဋ္ဌာန်) ပုဂ္ဂိုလ်သည် ဒိဋ္ဌိ သောင်းကျန်းမှုကို ပယ်ရှားအပ်ပြီးဖြစ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဩော် ပယ်ရှားအပ်ပြီးဖြစ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ ရှစ်ယောက်မြောက် (သောတာပတ္တိမဂ္ဂဋ္ဌာန်) ပုဂ္ဂိုလ်သည် ဒိဋ္ဌာနုသယကို ပယ်ရှားအပ်ပြီး ဖြစ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။^၄

သကဝါဒီ။ ။ ရှစ်ယောက်မြောက် (သောတာပတ္တိမဂ္ဂဋ္ဌာန်) ပုဂ္ဂိုလ်သည် ဒိဋ္ဌိ သောင်းကျန်းမှုကို ပယ်ရှားအပ်ပြီးဖြစ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဩော် ပယ်ရှားအပ်ပြီးဖြစ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ ရှစ်ယောက်မြောက် (သောတာပတ္တိမဂ္ဂဋ္ဌာန်) ပုဂ္ဂိုလ်သည် ဝိစိကိစ္ဆာနုသယကို။ သီလဗ္ဗတပရာမာသကို ပယ်ရှားအပ်ပြီးဖြစ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။^၅

သကဝါဒီ။ ။ ရှစ်ယောက်မြောက် (သောတာပတ္တိမဂ္ဂဋ္ဌာန်) ပုဂ္ဂိုလ်သည် ဝိစိကိစ္ဆာ သောင်းကျန်းမှုကို ပယ်ရှားအပ်ပြီးဖြစ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဩော် ပယ်ရှားအပ်ပြီးဖြစ်ပါ၏။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ မြော် မပွားများအပ်ပါကုန်။

သကဝါဒီ။ ။ လောကီဖြစ်သော အာသဝတို့ အာရုံဖြစ်သော။ပ။ ကိလေသာတို့ကို ရခြင်းငှါထိုက်
သောမဂ် မဟုတ်သော တရားဖြင့် ပယ်ရှားအပ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

၃၇၀။ ပရဝါဒီ။ ။ ရှစ်ယောက်မြောက် (သောတာပတ္တိမဂ္ဂဋ္ဌာန်) ပုဂ္ဂိုလ်သည် ဒိဋ္ဌိ သောင်းကျန်းမှုကို
ပယ်ရှားအပ်၏ဟု မဆိုသင့်ပါသလော။

သကဝါဒီ။ ။ ဪ မဆိုသင့်ပါ။

ပရဝါဒီ။ ။ (ဒိဋ္ဌိသောင်းကျန်းမှုသည်) ဖြစ်လတ္တံ့လော။

သကဝါဒီ။ ။ မဖြစ်လတ္တံ့။

ပရဝါဒီ။ ။ အရှင်သကဝါဒီ ဒိဋ္ဌိ သောင်းကျန်းမှုသည် မဖြစ်လတ္တံ့ ဖြစ်ခဲ့ပါမူ ထိုအကြောင်းကြောင့်
ရှစ်ယောက်မြောက် (သောတာပတ္တိမဂ္ဂဋ္ဌာန်) ပုဂ္ဂိုလ်သည် ဒိဋ္ဌိ သောင်းကျန်းမှုကို ပယ်ရှားအပ်၏ဟု
ဆိုသင့်၏။

ပရဝါဒီ။ ။ ရှစ်ယောက်မြောက် (သောတာပတ္တိမဂ္ဂဋ္ဌာန်) ပုဂ္ဂိုလ်သည် ဝိစိကိစ္ဆာ သောင်းကျန်းမှုကို
ပယ်ရှားအပ်၏ဟု မဆိုသင့်ပါသလော။

သကဝါဒီ။ ။ ဪ မဆိုသင့်ပါ။

ပရဝါဒီ။ ။ (ဝိစိကိစ္ဆာသောင်းကျန်းမှုသည်) ဖြစ်လတ္တံ့လော။

သကဝါဒီ။ ။ မဖြစ်လတ္တံ့။

ပရဝါဒီ။ ။ အရှင်သကဝါဒီ ဝိစိကိစ္ဆာ သောင်းကျန်းမှုသည် မဖြစ်လတ္တံ့ဖြစ်ခဲ့ပါမူ ထိုအကြောင်း
ကြောင့် ရှစ်ယောက်မြောက် (သောတာပတ္တိမဂ္ဂဋ္ဌာန်) ပုဂ္ဂိုလ်သည် ဝိစိကိစ္ဆာ သောင်းကျန်းမှုကို ပယ်ရှား
အပ်၏ဟုဆိုသင့်၏။

သကဝါဒီ။ ။ ရှစ်ယောက်မြောက် (သောတာပတ္တိမဂ္ဂဋ္ဌာန်) ပုဂ္ဂိုလ်အား ဒိဋ္ဌိသောင်းကျန်းမှုသည်
မဖြစ်လတ္တံ့ဟု နှလုံးပြု၍ ပယ်ရှားအပ်ပြီးဖြစ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ပယ်ရှားအပ်ပြီးဖြစ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ ရှစ်ယောက်မြောက် (သောတာပတ္တိမဂ္ဂဋ္ဌာန်) ပုဂ္ဂိုလ်အား ဒိဋ္ဌာနုသယသည် မဖြစ်လတ္တံ့
ဟု နှလုံးပြု၍ ပယ်ရှားအပ်ပြီးဖြစ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ ရှစ်ယောက်မြောက် (သောတာပတ္တိမဂ္ဂဋ္ဌာန်) ပုဂ္ဂိုလ်အား ဒိဋ္ဌိသောင်းကျန်းမှုသည်
မဖြစ်လတ္တံ့ဟု နှလုံးပြု၍ ပယ်ရှားအပ်ပြီးဖြစ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ပယ်ရှားအပ်ပြီးဖြစ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ ရှစ်ယောက်မြောက် (သောတာပတ္တိမဂ္ဂဋ္ဌာန်) ပုဂ္ဂိုလ်အား ဝိစိကိစ္ဆာနုသယသည်။
သီလဗ္ဗတပရာမာသသည် မဖြစ်လတ္တံ့ဟု နှလုံးပြု၍ ပယ်ရှားအပ်ပြီးဖြစ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ ရှစ်ယောက်မြောက် (သောတာပတ္တိမဂ္ဂဋ္ဌာန်) ပုဂ္ဂိုလ်အား ဝိစိကိစ္ဆာ သောင်းကျန်းမှု
သည် မဖြစ်လတ္တံ့ဟု နှလုံးပြု၍ ပယ်ရှားအပ်ပြီးဖြစ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဩော် ပယ်ရှားအပ်ပြီးဖြစ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ ရှစ်ယောက်မြောက် (သောတာပတ္တိမဂ္ဂဋ္ဌာန်) ပုဂ္ဂိုလ်အား ဝိစိကိစ္ဆာနုသယသည်။ သီလဗ္ဗတပရာမာသသည် မဖြစ်လတ္တံ့ဟု နှလုံးပြု၍ ပယ်ရှားအပ်ပြီးဖြစ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ ရှစ်ယောက်မြောက် (သောတာပတ္တိမဂ္ဂဋ္ဌာန်) ပုဂ္ဂိုလ်အား ဒိဋ္ဌိ သောင်းကျန်းမှုသည် မဖြစ်လတ္တံ့ဟု နှလုံးပြု၍ ပယ်ရှားအပ်ပြီးဖြစ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဩော် ပယ်ရှားအပ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ ဂေါတြဘူပုဂ္ဂိုလ်အား ဒိဋ္ဌိ သောင်းကျန်းမှုသည် မဖြစ်လတ္တံ့ဟု နှလုံးပြု၍ ပယ်ရှားအပ်ပြီး ဖြစ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ ရှစ်ယောက်မြောက် (သောတာပတ္တိမဂ္ဂဋ္ဌာန်) ပုဂ္ဂိုလ်အား ဝိစိကိစ္ဆာ သောင်းကျန်းမှုသည် မဖြစ်လတ္တံ့ဟု နှလုံးပြု၍ ပယ်ရှားအပ်ပြီးဖြစ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဩော် ပယ်ရှားအပ်ပြီးဖြစ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ ဂေါတြဘူပုဂ္ဂိုလ်အား ဝိစိကိစ္ဆာ သောင်းကျန်းမှုသည် မဖြစ်လတ္တံ့ဟု နှလုံးပြု၍ ပယ်ရှားအပ်ပြီးဖြစ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။

အဋ္ဌမကကထာ ပြီး၏။

- ၁။ အနုလောမ ဂေါတြဘူ မဂ်စိတ်ဖြစ်ဆဲခဏ၌ ကိလေသာတို့ ဖြစ်ပေါ်လာခြင်း မရှိသောကြောင့် သောတာပတ္တိမဂ္ဂဋ္ဌာန် ပုဂ္ဂိုလ်အား ဒိဋ္ဌိပရိယုဋ္ဌာန, ဝိစိကိစ္ဆာပရိယုဋ္ဌာနတို့သည် ပယ်ပြီးဖြစ်ကုန်၏ဟု အယူရှိကုန်သော အဓမ္မကသမ္ပိတိယ ဝိုဏ်းဝင် ပရဝါဒီဆရာတို့၏ အယူကို ပယ်ဖျက်ခြင်းငှါ ဤအဋ္ဌမက ကထာကို ဟောသည်။
- ၂။ မဂ်ခဏမှ စ၍ ဒိဋ္ဌိ မဖြစ်ပေါ်လာခြင်းကို ရည်ရွယ်၍ ပရဝါဒီက ဝန်ခံသည်။
- ၃။ ဤဒိဋ္ဌိမည်သည်ကို သောတာပန်ပုဂ္ဂိုလ်သည်သာ ပယ်နိုင်ပါ၏။ မဂ္ဂဋ္ဌာန်ပုဂ္ဂိုလ်ကား မပယ်နိုင်၊ ထို့ကြောင့် ဤအမေးကို သကဝါဒီက မေးသည်။
- ၄။ အနုသယသည် ပရိယုဋ္ဌာနမှ တစ်ပါးတခြားသာတည်းဟု အယူရှိသောကြောင့် ပရဝါဒီက ပဋိက္ခေပပြု၍ ဖြေသည်။
- ၅။ သီလဗ္ဗတပရာမာသပရိယုဋ္ဌာနဟူသော ဝေါဟာရကို မမြင်သောကြောင့် ပရဝါဒီက ပဋိက္ခေပပြု၍ ဖြေသည်။
- ၆။ ထိုသောတာပတ္တိမဂ် ဖြစ်ဆဲခဏ၌ ပွားဆဲခဏမည်၏။ ပွားပြီး မမည်၊ ထို့ကြောင့် ပရဝါဒီက ပဋိက္ခေပပြု၍ ဖြေသည်။
- ၇။ ပဋ္ဌမမဂ်ဖြင့်သာ ပယ်ရှားအပ်သည်၏အဖြစ်ကို ရည်ရွယ်၍ ပရဝါဒီက ပဋိက္ခေပပြုလျက် ဖြေသည်။ မှန်၏။ မဂ် မဟုတ်သော တရားဖြင့် ပယ်ခဲ့မှု ဂေါတြဘူပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်လည်း ပယ်ရှားသောကြောင့်တည်း။

ကထာဝတ္ထုပါဠိတော်

=== ၃ - တတိယဝဂ် ===

(၂၆) ၆ - အဋ္ဌမကဿ ဣန္ဒြိယကထာ°

၃၇၁။ သကဝါဒီ။ ။ ရှစ်ယောက်မြောက် (သောတာပတ္တိမဂ္ဂဋ္ဌာန်) ပုဂ္ဂိုလ်အား သဒ္ဓိန္ဒြေသည် မရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ သြော် မရှိပါ။

သကဝါဒီ။ ။ ရှစ်ယောက်မြောက် (သောတာပတ္တိမဂ္ဂဋ္ဌာန်) ပုဂ္ဂိုလ်အား သဒ္ဓါသည် မရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။^၂

သကဝါဒီ။ ။ ရှစ်ယောက်မြောက် သောတာပတ္တိမဂ္ဂဋ္ဌာန်ပုဂ္ဂိုလ်အား ဝီရိယိန္ဒြေသည် မရှိပါသလော။ ။ သတိန္ဒြေသည် မရှိပါသလော။ ။ သမာဓိန္ဒြေသည် မရှိပါသလော။ ။ ပညိန္ဒြေသည် မရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ သြော် မရှိပါ။

သကဝါဒီ။ ။ ရှစ်ယောက်မြောက် (သောတာပတ္တိမဂ္ဂဋ္ဌာန်) ပုဂ္ဂိုလ်အား ပညာသည် မရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ ။

သကဝါဒီ။ ။ ရှစ်ယောက်မြောက် (သောတာပတ္တိမဂ္ဂဋ္ဌာန်) ပုဂ္ဂိုလ်အား သဒ္ဓါသည် ရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ သြော် ရှိပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ ရှစ်ယောက်မြောက် (သောတာပတ္တိမဂ္ဂဋ္ဌာန်) ပုဂ္ဂိုလ်အား သဒ္ဓိန္ဒြေသည် ရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ ။

သကဝါဒီ။ ။ ရှစ်ယောက်မြောက် (သောတာပတ္တိမဂ္ဂဋ္ဌာန်) ပုဂ္ဂိုလ်အား ဝီရိယသည် ရှိပါသလော။ ။ သတိသည် ရှိပါသလော။ ။ သမာဓိသည် ရှိပါသလော။ ။ ပညာသည် ရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ သြော် ရှိပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ ရှစ်ယောက်မြောက် (သောတာပတ္တိမဂ္ဂဋ္ဌာန်) ပုဂ္ဂိုလ်အား ပညိန္ဒြေသည် ရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ ။

သကဝါဒီ။ ။ ရှစ်ယောက်မြောက် (သောတာပတ္တိမဂ္ဂဋ္ဌာန်) ပုဂ္ဂိုလ်အား မနောသည် ရှိသည်ဖြစ်၍ မနိန္ဒြေသည် ရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ သြော် ရှိပါ၏။^၃

သကဝါဒီ။ ။ ရှစ်ယောက်မြောက် (သောတာပတ္တိမဂ္ဂဋ္ဌာန်) ပုဂ္ဂိုလ်အား သဒ္ဓါသည် ရှိသည်ဖြစ်၍ သဒ္ဓိန္ဒြေသည် ရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ ။

သကဝါဒီ။ ။ ရှစ်ယောက်မြောက် (သောတာပတ္တိမဂ္ဂဋ္ဌာန်) ပုဂ္ဂိုလ်အား မနောသည် ရှိသည်ဖြစ်၍ မနိန္ဒြေသည် ရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ သြော် ရှိပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ ရှစ်ယောက်မြောက် (သောတာပတ္တိမဂ္ဂဋ္ဌာန်) ပုဂ္ဂိုလ်အား ပညာသည် ရှိသည်ဖြစ်၍ ပညိန္ဒြေသည် ရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ ရှစ်ယောက်မြောက် (သောတာပတ္တိမဂ္ဂဋ္ဌာန်) ပုဂ္ဂိုလ်အား ဝီရိယိန္ဒြေသည် မရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ မရှိပါ။

သကဝါဒီ။ ။ ရှစ်ယောက်မြောက် (သောတာပတ္တိမဂ္ဂဋ္ဌာန်) ပုဂ္ဂိုလ်သည် ပျင်းရိသူ ယုတ်လျော့သော ဝီရိယရှိသူ ဖြစ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ ရှစ်ယောက်မြောက် (သောတာပတ္တိမဂ္ဂဋ္ဌာန်) ပုဂ္ဂိုလ်အား သတိန္ဒြေသည် မရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ မရှိပါ။

သကဝါဒီ။ ။ ရှစ်ယောက်မြောက် (သောတာပတ္တိမဂ္ဂဋ္ဌာန်) ပုဂ္ဂိုလ်သည် မေ့လျော့သူ ဆင်ခြင်ဉာဏ် မရှိသူ ဖြစ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ ရှစ်ယောက်မြောက် (သောတာပတ္တိမဂ္ဂဋ္ဌာန်) ပုဂ္ဂိုလ်အား သမာဓိန္ဒြေသည် မရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ မရှိပါ။

သကဝါဒီ။ ။ ရှစ်ယောက်မြောက် (သောတာပတ္တိမဂ္ဂဋ္ဌာန်) ပုဂ္ဂိုလ်သည် မတည်ကြည်သူ တုန်လှုပ်သော စိတ်ရှိသူ ဖြစ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ ရှစ်ယောက်မြောက် (သောတာပတ္တိမဂ္ဂဋ္ဌာန်) ပုဂ္ဂိုလ်အား ပညိန္ဒြေသည် မရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ မရှိပါ။

သကဝါဒီ။ ။ ရှစ်ယောက်မြောက် (သောတာပတ္တိမဂ္ဂဋ္ဌာန်) ပုဂ္ဂိုလ်သည် ပညာမရှိသူ ဆွံ့အသူ ဖြစ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ ရှစ်ယောက်မြောက် (သောတာပတ္တိမဂ္ဂဋ္ဌာန်) ပုဂ္ဂိုလ်အား သဒ္ဓါသည် ရှိသည်ဖြစ်၍ ထိုသဒ္ဓါသည်လည်း ဝဋ်ဆင်းရဲမှ ထွက်မြောက်နိုင်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ထွက်မြောက်နိုင်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ အရှင်ပရဝါဒီ ရှစ်ယောက်မြောက် (သောတာပတ္တိမဂ္ဂဋ္ဌာန်) ပုဂ္ဂိုလ်အား သဒ္ဓါသည် ရှိသည် ဖြစ်၍ ထိုသဒ္ဓါသည်လည်း ဝဋ်ဆင်းရဲမှ ထွက်မြောက်နိုင်ခဲ့ပါမူ ရှစ်ယောက်မြောက် (သောတာပတ္တိ မဂ္ဂဋ္ဌာန်) ပုဂ္ဂိုလ်အား သဒ္ဓိန္ဒြေ မရှိဟု မဆိုသင့်။ သကဝါဒီ။ ။ ရှစ်ယောက်မြောက် (သောတာပတ္တိ မဂ္ဂဋ္ဌာန်) ပုဂ္ဂိုလ်အားဝီရိယသည် ရှိသည်ဖြစ်၍ ထိုဝီရိယသည်လည်း ဝဋ်ဆင်းရဲမှ ထွက်မြောက်နိုင်ပါသလော။ သတိသည် ရှိသည်ဖြစ်၍ ထိုသတိသည်လည်း ဝဋ်ဆင်းရဲမှ ထွက်မြောက်နိုင်ပါသလော။ သမာဓိသည် ရှိသည်ဖြစ်၍ ထိုသမာဓိသည်လည်း ဝဋ်ဆင်းရဲမှ ထွက်မြောက်နိုင်ပါသလော။ ပညာသည် ရှိသည်ဖြစ်၍ ထိုပညာသည်လည်း ဝဋ်ဆင်းရဲမှထွက်မြောက်နိုင်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ထွက်မြောက်နိုင်ပါ၏။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ မရှိပါ။

သကဝါဒီ။ ။ အနာဂါမိဖိုလ်ကို မျက်မှောက်ပြုရန် ကျင့်သော ပုဂ္ဂိုလ်အား။ အရဟတ္တဖိုလ်ကို မျက်မှောက်ပြုရန် ကျင့်သော ပုဂ္ဂိုလ်အား ပညာသည် ရှိသည်ဖြစ်ပါလျက် ပညိန္ဒြေသည် မရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ ရှစ်ယောက်မြောက် (သောတာပတ္တိမဂ္ဂဋ္ဌာန်) ပုဂ္ဂိုလ်အား ကုန္ဒြေငါးပါးတို့သည် မရှိကုန် သလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ မရှိပါကုန်။

သကဝါဒီ။ ။ “ရဟန်းတို့ ကုန္ဒြေတို့သည် ဤငါးပါးတို့တည်း။ အဘယ်ငါးပါးတို့နည်း- သဒ္ဓိန္ဒြေ၊ ဝီရိယိန္ဒြေ၊ သတိန္ဒြေ၊ သမာဓိန္ဒြေ၊ ပညိန္ဒြေတို့တည်း။ ရဟန်းတို့ ကုန္ဒြေတို့သည် ဤငါးပါးတို့တည်း။ ရဟန်းတို့ ဤကုန္ဒြေငါးပါးတို့၏ ပြည့်စုံခြင်း လုံလောက်ခြင်းကြောင့် ရဟန္တာဖြစ်၏။ ထိုရဟန္တာအောက် နုသေးသော ကုန္ဒြေတို့ဖြင့် အရဟတ္တဖိုလ်ကို မျက်မှောက်ပြုရန် ကျင့်သူ ဖြစ်၏။ ထို့အောက် နုသေးသော ကုန္ဒြေတို့ဖြင့် အနာဂါမိဖြစ်၏။ ထို့အောက် နုသေးသော ကုန္ဒြေတို့ဖြင့် အနာဂါမိဖိုလ်ကို မျက်မှောက်ပြုရန် ကျင့်သူ ဖြစ်၏။ ထို့အောက် နုသေးသော ကုန္ဒြေတို့ဖြင့် သကဒါဂါမိဖြစ်၏။ ထို့အောက် နုသေးသော ကုန္ဒြေတို့ဖြင့် သကဒါဂါမိဖိုလ်ကို မျက်မှောက်ပြုရန် ကျင့်သူ ဖြစ်၏။ ထို့အောက် နုသေးသော ကုန္ဒြေတို့ဖြင့် သောတာပန်ဖြစ်၏။ ထို့အောက် နုသေးသော ကုန္ဒြေတို့ဖြင့် သောတာပတ္တိဖိုလ်ကို မျက်မှောက်ပြုရန် ကျင့်သူ ဖြစ်၏။

ရဟန်းတို့ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်အား ဤကုန္ဒြေငါးပါးတို့သည် အချင်းခပ်သိမ်း အခါခပ်သိမ်း မရှိကုန်၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်ကို (သာသနာမှ) အပဖြစ်သော ပုထုဇဉ် အသင်းအပင်း၌ တည်သော သူဟူ၍ ငါ ဆို၏” ဤသို့လျှင် မြတ်စွာဘုရား ဟောအပ်သော သုတ္တန် (ပါဠိ) ရှိသည်သာ မဟုတ်ပါလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ရှိပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ ရှစ်ယောက်မြောက် (သောတာပတ္တိမဂ္ဂဋ္ဌာန်) ပုဂ္ဂိုလ်သည် သာသနာမှ အပဖြစ်သူ ပုထုဇဉ် အသင်းအပင်း၌ တည်သူ ဖြစ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ ထို့ကြောင့်ပင် ရှစ်ယောက်မြောက် (သောတာပတ္တိမဂ္ဂဋ္ဌာန်) ပုဂ္ဂိုလ်အား ကုန္ဒြေငါးပါးတို့ ရှိကုန်၏။

အဋ္ဌမကဿ ကုန္ဒြေယကထာ ပြီး၏။

၁။ သောတာပတ္တိမဂ္ဂဋ္ဌာန်ပုဂ္ဂိုလ်သည် မဂ်ခဏ၌ သဒ္ဓါစသော ကုန္ဒြေတို့ကို ရဆဲသာ မည်ကုန်၏။ ထိုသောတာပတ္တိ မဂ္ဂဋ္ဌာန်ပုဂ္ဂိုလ်သည် သဒ္ဓါစသော ကုန္ဒြေတို့ကို ရအပ်ပြီး မမည်ကုန်ဟု အယူရှိသူ အန္ဓကဂိုဏ်းဝင် ပရဝါဒီဆရာတို့ ၏ အယူကို ပယ်ဖျက်ခြင်းငှါ ဤအဋ္ဌမကဿ ကုန္ဒြေယကထာကို ဟောတော်မူသည်။

၂။ သဒ္ဓိန္ဒြေမှ သဒ္ဓါ၏ ထူးသည်၏ အဖြစ်ကို မှတ်သား၍ ပရဝါဒီက ပဋိက္ခေပပြု၍ ဖြေသည်။

၃။ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်အား မနသည် ရှိ၏။ ထိုပုဂ္ဂိုလ်အား မနိန္ဒြေရှိသကဲ့သို့ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်အား သဒ္ဓါစသည်သည် ရှိ၏။ ထိုပုဂ္ဂိုလ်အား သဒ္ဓိန္ဒြေ စသည်တို့သည်လည်း ရှိ၏ဟု ပြခြင်းငှါ ဤပုစ္ဆာကို အားထုတ်တော်မူသည်။

ကထာဝတ္ထုပါဠိတော်

=== ၃ - တတိယဝဂ် ===

(၂၇) ၇ - ဒိဗ္ဗစက္ခုကထာ^၁

၃၇၃။ သကဝါဒီ။ ။ (စတုတ္ထဈာန်) တရားက ထောက်ပံ့အပ်သော မံသစက္ခုသည် ဒိဗ္ဗစက္ခု ဖြစ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ဖြစ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ မံသစက္ခုသည် ဒိဗ္ဗစက္ခုလော၊ ဒိဗ္ဗစက္ခုသည် မံသစက္ခုလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။^၂

သကဝါဒီ။ ။ (စတုတ္ထဈာန်) တရားက ထောက်ပံ့အပ်သော မံသစက္ခုသည် ဒိဗ္ဗစက္ခု ဖြစ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ဖြစ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ မံသစက္ခုသည် အကြင်သို့ သဘောရှိ၏။ ဒိဗ္ဗစက္ခုသည်လည်း ထိုသို့သဘော ရှိသလော၊ ဒိဗ္ဗစက္ခုသည် အကြင်သို့ သဘောရှိ၏။ မံသစက္ခုသည်လည်း ထိုသို့ သဘောရှိသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။^၃

သကဝါဒီ။ ။ (စတုတ္ထဈာန်) တရားက ထောက်ပံ့အပ်သော မံသစက္ခုသည် ဒိဗ္ဗစက္ခု ဖြစ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ဖြစ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ ထိုမံသစက္ခုသည်ပင် ထိုဒိဗ္ဗစက္ခုလော၊ ထိုဒိဗ္ဗစက္ခုသည်ပင် ထိုမံသစက္ခုလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ (စတုတ္ထဈာန်) တရားက ထောက်ပံ့အပ်သော မံသစက္ခုသည် ဒိဗ္ဗစက္ခု ဖြစ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ဖြစ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ ထိုမံသစက္ခု၏ အာရုံ အာနုဘော် ကျက်စားရာသည် အကြင်သို့ သဘောရှိ၏။ ဒိဗ္ဗစက္ခု၏ အာရုံ အာနုဘော် ကျက်စားရာသည်လည်း ထိုသို့သဘောရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ (စတုတ္ထဈာန်) တရားက ထောက်ပံ့အပ်သော မံသစက္ခုသည် ဒိဗ္ဗစက္ခု ဖြစ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ဖြစ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ ကံသည် အကျိုး၏ အဖြစ်ဖြင့် ယူအပ်သည် ဖြစ်၍ ကံသည် အကျိုး၏ အဖြစ်ဖြင့် မယူအပ်သည် ဖြစ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။^၄

သကဝါဒီ။ ။ ကံသည် အကျိုး၏ အဖြစ်ဖြင့် ယူအပ်သည် ဖြစ်၍ ကံသည် အကျိုး၏ အဖြစ်ဖြင့် မယူအပ်သည် ဖြစ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ဖြစ်ပါ၏။^၅

သကဝါဒီ။ ။ ကာမာဝစရဖြစ်၍ ရူပါဝစရဖြစ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။^၆

သကဝါဒီ။ ။ ကာမာဝစရဖြစ်၍ ရူပါဝစရဖြစ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ဖြစ်ပါ၏။^၂

သကဝါဒီ။ ။ ရူပါဝစရဖြစ်၍ အရူပါဝစရဖြစ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။^၁

သကဝါဒီ။ ။ ရူပါဝစရဖြစ်၍ အရူပါဝစရဖြစ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ဖြစ်ပါ၏။^၃

သကဝါဒီ။ ။ ဝဋ်၌ အကျုံးဝင်သည် ဖြစ်၍ ဝဋ်၌ အကျုံး မဝင်သည် ဖြစ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။^{၁၀}

၃၇၄။ သကဝါဒီ။ ။ (စတုတ္ထဈာန်) တရားက ထောက်ပံ့အပ်သော မံသစက္ခုသည် ဒိဗ္ဗစက္ခု ဖြစ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ဖြစ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ ကာမာဝစရတရားက ထောက်ပံ့အပ်သည် ဖြစ်၍ ဒိဗ္ဗစက္ခုသည် မံသစက္ခု ဖြစ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ (စတုတ္ထဈာန်) တရားက ထောက်ပံ့အပ်သည် ဖြစ်၍ မံသစက္ခုသည် ဒိဗ္ဗစက္ခု ဖြစ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ဖြစ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ (လောကုတ္တရာ) တရားက ထောက်ပံ့အပ်သည် ဖြစ်၍ ဒိဗ္ဗစက္ခုသည် ပညာစက္ခုဖြစ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ (စတုတ္ထဈာန်) တရားက ထောက်ပံ့အပ်သည် ဖြစ်၍ မံသစက္ခုသည် ဒိဗ္ဗစက္ခု ဖြစ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ဖြစ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ (ကာမာဝစရ) တရားက ထောက်ပံ့အပ်သည် ဖြစ်၍ ဒိဗ္ဗစက္ခုသည် မံသစက္ခု ဖြစ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ (စတုတ္ထဈာန်) တရားက ထောက်ပံ့အပ်သော မံသစက္ခုသည် ဒိဗ္ဗစက္ခုဖြစ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ဖြစ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ စက္ခုတို့သည် နှစ်မျိုးတို့သာလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။^{၁၁}

သကဝါဒီ။ ။ စက္ခုတို့သည် နှစ်မျိုးတို့သာလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ဖြစ်ပါ၏။^{၁၂}

သကဝါဒီ။ ။ မံသစက္ခု၊ ဒိဗ္ဗစက္ခု၊ ပညာစက္ခုဟူ၍ စက္ခုသုံးမျိုးတို့ကို မြတ်စွာဘုရား ဟောအပ်ကုန်သည် မဟုတ်ပါလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ဖြစ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ အရှင်ပရဝါဒီ မံသစက္ခု၊ ဒိဗ္ဗစက္ခု၊ ပညာစက္ခုဟူ၍ စက္ခုသုံးမျိုးတို့ကို မြတ်စွာဘုရား ဟောအပ်ခဲ့ပါကုန်မူ စက္ခုတို့သည် နှစ်မျိုးတို့သာဟူ၍ မဆိုသင့်။

သကဝါဒီ။ ။ စက္ခုတို့သည် နှစ်မျိုးတို့လော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ “ရဟန်းတို့ စက္ခုတို့ကား ဤသုံးမျိုးတို့တည်း။ အဘယ်သုံးမျိုးတို့နည်း၊ မံသစက္ခု၊ ဒိဗ္ဗစက္ခု၊ ပညာစက္ခုတို့တည်း။ ရဟန်းတို့ ဤသုံးမျိုးတို့ကား စက္ခုတို့တည်း” ဟူ၍ လည်းကောင်း၊ “ယောက်ျားမြတ် ဖြစ်တော်မူသော မြတ်စွာဘုရားသည် မံသစက္ခု၊ ဒိဗ္ဗစက္ခု၊ အမြတ်ဆုံး ပညာစက္ခု၊ ဤစက္ခုသုံးမျိုးတို့ကို ဟောကြားတော်မူခဲ့ပြီ၊ မံသစက္ခု၏ ဖြစ်ပေါ်ခြင်းသည် ဒိဗ္ဗစက္ခုကို ရခြင်း၏ အကြောင်းပေတည်း၊ အကြင် အခါ၌ အတုမရှိမြတ်သော အသိဉာဏ်ဟူသော ပညာစက္ခုသည် ဖြစ်ပေါ် လာ၏။ ထိုအခါ၌ ထိုပညာ စက္ခုကိုရခြင်းကြောင့် ဆင်းရဲအားလုံးမှ လွတ်မြောက်၏” ဟူ၍ လည်း ကောင်း မြတ်စွာဘုရား ဟောအပ်သော သုတ္တန် (ပါဠိ) ရှိသည်သာ မဟုတ် ပါလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ရှိပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ ထို့ကြောင့်ပင် စက္ခုတို့သည် နှစ်မျိုးတို့သာဟူ၍ မဆိုသင့်။

ဒိဗ္ဗစက္ခုကထာ ပြီး၏။

- ၁။ စတုတ္ထဈာန်တရားက ထောက်ပံ့အပ်သော မံသစက္ခုသည်သာ ဒိဗ္ဗစက္ခုမည်၏ဟု အယူရှိသူ အန္တကနှင့် သမ္ပိတိယ ဝိုဏ်းဝင် ပရဝါဒီဆရာတို့၏ အယူကို တားမြစ်တော်မူလို၍ ဤဒိဗ္ဗစက္ခုကထာကို ဟောတော်မူသည်။
- ၂။ ထိုမံသစက္ခုမျှသည်သာ ထိုစတုတ္ထဈာန်သည် ထောက်ပံ့အပ်သော ဒိဗ္ဗစက္ခု မဟုတ်သောကြောင့် ပရဝါဒီက ပဋိက္ခေ ပပြု၍ ဖြေသည်။
- ၃။ နှစ်ပါးကုန်သော မံသစက္ခု ဒိဗ္ဗစက္ခုတို့၏ တစ်ခုတည်းသောသဘော မရှိသောကြောင့် ပရဝါဒီက ပဋိက္ခေပပြု၍ ဖြေသည်။
- ၄။ မံသစက္ခုသည် ဥပါဒိဏ္ဍက ဖြစ်၍ ဒိဗ္ဗစက္ခုသည် အနုပါဒိဏ္ဍက ဖြစ်၏။ မံသစက္ခုသည် ဒိဗ္ဗစက္ခုဟု အလိုမရှိခဲ့၊ ထို့ကြောင့် ပဋိက္ခေပပြု၍ ဖြေသည်။
- ၅။ တစ်ဖန်မေးလတ်သော် မံသစက္ခုဖြစ်ပေါ်ခြင်းသည် ဒိဗ္ဗစက္ခုအကြောင်းတည်းဟူသော စကားကို အမှီပြု၍ မံသစက္ခု ဟူသော အကြောင်းကြောင့် ဒိဗ္ဗစက္ခု ဖြစ်၏။ ထိုဒိဗ္ဗစက္ခုသည်လည်း ရူပါဝစရတရားကြောင့် ဖြစ်ကုန်သော မဟာ ဘုတ် လေးပါးတို့၏ ကြည်လင်မှု ပသာဒပင်တည်းဟု အလိုရှိရကား ပရဝါဒီက ဝန်ခံပြန်သည်။
- ၆။ မံသစက္ခုသည် ဒိဗ္ဗစက္ခုဟူ၍ အလိုမရှိရကား ပဋိက္ခေပပြု၍ ဖြေသည်။
- ၇။ တစ်ဖန် မေးလတ်သော် ရူပါဝစရဈာန်ဟူသော အကြောင်းကြောင့် ဖြစ်ပေါ်ရကား ဝန်ခံပြန်သည်။
- ၈။ အရူပါဝစရဈာန်၌ အရူပါဝစရစိတ် မရှိခြင်းကြောင့် ပဋိက္ခေပပြု၍ ဖြေသည်။
- ၉။ အရူပါဝစရကံကြောင့် ဖြစ်ကုန်သော မဟာဘုတ်တို့၏ ကြည်လင်ခြင်းသည်သာ ပသာဒ ဖြစ်၏ဟူသော အယူဖြင့် ဝန်ခံပြန်သည်။
- ၁၀။ ဒိဗ္ဗစက္ခု၏ အပရိယာပန္နအဖြစ်ကို အလိုမရှိသောကြောင့် ပရဝါဒီက ပဋိက္ခေပပြု၍ ဖြေသည်။
- ၁၁။ စတုတ္ထဈာန်တရားက ထောက်ပံ့အပ်သော ဒိဗ္ဗစက္ခု၏ ပညာစက္ခုအဖြစ်ကို အလို မရှိသော်လည်း ပညာစက္ခုကား သီးခြားရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့် ပရဝါဒီက ပဋိက္ခေပပြု၍ ဖြေသည်။
- ၁၂။ တစ်ဖန် မေးလတ်သော် စတုတ္ထဈာန်တရားက ထောက်ပံ့အပ်သော မံသစက္ခုသည် ဒိဗ္ဗစက္ခုမည်၏ဟူသော မိမိ အယူ၌ တည်၍ ဝန်ခံပြန်သည်။

ကထာဝတ္ထုပါဠိတော်

=== ၃ - တတိယဝဂ် ===

(၂၈) ၈ - ဒိဗ္ဗသောတကထာ

၃၇၅။ သကဝါဒီ။ ။ (စတုတ္ထဈာန်) တရားက ထောက်ပံ့အပ်သော မံသသောတသည် ဒိဗ္ဗသောတ ဖြစ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ဖြစ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ မံသသောတသည် ဒိဗ္ဗသောတလော၊ ဒိဗ္ဗသောတသည် မံသသောတလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ (စတုတ္ထဈာန်) တရားက ထောက်ပံ့အပ်သော မံသသောတသည် ဒိဗ္ဗသောတ ဖြစ်ပါ သလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ဖြစ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ မံသသောတသည် အကြင်သို့ သဘောရှိ၏၊ ဒိဗ္ဗသောတသည်လည်း ထိုသို့ သဘော ရှိသလော၊ ဒိဗ္ဗသောတသည် အကြင်သို့ သဘောရှိ၏၊ မံသသောတသည်လည်း ထိုသို့ သဘော ရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ (စတုတ္ထဈာန်) တရားက ထောက်ပံ့အပ်သော မံသသောတသည် ဒိဗ္ဗသောတ ဖြစ်ပါ သလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ဖြစ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ ထိုမံသသောတသည်ပင် ထိုဒိဗ္ဗသောတလော၊ ထိုဒိဗ္ဗသောတသည်ပင် ထိုမံသသောတ လော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ (စတုတ္ထဈာန်) တရားက ထောက်ပံ့အပ်သော မံသသောတသည် ဒိဗ္ဗသောတ ဖြစ်ပါ သလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ဖြစ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ မံသသောတ၏ အာရုံ အာနုဘော် ကျက်စားရာသည် အကြင်သို့ သဘောရှိ၏၊ ဒိဗ္ဗသောတ၏ အာရုံ အာနုဘော် ကျက်စားရာသည်လည်း ထိုသို့ သဘောရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ (စတုတ္ထဈာန်) တရားက ထောက်ပံ့အပ်သော မံသသောတသည် ဒိဗ္ဗသောတ ဖြစ်ပါ သလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ဖြစ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ (ထိုမံသသောတသည်) ကံသည် အကျိုး၏အဖြစ်ဖြင့် ယူအပ်သည်ဖြစ်၍ ကံသည် အကျိုး၏ အဖြစ်ဖြင့် မယူအပ်သည် ဖြစ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ ကံသည် အကျိုး၏ အဖြစ်ဖြင့် ယူအပ်သည်ဖြစ်၍ ကံသည် အကျိုး၏ အဖြစ်ဖြင့် မယူအပ်သည် ဖြစ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ဖြစ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ ကာမာဝစရဖြစ်၍ ရူပါဝစရ ဖြစ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ ကာမာဝစရဖြစ်၍ ရူပါဝစရ ဖြစ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ဖြစ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ ရူပါဝစရဖြစ်၍ အရူပါဝစရ ဖြစ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ ရူပါဝစရဖြစ်၍ အရူပါဝစရ ဖြစ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ဖြစ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ ဝဋ်၌ အကျိုးဝင်သည် ဖြစ်၍ ဝဋ်၌ အကျိုး မဝင်သည် ဖြစ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

၃၇၆။ သကဝါဒီ။ ။ (စတုတ္ထဈာန်) တရားက ထောက်ပံ့အပ်သော မံသသောတသည် ဒိဗ္ဗသောတ ဖြစ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ဖြစ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ ဒိဗ္ဗသောတသည် ကာမာဝစရတရားက ထောက်ပံ့အပ်သည် ဖြစ်၍ မံသသောတ ဖြစ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ (စတုတ္ထဈာန်) တရားက ထောက်ပံ့အပ်သည် ဖြစ်၍ မံသသောတသည် ဒိဗ္ဗသောတ ဖြစ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ဖြစ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ သောတသည် တစ်ခုတည်းသာလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ သောတသည် တစ်ခုတည်းသာလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ဖြစ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ မံသသောတ၊ ဒိဗ္ဗသောတဟူ၍ သောတနှစ်မျိုးတို့ကို မြတ်စွာဘုရား ဟောအပ်ကုန် သည် မဟုတ်ပါလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ဖြစ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ အရှင်ပရဝါဒီ မံသသောတ၊ ဒိဗ္ဗသောတဟူ၍ သောတနှစ်မျိုးတို့ကို မြတ်စွာဘုရား ဟောအပ်ခဲ့ပါကုန်မူ သောတသည် တစ်ခုတည်းသာဟူ၍ မဆိုသင့်။

ဒိဗ္ဗသောတကထာ ပြီး၏။

ကထာဝတ္ထုပြင်တော်

=== ၃ - တတိယဝဂ် ===

(၂၉) ၉ - ယထာကမ္မူပဂတဉာဏကထာ°

၃၇၇။ သကဝါဒီ။ ။ ကံအားလျော်စွာ ကပ်ရောက်သူကို သိသော ‘ယထာကမ္မူပဂတ’ ဉာဏ်သည် ဒိဗ္ဗစက္ခု ဖြစ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ဪ ဖြစ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ ကံအားလျော်စွာ ကပ်ရောက်သူကိုလည်း နှလုံးသွင်းပါသလော၊ ဒိဗ္ဗစက္ခုဖြင့် အဆင်း ‘ရူပါရုံ’ ကိုလည်း မြင်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။^၂

သကဝါဒီ။ ။ ကံအားလျော်စွာ ကပ်ရောက်သူကိုလည်း နှလုံးသွင်းပါသလော၊ ဒိဗ္ဗစက္ခုဖြင့် အဆင်း ‘ရူပါရုံ’ ကိုလည်း မြင်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ဪ ဖြစ်ဟုတ်ပါ၏။^၃

သကဝါဒီ။ ။ ဖဿနှစ်ပါးတို့၏ လည်းကောင်း၊ စိတ်နှစ်ပါးတို့၏ လည်းကောင်း ပေါင်းဆုံမှုသည် ဖြစ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။^၄

သကဝါဒီ။ ။ ယထာကမ္မူပဂတဉာဏ်သည် ဒိဗ္ဗစက္ခု ဖြစ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ဪ ဖြစ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ “အချင်းတို့ ဤသတ္တဝါတို့သည်^၅ ကာယဒုစရိုက်နှင့် ပြည့်စုံသူတို့တည်း” ဟူ၍လည်း နှလုံးသွင်းပါသလော။ “ဝစီဒုစရိုက်နှင့် ပြည့်စုံသူတို့တည်း” ဟူ၍လည်း နှလုံးသွင်းပါသလော။ “မနောဒုစရိုက်နှင့် ပြည့်စုံသူတို့” ဟူ၍လည်း နှလုံးသွင်းပါသလော။ “အရိယာတို့ကို စွပ်စွဲသူတို့” ဟူ၍လည်း နှလုံးသွင်းပါသလော။ “မှားယွင်းသော အယူရှိသူတို့” ဟူ၍လည်း နှလုံးသွင်းပါသလော။ “မှားယွင်းသော အယူဖြင့် ကံကို ဆောက်တည်သူတို့” ဟူ၍လည်း နှလုံးသွင်းပါသလော။ “ထိုသူတို့သည် ခန္ဓာကိုယ် ပျက်စီး၍ သေပြီးသည်မှ နောက်၌ ချမ်းသာကင်းသော မကောင်းသဖြင့် လားရာဖြစ်သော ပျက်စီး၍ ကျရောက်ရာ ဖြစ်သော ငရဲသို့ ကျရောက်ကုန်၏” ဟူ၍လည်း နှလုံးသွင်းပါသလော။ ထို့ပြင် “အချင်းတို့ ဤသတ္တဝါတို့သည် ကာယဒုစရိုက်နှင့် ပြည့်စုံသူတို့” ဟူ၍လည်း နှလုံးသွင်းပါသလော။ “ဝစီဒုစရိုက်နှင့် ပြည့်စုံသူတို့” ဟူ၍လည်း နှလုံးသွင်းပါသလော။ “မနောဒုစရိုက်နှင့် ပြည့်စုံသူတို့” ဟူ၍လည်း နှလုံးသွင်းပါသလော။ “အရိယာတို့ကို မစွပ်စွဲသူတို့” ဟူ၍လည်း နှလုံးသွင်းပါသလော။ “မှန်ကန်သော အယူရှိသူတို့” ဟူ၍လည်း နှလုံးသွင်းပါသလော။ “မှန်ကန်သော အယူဖြင့် ကံကို ဆောက်တည်သူတို့” ဟူ၍လည်း နှလုံးသွင်းပါသလော။ “ထိုသူတို့သည် ခန္ဓာကိုယ် ပျက်စီး၍ သေပြီးသည်မှ နောက်၌ ကောင်းသော လားရာ နတ်ပြည်လောကသို့ ရောက်သူတို့” ဟူ၍လည်း နှလုံးသွင်းပါသလော။ ဒိဗ္ဗစက္ခုဖြင့် အဆင်း ‘ရူပါရုံ’ ကိုလည်း မြင်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ “ထိုသူတို့သည် ခန္ဓာကိုယ်ပျက်စီး၍ သေပြီးသည်မှ နောက်ကာလ၌ ကောင်းသော သူတို့လားရာ နတ်ပြည်လောကသို့ ကပ်ရောက်သူတို့” ဟူ၍လည်း နှလုံးသွင်းသလော၊ ဒိဗ္ဗစက္ခုဖြင့် အဆင်း ‘ရူပါရုံ’ ကိုလည်း မြင်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ဪ မြင်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ ဖဿနှစ်ပါးတို့၏ လည်းကောင်း၊ စိတ်နှစ်ပါးတို့၏ လည်းကောင်း ပေါင်းဆုံမှုသည် ဖြစ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

၃၇၈။ သကဝါဒီ။ ။ ယထာကမ္မူပဂတဉာဏ်သည် ဒိဗ္ဗစက္ခု ဖြစ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ဪ ဖြစ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ ဒိဗ္ဗစက္ခု မရှိသော ဒိဗ္ဗစက္ခုကို မရသော မသိသော မျက်မှောက်မပြုသော ကံအား လျော်စွာ ကပ်ရောက်သူကို သိသော တစ်စုံတစ်ယောက်သော သူသည် ရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ရှိပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ အရှင်ပရဝါဒီ ဒိဗ္ဗစက္ခု မရှိသော ဒိဗ္ဗစက္ခုကို မရသော မသိသော မျက်မှောက် မပြု သော ကံအားလျော်စွာ ကပ်ရောက်သူကို သိသော တစ်စုံတစ်ယောက်သောသူ ရှိခဲ့ပါမူ ယထာကမ္မူပဂ တဉာဏ်သည် ဒိဗ္ဗစက္ခု ဖြစ်၏ဟူ၍ မဆိုသင့်။

သကဝါဒီ။ ။ ယထာကမ္မူပဂတဉာဏ်သည် ဒိဗ္ဗစက္ခု ဖြစ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ဪ ဖြစ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ အသျှင်သာရိပုတ္တရာသည် ယထာကမ္မူပဂတဉာဏ်ကို သိပါသလော။^၆

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ သိပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ အရှင်ပရဝါဒီ အသျှင်သာရိပုတ္တရာသည် ယထာကမ္မူပဂတဉာဏ်ကို သိခဲ့ပါမူ ယထာ ကမ္မူပဂတဉာဏ်သည် ဒိဗ္ဗစက္ခုဟူ၍ မဆိုသင့်။

သကဝါဒီ။ ။ ယထာကမ္မူပဂတဉာဏ်သည် ဒိဗ္ဗစက္ခု ဖြစ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ဪ ဖြစ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ အသျှင်သာရိပုတ္တရာသည် ယထာကမ္မူပဂတဉာဏ်ကို သိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ သိပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ အသျှင်သာရိပုတ္တရာအား ဒိဗ္ဗစက္ခုသည် ရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။^၇

သကဝါဒီ။ ။ အသျှင်သာရိပုတ္တရာအား ဒိဗ္ဗစက္ခုသည် ရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ရှိပါ၏။^၈

သကဝါဒီ။ ။ အသျှင်သာရိပုတ္တရာသည် ဤစကားကို မိန့်တော်မူပြီး-^၉

“ပုဗ္ဗေနိဝါသဉာဏ် အကျိုးငှါ ငါ့အား တောင့်တချက်သည် ရှိလည်း မရှိ၊ ဒိဗ္ဗစက္ခု အကျိုးငှါ ငါ့အား တောင့်တချက်သည် ရှိလည်းမရှိ၊ စေတောပရိယဉာဏ် အကျိုးငှါ လည်းကောင်း၊ ဣဒ္ဓိဝိဓဉာဏ် အကျိုးငှါ

လည်းကောင်း၊ ဒိဗ္ဗသောတဓာတ် အကျိုးငှါ လည်းကောင်း၊ စုတူပပါတဉာဏ် အကျိုးငှါ လည်းကောင်း ငါ့အား တောင့်တချက်သည် ရှိလည်း မရှိ” ဟူသော သုတ္တန် (ပါဠိ) ရှိသည်သာ မဟုတ်ပါလော။

သကဝါဒီ။ ။ ထို့ကြောင့် ကံအားလျော်စွာ ကပ်ရောက်သော သူ့ကို သိသော ဉာဏ်သည် ဒိဗ္ဗစက္ခုဟု မဆိုသင့်။

ယထာကမ္မူပဂတဉာဏကထာ ပြီး၏။

- ၁။ ‘ဣတိ ဒိဗ္ဗေန စက္ခုနာ ဝိသုဒ္ဓေန။ပ။ ယထာကမ္မူပဂေ သတ္တေပဇာနာတိ’သုတ်ကို မသင့်မတင့်အားဖြင့် ယူ၍ ယထာ ကမ္မူပဂတဉာဏ်သည်ပင် ဒိဗ္ဗစက္ခုဟု အယူရှိသူ ပရဝါဒီဆရာတို့၏အယူကို တားမြစ်တော်မူရန် ဤယထာ ကမ္မူ ပဂတဉာဏကထာကို ဟောတော်မူသည်။
- ၂။ တစ်ခုတည်းသော စိတ်၏ အာရုံနှစ်မျိုး မရှိခြင်းကြောင့် ပရဝါဒီက ပဋိက္ခေပပြုသည်။
- ၃။ တစ်ဖန် မေးပြန်သော် အထူးထူးသော စိတ်တို့၏ အစွမ်းအားဖြင့် ပရဝါဒီက ဝန်ခံပြန်သည်။
- ၄။ အမြွက်ထောင်ခွင့် မပေးမူ၍ မေးမြန်းလတ်သော် ပဋိက္ခေပပြု၍ ဖြေပြန်သည်။
- ၅။ သီလက္ခန်ပါဠိတော်မူရင်းကို ကြည့်၍ လျော်အောင် ပြန်ဆိုထားသည်။
- ၆။ အသျှင်သာရိပုတ္တရာသည် အပိစ္ဆတာဂုဏ်ဖြင့် အဘိညာဉာဏ်တို့ကို မသုံးဆောင်သောကြောင့် အချို့ ပရဝါဒီတို့က အသျှင်သာရိပုတ္တရာမထရ်အား ထိုအဘိညာဉာဏ် မရှိဟု အောက်မေ့မှတ်ထင်ကြကုန်၏။ ထို့ကြောင့် သကဝါဒီက ဤပုစ္ဆာကို ထုတ်သည်။
- ၇။ ယခင် ဆိုခဲ့ပြီးသော အကြောင်းကြောင့် ပရဝါဒီက ပဋိက္ခေပပြုသည်။
- ၈။ တပည့်သာဝကတို့ ရသင့်ရထိုက်သာ ရောက်သင့်ရောက်ထိုက်သော တရားအားလုံးသို့ အသျှင်သာရိပုတ္တရာ ရောက် ၏ဟု နှလုံးသွင်းမိသောကြောင့် ဝန်ခံပြန်သည်။
- ၉။ ပရဝါဒီအား ပျံ့လွင့်စေလို၍ သကဝါဒီက မေးပြန်သည်။ အသျှင်သာရိပုတ္တရာသည် သုံးဆောင်ရန် တောင့်တမှု မရှိခြင်းကြောင့်သာ ဤဂါထာကို မိန့်တော်မူ၏။ အဘိညာဉ်ဉာဏ် မရှိခြင်းကြောင့် တောင့်တမှု မရှိဟု မိန့်ဆိုသည် မဟုတ်။ ပရဝါဒီဆရာကား အဘိညာဉ်ဉာဏ် မရှိ၍သာ တောင့်တမှုမရှိဟု မှတ်ထင်နေသောကြောင့် အသျှင် သာရိပုတ္တရာအား ဒိဗ္ဗစက္ခုအဘိညာဉ် မရှိ၊ ယထာကမ္မူပဂတဉာဏ်သာ ရှိ၏ဟု အယူရှိသည်။

ကထာဝတ္ထုပါဠိတော်

=== ၃ - တတိယဝဂ် ===

(၃၀) ၁၀ - သံဝရကထာ°

၃၇၉။ သကဝါဒီ။ ။ နတ်တို့၌ စောင့်စည်းမှု ‘သံဝရ’ သည် ရှိပါသလော။
 ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ငြိမ် ရှိ၏။^၂

သကဝါဒီ။ ။ နတ်တို့၌ မစောင့်စည်းမှု ‘အသံဝရ’ သည် ရှိပါသလော။^၃
 ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။^၄

သကဝါဒီ။ ။ နတ်တို့၌ မစောင့်စည်းမှုသည် မရှိပါသလော။
 ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ငြိမ် မရှိပါ။

သကဝါဒီ။ ။ နတ်တို့၌ စောင့်စည်းမှုသည် မရှိပါသလော။
 ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ မစောင့်စည်းမှုမှ စောင့်စည်းခြင်းသည် အကျင့် ‘သီလ’ မဟုတ်ပါလော၊ နတ်တို့၌
 စောင့်စည်းမှု ရှိပါသလော။
 ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ငြိမ် ရှိ၏။

သကဝါဒီ။ ။ အကြင် မစောင့်စည်းမှုမှ စောင့်စည်းခြင်းသည် အကျင့် ‘သီလ’ မည်၏၊ နတ်တို့၌
 ထိုမစောင့်စည်းမှုသည် ရှိပါသလော။
 ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ ဖိနိပ်ထိုက်သော အပြစ်ကို ဝန်ခံလော့-

ဖိနိပ်ပုံ

အရှင်ပရဝါဒီ မစောင့်စည်းမှုမှ စောင့်စည်းခြင်းသည် အကျင့် ‘သီလ’ မည်၍ နတ်တို့၌ စောင့်စည်းမှု ရှိခဲ့ပါမူ ထိုအကြောင်းကြောင့် “အကြင် မစောင့်စည်းမှုမှ စောင့်စည်းခြင်းသည် အကျင့် ‘သီလ’ မည်၏၊ နတ်တို့၌ ထိုမစောင့်စည်းမှုသည် ရှိ၏” ဟူ၍ ဆိုသင့်၏။ ထိုပဌမအမေး၌ မစောင့်စည်းမှုမှ စောင့်စည်းခြင်းသည် အကျင့် ‘သီလ’ မည်သည် ဖြစ်၍ နတ်တို့၌ စောင့်စည်းမှုသည် ရှိ၏ဟု ဆိုအပ်သည်သာတည်း။ ဤဒုတိယအမေး၌ “အကြင် မစောင့်စည်းမှုမှ စောင့်စည်းခြင်းသည်အကျင့် ‘သီလ’ မည်၏၊ နတ်တို့၌ ထိုမစောင့်စည်းမှုသည် ရှိ၏ဟူ၍ကား မဆိုခဲ့ပေ၊ ဤသို့ (ရှေ့နောက် မညီညွတ်သော) အကြင် စကားကို သင် ဆိုဘိ၏၊ သင်၏ ဤရှေ့နောက် မညီညွတ်သော စကားသည် မှားသည်သာတည်း။

အရှင်ပရဝါဒီ “အကြင် မစောင့်စည်းမှုမှ စောင့်စည်းခြင်းသည် အကျင့် ‘သီလ’ မည်၏၊ နတ်တို့၌ ထိုမစောင့်စည်းမှုသည် ရှိ၏” ဟု မဆိုခဲ့ပါမူ မစောင့်စည်းမှုမှ စောင့်စည်းခြင်းသည် အကျင့် ‘သီလ’ မည်သည်ဖြစ်၍ နတ်တို့၌ စောင့်စည်းမှု ရှိ၏ဟူ၍ သင် မဆိုသင့်တော့ပေ။

ထိုပဌမအမေး၌ မစောင့်စည်းမှုမှ စောင့်စည်းခြင်းသည် အကျင့် ‘သီလ’ မည်သည် ဖြစ်၍ နတ်တို့၌ စောင့်စည်းမှု ရှိ၏ဟူ၍ သင် ဆိုခဲ့သည်သာတည်း။ ဤဒုတိယ အမေး၌မူ “အကြင် မစောင့်စည်းမှုမှ

စောင့်စည်းခြင်းသည် အကျင့် ‘သီလ’ မည်၏။ နတ်တို့၌ ထိုမစောင့်စည်းမှုသည် ရှိ၏” ဟူ၍ ကား သင် မဆိုခဲ့ပေ။ ဤသို့ (ရှေ့နောက် မညီညွတ်သော) အကြင် စကားကို သင် ဆိုဘိ၏။ သင်၏ ဤရှေ့နောက် မညီညွတ်သော စကားသည် မှားသည်သာတည်း။

သကဝါဒီ။ ။ လူတို့၌ စောင့်စည်းမှုသည် ရှိသည်ဖြစ်၍ ထိုလူတို့၌ မစောင့်စည်းမှုသည်လည်း ရှိပါ သလော။^၁

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ဪ ရှိပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ နတ်တို့၌ စောင့်စည်းမှုသည် ရှိသည် ဖြစ်၍ ထိုနတ်တို့၌ မစောင့်စည်းမှုသည်လည်း ရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ နတ်တို့၌ စောင့်စည်းမှုသည် ရှိသည် ဖြစ်ပါလျက် ထိုနတ်တို့၌ မစောင့်စည်းမှုသည် ကား မရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ မရှိပါ။

သကဝါဒီ။ ။ လူတို့၌ စောင့်စည်းမှုသည် ရှိသည် ဖြစ်ပါလျက် ထိုလူတို့၌ မစောင့်စည်းမှုသည်ကား မရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

၃၈၀။ သကဝါဒီ။ ။ နတ်တို့၌ သူ့အသက်ကို သတ်ခြင်းမှ ရှောင်ကြဉ်မှုသည် ရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ရှိပါ၏။^၆

သကဝါဒီ။ ။ နတ်တို့၌ သူ့အသက်ကို သတ်မှုသည် ရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။^၇

သကဝါဒီ။ ။ နတ်တို့၌ မေ့လျော့ကြောင်းဖြစ်သော သေရည်သေရက် (သောက်ခြင်းမှ) ရှောင်ကြဉ်မှု သည် ရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ရှိပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ နတ်တို့၌ မေ့လျော့ကြောင်းဖြစ်သော သေရည်သေရက် (သောက်ခြင်း) သည် ရှိပါ သလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ နတ်တို့၌ သူ့အသက်ကို သတ်မှုသည် မရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ မရှိပါ။

သကဝါဒီ။ ။ နတ်တို့၌ သူ့အသက်ကို သတ်ခြင်းမှ ရှောင်ကြဉ်မှုသည် မရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ နတ်တို့၌ မေ့လျော့ကြောင်းဖြစ်သော သေရည်သေရက် (သောက်ခြင်း) သည် မရှိပါ သလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ မရှိပါ။

ပရဝါဒီ။ ။ နတ်အားလုံးတို့သည် သူ့အသက်ကို သတ်လေ့ရှိကုန်သလော၊ မပေးအပ်သေ သူတစ်ပါး ဥစ္စာကို ခိုးယူလေ့ရှိကုန်သလော၊ ကာမတို့၌ မှားယွင်းစွာ ကျင့်လေ့ရှိကုန်သလော၊ မမှန်စကားကို ပြောလေ့ ရှိကုန်သလော၊ မေ့လျော့ကြောင်းဖြစ်သော သေရည်သေရက်ကို သောက်လေ့ ရှိကုန်သလော။^၉

သကဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။^{၁၀}

ပရဝါဒီ။ ။ ထို့ကြောင့် နတ်တို့၌ စောင့်စည်းမှုသည် ရှိ၏။^{၁၁}

သံဝရကထာ ပြီး၏။

- ၁။ တာဝတိံသာနတ်တို့ကို အစပြု၍ အထက်နတ်တို့၌ အကြင်ကြောင့် ထိုနတ်တို့သည် ပါဏာတိပါတ စသော ငါးပါး သော ဝေရစေတနာတို့ကို မပြုမကျင့်ကြကုန်၊ ထို့ကြောင့် ထိုနတ်တို့အား စောင့်စည်းမှု သံဝရရှိ၏ဟု အယူ ရှိကုန် သော ပရဝါဒီဆရာတို့၏ အယူကို ပယ်ဖျက်၍ ဤသံဝရကထာကို ဟောတော်မူသည်။
- ၂။ ပါဏာတိပါတစသော ဝေရစေတနာတို့ ဖြစ်ပေါ်မှုကို မမြင်ရကား ပရဝါဒီက ဝန်ခံသည်။
- ၃။ ‘သံဝရ’ ဟူသော စောင့်စည်းထိုက်သော အသံဝရတရား ရှိသော်သာ ဖြစ်နိုင်ရကား ဤအသံဝရ ပုစ္ဆာကို သကဝါဒီ က မေး သည်။
- ၄။ နတ်တို့၌ ပါဏာတိပါတအစရှိသော ကံမရှိသောကြောင့် ပရဝါဒီက ပဋိက္ခေပပြုသည်။
- ၅။ သံဝရရှိသော် အသံဝရ၊ အသံဝရရှိသော် သံဝရရှိ၏ဟု ပြလိုသောကြောင့် သကဝါဒီက မေးသည်။
- ၆။ ပါဏာတိပါတစသည်တို့၏ မဖြစ်ပေါ်သည်၏ အစွမ်းအားဖြင့် ပရဝါဒီက ဝန်ခံသည်။
- ၇။ ပါဏာတိပါတစသည်တို့၏ မရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့် ပရဝါဒီက ပဋိက္ခေပပြုသည်။
- ၈။ ပါဏာတိပါတစသည်တို့ကို ပြုကျင့်ပြီး၍ တစ်ဖန် ထိုပါဏာတိပါတစသည်တို့မှ စောင့်စည်းမှု မရှိသည်၏ အဖြစ်ကို ရည်ရွယ်လျက် သကဝါဒီက ဝန်ခံသည်။
- ၉။ ဆလဝါဒ (ကောက်ကျစ်သောဝါဒ) ၏ အစွမ်းအားဖြင့် သံဝရမရှိပါလျှင် နတ်အားလုံးတို့သည် ပါဏာတိပါတစ သည် တို့ကို ပြုကုန်သလောဟု ပရဝါဒီက မေးလိုရင်း ဖြစ်သည်။
- ၁၀။ နတ်တို့အား ပါဏာတိပါတစသော ဝေရစေတနာတို့ ဖြစ်ပေါ်မှု မရှိသောကြောင့် သကဝါဒီက ပဋိက္ခေပပြုသည်။
- ၁၁။ “န ဟေဝံ” စသော စကားမျှကို ယူ၍ မိမိဝါဒကို ပရဝါဒီက တည်စေသည်။ သို့သော်လည်း ဤသို့တည်စေသော ဝါဒသည် မတည်နိုင်သည်သာတည်း။

ကထာဝတ္ထုပြုငြိတော်

=== ၃ - တတိယဝဂ် ===

(၃၁) ၁၁ - အသညကထာ°

၃၈၁။ သကဝါဒီ။ ။ အသညသတ်ဗြဟ္မာတို့၌ သညာ ရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ သြော် ရှိပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ (အသညသတ်ဘဝသည်) သညာရှိသော ဘဝ၊ သညာမရှိသော ဂတိ၊ သညာရှိသော သတ္တဝါတို့၏ တည်နေရာ၊ သညာရှိသော သံသရာ၊ သညာရှိသော ပဋိသန္ဓေ၊ သညာရှိသော အတ္တဘောကို ရခြင်း ဖြစ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ (အသညသတ်ဘဝသည်) သညာမရှိသော ဘဝ၊ သညာမရှိသော ဂတိ၊ သညာမရှိသော သတ္တဝါတို့၏ တည်နေရာ သညာမရှိသော သံသရာ၊ သညာမရှိသော ပဋိသန္ဓေ၊ သညာမရှိသော အတ္တဘောကို ရခြင်းဖြစ်သည် မဟုတ်ပါလော။^၂

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ သြော်ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ အရှင်ပရဝါဒီ (အသညသတ်ဘဝသည်) သညာမရှိသော ဘဝ၊ သညာ မရှိသော ဂတိ၊ သညာ မရှိသော သတ္တဝါတို့၏ တည်နေရာ၊ သညာ မရှိသော သံသရာ၊ သညာမရှိသော ပဋိသန္ဓေ၊ သညာ မရှိသော အတ္တဘောကို ရခြင်းဖြစ်ခဲ့ပါမူ “အသညသတ်ဗြဟ္မာတို့၌ သညာရှိ၏” ဟူ၍ မဆိုသင့်။

သကဝါဒီ။ ။ အသညသတ်ဗြဟ္မာတို့၌ သညာရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ သြော် ရှိပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ (အသညသတ်ဘဝသည်) ပဉ္စဝေါကာရဘဝ၊ ဂတိ၊ သတ္တဝါတို့၏ တည်နေရာ၊ သံသရာ၊ ပဋိသန္ဓေ၊ အတ္တဘောကို ရခြင်း ဖြစ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ (အသညသတ်ဘဝသည်) ဧကဝေါကာရဘဝ၊ ဂတိ၊ သတ္တဝါတို့၏ တည်နေရာ၊ သံသရာ၊ ပဋိသန္ဓေ၊ အတ္တဘောကို ရခြင်းဖြစ်သည် မဟုတ်ပါလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ သြော်ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ အရှင်ပရဝါဒီ (အသညသတ်ဘဝသည်) ဧကဝေါကာရဘဝ၊ ဂတိ၊ သတ္တဝါတို့ တည်နေရာ၊ သံသရာ၊ ပဋိသန္ဓေ၊ အတ္တဘောကို ရခြင်း ဖြစ်ခဲ့ပါမူ အသညသတ်ဗြဟ္မာတို့၌ သညာရှိ၏ ဟူ၍ မဆိုသင့်။

သကဝါဒီ။ ။ အသညသတ်ဗြဟ္မာတို့၌ (သညာ) ရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ သြော် ရှိပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ (ထိုသညာဖြင့်) သညာ၏ ပြုဖွယ်ကိစ္စကို ပြုလုပ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

၃၈၂။ သကဝါဒီ။ ။ လူတို့၌ သညာရှိသည် ဖြစ်၍ ထိုလူသည်လည်း သညာရှိသော ဘဝ၊ သညာ ရှိသော ဂတိ၊ သညာရှိသော သတ္တဝါတို့၏ တည်နေရာ၊ သညာရှိသော သံသရာ၊ သညာရှိသော ပဋိသန္ဓေ၊ သညာရှိသော အတ္တဘောကို ရခြင်း ဖြစ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ဖြစ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ အသညသတ်ဗြဟ္မာတို့၌ သညာရှိသည် ဖြစ်၍ ထိုအသညသတ်ဗြဟ္မာသည်လည်း သညာရှိသော ဘဝ၊ သညာမရှိသော ဂတိ၊ သညာမရှိသော သတ္တဝါတို့၏ တည်နေရာ၊ သံသရာ၊ ပဋိသန္ဓေ၊ အတ္တဘောကို ရခြင်း ဖြစ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ လူတို့၌ သညာရှိသည် ဖြစ်၍ ထိုလူသည်လည်း ပဉ္စဝေါကာရဘဝ၊ ဂတိ၊ သတ္တဝါတို့၏ တည်နေရာ၊ သံသရာ၊ ပဋိသန္ဓေ၊ အတ္တဘောကို ရခြင်း ဖြစ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ဖြစ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ အသညသတ်ဗြဟ္မာတို့၌ သညာရှိသည် ဖြစ်၍ ထိုအသညသတ်ဗြဟ္မာသည်လည်း ပဉ္စဝေါကာရဘဝ၊ ဂတိ၊ သတ္တဝါတို့၏ တည်နေရာ၊ သံသရာ၊ ပဋိသန္ဓေ၊ အတ္တဘောကို ရခြင်း ဖြစ်သလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ လူတို့၌ သညာရှိသည် ဖြစ်၍ ထိုသညာဖြင့် သညာ၏ ပြုဖွယ်ကိစ္စကို ပြုလုပ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ပြုလုပ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ အသညသတ်ဗြဟ္မာတို့၌ သညာရှိသည် ဖြစ်၍ ထိုသညာဖြင့် သညာ၏ ပြုဖွယ်ကိစ္စကို ပြုလုပ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ အသညသတ်ဗြဟ္မာတို့၌ သညာရှိသည် ဖြစ်၍ ထိုအသညသတ်ဗြဟ္မာသည်လည်း သညာမရှိသော ဘဝ၊ သညာ မရှိသော ဂတိ၊ သညာ မရှိသော သတ္တဝါတို့၏ တည်နေရာ၊ သညာ မရှိသော သံသရာ၊ သညာမရှိသော ပဋိသန္ဓေ၊ သညာ မရှိသော အတ္တဘောကို ရခြင်း ဖြစ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ဖြစ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ လူတို့၌ သညာရှိသည်ဖြစ်၍ ထိုလူသည်လည်း သညာမရှိသော ဘဝ၊ သညာ မရှိသော ဂတိ။ပ။ သညာမရှိသော အတ္တဘောကို ရခြင်း ဖြစ်သလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ အသညသတ်ဗြဟ္မာတို့၌ သညာရှိသည် ဖြစ်၍ ထိုအသညသတ်ဗြဟ္မာသည်လည်း ဧကဝေါကာရဘဝ၊ ဂတိ၊ သတ္တဝါတို့နေရာ၊ သံသရာ၊ ပဋိသန္ဓေ၊ အတ္တဘောကို ရခြင်း ဖြစ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ဖြစ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ လူတို့၌ သညာရှိသည် ဖြစ်၍ ထိုလူသည်လည်း ဧကဝေါကာရဘဝ၊ ဂတိ။ပ။ အတ္တဘောကို ရခြင်း ဖြစ်သလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ အသညသတ်ဗြဟ္မာတို့၌ သညာရှိသည် ဖြစ်လျက် ထိုသညာဖြင့်မူကား သညာ၏ ပြုဖွယ်ကိစ္စကို မပြုလုပ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ မပြုလုပ်ပါ။

သကဝါဒီ။ ။ လူတို့၌ သညာရှိသည် ဖြစ်လျက် ထိုသညာဖြင့်မူကား သညာ၏ ပြုဖွယ်ကိစ္စကို မပြုလုပ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

၃၈၃။ ပရဝါဒီ။ ။ အသညသတ်ဗြဟ္မာတို့၌ သညာရှိ၏ဟူ၍ မဆိုသင့်ပါသလော။

သကဝါဒီ။ ။ ဪ မဆိုသင့်ပါ။

ပရဝါဒီ။ ။ “ရဟန်းတို့ အသညသတ်မည်သော ဗြဟ္မာတို့သည် ရှိကုန်၏။ ထိုဗြဟ္မာတို့သည် သညာ၏ ဖြစ်ပေါ်ခြင်းကြောင့် ထိုဗြဟ္မာအပေါင်းမှ ရွေ့လျော့ကြရကုန်၏” ဟူ၍ မြတ်စွာဘုရား ဟောအပ်သော သုတ္တန် (ပါဠိ) ရှိသည်သာလျှင် မဟုတ်ပါလော။

သကဝါဒီ။ ။ ဪ ရှိပါ၏။

ပရဝါဒီ။ ။ ထို့ကြောင့်ပင် အသညသတ်ဗြဟ္မာတို့၌ သညာရှိ၏။

သကဝါဒီ။ ။ အသညသတ်ဗြဟ္မာတို့၌ သညာရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ အချို့အခါ၌ ရှိ၏။ အချို့အခါ၌ မရှိပါ။

သကဝါဒီ။ ။ အချို့အခါ၌ သညာရှိသော သတ္တဝါတို့ ဖြစ်ကုန်သလော၊ အချို့အခါ၌ သညာ မရှိသော သတ္တဝါတို့ ဖြစ်ကုန်သလော၊ အချို့အခါ၌ သညာရှိသောဘဝ ဖြစ်သလော၊ အချို့အခါ၌ သညာ မရှိသော ဘဝ ဖြစ်သလော၊ အချို့အခါ၌ ပဉ္စဝေါကာရဘဝ ဖြစ်သလော၊ အချို့အခါ၌ ဧကဝေါ ကာရဘဝ ဖြစ်သလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ အသညသတ်ဗြဟ္မာတို့၌ သညာသည် အချို့အခါ၌ ရှိသလော၊ အချို့အခါ၌ မရှိ သလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ အဘယ်အခါ၌ ရှိပါသနည်း၊ အဘယ်အခါ၌ မရှိပါသနည်း။

ပရဝါဒီ။ ။ စုတိအခါ၌ လည်းကောင်း၊ ပဋိသန္ဓေအခါ၌ လည်းကောင်း ရှိ၏။ ဌီအခါ၌ မရှိ။

သကဝါဒီ။ ။ စုတိအခါ၌ လည်းကောင်း၊ ပဋိသန္ဓေအခါ၌ လည်းကောင်း သညာရှိသော သတ္တဝါတို့ ဖြစ်ကုန်သလော၊ ဌီအခါ၌ သညာမရှိသော သတ္တဝါတို့ ဖြစ်ကုန်သလော။ စုတိအခါ၌ လည်းကောင်း၊ ပဋိသန္ဓေအခါ၌ လည်းကောင်း သညာရှိသောဘဝ ဖြစ်သလော၊ ဌီအခါ၌ သညာ မရှိသော ဘဝ ဖြစ်သလော။ စုတိအခါ၌ လည်းကောင်း၊ ပဋိသန္ဓေအခါ၌ လည်းကောင်း ပဉ္စဝေါကာရဘဝ ဖြစ်ပါ သလော၊ ဌီအခါ၌ ဧကဝေါကာရဘဝ ဖြစ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

အသညကထာ ပြီး၏။

၁။ “သင်္ခါရပစ္စယာ ဝိညာဏံ”ဟူ၍ ဟောတော်မူသောကြောင့် ဝိညာဏ်နှင့် ကင်း၍ ပဋိသန္ဓေမည်သည် မရှိ။ “သညုပ္ပါဒါ စ ပန တေ ဒေဝါ တမှာ ကာယာ စဝန္တိ”ဟု ဟောတော်မူသောကြောင့် အသညသတ် သတ္တဝါတို့အား လည်း စုတိပဋိသန္ဓေခဏ၌ သညာရှိ၏ဟု အယူရှိသော အန္တကဝိဇ္ဇာဝင် ပရဝါဒီဆရာတို့၏ အယူကို တားမြစ်တော် မူလိုသောကြောင့် ဤအသညကထာကို ဟောတော်မူသည်။

၂။ ‘သင်ပရဝါဒီဆရာ၏ ထိုအသညသတ်ဘုံသည် သညာဘဝစသည် မည်ပါသလော’ ဟု စောဒနာလို၍ ဤပုစ္ဆာကို မေးသည်။

ကထာဝတ္ထုပါဠိတော်

=== ၃ - တတိယဝဂ် ===

(၃၂) ၁၂ - နေဝသညာနာသညာယတနကထာ

၃၈၄။ သကဝါဒီ။ ။ နေဝသညာနာသညာယတနဘုံ၌ သညာသည် ရှိ၏ဟူ၍ မဆိုသင့်ပါသလော။
ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ဪ မဆိုသင့်ပါ။

သကဝါဒီ။ ။ (နေဝသညာနာသညာဘဝသည်) သညာမရှိသော ဘဝ၊ သညာမရှိသော ဂတိ၊ သညာ
မရှိသော သတ္တဝါတို့၏ တည်နေရာ၊ သညာမရှိသော သံသရာ၊ သညာမရှိသော ပဋိသန္ဓေ၊ သညာ
မရှိသော အတ္တဘောကို ရခြင်း ဖြစ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ (နေဝသညာနာသညာဘဝသည်) သညာရှိသော ဘဝ၊ သညာရှိသော ဂတိ၊ သညာ
ရှိသော သတ္တဝါတို့၏ တည်နေရာ၊ သညာရှိသော သံသရာ၊ သညာရှိသော ပဋိသန္ဓေ၊ သညာရှိသော
အတ္တဘောကို ရခြင်း ဖြစ်သည် မဟုတ်ပါလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ဪ ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ အရှင်ပရဝါဒီ (နေဝသညာနာသညာဘဝသည်) သညာရှိသော ဘဝ၊ သညာရှိသော
ဂတိ။ပ။ သညာရှိသော အတ္တဘောကို ရခြင်း ဖြစ်ခဲ့ပါမူ နေဝသညာနာသညာယတနဘုံ၌ သညာရှိ၏ဟု
မဆိုသင့်ပါဟူ၍ မဆိုသင့်။

သကဝါဒီ။ ။ နေဝသညာနာသညာယတနဘုံ၌ သညာရှိ၏ဟု မဆိုသင့်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ဪ မဆိုသင့်ပါ။

သကဝါဒီ။ ။ (နေဝသညာနာသညာဘဝသည်) ဧကဝေါကာရဘဝ၊ ဂတိ။ပ။ အတ္တဘောကို ရခြင်း
ဖြစ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ (နေဝသညာနာသညာဘဝသည်) စတုဝေါကာရဘဝ၊ ဂတိ။ပ။ အတ္တဘောကို ရခြင်း
ဖြစ်သည် မဟုတ်ပါလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ဪ ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ အရှင်ပရဝါဒီ (နေဝသညာနာသညာဘဝသည်) စတုဝေါကာရဘဝ၊ ဂတိ။ပ။ အတ္တ
ဘောကို ရခြင်း ဖြစ်ခဲ့ပါမူ နေဝသညာနာသညာယတနဘုံ၌ သညာရှိ၏ဟု မဆိုသင့်ဟူ၍ မဆိုသင့်။

၃၈၅။ သကဝါဒီ။ ။ အသညသတ်ဗြဟ္မာတို့၌ သညာရှိ၏ဟု မဆိုသင့်သည် ဖြစ်၍ ထိုအသညသတ်
ဗြဟ္မာသည်လည်း သညာမရှိသော ဘဝ၊ သညာမရှိသော ဂတိ၊ သညာမရှိသော သတ္တဝါတို့၏
တည်နေရာ၊ သညာမရှိသော သံသရာ၊ သညာမရှိသော ပဋိသန္ဓေ၊ သညာမရှိသော အတ္တဘောကို
ရခြင်းသည် ဖြစ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ဪ ဖြစ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ နေဝသညာနာသညာယတနဘုံ၌ သညာရှိ၏ဟု မဆိုသင့်သည် ဖြစ်၍ ထိုနေဝသညာ
နာသညာယတနဗြဟ္မာသည်လည်း သညာမရှိသော ဘဝ၊ သညာမရှိသော ဂတိ၊ သညာမရှိသော

သတ္တဝါတို့၏ တည်နေရာ၊ သညာမရှိသော သံသရာ၊ သညာမရှိသော ပဋိသန္ဓေ၊ သညာမရှိသော အတ္တဘောကို ရခြင်း သည် ဖြစ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ အသညသတ်ဗြဟ္မာတို့၌ သညာရှိ၏ဟု မဆိုသင့်သည် ဖြစ်၍ ထိုအသညသတ် ဗြဟ္မာသည်လည်း ဧကဝေါကာရဘဝ၊ ဂတိ။ပ။ အတ္တဘောကို ရခြင်း ဖြစ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ဖြစ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ နေဝသညာနာသညာယတနဘုံ၌ သညာရှိ၏ဟု မဆိုသင့်သည် ဖြစ်၍ ထိုနေဝသညာ နာသညာယတနဗြဟ္မာသည်လည်း ဧကဝေါကာရဘဝ၊ ဂတိ၊ သတ္တဝါတို့၏ နေရာ၊ သံသရာ၊ ပဋိသန္ဓေ၊ အတ္တဘောကို ရခြင်းသည် ဖြစ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ နေဝသညာနာသညာယတနဘုံ၌ သညာရှိ၏ဟု မဆိုသင့်သည် ဖြစ်၍ ထိုနေဝသညာ နာသညာယတနဗြဟ္မာသည်လည်း သညာရှိသော ဘဝ၊ သညာရှိသော ဂတိ။ပ။ သညာရှိသော အတ္တ ဘောကို ရခြင်း ဖြစ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ဖြစ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ အသညသတ်ဗြဟ္မာတို့၌ သညာရှိ၏ဟု မဆိုသင့်သည် ဖြစ်၍ ထိုအသညသတ်ဗြဟ္မာ သည်လည်း သညာရှိသော ဘဝ၊ သညာရှိသော ဂတိ။ပ။ သညာရှိသော အတ္တဘောကို ရခြင်း ဖြစ်ပါ သလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ နေဝသညာနာသညာယတနဘုံ၌ သညာရှိ၏ဟု မဆိုသင့်သည် ဖြစ်၍ ထိုနေဝသညာ နာသညာယတနဗြဟ္မာသည်လည်း စတုဝေါကာရဘဝ၊ ဂတိ။ပ။ အတ္တဘောကို ရခြင်း ဖြစ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ဖြစ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ အသညသတ်ဗြဟ္မာတို့၌ သညာရှိ၏ဟု မဆိုသင့်သည် ဖြစ်၍ ထိုအသညသတ်ဗြဟ္မာ သည်လည်း စတုဝေါကာရဘဝ၊ ဂတိ။ပ။ အတ္တဘောကို ရခြင်း ဖြစ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ နေဝသညာနာသညာယတနဘုံ၌ သညာရှိ၏ဟု မဆိုသင့်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ မဆိုသင့်ပါ။

သကဝါဒီ။ ။ နေဝသညာနာသညာယတနဘဝသည် စတုဝေါကာရဘဝဖြစ်သည် မဟုတ်ပါလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ဖြစ်ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ အရှင်ပရဝါဒီ နေဝသညာနာသညာယတနဘဝသည် စတုဝေါကာရဘဝ ဖြစ်ခဲ့ပါမူ နေဝသညာနာသညာယတနဘုံ၌ သညာရှိ၏ဟု မဆိုသင့်ဟူ၍ မဆိုသင့်။

၃၈၆။ သကဝါဒီ။ ။ နေဝသညာနာသညာယတနဘဝသည် စတုဝေါကာရဘဝဖြစ်၍ နေဝသညာနာ သညာယတနဘုံ၌ သညာရှိ၏ဟု မဆိုသင့်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ မဆိုသင့်ပါ။

သကဝါဒီ။ ။ အာကာသာနဉ္စာယတနဘဝသည် စတုဝေါကာရဘဝဖြစ်၍ အာကာသာနဉ္စာယတန
ဘုံ၌ သညာရှိ၏ဟု မဆိုသင့်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ နေဝသညာနာသညာယတနဘဝသည် စတုဝေါကာရဘဝဖြစ်၍ နေဝသညာနာ
သညာယတနဘုံ၌ သညာရှိ၏ဟု မဆိုသင့်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ မဆိုသင့်ပါ။

သကဝါဒီ။ ။ ဝိညာဏဉ္စာယတနဘဝသည်။ပ။ အာကိဉ္စညာယတနဘဝသည် စတုဝေါကာရဘဝ
ဖြစ်၍ အာကိဉ္စညာယတနဘုံ၌ သညာရှိ၏ဟု မဆိုသင့်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ အာကာသာနဉ္စာယတနဘဝသည် စတုဝေါကာရဘဝဖြစ်၍ ထိုဘုံ၌ သညာရှိပါ
သလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ရှိပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ နေဝသညာနာသညာယတနဘဝသည် စတုဝေါကာရဘဝဖြစ်၍ ထိုဘုံ၌ သညာရှိပါ
သလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ ဝိညာဏဉ္စာယတနဘဝသည်။ပ။ အာကိဉ္စညာယတနဘဝသည် စတုဝေါကာရဘဝ
ဖြစ်၍ ထိုဘုံ၌ သညာရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ရှိပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ နေဝသညာနာသညာယတနဘဝသည် စတုဝေါကာရဘဝဖြစ်၍ ထိုဘုံ၌ သညာရှိပါ
သလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ နေဝသညာနာသညာယတနဘုံ၌ သညာရှိ၏ဟူ၍ လည်းကောင်း၊ မရှိဟူ၍ လည်း
ကောင်း မဆိုသင့်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ မဆိုသင့်ပါ။

သကဝါဒီ။ ။ နေဝသညာနာသညာယတနဘဝသည် စတုဝေါကာရဘဝဖြစ်သည် မဟုတ်ပါလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ အရှင်ပရဝါဒီ နေဝသညာနာသညာယတနဘဝသည် စတုဝေါကာရဘဝ ဖြစ်ခဲ့ပါမူ
နေဝသညာနာသညာယတနဘုံ၌ သညာရှိ၏ဟူ၍ လည်းကောင်း၊ မရှိဟူ၍ လည်းကောင်း မဆိုသင့်ဟူ၍
မဆိုသင့်။

သကဝါဒီ။ ။ နေဝသညာနာသညာယတနဘဝသည် စတုဝေါကာရဘဝဖြစ်၍ နေဝသညာနာ
သညာယတနဘုံ၌ သညာရှိ၏ဟူ၍ လည်းကောင်း၊ မရှိဟူ၍ လည်းကောင်း မဆိုသင့်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ မဆိုသင့်ပါ။

သကဝါဒီ။ ။ အာကာသာနဉ္စာယတနဘဝသည်။ပ။ ဝိညာဏဉ္စာယတနဘဝသည်။ပ။ အာကိဉ္စညာ
ယတနဘဝသည် စတုဝေါကာရဘဝဖြစ်၍ အာကိဉ္စညာယတနဘုံ၌ သညာရှိ၏ဟူ၍ လည်းကောင်း၊
မရှိဟူ၍ လည်းကောင်း မဆိုသင့်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ အာကာသာနဉ္စာယတနဘဝသည် စတုဝေါကာရဘဝဖြစ်၍ ထိုဘုံ၌ သညာရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ငြိမ် ရှိပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ နေဝသညာနာသညာယတနဘဝသည် စတုဝေါကာရဘဝဖြစ်၍ ထိုဘုံ၌ သညာရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ ဝိညာဏဉ္စာယတနဘဝသည်။ပ။ အာကိဉ္စညာယတနဘဝသည် စတုဝေါကာရဘဝဖြစ်၍ ထိုဘုံ၌ သညာရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ငြိမ် ရှိပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ နေဝသညာနာသညာယတနဘဝသည် စတုဝေါကာရဘဝဖြစ်၍ ထိုဘုံ၌ သညာရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

ပရဝါဒီ။ ။ နေဝသညာနာသညာယတနဘုံ၌ သညာရှိ၏ဟူ၍ လည်းကောင်း၊ မရှိဟူ၍ လည်းကောင်း မဆိုသင့်ပါသလော။

သကဝါဒီ။ ။ ဪ မဆိုသင့်ပါ။

ပရဝါဒီ။ ။ နေဝသညာနာသညာယတနဟူ၍ ဖြစ်သည် မဟုတ်ပါလော။

သကဝါဒီ။ ။ ဪ ဖြစ်ဟုတ်ပါ၏။

ပရဝါဒီ။ ။ အရှင်သကဝါဒီ နေဝသညာနာသညာယတနဟူ၍ ဖြစ်ခဲ့ပါမူ ထိုအကြောင်းကြောင့် နေဝသညာနာသညာယတနဘုံ၌ သညာရှိ၏ဟူ၍ လည်းကောင်း၊ မရှိဟူ၍ လည်းကောင်း မဆိုသင့်ဟု ဆိုသင့်၏။

သကဝါဒီ။ ။ နေဝသညာနာသညာယတနဟု နှလုံးပြု၍ နေဝသညာနာသညာယတနဘုံ၌ သညာရှိ၏ ဟူ၍ လည်းကောင်း၊ မရှိဟူ၍ လည်းကောင်း မဆိုသင့်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ မဆိုသင့်ပါ။

သကဝါဒီ။ ။ အဒုက္ခမသုခဝေဒနာဟု နှလုံးပြု၍ အဒုက္ခမသုခဝေဒနာ၌ ဝေဒနာဟူ၍ လည်းကောင်း၊ ဝေဒနာ မဟုတ်ဟူ၍ လည်းကောင်း မဆိုသင့်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

နေဝသညာနာသညာယတနကထာ ပြီး၏။

တတိယဝဂ် ပြီး၏။

၁။ ‘နေဝသညာနာသညာဟု ဆိုထားသောကြောင့် စတုတ္ထအရူပဘဝ၌ သညာရှိ၏ဟု မဆိုသင့်’ဟု အယူရှိသော အဓ္မကဂိုဏ်းဝင် ပရဝါဒီဆရာတို့၏ ဝါဒကို တားမြစ်လို၍ ဤနေဝသညာနာသညာယတနကထာကို ဟောတော်မူသည်။

ကထာဝတ္ထုပါဠိတော်

=== ၄ - စတုတ္ထဝဂ် ===

(၃၃) ၁ - ဂိဟိဿ အရဟတိကထာ°

၃၈၇။ သကဝါဒီ။ ။ လူပုဂ္ဂိုလ်သည် ရဟန္တာဖြစ်ရာသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ဖြစ်ရာပါ၏။^၂

သကဝါဒီ။ ။ ရဟန္တာအား လူတို့သံယောဇဉ် ရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ ရဟန္တာအား လူတို့ သံယောဇဉ် မရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ မရှိပါ။

သကဝါဒီ။ ။ အရှင်ပရဝါဒီ ရဟန္တာအား လူတို့သံယောဇဉ် မရှိခဲ့ပါမူ လူပုဂ္ဂိုလ်သည် ရဟန္တာ ဖြစ်ရာ၏ဟူ၍ မဆိုသင့်။

သကဝါဒီ။ ။ လူပုဂ္ဂိုလ်သည် ရဟန္တာဖြစ်ရာသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ဖြစ်ရာပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ ရဟန္တာသည် လူတို့ သံယောဇဉ်ကို ပယ်ရှားအပ်ပြီးသည် အမြစ်အရင်းကို အကြွင်းမဲ့ ဖြတ်တောက်အပ်ပြီးသည် နုတ်ပြီးသော ထန်းပင်ရာကဲ့သို့ ပြုလုပ်အပ်ပြီးသည် နောင်တစ်ဖန် မဖြစ် အောင် ပြုအပ်ပြီးသည် နောင်အခါ မဖြစ်ခြင်းသဘောရှိသည် မဟုတ်ပါလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ အရှင်ပရဝါဒီ ရဟန္တာသည် လူတို့သံယောဇဉ်ကို ပယ်ရှားအပ်ပြီး အမြစ်အရင်းကို အကြွင်းမဲ့ ဖြတ်တောက်အပ်ပြီး နုတ်ပြီးသော ထန်းပင်ရာကဲ့သို့ ပြုလုပ်အပ်ပြီး နောင်တစ်ဖန် မဖြစ် အောင် ပြုအပ်ပြီး နောင်အခါ မဖြစ်ခြင်းသဘော ရှိပြီးဖြစ်ခဲ့ပါမူ လူပုဂ္ဂိုလ်သည် ရဟန္တာ ဖြစ်ရာ၏ဟူ၍ မဆိုသင့်။

သကဝါဒီ။ ။ လူပုဂ္ဂိုလ်သည် ရဟန္တာဖြစ်ရာသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ဖြစ်ရာပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ လူတို့သံယောဇဉ်ကို မပယ်ရှားမူ၍ မျက်မှောက်ဘဝ၌ပင် ဆင်းရဲ၏ အဆုံးကို ပြုနိုင်သော လူတစ်ဦး တစ်ယောက်သည် ရှိပါသလော။^၃

ပရဝါဒီ။ ။ မရှိပါ။

သကဝါဒီ။ ။ အရှင်ပရဝါဒီ လူတို့ သံယောဇဉ်ကို မပယ်ရှားမူ၍ မျက်မှောက်ဘဝ၌ပင် ဆင်းရဲ အဆုံးကို ပြုနိုင်သော လူတစ်ဦးတစ်ယောက် မရှိခဲ့ပါမူ လူပုဂ္ဂိုလ်သည် ရဟန္တာ ဖြစ်ရာ၏ဟူ၍ မဆိုသင့်။

သကဝါဒီ။ ။ လူပုဂ္ဂိုလ်သည် ရဟန္တာဖြစ်ရာသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ဖြစ်ရာပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ “ဝစ္ဆဂေါတ္ထပရိဗိုဇ်သည် မြတ်စွာဘုရားအား ‘အသျှင်ဂေါတမ လူတို့ သံယောဇဉ်ကို မပယ်ရှားမူ၍ ခန္ဓာကိုယ်ပျက်စီးသည်မှ (နောက်၌) ဆင်းရဲ၏ အဆုံးကို ပြုနိုင်သော လူတစ်ဦး

တစ်ယောက် ရှိပါသလော’ ဟူသော ဤစကားကို မေးလျှောက်ဖူးပြီ။ ထိုအခါ မြတ်စွာဘုရားက ဝစ္ဆလူတို့ သံယောဇဉ်ကို မပယ်ရှားမှု၍ ခန္ဓာကိုယ်ပျက်စီးသည်မှ နောက်ကာလ၌ ဆင်းရဲ၏ အဆုံးကိုပြုနိုင်သော လူတစ်ဦးတစ်ယောက်မျှ မရှိ” ဟူ၍ ဟောအပ်သော သုတ္တန် (ပါဠိ) ရှိသည်သာ မဟုတ်ပါလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ဪ ရှိပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ ထို့ကြောင့် လူပုဂ္ဂိုလ်သည် ရဟန္တာဖြစ်ရာ၏ဟူ၍ မဆိုသင့်။

သကဝါဒီ။ ။ လူပုဂ္ဂိုလ်သည် ရဟန္တာဖြစ်ရာသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ဪ ဖြစ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ ရဟန္တာသည် မေထုန်အကျင့်ကို မှီဝဲရာသလော၊ မေထုန်အမှုကို ဖြစ်စေရာသလော၊ သားသမီးနှင့်အတူ ကျဉ်းမြောင်းစွာ အိပ်စက်မှုကို ပြု၍ နေရာသလော၊ ကာသိတိုင်းထွက် စန္ဒကူး နံ့သာကို ခံစားရာသလော၊ ပန်း နံ့သာ နံ့သာပျောင်းကို လိမ်းကျံရာသလော၊ ရွှေငွေကို သာယာရာ သလော၊ ဆိတ်နှင့် သိုးကို ခံယူရာသလော၊ ကြက်နှင့်ဝက်ကို ခံယူရာသလော၊ ဆင် နွား မြင်း မြည်းကို ခံယူရာသလော၊ ခါ ငုံး ဥဒေါင်း ချိုးကို ခံယူရာသလော၊ ဆန်းကြယ်သော သားမြီးယပ်ဝန်းကို ဆောင်ရာ သလော၊ အမြိတ်အဆာရှိသော အဝတ်ဖြူတို့ကို ဆောင်ရာသလော၊ အသက်ထက်ဆုံး လူဖြစ်၍ ဖြစ်ရာ သလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

ပရဝါဒီ။ ။ လူပုဂ္ဂိုလ်သည် ရဟန္တာဖြစ်ရာ၏ဟု မဆိုသင့်ပါသလော။

သကဝါဒီ။ ။ ဪ ဪ မဆိုသင့်ပါ။

ပရဝါဒီ။ ။ ယသအမျိုးသား၊ ဥတ္တိယသူကြွယ်၊ သေတုလုလင်တို့သည် လူ့အသွင်ဖြင့် ရဟန္တာ အဖြစ် သို့ ရောက်ကြသည် မဟုတ်ပါလော။

သကဝါဒီ။ ။ ဪ ဪ ဟုတ်ပါ၏။

ပရဝါဒီ။ ။ အရှင်သကဝါဒီ ယသအမျိုးသား၊ ဥတ္တိယသူကြွယ်၊ သေတုလုလင်တို့သည် လူ့အသွင်ဖြင့် ရဟန္တာအဖြစ်သို့ ရောက်ခဲ့ကြပါမူ ထိုအကြောင်းကြောင့် လူပုဂ္ဂိုလ်သည် ရဟန္တာဖြစ်ရာ၏ဟု ဆိုသင့်၏။

ဂိဟိဿ အရဟာတိကထာ ပြီး၏။

၁။ ‘ယသအမျိုးသား အစရှိသည်တို့၏ လူ့အသွင်အပြင်၌ တည်ကုန်လျက် အရဟတ္တဖိုလ်သို့ ရောက်သည်ကို တွေ့မြင် ရသောကြောင့် လူပုဂ္ဂိုလ်သည် ရဟန္တာ ဖြစ်ရာ၏’ဟု အယူရှိကုန်သော ဥတ္တရာပထကဂိုဏ်းဝင် ပရဝါဒီဆရာတို့၏ အယူကို တားမြစ်လို၍ ဤဂိဟိဿ အရဟာတိကထာကို ဟောတော်မူသည်။

၂။ ‘အကြင်သူသည် လူတို့၏ သံယောဇဉ်နှင့် ယှဉ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့် လူမည်၏။ ထိုသူသည် ရဟန္တာ ဖြစ်၏’ ဟူသော အဓိပ္ပါယ်ကို မမှတ်နိုင်ဘဲ လူ့အသွင်အပြင်မျှကိုသာ မြင်သော ပရဝါဒီဆရာသည် ဝန်ခံလျက် ဖြေ၏။

၃။ ‘လူမည်သည် လူတို့၏ သံယောဇဉ်ကြောင့်သာ ဖြစ်၏။ လူ့အသွင်အပြင်မျှဖြင့် လူမည်သည် မဟုတ်’ ဟူသော နည်းကို ပြလို၍ ဤပုစ္ဆာကို မေးသည်။

ကထာဝတ္ထုပါဠိတော်

=== ၄ - စတုတ္ထဝဂ် ===

(၃၄) ၂ - ဥပပတ္တိကထာ

၃၈၈။ သကဝါဒီ။ ။ ပဋိသန္ဓေနေသည်နှင့် တစ်ပြိုင်နက် ရဟန္တာဖြစ်ပါသလော။
ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ဖြစ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ ပဋိသန္ဓေနေသည်နှင့် တစ်ပြိုင်နက် သောတာပန်ဖြစ်ပါသလော။^၂
ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ ပဋိသန္ဓေနေသည်နှင့် တစ်ပြိုင်နက် ရဟန္တာဖြစ်ပါသလော။
ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ဖြစ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ ပဋိသန္ဓေနေသည်နှင့် တစ်ပြိုင်နက် သကဒါဂါမ်ဖြစ်ပါသလော။
ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ ပဋိသန္ဓေနေသည်နှင့် တစ်ပြိုင်နက် ရဟန္တာဖြစ်ပါသလော။
ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ဖြစ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ ပဋိသန္ဓေနေသည်နှင့် တစ်ပြိုင်နက် အနာဂါမ်ဖြစ်ပါသလော။
ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ ပဋိသန္ဓေနေသည်နှင့် တစ်ပြိုင်နက် သောတာပန် မဖြစ်ပါသလော။
ပရဝါဒီ။ ။ ဪ မဖြစ်ပါ။

သကဝါဒီ။ ။ အရှင်ပရဝါဒီ ပဋိသန္ဓေနေသည်နှင့် တစ်ပြိုင်နက် သောတာပန် မဖြစ်ခဲ့ပါမူ ပဋိသန္ဓေ
နေသည်နှင့် တစ်ပြိုင်နက် ရဟန္တာဖြစ်၏ဟူ၍ မဆိုသင့်။

သကဝါဒီ။ ။ ပဋိသန္ဓေနေသည်ဖြင့် တစ်ပြိုင်နက် သကဒါဂါမ် မဖြစ်ပါသလော။
ပရဝါဒီ။ ။ ဪ မဖြစ်ပါ။

သကဝါဒီ။ ။ အရှင်ပရဝါဒီ ပဋိသန္ဓေနေသည်နှင့် တစ်ပြိုင်နက် သကဒါဂါမ် မဖြစ်ခဲ့ပါမူ ပဋိသန္ဓေ
နေသည်နှင့် တစ်ပြိုင်နက် ရဟန္တာဖြစ်၏ဟူ၍ မဆိုသင့်။

သကဝါဒီ။ ။ ပဋိသန္ဓေနေသည်နှင့် တစ်ပြိုင်နက် အနာဂါမ် မဖြစ်ပါသလော။
ပရဝါဒီ။ ။ ဪ မဖြစ်ပါ။

သကဝါဒီ။ ။ အရှင်ပရဝါဒီ ပဋိသန္ဓေနေသည်နှင့် တစ်ပြိုင်နက် အနာဂါမ် မဖြစ်ခဲ့ပါမူ ပဋိသန္ဓေ
နေသည်နှင့် တစ်ပြိုင်နက် ရဟန္တာဖြစ်၏ဟူ၍ မဆိုသင့်။

၃၈၉။ သကဝါဒီ။ ။ ပဋိသန္ဓေနေသည်နှင့် တစ်ပြိုင်နက် ရဟန္တာဖြစ်ပါသလော။
ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ဖြစ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ အသျှင်သာရိပုတ္တရာမထေရ်သည် ပဋိသန္ဓေနေသည်နှင့် တစ်ပြိုင်နက် ရဟန္တာ ဖြစ်ပါ
သလော။^၃

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။

သကဝါဒီ။ ။ အသျှင်မဟာမောဂ္ဂလ္လာန်မထေရ်သည်။ပ။ အသျှင်မဟာကဿပမထေရ်သည်။ပ။ အသျှင်မဟာကစ္စည်းမထေရ်သည်။ပ။ အသျှင်မဟာကောဠိကမထေရ်သည်။ပ။ အသျှင်မဟာပန္နကမထေရ်သည် ပဋိသန္ဓေနေသည်နှင့် တစ်ပြိုင်နက် ရဟန္တာဖြစ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ အသျှင်သာရိပုတ္တရာမထေရ်သည် ပဋိသန္ဓေနေသည်နှင့် တစ်ပြိုင်နက် ရဟန္တာ မဖြစ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ မဖြစ်ပါ။

သကဝါဒီ။ ။ အရှင်ပရဝါဒီ အသျှင်သာရိပုတ္တရာမထေရ်သည် ပဋိသန္ဓေနေသည်နှင့် တစ်ပြိုင်နက် ရဟန္တာ မဖြစ်ခဲ့ပါမူ ပဋိသန္ဓေနေသည်နှင့် တစ်ပြိုင်နက် ရဟန္တာဖြစ်၏ဟူ၍ မဆိုသင့်။

သကဝါဒီ။ ။ အသျှင်မဟာမောဂ္ဂလ္လာန်မထေရ်သည်။ပ။ အသျှင်မဟာကဿပမထေရ်သည်။ပ။ အသျှင်မဟာကစ္စည်းမထေရ်သည်။ပ။အသျှင်မဟာကောဠိကမထေရ်သည်။ပ။အသျှင်မဟာပန္နက မထေရ်သည် ပဋိသန္ဓေနေသည်နှင့် တစ်ပြိုင်နက် ရဟန္တာ မဖြစ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ မဖြစ်ပါ။

သကဝါဒီ။ ။ အရှင်ပရဝါဒီ အသျှင်မဟာပန္နကမထေရ်သည် ပဋိသန္ဓေနေသည်နှင့် တစ်ပြိုင်နက် ရဟန္တာ မဖြစ်ခဲ့ပါမူ ပဋိသန္ဓေနေသည်နှင့် တစ်ပြိုင်နက် ရဟန္တာဖြစ်၏ဟူ၍ မဆိုသင့်။

၃၉၀။ သကဝါဒီ။ ။ ပဋိသန္ဓေနေသည်နှင့် တစ်ပြိုင်နက် ရဟန္တာဖြစ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ဖြစ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ လောကီဖြစ်သော အာသဝတို့၏ အာရုံဖြစ်သော။ပ။ ကိလေသာတို့ကို ရခြင်းငှါ ထိုက်သော ပဋိသန္ဓေကို ရှာဖွေသော ပဋိသန္ဓေစိတ်ဖြင့် အရဟတ္တဖိုလ်ကို မျက်မှောက်ပြုနိုင်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ ပဋိသန္ဓေနေသည်နှင့် တစ်ပြိုင်နက် ရဟန္တာဖြစ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ဖြစ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ ပဋိသန္ဓေကို ရှာဖွေသော ပဋိသန္ဓေစိတ်သည် ဝဋ်မှ ထွက်မြောက်နိုင်ပါသလော။ ကိလေသာ ကုန်ခန်းမှု အရဟတ္တဖိုလ်၊ နိဗ္ဗာန်သို့ ရောက်နိုင်ပါသလော။ အရဟတ္တမဂ်ဉာဏ်သို့ ရောက်နိုင်ပါ သလော။ ကိလေသာကို ဖျက်ဆီးတတ်သော နိဗ္ဗာန်သို့ ရောက်နိုင်ပါသလော။ အာသဝတို့ အာရုံ မဟုတ်ပါသလော။ပ။ ကိလေသာကို ရခြင်းငှါ မထိုက်တန်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ ပဋိသန္ဓေကို ရှာဖွေသော ပဋိသန္ဓေစိတ်သည်ဝဋ်မှ မထွက်မြောက်နိုင်သည် မဟုတ်ပါ လော။ ကိလေသာကုန်ခန်းမှု အရဟတ္တဖိုလ်၊ နိဗ္ဗာန်သို့ မရောက်နိုင်သည် အရဟတ္တမဂ်ဉာဏ်သို့ မရောက်နိုင်သည် ကိလေသာကို ဖျက်ဆီးတတ်သော နိဗ္ဗာန်သို့ မရောက်နိုင်သည် အာသဝတို့ အာရုံ ဖြစ်သည်။ပ။ ကိလေသာကို ရခြင်းငှါ ထိုက်တန်သည် မဟုတ်ပါလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ဖြစ်ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ အရှင်ပရဝါဒီ ပဋိသန္ဓေကို ရှာဖွေသော ပဋိသန္ဓေစိတ်သည်ဝဋ်မှ မထွက်မြောက်သည် ကိလေသာ ကုန်ခန်းမှ အရဟတ္တဖိုလ်သို့ မရောက်နိုင်သည် အရဟတ္တမဂ်ဉာဏ်သို့ မရောက်နိုင်သည် ကိလေသာကို ဖျက်ဆီးတတ်သော နိဗ္ဗာန်သို့ မရောက်နိုင်သည် အာသဝတို့ အာရုံဖြစ်သည်။ပ။ ကိလေသာကို ရခြင်းငှါ ထိုက်တန်သည် ဖြစ်ခဲ့ပါမူ ပဋိသန္ဓေနေသည်နှင့် တစ်ပြိုင်နက် ရဟန္တာဖြစ်၏ ဟူ၍ မဆိုသင့်။

သကဝါဒီ။ ။ ပဋိသန္ဓေနေသည်နှင့် တစ်ပြိုင်နက် ရဟန္တာဖြစ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ဖြစ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ ပဋိသန္ဓေကို ရှာဖွေသော ပဋိသန္ဓေစိတ်ဖြင့် ရာဂကို ပယ်စွန့်နိုင်ပါသလော၊ ဒေါသကို ပယ်စွန့်နိုင်ပါသလော၊ မောဟကို ပယ်စွန့်နိုင်ပါသလော၊ အနောတ္တပ္ပကို ပယ်စွန့်နိုင်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ ပဋိသန္ဓေနေသည်နှင့် တစ်ပြိုင်နက် ရဟန္တာဖြစ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ဖြစ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ ပဋိသန္ဓေကို ရှာဖွေသော ပဋိသန္ဓေစိတ်သည် မဂ်လော၊ သတိပဋ္ဌာန်လော၊ သမ္ပပ္ပဓာန် လော၊ ဣဒ္ဓိပါဒ်လော၊ ဣန္ဒြေလော၊ ဗိုလ်လော၊ ဗောဇ္ဈင်လော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ ပဋိသန္ဓေနေသည်နှင့် တစ်ပြိုင်နက် ရဟန္တာဖြစ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ဖြစ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ ပဋိသန္ဓေကို ရှာဖွေသော ပဋိသန္ဓေစိတ်ဖြင့် ဆင်းရဲကို ပိုင်းခြားသိပါသလော၊ ဆင်းရဲ ဖြစ်ကြောင်း သမုဒယကို ပယ်စွန့်ပါသလော၊ ဆင်းရဲချုပ်ရာ နိဗ္ဗာန်ကို မျက်မှောက်ပြုပါသလော၊ မဂ်ကို ပွားများစေပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။

သကဝါဒီ။ ။ ပဋိသန္ဓေနေသည်နှင့် တစ်ပြိုင်နက် ရဟန္တာဖြစ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ဖြစ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ စုတိစိတ်သည် မဂ်စိတ်လော၊ ပဋိသန္ဓေကို ရှာဖွေသော ပဋိသန္ဓေစိတ်သည် ဖိုလ်စိတ် လော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

ဥပပတ္တိကထာ ပြီး၏။

- ၁။ 'ဩပပါတိကော ဟောတိ တတ္ထ ပရိနိဗ္ဗာယိ'ဟူသော စကားတို့ကို မသင့်သောအားဖြင့် ယူ၍ သုဒ္ဓါဝါသဗြဟ္မာတို့၌ ပဋိသန္ဓေနှင့် အတူတကွ ရဟန္တာဖြစ်၏ဟု အယူရှိသူ ဥတ္တရာပထကဂိုဏ်းဝင် ပရဝါဒီတို့၏ အယူကို ပယ်ဖျက် တော်မူလို၍ ဤဥပပတ္တိကထာကို ဟောတော်မူသည်။
- ၂။ 'ပဋိသန္ဓေစိတ်မည်သည် လောကီစိတ်မျှသာ ဖြစ်၏။ ထိုလောကီပဋိသန္ဓေစိတ်ဖြင့် သောတာပန် စသည်တို့သော် လည်း မဖြစ်နိုင်ကုန်၊ အဘယ်မှာ ရဟန္တာ ဖြစ်နိုင်ပါအံ့နည်း' ဟူသော အလိုဖြင့် ဤပုစ္ဆာကိုမေးသည်။
- ၃။ 'ဤမထေရ်တို့တွင် အဘယ်မထေရ်သည် ပဋိသန္ဓေစိတ်ဖြင့် ရဟန္တာဖြစ်သနည်း'ဟု စောဒနာလို၍ ဤပုစ္ဆာကို မေး သည်။

ကထာဝတ္ထုပါဠိတော်

=== ၄ - စတုတ္ထဝဂ် ===

(၃၅) ၃ - အနာသဝကထာ^၁

၃၉၁။ သကဝါဒီ။ ။ ရဟန္တာ၏ တရားအားလုံးတို့သည် အာသဝတို့၏ အာရုံ မဟုတ်ကုန်သလော။
ပရဝါဒီ။ ။ ဪဩ မဟုတ်ပါကုန်။

သကဝါဒီ။ ။ (ရဟန္တာ၏ တရားအားလုံးတို့သည်) မဂ်လော၊ ဖိုလ်လော၊ နိဗ္ဗာန်လော၊ ဗသာတာပတ္တိ
မဂ်လော၊ သောတာပတ္တိဖိုလ်လော၊ သကဒါဂါမိမဂ်လော၊ သကဒါဂါမိဖိုလ်လော၊ အနာဂါမိမဂ်လော၊
အနာဂါမိဖိုလ်လော၊ အရဟတ္တမဂ်လော၊ အရဟတ္တဖိုလ်လော၊ သတိပဋ္ဌာန်လော၊ သမ္ပပ္ပဓာန်လော၊ ဣဒ္ဓိ
ပါဒိလော၊ ဣန္ဒြေလော၊ ဗိုလ်လော၊ ဗောဇ္ဈင်လော။^၂

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ ရဟန္တာ၏ တရားအားလုံးတို့သည် အာသဝတို့၏ အာရုံ မဟုတ်ကုန်သလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪဩ မဟုတ်ပါကုန်။

သကဝါဒီ။ ။ ရဟန္တာ၏ စက္ခုသည် အာသဝတို့၏ အာရုံ မဟုတ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။^၃

သကဝါဒီ။ ။ ရဟန္တာ၏ စက္ခုသည် အာသဝတို့၏ အာရုံ မဟုတ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪဩ မဟုတ်ပါ။^၄

သကဝါဒီ။ ။ (ထိုစက္ခုသည်) မဂ်လော၊ ဖိုလ်လော၊ နိဗ္ဗာန်လော၊ သောတာပတ္တိမဂ်လော၊
သောတာပတ္တိဖိုလ် လော။ပ။ ဗောဇ္ဈင်လော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ ရဟန္တာ၏ သောတသည်။ပ။ ရဟန္တာ၏ ယာနသည်။ ရဟန္တာ၏ ဇိဝါသည်။ ရဟန္တာ၏
ကာယသည် အာသဝတို့၏ အာရုံ မဟုတ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ ရဟန္တာ၏ ကာယသည် အာသဝတို့၏ အာရုံ မဟုတ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪဩ မဟုတ်ပါ။

သကဝါဒီ။ ။ (ထိုကာယသည်) မဂ်လော၊ ဖိုလ်လော၊ နိဗ္ဗာန်လော၊ သောတာပတ္တိမဂ်လော၊
သောတာပတ္တိဖိုလ်လော။ပ။ ဗောဇ္ဈင်လော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ ရဟန္တာ၏ ကာယသည် အာသဝတို့၏ အာရုံ မဟုတ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪဩ မဟုတ်ပါ။

သကဝါဒီ။ ။ ရဟန္တာ၏ ကာယသည် ချီးမြှောက်ခြင်း၊ ရှုတ်ချခြင်းသို့ ရောက်ပါသလော၊ ဖြတ်ခြင်း၊
ခွဲခြင်းသို့ ရောက်ပါသလော။ ကျီးတို့နှင့် လည်းကောင်း၊ လင်းတို့နှင့် လည်းကောင်း၊ စွန်ရဲတို့နှင့်
လည်းကောင်း ဆက်ဆံပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ အာသဝတို့၏ အာရုံမဟုတ်သော တရားသည် ချီးမြှောက်ခြင်း၊ ရှုတ်ချခြင်းသို့ ရောက်ပါသလော၊ ဖြတ်ခြင်း၊ ခွဲခြင်းသို့ ရောက်နိုင်ပါသလော။ ကျီးတို့နှင့် လည်းကောင်း၊ လင်းတို့နှင့် လည်းကောင်း၊ စွန်ရဲတို့နှင့် လည်းကောင်း ဆက်ဆံနိုင်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ ရဟန္တာ၏ ကိုယ်၌ အဆိပ်သည်ဝင်ရာသလော၊ ဓား (လက်နက်) သည် စူးရှရာ သလော၊ မီးသည် လောင်ရာသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ အာသဝတို့၏ အာရုံ မဟုတ်သော တရား၌ အဆိပ်သည် ဝင်ရာသလော၊ ဓား (လက်နက်) သည် စူးရှရာသလော၊ မီးသည် လောင်နိုင်ရာသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ ရဟန္တာ၏ ကိုယ်ကို အကျဉ်းထောင် အနှောင်အဖွဲ့ဖြင့် နှောင်ဖွဲ့ခြင်းငှါ ကြိုး အနှောင်အဖွဲ့ဖြင့် နှောင်ဖွဲ့ခြင်းငှါ သံခြေကျဉ်းအနှောင်အဖွဲ့ဖြင့် နှောင်ဖွဲ့ခြင်းငှါ ရွာ၊ နိဂုံးအနှောင်အဖွဲ့ ဖြင့် နှောင်ဖွဲ့ခြင်းငှါ မြို့အနှောင်အဖွဲ့ဖြင့် နှောင်ဖွဲ့ခြင်းငှါ ဇနပုဒ်အနှောင်အဖွဲ့ဖြင့် နှောင်ဖွဲ့ခြင်းငှါ လည်ပင်းလျှင် ငါးခုမြောက်ရှိသော အနှောင်အဖွဲ့တို့ဖြင့် နှောင်ဖွဲ့ခြင်းငှါ ရအပ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ရအပ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ အာသဝတို့၏ အာရုံ မဟုတ်သော တရားကို အကျဉ်းထောင် အနှောင်အဖွဲ့ဖြင့် နှောင်ဖွဲ့ခြင်းငှါ ကြိုးအနှောင်အဖွဲ့ဖြင့် နှောင်ဖွဲ့ခြင်းငှါ သံခြေကျဉ်း အနှောင်အဖွဲ့ဖြင့် နှောင်ဖွဲ့ခြင်းငှါ ရွာ နိဂုံးမြို့ ဇနပုဒ် အနှောင်အဖွဲ့တို့ဖြင့် နှောင်ဖွဲ့ခြင်းငှါ လည်ပင်းလျှင် ငါးခုမြောက်ရှိသော အနှောင်အဖွဲ့တို့ ဖြင့် နှောင်ဖွဲ့ခြင်းငှါ ရအပ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

၃၉။ သကဝါဒီ။ ။ ရဟန္တာသည် ပုထုဇဉ်အား သင်္ကန်းကို ပေးလှူခဲ့ပါမူ အာသဝတို့၏ အာရုံ မဟုတ်သည် ဖြစ်၍ အာသဝတို့၏ အာရုံဖြစ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။^၁

သကဝါဒီ။ ။ အာသဝတို့၏ အာရုံမဟုတ်သည် ဖြစ်၍ အာသဝတို့၏ အာရုံဖြစ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ဖြစ်ပါ၏။^၆

သကဝါဒီ။ ။ ထိုအာသဝတို့၏ အာရုံမဟုတ်သော သင်္ကန်းသည်ပင် ထိုအာသဝတို့၏ အာရုံဖြစ်သော သင်္ကန်း ဖြစ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ ထိုအာသဝတို့၏ အာရုံမဟုတ်သော သင်္ကန်းသည်ပင် ထိုအာသဝတို့၏ အာရုံဖြစ်သော သင်္ကန်း ဖြစ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ဖြစ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ မဂ်သည် အာသဝတို့၏ အာရုံမဟုတ်သည် ဖြစ်၍ အာသဝတို့၏ အာရုံဖြစ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ ဖိုလ်သည်။ သတိပဋ္ဌာန်သည်။ သမ္ပပ္ပဓာန်သည်။ ဣဒ္ဓိပါဒ်သည်။ ဣန္ဒြေသည်။ ဗိုလ်သည်။ ဗောဇ္ဈင်သည် အာသဝတို့၏ အာရုံမဟုတ်သည် ဖြစ်၍ အာသဝတို့၏ အာရုံဖြစ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ ရဟန္တာသည် ပုထုဇဉ်အား ဆွမ်းကို ပေးလှူခဲ့ပါမူ ကျောင်းကို ပေးလှူခဲ့ပါမူ သူနာ၏ အထောက်အပံ့ အသက်၏ အရံအတားဖြစ်သော ဆေးကို ပေးလှူခဲ့ပါမူ အာသဝတို့၏ အာရုံ မဟုတ်သည်ဖြစ်၍ အာသဝတို့၏ အာရုံဖြစ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ အာသဝတို့၏ အာရုံ မဟုတ်သည် ဖြစ်၍ အာသဝတို့၏ အာရုံဖြစ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ဖြစ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ ထိုအာသဝတို့၏ အာရုံမဟုတ်သော ဆေးသည်ပင် ထိုအာသဝတို့၏ အာရုံဖြစ်သော ဆေး ဖြစ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ ထိုအာသဝတို့၏ အာရုံမဟုတ်သော ဆေးသည်ပင် ထိုအာသဝတို့၏ အာရုံဖြစ်သော ဆေး ဖြစ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ဖြစ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ မဂ်သည် အာသဝတို့၏ အာရုံမဟုတ်သည် ဖြစ်၍ အာသဝတို့၏ အာရုံဖြစ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ ဖိုလ်သည်။ သတိပဋ္ဌာန်သည်။ သမ္ပပ္ပဓာန်သည်။ ဣဒ္ဓိပါဒ်သည်။ ဣန္ဒြေသည်။ ဗိုလ်သည်။ ဗောဇ္ဈင်သည် အာသဝတို့၏ အာရုံမဟုတ်သည် ဖြစ်၍ အာသဝတို့၏ အာရုံ ဖြစ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ ပုထုဇဉ်သည် ရဟန္တာအား သင်္ကန်းကို ပေးလှူခဲ့ပါမူ အာသဝတို့၏ အာရုံဖြစ်၍ အာသဝတို့၏ အာရုံမဟုတ်သည် ဖြစ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ အာသဝတို့၏ အာရုံဖြစ်၍ အာသဝတို့၏ အာရုံမဟုတ်သည် ဖြစ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ဖြစ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ ထိုအာသဝတို့၏ အာရုံဖြစ်သော သင်္ကန်းသည်ပင် ထိုအာသဝတို့၏ အာရုံမဟုတ်သော သင်္ကန်း ဖြစ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ ထိုအာသဝတို့၏ အာရုံဖြစ်သော သင်္ကန်းသည်ပင် ထိုအာသဝတို့၏ အာရုံမဟုတ်သော သင်္ကန်း ဖြစ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ဖြစ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ ရာဂသည် အာသဝတို့၏ အာရုံဖြစ်၍ အာသဝတို့၏ အာရုံမဟုတ်သည် ဖြစ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ ဒေါသသည်။ပ။ မောဟသည်။ပ။ အနောတ္တပ္ပသည် အာသဝတို့၏ အာရုံဖြစ်၍ အာသဝတို့၏ အာရုံမဟုတ်သည် ဖြစ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ ပုထုဇဉ်သည် ရဟန္တာအား ဆွမ်းကို ပေးလှူခဲ့ပါမူ ကျောင်းကို ပေးလှူခဲ့ပါမူ သူနာ၏ အထောက်အပံ့ အသက်၏ အရံအတားဖြစ်သော ဆေးကို ပေးလှူခဲ့ပါမူ အာသဝတို့၏ အာရုံဖြစ်၍ အာသဝတို့၏ အာရုံမဟုတ်သည် ဖြစ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ အာသဝတို့၏ အာရုံဖြစ်၍ အာသဝတို့၏ အာရုံမဟုတ်သည် ဖြစ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ဖြစ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ ထိုအာသဝတို့၏ အာရုံဖြစ်သော ဆေးသည်ပင် ထိုအာသဝတို့၏ အာရုံမဟုတ်သော ဆေး ဖြစ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ ထိုအာသဝတို့၏ အာရုံဖြစ်သော ဆေးသည်ပင် ထိုအာသဝတို့၏ အာရုံမဟုတ်သော ဆေးဖြစ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ဖြစ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ ရာဂသည် အာသဝတို့၏ အာရုံဖြစ်၍ အာသဝတို့၏ အာရုံမဟုတ်သည် ဖြစ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ ဒေါသသည်။ပ။ မောဟသည်။ အနောတ္တပ္ပသည် အာသဝတို့၏ အာရုံဖြစ်၍ အာသဝတို့၏ အာရုံမဟုတ်သည် ဖြစ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

ပရဝါဒီ။ ။ ရဟန္တာ၏ တရားအားလုံးတို့သည် အာသဝတို့၏ အာရုံ မဟုတ်ကုန်ဟု မဆိုသင့်ပါသလော။

သကဝါဒီ။ ။ ဪ မဆိုသင့်ပါ။

ပရဝါဒီ။ ။ ရဟန္တာသည် အာသဝကင်းပြီးသူ မဟုတ်ပါလော။

သကဝါဒီ။ ။ ဪ ဖြစ်ဟုတ်ပါ၏။

ပရဝါဒီ။ ။ အရှင်သကဝါဒီ ရဟန္တာသည် အာသဝကင်းပြီးသူ ဖြစ်ခဲ့ပါမူ ထိုအကြောင်းကြောင့် ရဟန္တာ၏ တရားအားလုံးတို့သည် အာသဝတို့၏ အာရုံ မဟုတ်ကုန်ဟု ဆိုသင့်၏။

အနာသဝကထာ ပြီး၏။

- ၁။ ‘အာသဝကင်းပြီးသော ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်၏ တရားအားလုံးတို့သည် အာသဝကင်းကုန်၏’ ဟု အယူရှိသော ဥတ္တရာ ပထကဂိုဏ်းဝင် ပရဝါဒီဆရာတို့၏ အယူကို ပယ်လို၍ ဤအနာသဝကထာကို ဟောတော်မူသည်။
- ၂။ အာသဝကင်းသော တရားတို့သည် မဂ်စသည်တို့သာ ဖြစ်ကုန်၏။ ထိုရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်အား မဂ်စသည်တို့သာ ဖြစ်ကုန် သလောဟု စောဒနာလို၍ ဤပုစ္ဆာကို မေးရပြန်သည်။
- ၃။ စက္ခု၏ အာသဝဖြစ်သောကြောင့် ပရဝါဒီက ပဋိက္ခေပပြု၍ ဖြေသည်။
- ၄။ တစ်ဖန် မေးပြန်သော် ‘တိုစက္ခုသည် အာသဝကင်းပြီးသော ရဟန္တာ၏သာ စက္ခုဖြစ်၏’ ဟူသော နှလုံးသွင်းဖြင့် ပရဝါဒီက ဝန်ခံသည်။
- ၅။ တရားတစ်ခုတည်းပင် သာသဝ, အနာသဝဖြစ်၏ဟူသော လက္ခဏာတို့နှင့် ဆန့်ကျင်ခြင်းမှ ကြောက်သောကြောင့် ပဋိက္ခေပပြုသည်။
- ၆။ တစ်ဖန် မေးပြန်သော် အာသဝကင်းသော ရဟန္တာ၏ ဥစ္စာဖြစ်ပြီး၍ အာသဝနှင့် တကွဖြစ်သော ပုဂ္ဂိုလ်၏ ဥစ္စာ တည်းဟု နှလုံးသွင်း၍ ဝန်ခံပြန်လေသည်။

ကထာဝတ္ထုပါဠိတော်

=== ၄ - စတုတ္ထဝဂ် ===

(၃၆) ၄ - သမန္နာဂတကထာ°

၃၉၃။ သကဝါဒီ။ ။ ရဟန္တာသည် ဖိုလ်လေးပါးတို့နှင့် ပြည့်စုံပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ဪ ပြည့်စုံပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ ရဟန္တာသည် ဖဿလေးပါးတို့နှင့်။ ဝေဒနာလေးပါးတို့နှင့်။ သညာလေးပါးတို့နှင့်။ စေတနာလေးပါးတို့နှင့်။ စိတ်လေးပါးတို့နှင့်။ သဒ္ဓါလေးပါးတို့နှင့်။ ဝီရိယလေးပါးတို့နှင့်။ သတိလေးပါးတို့နှင့်။ သမာဓိလေးပါးတို့နှင့်။ ပညာလေးပါးတို့နှင့် ပြည့်စုံပါသလော။^၂

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။^၃

သကဝါဒီ။ ။ အနာဂါမ်သည် ဖိုလ်သုံးပါးတို့နှင့် ပြည့်စုံပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ဪ ပြည့်စုံပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ အနာဂါမ်သည် ဖဿသုံးပါးတို့နှင့်။ ပညာသုံးပါးတို့နှင့် ပြည့်စုံပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ သကဒါဂါမ်သည် ဖိုလ်နှစ်ပါးတို့နှင့် ပြည့်စုံပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ဪ ပြည့်စုံပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ သကဒါဂါမ်သည် ဖဿနှစ်ပါးတို့နှင့်။ ပညာနှစ်ပါးတို့နှင့် ပြည့်စုံပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ ရဟန္တာသည် သောတာပတ္တဖိုလ်နှင့် ပြည့်စုံပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ဪ ပြည့်စုံပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ ရဟန္တာသည် သတ္တက္ခတ္တုပရမသောတာပန် ကောလံကောလသောတာပန် ဧကဗီဇိ သောတာပန် ဖြစ်သလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ ရဟန္တာသည် သကဒါဂါမ်ဖိုလ်နှင့် ပြည့်စုံပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ဪ ပြည့်စုံပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ ရဟန္တာသည် သကဒါဂါမ်ဖြစ်သလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ ရဟန္တာသည် အနာဂါမ်ဖိုလ်နှင့် ပြည့်စုံပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ဪ ပြည့်စုံပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ ရဟန္တာသည် အန္တရာပရိနိဗ္ဗာယီ ဥပဟစ္စပရိနိဗ္ဗာယီ အသင်္ခါရပရိနိဗ္ဗာယီ သသင်္ခါရ ပရိနိဗ္ဗာယီ ဥဒ္ဓံသောတအကနိဋ္ဌဂါမိအနာဂါမ် ဖြစ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ အနာဂါမ်သည် သောတာပတ္တိဖိုလ်နှင့် ပြည့်စုံပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ဪ ပြည့်စုံပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ အနာဂါမ်သည် သတ္တက္ခတ္တုပရမသောတာပန် ကောလံကောလသောတာပန် ဧကပီဇီ သောတာပန် ဖြစ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ အနာဂါမ်သည် သကဒါဂါမ်ဖိုလ်နှင့် ပြည့်စုံပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ဪ ပြည့်စုံပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ အနာဂါမ်သည် သကဒါဂါမ်ဖြစ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ သကဒါဂါမ်သည် သောတာပတ္တိဖိုလ်နှင့် ပြည့်စုံပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ဪ ပြည့်စုံပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ သကဒါဂါမ်သည် သတ္တက္ခတ္တုပရမသောတာပန် ကောလံကောလသောတာပန် ဧကပီဇီ သောတာပန် ဖြစ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

၃၉၄။ သကဝါဒီ။ ။ သောတာပတ္တိဖိုလ်နှင့် ပြည့်စုံသူကို သောတာပန်ဟူ၍ ဆိုသင့်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ဪ ဆိုသင့်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ ရဟန္တာသည် သောတာပတ္တိဖိုလ်နှင့် ပြည့်စုံပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ဪ ပြည့်စုံပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ ထိုရဟန္တာသည်ပင် ထိုသောတာပန် ဖြစ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ သကဒါဂါမ်ဖိုလ်နှင့် ပြည့်စုံသူကို သကဒါဂါမ်ဟူ၍ ဆိုသင့်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ဪ ဆိုသင့်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ ရဟန္တာသည် သကဒါဂါမ်ဖိုလ်နှင့် ပြည့်စုံပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ဪ ပြည့်စုံပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ ထိုရဟန္တာသည်ပင် ထိုသကဒါဂါမ် ဖြစ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ အနာဂါမ်ဖိုလ်နှင့် ပြည့်စုံသူကို အနာဂါမ်ဟူ၍ ဆိုသင့်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ဪ ဆိုသင့်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ ရဟန္တာသည်ပင် အနာဂါမ်ဖိုလ်နှင့် ပြည့်စုံပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ဪ ပြည့်စုံပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ ထိုရဟန္တာသည် ထိုအနာဂါမ် ဖြစ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ သောတာပတ္တိဖိုလ်နှင့် ပြည့်စုံသူကို သောတာပန်ဟူ၍ ဆိုသင့်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဩော် ဆိုသင့်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ အနာဂါမ်သည် သောတာပတ္တိဖိုလ်နှင့် ပြည့်စုံပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဩော် ပြည့်စုံပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ ထိုအနာဂါမ်သည်ပင် ထိုသောတာပန် ဖြစ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ သကဒါဂါမ်ဖိုလ်နှင့် ပြည့်စုံသူကို သကဒါဂါမ်ဟူ၍ ဆိုသင့်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဩော် ဆိုသင့်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ အနာဂါမ်သည် သကဒါဂါမ်ဖိုလ်နှင့် ပြည့်စုံပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဩော် ပြည့်စုံပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ ထိုအနာဂါမ်သည်ပင် ထိုသကဒါဂါမ် ဖြစ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ သောတာပတ္တိဖိုလ်နှင့် ပြည့်စုံသူကို သောတာပန်ဟူ၍ ဆိုသင့်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဩော် ဆိုသင့်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ သကဒါဂါမ်သည် သောတာပတ္တိဖိုလ်နှင့် ပြည့်စုံပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဩော် ပြည့်စုံပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ ထိုသကဒါဂါမ်သည်ပင် ထိုသောတာပန် ဖြစ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

၃၉၅။ သကဝါဒီ။ ။ ရဟန္တာသည် သောတာပတ္တိဖိုလ်နှင့် ပြည့်စုံပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဩော် ပြည့်စုံပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ ရဟန္တာသည် သောတာပတ္တိဖိုလ်ကို ကျော်လွန်ပြီး မဟုတ်ပါလော။^၇

ပရဝါဒီ။ ။ ဩော်ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ အရှင်ပရဝါဒီ ရဟန္တာသည် သောတာပတ္တိဖိုလ်ကို ကျော်လွန်ပြီး ဖြစ်ခဲ့ပါမူ ရဟန္တာသည် သောတာပတ္တိဖိုလ်နှင့် ပြည့်စုံ၏ဟူ၍ မဆိုသင့်။

သကဝါဒီ။ ။ ရဟန္တာသည် သောတာပတ္တိဖိုလ်ကို ကျော်လွန်ပြီး ဖြစ်၍ ထိုသောတာပတ္တိဖိုလ်နှင့် ပြည့်စုံပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဩော် ပြည့်စုံပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ ရဟန္တာသည် သောတာပတ္တိမဂ်ကို ကျော်လွန်သည် ဖြစ်ရကား သက္ကာယဒိဋ္ဌိ၊ ဝိစိကိစ္ဆာ၊ သီလဗ္ဗတပရာမာသကို လည်းကောင်း၊ အပါယ်လားကြောင်း ရာဂကို လည်းကောင်း၊ အပါယ်လားကြောင်း ဒေါသကို လည်းကောင်း၊ အပါယ်လားကြောင်း မောဟကို လည်းကောင်း၊ ကျော်လွန်သည် ဖြစ်၍ သောတာပတ္တိမဂ်နှင့် ပြည့်စုံပါသလော။^၈

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ ရဟန္တာသည် သကဒါဂါမိဖိုလ်နှင့် ပြည့်စုံပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ပြည့်စုံပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ ရဟန္တာသည် သကဒါဂါမိဖိုလ်ကို ကျော်လွန်ပြီး မဟုတ်ပါလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ အရှင်ပရဝါဒီ ရဟန္တာသည် သကဒါဂါမိဖိုလ်ကို ကျော်လွန်ပြီးဖြစ်ခဲ့ပါမူ ရဟန္တာသည် သကဒါဂါမိဖိုလ်နှင့် ပြည့်စုံ၏ဟူ၍ မဆိုသင့်။

သကဝါဒီ။ ။ ရဟန္တာသည် သကဒါဂါမိဖိုလ်ကို ကျော်လွန်ပြီးဖြစ်၍ ထိုသကဒါဂါမိဖိုလ်နှင့် ပြည့်စုံပါ သလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ပြည့်စုံပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ ရဟန္တာသည် သကဒါဂါမိမဂ်ကို ကျော်လွန်ပြီးဖြစ်ရကား ကြမ်းတမ်းသော ကာမရာဂကို ကြမ်းတမ်းသော ဗျာပါဒကို ကျော်လွန်ပြီးဖြစ်၍ ထိုသကဒါဂါမိမဂ်နှင့် ပြည့်စုံပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ ရဟန္တာသည် အနာဂါမိဖိုလ်နှင့် ပြည့်စုံပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ပြည့်စုံပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ ရဟန္တာသည် အနာဂါမိဖိုလ်ကို ကျော်လွန်ပြီး မဟုတ်ပါလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ အရှင်ပရဝါဒီ ရဟန္တာသည် အနာဂါမိဖိုလ်ကို ကျော်လွန်ပြီးဖြစ်ခဲ့ပါမူ ရဟန္တာသည် အနာဂါမိဖိုလ်နှင့် ပြည့်စုံ၏ဟူ၍ မဆိုသင့်။

သကဝါဒီ။ ။ ရဟန္တာသည် အနာဂါမိဖိုလ်ကို ကျော်လွန်ပြီးဖြစ်၍ ထိုအနာဂါမိဖိုလ်နှင့် ပြည့်စုံပါ သလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ပြည့်စုံပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ ရဟန္တာသည် အနာဂါမိမဂ်ကို ကျော်လွန်ပြီးဖြစ်ရကား သိမ်မွေ့သော ကာမရာဂကို သိမ်မွေ့သော ဗျာပါဒကို ကျော်လွန်ပြီးဖြစ်၍ ထိုအနာဂါမိမဂ်နှင့် ပြည့်စုံပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ အနာဂါမ်သည် သောတာပတ္တိဖိုလ်နှင့် ပြည့်စုံပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ပြည့်စုံပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ အနာဂါမ်သည် သောတာပတ္တိဖိုလ်ကို ကျော်လွန်ပြီး မဟုတ်ပါလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ အရှင်ပရဝါဒီ အနာဂါမ်သည် သောတာပတ္တိဖိုလ်ကို ကျော်လွန်ပြီးဖြစ်ခဲ့ပါမူ အနာဂါမ် သည် သောတာပတ္တိဖိုလ်နှင့် ပြည့်စုံ၏ဟူ၍ မဆိုသင့်။

သကဝါဒီ။ ။ အနာဂါမ်သည် သောတာပတ္တိဖိုလ်ကို ကျော်လွန်ပြီးဖြစ်၍ ထိုသောတာပတ္တိဖိုလ်နှင့် ပြည့်စုံပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ပြည့်စုံပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ အနာဂါမ်သည် သောတာပတ္တိမဂ်ကို ကျော်လွန်ပြီးဖြစ်ရကား သက္ကာယဒိဋ္ဌိကို။ပ။
အပါယ်လားကြောင်း မောဟကို ကျော်လွန်ပြီးဖြစ်၍ ထိုသောတာပတ္တိမဂ်နှင့် ပြည့်စုံပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ အနာဂါမ်သည် သကဒါဂါမိဖိုလ်နှင့် ပြည့်စုံပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ပြည့်စုံပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ အနာဂါမ်သည် သကဒါဂါမိဖိုလ်ကို ကျော်လွန်ပြီး မဟုတ်ပါလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ အရှင်ပရဝါဒီ အနာဂါမ်သည် သကဒါဂါမိဖိုလ်ကို ကျော်လွန်ပြီးဖြစ်ခဲ့ပါမူ အနာဂါမ်
သည် သကဒါဂါမိဖိုလ်နှင့် ပြည့်စုံ၏ဟူ၍ မဆိုသင့်။

သကဝါဒီ။ ။ အနာဂါမ်သည် သကဒါဂါမိဖိုလ်ကို ကျော်လွန်ပြီးဖြစ်၍ ထိုသကဒါဂါမိဖိုလ်နှင့် ပြည့်စုံပါ
သလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ပြည့်စုံပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ အနာဂါမ်သည် သကဒါဂါမိမဂ်ကို ကျော်လွန်ပြီးဖြစ်ရကား ကြမ်းတမ်းသော ကာမရာဂ
ကို ကြမ်းတမ်းသော ဗျာပါဒကို ကျော်လွန်ပြီးဖြစ်၍ ထိုသကဒါဂါမိမဂ်နှင့် ပြည့်စုံပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ သကဒါဂါမ်သည် သောတာပတ္တိဖိုလ်နှင့် ပြည့်စုံပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ပြည့်စုံပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ သကဒါဂါမ်သည် သောတာပတ္တိဖိုလ်ကို ကျော်လွန်ပြီး မဟုတ်ပါလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ အရှင်ပရဝါဒီ သကဒါဂါမ်သည် သောတာပတ္တိဖိုလ်ကို ကျော်လွန်ပြီးဖြစ်ခဲ့ပါမူ
သကဒါဂါမ်သည် သောတာပတ္တိဖိုလ်နှင့် ပြည့်စုံ၏ဟူ၍ မဆိုသင့်။

သကဝါဒီ။ ။ သကဒါဂါမ်သည် သောတာပတ္တိဖိုလ်ကို ကျော်လွန်ပြီးဖြစ်၍ ထိုသောတာပတ္တိဖိုလ်နှင့်
ပြည့်စုံပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ပြည့်စုံပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ သကဒါဂါမ်သည် သောတာပတ္တိမဂ်ကို ကျော်လွန်ပြီးဖြစ်ရကား သက္ကာယဒိဋ္ဌိကို။ပ။
အပါယ်လားကြောင်း မောဟကို ကျော်လွန်ပြီးဖြစ်၍ ထိုသောတာပတ္တိမဂ်နှင့် ပြည့်စုံပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

၃၉၆။ ပရဝါဒီ။ ။ ရဟန္တာသည် ဖိုလ်လေးပါးတို့နှင့် ပြည့်စုံ၏ဟူ၍ မဆိုသင့်ပါသလော။

သကဝါဒီ။ ။ ဪ မဆိုသင့်ပါ။

ပရဝါဒီ။ ။ ရဟန္တာသည် ဖိုလ်လေးပါးတို့ကို ရအပ်ကုန်ပြီးဖြစ်၍ ထိုဖိုလ်လေးပါးတို့မှလည်း မဆုတ်
ယုတ်သည် မဟုတ်ပါလော။

သကဝါဒီ။ ။ ဪ ဟုတ်ပါ၏။^၆

သကဝါဒီ။ ။ သကဒါဂါမ်သည် မဂ်နှစ်ပါးတို့ကို ရအပ်ကုန်ပြီးဖြစ်၍ ထိုမဂ်နှစ်ပါးတို့မှလည်း မဆုတ်ယုတ်၊ ဤသို့ နှလုံးပြု၍ သကဒါဂါမ်သည် မဂ်နှစ်ပါးတို့နှင့် ပြည့်စုံပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သမန္နာဂတကထာ ပြီး၏။

- ၁။ ပြည့်စုံခြင်း ‘သမန္နာဂတ’သည် ပစ္စုပ္ပန်ခဏ၌ တစ်ပေါင်းတည်း ဖြစ်သည်၏အဖြစ်ဟူသော သမဂ္ဂိဘာဝ သမန္နာဂတ၊ ရူပါဝစရစသော ဘုံတို့တွင် တစ်ပါးပါးသော ဘုံသို့ ရောက်ခြင်းကြောင့် ရခြင်းတည်းဟူသော ပဋိလာဘသမန္နာဂတ ဟူ၍ နှစ်မျိုးနှစ်စား ရှိ၏။ ထိုတွင် ပဋိလာဘ သမန္နာဂတသည် ရအပ်ပြီးသော တရားထူးတို့ မဆုတ်ယုတ်သေးသမျှ ကာလပတ်လုံးသာလျှင် ရအပ်သည် မည်၏။ ထိုသမန္နာဂတနှစ်မျိုးတို့မှ တစ်ပါး ဥပပတ္တိဓမ္မ၏ အစွမ်းအားဖြင့် တစ်ခုသော သမန္နာဂတမည်သည် ရှိသေး၏ဟု အယူရှိကုန်သော ဥတ္တရာပထကဂိုဏ်းဝင် ပရဝါဒီတို့အား ‘ပတ္တိဓမ္မ မည်သည် တစ်စုံတစ်ခုမျှ မရှိ’ဟု သိစေလို၍ ဤသမန္နာဂတကထာကို ဟောသည်။
- ၂။ ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်သည် ခန္ဓာလေးပါးတို့ကဲ့သို့ ဖိုလ်လေးပါးတို့ ရှိခဲ့ပါမူ ဖိုလ်လေးပါးတို့၌ ရှိသော ဖဿလေးပါးတို့နှင့် ပြည့်စုံသည်၏ အဖြစ်သို့ ရောက်၏ဟု စောဒနာလို၍ ဤပုစ္ဆာကို မေးရသည်။
- ၃။ တစ်ခုတည်းသော ခဏ၌ ဖဿလေးပါးတို့ မရှိသောကြောင့် ပရဝါဒီက ပဋိက္ခေပပြု၍ ဖြေသည်။
- ၄။ ဒုတိယဈာန်ကို ရသူသည် ပဌမဈာန်ကို ကျော်လွန်သကဲ့သို့ ကျော်လွန်သည် မဟုတ်၊ စင်စစ်သော်ကား တစ်ဖန် မဖြစ်သောအားဖြင့် ကျော်လွန်သလောဟု မေးလိုရင်းတည်း။
- ၅။ အကြင်တရားကို ကျော်လွန်၏။ ထိုတရားနှင့် တစ်ဖန် မပြည့်စုံသည်၏အဖြစ်ကို ပြလိုသောကြောင့် သကဝါဒီက ဤပုစ္ဆာကို မေးသည်။
- ၆။ ဆန့်ကျင်ဘက်တရားတို့၏ ဖြစ်ပေါ်လာမှုကြောင့် လောကီဈာန်တရားတို့ ဆုတ်ယုတ်ကုန်သကဲ့သို့ လောကုတ္တရာ တရားတို့ကား ဤသို့ မဟုတ်ကုန်။ မှန်၏။ မဂ်ဖြင့် အကြင်ကိလေသာတို့ကို ပယ်ကုန်၏။ ဖိုလ်ဖြင့်လည်း တစ်ဖန် ငြိမ်းစေပြန်ကုန်၏။ ထိုကိလေသာတို့သည် ထိုသို့ ပယ်အပ်ပြီးတိုင်းသာလျှင် ငြိမ်းစေပြီးတိုင်းသာလျှင် ဖြစ်ကုန်၏။ ထို့ကြောင့် သကဝါဒီက ဝန်ခံသည်။

ကထာဝတ္ထုပါဠိတော်

=== ၄ - စတုတ္ထဝဂ် ===

(၃၇) ၅ - ဥပေက္ခာသမန္နာဂတကထာ

၃၉၇။ သကဝါဒီ။ ။ ရဟန္တာသည် ဥပေက္ခာခြောက်ပါးတို့နှင့် ပြည့်စုံပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ဩ ဟိ ပြည့်စုံပါ၏။^၁

သကဝါဒီ။ ။ ရဟန္တာသည် ဖဿခြောက်ပါး။ ဝေဒနာခြောက်ပါး။ သညာခြောက်ပါး။ ပညာခြောက်ပါးတို့နှင့် ပြည့်စုံပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ ရဟန္တာသည် ဥပေက္ခာခြောက်ပါးတို့နှင့် ပြည့်စုံပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ဩ ဟိ ပြည့်စုံပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ ရဟန္တာသည် မျက်စိဖြင့် အဆင်းကို မြင်လတ်သော် နားဖြင့် အသံကို ကြားသလော၊ နှာခေါင်းဖြင့် အနံ့ကို နမ်းရှူသလော၊ လျှာဖြင့် အရသာကို လျက်သလော၊ ကိုယ်ဖြင့် အတွေ့အထိကို တွေ့ထိသလော၊ စိတ်ဖြင့် သဘောတရားကို သိသလော။ပ။ စိတ်ဖြင့် သဘောတရားကို သိလတ်သော် မျက်စိဖြင့် အဆင်းကို မြင်သလော၊ နားဖြင့် အသံကို ကြားသလော၊ နှာခေါင်းဖြင့် အနံ့ကို နမ်းရှူသလော၊ လျှာဖြင့် အရသာကို လျက်သလော၊ ကိုယ်ဖြင့် အတွေ့အထိကို တွေ့ထိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ ရဟန္တာသည် ဥပေက္ခာခြောက်ပါးတို့နှင့် ပြည့်စုံပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ဩ ဟိ ပြည့်စုံပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ အမြဲမပြတ် ပြည့်စုံရာပြွမ်းလျက် ဥပေက္ခာခြောက်ပါးတို့နှင့် ပြည့်စုံသလော၊ ပေါင်းဆုံမိပါသလော၊ ဥပေက္ခာခြောက်ပါးတို့သည် ရှေးရှုထင်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

ပရဝါဒီ။ ။ ရဟန္တာသည် ဥပေက္ခာခြောက်ပါးတို့နှင့် ပြည့်စုံ၏ဟူ၍ မဆိုသင့်ပါသလော။

သကဝါဒီ။ ။ ဪ ဩ မဆိုသင့်ပါ။

ပရဝါဒီ။ ။ ရဟန္တာသည် ဆဠင်္ဂပေက္ခာနှင့် ပြည့်စုံသည် မဟုတ်ပါလော။

သကဝါဒီ။ ။ ဪ ဩ ဟိ ပြည့်စုံပါ၏။

ပရဝါဒီ။ ။ အရှင်သကဝါဒီ ရဟန္တာသည် ဆဠင်္ဂပေက္ခာနှင့် ပြည့်စုံခဲ့ပါမူ ထိုအကြောင်းကြောင့် ရဟန္တာသည် ဥပေက္ခာခြောက်ပါးတို့နှင့် ပြည့်စုံ၏ဟူ၍ ဆိုသင့်၏။ပ။

ဥပေက္ခာသမန္နာဂတကထာ ပြီး၏။

၁။ ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်သည် ခြောက်ဒွါရတို့၌ ဥပေက္ခာတို့ ဖြစ်ထိုက်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့် ထိုဥပေက္ခာတို့နှင့် ပြည့်စုံ၏ဟု ဆိုအပ်၏။ တစ်ပြိုင်နက်သော ခဏ၌ ဥပေက္ခာခြောက်ပါးတို့ ဖြစ်သည်၏ အဖြစ်ဖြင့် ထိုဥပေက္ခာတို့နှင့် ပြည့်စုံ၏ဟု မဆိုအပ်။ ဤဝဂ်၌ ပရဝါဒီအရ ဥတ္တရာပထကဝိဇ္ဇာဝင်တို့ကိုပင် ဆို၏။

ကထာဝတ္ထုပါဠိတော်

=== ၄ - စတုတ္ထဝဂ် ===

(၃၈) ၆ - ဗောဓိယာဗုဒ္ဓေါတိကထာ^၁

၃၉၈။ သကဝါဒီ။ ။ အရဟတ္တမဂ်ဉာဏ် သဗ္ဗညုတဉာဏ်ဟူသော ဗောဓိဉာဏ်ကို ရခြင်းကြောင့် ဘုရား ဖြစ်ရပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ဪ ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ ဗောဓိဉာဏ်သည် ချုပ်လတ်သော် ကင်းလတ်သော် ငြိမ်းလတ်သော် ဘုရား မဟုတ် သည် ဖြစ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ ဗောဓိဉာဏ်ကြောင့် ဘုရားဖြစ်ရပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ဪ ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ အတိတ်ဗောဓိဉာဏ်ကြောင့် ဘုရားဖြစ်ရပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။^၂

သကဝါဒီ။ ။ တိတ်ဗောဓိဉာဏ်ကြောင့် ဘုရားဖြစ်ရပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ဪ ဟုတ်ပါ၏။^၃

သကဝါဒီ။ ။ ထိုအတိတ်ဗောဓိဉာဏ်ဖြင့် ဗောဓိဉာဏ်၏ ပြုဖွယ်ကိစ္စကို ပြုလုပ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။^၄

သကဝါဒီ။ ။ ထိုအတိတ်ဗောဓိဉာဏ်ဖြင့် ဗောဓိဉာဏ်၏ ပြုဖွယ်ကိစ္စကို ပြုလုပ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ဪ ပြုလုပ်ပါ၏။^၅

သကဝါဒီ။ ။ ထိုအတိတ်ဗောဓိဉာဏ်ဖြင့် ဒုက္ခသစ္စာကို ပိုင်းခြားသိပါသလော၊ သမုဒယသစ္စာကို ပယ်စွန့်ပါသလော၊ နိရောဓသစ္စာကို မျက်မှောက်ပြုပါသလော၊ မဂ္ဂသစ္စာကို ပွားများပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။^၆

သကဝါဒီ။ ။ ဗောဓိဉာဏ်ကြောင့် ဘုရားဖြစ်ရပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ဪ ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ အနာဂတ်ဗောဓိဉာဏ်ကြောင့် ဘုရားဖြစ်ရပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ အနာဂတ်ဗောဓိဉာဏ်ကြောင့် ဘုရားဖြစ်ရပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ဪ ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ ထိုအနာဂတ်ဗောဓိဉာဏ်ဖြင့် ဗောဓိဉာဏ်၏ ပြုဖွယ်ကိစ္စကို ပြုလုပ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။

သကဝါဒီ။ ။ ပစ္စုပ္ပန်ဗောဓိဉာဏ်ကြောင့် ဘုရားဖြစ်ပါလျက် ထိုပစ္စုပ္ပန်ဗောဓိဉာဏ်ဖြင့်မူကား ဗောဓိဉာဏ်၏ ပြုဖွယ်ကိစ္စကို မပြုလုပ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ အတိတ်ဗောဓိဉာဏ်ကြောင့် ဘုရားဖြစ်ပါလျက် ထိုအတိတ်ဗောဓိဉာဏ်ဖြင့်မူကား ဒုက္ခသစ္စာကို ပိုင်းခြား၍ မသိပါသလော။ပ။ မဂ္ဂသစ္စာကို မပွားများပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ မပွားများပါ။

သကဝါဒီ။ ။ ပစ္စုပ္ပန်ဗောဓိဉာဏ်ကြောင့် ဘုရားဖြစ်ပါလျက် ထိုဗောဓိဉာဏ်ဖြင့်မူကား ဒုက္ခသစ္စာကို ပိုင်းခြား၍ မသိပါသလော။ပ။ မဂ္ဂသစ္စာကို မပွားများပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ အနာဂတ်ဗောဓိဉာဏ်ကြောင့် ဘုရားဖြစ်ပါလျက် ထိုအနာဂတ်ဗောဓိဉာဏ်ဖြင့်မူကား ဗောဓိဉာဏ်၏ ပြုဖွယ်ကိစ္စကို မပြုလုပ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ မပြုလုပ်ပါ။

သကဝါဒီ။ ။ ပစ္စုပ္ပန်ဗောဓိဉာဏ်ကြောင့် ဘုရားဖြစ်ပါလျက် ထိုပစ္စုပ္ပန်ဗောဓိဉာဏ်ဖြင့်မူကား ဗောဓိဉာဏ်၏ ပြုဖွယ်ကိစ္စကို မပြုလုပ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ အနာဂတ်ဗောဓိဉာဏ်ကြောင့် ဘုရားဖြစ်ပါလျက် ထိုအနာဂတ်ဗောဓိဉာဏ်ဖြင့်မူကား ဒုက္ခသစ္စာကို ပိုင်းခြား၍ မသိပါသလော။ပ။ မဂ္ဂသစ္စာကို မပွားများပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ မပွားများပါ။

သကဝါဒီ။ ။ ပစ္စုပ္ပန်ဗောဓိဉာဏ်ကြောင့် ဘုရားဖြစ်ပါလျက် ထိုပစ္စုပ္ပန်ဗောဓိဉာဏ်ဖြင့်မူကား ဒုက္ခသစ္စာကို ပိုင်းခြား၍ မသိပါသလော။ပ။ မဂ္ဂသစ္စာကို မပွားများပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

၃၉၉။ သကဝါဒီ။ ။ အတိတ်ဗောဓိဉာဏ်ကြောင့် ဘုရားဖြစ်ပါသလော၊ အနာဂတ်ဗောဓိဉာဏ်ကြောင့် ဘုရားဖြစ်ပါသလော၊ ပစ္စုပ္ပန်ဗောဓိဉာဏ်ကြောင့် ဘုရားဖြစ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ဖြစ်ပါ၏။^၂

သကဝါဒီ။ ။ ဗောဓိဉာဏ်သုံးပါးတို့ကြောင့် ဘုရားဖြစ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။^၁

သကဝါဒီ။ ။ ဗောဓိဉာဏ်သုံးပါးတို့ကြောင့် ဘုရားဖြစ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ဖြစ်ပါ၏။^၃

သကဝါဒီ။ ။ အမြဲမပြတ် ပြည့်စုံရာပြွမ်းလျက် ဗောဓိဉာဏ်သုံးပါးတို့နှင့် ပြည့်စုံပါသလော၊ ပေါင်းဆုံအပ်ပါသလော၊ ဗောဓိဉာဏ်သုံးပါးတို့သည် ရှေးရှုတည်နေပါကုန်သလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။^{၁၀}

ပရဝါဒီ။ ။ ဗောဓိဉာဏ်ကြောင့် ဘုရားဖြစ်သည်ဟု မဆိုသင့်ပါသလော။

သကဝါဒီ။ ။ ဪ မဆိုသင့်ပါ။^{၁၁}

ပရဝါဒီ။ ။ ဗောဓိဉာဏ်ကို ရခြင်းကြောင့် ဘုရားဖြစ်ရသည် မဟုတ်ပါလော။

သကဝါဒီ။ ။ ဩော်ဟုတ်ပါ၏။^{၁၂}

ပရဝါဒီ။ ။ အရှင်သကဝါဒီ ဗောဓိဉာဏ်ကို ရခြင်းကြောင့် ဘုရားဖြစ်ခဲ့ပါမူ ထိုအကြောင်းကြောင့် ဗောဓိဉာဏ်ကြောင့် ဘုရားဖြစ်၏ဟု ဆိုသင့်၏။^{၁၃}

သကဝါဒီ။ ။ ဗောဓိဉာဏ်ကို ရခြင်းကြောင့် ဘုရားဖြစ်၏ဟု နှလုံးပြု၍ ဗောဓိဉာဏ်ကြောင့် ဘုရား ဖြစ်ပါသလော။^{၁၄}

ပရဝါဒီ။ ။ ဩော်ဟုတ်ပါ၏။^{၁၅}

သကဝါဒီ။ ။ ဗောဓိဉာဏ်ကို ရခြင်းကြောင့် ဗောဓိဉာဏ်သည် ဖြစ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။^{၁၆}

ဗောဓိယာ ဗုဒ္ဓေါတိကထာ ပြီး၏။

- ၁။ ဖြူသော အဆင်းနှင့် ယှဉ်ခြင်းကြောင့် ဖြူသော ပုဆိုးမည်သကဲ့သို့လည်းကောင်း၊ ရွှေသော အဆင်းနှင့် ယှဉ်ခြင်း ကြောင့် ရွှေသော ပုဆိုးမည်သကဲ့သို့လည်းကောင်း မဂ်ဉာဏ် သဗ္ဗညုတဉာဏ်ကြောင့် ဗုဒ္ဓမည်၏ဟု အယူရှိသူ ဥတ္တရာပထဝီဇာတ်ဝင် ပရဝါဒီဆရာတို့၏ အယူကို ပယ်ဖျက်ရန် ဤဗောဓိယာ ဗုဒ္ဓကထာကို ဟောတော်မူသည်။
- ၂။ ထိုဘုရားဖြစ်သော ခဏ၌ အတိတ်ဗောဓိဉာဏ် မရှိသောကြောင့် ပဋိက္ခေပပြု၍ ဖြေသည်။
- ၃။ တစ်ဖန် မေးပြန်သော် ရခြင်းကို ရည်ရွယ်၍ ဝန်ခံပြန်သည်။
- ၄။ ကိစ္စ၏ မရှိခြင်းကြောင့် ပရဝါဒီက ပဋိက္ခေပပြု၍ ဖြေသည်။
- ၅။ တစ်ဖန် ထပ်၍ မေးပြန်သော် ထိုဗောဓိဖြင့် ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည် အကြင်ပြုဖွယ်ကိစ္စကို ပြုအပ်၏။ ထိုပြုဖွယ်ကိစ္စ၌ တွေဝေခြင်း မရှိသည်၏အဖြစ်ကို ရည်ရွယ်၍ ပရဝါဒီက ဝန်ခံပြန်လေသည်။
- ၆။ အမြွက်ထောင်ခွင့်ကို မပေးမူ၍ မေးမြန်းလတ်သော် ထိုကိစ္စ၏ မရှိခြင်းကြောင့် ပရဝါဒီက ပဋိက္ခေပပြုသည်။
- ၇။ သဗ္ဗညုတဉာဏ်ကို ရည်ရွယ်၍ သုံးပါးသော ဗောဓိဉာဏ်တို့ကြောင့် ဗုဒ္ဓဟု ဆိုအပ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့် ပရဝါဒီက ဝန်ခံသည်။
- ၈။ အလုံးစုံသော ဗောဓိဉာဏ်တို့၏ တစ်ခုတည်းသော ခဏ၌ မရှိသောကြောင့် ပဋိက္ခေပပြု၍ ဖြေ၏။
- ၉။ တစ်ဖန် မေးပြန်သော် အတိတ် အနာဂတ် ပစ္စုပ္ပန်ဖြစ်သော သဗ္ဗညုတဉာဏ်၏ အစွမ်းအားဖြင့် ဝန်ခံပြန်သည်။
- ၁၀။ တစ်ဖန် အမြွက်ထောင်ခွင့်ကို မပေးမူ၍ မေးမြန်းပြန်သော် ပရဝါဒီက ပဋိက္ခေပပြုသည်။
- ၁၁။ ဗောဓိမရှိသော ခဏ၌ ဘုရားအဖြစ်သို့ ရောက်ခြင်း မရှိသောကြောင့် သကဝါဒီက ဝန်ခံသည်။
- ၁၂။ အကြင်သန္တာန်၌ ဗောဓိဟုဆိုအပ်သော မဂ်ဉာဏ်သည် ဖြစ်ပေါ်လာ၏။ ထိုသန္တာန်၌ ဘုရား၏ပညတ်ခြင်း၏ ဖြစ်သင့်သောကြောင့် သကဝါဒီက ဝန်ခံသည်။
- ၁၃။ သကဝါဒီ၏ အလိုကို သိသောကြောင့် မိမိဝါဒကို တည်စေရန် အားထုတ်သည်။
- ၁၄။ ပရဝါဒီ၏ မမှတ်သားနိုင်မှုကို ထင်ရှားစေလို၍ သကဝါဒီက အမေးထုတ်သည်။
- ၁၅။ ဗောဓိဉာဏ် ဖြစ်၍ ချုပ်ပြီးသော်လည်း သန္တာန်၌ ပေါ်ခြင်းသည်ပင် ဗောဓိဉာဏ်ကို ရခြင်းမည်၏။ မဂ်ခဏ၌ ဉာဏ်သည် ဗောဓိမည်၏။ ဤသို့သော ဝေဖန်ခြင်းကို မမှတ်နိုင်သည် ဖြစ်၍ တစ်ဖန် ဝန်ခံပြန်သည်။
- ၁၆။ တစ်ဖန် မေးသောအခါ၌ စကားဆိုရာ အခွင့်ကို မရသောကြောင့် ပရဝါဒီက ပဋိက္ခေပပြု၏။

ကထာဝတ္ထုပါဠိတော်

=== ၄ - စတုတ္ထဝဂ် ===

(၃၉) ၇ - လက္ခဏကထာ^၁

၄၀၀။ သကဝါဒီ။ ။ လက္ခဏာကြီးတို့နှင့် ပြည့်စုံသောပုဂ္ဂိုလ်သည် ဘုရားအလောင်းလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဩော်ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ တစ်စိတ်တစ်ဒေသ လက္ခဏာကြီးတို့နှင့် ပြည့်စုံသော ပုဂ္ဂိုလ်သည် တစ်စိတ်တစ်ဒေသ ဘုရားလောင်းလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ လက္ခဏာကြီးတို့နှင့် ပြည့်စုံသော ပုဂ္ဂိုလ်သည် ဘုရားလောင်းလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဩော်ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ သုံးဖို့ရှိသော လက္ခဏာကြီးတို့နှင့် ပြည့်စုံသောပုဂ္ဂိုလ်သည် သုံးဖို့ဘုရားလောင်း လော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ လက္ခဏာကြီးတို့နှင့် ပြည့်စုံသောပုဂ္ဂိုလ်သည် ဘုရားလောင်းလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဩော်ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ ထက်ဝက်သော လက္ခဏာကြီးတို့နှင့် ပြည့်စုံသော ပုဂ္ဂိုလ်သည် ထက်ဝက် ဘုရားလောင်းလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ လက္ခဏာကြီးတို့နှင့် ပြည့်စုံသောပုဂ္ဂိုလ်သည် ဘုရားလောင်းလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဩော်ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ စကြဝတေးမင်းလောင်းသည် လက္ခဏာကြီးတို့နှင့် ပြည့်စုံသည်ဖြစ်၍ စကြဝတေးမင်းလောင်းသည် ဘုရားလောင်းလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။^၂

သကဝါဒီ။ ။ စကြဝတေးမင်းလောင်းသည် လက္ခဏာကြီးတို့နှင့် ပြည့်စုံသည် ဖြစ်၍ စကြဝတေးမင်းလောင်းသည် ဘုရားအလောင်းလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဩော်ဟုတ်ပါ၏။^၃

သကဝါဒီ။ ။ ဘုရားလောင်း၏ ရှေး၌ အားထုတ်မှု ရှေး၌ ကျင့်မှု တရားဟောမှု တရားပြမှုသည် အကြင်သို့ သဘောရှိ၏။ စကြဝတေးမင်း၏ ရှေး၌ အားထုတ်မှု ရှေး၌ ကျင့်မှု တရားဟောမှု တရားပြမှုသည်လည်း ထိုသို့သဘော ရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

၄၀၁။ သကဝါဒီ။ ။ ဘုရားလောင်း ဖွားမြင်လတ်သော် နတ်တို့သည် ရှေးဦးစွာ ခံယူကုန်၍ လူတို့သည် နောက်မှ ခံယူကုန်သကဲ့သို့ ဤအတူ စကြဝတေးမင်းလောင်း ဖွားမြင်လတ်သော် နတ်တို့သည် ရှေးဦးစွာ ခံယူကုန်၍ လူတို့သည် နောက်မှ ခံယူကုန်သလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ ဘုရားလောင်း ဖွားမြင်လတ်သော် ထိုဘုရားလောင်းကို နတ်သားလေးယောက်တို့သည် ခံယူကုန်၍ မယ်တော်၏ ရှေ့၌ “အရှင်မိဖုရားကြီး ဝမ်းမြောက်တော်မူပါလော့၊ အရှင်မိဖုရားအား ဘုန်းတန်ခိုးကြီးသော သားတော် ဖြစ်ထွန်းပါပြီ” ဟု (ပြောဆိုလျက်) ချထားကုန်သကဲ့သို့ ဤအတူ စကြာဝတေးမင်းလောင်း ဖွားမြင်လတ်သော် ထိုစကြာဝတေးမင်းလောင်းကို နတ်သားလေးဦးတို့သည် ခံယူကုန်၍ “အရှင်မိဖုရား ဝမ်းမြောက်တော်မူပါလော့၊ အရှင်မိဖုရားအား ဘုန်းတန်ခိုးကြီးသော သားတော် ဖြစ်ထွန်းပါပြီ” ဟု (ပြောဆိုလျက်) မယ်တော်၏ ရှေ့၌ ချထားပါကုန်သလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။ သကဝါဒီ။ ။ ဘုရားလောင်း ဖွားမြင်လတ်သော် ဘုရားအလောင်း၏ လည်းကောင်း၊ မယ်တော်၏ လည်းကောင်း ရေဆေးခြင်းကိစ္စကို ပြုလုပ်ရန် ရေအေးတစ်မျိုး ရေပူတစ်မျိုးဟူ၍ ရေအလျဉ်နှစ်မျိုးတို့သည် ကောင်းကင်မှ ထင်ရှားဖြစ်ပေါ်ကုန်သကဲ့သို့ ဤအတူ စကြာဝတေးမင်းလောင်း ဖွားမြင်လတ်သော် စကြာဝတေးမင်းလောင်း၏ လည်းကောင်း၊ မယ်တော်၏ လည်းကောင်း ရေဆေးခြင်းကိစ္စကို ပြုလုပ်ရန် ရေအေးတစ်မျိုး ရေပူတစ်မျိုးဟူ၍ ရေအလျဉ်နှစ်မျိုးတို့သည် ကောင်းကင်မှ ထင်ရှားဖြစ်ပေါ်ကုန်သလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ “ဖွားမြင်ခါစ ဘုရားလောင်းသည် ညီညွတ်သော ခြေတို့ဖြင့် ရပ်တည်၍ မြောက် အရပ်သို့ ရှေးရှု ထီးဖြူကို ဆောင်းမိုးလျက် ခုနစ်ဖဝါး လှမ်းသဖြင့် ကြွသွားသကဲ့သို့ လည်းကောင်း၊ အရပ် မျက်နှာအားလုံးတို့ကိုလည်း ကြည့်ရှုသကဲ့သို့ လည်းကောင်း၊ “ငါသည် လောကထက် မြတ်သူဖြစ်၏၊ ငါသည် လောကထက် ကြီးသူ ဖြစ်၏၊ ငါသည် လောကထက် ချီးကျူးအပ်သူ ဖြစ်၏၊ ဤပဋိသန္ဓေ နေရ ခြင်းသည် နောက်ဆုံး ပဋိသန္ဓေနေခြင်းတည်း၊ ယခု တစ်ဖန် ဘဝ (ဘဝသစ်) ဖြစ်ခြင်းမရှိတော့ပေ” ဟူ၍ ရဲရင့်မွန်မြတ်သော စကားကို ပြောဆိုသကဲ့သို့လည်းကောင်း ဤအတူ ဖွားမြင်ခါစစကြာဝတေးမင်း လောင်းသည် ညီညွတ်သော ခြေတို့ဖြင့် ရပ်တည်၍ မြောက်အရပ်သို့ ရှေးရှု ထီးဖြူကို ဆောင်းမိုးလျက် ခုနစ်ဖဝါးလှမ်းသဖြင့် ကြွသွားသလော၊ အရပ်မျက်နှာ အားလုံးတို့ကိုလည်း ကြည့်ရှုသလော၊ “ငါသည် လောကထက် မြတ်သူ ဖြစ်၏၊ ငါသည် လောကထက် ကြီးသူ ဖြစ်၏၊ ငါသည် လောကထက် ချီးကျူး အပ်သူ ဖြစ်၏၊ ဤပဋိသန္ဓေ နေခြင်းကား နောက်ဆုံး ပဋိသန္ဓေ နေခြင်းတည်း၊ တစ်ဖန် ဘဝ (ဘဝသစ်) ဖြစ်ခြင်း မရှိတော့ပေ” ဟူ၍ ရဲရင့်မွန်မြတ်သော စကားကို ပြောဆိုပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ ဘုရားလောင်း ဖွားမြင်လတ်သော် ကြီးကျယ်သော အလင်း ကြီးကျယ်သော အရောင်ကြီးကျယ်သော မြေလှုပ်ခြင်း ထင်ရှားဖြစ်ပေါ်သကဲ့သို့ ဤအတူ စကြာဝတေးမင်းလောင်း ဖွားမြင် သော် ကြီးကျယ်သော အလင်း ကြီးကျယ်သော အရောင် ကြီးကျယ်သော မြေလှုပ်ခြင်း ထင်ရှား ဖြစ်ပေါ် ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ ဘုရားလောင်း၏ ပကတိကိုယ်တော် (ရောင်) သည် ထက်ဝန်းကျင် တစ်လံမျှလောက် သောအရပ်၌ ထွန်းလင်းတောက်ပသကဲ့သို့ ဤအတူ စကြာဝတေးမင်းလောင်း၏ ပကတိကိုယ် (ရောင်) သည်ထက်ဝန်းကျင် တစ်လံမျှလောက်သော အရပ်၌ ထွန်းလင်းတောက်ပသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ ဘုရားလောင်းသည် မြတ်သော အိပ်မက်ကို မြင်မက်သကဲ့သို့ ဤအတူ စကြာဝတေး မင်းလောင်းသည် မြတ်သော အိပ်မက်ကို မြင်မက်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

၄၀၂။ ပရဝါဒီ။ ။ လက္ခဏာကြီးတို့နှင့် ပြည့်စုံသောပုဂ္ဂိုလ်သည် ဘုရားလောင်းဟူ၍ မဆိုသင့်ပါ သလော။

သကဝါဒီ။ ။ ဪ မဆိုသင့်ပါ။

ပရဝါဒီ။ ။ “ရဟန်းတို့ ယောက်ျားမြတ်၏ မဟာပုရိသလက္ခဏာတို့ကား ဤသုံးဆယ့်နှစ်ပါးတို့တည်း။ ယင်းလက္ခဏာတို့နှင့် ပြည့်စုံသော ယောက်ျားမြတ်အား နှစ်မျိုးသော အဖြစ်တို့သာလျှင် ရှိကုန်၏။ အခြား သော အဖြစ် မရှိကုန်၊ (ဤယောက်ျားမြတ်သည်) အကယ်၍ လူ့ဘောင်၌ နေငြားအံ့၊ တရားစောင့်သော တရားနှင့်အညီ မင်းပြုသော သမုဒ္ဒရာလေးစင်း အဆုံးရှိသော မြေကို အစိုးရသော ရန်သူအပေါင်းကို အောင်နိုင်သော ဇနပုဒ် (တိုင်းခရိုင်) ကို တည်ငြိမ်စေနိုင်သော ရတနာခုနစ်ပါးနှင့် ပြည့်စုံသော စကြာဝတေးမင်း ဖြစ်၏။ ထိုစကြာဝတေးမင်းအား ဤရတနာခုနစ်ပါးတို့သည် ဖြစ်ကုန်၏။ အဘယ်ရတနာ ခုနစ်ပါးတို့နည်း၊ စကြာရတနာ၊ ဆင်ရတနာ၊ မြင်းရတနာ၊ ပတ္တမြားရတနာ၊ မိန်းမရတနာ၊ သူဌေးရတနာ၊ ခုနစ်ခုမြောက် သားကြီးရတနာတို့တည်း။ ထိုစကြာဝတေးမင်းအား သားတစ်ထောင်ကျော်တို့သည် ထွန်း ကားကုန်၏။ ရဲရင့်ကုန်သော ရဲရင့်သော ကိုယ်အင်္ဂါ ရုပ်အဆင်းရှိကုန်သော သူတစ်ပါးစစ်သည်ကို နှိမ်နင်းနိုင်ကုန်သော အထောင်မကသော သားတော်တို့ ရှိကုန်၏။ ထိုစကြာဝတေးမင်းသည် သမုဒ္ဒရာ အဆုံးရှိသော ဤမြေပြင်ကို တုတ် မဆောင်ဘဲ ဓား (လက်နက်) မပါဘဲ တရားသဖြင့်အောင်နိုင်၍ အုပ်ချုပ်၏။ အကယ်၍ လူ့ဘောင်မှ ရဟန်းဘောင်သို့ဝင်ရောက်ငြားအံ့၊ လောက၌ ကိလေသာ အမိုးကို ဖွင့်လှစ်နိုင်သော လူနတ်တို့၏ ပူဇော်အထူးကို ခံထိုက်သော ဘုရားဖြစ်၏” ဟူ၍ မြတ်စွာဘုရားသည် ဟောအပ်သော သုတ္တန် (ပါဠိ) ရှိသည်သာ မဟုတ်ပါလော။^၇

သကဝါဒီ။ ။ ဪ ရှိပါ၏။

ပရဝါဒီ။ ။ ထို့ကြောင့် လက္ခဏာတို့နှင့် ပြည့်စုံသောပုဂ္ဂိုလ်သည် ဘုရားလောင်းဖြစ်၏။

လက္ခဏကထာ ပြီး၏။

- ၁။ ‘ယေဟိ သမန္နာဂတဿ မဟာပုရိသဿ ဒွေဝ ဂတိယော ဘဝန္တိ’ဟူသော သုတ်ကို မသင့်သောအားဖြင့် ယူ၍ သုံးဆယ့်နှစ်ပါးသော လက္ခဏာကြီးတို့နှင့် ပြည့်စုံသူသည် ဘုရားလောင်းသာ ဖြစ်သည်ဟု အယူရှိသော ဥတ္တရာပထ ကဂိုဏ်းဝင် ပရဝါဒီဆရာတို့၏ အယူကို ပယ်လို၍ ဤလက္ခဏကထာကို ဟောတော်မူသည်။
- ၂။ စကြာဝတေးမင်းလောင်းဖြစ်သောသူသည် ဘုရားလောင်းလည်း ရှိ၏။ ဘုရားလောင်း မဟုတ်သူလည်း ရှိ၏။ ဘုရားလောင်း မဟုတ်သူကို ရည်ရွယ်၍ ပရဝါဒီက ပဋိက္ခေပပြုသည်။
- ၃။ ဘုရားလောင်းဖြစ်သော စကြာဝတေးမင်းလောင်းကို ရည်ရွယ်၍ ဝန်ခံသည်။
- ၄။ ပရဝါဒီဆရာ ဆောင်သော သုတ်သည် ဘုရားလောင်းကိုသာ ရည်ရွယ်၍ ဟောတော်မူသော သုတ်တည်း။ ထိုဘုရား လောင်းသည် ပစ္စိမဘဝ၌ ဘုရားဖြစ်၍ တစ်ပါးသော ဘဝတို့၌ စကြာဝတေးမင်း ဖြစ်၏။ ထို့ကြောင့် သုတ်ကို ဆောင် သော်လည်း မဆောင်သည်နှင့် အတူတူသာ ဖြစ်၏။

ကထာဝတ္ထုပါဠိတော်

=== ၄ - စတုတ္ထဝဂ် ===

(၄၀) ၈ - နိယာမောက္ကန္တိကထာ°

၄၀၃။ သကဝါဒီ။ ။ ဘုရားလောင်းသည် ကဿပမြတ်စွာဘုရား၏ သာသနာတော်၌ အရိယာမဂ်သို့ ဆိုက်ရောက်ခဲ့သူ အရိယာမဂ်ဟူသော မြတ်သော အကျင့်ကို ကျင့်ပြီးသူ ဖြစ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ဪ ဖြစ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ ဘုရားလောင်းသည် ကဿပမြတ်စွာဘုရား၏ တပည့်သာဝကလော။^၂

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။^၃

သကဝါဒီ။ ။ ဘုရားလောင်းသည် ကဿပမြတ်စွာဘုရား၏ တပည့်သာဝကလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ဪ ဖြစ်ပါ၏။^၄

သကဝါဒီ။ ။ သာဝကဖြစ်၍ ဘုရားဖြစ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ သာဝကဖြစ်၍ ဘုရားဖြစ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ဪ ဖြစ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ တစ်ဆင့် ကြားနာခြင်းဖြင့် တရားထူးကို သိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။^၅

သကဝါဒီ။ ။ တစ်ဆင့် ကြားနာခြင်းဖြင့် တရားထူးကို သိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ဪ ဖြစ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ မြတ်စွာဘုရားသည် ကိုယ်တိုင်သိသူ မဟုတ်ပါလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ဪ ဖြစ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ အရှင်ပရဝါဒီ မြတ်စွာဘုရားသည် ကိုယ်တိုင်သိသူ ဖြစ်ခဲ့ပါမူ တစ်ဆင့် ကြားနာသဖြင့် တရားထူးကို သိသူဟူ၍ မဆိုသင့်။

သကဝါဒီ။ ။ ဘုရားလောင်းသည် ကဿပမြတ်စွာဘုရား၏ သာသနာတော်၌ အရိယာမဂ်သို့ ဆိုက်ရောက်ခဲ့သူ အရိယာမဂ်ဟူသော မြတ်သော အကျင့်ကို ကျင့်သုံးပြီးသူ ဖြစ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ဪ ဖြစ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ မြတ်စွာဘုရားသည် ဗောဓိပင်ရင်း၌ ရဟန်းဖြစ်ကျိုး (ဖိုလ်) သုံးပါးတို့ကိုသာ ထိုးထွင်း၍ သိအပ်ပါကုန်သလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ မြတ်စွာဘုရားသည် ဗောဓိပင်ရင်း၌ ရဟန်းဖြစ်ကျိုး (ဖိုလ်) လေးပါးတို့ကိုသာ ထိုးထွင်း၍ သိအပ်ပါကုန်သည် မဟုတ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ဪ ဖြစ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ အရှင်ပရဝါဒီ မြတ်စွာဘုရားသည် ဗောဓိပင်ရင်း၌ ရဟန်းဖြစ်ကျိုး (ဖိုလ်) လေးပါးတို့ကို ထိုးထွင်း၍ သိအပ်ခဲ့ပါကုန်မူ ဘုရားလောင်းသည် ကဿပမြတ်စွာဘုရား၏ သာသနာတော်၌ အရိယာမဂ်သို့ ဆိုက်ရောက်ခဲ့သူ အရိယာမဂ်ဟူသော မြတ်သော အကျင့်ကို ကျင့်သုံးပြီးသူဟူ၍ မဆိုသင့်။

၄၀၄။ သကဝါဒီ။ ။ ဘုရားလောင်းသည် ကဿပမြတ်စွာဘုရား၏ သာသနာတော်၌ အရိယာမဂ်သို့ ဆိုက်ရောက်ခဲ့သူ အရိယာမဂ်ဟူသော မြတ်သော အကျင့်ကို ကျင့်ပြီးသူ ဖြစ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ဖြစ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ ဘုရားလောင်းသည် ဒုက္ကရစရိယာအကျင့်ကို ပြုကျင့်ခဲ့ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ဖြစ် ပြုကျင့်ခဲ့ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ (မဂ်ဉာဏ်) အမြင်နှင့် ပြည့်စုံသော ပုဂ္ဂိုလ်သည် ဒုက္ကရစရိယာ အကျင့်ကို ပြုကျင့်ရာ သလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ ဘုရားလောင်းသည် သူတစ်ပါး၏ ပူဇော်ဆင်ရဲမှုကို ပြုလုပ်ခဲ့ပါသလော၊ ဘုရားမှ တစ်ပါးအခြားဆရာကို (ဆရာဟု) ညွှန်ပြသေးသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ဪ ညွှန်ပြပါ၏။^၆

သကဝါဒီ။ ။ (မဂ်ဉာဏ်) အမြင်နှင့် ပြည့်စုံသော ပုဂ္ဂိုလ်သည် ဘုရားမှတစ်ပါး အခြားဆရာကို (ဆရာဟု) ညွှန်ပြရာသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ အသျှင်အာနန္ဒာသည် မြတ်စွာဘုရား၏ သာသနာတော်၌ အရိယာမဂ်သို့ ဆိုက်ရောက်သူ မြတ်သော အကျင့်ကို ကျင့်ပြီးသူ ဖြစ်၍ အသျှင်အာနန္ဒာသည် မြတ်စွာဘုရား၏ တပည့်သာဝကလော။^၇

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ဪ ဖြစ်ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ ဘုရားလောင်းသည် ကဿပမြတ်စွာဘုရား၏ သာသနာတော်၌ အရိယာမဂ်သို့ ဆိုက်ရောက်ခဲ့သူ မြတ်သော အကျင့်ကို ကျင့်ပြီးသူ ဖြစ်၍ ဘုရားလောင်းသည် ကဿပဘုရားရှင်၏ တပည့်သာဝကလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ စိတ္တသူကြွယ်နှင့် ဟတ္ထကအာဠဝကသည် မြတ်စွာဘုရား၏ သာသနာတော်၌ အရိယာမဂ်သို့ ဆိုက်ရောက်ခဲ့သူ မြတ်သော အကျင့်ကို ကျင့်ပြီးသူဖြစ်၍ စိတ္တသူကြွယ်နှင့် ဟတ္ထက အာဠဝကသည် မြတ်စွာဘုရား၏ တပည့်သာဝကလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ဪ ဖြစ်ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ ဘုရားလောင်းသည် ကဿပမြတ်စွာဘုရား၏ သာသနာတော်၌ အရိယာမဂ်သို့ ဆိုက်ရောက်ခဲ့သူ မြတ်သော အကျင့်ကို ကျင့်ပြီးသူဖြစ်၍ ဘုရားလောင်းသည် ကဿပမြတ်စွာဘုရား၏ တပည့်သာဝကလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ ဘုရားလောင်းသည် ကဿပမြတ်စွာဘုရား၏ သာသနာတော်၌ အရိယာမဂ်သို့ ဆိုက်ရောက်ခဲ့သူ မြတ်သော အကျင့်ကို ကျင့်ပြီးသူ ဖြစ်ပါလျက် ဘုရားလောင်းသည် ကဿပမြတ်စွာ ဘုရား၏ တပည့်သာဝက မဟုတ်ပါလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ မဟုတ်ပါ။

သကဝါဒီ။ ။ အသျှင်အာနန္ဒာသည် မြတ်စွာဘုရား၏ သာသနာတော်၌ အရိယာမဂ်သို့ ဆိုက်ရောက် ခဲ့သူ မြတ်သော အကျင့်ကို ကျင့်ပြီးသူ ဖြစ်ပါလျက် အသျှင်အာနန္ဒာသည် မြတ်စွာဘုရား၏ သာဝက မဟုတ်ပါလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ ဘုရားလောင်းသည် ကဿပမြတ်စွာဘုရား၏ သာသနာတော်၌ အရိယာမဂ်သို့ ဆိုက် ရောက်ခဲ့သူ မြတ်သော အကျင့်ကို ကျင့်ပြီးသူ ဖြစ်ပါလျက် ဘုရားလောင်းသည် ကဿပ မြတ်စွာဘုရား ၏ သာဝက မဟုတ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ မဟုတ်ပါ။

သကဝါဒီ။ ။ စိတ္တသူကြွယ်နှင့် ဟတ္ထကအာဠဝကသည် မြတ်စွာဘုရား၏ သာသနာတော်၌ အရိယာ မဂ်သို့ ဆိုက်ရောက်ခဲ့သူ မြတ်သော အကျင့်ကို ကျင့်ပြီးသူ ဖြစ်ပါလျက် ထိုသူတို့သည် မြတ်စွာဘုရား၏ သာဝက မဟုတ်ပါကုန်သလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ ဘုရားလောင်းသည် ကဿပမြတ်စွာဘုရား၏ သာသနာတော်၌ အရိယာမဂ်သို့ ဆိုက်ရောက်ခဲ့သူ မြတ်သော အကျင့်ကို ကျင့်ပြီးသူ ဖြစ်ပါလျက် (ဘုရားလောင်းသည်) ကဿပ မြတ်စွာဘုရား၏ သာဝက မဟုတ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ မဟုတ်ပါ။

သကဝါဒီ။ ။ သာဝကသည် ဘဝကို ကျော်လွန်သည်ရှိသော် သာဝက မဟုတ်သူ ဖြစ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။^၁

၄၀၅။ သကဝါဒီ။ ။ ဘုရားလောင်းသည် ကဿပမြတ်စွာဘုရား၏ သာသနာတော်၌ အရိယာ မဂ်သို့ ဆိုက်ရောက်ခဲ့သူ မြတ်သော အကျင့်ကို ကျင့်ပြီးသူဟူ၍ မဆိုသင့်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ မဆိုသင့်ပါ။

ပရဝါဒီ။ ။ “အာနန္ဒာ ငါသည် ကဿပမြတ်စွာဘုရား၏ (အထံတော်) ၌ နောင်အခါ (သစ္စာလေးပါး ကို) သိဖို့ရန် မြတ်သော အကျင့်ကို ကျင့်ခဲ့၏” ဟူ၍ မြတ်စွာဘုရား ဟောအပ်သော သုတ္တန် (ပါဠိ) ရှိသည်သာ မဟုတ်ပါလော။

သကဝါဒီ။ ။ ဪ ရှိပါ၏။

ပရဝါဒီ။ ။ ထို့ကြောင့်ပင် ဘုရားလောင်းသည် ကဿပမြတ်စွာဘုရား၏ သာသနာတော်၌ အရိယာ မဂ်သို့ ဆိုက်ရောက်ခဲ့သူ မြတ်သော အကျင့်ကို ကျင့်ပြီးသူဟူ၍ ဆိုသင့်၏။^၂

သကဝါဒီ။ ။ ဘုရားလောင်းသည် ကဿပမြတ်စွာဘုရား၏ သာသနာတော်၌ အရိယာမဂ်သို့ ဆိုက်ရောက်ခဲ့သူ မြတ်သော အကျင့်ကို ကျင့်ပြီးသူ ဖြစ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ဖြစ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ “ဥပက ငါသည် အလုံးစုံကို လွှမ်းမိုးနိုင်သူ အလုံးစုံကို သိသူ ဖြစ်၏။ တရား အားလုံးတို့၌ (ကိလေသာဖြင့်) မလိမ်းကျံသူ၊ အလုံးစုံကို စွန့်လွှတ်သူ၊ တဏှာကုန်ရာ နိဗ္ဗာန်၌ (ကိလေသာမှ) လွတ်မြောက်သူ ဖြစ်၏။ ငါသည် ကိုယ်တိုင် ထူးသော ဉာဏ်ဖြင့် သိ၍ အဘယ်သူကို

(ဆရာဟူ၍) ညွှန်ပြရပါအံ့နည်း။ ဥပက ငါ့အား ဆရာ မရှိ၊ ငါနှင့် တူသူ မရှိ၊ နတ်နှင့် တကွသော လောက၌ ငါနှင့် ပြိုင်ဘက်ပုဂ္ဂိုလ်သည် မရှိ။ ဥပက မှန်၏။ လောက၌ ငါသည်သာ မြတ်သော အလှူကို ခံထိုက်သော ရဟန္တာတည်း။ ငါသည် အတုမရှိသော ဆရာတည်း။ ငါသည် တစ်ဆူတည်းသော ဘုရား ဖြစ်၏။ ငါသည် (ကိလေသာ) မီးငြိမ်းသည် ဖြစ်၍ ငြိမ်းအေးသောသူ ဖြစ်၏။ “ဥပက ငါသည် ကာသိတိုင်း (ဗာရာဏသီ) ပြည်သို့ တရားစကြာကို လည်စေခြင်းငှါ ကြွတော်မူအံ့။ အကန်းသဖွယ် ဖြစ်သော လောက၌ အမြိုက်စည်ကြီးကို ရိုက်တီးတော်မူအံ့” ဟူ၍ လည်းကောင်း၊ ငါ့ရှင် သင်သည် အကြင် အခြင်းအရာအားဖြင့် ဝန်ခံ၏။ (ထိုဝန်ခံသည့်အတိုင်း) အဆုံးမရှိ အောင်တော်မူသော အနန္တဇိန ဟူသော အမည်ရှိသူ ဖြစ်ထိုက်၏။ “ဥပက အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည် အာသဝေါ ကုန်ခန်းခြင်းသို့ ရောက်ကုန်၏။ (ထိုပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်) အမှန်စင်စစ် ငါ့ကိုအောင်တော်မူသော ဘုရားရှင်တို့ ဖြစ်ကုန်၏။ ငါသည် ယုတ်မာသော အကုသိုလ်တရားတို့ကို အောင်အပ်ကုန်ပြီ၊ ထို့ကြောင့် ငါသည် ဇိနမည်၏” ဟူ၍ လည်းကောင်း မြတ်စွာဘုရား ဟောအပ်သော သုတ္တန် (ပါဠိ) ရှိသည်သာ မဟုတ်ပါလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ဪ ရှိပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ ထို့ကြောင့် ဘုရားလောင်းသည် ကဿပမြတ်စွာဘုရား သာသနာတော်၌ အရိယာမဂ် သို့ ဆိုက်ရောက်ခဲ့သူ မြတ်သော အကျင့်ကို ကျင့်ပြီးသူဟူ၍ မဆိုသင့်။

သကဝါဒီ။ ။ ဘုရားလောင်းသည် ကဿပမြတ်စွာဘုရား၏ သာသနာတော်၌ အရိယာမဂ်သို့ ဆိုက်ရောက်ခဲ့သူ မြတ်သော အကျင့်ကို ကျင့်ပြီးသူ ဖြစ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ဪ ဖြစ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ “ရဟန်းတို့ ‘ဤတရားသည် ဆင်းရဲအမှန်တည်း’ ဟု ရှေး၌ မကြားအပ်ဖူး ကုန်သော တရားတို့၌ ငါ့အား ပညာမျက်စိသည် ထင်ရှားဖြစ်၏။ အသိဉာဏ်သည် ထင်ရှားဖြစ်၏။ (အပြားအားဖြင့် သိမှု) ပညာသည် ထင်ရှားဖြစ်၏။ ထိုးထွင်းသိတတ်သော ဝိဇ္ဇာသည် ထင်ရှားဖြစ်၏။ (ပညာ) အရောင် အလင်းသည် ထင်ရှားဖြစ်၏။ ရဟန်းတို့ ထိုဆင်းရဲအမှန်ကို ပိုင်းခြား၍ သိအပ်၏ဟု ငါ့အား။ပ။ ရဟန်း တို့ ပိုင်းခြားသိအပ်ပြီဟု ငါ့အား ရှေး၌ မကြားအပ်ဖူးကုန်သော တရားတို့၌ ပညာမျက်စိသည် ထင်ရှား ဖြစ်၏။ပ။ (ပညာ) အရောင်အလင်းသည် ထင်ရှား ဖြစ်၏။ ရဟန်းတို့ ‘ဤတရားသည် ဆင်းရဲ ဖြစ်ကြောင်း အမှန်တည်း’ ဟု ငါ့အား။ပ။ ရဟန်းတို့ ထိုဆင်းရဲဖြစ်ကြောင်း အမှန်တရားကို ပယ်ရှား အပ်၏ဟု ငါ့အား။ပ။ ရဟန်းတို့ ပယ်ရှားအပ်ပြီဟု ငါ့အား။ပ။ ရဟန်းတို့ ‘ဤ တရားသည်ဆင်းရဲချုပ်ရာ အမှန်တည်း’ဟု ငါ့အား။ပ။ ရဟန်းတို့ ထိုဆင်းရဲချုပ်ရာ အမှန်ကို မျက်မှောက်ပြုအပ်၏ဟု ငါ့အား။ပ။ မျက်မှောက် ပြုအပ်ပြီဟု ငါ့အား။ပ။ ရဟန်းတို့ ‘ဤတရားသည် ဆင်းရဲချုပ်ရာသို့ ရောက်ကြောင်း အမှန်တည်း’ ဟု ငါ့အား။ပ။ ရဟန်းတို့ ထိုဆင်းရဲချုပ်ရာသို့ ရောက်ကြောင်း အမှန်ကို ပွားများအပ်၏ဟု ငါ့အား။ပ။ ရဟန်းတို့ ပွားများအပ်ပြီဟု ငါ့အား ရှေး၌ မကြားအပ်ဖူးကုန်သော တရားတို့၌ ပညာ မျက်စိသည် ထင်ရှားဖြစ်၏။ အသိဉာဏ်သည် ထင်ရှားဖြစ်၏။ (အပြားအားဖြင့်သိမှု) ပညာသည် ထင်ရှား ဖြစ်၏။ ထိုးထွင်းသိတတ်သော ဝိဇ္ဇာသည် ထင်ရှားဖြစ်၏။ (ပညာ) အလင်းရောင်သည် ထင်ရှားဖြစ်၏” ဟူ၍ မြတ်စွာဘုရား ဟောအပ်သော သုတ္တန် (ပါဠိ) ရှိသည်သာ မဟုတ်ပါလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ဪ ရှိပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ ထို့ကြောင့်ပင် ဘုရားလောင်းသည် ကဿပမြတ်စွာဘုရား၏ သာသနာတော်၌ အရိယ မဂ်သို့ ဆိုက်ရောက်ခဲ့သူ မြတ်သော အကျင့်ကို ကျင့်ပြီးသူဟူ၍ မဆိုသင့်ပါ။

နိယာမောက္ကန္တိကထာ ပြီး၏။

- ၁။ ယဇ္ဇိကာရသုတ်၌ ဇောတိပါလဘုရားလောင်း၏ ရှင်ရဟန်းအဖြစ်ကို ရည်ရွယ်၍ ‘ဘုရားအလောင်းသည် ကဿပ မြတ်စွာဘုရား၏ သာသနာတော်၌ မဂ်တည်းဟူသော နိယာမသို့ သက်ပြီးသူ၊ မဂ်တည်းဟူသော မြတ်သောအကျင့် ကို ကျင့်သုံးပြီးသူ ဖြစ်၏’ ဟု အယူရှိကုန်သော အန္ဓကဂိုဏ်းဝင် ပရဝါဒီဆရာတို့၏ အယူကို ပယ်ဖျက်ရန် ဤနိယာ မောက္ကန္တိ ကထာကို ဟောတော်မူသည်။
- ၂။ နိယာမဟူ၍လည်းကောင်း၊ ဗြဟ္မစရိယဟူ၍လည်းကောင်း ဤအမည်သည် အရိယာမဂ်၏ အမည်တည်း။ ဘုရား လောင်းအား ပါရမီဉာဏ်ကို ကြဉ်ဖယ်ထား၍ တစ်ပါးသော မဂ်တည်းဟူသော နိယာမသို့ သက်ရောက်ခြင်း မည်သည် မရှိ၊ အကယ်၍ မဂ်တည်းဟူသော နိယာမသို့ သက်ခြင်းသည် ဖြစ်ခဲ့ပါမူ ဘုရားလောင်းသည် သောတာ ပန်သာဝက ဖြစ်ရာ၏။ ဤသို့လည်း မဖြစ်ပါ။ သက်သက်သော်ကား ဘုရားလောင်းကို ဘုရားရှင်တို့သည် မိမိ၏ ဉာဏ်၌ တည်၍ ဤသူသည် ဘုရားဖြစ်လတ္တံ့ဟု ဗျာဒိတ်စကား ပြောကြားတော်မူကြကုန်၏။ ထို့ကြောင့် သကဝါဒီ က ဤအမေးပုစ္ဆာကို ထုတ်ဆောင်တော်မူသည်။
- ၃။ ပစ္ဆိမဘဝကို ရည်ရွယ်၍ ပရဝါဒီက ပဋိက္ခေပပြုလျက် ဖြေသည်။
- ၄။ ဇောတိပါလ ဖြစ်စဉ်ကာလကို ရည်ရွယ်၍ ဝန်ခံပြန်သည်။
- ၅။ ပစ္ဆိမဘဝကို ရည်ရွယ်လျက် ပရဝါဒီက ပဋိက္ခေပပြု၍ ဖြေသည်။
- ၆။ အာဠာရ ရသေ့ကို လည်းကောင်း၊ ရာမပုတ္တ(ဥဒက) ရသေ့ကို လည်းကောင်း ရည်ရွယ်၍ ပရဝါဒီက ဝန်ခံသည်။
- ၇။ မဂ်တည်းဟူသော နိယာမသို့ သက်ရောက်သော သူတို့သာလျှင် သာဝကတို့ ဖြစ်ကုန်၏။ ထိုမှတစ်ပါးသော သူတို့ သည် သာဝက မဟုတ်ကုန်ဟု ပြလို၍ ဤပုစ္ဆာစကားကို မိန့်ဆိုပါသည်။
- ၈။ သောတာပန်အစရှိသည်တို့၏ သောတာပန်စသော သာဝကတို့၏ အဖြစ်ကြောင့် ပရဝါဒီက ပဋိက္ခေပပြုလျက် ဖြေ သည်။
- ၉။ ပါဠိတော်၌ န ဝတ္ထဗွံ ရှိနေသည်။

ကထာဝတ္ထုပါဠိတော်

=== ၄ - စတုတ္ထဝဂ် ===

(၄၁) ၉ - အပရာပိ သမန္နာဂတကထာ°

၄၀၆။ သကဝါဒီ။ ။ အရဟတ္တဖိုလ်ကို မျက်မှောက်ပြုရန် ကျင့်သောပုဂ္ဂိုလ်သည် ဖိုလ်သုံးပါး တို့နှင့် ပြည့်စုံပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဩော် ပြည့်စုံပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ အရဟတ္တဖိုလ်ကို မျက်မှောက်ပြုရန် ကျင့်သောပုဂ္ဂိုလ်သည် ဖဿလေးပါးတို့နှင့်။ ဝေဒနာ လေးပါးတို့နှင့်။ သညာလေးပါးတို့နှင့်။ စေတနာလေးပါးတို့နှင့်။ စိတ်လေးပါးတို့နှင့်။ သဒ္ဓါ လေးပါးတို့နှင့်။ ဝီရိယလေးပါးတို့နှင့်။ သတိလေးပါးတို့နှင့်။ သမာဓိလေးပါးတို့နှင့်။ ပညာလေးပါးတို့နှင့် ပြည့်စုံပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ အနာဂါမိဖိုလ်ကို မျက်မှောက်ပြုရန် ကျင့်သောပုဂ္ဂိုလ်သည် ဖိုလ်နှစ်ပါးတို့နှင့် ပြည့်စုံပါ သလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဩော် ပြည့်စုံပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ အနာဂါမိဖိုလ်ကို မျက်မှောက်ပြုရန် ကျင့်သောပုဂ္ဂိုလ်သည် ဖဿသုံးပါးတို့နှင့်။ ဝေဒနာသုံးပါးတို့နှင့်။ပ။ ပညာသုံးပါးတို့နှင့် ပြည့်စုံပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ သကဒါဂါမိဖိုလ်ကို မျက်မှောက်ပြုရန် ကျင့်သော ပုဂ္ဂိုလ်သည် သောတာပတ္တိဖိုလ်နှင့် ပြည့်စုံပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဩော် ပြည့်စုံပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ သကဒါဂါမိဖိုလ်ကို မျက်မှောက်ပြုရန် ကျင့်သော ပုဂ္ဂိုလ်သည် ဖဿနှစ်ပါးတို့နှင့်။ ဝေဒနာနှစ်ပါးတို့နှင့်။ပ။ ပညာနှစ်ပါးတို့နှင့် ပြည့်စုံပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ အရဟတ္တဖိုလ်ကို မျက်မှောက်ပြုရန် ကျင့်သော ပုဂ္ဂိုလ်သည် သောတာပတ္တိဖိုလ်နှင့် ပြည့်စုံပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဩော် ပြည့်စုံပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ အရဟတ္တဖိုလ်ကို မျက်မှောက်ပြုရန် ကျင့်သောပုဂ္ဂိုလ်သည် သတ္တက္ခတ္တုပရမ သောတာပန်လော၊ ကောလံကောလသောတာပန်လော၊ ဧကဗီဇီသောတာပန်လော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ အရဟတ္တဖိုလ်ကို မျက်မှောက်ပြုရန် ကျင့်သောပုဂ္ဂိုလ်သည် သကဒါဂါမိဖိုလ်နှင့် ပြည့်စုံပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဩော် ပြည့်စုံပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ အရဟတ္တဖိုလ်ကို မျက်မှောက်ပြုရန် ကျင့်သောပုဂ္ဂိုလ်သည် သကဒါဂါမ်ဖြစ်သလော။
ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ အရဟတ္တဖိုလ်ကို မျက်မှောက်ပြုရန် ကျင့်သောပုဂ္ဂိုလ်သည် အနာဂါမ်ဖိုလ်နှင့် ပြည့်စုံပါ
သလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဩော် ပြည့်စုံပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ အရဟတ္တဖိုလ်ကို မျက်မှောက်ပြုရန် ကျင့်သောပုဂ္ဂိုလ်သည် အန္တရာပရိနိဗ္ဗာယီ
အနာဂါမ်လော၊ ဥပဟစ္စပရိနိဗ္ဗာယီအနာဂါမ်လော၊ အသင်္ခါရပရိနိဗ္ဗာယီ အနာဂါမ်လော၊ သသင်္ခါရ
ပရိနိဗ္ဗာယီ အနာဂါမ်လော၊ ဥဒ္ဓံသောတအကနိဋ္ဌဂါမိအနာဂါမ်လော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ အနာဂါမ်ဖိုလ်ကို မျက်မှောက်ပြုရန် ကျင့်သောပုဂ္ဂိုလ်သည် သောတာပတ္တိဖိုလ်နှင့်
ပြည့်စုံပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဩော် ပြည့်စုံပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ အနာဂါမ်ဖိုလ်ကို မျက်မှောက်ပြုရန် ကျင့်သောပုဂ္ဂိုလ်သည် သတ္တက္ခတ္တုပရမ
သောတာပန်လော၊ ကောလံကောလသောတာပန်လော၊ ဧကဗီဇိသောတာပန်လော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ အနာဂါမ်ဖိုလ်ကို မျက်မှောက်ပြုရန် ကျင့်သော ပုဂ္ဂိုလ်သည် သကဒါဂါမ်ဖိုလ်နှင့်
ပြည့်စုံပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဩော် ပြည့်စုံပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ အနာဂါမ်ဖိုလ်ကို မျက်မှောက်ပြုရန် ကျင့်သော ပုဂ္ဂိုလ်သည် သကဒါဂါမ်ဖြစ်သလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ သကဒါဂါမ်ဖိုလ်ကို မျက်မှောက်ပြုရန် ကျင့်သော ပုဂ္ဂိုလ်သည် သောတာပတ္တိဖိုလ်နှင့်
ပြည့်စုံပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဩော် ပြည့်စုံပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ သကဒါဂါမ်ဖိုလ်ကို မျက်မှောက်ပြုရန် ကျင့်သောပုဂ္ဂိုလ်သည် သတ္တက္ခတ္တုပရမ
သောတာပန်လော၊ ကောလံကောလသောတာပန်လော၊ ဧကဗီဇိသောတာပန်လော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

၄၀၇။ သကဝါဒီ။ ။ သောတာပတ္တိဖိုလ်နှင့် ပြည့်စုံသူကို သောတာပန်ဟူ၍ ဆိုသင့်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဩော် ဆိုသင့်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ အရဟတ္တဖိုလ်ကို မျက်မှောက်ပြုရန် ကျင့်သောပုဂ္ဂိုလ်သည် သောတာပတ္တိဖိုလ်နှင့်
ပြည့်စုံပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဩော် ပြည့်စုံပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ ထိုအရဟတ္တဖိုလ်ကို မျက်မှောက်ပြုရန် ကျင့်သောပုဂ္ဂိုလ်သည်ပင် ထိုသောတာပန် ဖြစ်
သလော။

သကဝါဒီ။ ။ သောတာပတ္တိဖိုလ်နှင့် ပြည့်စုံသူကို သောတာပန်ဟူ၍ ဆိုသင့်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဩော် ဆိုသင့်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ သကဒါဂါမိဖိုလ်ကို မျက်မှောက်ပြုရန် ကျင့်သောပုဂ္ဂိုလ်သည် သောတာပတ္တိဖိုလ်နှင့် ပြည့်စုံပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဩော် ပြည့်စုံပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ ထိုသကဒါဂါမိဖိုလ်ကို မျက်မှောက်ပြုရန် ကျင့်သော ပုဂ္ဂိုလ်သည်ပင် ထိုသောတာပန် ဖြစ်သလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

၄၀၈။ သကဝါဒီ။ ။ အရဟတ္တဖိုလ်ကို မျက်မှောက်ပြုရန် ကျင့်သောပုဂ္ဂိုလ်သည် သောတာပတ္တိဖိုလ် နှင့် ပြည့်စုံပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဩော် ပြည့်စုံပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ အရဟတ္တဖိုလ်ကို မျက်မှောက်ပြုရန် ကျင့်သော ပုဂ္ဂိုလ်သည် သောတာပတ္တိဖိုလ်ကို လွန်မြောက်ပြီး မဟုတ်ပါလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဩော်ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ အရှင်ပရဝါဒီ အရဟတ္တဖိုလ်ကို မျက်မှောက်ပြုရန် ကျင့်သောပုဂ္ဂိုလ်သည် သောတာပတ္တိဖိုလ်ကို လွန်မြောက်ပြီးဖြစ်ခဲ့ပါမူ အရဟတ္တဖိုလ်ကို မျက်မှောက်ပြုရန် ကျင့်သောပုဂ္ဂိုလ်သည် သောတာပတ္တိဖိုလ်နှင့် ပြည့်စုံ၏ဟူ၍ မဆိုသင့်ပါ။

သကဝါဒီ။ ။ အရဟတ္တဖိုလ်ကို မျက်မှောက်ပြုရန် ကျင့်သောပုဂ္ဂိုလ်သည် သောတာပတ္တိဖိုလ်ကို လွန်မြောက်ပြီးဖြစ်ပါလျက် ထိုသောတာပတ္တိဖိုလ်နှင့် ပြည့်စုံပါသေးသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဩော် ပြည့်စုံပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ အရဟတ္တဖိုလ်ကို မျက်မှောက်ပြုရန် ကျင့်သောပုဂ္ဂိုလ်သည် သောတာပတ္တိမဂ်ကို လွန်မြောက်ပြီးဖြစ်ပါလျက် သက္ကာယဒိဋ္ဌိကို ဝိစိကိစ္ဆာကို သီလဗ္ဗတပရာမာသကို အပါယ်လားကြောင်း ရာဂကို အပါယ်လားကြောင်း ဒေါသကို အပါယ်လားကြောင်း မောဟကို လွန်မြောက်ပြီးဖြစ်ပါလျက် ထိုသောတာပတ္တိမဂ် သက္ကာယဒိဋ္ဌိ စသည်နှင့် ပြည့်စုံပါသေးသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ အရဟတ္တဖိုလ်ကို မျက်မှောက်ပြုရန် ကျင့်သောပုဂ္ဂိုလ်သည် သကဒါဂါမိဖိုလ်နှင့် ပြည့်စုံ ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဩော် ပြည့်စုံပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ အရဟတ္တဖိုလ်ကို မျက်မှောက်ပြုရန် ကျင့်သောပုဂ္ဂိုလ်သည် သကဒါဂါမိဖိုလ်ကို လွန်မြောက်ပြီး မဟုတ်ပါလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဩော်ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ အရှင်ပရဝါဒီ အရဟတ္တဖိုလ်ကို မျက်မှောက်ပြုရန် ကျင့်သောပုဂ္ဂိုလ်သည် သကဒါဂါမိ ဖိုလ်ကို လွန်မြောက်ပြီးဖြစ်မူ အရဟတ္တဖိုလ်ကို မျက်မှောက်ပြုရန် ကျင့်သောပုဂ္ဂိုလ်သည် သကဒါဂါမိဖိုလ် နှင့် ပြည့်စုံ၏ဟူ၍ မဆိုသင့်။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ဪ ပြည့်စုံပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ အရဟတ္တဖိုလ်ကို မျက်မှောက်ပြုရန် ကျင့်သောပုဂ္ဂိုလ်သည် မဂ်လေးပါးတို့ကို ရအပ်ကုန်ပြီးဖြစ်၍ ထိုမဂ်လေးပါးတို့မှလည်း မဆုတ်ယုတ်ဟု (နှလုံးပြု၍) အရဟတ္တဖိုလ်ကို မျက်မှောက် ပြုရန် ကျင့်သော ပုဂ္ဂိုလ်သည် မဂ်လေးပါးတို့နှင့် ပြည့်စုံပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ အနာဂါမိဖိုလ်ကို မျက်မှောက်ပြုရန် ကျင့်သောပုဂ္ဂိုလ်သည် ဖိုလ်နှစ်ပါးတို့မှလည်း မဆုတ်ယုတ်ဟု (နှလုံးပြု၍) အနာဂါမိဖိုလ်ကို မျက်မှောက်ပြုရန် ကျင့်သော ပုဂ္ဂိုလ်သည် ဖိုလ် နှစ်ပါးတို့နှင့် ပြည့်စုံပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ဪ ပြည့်စုံပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ အနာဂါမိဖိုလ်ကို မျက်မှောက်ပြုရန် ကျင့်သောပုဂ္ဂိုလ်သည် မဂ်သုံးပါးတို့ကို ရအပ် ကုန်ပြီးဖြစ်၍ ထိုမဂ်သုံးပါးတို့မှလည်း မဆုတ်ယုတ်ဟု (နှလုံးပြု၍) သကဒါဂါမိဖိုလ်ကို မျက်မှောက်ပြုရန် ကျင့်သော ပုဂ္ဂိုလ်သည် မဂ်သုံးပါးတို့နှင့် ပြည့်စုံပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ သကဒါဂါမိဖိုလ်ကို မျက်မှောက်ပြုရန် ကျင့်သောပုဂ္ဂိုလ်သည် သောတာပတ္တိဖိုလ်ကို ရအပ်ပြီးဖြစ်၍ ထိုသောတာပတ္တိဖိုလ်မှလည်း မဆုတ်ယုတ်ဟု (နှလုံးပြု၍) သကဒါဂါမိဖိုလ်ကို မျက် မှောက်ပြုရန် ကျင့်သော ပုဂ္ဂိုလ်သည် သောတာပတ္တိဖိုလ်နှင့် ပြည့်စုံပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ဪ ပြည့်စုံပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ သကဒါဂါမိဖိုလ်ကို မျက်မှောက်ပြုရန် ကျင့်သော ပုဂ္ဂိုလ်သည် မဂ်နှစ်ပါးတို့ကို ရအပ်ကုန်ပြီးဖြစ်၍ ထိုမဂ်နှစ်ပါးတို့မှလည်း မဆုတ်ယုတ်ဟု (နှလုံးပြု၍) သကဒါဂါမိဖိုလ်ကို မျက်မှောက် ပြုရန် ကျင့်သောပုဂ္ဂိုလ်သည် မဂ်နှစ်ပါးနှင့် ပြည့်စုံပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။

အပရာပိ သမန္နာဂတကထာ ပြီး၏။

၁။ အရဟတ္တမဂ္ဂဋ္ဌာန်ပုဂ္ဂိုလ်သည် မိမိရောက်ခဲ့သော ဓမ္မ၏ အစွမ်းအားဖြင့် အောက်ဖိုလ်သုံးပါးတို့နှင့် ပြည့်စုံသူဖြစ်၏ဟု အယူရှိသူ အန္တကဂိုဏ်းဝင် ပရဝါဒီဆရာတို့၏ အယူကို တားမြစ်တော်မူရန် ဤအပရာပိ သမန္နာဂတကထာကို ဟောတော်မူသည်။

ကထာဝတ္ထုပါဠိတော်

=== ၄ - စတုတ္ထဝဂ် ===

(၄၂) ၁၀ - သဗ္ဗသံယောဇဉ်ပုပ္ဖာနကထာ^၁

၄၁၃။ သကဝါဒီ။ ။ သံယောဇဉ်အားလုံးတို့ကို ပယ်စွန့်ခြင်းသည် အရဟတ္တဖိုလ်လော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ အရဟတ္တမဂ်ဖြင့် သံယောဇဉ်အားလုံးတို့ကို ပယ်စွန့်အပ်ကုန်သလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။^၂

သကဝါဒီ။ ။ အရဟတ္တမဂ်ဖြင့် သံယောဇဉ်အားလုံးတို့ကို ပယ်စွန့်အပ်ကုန်သလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ပယ်စွန့်အပ်ပါကုန်၏။^၃

သကဝါဒီ။ ။ အရဟတ္တမဂ်ဖြင့် သက္ကာယဒိဋ္ဌိ၊ဝိစိကိစ္ဆာ၊ သီလဗ္ဗတပရာမာသကို ပယ်စွန့်အပ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။^၄

သကဝါဒီ။ ။ အရဟတ္တမဂ်ဖြင့် သက္ကာယဒိဋ္ဌိ၊ဝိစိကိစ္ဆာ၊ သီလဗ္ဗတပရာမာသကို ပယ်စွန့်အပ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ပယ်စွန့်ပါ၏။^၅

သကဝါဒီ။ ။ သံယောဇဉ်သုံးပါးတို့ကို ပယ်ရှားခြင်းသည် သောတာပတ္တိဖိုလ်တည်းဟု မြတ်စွာဘုရား ဟောအပ်သည် မဟုတ်ပါလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ အရှင်ပရဝါဒီ သံယောဇဉ်သုံးပါးတို့ကို ပယ်စွန့်ခြင်းသည် သောတာပတ္တိဖိုလ်တည်းဟု မြတ်စွာဘုရား ဟောအပ်ခဲ့ပါမူ အရဟတ္တမဂ်ဖြင့် သံယောဇဉ်အားလုံးတို့ကို ပယ်စွန့်အပ်ကုန်၏ဟူ၍ မဆိုသင့်။

၄၁၄။ သကဝါဒီ။ ။ အရဟတ္တမဂ်ဖြင့် သံယောဇဉ်အားလုံးတို့ကို ပယ်စွန့်အပ်ကုန်သလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ပယ်စွန့်အပ်ပါကုန်၏။

သကဝါဒီ။ ။ အရဟတ္တမဂ်ဖြင့် ရုန့်ရင်းသော ကာမရာဂကို ရုန့်ရင်းသော ဗျာပါဒကို ပယ်စွန့်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

၄၁၅။ သကဝါဒီ။ ။ အရဟတ္တမဂ်ဖြင့် ရုန့်ရင်းသော ကာမရာဂကို ရုန့်ရင်းသော ဗျာပါဒကို ပယ်စွန့်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ပယ်စွန့်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ ကာမရာဂ ဗျာပါဒတို့၏ ခေါင်းပါးသည်၏ အဖြစ်သည် သကဒါဂါမိဖိုလ်တည်းဟု မြတ်စွာဘုရားသည် ဟောအပ်သည် မဟုတ်ပါလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ အရှင်ပရဝါဒီ ကာမရာဂ ဗျာပါဒတို့၏ ခေါင်းပါးသည်၏ အဖြစ်သည် သကဒါဂါမိ ဖိုလ်တည်းဟူ၍ မြတ်စွာဘုရား ဟောအပ်ခဲ့ပါမူ အရဟတ္တမဂ်ဖြင့် သံယောဇဉ် အားလုံးတို့ကို ပယ်စွန့် အပ်ကုန်၏ဟူ၍ မဆိုသင့်။

သကဝါဒီ။ ။ အရဟတ္တမဂ်ဖြင့် သံယောဇဉ်အားလုံးတို့ကို ပယ်စွန့်အပ်ကုန်သလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ပယ်စွန့်အပ်ပါကုန်၏။

သကဝါဒီ။ ။ အရဟတ္တမဂ်ဖြင့် သိမ်မွေ့သော ကာမရာဂကို သိမ်မွေ့သော ဗျာပါဒကို ပယ်စွန့်ပါ သလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

၄၁၆။ သကဝါဒီ။ ။ အရဟတ္တမဂ်ဖြင့် သိမ်မွေ့သော ကာမရာဂကို သိမ်မွေ့သော ဗျာပါဒကို ပယ်စွန့်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ပယ်စွန့်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ ကာမရာဂနှင့် ဗျာပါဒတို့ကို အကြွင်းမဲ့ ပယ်စွန့်ခြင်းသည် အနာဂါမိဖိုလ်တည်းဟူ၍ မြတ်စွာဘုရား ဟောအပ်သည် မဟုတ်ပါလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ အရှင်ပရဝါဒီ ကာမရာဂနှင့် ဗျာပါဒတို့ကို အကြွင်းမဲ့ ပယ်စွန့်ခြင်းသည် အနာဂါမိ ဖိုလ်တည်းဟူ၍ မြတ်စွာဘုရား ဟောအပ်ခဲ့ပါမူ အရဟတ္တမဂ်ဖြင့် သံယောဇဉ်အားလုံးတို့ကို ပယ်စွန့် အပ်ကုန်၏ဟူ၍ မဆိုသင့်။

သကဝါဒီ။ ။ အရဟတ္တမဂ်ဖြင့် သံယောဇဉ်အားလုံးတို့ကို ပယ်စွန့်အပ်ကုန်သလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ပယ်စွန့်အပ်ပါကုန်၏။

သကဝါဒီ။ ။ ရူပရာဂ၊ အရူပရာဂ၊ မာန၊ ဥဒ္ဓစ္စ၊ အဝိဇ္ဇာကို အကြွင်းမဲ့ ပယ်စွန့်ခြင်းသည် အရဟတ္တ ဖိုလ်တည်းဟူ၍ မြတ်စွာဘုရား ဟောအပ်သည် မဟုတ်ပါလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ အရှင်ပရဝါဒီ ရူပရာဂ၊ အရူပရာဂ၊ မာန၊ ဥဒ္ဓစ္စ၊ အဝိဇ္ဇာကို အကြွင်းမဲ့ပယ်စွန့်ခြင်းသည် အရဟတ္တဖိုလ်တည်းဟူ၍ မြတ်စွာဘုရား ဟောအပ်ခဲ့ပါမူ အရဟတ္တမဂ်ဖြင့် သံယောဇဉ် အားလုံးတို့ကို ပယ်စွန့်အပ်ကုန်၏ဟူ၍ မဆိုသင့်။

၄၁၇။ ပရဝါဒီ။ ။ သံယောဇဉ်အားလုံးတို့ကို ပယ်စွန့်ခြင်းသည် အရဟတ္တဖိုလ်တည်းဟူ၍ မဆိုသင့် ပါသလော။

သကဝါဒီ။ ။ ဪ မဆိုသင့်ပါ။

ပရဝါဒီ။ ။ ရဟန္တာသည် သံယောဇဉ်အားလုံးတို့ကို ပယ်စွန့်အပ်ကုန်ပြီးသည် မဟုတ်ပါလော။ သကဝါဒီ။ ။ ဪ ဟုတ်ပါ၏။

ပရဝါဒီ။ ။ အရှင်သကဝါဒီ ရဟန္တာသည် သံယောဇဉ်အားလုံးတို့ကို ပယ်စွန့်အပ်ကုန်ပြီးဖြစ်ခဲ့ပါမူ ထိုအကြောင်းကြောင့် သံယောဇဉ်အားလုံးတို့ကို ပယ်စွန့်ခြင်းသည် အရဟတ္တဖိုလ်တည်းဟူ၍ ဆိုသင့်၏။

သဗ္ဗသံယောဇနပ္ပဟာနကထာ ပြီး၏။

- ၁။ မုချအားဖြင့်သာလျှင် သံယောဇဉ်အားလုံးတို့ကို ပယ်ခြင်းသည် အရဟတ္တဖိုလ် မည်၏ဟု အယူရှိသော အန္ဓကဂိုဏ်းဝင် ပရဝါဒီ ဆရာတို့၏အယူကို တားမြစ်တော်မူလို၍ ဤသဗ္ဗသံယောဇနကထာကို ဟောတော်မူသည်။
- ၂။ အောက်၌ ဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသော မဂ်သုံးပါးအပေါင်းဖြင့် ပယ်အပ်သည်တို့ကို ရည်ရွယ်၍ ပရဝါဒီက ပဋိက္ခေပပြု၍ ဖြေသည်။
- ၃။ တစ်ဖန် နောက်ထပ် မေးမြန်းလတ်သော် ထိုအရဟတ္တမဂ်ဖြင့် မပယ်အပ်သော သံယောဇဉ်မရှိခြင်းကြောင့် ပရဝါဒီက ဝန်ခံပြန်သည်။
- ၄။ သောတာပတ္တိမဂ်ဖြင့် ပယ်အပ်သည်၏ အဖြစ်ကို ရည်ရွယ်၍ ပရဝါဒီက ပဋိက္ခေပပြု၍ ဖြေသည်။
- ၅။ အရဟတ္တမဂ်ဖြင့် အကြွင်းမဲ့ ပယ်ခြင်းကို ရည်ရွယ်၍ ပရဝါဒီက ဝန်ခံပြန်သည်။

စတုတ္ထဝဂ် ပြီး၏။

ကထာဝတ္ထုပါဠိတော်

=== ၅ - ပဉ္စမဝဂ် ===

(၄၃) ၁ - ဝိမုတ္တိကထာ

၄၁၈။ သကဝါဒီ။ ။ ဝိမုတ္တိဉာဏ်သည် ဝိမုတ္တမည်သလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ဝိမုတ္တမည်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ ဝိမုတ္တိဉာဏ်အားလုံးသည် ဝိမုတ္တမည်သလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။^၂

သကဝါဒီ။ ။ ဝိမုတ္တိဉာဏ်သည် ဝိမုတ္တမည်သလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ ပစ္စဝေက္ခဏာဉာဏ်သည် ဝိမုတ္တမည်သလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ ဝိမုတ္တိဉာဏ်သည် ဝိမုတ္တမည်သလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ ဂေါတြဘူပုဂ္ဂိုလ်၏ ဝိမုတ္တိဉာဏ်သည် ဝိမုတ္တမည်သလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ သောတာပတ္တိဖိုလ်ကို မျက်မှောက်ပြုရန် ကျင့်သောပုဂ္ဂိုလ်၏ ဝိမုတ္တိဉာဏ်သည် ဝိမုတ္တမည်သလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ သောတာပန်၏ ဉာဏ်သည် သောတာပတ္တိဖိုလ်သို့ ရောက်ပြီးသူ၊ ရပြီးသူ၊ သိပြီးသူ၊ မျက်မှောက်ပြုပြီးသူ၏ ဉာဏ်ဖြစ်သလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ သကဒါဂါမိဖိုလ်ကို မျက်မှောက်ပြုရန် ကျင့်သော ပုဂ္ဂိုလ်၏ ဝိမုတ္တိဉာဏ်သည် ဝိမုတ္တမည်သလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ သကဒါဂါမိ၏ ဉာဏ်သည် သကဒါဂါမိဖိုလ်သို့ ရောက်ပြီးသူ၊ ရပြီးသူ၊ သိပြီးသူ၊ မျက်မှောက်ပြုပြီးသူ၏ ဉာဏ်ဖြစ်သလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ သကဒါဂါမိဖိုလ်ကို မျက်မှောက်ပြုရန် ကျင့်သော ပုဂ္ဂိုလ်၏ ဉာဏ်သည် ဝိမုတ္တ မည်သလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ဝိမုတ္တမည်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ သကဒါဂါမ်၏ ဉာဏ်သည် အနာဂါမ်ဖိုလ်သို့ ရောက်ပြီးသူ ရပြီးသူ သိပြီးသူ မျက်မှောက် ပြုအပ်ပြီးသူ၏ ဉာဏ်ဖြစ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ အရဟတ္တဖိုလ်ကို မျက်မှောက်ပြုရန် ကျင့်သောပုဂ္ဂိုလ်၏ ဝိမုတ္တိဉာဏ်သည် ဝိမုတ္တ မည်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ဝိမုတ္တမည်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ ရဟန္တာ၏ ဉာဏ်သည် အရဟတ္တဖိုလ်သို့ ရောက်ပြီးသူ သိပြီးသူ မျက်မှောက်ပြုပြီး သူ၏ ဉာဏ်ဖြစ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

၄၁၉။ သကဝါဒီ။ ။ သောတာပတ္တိဖိုလ်နှင့် ပြည့်စုံသောပုဂ္ဂိုလ်၏ ဝိမုတ္တိဉာဏ်သည် ဝိမုတ္တ မည်ပါ သလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ဝိမုတ္တမည်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ သောတာပတ္တိဖိုလ်ကို မျက်မှောက်ပြုရန် ကျင့်သောပုဂ္ဂိုလ်၏ ဝိမုတ္တိဉာဏ်သည် ဝိမုတ္တ မည်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ သကဒါဂါမ်ဖိုလ်နှင့် ပြည့်စုံသော ပုဂ္ဂိုလ်၏ ဝိမုတ္တိဉာဏ်သည် ဝိမုတ္တမည်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ဝိမုတ္တမည်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ သကဒါဂါမ်ဖိုလ်ကို မျက်မှောက်ပြုရန် ကျင့်သော ပုဂ္ဂိုလ်၏ ဝိမုတ္တိဉာဏ်သည် ဝိမုတ္တ မည်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ အနာဂါမ်ဖိုလ်နှင့် ပြည့်စုံသော ပုဂ္ဂိုလ်၏ ဝိမုတ္တိဉာဏ်သည် ဝိမုတ္တမည်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ဝိမုတ္တမည်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ အနာဂါမ်ဖိုလ်ကို မျက်မှောက်ပြုရန် ကျင့်သော ပုဂ္ဂိုလ်၏ ဝိမုတ္တိဉာဏ်သည် ဝိမုတ္တ မည်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ အရဟတ္တဖိုလ်နှင့် ပြည့်စုံသော ပုဂ္ဂိုလ်၏ ဝိမုတ္တိဉာဏ်သည် ဝိမုတ္တမည်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ဝိမုတ္တမည်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ အရဟတ္တဖိုလ်ကို မျက်မှောက်ပြုရန် ကျင့်သောပုဂ္ဂိုလ်၏ ဝိမုတ္တိဉာဏ်သည် ဝိမုတ္တ မည်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

၄၂၀။ သကဝါဒီ။ ။ သောတာပတ္တိဖိုလ်နှင့် ပြည့်စုံသော ပုဂ္ဂိုလ်၏ ဝိမုတ္တိဉာဏ်သည် လွတ်မြောက် ပြီးသည် ဖြစ်၍ ထိုဉာဏ်သည်ပင် (သောတာပတ္တိ) ဖိုလ်သို့ ရောက်ပြီးသူ၏ ဉာဏ်ဖြစ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ သောတာပတ္တိဖိုလ်ကို မျက်မှောက်ပြုရန် ကျင့်သောပုဂ္ဂိုလ်၏ ဝိမုတ္တိဉာဏ်သည် လွတ်မြောက်ပြီး ဖြစ်၍ ထိုဉာဏ်သည်ပင် (သောတာပတ္တိဖိုလ်) သို့ ရောက်ပြီးသူ၏ ဉာဏ်ဖြစ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ သကဒါဂါမိဖိုလ်နှင့် ပြည့်စုံသော ပုဂ္ဂိုလ်၏ ဝိမုတ္တိဉာဏ်သည် လွတ်မြောက်ပြီးဖြစ်၍ ထိုဉာဏ်သည်ပင် (သကဒါဂါမိ) ဖိုလ်သို့ ရောက်ပြီးသူ၏ ဉာဏ်ဖြစ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ သကဒါဂါမိဖိုလ်ကို မျက်မှောက်ပြုရန် ကျင့်သောပုဂ္ဂိုလ်၏ ဝိမုတ္တိဉာဏ်သည် လွတ်မြောက်ပြီး ဖြစ်၍ ထိုဉာဏ်သည်ပင် (သကဒါဂါမိ) ဖိုလ်သို့ ရောက်ပြီးသူ၏ ဉာဏ်ဖြစ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ အနာဂါမိဖိုလ်နှင့် ပြည့်စုံသော ပုဂ္ဂိုလ်၏ ဝိမုတ္တိဉာဏ်သည် လွတ်မြောက်ပြီး ဖြစ်၍ ထိုဉာဏ်သည်ပင် (အနာဂါမိ) ဖိုလ်သို့ ရောက်ပြီးသူ၏ ဉာဏ်ဖြစ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ အနာဂါမိဖိုလ်ကို မျက်မှောက်ပြုရန် ကျင့်သောပုဂ္ဂိုလ်၏ ဝိမုတ္တိဉာဏ်သည် လွတ်မြောက်ပြီး ဖြစ်၍ ထိုဉာဏ်သည်ပင် (အနာဂါမိ) ဖိုလ်သို့ ရောက်ပြီးသူ၏ ဉာဏ်ဖြစ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ အရဟတ္တဖိုလ်နှင့် ပြည့်စုံသော ပုဂ္ဂိုလ်၏ ဝိမုတ္တိဉာဏ်သည် လွတ်မြောက်ပြီး ဖြစ်၍ ထိုဉာဏ်သည်ပင် (အရဟတ္တ) ဖိုလ်သို့ ရောက်ပြီးသူ၏ ဉာဏ်ဖြစ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ အရဟတ္တဖိုလ်ကို မျက်မှောက်ပြုရန် ကျင့်သော ပုဂ္ဂိုလ်၏ ဝိမုတ္တိဉာဏ်သည် လွတ်မြောက်ပြီး ဖြစ်၍ ထိုဉာဏ်သည်ပင် (အရဟတ္တ) ဖိုလ်သို့ ရောက်ပြီးသူ၏ ဉာဏ်ဖြစ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

ဝိမုတ္တိကထာ ပြီး၏။

၁။ (ဝိမုတ္တိဉာဏ်ဟူသော အမည်သည် ဝိပဿနာ၊ မဂ်၊ ဖိုလ်၊ ပစ္စဝေက္ခဏာ ဤလေးပါးသော ဉာဏ်တို့၏ အမည်တည်း။ ထိုတွင်ဝိပဿနာဉာဏ်သည် နိစ္စ နိစ္စနိမိတ် စသည်တို့မှ လွတ်မြောက်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်လည်းကောင်း၊ တဒင်္ဂ ဝိမုတ္တိအဖြစ်ဖြင့် လွတ်မြောက်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့် လည်းကောင်း ဝိမုတ္တိဉာဏ် မည်၏။ မဂ်သည် သမုစ္ဆေဒဝိမုတ္တိ မည်၏။ ဖိုလ်သည် ပဋိပဿဒိဝိမုတ္တိ မည်၏။ ပစ္စဝေက္ခဏာဉာဏ်သည်ကား ဝိမုတ္တိကို သိသောကြောင့် ဝိမုတ္တိဉာဏ် မည်၏။ ဤလေးပါးတို့တွင် ဖိုလ်ဉာဏ်သည်သာ မုချအားဖြင့် ဝိမုတ္တိမည်၏။ ကျန်သုံးပါးတို့ကိုမူ လွတ်မြောက်ပြီဟူ၍ လည်းကောင်း၊ မလွတ်မြောက်သေးဟူ၍ လည်းကောင်း မဆိုအပ်ကုန်။ ထို့ကြောင့် ဤမည်သော ဝိမုတ္တိဉာဏ်သည် ဝိမုတ္တိမည်၏ဟု မဆိုမူ၍ သာမညအားဖြင့်သာလျှင် ဝိမုတ္တိဉာဏ် (ဟူသမျှ) သည် ဝိမုတ္တိမည်၏ဟု အယူရှိသော အန္တကရိုဏ်းဝင် ပရဝါဒီဆရာတို့၏ အယူကို ပယ်ဖျက်ရန် ဤဝိမုတ္တိကထာကို အားထုတ်တော်မူသည်။)

၂။ ပစ္စဝေက္ခဏာဉာဏ်ကို ရည်ရွယ်၍ ပရဝါဒီက ပဋိက္ခေပပြုလျက် ဖြေသည်။

၃။ မဂ်ဉာဏ်၏ အာသဝ မရှိသည်၏ အဖြစ်ကို ရည်ရွယ်၍ ပရဝါဒီက ဝန်ခံသည်။

၄။ သောတာပတ္တိဖိုလ်၌ တည်သောသူအား ဉာဏ်သည် မဖြစ်သေးသောကြောင့် ဝိမုတ္တိ မမည်သည့်အဖြစ်ကို စောဒနာလို၍ သကဝါဒီက ဤပုစ္ဆာကို မေးသည်။

ကထာဝတ္ထုပါဠိတော်

=== ၅ - ပဉ္စမဝဂ် ===

(၄၄) ၂ - အသေခဉာဏကထာ°

၄၂၁။ သကဝါဒီ။ ။ ကျင့်ဆဲ ‘သေခ’ ပုဂ္ဂိုလ်အား ကျင့်ပြီး ‘အသေခ’ ဉာဏ်သည် ရှိပါသလော။
ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ဪ ရှိပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ သေခပုဂ္ဂိုလ်သည် အသေခတရားကို သိသလောမြင်သလော၊ မြင်အပ်ပြီး သိအပ်ပြီး မျက်မှောက်ပြုအပ်ပြီး ဖြစ်၍ ပြည့်စုံလျက် နေပါသလော၊ ကိုယ်ဖြင့် တွေ့ထိ၍ နေပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ သေခပုဂ္ဂိုလ်သည် အသေခတရားကို မသိသည် မမြင်သည် မဟုတ်ပါလော၊ မမြင်အပ် မသိအပ် မျက်မှောက် မပြုအပ် ပြည့်စုံစေ၍ မနေအပ်သေးသည် မဟုတ်ပါလော၊ ကိုယ်ဖြင့် တွေ့ထိ၍ မနေအပ်သေးသည် မဟုတ်ပါလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ဪ ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ အရှင်ပရဝါဒီ သေခပုဂ္ဂိုလ်သည် အသေခတရားကို မသိ မမြင်ခဲ့ပါမူ မမြင်အပ်၍ မသိအပ် မျက်မှောက်မပြုအပ်၍ ပြည့်စုံစေလျက် မနေအပ်သေးခဲ့ပါမူ ကိုယ်ဖြင့် တွေ့ထိ၍ မနေအပ် သေးခဲ့ပါမူ သေခပုဂ္ဂိုလ်အား အသေခဉာဏ်သည် ရှိ၏ဟု မဆိုသင့်။

သကဝါဒီ။ ။ အသေခပုဂ္ဂိုလ်အား အသေခဉာဏ် ရှိသည် ဖြစ်၍ အသေခပုဂ္ဂိုလ်သည် အသေခ တရားကို သိပါသလောမြင်ပါသလော၊ မြင်အပ်ပြီး သိအပ်ပြီး မျက်မှောက်ပြုအပ်ပြီး ဖြစ်၍ ပြည့်စုံ စေလျက် နေပါသလော၊ ကိုယ်ဖြင့် တွေ့ထိ၍ နေပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ဪ ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ သေခပုဂ္ဂိုလ်အား အသေခဉာဏ် ရှိသည်ဖြစ်၍ သေခပုဂ္ဂိုလ်သည် အသေခတရားကို သိသလော မြင်သလော၊ မြင်အပ်ပြီး သိအပ်ပြီး မျက်မှောက်ပြုအပ်ပြီးသည် ဖြစ်၍ ပြည့်စုံစေလျက် နေပါ သလော၊ ကိုယ်ဖြင့် တွေ့ထိ၍ နေပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

၄၂၂။ သကဝါဒီ။ ။ သေခပုဂ္ဂိုလ်အား အသေခဉာဏ် ရှိသည် ဖြစ်ပါလျက် သေခပုဂ္ဂိုလ်သည် အသေခတရားကို မသိပါသလော မမြင်ပါသလော၊ မမြင်အပ် မသိအပ် မျက်မှောက် မပြုရသေးသည် ဖြစ်၍ ပြည့်စုံစေလျက် မနေရသေးပါသလော၊ ကိုယ်ဖြင့် တွေ့ထိ၍ မနေရသေးပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ဪ ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ အသေခပုဂ္ဂိုလ်အား အသေခဉာဏ် ရှိသည် ဖြစ်ပါလျက် အသေခပုဂ္ဂိုလ်သည် အသေခတရားကို မသိပါသလော မမြင်ပါသလော၊ မမြင်အပ် မသိအပ် မျက်မှောက် မပြုအပ်သည် ဖြစ်၍ ပြည့်စုံစေလျက် မနေရသေးပါသလော၊ ကိုယ်ဖြင့် တွေ့ထိ၍ မနေရသေးပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ သေခပုဂ္ဂိုလ်အား အသေခဉာဏ်သည် ရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ဪ ရှိပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ ဂေါတြဘူပုဂ္ဂိုလ်အား သောတာပတ္တိမဂ်၌ ဉာဏ်သည် ရှိပါသလော့။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ သောတာပတ္တိဖိုလ်ကို မျက်မှောက်ပြုရန် ကျင့်သော ပုဂ္ဂိုလ်အား သောတာပတ္တိဖိုလ်၌ သိသော ဉာဏ်သည် ရှိပါသလော့။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ သကဒါဂါမိဖိုလ်။ အနာဂါမိဖိုလ်။ အရဟတ္တဖိုလ်ကို မျက်မှောက်ပြုရန် ကျင့်သော ပုဂ္ဂိုလ်အား အရဟတ္တဖိုလ်၌ သိသောဉာဏ်သည် ရှိပါသလော့။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

၄၂၃။ ပရဝါဒီ။ ။ သေခပုဂ္ဂိုလ်အား အသေခဉာဏ်သည် ရှိ၏ဟု မဆိုသင့်ပါသလော့။

သကဝါဒီ။ ။ ဪ မဆိုသင့်ပါ။

ပရဝါဒီ။ ။ သေခဖြစ်သော အသျှင်အာနန္ဒာအား ‘မြတ်စွာဘုရားသည် မြင့်မြတ်တော်မူ၏’ ဟု သိသည် မဟုတ်ပါလော့၊ အသျှင်သာရိပုတြာထေရ်သည် လည်းကောင်း၊ အသျှင်မဟာမောဂ္ဂလာန်ထေရ် သည် လည်းကောင်း ‘မြင့်မြတ်တော်မူ၏’ ဟု သိသည် မဟုတ်ပါလော့။

သကဝါဒီ။ ။ ဪ ဟုတ်ပါ၏။

ပရဝါဒီ။ ။ အရှင်သကဝါဒီ သေခဖြစ်သော အသျှင်အာနန္ဒာအား ‘မြတ်စွာဘုရားသည် မြင့်မြတ် တော်မူ၏’ ဟု သိခဲ့ပါမူ ‘အသျှင်သာရိပုတြာထေရ်သည် လည်းကောင်း၊ အသျှင်မဟာမောဂ္ဂလာန်ထေရ် သည် လည်းကောင်း ‘မြင့်မြတ်တော်မူ၏’ ဟု သိခဲ့ပါမူ ထိုအကြောင်းကြောင့် သေခပုဂ္ဂိုလ်အား အသေခ ဉာဏ်သည် ရှိ၏ဟု ဆိုသင့်၏’။

အသေခဉာဏ်ကထာပြီး၏။

၁။ အာနန္ဒာမထေရ် အစရှိကုန်သော သေခပုဂ္ဂိုလ်တို့က ‘မြတ်စွာဘုရားသည် မြင့်မြတ်တော် မူပါပေ၏’ ဤသို့ အစရှိသောနည်းဖြင့် အသေခပုဂ္ဂိုလ်တို့ကို သိကြကုန်၏။ ထို့ကြောင့် သေခပုဂ္ဂိုလ်အား အသေခဉာဏ်ရှိ၏ဟု အယူရှိကြသူ ဥတ္တရာပထကဂိုဏ်းဝင် ပရဝါဒီ ဆရာတို့၏ ဝါဒကို ပယ်ဖျက်ရန် ဤအသေခဉာဏ်ကထာကို ဟောတော်မူသည်။

၂။ ကိုယ်တိုင်ရအပ်သော တရားကို သိသည်၏ အစွမ်းအားဖြင့် နေသလော့ဟု ဆိုလို၏။

၃။ အောက်အဆင့်၌ တည်သောပုဂ္ဂိုလ်အား အထက်အထက် ဖြစ်သော ဉာဏ်မရှိခြင်းကို ပြလို၍ မေးသည်။

၄။ ပရဝါဒီဆရာက ထိုဉာဏ်သည် အသေခဖြစ်သော မြတ်စွာဘုရား၌ ဖြစ်သောကြောင့် ‘မြတ်စွာဘုရားသည် မြင့်မြတ်တော်မူ၏’ ဟု သိသော ထိုအသေခဉာဏ်မည်၏ဟု အလိုရှိ၏။ အမှန်စင်စစ်ကား ထိုဉာဏ်သည် အသေခဉာဏ် မဟုတ်၊ ထို့ကြောင့် မိမိဝါဒကို တည်စေသော်လည်း တည်စေသည် မမည်။

ကထာဝတ္ထုပါဠိတော်

=== ၅ - ပဉ္စမဝဂ် ===

(၄၅) ၃ - ဝိပရိတကထာ

၄၂၄။ သကဝါဒီ။ ။ ပထဝီကသိုဏ်းလျှင် အာရုံရှိသော သမာပတ်ကို ဝင်စားသူအား ဖောက်ပြန်မှု၌ ဉာဏ်သည် ဖြစ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ဪ ဖြစ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ အနိစ္စ၌ အနိစ္စဟု ဖောက်ပြန်ခြင်းသည် ဖြစ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။

သကဝါဒီ။ ။ ဒုက္ခ၌ သုခဟု လည်းကောင်း၊ ပ။ အနတ္တ၌ အတ္တဟု လည်းကောင်း၊ ပ။ အသုဘ၌ သုဘဟု လည်းကောင်း ဖောက်ပြန်ခြင်းသည် ဖြစ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။

သကဝါဒီ။ ။ ပထဝီကသိုဏ်းလျှင် အာရုံရှိသော သမာပတ်ကို ဝင်စားသူအား ဖောက်ပြန်မှု၌ သိသော ဉာဏ်သည် ဖြစ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ဪ ဖြစ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ (ထိုဉာဏ်သည်) အကုသိုလ်လော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။

သကဝါဒီ။ ။ (ထိုဉာဏ်သည်) ကုသိုလ်ဖြစ်သည် မဟုတ်လော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ဪ ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ အရှင်ပရဝါဒီ (ထိုဉာဏ်သည်) ကုသိုလ်ဖြစ်ခဲ့ပါမူ ပထဝီကသိုဏ်းလျှင် အာရုံရှိသော သမာပတ်ကို ဝင်စားသူအား ဖောက်ပြန်မှု၌ သိသော ဉာဏ်သည် ဖြစ်၏ဟု မဆိုသင့်။

သကဝါဒီ။ ။ အနိစ္စ၌ နိစ္စဟု ဖောက်ပြန်သည် ဖြစ်၍ ထိုဖောက်ပြန်ခြင်းသည်လည်း အကုသိုလ်လော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ဪ ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ ပထဝီကသိုဏ်းလျှင် အာရုံရှိသော သမာပတ်ကို ဝင်စားသူအား ဖောက်ပြန်မှု၌ သိသော ဉာဏ်သည် ဖြစ်ပေါ်လတ်သော် ထိုဉာဏ်သည်လည်း အကုသိုလ်လော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။

သကဝါဒီ။ ။ ဒုက္ခ၌ သုခဟု လည်းကောင်း၊ အနတ္တ၌ အတ္တဟု လည်းကောင်း၊ အသုဘ၌ သုဘဟု လည်းကောင်း ဖောက်ပြန်မှု ဖြစ်ပေါ်လတ်သော် ထိုဖောက်ပြန်မှုသည်လည်း အကုသိုလ်လော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ဪ ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ ပထဝီကသိုဏ်းလျှင် အာရုံရှိသော သမာပတ်ကို ဝင်စားသူအား ဖောက်ပြန်မှု၌ သိသော ဉာဏ်သည် ဖြစ်ပေါ်လတ်သော် ထိုဉာဏ်သည်လည်း အကုသိုလ်လော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။

၄၂၅။ သကဝါဒီ။ ။ ပထဝီကသိုဏ်းလျှင် အာရုံရှိသော သမာပတ်ကို ဝင်စားသူအား ဖောက်ပြန်မှု၌ သိသော ဉာဏ်သည် ဖြစ်ပေါ်လတ်သော် ထိုဉာဏ်သည်လည်း အကုသိုလ်လော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ အနိစ္စ၌ နိစ္စဟု ဖောက်ပြန်မှု ဖြစ်လတ်သော် ထိုဖောက်ပြန်ခြင်းသည်လည်း ကုသိုလ်လော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ ပထဝီကသိုဏ်းလျှင် အာရုံရှိသော သမာပတ်ကို ဝင်စားသူအား ဖောက်ပြန်မှု၌ သိသော ဉာဏ်သည် ဖြစ်ပေါ်လတ်သော် ထိုဉာဏ်သည်လည်း အကုသိုလ်လော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ ဒုက္ခ၌ သုခဟု လည်းကောင်း။ပ။ အနတ္တ၌ အတ္တဟု လည်းကောင်း၊ အသုဘ၌ သုဘဟု လည်းကောင်း ဖောက်ပြန်မှု ဖြစ်လတ်သော် ထိုဖောက်ပြန်မှုသည်လည်း ကုသိုလ်လော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

၄၂၆။ သကဝါဒီ။ ။ ပထဝီကသိုဏ်းလျှင် အာရုံရှိသော သမာပတ်ကို ဝင်စားသူအား ဖောက်ပြန်မှု၌ သိသော ဉာဏ်သည် ဖြစ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ဖြစ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ ရဟန္တာသည် ပထဝီကသိုဏ်းလျှင် အာရုံရှိသော သမာပတ်ကို ဝင်စားရာသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ဝင်စားရာပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ အရှင်ပရဝါဒီ ရဟန္တာသည် ပထဝီကသိုဏ်းလျှင် အာရုံရှိသော သမာပတ်ကို ဝင်စားခဲ့ပါမူ ပထဝီကသိုဏ်းလျှင် အာရုံရှိသော သမာပတ်ကို ဝင်စားသူအား ဖောက်ပြန်မှု၌ သိသော ဉာဏ်သည် ဖြစ်၏ဟု မဆိုသင့်။

သကဝါဒီ။ ။ ပထဝီကသိုဏ်းလျှင် အာရုံရှိသော သမာပတ်ကို ဝင်စားသူအား ဖောက်ပြန်မှု၌ သိသော ဉာဏ်သည် ဖြစ်ခဲ့၍ ရဟန္တာသည် ပထဝီကသိုဏ်းလျှင် အာရုံရှိသော သမာပတ်ကို ဝင်စားရာသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ဝင်စားရာ၏။

သကဝါဒီ။ ။ ရဟန္တာအား ဖောက်ပြန်မှုသည် ရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။^၆

သကဝါဒီ။ ။ ရဟန္တာအား ဖောက်ပြန်မှုသည် ရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ရှိပါ၏^၇။

သကဝါဒီ။ ။ ရဟန္တာအား သညာဝိပလ္လာသ၊ စိတ္တဝိပလ္လာသ၊ ဒိဋ္ဌိဝိပလ္လာသ ရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ ရဟန္တာအား သညာဝိပလ္လာသ၊ စိတ္တဝိပလ္လာသ၊ ဒိဋ္ဌိဝိပလ္လာသသည် မရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ မရှိပါ။

သကဝါဒီ။ ။ အရှင်ပရဝါဒီ ရဟန္တာအား သညာဝိပလ္လာသ၊ စိတ္တဝိပလ္လာသ၊ ဒိဋ္ဌိဝိပလ္လာသ မရှိခဲ့ပါမူ ရဟန္တာအား ဖောက်ပြန်မှု ရှိ၏ဟူ၍ မဆိုသင့်။

၄၂၇။ ပရဝါဒီ။ ။ ပထဝီကသိုဏ်းလျှင် အာရုံရှိသော သမာပတ်ကို ဝင်စားသူအား ဖောက်ပြန်မှု၌ သိသော ဉာဏ်သည် ဖြစ်၏ဟူ၍ မဆိုသင့်ပါသလော။

သကဝါဒီ။ ။ ဪ မဆိုသင့်ပါ။

ပရဝါဒီ။ ။ ပထဝီကသိုဏ်းလျှင် အာရုံရှိသော သမာပတ်ကို ဝင်စားသူအား ကသိုဏ်းအားလုံးတို့ သည်ပင် ပထဝီ ဖြစ်ပါကုန်သလော။

သကဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။

ပရဝါဒီ။ ။ ထို့ကြောင့်ပင် ပထဝီကသိုဏ်းလျှင် အာရုံရှိသော သမာပတ်ကို ဝင်စားသူအား ဖောက်ပြန် မှု၌ သိသော ဉာဏ်သည် ဖြစ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ ပထဝီကသိုဏ်းလျှင် အာရုံရှိသော သမာပတ်ကို ဝင်စားသူအား ဖောက်ပြန်မှု၌ သိသော ဉာဏ်သည် ဖြစ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ဖြစ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ နိမိတ္တပထဝီသည် ရှိသည် ဖြစ်၍ ပထဝီကို ပထဝီအားဖြင့် ဝင်စားသော တစ်စုံ တစ်ယောက်သော ပုဂ္ဂိုလ်သည်လည်း ရှိသည်သာ မဟုတ်ပါလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ အရှင်ပရဝါဒီ နိမိတ္တပထဝီသည် ရှိသည်ဖြစ်၍ ပထဝီကို ပထဝီအားဖြင့် ဝင်စားသော တစ်စုံတစ်ယောက်သော ပုဂ္ဂိုလ်သည်လည်း ရှိခဲ့ပါမူ ပထဝီကသိုဏ်းလျှင် အာရုံရှိသော သမာပတ်ကို ဝင်စားသူအား ဖောက်ပြန်မှု၌ သိသော ဉာဏ်သည် ဖြစ်၏ဟု မဆိုသင့်။

သကဝါဒီ။ ။ နိမိတ္တပထဝီသည် ရှိသည်ဖြစ်၍ ပထဝီကို ပထဝီအားဖြင့် ဝင်စားသူအား ဖောက်ပြန်မှု သည် ဖြစ်ပါလော့။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ဖြစ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ နိဗ္ဗာန်သည် ရှိသည်ဖြစ်၍ နိဗ္ဗာန်ကို နိဗ္ဗာန်အားဖြင့် ဝင်စားသူအား ဖောက်ပြန်မှုသည် ဖြစ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ ထို့ကြောင့်ပင် ပထဝီကသိုဏ်းလျှင် အာရုံရှိသော သမာပတ်ကို ဝင်စားသူအား ဖောက်ပြန်မှု၌ သိသော ဉာဏ်သည် ဖြစ်၏ဟု မဆိုသင့်။

ဝိပရိတကထာ ပြီး၏။

- ၁။ ‘အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်သည် ပထဝီကသိုဏ်း၌ ပထဝီဟု ဖြစ်သော ဈာန်နှင့် ယှဉ်သော သညာရှိသည် ဖြစ်၍ ဈာန်ကို ဝင်စား၏။ ထိုပုဂ္ဂိုလ်၏ ထိုပထဝီကသိုဏ်း၌ ဖြစ်သော ဉာဏ်သည် ဖောက်ပြန်သော ဉာဏ်မည်၏’ ဟု အယူရှိကြသူ အန္တကဝိုဏ်းဝင် ပရဝါဒီဆရာတို့၏ အယူကို ပယ်ဖျက်ရန် ဤဝိပရိတကထာကို ဟောတော်မူ၏။
- ၂။ သသမ္ဘာရပထဝီကို မှီ၍ဖြစ်သော ပဋိဘာဂနိမိတ်သည် သသမ္ဘာရပထဝီ မဟုတ်။ ဤဈာန်လာဘီပုဂ္ဂိုလ်သည် ထိုပဋိဘာဂနိမိတ်၌ ပထဝီဟု အမှတ်လည်း ရှိ၏။ ထို့ကြောင့် ဖောက်ပြန်သော ဉာဏ်မည်၏ဟူသော အလိုဖြင့် ပရဝါဒီက ဝန်ခံသည်။
- ၃။ သကဝါဒီဆရာကား လက္ခဏပထဝီသည် လည်းကောင်း၊ သသမ္ဘာရပထဝီသည် လည်းကောင်း၊ နိမိတ္တပထဝီသည် လည်းကောင်း၊ ပထဝီနက်သည် လည်းကောင်း ထိုအလုံးစုံသည် ပထဝီပင် ဖြစ်ခဲ့၏။ ထိုပထဝီတို့၌ ပထဝီဟူသော အသိဉာဏ်သည် ဖောက်ပြန်သော အသိဉာဏ် မဟုတ်။ အနိစ္စ၌ နိစ္စဟု ဖောက်ပြန် မှားယွင်းသောအားဖြင့် နှလုံးသွင်းခြင်းသည်သာလျှင် ဖောက်ပြန်သော ဉာဏ်မည်၏ဟု စောဒနာလို၍ ဤပုစ္ဆာကို မေးသည်။
- ၄။ ဝိပလ္လာသလက္ခဏာ မရှိသည်၏ အဖြစ်ကို ရည်ရွယ်၍ ပရဝါဒီက ပဋိက္ခေပပြုလျက် ဖြေသည်။
- ၅။ သေခပုထုဇဉ်ဉာဏ်ကို ရည်ရွယ်၍ ပရဝါဒီက ဝန်ခံသည်။
- ၆။ ဝိပလ္လာသလက္ခဏာ မရှိသောကြောင့် ပရဝါဒီက ပဋိက္ခေပပြု၍ ဖြေသည်။
- ၇။ ပထဝီနိမိတ်ကို ရည်ရွယ်၍ ပရဝါဒီက ဝန်ခံပြန်သည်။
- ၈။ အကြင် ဝတ္ထုသည် အကြင် အခြင်းအရာအားဖြင့် ထင်ရှားရှိ၏။ ထိုဝတ္ထုကို ထိုအခြင်းအရာအားဖြင့် ဝင်စားသူ၏ ဉာဏ်သည် ဖောက်ပြန်သောဉာဏ် ဖြစ်ခဲ့ပါမူ နိဗ္ဗာန်သည် ထင်ရှားရှိသည် ဖြစ်၍ ထိုနိဗ္ဗာန်ကို ဝင်စားသော ပုဂ္ဂိုလ်သည်လည်း ခပ်သိမ်းသော ဝိပလ္လာသကို အကြွင်းမဲ့ ပယ်နုတ်ကြောင်းဖြစ်သော မဂ်ဉာဏ်သည်လည်း ဖောက်ပြန်သည် ဖြစ်ခဲ့ရာ၏ဟု စောဒနာလို၍ သကဝါဒီက မေးသည်။

ကထာဝတ္ထုပါဠိတော်

=== ၅ - ပဉ္စမဝဂ် ===

(၄၆) ၄ - နိယာမကထာ°

၄၂၈။ သကဝါဒီ။ ။ မခိုင်မြဲသူ (ပုထုဇဉ်) အား ခိုင်မြဲသော မဂ်သို့ ရောက်ရန် ဉာဏ်သည် ရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ဪ ရှိပါ၏။^၂

သကဝါဒီ။ ။ ခိုင်မြဲသူ (အရိယာ) အား မခိုင်မြဲသော ‘ပုထုဇဉ်’ အဖြစ်သို့ ရောက်ရန် ဉာဏ်သည် ရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။^၃

သကဝါဒီ။ ။ ခိုင်မြဲသူ (အရိယာ) အား မမြဲသော ‘ပုထုဇဉ်’ အဖြစ်သို့ ရောက်ရန် ဉာဏ်သည် မရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ မရှိပါ ။

သကဝါဒီ။ ။ မခိုင်မြဲသူ (ပုထုဇဉ်) အား ခိုင်မြဲသော မဂ်သို့ ရောက်ရန် ဉာဏ်သည် မရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။^၁

သကဝါဒီ။ ။ မခိုင်မြဲသူ (ပုထုဇဉ်) အား ခိုင်မြဲသော မဂ်သို့ ရောက်ရန် ဉာဏ်သည် ရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ရှိပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ ခိုင်မြဲသူ (အရိယာ) အား ခိုင်မြဲသော မဂ်သို့ ရောက်ရန် ဉာဏ်သည် ရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။^၆

သကဝါဒီ။ ။ ခိုင်မြဲသူ (အရိယာ) အား မခိုင်မြဲသော ‘ပုထုဇဉ်’ အဖြစ်သို့ ရောက်ရန် ဉာဏ်သည် မရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ မရှိပါ။

သကဝါဒီ။ ။ မခိုင်မြဲသူ (ပုထုဇဉ်) အား ခိုင်မြဲသော မဂ်သို့ ရောက်ရန် ဉာဏ်သည် မရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။^၂

သကဝါဒီ။ ။ မခိုင်မြဲသူ (ပုထုဇဉ်) အား ခိုင်မြဲသော မဂ်သို့ ရောက်ရန် ဉာဏ်သည် ရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ရှိပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ မခိုင်မြဲသူ (ပုထုဇဉ်) အား မခိုင်မြဲသော (ပုထုဇဉ်) အဖြစ်သို့ မရောက်ရန် ဉာဏ်သည် ရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ မခိုင်မြဲသူ (ပုထုဇဉ်) အား မခိုင်မြဲသော (ပုထုဇဉ်) အဖြစ်သို့ ရောက်ရန် ဉာဏ်သည် မရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ မရှိပါ။

သကဝါဒီ။ ။ မခိုင်မြဲသူ (ပုထုဇဉ်) အား မခိုင်မြဲသော (ပုထုဇဉ်) အဖြစ်သို့ ရောက်ရန် ဉာဏ်သည် မရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

၄၂၉။သကဝါဒီ။ ။မခိုင်မြဲသူ (ပုထုဇဉ်) အား ခိုင်မြဲသော မဂ်သို့ ရောက်ရန် ဉာဏ်သည် ရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ခြေ ရှိပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ မခိုင်မြဲသူ (ပုထုဇဉ်) အား ခိုင်မြဲသော မဂ်သို့ ရောက်ရန် ခိုင်မြဲသော မဂ်သည် ရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ မခိုင်မြဲသူ (ပုထုဇဉ်) အား ခိုင်မြဲသော မဂ်သို့ ရောက်ရန် ဉာဏ်သည် ရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ခြေ ရှိပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ မခိုင်မြဲသူ (ပုထုဇဉ်) အား ခိုင်မြဲသော မဂ်သို့ ရောက်ရန် သတိပဋ္ဌာန်တို့သည်။ သမ္မပ္ပဓာန်တို့သည်။ ဣဒ္ဓိပ္ပုဒ်တို့သည်။ ဣန္ဒြေတို့သည်။ ဗိုလ်တို့သည်။ ဗောဇ္ဈင်တို့သည် ရှိပါကုန်သလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ မခိုင်မြဲသူ (ပုထုဇဉ်) အား ခိုင်မြဲသော မဂ်သို့ ရောက်ရန် ခိုင်မြဲသော မဂ်သည် မရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ခြေ မရှိပါ။

သကဝါဒီ။ ။ အရှင်ပရဝါဒီ မခိုင်မြဲသူ (ပုထုဇဉ်) အား ခိုင်မြဲသော မဂ်သို့ ရောက်ရန် ခိုင်မြဲသော မဂ် မရှိခဲ့ပါမူ မခိုင်မြဲသူ (ပုထုဇဉ်) အား ခိုင်မြဲသော မဂ်သို့ ရောက်ရန် ဉာဏ်သည် ရှိ၏ဟူ၍ မဆိုသင့်။

သကဝါဒီ။ ။ မခိုင်မြဲသူ (ပုထုဇဉ်) အား ခိုင်မြဲသော မဂ်သို့ ရောက်ရန် သတိပဋ္ဌာန်တို့သည်။ပ။ ဗောဇ္ဈင်တို့သည် မရှိပါကုန်သလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ခြေ မရှိပါကုန်။

သကဝါဒီ။ ။ အရှင်ပရဝါဒီ မခိုင်မြဲသူ (ပုထုဇဉ်) အား ခိုင်မြဲသော မဂ်သို့ ရောက်ရန် ဗောဇ္ဈင်တို့သည် မရှိခဲ့ပါကုန်မူ မခိုင်မြဲသူ (ပုထုဇဉ်) အား ခိုင်မြဲသော မဂ်သို့ ရောက်ရန် ဉာဏ်သည် ရှိ၏ဟု မဆိုသင့်။

၄၃၀။သကဝါဒီ။ ။ မခိုင်မြဲသူ (ပုထုဇဉ်) အား ခိုင်မြဲသောမဂ်သို့ ရောက်ရန် ဉာဏ်သည် ရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ခြေ ရှိပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ ဂေါတြဘူပုဂ္ဂိုလ်အား သောတာပတ္တိမဂ်၌ သိသောဉာဏ်သည် ရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ သောတာပတ္တိဖိုလ်ကို မျက်မှောက်ပြုရန် ကျင့်သော ပုဂ္ဂိုလ်အား သောတာပတ္တိဖိုလ်၌ သိသော ဉာဏ်သည် ရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ အရဟတ္တဖိုလ်ကို မျက်မှောက်ပြုရန် ကျင့်သောပုဂ္ဂိုလ်အား အရဟတ္တဖိုလ်၌ သိသော ဉာဏ်သည် ရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

၄၃၁။ပရဝါဒီ။ ။ မခိုင်မြဲသူ (ပုထုဇဉ်) အား ခိုင်မြဲသော မဂ်သို့ ရောက်ရန် ဉာဏ်သည် ရှိ၏ဟု မဆိုသင့်ပါသလော။

သကဝါဒီ။ ။ ဪ မဆိုသင့်ပါ။

ပရဝါဒီ။ ။ “ဤပုဂ္ဂိုလ်သည် မဖောက်ပြန်သောအားဖြင့် မိမိအခြားမဲ့၌ အကျိုးပေးမြဲသော မဂ် (သမ္မတ္တနိယာမ) သို့ ဆိုက်ရောက်လတ္တံ့၊ ဤပုဂ္ဂိုလ်သည် တရားကို ထိုးထွင်းသိခြင်းငှါ ထိုက်၏ဟူ၍ မြတ်စွာဘုရား သိတော်မူသည် မဟုတ်ပါလော။

သကဝါဒီ။ ။ ဪ ဟုတ်ပါ၏။

ပရဝါဒီ။ ။ အရှင်သကဝါဒီ “ဤပုဂ္ဂိုလ်သည် မဖောက်ပြန်သောအားဖြင့် မိမိအခြားမဲ့၌ အကျိုးပေး မြဲသော မဂ် (သမ္မတ္တနိယာမ) သို့ ဆိုက်ရောက်လတ္တံ့၊ ဤပုဂ္ဂိုလ်သည် တရားကို ထိုးထွင်းသိခြင်းငှါ ထိုက်၏” ဟု မြတ်စွာဘုရား သိတော်မူခဲ့ပါမူ ထိုအကြောင်းကြောင့် (မဂ်ဖြင့်) မမြဲသူ ပုထုဇဉ်အား နိယာမ (မဂ်) သို့ ရောက်ရန် ဉာဏ်သည် ရှိ၏ဟု ဆိုသင့်၏။

နိယာမကထာ ပြီး၏။

- ၁။ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်သည် မဂ်တည်းဟူသော သမ္မတ္တနိယာမသို့ သက်ရောက်လတ္တံ့၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်ကို ဤသူကား သစ္စာလေးပါး တရားကို ထိုးထွင်း၍ သိခြင်းငှါ ထိုက်၏ဟု မြတ်စွာဘုရား သိတော်မူသောကြောင့် မြဲသော သဘောမရှိသော ပုထုဇဉ်သာလျှင် ဖြစ်လျက် မဂ်တည်းဟူသော နိယာမသို့ သက်ရန် ဉာဏ်သည်ရှိ၏ဟု အယူရှိသူ ဥတ္တရာပထ ကဂိုဏ်းဝင် ပရဝါဒီဆရာတို့၏ အယူကို တားမြစ်ခြင်းငှါ ဤနိယာမကထာကို ဟောတော်မူသည်။
- ၂။ ထိုပုဂ္ဂိုလ်၏ ဉာဏ်ကို မြင်တော်မူ၍ ဤသူကား သစ္စာလေးပါးကို သိရန် ထိုက်၏ဟု အကြင် ပုဂ္ဂိုလ်ကို မြတ်စွာ ဘုရား သိတော်မူ၏။ ထိုပုဂ္ဂိုလ်ကို ရည်ရွယ်၍ ပရဝါဒီက ဝန်ခံသည်။
- ၃။ မဂ်ဖြင့် ခိုင်မြဲသူအား နိယာမမဂ်သို့ မရောက်ရန် ဉာဏ် မရှိသောကြောင့် ပရဝါဒီက ပဋိက္ခေပပြုလျက် ဖြေသည်။
- ၄။ မရှိသောကြောင့်ပင် ပရဝါဒီက ဝန်ခံသည်။
- ၅။ မိမိဝါဒနှင့် ဆန့်ကျင်သောကြောင့် ပရဝါဒီက ပဋိက္ခေပပြု၍ ဖြေသည်။
- ၆။ ပဌမမဂ်ဖြင့် ခိုင်မြဲသူအား တစ်ဖန် ထိုနိယာမမဂ် အကျိုးငှါ ဖြစ်သော ဉာဏ်မရှိသောကြောင့် ပရဝါဒီက ပဋိက္ခေပ ပြု၍ ဖြေသည်။
- ၇။ မိမိအယူနှင့် ဆန့်ကျင်သောကြောင့် ပရဝါဒီက ပဋိက္ခေပပြု၍ ဖြေသည်။

ကထာဝတ္ထုပါဠိတော်

=== ၅ - ပဉ္စမဝဂ် ===

(၄၇) ၅ - ပဋိသမ္ဘိဒါကထာ^၁

၄၃၂။ သကဝါဒီ။ ။ ဉာဏ်အားလုံးသည် ပဋိသမ္ဘိဒါဉာဏ် ဖြစ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ဩ ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ ပညတ်ကို သိသော (သမ္မုတိ) ဉာဏ်သည် ပဋိသမ္ဘိဒါဉာဏ် ဖြစ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။^၂

သကဝါဒီ။ ။ သမ္မုတိဉာဏ်သည် ပဋိသမ္ဘိဒါဉာဏ် ဖြစ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ဩ ဟုတ်ပါ၏။^၃

သကဝါဒီ။ ။ အလုံးစုံသော ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည် ပညတ်ကို သိကုန်၏။ ထိုပုဂ္ဂိုလ်အားလုံးတို့သည်ပင် ပဋိသမ္ဘိဒါဉာဏ်သို့ ရောက်ပါကုန်သလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။^၄

သကဝါဒီ။ ။ ဉာဏ်အားလုံးသည် ပဋိသမ္ဘိဒါဉာဏ် ဖြစ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ဩ ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ စေတောပရိယာယဉာဏ်သည် ပဋိသမ္ဘိဒါဉာဏ် ဖြစ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။^၅

သကဝါဒီ။ ။ စေတောပရိယာယဉာဏ်သည် ပဋိသမ္ဘိဒါဉာဏ် ဖြစ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ဩ ဟုတ်ပါ၏။^၆

သကဝါဒီ။ ။ အလုံးစုံသော ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည် သူတစ်ပါးစိတ်ကို သိကုန်၏။ ထိုပုဂ္ဂိုလ်အားလုံးတို့သည်ပင် ပဋိသမ္ဘိဒါဉာဏ်သို့ ရောက်ပါကုန်သလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ ဉာဏ်အားလုံးသည်ပင် ပဋိသမ္ဘိဒါဉာဏ် ဖြစ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ဩ ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ ပညာအားလုံးသည်ပင် ပဋိသမ္ဘိဒါဉာဏ် ဖြစ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။^၇

သကဝါဒီ။ ။ ပညာအားလုံးသည်ပင် ပဋိသမ္ဘိဒါဉာဏ် ဖြစ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ဩ ဟုတ်ပါ၏။^၈

သကဝါဒီ။ ။ ပထဝီကသိုဏ်းလျှင် အာရုံရှိသော သမာပတ်ကို ဝင်စားသူအား ပညာသည် ရှိသည် ဖြစ်၍ ထိုပညာသည် ပဋိသမ္ဘိဒါဉာဏ် ဖြစ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ အာပေါကသိုဏ်းလျှင် အာရုံရှိသော။ပ။ တေဇောကသိုဏ်းလျှင် အာရုံရှိသော။ပ။ ဝါယောကသိုဏ်းလျှင် အာရုံရှိသော။ပ။ နီလကသိုဏ်းလျှင် အာရုံရှိသော။ပ။ ပီတကသိုဏ်းလျှင် အာရုံ ရှိသော။ပ။လောဟိတကသိုဏ်းလျှင် အာရုံရှိသော။ပ။ ဩဒါတကသိုဏ်းလျှင် အာရုံရှိသော။ပ။ အာကာ သာနဉ္စာယတနဈာန်။ပ။ ဝိညာဏဉ္စာယတနဈာန်။ပ။ အာကိဉ္စညာယတနဈာန်။ပ။ နေဝသညာနာသညာ ယတနဈာန်ကို ဝင်စားသူအား။ပ။ အလှူကို လှူသူအား။ပ။ သင်္ကန်းကို လှူသူအား။ပ။ ဆွမ်းကို လှူသူ အား။ပ။ ကျောင်းကို လှူသူအား။ပ။ သူနာ၏ အထောက်အပံ့ အသက်၏ အရံအတား ဖြစ်သော ဆေးကို လှူသူအား ပညာသည် ရှိသည် ဖြစ်၍ ထိုပညာသည် ပဋိသမ္ဘိဒါ ဉာဏ် ဖြစ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

၄၃၃။ ပရဝါဒီ။ ။ ဉာဏ်အားလုံးကို ပဋိသမ္ဘိဒါဉာဏ်ဟူ၍ မဆိုသင့်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ သြော် မဆိုသင့်ပါ။

ပရဝါဒီ။ ။လောကုတ္တရာပညာသည် ရှိသည်ဖြစ်၍ ထိုပညာသည် ပဋိသမ္ဘိဒါဉာဏ် မဟုတ်ပါ သလော။

သကဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

ပရဝါဒီ။ ။ ထို့ကြောင့်ပင် ဉာဏ်အားလုံးသည် ပဋိသမ္ဘိဒါဉာဏ် ဖြစ်၏။

ပဋိသမ္ဘိဒါကထာ ပြီး၏။

- ၁။ ‘အရိယာပုဂ္ဂိုလ်တို့၏ ဉာဏ်ဟူသမျှ အားလုံးသည် လောကုတ္တရာသာ ဖြစ်၏’ ဟု ယူဆ၍ ‘ဉာဏ်အားလုံးသည် ပဋိသမ္ဘိဒါဉာဏ်သာ ဖြစ်၏’ ဟု ယူဆသော အန္ဓကဂိုဏ်းဝင် ပရဝါဒီဆရာတို့၏ ဝါဒကို ပယ်ဖျက်ရန် ဤပဋိသမ္ဘိ ဒါကထာကို ဟောတော်မူသည်။
- ၂။ ပထဝီကသိုဏ်းပညတ်၌ဖြစ်သော သမာပတ္တိဉာဏ်ကို ရည်ရွယ်လျက် ပရဝါဒီက ပဋိက္ခေပပြု၍ ဖြေသည်။
- ၃။ နိရုတ္တိဉာဏ်ကို ရည်ရွယ်၍ ဝန်ခံသည်။
- ၄။ ပုထုဇဉ်တို့ကို ရည်ရွယ်၍ ပဋိက္ခေပပြုလျက် ဖြေသည်။
- ၅။ ပုထုဇဉ်၏ဉာဏ်ကို ရည်ရွယ်လျက် ပရဝါဒီက ပဋိက္ခေပပြု၍ ဖြေသည်။
- ၆။ အရိယာပုဂ္ဂိုလ်၏ ဉာဏ်ကို ရည်ရွယ်၍ ဝန်ခံပြန်သည်။
- ၇။ ကသိုဏ်း သမာပတ္တိပညာကို ရည်ရွယ်၍ ပဋိက္ခေပပြုလျက် ဖြေသည်။
- ၈။ လောကုတ္တရာပညာကို ရည်ရွယ်၍ ဝန်ခံပြန်သည်။

ကထာဝတ္ထုပါဠိတော်

=== ၅ - ပဉ္စမဝဂ် ===

(၄၈) ၆ - သမ္မုတိဉာဏ ကထာ°

၄၃၄။ ပရဝါဒီ။ ။ ပညတ်ကို သိမ္မု သမ္မုတိဉာဏသည် သစ္စာဟူသော အာရုံသာလျှင် ရှိ၏။ အခြား အာရုံကား မရှိဟူ၍ မဆိုသင့်ပါသလော။

သကဝါဒီ။ ။ ဪ သြော် မဆိုသင့်ပါ။

ပရဝါဒီ။ ။ ပထဝီကသိုဏ်းလျှင် အာရုံရှိသော သမာပတ်ကို ဝင်စားသူအား ဉာဏ်သည် ရှိသည် ဖြစ်၍ ပထဝီကသိုဏ်းသည်လည်း သမ္မုတိသစ္စာ၌ ဖြစ်သည် မဟုတ်ပါလော။

သကဝါဒီ။ ။ ဪ သြော် ဟုတ်ပါ၏။

ပရဝါဒီ။ ။ အရှင်သကဝါဒီ ပထဝီကသိုဏ်းလျှင် အာရုံရှိသော သမာပတ်ကို ဝင်စားသူအား ဉာဏ် သည် ရှိသည် ဖြစ်၍ ပထဝီကသိုဏ်းသည်လည်း သမ္မုတိသစ္စာ၌ ဖြစ်ခဲ့ပါမူ ထိုအကြောင်းကြောင့် ပညတ် ကို သိသော ဉာဏ်သည် သစ္စာဟူသော အာရုံသာလျှင် ရှိ၏။ အခြားအာရုံကား မရှိဟု ဆိုသင့်၏။

ပရဝါဒီ။ ။ သမ္မုတိဉာဏ်သည် သစ္စာဟူသော အာရုံသာလျှင် ရှိ၏။ အခြားအာရုံကား မရှိဟူ၍ မဆိုသင့်ပါသလော။

သကဝါဒီ။ ။ ဪ သြော် မဆိုသင့်ပါ။

ပရဝါဒီ။ ။ အာပေါကသိုဏ်းလျှင် အာရုံရှိသော။။ တေဇောကသိုဏ်းလျှင် အာရုံရှိသော။။ သူနာ ၏ အထောက်အပံ့ အသက်၏ အရံအတားဖြစ်သော ဆေးကို လှူသူအား ဉာဏ်သည် ရှိသည် ဖြစ်၍ သူနာ၏ အထောက်အပံ့ အသက်၏ အရံအတားဖြစ်သော ဆေးသည်လည်း သမ္မုတိသစ္စာ၌ ဖြစ်သည် မဟုတ်လော။

သကဝါဒီ။ ။ ဪ သြော် ဟုတ်ပါ၏။

ပရဝါဒီ။ ။ အရှင်သကဝါဒီ သူနာ၏ အထောက်အပံ့ အသက်၏ အရံအတားဖြစ်သော ဆေးကို ပေးလှူသူအား ဉာဏ်သည် ရှိသည် ဖြစ်၍ သူနာ၏ အထောက်အပံ့ အသက်၏ အရံအတားဖြစ်သော ဆေးသည်လည်း သမ္မုတိသစ္စာ၌ ဖြစ်ခဲ့ပါမူ ထိုအကြောင်းကြောင့် သမ္မုတိဉာဏ်သည် သစ္စာဟူသော အာရုံသာလျှင် ရှိ၏။ အခြားအာရုံကား မရှိဟူ၍ ဆိုသင့်၏။

၄၃၅။ သကဝါဒီ။ ။ သမ္မုတိဉာဏ်သည် သစ္စာဟူသော အာရုံသာလျှင် ရှိပါသလော။ အခြား အာရုံ ကား မရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ သြော် ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ ထိုဉာဏ်ဖြင့် ဒုက္ခသစ္စာကို ပိုင်းခြားသိပါသလော။ သမုဒယသစ္စာကို ပယ်စွန့်ပါသလော။ နိရောဓသစ္စာကို မျက်မှောက်ပြုပါသလော။ မဂ္ဂသစ္စာကို ပွားစေပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။

သမ္မုတိဉာဏကထာ ပြီး၏။

၁။ သစ္စာတို့သည် သမ္မုတိသစ္စာ၊ ပရမတ္ထသစ္စာဟူ၍ နှစ်ပါးရှိသည်တို့ကို မဝေဖန်ကုန်မူ၍ သစ္စာဟူသော စကား
သာမညဖြင့် သမ္မုတိဉာဏ်သည်လည်း သစ္စာလျှင် အာရုံရှိ၏ဟု အယူရှိသူ အန္တကဝိုဏ်းဝင် ပရဝါဒီဆရာတို့၏ ဝါဒ
ကို ဖျက်ဆီးရန် ဤသမ္မုတိ ဉာဏ်ကထာကို ဟောတော်မူသည်။
၂။ ပရမတ္ထသစ္စာကို ရည်ရွယ်၍ သကဝါဒီဆရာက ဝန်ခံသည်။

ကထာဝတ္ထုပါဠိတော်

=== ၅ - ပဉ္စမဝဂ် ===

(၄၉) ၇ - စိတ္တာရမ္မဏကထာ^၁

၄၃၆။ သကဝါဒီ။ ။ စေတောပရိယာယဉာဏ်သည် စိတ်အာရုံသာ ရှိသလော၊ အခြားအာရုံ မရှိ
သလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ဪ ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ ရာဂနှင့်တကွဖြစ်သော စိတ်ကို ရာဂနှင့်တကွဖြစ်သော စိတ်ဟူ၍ သိသော တစ်စုံ
တစ်ယောက်သော ပုဂ္ဂိုလ် ရှိသည် မဟုတ်ပါလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ဪ ရှိပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ အရှင်ပရဝါဒီ ရာဂနှင့်တကွဖြစ်သော စိတ်ကို ရာဂနှင့်တကွဖြစ်သော စိတ်ဟူ၍
သိသော တစ်စုံတစ်ယောက်သော ပုဂ္ဂိုလ် ရှိခဲ့ပါမူ စေတောပရိယာယဉာဏ်သည် စိတ်အာရုံသာလျှင်
ရှိ၏။ အခြားအာရုံ မရှိဟူ၍ မဆိုသင့်။

သကဝါဒီ။ ။ ရာဂကင်းသော စိတ်ကို။ပ။ ဒေါသနှင့်တကွဖြစ်သော စိတ်ကို။ ဒေါသကင်းသော
စိတ်ကို။ မောဟနှင့်တကွဖြစ်သော စိတ်ကို။ မောဟကင်းသော စိတ်ကို။ ကျဉ်းမြောင်းသော စိတ်ကို။
ပျံ့လွင့်သော စိတ်ကို။ မဟဂ္ဂုတ်စိတ်ကို။ မဟဂ္ဂုတ် မဟုတ်သော စိတ်ကို။ (မိမိထက်) မြင့်မြတ်ခြင်း
ရှိသော စိတ်ကို။ (မိမိထက်) မြင့်မြတ်ခြင်း မရှိသော စိတ်ကို။ တည်ကြည်သော စိတ်ကို။ မတည်ကြည်
သော စိတ်ကို။ လွတ်မြောက်သော စိတ်ကို။ မလွတ်မြောက်သော စိတ်ကို မလွတ်မြောက်သော စိတ်ဟူ၍
သိသော တစ်စုံတစ်ယောက်သောပုဂ္ဂိုလ်သည် ရှိသည် မဟုတ်ပါလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ဪ ရှိပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ အရှင်ပရဝါဒီ မလွတ်မြောက်သော စိတ်ကို မလွတ်မြောက်သော စိတ်ဟူ၍ သိသော
တစ်စုံတစ်ယောက်သော ပုဂ္ဂိုလ် ရှိခဲ့ပါမူ စေတောပရိယာယဉာဏ်သည် စိတ်အာရုံသာ ရှိ၏။ အခြား
အာရုံကား မရှိဟူ၍ မဆိုသင့်။

၄၃၇။ သကဝါဒီ။ ။ ဖဿဟူသော အာရုံ၌ သိသော ဉာဏ်ကို စေတောပရိယာယဉာဏ် ဟူ၍
ဆိုသင့်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ဪ ဆိုသင့်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ အရှင်ပရဝါဒီ ဖဿအာရုံ၌ (သိသော) ဉာဏ်ကို စေတောပရိယာယဉာဏ်ဟူ၍
ဆိုသင့်ပါမူ စေတောပရိယာယဉာဏ်သည် စိတ်အာရုံသာ ရှိ၏။ အခြားအာရုံကား မရှိဟူ၍ မဆိုသင့်။

သကဝါဒီ။ ။ ဝေဒနာဟူသော အာရုံ၌ (သိသော) ဉာဏ်ကို။ပ။ သညာဟူသော အာရုံ၌ (သိသော)
ဉာဏ်ကို။ စေတနာဟူသော အာရုံ၌ (သိသော) ဉာဏ်ကို။ စိတ်ဟူသော အာရုံ၌ (သိသော) ဉာဏ်ကို။

သဒ္ဓါဟူသော အာရုံ၌ (သိသော) ဉာဏ်ကို။ ဝီရိယဟူသော အာရုံ၌ (သိသော) ဉာဏ်ကို။ သတိဟူသော အာရုံ၌ (သိသော) ဉာဏ်ကို။ သမာဓိဟူသော အာရုံ၌ (သိသော) ဉာဏ်ကို။ ပညာဟူသော အာရုံ၌ (သိသော) ဉာဏ်ကို။ ရာဂဟူသော အာရုံ၌ (သိသော) ဉာဏ်ကို။ ဒေါသဟူသော အာရုံ၌ (သိသော) ဉာဏ်ကို။ မောဟဟူသော အာရုံ၌ (သိသော) ဉာဏ်ကို။ အနောတ္တပ္ပဟူသော အာရုံ၌ (သိသော) ဉာဏ်ကို စေတောပရိယာယဉာဏ်ဟူ၍ ဆိုသင့်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ဩ ဘိဝံသိ။

သကဝါဒီ။ ။ အရှင်ပရဝါဒီ အနောတ္တပ္ပဟူသော အာရုံ၌ (သိသော) ဉာဏ်ကို စေတောပရိယာယဉာဏ်ဟူ၍ ဆိုသင့်ပါမူ စေတောပရိယာယဉာဏ်သည် စိတ်အာရုံသာ ရှိ၏။ အခြားအာရုံကား မရှိဟူ၍ မဆိုသင့်။

သကဝါဒီ။ ။ ဖဿဟူသော အာရုံ၌ (သိသော) ဉာဏ်ကို စေတောပရိယာယဉာဏ်ဟူ၍ မဆိုသင့်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ဩ မဆိုသင့်ပါ။

သကဝါဒီ။ ။ (ထိုဉာဏ်သည်) ဖဿပရိယာယဉာဏ် ဖြစ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။

သကဝါဒီ။ ။ ဝေဒနာဟူသော အာရုံ၌ (သိသော) ဉာဏ်ကို။ ပ။ သညာဟူသော အာရုံ၌ (သိသော) ဉာဏ်ကို။ ပ။ အနောတ္တပ္ပဟူသော အာရုံ၌ (သိသော) ဉာဏ်ကို စေတောပရိယာယဉာဏ်ဟူ၍ မဆိုသင့်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ဩ မဆိုသင့်ပါ။

သကဝါဒီ။ ။ (ထိုဉာဏ်သည်) အနောတ္တပ္ပပရိယာယဉာဏ် ဖြစ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။

၄၃၈။ ပရဝါဒီ။ ။ “စေတောပရိယာယဉာဏ်သည် စိတ်သာလျှင် အာရုံရှိ၏။ အခြားအာရုံ မရှိ” ဟူ၍ မဆိုသင့်ပါသလော။

သကဝါဒီ။ ။ ဪ ဩ မဆိုသင့်ပါ။

ပရဝါဒီ။ ။ (ထိုဉာဏ်သည်) စေတောပရိယာယဉာဏ်မည်သည် မဟုတ်ပါလော။

သကဝါဒီ။ ။ ဪ ဩ ဟုတ်ပါ၏။

ပရဝါဒီ။ ။ အရှင်သကဝါဒီ (ထိုဉာဏ်သည်) စေတောပရိယာယဉာဏ် ဖြစ်ခဲ့ပါမူ ထိုအကြောင်းကြောင့် “စေတောပရိယာယဉာဏ်သည် စိတ်သာလျှင် အာရုံရှိ၏။ အခြားအာရုံ မရှိ” ဟူ၍ ဆိုသင့်၏။

စိတ္တာရမ္မဏကထာ ပြီး၏။

- ၁။ စေတောပရိယာယဉာဏ်ဟူသော စကားမျှကိုသာ ယူ၍ ထိုစေတောပရိယာယဉာဏ်သည် စိတ်လျှင် အာရုံရှိ၏ဟု အယူရှိသူ အန္တကဝိတ်ဝင် ပရဝါဒီဆရာတို့၏ ဝါဒကို တားမြစ်ရန် ဤစိတ္တာရမ္မဏကထာကို ဟောတော်မူသည်။
- ၂။ ဖဿ၏ ဖုသနလက္ခဏာကို နှလုံးသွင်းသူအား ဖဿလျှင် အာရုံရှိသောကြောင့် ပရဝါဒီက ဝန်ခံသည်။
- ၃။ ဖဿပရိယာယဉာဏ်ဟု ပြသော သုတ် မရှိသောကြောင့် ပရဝါဒီက ပဋိက္ခေပပြုလျက် ဖြေသည်။
- ၄။ သဒ္ဓါမျှကိုသာ နှလုံးသွင်း၍ မိမိအယူကို တည်စေသော်လည်း တည်စေသည် မမည်လေ။

ကထာဝတ္ထုပါဠိတော်

=== ၅ - ပဉ္စမဝဂ် ===

(၅၀) ၈ - အနာဂတ်တဉာဏကထာ°

၄၃၉။ သကဝါဒီ။ ။ အနာဂတ်တရား၌ (သိသော) ဉာဏ်သည် ရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ငြိမ် ရှိပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ အနာဂတ်တရားကို တည်ရာ အကြောင်းအားဖြင့် သိပါသလော၊ ဖြစ်တတ်သော အကြောင်းအားဖြင့် သိပါသလော၊ အပ်နှင်းတတ်သော အကြောင်းအားဖြင့် သိပါသလော၊ ကောင်းစွာ ဖြစ်တတ်သော အကြောင်းအားဖြင့် သိပါသလော၊ စ၍ ဖြစ်တတ်သော အကြောင်းအားဖြင့် သိပါ သလော၊ ဖြစ်စေတတ်သော အကြောင်းအားဖြင့် သိပါသလော၊ ဆောင်တတ်သော အကြောင်းအားဖြင့် သိပါသလော၊ အာရုံအားဖြင့် သိပါသလော၊ စွဲ၍ ဖြစ်တတ်သော အကြောင်းအားဖြင့် သိပါသလော၊ ဖြစ်ပေါ်တတ်သော အကြောင်းအားဖြင့် သိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။

သကဝါဒီ။ ။ အနာဂတ်တရား၌ (သိသော) ဉာဏ်သည် ရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ငြိမ် ရှိပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ အနာဂတ်တရား၌ ဟေတုပစ္စည်း၏ အဖြစ်ကို သိပါသလော၊ အာရမ္မဏပစ္စည်း၏ အဖြစ်ကို သိပါသလော၊ အဓိပတိပစ္စည်း၏ အဖြစ်ကို သိပါသလော၊ အနန္တရပစ္စည်း၏ အဖြစ်ကို သိပါ သလော၊ သမနန္တရပစ္စည်း၏ အဖြစ်ကို သိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။

သကဝါဒီ။ ။ အနာဂတ်တရား၌ (သိသော) ဉာဏ်သည် ရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ငြိမ် ရှိပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ ဂေါတြဘူပုဂ္ဂိုလ်အား သောတာပတ္တိမဂ်၌ (သိသော) ဉာဏ်သည် ရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။

သကဝါဒီ။ ။ သောတာပတ္တိဖိုလ်ကို မျက်မှောက်ပြုရန် ကျင့်သော ပုဂ္ဂိုလ်အား သောတာပတ္တိ ဖိုလ်၌ (သိသော) ဉာဏ်သည် ရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။

သကဝါဒီ။ ။ သကဒါဂါမိဖိုလ်။ပ။ အနာဂါမိဖိုလ်။ပ။ အရဟတ္တဖိုလ်ကို မျက်မှောက်ပြုရန် ကျင့်သော ပုဂ္ဂိုလ်အား အရဟတ္တဖိုလ်၌ (သိသော) ဉာဏ်သည် ရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။

၄၄၀။ ပရဝါဒီ။ ။ အနာဂတ်တရား၌ (သိသော) ဉာဏ်သည် ရှိ၏ဟု မဆိုသင့်ပါသလော။

သကဝါဒီ။ ။ ဪ ငြိမ် မဆိုသင့်ပါ။

ပရဝါဒီ။ ။ “အာနန္ဒာ ပါဠိလိပုတ်ပြည်အား မီးကြောင့်သော် လည်းကောင်း၊ ရေကြောင့်သော် လည်းကောင်း၊ အချင်းချင်း ကွဲပြားခြင်းကြောင့်သော် လည်းကောင်း အန္တရာယ်သုံးမျိုးတို့သည် ဖြစ်ကုန် လတ္တံ့” ဟု မြတ်စွာဘုရား ဟောအပ်သော သုတ္တန် (ပါဠိ) ရှိသည်သာ မဟုတ်ပါလော့။

သကဝါဒီ။ ။ ဪ ဟုတ်ပါ၏။

ပရဝါဒီ။ ။ ထို့ကြောင့်ပင် အနာဂတ်တရား၌ (သိသော) ဉာဏ်သည် ရှိ၏။

အနာဂတ်ဉာဏ်ကထာ ပြီး၏။

- ၁။ အနာဂတ်အာရုံမည်သည် အာရမ္မဏိကတရား၏ အခြားရှိသော အာရုံသည်လည်း ရှိ၏။ အခြားမရှိသော အာရုံ သည်လည်း ရှိ၏။ ထိုတွင် အာရမ္မဏိကတရား၏ အခြားမရှိသော အာရုံ၌ ဖြစ်သော ဉာဏ်သည် ဧကန်စင်စစ် မရှိ နိုင်လေ။ ထို့အတူပင် တစ်ခုသောဝီထိ တစ်ခုသောဇော၌ အကျုံးဝင်သော အာရုံဖြစ်သော ဉာဏ်သည်လည်း မရှိနိုင် လေ။ ထိုအရာ၌ အနာဂတ် အာရုံအားလုံး၌ပင် ဖြစ်သောဉာဏ်ကို အလိုရှိကြကုန်သော အန္တကရိုဏ်းဝင် ပရဝါဒီ ဆရာတို့၏ ထိုဝါဒကို ဖယ်ဖျက်ရန် ဤအနာဂတ်ဉာဏ်ကထာကို ဟောတော်မူသည်။
- ၂။ တည်ရာအကြောင်းစသော အကြောင်း ၁၀-မျိုးသည် အထူးမရှိ ပရိယာယ်တူ ဖြစ်သည်။
- ၃။ အခြားမဲ့၌ ဖြစ်သော စိတ်ကို ထိုတည်ရာစသော အခြင်းအရာတို့ဖြင့် သိခြင်းငှါ မတတ်ကောင်းသောကြောင့် ပရဝါ ဒီက ပဋိက္ခေပပြုလျက် ဖြေသည်။
- ၄။ ထိုသုတ်သည် အနာဂတ်အာရုံ အားလုံး၌ ဖြစ်သောဉာဏ်ကို မပြီးစေနိုင်သောကြောင့် ထုတ်ဆောင်သော်လည်း ထုတ်ဆောင်သည် မမည်နိုင်ပေ။

ကထာဝတ္ထုပါဠိတော်

=== ၅ - ပဉ္စမဝဂ် ===

(၅၁) ၉ - ပဋုပ္ပန္နကထာ°

၄၄၁။ သကဝါဒီ။ ။ ပစ္စုပ္ပန်တရား၌ (သိသော) ဉာဏ်သည် ရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ငါ့အား ရှိပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ ထိုဉာဏ်ဖြင့် ထိုဉာဏ်ကို သိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။^၁

သကဝါဒီ။ ။ ထိုဉာဏ်ဖြင့် ထိုဉာဏ်ကို သိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ သိပါ၏။^၂

သကဝါဒီ။ ။ ထိုဉာဏ်ဖြင့် ထိုဉာဏ်ကို ဉာဏ်ဟူ၍ သိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ ထိုဉာဏ်ဖြင့် ထိုဉာဏ်ကို ဉာဏ်ဟူ၍ သိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ သိပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ ထိုဉာဏ်သည် ထိုဉာဏ်၏ အာရုံ ဖြစ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ ထိုဉာဏ်သည် ထိုဉာဏ်၏ အာရုံ ဖြစ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ဖြစ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ ထိုဖဿဖြင့် ထိုဖဿကို တွေ့ထိပါသလော။ ထိုဝေဒနာဖြင့် ထိုဝေဒနာကို ခံစားပါသလော။ ထိုသညာဖြင့် ထိုသညာကို မှတ်သားပါသလော။ ထိုစေတနာဖြင့် ထိုစေတနာကို စေ့ဆော်ပါသလော။ ထိုစိတ်ဖြင့် ထိုစိတ်ကို သိပါသလော။ ထိုဝိတက်ဖြင့် ထိုဝိတက်ကို ကြံစည်ပါသလော။ ထိုဝိစာရဖြင့် ထိုဝိစာရကို သုံးသပ်ပါသလော။ ထိုပီတိဖြင့် ထိုပီတိကို နှစ်သက်ပါသလော။ ထိုသတိဖြင့် ထိုသတိကို အောက်မေ့ပါသလော။ ထိုပညာဖြင့် ထိုပညာကို သိပါသလော။ ထိုသန်လျက်ဖြင့် ထိုသန်လျက်ကို ဖြတ်ပါသလော။ ထိုပုဆိန်ဖြင့် ထိုပုဆိန်ကို ပေါက်ပါသလော။ ထိုဓားမဖြင့် ထိုဓားမကို ခုတ်ပါသလော။ ထိုပဲခွပ်ဖြင့် ထိုပဲခွပ်ကို ရွှေ့ပါသလော။ ထိုအပ်ဖြင့် ထိုအပ်ကို ချုပ်ပါသလော။ ထိုလက်ချောင်းဖျားဖြင့် ထိုလက်ချောင်းဖျားကို သုံးသပ်ပါသလော။ ထိုနှာခေါင်းဖျားဖြင့် ထိုနှာခေါင်းဖျားကို သုံးသပ်ပါသလော။ ထိုဦးထိပ်ဖြင့် ထိုဦးထိပ်ကို သုံးသပ်ပါသလော။ ထိုကျင်ကြီးဖြင့် ထိုကျင်ကြီးကို ဆေးကြောပါသလော။ ထိုကျင်ငယ်ဖြင့် ထိုကျင်ငယ်ကို ဆေးကြောပါသလော။ ထိုတံတွေးဖြင့် ထိုတံတွေးကို ဆေးကြောပါသလော။ ထိုပြည်ဖြင့် ထိုပြည်ကို ဆေးကြောပါသလော။ ထိုသွေးဖြင့် ထိုသွေးကို ဆေးကြောပါသလော။^၃

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

၄၄၂။ ပရဝါဒီ။ ။ ပစ္စုပ္ပန်တရား၌ (သိသော) ဉာဏ်သည် ရှိသည်ဟု မဆိုသင့်ပါသလော။^၄

သကဝါဒီ။ ။ ဪ မဆိုသင့်ပါ။

ပရဝါဒီ။ ။ သင်္ခါရအားလုံးကို မမြဲသောအားဖြင့် ရှုမြင်အပ်သည် ရှိသော် ထိုဉာဏ်သည်လည်း မမြဲသောအားဖြင့် ရှုမြင်အပ်ပြီးသည် မဟုတ်ပါလော။

သကဝါဒီ။ ။ သြော် ဟုတ်ပါ၏?။

ပရဝါဒီ။ ။ အရှင်သကဝါဒီ သင်္ခါရအားလုံးတို့ကို မမြဲသောအားဖြင့် ရှုမြင်အပ်သည် ဖြစ်၍ ထိုဉာဏ်သည်လည်း မမြဲသောအားဖြင့် ရှုမြင်အပ်ပြီး ဖြစ်ခဲ့ပါမူ ထိုအကြောင်းကြောင့် ပစ္စုပ္ပန်တရား၌ (သိသော) ဉာဏ်သည် ရှိ၏ဟု ဆိုသင့်၏။

ပဋုပ္ပန္နကထာ ပြီး၏။

- ၁။ “အလုံးစုံသော တေဘူမကသင်္ခါရတရားတို့ကို အနိစ္စအားဖြင့် မြင်ကုန်သည်ရှိသော် ထိုဉာဏ်သည်လည်း အနိစ္စအားဖြင့် မြင်အပ်သည် မည်၏” ဟူသော စကားကို အမှီပြု၍ သာမညအားဖြင့် ပစ္စုပ္ပန်အာရုံ အားလုံး၌ ဖြစ်သော ဉာဏ်သည် ရှိ၏ဟု အယူရှိသူ အန္ဓကဝိုဏ်းဝင် ပရဝါဒီဆရာတို့၏ အယူကို တားမြစ်ရန် ဤပဋုပ္ပန္နကထာကို ဟောတော်မူသည်။
- ၂။ သာမညအားဖြင့် ပစ္စုပ္ပန်တရား၌ ဉာဏ်သည် ရှိနိုင်ခဲ့ပါမူ ခဏပစ္စုပ္ပန်တရား၌လည်း ထိုဉာဏ်သည် ဖြစ်ခဲ့ရာ၏။ ထိုသို့ ဖြစ်ခဲ့သော် ဉာဏ်နှစ်ပါးတို့၏ တစ်ပြိုင်နက် မရှိသောကြောင့် ထိုဉာဏ်ဖြင့်ပင် ထိုဉာဏ်ကို သိနိုင်ရာ၏ဟု စောဒနာလို၍ ဤပုစ္ဆာကို ဟောသည်။
- ၃။ ထိုသို့ သိရန် မတတ်ကောင်းသောကြောင့် ပရဝါဒီက ပဋိက္ခေပပြုလျက် ဖြေသည်။
- ၄။ သန္တတိပစ္စုပ္ပန်ကို ရည်ရွယ်လျက် ပရဝါဒီက ဝန်ခံသည်။
- ၅။ အမြွက်ထောင်ခွင့်ကို တားမြစ်လို၍ မေးသည်။
- ၆။ မိမိအယူကို တည်မြဲစေလိုသောကြောင့် ပရဝါဒီက မေးသည်။
- ၇။ နယအားဖြင့် ထိုဉာဏ်သည် မြင်အပ်သည် မည်ပါ၏။ အာရုံပြုသောအားဖြင့် မြင်အပ်သည် မမည်ပါဟူသော အဓိပ္ပာယ်ဖြင့် သကဝါဒီက ဝန်ခံသည်။ ထို့ကြောင့် ပရဝါဒီ၏ ဝါဒသည် တည်စေသည် မမည်ပါလော။

ကထာဝတ္ထုပါဠိတော်

=== ၅ - ပဉ္စမဝဂ် ===

(၅၂) ၁၀ - ဖလဉာဏကထာ°

၄၄၃။ သကဝါဒီ။ ။ သာဝကအား ဖိုလ်၌ (သိသော) ဉာဏ်သည် ရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ခြေရံ ရှိပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ သာဝကသည် ဖိုလ်၏ ပြုဖွယ်ကိစ္စကို ပညတ်နိုင်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ သာဝကအား ဖိုလ်၌ (သိသော) ဉာဏ်သည် ရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ခြေရံ ရှိပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ သာဝကအား ဖိုလ်၏ တိုးတက်ခြင်း ဆုတ်ယုတ်ခြင်းသည် လည်းကောင်း၊ ဣန္ဒြေတို့၏ တိုးတက်ခြင်း ဆုတ်ယုတ်ခြင်းသည် လည်းကောင်း၊ ပုဂ္ဂိုလ်၏ တိုးတက်ခြင်း ဆုတ်ယုတ်ခြင်းသည် လည်းကောင်း ရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ သာဝကအား ဖိုလ်၌ (သိသော) ဉာဏ်သည် ရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ခြေရံ ရှိပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ သာဝကအား ခန္ဓာဟူ၍ ပညတ်ခြင်း အာယတနဟူ၍ ပညတ်ခြင်း ဓာတ်ဟူ၍ ပညတ်ခြင်း သစ္စာဟူ၍ ပညတ်ခြင်း ဣန္ဒြေဟူ၍ ပညတ်ခြင်း ပုဂ္ဂိုလ်ဟူ၍ ပညတ်ခြင်းသည် ရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ သာဝကအား ဖိုလ်၌ (သိသော) ဉာဏ်သည် ရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ခြေရံ ရှိပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ သာဝကသည် မာရ်ငါးပါးကို အောင်နိုင်သလော၊ လူနတ်တို့၏ ဆရာဖြစ်သလော၊ မဖောက်မပြန် ကိုယ်တိုင်အလုံးစုံသော ဥေယျမေဓိတို့ကို သိသလော၊ အလုံးစုံကို သိသလော၊ အလုံးစုံကို မြင်သလော၊ တရားကြောင့် လူနတ်တို့၏ အရှင်သခင်လော၊ တရားကြောင့် လူနတ်တို့၏ ကိုးကွယ်ရာလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ သာဝကအား ဖိုလ်၌ (သိသော) ဉာဏ်သည် ရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ခြေရံ ရှိပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ သာဝကသည် မဖြစ်သေးသော မဂ်ကို ဖြစ်စေနိုင်သူ၊ မဖြစ်ပေါ်လာသေးသော မဂ်ကို ဖြစ်ပေါ်လာစေသူ၊ မဟောအပ်သေးသော မဂ်ကို ဟောပြောသူ၊ မဂ်ကို သိသူ၊ မဂ်ကို နားလည်သူ၊ မဂ်၌ ကျွမ်းကျင်သူ ဖြစ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

၄၄၄။ ပရဝါဒီ။ ။ သာဝကအား ဖိုလ်၌ (သိသော) ဉာဏ်သည် ရှိ၏ဟု မဆိုသင့်ပါသလော။

သကဝါဒီ။ ။ ဪ မဆိုသင့်ပါ။

ပရဝါဒီ။ ။ သာဝကသည် ဉာဏ်မရှိသူ ဖြစ်ပါသလော။

သကဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

ပရဝါဒီ။ ။ ထို့ကြောင့်ပင် သာဝကအား ဖိုလ်၌ (သိသော) ဉာဏ်သည် ရှိ၏။ပ။

ဖလဉာဏကထာ ပြီး၏။

မဟာပဏ္ဍာသက ပြီး၏။

၁။ “ဘုရားရှင်တို့သည် လည်းကောင်း၊ သာဝကတို့သည် လည်းကောင်း၊ သတ္တဝါတို့အား အရိယာဖိုလ်သို့ ရောက်ခြင်းငှါ တရားဟောကြကုန်၏။ ဤသို့ တူသည်၏ အဖြစ်အားဖြင့် ဘုရားရှင်တို့အား ထိုထိုသတ္တဝါတို့ ရောက်အပ်သော ဖလဉာဏ် ရှိသကဲ့သို့ တပည့်သာဝကတို့အားလည်း ထိုသတ္တဝါတို့ ရောက်အပ်သော ဖလဉာဏ် ရှိ၏” ဟု အယူ ရှိကုန်သော အန္ဓကဝိုဏ်းဝင် ပရဝါဒီဆရာတို့၏ ဝါဒကို တားမြစ်ရန် ဤဖလဉာဏကထာကို ဟောတော်မူသည်။

ကထာဝတ္ထုပါဠိတော်

=== ၆ - ဆဋ္ဌဝဂ် ===

(၅၃) ၁ - နိယာမကထာ°

၄၄၅။ သကဝါဒီ။ ။ နိယာမ (မဂ်) သည် အသင်္ခတလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဩော် ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ ထိုနိယာမ (မဂ်) သည် ငြိမ်းအေးရာ ပုန်းအောင်းရာ မှီခိုရာ ကိုးကွယ်ရာ လဲလျောင်းရာ မရွေ့မလျောရာ မသေရာ ဖြစ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ နိယာမ (မဂ်) သည် အသင်္ခတလော၊ နိဗ္ဗာန်သည် အသင်္ခတလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဩော် ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ အသင်္ခတတို့သည် နှစ်ပါးတို့လော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ အသင်္ခတတို့သည် နှစ်ပါးတို့လော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဩော် ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ ပုန်းအောင်းရာတို့သည် နှစ်ပါးတို့လော၊ မှီခိုရာတို့သည် နှစ်ပါးတို့လော၊ ကိုးကွယ်ရာ တို့သည် နှစ်ပါးတို့လော၊ လဲလျောင်းရာတို့သည် နှစ်ပါးတို့လော၊ မရွေ့မလျောရာတို့သည် နှစ်ပါးတို့လော၊ မသေရာတို့သည် နှစ်ပါးတို့လော၊ နိဗ္ဗာန်တို့သည် နှစ်ပါးတို့လော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ နိဗ္ဗာန်တို့သည် နှစ်ပါးတို့လော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဩော် ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ နှစ်ပါးသော နိဗ္ဗာန်တို့၏ မြင့်ကုန်နိမ့်ကုန်သည်၏ အဖြစ်သည် လည်းကောင်း၊ ယုတ်ကုန် မြတ်ကုန်သည်၏ အဖြစ်သည် လည်းကောင်း၊ သာလွန်ခြင်း ယုတ်ညံ့ခြင်းသည် လည်းကောင်း၊ အပိုင်းအခြားသည် လည်းကောင်း၊ အကွဲအပြားသည် လည်းကောင်း၊ အရေးအကြောင်းသည် လည်းကောင်း၊ အကြားသည် လည်းကောင်း ရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ နိယာမ (မဂ်) သည် အသင်္ခတလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဩော် ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ နိယာမ (မဂ်) သို့ ရောက်ကုန် ရကုန် ဥပါဒ်စေကုန် ကောင်းစွာ ဥပါဒ်စေကုန် ပေါ်ပေါက်စေကုန် ကောင်းစွာ ပေါ်ပေါက်စေကုန် ဖြစ်ပေါ်စေကုန် ကောင်းစွာ ဖြစ်ပေါ်စေကုန် ဖြစ်စေကုန် ကောင်းစွာ ဖြစ်စေကုန်သော အချို့သူတို့သည် ရှိပါကုန်သလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဩော် ရှိပါကုန်၏။

သကဝါဒီ။ ။ အချို့သူတို့သည် အသင်္ခတတို့ ရောက်ကုန် ရကုန် ဥပါဒ်ဖြစ်စေကုန် ကောင်းစွာ ဥပါဒ်စေကုန် ပေါ်ပေါက်စေကုန် ကောင်းစွာ ပေါ်ပေါက်စေကုန် ဖြစ်ပေါ်စေကုန် ကောင်းစွာ ဖြစ်ပေါ်စေကုန် ဖြစ်စေကုန် ကောင်းစွာ ဖြစ်စေကုန်သော အချို့သူတို့သည် ရှိပါကုန်သလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။
၄၄၆။သကဝါဒီ။ ။ နိယာမ (မဂ်) သည် အသင်္ခတလော။
ပရဝါဒီ။ ။ ဩဝရံ ဟုတ်ပါ၏။
သကဝါဒီ။ ။ မဂ်သည် သင်္ခတလော။
ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။^၂
သကဝါဒီ။ ။ မဂ်သည် သင်္ခတလော။
ပရဝါဒီ။ ။ ဩဝရံ ဟုတ်ပါ၏။
သကဝါဒီ။ ။ နိယာမ (မဂ်) သည် အသင်္ခတလော။
ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။^၃
သကဝါဒီ။ ။ သောတာပတ္တိနိယာမ (မဂ်) သည် အသင်္ခတလော။
ပရဝါဒီ။ ။ ဩဝရံ ဟုတ်ပါ၏။
သကဝါဒီ။ ။ သောတာပတ္တိမဂ်သည် အသင်္ခတလော။
ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။
သကဝါဒီ။ ။ သောတာပတ္တိမဂ်သည် သင်္ခတလော။
ပရဝါဒီ။ ။ ဩဝရံ ဟုတ်ပါ၏။
သကဝါဒီ။ ။ သောတာပတ္တိနိယာမ (မဂ်) သည် သင်္ခတလော။
ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။
သကဝါဒီ။ ။ သကဒါဂါမိနိယာမ (မဂ်) သည်။ပ။ အနာဂါမိနိယာမ (မဂ်) သည်။ပ။ အရဟတ္တ
နိယာမ (မဂ်) သည် အသင်္ခတလော။
ပရဝါဒီ။ ။ ဩဝရံ ဟုတ်ပါ၏။
သကဝါဒီ။ ။ အရဟတ္တမဂ်သည် အသင်္ခတလော။
ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။
သကဝါဒီ။ ။ အရဟတ္တမဂ်သည် သင်္ခတလော။
ပရဝါဒီ။ ။ ဩဝရံ ဟုတ်ပါ၏။
သကဝါဒီ။ ။ အရဟတ္တနိယာမ (မဂ်) သည် သင်္ခတလော။
ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။
သကဝါဒီ။ ။ သောတာပတ္တိနိယာမ (မဂ်) သည် အသင်္ခတလော။ပ။ အရဟတ္တနိယာမ (မဂ်) သည်
အသင်္ခတလော။ နိဗ္ဗာန်သည် အသင်္ခတလော။
ပရဝါဒီ။ ။ ဩဝရံ ဟုတ်ပါ၏။
သကဝါဒီ။ ။ အသင်္ခတတို့သည် ငါးပါးတို့လော^၄။
ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။
သကဝါဒီ။ ။ အသင်္ခတတို့သည် ငါးပါးတို့လော။
ပရဝါဒီ။ ။ ဩဝရံ ဟုတ်ပါ၏။^၅
သကဝါဒီ။ ။ ပုန်းအောင်းရာတို့သည် ငါးပါးတို့လော။ပ။ အကြားသည် လည်းကောင်း ရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ နိယာမ (မဂ်) သည် အသင်္ခတလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ (ဖောက်ပြန်သောအားဖြင့် စုတိ၏ အခြားမဲ့၌ အကျိုးပေးမြဲ ဖြစ်သော) မိစ္ဆတ္တ နိယာမ သည် အသင်္ခတလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ ဖောက်ပြန်သောအားဖြင့် စုတိ၏ အခြားမဲ့၌ အကျိုးပေးမြဲသော မိစ္ဆတ္တနိယာမသည် အသင်္ခတလော။^၆

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ မဖောက်ပြန်သောအားဖြင့် မိမိ၏ အခြားမဲ့၌ အကျိုးပေးမြဲသော သမ္မတ္တနိယာမမဂ် သည် သင်္ခတလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

၄၄၇။ ပရဝါဒီ။ ။ နိယာမ (မဂ်) သည် အသင်္ခတတည်းဟူ၍ မဆိုသင့်ပါသလော။

သကဝါဒီ။ ။ ဪ မဆိုသင့်ပါ။

ပရဝါဒီ။ ။ နိယာမ (မဂ်) သည် ဖြစ်ပြီး၍ ချုပ်လတ်သော် အနိယတ ဖြစ်သလော။

သကဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

ပရဝါဒီ။ ။ ထို့ကြောင့်ပင် နိယာမ (မဂ်) သည် အသင်္ခတတည်း။

ပရဝါဒီ။ ။ ဖောက်ပြန်သောအားဖြင့် စုတိ၏ အခြားမဲ့၌ အကျိုးပေးမြဲသော မိစ္ဆတ္တနိယာမသည် ဖြစ်ပြီး၍ ချုပ်လတ်သော် အနိယတ ဖြစ်သလော။

သကဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

ပရဝါဒီ။ ။ ထို့ကြောင့်ပင် ဖောက်ပြန်သောအားဖြင့် စုတိ၏ အခြားမဲ့၌ အကျိုးပေးမြဲ ဖြစ်သော မိစ္ဆတ္တနိယာမသည် အသင်္ခတတရားတည်း။

နိယာမကထာ ပြီး၏။

၁။ ဘဗော နိယာမံ ဩက္ကမိတုံ ကုသလေသု ဓမ္မေသု သမ္မတ္တံ-ဟု ဟောတော်မူသောကြောင့် အရိယာမဂ်ကို နိယာမဟု ဆိုအပ်၏။ နိယာမ မည်သော အရိယာမဂ်သည် ဖြစ်ပေါ်ပြီး၍ ချုပ်ပျောက်သွားပါသော်လည်း ပုဂ္ဂိုလ်သည် အနိယ တ မည်သည် မဖြစ်နိုင်၊ ထို့ကြောင့် ထိုအရိယာမဂ်သည် မြဲသောအနက်ကြောင့် အသင်္ခတ မည်၏ဟု အယူရှိသူ အန္တကဝိဇ္ဇာဝင် ပရဝါဒီတို့၏ အယူကို တားမြစ်ရန် ဤနိယာမကထာကို ဟောတော်မူသည်။

၂။ ဖြစ်ခြင်းချုပ်ခြင်း ရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့် ပရဝါဒီက ပဋိက္ခေပပြု၍ ဖြေသည်။

၃။ မဂ်သည် ချုပ်ပြီးဖြစ်သော်လည်း နိယာမ ရှိသည့်အဖြစ်ကို ရည်ရွယ်၍ ပရဝါဒီက ပဋိက္ခေပပြု၍ ဖြေသည်။

၄။ အသင်္ခတငါးပါးဟု လာသော အရာ မရှိသောကြောင့် ပရဝါဒီက ပဋိက္ခေပပြု၍ ဖြေသည်။

၅။ တစ်ဖန် နောက်ထပ်မေးမြန်းလတ်သော် သမ္မတ္တနိယာမလေးပါးတို့ကို နိယာမဟု ဟောသောကြောင့် လည်းကောင်း၊ နိဗ္ဗာန်၏လည်း အသင်္ခတမည်သောကြောင့်လည်းကောင်း ပရဝါဒီက ဝန်ခံပြန်သည်။

၆။ နိယာမသဒ္ဒါသာမညဖြင့် အသင်္ခတအဖြစ်၏ ယုတ္တိမရှိသည်ကို ပြလို၍ မေးသည်။

ကထာဝတ္ထုပြုငြိတော်

=== ၆ - ဆဋ္ဌဝဂ် ===

(၅၄) ၂ - ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒကထာ°

၄၄၈။ သကဝါဒီ။ ။ ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်သည် အသင်္ခတလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ (ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်သည်) ငြိမ်းအေးရာ ပုန်းအောင်ရာ မှီခိုရာ ကိုးကွယ်ရာ လဲလျောင်းရာ မရွေ့လျောရာ မသေရာ ဖြစ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်သည် အသင်္ခတလော၊ နိဗ္ဗာန်သည် အသင်္ခတလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ အသင်္ခတတို့သည် နှစ်ပါးတို့လော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ အသင်္ခတတို့သည် နှစ်ပါးတို့လော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ ပုန်းအောင်းရာတို့သည် နှစ်ပါးတို့လော၊ မှီခိုရာတို့သည် နှစ်ပါးတို့လော၊ ကိုးကွယ်ရာ တို့သည် နှစ်ပါးတို့လော၊ လဲလျောင်းရာတို့သည် နှစ်ပါးတို့လော၊ မရွေ့လျောရာတို့သည် နှစ်ပါးတို့လော၊ မသေရာတို့သည် နှစ်ပါးတို့လော၊ နိဗ္ဗာန်တို့သည် နှစ်ပါးတို့လော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ နိဗ္ဗာန်တို့သည် နှစ်ပါးတို့လော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ နှစ်ပါးသော နိဗ္ဗာန်တို့၏ မြင့်ကုန် နိမ့်ကုန်သည်၏ အဖြစ်သည် လည်းကောင်း၊ ယုတ်သည် မြတ်သည်၏ အဖြစ်သည် လည်းကောင်း၊ သာလွန်ခြင်း ယုတ်ညံ့ခြင်းသည် လည်းကောင်း၊ အပိုင်းအခြားသည် လည်းကောင်း၊ အကွဲအပြားသည် လည်းကောင်း၊ အရေးအကြောင်းသည် လည်းကောင်း၊ အကြားသည် လည်းကောင်း ရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

၄၄၉။ သကဝါဒီ။ ။ ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်သည် အသင်္ခတလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ အဝိဇ္ဇာသည် အသင်္ခတလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ အဝိဇ္ဇာသည် သင်္ခတလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ ဇာတိဟူသော အကြောင်းကြောင့် (ဖြစ်သော) ဇရာမရဏသည် သင်္ခတလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်သည် သင်္ခတလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

၄၅၀။ ပရဝါဒီ။ ။ ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်သည် အသင်္ခတဟူ၍ မဆိုသင့်ပါသလော။

သကဝါဒီ။ ။ ဪ မဆိုသင့်ပါ။

ပရဝါဒီ။ ။ “ရဟန်းတို့ ဇာတိဟူသော အကြောင်းကြောင့် ဇရာမရဏသည် ဖြစ်၏။ (အကြင် ဓာတ် သဘောသည်) မြတ်စွာဘုရားတို့ ပွင့်တော်မူခြင်းကြောင့်သော် လည်းကောင်း၊ မြတ်စွာဘုရားတို့ ပွင့်တော် မမူခြင်းကြောင့်သော် လည်းကောင်း တည်ရှိသည်သာ (ဖြစ်၏)။ ထိုဓာတ်သဘောသည် တရားတို့၏ တည်သည်၏အဖြစ် တရားတို့၏ မြဲသည်၏အဖြစ် ဤအကျိုးတရားတို့၏ အကြောင်းတရား၏ အဖြစ်ပေ တည်း။ ထိုဓာတ်သဘောကို မြတ်စွာဘုရားသည် ကောင်းစွာ သိတော်မူ၏။ ထိုးထွင်း၍ သိတော်မူ၏။ ကောင်းစွာ သိပြီး၍ ထိုးထွင်းသိပြီး၍ ဟောကြားတော်မူ၏။ ဟောပြောတော်မူ၏။ ပညတ်တော်မူ၏။ ထား တော်မူ၏။ ဖွင့်ပြတော်မူ၏။ ဝေဖန်တော်မူ၏။ ပေါ်လွင်အောင် ပြုတော်မူ၏။ ကြည့်ရှုကြကုန်လော့ဟူ၍ လည်း မိန့်တော်မူ၏။

ရဟန်းတို့ ဇာတိဟူသော အကြောင်းကြောင့် ဇရာမရဏသည် ဖြစ်၏။ ရဟန်းတို့ ဘဝဟူသော အကြောင်းကြောင့် ဇာတိသည် ဖြစ်၏။ပ။ ရဟန်းတို့ အဝိဇ္ဇာဟူသော အကြောင်းကြောင့် သင်္ခါရတို့သည် ဖြစ်ကုန်၏။ (အကြင် ဓာတ်သဘောသည်) မြတ်စွာဘုရားတို့၏ ပွင့်တော်မူခြင်းကြောင့်သော် လည်း ကောင်း၊ မြတ်စွာဘုရားတို့ မပွင့်တော်မူခြင်းကြောင့်သော် လည်းကောင်း တည်ရှိသည်သာ ဖြစ်၏။ ထိုဓာတ်သဘောသည်။ပ။ ကြည့်ရှုကြကုန်လော့ဟူ၍လည်း မိန့်တော်မူ၏။ ရဟန်းတို့ အဝိဇ္ဇာဟူသော အကြောင်းကြောင့် သင်္ခါရတို့သည် ဖြစ်ကုန်၏။ ရဟန်းတို့ ဤသို့လျှင် ထိုအကြောင်းကြောင့် အကျိုး ဖြစ်ရာ၌ မှန်ကန်သည်၏အဖြစ် မချွတ်ယွင်းသည်၏အဖြစ် တစ်မျိုးတခြား မဟုတ်သည်၏ အဖြစ် ဤအကျိုးတရားတို့၏ အကြောင်းတရား၏ အဖြစ်ကို ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်ဟူ၍ ဆိုအပ်၏” ဟု မြတ်စွာဘုရား ဟောအပ်သော သုတ္တန် (ပါဠိ) ရှိသည်သာ မဟုတ်ပါလော။

သကဝါဒီ။ ။ ဪ ရှိပါ၏။

ပရဝါဒီ။ ။ ထို့ကြောင့်ပင် ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်သည် အသင်္ခတတည်း။

၄၅၁။ သကဝါဒီ။ ။ အဝိဇ္ဇာဟူသော အကြောင်းကြောင့် သင်္ခါရတို့ ဖြစ်ကုန်၏ဟူသော ထိုစကား၌ အကြင် တရားတို့၏ တည်သည်၏အဖြစ် မြဲသည်၏ အဖြစ်သည် အသင်္ခတလော၊ နိဗ္ဗာန်သည် အသင်္ခ တလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ အသင်္ခတတို့သည် နှစ်ပါးတို့လော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ အသင်္ခတတို့သည် နှစ်ပါးတို့လော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ ပုန်းအောင်းရာတို့သည် နှစ်ပါးတို့လော။ပ။ အကြားသည် လည်းကောင်း ရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ အဝိဇ္ဇာဟူသော အကြောင်းကြောင့် သင်္ခါရတို့သည် ဖြစ်ကုန်၏ ဟူသော ထိုစကား၌ တရားတို့၏ တည်တံ့သည်၏ အဖြစ် မြဲသည်၏ အဖြစ်သည် အသင်္ခတလော၊ သင်္ခါရဟူသော အကြောင်းကြောင့် ဝိညာဏ်သည် ဖြစ်၏ဟူသော ထိုစကား၌ တရားတို့၏ တည်တံ့သည်၏ အဖြစ် မြဲသည်၏ အဖြစ်သည် အသင်္ခတလော၊ နိဗ္ဗာန်သည် အသင်္ခတလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ အသင်္ခတတို့သည် သုံးပါးတို့လော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ အသင်္ခတတို့သည် သုံးပါးတို့လော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ ပုန်းအောင်းရာတို့သည် သုံးပါးတို့လော။ပ။ အကြားသည် လည်းကောင်း ရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ အဝိဇ္ဇာဟူသော အကြောင်းကြောင့် သင်္ခါရတို့သည် ဖြစ်ကုန်၏ဟူသော ထိုစကား၌ တရားတို့၏ တည်သည်၏ အဖြစ် မြဲသည်၏ အဖြစ်သည် အသင်္ခတလော၊ သင်္ခါရဟူသော အကြောင်းကြောင့် ဝိညာဏ်သည် ဖြစ်၏ဟူသော ထိုစကား၌ တရားတို့၏ တည်သည်၏အဖြစ် မြဲသည်၏ အဖြစ်သည် အသင်္ခတလော။ပ။ ဇာတိဟူသော အကြောင်းကြောင့် ဇရာမရဏသည် ဖြစ်၏ဟူသော ထိုစကား၌ တရားတို့၏ တည်သည်၏ အဖြစ် မြဲသည်၏ အဖြစ်သည် အသင်္ခတလော၊ နိဗ္ဗာန်သည် အသင်္ခတလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ အသင်္ခတတို့သည် တစ်ဆယ့်နှစ်ပါးတို့လော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ အသင်္ခတတို့သည် တစ်ဆယ့်နှစ်ပါးတို့လော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ပုန်းအောင်းရာတို့သည် တစ်ဆယ့်နှစ်ပါးတို့လော၊ မှီခိုရာတို့သည် တစ်ဆယ့်နှစ်ပါးတို့လော ။ပ။ အကြားသည် လည်းကောင်း ရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒကထာ ပြီး၏။

၁။ “ဥပ္ပါဒါ ဝါ တထာဂတာနံ အနုပ္ပါဒါ ဝါ တထာဂတာနံ ဌိတာဝ သာ ဓာတု ဓမ္မဋ္ဌိတတာ ဓမ္မနိယာမတာ ဣဒပစ္စယတာ အယံ ဝုစ္စတိ ဘိက္ခဝေ ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒေါ” အစရှိသော စကားကို နိဒါနဝဂ္ဂသံယုတ်၌ ဟောတော်မူသောကြောင့် ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်သည် အသင်္ခတဟု အယူရှိသူ ပုဗ္ဗသေလိယနှင့် မဟိသာသကဂိုဏ်းဝင် ပရဝါဒီဆရာတို့၏ အယူကို တားမြစ်လို၍ ဤပဋိစ္စသမုပ္ပါဒကထာကို ဟောသည်။

ကထာဝတ္ထုပါဠိတော်

=== ၆ - ဆဋ္ဌဝဂ် ===

(၅၅) ၃ - သစ္စကထာ°

၄၅၂။ သကဝါဒီ။ ။ သစ္စာလေးပါးတို့သည် အသင်္ခတတို့လော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဩော် ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ ပုန်းအောင်းရာတို့သည် လေးပါးတို့လော၊ မှီခိုရာတို့သည် လေးပါးတို့လော၊ ကိုးကွယ်ရာ တို့သည် လေးပါးတို့လော၊ လဲလျောင်းရာတို့သည် လေးပါးတို့လော၊ မရွေ့လျောရာတို့သည် လေးပါးတို့ လော၊ မသေရာတို့သည် လေးပါးတို့လော၊ နိဗ္ဗာန်တို့သည် လေးပါးတို့လော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ နိဗ္ဗာန်တို့သည် လေးပါးတို့လော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဩော် ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ နိဗ္ဗာန်လေးပါးတို့၏ မြင့်ကုန် နိမ့်ကုန်သည်၏ အဖြစ်သည် လည်းကောင်း၊ ယုတ်သည် မြတ်သည်၏ အဖြစ်သည် လည်းကောင်း၊ လွန်ကဲခြင်း ယုတ်လျော့ခြင်းသည် လည်းကောင်း၊ အပိုင်း အခြားသည် လည်းကောင်း၊ အကွဲအပြားသည် လည်းကောင်း၊ အရေးအကြောင်းသည် လည်းကောင်း ရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ ဒုက္ခသစ္စာသည် အသင်္ခတလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဩော် ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ ဒုက္ခသည် အသင်္ခတလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ ဒုက္ခသစ္စာသည် အသင်္ခတလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဩော် ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ ကာယိကဒုက္ခ စေတသိကဒုက္ခ သောက ပရိဒေဝ ဒုက္ခ ဒေါမနဿ ဥပါယာသတို့သည် အသင်္ခတတို့လော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ သမုဒယသစ္စာသည် အသင်္ခတလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဩော် ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ သမုဒယသည် အသင်္ခတလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ သမုဒယသစ္စာသည် အသင်္ခတလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဩော် ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ ကာမတဏှာ ဘဝတဏှာ ဝိဘဝတဏှာသည် အသင်္ခတလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ မဂ္ဂသစ္စာသည် အသင်္ခတလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဩဋ္ဌာန် ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ မဂ်သည် အသင်္ခတလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ မဂ္ဂသစ္စာသည် အသင်္ခတလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဩဋ္ဌာန် ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ သမ္မာဒိဋ္ဌိသည်။ပ။ သမ္မာသမာဓိသည် အသင်္ခတလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ ဒုက္ခသည် သင်္ခတလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဩဋ္ဌာန် ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ ဒုက္ခသစ္စာသည် သင်္ခတလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ ကာယိကဒုက္ခ စေတသိကဒုက္ခ သောက ပရိဒေဝ ဒုက္ခ ဒေါမနဿ ဥပါယာသတို့သည် သင်္ခတတို့လော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဩဋ္ဌာန် ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ ဒုက္ခသစ္စာသည် သင်္ခတလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ သမုဒယသည် သင်္ခတလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဩဋ္ဌာန် ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ သမုဒယသစ္စာသည် သင်္ခတလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ ကာမတဏှာ ဘဝတဏှာ ဝိဘဝတဏှာသည် သင်္ခတလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဩဋ္ဌာန် ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ သမုဒယသစ္စာသည် သင်္ခတလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ မဂ်သည် သင်္ခတလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဩဋ္ဌာန် ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ မဂ္ဂသစ္စာသည် သင်္ခတလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ သမ္မာဒိဋ္ဌိသည်။ပ။ သမ္မာသမာဓိသည် သင်္ခတလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဩဠာ ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ မဂ္ဂသစ္စာသည် သင်္ခတလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

၄၅၃။ သကဝါဒီ။ ။ နိရောဓသစ္စာသည် အသင်္ခတဖြစ်၍ နိရောဓသည် အသင်္ခတလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဩဠာ ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ ဒုက္ခသစ္စာသည် အသင်္ခတဖြစ်၍ ဒုက္ခသည် အသင်္ခတလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ နိရောဓသစ္စာသည် အသင်္ခတဖြစ်၍ နိရောဓသည် အသင်္ခတလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဩဠာ ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ သမုဒယသစ္စာသည် အသင်္ခတဖြစ်၍ သမုဒယသည် အသင်္ခတလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ နိရောဓသစ္စာသည် အသင်္ခတဖြစ်၍ နိရောဓသည် အသင်္ခတလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဩဠာ ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ မဂ္ဂသစ္စာသည် အသင်္ခတဖြစ်၍ မဂ်သည် အသင်္ခတလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ ဒုက္ခသစ္စာသည် အသင်္ခတဖြစ်ပါလျက် ဒုက္ခသည် သင်္ခတလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဩဠာ ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ နိရောဓသစ္စာသည် အသင်္ခတဖြစ်ပါလျက် နိရောဓသည် သင်္ခတလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ သမုဒယသစ္စာသည် အသင်္ခတဖြစ်ပါလျက် သမုဒယသည် သင်္ခတလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဩဠာ ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ နိရောဓသစ္စာသည် အသင်္ခတဖြစ်ပါလျက် နိရောဓသည် သင်္ခတလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ မဂ္ဂသစ္စာသည် အသင်္ခတဖြစ်ပါလျက် မဂ်သည် သင်္ခတလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဩဠာ ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ နိရောဓသစ္စာသည် အသင်္ခတဖြစ်ပါလျက် နိရောဓသည် သင်္ခတလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

၄၅၄။ ပရဝါဒီ။ ။ သစ္စာလေးပါးတို့သည် အသင်္ခတတို့ဟူ၍ မဆိုသင့်ပါသလော။

သကဝါဒီ။ ။ ဩဠာ မဆိုသင့်ပါ။

ပရဝါဒီ။ ။ “ရဟန်းတို့ ဤတရားလေးပါးတို့သည် မှန်ကုန်၏။ မချွတ်ယွင်းကုန်၊ တစ်မျိုးတစ်မည် မဖြစ်ကုန်။ အဘယ်လေးပါးတို့နည်း၊ ရဟန်းတို့ ဤတရားသည် ဆင်းရဲတည်း၊ ဤသို့လျှင် ဤဆင်းရဲခြင်း သည် မှန်၏။ ဤဆင်းရဲသည် မချွတ်ယွင်း၊ ဤဆင်းရဲသည် တစ်မျိုးတစ်မည် မဖြစ်။ပ။ ဤတရားကား ဆင်းရဲကြောင်းတည်း။ပ။ ဤတရားကား ဆင်းရဲချုပ်ရာတည်း။ပ။ ဤတရားကား ဆင်းရဲချုပ်ရာသို့ ရောက်ကြောင်း အကျင့်တည်း၊ ဤသို့လျှင် ဤဆင်းရဲချုပ်ရာသို့ ရောက်ကြောင်း အကျင့်သည် မှန်၏။ ဤဆင်းရဲချုပ်ရာသို့ ရောက်ကြောင်း အကျင့်သည် မချွတ်ယွင်း၊ ဤဆင်းရဲချုပ်ရာသို့ ရောက်ကြောင်း အကျင့်သည် တစ်မျိုးတခြား မဖြစ်။ ရဟန်းတို့ ဤတရားလေးပါးတို့သည် မှန်ကုန်၏။ မချွတ်ယွင်းကုန်၊ တစ်မျိုးတခြား မဖြစ်ကုန်” ဟူ၍ မြတ်စွာဘုရား ဟောအပ်သော သုတ္တန် (ပါဠိ) ရှိသည်သာ မဟုတ်ပါ လော။

သကဝါဒီ။ ။ ဪ သြော် ရှိပါ၏။

ပရဝါဒီ။ ။ ထို့ကြောင့် သစ္စာလေးပါးတို့ကား အသင်္ခတတို့တည်း။

သစ္စကထာ ပြီး၏။

၁။ စတ္တာရိမာနိ ဘိက္ခဝေ တထာနိ အဝိတထာနိ ဟူသော သုတ်ကို အမှီပြု၍ သစ္စာလေးပါး တို့သည် မြဲကုန်၏။ အသင်္ခတ ဖြစ်ကုန်၏ဟု အယူရှိသူ ပုဗ္ဗသေလိယဂိုဏ်းဝင်တို့ကို ရည်ရွယ်လျက် ဤသစ္စကထာကို ဟောတော် မူသည်။

၂။ ဒုက္ခသမုဒယမဂ္ဂတို့၌ ဝတ္ထုသစ္စာသည် သင်္ခတ၊ လက္ခဏသစ္စာသည် အသင်္ခတ၊ နိရောဓ၌ ဝတ္ထုသစ္စာ မရှိ၊ အသင်္ခတ သာ ဖြစ်၏ ဟူသော အလိုဖြင့် ဝန်ခံသည်။

၃။ မိမိအယူ၏ အစွမ်းဖြင့် လက္ခဏသစ္စာကို ရည်ရွယ်၍ ဝန်ခံသည်။

၄။ ဝတ္ထုသစ္စာကို ရည်ရွယ်၍ ပရဝါဒီက ပဋိပက္ခေပပြု၍ ဖြေသည်။

ကထာဝတ္ထုပါဠိတော်

=== ၆ - ဆဋ္ဌဝဂ် ===

(၅၆) ၄ - အာရုပ္ပကထာ°

၄၅၅။ သကဝါဒီ။ ။ အာကာသာနဉ္စာယတနတရားသည် အသင်္ခတလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ဪ ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ (အာကာသာနဉ္စာယတနသည်) နိဗ္ဗာန်လော၊ ပုန်းအောင်းရာ မှီခိုရာ ကိုးကွယ်ရာ
လဲလျောင်းရာ မရွေ့လျောရာ မသေရာ ဖြစ်သလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ အာကာသာနဉ္စာယတနတရားသည် အသင်္ခတလော၊ နိဗ္ဗာန်သည် အသင်္ခတလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ဪ ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ အသင်္ခတတို့သည် နှစ်ပါးတို့လော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ အသင်္ခတတို့သည် နှစ်ပါးတို့လော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ဪ ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ ပုန်းအောင်းရာတို့သည် နှစ်ပါးတို့လော။ပ။ အကြားသည် ရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ အာကာသာနဉ္စာယတနတရားသည် အသင်္ခတလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ဪ ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ အာကာသာနဉ္စာယတနတရားသည် ဖြစ်ရာ‘ဘဝ’ လော၊ လားရောက်ရာ‘ဂတိ’ လော၊
သတ္တဝါတို့ တည်နေရာ ‘သတ္တဝါသ’ လော၊ ကျင်လည်ရာ ‘သံသရာ’ လော၊ ခန္ဓာအဖို့အစု ‘ယောနိ’
လော၊ ဝိညာဏ်၏ တည်ရာ ‘ဝိညာဏဋ္ဌိတိ’ လော၊ အတ္တဘောကို ရခြင်းလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ဪ ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ အသင်္ခတသည် ဖြစ်ရာ ‘ဘဝ’ လော၊ လားရောက်ရာ ‘ဂတိ’ လော၊ သတ္တဝါတို့ တည်
နေရာ ‘သတ္တဝါသ’ လော၊ ကျင်လည်ရာ ‘သံသရာ’ လော၊ ခန္ဓာအဖို့အစု ‘ယောနိ’ လော၊ ဝိညာဏ်၏
တည်ရာ ‘ဝိညာဏဋ္ဌိတိ’ လော၊ အတ္တဘောကို ရခြင်းလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ အာကာသာနဉ္စာယတနဘုံသို့ ရောက်နိုင်သော ကံသည် ရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ဪ ရှိပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ အသင်္ခတသို့ ရောက်နိုင်သော ကံသည် ရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ အာကာသာနဉ္စာယတနဘုံသို့ ရောက်သော သတ္တဝါတို့သည် ရှိပါကုန်သလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ဪ ရှိပါကုန်၏။

သကဝါဒီ။ ။ အသင်္ခတသို့ ရောက်သော သတ္တဝါတို့သည် ရှိပါကုန်သလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ အာကာသာနဗ္ဗာယတနဘုံ၌ သတ္တဝါတို့သည် ဖြစ်ကုန်သလော၊ အိုကုန်သလော၊ သေကုန်သလော၊ ရွှေ့လျော့ကုန်သလော၊ ပဋိသန္ဓေ နေကုန်သလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ဪ ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ အသင်္ခတ၌ သတ္တဝါတို့သည် ဖြစ်ကုန်သလော၊ အိုကုန်သလော၊ သေကုန်သလော၊ ရွှေ့လျော့ကုန်သလော၊ ပဋိသန္ဓေ နေကုန်သလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ အာကာသာနဗ္ဗာယတနဘုံ၌ ဝေဒနာသည် သညာသည် သင်္ခါရတို့သည် ဝိညာဏ်သည် ရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ဪ ရှိပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ အသင်္ခတ၌ ဝေဒနာသည် သညာသည် သင်္ခါရတို့သည် ဝိညာဏ်သည် ရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ အာကာသာနဗ္ဗာယတနဘုံသည် စတုဝေါကာရဘဝလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ဪ ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ အသင်္ခတသည် စတုဝေါကာရဘဝလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

၄၅၆။ ပရဝါဒီ။ ။ အရူပဈာန်လေးပါးတို့ကို အသင်္ခတတို့ဟူ၍ မဆိုသင့်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ဪ မဆိုသင့်ပါ။

ပရဝါဒီ။ ။ “အရူပဈာန်လေးပါးတို့ကို မတုန်လှုပ်သော တရားတို့” ဟူ၍ မြတ်စွာဘုရား ဟောအပ်ကုန်သည် မဟုတ်ပါလော့။

သကဝါဒီ။ ။ ဪ ဪ ဟုတ်ပါ၏။

ပရဝါဒီ။ ။ အရှင်သကဝါဒီ အရူပဈာန်လေးပါးတို့ကို မတုန်လှုပ်သော တရားတို့ဟူ၍ မြတ်စွာဘုရား ဟောအပ်ခဲ့ပါကုန်မူ ထိုအကြောင်းကြောင့် အရူပဈာန်လေးပါးတို့သည် အသင်္ခတတို့တည်းဟူ၍ ဆိုသင့်၏။

အာရူပကထာ ပြီး၏။

၁။ စတ္တာရော အာရူပိ အာနေဗ္ဗာဟူသော စကားကို အမှီပြု၍ ထိုအရူပတရားအားလုံးတို့သည် အသင်္ခတတို့သာ တည်းဟု အယူရှိသူတို့ကို ရည်ရွယ်၍ ဤအာရူပကထာကို ဟောတော်မူသည်။

၂။ သာဝကသုတ်ကို အနက်ကို မသိဘဲ ဆောင်အပ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့် ဆောင်သော်လည်း မဆောင်သည်နှင့် တူတော့သည်သာတည်း။

ကထာဝတ္ထုပါဠိတော်

=== ၆ - ဆဋ္ဌဝဂ် ===

(၅၇) ၅ - နိရောဓသမာပတ္တိကထာ°

၄၅၇။သကဝါဒီ။ ။ နိရောဓသမာပတ်သည် အသင်္ခတလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဩော် ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ ထိုနိရောဓသမာပတ်သည် ငြိမ်းအေးရာ ပုန်းအောင်းရာ မှီခိုရာ ကိုးကွယ်ရာ လဲလျောင်းရာ မရွေ့လျောရာ မသေရာ ဖြစ်သလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ နိရောဓသမာပတ်သည် အသင်္ခတလော၊ နိဗ္ဗာန်သည် အသင်္ခတလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဩော် ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ အသင်္ခတတို့သည် နှစ်ပါးတို့လော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ အသင်္ခတတို့သည် နှစ်ပါးတို့လော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဩော် ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ ပုန်းအောင်းရာတို့သည် နှစ်ပါးတို့လော။ပ။ အကြားသည် လည်းကောင်း ရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ နိရောဓသမာပတ်သည် အသင်္ခတလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဩော် ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ စိတ်စေတသိက် စိတ္တဇရုပ်တို့၏ ချုပ်ငြိမ်းခြင်းသို့ ရောက်ကုန် ရကုန် ဥပါဒ်စေကုန် ကောင်းစွာ ဥပါဒ်စေကုန် ပေါ်ပေါက်စေကုန် ကောင်းစွာ ပေါ်ပေါက်စေကုန် ဖြစ်ပေါ်စေကုန် ကောင်းစွာ ဖြစ်ပေါ်စေကုန် ဖြစ်စေကုန် ကောင်းစွာ ဖြစ်စေကုန်သော အချို့သူတို့သည် ရှိပါကုန်သလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဩော် ရှိပါကုန်၏။

သကဝါဒီ။ ။ အသင်္ခတသို့ ရောက်ကုန် ရကုန် ဥပါဒ်စေကုန် ကောင်းစွာ ဥပါဒ်စေကုန် ပေါ်ပေါက်စေကုန် ကောင်းစွာ ပေါ်ပေါက်စေကုန် ဖြစ်ပေါ်စေကုန် ကောင်းစွာ ဖြစ်ပေါ်စေကုန် ဖြစ်စေကုန် ကောင်းစွာ ဖြစ်စေကုန်သော အချို့သူတို့သည် ရှိပါကုန်သလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

၄၅၈။သကဝါဒီ။ ။ ချုပ်ငြိမ်းခြင်း (နိရောဓ)ကြောင့် ဖြူစင်ခြင်း (နိရောဓမှ) ထခြင်းသည် ထင်ရှားပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဩော် ထင်ရှားပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ အသင်္ခတကြောင့် ဖြူစင်ခြင်း (အသင်္ခတမှ) ထခြင်းသည် ထင်ရှားပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။^၂

သကဝါဒီ။ ။ နိရောဓသမာပတ် ဝင်စားသူအား ဝစီသင်္ခါရသည် ရှေးဦးစွာ ချုပ်သလော၊ ထို့နောက် ကာယသင်္ခါရ ထို့နောက် စိတ္တသင်္ခါရသည် ချုပ်ပါသလော°။

ပရဝါဒီ။ ။ ဩော် ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ အသင်္ခတသို့ ရောက်သူအား ဝစီသင်္ခါရသည် ရှေးဦးစွာ ချုပ်သလော၊ ထို့နောက် ကာယသင်္ခါရ ထို့နောက် စိတ္တသင်္ခါရသည် ချုပ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ နိရောဓသမာပတ်မှ ထသူအား စိတ္တသင်္ခါရသည် ရှေးဦးစွာ ဖြစ်သလော၊ ထို့နောက် ကာယသင်္ခါရ ထို့နောက် စိတ္တသင်္ခါရသည် ဖြစ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ အသင်္ခတမှ ထသူအား စိတ္တသင်္ခါရသည် ရှေးဦးစွာ ဖြစ်သလော၊ ထို့နောက် ကာယ သင်္ခါရ ထို့နောက် ဝစီသင်္ခါရသည် ဖြစ်သလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ နိရောဓသမာပတ်မှ ထသူကို သုညတဖဿ လည်းကောင်း၊ အနိမိတ္တဖဿ လည်း ကောင်း၊ အပ္ပဏိဟိတဖဿ လည်းကောင်း ဤသို့ ဖဿသုံးမျိုးတို့သည် တွေ့ထိကုန်သလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ တွေ့ထိကုန်၏။

သကဝါဒီ။ ။ အသင်္ခတမှ ထသူကို သုညတဖဿ လည်းကောင်း၊ အနိမိတ္တဖဿ လည်းကောင်း၊ အပ္ပဏိဟိတဖဿ လည်းကောင်း ဤသို့ ဖဿသုံးမျိုးတို့သည် တွေ့ထိကုန်သလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ နိရောဓသမာပတ်မှ ထပြီးသူ၏ စိတ်သည် ဆိတ်ငြိမ်မှုသို့ ညွတ်သည် ဆိတ်ငြိမ်မှုသို့ ကိုင်းသည် ဆိတ်ငြိမ်မှုသို့ ရှိုင်းသည် ဖြစ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ဖြစ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ အသင်္ခတမှ ထပြီးသူ၏ စိတ်သည် ဆိတ်ငြိမ်မှုသို့ ညွတ်သည် ဆိတ်ငြိမ်မှုသို့ ကိုင်းသည် ဆိတ်ငြိမ်မှုသို့ ရှိုင်းသည် ဖြစ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

၄၅၉။ ပရဝါဒီ။ ။ နိရောဓသမာပတ်သည် အသင်္ခတတည်းဟု မဆိုသင့်ပါသလော။

သကဝါဒီ။ ။ ဪ ဟုတ်ပါ၏။

ပရဝါဒီ။ ။ သင်္ခတတည်းဟု မဆိုသင့်ပါသလော။

သကဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

ပရဝါဒီ။ ။ ထို့ကြောင့် နိရောဓသမာပတ်သည် အသင်္ခတတည်း'။

နိရောဓသမာပတ္တိကထာ ပြီး၏။

၁။ ခန္ဓာလေးပါးတို့၏ မဖြစ်ခြင်းသည်ပင် နိရောဓသမာပတ်မည်၏။ သင်္ခတ အသင်္ခတ လက္ခဏာတို့ မရှိသောကြောင့် သင်္ခတဟူ၍ လည်းကောင်း၊ အသင်္ခတဟူ၍ လည်းကောင်း မဆိုအပ်။ သင်္ခတ မဟုတ်သောကြောင့် အသင်္ခတဟု အယူရှိသူ အန္ဓကနှင့် ဥတ္တရာပထဝိုဏ်းဝင် ပရဝါဒီဆရာတို့ကို ရည်ရွယ်၍ ဤနိရောဓသမာပတ္တိကထာကို ဟော တော်မူသည်။

၂။ အသင်္ခတတရားကြောင့် ဖြူစင်ခြင်း ထခြင်း မရှိနိုင်ရကား ပရဝါဒီက ပဋိက္ခေပပြု၍ ဖြေသည်။

၃။ ဝိတက် ဝိစာရတို့သည် ဝစီသင်္ခါရမည်၏။ ထွက်သက်ဝင်သက်သည် ကာယသင်္ခါရမည်၏။ သညာဝေဒနာတို့သည် စိတ္တသင်္ခါရမည်၏။

၄။ ပရဝါဒီဆရာသည် သင်္ခတ မဟုတ်သောကြောင့် အသင်္ခတဟု အယူရှိ၏။ ဤအယူသည် အသင်္ခတဖြစ်၍ အကြောင်း ယုတ္တိ မရှိပေ၊ ထို့ကြောင့် ထိုစကားကို ဆိုသော်လည်း မဆိုသည်နှင့် တူ၏။

ကထာဝတ္ထုပြုငြိတော်

=== ၆ - ဆဋ္ဌဝဂ် ===

(၅၈) ၆ - အာကာသကထာ°

၄၆၀။ သကဝါဒီ။ ။ အာကာသသည် အသင်္ခတလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဩဝရံ ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ ထိုအာကာသသည် ငြိမ်းအေးရာ ပုန်းအောင်းရာ မှီခိုရာ ကိုးကွယ်ရာ လဲလျောင်းရာ ရွေ့လျောရာ မသေရာ ဖြစ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ အာကာသသည် အသင်္ခတလော၊ နိဗ္ဗာန်သည် အသင်္ခတလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဩဝရံ ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ အသင်္ခတတို့သည် နှစ်ပါးတို့လော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ အသင်္ခတတို့သည် နှစ်ပါးတို့လော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဩဝရံ ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ ပုန်းအောင်းရာတို့သည် နှစ်ပါးတို့လော။ပ။ အကြားသည် လည်းကောင်း ရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ အာကာသသည် အသင်္ခတလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဩဝရံ ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ အာကာသ မဟုတ်သည်ကို အာကာသဟု ပြုလုပ်သော အချို့သူတို့ ရှိပါကုန်သလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဩဝရံ ရှိပါကုန်၏။

သကဝါဒီ။ ။ သင်္ခတကို အသင်္ခတဟု ပြုလုပ်သော အချို့သူတို့သည် ရှိပါကုန်သလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ အာကာသကို အာကာသ မဟုတ်ဟု ပြုလုပ်သော အချို့သူတို့ ရှိပါကုန်သလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဩဝရံ ရှိပါကုန်၏။

သကဝါဒီ။ ။ အသင်္ခတကို သင်္ခတဟု ပြုလုပ်သော အချို့သူတို့ ရှိပါကုန်သလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ အာကာသ၌ ငှက်တို့သည် ယုံသွားကုန်သလော၊ လ နေတို့သည် သွားကုန်သလော၊ ကြယ်အပေါင်းတို့သည် သွားကုန်သလော၊ တန်ခိုးကို ဖန်ဆင်းကုန်သလော၊ လက်ရုံးကို လှုပ်ရှားစေကုန်သလော၊ လက်ကို လှုပ်ရှားစေကုန်သလော၊ ခဲကို ပစ်လွှင့်ကုန်သလော၊ ဆောက်ပုတ်ကို ပစ်လွှင့်ကုန်သလော၊ တန်ခိုးကို (လှံကို) ပစ်လွှင့်ကုန်သလော၊ မြားကို ပစ်လွှင့်ကုန်သလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဩဝရံ ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ အသင်္ခတ၌ ငှက်တို့သည် ယုံသွားကုန်သလော၊ လ နေတို့သည် သွားကုန်သလော၊ ကြယ်အပေါင်းတို့သည် သွားကုန်သလော၊ တန်ခိုးကို ဖန်ဆင်းကုန်သလော၊ လက်ရုံးကို လှုပ်ရှားစေကုန်သလော၊ လက်ကို လှုပ်ရှားစေကုန်သလော၊ ခဲကို ပစ်လွှင့်ကုန်သလော၊ ဆောက်ပုတ်ကို ပစ်လွှင့်ကုန်သလော၊ တန်ခိုးကို (လှံကို) ပစ်လွှင့်ကုန်သလော၊ မြားကို ပစ်လွှင့်ကုန်သလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

၄၆၁။ သကဝါဒီ။ ။ အာကာသကို ဝန်းရံစေ၍ အိမ်တို့ကို ဆောက်လုပ်ကုန်သလော၊ ကျီကြတို့ကို ဆောက်လုပ်ကုန်သလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ဆောက်လုပ်ပါကုန်၏။

သကဝါဒီ။ ။ အသင်္ခတကို ဝန်းရံစေ၍ အိမ်တို့ကို ဆောက်လုပ်ကုန်သလော၊ ကျီကြတို့ကို ဆောက်လုပ်ကုန်သလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ ရေတွင်းကို တူးအပ်သည်ရှိသော် အာကာသမဟုတ်သော အရာသည် အာကာသ ဖြစ်သလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ဖြစ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ သင်္ခတ မဟုတ်သော အရာသည် အသင်္ခတ ဖြစ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤ သို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ ရေမရှိသော ရေတွင်းကို ရေဖြင့် ပြည့်စေအပ်သည်ရှိသော် စပါးမရှိသော ကျီကြကို (စပါးဖြင့်) ပြည့်စေအပ်သည်ရှိသော် အချည်းနှီးသော အိုးကို ရေဖြင့် ပြည့်စေအပ်သည်ရှိသော် အာကာသသည် ကွယ်ပျောက်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ကွယ်ပျောက်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ အသင်္ခတသည် ကွယ်ပျောက်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

၄၆၂။ ပရဝါဒီ။ ။ အာကာသသည် အသင်္ခတဟူ၍ မဆိုသင့်ပါသလော။

သကဝါဒီ။ ။ ဪ ဟုတ်ပါ၏။

ပရဝါဒီ။ ။ အာကာသသည် သင်္ခတလော။

သကဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

ပရဝါဒီ။ ။ ထို့ကြောင့်ပင် အာကာသသည် အသင်္ခတတည်း။

အာကာသကထာ ပြီး၏။

၁။ အာကာသသည် ပရိစ္ဆေဒါကာသ၊ ကသိဏုဂ္ဂါဠိမာကာသ၊ အဇ္ဇောကာသဟု သုံးပါးရှိ၏။ ထိုတွင် ပရိစ္ဆေဒါကာသသည် သင်္ခတ ဖြစ်၏။ ကျန်နှစ်ပါးတို့သည် ပညတ်မျှသာ ဖြစ်ကုန်၏။ ထိုပညတ်မျှဖြစ်သော အာကာသနှစ်ပါးတို့သည် သင်္ခတ မဟုတ်သောကြောင့် အသင်္ခတဟု အယူရှိသူ ဥတ္တရာပထကနှင့် မဟိသာသကဂိုဏ်းဝင် ပရဝါဒီဆရာတို့ကို ရည်ရွယ်၍ ဤအာကာသကထာကို ဟောတော်မူသည်။

ကထာဝတ္ထုပါဠိတော်

=== ၆ - ဆဋ္ဌဝဂ် ===

(၅၉) ၇ - အာကာသော သနိဒဿနောတိကထာ°

၄၆၃။ သကဝါဒီ။ ။ အာကာသသည် မြင်အပ်သော သဘောရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ဪ ရှိပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ အာကာသသည် ရူပါရုံလော၊ ရူပါယတနလော၊ ရူပဓာတ်လော၊ အညှိလော၊ အရွှေလော၊ အနီလော၊ အဖြူလော၊ မျက်စိဖြင့် မြင်ထိုက်ပါသလော၊ မျက်စိ၌ ထိခိုက်ပါသလော၊ မျက်စိအား ထင်ခြင်းသို့ ရောက်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ အာကာသသည် မြင်အပ်သော သဘောရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ဪ ရှိပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ စက္ခုကို လည်းကောင်း၊ အာကာသကို လည်းကောင်း စွဲ၍ စက္ခုဝိညာဏ်သည် ဖြစ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ စက္ခုကို လည်းကောင်း၊ အာကာသကို လည်းကောင်း စွဲ၍ စက္ခုဝိညာဏ်သည် ဖြစ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ဪ ဖြစ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ “စက္ခုကို လည်းကောင်း၊ အာကာသကို လည်းကောင်း စွဲ၍ စက္ခုဝိညာဏ်သည် ဖြစ်ပါ၏” ဟူသော သုတ္တန် (ပါဠိ) ရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ဪ မရှိပါ။

သကဝါဒီ။ ။ “စက္ခုကို လည်းကောင်း၊ ရူပါရုံတို့ကို လည်းကောင်း စွဲ၍ စက္ခုဝိညာဏ်သည် ဖြစ်၏” ဟူသော သုတ္တန် (ပါဠိ) ရှိသည်သာ မဟုတ်ပါလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ဪ ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ အရှင်ပရဝါဒီ စက္ခုကို လည်းကောင်း၊ ရူပါရုံတို့ကို လည်းကောင်း စွဲ၍ စက္ခုဝိညာဏ် ဖြစ်၏ဟူသော သုတ္တန် (ပါဠိ) သည် ရှိခဲ့ပါမူ စက္ခုကို လည်းကောင်း၊ အာကာသကို လည်းကောင်း စွဲ၍ စက္ခုဝိညာဏ်သည် ဖြစ်၏ဟူ၍ မဆိုသင့်။

၄၆၄။ ပရဝါဒီ။ ။ အာကာသသည် မြင်အပ်သော သဘောရှိ၏ဟူ၍ မဆိုသင့်ပါသလော။

သကဝါဒီ။ ။ ဪ ဪ မဆိုသင့်ပါ။

ပရဝါဒီ။ ။ သစ်ပင်နှစ်ပင်တို့၏ အကြားကို လည်းကောင်း၊ တိုင်နှစ်လုံးတို့၏ အကြားကို လည်းကောင်း၊ သံကောက် (သော့) ပေါက်ကို လည်းကောင်း၊ လေသာပြုတင်းပေါက်ကို လည်းကောင်း မြင်ရသည် မဟုတ်ပါလော။

သကဝါဒီ။ ။ ဪ ဪ မြင်ရပါ၏။

ပရဝါဒီ။ ။ အရှင်သကဝါဒီ သစ်ပင်နှစ်ပင်တို့၏ အကြားကို လည်းကောင်း၊ တိုင်နှစ်လုံးတို့၏ အကြားကို လည်းကောင်း၊ သံကောက် (သော့) ပေါက်ကို လည်းကောင်း၊ လေသာပြုတင်းပေါက်ကို လည်းကောင်း မြင်ရပါမူ ထိုအကြောင်းကြောင့် အာကာသသည် မြင်အပ်သော သဘောရှိ၏ဟူ၍ ဆိုသင့်၏။

အာကာသော သနိဒဿနောတိကထာ ပြီး၏။

- ၁။ သံကောက်ပေါက် (သော့ပေါက်) အစရှိသည်တို့၌ ဉာဏ် (အမြင်) ဖြစ်ခြင်းကို အမှီပြု၍ အဇ္ဈကထာသဘောလုံးသည် မြင်အပ်သော သဘောရှိသော သနိဒဿနမည်၏ဟု အယူရှိသူ အန္တကဝိုဏ်းဝင် ပရဝါဒီဆရာတို့ကို ရည်ရွယ်၍ ဤကထာကို ဟောသည်။
- ၂။ အာကာသသည် သနိဒဿနသဘောရှိမူ ဤသို့ အပြားရှိရာ၏ဟု စောဒနာလို၍ ဤအမေးကို မေးသည်။
- ၃။ ဤသို့ သဘောရှိသော သုတ်မရှိသောကြောင့် ပရဝါဒီက ပဋိက္ခေပပြု၍ ဖြေသည်။
- ၄။ တိုင်နှစ်လုံးတို့၏ အကြားဖြစ်သော အာကာသကို စက္ခုဝိညာဏ်ဖြင့် သိနိုင်ခြင်းကို အမှီပြု၍ ဝန်ခံသည်။
- ၅။ ဤနေရာ၌ သစ်ပင် စသည်တို့၏ အဆင်းကို မြင်၍ အကြား၌ ရုပ်မရှိသည်ကို အာကာသတည်းဟု မနောဒွါရ ဝိညာဏ် ဖြစ်ခြင်းမျှသာ၊ စက္ခုဝိညာဏ် မဟုတ်၊ (ထို့ကြောင့် ပရဝါဒီ၏စကား မတည်)။

ကထာဝတ္ထုပါဠိတော်

=== ၆ - ဆဋ္ဌဝဂ် ===

(၆၀) ၈ - ပထဝီဓာတု သနိဒဿနာတိအာဒိကထာ°

၄၆၅။ သကဝါဒီ။ ။ ပထဝီဓာတ်သည် မြင်အပ်သော သဘောရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ဪ ရှိပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ ပထဝီဓာတ်သည် ရူပါရုံလော၊ ရူပါယတနလော၊ ရူပဓာတ်လော၊ အညှိလော၊ အရွှေလော၊ အနီလော၊ အဖြူလော၊ စက္ခုဖြင့် မြင်အပ်ပါသလော၊ စက္ခု၌ ထိခိုက်ပါသလော၊ စက္ခုအား ထင်ခြင်းသို့ ရောက်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။

ပရဝါဒီ။ ။ ပထဝီဓာတ်သည် မြင်အပ်သော သဘောရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ဪ ရှိပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ စက္ခုကို လည်းကောင်း၊ ပထဝီဓာတ်ကို လည်းကောင်း စွဲ၍ စက္ခုဝိညာဏ်သည် ဖြစ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ စက္ခုကို လည်းကောင်း၊ ပထဝီဓာတ်ကို လည်းကောင်း စွဲ၍ စက္ခုဝိညာဏ်သည် ဖြစ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ဪ ဖြစ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ “စက္ခုကို လည်းကောင်း၊ ပထဝီဓာတ်ကို လည်းကောင်း စွဲ၍ စက္ခုဝိညာဏ်သည် ဖြစ်၏” ဟူသော သုတ္တန် (ပါဠိ) ရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ဪ မရှိပါ။

သကဝါဒီ။ ။ “စက္ခုကို လည်းကောင်း၊ ရူပါရုံတို့ကို လည်းကောင်း စွဲ၍ စက္ခုဝိညာဏ်သည် ဖြစ်၏” ဟူသော သုတ္တန် (ပါဠိ) ရှိသည်သာ မဟုတ်ပါလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ဪ ရှိပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ အရှင်ပရဝါဒီ “စက္ခုကို လည်းကောင်း၊ ရူပါရုံတို့ကို လည်းကောင်း စွဲ၍ စက္ခုဝိညာဏ်သည် ဖြစ်၏” ဟူသော သုတ္တန် (ပါဠိ) ရှိခဲ့ပါမူ စက္ခုကို လည်းကောင်း၊ ပထဝီကို လည်းကောင်း စွဲ၍ စက္ခုဝိညာဏ်သည် ဖြစ်၏ဟူ၍ မဆိုသင့်။

၄၆၆။ ပရဝါဒီ။ ။ ပထဝီဓာတ်သည် မြင်အပ်သော သဘောရှိ၏ဟူ၍ မဆိုသင့်ပါလော။

သကဝါဒီ။ ။ ဪ ဪ မဆိုသင့်ပါ။

ပရဝါဒီ။ ။ မြေကို ကျောက်ကို တောင်ကို မြင်ရသည် မဟုတ်ပါလော။

သကဝါဒီ။ ။ ဪ ဪ မြင်ရပါ၏။

ပရဝါဒီ။ ။ အရှင်သကဝါဒီ မြေကို ကျောက်ကို တောင်ကို မြင်ခဲ့ပါမူ ထိုအကြောင်းကြောင့် ပထဝီဓာတ်သည် မြင်အပ်သော သဘောရှိ၏ဟူ၍ ဆိုသင့်ပါ၏။

ပရဝါဒီ။ ။ အာပေါဓာတ်သည် မြင်အပ်သော သဘောရှိ၏ဟု မဆိုသင့်ပါလော။

သကဝါဒီ။ ။ ဪ မဆိုသင့်ပါ။

ပရဝါဒီ။ ။ ရေကို မြင်ရသည် မဟုတ်ပါလော။

သကဝါဒီ။ ။ ဪ မြင်ရပါ၏။

ပရဝါဒီ။ ။ အရှင်သကဝါဒီ ရေကို မြင်ခဲ့ပါမူ ထိုအကြောင်းကြောင့် အာပေါဓာတ်သည် မြင်အပ်သော သဘောရှိ၏ဟူ၍ ဆိုသင့်၏။

ပရဝါဒီ။ ။ တေဇောဓာတ်သည် မြင်အပ်သော သဘောရှိ၏ဟူ၍ မဆိုသင့်ပါသလော။

သကဝါဒီ။ ။ ဪ မဆိုသင့်ပါ။

ပရဝါဒီ။ ။ တောက်လောင်နေသော မီးကို မြင်ရသည် မဟုတ်ပါလော။

သကဝါဒီ။ ။ ဪ မြင်ရပါ၏။

ပရဝါဒီ။ ။ အရှင်သကဝါဒီ တောက်လောင်နေသော မီးကို မြင်ရပါမူ ထိုအကြောင်းကြောင့် တေဇောဓာတ်သည် မြင်အပ်သော သဘောရှိ၏ဟူ၍ ဆိုသင့်၏။

ပရဝါဒီ။ ။ ဝါယောဓာတ်သည် မြင်အပ်သော သဘောရှိ၏ဟု မဆိုသင့်ပါသလော။

သကဝါဒီ။ ။ ဪ မဆိုသင့်ပါ။

ပရဝါဒီ။ ။ လေသည် လှုပ်ရှားစေအပ်သော သစ်ပင်တို့ကို မြင်ရသည် မဟုတ်ပါလော။

သကဝါဒီ။ ။ ဪ မြင်ရပါ၏။

ပရဝါဒီ။ ။ အရှင်သကဝါဒီ လေသည် လှုပ်ရှားစေအပ်သော သစ်ပင်တို့ကို မြင်ရခဲ့ပါမူ ထိုအကြောင်းကြောင့် ဝါယောဓာတ်သည် မြင်အပ်သော သဘောရှိ၏ဟူ၍ ဆိုသင့်၏။

ပထဝီဓာတု သနိဒဿနာတိအာဒိကထာ ပြီး၏။

၁။ ကျောက် ရေ မီးလျှံ သစ်ပင်လှုပ်ခြင်း စသည်တို့နှင့် စက္ခုစသော ဣန္ဒြေငါးပါးတို့၏ တည်ရာ စသည်တို့၏ အဆင်းဟူသော ဝဏ္ဏာယတနကိုလည်းကောင်း၊ ကာယဝိညာတ်ဖြစ်သောအခါ၌ လက်ခြေ စသည်တို့၏ အဆင်းကို လည်းကောင်း မြင်ရ၍ ပထဝီဓာတ် စသည်တို့သည် သနိဒဿနတို့တည်းဟု အယူရှိသူ အန္ဓကဂိုဏ်းဝင် ပရဝါဒီဆရာတို့ကို ရည်ရွယ်၍ ဤကထာကို ဟောတော်မူသည်။

ကထာဝတ္ထုပါဠိတော်

=== ၆ - ဆဋ္ဌဝဂ် ===

(၆၁) ၉ - စက္ခုန္ဒြိယံ သနိဒဿနန္တိအာဒိကထာ

၄၆၇။ သကဝါဒီ။ ။ စက္ခုန္ဒြေသည် မြင်အပ်သော သဘောရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ဝှော် ရှိပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ စက္ခုန္ဒြေသည် ရူပါရုံလော၊ ရူပါယတနလော၊ ရူပဓာတ်လော။ပ။ စက္ခုအား ထင်ခြင်းသို့ ရောက်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ စက္ခုန္ဒြေသည် မြင်အပ်သော သဘောရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ဝှော် ရှိပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ စက္ခုကို လည်းကောင်း၊ စက္ခုန္ဒြေကို လည်းကောင်း စွဲ၍ စက္ခုဝိညာဏ်သည် ဖြစ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ “စက္ခုကို လည်းကောင်း၊ စက္ခုန္ဒြေကို လည်းကောင်း စွဲ၍ စက္ခုဝိညာဏ်သည် ဖြစ်၏” ဟူသော သုတ္တန် (ပါဠိ) ရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ဝှော် မရှိပါ။

သကဝါဒီ။ ။ “စက္ခုကို လည်းကောင်း၊ စက္ခုန္ဒြေကို လည်းကောင်း စွဲ၍ စက္ခုဝိညာဏ်သည် ဖြစ်၏” ဟူသော သုတ္တန် (ပါဠိ) ရှိသည်သာ မဟုတ်ပါလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ဝှော် ရှိပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ အရှင်ပရဝါဒီ စက္ခုကို လည်းကောင်း၊ ရူပါရုံတို့ကို လည်းကောင်း စွဲ၍ စက္ခုဝိညာဏ်သည် ဖြစ်၏ဟူသော သုတ္တန် (ပါဠိ) သည် ရှိခဲ့ပါမူ စက္ခုကို လည်းကောင်း၊ စက္ခုန္ဒြေကို လည်းကောင်း စွဲ၍ စက္ခုဝိညာဏ်သည် ဖြစ်၏ဟူ၍ မဆိုသင့်။

၄၆၈။ ပရဝါဒီ။ ။ ဣန္ဒြေငါးပါးတို့သည် မြင်အပ်သော သဘောရှိကုန်၏ဟူ၍ မဆိုသင့်ပါသလော။

သကဝါဒီ။ ။ ဪ ဝှော် မဆိုသင့်ပါ။

ပရဝါဒီ။ ။ စက္ခုကို သောတကို ယာနကို ဇိဝှါကို ကာယကို မြင်နိုင်သည် မဟုတ်ပါလော။

သကဝါဒီ။ ။ ဪ မြင်နိုင်ပါ၏။

ပရဝါဒီ။ ။ အရှင်သကဝါဒီ အကယ်၍ စက္ခုကို သောတကို ယာနကို ဇိဝှါကို ကာယကို မြင်နိုင်ခဲ့ပါမူ ထိုအကြောင်းကြောင့် ဣန္ဒြေငါးပါးတို့သည် မြင်အပ်သော သဘောရှိကုန်၏ ဟူ၍ ဆိုသင့်ပါ၏။

စက္ခုန္ဒြိယံ သနိဒဿနန္တိအာဒိကထာ ပြီး၏။

ကထာဝတ္ထုပါဠိတော်

=== ၆ - ဆဋ္ဌဝဂ် ===

(၆၂) ၁၀ - ကာယကမ္မံ သနိဒဿနန္တိကထာ

၄၆၉။ သကဝါဒီ။ ။ ကာယကံသည် မြင်အပ်သော သဘောရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ဪ ရှိပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ ကာယကံသည် ရူပါရုံလော၊ ရူပါယတနလော၊ ရူပဓာတ်လော၊ အညှိလော၊ အရွှေလော၊ အနီလော၊ အဖြူလော၊ စက္ခုဖြင့် မြင်အပ်ပါသလော၊ စက္ခု၌ ထိခိုက်ပါသလော၊ စက္ခုအား ထင်ခြင်းသို့ ရောက်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ ကာယကံသည် မြင်အပ်သော သဘောရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ရှိပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ စက္ခုကို လည်းကောင်း၊ ကာယကံကို လည်းကောင်း စွဲ၍ စက္ခုဝိညာဏ်သည် ဖြစ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ စက္ခုကို လည်းကောင်း၊ ကာယကံကို လည်းကောင်း စွဲ၍ စက္ခုဝိညာဏ်သည် ဖြစ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ဪ ဖြစ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ “စက္ခုကို လည်းကောင်း၊ ကာယကံကို လည်းကောင်း စွဲ၍ စက္ခုဝိညာဏ်သည် ဖြစ်၏” ဟူ၍ သုတ္တန် (ပါဠိ) ရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ မရှိပါ။

သကဝါဒီ။ ။ “စက္ခုကို လည်းကောင်း၊ ရူပါရုံကို လည်းကောင်း စွဲ၍ စက္ခုဝိညာဏ်သည် ဖြစ်၏” ဟူသော သုတ္တန် (ပါဠိ) ရှိသည်သာ မဟုတ်ပါလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ရှိပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ အရှင်ပရဝါဒီ စက္ခုကို လည်းကောင်း၊ ရူပါရုံကို လည်းကောင်း စွဲ၍ စက္ခုဝိညာဏ်သည် ဖြစ်၏ဟူသော သုတ္တန် (ပါဠိ) ရှိခဲ့ပါမူ စက္ခုကို လည်းကောင်း၊ ကာယကံကို လည်းကောင်း စွဲ၍ စက္ခုဝိညာဏ်သည် ဖြစ်၏ဟူ၍ မဆိုသင့်။

၄၇၀။ ပရဝါဒီ။ ။ ကာယကံသည် မြင်အပ်သော သဘောရှိ၏ဟူ၍ မဆိုသင့်ပါသလော။

သကဝါဒီ။ ။ ဪ မဆိုသင့်ပါ။

ပရဝါဒီ။ ။ ရှေ့သို့ တက်သည်ကို နောက်သို့ ဆုတ်သည်ကို တူရူ ကြည့်ရှုသည်ကို တစောင်း ကြည့်ရှုသည်ကို ကွေးသည်ကို ဆန့်သည်ကို မြင်ရသည် မဟုတ်ပါလော။

သကဝါဒီ။ ။ ဪ မြင်ရပါ၏။

ပရဝါဒီ။ ။ အရှင်သကဝါဒီ ရှေ့သို့ တက်သည်ကို နောက်သို့ ဆုတ်သည်ကို တူရူ ကြည့်ရှုသည်ကို တစောင်းကြည့်ရှုသည်ကို ကွေးသည်ကို ဆန့်သည်ကို မြင်ရခဲ့ပါမူ ထိုအကြောင်းကြောင့် ကာယကံသည် မြင်အပ်သော သဘော ရှိ၏ဟူ၍ ဆိုသင့်၏။

ကာယကမ္မံ သနိဒဿနန္တိကထာ ပြီး၏။

ကထာဝတ္ထုပြုငြိတော်

=== ၇ - သတ္တမဝဂ် ===

(၆၃) ၁ - သင်္ဂဟိတကထာ

၄၇၁။ ပရဝါဒီ။ ။ အချို့သော တရားတို့ဖြင့် ရေတွက်အပ်ကုန်သော အချို့သော တရားတို့သည် မရှိပါကုန်သလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ဪ မရှိပါကုန်။

သကဝါဒီ။ ။ အချို့သော တရားတို့ဖြင့် ရေတွက်ခြင်းသို့ ရောက်ကုန် အကျဉ်းပြဆိုခြင်းသို့ ရောက်ကုန် (အချို့သော တရားတို့၌) အကျုံးဝင်ကုန်သော အချို့သော တရားတို့ ရှိကုန်သည် မဟုတ်ပါလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ဪ ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ အရှင်ပရဝါဒီ အချို့သော တရားတို့ဖြင့် ရေတွက်ခြင်းသို့ ရောက်ကုန် အကျဉ်းပြဆိုခြင်းသို့ ရောက်ကုန် (အချို့သော တရားတို့၌) အကျုံးဝင်ကုန်သော အချို့သော တရားတို့သည် ရှိခဲ့ပါကုန်မူ အချို့သော တရားတို့ဖြင့် ရေတွက်အပ်သော အချို့သော တရားတို့သည် မရှိကုန်ဟူ၍ မဆိုသင့်။

သကဝါဒီ။ ။ စက္ခယတနသည် အဘယ်ခန္ဓာဖြင့် ရေတွက်ခြင်းသို့ ရောက်ပါသနည်း။

ပရဝါဒီ။ ။ ရူပက္ခန္ဓာဖြင့် ရေတွက်ခြင်းသို့ ရောက်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ အရှင်ပရဝါဒီ စက္ခယတနသည် ရူပက္ခန္ဓာဖြင့် ရေတွက်ခြင်းသို့ ရောက်ခဲ့ပါမူ ထိုအကြောင်းကြောင့် စက္ခယတနကို ရူပက္ခန္ဓာဖြင့် ရေတွက်အပ်၏ဟူ၍ ဆိုသင့်၏။

သကဝါဒီ။ ။ သောတာယတနသည်။ပ။ ယာနာယတနသည်။ပ။ ဇိဝှိယတနသည်။ပ။ ကာယာယတနသည် အဘယ်ခန္ဓာဖြင့် ရေတွက်ခြင်းသို့ ရောက်ပါသနည်း။

ပရဝါဒီ။ ။ ရူပက္ခန္ဓာဖြင့် ရေတွက်ခြင်းသို့ ရောက်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ အရှင်ပရဝါဒီ ကာယာယတနသည် ရူပက္ခန္ဓာဖြင့် ရေတွက်ခြင်းသို့ ရောက်ခဲ့ပါမူ ထိုအကြောင်းကြောင့် ကာယာယတနကို ရူပက္ခန္ဓာဖြင့် ရေတွက်အပ်၏ ဟူ၍ ဆိုသင့်၏။

သကဝါဒီ။ ။ ရူပါယတနသည်။ပ။ သဒ္ဒါယတနသည်။ပ။ ဂန္ဓာယတနသည်။ပ။ ရသာယတနသည်။ပ။ ဖောဋ္ဌဗ္ဗာယတနသည် အဘယ်ခန္ဓာဖြင့် ရေတွက်ခြင်းသို့ ရောက်ပါသနည်း။

ပရဝါဒီ။ ။ ရူပက္ခန္ဓာဖြင့် ရေတွက်ခြင်းသို့ ရောက်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ အရှင်ပရဝါဒီ ဖောဋ္ဌဗ္ဗာယတနသည် ရူပက္ခန္ဓာဖြင့် ရေတွက်ခြင်းသို့ ရောက်ခဲ့ပါမူ ထိုအကြောင်းကြောင့် ဖောဋ္ဌဗ္ဗာယတနကို ရူပက္ခန္ဓာဖြင့် ရေတွက်အပ်၏ဟူ၍ ဆိုသင့်၏။

သကဝါဒီ။ ။ သုခဝေဒနာသည် အဘယ်ခန္ဓာဖြင့် ရေတွက်ခြင်းသို့ ရောက်ပါသနည်း။

ပရဝါဒီ။ ။ ဝေဒနာက္ခန္ဓာဖြင့် ရေတွက်ခြင်းသို့ ရောက်ပါသည်။

သကဝါဒီ။ ။ အရှင်ပရဝါဒီ သုခဝေဒနာသည် ဝေဒနာက္ခန္ဓာဖြင့် ရေတွက်ခြင်းသို့ ရောက်ခဲ့ပါမူ ထိုအကြောင်းကြောင့် သုခဝေဒနာကို ဝေဒနာက္ခန္ဓာဖြင့် ရေတွက်အပ်၏ဟူ၍ ဆိုသင့်၏။

သကဝါဒီ။ ။ ဒုက္ခဝေဒနာသည်။ပ။ အဒုက္ခမသုခဝေဒနာသည် အဘယ်ခန္ဓာဖြင့် ရေတွက်ခြင်းသို့ ရောက်ပါသနည်း။

ပရဝါဒီ။ ။ ဝေဒနာက္ခန္ဓာဖြင့် ရေတွက်ခြင်းသို့ ရောက်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ အရှင်ပရဝါဒီ အဒုက္ခမသုခဝေဒနာသည် ဝေဒနာက္ခန္ဓာဖြင့် ရေတွက်ခြင်းသို့ ရောက်ခဲ့ပါမူ ထိုအကြောင်းကြောင့် အဒုက္ခမသုခဝေဒနာကို ဝေဒနာက္ခန္ဓာဖြင့် ရေတွက်အပ်၏ဟူ၍ ဆိုသင့်၏။

သကဝါဒီ။ ။ စက္ခယသမ္ပဿကြောင့် ဖြစ်သော သညာသည် အဘယ်ခန္ဓာဖြင့် ရေတွက်ခြင်းသို့ ရောက်ပါသနည်း။

ပရဝါဒီ။ ။ သညာက္ခန္ဓာဖြင့် ရေတွက်ခြင်းသို့ ရောက်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ အရှင်ပရဝါဒီ စက္ခုသမ္မဿကြောင့် ဖြစ်သော သညာသည် သညာက္ခန္ဓာဖြင့် ရေတွက်ခြင်းသို့ ရောက်ခဲ့ပါမူ ထိုအကြောင်းကြောင့် စက္ခုသမ္မဿကြောင့် ဖြစ်သော သညာကို သညာက္ခန္ဓာဖြင့် ရေတွက်အပ်၏ဟူ၍ ဆိုသင့်၏။

သကဝါဒီ။ ။ သောတသမ္မဿကြောင့် ဖြစ်သော သညာသည်။ပ။ မနောသမ္မဿကြောင့် ဖြစ်သော သညာသည် အဘယ်ခန္ဓာဖြင့် ရေတွက်ခြင်းသို့ ရောက်ပါသနည်း။

ပရဝါဒီ။ ။ သညာက္ခန္ဓာဖြင့် ရေတွက်ခြင်းသို့ ရောက်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ အရှင်ပရဝါဒီ မနောသမ္မဿကြောင့် ဖြစ်သော သညာသည် သညာက္ခန္ဓာဖြင့် ရေတွက်ခြင်းသို့ ရောက်ခဲ့ပါမူ ထိုအကြောင်းကြောင့် မနောသမ္မဿကြောင့် ဖြစ်သော သညာကို သညာက္ခန္ဓာဖြင့် ရေတွက်အပ်၏ဟု ဆိုသင့်၏။

သကဝါဒီ။ ။ စက္ခုသမ္မဿကြောင့် ဖြစ်သော စေတနာသည်။ပ။ မနောသမ္မဿကြောင့် ဖြစ်သော စေတနာသည် အဘယ်ခန္ဓာဖြင့် ရေတွက်ခြင်းသို့ ရောက်ပါသနည်း။

ပရဝါဒီ။ ။ သင်္ခါရက္ခန္ဓာဖြင့် ရေတွက်ခြင်းသို့ ရောက်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ အရှင်ပရဝါဒီ မနောသမ္မဿကြောင့် ဖြစ်သော စေတနာသည် သင်္ခါရက္ခန္ဓာဖြင့် ရေတွက်ခြင်းသို့ ရောက်ခဲ့ပါမူ ထိုအကြောင်းကြောင့် မနောသမ္မဿကြောင့် ဖြစ်သော စေတနာကို သင်္ခါရက္ခန္ဓာဖြင့် ရေတွက်အပ်၏ဟူ၍ ဆိုသင့်၏။

သကဝါဒီ။ ။ စက္ခုဝိညာဏ်သည်။ပ။ မနောဝိညာဏ်သည် အဘယ်ခန္ဓာဖြင့် ရေတွက်ခြင်းသို့ ရောက်ပါသနည်း။

ပရဝါဒီ။ ။ ဝိညာဏက္ခန္ဓာဖြင့် ရေတွက်ခြင်းသို့ ရောက်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ အရှင်ပရဝါဒီ မနောဝိညာဏ်သည် ဝိညာဏက္ခန္ဓာဖြင့် ရေတွက်ခြင်းသို့ ရောက်ခဲ့ပါမူ ထိုအကြောင်းကြောင့် မနောဝိညာဏ်ကို ဝိညာဏက္ခန္ဓာဖြင့် ရေတွက်အပ်၏ဟူ၍ ဆိုသင့်၏။

၄၇၂။ ပရဝါဒီ။ ။ နွားလားနှစ်ကောင်တို့ကို ကြိုးဖြင့်သော် လည်းကောင်း၊ သားရေလွန်ဖြင့်သော် လည်းကောင်း၊ ပေါင်းရုံးချည်ထားအပ်ကုန် သကဲ့သို့သော် လည်းကောင်း၊ ဆွမ်းအုပ်ကို ဆိုင်းဖြင့် သိမ်းယူ (ထည့်ထား) အပ်သကဲ့သို့သော် လည်းကောင်း၊ ခွေးကို တောက် (ခွေးချည်ကြိုး) ဖြင့် သိမ်းယူ (ချည်ထား) အပ်သကဲ့သို့သော် လည်းကောင်း၊ ဤအတူပင် ထိုတရားတို့ကို ထိုတရားတို့ဖြင့် ပေါင်းရုံးရေတွက် အပ်ကုန်သလော။

သကဝါဒီ။ ။ အရှင်ပရဝါဒီ ကြိုးဖြင့်သော် လည်းကောင်း၊ သားရေလွန်ဖြင့်သော် လည်းကောင်း နွားနှစ်ကောင်တို့ကို ပေါင်းရုံး (ချည်ထား) အပ်ခဲ့ကုန်မူ ဆိုင်းအုပ်ဖြင့် ဆွမ်းကို သိမ်းယူ (ထည့်ထား) အပ်ခဲ့ပါမူ ခွေးကို တောက်ဖြင့် ပေါင်းရုံး (ချည်ထား) အပ်ခဲ့ပါမူ ထိုအကြောင်းကြောင့် အချို့သော တရားတို့ဖြင့် ပေါင်းရုံး (ရေတွက်) အပ်ကုန်သော အချို့သော တရားတို့သည် ရှိကုန်၏ဟူ၍ ဆိုသင့်၏။

သင်္ဂဟိတကထာ ပြီး၏။

၁။ ကြိုးအစရှိသည်တို့ဖြင့် နွားအစရှိသည်တို့ကို ချည်ကုန်သကဲ့သို့ အချို့သော တရားတို့ဖြင့် အချို့သော တရားတို့ကို ရေတွက် ပေါင်းရုံးအပ်ကုန်သော မည်သည် မရှိကုန်၊ ထို့ကြောင့် အချို့သော တရားတို့ဖြင့် ရေတွက်အပ်ကုန်သော အချို့သော တရားတို့ မရှိနိုင်ကုန်၊ ယင်းသို့ဖြစ်သော် ဧကဝိဓေနေ ရူပသင်္ဂဟော အစရှိသော စကားသည် အကျိုးမရှိ ဟု အယူရှိသူ ရာဇဂိရိကနှင့် သိဒ္ဓတ္ထိကဂိုဏ်းဝင် ပရဝါဒီဆရာတို့ကို ရည်ရွယ်၍ ဤသင်္ဂဟိတကထာကို ဟောတော် မူသည်။

၂။ သကဝါဒီဆရာသည် ပရဝါဒီ ဆောင်ပြသော ဥပမာကို မနှစ်သက် မတားမြစ်မူ၍ ထိုပရဝါဒီဆရာ၏ အယူကိုသာ ပယ်ဖျက်ရန် ဤစကားကို အားထုတ်တော်မူသည်။

ကထာဝတ္ထုပြင်တော်

=== ၇ - သတ္တမဝဂ် ===

(၆၄) ၂ - သမ္ပယုတ္တကထာ

၄၇၃။ သကဝါဒီ။ ။ အချို့သော တရားတို့နှင့် ယှဉ်ကုန်သော အချို့သော တရားတို့သည် မရှိပါကုန် သလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ဪ မရှိပါကုန်။

သကဝါဒီ။ ။ အချို့သော တရားတို့နှင့် အတူဖြစ်ကုန် တကွဖြစ်ကုန် ရောနှောကုန်တူသော ဖြစ်ခြင်း ရှိကုန်တူသော ချုပ်ခြင်းရှိကုန် တူသော တည်ရာရှိကုန် တူသော အာရုံရှိကုန်သော အချို့သော တရားတို့ သည် ရှိကုန်သည် မဟုတ်ပါလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ဪ ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ အရှင်ပရဝါဒီ အချို့သော တရားတို့နှင့် အတူဖြစ်ကုန် တကွဖြစ်ကုန် ရောနှောကုန် တူသော ဖြစ်ခြင်းရှိကုန် တူသော ချုပ်ခြင်းရှိကုန် တူသော တည်ရာရှိကုန် တူသော အာရုံရှိကုန်သော အချို့သော တရားတို့သည် ရှိခဲ့ပါကုန်မူ အချို့သော တရားတို့နှင့် ယှဉ်ကုန်သော အချို့သော တရားတို့ သည် မရှိကုန်ဟူ၍ မဆိုသင့်။

သကဝါဒီ။ ။ ဝေဒနာက္ခန္ဓာသည် သညာက္ခန္ဓာနှင့်တကွ ဖြစ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ဪ ဖြစ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ အရှင်ပရဝါဒီ ဝေဒနာက္ခန္ဓာသည် သညာက္ခန္ဓာနှင့်တကွ ဖြစ်ခဲ့ပါမူ ထိုအကြောင်း ကြောင့် ဝေဒနာက္ခန္ဓာသည် သညာက္ခန္ဓာနှင့် ယှဉ်၏ဟူ၍ ဆိုသင့်၏။

သကဝါဒီ။ ။ ဝေဒနာက္ခန္ဓာသည် သင်္ခါရက္ခန္ဓာနှင့်။ ဝေဒနာက္ခန္ဓာသည် ဝိညာဏက္ခန္ဓာနှင့် တကွ ဖြစ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ဪ ဖြစ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ အရှင်ပရဝါဒီ ဝေဒနာက္ခန္ဓာသည် ဝိညာဏက္ခန္ဓာနှင့်တကွ ဖြစ်ခဲ့ပါမူ ထိုအကြောင်း ကြောင့် ဝေဒနာက္ခန္ဓာသည် ဝိညာဏက္ခန္ဓာနှင့် ယှဉ်၏ဟူ၍ ဆိုသင့်၏။

သကဝါဒီ။ ။ သညာက္ခန္ဓာသည်။ သင်္ခါရက္ခန္ဓာသည်။ ဝိညာဏက္ခန္ဓာသည် ဝေဒနာက္ခန္ဓာနှင့်။ သညာ က္ခန္ဓာနှင့်။ သင်္ခါရက္ခန္ဓာနှင့်တကွ ဖြစ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ဪ ဖြစ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ အရှင်ပရဝါဒီ ဝိညာဏက္ခန္ဓာသည် သင်္ခါရက္ခန္ဓာနှင့်တကွ ဖြစ်ခဲ့ပါမူ ထိုအကြောင်း ကြောင့် ဝိညာဏက္ခန္ဓာသည် သင်္ခါရက္ခန္ဓာနှင့် ယှဉ်၏ဟူ၍ ဆိုသင့်၏။

၄၇၄။ ပရဝါဒီ။ ။ နှမ်း၌ ဆီသည် သက်ရောက်သကဲ့သို့ လည်းကောင်း၊ သက်ဝင်တည်နေသကဲ့သို့ လည်းကောင်း၊ ကြံ၌ ကြံရည်သည် သက်ရောက်သကဲ့သို့ လည်းကောင်း၊ သက်ဝင်တည်နေသကဲ့သို့ လည်းကောင်း ဤအတူ ထိုတရားတို့သည် ထိုတရားတို့နှင့် (အတူ) သက်ရောက်ပါကုန်သလော၊ သက်ဝင် တည်နေပါကုန်သလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သမ္ပယုတ္တကထာ ပြီး၏။

- ၁။ နှမ်း၌ ဆီသည် ပြန့်နှံ့၍ တည်သကဲ့သို့ ဝေဒနာ အစရှိသည်တို့သည် သညာ အစရှိသည်တို့၌ နှံ့၍ မတည်ကုန်၊ ထို့ကြောင့် အချို့သော တရားတို့သည် အချို့သော တရားတို့နှင့် ယှဉ်ခြင်း မရှိကုန်၊ သို့ဖြစ်သော် ဉာဏသမ္ပယုတ် စသော စကားသည် အကျိုးမရှိဟု အယူရှိသူ ရာဇဂိရိကနှင့် သိဒ္ဓတ္ထိကဂိုဏ်းဝင် ပရဝါဒီဆရာတို့ကို ရည်ရွယ်၍ ဤသမ္ပယုတ္တကထာကို ဟောတော်မူသည်။
- ၂။ ဝေဒနာသညာတို့၏ လက္ခဏာအားဖြင့် ထူးသည်၏ အဖြစ်ကို ပိုင်းခြားသကဲ့သို့ နှမ်းနှင့် ဆီတို့၏ လက္ခဏာအားဖြင့် ထူးသည်၏ အဖြစ်ကို ပိုင်းခြားမှု မရှိနိုင်။ မှန်၏။ အလုံးစုံသော နှမ်း၏အဆန် နှမ်း၏ အခွံတို့၌ နှမ်းဟု ခေါ်ဆိုခြင်း မျှသာ ဖြစ်၏။ ထို့ကြောင့် နှမ်းကို ညှစ်ထုတ်၍ ယူအပ်သည်ရှိသော် ရှေးမူလ ပုံသဏ္ဍာန်အားဖြင့် နှမ်းမည်သည် မထင်ရှားနိုင်တော့ပေ။ ထို့ကြောင့် ပရဝါဒီဆရာက ဥပမာထုတ်ဆောင်သော်လည်း ထုတ်ဆောင်သည်နှင့် မတူတော့ပေ။

ကထာဝတ္ထုပါဠိတော်

=== ၇ - သတ္တမဝဂ် ===

(၆၅) ၃ - စေတသိကကထာ°

၄၇၅။ သကဝါဒီ။ ။ စေတသိက်တရားသည် မရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ သြော် မရှိပါ။

သကဝါဒီ။ ။ စိတ်နှင့် အတူဖြစ်ကုန် တကွဖြစ်ကုန် ရောနှောကုန် ယှဉ်ကုန် တူသော ဖြစ်ခြင်း ရှိကုန် တူသော ချုပ်ခြင်းရှိကုန် တူသော တည်ရာရှိကုန် တူသော အာရုံရှိကုန်သော အချို့သော တရားတို့သည် ရှိကုန်သည် မဟုတ်ပါလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ သြော် ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ အရှင်ပရဝါဒီ စိတ်နှင့် အတူဖြစ်ကုန် တကွဖြစ်ကုန် ရောနှောကုန် ယှဉ်ကုန် တူသော ဖြစ်ခြင်းရှိကုန် တူသော ချုပ်ခြင်းရှိကုန် တူသော တည်ရာရှိကုန် တူသော အာရုံရှိကုန်သော အချို့သော တရားတို့သည် ရှိခဲ့ပါကုန်မူ စေတသိက်တရားသည် မရှိဟူ၍ မဆိုသင့်။

သကဝါဒီ။ ။ ဖဿသည် စိတ်နှင့်အတူ ဖြစ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ သြော် ဖြစ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ အရှင်ပရဝါဒီ ဖဿသည် စိတ်နှင့်အတူဖြစ်ခဲ့ပါမူ ထိုအကြောင်းကြောင့် ဖဿသည် စေတသိက်တည်းဟူ၍ ဆိုသင့်၏။

သကဝါဒီ။ ။ ဝေဒနာသည်။ပ။ သညာသည်။ စေတနာသည်။ သဒ္ဓါသည်။ ဝီရိယသည်။ သတိသည်။ သမာဓိသည်။ ပညာသည်။ ရာဂသည်။ ဒေါသသည်။ မောဟသည်။ပ။ အနောတ္တပ္ပသည် စိတ်နှင့်အတူ ဖြစ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ သြော် ဖြစ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ အရှင်ပရဝါဒီ အနောတ္တပ္ပသည် စိတ်နှင့်အတူ ဖြစ်ခဲ့ပါမူ ထိုအကြောင်းကြောင့် အနောတ္တပ္ပသည် စေတသိက်ဟူ၍ ဆိုသင့်၏။

၄၇၆။ ပရဝါဒီ။ ။ စိတ်နှင့်အတူတကွ ဖြစ်ကုန်သောကြောင့် စေတသိက်တို့ မည်ပါကုန်သလော။

သကဝါဒီ။ ။ ဪ မည်ပါကုန်၏။

ပရဝါဒီ။ ။ ဖဿနှင့်အတူတကွ ဖြစ်ကုန်သောကြောင့် ဖဿိကတို့ မည်ပါကုန်သလော^၃။

သကဝါဒီ။ ။ ဪ မည်ပါကုန်၏^၄။

ပရဝါဒီ။ ။ စိတ်နှင့်အတူတကွ ဖြစ်ကုန်သောကြောင့် စေတသိက်တို့ မည်ပါကုန်သလော။

သကဝါဒီ။ ။ ဪ မည်ပါကုန်၏။

ပရဝါဒီ။ ။ ဝေဒနာနှင့်။ သညာနှင့်။ စေတနာနှင့်။ သဒ္ဓါနှင့်။ ဝီရိယနှင့်။ သတိနှင့်။ သမာဓိနှင့်။ ပညာနှင့်။ ရာဂနှင့်။ ဒေါသနှင့်။ မောဟနှင့်။ပ။ အနောတ္တပ္ပနှင့် အတူတကွ ဖြစ်ကုန်သောကြောင့် အနောတ္တပ္ပပါသိက မည်ပါကုန်သလော။

သကဝါဒီ။ ။ ဪ မည်ပါကုန်၏။

၄၇၇။ သကဝါဒီ။ ။ စေတသိက်တရားသည် မရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ မရှိပါ။

သကဝါဒီ။ ။ “ထိုသူအား ဤစိတ်သည် လည်းကောင်း၊ ဤစေတသိက်တရားတို့သည် လည်းကောင်း၊ အနတ္တအားဖြင့် ကောင်းစွာ ထင်ရှားကုန်၏။ ထိုနှစ်ပါးတို့ကို အယုတ်အမြတ်အားဖြင့် သိ၍ ကောင်းစွာ မြင်သော သူသည် ပျက်စီးသော သဘောတရားကို သိလေ၏”။ ဤသို့ မြတ်စွာဘုရား ဟောအပ်သော သုတ္တန် (ပါဠိ) ရှိသည်သာ မဟုတ်ပါလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ ထို့ကြောင့်ပင် စေတသိက်တရားသည် ရှိ၏။

သကဝါဒီ။ ။ စေတသိက်တရားသည် မရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ မရှိပါ။

သကဝါဒီ။ ။ “ကေဝဠ ဤသာသနာတော်၌ ရဟန်းသည် ‘သင်၏ စိတ်သည် ဤသို့ သဘောရှိ၏။ သင်၏ စိတ်သည် ဤသို့ အခြင်းအရာရှိ၏။ သင်၏ စိတ်အကြံသည် ဤသို့ ဖြစ်၏’ ဟူ၍ တစ်ပါးသော သတ္တဝါ တစ်ပါးသော ပုဂ္ဂိုလ်တို့၏ စိတ်ကိုလည်း အတပ်ဟော၏။ စိတ်၌ ဖြစ်သည်ကိုလည်း အတပ်ဟော၏။ ကြံစည်သည်ကိုလည်း အတပ်ဟော၏။ ဆင်ခြင်သည်ကိုလည်း အတပ်ဟော၏” ဟု မြတ်စွာဘုရား ဟောအပ်သော သုတ္တန် (ပါဠိ) ရှိသည်သာ မဟုတ်ပါလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ ထို့ကြောင့် စေတသိက်တရားသည် ရှိ၏။

စေတသိကကထာ ပြီး၏။

- ၁။ ဖဿိက စသော တရားမရှိသောကြောင့် စေတသိကတရားသည်လည်း ရှိသည် မဖြစ်ရာ၊ ထို့ကြောင့် စေတသိက တရား မရှိဟု အယူရှိသူ ရာဇဂိရိကနှင့် သိဒ္ဓတ္ထိကဂိုဏ်းဝင် ပရဝါဒီဆရာတို့၏ ဝါဒကို ပယ်ဖျက်ရန် ဤစေတသိက ကထာကို ဟောတော်မူသည်။
- ၂။ သမ္ပယုတ္တသဟဇာတကို ဆိုလိုသည်။
- ၃။ ဖဿိကဟူသော ဝေါဟာရကို မမြင်သောကြောင့် ပရဝါဒီက မေးသည်။
- ၄။ ဝေါဟာရဖြင့် အဘယ်အကျိုး ရှိပါအံ့နည်း၊ စိတ်၌ မှီသောကြောင့် စေတသိက် မည်သကဲ့သို့ ထိုတရားသည်လည်း ဖဿ၌ မှီသောကြောင့် ဖဿိကမည်၏ဟုဆိုသော် အပြစ်မရှိ၊ ထို့ကြောင့် သကဝါဒီက ဝန်ခံသည်။

ကထာဝတ္ထုပြင်တော်

=== ၇ - သတ္တမဝဂ် ===

(၆၆) ၄ - ဒါနကထာ°

၄၇၈။ သကဝါဒီ။ ။ ဒါနသည် စေတသိက်တရားပါလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ စေတသိက်တရားကို သူတပါးတို့အား ပေးလှူခြင်းငှါ ရအပ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။^၁

သကဝါဒီ။ ။ စေတသိက်တရားကို သူတပါးတို့အား ပေးလှူခြင်းငှါ ရအပ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ရအပ်ပါ၏။^၂

သကဝါဒီ။ ။ ဖဿကို သူတပါးတို့အား ပေးလှူခြင်းငှါ ရအပ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။^၁

သကဝါဒီ။ ။ ဝေဒနာကို။ပ။ သညာကို။ စေတနာကို။ သဒ္ဓါကို။ ဝီရိယကို။ သတိကို။ သမာဓိကို။ ပညာကို သူတစ်ပါးတို့အား ပေးလှူခြင်းငှါ ရအပ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

၄၇၉။ ပရဝါဒီ။ ။ ဒါနသည် စေတသိက်တရားတည်းဟု မဆိုသင့်ပါသလော။

သကဝါဒီ။ ။ ဪ ဟုတ်ပါ၏။

ပရဝါဒီ။ ။ ဒါနသည် အလိုမရှိအပ်သော အကျိုး မနှစ်သက်အပ်သော အကျိုး စိတ်ကို မပွားစေ တတ်သော အကျိုး (ကိလေသာဖြင့်) သွန်းလောင်းအပ်သော အကျိုးရှိသည် ဆင်းရဲကို ပွားစေတတ်သည် ဆင်းရဲသော အကျိုးသည် ဖြစ်ပါသလော။

သကဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

ပရဝါဒီ။ ။ ဒါနသည် အလိုရှိအပ်သော အကျိုး နှစ်သက်အပ်သော အကျိုး စိတ်ကို တိုးပွား စေတတ် သော အကျိုး မသွန်းလောင်းအပ်သော အကျိုးရှိသည် ချမ်းသာကို တိုးပွားစေတတ်သည် ချမ်းသာသော အကျိုးရှိသည် မဟုတ်ပါလော။

သကဝါဒီ။ ။ ဪ ဟုတ်ပါ၏။

ပရဝါဒီ။ ။ အရှင်သကဝါဒီ ဒါနသည် အလိုရှိအပ်သော အကျိုး နှစ်သက်အပ်သော အကျိုး စိတ်ကို တိုးပွားစေတတ်သော အကျိုး မသွန်းလောင်းအပ်သော အကျိုးရှိသည် ချမ်းသာကို တိုးပွားစေတတ်သည် ချမ်းသာသော အကျိုးသည် ရှိခဲ့ပါမူ ထိုအကြောင်းကြောင့် ဒါနသည် စေတသိက်တရားဟူ၍ ဆိုသင့် သည်။

ပရဝါဒီ။ ။ ဒါနသည် အလိုရှိအပ်သော အကျိုးရှိ၏ဟူ၍ မြတ်စွာဘုရား ဟောအပ်သည် ဖြစ်၍ သင်္ကန်းသည် ဒါနဖြစ်ပါသလော။

သကဝါဒီ။ ။ ဪ ဖြစ်ပါ၏။

ပရဝါဒီ။ ။ သင်္ကန်းသည် အလိုရှိအပ်သော အကျိုး နှစ်သက်အပ်သော အကျိုး စိတ်ကို တိုးပွားစေတတ်သော အကျိုး မသွန်းလောင်းအပ်သော အကျိုးသည် ချမ်းသာကို တိုးပွားစေတတ်သည် ချမ်းသာသော အကျိုးရှိသည် ဖြစ်ပါသလော။

သကဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

ပရဝါဒီ။ ။ ဒါနသည် အလိုရှိအပ်သော အကျိုးရှိ၏ဟူ၍ မြတ်စွာဘုရား ဟောကြားအပ်သည် ဖြစ်၍ ဆွမ်းသည် ကျောင်းသည် သူနာ၏ အထောက်အပံ့ အသက်၏ အရံအတားဖြစ်သော ဆေးပစ္စည်းသည် ဒါန ဖြစ်ပါသလော။

သကဝါဒီ။ ။ ဪ ဖြစ်ပါ၏။

ပရဝါဒီ။ ။ သူနာ၏ အထောက်အပံ့ အသက်၏ အရံအတားဖြစ်သော ဆေးသည် အလိုရှိအပ်သော အကျိုး နှစ်သက်အပ်သော အကျိုး စိတ်ကို တိုးပွားစေတတ်သော အကျိုး မသွန်းလောင်းအပ်သော အကျိုးရှိသည် ချမ်းသာကို တိုးပွားစေတတ်သည် ချမ်းသာသော အကျိုးရှိသည် ဖြစ်ပါသလော။

သကဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

၄၈၀။ ပရဝါဒီ။ ။ ဒါနသည် စေတသိက်တရားဟူ၍ မဆိုသင့်ပါသလော။

သကဝါဒီ။ ။ ဪ ဟုတ်ပါ၏။

ပရဝါဒီ။ ။ “သဒ္ဓါ လည်းကောင်း၊ ဟိရိ လည်းကောင်း၊ ကုသိုလ်ဖြစ်သော ဒါန လည်းကောင်း ဤတရားတို့သည် သူတော်ကောင်းတို့သို့ အစဉ်လိုက်ကုန်၏။ ဤလမ်းကို နတ်ပြည်ရောက်ကြောင်း

လမ်းဟူ၍ ဆိုကုန်၏။ မှန်၏။ ဤလမ်းဖြင့် နတ်ပြည်သို့ ရောက်နိုင် သွားနိုင်၏” ဟူ၍ မြတ်စွာဘုရား ဟောအပ်သော သုတ္တန် (ပါဠိ) ရှိသည် မဟုတ်ပါလော။

သကဝါဒီ။ ။ ဪ ရှိပါ၏။

ပရဝါဒီ။ ။ ထို့ကြောင့်ပင် ဒါနသည် စေတသိက်တရားတည်း။

ပရဝါဒီ။ ။ ဒါနသည် စေတသိက်တရားဟူ၍ မဆိုသင့်ပါသလော။

သကဝါဒီ။ ။ ဪ မဆိုသင့်ပါ။

ပရဝါဒီ။ ။ “ရဟန်းတို့ ဤဒါနငါးပါးတို့သည် မြင့်မြတ်သော ဒါနတို့တည်း၊ မြတ်၏ဟု သိအပ် ကုန်၏။ ကာလရှည်စွာက ဖြစ်ပေါ်သော တရားဟု သိအပ်ကုန်၏။ အမျိုးအနွယ်မှ ဆင်းသက်လာသော တရားဟု သိအပ်ကုန်၏။ ရှေးကာလ၌ ဖြစ်ကုန်၏။ မရောယှက်ခဲ့ကုန်၊ ရှေးကလည်း မရောယှက်ဖူးကုန် (ယခုလည်း) မရောယှက်ကုန်၊ (နောင်လည်း) မရောယှက်ကုန်လတ္တံ့၊ ပညာရှိ သမဏဗြာဟ္မဏတို့သည် မစက်ဆုပ်အပ်ကုန်။ ငါးပါးသော ဒါနတို့ဟူသည် အဘယ်သို့နည်း၊ ရဟန်းတို့ ဤသာသနာတော်၌ အရိယာ တပည့်သည် သူ့အသက်သတ်ခြင်းမှ ရှောင်ကြဉ်သူ ဖြစ်၏။ ရဟန်းတို့ သူ့အသက်သတ်ခြင်းမှ ရှောင်ကြဉ်သော အရိယာတပည့်သည် အတိုင်းအရှည် မရှိသော သတ္တဝါတို့အား ဘေးမဲ့ကို ပေး၏။ ရန်မဲ့ကို ပေး၏။ ကြောင့်ကြကင်းမှုကို ပေး၏။

အတိုင်းအရှည် မရှိသော သတ္တဝါတို့အား ဘေးမဲ့ကို ပေး၍ ရန်မဲ့ကို ပေး၍ ကြောင့်ကြကင်းမှုကို ပေး၍ အတိုင်းအရှည် မရှိသော ဘေးကင်းခြင်း ရန်ကင်းခြင်း ကြောင့်ကြကင်းခြင်း၏ အဖို့ရှိသူ ဖြစ်၏။

ရဟန်းတို့ ဤအသက်သတ်ခြင်းမှ ရှောင်ကြဉ်မှုသည် ရှေးဦးစွာသော ဒါနတည်း၊ မြင့်မြတ်သော ဒါနတည်း၊ မြတ်၏ဟု သိအပ်၏။ ကာလရှည်စွာက ဖြစ်ပေါ်သော တရားဟု သိအပ်၏။ အမျိုးအနွယ်မှ ဆင်းသက်လာသော တရားဟု သိအပ်၏။ ရှေးကာလ၌ ဖြစ်၏။ မရောယှက်ခဲ့၊ ရှေးကလည်း မရောယှက်

ဖူး၊ (ယခုလည်း) မရောယှက်၊ (နောင်လည်း) မရောယှက်လတ္တံ့၊ ပညာရှိ သမဏဗြာဟ္မဏတို့သည် မစက် ဆုပ်အပ်။

ရဟန်းတို့ တစ်ဖန်လည်း တစ်မျိုးဒါနကား အရိယာတပည့်သည် မပေးသော သူ့ဥစ္စာကို ခိုးယူခြင်း ကို ပယ်ရှား၍။ပ။ ကာမတို့၌ ယုတ်မာသော အကျင့်ကို ပယ်ရှား၍။ပ။ မုသား ပြောဆိုမှုကို ပယ်ရှား၍ ။ပ။ မေ့လျော့ကြောင်း ဖြစ်သော သေရည် သေရက်သောက်ခြင်းကို ပယ်ရှား၍ မေ့လျော့ကြောင်း ဖြစ်သော သေရည်သေရက် သောက်ခြင်းမှ ရှောင်ကြဉ်သူ ဖြစ်၏။

ရဟန်းတို့ မေ့လျော့ကြောင်းဖြစ်သော သေရည်သေရက်ကို သောက်ခြင်းမှ ရှောင်ကြဉ်သော အရိယာတပည့်သည် အတိုင်းအရှည် မရှိသော သတ္တဝါတို့အား ဘေးမဲ့ကို ပေး၏၊ ရန်မဲ့ကို ပေး၏၊ ကြောင့်ကြကင်းမှုကို ပေး၏၊ အတိုင်းအရှည် မရှိသော သတ္တဝါတို့အား ဘေးမဲ့ကို ပေး၍ ရန်မဲ့ကို ပေး၍ ကြောင့်ကြကင်းမှုကို ပေး၍ အတိုင်းအရှည် မရှိသော ဘေးကင်းခြင်း ရန်ကင်းခြင်း ကြောင့်ကြကင်းခြင်း ၏ အဖို့ရှိသူ ဖြစ်၏။

ရဟန်းတို့ ဤသေရည်သေရက် သောက်ခြင်းမှ ရှောင်ကြဉ်မှုသည် ငါးခုမြောက် ဒါနတည်း၊ မြင့်မြတ် သော ဒါနတည်း၊ မြတ်၏ဟု သိအပ်၏၊ ကာလရှည်စွာက ဖြစ်ပေါ်သော တရားဟု သိအပ်၏၊ အမျိုး အနွယ်မှ လာသော တရားဟု သိအပ်၏၊ ရှေးကာလ၌ ဖြစ်၏၊ မရောယှက်ခဲ့၊ ရှေးကလည်း မရောယှက် ဖူး၊ (ယခုလည်း) မရောယှက်၊ (နောင်လည်း) မရောယှက်လတ္တံ့၊ ပညာရှိ သမဏဗြာဟ္မဏတို့သည် မစက် ဆုပ်အပ်။

ရဟန်းတို့ ဤငါးပါးသည် ဒါနတို့ပေတည်း၊ မြင့်မြတ်သော ဒါနတို့ပေတည်း၊ မြတ်၏ဟု သိအပ် ကုန်၏၊ ကာလရှည်စွာက ဖြစ်ပေါ်လာသော တရားဟု သိအပ်ကုန်၏၊ အမျိုးအနွယ်မှ လာသော တရား ဟု သိအပ်ကုန်၏၊ ရှေးကာလ၌ ဖြစ်ကုန်၏၊ မရောယှက်ခဲ့ကုန်၊ ရှေးကလည်း မရောယှက်ဖူးကုန်၊ (ယခု လည်း) မရောယှက်ကုန်၊ (နောင်လည်း) မရောယှက်ကုန်လတ္တံ့၊ ပညာရှိ သမဏဗြာဟ္မဏတို့သည် မစက် ဆုပ်အပ်ကုန်၊ ဤသို့လျှင် မြတ်စွာဘုရား ဟောအပ်သော သုတ္တန် (ပါဠိ) ရှိသည်သာ မဟုတ်ပါလော။

သကဝါဒီ။ ။ ဪ သြော် ရှိပါ၏။

ပရဝါဒီ။ ။ ထို့ကြောင့်ပင် ဒါနသည် စေတသိက်တရားတည်း။

၄၈၁။ သကဝါဒီ။ ။ ဒါနသည် ပေးလှူအပ်သော သဘောရှိသော ပစ္စည်းတည်းဟူ၍ မဆိုသင့်ပါ သလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ သြော် ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ ဤလောက၌ အချို့ ပုဂ္ဂိုလ်သည် ထမင်းကို ပေးလှူ၏၊ အဖျော်ကို ပေးလှူ၏၊ အဝတ် ကို ပေးလှူ၏၊ ယာဉ်ကို ပေးလှူ၏၊ ပန်းကို ပေးလှူ၏၊ နံ့သာကျဲကို ပေးလှူ၏၊ နံ့သာပြစ်ကို ပေးလှူ၏၊ အိပ်ရာကို ပေးလှူ၏၊ နေရာကို ပေးလှူ၏၊ ဆီမီးကို ပေးလှူ၏၊ ဤသို့ မြတ်စွာဘုရား ဟောကြားအပ် သော သုတ္တန် (ပါဠိ) ရှိသည်သာ မဟုတ်ပါလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ သြော် ရှိပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ ထို့ကြောင့်ပင် ဒါနသည် ပေးလှူအပ်သော သဘောရှိသော ပစ္စည်းတည်း။

၄၈၂။ ပရဝါဒီ။ ။ ဒါနသည် ပေးလှူအပ်သော ဝတ္ထုပစ္စည်းလော။

သကဝါဒီ။ ။ ဪ သြော် ဟုတ်ပါ၏။

ပရဝါဒီ။ ။ ပေးလှူအပ်သော ဝတ္ထုပစ္စည်းသည် အလိုရှိအပ်သော အကျိုး နှစ်သက်အပ်သော အကျိုး စိတ်ကို တိုးပွားစေတတ်သော အကျိုး ကိလေသာဖြင့် မသွန်းလောင်းအပ်သော အကျိုးရှိသည် ချမ်းသာ ကို တိုးပွားစေတတ်သည် ချမ်းသာသော အကျိုးရှိသည် ဖြစ်ပါသလော။

သကဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

ပရဝါဒီ။ ။ ဒါနသည် အလိုရှိအပ်သော အကျိုးရှိ၏ဟူ၍ မြတ်စွာဘုရား ဟောအပ်သည် ဖြစ်၍ သင်္ကန်းသည် ပေးလှူဖွယ် ဒါနလော။

သကဝါဒီ။ ။ ဪ ဟုတ်ပါ၏။

ပရဝါဒီ။ ။ သင်္ကန်းသည် အလိုရှိအပ်သော အကျိုး နှစ်သက်အပ်သော အကျိုး စိတ်ကို တိုးပွား စေတတ်သော အကျိုး ကိလေသာဖြင့် မသွန်းလောင်းအပ်သော အကျိုးရှိသည် ချမ်းသာကို တိုးပွားစေ တတ်သည် ချမ်းသာသော အကျိုးရှိသည် ဖြစ်ပါသလော။

သကဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

ပရဝါဒီ။ ။ ဒါနသည် အလိုရှိအပ်သော အကျိုးရှိ၏ဟူ၍ မြတ်စွာဘုရား ဟောအပ်သည် ဖြစ်၍ ဆွမ်းသည် ဒါနလော၊ ကျောင်းသည် ဒါနလော၊ သူနာ၏ အထောက်အပံ့ အသက်၏ အရံအတား ဖြစ်သော ဆေးသည် ဒါနလော။

သကဝါဒီ။ ။ ဪ ဟုတ်ပါ၏။

ပရဝါဒီ။ ။ သူနာ၏ အထောက်အပံ့ အသက်၏ အရံအတားဖြစ်သော ဆေးသည် အလိုရှိအပ်သော အကျိုး နှစ်သက်အပ်သော အကျိုး စိတ်ကို တိုးပွားစေတတ်သော အကျိုး ကိလေသာဖြင့် မသွန်းလောင်း အပ်သော အကျိုးရှိသည် ချမ်းသာကို တိုးပွားစေတတ်သည် ချမ်းသာသော အကျိုးရှိသည် ဖြစ်ပါသလော။

သကဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

ပရဝါဒီ။ ။ ထို့ကြောင့်ပင် ဒါနသည် ပေးလှူအပ်သော ဝတ္ထုပစ္စည်းဟူ၍ မဆိုသင့်ပါ။

ဒါနကထာ ပြီး၏။

- ၁။ ဒါနသည် စွန့်လိုသော စေတနာ၊ ဝိရတီ၊ ဒေယျဓမ္မဟူ၍ သုံးပါးရှိ၏။ တရားကိုယ်အားဖြင့် စေတသိကဓမ္မနှင့် ဒေယျ ဓမ္မဟူ၍ နှစ်ပါးရှိ၏။ စေတသိကဓမ္မသာ ဒါနမည်၏။ ဒေယျဓမ္မသည် ဒါနမမည်ဟု အယူရှိသူ ရာဇဂိရိကနှင့် သိဒ္ဓတ္ထိ ကဂိုဏ်းဝင် ပရဝါဒီတို့ကို ရည်ရွယ်၍ ဤဒါနကထာကို ဟောသည်။
- ၂။ ဒေယျဓမ္မ၏ အစွမ်းအားဖြင့် စောဒနာလိုသောကြောင့် ဤပုစ္ဆာကို မေးသည်။
- ၃။ ထမင်းစသည်တို့ကဲ့သို့ ပေးခြင်းငှါ မတတ်ကောင်းသောကြောင့် ပရဝါဒီက ပဋိက္ခေပပြု၍ ဖြေသည်။
- ၄။ တစ်ဖန် နောက်ထပ် မေးပြန်လတ်သော် အဘယ် ဒေတီစသော သုတ်၏ အစွမ်းအားဖြင့် ဝန်ခံပြန်သည်။
- ၅။ ဖဿကို ပေးလှူ၏ စသော ဝေါဟာရ မရှိသောကြောင့် ပရဝါဒီက ပဋိက္ခေပပြု၍ ဖြေသည်။
- ၆။ ပရဝါဒီက စေတသိက မဟုတ်သော ဒေယျဓမ္မ၏ ဒါနအဖြစ်ကို ပြခြင်းငှါ ဆိုအပ်၏။ မှန်၏။ စေတသိက မဟုတ် သော ဒေယျဓမ္မသည် နောင်အခါ အကျိုးကို မပေးနိုင်ပါ။ ဣဋ္ဌဖလအဖြစ်ကို မှတ်ခြင်းမျှသာ ဆိုအပ်သည်ဟု မှတ်အပ်၏။

ကထာဝတ္ထုပါဠိတော်

=== ၇ - သတ္တမဝဂ် ===

(၆၇) ၅ - ပရိဘောဂမယပုညကထာ^၁

၄၈၃။ သကဝါဒီ။ ။ သုံးဆောင်ခြင်းကြောင့် ဖြစ်သော ကောင်းမှုသည် တိုးပွားပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ငြိမ် တိုးပွားပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ သုံးဆောင်ခြင်းကြောင့် ဖြစ်သော ဖဿသည် တိုးပွားပါသလော၊ ဝေဒနာသည် တိုးပွားပါသလော၊ သညာသည် တိုးပွားပါသလော၊ စေတနာသည် တိုးပွားပါသလော၊ စိတ်သည် တိုးပွားပါသလော၊ သဒ္ဓါသည် တိုးပွားပါသလော၊ ဝီရိယသည် တိုးပွားပါသလော၊ သတိသည် တိုးပွားပါသလော၊ သမာဓိသည် တိုးပွားပါသလော၊ ပညာသည် တိုးပွားပါသလော။^၂

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။^၃

သကဝါဒီ။ ။ သုံးဆောင်မှုကြောင့် ဖြစ်သော ကောင်းမှုသည် တိုးပွားပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ငြိမ် တိုးပွားပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ နွယ်ကဲ့သို့ တိုးပွားပါသလော၊ မာလောနွယ်ကဲ့သို့ တိုးပွားပါသလော၊ သစ်ပင်ကဲ့သို့ တိုးပွားပါသလော၊ မြက်ကဲ့သို့ တိုးပွားပါသလော၊ ဖြူဆန်မြက်ခြုံကဲ့သို့ တိုးပွားပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

၄၈၄။ သကဝါဒီ။ ။ သုံးဆောင်မှုကြောင့် ဖြစ်သော ကောင်းမှုသည် တိုးပွားပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ငြိမ် တိုးပွားပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ ဒါယကာသည် ဒါနကို ပေးလှူပြီး နှလုံးမသွင်း၊ (ထိုသူအား) ကောင်းမှုသည် ဖြစ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ငြိမ် ဖြစ်ပါ၏။^၄

သကဝါဒီ။ ။ မဆင်ခြင်သူအား ဖြစ်ပါသလော၊ နှလုံးသွင်းမှု မရှိသူအား ဖြစ်ပါသလော၊ နှလုံးမသွင်းသူအား ဖြစ်ပါသလော၊ စိတ်၌ မပြုသောသူအား ဖြစ်ပါသလော၊ မစေ့ဆော်သူအား ဖြစ်ပါသလော၊ မလိုလားသူအား ဖြစ်ပါသလော၊ မတောင့်တသူအား ဖြစ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။^၅

သကဝါဒီ။ ။ ကောင်းမှုသည် ဆင်ခြင်သူအား ဖြစ်သည် မဟုတ်ပါလော၊ နှလုံးသွင်းမှု ရှိသူအား ဖြစ်သည် မဟုတ်ပါလော၊ နှလုံးသွင်းသူအား ဖြစ်သည် မဟုတ်ပါလော၊ စိတ်၌ ပြုသူအား ဖြစ်သည် မဟုတ်ပါလော၊ စေ့ဆော်သူအား ဖြစ်သည် မဟုတ်ပါသလော၊ လိုလားသူအား ဖြစ်သည် မဟုတ်ပါလော၊ တောင့်တသူအား ဖြစ်သည်မဟုတ်ပါလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ငြိမ် ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ အရှင်ပရဝါဒီ ကောင်းမှုသည် ဆင်ခြင်သူအား ဖြစ်ခဲ့ပါမူ နှလုံးသွင်းမှု ရှိသူအား ဖြစ်ခဲ့ပါမူ စိတ်၌ ပြုလုပ်သူအား ဖြစ်ခဲ့ပါမူ စေ့ဆော်သူအား ဖြစ်ခဲ့ပါမူ လိုလားသူအား ဖြစ်ခဲ့ပါမူ တောင့်တသူအား ဖြစ်ခဲ့ပါမူ သုံးဆောင်ခြင်းကြောင့် ဖြစ်သော ကောင်းမှုသည် တိုးပွား၏ဟူ၍ မဆိုသင့်။

၄၈၅။ သကဝါဒီ။ ။ သုံးဆောင်ခြင်းကြောင့် ဖြစ်သော ကောင်းမှုသည် တိုးပွားပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ တိုးပွားပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ ဒါယကာသည် ဒါနကို ပေးလှူပြီး၍ ကာမဝိတက်ကို ကြံစည်၏။ ဗျာပါဒဝိတက်ကို ကြံစည်၏။ ဝိဟိံသဝိတက်ကို ကြံစည်၏။ (ထိုသူအား) ကောင်းမှုသည် ဖြစ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ဖြစ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ ဖဿနှစ်ပါးတို့၏။ပ။ စိတ်နှစ်ပါးတို့၏ ပေါင်းဆုံမှုသည် ဖြစ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။^၆

သကဝါဒီ။ ။ ဖဿနှစ်ပါးတို့၏။ပ။ စိတ်နှစ်ပါးတို့၏ ပေါင်းဆုံမှုသည် ဖြစ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ဖြစ်ပါ၏။^၇

သကဝါဒီ။ ။ ကုသိုလ် အကုသိုလ်တရားတို့သည် အပြစ်ရှိကုန် အပြစ် မရှိကုန်သော တရားတို့သည် အယုတ်အမြတ် ဖြစ်ကုန်သော တရားတို့သည် အမည်းအဖြူနှင့် တူကုန်သော တရားတို့သည် မျက်မှောက် အဖြစ်သို့ ရောက်ပါကုန်သလော။^၈

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။^၉

သကဝါဒီ။ ။ ကုသိုလ် အကုသိုလ်တရားတို့သည် အပြစ်ရှိကုန် အပြစ် မရှိကုန်သော တရားတို့သည် အယုတ်အမြတ် ဖြစ်ကုန်သော တရားတို့သည် အမည်းအဖြူနှင့် တူကုန်သော တရားတို့သည် မျက်မှောက် အဖြစ်သို့ ရောက်ပါကုန်သလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ရောက်ပါကုန်၏။^{၁၀}

သကဝါဒီ။ ။ “ရဟန်းတို့ ဤလေးပါးတို့သည် အလွန် အလွန်ဝေးသော အရာတို့ပေတည်း။ လေးပါးသော အရာတို့ကား အဘယ်တို့နည်း။ ရဟန်းတို့ ကောင်းကင်နှင့် မြေကြီးသည် ရှေးဦးစွာ အလွန် အလွန် ဝေးသော အရာပေတည်း။ ရဟန်းတို့ သမုဒ္ဒရာ၏ ဤဘက်ကမ်းနှင့် ထိုဘက်ကမ်းသည် နှစ်ခု မြောက် အလွန် အလွန်ဝေးသော အရာပေတည်း။ ရဟန်းတို့ နေထွက်ရာအရပ်နှင့် နေဝင်ရာ အရပ်သည် သုံးခုမြောက် အလွန် အလွန်ဝေးသော အရာပေတည်း။ ရဟန်းတို့ သူတော်ကောင်းတရားနှင့် မသူတော်တို့ တရားသည် လေးခုမြောက် အလွန် အလွန်ဝေးသော အရာတည်း။ ရဟန်းတို့ ဤလေးပါးတို့ကား (တစ်ခုနှင့် တစ်ခု) အလွန် အလွန်ဝေးသော အရာတို့ပေတည်း။ ကောင်းကင်သည်လည်း (မြေကြီးနှင့်) ဝေး၏။ မြေကြီးသည်လည်း (ကောင်းကင်နှင့်) ဝေး၏။ သမုဒ္ဒရာ၏ ထိုမှာဘက်ကမ်းသည် ဤမှာဘက်ကမ်းနှင့် ဤမှာဘက်ကမ်းသည် ထိုမှာ ဘက်ကမ်းနှင့် ဝေး၏။ ဟု ဆိုကြကုန်၏။ အကြင် အရပ်၌ အရောင် အလင်းကို ပြုတတ်သော နေမင်းသည် ရှေးရှုတတ်၏။ အကြင် အရပ်၌ ကင်းပျောက်ခြင်းသို့ ရောက်၏။ ထိုနေထွက်ရာ အရပ်နှင့် နေဝင်ရာ အရပ်သည် ဝေး၏။ ထိုဝေးသော အရာတို့ထက် သူတော်ကောင်းတို့၏ တရားနှင့် မသူတော်တို့၏ တရားသည် အလွန်ဝေး၏။ ဟူ၍ ဆိုကြကုန်၏။ သူတော်ကောင်းတို့နှင့် ပေါင်းသင်း ရခြင်းသည် မဖောက်ပြန် မပျက်စီးနိုင်၊ သူတော်ကောင်းတရား တည်တံ့သမျှ ကာလပတ်လုံး မပျက်စီးသည်သာလျှင် ဖြစ်၏။ မှန်၏။ မသူတော်နှင့် ပေါင်းရခြင်းသည် လျင်မြန်စွာ ပျက်စီးတတ်၏။ ထို့ကြောင့် သူတော်ကောင်းတို့ တရားသည် မသူတော်တို့မှ ဝေး၏” ဟု မြတ်စွာဘုရား ဟောအပ်သော သုတ္တန် (ပါဠိ) ရှိသည်သာ မဟုတ်ပါလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ရှိပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ ထို့ကြောင့်ပင် “ကုသိုလ် အကုသိုလ်တရားတို့သည်၊ အပြစ်ရှိကုန် အပြစ် မရှိကုန်သော တရားတို့သည်၊ အယုတ်အမြတ်တရားတို့သည်၊ အမည်းအဖြူနှင့်တူသော တရားတို့သည် မျက်မှောက်၏ အဖြစ်သို့ ရောက်ကုန်၏” ဟူ၍ မဆိုသင့်။

၄၈၆။ ပရဝါဒီ။ ။ သုံးဆောင်မှုကြောင့် ဖြစ်သော ကောင်းမှုသည် တိုးပွား၏ဟူ၍ မဆိုသင့်ပါ သလော။

သကဝါဒီ။ ။ ဪ သြော် မဆိုသင့်ပါ။

ပရဝါဒီ။ ။ “အကြင် လူတို့သည် အရံ (ခြံ) ကို စိုက်ပျိုးကုန်၏၊ ဥယျာဉ်ကို စိုက်ပျိုးကုန်၏၊ တံတား ခင်းကြကုန်၏။ အကြင်သူတို့ကား ရေအိုးစင်ကို လည်းကောင်း၊ ရေတွင်းကို လည်းကောင်း၊ မှီခိုရာ ကျောင်းကို လည်းကောင်း ပေးလှူကုန်၏။ ထိုသူတို့၏ ကုသိုလ်ကောင်းမှုသည် နေ့ရော ညဉ့်ပါ အခါခပ် သိမ်း တိုးပွား၏။ ထိုလူတို့သည် တရား၌ တည်ကုန် အကျင့် ‘သီလ’ နှင့် ပြည့်စုံကုန်သည် ဖြစ်၍ နတ်ပြည် သို့ ရောက်ရကုန်၏” ဟု မြတ်စွာဘုရား ဟောကြားအပ်သော သုတ္တန် (ပါဠိ) ရှိသည်သာ မဟုတ်ပါလော။

သကဝါဒီ။ ။ ဪ သြော် ရှိပါ၏။

ပရဝါဒီ။ ။ ထို့ကြောင့်ပင် သုံးဆောင်မှုကြောင့် ဖြစ်သော ကောင်းမှုသည် တိုးပွား၏။

ပရဝါဒီ။ ။ သုံးဆောင်ခြင်းကြောင့် ဖြစ်သော ကောင်းမှုသည် တိုးပွား၏ဟူ၍ မဆိုသင့်ပါသလော။

သကဝါဒီ။ ။ ဪ သြော် မဆိုသင့်ပါ။

ပရဝါဒီ။ ။ “ရဟန်းတို့ ချမ်းသာကို ဆောင်တတ်ကုန်သော ကောင်းသော အာရုံရှိကုန်သော ချမ်းသာ သော အကျိုးရှိကုန်သော နတ်ပြည်၌ ဖြစ်စေတတ်ကုန်သော ဤကောင်းမှု အစု ကုသိုလ်အလျဉ် လေးပါး တို့သည် လိုချင်ဖွယ်ကို ရခြင်းငှါ နှစ်လိုဖွယ်ကို ရခြင်းငှါ မြတ်နိုးဖွယ်ကို ရခြင်းငှါ စီးပွားအလို့ငှါ ချမ်းသာ အလို့ငှါ ဖြစ်ကုန်၏။

လေးပါးတို့ဟူသည် အဘယ်တို့နည်း။ ရဟန်းတို့ ရဟန်းသည် အကြင် ဒါယကာ၏ သင်္ကန်းကို ဝတ်ရုံ သုံးဆောင်လျက် အတိုင်းအရှည် မရှိသော စိတ်တည်ကြည်မှု ‘သမာဓိ’ ကို ပြည့်စုံစေ၍ နေ၏။ ထိုဒါယကာအား ချမ်းသာကို ဆောင်တတ်သော ကောင်းသော အာရုံရှိသော ချမ်းသာသော အကျိုး ရှိသော နတ်ပြည်၌ ဖြစ်စေတတ်သော အတိုင်းအရှည် မရှိသော ကောင်းမှုအစု ကုသိုလ် အလျဉ်သည် လိုချင်ဖွယ်ကို ရခြင်းငှါ နှစ်လိုဖွယ်ကို ရခြင်းငှါ မြတ်နိုးဖွယ်ကို ရခြင်းငှါ စီးပွားအလို့ငှါ ချမ်းသာ အလို့ငှါ ဖြစ်၏။

ရဟန်းတို့ ရဟန်းသည် အကြင် ဒါယကာ၏ ဆွမ်းကို ဘုဉ်းပေးသုံးဆောင်လျက်။ပ။ ကျောင်းကို နေထိုင်သုံးဆောင်လျက်။ပ။ သူနာ၏ အထောက်အပံ့ အသက်၏ အရံအတားဖြစ်သော ဆေးကို သုံးဆောင်လျက် အတိုင်းအရှည် မရှိသော စိတ်တည်ကြည်မှု ‘သမာဓိ’ ကို ပြည့်စုံစေ၍ နေ၏။ ထိုဒါယကာအား ချမ်းသာကို ဆောင်တတ်သော ကောင်းသော အာရုံရှိသော ချမ်းသာသော အကျိုး ရှိသော နတ်ပြည်၌ ဖြစ်စေတတ်သော အတိုင်းအရှည် မရှိသော ကောင်းမှုအစု ကုသိုလ်အလျဉ်သည် လိုချင်ဖွယ်ကို ရခြင်းငှါ နှစ်သက်ဖွယ်ကို ရခြင်းငှါ မြတ်နိုးဖွယ်ကို ရခြင်းငှါ စီးပွားအလို့ငှါ ချမ်းသာ အလို့ငှါ ဖြစ်၏။

ရဟန်းတို့ ချမ်းသာကို ဆောင်တတ်ကုန်သော ကောင်းသော အာရုံရှိကုန်သော ချမ်းသာသော အကျိုးရှိ ကုန်သော နတ်ပြည်၌ ဖြစ်စေတတ်ကုန်သော ဤကောင်းမှုအစု ကုသိုလ်အလျဉ် ရှစ်ပါးတို့သည် လိုချင်ဖွယ်ကို ရခြင်းငှါ နှစ်သက်ဖွယ်ကို ရခြင်းငှါ မြတ်နိုးဖွယ်ကို ရခြင်းငှါ စီးပွား အလို့ငှါ ချမ်းသာ အလို့ငှါ ဖြစ်ကုန်၏” ဟု မြတ်စွာဘုရား ဟောအပ်သော သုတ္တန် (ပါဠိ) ရှိသည်သာ မဟုတ်ပါလော။

သကဝါဒီ။ ။ ဪ သြော် ရှိပါ၏။

ပရဝါဒီ။ ။ ထို့ကြောင့်ပင် သုံးဆောင်မှုကြောင့် ဖြစ်သော ကောင်းမှုသည် တိုးပွား၏။

၄၈၇။ သကဝါဒီ။ ။ သုံးဆောင်မှုကြောင့် ဖြစ်သော ကောင်းမှုသည် တိုးပွားပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ သြော် တိုးပွားပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ ဒါယကာသည် ဒါနကို ပေးလှူ၏။ အလှူခံသည် ခံယူပြီး၍ မသုံးဆောင်၊ စွန့်ပစ်၏။ (ထိုဒါယကာအား) ကောင်းမှုသည် ဖြစ်ပါသေးသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ဪ ဖြစ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ အရှင်ပရဝါဒီ ဒါယကာသည် အလှူဒါနကို ပေးလှူ၏။ အလှူခံသည် ခံယူပြီး၍ မသုံးဆောင်၊ စွန့်ပစ်၏။ (ထိုဒါယကာအား) ကောင်းမှုသည် ဖြစ်ခဲ့ပါမူ သုံးဆောင်မှုကြောင့် ဖြစ်သော ကောင်းမှုသည် တိုးပွား၏ဟူ၍ မဆိုသင့်။

သကဝါဒီ။ ။ သုံးဆောင်မှုကြောင့် ဖြစ်သော ကောင်းမှုသည် တိုးပွားပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ တိုးပွားပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ ဒါယကာသည် အလှူ ‘ဒါန’ ကို ပေးလှူ၏။ အလှူခံသည် အလှူကို ခံယူအပ်ပြီးသော် မင်းတို့သည်မူလည်း ယူဆောင်ကုန်၏။ ခိုးသူတို့သည်မူလည်း ခိုးယူကုန်၏။ မီးသည်မူလည်း လောင်၏။ ရေမူလည်း မျော၏။ မချစ်အပ်သော အမွေခံတို့သည်မူလည်း ဆောင်ယူကုန်၏။ (ထိုဒါယကာအား) ကောင်းမှုသည် ဖြစ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ဪ ဖြစ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ အရှင်ပရဝါဒီ ဒါယကာသည် အလှူ ‘ဒါန’ ကို ပေးလှူ၏။ အလှူခံသည် အလှူကို ခံယူအပ်ပြီးသော် မင်းတို့သည်မူလည်း ယူဆောင်ကုန်၏။ ခိုးသူတို့သည်မူလည်း ခိုးယူကုန်၏။ မီးသည်မူလည်း လောင်၏။ ရေမူလည်း မျော၏။ မချစ်အပ်သော အမွေခံတို့သည်မူလည်း ဆောင်ယူကုန်၏။ (ထိုဒါယကာအား) ကောင်းမှု ဖြစ်ခဲ့ပါမူ သုံးဆောင်မှုကြောင့် ဖြစ်သော ကောင်းမှုသည် တိုးပွား၏ ဟူ၍ မဆိုသင့်^{၁၁}။

ပရိဘောဂမယပုညကထာ ပြီး၏။

- ၁။ “တေသံ ဒိဝါ စ ရတ္တာ စ သဒါ ပုညံ ပဝဗုတိ”ဟူ၍လည်းကောင်း၊ “ယဿ ဘိက္ခဝေ ဘိက္ခူ စီဝရံ ပရိဘူမာနော” ဟူ၍ လည်းကောင်း ဤသို့ အစရှိသော သုတ်တို့ကို မသင့်မတင့်သောအားဖြင့် ယူ၍ သုံးဆောင်ခြင်းဖြင့် ပြီးသော ကောင်းမှုမည်သည် ရှိ၏ဟု ရာဇဂိရိက၊ သိဒ္ဓတ္ထိက၊ သမိတ္ထိယဂိုဏ်းဝင် ပရဝါဒီတို့ကို ရည်ရွယ်၍ ဤပရိဘောဂ မယပုညကထာကို ဟောတော်မူသည်။
- ၂။ ကောင်းမှုမည်သည် ဖဿစသော ကုသိုလ်တရားတို့သာ ဖြစ်ကုန်၏။ ထို့ထက် အလွန်မရှိပါ။ သင်၏ အယူ၌ ဖဿ စသော တရားတို့သည် ပွားစေရာပါသလောဟု စောဒနာလို၍ တက်သည်။
- ၃။ ဖဿစသော တရားတို့သည် မပွားစေရာသောကြောင့် ပရဝါဒီက ပဋိက္ခေပပြု၍ ဖြေသည်။
- ၄။ အလှူခံပုဂ္ဂိုလ်တို့၏ သုံးဆောင်ခြင်းဖြင့် ပုဗ္ဗစေတနာ တိုးပွား၏။ ထိုသို့ အလှူခံပုဂ္ဂိုလ်တို့၏ သုံးဆောင်ခြင်း၌ ကောင်းမှု ဖြစ်၏ဟု နှလုံးသွင်း၍ ပရဝါဒီက ဝန်ခံသည်။
- ၅။ ဒါယကာ၏ စာဂစေတနာကို ရည်ရွယ်၍ ပရဝါဒီက ပဋိက္ခေပပြု၍ ဖြေသည်။
- ၆။ ဒါယကာအား တစ်ပြိုင်နက်သော ခဏ၌ ဖဿနှစ်ပါးတို့ မရှိသောကြောင့် ပရဝါဒီက ပဋိပက္ခေပပြုလျက် ဖြေသည်။
- ၇။ ဒါယကာ၏ လည်းကောင်း၊ သုံးဆောင်သူ အလှူခံ၏ လည်းကောင်း ဤနှစ်ပါးတို့ကို ရည်ရွယ်လျက် ပရဝါဒီက ဝန်ခံ ပြန်သည်။
- ၈။ သကဝါဒီက ပရိယာယ်စကား၏ ထွက်ရာတံခါးကို ပိတ်ဆို့၍ ဖြောင့်ဖြောင့် ဆန့်ကျင်ဘက် ဖြစ်သော ကုသိုလ် အကုသိုလ် နှစ်ပါးတို့ဖြင့် မေးသည်။
- ၉။ ကုသိုလ် အကုသိုလ်တရားတို့၏ တစ်ခုတည်းသော ခဏ၌ ပုဂ္ဂိုလ်တစ်ယောက်၏ သန္တာန်၌ ယှဉ်ခြင်း မရှိသည်ကို ရည်ရွယ်၍ ပရဝါဒီက ပဋိက္ခေပပြုလျက် ဖြေသည်။
- ၁၀။ သုံးဆောင်ခြင်းဖြင့် ပြီးသော ကောင်းမှုသည် စိတ်နှင့် မယှဉ်သည်ဖြစ်၍ ဖြစ်၏ဟူသော အယူဖြင့် ဝန်ခံပြန်သည်။
- ၁၁။ အလှူခံပုဂ္ဂိုလ်သည် အလှူခံပြီး၍ ဒေယုဓမ္မကို မသုံးဆောင်သော်လည်း ကောင်းမှုကုသိုလ် ဖြစ်သည်သာတည်း၊ ထိုကြောင့် သကဝါဒီ၏ ဝါဒကသာ အားကြီး၏။

ကထာဝတ္ထုပါဠိတော်

=== ၇ - သတ္တမဝဂ် ===

(၆၈) ၆ - ဣတော ဒိန္နကထာ°

၄၈၈။ သကဝါဒီ။ ။ ဤဘဝမှ ပေးလှူအပ်သော ဝတ္ထုဖြင့် ထိုနောက်ဘဝ၌ မျှတပါကုန်သလော။
ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ဩ မျှတပါကုန်၏။

သကဝါဒီ။ ။ ဤဘဝမှ သင်္ကန်းကို ပေးလှူကုန်၏။ ထိုသင်္ကန်းကို ထိုနောက်ဘဝ၌ သုံးဆောင်ရပါ
ကုန် သလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။^၂

သကဝါဒီ။ ။ ဤဘဝမှ ဆွမ်းကို ပေးလှူကုန်၏။ ဤဘဝမှ ကျောင်းကို ပေးလှူကုန်၏။ ဤဘဝမှ
သူနာ၏ အထောက်အပံ့ အသက်၏ အရံအတားဖြစ်သော ဆေးကို ပေးလှူကုန်၏။ ဤဘဝမှ ခဲဖွယ်ကို
ပေးလှူကုန်၏။ ဤဘဝမှ ဘောဇဉ်ကို ပေးလှူကုန်၏။ ဤဘဝမှ သောက်ဖွယ်ကို ပေးလှူကုန်၏။
ထိုသောက်ဖွယ်ကို ထိုနောက်ဘဝ၌ သုံးဆောင်ရပါကုန်သလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ ဤဘဝမှ ပေးလှူအပ်သော ဝတ္ထုဖြင့် ထိုနောက်ဘဝ၌ မျှတပါကုန်သလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ဩ မျှတပါကုန်၏။

သကဝါဒီ။ ။ အခြားသော သူသည် အခြားသူအကျိုးငှါ ပြုလုပ်ပါသလော၊ ချမ်းသာ ဆင်းရဲကို
သူတစ်ပါး ပြုလုပ်အပ်ပါသလော၊ အခြားသူသည် ပြုလုပ်ပါသလော၊ အခြားသူသည် ခံစားပါသလော°။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။^၇

၄၈၉။ ပရဝါဒီ။ ။ ဤဘဝမှ ပေးလှူအပ်သော ဝတ္ထုဖြင့် ထိုနောက်ဘဝ၌ မျှတပါကုန်၏ဟူ၍ မဆို
သင့်ပါ သလော။

သကဝါဒီ။ ။ ဪ ဩ မဆိုသင့်ပါ။

ပရဝါဒီ။ ။ ပြိတ္တာတို့သည် မိမိ၏ အကျိုးငှါ ပေးလှူသော အလှူ ‘ဒါန’ ကို ဝမ်းမြောက်ကုန်သည်
မဟုတ်ပါလော၊ စိတ်ကို ကြည်လင်စေကုန်သည် မဟုတ်ပါလော၊ နှစ်သက်မှုကို ဖြစ်စေကုန်သည် မဟုတ်
ပါလော၊ စိတ်ချမ်းသာ ဝမ်းမြောက်မှုကို ရကြကုန်သည် မဟုတ်ပါလော။

သကဝါဒီ။ ။ ဪ ဩ ဟုတ်ပါ၏။

ပရဝါဒီ။ ။ အရှင်သကဝါဒီ ပြိတ္တာတို့သည် မိမိအကျိုးငှါ ပေးလှူသော အလှူ ‘ဒါန’ ကို ဝမ်းမြောက်
ခွဲကုန်လျှင် စိတ်ကို ကြည်လင်စေခွဲကုန်လျှင် နှစ်သက်မှုကို ဖြစ်စေခွဲကုန်လျှင် စိတ်ချမ်းသာ ဝမ်းမြောက်မှု
ကို ရခွဲကြကုန်လျှင် ထိုအကြောင်းကြောင့် ဤဘဝမှ ပေးလှူအပ်သော ဝတ္ထုဖြင့် ထိုနောက်ဘဝ၌ မျှတ
ပါကုန်၏ ဟူ၍ ဆိုသင့်၏။

၄၉၀။ ပရဝါဒီ။ ။ ဤဘဝမှ ပေးလှူအပ်သော ဝတ္ထုဖြင့် ထိုနောက်ဘဝ၌ မျှတပါကုန်၏ဟူ၍ မဆို
သင့်ပါသလော။

သကဝါဒီ။ ။ ဪ ဩ မဆိုသင့်ပါ။

ပရဝါဒီ။ ။ “မြင့်ရာ အရပ်၌ ရွာသောမိုးရေသည် နိမ့်ရာအရပ်သို့ စီးဆင်း သကဲ့သို့ ဤအတူပင် ဤဘဝမှ ပေးလှူအပ်သော ဝတ္ထုသည်။ ပိတ္တာတို့အား ကပ်ရောက်၏။ ရေပြည့်ကုန်သော မြစ်တို့သည် သမုဒ္ဒရာကို ပြည့်စေသကဲ့သို့ ဤအတူပင် ဤဘဝမှ ပေးလှူအပ်သော ဝတ္ထုသည်။ ပိတ္တာတို့အား ကပ်ရောက်၏။ ထိုနောက်ဘဝ၌ လယ်ထွန်မှုသည် မရှိ၊ ထိုနောက်ဘဝ၌ နွားမွေးမှုသည် မရှိ၊ ထိုသို့ သဘောရှိသော ကုန်သွယ်မှုသည် လည်းကောင်း၊ ငွေဖြင့် ရောင်းဝယ်မှုသည် လည်းကောင်း မရှိ။ ဤဘဝမှ ပေးလှူအပ်သော ဝတ္ထုဖြင့် သေလွန်ကုန်သော ပြိတ္တာတို့သည် ထိုဘဝ၌ မျှတကြကုန်၏” ဟု မြတ်စွာဘုရား ဟောကြားအပ်သော သုတ္တန် (ပါဠိ) ရှိသည်သာ မဟုတ်ပါလော။

သကဝါဒီ။ ။ ဪ ရှိပါ၏။

ပရဝါဒီ။ ။ ထို့ကြောင့်ပင် ဤဘဝမှ ပေးလှူအပ်သော ဝတ္ထုဖြင့် ထိုနောက်ဘဝ၌ မျှတကုန်၏။

၄၉၁။ ပရဝါဒီ။ ။ ဤဘဝမှ ပေးလှူအပ်သော ဝတ္ထုဖြင့် ထိုနောက်ဘဝ၌ မျှတကုန်၏ဟူ၍ မဆို သင့်ပါသလော။

သကဝါဒီ။ ။ ဪ မဆိုသင့်ပါ။

ပရဝါဒီ။ ။ “ရဟန်းတို့ ဤအကြောင်းငါးပါးတို့ကို မြော်မြင်ကုန်လျက် မိဘတို့သည် (အိမ်) ၌ မွေးဖွားသော သားသမီးကို အလိုရှိကုန်၏။ အဘယ် အကြောင်းငါးပါးတို့နည်း။ ငါတို့ မွေးအပ်သော သား သမီးသည် ငါတို့အား (တစ်ဖန်) မွေးမြူလတ္တံ့၊ ငါတို့၏ ပြုဖွယ်ကိစ္စကိုလည်း ပြုလုပ်လတ္တံ့၊ အမျိုး အနွယ် သည် ကြာမြင့်စွာ တည်လတ္တံ့၊ ငါ၏ အမွေခံအမွေစားအဖြစ်ကို ပြုကျင့်လတ္တံ့၊ ထို့ပြင် ကွယ်လွန်ကုန် သော တမလွန်ဘဝသို့ ရောက်ကုန်သော ငါတို့အား အလှူကို ပေးလတ္တံ့။ ရဟန်းတို့ ဤအကြောင်း ငါးပါးတို့ကို မြော်မြင်ကုန်လျက် မိဘတို့သည် (အိမ်) ၌ မွေးဖွားသော သားသမီးကို အလိုရှိကုန်၏။ အကြောင်းငါးပါးတို့ကို မြော်မြင်ကုန်လျက် ပညာရှိ (မိဘ)တို့သည် သားသမီးကို အလိုရှိကုန်၏။ ငါတို့ မွေးမြူအပ်သော သားသမီးသည် ငါတို့အား (တစ်ဖန်) မွေးမြူလတ္တံ့၊ ငါတို့၏ ပြုဖွယ်ကိစ္စကိုလည်း ပြုလုပ်လတ္တံ့၊ အမျိုးအနွယ်သည် ကြာမြင့်စွာ တည်လတ္တံ့၊ အမွေခံ အမွေစားအဖြစ်ကို ပြုကျင့်လတ္တံ့၊ ထို့ပြင် ကွယ်လွန်ကုန်သော တမလွန်ဘဝသို့ ရောက်ကုန်သော မိဘတို့အား အလှူကို ပေးလှူလတ္တံ့။ ဤအကြောင်း ငါးပါးတို့ကို မြော်မြင်ကုန်လျက် ပညာရှိ (မိဘ)တို့သည် သားသမီးကို အလိုရှိကုန်၏။ ထို့ကြောင့် ငြိမ်သက်ကုန်သော ပြုအပ်သော ကျေးဇူးကို သိကုန်သော ပြုအပ်သော ကျေးဇူးကို ပြောကြား ကုန်သော သူတော်ကောင်း (သားသမီး)တို့သည် ရှေး၌ ပြုအပ်သော ကျေးဇူးကို အောက်မေ့ကုန်လျက် အမိအဖတို့ကို လုပ်ကျွေးမွေးမြူကုန်၏။ (မိဘတို့သည်) ထိုသားသမီးတို့၏ ပြုဖွယ်ကိစ္စတို့ကို ပြုလုပ်ကုန် သကဲ့သို့ ထို့အတူ (သားသမီးတို့သည်) ရှေးဦးစွာ ပြုလေ့ရှိကုန်သော ထိုမိဘတို့၏ ပြုဖွယ်ကိစ္စတို့ကို ပြုလုပ်ကုန်၏။ အဆုံးအမကို လိုက်နာပြုကျင့်လေ့ရှိသော အမျိုးအနွယ်ကို မဆုတ်ယုတ်စေ တတ်သော သဒ္ဓါတရားရှိသည် ဖြစ်၍ အကျင့်သီလနှင့် ပြည့်စုံသော သားသမီးသည် ချီးကျူးထိုက်သူ ဖြစ်၏”။ ဤသို့ လျှင် မြတ်စွာဘုရား ဟောကြားအပ်သော သုတ္တန် (ပါဠိ) ရှိသည်သာ မဟုတ်ပါလော။

သကဝါဒီ။ ။ ဪ ရှိပါ၏။

ပရဝါဒီ။ ။ ထို့ကြောင့်ပင် ဤဘဝမှ ပေးလှူအပ်သော ဝတ္ထုဖြင့် နောက်ဘဝ၌ မျှတကုန်၏။

ဣတော ဒိန္နကထာ ပြီး၏။

- ၁။ “ဣတော ဒိန္နေန ယာပေန္တိ၊ ပေတာ ကာလင်္ကတာ တဟိ” ဟူသော စကားကို အမှီပြု၍ အကြင်သင်္ကန်းစသော ဝတ္ထုကို ဤလူ့ပြည်မှ ဆွေမျိုးစသော အလှူခံအား ပေးလှူအပ်၏။ ထိုပေးလှူအပ်သော သင်္ကန်းစသော ဝတ္ထုဖြင့်ပင် ထိုပြိတ္တာဘုံသို့ ရောက်ကုန်သော သတ္တဝါတို့သည် မျှတကြရကုန်၏ဟု ရာဇဂိရိက သိဒ္ဓတ္ထိက နိကာယဝင် ပရဝါဒီတို့၏ အယူကို တားမြစ်ရန် ဤဣတောဒိန္နကထာကို ဟောတော်မူသည်။
- ၂။ သင်္ကန်းစသည်ဖြင့် စိစစ် မေးမြန်းခဲ့သော် ပရဝါဒီက ပဋိက္ခေပပြု၍ ဖြေသည်။
- ၃။ မိမိကိုယ်တိုင် မိမိကံကို မပြုလုပ်သလောဟု မေးလိုသည်။
- ၄။ သုတ်နှင့် ဆန့်ကျင်သောကြောင့် ပရဝါဒီက ပဋိက္ခေပပြုလျက် ဖြေသည်။
- ၅။ မိမိကိုယ်တိုင်က ဝမ်းမြောက်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်လည်း ထိုပြိတ္တာတို့အား ထိုပြိတ္တာဘုံ၌ အသုံးအဆောင်တို့ ဖြစ်ကြရသောကြောင့် ဤအကြောင်းဖြင့် မိမိအယူကို တည်တံ့စေသော်လည်း တည်တံ့စေသည့် မမည်နိုင်လေ၊ ထိုပြိတ္တာတို့သည် ဤလူ့ပြည်မှ ပေးလှူသော ဝတ္ထုဖြင့်သာ မျှတနေထိုင်ကြရသည် မဟုတ်သောကြောင့်တည်း။

ကထာဝတ္ထုပါဠိတော်

=== ၇ - သတ္တမဝဂ် ===

(၆၉) ၇ - ပထဝီကမ္မဝိပါကောတိကထာ^၁

၄၉၂။ သကဝါဒီ။ ။ မြေကြီးသည် ကံ၏ အကျိုးလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ မြေကြီးသည် သုခဝေဒနာ ရှိပါသလော၊ ဒုက္ခဝေဒနာ ရှိပါသလော၊ အဒုက္ခ မသုခ ဝေဒနာ ရှိပါသလော၊ သုခဝေဒနာနှင့် ယှဉ်သလော၊ ဒုက္ခဝေဒနာနှင့် ယှဉ်သလော၊ အဒုက္ခမသုခ ဝေဒနာနှင့် ယှဉ်သလော၊ ဖဿနှင့် ယှဉ်သလော၊ ဝေဒနာနှင့် ယှဉ်သလော၊ သညာနှင့် ယှဉ်သလော၊ စေတနာနှင့် ယှဉ်သလော၊ စိတ်နှင့် ယှဉ်သလော၊ အာရုံရှိပါသလော၊ ထိုမြေကြီးအား ဆင်ခြင်မှု နှလုံးသွင်းမှု ကောင်းစွာ နှလုံးသွင်းမှု စိတ်၌ ပြုမှု စေ့ဆော်မှု တောင့်တမှု ဆုတောင်းမှု ရှိပါသလော^၂။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ မြေကြီးသည် သုခဝေဒနာ မရှိသည် မဟုတ်ပါလော၊ ဒုက္ခဝေဒနာ မရှိသည် မဟုတ်ပါလော၊ အဒုက္ခမသုခဝေဒနာ မရှိသည် မဟုတ်ပါလော၊ သုခဝေဒနာနှင့် မယှဉ်သည် မဟုတ်ပါလော၊ ဒုက္ခ ဝေဒနာနှင့် မယှဉ်သည် မဟုတ်ပါလော၊ အဒုက္ခမသုခဝေဒနာနှင့် မယှဉ်သည် မဟုတ်ပါလော၊ ဖဿနှင့် မယှဉ်သည် မဟုတ်ပါလော၊ ဝေဒနာနှင့် မယှဉ်သည် မဟုတ်ပါလော၊ သညာနှင့် မယှဉ်သည် မဟုတ်ပါလော၊ စေတနာနှင့် မယှဉ်သည် မဟုတ်ပါလော၊ စိတ်နှင့် မယှဉ်သည် မဟုတ်ပါလော၊ အာရုံ မရှိသည် မဟုတ်ပါလော၊ ထိုမြေကြီးအား ဆင်ခြင်မှု နှလုံးသွင်းမှု ကောင်းစွာ နှလုံးသွင်းမှု စိတ်၌ ပြုမှု စေ့ဆော်မှု တောင့်တမှု ဆုတောင်းမှု မရှိသည် မဟုတ်ပါလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ အရှင်ပရဝါဒီ မြေကြီးအား သုခဝေဒနာ ဒုက္ခဝေဒနာ မရှိခဲ့ပါလျှင်။ပ။ အာရုံ မရှိခဲ့ပါလျှင် ထိုမြေကြီးအား ဆင်ခြင်မှု။ပ။ ဆုတောင်းမှု မရှိခဲ့ပါလျှင် မြေကြီးသည် ကံ၏ အကျိုးဟူ၍ မဆိုသင့်။

သကဝါဒီ။ ။ ဖဿသည် ကံ၏ အကျိုးလော၊ ဖဿသည် သုခဝေဒနာ ရှိသလော၊ ဒုက္ခဝေဒနာ ရှိသလော၊ အဒုက္ခမသုခဝေဒနာ ရှိသလော၊ သုခဝေဒနာနှင့် ယှဉ်သလော၊ ဒုက္ခ။ပ။ အဒုက္ခ မသုခ ဝေဒနာနှင့် ယှဉ်သလော၊ ဖဿနှင့် ယှဉ်သလော၊ ဝေဒနာနှင့် ယှဉ်သလော၊ သညာနှင့် ယှဉ်သလော၊

စေတနာနှင့် ယှဉ်သလော၊ စိတ်နှင့် ယှဉ်သလော၊ အာရုံရှိပါသလော၊ ထိုဖဿအား ဆင်ခြင်မှုသည်။ပ။ ဆုတောင်းမှု ရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ သြော် ရှိပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ မြေကြီးသည် ကံ၏ အကျိုးလော၊ မြေကြီးသည် သုခဝေဒနာ ရှိသလော၊ ဒုက္ခ ဝေဒနာ ရှိသလော၊ အဒုက္ခမသုခဝေဒနာ ရှိသလော၊ သုခဝေဒနာနှင့် ယှဉ်သလော၊ ဒုက္ခဝေဒနာ။ပ။ အဒုက္ခမသုခ ဝေဒနာနှင့် ယှဉ်သလော၊ ဖဿနှင့် ယှဉ်သလော၊ ဝေဒနာနှင့် ယှဉ်သလော၊ သညာနှင့် ယှဉ်သလော၊ စေတနာနှင့် ယှဉ်သလော၊ စိတ်နှင့် ယှဉ်သလော၊ အာရုံရှိပါသလော၊ ထိုမြေကြီးအား ဆင်ခြင်မှု နှလုံးသွင်း မှု ကောင်းစွာ နှလုံးသွင်းမှု စိတ်၌ ပြုမှု စေ့ဆော်မှု တောင့်တမှု ဆုတောင်းမှု ရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ မြေကြီးသည် ကံ၏ အကျိုးလော၊ သုခဝေဒနာ မရှိသလော၊ ဒုက္ခဝေဒနာ မရှိပါ သလော။ပ။ အာရုံ မရှိပါသလော၊ ထိုမြေကြီးအား ဆင်ခြင်မှု။ပ။ ဆုတောင်းမှု မရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ သြော် မရှိပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ ဖဿသည် ကံ၏ အကျိုးလော၊ ဖဿသည် သုခဝေဒနာ မရှိပါသလော၊ ဒုက္ခ ဝေဒနာ မရှိပါသလော။ပ။ အာရုံ မရှိပါသလော၊ ထိုဖဿအား ဆင်ခြင်မှု။ပ။ ဆုတောင်းမှု မရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ မြေကြီးသည် ကံ၏ အကျိုးလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ သြော် ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ မြေကြီးသည် မြှောင့်ပင့်ခြင်း နှိမ့်ချခြင်းသို့ ရောက်ပါသလော၊ ဖြတ်ခြင်း ခွဲခြင်းသို့ ရောက်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ သြော် ရောက်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ ကံ၏ အကျိုးသည် မြှောက်ပင့်ခြင်း နှိမ့်ချခြင်းသို့ ရောက်ပါသလော၊ ဖြတ်ခြင်း ခွဲခြင်း သို့ ရောက်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ မြေကြီးကို ရောင်းခြင်းငှါ လည်းကောင်း၊ ဝယ်ခြင်းငှါ လည်းကောင်း၊ ရှေးရှု တည့်တည့် ထားခြင်းငှါ လည်းကောင်း၊ ဆွတ်ခူးခြင်းငှါ လည်းကောင်း၊ ရွေးချယ်ခြင်းငှါ လည်းကောင်း ရအပ်ပါ သလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ သြော် ရအပ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ ကံ၏ အကျိုးကို ရောင်းခြင်းငှါ ဝယ်ခြင်းငှါ ရှေးရှုထားခြင်းငှါ ဆွတ်ခူးခြင်းငှါ ရွေးချယ် ခြင်းငှါ ရအပ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

၄၉၃။ သကဝါဒီ။ ။ မြေကြီးသည် သူတစ်ပါးတို့နှင့် ဆက်ဆံပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ သြော် ဆက်ဆံပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ ကံ၏ အကျိုးသည် သူတစ်ပါးတို့နှင့် ဆက်ဆံပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။^၁

သကဝါဒီ။ ။ ကံ၏ အကျိုးသည် သူတစ်ပါးတို့နှင့် ဆက်ဆံပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ဆက်ဆံပါ၏^၄။

သကဝါဒီ။ ။ “သုစရိုက်ကို အကယ်၍ ကျင့်အံ့၊ (ဤသို့ကျင့်လျှင်) ထိုအကျင့်သည် အခြားသူတစ်ပါးနှင့် မဆက်ဆံဘဲ ခိုးသူတို့ မဆောင်ယူနိုင်သော ရွှေအိုးနှင့် တူ၏။ (ထို့ကြောင့်) သတ္တဝါသည် ကောင်းမှုကုသိုလ်တို့ကို ပြုလုပ်ရာ၏” ဟု မြတ်စွာဘုရား ဟောအပ်သော သုတ္တန် (ပါဠိ) ရှိသည်သာ မဟုတ်ပါလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ရှိပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ ထို့ကြောင့် ကံ၏ အကျိုးသည် သူတစ်ပါးနှင့် ဆက်ဆံ၏ဟူ၍ မဆိုသင့်။

သကဝါဒီ။ ။ မြေကြီးသည် ကံ၏ အကျိုးလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ မြေကြီးသည် ရှေးဦးစွာ တည်ပါသလော၊ သတ္တဝါတို့သည် နောက်မှ ဖြစ်ပါကုန်သလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ ရှေးဦးစွာ အကျိုးသည် ဖြစ်ပါသလော၊ နောက်မှ အကျိုးကို ရဖို့ရန် ကံကို ပြုလုပ်ပါကုန်သလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ မြေကြီးသည် သတ္တဝါအားလုံးတို့၏ ကံ၏ အကျိုးလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ သတ္တဝါအားလုံးတို့သည် မြေကြီးကို သုံးဆောင်ပါကုန်သလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။^၅

သကဝါဒီ။ ။ သတ္တဝါအားလုံးတို့သည် မြေကြီးကို သုံးဆောင်ပါကုန်သလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ သုံးဆောင်ပါကုန်၏^၆။

သကဝါဒီ။ ။ မြေကြီးကို မသုံးစွဲကုန်ဘဲ ပရိနိဗ္ဗာန်စံကုန်သော အချို့ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည် ရှိပါကုန်သလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ရှိပါကုန်၏^၇။

သကဝါဒီ။ ။ ကံ၏ အကျိုးကို မကုန်ခန်းစေမူ၍ ပရိနိဗ္ဗာန်စံကုန်သော အချို့သော ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည် ရှိပါကုန်သလော^၈။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။^၉

သကဝါဒီ။ ။ မြေကြီးသည် စကြဝတေးမင်း၏ ကံ၏ အကျိုးလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ အခြားသတ္တဝါတို့သည် မြေကြီးကို သုံးဆောင်ပါကုန်သလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ သုံးဆောင်ပါကုန်၏။

သကဝါဒီ။ ။ စကြဝတေးမင်း၏ ကံ၏ အကျိုးကို အခြားသတ္တဝါတို့သည် သုံးဆောင်ပါကုန်သလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ စကြဝတေးမင်း၏ ဖဿကို၊ ဝေဒနာကို၊ သညာကို၊ စေတနာကို၊ စိတ်ကို၊ သဒ္ဓါကို၊ ဝီရိယကို၊ သတိကို၊ သမာဓိကို၊ ပညာကို အခြားသတ္တဝါတို့သည် သုံးဆောင်ပါကုန်သလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

၄၉၄။ ပရဝါဒီ။ ။ မြေကြီးသည် ကံ၏ အကျိုးဟူ၍ မဆိုသင့်ပါသလော။

သကဝါဒီ။ ။ ဪ မဆိုသင့်ပါ။

ပရဝါဒီ။ ။ အစိုးရသူ၏ အဖြစ်ကို ဖြစ်စေတတ်သော ကံသည် အကြီးအကဲ၏ အဖြစ်ကို ဖြစ်စေတတ်သော ကံသည် ရှိသည် မဟုတ်ပါလော့။

သကဝါဒီ။ ။ ဪ ရှိပါ၏။

ပရဝါဒီ။ ။ အရှင်သကဝါဒီ အစိုးရ၏ အဖြစ်ကို ဖြစ်စေတတ်သော ကံ အကြီးအကဲ၏ အဖြစ်ကို ဖြစ်စေတတ်သော ကံ ရှိခဲ့ပါလျှင် ထိုအကြောင်းကြောင့် မြေကြီးသည် ကံ၏ အကျိုးဟူ၍ ဆိုသင့်၏။

ပထဝီကမ္မဝိပါကောတိကထာ ပြီး၏။

၁။ “အတ္ထိ ဣဿရိယသံဝတ္တနိယံ ကမ္မံ အဓိပစ္စသံဝတ္တနိယံ ကမ္မံ” ဟူရာ၌ မြေကြီးကို အစိုးရသည်၏အဖြစ် အကြီးအမှူး၏ အဖြစ်ကို ဖြစ်စေတတ်သော ကံမည်၏ဟု ဆိုအပ်၏။ ထို့ကြောင့် မြေကြီးသည် ကံ၏ အကျိုးတည်းဟု အယူရှိကြသော အန္ဓကဂိုဏ်းဝင် ပရဝါဒီတို့ကို ရည်ရွယ်လျက် ဤကထာကို ဟောတော်မူသည်။

၂။ ကမ္မဝိပါကသဘောကို ပြခြင်းငှါ ဤပုစ္ဆာကို မိန့်သည်။

၃။ ဖဿ စသည်ကို ရည်ရွယ်၍ ပရဝါဒီက ပဋိက္ခေပပြုလျက် ဖြေသည်။

၄။ ကမ္မသမုဋ္ဌာန်ရုပ်ကို လည်းကောင်း၊ ပထဝီစသည်တို့၏သာလျှင် သူတစ်ပါးတို့နှင့် ဆက်ဆံသည်၏ အဖြစ်ကို လည်းကောင်း ရည်ရွယ်၍ ဝန်ခံပြန်သည်။

၅။ မြေကြီးကို မမှီမူ၍ တည်နေကုန်သော သတ္တဝါတို့ကို ရည်ရွယ်၍ ပဋိက္ခေပပြုလျက် ဖြေသည်။

၆။ မှီ၍နေသူတို့ကို ရည်ရွယ်၍ ဝန်ခံသည်။

၇။ အရူပဘုံ၌ ပရိနိဗ္ဗာန်စံကုန်သော ပုဂ္ဂိုလ်တို့၏ အစွမ်းအားဖြင့် ဝန်ခံသည်။

၈။ အကျိုး၏ အဖြစ်ဖြင့် တည်သော ထိုမြေကို မကုန်စေမူ၍ ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုခြင်းသည် မသင့်တကားဟု စောဒနာလို၍ ဤပုစ္ဆာကို မေးသည်။

၉။ ကံ၏ အကျိုးကို ကုန်စေ၍သာလျှင် ပရိနိဗ္ဗာန်ပြု၏ဟူသော မိမိဝါဒ၌ တည်လျက် ပရဝါဒီက ပဋိက္ခေပပြုလျက် ဖြေသည်။

၁၀။ ကံသည် ရသည်၏ အစွမ်းအားဖြင့်သာ ထိုဣဿရိယအာဓိပစ္စကို ဖြစ်စေသည်။ ဇနက၏ အစွမ်းအားဖြင့် ဖြစ်စေသည် မဟုတ်၊ ထို့ကြောင့် ထိုစကားသည် မြေကြီး၏ ဝိပါကအဖြစ်၌ ပြီးစေနိုင်သော စကား မဟုတ်။

ကထာဝတ္ထုပြုငြိတော်

=== ၇ - သတ္တမဝဂ် ===

(၇၀) ၈ - ဇရာမရဏံ ဝိပါကောတိကထာ°

၄၉၅။ သကဝါဒီ။ ။ ဇရာမရဏသည် အကျိုး ‘ဝိပါကံ’လော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဩဋ္ဌာန် ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ ဇရာမရဏသည် သုခဝေဒနာ ရှိသလော၊ ဒုက္ခဝေဒနာ ရှိသလော၊ အဒုက္ခမသုခ ဝေဒနာ ရှိသလော၊ သုခဝေဒနာနှင့် ယှဉ်သလော၊ ဒုက္ခဝေဒနာနှင့် ယှဉ်သလော၊ အဒုက္ခမသုခဝေဒနာ နှင့် ယှဉ်သလော၊ ဖဿနှင့် ယှဉ်သလော၊ ဝေဒနာနှင့် ယှဉ်သလော၊ သညာနှင့် ယှဉ်သလော၊ စေတနာ နှင့် ယှဉ်သလော၊ စိတ်နှင့် ယှဉ်သလော၊ အာရုံရှိသလော၊ ဇရာမရဏအား ဆင်ခြင်မှု နှလုံးသွင်းမှု ကောင်းစွာ နှလုံးသွင်းမှု စိတ်၌ ပြုမှု စေ့ဆော်မှု တောင့်တမှု ဆုတောင်းမှုသည် ရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ ဇရာမရဏသည် သုခဝေဒနာ မရှိသည် ဒုက္ခဝေဒနာ မရှိသည်။ပ။ အာရုံ မရှိသည် မဟုတ်ပါလော၊ ဇရာမရဏအား ဆင်ခြင်မှု။ပ။ ဆုတောင်းမှု မရှိသည် မဟုတ်ပါလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဩဋ္ဌာန် မရှိပါ။

သကဝါဒီ။ ။ အရှင်ပရဝါဒီ ဇရာမရဏသည် သုခဝေဒနာ မရှိခဲ့ပါလျှင် ဒုက္ခဝေဒနာ မရှိခဲ့ပါလျှင်။ပ။ အာရုံ မရှိခဲ့ပါလျှင် ထိုဇရာမရဏအား ဆင်ခြင်မှု။ပ။ ဆုတောင်းမှု မရှိခဲ့ပါလျှင် ဇရာမရဏသည် အကျိုး ‘ဝိပါကံ’ ဟူ၍ မဆိုသင့်။

သကဝါဒီ။ ။ ဖဿသည် အကျိုး ‘ဝိပါကံ’ လော၊ ဖဿသည် သုခဝေဒနာရှိသလော၊ ဒုက္ခဝေဒနာ ရှိသလော။ပ။ အာရုံရှိသလော၊ ဖဿအား ဆင်ခြင်မှု။ပ။ ဆုတောင်းမှု ရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဩဋ္ဌာန် ရှိပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ ဇရာမရဏသည် အကျိုး ‘ဝိပါကံ’ လော၊ ဇရာမရဏသည် သုခဝေဒနာရှိသလော၊ ဒုက္ခ ဝေဒနာရှိသလော။ပ။ အာရုံရှိသလော၊ ထိုဇရာမရဏအား ဆင်ခြင်မှု။ပ။ ဆုတောင်းမှု ရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ ဇရာမရဏသည် အကျိုး ‘ဝိပါကံ’ လော၊ ဇရာမရဏသည် သုခဝေဒနာ မရှိသလော၊ ဒုက္ခဝေဒနာ မရှိသလော။ပ။ အာရုံ မရှိသလော၊ ထိုဇရာမရဏအား ဆင်ခြင်မှု။ပ။ ဆုတောင်းမှု မရှိပါ သလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဩဋ္ဌာန် ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ ဖဿသည် အကျိုး ‘ဝိပါကံ’ လော၊ ဖဿသည် သုခဝေဒနာ မရှိသလော၊ ဒုက္ခ ဝေဒနာ မရှိသလော။ပ။ အာရုံ မရှိသလော၊ ထိုဖဿအား ဆင်ခြင်မှု။ပ။ ဆုတောင်းမှု မရှိပါလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

၄၉၆။ သကဝါဒီ။ ။ အကုသိုလ်တရားတို့၏ အိုမှုသေမှု ‘ဇရာမရဏ’ သည် အကုသိုလ်တရားတို့၏ အကျိုးလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဩဋ္ဌာန် ဟုတ်ပါ၏။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ ဪ မဆိုသင့်ပါ။

ပရဝါဒီ။ ။ အဆင်းမလှခြင်းကို ဖြစ်စေတတ်သော ကံ၊ အသက်တိုခြင်းကို ဖြစ်စေတတ်သော ကံသည် ရှိသည် မဟုတ်ပါလော့။

သကဝါဒီ။ ။ ဪ ရှိပါ၏။

ပရဝါဒီ။ ။ အရှင်သကဝါဒီ အဆင်းမလှခြင်းကို ဖြစ်စေတတ်သော ကံ၊ အသက်တိုခြင်းကို ဖြစ်စေတတ်သော ကံ ရှိခဲ့ပါလျှင် ထိုအကြောင်းကြောင့် ဇရာမရဏသည် အကျိုး ‘ဝိပါက်’ ဟူ၍ ဆိုသင့်၏။

ဇရာမရဏံ ဝိပါကောတိကထာ ပြီး၏။

- ၁။ “အတ္ထိ ဒုဗ္ဗဏ္ဏသံဝတ္တနိယံ ကမ္မံ အပ္ပါယုကသံဝတ္တနိယံ ကမ္မံ” ဟူရာ၌ မကောင်းသော အဆင်းရှိသူ၏ အဖြစ်ဟူသည် ဇရာပင်တည်း၊ အသက်တိုသူ၏ အဖြစ်ဟူသည် မရဏပင်တည်း၊ ထိုကိုဖြစ်စေတတ်သော ကံသည် ရှိ၏။ ထိုဇရာမရဏသည် ဝိပါက်တည်းဟု အယူရှိကြသော အန္ဓကဝိသုဒ္ဓိပရဝါဒီတို့ကို ရည်ရွယ်၍ ဤဇရာမရဏ ဝိပါကကထာကို ဟောသည်။
- ၂။ ဇရာမရဏမည်သည် အလိုမရှိအပ်သော အနိဋ္ဌဝိပါက်သာ ဖြစ်ရာ၏ဟူသော အယူဖြင့် ဝန်ခံသည်၊ ထိုအကြောင်းဖြင့်ပင် ကုသိုလ်တရားတို့၏ အကျိုး၏အဖြစ်ကို ပရဝါဒီက ပဋိက္ခေပပြု၍ ဖြေသည်။
- ၃။ ဇရာမရဏမည်သည် အလိုမရှိအပ်သော အနိဋ္ဌဝိပါက်သာ ဖြစ်ရာ၏ဟူသော အယူဖြင့် ဝန်ခံသည်၊ ထိုအကြောင်းဖြင့်ပင် ကုသိုလ်တရားတို့၏ အကျိုး၏ အဖြစ်ကို ပရဝါဒီက ပဋိက္ခေပပြု၍ ဖြေသည်။
- ၄။ ပရိယာယ်အားဖြင့် ထိုဇရာမရဏတို့ ဖြစ်စေတတ်သော ကံသည် ဝိပါက် ဖဿ စသည်တို့ကဲ့သို့ ဇနက၏ အစွမ်းအားဖြင့် ဖြစ်စေသည် မဟုတ်၊ ထို့ကြောင့် ဝိပါက်အဖြစ်ကို မပြီးစေနိုင်လေ။

ကထာဝတ္ထုပါဠိတော်

=== ၇ - သတ္တမဝဂ် ===

(၇၁) ၉ - အရိယမေဓဝိပါကကထာ°

၄၉၈။ သကဝါဒီ။ ။ မဂ်ဟူသော အရိယာတရား၏ အကျိုး ‘ဝိပါက’ သည် မရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ဪ မရှိပါ။

သကဝါဒီ။ ။ သမဏ ‘ရဟန်း’ အဖြစ်ဟူသော မဂ်သည် ကြီးမြတ်သော အကျိုးရှိသည် ဗြာဟ္မဏ အဖြစ်ဟူသော မဂ်သည် ကြီးမြတ်သော အကျိုးရှိသည် မဟုတ်ပါလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ဪ ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ အရှင်ပရဝါဒီ သမဏအဖြစ်ဟူသော မဂ်သည် ကြီးမြတ်သော အကျိုးရှိခဲ့ပါမူ ဗြာဟ္မဏ အဖြစ်ဟူသော မဂ်သည် ကြီးမြတ်သော အကျိုးရှိခဲ့ပါမူ မဂ်ဟူသော အရိယာတရား၏ အကျိုးသည် မရှိ ဟူ၍ မဆိုသင့်။

သကဝါဒီ။ ။ မဂ်ဟူသော အရိယာတရား၏ အကျိုး ‘ဝိပါက’ သည် မရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ဪ မရှိပါ။

သကဝါဒီ။ ။ သောတာပတ္တိဖိုလ်သည် ရှိသည် မဟုတ်ပါလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ဪ ရှိပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ အရှင်ပရဝါဒီ သောတာပတ္တိဖိုလ်သည် ရှိခဲ့ပါလျှင် မဂ်ဟူသော အရိယာတရား၏ အကျိုး ‘ဝိပါက’ သည် မရှိဟူ၍ မဆိုသင့်။

သကဝါဒီ။ ။ သကဒါဂါမိဖိုလ်သည် ရှိသည်မဟုတ်ပါလော။ပ။ အနာဂါမိဖိုလ်သည်။ပ။ အရဟတ္တ ဖိုလ်သည် ရှိသည်မဟုတ်ပါလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ဪ ရှိပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ အရှင်ပရဝါဒီ အရဟတ္တဖိုလ်သည် ရှိခဲ့ပါလျှင် မဂ်ဟူသော အရိယာတရား၏ အကျိုး ‘ဝိပါက’ သည် မရှိဟူ၍ မဆိုသင့်။

သကဝါဒီ။ ။ သောတာပတ္တိဖိုလ်သည် အကျိုး ‘ဝိပါက’ မဟုတ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ဪ မဟုတ်ပါ။

သကဝါဒီ။ ။ ဒါန၏ အကျိုးသည် အကျိုး ‘ဝိပါက’ မဟုတ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ သောတာပတ္တိဖိုလ်သည် အကျိုး ‘ဝိပါက’ မဟုတ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ဪ မဟုတ်ပါ။

သကဝါဒီ။ ။ အကျင့် ‘သီလ’ ၏ အကျိုးသည်။ပ။ ဘာဝနာ၏ အကျိုးသည် အကျိုး ‘ဝိပါက’ မဟုတ် ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ သကဒါဂါမိဖိုလ်သည်။ပ။ အနာဂါမိဖိုလ်သည်။ပ။ အရဟတ္တဖိုလ်သည် အကျိုး ‘ဝိပိက်’ မဟုတ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဩော် မဟုတ်ပါ။

သကဝါဒီ။ ။ ဒါန၏ အကျိုးသည် အကျိုး ‘ဝိပိက်’ မဟုတ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ အရဟတ္တဖိုလ်သည် အကျိုး ‘ဝိပိက်’ မဟုတ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဩော် မဟုတ်ပါ။

သကဝါဒီ။ ။ အကျင့် ‘သီလ’ ၏ အကျိုးသည်။ပ။ ဘာဝနာ၏ အကျိုးသည် အကျိုး ‘ဝိပိက်’ မဟုတ် ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ ဒါန၏ အကျိုးသည် အကျိုး ‘ဝိပိက်’ လော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဩော် ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ သောတာပတ္တိဖိုလ်သည် အကျိုး ‘ဝိပိက်’ လော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ ဒါန၏ အကျိုးသည် အကျိုး ‘ဝိပိက်’ လော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဩော် ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ သကဒါဂါမိဖိုလ်သည်။ပ။ အနာဂါမိဖိုလ်သည်။ပ။ အရဟတ္တဖိုလ်သည် အကျိုး ‘ဝိပိက်’ လော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ အကျင့် ‘သီလ’ ၏ အကျိုးသည်။ပ။ ဘာဝနာ၏ အကျိုးသည် အကျိုး ‘ဝိပိက်’ လော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဩော် ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ သောတာပတ္တိဖိုလ်သည် အကျိုး ‘ဝိပိက်’ လော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ ဘာဝနာ၏ အကျိုးသည် အကျိုး ‘ဝိပိက်’ လော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဩော် ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ သကဒါဂါမိဖိုလ်သည်။ပ။ အနာဂါမိဖိုလ်သည်။ပ။ အရဟတ္တဖိုလ်သည် အကျိုး ‘ဝိပိက်’ လော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

၄၉၉။ သကဝါဒီ။ ။ ကာမာဝစရကုသိုလ်သည် အကျိုး ‘ဝိပိက်’ ရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဩော် ရှိပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ လောကုတ္တရာကုသိုလ်သည် အကျိုး ‘ဝိပိက်’ ရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

ပရဝါဒီ။ ။ လောကုတ္တရာကုသိုလ်သည် အကျိုး ‘ဝိပါက်’ ရှိသည်ဖြစ်၍ (ကံကိလေသာတို့ ဆည်းပူးအပ်သော) စုတိပဋိသန္ဓေမှ ကင်းသော နိဗ္ဗာန်သို့ ရောက်ကြောင်း ဖြစ်ပါသလော။

သကဝါဒီ။ ။ ဪ ဖြစ်ပါ၏။

ပရဝါဒီ။ ။ ရူပါဝစရ။ပ။ အရူပါဝစရကုသိုလ်သည် အကျိုး ‘ဝိပါက်’ ရှိသည်ဖြစ်၍ (ကံကိလေသာတို့ ဆည်းပူးအပ်သော) စုတိပဋိသန္ဓေမှ ကင်းသော နိဗ္ဗာန်သို့ ရောက်ကြောင်း ဖြစ်ပါသလော။

သကဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

အရိယဓမ္မဝိပါကကထာ ပြီး၏။

- ၁။ ကိလေသာတို့ကို ပယ်ခြင်းမျှသည်သာ မဂ်ဟူသော အရိယဓမ္မ၏ အကျိုးဖြစ်၏။ စိတ် စေတသိက်တရားတို့သည် မဂ်ဟူသော အရိယဓမ္မ၏ အကျိုးမဟုတ်ဟု အယူရှိသူတို့ကို ရည်ရွယ်၍ ဤအရိယဓမ္မဝိပါကကထာကို ဟောသည်။
- ၂။ သောတာပတ္တိမဂ် စသည်တို့၏ အပစ္စယဂါမီ အဖြစ်ကို ရည်ရွယ်၍ အရိယာဖိုလ်တို့၏ ဝိပါက် မဟုတ်သည်၏ အဖြစ်ကို ဝန်ခံသည်။

ကထာဝတ္ထုပါဠိတော်

=== ၇ - သတ္တမဝဂ် ===

(၇၂) ၁၀ - ဝိပါကော ဝိပါကဓမ္မဓမ္မောတိကထာ°

၅၀၁။ သကဝါဒီ။ ။ အကျိုး ‘ဝိပါက’ သည် အကျိုးကို ဖြစ်စေခြင်း သဘောရှိသော တရားလော။
ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ ထိုထိုအကျိုးကို ဖြစ်စေတတ်သော သဘောရှိသောတရား၏ အကျိုး ‘ဝိပါက’ သည်
အကျိုးကို ဖြစ်စေခြင်း သဘောရှိသော တရားလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ ထိုထိုအကျိုးကို ဖြစ်စေတတ်သော သဘောရှိသောတရား၏ အကျိုး ‘ဝိပါက’ သည်
အကျိုးကို ဖြစ်စေခြင်း သဘောရှိသော တရားလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ ထိုထိုဆင်းရဲ၏သာလျှင် အဆုံးကို ပြုခြင်း မရှိပါသလော၊ ဝဋ်ပြတ်ခြင်း မရှိပါသလော၊
မစွဲလမ်းမှု၍ ငြိမ်းအေးမှု ‘အနုပါဒါပရိနိဗ္ဗာန်’ သည် မရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ အကျိုး ‘ဝိပါက’ သည် အကျိုးကို ဖြစ်စေခြင်း သဘောရှိသော တရားလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ အကျိုး ‘ဝိပါက’ ဟူ၍ လည်းကောင်း၊ အကျိုးကို ဖြစ်စေခြင်းသဘောရှိသော တရား
ဟူ၍ လည်းကောင်း၊ အကျိုးကို ဖြစ်စေခြင်းသဘောရှိသော တရားဟူ၍ လည်းကောင်း၊ အကျိုး ‘ဝိပါက’
ဟူ၍ လည်းကောင်း ဤအကျိုး ‘ဝိပါက’ သည် ဤအကျိုးကို ဖြစ်စေခြင်း သဘောရှိသော တရားလော၊
ဤ (ဤအကျိုး ‘ဝိပါက’ နှင့် အကျိုးကို ဖြစ်စေခြင်းသဘောရှိသော) တရားသည် တူသော အနက်
ရှိသလော၊ တူသလော၊ တူသော အဖို့ရှိသလော၊ ထိုအကျိုး ‘ဝိပါက’ ကြောင့် အကျိုးကို ဖြစ်စေခြင်း
သဘောရှိသော တရားဖြစ်သလော၊ ထိုအကျိုးကို ဖြစ်စေခြင်းသဘောရှိသော တရားကြောင့် ထိုအကျိုး
‘ဝိပါက’ ဖြစ်သလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ အကျိုး ‘ဝိပါက’ သည် အကျိုးကို ဖြစ်စေခြင်း သဘောရှိသော တရားလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ အကျိုးသည် လည်းကောင်း၊ အကျိုးကို ဖြစ်စေခြင်း သဘောရှိသော တရားသည်
လည်းကောင်း၊ အကျိုးကို ဖြစ်စေခြင်း သဘောရှိသော တရားသည် လည်းကောင်း၊ အကျိုးသည် လည်း
ကောင်း အတူဖြစ်ကုန်သလော၊ တကွဖြစ်ကုန်သလော၊ ရောနှောကုန်သလော၊ ယှဉ်ကုန်သလော၊
တူသောဖြစ်ခြင်း ရှိကုန်သလော၊ တူသောချုပ်ခြင်း ရှိကုန်သလော၊ တူသောတည်ရာ ရှိကုန်သလော၊
တူသော အာရုံ ရှိကုန်သလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ အကျိုး ‘ဝိပါက’ သည် အကျိုးကို ဖြစ်စေခြင်း သဘောရှိသော တရားလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ဪ ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ ထိုအကုသိုလ်သည်ပင် ထိုအကုသိုလ်၏ အကျိုးလော၊ ထိုကုသိုလ်သည်ပင် ထို ကုသိုလ် ၏ အကျိုးလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ အကျိုး ‘ဝိပါက်’ သည် အကျိုးကို ဖြစ်စေခြင်း သဘောရှိသော တရားလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ဪ ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ အကြင် စိတ်ဖြင့်သာ သူတစ်ပါးအသက်ကို သတ်၏။ ထိုစိတ်ဖြင့်သာလျှင် ငရဲ၌ ကျက်ရာသလော။ အကြင် စိတ်ဖြင့်သာလျှင် အလှူကို ပေးလှူ၏။ ထိုစိတ်ဖြင့်သာလျှင် နတ်ပြည်၌ ဝမ်းမြောက်ရာသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

၅၀၂။ ပရဝါဒီ။ ။ အကျိုး ‘ဝိပါက်’ သည် အကျိုးကို ဖြစ်စေခြင်း သဘောရှိသော တရားဟူ၍ မဆို သင့်ပါသလော။

သကဝါဒီ။ ။ ဪ ဪ မဆိုသင့်ပါ။

ပရဝါဒီ။ ။ အကျိုး ‘ဝိပါက်’ နာမ်ခန္ဓာလေးပါးတို့သည် အချင်းချင်း ကျေးဇူးပြုကုန်သည် မဟုတ်ပါ လော။

သကဝါဒီ။ ။ ဪ ဪ ဟုတ်ပါ၏။

ပရဝါဒီ။ ။ အရှင်သကဝါဒီ အကျိုး ‘ဝိပါက်’ နာမ်ခန္ဓာလေးပါးတို့သည် အချင်းချင်း ကျေးဇူးပြုခဲ့ကုန် မှု ထိုအကြောင်းကြောင့် အကျိုး ‘ဝိပါက်’ သည် အကျိုးကို ဖြစ်စေခြင်း သဘောရှိသော တရားဟူ၍ ဆိုသင့်၏။

ဝိပါကော ဝိပါကဓမ္မဓမ္မောတိကထာ ပြီး၏။

သတ္တမဝဂ် ပြီး၏။

၁။ အကျိုးဝိပါက် နာမက္ခန္ဓာသည် အကျိုးဝိပါက် နာမက္ခန္ဓာအား အညမညစသော ပစ္စယသတ္တိဖြင့် ကျေးဇူးပြု၏။ ထို့ကြောင့် ဝိပါက်သည်လည်း အကျိုးဝိပါက်ကို ဖြစ်စေတတ်သော တရားတည်းဟု အယူရှိသူတို့ကို ရည်ရွယ်၍ ဤကထာကို ဟောတော်မူသည်။

ကထာဝတ္ထုပါဠိတော်

=== ၈ - အဋ္ဌမဝဂ် ===

(၇၃) ၁ - ဆဂတိကထာ

၅၀၃။ သကဝါဒီ။ ။ လားရာ 'ဂတိ' တို့သည် ခြောက်ပါးတို့လော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ ငရဲ၊ တိရစ္ဆာန်မျိုး၊ ပြိတ္တာဘုံ၊ လူ၊ နတ်ဟူ၍ ငါးပါးသော လားရာ 'ဂတိ' တို့ကို မြတ်စွာဘုရား ဟောတော်မူအပ်ကုန်သည် မဟုတ်ပါလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ အရှင်ပရဝါဒီ ငရဲ၊ တိရစ္ဆာန်မျိုး၊ ပြိတ္တာဘုံ၊ လူ၊ နတ်ဟူ၍ လားရာ 'ဂတိ' ငါးပါးတို့ကို မြတ်စွာဘုရား ဟောတော်မူအပ်ခဲ့ကုန်မူ လားရာ 'ဂတိ' တို့သည် ခြောက်ပါးတို့တည်းဟူ၍ မဆိုသင့်။

သကဝါဒီ။ ။ လားရာ 'ဂတိ' တို့သည် ခြောက်ပါးတို့လော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ ကာလကဗ္ဗိကာအသုရာတို့သည်။ ပိတ္တာတို့နှင့် တူသော အဆင်းရှိကုန်သည် တူသော စည်းစိမ်ရှိကုန်သည် တူသော အစာရှိကုန်သည် တူသော အသက်ရှိကုန်သည်။ ပိတ္တာတို့နှင့်တကွ သမီးယူခြင်း၊ သမီးပေးခြင်း (လက်ထပ်ထိမ်းမြားခြင်း) သို့ ရောက်ကုန်သည် မဟုတ်ပါလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ အရှင်ပရဝါဒီ ကာလကဗ္ဗိကာအသုရာတို့သည်။ ပိတ္တာတို့နှင့် တူသော အဆင်း ရှိခဲ့ကုန်မူ တူသော စည်းစိမ်ရှိခဲ့ကုန်မူ တူသော အစာရှိခဲ့ကုန်မူ တူသော အသက်ရှိခဲ့ကုန်မူ ပြိတ္တာတို့နှင့်တကွ သမီးယူခြင်း၊ သမီးပေးခြင်း (လက်ထပ်ထိမ်းမြားခြင်း) သို့ ရောက်ခဲ့ကုန်မူ လားရာ 'ဂတိ' တို့သည် ခြောက်ပါးတို့တည်းဟူ၍ မဆိုသင့်။

သကဝါဒီ။ ။ လားရာ 'ဂတိ' တို့သည် ခြောက်ပါးတို့လော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ ဝေပစိတ္တိအသုရာပရိသတ်တို့သည် နတ်တို့နှင့် တူသော အဆင်းရှိကုန်သည် တူသော စည်းစိမ်ရှိကုန်သည် တူသော အစာရှိကုန်သည် တူသော အသက်ရှိကုန်သည် နတ်တို့နှင့် အတူတကွ သမီးယူခြင်း၊ သမီးပေးခြင်း (လက်ထပ်ထိမ်းမြားခြင်း) သို့ ရောက်ကုန်သည် မဟုတ်ပါလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ အရှင်ပရဝါဒီ ဝေပစိတ္တိအသုရာ ပရိသတ်တို့သည် နတ်တို့နှင့် တူသော အဆင်းရှိခဲ့ကုန်မူ တူသော စည်းစိမ်ရှိကုန်သည် တူသော အစာရှိခဲ့ကုန်မူ တူသော အသက်ရှိခဲ့ကုန်မူ နတ်တို့နှင့် တကွ သမီးယူခြင်း၊ သမီးပေးခြင်း (လက်ထပ်ထိမ်းမြားခြင်း) သို့ ရောက်ခဲ့ကုန်မူ လားရာ 'ဂတိ' တို့သည် ခြောက်ပါးတို့တည်းဟူ၍ မဆိုသင့်။

သကဝါဒီ။ ။ လားရာ 'ဂတိ' တို့သည် ခြောက်ပါးတို့လော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ ဝေပစိတ္တိအသုရာပရိသတ်တို့သည် (ရှေးဦးစွာ ဖြစ်သော) နတ်တို့ မဟုတ်ပါလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ဪ ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ အရှင်ပရဝါဒီ ဝေပစိတ္တိအသုရာပရိသတ်တို့သည် ရှေးဦးနတ်တို့ ဖြစ်ခဲ့ကုန်မူ လားရာ ‘ဂတိ’ တို့သည် ခြောက်ပါးတို့တည်းဟူ၍ မဆိုသင့်။

၅၀၄။ ပရဝါဒီ။ ။ လားရာ ‘ဂတိ’ တို့သည် ခြောက်ပါးတို့တည်းဟူ၍ မဆိုသင့်ပါသလော။

သကဝါဒီ။ ။ ဪ မဆိုသင့်ပါ။

ပရဝါဒီ။ ။ အသုရကာယ်သည် ရှိသည်မဟုတ်ပါလော။

သကဝါဒီ။ ။ ဪ ရှိပါ၏။

ပရဝါဒီ။ ။ အရှင်သကဝါဒီ အသုရကာယ်သည် ရှိခဲ့ပါမူ ထိုအကြောင်းကြောင့် လားရာ ‘ဂတိ’ တို့ သည် ခြောက်ပါးတို့တည်းဟူ၍ ဆိုသင့်၏။

ဆဂတိကထာ ပြီး၏။

၁။ ဂတိငါးပါးတို့တွင် အသုရကာယ်ကို ထည့်၍ ဂတိခြောက်ပါးဟု အယူရှိသူ အန္ဓကဥတ္တရာပထကဂိုဏ်းဝင် ပရဝါဒီ ဆရာတို့ကို ရည်ရွယ်၍ ဤဆဂတိကထာကို ဟောတော်မူသည်။

ကထာဝတ္ထုပါဠိတော်

=== ၈ - အဋ္ဌမဝဂ် ===

(၇၄) ၂ - အန္တရာဘဝကထာ

၅၀၅။ သကဝါဒီ။ ။ အကြား ‘အန္တရာ’ ဘဝသည် ရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ဪ ရှိပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ (အန္တရာဘဝသည်) ကာမဘဝလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ အန္တရာဘဝသည် ရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ရှိပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ (အန္တရာဘဝသည်) ရူပဘဝလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ အန္တရာဘဝသည် ရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ရှိပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ (အန္တရာဘဝသည်) အရူပဘဝလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ အန္တရာဘဝသည် ရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ရှိပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ ကာမဘဝ၏ လည်းကောင်း၊ ရူပဘဝ၏ လည်းကောင်း အကြား၌ အန္တရာဘဝသည် ရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ အန္တရာဘဝသည် ရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ရှိပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ ရူပဘဝ၏ လည်းကောင်း၊ အရူပဘဝ၏ လည်းကောင်း အကြား၌ အန္တရာဘဝသည် ရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ ကာမဘဝ၏ လည်းကောင်း၊ ရူပဘဝ၏ လည်းကောင်း အကြား၌ အန္တရာဘဝသည် မရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ မရှိပါ။

သကဝါဒီ။ ။ အရှင်ပရဝါဒီ ကာမဘဝ၏ လည်းကောင်း၊ ရူပဘဝ၏ လည်းကောင်း အကြား၌ အန္တရာဘဝသည် မရှိခဲ့ပါမူ အန္တရာဘဝသည် ရှိ၏ဟူ၍ မဆိုသင့်။

သကဝါဒီ။ ။ ရူပဘဝ၏ လည်းကောင်း၊ အရူပဘဝ၏ လည်းကောင်း အကြား၌ အန္တရာဘဝသည် မရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ သြော် မရှိပါ။

သကဝါဒီ။ ။ အရှင်ပရဝါဒီ ရူပဘဝ၏ လည်းကောင်း၊ အရူပဘဝ၏ လည်းကောင်း အကြား၌ အန္တရာဘဝ မရှိခဲ့ပါမူ အန္တရာဘဝသည် ရှိ၏ဟူ၍ မဆိုသင့်။

၅၀၆။ သကဝါဒီ။ ။ အန္တရာဘဝသည် ရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ သြော် ရှိပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ ထိုအန္တရာဘဝ ပဋိသန္ဓေ (ယောနိ) သည် ငါးခုမြောက် ပဋိသန္ဓေ (ယောနိ)လော၊ ထို (အကြားဘဝ) လားရာ ‘ဂတိ’ သည် ခြောက်ခုမြောက် လားရာ ‘ဂတိ’ လော၊ ထို (အန္တရာဘဝ) ဝိညာဏ် ၏ တည်ရာသည် ရှစ်ခုမြောက် ဝိညာဏ်၏ တည်ရာလော၊ ထို (အန္တရာဘဝ) သတ္တဝါ၏ နေရာသည် တစ်ဆယ့်တစ်ခုမြောက် သတ္တဝါ၏ နေရာလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ အန္တရာဘဝသည် ရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ သြော် ရှိပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ အန္တရာဘဝသည် ဘုံဘဝလော၊ လားရာ ‘ဂတိ’ လော၊ သတ္တဝါတို့၏ နေရာလော၊ ကျင်လည်ရာ ‘သံသရာ’ လော၊ ပဋိသန္ဓေ ‘ယောနိ’ လော၊ ဝိညာဏ်၏ တည်ရာလော၊ အတ္တဘောကို ရခြင်းလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ အန္တရာဘဝသို့ ကပ်ရောက်ကုန်သော ကံသည် ရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ အန္တရာဘဝသို့ ကပ်ရောက်ကုန်သော သတ္တဝါတို့သည် ရှိပါကုန်သလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ အန္တရာဘဝ သတ္တဝါတို့သည် မွေးဖွားကုန်သလော၊ အိုမင်းကုန်သလော၊ သေကုန် သလော၊ စုတေကုန်သလော၊ ပဋိသန္ဓေ နေကုန်သလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ အန္တရာဘဝ၌ ရုပ်သည် ဝေဒနာသည် သညာသည် သင်္ခါရတို့သည် ဝိညာဏ်သည် ရှိပါ သလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ အန္တရာဘဝသည် ပဉ္စဝေါကာရဘဝလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

၅၀၇။ သကဝါဒီ။ ။ ကာမဘဝသည် ရှိသည်ဖြစ်၍ ကာမဘဝသည် ဖြစ်ရာ (ဘုံဘဝ)လော၊ လားရာ ‘ဂတိ’ လော၊ သတ္တဝါတို့ တည်နေရာလော၊ ကျင်လည်ရာ ‘သံသရာ’ လော၊ ပဋိသန္ဓေ ‘ယောနိ’ လော၊ ဝိညာဏ်၏ တည်ရာလော၊ အတ္တဘောကို ရခြင်းလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဩော် ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ အန္တရာဘဝသည် ရှိသည်ဖြစ်၍ အန္တရာဘဝသည် ဖြစ်ရာ (ဘုံဘဝ)လော၊ လားရာ ‘ဂတိ’ လော၊ သတ္တဝါတို့ တည်နေရာလော၊ ကျင်လည်ရာ ‘သံသရာ’ လော၊ ပဋိသန္ဓေ ‘ယောနိ’ လော၊ ဝိညာဏ်၏ တည်ရာလော၊ အတ္တဘောကို ရခြင်းလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ ကာမဘဝသို့ ကပ်ရောက်သော ကံသည် ရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဩော် ရှိပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ အန္တရာဘဝသို့ ကပ်ရောက်သော ကံသည် ရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ ကာမဘဝသို့ ကပ်ရောက်ကုန်သော သတ္တဝါတို့သည် ရှိပါကုန်သလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဩော် ရှိပါကုန်၏။

သကဝါဒီ။ ။ အန္တရာဘဝသို့ ကပ်ရောက်ကုန်သော သတ္တဝါတို့သည် ရှိပါကုန်သလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ ကာမဘဝ၌ သတ္တဝါတို့သည် မွေးဖွားကုန်သလော၊ အိုမင်းကုန်သလော၊ သေကုန်သလော၊ စုတေကုန်သလော၊ ပဋိသန္ဓေနေကုန်သလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဩော် ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ အန္တရာဘဝ၌ သတ္တဝါတို့သည် မွေးဖွားကုန်သလော၊ အိုမင်းကုန်သလော၊ သေကုန်သလော၊ စုတေကုန်သလော၊ ပဋိသန္ဓေနေကုန်သလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ ကာမဘဝ၌ ရုပ်သည် ဝေဒနာသည် သညာသည် သင်္ခါရတို့သည် ဝိညာဏ်သည် ရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဩော် ရှိပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ အန္တရာဘဝ၌ ရုပ်သည် ဝေဒနာသည် သညာသည် သင်္ခါရတို့သည် ဝိညာဏ်သည် ရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ ကာမဘဝသည် ပဉ္စဝေါကာရဘဝလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဩော် ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ အန္တရာဘဝသည် ပဉ္စဝေါကာရဘဝလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ ရူပဘဝသည် ရှိသည်ဖြစ်၍ ရူပဘဝသည် ဖြစ်ရာ (ဘုံဘဝ)လော၊ လားရာ ‘ဂတိ’ လော၊ သတ္တဝါတို့ တည်နေရာလော၊ ကျင်လည်ရာ ‘သံသရာ’ လော၊ ပဋိသန္ဓေ ‘ယောနိ’ လော၊ ဝိညာဏ်၏ တည်ရာလော၊ အတ္တဘောကို ရခြင်းလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဩော် ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ အန္တရာဘဝသည် ရှိသည်ဖြစ်၍ အန္တရာဘဝသည် ဖြစ်ရာ (ဘုံဘဝ)လော၊ လားရာ ‘ဂတိ’ လော၊ သတ္တဝါတို့ တည်နေရာလော၊ ကျင်လည်ရာ ‘သံသရာ’ လော၊ ပဋိသန္ဓေ ‘ယောနိ’ လော၊ ဝိညာဏ်၏ တည်ရာလော၊ အတ္တဘောကို ရခြင်းလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ ရူပဘဝသို့ ကပ်ရောက်သော ကံသည် ရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ခြေ ရှိပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ အန္တရာဘဝသို့ ကပ်ရောက်သော ကံသည် ရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ ရူပဘဝသို့ ကပ်ရောက်သော သတ္တဝါတို့သည် ရှိပါကုန်သလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ရှိပါကုန်၏။

သကဝါဒီ။ ။ အန္တရာဘဝသို့ ကပ်ရောက်သော သတ္တဝါတို့သည် ရှိပါကုန်သလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ ရူပဘဝ၌ သတ္တဝါတို့သည် မွေးဖွားကုန်သလော၊ အိုမင်းကုန်သလော၊ သေကုန်သလော၊ စုတေကုန်သလော၊ ပဋိသန္ဓေ နေကုန်သလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ အန္တရာဘဝ၌ သတ္တဝါတို့သည် မွေးဖွားကုန်သလော၊ အိုမင်းကုန်သလော၊ သေကုန်သလော၊ စုတေကုန်သလော၊ ပဋိသန္ဓေနေကုန်သလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ ရူပဘဝ၌ ရုပ်သည် ဝေဒနာသည် သညာသည် သင်္ခါရတို့သည် ဝိညာဏ်သည် ရှိပါကုန်သလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ရှိကုန်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ အန္တရာဘဝ၌ ရုပ်သည် ဝေဒနာသည် သညာသည် သင်္ခါရတို့သည် ဝိညာဏ်သည် ရှိပါကုန်သလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ ရူပဘဝသည် ပဉ္စဝေါကာရဘဝလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ အန္တရာဘဝသည် ပဉ္စဝေါကာရဘဝလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ အရူပဘဝသည် ရှိသည်ဖြစ်၍ အရူပဘဝသည် ဖြစ်ရာ ‘ဘုံဘဝ’ လော၊ လားရာ ‘ဂတိ’ လော၊ သတ္တဝါတို့ တည်နေရာလော၊ ကျင်လည်ရာ ‘သံသရာ’ လော၊ ပဋိသန္ဓေ ‘ယောနိ’ လော၊ ဝိညာဏ် ၏ တည်ရာလော၊ အတ္တဘောကို ရခြင်းလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ အန္တရာဘဝသည် ရှိသည်ဖြစ်၍ အန္တရာဘဝသည် ဖြစ်ရာ ‘ဘုံဘဝ’ လော၊ လားရာ ‘ဂတိ’ လော၊ သတ္တဝါတို့ တည်နေရာလော၊ ကျင်လည်ရာ ‘သံသရာ’ လော၊ ပဋိသန္ဓေ ‘ယောနိ’ လော၊ ဝိညာဏ်၏ တည်ရာလော၊ အတ္တဘောကို ရခြင်းလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ အရူပဘဝသို့ ကပ်ရောက်သော ကံသည် ရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ခြေ ရှိပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ အန္တရာဘဝသို့ ကပ်ရောက်သော ကံသည် ရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ အရူပဘဝသို့ ကပ်ရောက်သော သတ္တဝါတို့သည် ရှိပါကုန်သလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ရှိပါကုန်၏။

သကဝါဒီ။ ။ အန္တရာဘဝသို့ ကပ်ရောက်သော သတ္တဝါတို့သည် ရှိပါကုန်သလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ အရူပဘဝ၌ သတ္တဝါတို့သည် မွေးဖွားကုန်သလော၊ အိုမင်းကုန်သလော၊ သေကုန်သလော၊ စုတေကုန်သလော၊ ပဋိသန္ဓေ နေကုန်သလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ အန္တရာဘဝ၌ သတ္တဝါတို့သည် မွေးဖွားကုန်သလော၊ အိုမင်းကုန်သလော၊ သေကုန်သလော၊ စုတေကုန်သလော၊ ပဋိသန္ဓေ နေကုန်သလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ အရူပဘဝ၌ ဝေဒနာသည် သညာသည် သင်္ခါရတို့သည် ဝိညာဏ်သည် ရှိပါကုန်သလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ခြေ ရှိပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ အန္တရာဘဝ၌ ဝေဒနာသည် သညာသည် သင်္ခါရတို့သည် ဝိညာဏ်သည် ရှိပါကုန်သလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ အရူပဘဝသည် စတုဝေါကာရဘဝလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ အန္တရာဘဝသည် စတုဝေါကာရဘဝလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

၅၀၈။ သကဝါဒီ။ ။ အန္တရာဘဝသည် ရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ခြေ ရှိပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ သတ္တဝါအားလုံးတို့အားပင် အန္တရာဘဝသည် ရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။^၂

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ အရူပဘုံသို့ ကပ်ရောက်သော ပုဂ္ဂိုလ်အား အန္တရာဘဝသည် မရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ မရှိပါ။

သကဝါဒီ။ ။ အရူပဘုံသို့ မကပ်ရောက်သောပုဂ္ဂိုလ်အား အန္တရာဘဝသည် မရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

၅၀၉။ ပရဝါဒီ။ ။ အန္တရာဘဝသည် ရှိ၏ဟု မဆိုသင့်ပါသလော။

သကဝါဒီ။ ။ ဪ မဆိုသင့်ပါ။

ပရဝါဒီ။ ။ အကြား၌ ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုသော ‘အန္တရာပရိနိဗ္ဗာယီ’ ပုဂ္ဂိုလ်သည် ရှိသည် မဟုတ်ပါလော။

သကဝါဒီ။ ။ ဪ ရှိပါ၏။

ပရဝါဒီ။ ။ အရှင်သကဝါဒီ အန္တရာပရိနိဗ္ဗာယီပုဂ္ဂိုလ်သည် ရှိခဲ့ပါမူ ထိုအကြောင်းကြောင့် အန္တရာဘဝသည် ရှိ၏ဟူ၍ ဆိုသင့်၏။

သကဝါဒီ။ ။ အန္တရာပရိနိဗ္ဗာယီပုဂ္ဂိုလ်သည် ရှိ၏ဟု (နှလုံး) ပြု၍ အန္တရာဘဝသည် ရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ရှိပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ ကပ်ရောက်၍ ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုသူ ‘ဥပဟစ္စပရိနိဗ္ဗာယီ’ ပုဂ္ဂိုလ်သည် ရှိ၏ဟု (နှလုံး) ပြု၍ ဥပဟစ္စဘဝသည် ရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ အန္တရာပရိနိဗ္ဗာယီပုဂ္ဂိုလ်သည် ရှိ၏ဟု (နှလုံး) ပြု၍ အန္တရာဘဝသည် ရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ရှိပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ ပြုပြင်မှု မရှိဘဲ ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုသော ‘အသင်္ခါရပရိနိဗ္ဗာယီ’ ပုဂ္ဂိုလ်သည်။ပ။ ပြုပြင်မှုနှင့် တကွ ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုသော ‘သသင်္ခါရပရိနိဗ္ဗာယီ’ ပုဂ္ဂိုလ်သည် ရှိ၏ဟု (နှလုံး) ပြု၍ သသင်္ခါရဘဝသည် ရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

အန္တရာဘဝကထာ ပြီး၏။

၁။ အန္တရာပရိနိဗ္ဗာယီဟူသော သုတ်ပုဒ်ကို မသင့်သောအားဖြင့် ယူ၍ အန္တရာဘဝ ရှိ၏။ ယင်းအန္တရာဘဝ၌ သတ္တဝါသည် ဒိဗ္ဗစက္ခု မရဘဲလျက် ဒိဗ္ဗစက္ခု ရသကဲ့သို့လည်းကောင်း၊ တန်ခိုး မရှိဘဲလျက် တန်ခိုးရှိဘိ သကဲ့သို့ လည်းကောင်း မိဘနှစ်ပါးတို့၏ ပေါင်းဆုံမိခြင်း၊ အမိ၏ ဥတုလာခြင်းဟူသော အခါအခွင့်ကို ငုံ့လင့်လျက် ခုနှစ်ရက်၊ သို့မဟုတ် ခုနှစ်ရက်ထက် အလွန် တည်နေ၏ဟု အယူရှိသူ ပုဗ္ဗသေလိယသမ္မိတိယဂိုဏ်းဝင် ပရဝါဒီဆရာတို့၏ ဝါဒကို ပယ်ဖျက်ရန် ဤအန္တရာဘဝကထာကို ဟောတော်မူသည်။

၂။ ငရဲ၊ အသညသတ်၊ အရူပဘဝတို့သို့ ကပ်ရောက်သူတို့အား အန္တရာဘဝအဖြစ်ကို အလို မရှိသောကြောင့် ပရဝါဒီက ပဋိက္ခေပပြုလျက် ဖြေသည်။

ကထာဝတ္ထုပါဠိတော်

=== ၈ - အဋ္ဌမဝဂ် ===

(၇၅) ၃ - ကာမဂုဏကထာ

၅၁၀။ သကဝါဒီ။ ။ ကာမဂုဏ်ငါးပါးတို့သည်ပင် ကာမဓာတ်တို့လော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ ထိုကာမဂုဏ်ငါးပါးနှင့် စပ်ယှဉ်သော လိုချင်မှု ‘ဆန္ဒ’ သည် ရှိသည် မဟုတ်ပါလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ရှိပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ အရှင်ပရဝါဒီ ထိုကာမဂုဏ်ငါးပါးနှင့် စပ်ယှဉ်သော ဆန္ဒသည် ရှိခဲ့ပါလျှင် ကာမဂုဏ် ငါးပါးတို့သည်ပင် ကာမဓာတ်တို့တည်းဟူ၍ မဆိုသင့်။

သကဝါဒီ။ ။ ထိုကာမဂုဏ်ငါးပါးနှင့် စပ်ယှဉ်သော တပ်မက်မှု ‘ရာဂ’ သည် ထိုကာမဂုဏ်ငါးပါးနှင့် ယှဉ်သော ‘ဆန္ဒ’ သည် ထိုကာမဂုဏ်ငါးပါးနှင့် စပ်ယှဉ်သော ‘ဆန္ဒရာဂ’ သည် ထိုကာမဂုဏ်ငါးပါးနှင့် စပ်ယှဉ်သော သင်္ကပ္ပသည် ထိုကာမဂုဏ်ငါးပါးနှင့် စပ်ယှဉ်သော ရာဂသည် ထိုကာမဂုဏ်ငါးပါးနှင့် စပ်ယှဉ်သော သင်္ကပ္ပရာဂသည် ထိုကာမဂုဏ်ငါးပါးနှင့် စပ်ယှဉ်သော ပီတိသည် ထိုကာမဂုဏ်ငါးပါးနှင့် စပ်ယှဉ်သော သောမနဿသည် ထိုကာမဂုဏ်ငါးပါးနှင့် စပ်ယှဉ်သော ပီတိသောမနဿသည် ရှိသည် မဟုတ်ပါလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ရှိပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ အရှင်ပရဝါဒီ ထိုကာမဂုဏ်ငါးပါးနှင့် စပ်ယှဉ်သော ပီတိသောမနဿ ရှိခဲ့ပါမူ ကာမဂုဏ်ငါးပါးတို့သည်ပင် ကာမဓာတ်တို့တည်းဟူ၍ မဆိုသင့်။

သကဝါဒီ။ ။ ကာမဂုဏ်ငါးပါးတို့သည်ပင် ကာမဓာတ်တို့လော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ လူတို့၏ စက္ခုသည် ကာမဓာတ် မမည်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ လူတို့၏ သောတသည်။ပ။ လူတို့၏ ယာနသည်။ပ။ လူတို့၏ ဇိဝှါသည်။ပ။ လူတို့၏ ကာယသည်။ပ။ လူတို့၏ မနောသည် ကာမဓာတ် မမည်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ လူတို့၏ မနောသည် ကာမဓာတ် မမည်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ မမည်ပါ။

သကဝါဒီ။ ။ “လောက၌ စိတ်လျှင် ခြောက်ခုမြောက် ရှိကုန်သော ကာမဂုဏ် ငါးပါးတို့ကို ဟောပြု အပ်ကုန်ပြီ။ ဤစိတ်နှင့်တကွ ကာမဂုဏ်ငါးပါး ဒုက္ခသစ္စာတရား၌ တဏှာဆန္ဒကို ဖျက်ဆီးခဲ့သော် ဤသို့သော အကြောင်းဖြင့် ဆင်းရဲမှ လွတ်မြောက်ရလေ၏” ဟူ၍ မြတ်စွာဘုရား ဟောအပ်သော သုတ္တန် (ပါဠိ) ရှိသည်သာ မဟုတ်ပါလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ရှိပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ ထို့ကြောင့်ပင် လူတို့၏ မနောကို ကာမဓာတ် မဟုတ်ဟူ၍ မဆိုသင့်။

၅၁၁။ သကဝါဒီ။ ။ ကာမဂုဏ်ငါးပါးတို့သည်ပင် ကာမဓာတ်တို့လော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ ကာမဂုဏ်တို့သည် ဖြစ်ရာဘဝလော၊ လားရာ ‘ဂတိ’ လော၊ သတ္တဝါတို့ တည်နေရာ လော၊ ကျင်လည်ရာ ‘သံသရာ’ လော၊ ပဋိသန္ဓေ ‘ယောနိ’ လော၊ ဝိညာဏ်၏ တည်ရာလော၊ အတ္တဘော ကို ရခြင်းလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။^၆

သကဝါဒီ။ ။ ကာမဂုဏ်သို့ ကပ်ရောက်သော ကံသည် ရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ ကာမဂုဏ်သို့ ကပ်ရောက်သော သတ္တဝါတို့သည် ရှိပါကုန်သလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ ကာမဂုဏ်၌ သတ္တဝါတို့သည် မွေးဖွားကုန်သလော၊ သေကုန်သလော၊ စုတေကုန် သလော၊ ပဋိသန္ဓေ နေကုန်သလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ ကာမဂုဏ်၌ ရုပ်သည် ဝေဒနာသည် သညာသည် သင်္ခါရတို့သည် ဝိညာဏ်သည် ရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ ကာမဂုဏ်တို့သည် ပဉ္စဝေါကာရဘဝလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ ကာမဂုဏ်၌ မြတ်စွာဘုရားတို့သည် ဖြစ်ပါကုန်သလော၊ ပစ္စေကဗုဒ္ဓါတို့သည် ဖြစ်ပါ ကုန်သလော၊ တပည့် ‘သာဝက’ အစုံသည် ဖြစ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ ကာမဓာတ်သည် ဖြစ်ရာ ‘ဘဝ’လော၊ လားရာ ‘ဂတိ’ လော၊ သတ္တဝါတို့ တည်နေရာ လော၊ ကျင်လည်ရာ ‘သံသရာ’ လော၊ ပဋိသန္ဓေ ‘ယောနိ’ လော၊ ဝိညာဏ်၏ တည်ရာလော၊ အတ္တဘော ကို ရခြင်းလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ ကာမဂုဏ်တို့သည် ဖြစ်ရာ ‘ဘဝ’ လော၊ လားရာ ‘ဂတိ’ လော၊ သတ္တဝါတို့ တည်နေရာ လော၊ ကျင်လည်ရာ ‘သံသရာ’ လော၊ ပဋိသန္ဓေ ‘ယောနိ’ လော၊ ဝိညာဏ်၏ တည်ရာလော၊ အတ္တဘော ကို ရခြင်းလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ ကာမဓာတ်သို့ ကပ်ရောက်သော ကံသည် ရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ရှိပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ ကာမဂုဏ်သို့ ကပ်ရောက်သော ကံသည် ရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ ကာမဓာတ်သို့ ကပ်ရောက်သော သတ္တဝါတို့သည် ရှိပါကုန်သလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ငြိမ် ရှိပါကုန်၏။

သကဝါဒီ။ ။ ကာမဂုဏ်သို့ ကပ်ရောက်သော သတ္တဝါတို့သည် ရှိပါကုန်သလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ ကာမဓာတ်၌ သတ္တဝါတို့သည် မွေးဖွားကုန်သလော၊ အိုမင်းကုန်သလော၊ သေကုန်သလော၊ စုတေကုန်သလော၊ ပဋိသန္ဓေနေကုန်သလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ ကာမဂုဏ်၌ သတ္တဝါတို့သည် မွေးဖွားကုန်သလော၊ အိုမင်းကုန်သလော၊ စုတေကုန်သလော၊ ပဋိသန္ဓေ နေကုန်သလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ ကာမဓာတ်၌ ရုပ်သည် ဝေဒနာသည် သညာသည် သင်္ခါရတို့သည် ဝိညာဏ်သည် ရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ငြိမ် ရှိပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ ကာမဂုဏ်၌ ရုပ်သည် ဝေဒနာသည် သညာသည် သင်္ခါရတို့သည် ဝိညာဏ်သည် ရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ ကာမဓာတ်သည် ပဉ္စဂေါကာရဘဝလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ ကာမဂုဏ်တို့သည် ပဉ္စဂေါကာရဘဝလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ ကာမဓာတ်၌ မြတ်စွာဘုရားတို့သည် ဖြစ်ပါကုန်သလော၊ ပစ္စေကဗုဒ္ဓါတို့သည် ဖြစ်ပါကုန်သလော၊ တပည့် ‘သာဝက’ အစုံသည် ဖြစ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ဖြစ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ ကာမဂုဏ်၌ မြတ်စွာဘုရားတို့သည် ဖြစ်ပါကုန်သလော၊ ပစ္စေကဗုဒ္ဓါတို့သည် ဖြစ်ပါကုန်သလော၊ တပည့် ‘သာဝက’ အစုံသည် ဖြစ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

၅၁၂။ ပရဝါဒီ။ ။ ကာမဂုဏ်ငါးပါးတို့သည်ပင် ကာမဓာတ်ဟူ၍ မဆိုသင့်ပါသလော။

သကဝါဒီ။ ။ ဪ မဆိုသင့်ပါ။

ပရဝါဒီ။ ။ “ရဟန်းတို့ ဤငါးပါးတို့သည် ကာမဂုဏ်တို့ပေတည်း။ အဘယ်ငါးပါးတို့နည်း၊ မျက်စိဖြင့် သိအပ်ကုန် အလိုရှိအပ်ကုန် နှစ်သက်အပ်ကုန် မြတ်နိုးအပ်ကုန် ချစ်အပ်သော သဘောရှိကုန် လိုချင်မှုနှင့် စပ်ယှဉ်ကုန်သော တပ်မက်ဖွယ်ဖြစ်ကုန်သော အဆင်း ‘ရူပါရုံ’ တို့သည် နားဖြင့် သိအပ်ကုန်သော ။ပ။ အသံ ‘သဒ္ဓါရုံ’ တို့သည် နှာခေါင်းဖြင့် သိအပ်ကုန်သော။ပ။ အနံ့ ‘ဂန္ဓာရုံ’ တို့သည် လျှာဖြင့် သိအပ်

ကုန်သော အရသာ ‘ရသာရုံ’ တို့သည် အလိုရှိအပ်ကုန် နှစ်သက်အပ်ကုန် မြတ်နိုးအပ်ကုန် ချစ်အပ်သော သဘောရှိကုန် လိုချင်မှုနှင့် စပ်ယှဉ်ကုန်သော တပ်မက်ဖွယ်ဖြစ်ကုန်သော ကိုယ်ဖြင့် သိအပ်ကုန်သော အတွေ့အထိ ‘ဖောဋ္ဌဗ္ဗာရုံ’ တို့သည် (ရှိကုန်၏)။ ရဟန်းတို့ ဤငါးပါးတို့ကား (ကာမဂုဏ်)တို့ပေတည်း” ဟူ၍ မြတ်စွာဘုရား ဟောအပ်သော သုတ္တန် (ပါဠိ) ရှိသည်သာ မဟုတ်ပါလော။

သကဝါဒီ။ ။ ဪ သိပါ၏။

ပရဝါဒီ။ ။ ထို့ကြောင့်ပင် ကာမဂုဏ်ငါးပါးတို့သည်ပင် ကာမဓာတ်တို့တည်း။

ကာမဂုဏကထာ ပြီး၏။

- ၁။ သကသမယ၌ ဝတ္ထုကာမ၊ ကိလေသာကာမ၊ ကာမဘဝ ဤသုံးပါးတို့ကို ကာမဓာတ်ဟု ဆိုအပ်၏။ ပရသမယ၌ ပဋိမေ ဘိက္ခဝေ ကာမဂုဏာ ဟူသော စကားတော်မျှကို အမှီပြု၍ ကာမဂုဏ်ငါးပါးတို့ကို ကာမဓာတ်ဟု ဆိုအပ် ကုန်၏။ ထိုပုဗ္ဗသေလိယဂိုဏ်းဝင် ပရဝါဒီဆရာတို့ကို ရည်ရွယ်၍ ဤကာမဂုဏကထာကို ဟောတော်မူသည်။
- ၂။ ကိလေသာကာမကို ပြလို၍ မေးသည်။
- ၃။ ဝတ္ထုကာမကို ပြလို၍ မေးသည်။
- ၄။ အာယတနခြောက်ပါးတို့၏ ဝတ္ထုကာမ၏အဖြစ်ကြောင့် န ကာမဓာတ် မဟုတ်သည်၌ အပြစ်ကို ပယ်ခဲ့ပြီး၍ မနကို တစ်ဖန် နောက်ထပ် မေးမြန်းလတ်သော် မဟဂ္ဂုတ် လောကုတ္တရာမနကို ရည်ရွယ်၍ ဝန်ခံပြန်သည်။ တေဘုမ္မကမန အားလုံးပင် ကာမဓာတ် မည်လေသောကြောင့် သကဝါဒီက ပရဝါဒီကို သုတ်ဖြင့် နှိပ်သည်။
- ၅။ အာယတနခြောက်ပါးတို့၏ ဝတ္ထုကာမ၏ အဖြစ်ကြောင့် န ကာမဓာတ် မဟုတ်သည်၌ အပြစ်ကို ပယ်ခဲ့ပြီး၍ မနကို တစ်ဖန် နောက်ထပ် မေးမြန်းလတ်သော် မဟဂ္ဂုတ် လောကုတ္တရာမနကို ရည်ရွယ်၍ ဝန်ခံပြန်သည်။ တေဘုမ္မကမန အားလုံးပင် ကာမဓာတ် မည်လေသောကြောင့် သကဝါဒီက ပရဝါဒီကို သုတ်ဖြင့် နှိပ်သည်။
- ၆။ ကာမဂုဏ်မျှ၌ ဘဝဟူသော ဝေါဟာရစကား မရှိသောကြောင့် ပရဝါဒီက ပဋိက္ခေပပြု၍ ဖြေသည်။

ကထာဝတ္ထုပါဠိတော်

=== ၈ - အဋ္ဌမဝဂ် ===

(၇၆) ၄ - ကာမကထာ

၅၁၃။ သကဝါဒီ။ ။ အာယတနငါးပါးတို့သည်သာ ကာမအာရုံတို့ ဖြစ်ကုန်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ဖြစ်ပါကုန်၏။

သကဝါဒီ။ ။ ထိုကာမအာရုံနှင့် စပ်ယှဉ်သော ဆန္ဒသည် ရှိသည်မဟုတ်ပါလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ရှိပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ အရှင်ပရဝါဒီ ထို (ကာမ) အာရုံနှင့် စပ်ယှဉ်သော ဆန္ဒရှိခဲ့ပါမူ အာယတနငါးပါးတို့ သည်သာ (ကာမ) အာရုံတို့ ဖြစ်ကုန်၏ဟူ၍ မဆိုသင့်။

သကဝါဒီ။ ။ ထို (ကာမ) အာရုံနှင့် စပ်ယှဉ်သော ရာဂသည် ထို (ကာမ) အာရုံနှင့် စပ်ယှဉ်သော ဆန္ဒသည် ထို (ကာမ) အာရုံနှင့် စပ်ယှဉ်သော ဆန္ဒရာဂသည် ထို (ကာမ) အာရုံနှင့် စပ်ယှဉ်သော သင်္ကပ္ပသည် ထို (ကာမ) အာရုံနှင့် စပ်ယှဉ်သော ရာဂသည် ထို (ကာမ) အာရုံနှင့် စပ်ယှဉ်သော သင်္ကပ္ပရာဂသည် ထို (ကာမ) အာရုံနှင့် စပ်ယှဉ်သော ပီတိသည် ထို (ကာမ) အာရုံနှင့် စပ်ယှဉ်သော သောမနဿသည် ထို (ကာမ) အာရုံနှင့် စပ်ယှဉ်သော ပီတိသောမနဿသည် ရှိသည်မဟုတ်ပါလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ရှိပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ အရှင်ပရဝါဒီ ထို (ကာမ) အာရုံနှင့် စပ်ယှဉ်သော ပီတိသောမနဿသည် ရှိခဲ့ပါမူ အာယတနငါးပါးတို့သည်သာ (ကာမ) အာရုံတို့ ဖြစ်ကုန်၏ဟူ၍ မဆိုသင့်။

၅၁၄။ ပရဝါဒီ။ ။ အာယတနငါးပါးတို့သည်သာ (ကာမ) အာရုံတို့တည်းဟူ၍ မဆိုသင့်ပါသလော။

သကဝါဒီ။ ။ ဪ မဆိုသင့်ပါ။ပ။

ပရဝါဒီ။ ။ “ရဟန်းတို့ ဤငါးပါးတို့သည် (ကာမဂုဏ်)တို့ပေတည်း။ အဘယ်ငါးပါးတို့နည်း၊ မျက်စိဖြင့် သိအပ်ကုန်သော အဆင်း ‘ရူပါရုံ’ ။ပ။ အလိုရှိအပ်ကုန် နှစ်သက်အပ်ကုန် မြတ်နိုးအပ်ကုန် ချစ်အပ်သော သဘောရှိကုန် လိုချင်မှုနှင့် စပ်ယှဉ်ကုန် တပ်မက်ဖွယ်ဖြစ်ကုန် ကိုယ်ဖြင့် သိအပ်ကုန်သော အတွေ့အထိ ‘ဖောဋ္ဌဗ္ဗာရုံ’ တို့သည် ရှိကုန်၏။ ရဟန်းတို့ ဤငါးပါးတို့သည်ကား (ကာမဂုဏ်)တို့တည်း” ဟူ၍ မြတ်စွာဘုရား ဟောအပ်သော သုတ္တန် (ပါဠိ) ရှိသည်သာ မဟုတ်ပါလော။

သကဝါဒီ။ ။ ဪ ရှိပါ၏။

ပရဝါဒီ။ ။ ထို့ကြောင့်ပင် အာယတနငါးပါးတို့သည်သာ ကာမအာရုံတို့တည်း။

သကဝါဒီ။ ။ အာယတနငါးပါးတို့သည်သာ ကာမအာရုံတို့ ဖြစ်ကုန်သလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ဖြစ်ပါကုန်၏။

သကဝါဒီ။ ။ “ရဟန်းတို့ ဤငါးပါးတို့သည် ကာမဂုဏ်တို့ပေတည်း။ အဘယ်ငါးပါးတို့နည်း၊ မျက်စိဖြင့် သိအပ်ကုန်သော အဆင်း ‘ရူပါရုံ’ တို့သည်။ပ။ အလိုရှိအပ်ကုန် နှစ်သက်အပ်ကုန် မြတ်နိုးအပ်ကုန် ချစ်အပ်သော သဘောရှိကုန် လိုချင်မှုနှင့် စပ်ယှဉ်ကုန် တပ်မက်ဖွယ်ဖြစ်ကုန် ကိုယ်ဖြင့် သိအပ်ကုန်သော အတွေ့အထိ ‘ဖောဋ္ဌဗ္ဗာရုံ’ တို့သည် ရှိကုန်၏။ ရဟန်းတို့ ဤငါးပါးတို့ကား ကာမဂုဏ်တို့ ပေတည်း။

ရဟန်းတို့ စင်စစ်သော်ကား ဤအာရုံတို့ကို ကာမတို့ မည်ကုန်၏ဟူ၍ မဆိုအပ်ကုန်၊ ဤအာရုံတို့ကို အရိယာဖြစ်သော မြတ်စွာဘုရား၏ အဆုံးအမ သာသနာတော်၌ ကာမဂုဏ်တို့ မည်၏” ဟူ၍ ဆိုအပ်ကုန်၏။ “ကြံစည်မှု အစွမ်းအားဖြင့် ဖြစ်သော သင်္ကပ္ပရာဂသည် သတ္တဝါ၏ ကာမမည်၏။ လောက၌ ဆန်းကြယ်ကုန်သော အကြင် အာရုံတို့သည် ရှိကုန်၏။ ထိုအာရုံတို့သည် ကာမ မမည်ကုန်။ ကြံစည်မှု အစွမ်းအားဖြင့်ဖြစ်သော သင်္ကပ္ပရာဂသည် သတ္တဝါ၏ ကာမ မည်၏။ ထို့အတူသာလျှင် လောက၌ (အကြင် အာရုံတို့သည်) တည်ကုန်၏။ ဆန်းကြယ်ကုန်သည်သာ ဖြစ်၍ စင်စစ် ဤလိုချင်ဖွယ် အာရုံ ကာမဂုဏ်တို့၌ ဆန္ဒကို ပညာရှိတို့သည် ဖယ်ရှားကုန်၏” ဟူ၍ မြတ်စွာဘုရား ဟောအပ်သော သုတ္တန် (ပါဠိ) ရှိသည်သာ မဟုတ်လော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ခြော် ရှိပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ ထို့ကြောင့်ပင် အာယတနငါးပါးတို့သည်သာ ကာမအာရုံတို့ဟူ၍ မဆိုသင့်။

ကာမကထာ ပြီး၏။

- ၁။ ပဉ္စိမေ ဘိက္ခဝေ ကာမဂုဏာ ဟူသော စကားမျှကို ယူ၍ ရူပါယတနစသော အာယတန ငါးပါးတို့သည်သာ ကာမ မည်ကုန်၏ဟု အယူရှိသူ ပုဗ္ဗသေလိယဂိုဏ်းဝင် ပရဝါဒီဆရာတို့ကို ရည်ရွယ်လျက် ဤကာမကထာကို ဟောတော်မူသည်။
- ၂။ ထိုပရဝါဒီဆရာတို့အား ကိလေသာကာမ၏သာလျှင် မုချအားဖြင့် ကာမ၏အဖြစ်ကို ပြခြင်းငှါ ဤပုစ္ဆာကို မေးသည်။

ကထာဝတ္ထုပါဠိတော်

=== ၈ - အဋ္ဌမဝဂ် ===

(၇၇) ၅ - ရူပဓာတုကထာ

၅၁၅။ သကဝါဒီ။ ။ ဖောက်ပြန်ခြင်း ရှိကုန်သော ရုပ်တရားတို့သည် ရူပဓာတ်လော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ ရုပ်သည် ဖြစ်ရာ ‘ဘဝ’ လော၊ လားရာ ‘ဂတိ’ လော၊ သတ္တဝါတို့ တည်နေရာလော၊ ကျင်လည်ရာ ‘သံသရာ’ လော၊ ပဋိသန္ဓေ ‘ယောနိ’ လော၊ ဝိညာဏ်၏ တည်ရာလော၊ အတ္တဘောကို ရခြင်းလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ ရုပ်သို့ ကပ်ရောက်သော ကံသည် ရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ ရုပ်သို့ ကပ်ရောက်သော သတ္တဝါတို့သည် ရှိပါကုန်သလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ ရုပ်၌ သတ္တဝါတို့သည် မွေးဖွားကုန်သလော၊ အိုမင်းကုန်သလော၊ သေကုန်သလော၊ စုတေကုန်သလော၊ ပဋိသန္ဓေနေကုန်သလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ ရုပ်၌ ရုပ်သည် ဝေဒနာသည် သညာသည် သင်္ခါရတို့သည် ဝိညာဏ်သည် ရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ ရုပ်သည် ပဉ္စဝေါကာရဘဝလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ ရူပဓာတ်သည် ဖြစ်ရာ ‘ဘဝ’ လော၊ လားရာ ‘ဂတိ’ လော။ပ။ အတ္တဘောကို ရခြင်းလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ ရုပ်သည် ဖြစ်ရာ ‘ဘဝ’ လော၊ လားရာ ‘ဂတိ’ လော။ပ။ အတ္တဘောကို ရခြင်းလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ ရူပဓာတ်သို့ ကပ်ရောက်သော ကံသည် ရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ရှိပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ ရုပ်သို့ ကပ်ရောက်သော ကံသည် ရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ ရူပဓာတ်သို့ ကပ်ရောက်သော သတ္တဝါတို့သည် ရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ရှိပါကုန်၏။

သကဝါဒီ။ ။ ရုပ်သို့ ကပ်ရောက်သော သတ္တဝါတို့သည် ရှိပါကုန်သလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ ရူပဓာတ်၌ သတ္တဝါတို့သည် မွေးဖွားကုန်သလော၊ အိုမင်းကုန်သလော၊ သေကုန်သလော၊ စုတေကုန်သလော၊ ပဋိသန္ဓေနေကုန်သလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ ရုပ်၌ သတ္တဝါတို့သည် မွေးဖွားကုန်သလော၊ အိုမင်းကုန်သလော၊ သေကုန်သလော၊ စုတေကုန်သလော၊ ပဋိသန္ဓေနေကုန်သလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ ရူပဓာတ်၌ ရုပ်သည် ဝေဒနာသည် သညာသည် သင်္ခါရတို့သည် ဝိညာဏ်သည် ရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ရှိပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ ရုပ်၌ ရုပ်သည် ဝေဒနာသည် သညာသည် သင်္ခါရတို့သည် ဝိညာဏ်သည် ရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ ရူပဓာတ်သည် ပဉ္စဝေါကာရဘဝလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ ရုပ်သည် ပဉ္စဝေါကာရဘဝလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

၅၁၆။ သကဝါဒီ။ ။ ဖောက်ပြန်ခြင်း ရှိကုန်သော ရုပ်တရားတို့သည် ရူပဓာတ်မည်သည်ဖြစ်၍ ကာမဓာတ်၌ ရုပ်သည် ရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ရှိပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ ထိုကာမဓာတ်သည်ပင် ထိုရူပဓာတ်လော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ ကာမဓာတ်သည်ပင် ရူပဓာတ်လော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ ကာမဘဝနှင့် ပြည့်စုံသော ပုဂ္ဂိုလ်သည် ကာမဘဝနှင့်လည်းကောင်း၊ ရူပဘဝနှင့်လည်းကောင်း (ဤသို့) ဘဝနှစ်ပါးတို့နှင့် ပြည့်စုံသူ ဖြစ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

ရူပဓာတုကထာ ပြီး၏။

၁။ ဖောက်ပြန်မှုရှိသော တရားတို့သည်သာ ရူပဓာတ်မည်၏ဟု အယူရှိသူ အန္ဓကဂိုဏ်းဝင် ပရဝါဒီဆရာတို့ကို ရည်ရွယ်၍ ဤရူပဓာတုကထာကို ဟောတော်မူသည်။

၂။ ရူပဘဝသည်သာ ရူပဓာတ် မည်၏။ ရုပ်မျှသည် ရူပဓာတ် မဟုတ်ဟူသော အနက်သဘောဖြင့် စောဒနာလို၍ ဤပုစ္ဆာကို တက်သည်။

၃။ ဘူမိပရိစ္ဆေဒအားဖြင့် ဆန့်ကျင်သည်ကို မြင်၍ ပရဝါဒီက ပဋိက္ခေပပြု၍ ဖြေသည်။

၄။ တစ်ဖန် နောက်ထပ် မေးပြန်လတ်သော် မိမိအယူအားဖြင့် ဝန်ခံပြန်၏။

ကထာဝတ္ထုပါဠိတော်

=== ၈ - အဋ္ဌမဝဂ် ===

(၇၈) ၆ - အရူပဓာတုကထာ

၅၁၇။ သကဝါဒီ။ ။ နာမ်တရားတို့သည် အရူပဓာတ်လော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪဠာ ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ ဝေဒနာသည် ဖြစ်ရာ 'ဘဝ' လော၊ လားရာ 'ဂတိ' လော၊ သတ္တဝါတို့ တည်နေရာလော၊ ကျင်လည်ရာ 'သံသရာ' လော၊ ပဋိသန္ဓေ 'ယောနိ' လော၊ ဝိညာဏ်၏ တည်ရာလော၊ အတ္တဘောကို ရခြင်းလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ ဝေဒနာသို့ ကပ်ရောက်သော ကံသည် ရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ ဝေဒနာသို့ ကပ်ရောက်သော သတ္တဝါတို့သည် ရှိပါကုန်သလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ ဝေဒနာ၌ သတ္တဝါတို့သည် မွေးဖွားကုန်သလော၊ အိုမင်းကုန်သလော၊ သေကုန်သလော၊ စုတေကုန်သလော၊ ပဋိသန္ဓေနေကုန်သလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ ဝေဒနာ၌ ဝေဒနာသည် သညာသည် သင်္ခါရတို့သည် ဝိညာဏ်သည် ရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ ဝေဒနာသည် စတုဂေါကာရဘဝလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ အရူပဓာတ်သည် ဖြစ်ရာ 'ဘဝ' လော၊ လားရာ 'ဂတိ' လော။ပ။ အတ္တဘောကို ရခြင်းလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪဠာ ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ ဝေဒနာသည် ဖြစ်ရာ 'ဘဝ' လော၊ လားရာ 'ဂတိ' လော။ပ။ အတ္တဘောကို ရခြင်းလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ အရူပဓာတ်သို့ ကပ်ရောက်သော ကံသည် ရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪဠာ ရှိပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ ဝေဒနာသို့ ကပ်ရောက်သော ကံသည် ရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ အရူပဓာတ်သို့ ကပ်ရောက်သော သတ္တဝါတို့သည် ရှိပါကုန်သလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ငြိမ် ရှိပါကုန်၏။

သကဝါဒီ။ ။ ဝေဒနာသို့ ကပ်ရောက်သော သတ္တဝါတို့သည် ရှိပါကုန်သလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ အရူပဓာတ်၌ သတ္တဝါတို့သည် မွေးဖွားကုန်သလော၊ အိုမင်းကုန်သလော၊ သေကုန်သလော၊ စုတေကုန်သလော၊ ပဋိသန္ဓေ နေကုန်သလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ ဝေဒနာ၌ သတ္တဝါတို့သည် မွေးဖွားကုန်သလော၊ အိုမင်းကုန်သလော၊ သေကုန်သလော၊ စုတေကုန်သလော၊ ပဋိသန္ဓေနေကုန်သလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ အရူပဓာတ်၌ ဝေဒနာသည် သညာသည် သင်္ခါရတို့သည် ဝိညာဏ်သည် ရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ငြိမ် ရှိပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ ဝေဒနာ၌ ဝေဒနာသည် သညာသည် သင်္ခါရတို့သည် ဝိညာဏ်သည် ရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ အရူပဓာတ်သည် စတုဝေါကာရဘဝလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ ဝေဒနာသည် စတုဝေါကာရဘဝလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

၅၁၈။ သကဝါဒီ။ ။ နာမ်တရားတို့သည် အရူပဓာတ် မည်ကုန်သည် ဖြစ်၍ ကာမဓာတ်၌ ဝေဒနာသည် သညာသည် သင်္ခါရတို့သည် ဝိညာဏ်သည် ရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ငြိမ် ရှိပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ ထိုကာမဓာတ်သည်ပင် ထိုအရူပဓာတ်မည်သလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ ထိုကာမဓာတ်သည်ပင် ထိုအရူပဓာတ်မည်သလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ မည်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ ကာမဘဝနှင့် ပြည့်စုံသော ပုဂ္ဂိုလ်သည် ကာမဘဝနှင့် လည်းကောင်း၊ အရူပဘဝနှင့် လည်းကောင်း (ဤသို့) ဘဝနှစ်ပါးတို့နှင့် ပြည့်စုံသူ ဖြစ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ ဖောက်ပြန်ခြင်း ရှိကုန်သော ရုပ်တရားတို့သည် ရူပဓာတ်မည်သည်ဖြစ်၍ နာမ်တရားတို့သည် အရူပဓာတ်မည်သည်ဖြစ်၍ ကာမဓာတ်၌ ရုပ်သည် ဝေဒနာသည် သညာသည် သင်္ခါရတို့သည် ဝိညာဏ်သည် ရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ငြိမ် ရှိပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ ထိုကာမဓာတ်သည်ပင် ထိုရူပဓာတ် ထိုအရူပဓာတ် မည်သလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ ထိုကမဓာတ်သည်ပင် ထိုရူပဓာတ် ထိုအရူပဓာတ် မည်သလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ ကာမဘဝနှင့် ပြည်စုံသော ပုဂ္ဂိုလ်သည် ကာမဘဝနှင့် လည်းကောင်း၊ ရူပဘဝနှင့် လည်းကောင်း၊ အရူပဘဝနှင့် လည်းကောင်း (ဤသို့) ဘဝသုံးပါးတို့နှင့် ပြည့်စုံသူ ဖြစ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

အရူပဓာတုကထာ ပြီး၏။

၁။ ဤအရူပဓာတုကထာ၌ နာမ်ခန္ဓာလေးပါးတို့တွင် ဝေဒနာက္ခန္ဓာကိုသာ ယူ၍ ဟောတော်မူသည်။

ကထာဝတ္ထုပါဠိတော်

=== ၈ - အဋ္ဌမဝဂ် ===

(၇၉) ၇ - ရူပဓာတုယာ အာယတနကထာ°

၅၁၉။ သကဝါဒီ။ ။ ရူပဓာတ်၌ အာယတနခြောက်ပါးရှိသော အတ္တဘောသည် ရှိပါသလော။
 ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ဝှော် ရှိပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ ထိုရူပဓာတ်၌ ဃာနာယတနသည် ရှိပါသလော။
 ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ဝှော် ရှိပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ ထိုရူပဓာတ်၌ ဂန္ဓာယတနသည် ရှိပါသလော။
 ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ ထိုရူပဓာတ်၌ ဇိဝှိယတနသည် ရှိပါသလော။
 ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ဝှော် ရှိပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ ထိုရူပဓာတ်၌ ရသာယတနသည် ရှိပါသလော။
 ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ ထိုရူပဓာတ်၌ ကာယာယတနသည် ရှိပါသလော။
 ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ဝှော် ရှိပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ ထိုရူပဓာတ်၌ ဖောဋ္ဌဗ္ဗာယတနသည် ရှိပါသလော။
 ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ ထိုရူပဓာတ်၌ ဂန္ဓာယတနသည် မရှိပါသလော။
 ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ဝှော် မရှိပါ။

သကဝါဒီ။ ။ ထိုရူပဓာတ်၌ ဃာနာယတနသည် မရှိပါသလော။
 ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ ထိုရူပဓာတ်၌ ရသာယတနသည် မရှိပါသလော။
 ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ဝှော် မရှိပါ။

သကဝါဒီ။ ။ ထိုရူပဓာတ်၌ ဇိဝှိယတနသည် မရှိပါသလော။
 ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ ထိုရူပဓာတ်၌ ဖောဋ္ဌဗ္ဗာယတနသည် မရှိပါသလော။
 ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ဝှော် မရှိပါ။

သကဝါဒီ။ ။ ထိုရူပဓာတ်၌ ကာယာယတနသည် မရှိပါသလော။
 ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

၅၂၀။ သကဝါဒီ။ ။ ထိုရူပဓာတ်၌ စက္ခာယတနသည် ရှိသည် ဖြစ်၍ ရူပါယတနသည် ရှိပါသလော။

သကဝါဒီ။ ။ ထိုရူပဓာတ်၌ ကာယာယတနသည် ရှိသည် ဖြစ်၍ ဖောဋ္ဌဗ္ဗာယတနသည် မရှိပါ သလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ သြော် မရှိပါ။

သကဝါဒီ။ ။ ထိုရူပဓာတ်၌ သောတာယတနသည် ရှိသည် ဖြစ်၍ သဒ္ဓါယတနသည် မရှိပါသလော ။ပ။ မနာယတနသည် ရှိသည် ဖြစ်၍ ဓမ္မာယတနသည် မရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

၅၂၁။ သကဝါဒီ။ ။ ထိုရူပဓာတ်၌ စက္ခာယတနသည် ရှိသည် ဖြစ်၍ ရူပါယတနသည် ရှိသည် ဖြစ် ၍ ထိုစက္ခာဖြင့် အဆင်းကို မြင်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ သြော် မြင်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ ထိုရူပဓာတ်၌ ဃာနာယတနသည် ရှိသည်ဖြစ်၍ ဂန္ဓာယတနသည် ရှိသည်ဖြစ်၍ ဃာနဖြင့် အနံ့ကို နမ်းရှူပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ ထိုရူပဓာတ်၌ စက္ခာယတနသည် ရှိသည်ဖြစ်၍ ရူပါယတနသည် ရှိသည်ဖြစ်၍ ထိုစက္ခာ ဖြင့် အဆင်းကို မြင်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ သြော် မြင်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ ထိုရူပဓာတ်၌ ဇိဝှိယတနသည် ရှိသည်ဖြစ်၍ ရသာယတနသည် ရှိသည်ဖြစ်၍ ထိုဇိဝှိ ဖြင့် ထိုအရသာကို သာယာပါသလော။ပ။ ထိုရူပဓာတ်၌ ကာယာယတနသည် ရှိသည် ဖြစ်၍ ဖောဋ္ဌဗ္ဗာ ယတနသည် ရှိသည် ဖြစ်၍ ထိုကာယဖြင့် ထိုအထိအတွေ့ကို တွေ့ထိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ ထိုရူပဓာတ်၌ သောတာယတနသည် ရှိသည် ဖြစ်၍ သဒ္ဓါယတနသည် ရှိသည် ဖြစ်၍ ။ပ။ ထိုရူပဓာတ်၌ မနာယတနသည် ရှိသည် ဖြစ်၍ ဓမ္မာယတနသည် ရှိသည် ဖြစ်၍ ထိုမနောဖြင့် ထိုသဘော ဓမ္မာရုံကို သိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ သြော် သိပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ ထိုရူပဓာတ်၌ ဃာနာယတနသည် ရှိသည် ဖြစ်၍ ဂန္ဓာယတနသည် ရှိသည် ဖြစ်၍ ထိုဃာနဖြင့် ထိုအနံ့ကို နမ်းရှူပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ ထိုရူပဓာတ်၌ မနာယတနသည် ရှိသည် ဖြစ်၍ ဓမ္မာယတနသည် ရှိသည် ဖြစ်၍ ထိုမနောဖြင့် ထိုသဘောဓမ္မာရုံကို သိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ သြော် သိပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ ထိုရူပဓာတ်၌ ဇိဝှိယတနသည် ရှိသည် ဖြစ်၍ ရသာယတနသည် ရှိသည် ဖြစ်၍။ပ။ ထိုရူပဓာတ်၌ ကာယာယတနသည် ရှိသည် ဖြစ်၍ ဖောဋ္ဌဗ္ဗာယတနသည် ရှိသည် ဖြစ်၍ ထိုကာယဖြင့် ထိုအထိအတွေ့ကို တွေ့ထိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ ထိုရူပဓာတ်၌ ယာနာယတနသည် ရှိသည် ဖြစ်၍ ဂန္ဓာယတနသည် ရှိသည် ဖြစ်၍ ထိုယာနဖြင့် ထိုအနံ့ကို မနမ်းရှူပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ သြော် မရှူပါ။

သကဝါဒီ။ ။ ထိုရူပဓာတ်၌ စက္ခာယတနသည် ရှိသည်ဖြစ်၍ ရူပါယတနသည် ရှိသည်ဖြစ်၍ ထိုစက္ခာဖြင့် ထိုအဆင်းကို မမြင်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ ထိုရူပဓာတ်၌ ယာနာယတနသည် ရှိသည် ဖြစ်၍ ဂန္ဓာယတနသည် ရှိသည် ဖြစ်၍ ထိုယာနဖြင့် ထိုအနံ့ကို မနမ်းရှူပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ သြော် မရှူပါ။

သကဝါဒီ။ ။ ထိုရူပဓာတ်၌ သောတာယတနသည် ရှိသည် ဖြစ်၍ သဒ္ဓါယတနသည် ရှိသည် ဖြစ်၍ ။ပ။ ထိုရူပဓာတ်၌ မနာယတနသည် ရှိသည် ဖြစ်၍ ဓမ္မာယတနသည် ရှိသည် ဖြစ်၍ ထိုမနောဖြင့် ထိုသဘော ဓမ္မာရုံကို မသိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ ထိုရူပဓာတ်၌ ဇိဝှိယတနသည် ရှိသည်ဖြစ်၍ ရသာယတနသည် ရှိသည်ဖြစ်၍ ။ပ။ ထိုရူပဓာတ်၌ ကာယာယတနသည် ရှိသည် ဖြစ်၍ ဖောဋ္ဌဗ္ဗာယတနသည် ရှိသည် ဖြစ်၍ ထိုကာယဖြင့် ထိုအထိအတွေ့ကို မတွေ့ထိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ သြော် မတွေ့ထိပါ။

သကဝါဒီ။ ။ ထိုရူပဓာတ်၌ သောတာယတနသည် ရှိသည် ဖြစ်၍ သဒ္ဓါယတနသည် ရှိသည် ဖြစ်၍ ။ပ။ ထိုရူပဓာတ်၌ မနာယတနသည် ရှိသည် ဖြစ်၍ ဓမ္မာယတနသည် ရှိသည် ဖြစ်၍ ထိုမနောဖြင့် ထိုသဘော ဓမ္မာရုံကို မသိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

၅၂၂။ သကဝါဒီ။ ။ ထိုရူပဓာတ်၌ ယာနာယတနသည် ရှိသည် ဖြစ်၍ ဂန္ဓာယတနသည် ရှိသည် ဖြစ်၍ ထိုယာနဖြင့် ထိုအနံ့ကို နမ်းရှူပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ သြော် နမ်းရှူပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ ထိုရူပဓာတ်၌ အမြစ်အနံ့သည် အနှစ်အနံ့သည် အခေါက်အနံ့သည် အရွက်အနံ့သည် အပွင့်အနံ့သည် အသီးအနံ့သည် စိမ်းရွှေသော အနံ့သည် ပုတ်အုံသော အနံ့သည် ကောင်းသော အနံ့သည် မကောင်းသော အနံ့သည် ရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။^၆

သကဝါဒီ။ ။ ထိုရူပဓာတ်၌ ဇိဝှိယတနသည် ရှိသည်ဖြစ်၍ ရသာယတနသည် ရှိသည်ဖြစ်၍ ထိုဇိဝှိဖြင့် ထိုအရသာကို သာယာပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ သြော် သာယာပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ ထိုရူပဓာတ်၌ အမြစ်အရသာသည် ပင်စည်အရသာသည် အခေါက် (အခွံ) အရသာသည် အရွက်အရသာသည် အပွင့်အရသာသည် အသီးအရသာသည် အချဉ်သည် အချို (အဆိမ့်) သည် အခါးသည် အစပ်သည် အငန်သည် အခါးအစပ်သည် ချဉ်စူးသော အရသာသည် အဖန်သည် ကောင်းသော အရသာသည် မကောင်းသော အရသာသည် ရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ ထိုရူပဓာတ်၌ ကာယာယတနသည် ရှိသည် ဖြစ်၍ ဖောဋ္ဌဗ္ဗာယတနသည် ရှိသည် ဖြစ်၍ ထိုကာယဖြင့် ထိုအထိအတွေ့ကို တွေ့ထိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ဪ တွေ့ထိပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ ထိုရူပဓာတ်၌ ခက်မာမှုသည် နူးညံ့မှုသည် သိမ်မွေ့မှုသည် ကြမ်းတမ်းမှုသည် ချမ်းသာသော အတွေ့သည် ဆင်းရဲသော အတွေ့သည် လေးလံမှုသည် ပေါ့ပါးမှုသည် ရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

၅၂၃။ ပရဝါဒီ။ ။ ထို ရူပဓာတ်၌ အာယတနခြောက်ပါးရှိသော အတ္တဘောသည် ရှိ၏ဟူ၍ မဆိုသင့်ပါသလော။

သကဝါဒီ။ ။ ဪ မဆိုသင့်ပါ။

ပရဝါဒီ။ ။ ထိုရူပဓာတ်၌ နှာခေါင်းပုံသဏ္ဍာန်သည် လျှာပုံသဏ္ဍာန်သည် ကိုယ် ပုံသဏ္ဍာန်သည် ရှိသည် မဟုတ်ပါသလော?။

သကဝါဒီ။ ။ ဪ ရှိပါ၏။

ပရဝါဒီ။ ။ အရှင်သကဝါဒီ ထို ‘ရူပဓာတ်’ ၌ နှာခေါင်းပုံသဏ္ဍာန်သည် လျှာပုံသဏ္ဍာန်သည် ကိုယ်ပုံသဏ္ဍာန်သည် ရှိခဲ့ပါမူ ထိုအကြောင်းကြောင့် ရူပဓာတ်၌ အာယတနခြောက်ပါးရှိသော အတ္တဘောသည် ရှိ၏ဟူ၍ ဆိုသင့်၏။

ရူပဓာတုယာ အာယတနကထာ ပြီး၏။

- ၁။ ရူပီ မနောမယော သဗ္ဗင်္ဂပစ္စင်္ဂီ အဟိနိန္ဒြိယော ဟူသော သုတ္တန်ကို အမှီပြု၍ ဗြဟ္မာအပေါင်းတို့အား ယာနာယတန စသည်တို့၏ တည်ရာ အဖြစ်ဖြင့် မှတ်အပ်သော နှာခေါင်းစသော အခြင်းအရာ ပုံသဏ္ဍာန်ရှိသော ရုပ်ကလာပ် အပေါင်းတို့သည်လည်း အာယတနမည်ကုန်သည်သာတည်းဟု ကြံဆ၍ ထိုဗြဟ္မာတို့၏ အတ္တဘောသည် အာယတန ခြောက်ပါးရှိ၏ဟု အယူရှိသူ အန္တကသမ္ပိတိယဂိုဏ်းဝင် ပရဝါဒီတို့ကို ရည်ရွယ်၍ ဤကထာကို ဟောတော်မူသည်။
- ၂။ ထိုဗြဟ္မာ့ဘုံ၌ မရှိသော အာယတန၏ အစွမ်းဖြင့် စောဒနာလို၍ မေးသည်။
- ၃။ အဇ္ဈတ္တိကာယတန သုံးပါးတို့၏ နှာခေါင်းအစရှိသော သဏ္ဍာန်နိမိတ်သည်ပင် အာယတန မည်၏ဟူသော အယူဖြင့် ပရဝါဒီက ဝန်ခံသည်။
- ၄။ ဗာဟိရဂန္ဓာယတန စသည်တို့၏ အစွမ်းဖြင့် ဟောအပ်သည်ရှိသော် ထိုဘုံ၌ ယာနပသာဒ စသည်တို့ကို အလို မရှိသောကြောင့် ထိုယာနပသာဒစသည်တို့၏ အာရုံဂေါစရကို တားမြစ်လိုရကား ပရဝါဒီက ပဋိက္ခေပပြုလျက် ဖြေသည်။
- ၅။ အချို့သော ဆရာတို့ကား ထိုရူပဘုံ၌ အဇ္ဈတ္တိကာယတနခြောက်ပါးတို့၏ မပြည့်စုံသည်ကို အလိုရှိကြကုန်၏။ အာယတနမည်သည်လည်း မိမိကိစ္စရှိသည်သာ ဖြစ်ရာ၏။ ထို့ကြောင့် ထိုယာနာယတန စသည်တို့ဖြင့် ဂန္ဓာရုံ စသည်တို့ကို နမ်းရှူ ကုန်၏။ လျက်ကုန်၏။ တွေ့ထိကုန်၏ဟု အလိုရှိကြကုန်၏။ ထိုဆရာတို့၏ အလိုကို ပရဝါဒီက ဝန်ခံသည်။
- ၆။ ထိုရူပဘုံ၌ အမြစ် နံ့သာ စသည်၏ အဖြစ်ကို ပြီးစေခြင်းငှါ မတတ်ကောင်းသောကြောင့် ပရဝါဒီက ပဋိက္ခေပပြုလျက် ဖြေသည်။
- ၇။ သဏ္ဍာန်နိမိတ်မျှကိုသာ ပြီးစေ၍ အာယတန ရှိသည်၏အဖြစ်ကို မပြီးစေနိုင်ရကား ပရဝါဒီဆရာ ထုတ်ဆောင်သော်လည်း မထုတ်ဆောင်သည်နှင့် တူသည်သာတည်း။

ကထာဝတ္ထုပါဠိတော်

=== ၈ - အဋ္ဌမဝဂ် ===

(၈၀) ၈ - အရူပေ ရူပကထာ°

၅၂၄။ သကဝါဒီ။ ။ အရူပဘုံတို့၌ ရုပ်သည် ရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ဪ ရှိပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ (ထိုအရူပဘုံသည်) ရူပဘဝလော၊ ရူပဂတိလော၊ ရုပ်ရှိသူတို့ တည်နေရာလော၊ ရုပ်ရှိသူတို့၏ ကျင်လည်ရာ ‘သံသရာ’ လော၊ ရုပ်ရှိသူတို့၏ ပဋိသန္ဓေလော၊ ရုပ်ရှိသော အတ္တဘောကို ရခြင်းလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ (ထိုအရူပဘုံသည်) အရူပဘဝ မဟုတ်လော၊ အရူပဂတိ မဟုတ်လော၊ ရုပ်မရှိသူတို့ ကျင်လည်ရာ ‘သံသရာ’ မဟုတ်လော၊ ရုပ်မရှိသူတို့၏ ပဋိသန္ဓေ မဟုတ်လော၊ ရုပ်မရှိသော အတ္တဘောကို ရခြင်း မဟုတ်လော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ဪ ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ အရှင်ပရဝါဒီ (ထိုအရူပဘုံသည်) အရူပဘဝဖြစ်ခဲ့ပါမူ။ပ။ ရုပ်မရှိသော အတ္တဘောကို ရခြင်း ဖြစ်ခဲ့ပါမူ အရူပဘုံတို့၌ ရုပ်သည် ရှိ၏ဟု မဆိုသင့်။

သကဝါဒီ။ ။ အရူပဘုံတို့၌ ရုပ်သည် ရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ဪ ရှိပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ (ထိုအရူပဘုံသည်) ပဉ္စဝေါကာရဘဝလော၊ လားရာ ‘ဂတိ’ လော၊ သတ္တဝါတို့ တည်နေရာလော၊ ကျင်လည်ရာ ‘သံသရာ’ လော၊ ပဋိသန္ဓေ ‘ယောနိ’ လော၊ ဝိညာဏ်၏ တည်ရာလော၊ အတ္တဘောကို ရခြင်းလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ (ထိုအရူပဘုံသည်) စတုဝေါကာရဘဝ မဟုတ်လော။ပ။ အတ္တဘောကို ရခြင်း မဟုတ်လော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ဪ ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ အရှင်ပရဝါဒီ ထိုအရူပဘုံသည် စတုဝေါကာရဘဝ၊ လားရာ ‘ဂတိ’ ။ပ။ အတ္တဘောကို ရခြင်း ဖြစ်ခဲ့ပါမူ အရူပဘုံတို့၌ ရုပ်သည် ရှိ၏ဟု မဆိုသင့်။

၅၂၅။ သကဝါဒီ။ ။ ရူပဓာတ်၌ ရုပ်သည် ရှိသည် ဖြစ်၍ ထိုရူပဓာတ်သည်လည်း ရုပ်ရှိသူတို့ ဖြစ်ရာ ‘ရူပဘဝ’ လော၊ ရုပ်ရှိသူတို့၏ လားရာ ‘ရူပဂတိ’ လော၊ ရုပ်ရှိသူတို့၏ တည်နေရာလော၊ ရုပ်ရှိသူတို့၏ ကျင်လည်ရာ ‘သံသရာ’ လော၊ ရုပ်ရှိသူတို့၏ ပဋိသန္ဓေလော၊ ရုပ်ရှိသော အတ္တဘောကို ရခြင်းလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ဪ ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ အရူပဘုံတို့၌ ရုပ်သည် ရှိ၏။ ထိုအ ရူပဘုံသည် ရုပ်ရှိသူတို့ ဖြစ်ရာ ‘ရူပဘဝ’ လော၊ ရုပ်ရှိ သူတို့၏ လားရာ ‘ရူပဂတိ’ လော။ပ။ ရုပ်ရှိသော အတ္တဘောကို ရခြင်းလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ ထိုရူပဓာတ်၌ ရုပ်သည် ရှိသည် ဖြစ်၍ ထိုအရူပဓာတ်သည်လည်း ပဉ္စဝေါကာရ ဘဝလော၊ လားရာ ‘ဂတိ’လော။ပ။ အတ္တဘောကို ရခြင်းလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ဪ ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ အရူပဘုံတို့၌ ရုပ်သည် ရှိသည် ဖြစ်၍ ထိုအရူပဘုံသည်လည်း ပဉ္စဝေါကာရဘဝလော၊ လားရာ ‘ဂတိ’ လော။ပ။ အတ္တဘောကို ရခြင်းလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ အရူပဘုံတို့၌ ရုပ်သည် ရှိသည် ဖြစ်၍ ထိုအရူပဘုံသည်လည်း ရုပ်မရှိသူတို့ ဖြစ်ရာ ‘အရူပဘဝ’ လော၊ ရုပ်မရှိသူတို့ လားရာ ‘အရူပဂတိ’ လော၊ ရုပ်မရှိသူတို့၏ တည်နေရာလော၊ ရုပ်မရှိသူတို့၏ ကျင်လည်ရာ ‘သံသရာ’ လော၊ ရုပ်မရှိသူတို့၏ ပဋိသန္ဓေ ‘ယောနိ’ လော၊ ရုပ်မရှိသော အတ္တဘောကို ရခြင်းလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ ရူပဓာတ်၌ ရုပ်သည် ရှိသည် ဖြစ်၍ ထို (ရူပဓာတ်) သည်လည်း ရုပ် မရှိသူတို့ ဖြစ်ရာ ‘အရူပဘဝ’ လော၊ ရုပ်မရှိသူတို့ လားရာ ‘အရူပဂတိ’ လော။ပ။ ရုပ်မရှိသော အတ္တဘောကို ရခြင်းလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ အရူပဓာတ်၌ ရုပ်သည် ရှိသည် ဖြစ်၍ ထိုအရူပဘုံသည်လည်း စတုဝေါကာရဘဝလော၊ လားရာ ‘ဂတိ’ လော။ပ။ အတ္တဘောကို ရခြင်းလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ ရူပဓာတ်၌ ရုပ်သည် ရှိသည် ဖြစ်၍ ထိုရူပဓာတ်သည်လည်း စတုဝေါကာရဘဝလော၊ လားရာ ‘ဂတိ’ လော။ပ။ အတ္တဘောကို ရခြင်းလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

၅၂၆။ သကဝါဒီ။ ။ အရူပဘုံတို့၌ ရုပ်သည် ရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ရှိပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ အရူပဘုံကို ရုပ် (ရှိသူ)တို့၏ ထွက်မြောက်ရာ အရပ်ဟူ၍ မြတ်စွာဘုရား ဟောအပ်သည် မဟုတ်ပါလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ဟောအပ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ အရှင်ပရဝါဒီ အရူပဘုံကို ရုပ် (ရှိသူ)တို့၏ ထွက်မြောက်ရာ အရပ်ဟူ၍ မြတ်စွာဘုရား ဟောအပ်ခဲ့ပါမူ အရူပဘုံတို့၌ ရုပ်သည် ရှိ၏ဟူ၍ မဆိုသင့်။

သကဝါဒီ။ ။ အရူပဘုံကို ရုပ် (ရှိသူ)တို့၏ ထွက်မြောက်ရာ အရပ်ဟူ၍ မြတ်စွာဘုရား ဟောအပ်ခဲ့ပါလျှင် အရူပဘုံတို့၌ ရုပ်သည် ရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ရှိပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ အနာဂါမိဖိုလ် နေက္ခမ္မကို ကာမတို့၏ ထွက်မြောက်ရာဟူ၍ မြတ်စွာဘုရား ဟောအပ်ခဲ့ပါလျှင် အနာဂါမိဖိုလ် နေက္ခမ္မတို့၌ ကာမတို့သည် ရှိပါကုန်သလော၊ အာသဝေါ မရှိသော တရားတို့၌ အာသဝေါတို့သည် ရှိပါကုန်သလော၊ (ဝဋ်၌) အကျုံးမဝင်သော တရားတို့၌ (ဝဋ်၌) အကျုံးဝင်သော တရားတို့သည် ရှိပါကုန်သလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

အရူပေ ရူပကထာ ပြီး၏။

၁။ ဝိညာဏ ပစ္စယာ နာမရူပံဟု ဟောတော်မူသောကြောင့် အရူပဘဝ၌လည်း ဩဠာရိကရုပ်မှ လွတ်သော သုခုမရုပ် ရှိ၏ဟု အယူရှိသူ အန္တကရိုဏ်းဝင် ပရဝါဒီဆရာတို့ကို ရည်ရွယ်၍ ဤ အရူပေ ရူပကထာကို ဟောတော်မူသည်။

ကထာဝတ္ထုပြင်တော်

=== ၈ - အဋ္ဌမဝဂ် ===

(၈၁) ၉ - ရူပံ ကမ္မန္တိကထာ°

၅၂၇။ သကဝါဒီ။ ။ ကုသိုလ်စိတ်သည် ဖြစ်စေအပ်သော ကာယကံရုပ်သည် ကုသိုလ်လော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ ထိုရုပ်သည် အာရုံရှိသည် ဖြစ်၍ ထိုရုပ်အား ဆင်ခြင်မှု နှလုံးသွင်းမှု ကောင်းစွာ နှလုံးသွင်းမှု စိတ်၌ ပြုမှု စေ့ဆော်မှု တောင့်တမှု ဆုတောင်းမှုသည် ရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ ထိုရုပ်သည် အာရုံမရှိသည် ဖြစ်၍ ထိုရုပ်အား ဆင်ခြင်မှု နှလုံးသွင်းမှု ကောင်းစွာ နှလုံးသွင်းမှု စိတ်၌ ပြုမှု စေ့ဆော်မှု တောင့်တမှု ဆုတောင်းမှုသည် မရှိသည် မဟုတ်ပါလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ အရှင်ပရဝါဒီ ထိုရုပ်သည် အာရုံမရှိသည် ဖြစ်၍ ထိုရုပ်အား ဆင်ခြင်မှု။ပ။ ဆုတောင်းမှု မရှိခဲ့ပါမူ ကုသိုလ်စိတ်သည် ဖြစ်စေအပ်သော ကာယကံရုပ်သည် ကုသိုလ်ဖြစ်၏ဟူ၍ မဆိုသင့်။

သကဝါဒီ။ ။ ကုသိုလ်စိတ်သည် ဖြစ်စေအပ်သော ဖဿသည် ကုသိုလ်ဖြစ်၍ အာရုံရှိသည် ဖြစ်၍ ထိုဖဿအား ဆင်ခြင်မှု။ပ။ ဆုတောင်းမှုသည် ရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ရှိပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ ကုသိုလ်စိတ်သည် ဖြစ်စေအပ်သော ကာယကံဖြစ်သော ရုပ်သည် ကုသိုလ်ဖြစ်၍ အာရုံရှိသည် ဖြစ်၍ ထိုရုပ်အား ဆင်ခြင်မှု။ပ။ ဆုတောင်းမှုသည် ရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ ကုသိုလ်စိတ်သည် ဖြစ်စေအပ်သော ဝေဒနာသည်။ပ။ သညာသည်၊ စေတနာသည်၊ သဒ္ဓါသည်၊ ဝီရိယသည်၊ သတိသည်၊ သမာဓိသည်။ပ။ ပညာသည် ကုသိုလ်ဖြစ်၍ အာရုံရှိသည် ဖြစ်၍ ထိုပညာအား ဆင်ခြင်မှု။ပ။ ဆုတောင်းမှုသည် ရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ရှိပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ ကုသိုလ်စိတ်သည် ဖြစ်စေအပ်သော ကာယကံရုပ်သည် ကုသိုလ်ဖြစ်၍ အာရုံရှိသည် ဖြစ်၍ ထိုရုပ်အား ဆင်ခြင်မှု။ပ။ ဆုတောင်းမှုသည် ရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ ကုသိုလ်စိတ်သည် ဖြစ်စေအပ်သော ကာယကံဖြစ်သော ရုပ်သည် ကုသိုလ်ဖြစ်၍ အာရုံမရှိသည် ဖြစ်၍ ထိုရုပ်အား ဆင်ခြင်မှု။ပ။ ဆုတောင်းမှု မရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ မရှိပါ။

သကဝါဒီ။ ။ ကုသိုလ်စိတ်သည် ဖြစ်စေအပ်သော ဖဿသည် ကုသိုလ်ဖြစ်ပါလျက် အာရုံ မရှိမူ၍ ထိုဖဿအား ဆင်ခြင်မှု။ပ။ ဆုတောင်းမှု မရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ ကုသိုလ်စိတ်သည် ဖြစ်စေအပ်သော ကာယကံဖြစ်သော ရုပ်သည် ကုသိုလ်ဖြစ်ပါလျက် အာရုံ မရှိမူ၍ ထိုရုပ်အား ဆင်ခြင်မှု။ပ။ ဆုတောင်းမှု မရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ သြော် မရှိပါ။

သကဝါဒီ။ ။ ကုသိုလ်စိတ်သည် ဖြစ်စေအပ်သော ဝေဒနာသည်။ပ။ သညာသည်၊ စေတနာသည်၊ သဒ္ဓါသည်၊ ဝီရိယသည်၊ သတိသည်၊ သမာဓိသည်။ပ။ ပညာသည် ကုသိုလ်ဖြစ်ပါလျက် အာရုံ မရှိမူ၍ ထိုပညာအား ဆင်ခြင်မှု။ပ။ ဆုတောင်းမှု မရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

၅၂၈။ သကဝါဒီ။ ။ ကုသိုလ်စိတ်သည် ဖြစ်စေအပ်သော ကာယကံ ရုပ်သည် ကုသိုလ်လော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ သြော် ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ ကုသိုလ်စိတ်သည် ဖြစ်စေအပ်သော ရုပ်ဟူသမျှ အားလုံးသည် ကုသိုလ်လော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ ကုသိုလ်စိတ်သည် ဖြစ်စေအပ်သော ကာယကံ ရုပ်သည် ကုသိုလ်လော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ သြော် ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ ကုသိုလ်စိတ်သည် ဖြစ်စေအပ်သော ရူပါယတနသည် ကုသိုလ်လော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ ကုသိုလ်စိတ်သည် ဖြစ်စေအပ်သော ကာယကံရုပ်သည် ကုသိုလ်လော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ သြော် ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ ကုသိုလ်စိတ်သည် ဖြစ်စေအပ်သော သဒ္ဓါယတနသည်။ပ။ ဂန္ဓာယတနသည်၊ ရသာယတနသည်၊ ဖောဋ္ဌဗ္ဗာယတနသည်။ပ။ ပထဝီဓာတ်သည်၊ အာပေါဓာတ်သည်၊ တေဇောဓာတ်သည်။ပ။ ဝါယောဓာတ်သည် ကုသိုလ်လော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ ကုသိုလ်စိတ်သည် ဖြစ်စေအပ်သော ရူပါယတနသည် အဗျာကတတရားလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ သြော် ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ ကုသိုလ်စိတ်သည် ဖြစ်စေအပ်သော ကာယကံရုပ်သည် အဗျာကတတရားလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ ကုသိုလ်စိတ်သည် ဖြစ်စေအပ်သော သဒ္ဓါယတနသည်။ပ။ ဂန္ဓာယတနသည်၊ ရသာယတနသည်၊ ဖောဋ္ဌဗ္ဗာယတနသည်။ပ။ ပထဝီဓာတ်သည်၊ အာပေါဓာတ်သည်၊ တေဇောဓာတ်သည်။ပ။ ဝါယောဓာတ်သည် အဗျာကတတရားလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ သြော် ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ ကုသိုလ်စိတ်သည် ဖြစ်စေအပ်သော ကာယကံ ရုပ်သည် အဗျာကတတရားလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

၅၂၉။ သကဝါဒီ။ ။ ကုသိုလ်စိတ်သည် ဖြစ်စေအပ်သော ကာယကံရုပ်သည် အာရုံ မရှိသော ကုသိုလ်လော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ကုသိုလ်စိတ်သည် ဖြစ်စေအပ်သော ရူပါယတနသည် ဖဿနှင့် မယှဉ်သော အဗျာက တ တရားလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ဪ ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ကုသိုလ်စိတ်သည် ဖြစ်စေအပ်သော ကာယကံရုပ်သည် ဖဿနှင့် မယှဉ်သော အဗျာက တ တရားလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ ကုသိုလ်စိတ်သည် ဖြစ်စေအပ်သော သဒ္ဓါယတနသည်။ပ။ ဂန္ဓာယတနသည်၊ ရသာ ယတနသည်၊ ဖောဋ္ဌဗ္ဗာယတနသည်။ပ။ ပထဝီဓာတ်သည်၊ အာပေါဓာတ်သည်၊ တေဇောဓာတ်သည်။ပ။ ဝါယောဓာတ်သည် ဖဿနှင့် မယှဉ်သော အဗျာကတတရားလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ဪ ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ကုသိုလ်စိတ်သည် ဖြစ်စေအပ်သော ကာယကံရုပ်သည် ဖဿနှင့် မယှဉ်သော အဗျာက တ တရားလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

၅၃၁။သကဝါဒီ။ ။ကုသိုလ်စိတ်သည် ဖြစ်စေအပ်သော ကာယကံ ရုပ်သည် အာရုံ မရှိသော ဖဿ နှင့်မယှဉ်သော ကုသိုလ်လော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ဪ ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ ကုသိုလ်စိတ်သည် ဖြစ်စေအပ်သော ရူပါယတနသည် အာရုံ မရှိသော ဖဿနှင့် မယှဉ် သော ကုသိုလ်လော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ကုသိုလ်စိတ်သည် ဖြစ်စေအပ်သော ကာယကံရုပ်သည် အာရုံ မရှိသော ဖဿနှင့် မယှဉ်သော ကုသိုလ်လော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ဪ ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ ကုသိုလ်စိတ်သည် ဖြစ်စေအပ်သော သဒ္ဓါယတနသည်။ပ။ ဂန္ဓာယတနသည်၊ ရသာ ယတနသည်၊ ဖောဋ္ဌဗ္ဗာယတနသည်။ပ။ ပထဝီဓာတ်သည်၊ အာပေါဓာတ်သည်၊ တေဇောဓာတ်သည်။ပ။ ဝါယောဓာတ်သည် အာရုံမရှိသော ဖဿနှင့် မယှဉ်သော ကုသိုလ်လော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ ကုသိုလ်စိတ်သည် ဖြစ်စေအပ်သော ရူပါယတနသည် အာရုံမရှိသော ဖဿနှင့် မယှဉ် သော အဗျာကတတရားလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ဪ ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ကုသိုလ်စိတ်သည် ဖြစ်စေအပ်သော ကာယကံ ရုပ်သည် အာရုံမရှိသော ဖဿနှင့် မယှဉ်သော အဗျာကတတရားလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ ကုသိုလ်စိတ်သည် ဖြစ်စေအပ်သော သဒ္ဓါယတနသည်။ပ။ ဂန္ဓာယတနသည်၊ ရသာယတနသည်၊ ဖောဋ္ဌဗ္ဗာယတနသည်။ပ။ ပထဝီဓာတ်သည်၊ အာပေါဓာတ်သည်၊ တေဇောဓာတ်သည်။ပ။ ဝါယောဓာတ်သည် အာရုံမရှိသော ဖဿနှင့် မယှဉ်သော အဗျာကတတရားလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ ကုသိုလ်စိတ်သည် ဖြစ်စေအပ်သော ကာယကံ ရုပ်သည် အာရုံ မရှိသော ဖဿနှင့် မယှဉ်သော အဗျာကတတရားလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

၅၃၂။ သကဝါဒီ။ ။ ကုသိုလ်စိတ်သည် ဖြစ်စေအပ်သော ဝစီကံရုပ်သည် ကုသိုလ်လော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။(ထိုရုပ်သည်) အာရုံရှိသည် ဖြစ်၍ ထိုရုပ်အား ဆင်ခြင်မှု။ပ။ ဆုတောင်းမှုသည် ရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။(ထိုရုပ်သည်) အာရုံမရှိသည် ဖြစ်၍ ထိုရုပ်အား ဆင်ခြင်မှု။ပ။ ဆုတောင်းမှု မရှိသည် မဟုတ်ပါလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ အရှင်ပရဝါဒီ (ထိုရုပ်သည်) အာရုံမရှိသည် ဖြစ်၍ ထိုရုပ်အား ဆင်ခြင်မှု။ပ။ ဆုတောင်းမှု မရှိခဲ့ပါမူ “ကုသိုလ်စိတ်သည် ဖြစ်စေအပ်သော ဝစီကံရုပ်သည် ကုသိုလ်တည်း” ဟူ၍ မဆိုသင့်။

သကဝါဒီ။ ။ ကုသိုလ်စိတ်သည် ဖြစ်စေအပ်သော ဖဿသည် ကုသိုလ်ဖြစ်လျက် (ထိုဖဿသည်) အာရုံရှိသည် ဖြစ်၍ ထိုဖဿအား ဆင်ခြင်မှု။ပ။ ဆုတောင်းမှု ရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ရှိပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ ကုသိုလ်စိတ်သည် ဖြစ်စေအပ်သော ဝစီကံရုပ်သည် ကုသိုလ်ဖြစ်လျက် အာရုံရှိသည် ဖြစ်၍ ထိုရုပ်အား ဆင်ခြင်မှု။ပ။ ဆုတောင်းမှု ရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ ကုသိုလ်စိတ်သည် ဖြစ်စေအပ်သော ဝေဒနာသည်။ပ။ သညာသည်၊ စေတနာသည်၊ သဒ္ဓါသည်၊ ဝီရိယသည်၊ သတိသည်၊ သမာဓိသည်၊ ပညာသည် ကုသိုလ်ဖြစ်လျက် အာရုံရှိသည် ဖြစ်၍ ထိုပညာအား ဆင်ခြင်မှု။ပ။ ဆုတောင်းမှု ရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ရှိပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ ကုသိုလ်စိတ်သည် ဖြစ်စေအပ်သော ဝစီကံရုပ်သည် ကုသိုလ်ဖြစ်လျက် အာရုံရှိသည် ဖြစ်၍ ထိုရုပ်အား ဆင်ခြင်မှု။ပ။ ဆုတောင်းမှု ရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ ကုသိုလ်စိတ်သည် ဖြစ်စေအပ်သော ဝစီကံရုပ်သည် ကုသိုလ်ဖြစ်လျက် အာရုံ မရှိသည် ဖြစ်၍ ထိုရုပ်အား ဆင်ခြင်မှု။ပ။ ဆုတောင်းမှု ရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ မရှိပါ။

သကဝါဒီ။ ။ ကုသိုလ်စိတ်သည် ဖြစ်စေအပ်သော ဖဿသည် ကုသိုလ်ဖြစ်လျက် အာရုံ မရှိသည် ဖြစ်၍ ထိုဖဿအား ဆင်ခြင်မှု။ပ။ ဆုတောင်းမှု မရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ ကုသိုလ်စိတ်သည် ဖြစ်စေအပ်သော ဝစီကံရုပ်သည် ကုသိုလ်ဖြစ်လျက် အာရုံ မရှိသည် ဖြစ်၍ ထိုရုပ်အား ဆင်ခြင်မှု။ပ။ ဆုတောင်းမှု ရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ မရှိပါ။

သကဝါဒီ။ ။ ကုသိုလ်စိတ်သည် ဖြစ်စေအပ်သော ဝေဒနာသည်။ပ။ သညာသည်၊ စေတနာသည်၊ သဒ္ဓါသည်၊ ဝီရိယသည်၊ သတိသည်၊ သမာဓိသည်။ပ။ ပညာသည် ကုသိုလ်ဖြစ်လျက် အာရုံမရှိသည် ဖြစ်၍ ထိုပညာအား ဆင်ခြင်မှု။ပ။ ဆုတောင်းမှု မရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ ကုသိုလ်စိတ်သည် ဖြစ်စေအပ်သော ဝစီကံရုပ်သည် ကုသိုလ်လော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ ကုသိုလ်စိတ်သည် ဖြစ်စေအပ်သော ရုပ်ဟူသမျှ အားလုံးသည် ကုသိုလ်လော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။ [ကာယကံကိုကဲ့သို့ ထို့အတူ ဝစီကံကို ချဲ့အပ်မှတ်အပ်၏။]

၅၃၃။ သကဝါဒီ။ ။ အကုသိုလ်စိတ်သည် ဖြစ်စေအပ်သော ကာယကံရုပ်သည် အကုသိုလ်လော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ (ထိုရုပ်သည်) အာရုံရှိသည်ဖြစ်၍ ထိုရုပ်အား ဆင်ခြင်မှု နှလုံးသွင်းမှု ကောင်းစွာ နှလုံး သွင်းမှု စိတ်၌ ပြုမှု စေ့ဆော်မှု တောင့်တမှု ဆုတောင်းမှုသည် ရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ (ထိုရုပ်သည်) အာရုံ မရှိသည်ဖြစ်၍ ထိုရုပ်အား ဆင်ခြင်မှု နှလုံးသွင်းမှု ကောင်းစွာ နှလုံးသွင်းမှု စိတ်၌ ပြုမှု စေ့ဆော်မှု တောင့်တမှု ဆုတောင်းမှုသည် မရှိသည် မဟုတ်ပါလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ မရှိပါ။

သကဝါဒီ။ ။ အရှင်ပရဝါဒီ ထိုရုပ်သည် အာရုံမရှိခဲ့ပါလျှင် ထိုရုပ်အား ဆင်ခြင်မှု နှလုံးသွင်းမှု ကောင်းစွာ နှလုံးသွင်းမှု စိတ်ကို ပြုမှု စေ့ဆော်မှု တောင့်တမှု ဆုတောင်းမှု မရှိခဲ့ပါမူ “အကုသိုလ်စိတ် သည် ဖြစ်စေအပ်သော ကာယကံရုပ်သည် အကုသိုလ်တည်း” ဟူ၍ မဆိုသင့်။

သကဝါဒီ။ ။ အကုသိုလ်စိတ်သည် ဖြစ်စေအပ်သော ဖဿသည် အကုသိုလ်ဖြစ်လျက် အာရုံရှိသည် ဖြစ်၍ ထိုဖဿအား ဆင်ခြင်မှု။ပ။ ဆုတောင်းမှု ရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ရှိပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ အကုသိုလ်စိတ်သည် ဖြစ်စေအပ်သော ကာယကံရုပ်သည် အကုသိုလ်ဖြစ်လျက် အာရုံ ရှိသည် ဖြစ်၍ ထိုရုပ်အား ဆင်ခြင်မှု။ပ။ ဆုတောင်းမှု ရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ အကုသိုလ်စိတ်သည် ဖြစ်စေအပ်သော ဝေဒနာသည်။ပ။ သညာသည်၊ စေတနာသည်၊ ရာဂသည်၊ ဒေါသသည်၊ မောဟသည်၊ မာနသည်၊ ဒိဋ္ဌိသည်၊ ဝိစိကိစ္ဆာသည်၊ ထိနသည်၊ ဥဒ္ဓစ္စသည်၊

အဟိရိကသည်။ပ။ အနောတ္တပ္ပသည် အကုသိုလ်ဖြစ်လျက် အာရုံရှိသည်ဖြစ်၍ ထိုအနောတ္တပ္ပအား ဆင်ခြင်မှု။ပ။ ဆုတောင်းမှု ရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ သြော် ရှိပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။အကုသိုလ်စိတ်သည် ဖြစ်စေအပ်သော ကာယကံရုပ်သည် အကုသိုလ်ဖြစ်လျက် အာရုံ ရှိသည် ဖြစ်၍ ထိုရုပ်အား ဆင်ခြင်မှု။ပ။ ဆုတောင်းမှု ရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ အကုသိုလ်စိတ်သည် ဖြစ်စေအပ်သော ကာယကံ ရုပ်သည် အကုသိုလ် ဖြစ်လျက် အာရုံ မရှိသည် ဖြစ်၍ ထိုရုပ်အား ဆင်ခြင်မှု။ပ။ ဆုတောင်းမှု မရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ သြော် မရှိပါ။

သကဝါဒီ။ ။အကုသိုလ်စိတ်သည် ဖြစ်စေအပ်သော ဖဿသည် အကုသိုလ်ဖြစ်လျက် အာရုံ မရှိ သည် ဖြစ်၍ ထိုဖဿအား ဆင်ခြင်မှု။ပ။ ဆုတောင်းမှု မရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။အကုသိုလ်စိတ်သည် ဖြစ်စေအပ်သော ကာယကံရုပ်သည် အကုသိုလ်ဖြစ်လျက် အာရုံ မရှိသည် ဖြစ်၍ ထိုရုပ်အား ဆင်ခြင်မှု။ပ။ ဆုတောင်းမှု မရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ သြော် မရှိပါ။

သကဝါဒီ။ ။အကုသိုလ်စိတ်သည် ဖြစ်စေအပ်သော ဝေဒနာသည်။ပ။ သညာသည်၊ စေတနာသည်၊ ရာဂသည်၊ ဒေါသသည်၊ မောဟသည်၊ မာနသည်၊ ဒိဋ္ဌိသည်၊ ဝိစိကိစ္ဆာသည်၊ ထိနသည်၊ ဥဒ္ဓစ္စသည်၊ အဟိရိကသည်။ပ။ အနောတ္တပ္ပသည် အကုသိုလ်ဖြစ်လျက် အာရုံမရှိသည်ဖြစ်၍ ထိုအနောတ္တပ္ပအား ဆင်ခြင်မှု။ပ။ ဆုတောင်းမှုသည် မရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ အကုသိုလ်စိတ်သည် ဖြစ်စေအပ်သော ကာယကံ ရုပ်သည် အကုသိုလ်လော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ သြော် ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ အကုသိုလ်စိတ်သည် ဖြစ်စေအပ်သော ရုပ်ဟူသမျှ အားလုံးသည် အကုသိုလ်လော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

၅၃၄။ သကဝါဒီ။ ။အကုသိုလ်စိတ်သည် ဖြစ်စေအပ်သော ဝစီကံရုပ်သည် အကုသိုလ်လော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ သြော် ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ ထိုရုပ်သည် အာရုံရှိသည် ဖြစ်၍ ထိုရုပ်အား ဆင်ခြင်မှု။ပ။ ဆုတောင်းမှု ရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ထိုရုပ်သည် အာရုံ မရှိသည် ဖြစ်၍ ထိုရုပ်အား ဆင်ခြင်မှု။ပ။ ဆုတောင်းမှု မရှိသည် မဟုတ်ပါလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ သြော် ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။အရှင်ပရဝါဒီ ထိုရုပ်သည် အာရုံ မရှိခဲ့လျှင် ထိုရုပ်အား ဆင်ခြင်မှု။ပ။ ဆုတောင်းမှု မရှိခဲ့ပါမူ “အကုသိုလ်စိတ်သည် ဖြစ်စေအပ်သော ဝစီကံ ရုပ်သည် အကုသိုလ်တည်း” ဟူ၍ မဆိုသင့်။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ဪ ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ အကုသိုလ်စိတ်သည် ဖြစ်စေအပ်သော ဝစီကံ ရုပ်သည် အာရုံ မရှိသော အဗျာကတ တရားလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ အကုသိုလ်စိတ်သည် ဖြစ်စေအပ်သော သဒ္ဒါယတနသည်။ပ။ ဂန္ဓာယတနသည် ရသာ ယတနသည်၊ ဖောဋ္ဌဗ္ဗာယတနသည်။ပ။ ပထဝီဓာတ်သည်၊ အာပေါဓာတ်သည်၊ တေဇောဓာတ်သည်။ပ။ ဝါယောဓာတ်သည်၊ သုက်သည်၊ မျက်ရည်သည်၊ သွေးသည်၊ ခွေးသည် အာရုံမရှိသော အဗျာကတ တရားလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ဪ ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ အကုသိုလ်စိတ်သည် ဖြစ်စေအပ်သော ဝစီကံ ရုပ်သည် အာရုံ မရှိသော အဗျာကတ တရားလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

၅၃၇။ သကဝါဒီ။ ။ အကုသိုလ်စိတ်သည် ဖြစ်စေအပ်သော ဝစီကံ ရုပ်သည် ဖဿနှင့် မယှဉ်သော အကုသိုလ်လော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ဪ ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ အကုသိုလ်စိတ်သည် ဖြစ်စေအပ်သော ရူပါယတနသည် ဖဿနှင့် မယှဉ်သော အကုသိုလ်လော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ အကုသိုလ်စိတ်သည် ဖြစ်စေအပ်သော ဝစီကံရုပ်သည် ဖဿနှင့် မယှဉ်သော အကုသိုလ်လော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ဪ ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ အကုသိုလ်စိတ်သည် ဖြစ်စေအပ်သော သဒ္ဒါယတနသည်။ပ။ ဂန္ဓာယတနသည်၊ ရသာ ယတနသည်၊ ဖောဋ္ဌဗ္ဗာယတနသည်။ပ။ ပထဝီဓာတ်သည်၊ အာပေါဓာတ်သည်၊ တေဇောဓာတ်သည်။ပ။ ဝါယောဓာတ်သည်၊ သုက်သည်၊ မျက်ရည်သည်၊ သွေးသည်၊ ခွေးသည် ဖဿနှင့် မယှဉ်သော အကုသိုလ် လော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ အကုသိုလ်စိတ်သည် ဖြစ်စေအပ်သော ရူပါယတနသည် ဖဿနှင့် မယှဉ်သော အဗျာကတ တရားလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ဪ ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ အကုသိုလ်စိတ်သည် ဖြစ်စေအပ်သော ဝစီကံရုပ်သည် အာရုံမရှိသော ဖဿနှင့် မယှဉ် သော အဗျာကတ တရားလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ အကုသိုလ်စိတ်သည် ဖြစ်စေအပ်သော သဒ္ဒါယတနသည်။ပ။ ဂန္ဓာယတနသည် ရသာ ယတနသည်၊ ဖောဋ္ဌဗ္ဗာယတနသည်။ပ။ ပထဝီဓာတ်သည်၊ အာပေါဓာတ်သည်၊ တေဇောဓာတ်သည်။ပ။

၅၃၈။ ပရဝါဒီ။ ။ရုပ်သည် ကုသိုလ်လည်းဖြစ် အကုသိုလ်လည်း ဖြစ်၏ဟူ၍ မဆိုသင့်ပါသလော။
သကဝါဒီ။ ။ ဪ သြော် မဆိုသင့်ပါ။ပ။

ပရဝါဒီ။ ။ ကာယကံသည်၊ ဝစီကံသည် ကုသိုလ်လည်းဖြစ် အကုသိုလ်လည်း ဖြစ်သည် မဟုတ်ပါ
လော။

သကဝါဒီ။ ။ ဪ သြော် ဟုတ်ပါ၏။

ပရဝါဒီ။ ။အရှင်သကဝါဒီ ကာယကံသည်၊ ဝစီကံသည် ကုသိုလ်လည်းဖြစ် အကုသိုလ်လည်း
ဖြစ်ခဲ့ပါမူ ထိုအကြောင်းကြောင့် “ရုပ်သည် ကုသိုလ်လည်းဖြစ်၍ အကုသိုလ်လည်း ဖြစ်၏” ဟူ၍ ဆိုသင့်
၏။

သကဝါဒီ။ ။ ရုပ်သည် ကုသိုလ်လည်းဖြစ် အကုသိုလ်လည်း ဖြစ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ သြော် ဖြစ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ စက္ခုယတနသည် ကုသိုလ်လည်းဖြစ် အကုသိုလ်လည်း ဖြစ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ ရုပ်သည် ကုသိုလ်လည်းဖြစ် အကုသိုလ်လည်း ဖြစ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ သြော် ဖြစ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ သောတာယတနသည်။ပ။ ဃာနယတနသည်၊ ဇိဝှိယတနသည်၊ ကာယာယတနသည်၊
ရူပါယတနသည်၊ သဒ္ဒါယတနသည်၊ ဂန္ဓာယတနသည်၊ ရသာယတနသည်၊ ဖောဋ္ဌဗ္ဗာယတနသည်၊ ပထဝီ
ဓာတ်သည်၊ အာပေါဓာတ်သည်၊ တေဇောဓာတ်သည်။ပ။ ဝါယောဓာတ်သည်၊ သုက်သည်၊ မျက်ရည်
သည်၊ သွေးသည်၊ ချွေးသည် ကုသိုလ်လည်းဖြစ် အကုသိုလ်လည်း ဖြစ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ ကိုယ်သည် ရုပ်ဖြစ်၍ ကာယကံသည် ရုပ်လော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ သြော် ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ စိတ်သည် ရုပ်ဖြစ်၍ မနောကံသည် ရုပ်လော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ စိတ်သည် ရုပ်မဟုတ် နာမ်သာ ဖြစ်၍ မနောကံသည် ရုပ်မဟုတ် နာမ်လော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ သြော် ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ ကိုယ်သည် ရုပ်မဟုတ် နာမ်သာ ဖြစ်၍ ကာယကံသည် ရုပ်မဟုတ် နာမ်လော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ ကိုယ်သည် ရုပ်ဟု နှလုံးပြု၍ ကာယကံသည် ရုပ်လော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ သြော် ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ စက္ခုယတနသည် ရုပ်ဟု နှလုံးပြု၍ စက္ခုဝိညာဏ်သည် ရုပ်လော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ ကိုယ်သည် ရုပ်ဟု နှလုံးပြု၍ ကာယကံသည် ရုပ်လော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ သောတာပတနသည် ရုပ်ဟု နှလုံးပြု၍ သောတဝိညာဏ်သည် ရုပ်လော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ ကိုယ်သည် ရုပ်ဟု နှလုံးပြု၍ ကာယကံသည် ရုပ်လော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ ယာနာယတနသည် ရုပ်ဟု နှလုံးပြု၍ ယာနဝိညာဏ်သည် ရုပ်လော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ ကိုယ်သည် ရုပ်ဟု နှလုံးပြု၍ ကာယကံသည် ရုပ်လော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ ဇိဝှိယတနသည် ရုပ်ဟု နှလုံးပြု၍ ဇိဝှိဝိညာဏ်သည် ရုပ်လော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ ကိုယ်သည် ရုပ်ဟု နှလုံးပြု၍ ကာယကံသည် ရုပ်လော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ ကာယာယတနသည် ရုပ်ဟု နှလုံးပြု၍ ကာယဝိညာဏ်သည် ရုပ်လော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

၅၃၉။ သကဝါဒီ။ ။ ရုပ်သည် ကံလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ “ရဟန်းတို့ စေတနာကို ကံဟူ၍ ငါဘုရား ဟောတော်မူ၏။ စေ့ဆော်၍ ကိုယ်ဖြင့် လည်းကောင်း၊ နှုတ်ဖြင့် လည်းကောင်း၊ စိတ်ဖြင့် လည်းကောင်း ကံကို ပြုလုပ်၏” ဟု မြတ်စွာဘုရား ဟောအပ်သော သုတ္တန် (ပါဠိ) ရှိသည်သာ မဟုတ်လော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ရှိပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ ထို့ကြောင့်ပင် “ရုပ်သည် ကံတည်း” ဟု မဆိုသင့်။

သကဝါဒီ။ ။ ရုပ်သည် ကံလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ “အာနန္ဒာ ကိုယ်သည် ရှိလတ်သော်သာ ကိုယ်ဖြင့် စေ့ဆော်ခြင်းဟူသော အကြောင်းကြောင့် အတွင်းသန္တာန်၌ ချမ်းသာဆင်းရဲသည် ဖြစ်၏။ အာနန္ဒာ နှုတ်သည် ရှိလတ်သော်သာ နှုတ်ဖြင့် စေ့ဆော်ခြင်းဟူသော အကြောင်းကြောင့် အတွင်းသန္တာန်၌ ချမ်းသာဆင်းရဲသည် ဖြစ်၏။ အာနန္ဒာ စိတ်သည် ရှိလတ်သော်သာ စိတ်ဖြင့် စေ့ဆော်ခြင်းဟူသော အကြောင်းကြောင့် အတွင်းသန္တာန်၌ ချမ်းသာဆင်းရဲသည် ဖြစ်၏” ဟု မြတ်စွာဘုရား ဟောအပ်သော သုတ္တန် (ပါဠိ) ရှိသည်သာ မဟုတ်ပါလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ရှိပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ ထို့ကြောင့်ပင် “ရုပ်သည် ကံတည်း” ဟူ၍ မဆိုသင့်။

သကဝါဒီ။ ။ ရုပ်သည် ကံလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ဪ ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ “ရဟန်းတို့ ကိုယ်ဖြင့် စေတနာမူသည် သုံးပါး အပြားရှိ၏။ အကုသိုလ် ကာယကံသည် ဆင်းရဲကို ပွားတိုးစေတတ်၏။ ဆင်းရဲသော အကျိုးရှိ၏။ ရဟန်းတို့ နှုတ်ဖြင့် စေတနာမူသည် လေးပါး အပြားရှိ၏။ အကုသိုလ် ဝစီကံသည် ဆင်းရဲကို ပွားတိုးစေတတ်၏။ ဆင်းရဲသော အကျိုးရှိ၏။ ရဟန်းတို့ စိတ်ဖြင့် စေတနာမူသည် သုံးပါးအပြားရှိ၏။ အကုသိုလ် မနောကံသည် ဆင်းရဲကို ပွားတိုး စေတတ်၏။ ဆင်းရဲသော အကျိုးရှိ၏။

ရဟန်းတို့ ကိုယ်ဖြင့် စေတနာမူသည် သုံးပါးအပြားရှိ၏။ ကုသိုလ်ကာယကံသည် ချမ်းသာကို ပွားတိုး စေတတ်၏။ ချမ်းသာသော အကျိုးရှိ၏။ ရဟန်းတို့ နှုတ်ဖြင့် စေတနာမူသည် လေးပါး အပြားရှိ၏။ ကုသိုလ် ဝစီကံသည် ချမ်းသာကို ပွားတိုးစေတတ်၏။ ချမ်းသာသော အကျိုးရှိ၏။ ရဟန်းတို့ စိတ်ဖြင့် စေတနာမူသည် သုံးပါး အပြားရှိ၏။ ကုသိုလ်မနောကံသည် ချမ်းသာကို ပွားတိုးစေတတ်၏။ ချမ်းသာ သော အကျိုးရှိ၏။” ဟု မြတ်စွာဘုရား ဟောအပ်သော သုတ္တန် (ပါဠိ) ရှိသည်သာ မဟုတ်ပါလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ဪ ရှိပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ ထို့ကြောင့်ပင် “ရုပ်သည် ကံတည်း” ဟူ၍ မဆိုသင့်။

သကဝါဒီ။ ။ ရုပ်သည် ကံလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ဪ ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ “အာနန္ဒာ ပါဠိပုတ္တပရိဗိုဇ်အား သမိဒ္ဓိမည်သော ဤအချည်းနှီး ယောက်ျားသည် ဤသို့ မေးအပ်သည် ဖြစ်၍ ဤသို့ အကယ်၍ ဖြေကြားအံ့ ‘ငါ့ရှင်ပါဠိပုတ္တ ကိုယ်ဖြင့် လည်းကောင်း၊ နှုတ်ဖြင့် လည်းကောင်း၊ စိတ်ဖြင့် လည်းကောင်း စေတနာအပ်သော ချမ်းသာ ခံစားထိုက်သော ကံကို ပြုပြီး၍ ထိုသူသည် ချမ်းသာကို ခံစားရ၏။ ငါ့ရှင်ပါဠိပုတ္တ ကိုယ်ဖြင့် လည်းကောင်း၊ နှုတ်ဖြင့် လည်းကောင်း၊ စိတ်ဖြင့် လည်းကောင်း စေတနာအပ်သော ဆင်းရဲ ခံစားထိုက်သော ကံကို ပြုပြီး၍ ထိုသူသည် ဆင်းရဲကို ခံစားရ၏။ ငါ့ရှင်ပါဠိပုတ္တ ကိုယ်ဖြင့် လည်းကောင်း၊ နှုတ်ဖြင့် လည်းကောင်း၊ စိတ်ဖြင့် လည်းကောင်း စေတနာအပ်သော ဥပေက္ခာဝေဒနာကို ခံစားထိုက်သော ကံကို ပြုပြီး၍ ထိုသူသည် ဥပေက္ခာဝေဒနာကို ခံစားရ၏’ အာနန္ဒာ ဤသို့ ဖြေကြားလတ်သော် သမိဒ္ဓိမည်သော အချည်းနှီး ယောက်ျားသည် ပါဠိပုတ္တ ပရိဗိုဇ်အား ကောင်းစွာ ဖြေကြားသည် မည်ရာ၏” ဟု မြတ်စွာဘုရား ဟောအပ်သော သုတ္တန် (ပါဠိ) ရှိသည်သာလျှင် မဟုတ်ပါလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ဪ ရှိပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ ထို့ကြောင့်ပင် “ရုပ်သည် ကံတည်း” ဟူ၍ မဆိုသင့် ပါ။

ရူပံ ကမ္မန္တိကထာ ပြီး၏။

- ၁။ ကာယဝိညတ်ရုပ် ဝစီဝိညတ်ရုပ်သည် ကာယကံ ဝစီကံမည်၏။ ထိုဝိညတ်ရုပ် ကာယကံ ဝစီကံသည်လည်း ကုသိုလ် စိတ်ကြောင့် ဖြစ်ခဲ့သော် ကုသိုလ်မည်၏။ အကုသိုလ်စိတ်ကြောင့် ဖြစ်ခဲ့သော် အကုသိုလ်မည်၏ဟု အယူရှိသူ မဟိ သာသက သမ္ပိတိယဂိုဏ်းဝင် ပရဝါဒီဆရာတို့ကို ရည်ရွယ်၍ ဤရူပံ ကမ္မန္တိကထာကို ဟောတော်မူသည်။
- ၂။ သဒ္ဓါ စသည်တို့အားသာ ပတ္တနာ စသည်ကို ရနိုင်သည်။ စေတနာအား ပတ္တနာစသည် မရကောင်း။ အဘယ့်ကြောင့် ဆိုသော် စေတနာနှစ်ပါးတို့ တစ်ပြိုင်နက် မရှိကောင်းသောကြောင့်တည်း။ သို့သော် ဒေသနာအယဉ်သို့ ကျသော အားဖြင့် စေတနာကို ဟောအပ်သည်။

ကထာဝတ္ထုပါဠိတော်

=== ၈ - အဋ္ဌမဝဂ် ===

(၈၂) ၁၀ - ဇီဝိတိန္ဒြိယကထာ°

၅၄၀။ သကဝါဒီ။ ။ ရုပ်ဇီဝိတိန္ဒြိယသည် မရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ဪ မရှိပါ။

သကဝါဒီ။ ။ ရုပ်တရားတို့၏ အသက်တည်တံ့မှု မျှတမှု မျှတစေမှု ဖြစ်မှု ဖြစ်ခြင်း စောင့်ရှောက်မှု မရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။^၂

သကဝါဒီ။ ။ ရုပ်တရားတို့၏ အသက်တည်တံ့မှု မျှတမှု မျှတစေမှု ဖြစ်မှု ဖြစ်ခြင်း စောင့်ရှောက်မှု ရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ရှိပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ အရှင်ပရဝါဒီ ရုပ်တရားတို့၏ အသက်တည်တံ့မှု မျှတမှု မျှတစေမှု ဖြစ်မှု ဖြစ်ခြင်း စောင့်ရှောက်မှု ရှိခဲ့ပါမူ “ရုပ်ဇီဝိတိန္ဒြိယသည် မရှိ” ဟု မဆိုသင့်။

သကဝါဒီ။ ။ ရုပ်မဟုတ်သော နာမ်တရားတို့၏ အသက်တည်တံ့မှု မျှတမှု မျှတစေမှု ဖြစ်မှု ဖြစ်ခြင်း စောင့်ရှောက်မှု ရှိသည် ဖြစ်၍ ရုပ်မဟုတ်သော နာမ်ဇီဝိတိန္ဒြိယသည် ရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ရှိပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ ရုပ်တရားတို့၏ အသက်တည်တံ့မှု မျှတမှု မျှတစေမှု ဖြစ်မှုဖြစ်ခြင်း စောင့်ရှောက်မှု ရှိသည် ဖြစ်၍ ရုပ်ဇီဝိတိန္ဒြိယသည် ရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။

သကဝါဒီ။ ။ ရုပ်တရားတို့၏ အသက်တည်တံ့မှု မျှတမှု မျှတစေမှု ဖြစ်မှု ဖြစ်ခြင်း စောင့်ရှောက်မှု ရှိသည် ဖြစ်ပါလျက် ရုပ်ဇီဝိတိန္ဒြိယသည် မရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ မရှိပါ။

သကဝါဒီ။ ။ ရုပ်မဟုတ်သော နာမ်တရားတို့၏ အသက်တည်တံ့မှု မျှတမှု မျှတစေမှု ဖြစ်မှုဖြစ်ခြင်း စောင့်ရှောက်မှု ရှိသည် ဖြစ်ပါလျက် ရုပ်မဟုတ်သော နာမ်ဇီဝိတိန္ဒြိယသည် မရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ ရုပ်မဟုတ်သော နာမ်တရားတို့၏ အသက်သည် နာမ်ဇီဝိတိန္ဒြိယ ဖြစ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ဪ ဖြစ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ ရုပ်တရားတို့၏ အသက်သည် ရုပ်ဇီဝိတိန္ဒြိယ ဖြစ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ ရုပ်တရားတို့၏ အသက်ကို ရုပ်ဇီဝိတိန္ဒြိယဟူ၍ မဆိုသင့်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ မဆိုသင့်ပါ။

သကဝါဒီ။ ။ ရုပ်မဟုတ်သော နာမ်တရားတို့၏ အသက်ကို နာမ်ဇီဝိတိန္ဒြေဟူ၍ မဆိုသင့်ပါသလော။
ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

၅၄၁။ သကဝါဒီ။ ။ ရုပ်တရားတို့၏ အသက်သည် နာမ်ဇီဝိတိန္ဒြေလော။
ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ ရုပ်မဟုတ်သော နာမ်တရားတို့၏ အသက်သည် ရုပ်ဇီဝိတိန္ဒြေလော။
ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ ရုပ် မဟုတ်သော နာမ်တရားတို့၏ အသက်ကို ရုပ်ဇီဝိတိန္ဒြေဟူ၍ မဆိုသင့်ပါသလော။
ပရဝါဒီ။ ။ ဪ မဆိုသင့်ပါ။

သကဝါဒီ။ ။ ရုပ်တရားတို့၏ အသက်ကို နာမ်ဇီဝိတိန္ဒြေဟူ၍ မဆိုသင့်ပါသလော။
ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ ရုပ်တရားတို့၏ လည်းကောင်း၊ ရုပ်မဟုတ်သော နာမ်တရားတို့၏ လည်းကောင်း
အသက်သည် နာမ်ဇီဝိတိန္ဒြေလော။
ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ ရုပ်တရားတို့၏ လည်းကောင်း၊ ရုပ်မဟုတ်သော နာမ်တရားတို့၏ လည်းကောင်း
အသက်သည် ရုပ်ဇီဝိတိန္ဒြေလော။
ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ ရုပ်တရားတို့၏ လည်းကောင်း၊ ရုပ် မဟုတ်သော နာမ်တရားတို့၏ လည်းကောင်း
အသက်ကို ရုပ်ဇီဝိတိန္ဒြေဟူ၍ မဆိုသင့်ပါသလော။
ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ ရုပ်တရားတို့၏ လည်းကောင်း၊ ရုပ်မဟုတ်သော နာမ်တရားတို့၏ လည်းကောင်း
အသက်ကို နာမ်ဇီဝိတိန္ဒြေဟူ၍ မဆိုသင့်ပါသလော။
ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ ရုပ်ဇီဝိတိန္ဒြေသည် မရှိပါသလော။
ပရဝါဒီ။ ။ ဪ မရှိပါ။

သကဝါဒီ။ ။ နိရောဓသမာပတ် ဝင်စားသူအား ဇီဝိတိန္ဒြေသည် မရှိပါသလော။
ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

၅၄၂။ သကဝါဒီ။ ။ နိရောဓသမာပတ် ဝင်စားသူအား ဇီဝိတိန္ဒြေသည် ရှိပါသလော။
ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ရှိပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ အရှင်ပရဝါဒီ နိရောဓသမာပတ်ဝင် စားသူအား ဇီဝိတိန္ဒြေသည် ရှိခဲ့ပါမူ “ရုပ်ဇီဝိတိန္ဒြေ
သည် မရှိ” ဟူ၍ မဆိုသင့်။
သကဝါဒီ။ ။ နိရောဓသမာပတ် ဝင်စားသူအား ဇီဝိတိန္ဒြေသည် ရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ရှိပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ ဇီဝိတိန္ဒြေသည် အဘယ်ခန္ဓာ၌ အကျုံးဝင်ပါသနည်း။

ပရဝါဒီ။ ။ သင်္ခါရက္ခန္ဓာ၌ အကျုံးဝင်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ နိရောဓသမာပတ် ဝင်စားသူအား သင်္ခါရက္ခန္ဓာသည် ရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။^၂

သကဝါဒီ။ ။ နိရောဓသမာပတ် ဝင်စားသူအား သင်္ခါရက္ခန္ဓာသည် ရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ရှိပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ နိရောဓသမာပတ် ဝင်စားသူအား ဝေဒနာက္ခန္ဓာသည်။ပ။ သညာက္ခန္ဓာသည်။ပ။ ဝိညာဏက္ခန္ဓာသည် ရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။^{၁၀}

သကဝါဒီ။ ။ နိရောဓသမာပတ် ဝင်စားသူအား ဝေဒနာက္ခန္ဓာသည်။ပ။ သညာက္ခန္ဓာသည်။ပ။ ဝိညာဏက္ခန္ဓာသည် ရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ရှိပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ နိရောဓသမာပတ် ဝင်စားသူသည် မရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

၅၄၃။ သကဝါဒီ။ ။ ရုပ်ဇီဝိတိန္ဒြေသည် မရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ မရှိပါ။

သကဝါဒီ။ ။ အသညသတ်ဗြဟ္မာတို့အား ဇီဝိတိန္ဒြေသည် မရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။^{၁၂}

သကဝါဒီ။ ။ အသညသတ်ဗြဟ္မာတို့အား ဇီဝိတိန္ဒြေသည် ရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ရှိပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ အရှင်ပရဝါဒီ အသညသတ်ဗြဟ္မာတို့အား ဇီဝိတိန္ဒြေသည် ရှိခဲ့ပါမူ “ရုပ်ဇီဝိတိန္ဒြေသည် မရှိ” ဟု မဆိုသင့်။

သကဝါဒီ။ ။ အသညသတ်ဗြဟ္မာတို့အား ဇီဝိတိန္ဒြေသည် ရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ရှိပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ ဇီဝိတိန္ဒြေသည် အဘယ်ခန္ဓာ၌ အကျုံးဝင်ပါသနည်း။

ပရဝါဒီ။ ။ သင်္ခါရက္ခန္ဓာ၌ အကျုံးဝင်ပါသည်။

သကဝါဒီ။ ။ အသညသတ်ဗြဟ္မာတို့အား သင်္ခါရက္ခန္ဓာသည် ရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ အသညသတ်ဗြဟ္မာတို့အား သင်္ခါရက္ခန္ဓာသည် ရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ရှိပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ အသညသတ်ဗြဟ္မာတို့အား ဝေဒနာက္ခန္ဓာသည်။ပ။ သညာက္ခန္ဓာသည်။ပ။ ဝိညာဏက္ခန္ဓာသည် ရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။^{၁၄}

သကဝါဒီ။ ။ အသညသတ်ဗြဟ္မာတို့အား ဝေဒနာက္ခန္ဓာသည်။ပ။ သညာက္ခန္ဓာသည်။ပ။ ဝိညာဏ
က္ခန္ဓာသည် ရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ခြေ ရှိပါ၏။^{၁၅}

သကဝါဒီ။ ။ အသညသတ်ဗြဟ္မာတို့သည် ပဉ္စဝေါကာရဘဝလော^{၁၆}။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။^{၁၇}

၅၄၄။ သကဝါဒီ။ ။ ပဋိသန္ဓေကို ရှာဖွေသော စိတ်ကြောင့်ဖြစ်သော ဇီဝိတိန္ဒြေသည် ပဋိသန္ဓေကို
ရှာဖွေသော စိတ် ပျက်စီးလတ်သော် အချို့ပျက်စီးပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ပျက်စီးပါ၏။^{၁၈}

သကဝါဒီ။ ။ ပဋိသန္ဓေကို ရှာဖွေသော စိတ်ကြောင့် ဖြစ်သော ဖဿသည် ပဋိသန္ဓေကို ရှာဖွေသော
စိတ် ပျက်စီးလတ်သော် အချို့ပျက်စီးပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ ပဋိသန္ဓေကို ရှာဖွေသော စိတ်ကြောင့် ဖြစ်သော ဖဿသည် ပဋိသန္ဓေကို ရှာဖွေသော
စိတ် ပျက်စီးလတ်သော် အကြွင်းမဲ့ ပျက်စီးပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ပျက်စီးပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ ပဋိသန္ဓေကို ရှာဖွေသော စိတ်ကြောင့်ဖြစ်သော ဇီဝိတိန္ဒြေသည် ပဋိသန္ဓေကို ရှာဖွေ
သောစိတ် ပျက်စီးလတ်သော် အကြွင်းမဲ့ ပျက်စီးပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

၅၄၅။ ပရဝါဒီ။ ။ ဇီဝိတိန္ဒြေတို့သည် နှစ်ပါးတို့ ဖြစ်ကုန်သလော။

သကဝါဒီ။ ။ ဪ ဟုတ်ပါ၏။

ပရဝါဒီ။ ။ အသက်နှစ်မျိုးတို့ဖြင့် အသက်ရှင်ရပါသလော၊ သေခြင်းနှစ်မျိုးတို့ဖြင့် သေရပါသလော။

သကဝါဒီ။ ။ ဪ ဟုတ်ပါ၏။

ဇီဝိတိန္ဒြေယကထာ ပြီး၏။

- ၁။ ဇီဝိတိန္ဒြေမည်သည် စိတ်နှင့် မယှဉ်သော နာမ်တရားတည်း။ ထို့ကြောင့် ရုပ်ဇီဝိတိန္ဒြေသည် မရှိဟု အယူရှိသော ပုဗ္ဗသေလိယ သမ္ဘိတိယဂိုဏ်းဝင် ပရဝါဒီဆရာတို့ကို ရည်ရွယ်၍ ဤဇီဝိတိန္ဒြေယကထာကို ဟောတော်မူသည်။
- ၂။ ဥပါဒိန္ဒြေရုပ်တို့၏ လည်းကောင်း၊ မြက် ထင်း စသည်တို့၏ လည်းကောင်း အစဉ်သန္တာန်၏ အစွမ်းအားဖြင့် ဖြစ်ခြင်း သည်သာလျှင် အာယုစသည် မည်၏ဟု အလိုရှိရကား ပရဝါဒီက ပဋိက္ခေပပြု၍ ဖြေသည်။ နောက်အမေး၌လည်း ဤအကြောင်းဖြင့်ပင် ဝန်ခံ၏။
- ၃။ သတ္တဝါတို့၏ သန္တာန်၌ ရုပ်တရားတို့မူလည်းဖြစ်စေ၊ နာမ်တရားတို့မူလည်းဖြစ်စေ ခပ်သိမ်းကုန်သော တရားတို့အား စိတ်နှင့် မယှဉ်သော အရူပဇီဝိတိန္ဒြေကိုသာလျှင် အလိုရှိသော ပရဝါဒီဆရာသည် ဝန်ခံ၏။
- ၄။ စိတ္တဝိပယုတ္တ နာမ်ဇီဝိတိန္ဒြေကို ရည်ရွယ်၍ ပဋိက္ခေပလည်းပြု ဝန်ခံလည်း ဝန်ခံသည်။
- ၅။ စိတ္တဝိပယုတ္တ နာမ်ဇီဝိတိန္ဒြေကို ရည်ရွယ်၍ ပဋိက္ခေပလည်းပြု ဝန်ခံလည်း ဝန်ခံသည်။
- ၆။ သကဝါဒီဆရာကား ထိုစကားကို ဝန်မခံလိုသောကြောင့် အကြင်တရားသည် နာမ်ဖြစ်ခြင်း မရှိသော်လည်း ထင်ရှား ရှိ၏။ ထိုတရားသည် ရုပ်သာ ဖြစ်ရာ၏ဟု စောဒနာလို၍ ဤပုစ္ဆာကို မေးသည်။
- ၇။ ဖဿအစရှိသော သင်္ခါရက္ခန္ဓာကို ရည်ရွယ်၍ ပဋိက္ခေပပြုသည်။
- ၈။ ကာယကံစသော သင်္ခါရက္ခန္ဓာကို ရည်ရွယ်၍ ဝန်ခံပြန်သည်။
- ၉။ ကာယဝိညတ် ဝစီဝိညတ် သမ္မာဝါစာ သမ္မာကမ္မန္တ ဇီဝိတိန္ဒြေ အစရှိသော တရားတို့သည် သင်္ခါရက္ခန္ဓာ၌ အကျုံးဝင် ကုန်၏ဟု ပရဝါဒီဆရာက အလိုရှိ၏။ ထိုအယူကို ဝန်မခံနိုင်သော သကဝါဒီဆရာသည် နာမ်တရားတို့ ဖြစ်စဉ်သည် ချုပ်ပင်ချုပ်ပါသော်လည်း သင်္ခါရက္ခန္ဓာ ရှိခဲ့ပါမူ နာမ်ခန္ဓာလေးပါးတို့လည်း ရှိသည် ဖြစ်ရာ၏ဟု စောဒနာလို၍ ဤပုစ္ဆာကို မေးသည်။
- ၁၀။ သမာပတ်အဖွင့်ကို ရည်ရွယ်၍ ပရဝါဒီက ပဋိက္ခေပပြုလျက် ဖြေသည်။
- ၁၁။ နိရောဓသမာပတ် ဝင်စားသူ၏လည်းကောင်း၊ သမာပတ်မှ ထသူ၏လည်းကောင်း ရှေ့အဖို့ နောက်အဖို့ကို ရည်ရွယ် ၍ ဝန်ခံပြန်သည်။
- ၁၂။ အသညသတ်ဗြဟ္မာတို့အား ပဋိသန္ဓေအခါ၌ စိတ်သည် ဖြစ်၍ ချုပ်၏။ ထိုစိတ်နှင့် အတူတကွ စိတ်နှင့် မယှဉ်သော နာမ်ဇီဝိတိန္ဒြေသည် ဖြစ်၍ အသက်ရှည်သမျှ ကာလပတ်လုံး မပြတ်ဖြစ်နေ၏ဟု အယူရှိရကား ပရဝါဒီဆရာသည် ရုပ်ဇီဝိတိန္ဒြေ မရှိသလောဟု မေးသော် ပဋိက္ခေပပြု၍ ဖြေသည်။
- ၁၃။ ရုပ်ဇီဝိတိန္ဒြေ ရှိသလောဟု မေးသော်ကား ဝန်ခံ၏။
- ၁၄။ ထိုအသညသတ်ဗြဟ္မာတို့၏ ပဝတ္တိအစွမ်းအားဖြင့် ပယ်သည်။
- ၁၅။ စုတိ ပဋိသန္ဓေ၏ အစွမ်းအားဖြင့် ဝန်ခံသည်။
- ၁၆။ ထိုအသညသတ်ဘဝ၌ ဝေဒနာ စသည်တို့ ရှိခဲ့မှု “ပဉ္စဝေါကာရဘဝအဖြစ်သို့ ရောက်ရာ၏” ဟု စောဒနာလို၍ မေးသည်။
- ၁၇။ ပရဝါဒီဆရာကား သုတ္တဝိရောဓိကို ကြောက်၍ ပဋိက္ခေပပြုသည်။
- ၁၈။ သမ္ပယုတ္တဇီဝိတိန္ဒြေသည် ပျက်စီး၏။ ဝိပယုတ္တဇီဝိတိန္ဒြေသည် မပျက်စီးဟု အယူရှိသောကြောင့် ဝန်ခံပြန်သည်။

ကထာဝတ္ထုပြင်တော်

=== ၈ - အဋ္ဌမဝဂ် ===

(၈၃) ၁၁ - ကမ္မဟေတုကထာ

၅၄၆။ သကဝါဒီ။ ။ ကံအကြောင်းကြောင့် ရဟန္တာသည် အရဟတ္တဖိုလ်မှ ဆုတ်ယုတ်ပါသလော။
 ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ဪ ဆုတ်ယုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ ကံအကြောင်းကြောင့် သောတာပန်သည် သောတာပတ္တိဖိုလ်မှ ဆုတ်ယုတ်ပါသလော။
 ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ ကံအကြောင်းကြောင့် ရဟန္တာသည် အရဟတ္တဖိုလ်မှ ဆုတ်ယုတ်ပါသလော။
 ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ဆုတ်ယုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ ကံအကြောင်းကြောင့် သကဒါဂါမ်သည်။ပ။ အနာဂါမ်သည် အနာဂါမ်ဖိုလ်မှ ဆုတ်ယုတ်ပါသလော။
 ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ ကံအကြောင်းကြောင့် သောတာပန်သည် သောတာပတ္တိဖိုလ်မှ မဆုတ်ယုတ်ပါလော။
 ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ဆုတ်ယုတ်ပါ။

သကဝါဒီ။ ။ ကံအကြောင်းကြောင့် ရဟန္တာသည် အရဟတ္တဖိုလ်မှ မဆုတ်ယုတ်ပါသလော။
 ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ ကံအကြောင်းကြောင့် သကဒါဂါမ်သည်။ပ။ အနာဂါမ်သည် အနာဂါမ်ဖိုလ်မှ မဆုတ်ယုတ်ပါသလော။
 ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ဆုတ်ယုတ်ပါ။

သကဝါဒီ။ ။ ကံအကြောင်းကြောင့် ရဟန္တာသည် ရဟန္တာအဖြစ်မှ မဆုတ်ယုတ်ပါသလော။
 ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ ကံအကြောင်းကြောင့် ရဟန္တာသည် အရဟတ္တဖိုလ်မှ ဆုတ်ယုတ်ပါသလော။
 ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ဆုတ်ယုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ ပါဏာတိပါတကံ၏ အကြောင်းကြောင့် ရဟန္တာအဖြစ်မှ ဆုတ်ယုတ်ပါသလော။
 ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ အဒိန္နာဒါနကံ၏ အကြောင်းကြောင့်။ပ။ ကာမေသုမိစ္ဆာစာရကံ၏ အကြောင်းကြောင့်
 ။ပ။ မုသာဝါဒကံ၏ အကြောင်းကြောင့်။ပ။ ပိသုဏဝါစာကံ၏ အကြောင်းကြောင့်။ပ။ ဖရုသဝါစာကံ၏
 အကြောင်းကြောင့်၊ သမ္ပပ္ပလာပကံ၏ အကြောင်းကြောင့်၊ မာတုယာတကံ၏ အကြောင်းကြောင့်၊
 ပိတုယာတကံ၏ အကြောင်းကြောင့်၊ အရဟန္တယာတကံ၏ အကြောင်းကြောင့်၊ လောဟိတုပ္ပါဒကံ
 ။ပ။ သံဃဘေဒကံ၏ အကြောင်းကြောင့် အရဟတ္တဖိုလ်မှ ဆုတ်ယုတ်ပါ
 သလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ အဘယ်ကံ၏ အကြောင်းကြောင့် အရဟတ္တဖိုလ်မှ ဆုတ်ယုတ်ပါသနည်း။

ပရဝါဒီ။ ။ အကြင် အကြောင်းကြောင့် ရဟန္တာတို့ကို စွပ်စွဲပြောဆို၏။ ထိုအကြောင်းကြောင့် အရဟတ္တဖိုလ်မှ ဆုတ်ယုတ်၏။

သကဝါဒီ။ ။ ရဟန္တာတို့ကို စွပ်စွဲ ပြောဆိုမှုကံ၏ အကြောင်းကြောင့် ရဟန္တာသည် အရဟတ္တဖိုလ်မှ ဆုတ်ယုတ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ဆုတ်ယုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ အလုံးစုံသော သူတို့သည် ရဟန္တာတို့ကို စွပ်စွဲပြောဆိုကုန်၏။ ထိုသူအားလုံးတို့သည် အရဟတ္တဖိုလ်ကို မျက်မှောက်ပြုကုန်သလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

ကမ္မဟေတုကထာ ပြီး၏။

အဋ္ဌမဝဂ် ပြီး၏။

ကထာဝတ္ထုပြင်တော်

=== ၉ - နဝမဝဂ် ===

(၈၄) ၁ - အာနိသံသဒဿာဝီကထာ

၅၄၇။ သကဝါဒီ။ ။ အကျိုး ‘အာနိသင်’ ကို မြင်လေ့ရှိသူအား သံယောဇဉ်တို့ကို ပယ်ရှားမှု ရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ဪ ရှိပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ သင်္ခါရတို့ကို မမြဲသောအားဖြင့် နှလုံးသွင်းသော သူသည် သံယောဇဉ်တို့ကို ပယ်ရှားအပ်ကုန်သည် မဟုတ်ပါလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ဪ ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ အရှင်ပရဝါဒီ သင်္ခါရတို့ကို မမြဲသောအားဖြင့် နှလုံးသွင်းသော သူသည် သံယောဇဉ်တို့ကို ပယ်ရှားအပ်ခဲ့ကုန်လျှင် “အကျိုး ‘အာနိသင်’ ကို မြင်လေ့ရှိသူအား သံယောဇဉ်တို့ကို ပယ်ရှားမှု ရှိ၏” ဟူ၍ မဆိုသင့်။

သကဝါဒီ။ ။ သင်္ခါရတို့ကို ဆင်းရဲသောအားဖြင့်။ပ။ ရောဂါအားဖြင့် အိုင်းအမာအားဖြင့် ငြောင့်အားဖြင့် နှိပ်စက်သောအားဖြင့် အနာအားဖြင့် သူစိမ်းပြင်ပအားဖြင့် ပျက်စီးသောအားဖြင့် ဘေးရန်အားဖြင့် ကပ်၍ ညဉ့်ဆဲသောအားဖြင့် ဘေးအားဖြင့် ကပ်၍ နှိပ်စက်သောအားဖြင့် တုန်လှုပ်သောအားဖြင့် ဖျက်ဆီးသောအားဖြင့် မခိုင်မြဲသောအားဖြင့် မှီခိုရာ မဟုတ်သောအားဖြင့် ပုန်းအောင်းရာ မဟုတ်သောအားဖြင့် ကိုးကွယ်ရာ မဟုတ်သောအားဖြင့် ဆည်းကပ်ရာ မဟုတ်သောအားဖြင့် အချည်းနှီးအားဖြင့် ကင်းဆိတ်သောအားဖြင့် အနတ္တအားဖြင့် အပြစ်အားဖြင့်။ပ။ ဖောက်ပြန်ပျက်စီးတတ်သော သဘောအားဖြင့် နှလုံးသွင်းသော သူသည် သံယောဇဉ်တို့ကို ပယ်ရှားအပ်ကုန်သည် မဟုတ်ပါလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ဪ ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ အရှင်ပရဝါဒီ သင်္ခါရတို့ကို ဖောက်ပြန်ပျက်စီးတတ်သော သဘောအားဖြင့် နှလုံးသွင်းသော သူသည် သံယောဇဉ်တို့ကို ပယ်ရှားအပ်ခဲ့ကုန်မှု “အကျိုး ‘အာနိသင်’ ကို မြင်လေ့ရှိသူအား သံယောဇဉ်တို့ကို ပယ်ရှားမှု ရှိ၏” ဟူ၍ မဆိုသင့်။

သကဝါဒီ။ ။ သင်္ခါရတို့ကိုလည်း မမြဲသောအားဖြင့် နှလုံးသွင်းပါသလော၊ နိဗ္ဗာန်၌လည်း အကျိုးကို မြင်လေ့ရှိသူ ဖြစ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ သင်္ခါရတို့ကိုလည်း မမြဲသောအားဖြင့် နှလုံးသွင်းသူ ဖြစ်ပါသလော၊ နိဗ္ဗာန်၌လည်း အကျိုးကို မြင်လေ့ရှိသူ ဖြစ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ဪ ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ ဖဿနှစ်မျိုးတို့၏။ပ။ စိတ်နှစ်မျိုးတို့၏ ပေါင်းဆုံမှုသည် ဖြစ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ သင်္ခါရတို့ကိုလည်း ဆင်းရဲအားဖြင့်။ပ။ ဖောက်ပြန်ပျက်စီးတတ်သော သဘောအားဖြင့် နှလုံးသွင်းပါသလော၊ နိဗ္ဗာန်၌လည်း အကျိုးကို မြင်လေ့ရှိသူ ဖြစ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ သင်္ခါရတို့ကိုလည်း ဖောက်ပြန်ပျက်စီးတတ်သော သဘောအားဖြင့် နှလုံးသွင်းပါ သလော၊ နိဗ္ဗာန်၌လည်း အကျိုးကို မြင်လေ့ရှိသူ ဖြစ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ ဖဿနှစ်မျိုးတို့၏။ပ။ စိတ်နှစ်မျိုးတို့၏ ပေါင်းဆုံမှုသည် ဖြစ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

၅၄၈။ ပရဝါဒီ။ ။ “အကျိုး ‘အာနိသင်’ ကို မြင်လေ့ရှိသူအား သံယောဇဉ်တို့ကို ပယ်ရှားမှုသည် (ရှိ၏)” ဟု မဆိုသင့်ပါသလော။

သကဝါဒီ။ ။ ဪ မဆိုသင့်ပါ။

ပရဝါဒီ။ ။ “ရဟန်းတို့ ဤသာသနာတော်၌ ရဟန်းသည် နိဗ္ဗာန်၌ ချမ်းသာဟု အဖန်ဖန် ရှုလျက် နေ၏။ ချမ်းသာဟု အမှတ်ရှိသည် ချမ်းသာကို ခံစားလေ့ရှိသည် (ဖြစ်၍) အမြဲမပြတ် ငြိမ်သက်စွာ မရော ပြွမ်းဘဲ စိတ်ဖြင့် နှလုံးသွင်းလျက် ပညာဖြင့် သက်ဝင်လျက် (နေ၏)” ဟု မြတ်စွာဘုရား ဟောအပ် သော သုတ္တန် (ပါဠိ) ရှိသည်သာ မဟုတ်ပါလော။

သကဝါဒီ။ ။ ဪ ဟုတ်ပါ၏။

ပရဝါဒီ။ ။ ထို့ကြောင့်ပင် အကျိုး ‘အာနိသင်’ ကို မြင်လေ့ရှိသူအား သံယောဇဉ်တို့ကို ပယ်ရှားခြင်း သည် ဖြစ်၏။

အာနိသံသဒဿာဝိကထာ ပြီး၏။

၁။ သကဝါဒီဆရာ၏ အယူ၌ သင်္ခါရတရားတို့ကို အပြစ်အားဖြင့် နိဗ္ဗာန်ကို အာနိသံသအားဖြင့် မြင်သူအား သံယောဇဉ် ကို ပယ်ခြင်း ဖြစ်၏ဟု ဆုံးဖြတ်၏။ အန္တကဂိုဏ်းဝင် ပရဝါဒီဆရာကား ထိုနှစ်ပါးတို့တွင် တစ်ဖက်သတ်ဝါဒကို ယူ၍ အာနိသံသကို မြင်သောသူအား သံယောဇဉ်ကို ပယ်ခြင်း ဖြစ်၏ဟု အယူရှိ၏။ ထိုဝါဒကို ရည်ရွယ်၍ ဤကထာကို ဟောတော်မူသည်။

၂။ စိတ္တက္ခဏတစ်ချက်ကို ရည်ရွယ်၍ ပရဝါဒီက ပဋိက္ခေပပြုလျက် ဖြေသည်။

၃။ အထူးထူးသော စိတ်တို့၏ အစွမ်းအားဖြင့် ဝန်ခံပြန်သည်။

၄။ အနိစ္စမနသိကာရနှင့် အာနိသံသဒဿာဝိ နှစ်မျိုးကို ဆိုလိုသည်။

ကထာဝတ္ထုပြုငြိတော်

=== ၉ - နဝမဝဂ် ===

(၈၅) ၂ - အမတာရမ္မဏကထာ

၅၄၉။ သကဝါဒီ။ ။ သံယောဇဉ်သည် နိဗ္ဗာန်ဟူသော အာရုံရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ဪ ရှိပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ နိဗ္ဗာန်သည် သံယောဇဉ်တို့၏ (အာရုံ) အစီးအပွားလော၊ ဂန္ဓတို့ ထုံးဖွဲ့အပ်သော အာရုံလော၊ ဩဃတို့ ရောက်အပ်သော အာရုံလော၊ ယောဂတို့ ရောက်အပ်သော အာရုံလော၊ နိဝရဏတို့၏ အစီးအပွားအာရုံလော၊ ပရာမာသတို့ သုံးသပ်အပ်သော အာရုံလော၊ ဥပါဒါန်တို့၏ အစီးအပွား အာရုံလော၊ ကိလေသာတို့ကို ရခြင်းငှါ ထိုက်တန်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ နိဗ္ဗာန်သည် သံယောဇဉ်တို့၏ အစီးအပွားအာရုံ မဟုတ်သည် ဂန္ဓတို့ မထုံးဖွဲ့အပ်သည်။ပ။ ကိလေသာတို့ကို ရခြင်းငှါ မထိုက်သည် မဟုတ်ပါလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ဪ ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ အရှင်ပရဝါဒီ နိဗ္ဗာန်သည် သံယောဇဉ်တို့၏ အစီးအပွားအာရုံ မဟုတ်သည်။ပ။ ကိလေသာတို့ကို ရခြင်းငှါ မထိုက်သည် ဖြစ်ခဲ့ပါမူ “သံယောဇဉ်သည် နိဗ္ဗာန်ဟူသော အာရုံရှိ၏”ဟူ၍ မဆိုသင့်။

သကဝါဒီ။ ။ နိဗ္ဗာန်ကို အာရုံပြု၍ ရာဂသည် ဖြစ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ဪ ဖြစ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ နိဗ္ဗာန်သည် ရာဂ၏ တည်ရာလော၊ တပ်မက်ရာလော၊ နှစ်သက်ရာလော၊ မာန်ယစ်ရာလော၊ နှောင်ဖွဲ့ရာလော၊ တွေဝေရာလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ နိဗ္ဗာန်သည် ရာဂ၏ တည်ရာ မဖြစ်သည်၊ တပ်မက်ရာ မဖြစ်သည်၊ နှစ်သက်ရာ မဖြစ်သည်၊ မာန်ယစ်ရာ မဖြစ်သည်၊ နှောင်ဖွဲ့ရာ မဖြစ်သည်၊ တွေဝေရာ မဖြစ်သည် မဟုတ်ပါလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ဪ ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ အရှင်ပရဝါဒီ နိဗ္ဗာန်သည် ရာဂ၏ တည်ရာ တပ်မက်ရာ နှစ်သက်ရာ မာန်ယစ်ရာ နှောင်ဖွဲ့ရာ တွေဝေရာ မဖြစ်ခဲ့ပါမူ “နိဗ္ဗာန်ကို အာရုံပြု၍ ရာဂသည် ဖြစ်ပေါ်၏”ဟူ၍ မဆိုသင့်။

သကဝါဒီ။ ။ နိဗ္ဗာန်ကို အာရုံပြု၍ ဒေါသသည် ဖြစ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ဪ ဖြစ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ နိဗ္ဗာန်သည် ဒေါသ၏ တည်ရာလော၊ ကောပ၏ တည်ရာလော၊ ပဋိယ၏ တည်ရာလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ နိဗ္ဗာန်သည် ဒေါသ၏ တည်ရာ မဖြစ်သည်၊ ကောပ၏ တည်ရာ မဖြစ်သည်၊ ပဋိယ၏ တည်ရာ မဖြစ်သည် မဟုတ်ပါလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ အရှင်ပရဝါဒီ နိဗ္ဗာန်သည် ဒေါသ၏ တည်ရာ ကောပ၏ တည်ရာ ပဋိယ၏ တည်ရာ မဖြစ်ခဲ့ပါမူ “နိဗ္ဗာန်ကို အာရုံပြု၍ ဒေါသသည် ဖြစ်ပေါ်၏”ဟူ၍ မဆိုသင့်။

သကဝါဒီ။ ။ နိဗ္ဗာန်ကို အာရုံပြု၍ မောဟသည် ဖြစ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ဖြစ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ နိဗ္ဗာန်သည် မောဟ၏ တည်ရာလော၊ အသိဉာဏ်ကို မပြုတတ်ပါသလော၊ မျက်စိ (အမြင်) ကို မပြုတတ်ပါသလော၊ ပညာကို တားမြစ်တတ်ပါသလော၊ ပင်ပန်းခြင်းအဖို့ရှိပါသလော၊ နိဗ္ဗာန်ကို မဖြစ်စေတတ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ နိဗ္ဗာန်သည် မောဟ၏ တည်ရာ မဖြစ်သည်၊ အသိဉာဏ်ကို ပြုတတ်သည်၊ မျက်စိ (အမြင်) ကို ပြုတတ်သည်၊ ပညာတိုးပွားခြင်း၏ တည်ရာသည်၊ မပင်ပန်းခြင်းအဖို့ရှိသည်၊ နိဗ္ဗာန်ကို ဖြစ်စေတတ်သည် မဟုတ်ပါလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ အရှင်ပရဝါဒီ နိဗ္ဗာန်သည် မောဟ၏ တည်ရာ မဖြစ်ခဲ့ပါမူ အသိဉာဏ်ကို ပြုတတ်ပါမူ။ပ။ နိဗ္ဗာန်ကို ဖြစ်စေတတ်ပါမူ “နိဗ္ဗာန်ကို အာရုံပြု၍ မောဟသည် ဖြစ်ပေါ်၏”ဟူ၍ မဆိုသင့်။

၅၅၀။ သကဝါဒီ။ ။ ရုပ်ကို အာရုံပြု၍ သံယောဇဉ်တို့ ဖြစ်ကြကုန်သော် ရုပ်သည် သံယောဇဉ်တို့၏ အစီးအပွား (အာရုံ)လော၊ ဂန္ဓတို့ ထုံးဖွဲ့အပ်သလော။ပ။ ကိလေသာတို့ကို ရခြင်းငှါ ထိုက်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ နိဗ္ဗာန်ကို အာရုံပြု၍ သံယောဇဉ်တို့သည် ဖြစ်ကြကုန်သော် နိဗ္ဗာန်သည် သံယောဇဉ်တို့၏ အစီးအပွား အာရုံလော။ပ။ ကိလေသာတို့ကို ရခြင်းငှါ ထိုက်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ ရုပ်ကို အာရုံပြု၍ ရာဂဖြစ်သော် ရုပ်သည် ရာဂ၏ တည်ရာလော၊ တပ်မက်ရာလော၊ နှစ်သက်ရာလော၊ မာန်ယစ်ရာလော၊ နှောင်ဖွဲ့ရာလော၊ တွေဝေရာလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ နိဗ္ဗာန်ကို အာရုံပြု၍ ရာဂဖြစ်သော် နိဗ္ဗာန်သည် ရာဂ၏ တည်ရာလော။ပ။ တွေဝေရာ လော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ ရုပ်ကို အာရုံပြု၍ ဒေါသဖြစ်သော် ရုပ်သည် ဒေါသ၏ တည်ရာလော၊ ကောပ၏ တည်ရာလော၊ ပဋိယ၏ တည်ရာလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ နိဗ္ဗာန်ကို အာရုံပြု၍ ဒေါသဖြစ်သော် နိဗ္ဗာန်သည် ဒေါသ၏ တည်ရာလော၊ ကောပ၏ တည်ရာလော၊ ပဋိပ၏ တည်ရာလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ ရုပ်ကို အာရုံပြု၍ မောဟဖြစ်သော် ရုပ်သည် မောဟ၏ တည်ရာလော၊ အသိဉာဏ်ကို မပြုတတ်ပါသလော။ပ။ နိဗ္ဗာန်ကို မဖြစ်စေတတ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ နိဗ္ဗာန်ကို အာရုံပြု၍ မောဟဖြစ်သော် နိဗ္ဗာန်သည် မောဟ၏ တည်ရာလော၊ အသိဉာဏ်ကို မပြုတတ်ပါသလော။ပ။ နိဗ္ဗာန်ကို မဖြစ်စေတတ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ နိဗ္ဗာန်ကို အာရုံပြု၍ သံယောဇဉ်တို့ ဖြစ်ကြကုန်သော် နိဗ္ဗာန်သည် သံယောဇဉ်တို့၏ အစီးအပွား အာရုံ မဖြစ်ပါသလော၊ ဂန္ဓတို့ မထုံးဖွဲ့အပ်သော အာရုံ မဖြစ်ပါသလော၊ ဩဃတို့ မရောက်အပ်ပါသလော၊ ယောဂတို့ မရောက်အပ်ပါသလော၊ နီဝရဏတို့၏ အစီးအပွား မဖြစ်ပါသလော၊ ပရာမာသတို့ မသုံးသပ်အပ်ပါသလော၊ ဥပါဒါန်တို့၏ အစီးအပွား မဖြစ်ပါသလော၊ ကိလေသာတို့ကို ရခြင်းငှါ မထိုက်တန်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ ရုပ်ကို အာရုံပြု၍ သံယောဇဉ်တို့ ဖြစ်ကြကုန်သော် ရုပ်သည် သံယောဇဉ်တို့၏ အစီးအပွား အာရုံ မဖြစ်ပါသလော၊ ဂန္ဓတို့သည် မထုံးဖွဲ့အပ်ပါသလော။ပ။ ကိလေသာတို့ကို ရခြင်းငှါ မထိုက်တန်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ နိဗ္ဗာန်ကို အာရုံပြု၍ ရာဂဖြစ်သော် နိဗ္ဗာန်သည် ရာဂ၏ တည်ရာ မဖြစ်ပါသလော၊ တပ်မက်ရာ မဖြစ်ပါသလော၊ နှစ်သက်ရာ မဖြစ်ပါသလော၊ မာန်ယစ်ရာ မဖြစ်ပါသလော၊ နှောင်ဖွဲ့ရာ မဖြစ်ပါသလော၊ တွေဝေရာ မဖြစ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ ရုပ်ကို အာရုံပြု၍ ရာဂဖြစ်သော် ရုပ်သည် တပ်စွမ်းမှု ‘ရာဂ’ ၏ တည်ရာ မဖြစ်ပါသလော။ပ။ တွေဝေရာ မဖြစ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ နိဗ္ဗာန်ကို အာရုံပြု၍ ဒေါသဖြစ်သော် နိဗ္ဗာန်သည် ဒေါသ၏ တည်ရာ မဖြစ်ပါသလော၊ ကောပ၏ တည်ရာ မဖြစ်ပါသလော၊ ပဋိပ၏ တည်ရာ မဖြစ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ မဖြစ်ပါ။

သကဝါဒီ။ ။ ရုပ်ကို အာရုံပြု၍ ဒေါသဖြစ်သော် ရုပ်သည် ဒေါသ၏ တည်ရာ မဖြစ်ပါသလော၊ ကောပ၏ တည်ရာ မဖြစ်ပါသလော၊ ပဋိပ၏ တည်ရာ မဖြစ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ နိဗ္ဗာန်ကို အာရုံပြု၍ မောဟဖြစ်သော် နိဗ္ဗာန်သည် မောဟ၏ တည်ရာ မဖြစ်ပါသလော၊ အသိဉာဏ်ကို ပြုတတ်ပါသလော။ပ။ နိဗ္ဗာန်ကို ဖြစ်စေတတ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ ရုပ်ကို အာရုံပြု၍ မောဟဖြစ်သော် ရုပ်သည် မောဟ၏ တည်ရာ မဖြစ်ပါသလော၊ အသိဉာဏ်ကို ပြုတတ်ပါသလော။ နိဗ္ဗာန်ကို ဖြစ်စေတတ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။

၅၅၁။ ပရဝါဒီ။ ။ “သံယောဇဉ်သည် နိဗ္ဗာန်ဟူသော အာရုံရှိ၏” ဟူ၍ မဆိုသင့်ပါသလော။

သကဝါဒီ။ ။ ဪ မဆိုသင့်ပါ။

ပရဝါဒီ။ ။ “နိဗ္ဗာန်ကို နိဗ္ဗာန်အားဖြင့် သိ၏။ နိဗ္ဗာန်ကို နိဗ္ဗာန်အားဖြင့် သိပြီး၍ နိဗ္ဗာန်ကို မြတ်နိုး၏။ နိဗ္ဗာန်၌ မြတ်နိုး၏။ နိဗ္ဗာန်အားဖြင့် မြတ်နိုး၏။ ငါ၏ နိဗ္ဗာန်ဟူ၍ မြတ်နိုး၏။ နိဗ္ဗာန်ကို လွန်စွာ နှစ်သက်၏” ဟု မြတ်စွာဘုရား ဟောအပ်သော သုတ္တန် (ပါဠိ) ရှိသည်သာ မဟုတ်ပါလော့။

သကဝါဒီ။ ။ ဪ ရှိပါ၏။

ပရဝါဒီ။ ။ ထို့ကြောင့်ပင် သံယောဇဉ်သည် (နိဗ္ဗာန်) အာရုံရှိ၏။

အမတာရမ္မဏကထာ ပြီး၏။

- ၁။ “နိဗ္ဗာန် မညတိ” အစရှိသော ပုဒ်တို့၏ အနက်ကို မသင့်သောအားဖြင့် ယူ၍ သံယောဇဉ်သည် အမတလျှင် အာရုံ ရှိ၏ဟု အယူရှိကုန်သော ပုဗ္ဗသေလိယဂိုဏ်းဝင် ပရဝါဒီဆရာတို့ကို ရည်ရွယ်၍ ဤအမတာရမ္မဏကထာကို ဟောတော်မူသည်။
- ၂။ သံယောဇဉ်သည် နိဗ္ဗာန်အာရုံရှိသည် ဖြစ်ခဲ့မှု နိဗ္ဗာန်၏လည်း သံယောဇနိယစသည် ဖြစ်ရာ၏ဟု စောဒနာလို၍ ဤပုစ္ဆာကို မေးသည်။
- ၃။ သုတ်နှင့် ဆန့်ကျင်သောကြောင့် ပရဝါဒီက ပဋိက္ခေပပြုလျက် ဖြေသည်။
- ၄။ ပရဝါဒီဆရာ ဆောင်အပ်သော သုတ်သည် ဒိဋ္ဌဓမ္မနိဗ္ဗာန်ကို ရည်ရွယ် ဟောအပ်သော သုတ်ဖြစ်သောကြောင့် ပြီးစေကြောင်း သာကေသုတ် မဖြစ်နိုင်။

ကထာဝတ္ထုပြုငြိတော်

=== ၉ - နဝမဝဂ် ===

(၈၆) ၃ - ရှုပ် သာရမ္မဏန္တိကထာ°

၅၅၂။ သကဝါဒီ။ ။ ရှုပ်သည် အာရုံရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ခြော် ရှိပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ ထိုရှုပ်အား ဆင်ခြင်မှု နှလုံးသွင်းမှု ကောင်းစွာ နှလုံးသွင်းမှု စိတ်၌ ပြုမှု စေ့ဆော်မှု တောင့်တမှု ဆုတောင်းမှု ရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ ထိုရှုပ်အား ဆင်ခြင်မှု နှလုံးသွင်းမှု။ပ။ ဆုတောင်းမှု မရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ အရှင်ပရဝါဒီ ထိုရှုပ်အား ဆင်ခြင်မှု နှလုံးသွင်းမှု။ပ။ ဆုတောင်းမှု မရှိခဲ့ပါလျှင် “ရှုပ် သည် အာရုံရှိ၏” ဟူ၍ မဆိုသင့်။

သကဝါဒီ။ ။ ဖဿသည် အာရုံရှိသည် ဖြစ်၍ ထိုဖဿအား ဆင်ခြင်မှု နှလုံးသွင်းမှု။ပ။ ဆုတောင်းမှု ရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ခြော် ရှိပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ ရှုပ်သည် ရှိသည်ဖြစ်၍ ထိုရှုပ်အား ဆင်ခြင်မှု နှလုံးသွင်းမှု။ပ။ ဆုတောင်းမှု ရှိပါ သလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ ဝေဒနာသည်။ပ။ သညာသည်၊ စေတနာသည်၊ စိတ်သည်၊ သဒ္ဓါသည်၊ ဝီရိယသည်၊ သတိသည်၊ သမာဓိသည်၊ ပညာသည်၊ ရာဂသည်၊ ဒေါသသည်၊ မောဟသည်၊ မာနသည်၊ ဒိဋ္ဌိသည်၊ ဝိစိ ကိစ္ဆာသည်၊ ထိနသည်၊ ဥဒ္ဓစ္စသည်၊ အဟိရိကသည်၊ အနောတ္တပ္ပသည် အာရုံရှိသည် ဖြစ်၍ ထိုအနော တ္တပ္ပအား ဆင်ခြင်မှု နှလုံးသွင်းမှု။ပ။ ဆုတောင်းမှု ရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ခြော် ရှိပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ ရှုပ်သည် အာရုံရှိသည်ဖြစ်၍ ထိုရှုပ်အား ဆင်ခြင်မှု နှလုံးသွင်းမှု။ပ။ ဆုတောင်းမှု ရှိပါ သလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ ရှုပ်သည် အာရုံရှိသည် ဖြစ်၍ ထိုရှုပ်အား ဆင်ခြင်မှု နှလုံးသွင်းမှု။ပ။ ဆုတောင်းမှု ရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ မရှိပါ။

သကဝါဒီ။ ။ ဖဿသည် အာရုံရှိသည် ဖြစ်၍ ထိုဖဿအား ဆင်ခြင်မှု နှလုံးသွင်းမှု။ပ။ ဆုတောင်းမှု မရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ ရုပ်သည် အာရုံရှိသည် ဖြစ်၍ ထိုရုပ်အား ဆင်ခြင်မှု နှလုံးသွင်းမှု။ပ။ ဆုတောင်းမှု မရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ ဝေဒနာသည်။ပ။ အနောတ္တပ္ပသည် အာရုံရှိသည် ဖြစ်၍ ထိုအနောတ္တပ္ပအား ဆင်ခြင်မှု နှလုံးသွင်းမှု မရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။

၅၅၃။ ပရဝါဒီ။ ။ ရုပ်သည် အာရုံရှိ၏ဟု မဆိုသင့်ပါသလော။

သကဝါဒီ။ ။ ဪ မဆိုသင့်ပါ။

ပရဝါဒီ။ ။ ရုပ်သည် အကြောင်းနှင့်တကွ ဖြစ်သည် မဟုတ်ပါလော။

သကဝါဒီ။ ။ ဪ ဟုတ်ပါ၏။

ပရဝါဒီ။ ။ အရှင်သကဝါဒီ ရုပ်သည် အကြောင်းနှင့်တကွ ဖြစ်ခဲ့ပါမူ ထိုအကြောင်းကြောင့် “ရုပ် သည် အာရုံရှိ၏” ဟု ဆိုသင့်၏။

ရူပံ သာရမ္မဏန္တိကထာ ပြီး၏။

၁။ ရုပ်သည် အကြောင်းပစ္စည်းနှင့်တကွ ဖြစ်သောကြောင့် အာရမ္မဏမည်၏။ တစ်ပါးသော တရားကို အာရုံပြုတတ် သောကြောင့် အာရမ္မဏပစ္စည်း၏ အစွမ်းအားဖြင့် အာရမ္မဏမည်သည် မဟုတ်ပါလော။ သာမညအားဖြင့် ရုပ်သည် အာရမ္မဏမည်၏ဟု အယူရှိကြကုန်သော ဥတ္တရာပထကဂိုဏ်းဝင် ပရဝါဒီဆရာတို့ကို ရည်ရွယ်၍ ဤကထာကို ဟောတော်မူသည်။

၂။ ထောက်တည်ရာ စွဲလမ်းရာဖြစ်သော အဆုံးကို ရည်ရွယ်၍ သကဝါဒီက ဝန်ခံသည်။

၃။ ပစ္စယအာရမ္မဏကို ရည်ရွယ်၍ ဝန်ခံသည်။

ကထာဝတ္ထုပြင်တော်

=== ၉ - နဝမဝဂ် ===

(၈၇) ၄ - အနုသယာအနာရမ္မဏကထာ°

၅၅၄။ သကဝါဒီ။ ။ အနုသယတို့သည် အာရုံ မရှိပါကုန်သလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ဪ မရှိပါကုန်။

သကဝါဒီ။ ။ အနုသယတို့သည် ရုပ်လော၊ နိဗ္ဗာန်လော၊ စက္ခာယတနလော။ပ။ ဖောဋ္ဌဗ္ဗာယတနလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ ကာမရာဂအနုသယသည် အာရုံ မရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ မရှိပါ။

သကဝါဒီ။ ။ ကာမရာဂသည်၊ ကာမ ရာဂ သောင်းကျန်းမှုသည်၊ ကာမ ရာဂ သံယောဇဉ်သည်၊ ကာမောဃသည်၊ ကာမယောဂသည်၊ ကာမစ္ဆန္ဒနိဝရဏသည် အာရုံ မရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ ကာမ ရာဂသည်၊ ကာမ ရာဂသောင်းကျန်းမှုသည်၊ ကာမ ရာဂ သံယောဇဉ်သည်၊ ကာမောဃသည်၊ ကာမယောဂသည်၊ ကာမစ္ဆန္ဒနိဝရဏသည် အာရုံ ရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ရှိပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ ကာမ ရာဂ အနုသယသည် အာရုံ ရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ ကာမ ရာဂ အနုသယသည် အာရုံ ရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ရှိပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ ကာမ ရာဂ အနုသယသည် အဘယ်ခန္ဓာ၌ အကျုံးဝင်ပါသနည်း။

ပရဝါဒီ။ ။ သင်္ခါရက္ခန္ဓာ၌ အကျုံးဝင်ပါသည်။

သကဝါဒီ။ ။ သင်္ခါရက္ခန္ဓာသည် အာရုံ မရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။°

သကဝါဒီ။ ။ သင်္ခါရက္ခန္ဓာသည် အာရုံ မရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ မရှိပါ။

သကဝါဒီ။ ။ ဝေဒနာက္ခန္ဓာသည်၊ သညာက္ခန္ဓာသည်၊ ဝိညာဏက္ခန္ဓာသည် အာရုံ မရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ ကာမ ရာဂ အနုသယသည် သင်္ခါရက္ခန္ဓာ၌ အကျုံးဝင်သည် ဖြစ်၍ အာရုံ မရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ မရှိပါ။

သကဝါဒီ။ ။ ကာမ ရာဂသည် သင်္ခါရက္ခန္ဓာ၌ အကျုံးဝင်သည် ဖြစ်၍ အာရုံ မရှိပါသလော။
ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ ကာမ ရာဂသည် သင်္ခါရက္ခန္ဓာ၌ အကျုံးဝင်သည် ဖြစ်၍ အာရုံ ရှိပါသလော။
ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ခြေရံ ရှိပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ ကာမရာဂအနုသယသည် သင်္ခါရက္ခန္ဓာ၌ အကျုံးဝင်သည် ဖြစ်၍ အာရုံရှိပါသလော။
ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ ကာမ ရာဂ အနုသယသည် သင်္ခါရက္ခန္ဓာ၌ အကျုံးဝင်သည် ဖြစ်၍ အာရုံ မရှိပါ
သလော။ ကာမရာဂသည် သင်္ခါရက္ခန္ဓာ၌ အကျုံးဝင်သည် ဖြစ်၍ အာရုံ ရှိပါသလော။
ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ခြေရံ ရှိပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ သင်္ခါရက္ခန္ဓာသည် တစ်စိတ်တစ်ဒေသ အာရုံရှိသည် ဖြစ်၍ တစ်စိတ် တစ်ဒေသ အာရုံ
မရှိပါသလော။
ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ သင်္ခါရက္ခန္ဓာသည် တစ်စိတ် တစ်ဒေသ အာရုံရှိသည် ဖြစ်၍ တစ်စိတ် တစ်ဒေသ
အာရုံ မရှိပါသလော။
ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ ဝေဒနာက္ခန္ဓာသည်၊ သညာက္ခန္ဓာသည်၊ ဝိညာဏက္ခန္ဓာသည် တစ်စိတ် တစ်ဒေသ
အာရုံရှိသည် ဖြစ်၍ တစ်စိတ်တစ်ဒေသ အာရုံ မရှိပါသလော။
ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

၅၅၅။ သကဝါဒီ။ ။ ပဋိပက္ခအနုသယသည်၊ မာနအနုသယသည်၊ ဒိဋ္ဌိအနုသယသည်၊ ဝိစိကိစ္ဆာ အနု
သယသည်၊ ဘဝရာဂအနုသယသည်၊ အဝိဇ္ဇာအနုသယသည် အာရုံ မရှိပါသလော။
ပရဝါဒီ။ ။ ဪ မရှိပါ။

သကဝါဒီ။ ။ အဝိဇ္ဇာသည်၊ အဝိဇ္ဇာယသည်၊ အဝိဇ္ဇာအနုသယသည်၊ အဝိဇ္ဇာ သောင်းကျန်းမှုသည်၊
အဝိဇ္ဇာ သံယောဇဉ်သည်၊ အဝိဇ္ဇာနိဝရဏသည် အာရုံ မရှိပါသလော။
ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ အဝိဇ္ဇာသည်၊ အဝိဇ္ဇာယသည်။ပ။ အဝိဇ္ဇာနိဝရဏသည် အာရုံ ရှိပါသလော။
ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ခြေရံ ရှိပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ အဝိဇ္ဇာအနုသယသည် အာရုံ ရှိပါသလော။
ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ အဝိဇ္ဇာအနုသယသည် အာရုံ မရှိပါသလော။
ပရဝါဒီ။ ။ ဪ မရှိပါ။

သကဝါဒီ။ ။ အဝိဇ္ဇာအနုသယသည် အဘယ်ခန္ဓာ၌ အကျုံးဝင်ပါသနည်း။
ပရဝါဒီ။ ။ သင်္ခါရက္ခန္ဓာ၌ အကျုံးဝင်ပါသည်။

သကဝါဒီ။ ။ သင်္ခါရက္ခန္ဓာသည် အာရုံ မရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ သင်္ခါရက္ခန္ဓာသည် အာရုံ မရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ သြော် မရှိပါ။

သကဝါဒီ။ ။ ဝေဒနာက္ခန္ဓာသည်၊ သညာက္ခန္ဓာသည်၊ ဝိညာဏက္ခန္ဓာသည် အာရုံ မရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ အဝိဇ္ဇာအနုသယသည် သင်္ခါရက္ခန္ဓာ၌ အကျုံးဝင်သည် ဖြစ်လျက် အာရုံ မရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ သြော် မရှိပါ။

သကဝါဒီ။ ။ အဝိဇ္ဇာသည် သင်္ခါရက္ခန္ဓာ၌ အကျုံးဝင်သည် ဖြစ်လျက် အာရုံ မရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။

သကဝါဒီ။ ။ အဝိဇ္ဇာသည် သင်္ခါရက္ခန္ဓာ၌ အကျုံးဝင်သည် ဖြစ်၍ အာရုံ ရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ သြော် ရှိပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ အဝိဇ္ဇာအနုသယသည် သင်္ခါရက္ခန္ဓာ၌ အကျုံးဝင်သည် ဖြစ်၍ အာရုံ ရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ အဝိဇ္ဇာအနုသယသည် သင်္ခါရက္ခန္ဓာ၌ အကျုံးဝင်သည်ဖြစ်၍ အာရုံ ရှိပါသလော၊ အဝိဇ္ဇာသည် သင်္ခါရက္ခန္ဓာ၌ အကျုံးဝင်သည် ဖြစ်၍ အာရုံရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ သြော် ရှိပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ သင်္ခါရက္ခန္ဓာသည် တစ်စိတ်တစ်ဒေသ အာရုံရှိသည် ဖြစ်၍ တစ်စိတ် တစ်ဒေသ အာရုံ မရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ သင်္ခါရက္ခန္ဓာသည် တစ်စိတ် တစ်ဒေသ အာရုံရှိသည် ဖြစ်၍ တစ်စိတ် တစ်ဒေသ အာရုံ မရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ သြော် မရှိပါ။

သကဝါဒီ။ ။ ဝေဒနာက္ခန္ဓာသည်၊ သညာက္ခန္ဓာသည်၊ ဝိညာဏက္ခန္ဓာသည် တစ်စိတ် တစ်ဒေသ အာရုံ ရှိသည် ဖြစ်၍ တစ်စိတ် တစ်ဒေသ အာရုံ မရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

၅၅၆။ ပရဝါဒီ။ ။ “အနုသယတို့သည် အာရုံ မရှိကုန်” ဟူ၍ မဆိုသင့်ပါသလော။

သကဝါဒီ။ ။ ဪ သြော် မဆိုသင့်ပါ။

ပရဝါဒီ။ ။ ပုထုဇဉ်သည် ကုသိုလ် အဗျာကတစိတ် ဖြစ်လတ်သော် “အနုသယရှိ၏” ဟူ၍ ဆိုသင့်ပါသလော။

သကဝါဒီ။ ။ ဪ သြော် ဆိုသင့်ပါ၏။

ပရဝါဒီ။ ။ ထိုအနုသယတို့အား အာရုံ ရှိပါသလော။

သကဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။^၆

ပရဝါဒီ။ ။ ထို့ကြောင့်ပင် အနုသယတို့သည် အာရုံမရှိကုန်။

ပရဝါဒီ။ ။ ပုထုဇဉ်သည် ကုသိုလ် အဗျာကတစိတ် ဖြစ်လတ်သော် “ရာဂရှိ၏” ဟူ၍ ဆိုသင့်ပါသလော။

သကဝါဒီ။ ။ ဪ ဆိုသင့်ပါ၏။

ပရဝါဒီ။ ။ ထိုရာဂအား အာရုံ ရှိပါသလော။

သကဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။

ပရဝါဒီ။ ။ ထို့ကြောင့်ပင် ရာဂသည် အာရုံ မရှိပါ။

အနုသယာ အနာရမ္မဏကထာ ပြီး၏။

၁။ အနုသယတို့သည် စိတ္တဝိပွယုတ္တ၊ အဟေတုက၊ အဗျာကတတို့ ဖြစ်ကုန်၏။ ထို့ကြောင့် အနာရမ္မဏတို့တည်းဟု အယူရှိကြကုန်သော အနွကနှင့် အချို့သော ဥတ္တရာပထကဂိုဏ်းဝင် ပရဝါဒီဆရာတို့ကို ရည်ရွယ်၍ ဤကထာကို ဟောတော်မူသည်။

၂။ အနာရမ္မဏတရားမည်သည် ဤသို့ ဖြစ်ရာ၏ဟု စောဒနာလို၍ ဤပုစ္ဆာကို မေးသည်။

၃။ စိတ္တသမ္ပယုတ္တ သင်္ခါရက္ခန္ဓာကို ရည်ရွယ်၍ ပရဝါဒီက ပဋိက္ခေပပြု၍ ဖြေသည်။

၄။ အနုသယသည် ဇိဝိတိန္ဒြိယ ကာယကံစသော ရုပ်သင်္ခါရက္ခန္ဓာ၌ အကျုံးဝင်သည်၏ အဖြစ်ကို ရည်ရွယ်၍ ဝန်ခံပြန်သည်။

၅။ အနုသယကို မပယ်သေးသည်၏ အဖြစ်ကြောင့် ဝန်ခံသည်။

၆။ မဂ်ဖြင့် ပယ်အပ်သော ကိလေသာတို့သည် မပယ်အပ်သေးသည်၏ အဖြစ်ကြောင့် ရှိ၏ဟု ဆိုအပ်၏။ ဤသို့သော သဘောရှိသော ကိလေသာ၏ ဤမည်သော တရားသည် အာရုံမည်၏ဟု မဆိုအပ်သောကြောင့် ပဋိက္ခေပပြု၍ ဖြေသည်။

ကထာဝတ္ထုပါဠိတော်

=== ၉ - နဝမဝဂ် ===

(၈၈) ၅ - ဉာဏ် အနာရမ္မဏန္တိကထာ

၅၅၇။ သကဝါဒီ။ ။ ဉာဏ်သည် အာရုံ မရှိပါသလော။
 ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ဩ မရှိပါ။
 သကဝါဒီ။ ။ ဉာဏ်သည် ရုပ်လော၊ နိဗ္ဗာန်လော၊ စက္ခယတနလော။ပ။ ဖောဋ္ဌဗ္ဗာယတနလော။
 ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။
 သကဝါဒီ။ ။ ဉာဏ်သည် အာရုံ မရှိပါသလော။
 ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ဩ မရှိပါ။
 သကဝါဒီ။ ။ ပညာသည်၊ ပညိန္ဒြေသည်၊ ပညာဗိုလ်သည်၊ သမ္မာဒိဋ္ဌိသည်၊ ဓမ္မဝိစယသမ္မောဇ္ဈင်သည်
 အာရုံ မရှိပါသလော။
 ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။
 သကဝါဒီ။ ။ ပညာသည်၊ ပညိန္ဒြေသည်၊ ပညာဗိုလ်သည်၊ သမ္မာဒိဋ္ဌိသည်၊ ဓမ္မဝိစယသမ္မောဇ္ဈင်သည်
 အာရုံ ရှိပါသလော။
 ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ဩ ရှိပါ၏။
 သကဝါဒီ။ ။ ဉာဏ်သည် အာရုံ ရှိပါသလော။
 ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။
 သကဝါဒီ။ ။ ဉာဏ်သည် အာရုံ မရှိပါသလော။
 ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ဩ မရှိပါ။
 သကဝါဒီ။ ။ အဘယ်ခန္ဓာ၌ အကျုံးဝင်ပါသနည်း။
 ပရဝါဒီ။ ။ သင်္ခါရက္ခန္ဓာ၌ အကျုံးဝင်ပါသည်။
 သကဝါဒီ။ ။ သင်္ခါရက္ခန္ဓာသည် အာရုံ မရှိပါသလော။
 ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။
 သကဝါဒီ။ ။ သင်္ခါရက္ခန္ဓာသည် အာရုံ မရှိပါသလော။
 ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ဩ မရှိပါ။
 သကဝါဒီ။ ။ ဝေဒနာက္ခန္ဓာသည်၊ သညာက္ခန္ဓာသည်၊ ဝိညာဏက္ခန္ဓာသည် အာရုံ မရှိပါသလော။
 ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။
 သကဝါဒီ။ ။ ဉာဏ်သည် သင်္ခါရက္ခန္ဓာ၌ အကျုံးဝင်သည် ဖြစ်၍ အာရုံ မရှိပါသလော။
 ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ဩ မရှိပါ။
 သကဝါဒီ။ ။ ပညာသည် သင်္ခါရက္ခန္ဓာ၌ အကျုံးဝင်သည် ဖြစ်၍ အာရုံ ရှိပါသလော။
 ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။
 သကဝါဒီ။ ။ ပညာသည် သင်္ခါရက္ခန္ဓာ၌ အကျုံးဝင်သည် ဖြစ်၍ အာရုံ ရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ခြေရီပေါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ ဉာဏ်သည် သင်္ခါရက္ခန္ဓာ၌ အကျုံးဝင်သည် ဖြစ်၍ အာရုံရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ ဉာဏ်သည် သင်္ခါရက္ခန္ဓာ၌ အကျုံးဝင်သည် ဖြစ်လျက် အာရုံ မရှိပါသလော၊ ပညာသည် သင်္ခါရက္ခန္ဓာ၌ အကျုံးဝင်သည် ဖြစ်လျက် အာရုံ ရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ခြေရီပေါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ သင်္ခါရက္ခန္ဓာသည် တစ်စိတ် တစ်ဒေသ အာရုံရှိသည် ဖြစ်၍ တစ်စိတ် တစ်ဒေသ အာရုံ မရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ သင်္ခါရက္ခန္ဓာသည် တစ်စိတ်တစ်ဒေသ အာရုံရှိသည် ဖြစ်၍ တစ်စိတ် တစ်ဒေသ အာရုံ မရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ ဝေဒနာက္ခန္ဓာသည်၊ သညာက္ခန္ဓာသည်၊ ဝိညာဏက္ခန္ဓာသည် တစ်စိတ် တစ်ဒေသ အာရုံ ရှိသည် ဖြစ်၍ တစ်စိတ် တစ်ဒေသ အာရုံ မရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

၅၅၈။ ပရဝါဒီ။ ။ “ဉာဏ်သည် အာရုံမရှိ” ဟူ၍ မဆိုသင့်ပါသလော။

သကဝါဒီ။ ။ ဪ မဆိုသင့်ပါ။

ပရဝါဒီ။ ။ စက္ခုဝိညာဏ်နှင့် ပြည့်စုံဆဲ ရဟန္တာသည် “အသိဉာဏ် ရှိ၏” ဟူ၍ ဆိုသင့်ပါသလော။

သကဝါဒီ။ ။ ဪ ဆိုသင့်ပါ၏။

ပရဝါဒီ။ ။ ထိုဉာဏ်အား အာရုံသည် ရှိပါသလော။

သကဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

ပရဝါဒီ။ ။ ထို့ကြောင့်ပင် ဉာဏ်သည် အာရုံမရှိ။

ပရဝါဒီ။ ။ စက္ခုဝိညာဏ်နှင့် ပြည့်စုံဆဲ ရဟန္တာသည် “ပညာ ရှိ၏” ဟူ၍ ဆိုသင့်ပါသလော။

သကဝါဒီ။ ။ ဪ ဆိုသင့်ပါ၏။

ပရဝါဒီ။ ။ ထိုပညာအား အာရုံသည် ရှိပါသလော။

သကဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

ပရဝါဒီ။ ။ ထို့ကြောင့်ပင် ပညာသည် အာရုံမရှိ။

ဉာဏ် အနာရမ္မဏန္တိကထာ ပြီး၏။

၁။ ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်ကို စက္ခုဝိညာဏ်နှင့် ပြည့်စုံခိုက်ဖြစ်သော်လည်း ဉာဏ်နှင့် ပြည့်စုံသူဟူ၍ ဆိုအပ်၏။ ထိုဉာဏ်၏ ထိုခဏ၌ အာရုံမရှိ၊ ထို့ကြောင့် ဉာဏ်သည် အာရုံမရှိဟု အယူရှိကြကုန်သော အန္တကဝိဇ္ဇာဝင် ပရဝါဒီဆရာတို့ကို ရည်ရွယ်၍ ဤကထာကို ဟောတော်မူသည်။

ကထာဝတ္ထုပြုငြိတော်

=== ၉ - နဝမဝဂ် ===

(၈၉) ၆ - အတိတ်နာဂတာရမ္မဏကထာ

၅၅၉။ သကဝါဒီ။ ။ အတိတ်တရားလျှင် အာရုံရှိသော စိတ်သည် အာရုံ မရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ဪ မရှိပါ။

သကဝါဒီ။ ။ (စိတ်သည်) အတိတ်တရားလျှင် အာရုံရှိသည် မဟုတ်ပါလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ဪ ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ အရှင်ပရဝါဒီ စိတ်သည် အတိတ်တရားလျှင် အာရုံရှိခဲ့ပါမူ “အတိတ်တရားလျှင် အာရုံရှိသော စိတ်သည် အာရုံမရှိ” ဟူ၍ မဆိုသင့်၊ အတိတ်တရားလျှင် အာရုံရှိသော စိတ်သည် အာရုံ မရှိဟူသော စကားသည် မှားသည်သာတည်း။ အရှင်ပရဝါဒီ စိတ်သည် အာရုံ မရှိခဲ့ပါမူ “စိတ်သည် အတိတ်တရားလျှင် အာရုံရှိ၏” ဟူ၍ မဆိုသင့်၊ စိတ်သည် အာရုံမရှိ၊ အတိတ်တရားလျှင် အာရုံရှိ၏ဟူသော စကားသည် မှားသည်သာတည်း။

သကဝါဒီ။ ။ အတိတ်တရားလျှင် အာရုံရှိသော စိတ်သည် အာရုံ မရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ဪ မရှိပါ။

သကဝါဒီ။ ။ အတိတ်တရားကို အာရုံပြု၍ ဆင်ခြင်မှုသည်။ပ။ ဆုတောင်းမှုသည် ရှိသည် မဟုတ်ပါလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ဪ ရှိပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ အရှင်ပရဝါဒီ အတိတ်တရားကို အာရုံပြု၍ ဆင်ခြင်မှုသည်။ပ။ ဆုတောင်းမှုသည် ရှိခဲ့ပါမူ “အတိတ်တရားလျှင် အာရုံရှိသော စိတ်သည် အာရုံမရှိ” ဟူ၍ မဆိုသင့်။

၅၆၀။ သကဝါဒီ။ ။ အနာဂတ်တရားလျှင် အာရုံရှိသော စိတ်သည် အာရုံ မရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ဪ မရှိပါ။

သကဝါဒီ။ ။ (စိတ်သည်) အနာဂတ်တရားလျှင် အာရုံရှိသည် မဟုတ်ပါလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ဪ ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ အရှင်ပရဝါဒီ စိတ်သည် အနာဂတ်တရားလျှင် အာရုံရှိခဲ့ပါမူ “အနာဂတ်တရားလျှင် အာရုံရှိသော စိတ်သည် အာရုံမရှိ” ဟူ၍ မဆိုသင့်၊ အနာဂတ်တရားလျှင် အာရုံရှိသော စိတ်သည် အာရုံ မရှိဟူသော စကားသည် မှားသည်သာတည်း။ အရှင်ပရဝါဒီ စိတ်သည် အာရုံမရှိခဲ့ပါမူ “စိတ်သည် အနာဂတ်တရားလျှင် အာရုံရှိ၏” ဟူ၍ မဆိုသင့်၊ စိတ်သည် အာရုံမရှိ၊ အနာဂတ်တရားလျှင် အာရုံရှိ၏ဟူသော စကားသည် မှားသည်သာတည်း။

သကဝါဒီ။ ။ အနာဂတ်တရားလျှင် အာရုံရှိသော စိတ်သည် အာရုံ မရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ဪ မရှိပါ။

သကဝါဒီ။ ။ အနာဂတ်တရားကို အာရုံပြု၍ ဆင်ခြင်မှုသည်။ပ။ ဆုတောင်းမှုသည် ရှိသည် မဟုတ်ပါလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ဪ ရှိပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ အရှင်ပရဝါဒီ အနာဂတ်တရားကို အာရုံပြု၍ ဆင်ခြင်မှုသည်။ပ။ ဆုတောင်းမှုသည် ရှိခဲ့ပါမူ “အနာဂတ် တရားလျှင် အာရုံရှိသော စိတ်သည် အာရုံမရှိ” ဟူ၍ မဆိုသင့်။

သကဝါဒီ။ ။ ပစ္စုပ္ပန်တရားကို အာရုံပြု၍ ဆင်ခြင်မှုသည်။ပ။ ဆုတောင်းမှုသည် ရှိသည် ဖြစ်၍ ပစ္စုပ္ပန်တရားလျှင် အာရုံရှိသော စိတ်သည် အာရုံ ရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ဪ ရှိပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ အတိတ်တရားကို အာရုံပြု၍ ဆင်ခြင်မှုသည်။ပ။ ဆုတောင်းမှုသည် ရှိသည် ဖြစ်၍ အတိတ်တရားလျှင် အာရုံရှိသော စိတ်သည် အာရုံ ရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ ပစ္စုပ္ပန်တရားကို အာရုံပြု၍ ဆင်ခြင်မှုသည်။ပ။ ဆုတောင်းမှုသည် ရှိသည် ဖြစ်၍ ပစ္စုပ္ပန်တရားလျှင် အာရုံရှိသော စိတ်သည် အာရုံ ရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ရှိ၏။

သကဝါဒီ။ ။ အနာဂတ်တရားကို အာရုံပြု၍ ဆင်ခြင်မှုသည်။ပ။ ဆုတောင်းမှုသည် ရှိသည် ဖြစ်၍ အနာဂတ်တရားလျှင် အာရုံရှိသော စိတ်သည် အာရုံ ရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ အတိတ်တရားကို အာရုံပြု၍ ဆင်ခြင်မှုသည်။ပ။ ဆုတောင်းမှုသည် ရှိသည်ဖြစ်လျက် အတိတ်တရားလျှင် အာရုံရှိသော စိတ်သည် အာရုံ မရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ မရှိပါ။

သကဝါဒီ။ ။ ပစ္စုပ္ပန်တရားကို အာရုံပြု၍ ဆင်ခြင်မှုသည်။ပ။ ဆုတောင်းမှုသည် ရှိသည် ဖြစ်လျက် ပစ္စုပ္ပန်တရားလျှင် အာရုံရှိသော စိတ်သည် အာရုံ မရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ အနာဂတ်တရားကို အာရုံပြု၍ ဆင်ခြင်မှုသည်။ပ။ ဆုတောင်းမှုသည် ရှိသည် ဖြစ်လျက် အနာဂတ်တရားလျှင် အာရုံရှိသော စိတ်သည် အာရုံ မရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ မရှိပါ။

သကဝါဒီ။ ။ ပစ္စုပ္ပန်တရားကို အာရုံပြု၍ ဆင်ခြင်မှုသည်။ပ။ ဆုတောင်းမှုသည် ရှိသည် ဖြစ်လျက် ပစ္စုပ္ပန်တရားလျှင် အာရုံရှိသော စိတ်သည် အာရုံ မရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

၅၆၁။ ပရဝါဒီ။ ။ “အတိတ်တရား အနာဂတ်တရားလျှင် အာရုံရှိသော စိတ်သည် အာရုံမရှိ” ဟူ၍ မဆိုသင့်ပါသလော။

သကဝါဒီ။ ။ ဪ မဆိုသင့်ပါ။

ပရဝါဒီ။ ။ အတိတ် အနာဂတ်တရားသည် မရှိသည် မဟုတ်ပါလော။

သကဝါဒီ။ ။ ဪ မရှိပါ။

ပရဝါဒီ။ ။ အရှင်သကဝါဒီ အတိတ် အနာဂတ်တရားသည် မရှိခဲ့ပါမူ ထိုအကြောင်းကြောင့် “အတိတ် အနာဂတ်တရားလျှင် အာရုံရှိသော စိတ်သည် အာရုံမရှိ” ဟူ၍ ဆိုသင့်သည်သာတည်း။

အတိတာနာဂတာရမ္မဏကထာ ပြီး၏။

၁။ အတိတ်အာရုံ အနာဂတ်အာရုံမည်သည် ထင်ရှားမရှိ၊ ထို့ကြောင့် ထိုအတိတ် အနာဂတ်အာရုံ ရှိသော စိတ်သည် မိမိအာရုံ ထင်ရှားမရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့် အနာရမ္မဏသာ ဖြစ်ရာ၏။ ထို့ကြောင့် အတိတ်တရားသည် အာရုံ မရှိဟု အယူရှိကြသော ဥတ္တရာပထကဂိုဏ်းဝင် ပရဝါဒီဆရာတို့ကို ရည်ရွယ်၍ ဤကထာကို ဟောတော်မူသည်။

ကထာဝတ္ထုပါဠိတော်

=== ၉ - နဝမဝဂ် ===

(၉၀) ၇ - ဝိတက္ကာနုပတိတကထာ

၅၆၂။ သကဝါဒီ။ ။ အလုံးစုံသော စိတ်သည် ဝိတက်ကြောင့် ကျရောက်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ အလုံးစုံသော စိတ်သည် ဝိစာရကြောင့် ကျရောက်ပါသလော၊ ဝိတိကြောင့် ကျရောက်ပါသလော၊ သုခကြောင့် ကျရောက်ပါသလော၊ ဒုက္ခကြောင့် ကျရောက်ပါသလော၊ သောမနဿကြောင့် ကျရောက်ပါသလော၊ ဒေါမနဿကြောင့် ကျရောက်ပါသလော၊ ဥပေက္ခာကြောင့် ကျရောက်ပါသလော၊ သဒ္ဓါကြောင့် ကျရောက်ပါသလော၊ ဝီရိယကြောင့် ကျရောက်ပါသလော၊ သတိကြောင့် ကျရောက်ပါသလော၊ သမာဓိကြောင့် ကျရောက်ပါသလော၊ ပညာကြောင့် ကျရောက်ပါသလော၊ ရာဂကြောင့် ကျရောက်ပါသလော၊ ဒေါသကြောင့် ကျရောက်ပါသလော။ပ။ အနောတ္တပ္ပကြောင့် ကျရောက်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ အလုံးစုံသော စိတ်သည် ဝိတက်ကြောင့် ကျရောက်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ ဝိတက်မရှိ ဝိစာရမျှသာရှိသော သမာဓိသည် ရှိသည် မဟုတ်ပါလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ရှိပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ အရှင်ပရဝါဒီ ဝိတက်မရှိ ဝိစာရမျှသာရှိသော သမာဓိသည် ရှိခဲ့ပါမူ “အလုံးစုံသော စိတ်သည် ဝိတက်ကြောင့် ကျရောက်၏” ဟူ၍ မဆိုသင့်။

သကဝါဒီ။ ။ အလုံးစုံသော စိတ်သည် ဝိတက်ကြောင့် ကျရောက်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ ဝိတက်လည်း မရှိ ဝိစာရလည်း မရှိသော သမာဓိသည် ရှိသည် မဟုတ်ပါလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ရှိပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ အရှင်ပရဝါဒီ ဝိတက်လည်း မရှိ ဝိစာရလည်းမရှိသော သမာဓိသည် ရှိခဲ့ပါမူ “အလုံးစုံသော စိတ်သည် ဝိတက်ကြောင့် ကျရောက်၏” ဟူ၍ မဆိုသင့်။

သကဝါဒီ။ ။ အလုံးစုံသော စိတ်သည် ဝိတက်ကြောင့် ကျရောက်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ “ဝိတက်နှင့်လည်းတကွ ဝိစာရနှင့်လည်းတကွဖြစ်သော သမာဓိ၊ ဝိတက်ကား မရှိ ဝိစာရမျှသာ ရှိသော သမာဓိ၊ ဝိတက်လည်း မရှိ ဝိစာရလည်း မရှိသော သမာဓိ” ဤသို့ သမာဓိသုံးပါးတို့ ကို မြတ်စွာဘုရား ဟောအပ်ကုန်သည် မဟုတ်ပါလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ဟောအပ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ အရှင်ပရဝါဒီ ဝိတက်နှင့်လည်းတကွ ဝိစာရနှင့်လည်းတကွဖြစ်သော သမာဓိ၊ ဝိတက်ကား မရှိ ဝိစာရမျှသာရှိသော သမာဓိ၊ ဝိတက်လည်း မရှိ ဝိစာရလည်း မရှိသော သမာဓိ ဤသို့ သမာဓိ

သုံးပါးတို့ကို မြတ်စွာဘုရား ဟောအပ်ခဲ့ကုန်မူ “အလုံးစုံသော စိတ်သည် ဝိတက်ကြောင့် ကျရောက်၏” ဟူ၍ မဆိုသင့်။

ဝိတက္ကနုပတိတကထာ ပြီး၏။

၁။ ဝိတက်၏ ကျရာ တရားမည်သည် အာရုံသမ္ပယောဂအားဖြင့် နှစ်ပါးရှိ၏။ ဤမည်သော စိတ်သည် ဝိတက်၏ အာရုံ မဖြစ်နိုင်ဟု သတ်မှတ်ထားခြင်း မရှိသောကြောင့် စိတ်အားလုံးသည် ဝိတက်၏ ကျရာ ဖြစ်ရာ၏။ ဝိတက်နှင့် မယှဉ်သော စိတ်၏ ဖြစ်သင့်သောကြောင့် စိတ်အားလုံးသည် ဝိတက်၏ ကျရာတရား မဟုတ်ခဲ့။ ဤသို့ မခွဲဝေမှု၍ သာမညအားဖြင့် စိတ်အားလုံးသည် ဝိတက်၏ကျရာ ဖြစ်၏ဟု အယူရှိကြကုန်သော ဥတ္တရာပထကဝိသုဒ္ဓိပရဝါဒီ ဆရာတို့ကို ရည်ရွယ်လျက် ဤကထာကို ဟောတော်မူသည်။

ကထာဝတ္ထုပါဠိတော်

=== ၉ - နဝမဝဂ် ===

(၉၁) ၈ - ဝိတက္ကဝိပွါရသဒ္ဓကထာ^၁

၅၆၃။ သကဝါဒီ။ ။ အလုံးစုံအားဖြင့် ကြံစည်သူ သုံးသပ်သူအား ဝိတက်ကြောင့် ပျံ့နှံ့ခြင်းဟူသော အသံသည် ရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ဝိတက် ရှိပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ အလုံးစုံအားဖြင့် တွေ့ထိသူအား တွေ့ထိမှု ‘ဖဿ’ ကြောင့် ပျံ့နှံ့ခြင်းဟူသော အသံ သည် ရှိပါသလော။ အလုံးစုံအားဖြင့် ခံစားသူအား ခံစားမှု ‘ဝေဒနာ’ ကြောင့် ပျံ့နှံ့ခြင်းဟူသော အသံ သည် ရှိပါသလော။ အလုံးစုံအားဖြင့် မှတ်သားသူအား မှတ်သားမှု ‘သညာ’ ကြောင့် ပျံ့နှံ့ခြင်းဟူသော အသံသည် ရှိပါသလော။ အလုံးစုံအားဖြင့် စေ့ဆော်သူအား စေ့ဆော်မှု ‘စေတနာ’ ကြောင့် ပျံ့နှံ့ခြင်း ဟူသော အသံသည် ရှိပါသလော။ အလုံးစုံအားဖြင့် သိသူအား စိတ်ပျံ့နှံ့ခြင်းဟူသော အသံသည် ရှိပါ သလော။ အလုံးစုံအားဖြင့် အောက်မေ့သူအား အောက်မေ့မှု ‘သတိ’ ကြောင့် ပျံ့နှံ့ခြင်းဟူသော အသံ သည် ရှိပါသလော။ အလုံးစုံ အပြားအားဖြင့် သိသူအား အပြားအားဖြင့် သိမှု ‘ပညာ’ ကြောင့် ပျံ့နှံ့ခြင်း ဟူသော အသံသည် ရှိပါသလော။^၂

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။^၃

သကဝါဒီ။ ။ အလုံးစုံအားဖြင့် ကြံစည်သူ သုံးသပ်သူအား ကြံစည်မှု ‘ဝိတက်’ ကြောင့် ပျံ့နှံ့ခြင်း ဟူသော အသံသည် ရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ဝိတက် ရှိပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ ကြံစည်မှု ‘ဝိတက်’ ကြောင့် ပျံ့နှံ့ခြင်းဟူသော အသံသည် သောတဝိညာဏ်ဖြင့် သိအပ် ပါ သလော။ သောတ၌ ထိခိုက်ပါသလော။ သောတအား ရှေးရှုထင်ခြင်းသို့ ရောက်ပါသလော။^၄

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ ဝိတက်ကြောင့် ပျံ့နှံ့ခြင်းဟူသော အသံသည် သောတဝိညာဏ်ဖြင့် မသိအပ်သည် ဖြစ်၍ သောတ၌ မထိခိုက်ပါသလော၊ သောတအား ရှေးရှုထင်ခြင်းသို့ မရောက်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ အရှင်ပရဝါဒီ ဝိတက်ကြောင့် ပျံ့နှံ့ခြင်းဟူသော အသံသည် သောတဖြင့် မသိအပ် သည် ဖြစ်၍ သောတ၌ မထိခိုက် သောတအား ရှေးရှုထင်ခြင်းသို့ မရောက်ခဲ့ပါမူ “အလုံးစုံအားဖြင့် ကြံစည်သူ စိတ်ကူးသူအား ဝိတက်ကြောင့် ပျံ့နှံ့ခြင်းဟူသော အသံသည် ရှိ၏” ဟူ၍ မဆိုသင့်။

ဝိတက္ကဝိပ္ပိရသဒ္ဒကထာ ပြီး၏။

- ၁။ “ဝိတက္ကဝိစာရာ ဝစီသင်္ခါရာ” ဟူ၍ ဟောတော်မူအပ်သောကြောင့် ခပ်သိမ်းသောအဖို့အားဖြင့် ကြံစည်သူ ဆင်ခြင် သူအား အယုတ်ဆုံးအားဖြင့် မနောဓာတ်ဖြစ်ရာအခါ၌လည်း ဝိတက္ကဝိပ္ပိရမည်သော အသံသည် ဖြစ်၏ဟု အယူရှိ ကြကုန်သော ပုဗ္ဗသေလိယဝိုဏ်းဝင် ပရဝါဒီဆရာတို့ကို ရည်ရွယ်၍ ဤဝိတက္ကဝိပ္ပိရ ကထာကို ဟောတော်မူသည်။
- ၂။ ဝိတက္ကဝိပ္ပိရမျှ ဖြစ်သော သဒ္ဒ ရှိခဲ့ပါမူ ဖဿာဒိဝိပ္ပိရသဒ္ဒသည်လည်း ဖြစ်ရာ၏ဟု စောဒနာလို၍ ဤပုစ္ဆာကို ထုတ်သည်။
- ၃။ ထိုသို့ သဘောရှိသော သုတ်အမြွက်မျှကို မတွေ့မမြင်သောကြောင့် ပဋိက္ခေပပြုသည်။
- ၄။ ဝိတက်၏ ပျံ့နှံ့ခြင်းမျှဖြစ်သော အသံကိုသာ ရည်ရွယ်၍ မေးသည်၊ ဝိတက်၏ ပျံ့နှံ့ခြင်းကြောင့်ဖြစ်သော အိပ်ပျော် နေသူတို့၏အသံကို ရည်ရွယ်၍ မေးသည်မဟုတ်။
- ၅။ ပရဝါဒီ၏ အလိုအားဖြင့် ပြသော အမေးတည်း၊ ပရဝါဒီဆရာသည် ဝိတက်၏ ပျံ့နှံ့ခြင်းမျှ ဖြစ်သော အသံသည် သောတဝိညာဏ်၏ အာရုံမဟုတ်ဟု ဆို၏။ သကဝါဒီဆရာကား ‘ဝိတက္ကဝိပ္ပိရသဒ္ဒ သုတ္တာ အာဒိဿတိ’ ဟု ဟောတော်မူသောကြောင့် ဝိတက္ကဝိပ္ပိရသဒ္ဒသည် သောတဝိညာဏ်ဟု ဆို၏။

ကထာဝတ္ထုပါဠိတော်

=== ၉ - နဝမဝဂ် ===

(၉၂) ၉ - န ယထာစိတ္တဿ ဝါစာတိကထာ°

၅၆၄။ သကဝါဒီ။ ။ ပြောဆိုမှုသည် စိတ်အားလျော်စွာ မဖြစ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ မဖြစ်ပါ။

သကဝါဒီ။ ။ ဖဿ မရှိသူအား ပြောဆိုမှုသည် ရှိပါသလော၊ ဝေဒနာ မရှိသူအား ပြောဆိုမှုသည် သညာ မရှိသူအား ပြောဆိုမှုသည်၊ စေတနာ မရှိသူအား ပြောဆိုမှုသည်၊ စိတ် မရှိသူအား ပြောဆိုမှုသည် ရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ရှိပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ အလုံးစုံအားဖြင့် တွေ့ထိသူအား ဖဿကြောင့် ပျံ့နှံ့ခြင်းဟူသော အသံသည် ရှိပါသလော၊ အလုံးစုံအားဖြင့် ခံစားသူအား ဝေဒနာကြောင့် ပျံ့နှံ့ခြင်းဟူသော အသံသည် ရှိပါသလော၊ အလုံးစုံအားဖြင့် မှတ်သားသူအား သညာကြောင့် ပျံ့နှံ့ခြင်းဟူသော အသံသည် ရှိပါသလော၊ အလုံးစုံအားဖြင့် စေတနာအား စေတနာကြောင့် ပျံ့နှံ့ခြင်းဟူသော အသံသည် ရှိပါသလော၊ အလုံးစုံအားဖြင့် သိသူအား စိတ်ကြောင့် ပျံ့နှံ့ခြင်းဟူသော အသံသည် ရှိပါသလော၊ အလုံးစုံအားဖြင့် အောက်မေ့သူအား သတိကြောင့် ပျံ့နှံ့ခြင်းဟူသော အသံသည် ရှိပါသလော၊ အလုံးစုံအားဖြင့် သိသူအား ပညာကြောင့် ပျံ့နှံ့ခြင်းဟူသော အသံသည် ရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။^၇

သကဝါဒီ။ ။ အလုံးစုံအားဖြင့် ကြံစည်သူ သုံးသပ်သူအား ဝိတက်ကြောင့် ပျံ့နှံ့ခြင်းရှိသော အသံသည် ရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ရှိပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ ဝိတက်ကြောင့် ပျံ့နှံ့ခြင်းရှိသော အသံသည် သောတဝိညာဏ်ဖြင့် သိအပ်သည် ဖြစ်၍ သောတ၌ ထိခိုက်ပါသလော၊ သောတအား ရှေးရှုထင်ခြင်းသို့ ရောက်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ ဖဿရှိသူအား ပြောဆိုမှုသည်၊ ဝေဒနာရှိသူအား ပြောဆိုမှုသည်၊ သညာရှိသူအား ပြောဆိုမှုသည်၊ စေတနာရှိသူအား ပြောဆိုမှုသည်၊ စိတ်ရှိသူအား ပြောဆိုမှုသည် ရှိသည် မဟုတ်ပါလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ရှိပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ အရှင်ပရဝါဒီ ဖဿရှိသူအား ပြောဆိုမှုသည်။ပ။ စိတ်ရှိသူအား ပြောဆိုမှုသည် ရှိခဲ့ပါမူ “ပြောဆိုမှုသည် စိတ်အားလျော်စွာ မဖြစ်” ဟူ၍ မဆိုသင့်။

သကဝါဒီ။ ။ ပြောဆိုမှုသည် စိတ်အားလျော်စွာ မဖြစ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ မဖြစ်ပါ။

သကဝါဒီ။ ။ မဆင်ခြင်သူအား ပြောဆိုမှုသည်။ပ။ နှလုံး မသွင်းသူအား ပြောဆိုမှုသည်။ပ။ ဆုမတောင်းသူအား ပြောဆိုမှုသည် ရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ဆင်ခြင်သူအား ပြောဆိုမှုသည်။ပ။ နှလုံးသွင်းသူအား ပြောဆိုမှုသည်။ပ။ ဆုတောင်းသူ အား ပြောဆိုမှုသည် ရှိသည် မဟုတ်ပါလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ခြေ ရှိပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ အရှင်ပရဝါဒီ ဆင်ခြင်သူအား ပြောဆိုမှုသည်၊ နှလုံးသွင်းသူအား ပြောဆိုမှုသည်၊ ဆုတောင်းသူအား ပြောဆိုမှုသည် ရှိခဲ့ပါမူ “ပြောဆိုမှုသည် စိတ်အားလျော်စွာ မဖြစ်” ဟူ၍ မဆိုသင့်။

သကဝါဒီ။ ။ ပြောဆိုမှုသည် စိတ်အားလျော်စွာ မဖြစ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ မဖြစ်ပါ။

သကဝါဒီ။ ။ ပြောဆိုမှုသည် စိတ်ကြောင့် ဖြစ်သည် စိတ်နှင့်အတူ ဖြစ်သည် စိတ်နှင့်တကွ တူသော ဖြစ်ခြင်းရှိသည် မဟုတ်ပါလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ အရှင်ပရဝါဒီ ပြောဆိုမှုသည် စိတ်ကြောင့် ဖြစ်ခဲ့ပါမူ စိတ်နှင့်အတူ ဖြစ်ခဲ့ပါမူ စိတ်နှင့် တကွ တူသော ဖြစ်ခြင်းရှိသည် ဖြစ်ခဲ့ပါမူ “ပြောဆိုမှုသည် စိတ်အားလျော်စွာ မဖြစ်” ဟူ၍ မဆိုသင့်။

သကဝါဒီ။ ။ ပြောဆိုမှုသည် စိတ်အားလျော်စွာ မဖြစ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ မဖြစ်ပါ။

သကဝါဒီ။ ။ မပြောလိုသူသည် ပြောပါသလော၊ မဆိုလိုသူသည် ဆိုပါသလော၊ မခေါ်လိုသူသည် ခေါ်ပါသလော၊ မမြွက်ဆိုလိုသူသည် မြွက်ဆိုပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။^၁

သကဝါဒီ။ ။ ပြောလိုသူသည် ပြောသလော၊ ဆိုလိုသူသည် ဆိုသလော၊ ခေါ်လိုသူသည် ခေါ် သလော၊ မြွက်ဆိုလိုသူသည် မြွက်ဆိုပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ အရှင်ပရဝါဒီ ပြောလိုသူသည် ပြောခဲ့ပါမူ ဆိုလိုသူသည် ဆိုခဲ့ပါမူ ခေါ်လိုသူသည် ခေါ်ခဲ့ပါမူ မြွက်ဆိုလိုသူသည် မြွက်ဆိုခဲ့ပါမူ “ပြောဆိုမှုသည် စိတ်အားလျော်စွာ မဖြစ်” ဟူ၍ မဆိုသင့်။

၅၆၅။ ပရဝါဒီ။ ။ “ပြောဆိုမှုသည် စိတ်အားလျော်စွာ မဖြစ်” ဟူ၍ မဆိုသင့်ပါသလော။

သကဝါဒီ။ ။ ဪ မဆိုသင့်ပါ။ပ။

ပရဝါဒီ။ ။ (အကြင်သူသည်) “အခြားစကားကို ပြောအံ့” ဟူ၍ အခြားစကားကို ပြော၏။ “အခြား စကားကို ဆိုအံ့” ဟူ၍ အခြားစကားကို ဆို၏။ “အခြားသူကို ခေါ်အံ့” ဟူ၍ အခြားသူကို ခေါ်၏။ “အခြားစကားကို မြွက်ဆိုအံ့” ဟူ၍ အခြားစကားကို မြွက်ဆို၏။ ထိုသူ တစ်စုံတစ်ယောက် ရှိသည် မဟုတ်ပါလော။

သကဝါဒီ။ ။ ဪ ရှိပါ၏။

ပရဝါဒီ။ ။ အရှင်သကဝါဒီ (အကြင်သူသည်) “အခြားစကားကို ပြောအံ့” ဟူ၍ အခြားစကားကို ပြော၏။ပ။ “အခြားစကားကို မြွက်ဆိုအံ့” ဟူ၍ အခြားစကားကို မြွက်ဆို၏။ ထိုသူ တစ်စုံတစ်ယောက် သည် ရှိခဲ့ပါမူ ထိုအကြောင်းကြောင့် “ပြောဆိုမှုသည် စိတ်အားလျော်စွာ မဖြစ်” ဟူ၍ ဆိုသင့်၏။

န ယထာစိတ္တဿ ဝါစာတိကထာ ပြီး၏။

- ၁။ တစ်စုံတစ်ယောက်သောသူသည် အခြားတစ်ပါးသော စကားကို ပြောဆိုအံ့ဟု နှလုံးပြု၍ အခြားတစ်ပါးသော စကားကို ပြောဆိုမိ၏။ ထို့ကြောင့် စကားသည် စိတ်အားလျော်စွာ ဖြစ်သည် မဟုတ်။ စိတ်နှင့်ကင်း၍လည်း ဖြစ်၏ဟု အယူရှိကြကုန်သော ပုဗ္ဗသေလိယဂိုဏ်းဝင် ပရဝါဒီဆရာတို့ကို ရည်ရွယ်၍ ဤကထာကို ဟောတော်မူသည်။
- ၂။ ထိုစကားကို ဖြစ်စေတတ်သောစိတ် မဖြစ်ခဲ့ပါမူ ထိုစကားပြောဆဲခဏ၌ ဖဿအစရှိသည်တို့သည်လည်း မဖြစ်ကုန်ရာဟု စောဒနာလို၍ ဤပုစ္ဆာကို တက်သည်။
- ၃။ ‘ဝိတက္က ဝိပ္ပာရမ္မဖြစ်သော သဒ္ဓါစု ရှိခဲ့ပါမူ ဖဿဒိဝိပ္ပာရသဒ္ဓါသည်လည်း ဖြစ်ရာ၏’ ဟု စောဒနာလို၍ ဤပုစ္ဆာကို တက်သည်။
- ၄။ ထိုသို့ သဘောရှိသောသုတ်ကို အမြွက်မျှ မတွေ့မြင်သောကြောင့် ပရဝါဒီက ပဋိက္ခေပပြုလျက် ဖြေသည်။
- ၅။ တစ်ပါးသော စကားကို ပြောဆိုအံ့ဟု နှလုံးသွင်း၍ အခြားတစ်ပါးသော စကားကို ပြောဆိုသူသည်လည်း ပြောဆိုလိုသည်သာ မည်သောကြောင့် ပရဝါဒီက ပဋိက္ခေပပြု၍ ဖြေသည်။

ကထာဝတ္ထုပါဠိတော်

=== ၉ - နဝမဝဂ် ===

(၉၃) ၁၀ - န ယထာစိတ္တဿ ကာယကမ္မန္တိကထာ^၁

- ၅၆၆။ သကဝါဒီ။ ။ ကာယကံသည် စိတ်အားလျော်စွာ မဖြစ်ပါသလော။
- ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ဪ မဖြစ်ပါ။
- သကဝါဒီ။ ။ ဖဿ မရှိသူအား ကာယကံသည်။ပ။ စိတ်မရှိသူအား ကာယကံသည် ရှိပါသလော။
- ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။
- သကဝါဒီ။ ။ ဖဿနှင့်တကွ ဖြစ်သူအား ကာယကံသည်။ပ။ စိတ်နှင့်တကွ ဖြစ်သူအား ကာယ ကံသည် ရှိသည် မဟုတ်ပါလော။
- ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ဪ ရှိပါ၏။
- သကဝါဒီ။ ။ အရှင်ပရဝါဒီ ဖဿနှင့်တကွ ဖြစ်သူအား ကာယကံသည်။ပ။ စိတ်နှင့်တကွ ဖြစ်သူအား ကာယကံသည် ရှိခဲ့ပါမူ “ကာယကံသည် စိတ်အားလျော်စွာ မဖြစ်” ဟူ၍ မဆိုသင့်။
- သကဝါဒီ။ ။ ကာယကံသည် စိတ်အားလျော်စွာ မဖြစ်ပါသလော။
- ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ဪ မဖြစ်ပါ။
- သကဝါဒီ။ ။ မဆင်ခြင်သူအား ကာယကံသည်။ပ။ ဆုမတောင်းသူအား ကာယကံသည် ဖြစ်ပါသလော။
- ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။
- သကဝါဒီ။ ။ ဆင်ခြင်သူအား ကာယကံသည်။ပ။ ဆုတောင်းသူအား ကာယကံသည် ရှိသည် မဟုတ်ပါလော။
- ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ဪ ရှိပါ၏။
- သကဝါဒီ။ ။ အရှင်ပရဝါဒီ ဆင်ခြင်သူအား ကာယကံသည်။ပ။ ဆုတောင်းသူအား ကာယကံသည် ရှိခဲ့ပါမူ “ကာယကံသည် စိတ်အားလျော်စွာ မဖြစ်” ဟူ၍ မဆိုသင့်။

သကဝါဒီ။ ။ ကာယကံသည် စိတ်အားလျော်စွာ မဖြစ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ မဖြစ်ပါ။

သကဝါဒီ။ ။ ကာယကံသည် စိတ်ကြောင့် ဖြစ်သည် စိတ်နှင့်တကွ ဖြစ်သည် စိတ်နှင့်တကွ တူသော ဖြစ်ခြင်းရှိသည် မဟုတ်ပါလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ အရှင်ပရဝါဒီ ကာယကံသည် စိတ်ကြောင့် ဖြစ်သည် စိတ်နှင့်တကွ ဖြစ်သည် စိတ်နှင့် တကွတူသော ဖြစ်ခြင်းရှိသည် ဖြစ်ခဲ့ပါမူ “ကာယကံသည် စိတ်အားလျော်စွာ မဖြစ်” ဟူ၍ မဆိုသင့်။

သကဝါဒီ။ ။ ကာယကံသည် စိတ်အားလျော်စွာ မဖြစ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ မဖြစ်ပါ။

သကဝါဒီ။ ။ ရှေ့သို့ မတက်လိုသူသည် ရှေ့သို့ တက်သလော၊ နောက်သို့ မဆုတ်လိုသူသည် နောက် သို့ ဆုတ်သလော၊ တည့်တည့် မကြည့်လိုသူသည် တည့်တည့် ကြည့်ပါသလော၊ တစောင်း မကြည့် လိုသူသည် တစောင်းကြည့်ပါသလော၊ မကွေးလိုသူသည် ကွေးပါသလော၊ မဆန့်လိုသူသည် ဆန့်ပါ သလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ ရှေ့သို့ တက်လိုသူသည် ရှေ့သို့ တက်သည် မဟုတ်ပါလော၊ နောက်သို့ ဆုတ်လို သူသည် နောက်သို့ ဆုတ်သည် မဟုတ်ပါလော၊ တည့်တည့် ကြည့်လိုသူသည် တည့်တည့်ကြည့်သည် မဟုတ်ပါလော၊ တစောင်းကြည့်လိုသူသည် တစောင်းကြည့်သည် မဟုတ်ပါလော၊ ကွေးလိုသူသည် ကွေး သည် မဟုတ်ပါလော၊ ဆန့်လိုသူသည် ဆန့်သည် မဟုတ်ပါလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ အရှင်ပရဝါဒီ ရှေ့သို့ တက်လိုသူသည် ရှေ့သို့ တက်ခဲ့ပါမူ။ပ။ ဆန့်လိုသူသည် ဆန့်ခဲ့ ပါမူ “ကာယကံသည် စိတ်အားလျော်စွာ မဖြစ်” ဟူ၍ မဆိုသင့်။

၅၆၇။ ပရဝါဒီ။ ။ “ကာယကံသည် စိတ်အားလျော်စွာ မဖြစ်” ဟူ၍ မဆိုသင့်ပါသလော။

သကဝါဒီ။ ။ ဪ မဆိုသင့်ပါ။

ပရဝါဒီ။ ။ (အကြင်သူသည်) “အခြားအရပ်သို့ သွားအံ့” ဟူ၍ အခြားအရပ်သို့ သွား၏။ပ။ “အခြား လက်ကို ဆန့်အံ့” ဟူ၍ အခြားလက်ကို ဆန့်၏။ ထိုသူ တစ်စုံတစ်ယောက်သည် ရှိသည် မဟုတ်ပါလော။

သကဝါဒီ။ ။ ဪ ရှိပါ၏။

ပရဝါဒီ။ ။ အရှင်သကဝါဒီ (အကြင်သူသည်) “အခြားအရပ်သို့ သွားအံ့” ဟူ၍ အခြားအရပ်သို့ သွား၏။ပ။ “အခြားလက်ကို ဆန့်အံ့” ဟူ၍ အခြားလက်ကို ဆန့်၏။ ထိုသူ တစ်စုံတစ်ယောက်သည် ရှိခဲ့ပါမူ ထိုအကြောင်းကြောင့် “ကာယကံသည် စိတ်အားလျော်စွာ မဖြစ်” ဟူ၍ ဆိုသင့်၏။

န ယထာစိတ္တဿ ကာယကမ္မန္တိကထာ ပြီး၏။

၁။ တစ်စုံတစ်ယောက်သောသူသည် တစ်ပါးသော အရပ်ကို သွားအံ့ဟု နှလုံးပြု၍ အခြားတစ်ပါးသောအရပ်သို့ သွား၏။ ထို့ကြောင့် ကာယကံသည် စိတ်အားလျော်စွာ ဖြစ်သည်မဟုတ်၊ စိတ်နှင့်ကင်း၍လည်း ဖြစ်၏ဟု အယူရှိကြကုန် သော ပုဗ္ဗသေလိယဂိုဏ်းဝင် ပရဝါဒီဆရာတို့ကို ရည်ရွယ်လျက် ဤကထာကို ဟောတော်မူသည်။

ကထာဝတ္ထုပါဠိတော်

=== ၉ - နဝမဝဂ် ===

(၉၄) ၁၁ - အတိတ်တရားနှင့် ပြည့်စုံသူ ရှိပါသလော

၅၆၈။ သကဝါဒီ။ ။ အတိတ်တရားနှင့် ပြည့်စုံသူ ရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ဪ ရှိပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ အတိတ်တရားသည် ချုပ်ပြီးသည်၊ ကင်းပြီးသည်၊ ပျက်စီးပြီးသည်၊ ပျောက်ပြီးသည်၊ ကင်းပျောက်ပြီးသည် မဟုတ်ပါလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ဪ ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ အရှင်ပရဝါဒီ အတိတ်တရားသည် ချုပ်ပြီးသည်၊ ကင်းပြီးသည်၊ ပျက်စီးပြီးသည်၊ ပျောက်ပြီးသည်၊ ကင်းပျောက်ပြီးသည် ဖြစ်ခဲ့ပါမူ “အတိတ်တရားနှင့် ပြည့်စုံသူ ရှိ၏” ဟူ၍ မဆိုသင့်။

သကဝါဒီ။ ။ အနာဂတ်တရားနှင့် ပြည့်စုံသူ ရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ဪ ရှိပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ အနာဂတ်တရားသည် မဖြစ်သေးသည်၊ မပေါ်သေးသည်၊ ကောင်းစွာ မဖြစ်သေးသည်၊ မဖြစ်ပေါ်သေးသည်၊ အသစ် မဖြစ်သေးသည်၊ ထင်ရှား မဖြစ်သေးသည် မဟုတ်ပါလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ဪ ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ အရှင်ပရဝါဒီ အနာဂတ်တရားသည် မဖြစ်သေးသည်၊ မပေါ်သေးသည်၊ ကောင်းစွာ မဖြစ်သေးသည်၊ မဖြစ်ပေါ်သေးသည်၊ အသစ် မဖြစ်သေးသည်၊ ထင်ရှားမဖြစ်သေးသည် ဖြစ်ခဲ့ပါမူ “အနာဂတ်တရားနှင့် ပြည့်စုံသူ ရှိ၏” ဟူ၍ မဆိုသင့်။

၅၆၉။ သကဝါဒီ။ ။ အတိတ် ရူပက္ခန္ဓာနှင့် ပြည့်စုံသူ ရှိပါသလော၊ အနာဂတ် ရူပက္ခန္ဓာနှင့် ပြည့်စုံသူ ရှိပါသလော၊ ပစ္စုပ္ပန် ရူပက္ခန္ဓာနှင့် ပြည့်စုံသူ ရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ဪ ရှိပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ ရူပက္ခန္ဓာသုံးမျိုးတို့နှင့် ပြည့်စုံသူ ရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ အတိတ်ခန္ဓာ ငါးပါးတို့နှင့် ပြည့်စုံသူ၊ အနာဂတ်ခန္ဓာ ငါးပါးတို့နှင့် ပြည့်စုံသူ၊ ပစ္စုပ္ပန်ခန္ဓာငါးပါးတို့နှင့် ပြည့်စုံသူ ရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ဪ ရှိပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ ခန္ဓာတစ်ဆယ့်ငါးပါးတို့နှင့် ပြည့်စုံသူ ရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ အတိတ် စက္ခယတနနှင့် ပြည့်စုံသူ၊ အနာဂတ် စက္ခယတနနှင့် ပြည့်စုံသူ၊ ပစ္စုပ္ပန်စက္ခယတနနှင့် ပြည့်စုံသူ ရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ဪ ရှိပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ စက္ခယတနသုံးမျိုးတို့နှင့် ပြည့်စုံသူ ရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ အတိတ်အာယတန တစ်ဆယ့်နှစ်ပါးတို့နှင့် ပြည့်စုံသူ၊ အနာဂတ်အာယတန တစ်ဆယ့်နှစ်ပါးတို့နှင့် ပြည့်စုံသူ၊ ပစ္စုပ္ပန်အာယတန တစ်ဆယ့်နှစ်ပါးတို့နှင့် ပြည့်စုံသူ ရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ခြေရံ ရှိပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ အာယတန သုံးဆယ့်ခြောက်ပါးတို့နှင့် ပြည့်စုံသူ ရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ အတိတ်စက္ခုဓာတ်နှင့် ပြည့်စုံသူ၊ အနာဂတ်စက္ခုဓာတ်နှင့် ပြည့်စုံသူ၊ ပစ္စုပ္ပန် စက္ခုဓာတ်နှင့် ပြည့်စုံသူ ရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ခြေရံ ရှိပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ စက္ခုဓာတ် သုံးပါးတို့နှင့် ပြည့်စုံသူ ရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ အတိတ်ဓာတ် တစ်ဆယ့်ရှစ်ပါးတို့နှင့် ပြည့်စုံသူ၊ အနာဂတ်ဓာတ် တစ်ဆယ့်ရှစ်ပါးတို့နှင့် ပြည့်စုံသူ၊ ပစ္စုပ္ပန်ဓာတ် တစ်ဆယ့်ရှစ်ပါးတို့နှင့် ပြည့်စုံသူ ရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ခြေရံ ရှိပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ ဓာတ်ငါးဆယ့်လေးပါးတို့နှင့် ပြည့်စုံသူ ရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ အတိတ် စက္ခုဇြောင့်နှင့် ပြည့်စုံသူ၊ အနာဂတ် စက္ခုဇြောင့်နှင့် ပြည့်စုံသူ၊ ပစ္စုပ္ပန် စက္ခုဇြောင့်နှင့် ပြည့်စုံသူ ရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ခြေရံ ရှိပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ စက္ခုဇြောင့် သုံးပါးတို့နှင့် ပြည့်စုံသူ ရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ အတိတ် ဣန္ဒြေ နှစ်ဆယ့်နှစ်ပါးတို့နှင့် ပြည့်စုံသူ၊ အနာဂတ် ဣန္ဒြေ နှစ်ဆယ့်နှစ်ပါးတို့နှင့် ပြည့်စုံသူ၊ ပစ္စုပ္ပန် ဣန္ဒြေ နှစ်ဆယ့်နှစ်ပါးတို့နှင့် ပြည့်စုံသူ ရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ခြေရံ ရှိပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ ဣန္ဒြေ ခြောက်ဆယ့်ခြောက်ပါးတို့နှင့် ပြည့်စုံသူ ရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

၅၇၀။ ပရဝါဒီ။ ။ “အတိတ် အနာဂတ်တရားတို့နှင့် ပြည့်စုံသူ ရှိ၏” ဟူ၍ မဆိုသင့်ပါသလော။

သကဝါဒီ။ ။ ဪ ဟုတ်ပါ၏။

ပရဝါဒီ။ ။ ရှစ်ပါးသော ဝိမောက္ခဈာန်နှင့် ပြည့်စုံသူသည် လေးပါးသောဈာန်တို့ကို အလိုရှိတိုင်း ရခြင်း ရှိသူသည် အစဉ်အတိုင်း ချမ်းသာစွာ နေကြောင်း သမာပတ်ကိုးပါးတို့ကို ရခြင်းရှိသူသည် ရှိသည် မဟုတ်ပါလော။

သကဝါဒီ။ ။ ဪ ခြေရံ ရှိပါ၏။

ပရဝါဒီ။ ။ အရှင်သကဝါဒီ ရှစ်ပါးသော ဝိမောက္ခဈာန်နှင့် ပြည့်စုံသူသည် ဈာန်လေးပါးတို့ကို အလို ရှိတိုင်း ရခြင်းရှိသူသည် အစဉ်အတိုင်း ချမ်းသာစွာ နေထိုင်ကြောင်း သမာပတ် ကိုးပါးတို့ကို ရခြင်း ရှိသူသည် ရှိခဲ့ပါမူ ထိုအကြောင်းကြောင့် “အတိတ်တရား အနာဂတ်တရားတို့နှင့် ပြည့်စုံသူ ရှိ၏” ဟူ၍ ဆိုသင့်၏။

အတိတာနာဂတသမန္နာဂတကထာ ပြီး၏။

နဝမဝဂ် ပြီး၏။

၁။ ပညတ်တို့သည် သမန္နာဂတပညတ်၊ ပဋိလာဘပညတ်ဟူ၍ နှစ်ပါးရှိကုန်၏။ ထိုနှစ်ပါးတို့တွင် ပစ္စုပ္ပန်တရားနှင့် ပြည့်စုံသူကို သမန္နာဂတဟု ဆိုအပ်၏။ သမာပတ်ရှစ်ပါးကိုရသူ ဈာနလာဘီ ပုဂ္ဂိုလ်၏ သမာပတ်တို့သည် တစ်ပြိုင် နက်သော ခဏ၌ မဖြစ်ကြပါကုန်သော်လည်း ထိုးထွင်းသိပြီး၍ မဆုတ်ယုတ် မလျော့ကျခြင်းကြောင့် သမာပတ် ရှစ်ပါးကို ရသူဟူ၍ပင် ဆိုရ၏။ ဤသို့ ဝေဖန်ခြင်းကို မပြုဘဲ ဈာနလာဘီတို့အား အတိတ် အနာဂတ်ဖြစ်သော ဈာန်တို့သည်လည်း ရှိကုန်၏။ ထို့ကြောင့် ထိုဈာနလာဘီတို့သည် အတိတ် အနာဂတ်ဈာန်နှင့်လည်း ပြည့်စုံကုန်၏ ဟု အယူရှိကြကုန်သော အန္တကဝိုဏ်းဝင် ပရဝါဒီဆရာတို့ကို ရည်ရွယ်၍ ဤကထာကို ဟောတော်မူသည်။

ကထာဝတ္ထုပါဠိတော်

=== ၁၀ - ဒသမဝဂ် ===

(၉၅) ၁ - နိရောဓကထာ

၅၇၁။ သကဝါဒီ။ ။ ဥပပတ္တိဘဝကို ရှာဖွေကြောင်းဖြစ်သော ခန္ဓာငါးပါးသည် မချုပ်ငြိမ်းဘဲ ကိရိယာ ခန္ဓာငါးပါးတို့ ဖြစ်ပါကုန်သလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ဪ ဖြစ်ပါကုန်၏။

သကဝါဒီ။ ။ ခန္ဓာဆယ်ပါးတို့၏ ပေါင်းဆုံမှုသည် ဖြစ်ပါသလော၊ ခန္ဓာဆယ်ပါးတို့သည် မျက်မှောက် အဖြစ်သို့ ရောက်ပါကုန်သလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။^၂

သကဝါဒီ။ ။ ခန္ဓာဆယ်ပါးတို့၏ ပေါင်းဆုံမှုသည် ဖြစ်ပါသလော၊ ခန္ဓာဆယ်ပါးတို့သည် မျက်မှောက် အဖြစ်သို့ ရောက်ပါကုန်သလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ဪ ဟုတ်ပါ၏။^၃

သကဝါဒီ။ ။ ဖဿနှစ်ပါးတို့၏။ပ။ စိတ်နှစ်ပါးတို့၏ ပေါင်းဆုံမှုသည် ဖြစ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။^၄

သကဝါဒီ။ ။ ဥပပတ္တိဘဝကို ရှာဖွေကြောင်းဖြစ်သော ခန္ဓာငါးပါးသည် မချုပ်မငြိမ်းဘဲ ကိရိယာ ခန္ဓာလေးပါးတို့ ဖြစ်ပါကုန်သလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ဪ ဖြစ်ပါကုန်၏။

သကဝါဒီ။ ။ ခန္ဓာကိုးပါးတို့၏ ပေါင်းဆုံမှုသည် ဖြစ်ပါသလော၊ ခန္ဓာကိုးပါးတို့သည် မျက်မှောက် အဖြစ်သို့ ရောက်ပါကုန်သလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ ခန္ဓာကိုးပါးတို့၏ ပေါင်းဆုံမှုသည် ဖြစ်ပါသလော၊ ခန္ဓာကိုးပါးတို့သည် မျက်မှောက် အဖြစ်သို့ ရောက်ပါကုန်သလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ဪ ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ ဖဿနှစ်ပါးတို့၏။ပ။ စိတ်နှစ်ပါးတို့၏ ပေါင်းဆုံမှုသည် ဖြစ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ ပဋိသန္ဓေကို ရှာဖွေကြောင်းဖြစ်သော ခန္ဓာငါးပါးတို့သည် မချုပ်ငြိမ်းဘဲ ကိရိယာဉာဏ် ဖြစ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ဪ ဖြစ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ ခန္ဓာခြောက်ပါးတို့၏ ပေါင်းဆုံမှုသည် ဖြစ်ပါသလော၊ ခန္ဓာခြောက်ပါးတို့သည် မျက်မှောက် အဖြစ်သို့ ရောက်ပါကုန်သလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ ခန္ဓာခြောက်ပါးတို့၏ ပေါင်းဆုံမှုသည် ဖြစ်ပါသလော၊ ခန္ဓာခြောက်ပါးတို့သည် မျက်မှောက်အဖြစ်သို့ ရောက်ပါကုန်သလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ ဖဿနှစ်ပါးတို့၏။ပ။ စိတ်နှစ်ပါးတို့၏ ပေါင်းဆုံမှုသည် ဖြစ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

၅၇၂။ ပရဝါဒီ။ ။ ပဋိသန္ဓေကို ရှာဖွေကြောင်းဖြစ်သော ခန္ဓာငါးပါးတို့သည် ချုပ်ငြိမ်းလတ်သော် မဂ်သည် ဖြစ်ပါသလော။

သကဝါဒီ။ ။ ဪ ဖြစ်ပါ၏။

ပရဝါဒီ။ ။ သေသူသည် မဂ်ကို ပွားစေပါသလော၊ ကွယ်လွန်သူသည် မဂ်ကို ပွားစေပါသလော။

သကဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

နိရောဓကထာ ပြီး၏။

- ၁။ ပဋိသန္ဓေကို ရှာဖွေကြောင်းဟု ရေတွက်ခြင်းသို့ရောက်သော ဘဝင်စိတ်၏ ဘင်ခဏနှင့် တစ်ပြိုင်နက် ကိရိယာဟု ရေတွက်ခြင်းသို့ ရောက်သော ကုသိုလ် အကုသိုလ် နာမက္ခန္ဓာလေးပါး တိဇရုပ်ဟူသော ရူပက္ခန္ဓာတစ်ပါး ပေါင်း ကိရိယာ ခန္ဓာငါးပါးတို့သည် ဖြစ်ကြကုန်၏။ ထိုကိရိယာ ခန္ဓာငါးပါးတို့ မဖြစ်ကုန်သော် ဘဝင် စိတ်ချုပ်သောအခါ အစဉ်ပြတ်ရာ၏ဟု အယူရှိကြကုန်သော အန္ဓကဝိဇ္ဇာဝင် ပရဝါဒီဆရာတို့ကို ရည်ရွယ်၍ ဤနိရောဓကထာကို ဟောတော်မူသည်။
- ၂။ ပဋိသန္ဓေကို ရှာဖွေကြောင်း ခန္ဓာတို့၏ လည်းကောင်း၊ ကိရိယာခန္ဓာတို့၏ လည်းကောင်း အစွမ်းအားဖြင့် ခန္ဓာတို့သည် ငါးပါးသာ ရှိကုန်၏ဟု နှလုံးပြု၍ ပရဝါဒီက ပဋိက္ခေပပြုလျက် ဖြေသည်။
- ၃။ ရှေ့ နောက်၏ အစွမ်းအားဖြင့် လည်းကောင်း၊ ဥပက္ကိလေသိကခန္ဓာ ကိရိယာခန္ဓာတို့၏ အစွမ်းအားဖြင့် လည်းကောင်း ထူးသည်၏ အဖြစ်ကို ရည်ရွယ်၍ ဝန်ခံပြန်သည်။
- ၄။ သုတ္တလေသ မရမရှိသောကြောင့် ပဋိက္ခေပပြုသည်။

ကထာဝတ္ထုပါဠိတော်

=== ၁၀ - ဒသမဝဂ် ===

(၉၆) ၂ - ရူပံ မဂ္ဂေါတိကထာ

၅၇၃။ သကဝါဒီ။ ။ မဂ်နှင့် ပြည့်စုံသော ပုဂ္ဂိုလ်၏ ရုပ်သည် မဂ်ဖြစ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ဖြစ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ ထိုရုပ်သည် အာရုံနှင့်တကွ ဖြစ်ပါသလော၊ ထိုရုပ်အား ဆင်ခြင်မှု နှလုံးသွင်းမှု ကောင်းစွာ နှလုံးသွင်းမှု ပြုမှု စိတ်၌ စေ့ဆော်မှု တောင့်တမှု ဆုတောင်းမှုသည် ရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။^၂

သကဝါဒီ။ ။ ထိုရုပ်သည် အာရုံ မရှိသည် မဟုတ်ပါလော၊ ထိုရုပ်အား ဆင်ခြင်မှု။ပ။ ဆုတောင်းမှု မရှိသည် မဟုတ်ပါလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ဖြစ် ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ အရှင်ပရဝါဒီ ထိုရုပ်သည် အာရုံ မရှိခဲ့ပါလျှင် ထိုရုပ်အား ဆင်ခြင်မှု။ပ။ ဆုတောင်းမှု မရှိခဲ့ပါလျှင် “မဂ်နှင့် ပြည့်စုံသော ပုဂ္ဂိုလ်၏ ရုပ်သည် မဂ်” ဟူ၍ မဆိုသင့်။

သကဝါဒီ။ ။ သမ္မာဝါစာသည် မဂ်လော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ဖြစ် ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ သမ္မာဝါစာသည် အာရုံရှိပါသလော၊ သမ္မာဝါစာအား ဆင်ခြင်မှု။ပ။ ဆုတောင်းမှု ရှိပါ သလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ သမ္မာဝါစာသည် အာရုံမရှိသည် မဟုတ်ပါလော၊ သမ္မာဝါစာအား ဆင်ခြင်မှု။ပ။ ဆုတောင်းမှု မရှိသည် မဟုတ်ပါလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ဖြစ် ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ အရှင်ပရဝါဒီ သမ္မာဝါစာသည် အာရုံမရှိခဲ့ပါမူ သမ္မာဝါစာအား ဆင်ခြင်မှု။ပ။ ဆုတောင်းမှု မရှိခဲ့ပါမူ “သမ္မာဝါစာသည် မဂ်” ဟု မဆိုသင့်။

သကဝါဒီ။ ။ သမ္မာကမ္မန္တသည်။ပ။ သမ္မာအာဇီဝသည် မဂ်လော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ဖြစ် ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ သမ္မာအာဇီဝသည် အာရုံရှိပါသလော၊ ထိုသမ္မာအာဇီဝအား ဆင်ခြင်မှု။ပ။ ဆုတောင်း မှု ရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ သမ္မာအာဇီဝသည် အာရုံ မရှိသည် မဟုတ်ပါလော၊ ထိုသမ္မာအာဇီဝအား ဆင်ခြင်မှု ။ပ။ ဆုတောင်းမှု မရှိသည် မဟုတ်ပါလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ဖြစ် ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ သမ္မာဝါစာသည် မဂ်ဖြစ်လျက် ထိုသမ္မာဝါစာသည် အာရုံ မရှိပါသလော၊ ထိုသမ္မာဝါစာအား ဆင်ခြင်မှု။ပ။ ဆုတောင်းမှု မရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ သြော် မရှိပါ။

သကဝါဒီ။ ။ သမ္မာသင်္ကပ္ပသည်။ပ။ သမ္မာဝါယာမသည်၊ သမ္မာသတိသည်၊ သမ္မာသမာဓိသည် မဂ်ဖြစ်လျက် ထိုသမ္မာသမာဓိသည်လည်း အာရုံ မရှိပါသလော၊ ထိုသမ္မာသမာဓိအား ဆင်ခြင်မှု။ပ။ ဆုတောင်းမှု မရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ သမ္မာကမ္မန္တသည်။ပ။ သမ္မာအာဇီဝသည် မဂ်ဖြစ်လျက် ထိုသမ္မာအာဇီဝသည်လည်း အာရုံ မရှိပါသလော၊ ထိုသမ္မာအာဇီဝအား ဆင်ခြင်မှု။ပ။ ဆုတောင်းမှု မရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ သြော် မရှိပါ။

သကဝါဒီ။ ။ သမ္မာဒိဋ္ဌိသည်၊ သမ္မာသင်္ကပ္ပသည်၊ သမ္မာဝါယာမသည်၊ သမ္မာသတိသည်။ပ။ သမ္မာသမာဓိသည် မဂ်ဖြစ်လျက် ထိုသမ္မာသမာဓိသည် အာရုံ မရှိပါသလော၊ ထိုသမ္မာသမာဓိအား ဆင်ခြင်မှု။ပ။ ဆုတောင်းမှု မရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

၅၇၅။ ပရဝါဒီ။ ။ “မဂ်နှင့် ပြည့်စုံသူ၏ ရုပ်သည် မဂ်” ဟူ၍ မဆိုသင့်ပါသလော။

သကဝါဒီ။ ။ ဪ သြော် မဆိုသင့်ပါ။

ပရဝါဒီ။ ။ သမ္မာဝါစာသည်၊ သမ္မာကမ္မန္တသည်၊ သမ္မာအာဇီဝသည် မဂ်ဖြစ်သည် မဟုတ်ပါလော။

သကဝါဒီ။ ။ ဪ သြော် ဟုတ်ပါ၏။

ပရဝါဒီ။ ။ အရှင်သကဝါဒီ သမ္မာဝါစာသည်၊ သမ္မာကမ္မန္တသည်၊ သမ္မာအာဇီဝသည် မဂ်ဖြစ်ခဲ့ပါမူ ထိုအကြောင်းကြောင့် “မဂ်နှင့် ပြည့်စုံသူ၏ ရုပ်သည် မဂ်” ဟူ၍ ဆိုသင့်၏။

ရူပံ မဂ္ဂေါတိကထာ ပြီး၏။

၁။ သမ္မာဝါစာ၊ သမ္မာကမ္မန္တ၊ သမ္မာအာဇီဝတို့သည် ရုပ်သာတည်းဟု အယူရှိသူ မဟိသာသက သမ္ပိတိယနှင့် မဟာသံပဏိ ကဂိုဏ်းဝင် ပရဝါဒီဆရာတို့ကို ရည်ရွယ်၍ ဤကထာကို ဟောသည်။

၂။ သမ္မာဝါစာ အစရှိသည်တို့သည် ဝိရတိမဟုတ်၊ ရုပ်သာ ဖြစ်ကုန်မူ သမ္မာဒိဋ္ဌိ အစရှိသော မဂ်သည် သာရမ္မဏစသော သဘောရှိသကဲ့သို့ ရုပ်သည်လည်း သာရမ္မဏစသော သဘောရှိသည် ဖြစ်ခဲ့ရာ၏ဟု စောဒနာလို၍ ဤပုစ္ဆာကို မေးသည်။

ကထာဝတ္ထုပြင်တော်

=== ၁၀ - ဒသမဝဂ် ===

(၉၇) ၃ - ပဉ္စဝိညာဏသမဂီဿ မဂ္ဂကထာ°

၅၇၆။ သကဝါဒီ။ ။ ဝိညာဏ်ငါးပါးနှင့် ပြည့်စုံသော ပုဂ္ဂိုလ်အား မဂ်ကို ပွားစေမှု ရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ဪ ရှိပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ ဝိညာဏ်ငါးပါးတို့သည် ပစ္စုပ္ပန်မှီရာ ဝတ္ထုရှိကုန်သည် ပစ္စုပ္ပန်အာရုံ ရှိကုန်သည် မဟုတ်ပါလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ဪ ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ အရှင်ပရဝါဒီ ဝိညာဏ်ငါးပါးတို့သည် ပစ္စုပ္ပန်မှီရာ ဝတ္ထုရှိကုန်မှု ပစ္စုပ္ပန် အာရုံရှိကုန်မှု “ဝိညာဏ်ငါးပါးနှင့် ပြည့်စုံသော ပုဂ္ဂိုလ်အား မဂ်ကို ပွားစေမှု ရှိ၏” ဟူ၍ မဆိုသင့်။

သကဝါဒီ။ ။ အရှင်ပရဝါဒီ ဝိညာဏ်ငါးပါးတို့သည် ရှေး၌ ဖြစ်သော တရားလျှင် မှီရာဝတ္ထု ရှိကုန်သည်၊ ရှေး၌ ဖြစ်သော တရားလျှင် အာရုံရှိကုန်သည်၊ အတွင်းသန္တာန်၌ဖြစ်သော တရားလျှင် မှီရာ ရှိကုန်သည်၊ အပြင်သန္တာန်၌ ဖြစ်သော တရားလျှင် မှီရာအာရုံ ရှိကုန်သည်၊ မကွဲပြားသော တရားလျှင် မှီရာ ရှိကုန်သည်၊ မကွဲပြားသော တရားလျှင် အာရုံရှိကုန်သည်၊ အထူးထူးသော မှီရာ ရှိကုန်သည်၊ အထူးထူးသော အာရုံ ရှိကုန်သည်ဖြစ်၍ အချင်းချင်း၏ ကျက်စားရာ အာရုံကို မခံစားကြကုန်သည် မဟုတ်ပါလော၊ ဆင်ခြင်မှု မရှိဘဲ မဖြစ်ကုန်သည် မဟုတ်ပါလော၊ နှလုံးသွင်းမှု မရှိဘဲ မဖြစ်ကုန်သည် မဟုတ်ပါလော၊ ရောပြွမ်းကုန်သည် ဖြစ်၍ မဖြစ်ကုန်သည် မဟုတ်ပါလော၊ မရှေးမနှောင်း မဖြစ်ကုန်သည် မဟုတ်ပါလော၊ အချင်းချင်း၏ အခြားမဲ့၌ မဖြစ်ကုန်သည် မဟုတ်ပါလော၊ ဝိညာဏ်ငါးပါးတို့သည် နှလုံးသွင်းမှု မရှိကုန်သည် မဟုတ်ပါလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ဪ ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ အရှင်ပရဝါဒီ ဝိညာဏ်ငါးပါးတို့သည် နှလုံးသွင်းမှု မရှိကုန်မှု “ဝိညာဏ်ငါးပါးနှင့် ပြည့်စုံသော ပုဂ္ဂိုလ်အား မဂ်ကို ပွားစေမှုသည် ရှိ၏” ဟု မဆိုသင့်။

၅၇၇။ သကဝါဒီ။ ။ စက္ခုဝိညာဏ်နှင့် ပြည့်စုံသောပုဂ္ဂိုလ်အား မဂ်ကို ပွားစေမှု ရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ဪ ရှိပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ စက္ခုဝိညာဏ်သည် ကင်းဆိတ်မှုကို အာရုံပြု၍ ဖြစ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ စက္ခုဝိညာဏ်သည် ကင်းဆိတ်မှုကို အာရုံပြု၍ ဖြစ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ဪ ဖြစ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ စက္ခုကို လည်းကောင်း၊ ကင်းဆိတ်မှုကို လည်းကောင်း စွဲ၍ စက္ခုဝိညာဏ်သည် ဖြစ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ စက္ခုကို လည်းကောင်း၊ ကင်းဆိတ်မှုကို လည်းကောင်း စွဲ၍ စက္ခုဝိညာဏ်သည် ဖြစ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ဖြစ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ “စက္ခုကို လည်းကောင်း၊ ကင်းဆိတ်မှုကို လည်းကောင်း စွဲ၍ စက္ခုဝိညာဏ်သည် ဖြစ်၏” ဟူသော သုတ္တန် (ပါဠိ) ရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ မရှိပါ။

သကဝါဒီ။ ။ စက္ခုကို လည်းကောင်း၊ ရုပ်ကို လည်းကောင်း စွဲ၍ စက္ခုဝိညာဏ်သည် ဖြစ်၏ဟူသော သုတ္တန် (ပါဠိ) ရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ရှိပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ အရှင်ပရဝါဒီ စက္ခုကို လည်းကောင်း၊ ရူပါရုံတို့ကို လည်းကောင်း စွဲ၍ စက္ခုဝိညာဏ် သည် ဖြစ်၏ဟူသော သုတ္တန် (ပါဠိ) ရှိခဲ့ပါမူ စက္ခုကို လည်းကောင်း၊ ကင်းဆိတ်မှုကို လည်းကောင်း စွဲ၍ စက္ခုဝိညာဏ်သည် ဖြစ်၏” ဟူ၍ မဆိုသင့်။

၅၇၈။ သကဝါဒီ။ ။ စက္ခုဝိညာဏ်နှင့် ပြည့်စုံသော ပုဂ္ဂိုလ်အား မဂ်ကို ပွားစေမှု ရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ရှိပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ စက္ခုဝိညာဏ်သည် အတိတ်တရားနှင့် အနာဂတ်တရားကို အာရုံပြု၍ ဖြစ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ စက္ခုဝိညာဏ်နှင့် ပြည့်စုံသော ပုဂ္ဂိုလ်အား မဂ်ကို ပွားစေမှု ရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ရှိပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ စက္ခုဝိညာဏ်သည် ဖဿကို အာရုံပြု၍ ဝေဒနာကို အာရုံပြု၍ သညာကို အာရုံပြု၍ စေတနာကို အာရုံပြု၍ စိတ်ကို အာရုံပြု၍ စက္ခုကို အာရုံပြု၍။ပ။ ကာယကို အာရုံပြု၍။ပ။ သဒ္ဓကို အာရုံပြု၍။ပ။ ဖောဋ္ဌဗ္ဗကို အာရုံပြု၍ ဖြစ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ မနောဝိညာဏ်နှင့် ပြည့်စုံသော ပုဂ္ဂိုလ်အား မဂ်ကို ပွားစေမှုသည် ရှိသည် ဖြစ်၍ မနောဝိညာဏ်သည် ကင်းဆိတ်မှုကို အာရုံပြု၍ ဖြစ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ဖြစ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ စက္ခုဝိညာဏ်နှင့် ပြည့်စုံသော ပုဂ္ဂိုလ်အား မဂ်ကို ပွားစေမှု ရှိသည်ဖြစ်၍ စက္ခုဝိညာဏ်သည် ကင်းဆိတ်မှုကို အာရုံပြု၍ ဖြစ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ မနောဝိညာဏ်နှင့် ပြည့်စုံသော ပုဂ္ဂိုလ်အား မဂ်ကို ပွားစေမှု ရှိသည်ဖြစ်၍ မနောဝိညာဏ်သည် အတိတ်တရားနှင့် အနာဂတ်တရားကို အာရုံပြု၍ ဖြစ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ဖြစ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ စက္ခုဝိညာဏ်နှင့် ပြည့်စုံသော ပုဂ္ဂိုလ်အား မဂ်ကို ပွားစေမှု ရှိသည်ဖြစ်၍ စက္ခုဝိညာဏ်သည် အတိတ်တရားနှင့် အနာဂတ်တရားကို အာရုံပြု၍ ဖြစ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ မနောဝိညာဏ်နှင့် ပြည့်စုံသော ပုဂ္ဂိုလ်အား မဂ်ကို ပွားစေမှု ရှိသည်ဖြစ်၍ မနောဝိညာဏ်သည် ဖဿကို အာရုံပြု၍ ဝေဒနာကို အာရုံပြု၍။ပ။ အတွေ့အထိကို အာရုံပြု၍ ဖြစ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ဖြစ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ စက္ခုဝိညာဏ်နှင့် ပြည့်စုံသော ပုဂ္ဂိုလ်အား မဂ်ကို ပွားစေမှု ရှိသည်ဖြစ်၍ စက္ခုဝိညာဏ်သည် ဖဿကို အာရုံပြု၍ ဝေဒနာကို အာရုံပြု၍။ပ။ အတွေ့အထိကို အာရုံပြု၍ ဖြစ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

၅၇၉။ ပရဝါဒီ။ ။ “ဝိညာဏ်ငါးပါးနှင့် ပြည့်စုံသော ပုဂ္ဂိုလ်အား မဂ်ကို ပွားစေမှု ရှိ၏” ဟူ၍ မဆိုသင့်ပါသလော။

သကဝါဒီ။ ။ ဪ ဟုတ်ပါ၏။

ပရဝါဒီ။ ။ “ရဟန်းတို့ ဤသာသနာတော်၌ ရဟန်းသည် မျက်စိဖြင့် အဆင်း ‘ရူပါရုံ’ ကို မြင်သည် ရှိသော် (မိန်းမယောက်ျားဟူသော) အမှတ်နိမိတ်ကို ယူလေ့မရှိသူ (လက်ခြေစသော) သဏ္ဍာန် အမူအရာကို ယူလေ့ မရှိသူ ဖြစ်၏။ပ။ နားဖြင့် အသံကို ကြား၍။ပ။ နှာခေါင်းဖြင့် အနံ့ကို နှမ်းရှူ၍။ပ။ လျှာဖြင့် အရသာကို လျက်၍။ပ။ ကိုယ်ဖြင့် အတွေ့အထိကို တွေ့ထိ၍ (မိန်းမယောက်ျားဟူသော) အမှတ်နိမိတ်ကို ယူလေ့ မရှိသူ လက်ခြေစသော သဏ္ဍာန် အမူအရာကို ယူလေ့မရှိသူ ဖြစ်၏” ဟု မြတ်စွာဘုရား ဟောအပ်သော သုတ္တန် (ပါဠိ) ရှိသည်သာ မဟုတ်ပါလော။

သကဝါဒီ။ ။ ဪ ဟုတ်ပါ၏။

ပရဝါဒီ။ ။ ထို့ကြောင့်ပင် ဝိညာဏ်ငါးပါးနှင့် ပြည့်စုံသော ပုဂ္ဂိုလ်အား မဂ်ကို ပွားစေမှု ရှိ၏။

ပဉ္စဝိညာဏသမီဿ မဂ္ဂကထာ ပြီး၏။

၁။ “စက္ခုနာ ရူပံ ဒိသ္မာ န နိမိတ္တဂ္ဂါဟီ” ဟူသော သုတ်ကို အမှီပြု၍ ပဉ္စဝိညာဏ်နှင့် ပြည့်စုံသူအား မဂ်ကို ပွားစေမှုသည် ရှိ၏ဟု အယူရှိကြသော မဟာသံယိကဂိုဏ်းဝင် ပရဝါဒီဆရာတို့ကို ရည်ရွယ်၍ ဤကထာကို ဟောတော်မူ၏။

ကထာဝတ္ထုပါဠိတော်

=== ၁၀ - ဒသမဝဂ် ===

(၉၈) ၄ - ပဉ္စဝိညာဏာကုသလာပိ အကုသလာပီတိကထာ

၅၈၀။ သကဝါဒီ။ ။ ဝိညာဏ်ငါးပါးတို့သည် ကုသိုလ်လည်းဖြစ် အကုသိုလ်လည်း ဖြစ်ပါကုန်သလော။
ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ဪ ဖြစ်ပါကုန်၏။

သကဝါဒီ။ ။ ဝိညာဏ်ငါးပါးတို့သည် ပစ္စုပ္ပန်မှီရာ ဝတ္ထုရှိကုန်သည် ပစ္စုပ္ပန်အာရုံ ရှိကုန်သည် မဟုတ်ပါလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ဪ ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ အရှင်ပရဝါဒီ ဝိညာဏ်ငါးပါးတို့သည် ပစ္စုပ္ပန်မှီရာ ရှိကုန်မှု ပစ္စုပ္ပန်အာရုံ ရှိကုန်မှု “ဝိညာဏ်ငါးပါးတို့သည် ကုသိုလ်လည်းဖြစ် အကုသိုလ်လည်း ဖြစ်ကုန်၏” ဟူ၍ မဆိုသင့်။

သကဝါဒီ။ ။ ဝိညာဏ်ငါးပါးတို့သည် ရှေး၌ ဖြစ်သော တရားလျှင် မှီရာရှိကုန်သည်၊ ရှေး၌ ဖြစ်သော တရားလျှင် အာရုံရှိကုန်သည်၊ အတွင်းသဏ္ဍာန်၌ ဖြစ်သော တရားလျှင် မှီရာရှိကုန်သည်၊ အပြင်သဏ္ဍာန်၌ ဖြစ်သော တရားလျှင် အာရုံရှိကုန်သည်၊ မကွဲပြားသော မှီရာရှိကုန်သည်၊ မကွဲပြားသော အာရုံရှိကုန်သည်၊ အထူးထူးသော မှီရာရှိကုန်သည်၊ အထူးထူးသော အာရုံရှိကုန်သည် ဖြစ်၍ အချင်းချင်း၏ ကျက်စားရာ အာရုံကို မခံစားကုန်သည် မဟုတ်ပါလော၊ ကောင်းစွာ ဆင်ခြင်မှု မရှိဘဲ မဖြစ်ကုန်သည် မဟုတ်ပါလော၊ နှလုံးသွင်းမှု မရှိဘဲ မဖြစ်ကုန်သည် မဟုတ်ပါလော၊ ရောနှောလျက် မဖြစ်ကုန်သည် မဟုတ်ပါလော၊ မရှေးမနှောင်း မဖြစ်ကုန်သည် မဟုတ်ပါလော၊ အချင်းချင်း၏ အခြားမဲ့၌ မဖြစ်ကုန်သည် မဟုတ်ပါလော၊ ဝိညာဏ်ငါးပါးတို့သည် နှလုံးသွင်းခြင်း မရှိကုန်သည် မဟုတ်ပါလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ဪ ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ အရှင်ပရဝါဒီ ဝိညာဏ်ငါးပါးတို့သည် နှလုံးသွင်းမှု မရှိကုန်ခဲ့မှု “ဝိညာဏ်ငါးပါးတို့သည် ကုသိုလ်လည်းဖြစ် အကုသိုလ်လည်း ဖြစ်ကုန်၏” ဟူ၍ မဆိုသင့်။

၅၈၁။ သကဝါဒီ။ ။ စက္ခုဝိညာဏ်သည် ကုသိုလ်လော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ဪ ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ စက္ခုဝိညာဏ်သည် ကင်းဆိတ်မှုကို အာရုံပြု၍ ဖြစ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ စက္ခုဝိညာဏ်သည် ကင်းဆိတ်မှုကို အာရုံပြု၍ ဖြစ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ဪ ဖြစ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ စက္ခုကို လည်းကောင်း၊ ကင်းဆိတ်မှုကို လည်းကောင်း စွဲ၍ စက္ခုဝိညာဏ်သည် ဖြစ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ စက္ခုကို လည်းကောင်း၊ ကင်းဆိတ်မှုကို လည်းကောင်း စွဲ၍ စက္ခုဝိညာဏ်သည် ဖြစ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ဪ ဖြစ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ “စက္ခုကို လည်းကောင်း၊ ကင်းဆိတ်မှုကို လည်းကောင်း စွဲ၍ စက္ခုဝိညာဏ်သည် ဖြစ်၏” ဟူသော သုတ္တန် (ပါဠိ) ရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ မရှိပါ။

သကဝါဒီ။ ။ “စက္ခုကို လည်းကောင်း၊ ရူပါရုံတို့ကို လည်းကောင်း စွဲ၍ စက္ခုဝိညာဏ်သည် ဖြစ်၏” ဟူသော သုတ္တန် (ပါဠိ) ရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ခြေ ရှိပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ အရှင်ပရဝါဒီ စက္ခုကို လည်းကောင်း၊ ရူပါရုံတို့ကို လည်းကောင်း စွဲ၍ စက္ခုဝိညာဏ် သည် ဖြစ်၏ဟူသော သုတ္တန် (ပါဠိ) ရှိခဲ့မှ “စက္ခုကို လည်းကောင်း၊ ကင်းဆိတ်မှုကို လည်းကောင်း စွဲ၍ စက္ခုဝိညာဏ်သည် ဖြစ်၏” ဟူ၍ မဆိုသင့်။

၅၈။ သကဝါဒီ။ ။ စက္ခုဝိညာဏ်သည် ကုသိုလ်လည်းဖြစ် အကုသိုလ်လည်း ဖြစ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ဖြစ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ စက္ခုဝိညာဏ်သည် အတိတ်တရား အနာဂတ်တရားကို အာရုံပြု၍ ဖြစ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ စက္ခုဝိညာဏ်သည် ကုသိုလ်လည်းဖြစ် အကုသိုလ်လည်း ဖြစ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ဖြစ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ စက္ခုဝိညာဏ်သည် ဖဿကို အာရုံပြု၍။ပ။ စိတ်ကို အာရုံပြု၍ စက္ခုကို အာရုံပြု၍ ကိုယ်ကို အာရုံပြု၍ သဒ္ဓါရုံကို အာရုံပြု၍။ပ။ ဖောဋ္ဌဗ္ဗာရုံကို အာရုံပြု၍ ဖြစ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ မနောဝိညာဏ်သည် ကုသိုလ်လည်းဖြစ် အကုသိုလ်လည်းဖြစ်၍ မနောဝိညာဏ်သည် ကင်းဆိတ်မှုကို အာရုံပြု၍ ဖြစ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ဖြစ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ စက္ခုဝိညာဏ်သည် ကုသိုလ်လည်းဖြစ် အကုသိုလ်လည်းဖြစ်၍ စက္ခုဝိညာဏ်သည် ကင်းဆိတ်မှုကို အာရုံပြု၍ ဖြစ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ မနောဝိညာဏ်သည် ကုသိုလ်လည်းဖြစ် အကုသိုလ်လည်းဖြစ်၍ မနောဝိညာဏ်သည် အတိတ်တရား အနာဂတ်တရားကို အာရုံပြု၍ ဖြစ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ဖြစ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ စက္ခုဝိညာဏ်သည် ကုသိုလ်လည်းဖြစ် အကုသိုလ်လည်းဖြစ်၍ စက္ခုဝိညာဏ်သည် အတိတ် အနာဂတ်တရားကို အာရုံပြု၍ ဖြစ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ မနောဝိညာဏ်သည် ကုသိုလ်လည်းဖြစ် အကုသိုလ်လည်းဖြစ်၍ မနောဝိညာဏ်သည် ဖဿကို အာရုံပြု၍။ပ။ စိတ်ကို အာရုံပြု၍။ပ။ ကိုယ်ကို အာရုံပြု၍ သဒ္ဓါရုံကို အာရုံပြု၍။ပ။ ဖောဋ္ဌဗ္ဗာရုံ ကို အာရုံပြု၍ ဖြစ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ဖြစ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ စက္ခုဝိညာဏ်သည် ကုသိုလ်လည်းဖြစ် အကုသိုလ်လည်းဖြစ်၍ စက္ခုဝိညာဏ်သည် ဖဿကို အာရုံပြု၍။ပ။ ဖောဋ္ဌဗ္ဗာရုံကို အာရုံပြု၍ ဖြစ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

၅၈၃။ ပရဝါဒီ။ ။ “ဝိညာဏ်ငါးပါးတို့သည် ကုသိုလ်လည်းဖြစ် အကုသိုလ်လည်း ဖြစ်ကုန်၏” ဟူ၍ မဆိုသင့်ပါသလော။

သကဝါဒီ။ ။ ဪ မဆိုသင့်ပါ။

ပရဝါဒီ။ ။ “ရဟန်းတို့ ဤသာသနာတော်၌ ရဟန်းသည် စက္ခုဖြင့် အဆင်း ‘ရူပါရုံ’ ကို မြင်သည် ရှိသော် (မိန်းမယောက်ျားစသော) အမှတ်နိမိတ်ကို ယူလေ့ရှိသူ ဖြစ်၏။ပ။ အမှတ်နိမိတ်ကို ယူလေ့ရှိသူ မဖြစ်။ပ။ သောတဖြင့် သဒ္ဓါရုံကို ကြားသည်ရှိသော်။ပ။ ကာယဖြင့် အတွေ့ ‘ဖောဋ္ဌဗ္ဗာရုံ’ ကို တွေ့ထိ သည် ရှိသော် (မိန်းမယောက်ျားစသော) အမှတ်နိမိတ်ကို ယူလေ့ရှိသူ ဖြစ်၏။ပ။ အမှတ်နိမိတ်ကို ယူလေ့ ရှိသူ မဖြစ်” ဤသို့ မြတ်စွာဘုရားသည် ဟောအပ်သော သုတ္တန် (ပါဠိ) ရှိသည်သာ မဟုတ်ပါလော။

သကဝါဒီ။ ။ ဪ ရှိပါ၏။

ပရဝါဒီ။ ။ ထို့ကြောင့်ပင် ဝိညာဏ်ငါးပါးတို့သည် ကုသိုလ်လည်းဖြစ် အကုသိုလ်လည်း ဖြစ်ကုန်၏။

ပဉ္စဝိညာဏာကုသလာပိ အကုသလာပိတိကထာ ပြီး၏။

ကထာဝတ္ထုပြင်တော်

=== ၁၀ - ဒသမဝဂ် ===

(၉၉) ၅ - သာဘောဂါတိကထာ^၁

၅၈၄။ သကဝါဒီ။ ။ ဝိညာဏ်ငါးပါးတို့သည် နှလုံးသွင်းမှု ရှိပါကုန်သလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ဪ ရှိပါကုန်၏။

သကဝါဒီ။ ။ ဝိညာဏ်ငါးပါးတို့သည် ပစ္စုပ္ပန်မှီရာ ရှိကုန်သည် ပစ္စုပ္ပန်အာရုံ ရှိကုန်သည် မဟုတ်ပါလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ဪ ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ အရှင်ပရဝါဒီ ဝိညာဏ်ငါးပါးတို့သည် ပစ္စုပ္ပန်မှီရာ ရှိကုန်မှု ပစ္စုပ္ပန်အာရုံ ရှိကုန်မှု “ဝိညာဏ်ငါးပါးတို့သည် နှလုံးသွင်းမှု ရှိကုန်၏” ဟူ၍ မဆိုသင့်။

သကဝါဒီ။ ။ ဝိညာဏ်ငါးပါးတို့သည် ရှေး၌ ဖြစ်သော တရားလျှင် မှီရာရှိကုန်သည် ရှေး၌ ဖြစ်သော တရားလျှင် အာရုံရှိကုန်သည် အတွင်းသန္တာန်၌ ဖြစ်သော တရားလျှင် တည်ရာရှိကုန်သည် အပြင်သန္တာန်၌ ဖြစ်သော တရားလျှင် အာရုံရှိကုန်သည် မကွဲပြားသော တည်ရာရှိကုန်သည် မကွဲပြားသော အာရုံရှိကုန်သည် အထူးထူးသော တည်ရာရှိကုန်သည် အထူးထူးသော အာရုံ ရှိကုန်သည်ဖြစ်၍ အချင်းချင်း၏ ကျက်စားရာအာရုံကို မခံစားကုန်သည် မဟုတ်ပါလော၊ ကောင်းစွာ ဆင်ခြင်မှု မရှိဘဲ မဖြစ်ကုန်သည် မဟုတ်ပါလော၊ နှလုံးသွင်းမှု မရှိဘဲ မဖြစ်ကုန်သည် မဟုတ်ပါလော၊ ရောနှောလျက် မဖြစ်ကုန်သည် မဟုတ်ပါလော၊ မရှေးမနှောင်း မဖြစ်ကုန်သည် မဟုတ်ပါလော၊ ဝိညာဏ်ငါးပါးတို့သည် အချင်းချင်း၏ အခြားမဲ့၌ မဖြစ်ကုန်သည် မဟုတ်ပါလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ဪ ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ အရှင်ပရဝါဒီ ဝိညာဏ်ငါးပါးတို့သည် အချင်းချင်း၏ အခြားမဲ့၌ မဖြစ်ကုန်မှု “ဝိညာဏ်ငါးပါးတို့သည် နှလုံးသွင်းမှု ရှိကုန်၏” ဟူ၍ မဆိုသင့်။

၅၈၅။ သကဝါဒီ။ ။ စက္ခုဝိညာဏ်သည် နှလုံးသွင်းမှု ရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ဪ ရှိပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ စက္ခုဝိညာဏ်သည် ကင်းဆိတ်မှုကို အာရုံပြု၍ ဖြစ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ စက္ခုဝိညာဏ်သည် ကင်းဆိတ်မှုကို အာရုံပြု၍ ဖြစ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ဪ ဖြစ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ စက္ခုကို လည်းကောင်း၊ ကင်းဆိတ်မှုကို လည်းကောင်း စွဲ၍ စက္ခုဝိညာဏ်သည် ဖြစ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ စက္ခုကို လည်းကောင်း၊ ကင်းဆိတ်မှုကို လည်းကောင်း စွဲ၍ စက္ခုဝိညာဏ်သည် ဖြစ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ဪ ဖြစ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ “စက္ခုကို လည်းကောင်း၊ ကင်းဆိတ်မှုကို လည်းကောင်း စွဲ၍ စက္ခုဝိညာဏ်သည် ဖြစ်၏” ဟူသော သုတ္တန် (ပါဠိ) ရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ မရှိပါ။

သကဝါဒီ။ ။ “စက္ခုကို လည်းကောင်း၊ အဆင်း ‘ရူပါရုံ’ တို့ကို လည်းကောင်း စွဲ၍ စက္ခုဝိညာဏ် သည် ဖြစ်၏” ဟူသော သုတ္တန် (ပါဠိ) ရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ခြေ ရှိပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ အရှင်ပရဝါဒီ “စက္ခုကို လည်းကောင်း၊ အဆင်း ‘ရူပါရုံ’ တို့ကို လည်းကောင်း စွဲ၍ စက္ခုဝိညာဏ်သည် ဖြစ်၏” ဟူသော သုတ္တန် (ပါဠိ) ရှိခဲ့ပါမူ “စက္ခုကို လည်းကောင်း၊ ကင်းဆိတ်မှုကို လည်းကောင်း စွဲ၍ စက္ခုဝိညာဏ်သည် ဖြစ်၏” ဟူ၍ မဆိုသင့်။

သကဝါဒီ။ ။ စက္ခုဝိညာဏ်သည် နှလုံးသွင်းမှု ရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ခြေ ရှိပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ စက္ခုဝိညာဏ်သည် အတိတ်တရား အနာဂတ်တရားကို အာရုံပြု၍ ဖြစ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ စက္ခုဝိညာဏ်သည် နှလုံးသွင်းမှု ရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ခြေ ရှိပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ စက္ခုဝိညာဏ်သည် အတိတ်တရား အနာဂတ်တရားကို အာရုံပြု၍ ဖြစ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ စက္ခုဝိညာဏ်သည် နှလုံးသွင်းမှု ရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ခြေ ရှိပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ စက္ခုဝိညာဏ်သည် ဖဿကို အာရုံပြု၍။ပ။ ဖောဋ္ဌဗ္ဗာရုံကို အာရုံပြု၍ ဖြစ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ မနောဝိညာဏ်သည် နှလုံးသွင်းမှု ရှိသည်ဖြစ်၍ မနောဝိညာဏ်သည် ကင်းဆိတ်မှုကို အာရုံပြု၍ ဖြစ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ခြေ ဖြစ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ စက္ခုဝိညာဏ်သည် နှလုံးသွင်းမှု ရှိသည်ဖြစ်၍ စက္ခုဝိညာဏ်သည် ကင်းဆိတ်မှုကို အာရုံပြု၍ ဖြစ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ မနောဝိညာဏ်သည် နှလုံးသွင်းမှု ရှိသည်ဖြစ်၍ မနောဝိညာဏ်သည် အတိတ် အနာဂတ်တရားကို အာရုံပြု၍ ဖြစ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ခြေ ဖြစ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ စက္ခုဝိညာဏ်သည် နှလုံးသွင်းမှု ရှိသည်ဖြစ်၍ စက္ခုဝိညာဏ်သည် အတိတ်တရား အနာဂတ်တရားကို အာရုံပြု၍ ဖြစ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ မနောဝိညာဏ်သည် နှလုံးသွင်းမှု ရှိသည်ဖြစ်၍ မနောဝိညာဏ်သည် ဖဿကို အာရုံပြု၍ ။ပ။ ဖောဋ္ဌဗ္ဗာရုံကို အာရုံပြု၍ ဖြစ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ဖြစ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ စက္ခုဝိညာဏ်သည် နှလုံးသွင်းမှု ရှိသည်ဖြစ်၍ စက္ခုဝိညာဏ်သည် ဖဿကို အာရုံပြု၍ ။ပ။

ဖောဋ္ဌဗ္ဗာရုံကို အာရုံပြု၍ ဖြစ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

၅၈၆။ ပရဝါဒီ။ ။ “ဝိညာဏ်ငါးပါးတို့သည် နှလုံးသွင်းမှု ရှိကုန်၏” ဟူ၍ မဆိုသင့်ပါသလော။

သကဝါဒီ။ ။ ဪ ဟုတ်ပါ၏။

ပရဝါဒီ။ ။ “ရဟန်းတို့ ဤသာသနာတော်၌ ရဟန်းသည် စက္ခုဖြင့် အဆင်း ‘ရူပါရုံ’ ကို မြင်သည် ရှိသော် (မိန်းမယောက်ျားစသော) အမှတ်နိမိတ်ကို ယူလေ့ရှိသူ ဖြစ်၏။ပ။ အမှတ်နိမိတ်ကို ယူလေ့ရှိသူ မဖြစ်။ပ။ ကာယဖြင့် အတွေ့အထိကို တွေ့ထိသည်ရှိသော် (မိန်းမယောက်ျားစသော) အမှတ်နိမိတ်ကို ယူလေ့ရှိသူ ဖြစ်၏။ပ။ အမှတ်နိမိတ်ကို ယူလေ့ရှိသူ မဖြစ်” ဟူ၍ မြတ်စွာဘုရား ဟောအပ်သော သုတ္တန် (ပါဠိ) ရှိသည်သာ မဟုတ်ပါလော။

သကဝါဒီ။ ။ ဪ ရှိပါ၏။

ပရဝါဒီ။ ။ ထို့ကြောင့်ပင် ဝိညာဏ်ငါးပါးတို့သည် နှလုံးသွင်းမှု ရှိကုန်၏။

သာဘောဂါတိကထာ ပြီး၏။

၁။ အာဘောဂမည်သည် ကုသိုလ် အကုသိုလ်တို့၏ အစွမ်းအားဖြင့် ဖြစ်၏။ မြတ်စွာဘုရားကလည်း “စက္ခုနာ ရူပံ ဒိသ္မာ နိမိတ္တဂ္ဂါဟိ ဟောတိ၊ န နိမိတ္တဂ္ဂါဟိ ဟောတိ” အစရှိသည်ကို ဟောတော်မူ၏။ ထိုစကားကို မသင့်သောအားဖြင့် ယူ၍ ပဉ္စဝိညာဏ်တို့သည် နှလုံးသွင်းမှု ရှိကုန်၏ဟု အယူရှိကုန်သော မဟာသံဃိကဂိုဏ်းဝင် ပရဝါဒီဆရာတို့ကို ရည်ရွယ်၍ ဤသာဘောဂါတိကထာကို ဟောတော်မူ၏။

ကထာဝတ္ထုပါဠိတော်

=== ၁၀ - ဒသမဝဂ် ===

(၁၀၀) ၆ - ဒွိဟိ သီလေဟိကထာ°

၅၈၇။ သကဝါဒီ။ ။ မဂ်နှင့် ပြည့်စုံသော ပုဂ္ဂိုလ်သည် အကျင့်သီလနှစ်ပါးတို့နှင့် ပြည့်စုံပါသလော။
ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ဪ ပြည့်စုံပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ မဂ်နှင့် ပြည့်စုံသော ပုဂ္ဂိုလ်သည် ဖဿနှစ်ပါးတို့နှင့် ဝေဒနာနှစ်ပါးတို့နှင့် သညာ
နှစ်ပါးတို့နှင့် စေတနာနှစ်ပါးတို့နှင့် စိတ်နှစ်ပါးတို့နှင့် သဒ္ဓါနှစ်ပါးတို့နှင့် ဝီရိယနှစ်ပါးတို့နှင့် သတိနှစ်ပါးတို့
နှင့် သမာဓိနှစ်ပါးတို့နှင့် ပညာနှစ်ပါးတို့နှင့် ပြည့်စုံပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ မဂ်နှင့် ပြည့်စုံသော ပုဂ္ဂိုလ်သည် လောကီသီလနှင့် ပြည့်စုံပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ဪ ပြည့်စုံပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ မဂ်နှင့် ပြည့်စုံသော ပုဂ္ဂိုလ်သည် လောကီဖဿနှင့် လောကီဝေဒနာနှင့် လောကီ
သညာနှင့် လောကီစေတနာနှင့် လောကီစိတ်နှင့် လောကီသဒ္ဓါနှင့် လောကီဝီရိယနှင့် လောကီသတိနှင့်
လောကီသမာဓိနှင့် လောကီပညာနှင့် ပြည့်စုံပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ မဂ်နှင့် ပြည့်စုံသော ပုဂ္ဂိုလ်သည် လောကီသီလနှင့်လည်းကောင်း၊ လောကုတ္တရာ သီလ
နှင့်လည်းကောင်း ပြည့်စုံပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ဪ ပြည့်စုံပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ မဂ်နှင့် ပြည့်စုံသော ပုဂ္ဂိုလ်သည် လောကီဖဿနှင့် လည်းကောင်း၊ လောကုတ္တရာ
ဖဿနှင့် လည်းကောင်း ပြည့်စုံပါသလော။ပ။ လောကီပညာနှင့် လည်းကောင်း၊ လောကုတ္တရာပညာနှင့်
လည်းကောင်း ပြည့်စုံပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ မဂ်နှင့် ပြည့်စုံသော ပုဂ္ဂိုလ်သည် လောကီသီလနှင့် ပြည့်စုံပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ဪ ပြည့်စုံပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ မဂ်နှင့် ပြည့်စုံသော ပုဂ္ဂိုလ်သည် ပုထုဇဉ်လော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

၅၈၈။ သကဝါဒီ။ ။ မဂ်နှင့် ပြည့်စုံသော ပုဂ္ဂိုလ်သည် လောကီ သမ္မာဝါစာနှင့် ပြည့်စုံပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ဪ ပြည့်စုံပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ မဂ်နှင့် ပြည့်စုံသော ပုဂ္ဂိုလ်သည် လောကီ သမ္မာဒိဋ္ဌိနှင့် ပြည့်စုံပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ မဂ်နှင့် ပြည့်စုံသော ပုဂ္ဂိုလ်သည် လောကီ သမ္မာဝါစာနှင့် ပြည့်စုံပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ပြည့်စုံပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ မဂ်နှင့် ပြည့်စုံသော ပုဂ္ဂိုလ်သည် လောကီသမ္မာသင်္ကပ္ပနှင့် လည်းကောင်း၊ လောကုတ္တရာ သမ္မာသင်္ကပ္ပနှင့် လည်းကောင်း။။ လောကီသမ္မာသမာဓိနှင့် လည်းကောင်း၊ လောကုတ္တရာသမ္မာသမာဓိနှင့် လည်းကောင်း ပြည့်စုံပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။။

၅၈၉။ ပရဝါဒီ။ ။ “မဂ်နှင့် ပြည့်စုံသော ပုဂ္ဂိုလ်သည် သီလနှစ်ပါးတို့နှင့် ပြည့်စုံ၏”ဟူ၍ မဆိုသင့်ပါသလော။

သကဝါဒီ။ ။ ဪ မဆိုသင့်ပါ။

ပရဝါဒီ။ ။ လောကီသီလ ချုပ်လတ်သော် မဂ်သည် ဖြစ်ပါသလော။

သကဝါဒီ။ ။ ဪ ဖြစ်ပါ၏။

ပရဝါဒီ။ ။ သီလမရှိသူ၊ သီလကျိုးသူ၊ သီလပြတ်သူသည် မဂ်ကို ပွားစေပါသလော^၆။

သကဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။။

ပရဝါဒီ။ ။ ထို့ကြောင့်ပင် မဂ်နှင့် ပြည့်စုံသော ပုဂ္ဂိုလ်သည် သီလနှစ်ပါးတို့နှင့် ပြည့်စုံသူ ဖြစ်၏။

ဒွိတိ သီလေဟိကထာ ပြီး၏။

၁။ “သီလေ ပတိဋ္ဌာယ နရော သပညော”အစရှိသည်ကို ဟောတော်မူသောကြောင့် လောကီသီလဖြင့် သီလရှိသူသည် လောကုတ္တရာမဂ်ကို ပွားစေရကား ရှေး လောကီသီလနှင့် လည်းကောင်း၊ မဂ္ဂက္ခန္ဓာ၌ လောကုတ္တရာ သီလနှင့် လည်းကောင်း ဤသီလနှစ်ပါးနှင့် ပြည့်စုံသူ မည်၏ဟု အယူရှိကြသော မဟာသံဃိကဂိုဏ်းဝင် ပရဝါဒီဆရာတို့ကို ရည်ရွယ်၍ ဤကထာကို ဟောတော်မူသည်။

၂။ တစ်ပြိုင်နက်သော ခဏ၌ သီလနှစ်ပါးနှင့် ပြည့်စုံခဲ့ပါမူ ဖဿနှစ်ပါးတို့နှင့်လည်း ပြည့်စုံသည် ဖြစ်ရာ၏ဟု စောဒနာလို၍ ဤပုစ္ဆာကို မေးသည်။

၃။ ထိုနည်းမျိုးကို မမြင်သောကြောင့် ပရဝါဒီက ပဋိက္ခေပပြုလျက် ဖြေသည်။

၄။ ရှေးဆောက်တည်မှုနှင့် မဂ္ဂက္ခန္ဓာ၌ ဖြစ်ပေါ်လာသော သမ္မာဝါစာ စသည်တို့ကို ရည်ရွယ်၍ ဝန်ခံသည်။

၅။ ခဏဘင်္ဂနိရောဓကို ရည်ရွယ်၍ သကဝါဒီက ဝန်ခံသည်။

၆။ ပရဝါဒီဆရာသည် လောကီသီလချုပ်မှုကို လွန်ကျူးမှုကဲ့သို့ မှတ်ထင်၍ မေးပြန်သည်။

ကထာဝတ္ထုပါဠိတော်

=== ၁၀ - ဒသမဝဂ် ===

(၁၀၁) ၇ - သီလံ အစေတသိက္ခိကထာ°

၅၉၀။ သကဝါဒီ။ ။ သီလသည် စေတသိက် မဟုတ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ဪ မဟုတ်ပါ။

သကဝါဒီ။ ။ (သီလသည်) ရုပ်လော၊ နိဗ္ဗာန်လော၊ စက္ခာယတနလော။ပ။ ကာယာယတနလော၊ ရူပါယတနလော။ပ။ ဖောဠုပ္ပာယတနလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ သီလသည် စေတသိက် မဟုတ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ဪ မဟုတ်ပါ။

သကဝါဒီ။ ။ ဖဿသည် စေတသိက် မဟုတ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ သီလသည် စေတသိက် မဟုတ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ဪ မဟုတ်ပါ။

သကဝါဒီ။ ။ ဝေဒနာသည်။ပ။ သညာသည်။ပ။ စေတနာသည်။ပ။ သဒ္ဓါသည်။ပ။ ဝီရိယသည်။ပ။ သတိသည်။ပ။ သမာဓိသည်။ပ။ ပညာသည်။ပ။ စေတသိက် မဟုတ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ ဖဿသည် စေတသိက်လော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ဪ ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ သီလသည် စေတသိက်လော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ ဝေဒနာသည်။ပ။ သညာသည်။ပ။ စေတနာသည်။ပ။ သဒ္ဓါသည်။ပ။ ဝီရိယသည်။ပ။ သတိသည်။ပ။ သမာဓိသည်။ပ။ ပညာသည် စေတသိက်လော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ဪ ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ သီလသည် စေတသိက်လော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

၅၉၁။ သကဝါဒီ။ ။ သီလသည် စေတသိက် မဟုတ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ဪ မဟုတ်ပါ။

သကဝါဒီ။ ။ (သီလသည်) အလို မရှိအပ်သော အကျိုးရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ (သီလသည်) အလိုရှိအပ်သော အကျိုးရှိသည် မဟုတ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဩော် ရှိပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ အရှင်ပရဝါဒီ သီလသည် အလိုရှိအပ်သော အကျိုးရှိခဲ့ပါမူ “သီလသည် စေတသိက် မဟုတ်” ဟူ၍ မဆိုသင့်။

သကဝါဒီ။ ။ သဒ္ဓါသည် အလိုရှိအပ်သော အကျိုးရှိသည်ဖြစ်၍ သဒ္ဓါသည် စေတသိက်လော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဩော် ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ သီလသည် အလိုရှိအပ်သော အကျိုးရှိသည်ဖြစ်၍ သီလသည် စေတသိက်လော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ ဝီရိယသည်။ပ။ သတိသည်။ပ။ သမာဓိသည်။ပ။ ပညာသည် အလိုရှိအပ်သော အကျိုး ရှိသည် ဖြစ်၍ ပညာသည် စေတသိက်လော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဩော် ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ သီလသည် အလိုရှိအပ်သော အကျိုးရှိသည်ဖြစ်၍ သီလသည် စေတသိက်လော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ သီလသည် အလိုရှိအပ်သော အကျိုးရှိသည် ဖြစ်၍ သီလသည် စေတသိက် မဟုတ်ပါ သလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဩော် မဟုတ်ပါ။

သကဝါဒီ။ ။ သဒ္ဓါသည် အလိုရှိအပ်သော အကျိုးရှိသည် ဖြစ်၍ သဒ္ဓါသည် စေတသိက် မဟုတ်ပါ သလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ သီလသည် အလိုရှိအပ်သော အကျိုးရှိသည် ဖြစ်၍ သီလသည် စေတသိက် မဟုတ်ပါ သလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဩော် မဟုတ်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ ဝီရိယသည်။ပ။ သတိသည်။ပ။ သမာဓိသည်။ပ။ ပညာသည် အလိုရှိအပ်သော အကျိုး ရှိသည် ဖြစ်၍ ပညာသည် စေတသိက် မဟုတ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

၅၉၂။ သကဝါဒီ။ ။ သီလသည် စေတသိက် မဟုတ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဩော် မဟုတ်ပါ။

သကဝါဒီ။ ။ (သီလသည်) အကျိုး မရှိပါသလော၊ အကျိုးနှင့်တကွ မဖြစ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ (သီလသည်) အကျိုးရှိသည် အကျိုးနှင့်တကွ ဖြစ်သည် မဟုတ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဩော် ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ အရှင်ပရဝါဒီ (သီလသည်) အကျိုးရှိခဲ့ပါမူ အကျိုးနှင့်တကွ ဖြစ်ခဲ့ပါမူ “သီလသည် စေတသိက် မဟုတ်” ဟူ၍ မဆိုသင့်။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ သမ္မာသင်္ကပ္ပသည်။ပ။ သမ္မာဝါယာမသည်။ပ။ သမ္မာသတိသည်။ပ။ သမ္မာသမာဓိသည်
စေတသိက် မဟုတ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ သမ္မာဒိဋ္ဌိသည် စေတသိက်လော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ သမ္မာဝါစာသည် စေတသိက်လော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။

သကဝါဒီ။ ။ သမ္မာဒိဋ္ဌိသည် စေတသိက်လော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ သမ္မာကမ္မန္တသည်။ပ။ သမ္မာအာဇီဝသည် စေတသိက်လော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ သမ္မာသင်္ကပ္ပသည်၊ သမ္မာဝါယာမသည်၊ သမ္မာသတိသည်၊ သမ္မာသမာဓိသည် စေတ
သိက်လော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ သမ္မာဝါစာသည် စေတသိက်လော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။

သကဝါဒီ။ ။ သမ္မာသမာဓိသည် စေတသိက်လော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ သမ္မာကမ္မန္တသည်။ပ။ သမ္မာအာဇီဝသည် စေတသိက်လော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

၅၉၄။ ပရဝါဒီ။ ။ “သီလသည် စေတသိက် မဟုတ်” ဟူ၍ မဆိုသင့်ပါသလော။

သကဝါဒီ။ ။ ဪ မဆိုသင့်ပါ။

ပရဝါဒီ။ ။ သီလသည် ဖြစ်ပြီး၍ ချုပ်လတ်သော် သီလမရှိသူ ဖြစ်ပါသလော။

သကဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

ပရဝါဒီ။ ။ ထို့ကြောင့်ပင် သီလသည် စေတသိက် မဟုတ်။

သီလံ အစေတသိကန္တိကထာ ပြီး၏။

၁။ သီလသည် ဖြစ်ပေါ်လာပြီး၍ ချုပ်ပျောက်သွားပါသော်လည်း ဆောက်တည်ခြင်းလျှင် အကြောင်းရှိသော သီလပွားစီး
မှုသည် ရှိ၏။ ယင်းသီလဖြင့် သီလရှိသူမည်ရကား သီလသည် စေတသိက်မည်၏ဟု အယူရှိကြကုန်သော မဟာ
သံဃိကဂိုဏ်းဝင် ပရဝါဒီဆရာတို့ကို ရည်ရွယ်၍ ဤကထာကို ဟောတော်မူသည်။

ကထာဝတ္ထုပါဠိတော်

=== ၁၀ - ဒသမဝဂ် ===

(၁၀၂) ၈ - သီလံ န စိတ္တာနုပရိဝတ္တိတိကထာ

၅၉၅။ သကဝါဒီ။ ။ သီလသည် စိတ်သို့ အစဉ် မလိုက်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ မလိုက်ပါ။

သကဝါဒီ။ ။ (သီလသည်) ရုပ်လော။ နိဗ္ဗာန်လော။ စက္ကာယတနလော။ပ။ ဖောဋ္ဌဗ္ဗာယတနလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ သီလသည် စိတ်သို့ အစဉ် မလိုက်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ မလိုက်ပါ။

သကဝါဒီ။ ။ ဖဿသည် စိတ်သို့ အစဉ် မလိုက်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ သီလသည် စိတ်သို့ အစဉ် မလိုက်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ မလိုက်ပါ။

သကဝါဒီ။ ။ ဝေဒနာသည်။ပ။ သညာသည်။ စေတနာသည်။ သဒ္ဓါသည်။ ဝီရိယသည်။ သတိသည်။ သမာဓိသည်။ပ။ ပညာသည် စိတ်သို့ အစဉ် မလိုက်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ ဖဿသည် စိတ်သို့ အစဉ်လိုက်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ လိုက်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ သီလသည် စိတ်သို့ အစဉ်လိုက်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ ဝေဒနာသည်။ပ။ သညာသည်။ စေတနာသည်။ သဒ္ဓါသည်။ ဝီရိယသည်။ သတိသည်။ သမာဓိသည်။ ပညာသည် စိတ်သို့ အစဉ်လိုက်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ လိုက်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ သီလသည် စိတ်သို့ အစဉ်လိုက်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

၅၉၆။ သကဝါဒီ။ ။ သမ္မာဝါစာသည် စိတ်သို့ အစဉ် မလိုက်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ မလိုက်ပါ။

သကဝါဒီ။ ။ သမ္မာဒိဋ္ဌိသည် စိတ်သို့ အစဉ် မလိုက်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ သမ္မာဝါစာသည် စိတ်သို့ အစဉ် မလိုက်ပါသလော။

သကဝါဒီ။ ။ ဩော် မဆိုသင့်ပါ။ပ။

ပရဝါဒီ။ ။ သီလသည် ဖြစ်ပြီး၍ ချုပ်လတ်သော် သီလ မရှိသူ ဖြစ်ပါသလော။

သကဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

ပရဝါဒီ။ ။ ထို့ကြောင့်ပင် သီလသည် စိတ်သို့ အစဉ် မလိုက်ပါ။

သီလံ န စိတ္တာနုပရိဝတ္တိတိကထာ ပြီး၏။

ကထာဝတ္ထုပါဠိတော်

=== ၁၀ - ဒသမဝဂ် ===

(၁၀၃) ၉ - သမာဒါနဟေတုကထာ^၁

၅၉၈။ သကဝါဒီ။ ။ ဆောက်တည်မှုလျှင် အကြောင်းရင်းရှိသော သီလသည် တိုးပွားပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဩော် တိုးပွားပါ၏။^၂

သကဝါဒီ။ ။ ဆောက်တည်မှုလျှင် အကြောင်းရင်းရှိသော ဖဿသည် တိုးပွားပါသလော၊ ဝေဒနာသည် တိုးပွားပါသလော၊ သညာသည် တိုးပွားပါသလော၊ စေတနာသည် တိုးပွားပါသလော၊ စိတ်သည် တိုးပွားပါသလော၊ သဒ္ဓါသည် တိုးပွားပါသလော၊ ဝီရိယသည် တိုးပွားပါသလော၊ သတိသည် တိုးပွားပါသလော၊ သမာဓိသည် တိုးပွားပါသလော၊ ပညာသည် တိုးပွားပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ ဆောက်တည်မှုလျှင် အကြောင်းရင်းရှိသော သီလသည် တိုးပွားပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဩော် တိုးပွားပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ နွယ်ကဲ့သို့ တိုးပွားပါသလော၊ မာလောနွယ်ကဲ့သို့ တိုးပွားပါသလော၊ သစ်ပင်ကဲ့သို့ တိုးပွားပါသလော၊ မြက်ကဲ့သို့ တိုးပွားပါသလော၊ ဖြူဆံမြက်ဖုတ်ကဲ့သို့ တိုးပွားပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

၅၉၉။ သကဝါဒီ။ ။ ဆောက်တည်မှုလျှင် အကြောင်းရင်းရှိသော သီလသည် တိုးပွားပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဩော် တိုးပွားပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ သီလကို ဆောက်တည်ပြီး၍ ကာမဝိတက်ကို ကြံစည်သူအား လည်းကောင်း၊ ဗျာပါဒဝိတက်ကို ကြံစည်သူအား လည်းကောင်း၊ ဝိဟိံသာဝိတက်ကို ကြံစည်သူအား လည်းကောင်း သီလသည် တိုးပွားပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဩော် တိုးပွားပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ ဖဿနှစ်မျိုးတို့၏။ပ။ စိတ်နှစ်မျိုးတို့၏ ပေါင်းဆုံမှုသည် ဖြစ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ ဖဿနှစ်မျိုးတို့၏။ပ။ စိတ်နှစ်မျိုးတို့၏ ပေါင်းဆုံမှုသည် ဖြစ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ဖြစ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ ကုသိုလ် အကုသိုလ်ဖြစ်ကုန်သော အပြစ်ရှိအပြစ်မဲ့ဖြစ်ကုန်သော အယုတ်အမြတ် ဖြစ်ကုန်သော အမည်း အဖြူအားဖြင့် တူသော အဖို့ရှိကုန်သော တရားတို့သည် မျက်မှောက်အဖြစ်သို့ ရောက်ပါကုန်သလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ ကုသိုလ် အကုသိုလ်ဖြစ်ကုန်သော အပြစ်ရှိ အပြစ်မဲ့ ဖြစ်ကုန်သော အယုတ်အမြတ်ဖြစ် ကုန်သော အမည်း အဖြူအားဖြင့် တူသော အဖို့ရှိကုန်သော တရားတို့သည် မျက်မှောက်အဖြစ်သို့ ရောက်ပါကုန်သလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ရောက်ပါကုန်၏။

သကဝါဒီ။ ။ “ရဟန်းတို့ အလွန်အလွန် ဝေးသော အရာတို့ကား ဤလေးမျိုးတို့ပေတည်း။ အဘယ် လေးမျိုးတို့နည်း၊ ရဟန်းတို့ ကောင်းကင်သည် လည်းကောင်း၊ မြေကြီးသည် လည်းကောင်း ရှိ၏။ ဤကောင်းကင်နှင့် မြေကြီးသည် ရှေးဦးစွာ အလွန်အလွန် ဝေးသော အရာပေတည်း။ပ။ ထို့ကြောင့် သူတော်ကောင်းတို့ တရားသည် သူယုတ်မာတို့မှ ဝေးကွာ၏” ဤသို့ မြတ်စွာဘုရား ဟောအပ်သော သုတ္တန် (ပါဠိ) ရှိသည် မဟုတ်ပါလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ရှိပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ ထို့ကြောင့်ပင် “ကုသိုလ် အကုသိုလ် ဖြစ်ကုန်သော အပြစ်ရှိ အပြစ်မဲ့ ဖြစ်ကုန်သော အယုတ်အမြတ် ဖြစ်ကုန်သော အမည်း အဖြူအားဖြင့် တူသော အဖို့ရှိကုန်သော တရားတို့သည် မျက် မှောက်အဖြစ်သို့ ရောက်ကုန်၏” ဟု မဆိုသင့်။

၆၀၀။ ပရဝါဒီ။ ။ “ဆောက်တည်မှုလျှင် အကြောင်းရင်းရှိသော သီလသည် တိုးပွား၏” ဟူ၍ မဆိုသင့်ပါသလော။

သကဝါဒီ။ ။ ဪ မဆိုသင့်ပါ။

ပရဝါဒီ။ ။ “ခြံ (အရံ) စိုက်ပျိုးသူတို့သည်၊ ဥယျာဉ် စိုက်ပျိုးသူတို့သည်။ပ။ တရား၌ တည်သူတို့သည် သီလနှင့် ပြည့်စုံသူတို့သည် ရှိကုန်၏။ ထိုသူတို့သည် နတ်ပြည်သို့ ရောက်ကုန်၏” ဟူ၍ ထိုမြတ်စွာ ဘုရား ဟောအပ်သော သုတ္တန် (ပါဠိ) ရှိသည် မဟုတ်ပါလော။

သကဝါဒီ။ ။ ဪ ရှိပါ၏။

ပရဝါဒီ။ ။ ထို့ကြောင့် ဆောက်တည်မှုလျှင် အကြောင်းရင်းရှိသော သီလသည် တိုးပွား၏။

သမာဒါနဟေတုကထာ ပြီး၏။

၁။ အာရာမရောပါစသော ဂါထာ၏ အနက်ကို မသင့်သောအားဖြင့် ယူ၍ အခါခပ်သိမ်း ကုသိုလ်ပွား၏ဟု ဟောတော် မူသောကြောင့် ဆောက်တည်ခြင်းလျှင် အကြောင်းရှိသော သီလသည် တိုးပွား၏ဟု အယူရှိကြကုန်သော မဟာ သံယံကဝိဏ်းဝင် ပရဝါဒီဆရာတို့ကို ရည်ရွယ်၍ ဤကထာကို ဟောတော်မူသည်။

၂။ စိတ္တဝိပယုတ္တ သီလပွားစီးမှုကို ရည်ရွယ်၍ ဝန်ခံသည်။

ကထာဝတ္ထုပါဠိတော်

=== ၁၀ - ဒသမဝဂ် ===

(၁၀၄) ၁၀ - ဝိညတ္တိ သီလန္တိကထာ°

၆၀၁။ သကဝါဒီ။ ။ ကာယဝိညတ် ဝစီဝိညတ်သည် သီလလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဩဋ္ဌာန် ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ (ကာယဝိညတ် ဝစီဝိညတ်သည်) ပါဏာတိပါတကံမှ ရှောင်ကြဉ်မှုလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ (ကာယဝိညတ် ဝစီဝိညတ်သည်) အဒိန္နာဒါနကံမှ ရှောင်ကြဉ်မှုလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ (ကာယဝိညတ် ဝစီဝိညတ်သည်) ကာမေသုမိစ္ဆာစာရကံမှ ရှောင်ကြဉ်မှုလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ (ကာယဝိညတ် ဝစီဝိညတ်သည်) မုသာဝါဒကံမှ ရှောင်ကြဉ်မှုလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ (ကာယဝိညတ် ဝစီဝိညတ်သည်) သုရာမေရယကံမှ ရှောင်ကြဉ်မှုလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ ရှိခိုးမှုသည် သီလလော၊ ခရီးဦးကြိုဆိုမှုသည် သီလလော၊ လက်အုပ်ချီမှုသည် သီလလော၊ အရိုအသေပြုမှုသည် သီလလော၊ နေရာကို ဆောင်ယူမှုသည် သီလလော၊ အိပ်ရာကို ဆောင်ယူမှုသည် သီလလော၊ ခြေဆေးရေကို ဆောင်ယူမှုသည် သီလလော၊ ခြေပွတ်အိုးခြမ်းကွဲကို ဆောင်ယူမှုသည် သီလလော၊ ရေချိုးရာ၌ ကျောကို ကြေးတွန်းမှုသည် သီလလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဩဋ္ဌာန် ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ (ရှိခိုးခြင်းစသည်သည်) ပါဏာတိပါတကံမှ ရှောင်ကြဉ်မှုလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ (ရှိခိုးခြင်းစသည်သည်) သုရာမေရယကံမှ ရှောင်ကြဉ်မှုလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

၆၀၂။ ပရဝါဒီ။ ။ “ကာယဝိညတ် ဝစီဝိညတ်ကို သီလ” ဟူ၍ မဆိုသင့်ပါသလော။

သကဝါဒီ။ ။ ဩဋ္ဌာန် မဆိုသင့်ပါ။

ပရဝါဒီ။ ။ ကာယဝိညတ် ဝစီဝိညတ်သည် သီလ မရှိခြင်းလော။

သကဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

ပရဝါဒီ။ ။ ထို့ကြောင့်ပင် ကာယဝိညတ် ဝစီဝိညတ်သည် သီလတည်း။

ဝိညတ္တိ သီလန္တိကထာ ပြီး၏။

- ၁။ ကာယဝိညတ်သည် ကာယကံမည်၏။ ဝစီဝိညတ်သည် ဝစီကံမည်၏ဟု ယူအပ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့် ဝိညတ်သည် သီလမည်၏ဟု အယူရှိကြကုန်သော မဟာသံဃိကသမ္ဘိတိယဂိုဏ်းဝင် ပရဝါဒီဆရာတို့ကို ရည်ရွယ်၍ ဤဝိညတ္တိ သီလကထာကို ဟောတော်မူသည်။
- ၂။ သီလမည်သည် ဝိရတီသာ ဖြစ်၏။ ရုပ်တရားမဟုတ်ဟူသော အနက်သဘောဖြင့် စောဒနာလို၍ ဤပုစ္ဆာကို တက်သည်။
- ၃။ အကြင်သို့ သဘောရှိသော ဝိညတ်ကို ပရဝါဒီဆရာသည် သီလဟု အလိုရှိ၏။ ထိုဝိညတ်ကို ထုတ်ဆောင်ပြလိုသောကြောင့် ဤပုစ္ဆာကို တက်သည်။
- ၄။ ထိုဝိညတ်သည် ဝိရတီမဟုတ်ရကား ဤပုစ္ဆာကို တက်ပြန်သည်။

ကထာဝတ္ထုပါဠိတော်

=== ၁၀ - ဒသမဝဂ် ===

(၁၀၅) ၁၁ - အဝိညတ္တိ ဒုဿိလုန္တိကထာ^၁

- ၆၀၃။ သကဝါဒီ။ ။ ကာယဝိညတ် ဝစီဝိညတ် မဟုတ်သော အရာသည် အကျင့်သီလ မရှိမူလော။ ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ဟုတ်ပါ၏။
- သကဝါဒီ။ ။ (ကာယဝိညတ် ဝစီဝိညတ် မဟုတ်သော အရာသည်) ပါဏာတိပါတကံလော^၂။ ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။
- သကဝါဒီ။ ။ (ကာယဝိညတ် ဝစီဝိညတ် မဟုတ်သော အရာသည်) အဒိန္နာဒါနကံလော။ ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။
- သကဝါဒီ။ ။ (ကာယဝိညတ် ဝစီဝိညတ် မဟုတ်သော အရာသည်) ကာမေသုမိစ္ဆာစာရကံလော။ ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။
- သကဝါဒီ။ ။ (ကာယဝိညတ် ဝစီဝိညတ် မဟုတ်သော အရာသည်) မုသာဝါဒကံလော။ ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။
- သကဝါဒီ။ ။ (ကာယဝိညတ် ဝစီဝိညတ် မဟုတ်သော အရာသည်) သုရာမေရယမဇ္ဇပမာဒဌာနကံလော။ ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။
- သကဝါဒီ။ ။ မကောင်းမှုကို ဆောက်တည်၍ ဒါနကို ပေးလှူသူအား ကောင်းမှုသည် လည်းကောင်း၊ မကောင်းမှုသည် လည်းကောင်း နှစ်ပါးစုံတို့သည် တိုးပွားပါကုန်သလော။ ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။
- သကဝါဒီ။ ။ ကောင်းမှုသည် လည်းကောင်း၊ မကောင်းမှုသည် လည်းကောင်း နှစ်ပါးစုံတို့သည် တိုးပွားပါကုန်သလော။ ပရဝါဒီ။ ။ ဪ တိုးပွားပါကုန်၏^၃။

သကဝါဒီ။ ။ ဖဿနှစ်ပါးတို့၏။ပ။ စိတ်နှစ်ပါးတို့၏ ပေါင်းဆုံမှုသည် ဖြစ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ ဖဿနှစ်ပါးတို့၏။ပ။ စိတ်နှစ်ပါးတို့၏ ပေါင်းဆုံမှုသည် ဖြစ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ဖြစ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ ကုသိုလ် အကုသိုလ်ဖြစ်ကုန်သော အပြစ်ရှိ အပြစ် မရှိဖြစ်ကုန်သော အယုတ်အမြတ် ဖြစ်ကုန်သော အမည်း အဖြူအားဖြင့် တူသော အဖို့ရှိကုန်သော တရားတို့သည် မျက်မှောက်အဖြစ်သို့ ရောက်ပါကုန်သလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ ကုသိုလ် အကုသိုလ်ဖြစ်ကုန်သော အပြစ်ရှိ အပြစ် မရှိဖြစ်ကုန်သော အယုတ်အမြတ် ဖြစ်ကုန်သော အမည်း အဖြူအားဖြင့် တူသော အဖို့ရှိကုန်သော တရားတို့သည် မျက်မှောက် အဖြစ်သို့ ရောက်ပါကုန်သလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ရောက်ပါကုန်၏။

သကဝါဒီ။ ။ “ရဟန်းတို့ အလွန်အလွန် ဝေးသော အရာတို့ကား ဤလေးမျိုးတို့တည်း။ အဘယ် လေးမျိုးတို့နည်း၊ ရဟန်းတို့ ကောင်းကင်သည် လည်းကောင်း၊ မြေကြီးသည် လည်းကောင်း (ရှိ၏)။ ဤကောင်းကင်နှင့် မြေကြီးသည် ရှေးဦးစွာ အလွန်အလွန် ဝေးသော အရာပေတည်း။ပ။ ထို့ကြောင့် သူတော်ကောင်းတို့တရားသည် သူယုတ်မာတို့မှ ဝေးကွာ၏” ဤသို့လျှင် မြတ်စွာဘုရား ဟောအပ်သော သုတ္တန် (ပါဠိ) ရှိသည်သာ မဟုတ်ပါလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ရှိပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ ထို့ကြောင့်ပင် “ကုသိုလ် အကုသိုလ်ဖြစ်ကုန်သော အပြစ်ရှိ အပြစ်မဲ့ဖြစ်ကုန်သော အယုတ်အမြတ် ဖြစ်ကုန်သော အမည်း အဖြူအားဖြင့် တူသော အဖို့ရှိကုန်သော တရားတို့သည် မျက်မှောက် အဖြစ်သို့ ရောက်ကုန်၏” ဟူ၍ မဆိုသင့်။

၆၀၄။ ပရဝါဒီ။ ။ “ကာယဝိညတ် ဝစီဝိညတ် မဟုတ်သော အရာသည် သီလ မရှိမှု” ဟူ၍ မဆိုသင့် ပါသလော။

သကဝါဒီ။ ။ ဪ မဆိုသင့်ပါ။

ပရဝါဒီ။ ။ မကောင်းမှုကံကို ဆောက်တည်ပြီးသူ ဖြစ်ခဲ့ဖူးသည် မဟုတ်ပါလော။

သကဝါဒီ။ ။ ဪ ဖြစ်ခဲ့ဖူးပါ၏။

ပရဝါဒီ။ ။ အရှင်သကဝါဒီ မကောင်းမှု ကံကို ဆောက်တည်ပြီးသူ ဖြစ်ခဲ့ဖူးပါမူ ထိုအကြောင်း ကြောင့် “ကာယဝိညတ် ဝစီဝိညတ် မဟုတ်သော အရာကို အကျင့်သီလ မရှိမှု” ဟူ၍ ဆိုသင့်၏။

အဝိညတ္တိ ဒုဿိလုန္တိကထာ ပြီး၏။

ဒသမဝဂ် ပြီး၏။

ဒုတိယပဏ္ဏာသက ပြီး၏။

- ၁။ စိတ်နှင့် မယှဉ်သော အကုသိုလ် ပွားစီးမှုကိုလည်းကောင်း၊ စေခိုင်းခြင်းဖြင့်လည်း ပါဏာတိပါတစသည်တို့၌ အင်္ဂါ ပြည့်စုံခြင်းကို လည်းကောင်း ရည်ရွယ်၍ ဝိညာတ် မဟုတ်သော အရာသည် ဒုဿီလျတည်းဟု အယူရှိကြကုန်သော မဟာသံဃိကဂိုဏ်းဝင် ပရဝါဒီဆရာတို့၏ ဝါဒကို ဖျက်ရန် ဤကဏ္ဍကို ဟောတော်မူသည်။
- ၂။ ထိုဝိညာတ် မဟုတ်သော အရာသည် ဒုဿီလျ ဖြစ်ခဲ့ပါမူ ပါဏာတိပါတ စသည်တို့တွင် တစ်ပါးပါးသာ ဖြစ်ရာ၏ဟု စောဒနာလို၍ ဤပုစ္ဆာကို တက်သည်။
- ၃။ ပေးလျှာဆဲ ခဏ၌ မကောင်းမှုကံဖြစ်သည်ကို ရည်ရွယ်၍ ပရဝါဒီက ပဋိက္ခေပပြုလျက် ဖြေသည်။
- ၄။ တစ်ဖန်နောက်ထပ် မေးပြန်လတ်သော် စိတ္တဝိပွယုတ်ဖြစ်သော အကုသိုလ်ပွားစီးမှုကို ရည်ရွယ်၍ ပရဝါဒီက ဝန်ခံပြန် သည်။
- ၅။ ပရဝါဒီ၏ မိမိအယူကို တည်တံ့စေခြင်းသည် မကောင်းမှု ဆောက်တည်သည်မှ ရှေးအဖို့ကိုသာ ပြီးစေ၏၊ အဝိညာတ္တိ ၏ ဒုဿီလျကို မပြီးစေ။

ကထာဝတ္ထုပါဠိတော်

=== ၁၁ - ဧကာဒသမဝဂ် ===

(၁၀၆-၁၀၈) ၁-၃ - တိဿောပိ အနုသယကထာ°

၆၀၅။ သကဝါဒီ။ ။ အနုသယတို့သည် အဗျာကတတရားတို့လော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ (အနုသယတို့သည်) ဝိပါက် အဗျာကတတရားတို့လော၊ ကိရိယာ အဗျာကတတရားတို့လော၊ ရုပ်လော၊ နိဗ္ဗာန်လော၊ စက္ကာယတနလော။ပ။ ဖောဋ္ဌဗ္ဗာယတနလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။

သကဝါဒီ။ ။ ကာမရာဂအနုသယသည် အဗျာကတတရားလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ ကာမ ရာဂသည်၊ ကာမ ရာဂ သောင်းကျန်းမှုသည်၊ ကာမ ရာဂ သံယောဇဉ်သည်၊ ကာမောဃသည်၊ ကာမယောဂသည်၊ ကာမစ္ဆန္ဒနိဝရဏသည် အဗျာကတတရားလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ ကာမ ရာဂသည်၊ ကာမ ရာဂ သောင်းကျန်းမှုသည်။ပ။ ကာမစ္ဆန္ဒနိဝရဏသည် အကုသိုလ်လော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ ကာမ ရာဂ အနုသယသည် အကုသိုလ်လော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ ပဋိပဒါအနုသယသည် အဗျာကတတရားလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ ပဋိပဒါသည်၊ ပဋိပဒါ သောင်းကျန်းမှုသည်၊ ပဋိပဒါ သံယောဇဉ်သည် အဗျာကတတရားလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ ပဋိပဒါသည်၊ ပဋိပဒါ သောင်းကျန်းမှုသည်၊ ပဋိပဒါ သံယောဇဉ်သည် အကုသိုလ်လော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ ပဋိပဒါအနုသယသည် အကုသိုလ်လော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ မာနအနုသယသည် အဗျာကတတရားလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ မာနသည်၊ မာနသောင်းကျန်းမှုသည်၊ မာနသံယောဇဉ်သည် အဗျာကတတရားလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ မာနသည် မာနသောင်းကျန်းမှုသည် မာနသံယောဇဉ်သည် အကုသိုလ်လော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဩော် ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ မာနအနုသယသည် အကုသိုလ်လော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ ဒိဋ္ဌိအနုသယသည် အဗျာကတတရားလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဩော် ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ ဒိဋ္ဌိသည်၊ ဒိဋ္ဌောယသည်၊ ဒိဋ္ဌိယောဂသည်၊ ဒိဋ္ဌိသောင်းကျန်းမှုသည်၊ ဒိဋ္ဌိသံယောဇဉ်သည် အဗျာကတတရားလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ ဒိဋ္ဌိသည်၊ ဒိဋ္ဌောယသည်၊ ဒိဋ္ဌိယောဂသည်၊ ဒိဋ္ဌိသောင်းကျန်းမှုသည်၊ ဒိဋ္ဌိသံယောဇဉ်သည် အကုသိုလ်လော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဩော် ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ ဒိဋ္ဌိအနုသယသည် အကုသိုလ်လော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ ဝိစိကိစ္ဆာသည် အဗျာကတတရားလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဩော် ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ ဝိစိကိစ္ဆာသည်၊ ဝိစိကိစ္ဆာ သောင်းကျန်းမှုသည်၊ ဝိစိကိစ္ဆာ သံယောဇဉ်သည်၊ ဝိစိကိစ္ဆာ နိဝရဏသည် အဗျာကတတရားလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ ဝိစိကိစ္ဆာသည်၊ ဝိစိကိစ္ဆာ သောင်းကျန်းမှုသည်၊ ဝိစိကိစ္ဆာ သံယောဇဉ်သည်၊ ဝိစိကိစ္ဆာ နိဝရဏသည် အကုသိုလ်လော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဩော် ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ ဝိစိကိစ္ဆာအနုသယသည် အကုသိုလ်လော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ ဘဝရာဂအနုသယသည် အဗျာကတတရားလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဩော် ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ ဘဝရာဂသည်၊ ဘဝရာဂ သောင်းကျန်းမှုသည်၊ ဘဝရာဂ သံယောဇဉ်သည် အဗျာကတတရားလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ ဘဝရာဂသည်၊ ဘဝရာဂ သောင်းကျန်းမှုသည်၊ ဘဝရာဂ သံယောဇဉ်သည် အကုသိုလ်လော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဩော် ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ ဘဝရာဂ အနုသယသည် အကုသိုလ်လော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ အဝိဇ္ဇာ အနုသယသည် အဗျာကတတရားလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ အဝိဇ္ဇာသည်၊ အဝိဇ္ဇာဗယသည်၊ အဝိဇ္ဇာယောဂသည်၊ အဝိဇ္ဇာ သောင်းကျန်းမှုသည်၊ အဝိဇ္ဇာ သံယောဇဉ်သည်၊ အဝိဇ္ဇာ နိဝရဏသည် အဗျာကတတရားလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ အဝိဇ္ဇာသည်၊ အဝိဇ္ဇာဗယသည်၊ အဝိဇ္ဇာယောဂသည်၊ အဝိဇ္ဇာ သောင်းကျန်းမှုသည်၊ အဝိဇ္ဇာ သံယောဇဉ်သည်၊ အဝိဇ္ဇာနိဝရဏသည် အကုသိုလ်လော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ အဝိဇ္ဇာအနုသယသည် အကုသိုလ်လော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

၆၀၆။ ပရဝါဒီ။ ။ “အနုသယတို့သည် အဗျာကတတရားတို့တည်း” ဟူ၍ မဆိုသင့်ပါသလော။

သကဝါဒီ။ ။ ဪ မဆိုသင့်ပါ။

ပရဝါဒီ။ ။ ပုထုဇဉ်သည် ကုသိုလ် အဗျာကတစိတ် ဖြစ်လတ်သော် “အနုသယ ရှိသူဖြစ်၏” ဟူ၍ ဆိုသင့်ပါသလော။

သကဝါဒီ။ ။ ဪ ဆိုသင့်ပါ၏။

ပရဝါဒီ။ ။ ကုသိုလ် အကုသိုလ်တရားတို့သည် မျက်မှောက်အဖြစ်သို့ ရောက်ပါကုန်သလော။

သကဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

ပရဝါဒီ။ ။ ထို့ကြောင့် အနုသယသည် အဗျာကတတရားတည်း။

ပရဝါဒီ။ ။ ပုထုဇဉ်သည် အဗျာကတစိတ် ဖြစ်လတ်သော် “ရာဂရှိသူ ဖြစ်၏” ဟူ၍ ဆိုသင့်ပါသလော။

သကဝါဒီ။ ။ ဪ ဆိုသင့်ပါ၏။

ပရဝါဒီ။ ။ ကုသိုလ် အကုသိုလ်တရားတို့သည် မျက်မှောက်အဖြစ်သို့ ရောက်ပါကုန်သလော။

သကဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

ပရဝါဒီ။ ။ ထို့ကြောင့်ပင် ရာဂသည် အဗျာကတတရားတည်း။

၆၀၇။ သကဝါဒီ။ ။ အနုသယတို့သည် အကြောင်း ‘ဟိတ်’ မရှိပါကုန်သလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ မရှိပါကုန်။

သကဝါဒီ။ ။ (အနုသယသည်) ရုပ်လော၊ နိဗ္ဗာန်လော၊ စက္ခာယတနလော။ပ။ ဖောဋ္ဌဗ္ဗာယတနလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ ကာမ ရာဂ အနုသယသည် အကြောင်း ‘ဟိတ်’ မရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ မရှိပါ။

သကဝါဒီ။ ။ ကာမ ရာဂသည်၊ ကာမ ရာဂ သောင်းကျန်းမှုသည်၊ ကာမ ရာဂ သံယောဇဉ်သည်၊ ကာမတ္တန္တနီဝရဏသည် အကြောင်း ‘ဟိတ်’ မရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ ကာမ ရာဂသည်၊ ကာမ ရာဂ သောင်းကျန်းမှုသည်။ပ။ ကာမ ရာဂ နီဝရဏသည် အကြောင်း ‘ဟိတ်’ ရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ရှိပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ ကာမရာဂအနုသယသည် အကြောင်း ‘ဟိတ်’ ရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ ပဋိပက္ခအနုသယသည်။ပ။ မာနအနုသယသည်၊ ဒိဋ္ဌိအနုသယသည်၊ ဝိစိကိစ္ဆာ အနုသယသည်၊ ဘဝရာဂ အနုသယသည်၊ အဝိဇ္ဇာ အနုသယသည် အကြောင်း ‘ဟိတ်’ မရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ မရှိပါ။

သကဝါဒီ။ ။ အဝိဇ္ဇာသည်၊ အဝိဇ္ဇာယသည်၊ အဝိဇ္ဇာယောဂသည်၊ အဝိဇ္ဇာ သောင်းကျန်းမှုသည်၊ အဝိဇ္ဇာ သံယောဇဉ်သည်၊ အဝိဇ္ဇာ နီဝရဏသည် အကြောင်း ‘ဟိတ်’ မရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ အဝိဇ္ဇာသည်၊ အဝိဇ္ဇာယသည်။ပ။ အဝိဇ္ဇာနီဝရဏသည် အကြောင်း ‘ဟိတ်’ ရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ရှိပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ အဝိဇ္ဇာအနုသယသည် အကြောင်း ‘ဟိတ်’ ရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

၆၀၈။ ပရဝါဒီ။ ။ “အနုသယတို့သည် အကြောင်း ‘ဟိတ်’ မရှိကုန်” ဟူ၍ မဆိုသင့်ပါသလော။

သကဝါဒီ။ ။ ဪ မဆိုသင့်ပါ။

ပရဝါဒီ။ ။ ပုထုဇဉ်သည် ကုသိုလ် အဗျာကတစိတ် ဖြစ်လတ်သော် “အနုသယရှိသူ ဖြစ်၏” ဟူ၍ ဆိုသင့်ပါသလော။

သကဝါဒီ။ ။ ဪ ဆိုသင့်ပါ၏။

ပရဝါဒီ။ ။ အနုသယတို့သည် ထိုအကြောင်း ‘ဟိတ်’ ဖြင့် အကြောင်း ‘ဟိတ်’ ရှိပါကုန်သလော။

သကဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

ပရဝါဒီ။ ။ ထို့ကြောင့်ပင် အနုသယတို့သည် အကြောင်း ‘ဟိတ်’ မရှိကုန်။

ပရဝါဒီ။ ။ ပုထုဇဉ်သည် ကုသိုလ်အဗျာကတစိတ် ဖြစ်လတ်သော် “ရာဂရှိသူ ဖြစ်၏” ဟူ၍ ဆိုသင့်ပါသလော။

သကဝါဒီ။ ။ ဪ ဆိုသင့်ပါ၏။

ပရဝါဒီ။ ။ ရာဂသည် ထိုအကြောင်း ‘ဟိတ်’ ဖြင့် အကြောင်း ‘ဟိတ်’ ရှိပါသလော။

သကဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

ပရဝါဒီ။ ။ ထို့ကြောင့်ပင် ရာဂသည် အကြောင်း 'ဟိတ်' မရှိ။

၆၀၉။ သကဝါဒီ။ ။ အနုသယတို့သည် စိတ်နှင့် မယှဉ်ပါကုန်သလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ မယှဉ်ပါကုန်။

သကဝါဒီ။ ။ (အနုသယတို့သည်) ရုပ်လော၊ နိဗ္ဗာန်လော၊ စက္ကာယတနလော။ပ။ ဖောဠဗ္ဗာယတနလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ ကာမရာဂအနုသယသည် စိတ်နှင့် မယှဉ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ မယှဉ်ပါ။

သကဝါဒီ။ ။ ကာမ ရာဂသည်၊ ကာမ ရာဂ သောင်းကျန်းမှုသည်၊ ကာမ ရာဂ သံယောဇဉ်သည်၊ ကာမောဃသည်၊ ကာမယောဂသည်၊ ကာမစ္ဆန္ဒနိဝရဏသည် စိတ်နှင့် မယှဉ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ ကာမ ရာဂသည်၊ ကာမ ရာဂ သောင်းကျန်းမှုသည်။ပ။ ကာမစ္ဆန္ဒနိဝရဏသည် စိတ်နှင့် မယှဉ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ မယှဉ်ပါ။

သကဝါဒီ။ ။ ကာမ ရာဂ အနုသယသည် စိတ်နှင့် မယှဉ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

၆၁၀။ သကဝါဒီ။ ။ ကာမရာဂအနုသယသည် စိတ်နှင့် မယှဉ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ မယှဉ်ပါ။

သကဝါဒီ။ ။ (ကာမ ရာဂ အနုသယသည်) အဘယ်ခန္ဓာ၌ အကျုံးဝင်ပါသနည်း။

ပရဝါဒီ။ ။ သင်္ခါရက္ခန္ဓာ၌ အကျုံးဝင်ပါသည်။

သကဝါဒီ။ ။ သင်္ခါရက္ခန္ဓာသည် စိတ်နှင့် မယှဉ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။

သကဝါဒီ။ ။ သင်္ခါရက္ခန္ဓာသည် စိတ်နှင့် မယှဉ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ မယှဉ်ပါ။

သကဝါဒီ။ ။ ဝေဒနာက္ခန္ဓာသည်၊ သညာက္ခန္ဓာသည် စိတ်နှင့် မယှဉ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ ကာမ ရာဂ အနုသယသည်၊ သင်္ခါရက္ခန္ဓာ၌ အကျုံးဝင်သည် ဖြစ်ပါလျက် စိတ်နှင့် မယှဉ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ မယှဉ်ပါ။

သကဝါဒီ။ ။ ကာမ ရာဂသည် သင်္ခါရက္ခန္ဓာ၌ အကျုံးဝင်သည် ဖြစ်ပါလျက် စိတ်နှင့် မယှဉ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ ကာမ ရာဂသည် သင်္ခါရက္ခန္ဓာ၌ အကျုံးဝင်သည် ဖြစ်ပါလျက် စိတ်နှင့် ယှဉ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ဪ ယှဉ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ ကာမ ရာဂ အနုသယသည် သင်္ခါရက္ခန္ဓာ၌ အကျုံးဝင်သည် ဖြစ်၍ စိတ်နှင့် ယှဉ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ ကာမ ရာဂ အနုသယသည် သင်္ခါရက္ခန္ဓာ၌ အကျုံးဝင်သည် ဖြစ်၍ စိတ်နှင့် မယှဉ်မူ၍ ကာမရာဂသည် သင်္ခါရက္ခန္ဓာ၌ အကျုံးဝင်သည် ဖြစ်၍ စိတ်နှင့် ယှဉ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ဪ ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ သင်္ခါရက္ခန္ဓာသည် တစ်စိတ်တစ်ဒေသ စိတ်နှင့် ယှဉ်၍ တစ်စိတ်တစ်ဒေသ စိတ်နှင့် မယှဉ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ သင်္ခါရက္ခန္ဓာသည် တစ်စိတ်တစ်ဒေသ စိတ်နှင့် ယှဉ်၍ တစ်စိတ်တစ်ဒေသ စိတ်နှင့် မယှဉ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ဪ ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ ဝေဒနာက္ခန္ဓာသည်၊ သညာက္ခန္ဓာသည် တစ်စိတ်တစ်ဒေသ စိတ်နှင့် ယှဉ်၍ တစ်စိတ်တစ်ဒေသ စိတ်နှင့် မယှဉ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

၆၁၁။ သကဝါဒီ။ ။ ပဋိပက္ခအနုသယသည်၊ မာနအနုသယသည်၊ ဒိဋ္ဌိအနုသယသည်၊ ဝိစိကိစ္ဆာအနုသယသည်၊ ဘဝရာဂအနုသယသည်၊ အဝိဇ္ဇာအနုသယသည် စိတ်နှင့် မယှဉ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ဪ ယှဉ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ အဝိဇ္ဇာသည်၊ အဝိဇ္ဇာယသည်၊ အဝိဇ္ဇာယောဂသည်၊ အဝိဇ္ဇာနိဝရဏသည် စိတ်နှင့် မယှဉ်ပါ သလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ အဝိဇ္ဇာသည်၊ အဝိဇ္ဇာယသည်၊ အဝိဇ္ဇာယောဂသည်၊ အဝိဇ္ဇာနိဝရဏသည် စိတ်နှင့် ယှဉ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ဪ ယှဉ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ အဝိဇ္ဇာအနုသယသည် စိတ်နှင့် ယှဉ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

၆၁၂။ သကဝါဒီ။ ။ အဝိဇ္ဇာအနုသယသည် စိတ်နှင့် မယှဉ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ဪ ယှဉ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ (အဝိဇ္ဇာအနုသယသည်) အဘယ်ခန္ဓာ၌ အကျုံးဝင်ပါသနည်း။

ပရဝါဒီ။ ။ သင်္ခါရက္ခန္ဓာ၌ အကျုံးဝင်ပါသည်။

သကဝါဒီ။ ။ သင်္ခါရက္ခန္ဓာသည် စိတ်နှင့် မယှဉ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ သင်္ခါရက္ခန္ဓာသည် စိတ်နှင့် မယှဉ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ဪ မယှဉ်ပါ။

သကဝါဒီ။ ။ ဝေဒနာက္ခန္ဓာသည်၊ သညာက္ခန္ဓာသည် စိတ်နှင့် မယှဉ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ အဝိဇ္ဇာအနုသယသည် သင်္ခါရက္ခန္ဓာ၌ အကျုံးဝင်သည်ဖြစ်ပါလျက် စိတ်နှင့် မယှဉ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ဪ မယှဉ်ပါ။

သကဝါဒီ။ ။ အဝိဇ္ဇာသည် သင်္ခါရက္ခန္ဓာ၌ အကျုံးဝင်သည် ဖြစ်ပါလျက် စိတ်နှင့် မယှဉ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ အဝိဇ္ဇာသည် သင်္ခါရက္ခန္ဓာ၌ အကျုံးဝင်သည် ဖြစ်၍ စိတ်နှင့် ယှဉ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ဪ ယှဉ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ အဝိဇ္ဇာအနုသယသည် သင်္ခါရက္ခန္ဓာ၌ အကျုံးဝင်သည် ဖြစ်၍ စိတ်နှင့် ယှဉ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ အဝိဇ္ဇာအနုသယသည် သင်္ခါရက္ခန္ဓာ၌ အကျုံးဝင်သည် ဖြစ်ပါလျက် စိတ်နှင့် မယှဉ်မူ၍ အဝိဇ္ဇာသည် သင်္ခါရက္ခန္ဓာ၌ အကျုံးဝင်သည် ဖြစ်ပါလျက် စိတ်နှင့် ယှဉ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ဪ ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ သင်္ခါရက္ခန္ဓာသည် တစ်စိတ်တစ်ဒေသ စိတ်နှင့် ယှဉ်သည် ဖြစ်၍ တစ်စိတ်တစ်ဒေသ စိတ်နှင့် မယှဉ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ သင်္ခါရက္ခန္ဓာသည် တစ်စိတ်တစ်ဒေသ စိတ်နှင့် ယှဉ်သည် ဖြစ်၍ တစ်စိတ်တစ်ဒေသ စိတ်နှင့် မယှဉ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ဪ ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ ဝေဒနာက္ခန္ဓာသည်၊ သညာက္ခန္ဓာသည် တစ်စိတ်တစ်ဒေသ စိတ်နှင့် ယှဉ်သည် ဖြစ်၍ တစ်စိတ်တစ်ဒေသ စိတ်နှင့် မယှဉ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

၆၁၃။ ပရဝါဒီ။ ။ “အနုသယတို့သည် စိတ်နှင့် မယှဉ်ကုန်” ဟူ၍ မဆိုသင့်ပါသလော။

သကဝါဒီ။ ။ ဪ ဪ မဆိုသင့်ပါ။

ပရဝါဒီ။ ။ ပုထုဇဉ်သည် ကုသိုလ် အဗျာကတစိတ် ဖြစ်လတ်သော် “အနုသယရှိသူ ဖြစ်၏” ဟူ၍ ဆိုသင့်ပါသလော။

သကဝါဒီ။ ။ ဪ သိသင့်ပါ၏။

ပရဝါဒီ။ ။ အနုသယတို့သည် ထိုစိတ်နှင့် ယှဉ်ပါကုန်သလော။

သကဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

ပရဝါဒီ။ ။ ထို့ကြောင့် အနုသယတို့သည် စိတ်နှင့် မယှဉ်ကုန်။

ပရဝါဒီ။ ။ ပုထုဇဉ်သည် ကုသိုလ် အဗျာကတစိတ် ဖြစ်လတ်သော် “ရာဂရှိသူ ဖြစ်၏” ဟူ၍ ဆိုသင့်ပါသလော။

သကဝါဒီ။ ။ ဪ သိသင့်ပါ၏။

ပရဝါဒီ။ ။ ရာဂသည် ထိုစိတ်နှင့် ယှဉ်ပါသလော။

သကဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

ပရဝါဒီ။ ။ ထို့ကြောင့်ပင် ရာဂသည် စိတ်နှင့် မယှဉ်။

တိသောပိ အနုသယကထာ ပြီး၏။

၁။ ပုထုဇဉ်ပုဂ္ဂိုလ်သည် ကုသိုလ်အဗျာကတစိတ် ဖြစ်လတ်သော်လည်း အနုသယနှင့်တကွ ဖြစ်၏ဟု ဆိုထိုက်၏။ ထိုပုထုဇဉ်ပုဂ္ဂိုလ်၏ ထိုကုသိုလ်အဗျာကတစိတ် ဖြစ်ဆဲခဏ၌ ရှိသော ကုသိုလ် အဗျာကတဟိတ်ဖြင့် အနုသယတို့သည် ဟိတ်ရှိသည် မဟုတ်ကုန်၊ ထိုကုသိုလ် အဗျာကတစိတ်နှင့် မယှဉ်ကြကုန်၊ ထို့ကြောင့် ထိုအနုသယတို့သည် အဗျာကတ အဟေတုက စိတ္တဝိပွယုတ္တတို့ ဖြစ်ကုန်၏ဟု အယူရှိကြကုန်သော မဟာသံဃိကနှင့် သမ္မိတိယဂိုဏ်းဝင် ပရဝါဒီဆရာတို့ကို ရည်ရွယ်၍ ဤကထာကို ဟောတော်မူသည်။

ကထာဝတ္ထုပါဠိတော်

=== ၁၁ - ဧကောဒသမဝဂ် ===

(၁၀၉) ၄ - ဉာဏကထာ°

၆၁၄။ သကဝါဒီ။ ။ (မဂ်ဖြင့်) အဝိဇ္ဇာကင်းပြီး ဖြစ်၍ ဉာဏဝိပုယုတ်စိတ် ဖြစ်လတ်သော် ‘ဉာဏ်ရှိသူ’ ဟူ၍ မဆိုသင့်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ဪ မဆိုသင့်ပါ။

သကဝါဒီ။ ။ ရာဂ ကင်းလတ်သော် “ရာဂ ကင်းသူ” ဟူ၍ မဆိုသင့်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။^၁

သကဝါဒီ။ ။ အဝိဇ္ဇာကင်းပြီး ဖြစ်၍ ဉာဏဝိပုယုတ်စိတ် ဖြစ်လတ်သော် “ဉာဏ်ရှိသူ” ဟူ၍ မဆိုသင့်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ မဆိုသင့်ပါ။

သကဝါဒီ။ ။ ဒေါသ ကင်းလတ်သော်၊ မောဟ ကင်းလတ်သော်၊ ကိလေသာ ကင်းလတ်သော် “ကိလေသာ မရှိသူ” ဟူ၍ မဆိုသင့်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ ရာဂ ကင်းလတ်သော် “ရာဂကင်းသူ” ဟူ၍ ဆိုသင့်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ဆိုသင့်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ အဝိဇ္ဇာကင်းပြီး ဖြစ်၍ ဉာဏဝိပုယုတ်စိတ် ဖြစ်လတ်သော် “ဉာဏ်ရှိသူ” ဟူ၍ ဆိုသင့်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ ဒေါသ ကင်းလတ်သော်၊ မောဟ ကင်းလတ်သော်၊ ကိလေသာ ကင်းလတ်သော် “ကိလေသာ မရှိသူ” ဟူ၍ ဆိုသင့်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ဆိုသင့်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ အဝိဇ္ဇာကင်းပြီး ဖြစ်၍ ဉာဏဝိပုယုတ်စိတ် ဖြစ်လတ်သော် “ဉာဏ်ရှိသူ” ဟူ၍ ဆိုသင့်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

၆၁၅။ ပရဝါဒီ။ ။ အဝိဇ္ဇာကင်းပြီး ဖြစ်၍ ဉာဏဝိပုယုတ်စိတ် ဖြစ်လတ်သော် “ဉာဏ်ရှိသူ” ဟူ၍ ဆိုသင့်ပါသလော။

သကဝါဒီ။ ။ ဪ ဆိုသင့်ပါ၏။

ပရဝါဒီ။ ။ အတိတ်ဉာဏ်ကြောင့် ဉာဏ်ရှိသူ၊ ချုပ်ပြီး၊ ကင်းပြီး၊ ငြိမ်းပြီးသော ဉာဏ်ကြောင့် ဉာဏ်ရှိသူ ဖြစ်ပါသလော။

သကဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။^၂

ဉာဏကထာ ပြီး၏။

- ၁။ မဂ်ဉာဏ်ဖြင့် (အဉာဏ) မောဟ ကင်းသော်လည်း တစ်ဖန် စက္ခုဝိညာဏ်စသည်တို့၏ အစွမ်းအားဖြင့် ဉာဏ် ဝိပွယုတ်စိတ် ဖြစ်လတ်သော် ထိုမဂ်စိတ် မဖြစ်ပေါ်လာသောကြောင့် ဉာဏ်ရှိသူဟူ၍ မဆိုထိုက်ဟု အယူရှိကြကုန် သော မဟာသံဃိကဂိုဏ်းဝင် ပရဝါဒီတို့ကို ရည်ရွယ်၍ ဤကထာကို ဟောတော်မူသည်။
- ၂။ ဉာဏ်၏ ဆန့်ကျင်ဘက် မောဟကင်းလတ်သော် ဉာဏ်ရှိသူဟူ၍ ပညတ်မဖြစ်ခဲ့ပါမူ ရာဂစသည်တို့ ကင်းလတ်ကုန် သော် ရာဂကင်းသူစသော ပညတ်သည်လည်း မဖြစ်ရာဟု စောဒနာလို၍ ဤပုစ္ဆာကို တက်သည်။
- ၃။ ရာဂစသည်တို့ ကင်းလတ်ကုန်သော် ရာဂရှိသူစသည်၏ အဖြစ်၌ ယုတ္တိကို မမြင်ရကား ပရဝါဒီက ပဋိက္ခေပပြုလျက် ဖြေသည်။
- ၄။ ဉာဏ်ကို ရခြင်းကြောင့် ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည် ဉာဏ်ရှိသူဟု ဆိုခြင်းငှါ ထိုက်၏။ ထို့ကြောင့် သကဝါဒီက ပဋိက္ခေပပြုလျက် ဖြေသည်။

ကထာဝတ္ထုပြုငြိတော်

=== ၁၁ - ဧကောဒသမဝဂ် ===

(၁၁၀) ၅ - ဉာဏ် စိတ္တဝိပွယုတ္တန္တိကထာ°

- ၆၁၆။ သကဝါဒီ။ ။ ဉာဏ်သည် စိတ်နှင့် မယှဉ်ပါသလော။
- ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ဪ မယှဉ်ပါ။
- သကဝါဒီ။ ။ (ဉာဏ်သည်) ရုပ်လော၊ နိဗ္ဗာန်လော၊ စက္ခယတနလော။ပ။ ဖောဋ္ဌဗ္ဗယတနလော။
- ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။
- သကဝါဒီ။ ။ ဉာဏ်သည် စိတ်နှင့် မယှဉ်ပါသလော။
- ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ဪ မယှဉ်ပါ။
- သကဝါဒီ။ ။ ပညာသည်၊ ပညိန္ဒြေသည်၊ ပညာဗိုလ်သည်၊ သမ္မာဒိဋ္ဌိသည်၊ ဓမ္မဝိစယ သမ္မောဇ္ဈင် သည် စိတ်နှင့် မယှဉ်ပါသလော။
- ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။
- သကဝါဒီ။ ။ ပညာသည်၊ ပညိန္ဒြေသည်၊ ပညာဗိုလ်သည်၊ သမ္မာဒိဋ္ဌိသည်၊ ဓမ္မဝိစယသမ္မောဇ္ဈင်သည် စိတ်နှင့် ယှဉ်ပါသလော။
- ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ဪ ယှဉ်ပါ၏။
- သကဝါဒီ။ ။ ဉာဏ်သည် စိတ်နှင့် ယှဉ်ပါသလော။
- ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။
- သကဝါဒီ။ ။ ဉာဏ်သည် စိတ်နှင့် မယှဉ်ပါသလော။
- ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ဪ မယှဉ်ပါ။
- သကဝါဒီ။ ။ (ဉာဏ်သည်) အဘယ်ခန္ဓာ၌ အကျုံးဝင်ပါသနည်း။
- ပရဝါဒီ။ ။ သင်္ခါရက္ခန္ဓာ၌ အကျုံးဝင်ပါသည်။

သကဝါဒီ။ ။ သင်္ခါရက္ခန္ဓာသည် စိတ်နှင့် မယှဉ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ သင်္ခါရက္ခန္ဓာသည် စိတ်နှင့် မယှဉ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ မယှဉ်ပါ။

သကဝါဒီ။ ။ ဝေဒနာက္ခန္ဓာသည်၊ သညာက္ခန္ဓာသည် စိတ်နှင့် မယှဉ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ ဉာဏ်သည် သင်္ခါရက္ခန္ဓာ၌ အကျုံးဝင်သည် ဖြစ်ပါလျက် စိတ်နှင့် မယှဉ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ မယှဉ်ပါ။

သကဝါဒီ။ ။ ပညာသည် သင်္ခါရက္ခန္ဓာ၌ အကျုံးဝင်သည် ဖြစ်ပါလျက် စိတ်နှင့် မယှဉ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ ပညာသည် သင်္ခါရက္ခန္ဓာ၌ အကျုံးဝင်သည် ဖြစ်၍ စိတ်နှင့် ယှဉ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ယှဉ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ ဉာဏ်သည် သင်္ခါရက္ခန္ဓာ၌ အကျုံးဝင်သည် ဖြစ်၍ စိတ်နှင့် ယှဉ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ ဉာဏ်သည် သင်္ခါရက္ခန္ဓာ၌ အကျုံးဝင်သည် ဖြစ်ပါလျက် စိတ်နှင့် မယှဉ်မူ၍ ပညာသည် သင်္ခါရက္ခန္ဓာ၌ အကျုံးဝင်သည် ဖြစ်၍ စိတ်နှင့် ယှဉ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ သင်္ခါရက္ခန္ဓာသည် တစ်စိတ်တစ်ဒေသ စိတ်နှင့် ယှဉ်သည်ဖြစ်၍ တစ်စိတ်တစ်ဒေသ စိတ်နှင့် မယှဉ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ သင်္ခါရက္ခန္ဓာသည် တစ်စိတ်တစ်ဒေသ စိတ်နှင့် ယှဉ်သည်ဖြစ်၍ တစ်စိတ်တစ်ဒေသ စိတ်နှင့် မယှဉ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ ဝေဒနာက္ခန္ဓာသည်၊ သညာက္ခန္ဓာသည် တစ်စိတ်တစ်ဒေသ စိတ်နှင့် ယှဉ်သည်ဖြစ်၍ တစ်စိတ်တစ်ဒေသ စိတ်နှင့် မယှဉ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

၆၁၇။ ပရဝါဒီ။ ။ “ဉာဏ်သည် စိတ်နှင့် မယှဉ်” ဟု မဆိုသင့်ပါသလော။

သကဝါဒီ။ ။ ဪ မဆိုသင့်ပါ။

ပရဝါဒီ။ ။ စက္ခုဝိညာဏ်နှင့် ပြည်စုံသော ရဟန္တာသည် “ဉာဏ်ရှိသူ” ဟူ၍ ဆိုသင့်ပါသလော။

သကဝါဒီ။ ။ ဪ ဆိုသင့်ပါ၏။

ပရဝါဒီ။ ။ ဉာဏ်သည် ထိုစက္ခုဝိညာဏ်စိတ်နှင့် ယှဉ်ပါသလော။

သကဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။

ပရဝါဒီ။ ။ ထို့ကြောင့်ပင် ဉာဏ်သည် စိတ်နှင့် မယှဉ်ပါ။

ပရဝါဒီ။ ။ စက္ခုဝိညာဏ်နှင့် ပြည့်စုံသော ရဟန္တာသည် “ပညာရှိသူ” ဟူ၍ ဆိုသင့်ပါသလော။

သကဝါဒီ။ ။ ဪ ဆိုသင့်ပါ၏။

ပရဝါဒီ။ ။ ပညာသည် ထိုစက္ခုဝိညာဏ်စိတ်နှင့် ယှဉ်ပါသလော။

သကဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။

ပရဝါဒီ။ ။ ထို့ကြောင့် ပညာသည် စိတ်နှင့် မယှဉ်။

ဉာဏ် စိတ္တဝိပွယုတ္တန္တိကထာ ပြီး၏။

- ၁။ စက္ခုဝိညာဏ်စသည်နှင့် ပြည့်စုံသူ ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်ကို မိမိရသော မဂ်ဉာဏ်ကို ရည်ရွယ်၍ ဉာဏ်ရှိသူဟု ဆိုအပ်၏။ ထိုရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်၏ ထိုဉာဏ်သည် ထိုစက္ခုဝိညာဏ်စသော စိတ်နှင့် သမ္ပယုတ် မဖြစ်၊ ထို့ကြောင့် ဉာဏ်သည် စိတ္တဝိပွယုတ် မည်၏ဟု အယူရှိကြကုန်သော ပုဗ္ဗသေလိယဂိုဏ်းဝင် ပရဝါဒီဆရာတို့ကို ရည်ရွယ်၍ ဤဉာဏ် စိတ္တဝိပွယုတ္တန္တိကထာကို ဟောတော်မူသည်။
- ၂။ ဉာဏ်သည် စိတ္တဝိပွယုတ္တ ဖြစ်ခဲ့ပါလျှင် စိတ္တဝိပွယုတ္တဖြစ်သော ရုပ်စသည်တို့တွင် တစ်ပါးပါး ဖြစ်ခဲ့ရာ၏ဟု စောဒနာလိုသောကြောင့် ဤပုစ္ဆာကို တက်သည်။
- ၃။ ရသည်၏ အစွမ်းအားဖြင့် ထိုပညာရှိ ဖြစ်ခြင်းကို အလိုရှိရကား သကဝါဒီဆရာက ဝန်ခံသည်။

ကထာဝတ္ထုပြင်တော်

=== ၁၁ - ကောဒသမဝဂ် ===

(၁၁၁) ၆ - ဣဒံ ဒုက္ခန္တိကထာ

၆၁၈။ သကဝါဒီ။ ။ “ဤတရားသည် ဆင်းရဲတည်း” ဟု ပြောဆိုသူအား “ဤတရားသည် ဆင်းရဲတည်း” ဟု အသိဉာဏ် ဖြစ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ဪ ဖြစ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ “ဤတရားသည် ဆင်းရဲဖြစ်ကြောင်းတည်း” ဟု ပြောဆိုသူအား “ဤတရားသည် ဆင်းရဲဖြစ်ကြောင်းတည်း” ဟု အသိဉာဏ် ဖြစ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ “ဤတရားသည် ဆင်းရဲတည်း” ဟု ပြောဆိုသူအား “ဤတရားသည် ဆင်းရဲတည်း” ဟု အသိဉာဏ် ဖြစ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ဪ ဖြစ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ “ဤတရားသည် ဆင်းရဲချုပ်ရာတည်း” ဟု ပြောဆိုသူအား “ဤတရားသည် ဆင်းရဲချုပ်ရာတည်း” ဟု အသိဉာဏ် ဖြစ်ပေါ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ “ဤတရားသည် ဆင်းရဲတည်း” ဟု ပြောဆိုသူအား “ဤတရားသည် ဆင်းရဲတည်း” ဟု အသိဉာဏ် ဖြစ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ဪ ဖြစ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ “ဤတရားသည် မဂ်တည်း” ဟု ပြောဆိုသူအား “ဤတရားသည် မဂ်တည်း” ဟု အသိဉာဏ် ဖြစ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ “ဤတရားသည် ဆင်းရဲဖြစ်ကြောင်းတည်း” ဟု ပြောဆိုသူအား “ဤတရားသည် ဆင်းရဲဖြစ်ကြောင်းတည်း” ဟု အသိဉာဏ် မဖြစ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ဪ မဖြစ်ပါ။

သကဝါဒီ။ ။ “ဤတရားသည် ဆင်းရဲတည်း” ဟု ပြောဆိုသူအား “ဤတရားသည် ဆင်းရဲတည်း” ဟု အသိဉာဏ် မဖြစ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ “ဤတရားသည် ဆင်းရဲချုပ်ရာတည်း” ဟု၊ “ဤတရားသည် မဂ်တည်း” ဟု ပြောဆိုသူအား “ဤတရားသည် မဂ်တည်း” ဟု အသိဉာဏ် မဖြစ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ဪ မဖြစ်ပါ။

သကဝါဒီ။ ။ “ဤတရားသည် ဆင်းရဲတည်း” ဟု ပြောဆိုသူအား “ဤတရားသည် ဆင်းရဲတည်း” ဟု အသိဉာဏ် မဖြစ်ပါသလော။

သကဝါဒီ။ ။ “ဤတရားသည် ဆင်းရဲတည်း” ဟု ပြောဆိုသူအား “ဤတရားသည် ဆင်းရဲတည်း” ဟု အသိဉာဏ် ဖြစ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ “ရုပ်သည် အနတ္တတည်း” ဟု ပြောဆိုသူအား “ရုပ်သည် အနတ္တတည်း” ဟု အသိဉာဏ် မဖြစ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ မဖြစ်ပါ။

သကဝါဒီ။ ။ “ဤတရားသည် ဆင်းရဲတည်း” ဟု ပြောဆိုသူအား “ဤတရားသည် ဆင်းရဲတည်း” ဟု အသိဉာဏ် မဖြစ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ “ဝေဒနာသည်၊ သညာသည်၊ သင်္ခါရတို့သည်၊ ဝိညာဏ်သည် အနတ္တတည်း” ဟု ပြောဆိုသူအား “ဝိညာဏ်သည် အနတ္တတည်း” ဟု အသိဉာဏ် မဖြစ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ မဖြစ်ပါ။

သကဝါဒီ။ ။ “ဤတရားသည် ဆင်းရဲတည်း” ဟု ပြောဆိုသူအား “ဤတရားသည် ဆင်းရဲတည်း” ဟု အသိဉာဏ် မဖြစ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

၆၂၀။ သကဝါဒီ။ ။ “ဤတရားသည် ဆင်းရဲတည်း” ဟု ပြောဆိုသူအား “ဤတရားသည် ဆင်းရဲတည်း” ဟု အသိဉာဏ် ဖြစ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ဖြစ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ “ဤ” ဟူ၍ လည်းကောင်း၊ “ကား” ဟူ၍ လည်းကောင်း၊ “ဆင်း” ဟူ၍ လည်းကောင်း၊ “ရဲ” ဟူ၍ လည်းကောင်း အသိဉာဏ် ဖြစ်ပါသလော ။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။^၂

ဣဒံ ဒုက္ခန္တိကထာ ပြီး၏။

- ၁။ လောကုတ္တရာမဂ်ခဏ၌ ယောဂါဝစရပုဂ္ဂိုလ်သည် ဤကား ဒုက္ခသစ္စာတည်းဟု နှုတ်မြွက်၏။ ဤသို့ နှုတ်မြွက်သော ထိုပုဂ္ဂိုလ်အား ဤကား ဒုက္ခဟု အသိဉာဏ် ဖြစ်ပေါ်လာ၏ဟု အယူရှိကြကုန်သော အန္ဓကဂိုဏ်းဝင် ပရဝါဒီဆရာ တို့ကို ရည်ရွယ်၍ ဤကထာကို ဟောတော်မူသည်။
- ၂။ မဂ်ခဏ၌ ထိုသို့သော စကားကို ဆိုခြင်းကို လည်းကောင်း၊ ဉာဏ်ဖြစ်ပေါ်လာခြင်းကို လည်းကောင်း ရည်ရွယ်၍ ပရဝါဒီက ဝန်ခံသည်။
- ၃။ ပရဝါဒီဆရာသည် ကြွင်းသော သစ္စာတို့နှင့် စပ်သော စကားကို ပုထုဇဉ်သည်သာ ပြောဆို၏။ ထိုပုထုဇဉ်အားလည်း ထိုသို့ သဘောရှိသော ဉာဏ်ဖြစ်ပေါ်လာခြင်း မရှိဟု အလိုရှိ၏။ ထို့ကြောင့် ပရဝါဒီက ပဋိက္ခေပပြုလျက် ဖြေသည်။
- ၄။ ဒုက္ခ၏ ပရိယာယ် ပြသည်၏ အစွမ်းဖြင့် သကဝါဒီက မေးသည်။
- ၅။ ပရဝါဒီဆရာကား မိမိ၏ အယူဝါဒ၌ ထိုသို့သော ဝေါဟာရမျိုးကို မမြင်သောကြောင့် ပဋိက္ခေပပြု၍ ဖြေသည်။
- ၆။ ဒုက္ခ၌ အသိဉာဏ် ဖြစ်ခဲ့ပါမူ (အက္ခရာအလိုက်) လေးပါးသော ဉာဏ်တို့ ဖြစ်သင့်၏ဟု ပြခြင်းငှါ မေးသည်။
- ၇။ ပရဝါဒီဆရာကား ဤသို့ ဉာဏ်လေးမျိုး ဖြစ်ခြင်းကို အလိုမရှိသောကြောင့် ပဋိက္ခေပပြုလျက် ဖြေသည်။

ကထာဝတ္ထုပါဠိတော်

=== ၁၁ - ဧကာဒသမဝဂ် ===

(၁၁၂) ၇ - ဣဒ္ဓိဗလကထာ

၆၂၀။ သကဝါဒီ။ ။ တန်ခိုးအားနှင့် ပြည့်စုံသူသည် တစ်ကမ္ဘာပတ်လုံး တည်နိုင်ပါသလော။
ပရဝါဒီ။ ။ ဪ တည်နိုင်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ ထိုအသက်သည် တန်ခိုးကြောင့် ဖြစ်ပါသလော၊ ထိုဂတိသည် တန်ခိုးကြောင့် ဖြစ်ပါ
သလော၊ ထိုအတ္တဘောကို ရခြင်းသည် တန်ခိုးကြောင့် ဖြစ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ တန်ခိုးအားနှင့် ပြည့်စုံသူသည် တစ်ကမ္ဘာပတ်လုံး တည်နိုင်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ တည်နိုင်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ အတိတ်ကမ္ဘာပတ်လုံး တည်နိုင်ပါသလော၊ အနာဂတ်ကမ္ဘာပတ်လုံး တည်နိုင်ပါ
သလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ တန်ခိုးအားနှင့် ပြည့်စုံသူသည် တစ်ကမ္ဘာပတ်လုံး တည်နိုင်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ တည်နိုင်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ နှစ်ကမ္ဘာတို့ တ်လုံး တည်နိုင်ပါသလော၊ သုံးကမ္ဘာတို့ပတ်လုံး တည်နိုင်ပါသလော၊
လေးကမ္ဘာတို့ပတ်လုံး တည်နိုင်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ တန်ခိုးအားနှင့် ပြည့်စုံသူသည် တစ်ကမ္ဘာပတ်လုံး တည်နိုင်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ တည်နိုင်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ အသက်ထင်ရှား ရှိလတ်သော် ကြွင်းသော အသက်တို့ပတ်လုံး တည်နိုင်ရာသလော၊
အသက်ထင်ရှား မရှိလတ်သော် ကြွင်းသော အသက်တို့ပတ်လုံး တည်နိုင်ရာသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ အသက်ထင်ရှားရှိလတ်သော် ကြွင်းသော အသက်တို့ပတ်လုံး တည်နိုင်ရာ၏။

သကဝါဒီ။ ။ အရှင်ပရဝါဒီ အသက်ထင်ရှား ရှိလတ်သော် ကြွင်းသော အသက်တို့ပတ်လုံး တည်နိုင်
ခဲ့ပါမူ “တန်ခိုးအားနှင့် ပြည့်စုံသူသည် တစ်ကမ္ဘာပတ်လုံး တည်နိုင်၏” ဟူ၍ မဆိုသင့်။

သကဝါဒီ။ ။ အသက်ထင်ရှား မရှိလတ်သော် ကြွင်းသော အသက်တို့ပတ်လုံး တည်နိုင်ရာ၏ဟု
(နှလုံးပြု၍) သေသူသည် တည်နိုင်ရာသလော၊ ကွယ်လွန်သူသည် တည်နိုင်ရာသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

၆၂၂။ သကဝါဒီ။ ။ တန်ခိုးအားနှင့် ပြည့်စုံသူသည် တစ်ကမ္ဘာပတ်လုံး တည်နိုင်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ တည်နိုင်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ “ဖြစ်ပေါ်လာသော ဖဿသည် မချုပ်ပါစေလင့်” ဟူ၍ တန်ခိုးဖြင့် ချီးမြှောက်ခြင်းငှါ ရအပ်ပါသလော^၆။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ “ဖြစ်ပေါ်လာသော ဝေဒနာသည်။ပ။ ဖြစ်ပေါ်လာသော သညာသည်။ပ။ ဖြစ်ပေါ်လာသော စေတနာသည်။ပ။ ဖြစ်ပေါ်လာသော စိတ်သည်။ပ။ ဖြစ်ပေါ်လာသော သဒ္ဓါသည်။ပ။ ဖြစ်ပေါ်လာသော ဝီရိယသည်။ပ။ ဖြစ်ပေါ်လာသော သတိသည်။ပ။ ဖြစ်ပေါ်လာသော သမာဓိသည်။ပ။ ဖြစ်ပေါ်လာသော ပညာသည် မချုပ်ပါစေလင့်” ဟူ၍ တန်ခိုးဖြင့် ချီးမြှောက်ခြင်းငှါ ရအပ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ တန်ခိုးအားနှင့် ပြည့်စုံသူသည် တစ်ကမ္ဘာပတ်လုံး တည်နိုင်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ တည်နိုင်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ “ရုပ်သည် အမြဲ ဖြစ်ပါစေ” ဟူ၍ တန်ခိုးဖြင့် ချီးမြှောက်ခြင်းငှါ ရအပ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ “ဝေဒနာသည်။ပ။ သညာသည်။ပ။ သင်္ခါရတို့သည်။ပ။ ဝိညာဏ်သည် အမြဲ ဖြစ်ပါစေ” ဟူ၍ တန်ခိုးဖြင့် ချီးမြှောက်ခြင်းငှါ ရအပ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ တန်ခိုးအားနှင့် ပြည့်စုံသူသည် တစ်ကမ္ဘာပတ်လုံး တည်နိုင်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ တည်နိုင်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ “ဖြစ်ခြင်းသဘောရှိသော သတ္တဝါတို့သည် မဖြစ်ပါစေကုန်လင့်” ဟူ၍ တန်ခိုးဖြင့် ချီးမြှောက်ခြင်းငှါ ရအပ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ “အိုခြင်း သဘောရှိသော သတ္တဝါတို့သည် မအိုပါစေကုန်လင့်” ဟူ၍။ပ။ “နာခြင်း သဘောရှိသော သတ္တဝါတို့သည် မနာပါစေကုန်လင့်” ဟူ၍။ပ။ “သေခြင်းသဘောရှိသော သတ္တဝါတို့သည် မသေပါစေကုန်လင့်” ဟူ၍ တန်ခိုးဖြင့် ချီးမြှောက်ခြင်းငှါ ရအပ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

၆၂၃။ ပရဝါဒီ။ ။ “တန်ခိုးအားနှင့် ပြည့်စုံသူသည် တစ်ကမ္ဘာပတ်လုံး တည်နိုင်ရာ၏” ဟူ၍ မဆိုသင့်ပါသလော။

သကဝါဒီ။ ။ ဪ မဆိုသင့်ပါ။

ပရဝါဒီ။ ။ “အာနန္ဒာ တစ်စုံတစ်ယာက်သော ပုဂ္ဂိုလ်သည် ဣဒ္ဓိပါဒ်လေးပါးတို့ကို ပွားစေအပ်ကုန်၏။ အကြိမ်များစွာ လေ့လာအပ်ကုန်၏။ ယာဉ်ကဲ့သို့ ပြုလုပ်အပ်ကုန်၏။ တည်ရာကဲ့သို့ ပြုလုပ်အပ်ကုန်၏။ အစဉ်မပြတ် ဖြစ်ပေါ်စေအပ်ကုန်၏။ အထပ်ထပ် ဆည်းပူးအပ်ကုန်၏။ ကောင်းစွာ အားထုတ်အပ်ကုန်၏။ ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည် အလိုရှိလတ်သော် တစ်ကမ္ဘာလုံးသော် လည်းကောင်း၊ ကြွင်းသော ကမ္ဘာပတ်လုံးသော်လည်းကောင်း တည်တံ့နိုင်ရာ၏” ဟူ၍ မြတ်စွာဘုရား ဟောအပ်သော သုတ္တန် (ပါဠိ) ရှိသည် မဟုတ်ပါလော။

သကဝါဒီ။ ။ ဪ ရှိပါ၏။

ပရဝါဒီ။ ။ ထို့ကြောင့်ပင် တန်ခိုးအစွမ်းနှင့် ပြည့်စုံသူသည် တစ်ကမ္ဘာပတ်လုံး တည်နိုင်ရာ၏။
၆၂၄။ သကဝါဒီ။ ။ တန်ခိုးအားနှင့် ပြည့်စုံသူသည် တစ်ကမ္ဘာပတ်လုံး တည်နိုင်ရာသလော။
ပရဝါဒီ။ ။ ဪ တည်နိုင်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ “ရဟန်းတို့ တရားလေးပါးတို့ကို ဝန်ခံနိုင်သော အချို့သော သမဏသည် လည်းကောင်း၊ ပြာဟ္မဏသည် လည်းကောင်း၊ နတ်သည် လည်းကောင်း၊ မာရ်နတ်သည် လည်းကောင်း၊ ဗြဟ္မာသည် လည်းကောင်း၊ တစ်စုံတစ်ယောက်သော သတ္တဝါသည် လည်းကောင်း လောက၌ မရှိ။ အဘယ်တရား လေးပါးတို့ကို ဝန်ခံနိုင်သော အချို့သော သမဏပြာဟ္မဏစသည်သည် မရှိပါသနည်း၊ ‘အိုခြင်းတရားသည် မအိုပါစေသတည်း’ ဟူ၍ ဝန်ခံနိုင်သော အချို့သော သမဏသည် လည်းကောင်း၊ ပြာဟ္မဏသည် လည်းကောင်း၊ နတ်သည် လည်းကောင်း၊ မာရ်နတ်သည် လည်းကောင်း၊ ဗြဟ္မာသည် လည်းကောင်း၊ တစ်စုံတစ်ယောက်သော သတ္တဝါသည် လည်းကောင်း လောက၌ မရှိ။ ‘နာခြင်း တရားသည် မနာပါစေသတည်း’ ဟူ၍။ပ။ ‘သေခြင်းတရားသည် မသေပါစေသတည်း’ ဟူ၍။ပ။ ရှေး၌ ပြုအပ်ခဲ့သော ယုတ်မာသော အကြင် (အကုသိုလ်) ကံတို့သည် ညစ်နွမ်းမှုကို ဖြစ်စေတတ်ကုန်၏။ တစ်ဖန် ဘဝသစ်ကို ဖြစ်စေ တတ်ကုန်၏။ ပူပန်ခြင်းနှင့်တကွ ဖြစ်တတ်ကုန်၏။ ဆင်းရဲခြင်း အကျိုးကို ဖြစ်စေ တတ်ကုန်၏။ နောင်အခါ ပဋိသန္ဓေနေခြင်း အိုခြင်း သေခြင်းတို့ကို ဖြစ်စေတတ်ကုန်၏။ ‘ထိုယုတ်မာသော ကံတို့၏ အကျိုးသည် မဖြစ်ပါစေသတည်း’ ဟူ၍ ဝန်ခံနိုင်သော အချို့သော သမဏသည် လည်းကောင်း၊ ပြာဟ္မဏသည် လည်းကောင်း၊ နတ်သည် လည်းကောင်း၊ မာရ်နတ်သည် လည်းကောင်း၊ ဗြဟ္မာသည် လည်းကောင်း၊ တစ်စုံ တစ်ယောက်သော သတ္တဝါသည် လည်းကောင်း လောက၌ မရှိ။ ရဟန်းတို့ ဤတရားလေးပါးတို့ကို ဝန်ခံနိုင်သော အချို့သော သမဏသည် လည်းကောင်း၊ ပြာဟ္မဏသည် လည်းကောင်း၊ နတ်သည် လည်းကောင်း၊ မာရ်နတ်သည် လည်းကောင်း၊ ဗြဟ္မာသည် လည်းကောင်း၊ တစ်စုံတစ်ယောက်သော သတ္တဝါသည် လည်းကောင်း လောက၌ မရှိ” ဤသို့ မြတ်စွာဘုရား ဟောအပ်သော သုတ္တန် (ပါဠိ) ရှိသည် မဟုတ်ပါလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ရှိပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ ထို့ကြောင့်ပင် “တန်ခိုးအားနှင့် ပြည့်စုံသောပုဂ္ဂိုလ်သည် တစ်ကမ္ဘာ ပတ်လုံး တည်နိုင်ရာ၏” ဟူ၍ မဆိုသင့်။

ဣဒ္ဓိဗလကထာ ပြီး၏။

- ၁။ ဣဒ္ဓိပါဒ် ပွားများမှု၏ အကျိုးအာနိသံသ၏ အနက်ကို မသင့်သောအားဖြင့် ယူ၍ တန်ခိုးအစွမ်းနှင့် ပြည့်စုံသူသည် တစ်ကမ္ဘာပတ်လုံး တည်နိုင်ရာ၏ဟု အယူရှိကြကုန်သော မဟာသံဃိကဂိုဏ်းဝင် ပရဝါဒီဆရာတို့ကို ရည်ရွယ်၍ ဤဣဒ္ဓိဗလကထာကို ဟောတော်မူသည်။
- ၂။ တန်ခိုးနှင့် ပြည့်စုံသူသည် အာယုကပ်မှ အထက် မဟာကပ်ပတ်လုံးသော်လည်းကောင်း၊ မဟာကပ်၏ တစ်စိတ်တစ်ဒေသ ပတ်လုံးသော် လည်းကောင်း အသက်ရှည်နေခဲ့ပါမူ တန်ခိုးဖြင့် ပြီးသော အသက်သာဖြစ်ရာ၏ဟု စောဒနာလို၍ ဤပုစ္ဆာကို တက်သည်။
- ၃။ တန်ခိုးဖြင့် ပြီးသော ဇီဝိတိန္ဒြေမည်သည် မရှိနိုင်၊ ကမ္မသမုဋ္ဌာန်သာဖြစ်၏ဟု ဆိုသောကြောင့် ပရဝါဒီက ပဋိက္ခေပပြုလျက် ဖြေသည်။
- ၄။ သာမညအားဖြင့် တစ်ကမ္ဘာပတ်လုံး တည်နိုင်၏ဟု ဝန်ခံသောကြောင့် ဤပုစ္ဆာကို တက်သည်။
- ၅။ တန်ခိုးအားနှင့် ပြည့်စုံသူသည် အသက်အပိုင်းအခြားကို လွန်ခြင်းငှါ စွမ်းနိုင်ပါမူ တစ်ကမ္ဘာသာ မဟုတ်သေး နှစ်ကမ္ဘာစသည်တို့ ပတ်လုံးလည်း တည်နိုင်ရာ၏ဟု စောဒနာလို၍ ဤပုစ္ဆာကို တက်သည်။
- ၆။ အရာခပ်သိမ်းဟူသမျှကို တန်ခိုးဖြင့် ရအပ်သည် မဟုတ်ပါ။ တန်ခိုး၏ အရာမဟုတ်သည်လည်း ရှိသေး၏ဟု ပြလို၍ ဤပုစ္ဆာကို တက်သည်။

ကထာဝတ္ထုပါဠိတော်

=== ၁၁ - ဧကာဒသမဝဂ် ===

(၁၁၃) ၈ - သမာဓိကထာ^၁

၆၂၅။ သကဝါဒီ။ ။ စိတ်အစဉ်သည် သမာဓိလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ အတိတ်စိတ်အစဉ်သည် သမာဓိလော^၂။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။^၃

သကဝါဒီ။ ။ စိတ်အစဉ်သည် သမာဓိလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ အနာဂတ်စိတ်အစဉ်သည် သမာဓိလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ စိတ်အစဉ်သည် သမာဓိလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ အတိတ်စိတ် အစဉ်သည် ချုပ်ငြိမ်းပြီး မဟုတ်ပါလော၊ အနာဂတ်စိတ် အစဉ်သည် မဖြစ်သေးသည် မဟုတ်ပါလော^၄။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ အရှင်ပရဝါဒီ အတိတ်စိတ် အစဉ်သည် ချုပ်ငြိမ်းပြီး ဖြစ်ခဲ့မှု အနာဂတ်စိတ် အစဉ်သည် မဖြစ်သေးသည် ဖြစ်ခဲ့မှု “စိတ်အစဉ်သည် သမာဓိ” တည်းဟူ၍ မဆိုသင့်။

၆၂၆။ ပရဝါဒီ။ ။ သမာဓိသည် စိတ္တက္ခဏတစ်ချက်မျှ ရှိပါသလော။

သကဝါဒီ။ ။ ဪ ဟုတ်ပါ၏။^၅

ပရဝါဒီ။ ။ စက္ခုဝိညာဏ်နှင့် ပြည့်စုံသူသည် သမာပတ်ဝင်စားသူ ဖြစ်ပါသလော^၆။

သကဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။^၇

ပရဝါဒီ။ ။ သောတဝိညာဏ်နှင့် ပြည့်စုံသူသည်။ပ။ ယာနဝိညာဏ်နှင့် ပြည့်စုံသူသည်။ပ။ ဇိဝှိဝိညာဏ်နှင့် ပြည့်စုံသူသည်။ပ။ ကာယဝိညာဏ်နှင့် ပြည့်စုံသူသည်။ပ။ အကုသိုလ်စိတ်နှင့် ပြည့်စုံသူသည်။ပ။ ရာဂနှင့်တကွဖြစ်သော စိတ်နှင့် ပြည့်စုံသူသည်။ပ။ ဒေါသနှင့်တကွဖြစ်သော စိတ်နှင့် ပြည့်စုံသူသည် ။ပ။ မောဟနှင့်တကွဖြစ်သော စိတ်နှင့် ပြည့်စုံသူသည်။ပ။ အနောတ္တပ္ပနှင့်တကွဖြစ်သော စိတ်နှင့် ပြည့်စုံသူသည် သမာပတ်ဝင်စားသူ ဖြစ်ပါသလော။

သကဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ စိတ်အစဉ်သည် သမာဓိလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ အကုသိုလ်စိတ်အစဉ်သည် သမာဓိလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ ရာဂနှင့်တကွသော။ပ။ ဒေါသနှင့်တကွသော။ပ။ မောဟနှင့်တကွသော။ပ။ အနောတ္တပ္ပ
နှင့်တကွသော စိတ်အစဉ်သည် သမာဓိလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

ပရဝါဒီ။ ။ “စိတ်အစဉ်သည် သမာဓိဖြစ်၏” ဟူ၍ မဆိုသင့်ပါသလော။

သကဝါဒီ။ ။ ဪ မဆိုသင့်ပါ။

ပရဝါဒီ။ ။ “ငါ့ရှင်နိဂဏ္ဏတို့ ငါသည် ကိုယ်ဖြင့် မလှုပ်ရှားဘဲ စကားကို မပြောဆိုဘဲ ခုနစ်ညဉ့်
ခုနစ်နေ့တို့ ပတ်လုံး ဧကန် ချမ်းသာကို ခံစားလျက် နေခြင်းငှါ စွမ်းနိုင်၏” ဟူ၍ မြတ်စွာဘုရား
ဟောအပ်သော သုတ္တန် (ပါဠိ) ရှိသည်သာ မဟုတ်ပါလော။

သကဝါဒီ။ ။ ဪ ရှိပါ၏။

ပရဝါဒီ။ ။ ထို့ကြောင့်ပင် စိတ်အစဉ်သည် သမာဓိပေတည်း။

သမာဓိကထာ ပြီး၏။

- ၁။ ဧကဂ္ဂတာသည် စိတ္တက္ခဏတစ်ချက်ခန့်၌ ဖြစ်ပါသော်လည်း တစ်ခုတည်းသော အာရုံ၌ စိတ်ကို ကောင်းစွာထားခြင်း
ဟူသော အနက်ကြောင့် သမာဓိမည်၏ဟု မယူမူ၍ ခုနစ်ညဉ့် ခုနစ်နေ့တို့ပတ်လုံး စင်စစ် ချမ်းသာကို ခံစားလျက်
နေခြင်းငှါစသော စကားကို အမှီပြု၍ စိတ်အစဉ်သည် သမာဓိမည်၏ဟု အယူရှိကြကုန်သော သဗ္ဗတ္ထိနှင့် ဥတ္တရာ
ပထဝိုဏ်းဝင် ပရဝါဒီဆရာတို့ကို ရည်ရွယ်၍ ဤသမာဓိကထာကို ဟောတော်မူသည်။
- ၂။ စိတ်အစဉ်သည် သမာဓိဖြစ်ခဲ့ပါမူ စိတ်အစဉ်မည်သည် အတိတ်လည်း ရှိ၏၊ အနာဂတ်လည်း ရှိ၏၊ ပစ္စုပ္ပန်
တစ်ခုတည်းသာ မဟုတ်ပါ။ ထိုအားလုံးသည် သမာဓိမည်သလောဟု စောဒနာလို၍ ဤပုစ္ဆာကို တက်သည်။
- ၃။ ဤသို့ အလို မရှိသောကြောင့် ပရဝါဒီက ပဋိက္ခေပပြုလျက် ဖြေသည်။
- ၄။ စိတ်အစဉ်ဝယ် ပစ္စုပ္ပန်စိတ်သာလျှင် ပြုဖွယ်ကိစ္စကို ပြုတတ်၏၊ အတိတ် အနာဂတ်စိတ်သည် ချုပ်ငြိမ်းသည်၏
အဖြစ် မဖြစ်သေးသည်၏ အဖြစ်ကြောင့် မရှိခဲ့၊ ထိုအတိတ် အနာဂတ်စိတ်သည် အဘယ်သို့လျှင် သမာဓိမည်နိုင်
အံ့နည်းဟု စောဒနာလို၍ ဤပုစ္ဆာကို တက်သည်။
- ၅။ “သမာဓိ ဘိက္ခဝေ ဘာဝေထ” အစရှိသည်တို့၌ ပစ္စုပ္ပန် ကုသိုလ်စိတ်နှင့်ယှဉ်သော ဧကဂ္ဂတာဟူသော သမာဓိကို
ရည်ရွယ်၍ သကဝါဒီက ဝန်ခံသည်။
- ၆။ စိတ္တက္ခဏ တစ်ချက်မျှ ရှိ၏ဟူသော စကားကို ယူ၍ ကောက်ကျစ်သောအားဖြင့် ပရဝါဒီက မေးသည်။
- ၇။ ထို့ကြောင့်ပင် သကဝါဒီက ပဋိက္ခေပပြုသည်။
- ၈။ ဘုရားဟောသုတ်သည် ရှေ့နောက်၏ အစွမ်းအားဖြင့်ဖြစ်သော သမာဓိဟု မရောပြွမ်းသည်၏ အဖြစ်ကိုသာ ပြီးစေ
၏၊ အစဉ်သန္တတိ၏ သမာဓိ၏ အဖြစ်ကို မပြီးစေနိုင်ပါ။ ထို့ကြောင့် သာဓက မထိုက်လေ။

ကထာဝတ္ထုပါဠိတော်

=== ၁၁ - ဧကောဒသမဝဂ် ===

(၁၁၄) ၉ - ဓမ္မဋ္ဌိတတာ ကထာ^၁

၆၂၇။ သကဝါဒီ။ ။ ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်သည် (အကြောင်းတို့ဖြင့်) ပြီးပါသလော။
 ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ဪ ပြီးပါ၏။
 သကဝါဒီ။ ။ ထိုပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်၏ တည်နေမှုသည် (အကြောင်းတို့ဖြင့်) ပြီးပါသလော။
 ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။
 သကဝါဒီ။ ။ ထိုထိုပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်၏ တည်နေမှုသည် (အကြောင်းတို့ဖြင့်) ပြီးပါသလော။
 ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ဪ ပြီးပါ၏။
 သကဝါဒီ။ ။ ထိုပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်၏ ထိုတည်နေမှု၌ပင်လျှင် ဆင်းရဲ၏ အဆုံးကို ပြုခြင်းသည် မရှိပါ
 သလော၊ ဝဋ်၏ ပြတ်စဲခြင်းသည် မရှိပါသလော၊ မစွဲလမ်းဘဲ ငြိမ်းအေးမှုသည် မရှိပါသလော။
 ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။
 သကဝါဒီ။ ။ ရုပ်၏ တည်နေမှုသည် (အကြောင်းတို့ဖြင့်) ပြီးပါသလော။
 ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ဪ ပြီးပါ၏။
 သကဝါဒီ။ ။ ထိုရုပ်တည်နေမှု၏ တည်နေမှုသည် (အကြောင်းတို့ဖြင့်) ပြီးပါသလော။
 ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။
 သကဝါဒီ။ ။ ထိုရုပ်တည်နေမှု၏ တည်နေမှုသည် (အကြောင်းတို့ဖြင့်) ပြီးပါသလော။
 ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ဪ ပြီးပါ၏။
 သကဝါဒီ။ ။ ထိုရုပ်တည်နေမှု၏ ထိုတည်နေမှု၌ပင်လျှင် ဆင်းရဲ၏ အဆုံးကို ပြုခြင်းသည် မရှိပါ
 သလော၊ ဝဋ်၏ ပြတ်စဲခြင်းသည် မရှိပါသလော၊ မစွဲလမ်းဘဲ ငြိမ်းအေးမှုသည် မရှိပါသလော။
 ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။
 သကဝါဒီ။ ။ ဝေဒနာ၏ တည်နေမှုသည်။ပ။ သညာ၏ တည်နေမှုသည်။ပ။ သင်္ခါရတို့၏ တည်နေမှု
 သည်။ပ။ ဝိညာဏ်၏ တည်နေမှုသည် (အကြောင်းတို့ဖြင့်) ပြီးပါသလော။
 ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ဪ ပြီးပါ၏။
 သကဝါဒီ။ ။ ထိုဝိညာဏ်တည်နေမှု၏ တည်နေမှုသည် (အကြောင်းတို့ဖြင့်) ပြီးပါသလော။
 ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။
 သကဝါဒီ။ ။ ထိုဝိညာဏ်တည်နေမှု၏ တည်နေမှုသည် (အကြောင်းတို့ဖြင့်) ပြီးပါသလော။
 ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ဪ ပြီးပါ၏။
 သကဝါဒီ။ ။ ထိုဝိညာဏ်တည်နေမှု၏ ထိုဝိညာဏ်တည်နေမှု၌ပင်လျှင် ဆင်းရဲ၏ အဆုံးကို ပြုခြင်း
 သည် မရှိပါသလော၊ ဝဋ်၏ ပြတ်ခြင်းသည် မရှိပါသလော၊ မစွဲလမ်းဘဲ ငြိမ်းအေးမှုသည် မရှိပါသလော။
 ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

ဓမ္မဋ္ဌိတတာကထာ ပြီး၏။

၁။ “ဋ္ဌိတာစ သာ ဓာတု” ဟူသော စကားကို အမှီပြု၍ ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်ဟုဆိုအပ်သော တစ်ခုသော ဓမ္မဋ္ဌိတအဖြစ် မည်
 သည် ရှိ၏။ ထိုဓမ္မဋ္ဌိတအဖြစ်သည် အကြောင်းတို့ဖြင့် ပြီး၏ဟု အယူရှိကြကုန်သော အန္တကဝိဇ္ဇာဝင် ပရဝါဒီ ဆရာ
 တို့ကို ရည်ရွယ်၍ ဤဓမ္မဋ္ဌိတတာ ကထာကို ဟောတော်မူသည်။

ကထာဝတ္ထုပါဠိတော်

=== ၁၁ - ဧကောဒသမဝဂ် ===

(၁၁၅) ၁၀ - အနိစ္စတာကထာ°

၆၂၈။ သကဝါဒီ။ ။ မမြို့မှုသည် (အကြောင်းတို့ဖြင့်) ပြီးပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ငြိမ်းပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ ထိုမမြို့မှု၏ မမြို့မှုသည် (အကြောင်းတို့ဖြင့်) ပြီးပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။^၂

သကဝါဒီ။ ။ ထိုမမြို့မှု၏ မမြို့မှုသည် (အကြောင်းတို့ဖြင့်) ပြီးပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ငြိမ်းပါ၏ ။^၃

သကဝါဒီ။ ။ ထိုမမြို့မှု၏ ထိုမမြို့မှု၌ပင် ဆင်းရဲ၏ အဆုံးကို ပြုခြင်းသည် မရှိပါသလော၊ ဝဋ်၏ ပြတ်စဲခြင်းသည် မရှိပါသလော၊ မစွဲလမ်းဘဲ ငြိမ်းအေးမှုသည် မရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ အိုမှုသည် (အကြောင်းတို့ဖြင့်) ပြီးပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ငြိမ်းပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ ထိုအိုမှု၏ အိုမှုသည် (အကြောင်းတို့ဖြင့်) ပြီးပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ ထိုအိုမှု၏ အိုမှုသည် (အကြောင်းတို့ဖြင့်) ပြီးပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ငြိမ်းပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ ထိုအိုမှု၏ ထိုအိုမှု၌ပင် ဆင်းရဲ၏ အဆုံးကို ပြုခြင်းသည် မရှိပါသလော၊ ဝဋ်၏ ပြတ်စဲခြင်းသည် မရှိပါသလော၊ မစွဲလမ်းဘဲ ငြိမ်းအေးမှုသည် မရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ သေမှုသည် (အကြောင်းတို့ဖြင့်) ပြီးပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ငြိမ်းပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ ထိုသေမှု၏ သေမှုသည် (အကြောင်းတို့ဖြင့်) ပြီးပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ ထိုသေမှု၏ သေမှုသည် (အကြောင်းတို့ဖြင့်) ပြီးပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ငြိမ်းပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ ထိုသေမှု၏ ထိုသေမှု၌ပင် ဆင်းရဲ၏ အဆုံးကို ပြုခြင်းသည် မရှိပါသလော၊ ဝဋ်၏ ပြတ်စဲခြင်းသည် မရှိပါသလော၊ မစွဲလမ်းဘဲ ငြိမ်းအေးမှုသည် မရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

၆၂၉။ သကဝါဒီ။ ။ ရုပ်သည် (အကြောင်းတို့ဖြင့်) ပြီးသည်ဖြစ်၍ ရုပ်၏ မမြို့မှုသည် ရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ရှိပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ မမြို့မှုသည် (အကြောင်းတို့ဖြင့်) ပြီးသည်ဖြစ်၍ မမြို့မှု၏ မမြို့မှုသည် ရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ ရုပ်သည် (အကြောင်းတို့ဖြင့်) ပြီးသည် ဖြစ်၍ ရုပ်၏ အိုမှုသည် ရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ရှိပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ အိုမှုသည် (အကြောင်းတို့ဖြင့်) ပြီးသည် ဖြစ်၍ အိုမှု၏ အိုမှုသည် ရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ ရုပ်သည် (အကြောင်းတို့ဖြင့်) ပြီးသည် ဖြစ်၍ ရုပ်၏ ပျက်စီးမှုသည် ရှိပါသလော၊ ကွယ်ပျောက်မှုသည် ရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ရှိပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ သေမှုသည် (အကြောင်းတို့ဖြင့်) ပြီးသည် ဖြစ်၍ သေမှု၏ ပျက်စီးမှုသည် ရှိပါသလော၊ ကွယ်ပျောက်မှုသည် ရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ ဝေဒနာသည်။ပ။ သညာသည်။ပ။ သင်္ခါရတို့သည်။ပ။ ဝိညာဏ်သည် (အကြောင်းတို့ဖြင့်) ပြီးသည် ဖြစ်၍ ဝိညာဏ်၏ မမြို့မှုသည် ရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ရှိပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ မမြို့မှုသည် (အကြောင်းတို့ဖြင့်) ပြီးသည် ဖြစ်၍ မမြို့မှု၏ မမြို့မှုသည် ရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ ဝိညာဏ်သည် (အကြောင်းတို့ဖြင့်) ပြီးသည် ဖြစ်၍ ဝိညာဏ်၏ အိုမှုသည် ရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ရှိပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ အိုမှုသည် (အကြောင်းတို့ဖြင့်) ပြီးသည် ဖြစ်၍ အိုမှု၏ အိုမှုသည် ရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ ဝိညာဏ်သည် (အကြောင်းတို့ဖြင့်) ပြီးသည် ဖြစ်၍ ဝိညာဏ်၏ ပျက်စီးမှုသည် ရှိပါသလော၊ ကွယ်ပျောက်မှုသည် ရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ရှိပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ သေမှုသည် (အကြောင်းတို့ဖြင့်) ပြီးသည် ဖြစ်၍ သေမှု၏ ပျက်စီးမှုသည် ရှိပါသလော၊ ကွယ်ပျောက်မှုသည် ရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

အနိစ္စတာကထာ ပြီး၏။

ဧကောဒသမဝဂ် ပြီး၏။

၁။ မမြို့သော ရုပ် အစရှိသည်တို့၏ မမြို့သည်၏ အဖြစ်သည်လည်း ရုပ် အစရှိသည်တို့ကဲ့သို့ မမြို့မှု ပြီးကုန်၏ဟု ဝန်ခံသည်။

ကထာဝတ္ထုပါဠိတော်

=== ၁၂ - ဒွါဒသမဝဂ် ===

(၁၁၆) ၁ - သံဝရော ကမ္မန္တိကထာ°

၆၃၀။ သကဝါဒီ။ ။ စောင့်စည်းမှုသည် ကံမည်သလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ စက္ခုမြွေကို စောင့်စည်းမှုသည် စက္ခုကံ မည်သလော။^၂

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။^၃

သကဝါဒီ။ ။ သောတိမြွေကို စောင့်စည်းမှုသည်။ပ။ ယာနိမြွေကို စောင့်စည်းမှုသည်။ပ။ ဇိဝိမြွေကို စောင့်စည်းမှုသည်။ပ။ ကာယိမြွေကို စောင့်စည်းမှုသည် ကာယကံမည်သလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။^၄

သကဝါဒီ။ ။ ကာယိမြွေကို စောင့်စည်းမှုသည် ကာယကံမည်သလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ဟုတ်ပါ၏။^၅

သကဝါဒီ။ ။ စက္ခုမြွေကို စောင့်စည်းမှုသည် စက္ခုကံမည်သလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ ကာယိမြွေကို စောင့်စည်းမှုသည် ကာယကံမည်သလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ သောတိမြွေကို စောင့်စည်းမှုသည်။ပ။ ယာနိမြွေကို စောင့်စည်းမှုသည်။ပ။ ဇိဝိမြွေကို စောင့်စည်းမှုသည် ဇိဝိကံမည်သလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ မနိမြွေကို စောင့်စည်းမှုသည် မနောကံမည်သလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။^၆

သကဝါဒီ။ ။ မနိမြွေကို စောင့်စည်းမှုသည် မနောကံမည်သလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ဟုတ်ပါ၏။^၇

သကဝါဒီ။ ။ စက္ခုမြွေကို စောင့်စည်းမှုသည် စက္ခုကံမည်သလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ မနိမြွေကို စောင့်စည်းမှုသည် မနောကံမည်သလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ သောတိမြွေကို စောင့်စည်းမှုသည်။ပ။ ယာနိမြွေကို စောင့်စည်းမှုသည်။ပ။ ဇိဝိမြွေကို စောင့်စည်းမှုသည်။ပ။ ကာယိမြွေကို စောင့်စည်းမှုသည် ကာယကံမည်သလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

၆၃၁။ သကဝါဒီ။ ။ မစောင့်စည်းမှုသည် ကံမည်သလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ စက္ခုမြွေကို မစောင့်စည်းမှုသည် စက္ခုကံမည်သလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ သောတိမြွေကို မစောင့်စည်းမှုသည်။ပ။ ယာနိမြွေကို မစောင့်စည်းမှုသည်။ပ။ ဇိဝိမြွေကို မစောင့်စည်းမှုသည်။ပ။ ကာယိမြွေကို မစောင့်စည်းမှုသည် ကာယကံမည်သလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ ကာယိမြွေကို မစောင့်စည်းမှုသည် ကာယကံမည်သလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ စက္ခုမြွေကို မစောင့်စည်းမှုသည် စက္ခုကံမည်သလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ ကာယိမြွေကို မစောင့်စည်းမှုသည် ကာယကံမည်သလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ သောတိမြွေကို မစောင့်စည်းမှုသည်။ပ။ ယာနိမြွေကို မစောင့်စည်းမှုသည်။ပ။ ဇိဝိမြွေကို မစောင့်စည်းမှုသည် ဇိဝိကံမည်သလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ မနိမြွေကို မစောင့်စည်းမှုသည် မနောကံမည်သလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ မနိမြွေကို မစောင့်စည်းမှုသည် မနောကံမည်သလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ စက္ခုမြွေကို မစောင့်စည်းမှုသည် စက္ခုကံမည်သလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ မနိမြွေကို မစောင့်စည်းမှုသည် မနောကံမည်သလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ သောတိမြွေကို မစောင့်စည်းမှုသည်။ပ။ ယာနိမြွေကို မစောင့်စည်းမှုသည်။ပ။ ဇိဝိမြွေကို မစောင့်စည်းမှုသည်။ပ။ ကာယိမြွေကို မစောင့်စည်းမှုသည် ကာယကံမည်သလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

၆၃။ ပရဝါဒီ။ ။ “စောင့်စည်းမှုကို လည်းကောင်း၊ မစောင့်စည်းမှုကို လည်းကောင်း ကံ” ဟူ၍ မဆိုသင့်ပါသလော။

သကဝါဒီ။ ။ ဪ မဆိုသင့်ပါ။

ပရဝါဒီ။ ။ “ရဟန်းတို့ ဤသာသနာတော်၌ ရဟန်းသည် မျက်စိဖြင့် အဆင်းကို မြင်လတ်သော် (မိန်းမ ယောက်ျား) စသော အမှတ်နိမိတ်ကို ယူလေ့ရှိသည် ဖြစ်၏။ပ။ အမှတ်နိမိတ်ကို ယူလေ့ရှိသည် မဖြစ်၊ နားဖြင့် အသံကို ကြားလတ်သော်။ပ။ စိတ်ဖြင့် သဘောတရား ဓမ္မာရုံကို သိ၍ အမှတ်နိမိတ်ကို

ယူလေ့ရှိသည် ဖြစ်၏။ပ။ အမှတ်နိမိတ်ကို ယူလေ့ရှိသည် မဖြစ်” ဤသို့လျှင် မြတ်စွာဘုရား ဟောအပ်သော သုတ္တန် (ပါဠိ) ရှိသည် မဟုတ်လော။”

သကဝါဒီ။ ။ ဪ ခြော် ရှိပါ၏။

ပရဝါဒီ။ ။ ထို့ကြောင့်ပင် စောင့်စည်းမှုသည် လည်းကောင်း၊ မစောင့်စည်းမှုသည် လည်းကောင်း ကံမည်သတည်း။

သံဝရော ကမ္မန္တိကထာ ပြီး၏။

- ၁။ “စက္ခုနာ ရူပံ ဒိသွာ နိမိတ္တဂ္ဂါဟီ ဟောတိ၊ န နိမိတ္တဂ္ဂါဟီ ဟောတိ” ဟူသော သုတ်ကို အမှီပြု၍ စောင့်စည်းမှု သံဝရသည် လည်းကောင်း၊ မစောင့်စည်းမှု အသံဝရသည် လည်းကောင်း ကံမည်၏ဟု အယူရှိကြကုန်သော မဟာသံဃိကဂိုဏ်းဝင် ပရဝါဒီဆရာတို့ကို ရည်ရွယ်၍ ဤကထာကို ဟောတော်မူ၏။
- ၂။ သကသမယ၌ စေတနာကို ကံဟူ၍ ဟောတော်မူ၏။ ထိုစေတနာသည် ဒွါရသုံးပါးတို့၌ ဖြစ်သည်ရှိသော် ကာယကံစသော အမည်ကို ရသကဲ့သို့ သံဝရကံသည်လည်း စက္ခုန္ဓေ စသည်တို့၌ ဖြစ်သည်ရှိသော် စက္ခုန္ဓိယကံစသည် မည်သလောဟု စောဒနာလို၍ ဤပုစ္ဆာကို တက်သည်။
- ၃။ ထိုသို့သဘောရှိသော သုတ် ပုဒ်ကို မတွေ့မမြင်သောကြောင့် သုံးဒွါရတို့၌ ပရဝါဒီက ပဋိက္ခေပပြု၍ ဖြေသည်။
- ၄။ ကာယဒွါရ၌ ပသာဒကာယကို ရည်ရွယ်၍ ပရဝါဒီက ပဋိက္ခေပပြု၍ ဖြေသည်။
- ၅။ ဝိညတ္တိကာယကို ရည်ရွယ်၍ ဝန်ခံသည်။
- ၆။ ဝိပါကဒွါရကို ရည်ရွယ်၍ ပရဝါဒီက ပဋိက္ခေပပြု၍ ဖြေသည်။
- ၇။ ကမ္မဒွါရကို ရည်ရွယ်၍ ဝန်ခံပြန်သည်။
- ၈။ ဤသုတ်သည် ထိုဒွါရတို့၌ သံဝရ အသံဝရကိုသာ ပြသည်၊ ထိုသံဝရ အသံဝရတို့၏ ကံအဖြစ်ကို ပြသည် မဟုတ်ပါ။ ထို့ကြောင့် သာဓက မထိုက်ပါ။

ကထာဝတ္ထုပါဠိတော်

=== ၁၂ - ဒွါဒသမဝဂ် ===

(၁၁၇) ၂ - ကမ္မကထာ°

၆၃၃။ သကဝါဒီ။ ။ အလုံးစုံသော ကံသည် အကျိုးရှိပါသလော။^၂
 ပရဝါဒီ။ ။ ဩဋ္ဌာန် ရှိပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ အလုံးစုံသော စေတနာသည် အကျိုးရှိပါသလော။
 ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။^၃

သကဝါဒီ။ ။ အလုံးစုံသော စေတနာသည် အကျိုးရှိပါသလော။
 ပရဝါဒီ။ ။ ဩဋ္ဌာန် ရှိပါ၏။^၄

သကဝါဒီ။ ။ ဝိပင်္က အဗျာကတစေတနာသည် အကျိုးရှိပါသလော။
 ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။^၅

သကဝါဒီ။ ။ အလုံးစုံသော စေတနာသည် အကျိုးရှိပါသလော။
 ပရဝါဒီ။ ။ ဩဋ္ဌာန် ရှိပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ ကိရိယာ အဗျာကတစေတနာသည် အကျိုးရှိပါသလော။
 ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ အလုံးစုံသော စေတနာသည် အကျိုးရှိပါသလော။
 ပရဝါဒီ။ ။ ဩဋ္ဌာန် ရှိပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ ကာမာ ဝစရဝိပင်္က အဗျာကတစေတနာသည် အကျိုးရှိပါသလော။
 ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ အလုံးစုံသော စေတနာသည် အကျိုးရှိပါသလော။
 ပရဝါဒီ။ ။ ဩဋ္ဌာန် ရှိပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ ရူပါဝစရ အရူပါဝစရ အပရိယာပန္န ဝိပင်္က အဗျာကတစေတနာသည် အကျိုးရှိပါ
 သလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ အလုံးစုံသော စေတနာသည် အကျိုးရှိပါသလော။
 ပရဝါဒီ။ ။ ဩဋ္ဌာန် ရှိပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ ကာမာဝစရ ကိရိယာ အဗျာကတစေတနာသည် အကျိုးရှိပါသလော။
 ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ အလုံးစုံသော စေတနာသည် အကျိုးရှိပါသလော။
 ပရဝါဒီ။ ။ ဩဋ္ဌာန် ရှိပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ ရူပါဝစရ အရူပါဝစရ ကိရိယာ ဗျာကတစေတနာသည် အကျိုးရှိပါသလော။
 ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

၆၃၄။ သကဝါဒီ။ ။ ဝိပင်္က အဗျာကတစေတနာသည် အကျိုးမရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ မရှိပါ။

သကဝါဒီ။ ။ အရှင်ပရဝါဒီ ဝိပါက် အဗျာကတစေတနာသည် အကျိုး မရှိခဲ့ပါမူ “အလုံးစုံသော စေတနာသည် အကျိုးရှိ၏” ဟူ၍ မဆိုသင့်။

သကဝါဒီ။ ။ ကိရိယာ ဗျာကတစေတနာသည် အကျိုးမရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ မရှိပါ။

သကဝါဒီ။ ။ အရှင်ပရဝါဒီ ကိရိယာ ဗျာကတစေတနာသည် အကျိုးမရှိခဲ့ပါမူ “အလုံးစုံသော စေတနာသည် အကျိုးရှိ၏” ဟူ၍ မဆိုသင့်။

သကဝါဒီ။ ။ ကာမာဝစရ ရူပါဝစရ အရူပါဝစရ အပရိယာပန္န^၆ ဝိပါက်အဗျာကတ စေတနာသည် အကျိုး မရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ မရှိပါ။

သကဝါဒီ။ ။ အရှင်ပရဝါဒီ အပရိယာပန္န ဝိပါက် အဗျာကတစေတနာသည် အကျိုး မရှိခဲ့ပါမူ “အလုံးစုံသော စေတနာသည် အကျိုးရှိ၏” ဟူ၍ မဆိုသင့်။

သကဝါဒီ။ ။ ကာမာဝစရ ရူပါဝစရ အရူပါဝစရ ကိရိယာဗျာကတစေတနာသည် အကျိုး မရှိပါ သလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ မရှိပါ။

သကဝါဒီ။ ။ အရှင်ပရဝါဒီ အရူပါဝစရ ကိရိယာ ဗျာကတစေတနာသည် အကျိုး မရှိခဲ့ပါမူ “အလုံးစုံသော စေတနာသည် အကျိုးရှိ၏” ဟူ၍ မဆိုသင့်။

၆၃၅။ ပရဝါဒီ။ ။ “အလုံးစုံသော ကံသည် အကျိုးရှိ၏” ဟူ၍ မဆိုသင့်ပါသလော။

သကဝါဒီ။ ။ ဪ မဆိုသင့်ပါ။

ပရဝါဒီ။ ။ “ရဟန်းတို့ စေ့ဆော်အပ်ကုန်သော ပြုလုပ်အပ်ကုန်သော ဆည်းပူးအပ်ကုန်သော ကံတို့၏ အကျိုးကို မခံစားရဘဲ မထင်ရှားဘဲ ပျောက်ပျက်ကုန်သည်၏အဖြစ်ကို ငါမဆို။ အမှန်စင်စစ် ထိုကံသည် မျက်မှောက်ဘဝ၌ လည်းကောင်း၊ နောက်ဘဝ၌ လည်းကောင်း၊ တတိယဘဝမှ စ၍ အဆက် ဆက်သော ဘဝ၌ လည်းကောင်း (အကျိုးပေး၏)” ဟူ၍ မြတ်စွာဘုရား ဟောအပ်သော သုတ္တန် (ပါဠိ) ရှိသည်သာလျှင် မဟုတ်ပါလော။

သကဝါဒီ။ ။ ဪ ရှိပါ၏။

ပရဝါဒီ။ ။ ထို့ကြောင့်ပင် အလုံးစုံသော ကံသည် အကျိုးရှိ၏။

ကမ္မကထာ ပြီး၏။

၁။ “နာဟံ ဘိက္ခဝေ သဗ္ဗေတနိကာနံ ကမ္မာနံ” အစရှိသော သုတ်ကို အမှီပြု၍ ကံဟူသမျှ အားလုံးသည် အကျိုးရှိ၏ဟု အယူရှိကြကုန်သော မဟာသံဃိကဂိုဏ်းဝင် ပရဝါဒီဆရာတို့ကို ရည်ရွယ်၍ ဤကမ္မကထာကို ဟောတော်မူသည်။

၂။ “စေတနာဟံ ဘိက္ခဝေ ကမ္မံ ဝဒါမိ” ဟု မြတ်စွာဘုရားသည် သာမညအားဖြင့် စေတနာကို ကံဟူ၍ ဟောတော်မူ၏။ ထိုစေတနာသည်လည်း ကုသိုလ် အကုသိုလ်သည်သာ သဝိပါက၊ အဗျာကတ စေတနာကား အဝိပါကမည်၏ဟု ဝေဖန်ခြင်းကို ပြလို၍ ဤပုစ္ဆာကို တက်သည်။

၃။ အဗျာကတကို ရည်ရွယ်၍ ပရဝါဒီက ပဋိက္ခေပပြုလျက် ဖြေသည်။

၄။ ကုသိုလ် အကုသိုလ်ကို ရည်ရွယ်၍ ဝန်ခံပြန်သည်။

၅။ သဝိပါက အဝိပါက စေတနာကို သရုပ်အားဖြင့် ပြလို၍ ဤပုစ္ဆာကို တက်သည်။

၆။ လောကုတ္တရာတရားကို အပရိယာပန္နဟု ခေါ်သည်။

ကထာဝတ္ထုပါဠိတော်

=== ၁၂ - ဒွါဒသမဝဂ် ===

(၁၁၈) ၃ - သဒ္ဓေါ ဝိပါကောတိကထာ°

၆၃၆။ သကဝါဒီ။ ။ အသံသည် ဝိပါက်လော။^၂

ပရဝါဒီ။ ။ ဪော် ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ (အသံသည်) သုခဝေဒနာ ရှိသလော၊ ဒုက္ခဝေဒနာ ရှိသလော၊ ဥပေက္ခာဝေဒနာ ရှိသလော၊ သုခဝေဒနာနှင့် ယှဉ်ပါသလော၊ ဒုက္ခဝေဒနာနှင့် ယှဉ်ပါသလော၊ အဒုက္ခမသုခဝေဒနာနှင့် ယှဉ်ပါသလော၊ ဖဿနှင့် ယှဉ်ပါသလော၊ ဝေဒနာနှင့် ယှဉ်ပါသလော၊ သညာနှင့် ယှဉ်ပါသလော၊ စေတနာနှင့် ယှဉ်ပါသလော၊ စိတ်နှင့် ယှဉ်ပါသလော၊ အာရုံရှိပါသလော၊ ထိုအသံအား ဆင်ခြင်မှု နှလုံး သွင်းမှု ကောင်းစွာ စေ့ဆော်မှု စိတ်၌ ပြုမှု စေ့ဆော်မှု တောင့်တမှု ဆုတောင်းမှုသည် ရှိပါသလော။^၃

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ (အသံသည်) သုခဝေဒနာ မရှိသည် မဟုတ်ပါသလော၊ ဒုက္ခဝေဒနာ မရှိသည်။ပ။ အာရုံ မရှိသည် မဟုတ်ပါလော၊ ထိုအသံအား ဆင်ခြင်မှု။ပ။ ဆုတောင်းမှု မရှိသည် မဟုတ်ပါလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪော် မရှိပါ။

သကဝါဒီ။ ။ အရှင်ပရဝါဒီ “သုခဝေဒနာ မရှိခဲ့ပါ။ပ။ အာရုံ မရှိခဲ့ပါ။ ထိုအသံအား ဆင်ခြင်မှု။ပ။ ဆုတောင်းမှု မရှိခဲ့ပါ။” အသံသည် ဝိပါက်တည်း” ဟူ၍ မဆိုသင့်။

သကဝါဒီ။ ။ ဖဿသည် ဝိပါက်ဖြစ်၍ ဖဿသည် သုခဝေဒနာ ရှိပါသလော။ပ။ အာရုံ ရှိပါ သလော၊ ထိုဖဿအား ဆင်ခြင်မှု။ပ။ ဆုတောင်းမှုသည် ရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪော် ရှိပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ အသံသည် ဝိပါက်ဖြစ်၍ အသံသည် သုခဝေဒနာ ရှိပါသလော။ပ။ အာရုံ ရှိပါ သလော၊ ထိုအသံအား ဆင်ခြင်မှု။ပ။ ဆုတောင်းမှုသည် ရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ အသံသည် ဝိပါက်ဖြစ်ပါလျက် အသံသည် သုခဝေဒနာ မရှိပါသလော။ပ။ အာရုံ မရှိပါသလော၊ ထိုအသံအား ဆင်ခြင်မှု။ပ။ ဆုတောင်းမှု မရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪော် မရှိပါ။

သကဝါဒီ။ ။ ဖဿသည် ဝိပါက်ဖြစ်ပါလျက် ဖဿသည် သုခဝေဒနာ မရှိပါသလော၊ ဒုက္ခဝေဒနာ မရှိပါသလော။ပ။ အာရုံ မရှိပါသလော၊ ထိုဖဿအား ဆင်ခြင်မှု။ပ။ ဆုတောင်းမှု မရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

၆၃၇။ ပရဝါဒီ။ ။ “အသံသည် ဝိပါက်” ဟူ၍ မဆိုသင့်ပါသလော။

သကဝါဒီ။ ။ ဪော် မဆိုသင့်ပါ။

ပရဝါဒီ။ ။ “ထိုသူသည် ထိုကံကို ပြုအပ်သည်၏အဖြစ် ဆည်းပူးအပ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့် လည်းကောင်း၊ ထိုကံ၏ များပြားသည်၏အဖြစ် ပြန့်ပြောသည်၏ အဖြစ်ကြောင့် လည်းကောင်း ဗြဟ္မာ

မင်း၏ အသံနှင့်တူသော အသံရှိသည် ကရဝိက်ငှက်သံနှင့် တူသော အသံရှိသည် ဖြစ်၏” ဟူ၍ မြတ်စွာဘုရား ဟောအပ်သော သုတ္တန် (ပါဠိ) ရှိသည်သာ မဟုတ်ပါလော။

သကဝါဒီ။ ။ ဪ သြော် ရှိပါ၏။^၇

ပရဝါဒီ။ ။ ထို့ကြောင့် အသံသည် ဝိပါက်တည်း။

သဒ္ဒေါ ဝိပါကောတိကထာ ပြီး၏။

၁။ “သော တဿ ကမ္မဿ ကတတ္တာ ဥပစိတတ္တာ ဝိပုလတ္တာ ဗြဟ္မဿရော ဟောတိ” အစရှိသည်တို့ကို မသင့်မတင့်အားဖြင့် ယူ၍ အသံသည် ဝိပါက်ဖြစ်၏ဟု အယူရှိကြကုန်သော မဟာသံယိကဂိုဏ်းဝင် ပရဝါဒီဆရာတို့ကို ရည်ရွယ်၍ ဤကထာကို ဟောတော်မူသည်။

၂။ ကမ္မဿမုဋ္ဌာန တရားတို့သည်သာ ဝိပါက်အမည်ကို ရကုန်၏။ ရုပ်တရားတို့၌ ဤဝိပါက အခေါ်အဝေါ်မျိုး မရှိဟု ပြလို၍ သကဝါဒီက မေးသည်။

၃။ ဝိပါက်မည်သည် ဤသို့သဘောရှိ၏ဟု ပြလို၍ ဤပုစ္ဆာကို မေးသည်။

၄။ ထိုသုတ်ကို ဗြဟ္မာမင်း၏ အသံနှင့် တူသော အသံရှိသည်၏ အဖြစ်တည်းဟူသော လက္ခဏာကို ပြခြင်းငှါ ဟောတော်မူ၏။ ထို့ကြောင့် ပြီးစေကြောင်း သာဓက မထိုက်ပါ။

ကထာဝတ္ထုပါဠိတော်

=== ၁၂ - ဒွါဒသမဝဂ် ===

(၁၁၉) ၄ - သဠာယတနကထာ°

၆၃၈။ သကဝါဒီ။ ။ စက္ခယတနသည် ဝိပါက်လော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ စက္ခယတနသည် သုခဝေဒနာ ရှိပါသလော၊ ဒုက္ခဝေဒနာ ရှိပါသလော။ပ။ အာရုံ ရှိသလော၊ ထိုစက္ခယတနအား ဆင်ခြင်မှု။ပ။ ဆုတောင်းမှုသည် ရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ စက္ခယတနသည် သုခဝေဒနာ မရှိသည် မဟုတ်ပါလော။ပ။ အာရုံ မရှိသည် မဟုတ် ပါလော၊ ထိုစက္ခယတနအား ဆင်ခြင်မှု။ပ။ ဆုတောင်းမှု မရှိသည် မဟုတ်ပါလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ မရှိပါ။

သကဝါဒီ။ ။ အရှင်ပရဝါဒီ စက္ခယတနသည် သုခဝေဒနာ မရှိခဲ့ပါ။ပ။ အာရုံ မရှိခဲ့ပါ။ စက္ခယ တနအား ဆင်ခြင်မှု။ပ။ ဆုတောင်းမှု မရှိခဲ့ပါ။ “စက္ခယတနသည် ဝိပါက်” ဟူ၍ မဆိုသင့်။

သကဝါဒီ။ ။ ဖဿသည် ဝိပါက်ဖြစ်၍ ဖဿသည် သုခဝေဒနာ ရှိပါသလော။ပ။ အာရုံရှိပါသလော၊ ထိုဖဿအား ဆင်ခြင်မှု။ပ။ ဆုတောင်းမှု ရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ရှိပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ စက္ခယတနသည် ဝိပါက်ဖြစ်၍ စက္ခယတနသည် သုခဝေဒနာ ရှိပါသလော။ပ။ အာရုံ ရှိပါသလော၊ ထိုစက္ခယတနအား ဆင်ခြင်မှု။ပ။ ဆုတောင်းမှု ရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ စက္ခယတနသည် ဝိပါက်ဖြစ်ပါလျက် စက္ခယတနသည် သုခဝေဒနာ မရှိပါသလော ။ပ။ အာရုံ မရှိပါသလော။ ထိုစက္ခယတနအား ဆင်ခြင်မှု။ပ။ ဆုတောင်းမှု မရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ မရှိပါ။

သကဝါဒီ။ ။ ဖဿသည် ဝိပါက်ဖြစ်ပါလျက် ဖဿသည် သုခဝေဒနာ မရှိပါသလော။ပ။ အာရုံ မရှိ ပါသလော၊ ထိုဖဿအား ဆင်ခြင်မှု။ပ။ ဆုတောင်းမှု မရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

၆၃၉။ သကဝါဒီ။ ။ သောတာယတနသည်။ပ။ ဃာနာယတနသည်။ပ။ ဇိဝှိယတနသည်။ပ။ ကာယာ ယတနသည် ဝိပါက်လော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ ကာယာယတနသည် သုခဝေဒနာရှိပါသလော။ပ။ အာရုံရှိပါသလော၊ ထိုကာယာ ယတနအား ဆင်ခြင်မှု။ပ။ ဆုတောင်းမှု ရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ ကာယာယတနသည် သုခဝေဒနာ မရှိသည် မဟုတ်ပါလော။ပ။ အာရုံ မရှိသည် မဟုတ်ပါလော၊ ထိုကာယာယတနအား ဆင်ခြင်မှု။ပ။ ဆုတောင်းမှု မရှိသည် မဟုတ်ပါလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ သြော် မရှိပါ။

သကဝါဒီ။ ။ အရှင်ပရဝါဒီ ကာယာယတနသည် သုခဝေဒနာ မရှိခဲ့ပါ။ပ။ အာရုံ မရှိခဲ့ပါ။ပ။ ထိုကာယာယတနအား ဆင်ခြင်မှု။ပ။ ဆုတောင်းမှု မရှိခဲ့ပါ။ပ။ “ကာယာယတနသည် ဝိပါက်တည်း” ဟူ၍ မဆိုသင့်။

သကဝါဒီ။ ။ ဖဿသည် ဝိပါက်ဖြစ်၍ ဖဿသည် သုခဝေဒနာ ရှိပါသလော။ပ။ အာရုံရှိပါသလော၊ ထိုဖဿအား ဆင်ခြင်မှု။ပ။ ဆုတောင်းမှု ရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ သြော် ရှိပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ ကာယာယတနသည် ဝိပါက်ဖြစ်၍ ကာယာယတနသည် သုခဝေဒနာ ရှိပါသလော။ပ။ အာရုံ ရှိပါလော၊ ထိုကာယာယတနအား ဆင်ခြင်မှု။ပ။ ဆုတောင်းမှု ရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ ကာယာယတနသည် ဝိပါက်ဖြစ်ပါလျက် ကာယာယတနသည် သုခဝေဒနာ မရှိပါ သလော။ပ။ အာရုံ မရှိပါသလော၊ ထိုကာယာယတနအား ဆင်ခြင်မှု။ပ။ ဆုတောင်းမှု မရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ သြော် မရှိပါ။

သကဝါဒီ။ ။ ဖဿသည် ဝိပါက်ဖြစ်ပါလျက် ဖဿသည် သုခဝေဒနာ မရှိပါသလော။ပ။ အာရုံ မရှိပါသလော၊ ထိုဖဿအား ဆင်ခြင်မှု။ပ။ ဆုတောင်းမှု မရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

၆၄၀။ ပရဝါဒီ။ ။ “အာယတနခြောက်ပါးသည် ဝိပါက်တည်း” ဟူ၍ မဆိုသင့်ပါသလော။

သကဝါဒီ။ ။ ဪ သြော် မဆိုသင့်ပါ။

ပရဝါဒီ။ ။ အာယတနခြောက်ပါးသည် ကံကို ပြုအပ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့် ဖြစ်သည် မဟုတ်ပါ လော။^၂

သကဝါဒီ။ ။ ဪ သြော် ဟုတ်ပါ၏။

ပရဝါဒီ။ ။ အရှင်သကဝါဒီ အာယတနခြောက်ပါးသည် ကံကို ပြုအပ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့် ဖြစ်ခဲ့ပါ။ပ။ ထိုအကြောင်းကြောင့် “အာယတနခြောက်ပါးသည် ဝိပါက်တည်း” ဟူ၍ ဆိုသင့်၏။

သဠာယတနကထာ ပြီး၏။

၁။ သဠာယတနသည် ကံကို ပြုအပ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့် ဖြစ်ပေါ်လာသည် ဖြစ်ရကား အကျိုးဝိပါက်တရားတည်းဟု အယူရှိကြကုန်သော မဟာသံဃိကဂိုဏ်းဝင် ပရဝါဒီ ပုဂ္ဂိုလ်တို့ကို ရည်ရွယ်၍ ဤသဠာယတနကထာကို ဟောတော် မူသည်။

၂။ မနာယတနသည် အချို့ကား ဝိပါက်တည်း၊ ဝိပါက်မှ ကြွင်းသော တရားတို့ကား သက်သက် ကမ္မသမုဋ္ဌာန်တို့သာ တည်း၊ ဝိပါက် မဟုတ်ကုန်၊ ထို့ကြောင့် ပရဝါဒီ၏ စကားသည် သာဓက မထိုက်ပေ။

ကထာဝတ္ထုပါဠိတော်

=== ၁၂ - ဒွါဒသမဝဂ် ===

(၁၂၀) ၅ - သတ္တက္ခတ္တုပရမကထာ^၁

၆၄၁။ သကဝါဒီ။ ။ သတ္တက္ခတ္တုပရမ (သောတာပန်) ပုဂ္ဂိုလ်သည် ခုနစ်ကြိမ် (ပဋိသန္ဓေနေခြင်း) အတိုင်းအရှည် ရှိသည်၏ အဖြစ်၌ မြဲပါသလော။^၂

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ဪ မြဲပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ သတ္တက္ခတ္တုပရမ (သောတာပန်) ပုဂ္ဂိုလ်သည် အမိကို သတ်အပ်ပါသလော၊ အဖကို သတ်အပ်ပါသလော၊ ရဟန္တာကို သတ်အပ်ပါသလော၊ ပြစ်မှားသော စိတ်ဖြင့် မြတ်စွာဘုရား၌ သွေးကို ဖြစ်စေအပ်ပါသလော၊ သံဃာကို သင်းခွဲအပ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ သတ္တက္ခတ္တုပရမ (သောတာပန်) ပုဂ္ဂိုလ်သည် ခုနစ်ကြိမ် (ပဋိသန္ဓေနေခြင်း) အတိုင်း အရှည်ရှိသည်၏ အဖြစ်၌ မြဲပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ မြဲပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ ခုနစ်ဘဝအကြား၌ သစ္စာတရားကို ထိုးထွင်းသိခြင်းငှါ မထိုက်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။^၃

သကဝါဒီ။ ။ ခုနစ်ဘဝအကြား၌ သစ္စာတရားကို ထိုးထွင်းသိခြင်းငှါ မထိုက်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ မထိုက်ပါ။^၄

သကဝါဒီ။ ။ အမိကို သတ်အပ်ပါသလော၊ အဖကို သတ်အပ်ပါသလော၊ ရဟန္တာကို သတ်အပ်ပါ သလော၊ ပြစ်မှားသော စိတ်ဖြင့် မြတ်စွာဘုရား၌ သွေးကို ဖြစ်စေအပ်ပါသလော၊ သံဃာကို သင်းခွဲအပ် ပါ သလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

၆၄၂။ သကဝါဒီ။ ။ သတ္တက္ခတ္တုပရမ (သောတာပန်) ပုဂ္ဂိုလ်သည် ခုနစ်ကြိမ် (ပဋိသန္ဓေနေခြင်း) အတိုင်းအရှည် ရှိသည်၏ အဖြစ်၌ မြဲပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ မြဲပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ အကြင် မဂ်ဖြင့် သတ္တက္ခတ္တုပရမ (သောတာပန်) ပုဂ္ဂိုလ်သည် ခုနစ်ကြိမ် (ပဋိသန္ဓေ နေခြင်း) အတိုင်းအရှည် ရှိသည်၏ အဖြစ်၌ မြဲ၏၊ ထိုမဂ်သည် ရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။^၅

သကဝါဒီ။ ။ အကြင်သတိပဋ္ဌာန်။ပ။ အကြင် သမ္ပပုဓာန် ကုဒ္ဓိပါဒ် ကုန္တေ ဗိုလ် ဗောဇ္ဈင်တို့ဖြင့် သတ္တက္ခတ္တုပရမ (သောတာပန်) ပုဂ္ဂိုလ်သည် ခုနစ်ကြိမ် (ပဋိသန္ဓေနေခြင်း) အတိုင်းအရှည် ရှိသည်၏ အဖြစ်၌ မြဲ၏၊ ထိုသတိပဋ္ဌာန်။ပ။ သမ္ပပုဓာန် ကုဒ္ဓိပါဒ် ကုန္တေ ဗိုလ် ဗောဇ္ဈင်တို့သည် ရှိပါကုန်သလော။^၆

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

၆၄၃။ သကဝါဒီ။ ။ အကြင် မဂ်ဖြင့် သတ္တက္ခတ္တပုရမ (သောတာပန်) ပုဂ္ဂိုလ်သည် ခုနစ်ကြိမ် (ပဋိသန္ဓေနေခြင်း) အတိုင်းအရှည် ရှိသည်၏ အဖြစ်၌ မြဲ၏။ ထိုမဂ်သည် မရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ သြော် မရှိပါ။

သကဝါဒီ။ ။ အရှင်ပရဝါဒီ အကြင် မဂ်ဖြင့် သတ္တက္ခတ္တပုရမ (သောတာပန်) ပုဂ္ဂိုလ်သည် ခုနစ်ကြိမ် (ပဋိသန္ဓေနေခြင်း) အတိုင်းအရှည် ရှိသည်၏ အဖြစ်၌ ခိုင်မြဲ၏။ ထိုမဂ်သည် မရှိခဲ့ပါမူ “သတ္တက္ခတ္တပုရမ (သောတာပန်) ပုဂ္ဂိုလ်သည် ခုနစ်ကြိမ် (ပဋိသန္ဓေနေခြင်း) အတိုင်းအရှည် ရှိသည်၏ အဖြစ်၌ မြဲ၏” ဟူ၍ မဆိုသင့်။

သကဝါဒီ။ ။ အကြင် သတိပဋ္ဌာန်။ပ။ ဗောဇ္ဈင်တို့ ဖြင့် သတ္တက္ခတ္တပုရမ (သောတာပန်) ပုဂ္ဂိုလ်သည် ခုနစ်ကြိမ် (ပဋိသန္ဓေနေခြင်း) အတိုင်းအရှည် ရှိသည်၏ အဖြစ်၌ မြဲ၏။ ထိုသတိပဋ္ဌာန်။ပ။ ဗောဇ္ဈင်တို့ သည် မရှိပါကုန်သလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ သြော် မရှိပါကုန်။

သကဝါဒီ။ ။ အရှင်ပရဝါဒီ အကြင် ဗောဇ္ဈင်တို့ဖြင့် သတ္တက္ခတ္တပုရမ (သောတာပန်) ပုဂ္ဂိုလ်သည် ခုနစ်ကြိမ် (ပဋိသန္ဓေနေခြင်း) အတိုင်းအရှည် ရှိသည်၏ အဖြစ်၌ မြဲ၏။ ထိုဗောဇ္ဈင်တို့သည် မရှိကုန်မူ “သတ္တက္ခတ္တပုရမ (သောတာပန်) ပုဂ္ဂိုလ်သည် ခုနစ်ကြိမ် (ပဋိသန္ဓေနေခြင်း) အတိုင်းအရှည် ရှိသည်၏ အဖြစ်၌ မြဲ၏” ဟူ၍ မဆိုသင့်။

၆၄၄။ သကဝါဒီ။ ။ သတ္တက္ခတ္တပုရမ (သောတာပန်) ပုဂ္ဂိုလ်သည် ခုနစ်ကြိမ် (ပဋိသန္ဓေနေခြင်း) အတိုင်းအရှည် ရှိသည်၏ အဖြစ်၌ မြဲပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ သြော် မြဲပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ (သတ္တက္ခတ္တပုရမ သောတာပန်ပုဂ္ဂိုလ်သည်) သကဒါဂါမိမဂ်ဖြင့် မြဲပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ အနာဂါမိမဂ်ဖြင့် မြဲပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ အရဟတ္တမဂ်ဖြင့် မြဲပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။

သကဝါဒီ။ ။ (သတ္တက္ခတ္တပုရမ သောတာပန်ပုဂ္ဂိုလ်သည်) အဘယ်မဂ်ဖြင့် မြဲပါသနည်း။

ပရဝါဒီ။ ။ သောတာပတ္တိမဂ်ဖြင့် မြဲပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ သတ္တက္ခတ္တပုရမ (သောတာပန်) ပုဂ္ဂိုလ်သည် ခုနစ်ကြိမ် (ပဋိသန္ဓေနေခြင်း) အတိုင်း အရှည်ရှိသည်၏ အဖြစ်၌ မြဲပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ သြော် မြဲပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည် သောတာပတ္တိမဂ်သို့ သက်ရောက်ကုန်၏။ ထိုပုဂ္ဂိုလ်အားလုံးတို့ သည် ခုနစ်ကြိမ် (ပဋိသန္ဓေနေခြင်း) အတိုင်းအရှည် ရှိကုန်သည်၏ အဖြစ်၌ မြဲပါကုန်သလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

၆၄၅။ ပရဝါဒီ။ ။ “သတ္တက္ခတ္တပုရမ (သောတာပန်) ပုဂ္ဂိုလ်သည် ခုနစ်ကြိမ် (ပဋိသန္ဓေနေခြင်း) အတိုင်းအရှည် ရှိသည်၏ အဖြစ်၌ မြဲ၏” ဟူ၍ မဆိုသင့်ပါသလော။

သကဝါဒီ။ ။ ဪ မဆိုသင့်ပါ။

ပရဝါဒီ။ ။ ထိုသောတာပန်ပုဂ္ဂိုလ်သည် ခုနစ်ကြိမ် (ပဋိသန္ဓေနေခြင်း) အတိုင်းအရှည် ရှိသည် မဟုတ်ပါလော။^၂

သကဝါဒီ။ ။ ဪ ဟုတ်ပါ၏။

ပရဝါဒီ။ ။ အရှင်သကဝါဒီ ထိုသတ္တက္ခတ္တုပရမ (သောတာပန်) ပုဂ္ဂိုလ်သည် ခုနစ်ကြိမ် (ပဋိသန္ဓေ နေခြင်း) အတိုင်းအရှည် ရှိသည် ဖြစ်ခဲ့ပါမူ ထိုအကြောင်းကြောင့် “သတ္တက္ခတ္တုပရမ (သောတာပန်) ပုဂ္ဂိုလ်သည် ခုနစ်ကြိမ် (ပဋိသန္ဓေနေခြင်း) အတိုင်းအရှည် ရှိသည်၏ အဖြစ်၌ မြဲ၏” ဟူ၍ ဆိုသင့်၏။

သတ္တက္ခတ္တုပရမကထာ ပြီး၏။

- ၁။ သတ္တက္ခတ္တုပရမဟူ၍ ဆိုအပ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့် သတ္တက္ခတ္တုပရမသောတာပန်ပုဂ္ဂိုလ်သည် ခုနစ်ကြိမ် ပဋိသန္ဓေ နေခြင်း အတိုင်းအရှည် ရှိသည်၏အဖြစ်၌ မြဲ၏ဟု အယူရှိကြကုန်သော ဥတ္တရာပထဝိုဏ်းဝင် ပရဝါဒီဆရာတို့ကို ရည်ရွယ်၍ ဤကထာကို ဟောတော်မူသည်။
- ၂။ အကြင်အကြောင်းဖြင့် ထိုသောတာပန်ပုဂ္ဂိုလ်သည် ခုနစ်ကြိမ် ပဋိသန္ဓေနေခြင်း အတိုင်းအရှည် ရှိသည်၏ အဖြစ်၌ မြဲသည် ဖြစ်ရာ၏။ အရိယာမဂ်မှ တစ်ပါးသော ထိုသတ္တက္ခတ္တုပရမအဖြစ်၌ မြဲကြောင်းဖြစ်သော ထိုတရားသည် မရှိ ဟု ဤသို့သော ဝိဘာဂကို ပြလို၍ သကဝါဒီက မေးသည်။
- ၃။ အနန္တရိယကံ မရှိသည်၏ အဖြစ်ကို ရည်ရွယ်၍ ပရဝါဒီက ပဋိက္ခေပပြုလျက် ဖြေသည်။
- ၄။ သတ္တက္ခတ္တုပရမပုဂ္ဂိုလ်ကို ရည်ရွယ်၍ ဝန်ခံပြန်သည်။
- ၅။ သတ္တက္ခတ္တုပရမအဖြစ်၌ မြဲမှုကို မမြင်သောကြောင့် ပရဝါဒီက ပဋိက္ခေပပြု၍ ဖြေသည်။
- ၆။ နိယာမဟု ဆိုအပ်သော မဂ်တရားတို့ကို ပြလို၍ ဤစကားရပ်ကို ဆိုသည်။
- ၇။ ပုဂ္ဂိုလ်သည် ဤမျှသော ဘဝတို့ပတ်လုံး ကျင်လည်ပြေးသွား၍ ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုလတ္တံ့ဟု မိမိဉာဏ်တော်စွမ်းဖြင့်သာ မိန့်ကြားတော်မူသည်။ တစ်စုံတစ်ခုသော ဘဝနိယာမမျိုး မည်သည်ကို မိန့်ကြားတော် မမူခဲ့ပေ။ ထို့ကြောင့် သတ္တ က္ခတ္တုပရမ၊ ကောလံကောလ၊ ဧကဗီဇီဟူ၍ မိန့်ဆိုအပ်ပါ၏။ ထို့ကြောင့် ဤပရဝါဒီ၏ စကားသည် သာဓက မထိုက် လေ။

ကထာဝတ္ထုပါဠိတော်

=== ၁၂ - ဒွါဒသမဝဂ် ===

(၁၂၁) ၆ - ကောလံကောလကထာ

၆၄၆။ ပရဝါဒီ။ ။ “ကောလံကောလ (သောတာပန်) ပုဂ္ဂိုလ်သည် ကောလံကောလ သောတာပန် အဖြစ်၌ မြဲ၏” ဟူ၍ မဆိုသင့်ပါသလော။

သကဝါဒီ။ ။ ဪ သြော် မဆိုသင့်ပါ။

ပရဝါဒီ။ ။ ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည် ကောလံကောလ သောတာပန်ဖြစ်သည် မဟုတ်ပါလော။

သကဝါဒီ။ ။ ဪ ဟုတ်ပါ၏။

ပရဝါဒီ။ ။ အရှင်သကဝါဒီ ထိုသောတာပန်ပုဂ္ဂိုလ်သည် ကောလံကောလပုဂ္ဂိုလ် ဖြစ်ခဲ့ပါမူ ထိုအကြောင်းကြောင့် “ကောလံကောလ (သောတာပန်) ပုဂ္ဂိုလ်သည် ကောလံကောလ သောတာပန်အဖြစ်၌ မြဲ၏” ဟူ၍ ဆိုသင့်၏။

ကောလံကောလကထာ ပြီး၏။

ကထာဝတ္ထုပါဠိတော်

=== ၁၂ - ဒွါဒသမဝဂ် ===

(၁၂၂) ၇ - ဧကပီဇိကထာ

၆၄၇။ ပရဝါဒီ။ ။ “ဧကပီဇိ (သောတာပန်) ပုဂ္ဂိုလ်သည် ဧကပီဇိသောတာပန် အဖြစ်၌ မြဲ၏” ဟူ၍ မဆိုသင့်ပါသလော။

သကဝါဒီ။ ။ ဪ သြော် မဆိုသင့်ပါ။

ပရဝါဒီ။ ။ ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည် ဧကပီဇိ (သောတာပန်) ပုဂ္ဂိုလ် မဟုတ်ပါလော။

သကဝါဒီ။ ။ ဪ ဟုတ်ပါ၏။

ပရဝါဒီ။ ။ အရှင်သကဝါဒီ ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည် ဧကပီဇိ (သောတာပန်) ပုဂ္ဂိုလ် ဖြစ်ခဲ့မူ ထိုအကြောင်းကြောင့် “ဧကပီဇိ သောတာပန်ပုဂ္ဂိုလ်သည် ဧကပီဇိ သောတာပန်အဖြစ်၌ မြဲ၏” ဟူ၍ ဆိုသင့်၏။

ဧကပီဇိကထာ ပြီး၏။

ကထာဝတ္ထုပါဠိတော်

=== ၁၂ - ဒွါဒသမဝဂ် ===

(၁၂၃) ၈ - ဇီဝိတာ ဝေါရောပနကထာ^၁

၆၄၈။ သကဝါဒီ။ ။ (သောတာပတ္တိမဂ်) ဉာဏ်အမြင်နှင့် ပြည့်စုံသော ပုဂ္ဂိုလ်သည် စေတနာနှင့်တကွ သတ္တဝါကို (သတ်ရာသလော။)

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ သတ်ရာ၏။

သကဝါဒီ။ ။ (သောတာပတ္တိမဂ်) ဉာဏ်အမြင်နှင့် ပြည့်စုံသော ပုဂ္ဂိုလ်သည် စေတနာနှင့်တကွ အမိကို သတ်ရာသလော။ပ။ အဖကို သတ်ရာသလော။ပ။ ရဟန္တာကို သတ်ရာသလော။ပ။ ပြစ်မှားသော စိတ်ဖြင့် မြတ်စွာဘုရား၌ သွေးကို ဖြစ်စေရာသလော။ပ။ သံဃာကို သင်းခွဲရာသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။^၂

သကဝါဒီ။ ။ (သောတာပတ္တိမဂ်) ဉာဏ်အမြင်နှင့် ပြည့်စုံသော ပုဂ္ဂိုလ်သည် စေတနာနှင့်တကွ သတ္တဝါကို သတ်ရာသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ သတ်ရာ၏။

သကဝါဒီ။ ။ (သောတာပတ္တိမဂ်) ဉာဏ်အမြင်နှင့် ပြည့်စုံသော ပုဂ္ဂိုလ်သည် မြတ်စွာဘုရား၌ ရိုသေခြင်း မရှိပါသလော။^၃

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။^၄

သကဝါဒီ။ ။ တရားတော်၌။ပ။ သံဃာတော်၌။ပ။ အကျင့် ‘သိက္ခာ’ ၌ ရိုသေခြင်း မရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ (သောတာပတ္တိမဂ်) ဉာဏ်အမြင်နှင့် ပြည့်စုံသော ပုဂ္ဂိုလ်သည် မြတ်စွာဘုရား၌ ရိုသေခြင်းရှိသည် မဟုတ်ပါလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ဟုတ်ပါ၏။^၅

သကဝါဒီ။ ။ အရှင်ပရဝါဒီ (သောတာပတ္တိမဂ်) ဉာဏ်အမြင်နှင့် ပြည့်စုံသော ပုဂ္ဂိုလ်သည် မြတ်စွာဘုရား၌ ရိုသေခြင်းရှိသည် ဖြစ်ခဲ့ပါမူ “(သောတာပတ္တိမဂ်) ဉာဏ်အမြင်နှင့် ပြည့်စုံသော ပုဂ္ဂိုလ်သည် စေတနာနှင့်တကွ သတ္တဝါကို သတ်ရာ၏” ဟူ၍ မဆိုသင့်။

သကဝါဒီ။ ။ (သောတာပတ္တိမဂ်) ဉာဏ်အမြင်နှင့် ပြည့်စုံသော ပုဂ္ဂိုလ်သည် တရား၌။ပ။ သံဃာ၌။ပ။ အကျင့် ‘သိက္ခာ’ ၌ ရိုသေခြင်းရှိသည် မဟုတ်ပါလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ အရှင်ပရဝါဒီ (သောတာပတ္တိမဂ်) ဉာဏ်အမြင်နှင့် ပြည့်စုံသော ပုဂ္ဂိုလ်သည် အကျင့် ‘သိက္ခာ’ ၌ ရိုသေခြင်းရှိသည် ဖြစ်ခဲ့ပါမူ “(သောတာပတ္တိမဂ်) ဉာဏ်အမြင်နှင့် ပြည့်စုံသော ပုဂ္ဂိုလ်သည် စေတနာနှင့်တကွ သတ္တဝါကို သတ်ရာ၏” ဟူ၍ မဆိုသင့်။

၆၄၉။ သကဝါဒီ။ ။ (သောတာပတ္တိမဂ်) ဉာဏ်အမြင်နှင့် ပြည့်စုံသော ပုဂ္ဂိုလ်သည် မြတ်စွာဘုရား၌ ရိုသေခြင်း မရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ မရှိပါ။^၆

သကဝါဒီ။ ။ (သောတာပတ္တိမဂ်) ဉာဏ်အမြင်နှင့် ပြည့်စုံသော ပုဂ္ဂိုလ်သည် မြတ်စွာဘုရား၏ စေတီ (ရင်ပြင်) ၌ ကျင်ကြီး စွန့်ရာသလော၊ ကျင်ငယ် စွန့်ရာသလော၊ တံတွေး ထွေးရာသလော၊ ဘုရားစေတီ၌ မယုံကြည်သောအားဖြင့် ပြုလုပ်ရာသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။^၂

သကဝါဒီ။ ။ (သောတာပတ္တိမဂ်) ဉာဏ်အမြင်နှင့် ပြည့်စုံသော ပုဂ္ဂိုလ်သည် စေတနာနှင့်တကွ သတ္တဝါကို သတ်ရာသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ သတ်ရာ၏။

သကဝါဒီ။ ။ “ရဟန်းတို့ မဟာသမုဒ္ဒရာသည် တည်ခြင်းသဘောရှိသည် ဖြစ်၍ ကမ်းကို မလွန် သကဲ့သို့ ရဟန်းတို့ ဤအတူပင် ငါဘုရားသည် တပည့်သာဝကတို့အား အကြင် သိက္ခာပုဒ်ကို ပညတ် အပ်၏။ ထိုသိက္ခာပုဒ်ကို ငါဘုရား၏ တပည့်တို့သည် အသက်ဟူသော အကြောင်းကြောင့်လည်း မလွန် ကျူးကုန်” ဟူ၍ မြတ်စွာဘုရား ဟောအပ်သော သုတ္တန် (ပါဠိ) ရှိသည်သာ မဟုတ်ပါလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ရှိပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ ထို့ကြောင့် “(သောတာပတ္တိမဂ်) ဉာဏ်အမြင်နှင့် ပြည့်စုံသော ပုဂ္ဂိုလ်သည် စေတနာ နှင့်တကွ သတ္တဝါကို သတ်ရာ၏” ဟူ၍ မဆိုသင့်။

ဇိဝိတာ ဝေါရောပနကထာ ပြီး၏။

၁။ ဒေါသနှင့် ယှဉ်သောစိတ်ဖြင့်သာ သူ့အသက်ကို သတ်မှု ဖြစ်၏။ ဒေါသကိုလည်း သောတာပန်ပုဂ္ဂိုလ်သည် မပယ် အပ်သေး။ ထို့ကြောင့် သောတာပန်ပုဂ္ဂိုလ်သည် သေစေလိုသော စေတနာဖြင့် လုံ့လပြု၍ သူ့အသက်ကို ချသတ်ရာ ၏ဟု အယူရှိသူ ပုဗ္ဗသေလိယ၊ အပရသေလိယဂိုဏ်းဝင် ပရဝါဒီဆရာတို့ကို ရည်ရွယ်၍ ဤဇိဝိတာ ဝေါရောပန ကထာကို ဟောတော်မူသည်။

၂။ “အဋ္ဌာနမေတံ အနဝကာသော” အစရှိသော သုတ်နှင့် ဆန့်ကျင်အံ့သည်မှ ကြောက်သောကြောင့် ပရဝါဒီက ပဋိက္ခေပပြုလျက် ဖြေသည်။

၃။ ဘုရားအစရှိသည်တို့၌ ရိုသေမှုရှိသူအား သိက္ခာပုဒ်ကို လွန်ကျူးမှု မရှိခြင်းကို ပြလို၍ ဤပုစ္ဆာကို တက်သည်။

၄။ ထိုသောတာပန်ပုဂ္ဂိုလ်အား အကုသိုလ်၏ အစွမ်းအားဖြင့် အဂါရဝမည်သည် မရှိသောကြောင့် ပရဝါဒီက ပဋိက္ခေပ ပြုလည်း ပြုသည်။ ဝန်ခံလည်း ဝန်ခံသည်။

၅။ ထိုသောတာပန်ပုဂ္ဂိုလ်အား အကုသိုလ်၏ အစွမ်းအားဖြင့် အဂါရဝမည်သည် မရှိသောကြောင့် ပရဝါဒီက ပဋိက္ခေပ ပြုလည်း ပြုသည်။ ဝန်ခံလည်း ဝန်ခံသည်။

၆။ ထိုထိုကိစ္စတို့၌ လေ့လာ အားထုတ်နေသည်၏ အဖြစ်ကြောင့် ပျံ့လွင့်ကုန်သော သောတာပန်ပုဂ္ဂိုလ်တို့၏ သတိကင်း သဖြင့် လည်းကောင်း၊ နှလုံးမသွင်းမိသဖြင့် လည်းကောင်း၊ စေတီတော်၌ ရှိခိုးခြင်း အရိုအသေပြုခြင်း၏ မရှိခြင်းကို လည်းကောင်း ရည်ရွယ်၍ ဝန်ခံပြန်သည်။

၇။ ထိုသို့သော အမူအရာမျိုးကို စေတနာဖြင့် အားထုတ်၍ မပြုခြင်းကြောင့် ပရဝါဒီက ပဋိက္ခေပပြု၍ ဖြေသည်။

ကထာဝတ္ထုပြင်တော်

=== ၁၂ - ဒွါဒသမဝဂ် ===

(၁၂၄) ၉ - ဒုဂ္ဂတိကထာ°

၆၅၀။ သကဝါဒီ။ ။ (သောတာပတ္တိမဂ်) ဉာဏ်အမြင်နှင့် ပြည့်စုံသော ပုဂ္ဂိုလ်သည် ဒုဂ္ဂတိကို ပယ်ရှားအပ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ဪ ပယ်ရှားအပ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ (သောတာပတ္တိမဂ်) ဉာဏ်အမြင်နှင့် ပြည့်စုံသောပုဂ္ဂိုလ်သည် အပါယ်၌ ဖြစ်သော အဆင်း ‘ရူပါရုံ’ တို့ကို တပ်မက်ရာသလော။^၂

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ဪ တပ်မက်ရာ၏။

သကဝါဒီ။ ။ အရှင်ပရဝါဒီ (သောတာပတ္တိမဂ်) ဉာဏ်အမြင်နှင့် ပြည့်စုံသော ပုဂ္ဂိုလ်သည် အပါယ်၌ ဖြစ်သော အဆင်း ‘ရူပါရုံ’ တို့ကို တပ်မက်ခဲ့ပါမူ “(သောတာပတ္တိမဂ်) ဉာဏ်အမြင်နှင့် ပြည့်စုံသော ပုဂ္ဂိုလ်သည် ဒုဂ္ဂတိကို ပယ်ရှားအပ်၏” ဟူ၍ မဆိုသင့်။

သကဝါဒီ။ ။ (သောတာပတ္တိမဂ်) ဉာဏ်အမြင်နှင့် ပြည့်စုံသော ပုဂ္ဂိုလ်သည် ဒုဂ္ဂတိကို ပယ်ရှားအပ် ပါသလော။

သကဝါဒီ။ ။ ဪ ဪ ပယ်ရှားအပ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ (သောတာပတ္တိမဂ်) ဉာဏ်အမြင်နှင့် ပြည့်စုံသော ပုဂ္ဂိုလ်သည် အပါယ်ဘုံ၌ ဖြစ်သော အသံ ‘သဒ္ဒါရုံ’ တို့ကို။ပ။ အနံ့ ‘ဂန္ဓာရုံ’ တို့ကို၊ အရသာ ‘ရသာရုံ’ တို့ကို၊ အတွေ့အထိ ‘ဖောဠဗ္ဗာရုံ’ တို့ကို။ပ။ နတ်မ၌ တိရစ္ဆာန်မ၌ နဂါးပျိုမ၌ မေထုန်အကျင့်ကို မှီဝဲရာသလော၊ ဆိတ်နှင့် သိုးကို ခံယူရာ သလော၊ ကြက်နှင့် ဝက်ကို ခံယူရာသလော၊ ဆင် နွား မြင်းနှင့် မြည်းကို ခံယူရာသလော၊ ခါ ငုံး ဥဒေါင်း ဥချိုးကို ခံယူရာသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ဪ ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ အရှင်ပရဝါဒီ (သောတာပတ္တိမဂ်) ဉာဏ်အမြင်နှင့် ပြည့်စုံသော ပုဂ္ဂိုလ်သည် ခါ ငုံး ဥဒေါင်း ဥချိုးကို ခံယူခဲ့ပါမူ “(သောတာပတ္တိမဂ်) ဉာဏ်အမြင်နှင့် ပြည့်စုံသော ပုဂ္ဂိုလ်သည် ဒုဂ္ဂတိကို ပယ်ရှားအပ်၏” ဟူ၍ မဆိုသင့်။

၆၅၁။ သကဝါဒီ။ ။ (သောတာပတ္တိမဂ်) ဉာဏ်အမြင်နှင့် ပြည့်စုံသော ပုဂ္ဂိုလ်သည် ဒုဂ္ဂတိကို ပယ်ရှားအပ်သည် ဖြစ်ပါလျက် (သောတာပတ္တိမဂ်) ဉာဏ်အမြင်နှင့် ပြည့်စုံသော ပုဂ္ဂိုလ်သည် အပါယ်ဘုံ ၌ ဖြစ်သော အဆင်း ‘ရူပါရုံ’ တို့ကို တပ်မက်ရာသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ဪ တပ်မက်ရာ၏။

သကဝါဒီ။ ။ ရဟန္တာသည် ဒုဂ္ဂတိကို ပယ်ရှားအပ်သည် ဖြစ်ပါလျက် ရဟန္တာသည် အပါယ်ဘုံ၌ ဖြစ်သော အဆင်း ‘ရူပါရုံ’ တို့ကို တပ်မက်ရာသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ (သောတာပတ္တိမဂ်) ဉာဏ်အမြင်နှင့် ပြည့်စုံသော ပုဂ္ဂိုလ်သည် ဒုဂ္ဂတိကို ပယ်ရှား အပ်သည် ဖြစ်ပါလျက် (သောတာပတ္တိမဂ်) ဉာဏ်အမြင်နှင့် ပြည့်စုံသော ပုဂ္ဂိုလ်သည် အပါယ်ဘုံ၌

ဖြစ်သော အသံ ‘သဒ္ဒါရုံ’ တို့ကို၊ အနံ့ ‘ဂန္ဓာရုံ’ တို့ကို၊ အရသာ ‘ရသာရုံ’ တို့ကို၊ အတွေ့အထိ ‘ဖောဋ္ဌဗ္ဗာရုံ’ တို့ကို။ပ။ ခါ ငုံး ဥဒေါင်း ဥချိုးကို ခံယူရာသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ (ရဟန္တာသည်) ဒုဂ္ဂတိကို ပယ်ရှားအပ်သည် ဖြစ်ပါလျက် ရဟန္တာသည် ခါ ငုံး ဥဒေါင်း ဥချိုးကို ခံယူရာသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ ရဟန္တာသည် ဒုဂ္ဂတိကို ပယ်ရှားအပ်သည် ဖြစ်၍ ရဟန္တာသည် အပါယ်ဘုံ၌ ဖြစ်သော အဆင်း ‘ရူပါရုံ’ တို့ကို မတပ်မက်ရာသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ မတပ်မက်ပါ။

သကဝါဒီ။ ။ (သောတာပတ္တိမဂ်) ဉာဏ်အမြင်နှင့် ပြည့်စုံသော ပုဂ္ဂိုလ်သည် ဒုဂ္ဂတိကို ပယ်ရှားအပ် သည် ဖြစ်၍ (သောတာပတ္တိမဂ်) ဉာဏ်အမြင်နှင့် ပြည့်စုံသော ပုဂ္ဂိုလ်သည် အပါယ်ဘုံ၌ ဖြစ်သော အဆင်း ‘ရူပါရုံ’ တို့ကို မတပ်မက်ရာသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ ရဟန္တာသည် ဒုဂ္ဂတိကို ပယ်ရှားအပ်သည် ဖြစ်၍ ရဟန္တာသည် အပါယ်ဘုံ၌ ဖြစ်သော အသံ ‘သဒ္ဒါရုံ’ တို့ကို။ပ။ အနံ့ ‘ဂန္ဓာရုံ’ တို့ကို။ပ။ အရသာ ‘ရသာရုံ’ တို့ကို။ပ။ အတွေ့အထိ ‘ဖောဋ္ဌဗ္ဗာရုံ’ တို့ကို။ပ။ နတ်မ၌။ပ။ တိရစ္ဆာန်မ၌။ပ။ နဂါးပျိုမ၌ မေထုန်အကျင့်ကို မမှီဝဲရာသလော၊ ဆိတ်နှင့် သိုးကို မခံယူရာသလော၊ ကြက်နှင့် ဝက်ကို မခံယူရာသလော၊ ဆင် နွား မြင်းနှင့် မြည်းကို မခံယူရာသလော။ပ။ ခါ ငုံး ဥဒေါင်း ဥချိုးကို မခံယူရာသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ (သောတာပတ္တိမဂ်) ဉာဏ်အမြင်နှင့် ပြည့်စုံသော ပုဂ္ဂိုလ်သည် ဒုဂ္ဂတိကို ပယ်ရှားအပ် သည် ဖြစ်၍ (သောတာပတ္တိမဂ်) ဉာဏ်အမြင်နှင့် ပြည့်စုံသော ပုဂ္ဂိုလ်သည် ခါ ငုံး ဥဒေါင်း ဥချိုးကို မခံယူရာသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

၆၅။ ပရဝါဒီ။ ။ “(သောတာပတ္တိမဂ်) ဉာဏ်အမြင်နှင့် ပြည့်စုံသော ပုဂ္ဂိုလ်သည် ဒုဂ္ဂတိကို ပယ်ရှား အပ်၏” ဟူ၍ မဆိုသင့်ပါသလော။^၃

သကဝါဒီ။ ။ ဪ မဆိုသင့်ပါ။

ပရဝါဒီ။ ။ (သောတာပတ္တိမဂ်) ဉာဏ်အမြင်နှင့် ပြည့်စုံသော ပုဂ္ဂိုလ်သည် ငရဲ၌ ဖြစ်ရာသလော။ပ။ တိရစ္ဆာန်အမျိုး၌ ဖြစ်ရာသလော၊ ပြိတ္တာဘုံ၌ ဖြစ်ရာသလော။

သကဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

ပရဝါဒီ။ ။ ထို့ကြောင့်ပင် (သောတာပတ္တိမဂ်) ဉာဏ်အမြင်နှင့် ပြည့်စုံသော ပုဂ္ဂိုလ်သည် ဒုဂ္ဂတိကို ပယ်ရှားအပ်၏။

ဒုဂ္ဂတိကထာ ပြီး၏။

- ၁။ ဒုဂ္ဂတိဘဝနှင့် ဒုဂ္ဂတိသတ္တဝါတို့၏ ရူပါရုံ စသည်လျှင် အာရုံရှိသော တဏှာ ဤနှစ်ပါးစုံကို ဒုဂ္ဂတိဟုယူ၍ ထိုအတိုင်း မဝေဖန်ဘဲ သာမန်အားဖြင့်သာလျှင် သောတာပန်ပုဂ္ဂိုလ်သည် ဒုဂ္ဂတိကို ပယ်အပ်၏ဟု အယူရှိကြကုန်သော ဥတ္တရ ပထဂိုဏ်းဝင် ပရဝါဒီဆရာတို့ကို ရည်ရွယ်၍ ဤဒုဂ္ဂတိကထာကို ဟောတော်မူသည်။
- ၂။ ပရဝါဒီဆရာ၏ အယူအားဖြင့် သောတာပန်ပုဂ္ဂိုလ်သည် အကြင်ဒုဂ္ဂတိမည်သော တဏှာကို မပယ်အပ်သေး၊ ထိုဒုဂ္ဂတိမည်သော တဏှာ၏ အစွမ်းအားဖြင့် စောဒနာလို၍ ဤပုစ္ဆာကို သကဝါဒီက မေးသည်။
- ၃။ ပရဝါဒီဆရာ၏ ပုစ္ဆာစကားသည် ဒုဂ္ဂတိဘဝကို ပယ်ခြင်းကိုသာလျှင်လည်းကောင်း၊ ဒုဂ္ဂတိဘဝသို့ ရောက်ကြောင်း တဏှာကို ပယ်ခြင်းကို လည်းကောင်း ပြတတ်၏။ ဒုဂ္ဂတိသတ္တဝါတို့၏ ရူပါရုံ စသည်လျှင် အာရုံရှိသော တဏှာကို ပယ်ခြင်းကို မပြတတ်ပါ။ ထို့ကြောင့် သာကေ မထိုက်ပါ။

ကထာဝတ္ထုပါဠိတော်

=== ၁၂ - ဒွါဒသမဝဂ် ===

(၁၂၅) ၁၀ - သတ္တမဘဝိကကထာ

၆၅၃။ ပရဝါဒီ။ ။ “ခုနစ်ကြိမ်မြောက်ဘဝရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်သည် ဒုဂ္ဂတိကို ပယ်ရှားအပ်၏” ဟူ၍ မဆိုသင့်ပါသလော။

သကဝါဒီ။ ။ ဪ မဆိုသင့်ပါ။

ပရဝါဒီ။ ။ ခုနစ်ကြိမ်မြောက်ဘဝရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်သည် ငရဲ၌ ဖြစ်ရာသလော၊ တိရစ္ဆာန်အမျိုး၌ ဖြစ်ရာသလော၊ ပြိတ္တာဘုံ၌ ဖြစ်ရာသလော။

သကဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

ပရဝါဒီ။ ။ ထို့ကြောင့်ပင် ခုနစ်ကြိမ်မြောက် ဘဝရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်သည် ဒုဂ္ဂတိကို ပယ်ရှားအပ်၏။

သတ္တမဘဝိကကထာ ပြီး၏။

ဗာရသမဝဂ် ပြီး၏။

ကထာဝတ္ထုပါဠိတော်

=== ၁၃ - တေရသမဝဂ် ===

(၁၂၆) ၁ - ကပ္ပဋကထာ°

၆၅၄။ သကဝါဒီ။ ။ တစ်ကမ္ဘာပတ်လုံး တည်သူ ကပ္ပဋပုဂ္ဂိုလ်သည် တစ်ကမ္ဘာလုံး တည်ရာသလော။
ပရဝါဒီ။ ။ ဩော် တည်ရာပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ ကမ္ဘာသည်လည်း တည်သည် ဖြစ်၍ မြတ်စွာဘုရားသည်လည်း လောက၌ ပွင့်ထွန်းပါ
သလော။^၂

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ ကပ္ပဋပုဂ္ဂိုလ်သည် တစ်ကမ္ဘာပတ်လုံး တည်ရာသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဩော် တည်ရာပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ ကမ္ဘာသည်လည်း တည်သည်ဖြစ်၍ သံဃာသည်လည်း ကွဲပြားပါသလော။^၃

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ ကပ္ပဋပုဂ္ဂိုလ်သည် တစ်ကမ္ဘာပတ်လုံး တည်ရာသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဩော် တည်ရာပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ ကမ္ဘာသည်လည်း တည်သည် ဖြစ်၍ ကပ္ပဋပုဂ္ဂိုလ်သည်လည်း ကမ္ဘာတည်မည့် ကံကို
ပြုလုပ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ ကပ္ပဋပုဂ္ဂိုလ်သည် တစ်ကမ္ဘာပတ်လုံး တည်ရာသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဩော် တည်ရာပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ ကမ္ဘာသည်လည်း တည်သည် ဖြစ်၍ ကပ္ပဋပုဂ္ဂိုလ်သည်လည်း ကွယ်လွန်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။

၆၅၅။ သကဝါဒီ။ ။ ကပ္ပဋပုဂ္ဂိုလ်သည် တစ်ကမ္ဘာပတ်လုံး တည်ရာသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဩော် တည်ရာပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ အတိတ် ကမ္ဘာပတ်လုံး တည်ရာသလော၊ အနာဂတ် ကမ္ဘာပတ်လုံး တည်ရာသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ ကပ္ပဋပုဂ္ဂိုလ်သည် တစ်ကမ္ဘာပတ်လုံး တည်ရာသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဩော် တည်ရာ၏။

သကဝါဒီ။ ။ နှစ်ကမ္ဘာတို့ပတ်လုံး တည်ရာသလော၊ သုံးကမ္ဘာတို့ပတ်လုံး တည်ရာသလော၊ လေး
ကမ္ဘာတို့ပတ်လုံး တည်ရာသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

၆၅၆။ သကဝါဒီ။ ။ ကပ္ပဋပုဂ္ဂိုလ်သည် တစ်ကမ္ဘာပတ်လုံး တည်ရာသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဩော် တည်ရာ၏။

သကဝါဒီ။ ။ ကပ္ပဋပုဂ္ဂိုလ်သည် ကမ္ဘာမီးလောင်လတ်သော် အဘယ်အရပ်သို့ သွားပါသနည်း။

ပရဝါဒီ။ ။ အခြားလောကဓာတ်သို့ သွားပါသည်။

သကဝါဒီ။ ။ အခြားလောကဓာတ်သို့ သွားခဲ့ပါမူ သေပြီးမှ သွားပါသလော၊ ကောင်းကင်သို့ (ပျံတက်၍) သွားပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ သေပြီးမှ သွားပါသည်။

သကဝါဒီ။ ။ ကမ္ဘာတည်မည့် ကံသည် အဆက်ဆက်သော အကျိုးကို ပေးခြင်း ရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ ကောင်းကင်သို့ (ပျံတက်၍) သွားပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ သွားပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ ကပ္ပဋ္ဌပုဂ္ဂိုလ်သည် တန်ခိုးရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။^၇

သကဝါဒီ။ ။ ကပ္ပဋ္ဌပုဂ္ဂိုလ်သည် တန်ခိုးရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ရှိပါ၏။^၈

သကဝါဒီ။ ။ ကပ္ပဋ္ဌပုဂ္ဂိုလ်သည် ဆန္ဒိဒ္ဓါပိဒ်ကို ပွားစေအပ်ပါသလော၊ ဝီရိယိဒ္ဓါပိဒ်ကို ပွားစေအပ်ပါသလော၊ စိတ္တိဒ္ဓါပိဒ်ကို ပွားစေအပ်ပါသလော၊ ဝီမံသိဒ္ဓါပိဒ်ကို ပွားစေအပ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

၆၅၇။ ပရဝါဒီ။ ။ “ကပ္ပဋ္ဌပုဂ္ဂိုလ်သည် တစ်ကမ္ဘာပတ်လုံး တည်ရာ၏” ဟူ၍ မဆိုသင့်ပါသလော။

သကဝါဒီ။ ။ ဪ မဆိုသင့်ပါ။

ပရဝါဒီ။ ။ “(ဒေဝဒတ်သည်) အပါယ်ဘုံ၌ ဖြစ်၏၊ ငရဲ၌ ဖြစ်၏၊ တစ်ကမ္ဘာပတ်လုံး တည်နေ၏၊ သံဃာကို သင်းခွဲ၏၊ ကွဲပြားမှု၌ မွေ့လျော်၏၊ မတရား၌ တည်သူ ဖြစ်၏၊ ယောဂကုန်ရာ နိဗ္ဗာန်ကို ဖျက်ဆီး၏၊ ညီညွတ်သော သံဃာကို သင်းခွဲ၍ တစ်ကမ္ဘာပတ်လုံး ငရဲ၌ ကျက်ရ၏”^၉ ဟူ၍ မြတ်စွာဘုရား ဟောအပ်သော သုတ္တန် (ပါဠိ) ရှိသည် မဟုတ်ပါလော။

သကဝါဒီ။ ။ ဪ ရှိပါ၏။

ပရဝါဒီ။ ။ ထို့ကြောင့် ကမ္ဘာ၌တည်သော ပုဂ္ဂိုလ်သည် တစ်ကမ္ဘာပတ်လုံး တည်ရာ၏။

ကပ္ပဋ္ဌကထာ ပြီး၏။

၁။ ညီညွတ်သော သံဃာကို ကွဲပြားအောင် ပြုသောကြောင့် တစ်ကမ္ဘာပတ်လုံး ငရဲ၌ ကျရ၏ဟူသော စကားဖြင့် သံဃာသင်းခွဲသူသည် အလုံးစုံသော ကမ္ဘာပတ်လုံး ငရဲ၌ တည်နေရ၏ဟု အယူရှိသူ ရာဇဂိရိကဝိုဏ်းဝင် ပရဝါဒီဆရာတို့ကို ရည်ရွယ်၍ ဤကထာကို ဟောတော်မူသည်။

၂။ ဗုဒ္ဓုပ္ပာယ်နှင့် ကင်း၍ သံဃာကို သင်းခွဲခြင်း မရှိသည်ကို ပြလို၍ ဤပုစ္ဆာကို တက်သည်။

၃။ ထိုသံဃာကို သင်းခွဲသူသည် အလုံးစုံသော ကမ္ဘာပတ်လုံး တည်ခဲ့ပါမူ ကမ္ဘာတည်သည်မှစ၍ ထိုသံဃာဒေဝကံကို ပြု၍ ထိုငရဲ၌ ဖြစ်၍ တည်ရာ၏ဟု ပြလိုသောကြောင့် ဤပုစ္ဆာကို တက်သည်။

၄။ ဘာဝနာမယက္ကန္တိကို ရည်ရွယ်၍ ပရဝါဒီက ပဋိက္ခေပပြုလျက် ဖြေသည်။

၅။ ပရသမယ၌ ဇာတိမယက္ကန္တိကို အလိုရှိကုန်ရကား ထိုဇာတိမယက္ကန္တိကို ရည်ရွယ်၍ ဝန်ခံပြန်သည်။

၆။ ထိုပုဂ္ဂိုလ်အား တန်ခိုးရှိခဲ့မှု ဤနည်းဖြင့် ကုဒ္ဓိပိဒ်ကို ပွားများအပ်သည် ဖြစ်ရာ၏ဟု စောဒနာလို၍ တက်သည်။

၇။ ဤသုတ်ကို ထိုသံဃာကို သင်းခွဲသူသည် အကြင် တစ်ခုသော မဟာကပ်ကို အဖို့ရှစ်ဆယ်ပြု၍ ထိုအဖို့ရှစ်ဆယ်မှ တစ်ဖို့တစ်စုသော ကာလပတ်လုံး တည်ရာ၏၊ ထိုအာယုကပ်ကို ရည်ရွယ်၍ ဟောတော်မူ၏၊ ထို့ကြောင့် သာဓကမထိုက်လေ။

ကထာဝတ္ထုပါဠိတော်

=== ၁၃ - တေရသမဝဂ် ===

(၁၂၇) ၂ - ကုသလပဋိလာဘကထာ^၁

၆၅၈။ သကဝါဒီ။ ။ တစ်ကမ္ဘာပတ်လုံးတည်သူ ကပ္ပဋ္ဌပုဂ္ဂိုလ်သည် ကုသိုလ်စိတ်ကို မရနိုင်ရာ သလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ဪ မရနိုင်ရာ။

သကဝါဒီ။ ။ ကပ္ပဋ္ဌပုဂ္ဂိုလ်သည် အလှူကို ပေးလှူရာသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ဪ ပေးလှူရာ၏။

သကဝါဒီ။ ။ အရှင်ပရဝါဒီ အလှူကို ပေးလှူခဲ့ပါမူ “ကပ္ပဋ္ဌပုဂ္ဂိုလ်သည် ကုသိုလ်စိတ်ကို မရရာ” ဟူ၍ မဆိုသင့်။

သကဝါဒီ။ ။ ကပ္ပဋ္ဌပုဂ္ဂိုလ်သည် ကုသိုလ်စိတ်ကို မရနိုင်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ဪ မရနိုင်ပါ။

သကဝါဒီ။ ။ ကပ္ပဋ္ဌပုဂ္ဂိုလ်သည် သင်္ကန်းကို ပေးလှူရာသလော။ပ။ ဆွမ်းကို ပေးလှူရာသလော။ပ။ ကျောင်းကို ပေးလှူရာသလော။ သူနာ၏ အထောက်အပံ့ အသက်၏ အရံအတားဖြစ်သော ဆေးကို ပေးလှူရာသလော။ ခဲဖွယ်ကို ပေးလှူရာသလော။ ဘောဇဉ်ကို ပေးလှူရာသလော။ သောက်ရေကို ပေးလှူ ရာ သလော။ စေတီကို ရှိခိုးရာသလော။ စေတီ၌ ပန်းကို တင်ရာသလော။ နံ့သာကို တင်ရာသလော။ နံ့သာပျောင်းကို တင်ရာသလော။ စေတီကို အလွန်ရိုသေစွာ ပြုလုပ်ရာသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ဪ ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ အရှင်ပရဝါဒီ ကပ္ပဋ္ဌပုဂ္ဂိုလ်သည် စေတီကို အလွန်ရိုသေစွာ ပြုလုပ်ခဲ့ပါမူ “ကပ္ပဋ္ဌ ပုဂ္ဂိုလ်သည် ကုသိုလ်စိတ်ကို မရရာ” ဟူ၍ မဆိုသင့်။

၆၅၉။ ပရဝါဒီ။ ။ ကပ္ပဋ္ဌပုဂ္ဂိုလ်သည် ကုသိုလ်စိတ်ကို ရနိုင်ရာသလော။

သကဝါဒီ။ ။ ဪ ဪ ရနိုင်ရာ၏။

ပရဝါဒီ။ ။ ထိုကမ္ဘာမှ ထမြောက်သော ကုသိုလ်စိတ်ကို ရနိုင်ရာသလော။

သကဝါဒီ။ ။ ဪ ဪ ရနိုင်ပါ၏။

ပရဝါဒီ။ ။ ရူပါဝစရ။ပ။ အရူပါဝစရ။ပ။ လောကုတ္တရာကုသိုလ်စိတ်ကို ရနိုင်ပါသလော။

သကဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

ကုသလပဋိလာဘကထာ ပြီး၏။

၁။ သကသမယ၌ ကပ္ပဋ္ဌပုဂ္ဂိုလ်သည် ကာမာဝစရကုသိုလ်ကိုသာ ရနိုင်၏။ အပါယ်ပဋိသန္ဓေကို တားမြစ်တတ်သော မဟဂ္ဂုတ် လောကုတ္တရာ ကုသိုလ်ကို မရနိုင်။ ဤသို့သော ဝေဖန်မှုကို မပြုဘဲ သာမညအားဖြင့်သာ ထိုကပ္ပဋ္ဌပုဂ္ဂိုလ် သည် ကုသိုလ်စိတ်ကို မရနိုင်ဟု အယူရှိကြကုန်သော ဥတ္တရာပထဝိုဏ်းဝင် ပရဝါဒီဆရာတို့၏ အယူဝါဒကို ပယ် ဖျက်၍ ဤကုသလ ပဋိလာဘကထာကို ဟောတော်မူသည်။

ကထာဝတ္ထုပါဠိတော်

=== ၁၃ - တေရသမဝဂ် ===

(၁၂၈) ၃ - အနန္တရာပယုတ္တကထာ^၁

၆၆၀။ပရဝါဒီ။ ။ အခြားမဲ့၌ အကျိုးပေးမြဲသော ကံကို အားထုတ်သော ပုဂ္ဂိုလ်သည် သမ္မတ္တ နိယာမ (မှန်ကန်သော သဘောရှိသော) မဂ်သို့ သက်ရောက်ပါသလော။

သကဝါဒီ။ ။ ဪ သက်ရောက်ပါ၏။^၂

ပရဝါဒီ။ ။ မိစ္ဆတ္တနိယာမ မဂ်သို့ လည်းကောင်း၊ သမ္မတ္တနိယာမ မဂ်သို့ လည်းကောင်း နှစ်ပါးစုံတို့သို့ သက်ရောက်ပါသလော။

သကဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။^၃

ပရဝါဒီ။ ။ အခြားမဲ့၌ အကျိုးပေးမြဲသော ကံကို အားထုတ်သော ပုဂ္ဂိုလ်သည် သမ္မတ္တနိယာမ မဂ်သို့ သက်ရောက်ပါသလော။

သကဝါဒီ။ ။ ဪ သက်ရောက်ပါ၏။

ပရဝါဒီ။ ။ ထိုကံကို အားထုတ်သည် ရှိသော် နောင်တ ပူပန်မှုကို ဖြစ်စေအပ်သည် မဟုတ်ပါလော၊ နှလုံး မသာယာမှုကို ဖြစ်စေအပ်သည် မဟုတ်ပါလော။

သကဝါဒီ။ ။ ဪ ဟုတ်ပါ၏။^၄

ပရဝါဒီ။ ။ အရှင်သကဝါဒီ ထိုကံကို အားထုတ်အပ်သည် ရှိသော် နောင်တ ပူပန်မှုကို ဖြစ်စေအပ် ခဲ့ပါမူ နှလုံးမသာယာမှုကို ဖြစ်စေအပ်ခဲ့ပါမူ “အခြားမဲ့၌ အကျိုးပေးမြဲသော ကံကို အားထုတ်သော ပုဂ္ဂိုလ်သည် သမ္မတ္တနိယာမမဂ်သို့ သက်ရောက်၏” ဟူ၍ မဆိုသင့်။

၆၆၁။သကဝါဒီ။ ။ အခြားမဲ့၌ အကျိုးပေးမြဲသော ကံကို အားထုတ်သော ပုဂ္ဂိုလ်သည် သမ္မတ္တနိယာမ မဂ်သို့ သက်ရောက်ခြင်းငှါ မထိုက်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ သက်ရောက်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည် အမိကို သတ်ပါသလော၊ အဖကို သတ်ပါသလော၊ ရဟန္တာကို သတ်ပါ သလော၊ ပြစ်မှားသော စိတ်ဖြင့် မြတ်စွာဘုရား၌ သွေးကို ဖြစ်စေပါသလော၊ သံဃာကို (ဂိုဏ်း) ခွဲပါ သလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ အခြားမဲ့၌ အကျိုးပေးမြဲသော ကံကို အားထုတ်သော ပုဂ္ဂိုလ်သည် ထိုကံကို တစ်ဖန် ရုပ်သိမ်း၍ နောင်တ ပူပန်မှုကို တစ်ဖန် ပယ်ဖျောက်၍ နှလုံးမသာယာမှုကို တစ်ဖန် ပယ်ဖျောက်၍ သမ္မတ္တနိယာမမဂ်သို့ သက်ရောက်ခြင်းငှါ မထိုက်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ သက်ရောက်ပါ၏။^၅

သကဝါဒီ။ ။ (ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည်) အမိကို သတ်ပါသလော၊ အဖကို သတ်ပါသလော။ပ။ သံဃာကို (ဂိုဏ်း) ခွဲပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ အခြားမဲ့၌ အကျိုးပေးမြဲသော ကံကို အားထုတ်သော ပုဂ္ဂိုလ်သည် ထိုကံကို တစ်ဖန် ရုပ်သိမ်း၍ နောင်တ ပူပန်မှုကို တစ်ဖန်ပယ်ဖျောက်၍ နှလုံးမသာယာမှုကို တစ်ဖန် ပယ်ဖျောက်၍ သမ္မတ္တနိယာမမဂ်သို့ သက်ရောက်ခြင်းငှါ မထိုက်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ သြော် မထိုက်ပါ။

သကဝါဒီ။ ။ ထိုကံကို ရုပ်သိမ်းအပ်သည်၊ နောင်တ ပူပန်မှုကို ပယ်ဖျောက်အပ်သည်၊ နှလုံး မသာယာမှုကို ပယ်ဖျောက်အပ်သည် မဟုတ်ပါလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ သြော် ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ အရှင်ပရဝါဒီ ထိုကံကို ရုပ်သိမ်းအပ်သည်၊ နောင်တပူပန်မှုကို တစ်ဖန်ပယ်ဖျောက် အပ်သည်၊ နှလုံးမသာယာမှုကို ပယ်ဖျောက်အပ်သည် ဖြစ်ခဲ့ပါမူ “အခြားမဲ့၌ အကျိုးပေးမြဲသော ကံကို အားထုတ်သော ပုဂ္ဂိုလ်သည် ထိုကံကို တစ်ဖန်ရုပ်သိမ်း၍ နောင်တပူပန်မှုကို တစ်ဖန်ပယ်ဖျောက်၍ နှလုံး မသာယာမှုကို တစ်ဖန်ပယ်ဖျောက်၍ သမ္မတ္တနိယာမ မဂ်သို့ သက်ရောက်ခြင်းငှါ မထိုက်” ဟူ၍ မဆိုသင့်။

၆၆။ ပရဝါဒီ။ ။ အခြားမဲ့၌ အကျိုးပေးမြဲသော ကံကို အားထုတ်သော ပုဂ္ဂိုလ်သည် သမ္မတ္တ နိယာမ မဂ်သို့ သက်ရောက်ပါသလော။

သကဝါဒီ။ ။ ဪ သြော် သက်ရောက်ပါ၏။

ပရဝါဒီ။ ။ ထိုကံကို အားထုတ်သော ပုဂ္ဂိုလ်သည် ရှိခဲ့ဖူးသည် မဟုတ်ပါလော။

သကဝါဒီ။ ။ ဪ သြော် ရှိခဲ့ဖူးပါ၏။^၆

ပရဝါဒီ။ ။ အရှင်သကဝါဒီ ထိုကံကို အားထုတ်သော ပုဂ္ဂိုလ်သည် ရှိခဲ့ပါမူ “အခြားမဲ့၌ အကျိုး ပေးမြဲသော ကံကို အားထုတ်သော ပုဂ္ဂိုလ်သည် သမ္မတ္တနိယာမမဂ်သို့ သက်ရောက်ရာ၏” ဟူ၍ မဆိုသင့်။

အနန္တရာပယုတ္တကထာ ပြီး၏။

၁။ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်သည် ခန္ဓာပျက်စီးသည်၏ အခြားမဲ့၌ အကျိုးကို ပေးတတ်သော မာတုယာတက စသော အနန္တရိယ ကံကို စေခိုင်းအပ်၏။ ထိုသို့စေခိုင်းရာ၌ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်၏ မြဲသော စေခိုင်းခြင်းဖြင့် စေခိုင်းခံရသူသည် ထိုကံကို မချွတ်ပြုလတ္တံ့၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည် အတ္တသာဓိကစေတနာကို ဖြစ်စေအပ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့် မိစ္ဆတ္တနိယတပုဂ္ဂိုလ် မည်၏။ မဂ်တည်းဟူသော သမ္မတ္တနိယာမသို့ သက်ရောက်ခြင်းငှါ မထိုက်တန်တော့ပြီ၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်၏ မမြဲသော စေခိုင်းခြင်းဖြင့် စေခိုင်းခံရသူသည် ထိုကံကို ပြုလတ္တံ့၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည် အကျိုးကို ပြီးစေတတ်သော အတ္တသာဓိက စေတနာကို မဖြစ်စေအပ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့် မိစ္ဆတ္တနိယတပုဂ္ဂိုလ်မဟုတ် သမ္မတ္တနိယာမသို့ သက်ရောက်ခြင်းငှါ ထိုက်၏။ ဤကား သကသမယ၌ ဆုံးဖြတ်ကြောင်း စကားတည်း။ ဤသို့ ဝေဖန်ဆုံးဖြတ်ခြင်းကို မပြုဘဲ မာတု ယာတကစသည်ကို ပြုခြင်း၌ မမြဲသော စေခိုင်းခြင်းဖြင့်လည်း သမ္မတ္တနိယာမသို့ သက်ရောက်ခြင်းငှါ မထိုက်တန် တော့သည်သာတည်းဟု အယူရှိသော ဥတ္တရာပထဝိုဏ်းဝင် ပရဝါဒီတို့၏ အယူဝါဒကို ပယ်ဖျက်လိုသော သကဝါဒီ ဆရာသည် ပုဗ္ဗပက္ခကို ပေး၍ ပရဝါဒီကို မိမိအား မေးစေလျက် ဤကထာကို ဟောတော်မူသည်။

၂။ အတ္တသာဓိကစေတနာ မရှိခြင်းကို ရည်ရွယ်၍ ဝန်ခံသည်။

၃။ နိယာမနှစ်မျိုးလုံးသို့ မသက်ရောက်ခြင်းမျှကို ရည်ရွယ်၍ သကဝါဒီက ပဋိက္ခေပပြုလျက် ဖြေသည်။

၄။ အနိယတအာဏတ္တိကို ရည်ရွယ်၍ သကဝါဒီက ဝန်ခံသည်။

၅။ ပရဝါဒီဆရာကား ရှေးအာဏတ္တိဖြင့်ပင် နိယတအဖြစ်ကို မှတ်ထင်သောကြောင့် ဝန်ခံ၏။

၆။ ရုပ်သိမ်းသည်မှ ရှေးကာလ၌ အားထုတ်သည်ကို ရည်ရွယ်၍ သကဝါဒီက ဝန်ခံသည်။

ကထာဝတ္ထုပါဠိတော်

=== ၁၃ - တေရသမဝင် ===

(၁၂၉) ၄ - နိယတဿ နိယာမကထာ^၁

၆၆၃။ သကဝါဒီ။ ။ ခိုင်မြဲသော ပုဂ္ဂိုလ်သည် နိယာမမဂ်သို့ သက်ရောက်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ သက်ရောက်ပါ၏။^၂

သကဝါဒီ။ ။ မိစ္ဆတ္တနိယာမ၌ ခိုင်မြဲသော ပုဂ္ဂိုလ်သည် သမ္မတ္တနိယာမမဂ်သို့ သက်ရောက်ပါသလော၊ သမ္မတ္တနိယာမ၌ ခိုင်မြဲသော ပုဂ္ဂိုလ်သည် မိစ္ဆတ္တနိယာမ မဂ်သို့ သက်ရောက်ပါသလော။^၃

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ ခိုင်မြဲသော ပုဂ္ဂိုလ်သည် နိယာမ မဂ်သို့ သက်ရောက်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ သက်ရောက်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ ရှေးအခါ၌ မဂ်ကို ပွားများစေ၍ နောက်အခါ၌ မဂ်သို့ သက်ရောက်ပါသလော။^၄

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ ရှေးအခါ၌ သောတာပတ္တိမဂ်ကို ပွားများစေ၍ နောက်အခါမှ သောတာပတ္တိနိယာမ မဂ်သို့ သက်ရောက်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ ရှေးအခါ၌ သကဒါဂါမိမဂ်ကို။ပ။ အနာဂါမိမဂ်ကို။ပ။ အရဟတ္တမဂ်ကို ပွားများစေ၍ နောက်အခါမှ အရဟတ္တမဂ်သို့ သက်ရောက်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ ရှေးအခါ၌ သတိပဋ္ဌာန်ကို။ပ။ သမ္ပပုဇာန်ကို။ပ။ ဣဒ္ဓိပါဒ်ကို။ပ။ ဣန္ဒြေကို။ပ။ ဗိုလ်ကို ။ပ။ ဗောဇ္ဈင်ကို ပွားများစေ၍ နောက်အခါမှ မဂ်သို့ သက်ရောက်ပါသလော။^၅

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

၆၆၄။ပရဝါဒီ။ ။ “ခိုင်မြဲသော ပုဂ္ဂိုလ်သည် နိယာမမဂ်သို့ သက်ရောက်၏” ဟူ၍ မဆိုသင့်ပါ သလော။

သကဝါဒီ။ ။ ဪ မဆိုသင့်ပါ။

ပရဝါဒီ။ ။ ဘုရားအလောင်းသည် ထိုဘဝ၌ တရားကို မသိခြင်းငှါ ထိုက်ပါသလော။^၆

သကဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

ပရဝါဒီ။ ။ ထို့ကြောင့်ပင် ခိုင်မြဲသော ပုဂ္ဂိုလ်သည် နိယာမမဂ်သို့ သက်ရောက်၏။

နိယတဿ နိယာမကထာ ပြီး၏။

- ၁။ အနန္တရိယကံသည် မိစ္ဆတ္တနိယာမ၊ အရိယမဂ်သည် သမ္မတ္တနိယာမ ဤနိယာမနှစ်ပါးမှတစ်ပါး အခြားနိယာမ မည်သည် မရှိတော့ပေ။ ကြွင်းကျန်သမျှ တေဘူမကတရားအားလုံးတို့သည် အနိယတတရားတို့ မည်ကုန်၏။ ထိုအနိယတမည်သော တရားနှင့် ပြည့်စုံသူသည်လည်း အနိယတပုဂ္ဂိုလ် မည်၏။ သို့သော်လည်း ဘုရားရှင်တို့သည် မိမိ၏ ဉာဏ်တော်စွမ်းဖြင့် ဤသတ္တဝါသည် နောင်အခါ ဗောဓိဉာဏ်သို့ ရောက်လတ္တံ့ဟု ပြောကြားအပ်ပြီးသူ ဗောဓိသတ္တကိုလည်း ကောင်းမှုကုသိုလ် များပြားသည်၏ အဖြစ်ကြောင့် နိယတပုဂ္ဂိုလ်ဟူ၍ ဆိုအပ်၏။ ဤသို့သော ဝေါဟာရမျှကိုယူ၍ ပစ္စိမဘဝိက ဗောဓိသတ္တသည် ထိုနောက်ဆုံးဘဝ၌ သစ္စာလေးပါးကို ထိုးထွင်း၍ သိခြင်းငှါ ထိုက်၏ဟူသော အလိုဖြင့် ခိုင်မြဲသူ နိယတပုဂ္ဂိုလ်သည် နိယာမမဂ်သို့ ရောက်၏ဟု အယူရှိကြကုန်သော ပုဗ္ဗ သေလိယ အပရသေလိယဂိုဏ်းဝင် ပရဝါဒီဆရာတို့ကို ရည်ရွယ်၍ ဤကဏ္ဍကို ဟောတော်မူသည်။
- ၂။ တစ်ပါးသော နိယာမဖြင့် ခိုင်မြဲသူအား လေးပါးသော နိယာမ မရှိခြင်းကို ပြလို၍ ဤပုစ္ဆာကို သကဝါဒီက တက် သည်။
- ၃။ တစ်ပါးသော နိယာမဖြင့် ခိုင်မြဲသူအား တစ်ပါးသော နိယာမ၏ မရှိခြင်းကို ပြလို၍ ဤပုစ္ဆာကို တက်သည်။
- ၄။ နိယာမအပြားကို ပြခြင်းငှါ ဤပုစ္ဆာကို တက်သည်။
- ၅။ တစ်ခုသော နိယာမ၌ ဓမ္မဘေဒကို ပြလို၍ ဤပုစ္ဆာကို တက်သည်။
- ၆။ ပရဝါဒီ၏ ဤစကားသည် သက်သက် ဗောဓိသတ္တ၏ သစ္စာလေးပါးကို ထိုးထွင်းသိရန် ထိုက်သည်၏အဖြစ်ကိုသာ ပြသည်။ နိယတပုဂ္ဂိုလ်၏ နိယာမသို့ သက်ရောက်သည်ကို ပြသည် မဟုတ်၊ ထို့ကြောင့် ပရဝါဒီ၏ စကားသည် သာကေ မထိုက်ပါ။

ကထာဝတ္ထုပါဠိတော်

=== ၁၃ - တေရသမဝဂ် ===

(၁၃၀) ၅ - နိဂုတကထာ^၁

၆၆၅။ သကဝါဒီ။ ။ (နိဝရဏတို့ ဖြင့်) ပိတ်ပင်အပ်သော သူသည် နိဝရဏကို ပယ်စွန့်ပါသလော။
ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ဩဝါဒီ။ ပယ်စွန့်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ တပ်မက်သူသည် ရာဂကို ပယ်စွန့်ပါသလော၊ ပြစ်မှားသူသည် ဒေါသကို ပယ်စွန့်ပါ
သလော၊ တွေဝေသူသည် မောဟကို ပယ်စွန့်ပါသလော၊ ညစ်နွမ်းသူသည် ကိလေသာတို့ကို ပယ်စွန့်ပါ
သလော။^၂

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ ရာဂဖြင့် ရာဂကို ပယ်စွန့်ပါသလော၊ ဒေါသဖြင့် ဒေါသကို ပယ်စွန့်ပါသလော၊ မောဟ
ဖြင့် မောဟကို ပယ်စွန့်ပါသလော၊ ကိလေသာတို့ ဖြင့် ကိလေသာတို့ကို ပယ်စွန့်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ ရာဂသည် စိတ်နှင့် ယှဉ်သည် ဖြစ်၍ မဂ်သည် စိတ်နှင့် ယှဉ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ဩဝါဒီ။ ယှဉ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ ဖဿနှစ်ပါးတို့၏။ပ။ စိတ်နှစ်ပါးတို့၏ ပေါင်းဆုံမှုသည် ဖြစ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ ရာဂသည် အကုသိုလ်ဖြစ်၍ မဂ်သည် ကုသိုလ်လော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ဩဝါဒီ။ ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ အပြစ်ရှိကုန် အပြစ်မရှိကုန်သော အယုတ်အမြတ် ဖြစ်ကုန်သော အမည်း အဖြူအား
ဖြင့် တူသော အဖို့ရှိကုန်သော ကုသိုလ် အကုသိုလ်တရားတို့သည် မျက်မှောက်အဖြစ်သို့ ရောက်ပါကုန်
သလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

၆၆၆။ သကဝါဒီ။ ။ အပြစ်ရှိကုန် အပြစ်မရှိကုန်သော အယုတ်အမြတ် ဖြစ်ကုန်သော အမည်း အဖြူ
အားဖြင့်တူသော အဖို့ရှိကုန်သော ကုသိုလ် အကုသိုလ်တရားတို့သည် မျက်မှောက်အဖြစ်သို့ ရောက်ပါ
ကုန်သလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ဩဝါဒီ။ ရောက်ပါကုန်၏။

သကဝါဒီ။ ။ “ရဟန်းတို့ ဤလေးမျိုးတို့သည် အလွန်အလွန် ဝေးသော အရာတို့ပေတည်း။ အဘယ်
လေးမျိုးတို့နည်း၊ ရဟန်းတို့ ကောင်းကင်သည် လည်းကောင်း၊ မြေကြီးသည် လည်းကောင်း (ရှိ၏)။
ဤကောင်းကင်နှင့် မြေကြီးသည် အလွန်အလွန် ဝေးသော ပထမအရာပေတည်း။ပ။ ထို့ကြောင့်
သူတော်ကောင်းတို့၏ တရားသည် မသူတော်တို့မှ ဝေးကွာ၏” ဟူ၍ မြတ်စွာဘုရား ဟောအပ်သော
သုတ္တန် (ပါဠိ) ရှိသည်သာ မဟုတ်ပါလော။^၃

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ဩဝါဒီ။ ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ ထို့ကြောင့်ပင် “ကုသိုလ် အကုသိုလ်တို့သည်။ပ။ မျက်မှောက်အဖြစ်သို့ ရောက်ကုန်၏” ဟူ၍ မဆိုသင့်။

သကဝါဒီ။ ။ (နိဝရဏတို့ ဖြင့်) ပိတ်ပင်အပ်သော သူသည် နိဝရဏကို ပယ်စွန့်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ပယ်စွန့်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ “ထိုရဟန်းသည် ဤသို့ စိတ်သည် တည်ကြည်လတ်သော် ထက်ဝန်းကျင် စင်ကြယ် လတ်သော် ထက်ဝန်းကျင် ဖြူစင်လတ်သော် အညစ်အကြေး မရှိလတ်သော် ညစ်ညမ်းမှု (ကိလေသာ) ကင်းလတ်သော် နူးညံ့သည်ဖြစ်၍ ဖြစ်လတ်သော် အမှု၌ ခွဲလတ်သော် တည်တံ့လတ်သော် မတုန်မလှုပ် ခြင်းသို့ ရောက်လတ်သော် အာသဝတို့၏ ကုန်ရာ (အရဟတ္တဖိုလ်) ကို သိခြင်းငှါ စိတ်ကို ရှေးရှု ညွတ်စေ၏” ဟူ၍ မြတ်စွာဘုရား ဟောအပ်သော သုတ္တန် (ပါဠိ) ရှိသည်သာ မဟုတ်ပါလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ ထို့ကြောင့် “(နိဝရဏတို့ ဖြင့်) ပိတ်ပင်အပ်သော သူသည် နိဝရဏကို ပယ်စွန့်၏” ဟူ၍ မဆိုသင့်။

၆၆၇။ ပရဝါဒီ။ ။ “နိဝရဏတို့ဖြင့် ပိတ်ပင်အပ်သော သူသည် နိဝရဏကို ပယ်စွန့်၏” ဟူ၍ မဆို သင့်ပါသလော။

သကဝါဒီ။ ။ ဪ မဆိုသင့်ပါ။

ပရဝါဒီ။ ။ “ဤသို့သိသော ဤသို့မြင်သော ထိုပုဂ္ဂိုလ်၏ စိတ်သည် ကာမာသဝမှလည်း လွတ် မြောက်၏ ။ပ။ အဝိဇ္ဇာသဝမှလည်း လွတ်မြောက်၏” ဟူ၍ မြတ်စွာဘုရား ဟောအပ်သော သုတ္တန် (ပါဠိ) ရှိသည် မဟုတ်ပါလော။^၇

သကဝါဒီ။ ။ ဪ ရှိပါ၏။

ပရဝါဒီ။ ။ ထို့ကြောင့် (နိဝရဏဖြင့်) ပိတ်ပင်အပ်သော သူသည် နိဝရဏကို ပယ်စွန့်၏။

နိဂုတကထာ ပြီး၏။

၁။ စင်ကြယ်ပြီးပုဂ္ဂိုလ်အား တစ်ဖန် စင်ကြယ်ခြင်းကိစ္စ မရှိခြင်းကြောင့် နိဝရဏတို့ဖြင့် ဖုံးလွှမ်းမြှေးယှက်အပ်သူသည် သာ နိဝရဏကို စွန့်၏ဟု အယူရှိကြကုန်သော ဥတ္တရာပထဂိုဏ်းဝင် ပရဝါဒီဆရာတို့ကို ရည်ရွယ်၍ ဤနိဂုတ ကထာကို ဟောတော်မူသည်။

၂။ နိဝရဏတို့ဖြင့် မြှေးယှက်အပ်သူ၏ နိဝရဏကို ပယ်စွန့်ခြင်း၌ အပြစ်ကို ပြလို၍ ဤပုစ္ဆာကို တက်သည်။

၃။ ဝိက္ခမ္ဘနဝိသုဒ္ဓိဖြင့် စင်ကြယ်သူ၏ သမုစ္ဆေဒဝိသုဒ္ဓိကို ပြလို၍ ဤစကားကို ဆိုသည်။

၄။ ပရဝါဒီ၏ ဤစကားသည် သိသူမြင်သူ၏ အာသဝက္ခယကိုသာ ပြ၏။ နိဝရဏမြှေးယှက်သူ၏ နိဝရဏကို ပယ်စွန့် ခြင်းကို မပြ၊ ထို့ကြောင့် သာကေ မထိုက်ပါ။

ကထာဝတ္ထုပါဠိတော်

=== ၁၃ - တေရသမဝဂ် ===

(၁၃၁) ၆ - သမ္ဗုဒ္ဓိဘူတကထာ

၆၆၈။ သကဝါဒီ။ ။ (သံယောဇဉ်တို့၏) မျက်မှောက်ဖြစ်သော သူသည် သံယောဇဉ်ကို ပယ်စွန့်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ဪ ပယ်စွန့်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ တပ်မက်သူသည် ရာဂကို ပယ်စွန့်ပါသလော၊ ပြစ်မှားသူသည် ဒေါသကို ပယ်စွန့်ပါသလော၊ တွေဝေသူသည် မောဟကို ပယ်စွန့်ပါသလော၊ ညစ်နွမ်းသူသည် ကိလေသာကို ပယ်စွန့်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ ရာဂဖြင့် ရာဂကို ပယ်စွန့်သလော၊ ဒေါသဖြင့် ဒေါသကို ပယ်စွန့်သလော၊ မောဟဖြင့် မောဟကို ပယ်စွန့်သလော၊ ကိလေသာတို့ဖြင့် ကိလေသာတို့ကို ပယ်စွန့်သလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ ရာဂသည် စိတ်နှင့် ယှဉ်သည် ဖြစ်၍ မဂ်သည် စိတ်နှင့် ယှဉ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ဪ ယှဉ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ ဖဿနှစ်ပါးတို့၏။ပ။ စိတ်နှစ်ပါးတို့၏ ပေါင်းဆုံမှုသည် ဖြစ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ ရာဂသည် အကုသိုလ်ဖြစ်၍ မဂ်သည် ကုသိုလ်လော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ဪ ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ အပြစ်ရှိကုန် အပြစ်မရှိကုန်သော အယုတ်အမြတ် ဖြစ်ကုန်သော အမည်း အဖြူအားဖြင့် တူသော အဖို့ရှိကုန်သော ကုသိုလ် အကုသိုလ်တရားတို့သည် မျက်မှောက်အဖြစ်သို့ ရောက်ပါကုန်သလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

၆၆၉။ သကဝါဒီ။ ။ ကုသိုလ် အကုသိုလ်တို့သည်။ပ။ မျက်မှောက် အဖြစ်သို့ ရောက်ပါကုန်သလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ဪ ရောက်ပါကုန်၏။

သကဝါဒီ။ ။ “ရဟန်းတို့ ဤလေးမျိုးတို့သည် အလွန်အလွန် ဝေးသော အရာတို့ပေတည်း။ အဘယ်လေးမျိုးတို့ပေနည်း၊ ရဟန်းတို့ ကောင်းကင်သည် လည်းကောင်း၊ မြေကြီးသည် လည်းကောင်း (ရှိ၏)။ ဤကောင်းကင်နှင့် မြေကြီးသည် အလွန်အလွန် ဝေးသော ပထမအရာပေတည်း။ပ။ ထို့ကြောင့် သူတော်ကောင်းတို့၏ တရားသည် မသူတော်တို့မှ ဝေး၏” ဟူ၍ မြတ်စွာဘုရား ဟောအပ်သော သုတ္တန် (ပါဠိ) ရှိသည်သာ မဟုတ်ပါလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ဪ ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ ထို့ကြောင့်ပင် “ကုသိုလ် အကုသိုလ်တို့သည်။ပ။ မျက်မှောက်အဖြစ်သို့ ရောက်ကုန်၏” ဟူ၍ မဆိုသင့်။

သကဝါဒီ။ ။ (သံယောဇဉ်တို့၏) မျက်မှောက်ဖြစ်သော သူသည် သံယောဇဉ်ကို ပယ်စွန့်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ သြော် ပယ်စွန့်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ “ထိုရဟန်းသည် ဤသို့ စိတ်တည်ကြည်လတ်သော်။ပ။ အာသဝတို့၏ ကုန်ရာ အရဟတ္တဖိုလ်ကို သိခြင်းငှါ စိတ်ကို ရှေးရှုညွတ်စေ၏” ဟူ၍ မြတ်စွာဘုရား ဟောအပ်သော သုတ္တန် (ပါဠိ) ရှိသည်သာ မဟုတ်ပါလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ သြော် ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ ထို့ကြောင့် “(သံယောဇဉ်တို့၏) မျက်မှောက်ဖြစ်သော သူသည် သံယောဇဉ်ကို ပယ်စွန့် ၏” ဟူ၍ မဆိုသင့်။

၆၇၀။ ပရဝါဒီ။ ။ “(သံယောဇဉ်တို့၏) မျက်မှောက်ဖြစ်သော သူသည် သံယောဇဉ်ကို ပယ်စွန့်၏” ဟူ၍ မဆိုသင့်ပါသလော။

သကဝါဒီ။ ။ ဪ သြော် မဆိုသင့်ပါ။

ပရဝါဒီ။ ။ “ဤသို့သိသော ဤသို့ မြင်သော ထိုရဟန်း၏ စိတ်သည် ကာမာသဝမှလည်း လွတ်မြောက်၏။ပ။ အဝိဇ္ဇာသဝမှလည်း လွတ်မြောက်၏” ဟူ၍ မြတ်စွာဘုရား ဟောအပ်သော သုတ္တန် (ပါဠိ) ရှိသည် မဟုတ်ပါလော။

သကဝါဒီ။ ။ ဪ သြော် ဟုတ်ပါ၏။

ပရဝါဒီ။ ။ ထို့ကြောင့် (သံယောဇဉ်တို့၏) မျက်မှောက်ဖြစ်သော သူသည် သံယောဇဉ်ကို ပယ်စွန့် ၏။

သမ္မုခိဘူတကထာ ပြီး၏။

ကထာဝတ္ထုပါဠိတော်

=== ၁၃ - တေရသမဝင် ===

(၁၃၂) ၇ - သမာပန္နော အဿာဒေတိကထာ°

၆၇၁။ သကဝါဒီ။ ။ သမာပတ်ဝင်စားသူသည် သာယာသည် ဖြစ်၍ ဈာန်၌ သာယာနှစ်သက်မှုသည် ဈာန်လျှင် အာရုံရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ငြိမ်း ရှိပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ ထိုဈာန်သည် ထိုဈာန်၏ အာရုံလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။^၂

သကဝါဒီ။ ။ ထိုဈာန်သည် ထိုဈာန်၏ အာရုံလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ ထိုဖဿဖြင့် ထိုဖဿကို တွေ့ထိပါသလော၊ ထိုဝေဒနာဖြင့် ထိုဝေဒနာကို ခံစားပါ သလော၊ ထိုသညာဖြင့် ထိုသညာကို မှတ်သားပါသလော၊ ထိုစေတနာဖြင့် ထိုစေတနာကို စေ့ဆော်ပါ သလော၊ ထိုစိတ်ဖြင့် ထိုစိတ်ကို သိပါသလော၊ ထိုဝိတက်ဖြင့် ထိုဝိတက်ကို ကြံစည်ပါသလော၊ ထိုဝိစာရ ဖြင့် ထိုဝိစာရကို သုံးသပ်ပါသလော၊ ထိုပီတိဖြင့် ထိုပီတိကို နှစ်သက်ပါသလော၊ ထိုသတိဖြင့် ထိုသတိကို အောက်မေ့ပါသလော၊ ထိုပညာဖြင့် ထိုပညာကို သိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ ဈာန်၌ သာယာနှစ်သက်မှုသည် စိတ်နှင့် ယှဉ်သည် ဖြစ်၍ ဈာန်သည် စိတ်နှင့် ယှဉ်ပါ သလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ယှဉ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ ဖဿနှစ်ပါးတို့၏။ပ။ စိတ်နှစ်ပါးတို့၏ ပေါင်းဆုံမှုသည် ဖြစ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ ဈာန်၌ သာယာနှစ်သက်မှုသည် အကုသိုလ်ဖြစ်၍ ဈာန်သည် ကုသိုလ်လော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ အပြစ်ရှိကုန် အပြစ် မရှိကုန်သော အယုတ်အမြတ် ဖြစ်ကုန်သော အမည်း အဖြူအား ဖြင့် တူသော အဖို့ရှိကုန်သော ကုသိုလ် အကုသိုလ်တရားတို့သည် မျက်မှောက်အဖြစ်သို့ ရောက်ပါကုန် သလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

၆၇၂။ သကဝါဒီ။ ။ အပြစ်ရှိကုန် အပြစ်မရှိကုန်သော အယုတ်အမြတ် ဖြစ်ကုန်သော အမည်း အဖြူ အားဖြင့်တူသော အဖို့ရှိကုန်သော ကုသိုလ် အကုသိုလ်တရားတို့သည် မျက်မှောက်အဖြစ်သို့ ရောက်ပါ ကုန်သလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ရောက်ပါကုန်၏။

သကဝါဒီ။ ။ “ရဟန်းတို့ ဤလေးမျိုးတို့သည် အလွန်အလွန်ဝေးသော အရာတို့ပေတည်း။ အဘယ် လေးမျိုးတို့နည်း၊ ရဟန်းတို့ ကောင်းကင်သည် လည်းကောင်း၊ မြေကြီးသည် လည်းကောင်း (ရှိ၏)။ ဤကောင်းကင်နှင့် မြေကြီးသည် အလွန်အလွန် ဝေးသော ပထမအရာပေတည်း။ပ။ ထို့ကြောင့် သူတော် ကောင်းတို့၏ တရားသည် မသူတော်တို့မှ ဝေး၏” ဟူ၍ မြတ်စွာဘုရား ဟောအပ်သော သုတ္တန် (ပါဠိ) ရှိသည်သာ မဟုတ်ပါလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ဪ ရှိပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ ထို့ကြောင့်ပင် “အပြစ်ရှိကုန် အပြစ်မရှိကုန်သော အယုတ်အမြတ် ဖြစ်ကုန်သော အမည်း အဖြူအားဖြင့် တူသော အဖို့ရှိကုန်သော ကုသိုလ် အကုသိုလ်တရားတို့သည် မျက်မှောက်အဖြစ် သို့ ရောက်ကုန်၏” ဟူ၍ မဆိုသင့်။

၆၇၃။ ပရဝါဒီ။ ။ “သမာပတ်ဝင်စားသော သူသည် သာယာသည် ဖြစ်၍ ဈာန်၌ သာယာ နှစ်သက်မှုသည် ဈာန်လျှင် အာရုံရှိ၏” ဟူ၍ မဆိုသင့်ပါသလော။

သကဝါဒီ။ ။ ဪ မဆိုသင့်ပါ။

ပရဝါဒီ။ ။ “ရဟန်းတို့ ဤသာသနာတော်၌ ရဟန်းသည် ကာမတို့မှ ကင်းဆိတ်၍သာလျှင် အကုသိုလ် တရားတို့မှ ကင်းဆိတ်၍သာလျှင် ပဌမဈာန်ကို ပြည့်စုံစေ၍ နေ၏။ ထိုရဟန်းသည် ထိုဈာန် ကို သာယာ၏။ ထိုဈာန်ကို လိုလား၏။ ထိုဈာန်ဖြင့် နှစ်သက်ခြင်းသို့ ရောက်၏။ ဝိတက် ဝိစာရတို့၏ ငြိမ်းခြင်းကြောင့်။ပ။ ဒုတိယဈာန်ကို။ပ။ တတိယဈာန်ကို။ပ။ စတုတ္ထဈာန်ကို ပြည့်စုံစေ၍ နေ၏။ ထိုရဟန်းသည် ထိုဈာန်ကို သာယာ၏။ ထိုဈာန်ကို လိုလား၏။ ထိုဈာန်ဖြင့် နှစ်သက်ခြင်းသို့ ရောက်၏” ဤသို့ မြတ်စွာဘုရား ဟောအပ်သော သုတ္တန် (ပါဠိ) ရှိသည်သာ မဟုတ်ပါလော။^၁

သကဝါဒီ။ ။ ဪ ရှိပါ၏။

ပရဝါဒီ။ ။ ထို့ကြောင့် သမာပတ်ဝင်စားသော သူသည် သာယာသည် ဖြစ်၍ ဈာန်၌ နှစ်သက်မှု သည် ဈာန်လျှင် အာရုံရှိ၏။

သမာပန္နော အသာဒေတိကထာ ပြီး၏။

- ၁။ ‘ပဌမံ ဈာနံ ဥပသမ္ပန္န ဝိဟရတိ၊ သောတဒဿာဒေတိ’ ဤသို့စသော စကားကို အမှီပြု၍ သမာပတ်ဝင်စားသူသည် သာယာ၏။ ထိုဈာန်ဝင်စားသူ၏ ဈာန်၌ ထိုသာယာမှုသည် ဈာန်လျှင် အာရုံရှိ၏ဟု အယူရှိကြကုန်သော အဇ္ဇက ဝိဇ္ဇာဝင် ပရဝါဒီဆရာတို့ကို ရည်ရွယ်၍ ဤကထာကို ဟောတော်မူသည်။
- ၂။ ထိုဈာန်၏ ထိုဈာန်လျှင် အာရုံရှိသည်၏ အဖြစ်ကို မမြင်ရကား ပါဠိတော်၌ ဆန့်ကျင်အံ့သည်မှ ကြောက်သော ကြောင့် ပရဝါဒီက ပဋိက္ခေပပြုလျက် ဖြေသည်။
- ၃။ ပရဝါဒီ၏ ဤစကားသည် မိမိရသော ဈာန်မှ ထ၍ မိမိရသော ဈာန်ကို သာယာခြင်းကိုသာ ပြီးစေ၍ သမာပတ်၏ အတွင်း၌ ဈာန်ကို တပ်မက်သော တဏှာ၏ ဈာန်လျှင် အာရုံရှိသည်၏ အဖြစ်ကို မပြီးစေ၊ ထို့ကြောင့် သာဓက မထိုက်။

ကထာဝတ္ထုပါဠိတော်

=== ၁၃ - တေရသမဝင် ===

(၁၃၃) ၈ - အသာတရာဂကထာ

၆၇၄။ သကဝါဒီ။ ။ သာယာဖွယ် မဟုတ်သည်၌ တပ်မက်မှုသည် ရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ဪ ရှိပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ သတ္တဝါတို့သည် ဆင်းရဲ၌ လွန်စွာ နှစ်သက်ပါကုန်သလော၊ ဆင်းရဲကို တောင့်တကုန်သော၊ နှစ်သက်ကုန်သော၊ ရှာကုန်သော၊ ရှာဖွေကုန်သော၊ ရှာမှီးကုန်သော၊ ဆင်းရဲကို သိမ်းပိုက်၍ တည်ကုန်သော အချို့ သတ္တဝါတို့သည် ရှိပါကုန်သလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ သတ္တဝါတို့သည် ချမ်းသာကို လွန်စွာ နှစ်သက်ကုန်သည် မဟုတ်ပါလော၊ ချမ်းသာကို တောင့်တကုန်သော၊ နှစ်သက်ကုန်သော၊ ရှာကုန်သော၊ ရှာဖွေကုန်သော၊ ရှာမှီးကုန်သော၊ ချမ်းသာကို သိမ်းပိုက်၍ တည်ကုန်သော အချို့သော သတ္တဝါတို့သည် ရှိကုန်သည် မဟုတ်ပါလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ရှိပါကုန်၏။

သကဝါဒီ။ ။ အရှင်ပရဝါဒီ သတ္တဝါတို့သည် ချမ်းသာကို လွန်စွာနှစ်သက်ကုန်မှု ချမ်းသာကို တောင့်တကုန်သော၊ နှစ်သက်ကုန်သော၊ ရှာကုန်သော၊ ရှာဖွေကုန်သော၊ ရှာမှီးကုန်သော၊ ချမ်းသာကို သိမ်းပိုက်၍ တည်ကုန်သော အချို့သတ္တဝါတို့သည် ရှိကုန်မှု “သာယာဖွယ် မဟုတ်သည်၌ တပ်မက်မှုသည် ရှိ၏” ဟူ၍ မဆိုသင့်။

သကဝါဒီ။ ။ သာယာဖွယ် မဟုတ်သည်၌ တပ်မက်မှုသည် ရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ရှိပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ ဒုက္ခဝေဒနာ၌ ရာဂါနုသယသည် ကိန်းအောင်းပါသလော၊ သုခဝေဒနာ၌ ပဋိယာနုသယသည် ကိန်းအောင်းပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ သုခဝေဒနာ၌ ရာဂါနုသယသည် ကိန်းအောင်းသည် မဟုတ်ပါလော၊ ဒုက္ခဝေဒနာ၌ ပဋိယာနုသယသည် ကိန်းအောင်းသည် မဟုတ်ပါလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ဪ ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ အရှင်ပရဝါဒီ သုခဝေဒနာ၌ ရာဂါနုသယသည် ကိန်းအောင်းခဲ့ပါမူ ဒုက္ခဝေဒနာ၌ ပဋိယာနုသယသည် ကိန်းအောင်းခဲ့ပါမူ “သာယာဖွယ် မဟုတ်သည်၌ တပ်မက်မှုသည် ရှိ၏” ဟူ၍ မဆိုသင့်။

၆၇၅။ ပရဝါဒီ။ ။ “သာယာဖွယ် မဟုတ်သည်၌ တပ်မက်မှုသည် ရှိ၏” ဟူ၍ မဆိုသင့်ပါသလော။

သကဝါဒီ။ ။ ဪ မဆိုသင့်ပါ။

ပရဝါဒီ။ ။ “ထိုသူသည် ဤသို့ ချစ်ခြင်း မုန်းခြင်းသို့ ရောက်လတ်သော် သုခကို လည်းကောင်း၊ ဒုက္ခကို လည်းကောင်း၊ အဒုက္ခမသုခကို လည်းကောင်း အလုံးစုံသော ဝေဒနာကို ခံစား၏။ ထိုသူသည်

ထိုဝေဒနာကို အလွန်နှစ်သက်၏။ အလွန်ပြောဆို၏။ သိမ်းပိုက်၍ တည်၏” ဟူ၍ မြတ်စွာဘုရား ဟောအပ်သော သုတ္တန် (ပါဠိ) ရှိသည်သာ မဟုတ်ပါလော။^၂

သကဝါဒီ။ ။ ဪ သြော် ရှိပါ၏။

ပရဝါဒီ။ ။ ထို့ကြောင့် သာယာဖွယ် မဟုတ်သည်၌ တပ်မက်မှုသည် ရှိ၏။

အသာတရာဂကထာ ပြီး၏။

၁။ ‘ယံကိစ္စိ ဝေဒနံ ဝေဒေတိ သုခံ ဝါ ဒုက္ခံ ဝါ အဒုက္ခမသုခံ ဝါ သော တံ ဝေဒနံ အဘိနန္ဒတိ အဘိဝဒတိ’ ဟူသော သုတ်၌ ဒိဋ္ဌိဟူသော သာယာကြောင်း၏ အစွမ်းအားဖြင့် ဟောအပ်သော အဘိနန္ဒတိဟူသော စကားကို မှီ၍ ဒုက္ခ ဝေဒနာ၌လည်း ရာဂသာဒ၏ အစွမ်းအားဖြင့် အလွန်နှစ်သက်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့် မသာယာဖွယ်၌ တပ်မက်မှု (အသာတရာဂ) သည် ရှိ၏ဟု အယူရှိကြကုန်သော ဥက္ခရာပထဝိုးဏ်းဝင် ပရဝါဒီဆရာတို့ကို ရည်ရွယ်၍ ဤအသာ တရာဂကထာကို ဟောတော်မူသည်။

၂။ ပရဝါဒီ၏ သုတ်သည် ဝေဒနာအပေါင်းမှ အသီးအခြားထုတ်၍ ဒုက္ခဝေဒနာကိုသာ အာရုံပြု၍ ရာဂဖြစ်ခြင်း မရှိနိုင်ပါ။ ဒုက္ခဝေဒနာ အနှိပ်အစက်ခံရသူသည် ထိုဒုက္ခဝေဒနာ၏ ဆန့်ကျင်ဘက် ကာမသုခကို တောင့်တသော် လည်း ဒုက္ခဝေဒနာကို နှစ်သက်သည် မည်၏။ ဤသို့လျှင် ဒုက္ခဝေဒနာ၌ နှစ်သက်ခြင်း ဖြစ်၏ဟု ဆိုလိုသော သုတ် ဖြစ်၍ သာဓက မထိုက်ပါ။

ကထာဝတ္ထုပါဠိတော်

=== ၁၃ - တေရသမဝင် ===

(၁၃၄) ၉ - ဓမ္မတဏှာ အဗျာကတာတိကထာ^၁

၆၇၆။ သကဝါဒီ။ ။ ဓမ္မာရုံ၌ တပ်မက်မှု ‘ဓမ္မတဏှာ’ သည် အဗျာကတလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ သြော် ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ ဓမ္မတဏှာသည် ဝိပိက်အဗျာကတလော၊ ကိရိယာအဗျာကတလော၊ ရုပ်လော၊ နိဗ္ဗာန် လော၊ စက္ခာယတနလော။ပ။ ဖောဋ္ဌဗ္ဗာယတနလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ ဓမ္မတဏှာသည် အဗျာကတလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ သြော် ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ ရူပတဏှာသည် အဗျာကတလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ ဓမ္မတဏှာသည် အဗျာကတလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ သြော် ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ သဒ္ဒတဏှာသည်။ပ။ ဂန္ဓတဏှာသည်။ပ။ ရသတဏှာသည်။ပ။ ဖောဋ္ဌဗ္ဗတဏှာသည် အဗျာကတလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ ရူပတဏှာသည် အကုသိုလ်လော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ ဓမ္မတဏှာသည် အကုသိုလ်လော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ သဒ္ဒတဏှာသည်။ပ။ ဖောဋ္ဌဗ္ဗတဏှာသည် အကုသိုလ်လော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ ဓမ္မတဏှာသည် အကုသိုလ်လော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

၆၇၇။ သကဝါဒီ။ ။ ဓမ္မတဏှာသည် အဗျာကတလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ တပ်မက်မှု ‘တဏှာ’ ကို အကုသိုလ်ဟူ၍ မြတ်စွာဘုရား ဟောအပ်သည် မဟုတ်ပါ လော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ဟောအပ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ အရှင်ပရဝါဒီ တပ်မက်မှု ‘တဏှာ’ ကို အကုသိုလ်ဟူ၍ မြတ်စွာဘုရား ဟောအပ်ခဲ့ပါမူ “ဓမ္မတဏှာသည် အဗျာကတတည်း” ဟူ၍ မဆိုသင့်။

သကဝါဒီ။ ။ ဓမ္မတဏှာသည် အဗျာကတလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ လိုချင်မှု ‘လောဘ’ ကို အကုသိုလ်ဟူ၍ မြတ်စွာဘုရား ဟောအပ်သည်ဖြစ်၍ ဓမ္မ တဏှာသည် လိုချင်မှု ‘လောဘ’ မဟုတ်ပါလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ အရှင်ပရဝါဒီ လိုချင်မှု ‘လောဘ’ ကို အကုသိုလ်ဟူ၍ မြတ်စွာဘုရား ဟောအပ်သည် ဖြစ်၍ ဓမ္မတဏှာသည် လိုချင်မှု ‘လောဘ’ ဖြစ်ခဲ့ပါမူ “ဓမ္မတဏှာသည် အဗျာကတတည်း” ဟူ၍ မဆို သင့်။

၆၇၈။ သကဝါဒီ။ ။ ဓမ္မတဏှာသည် လိုချင်မှု ‘လောဘ’ ဖြစ်ပါလျက် အဗျာကတတည်းလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ ရူပတဏှာသည် လိုချင်မှု ‘လောဘ’ ဖြစ်ပါလျက် အဗျာကတတည်းလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ ဓမ္မတဏှာသည် လိုချင်မှု ‘လောဘ’ ဖြစ်ပါလျက် အဗျာကတတည်းလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ သဒ္ဒတဏှာသည်။ပ။ ဖောဋ္ဌဗ္ဗတဏှာသည် လိုချင်မှု ‘လောဘ’ ဖြစ်၍ အကုသိုလ် လော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ ရူပတဏှာသည် လိုချင်မှု ‘လောဘ’ ဖြစ်၍ အကုသိုလ်လော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ ဓမ္မတဏှာသည် လိုချင်မှု ‘လောဘ’ ဖြစ်၍ အကုသိုလ်လော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ သဒ္ဓတဏှာသည်။ပ။ ဖောဋ္ဌဗ္ဗတဏှာသည် လိုချင်မှု ‘လောဘ’ ဖြစ်၍ အကုသိုလ်လော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ ဓမ္မတဏှာသည် လိုချင်မှု ‘လောဘ’ ဖြစ်၍ အကုသိုလ်လော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

၆၇၉။ သကဝါဒီ။ ။ ဓမ္မတဏှာသည် အဗျာကတလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ “အကြင် တပ်မက်မှု ‘တဏှာ’ သည် တစ်ဖန် ဘဝသစ်ကို ဖြစ်စေတတ်၏။ နှစ်သက် တပ်စွမ်းမှု ဖြစ်၍ ဖြစ်၏။ ထိုထိုအာရုံ၊ ဘုံဘဝတို့၌ အလွန်နှစ်သက်တတ်၏။

ထိုတပ်မက်မှု ‘တဏှာ’ သည် အဘယ်နည်း၊ ကာမဂုဏ်အာရုံ၌ တပ်မက်မှု ‘ကာမတဏှာ’၊ ရူပ အရူပဘဝ၌ တပ်မက်မှု ‘ဘဝတဏှာ’၊ ဘဝ ကင်းခြင်း၊ ပြတ်ခြင်း၌ တပ်မက်မှု ‘ဝိဘဝတဏှာ’ တည်း” ဟူ၍ မြတ်စွာဘုရား ဟောအပ်သော သုတ္တန် (ပါဠိ) ရှိသည်သာ မဟုတ်ပါလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ ထို့ကြောင့်ပင် “ဓမ္မတဏှာသည် အဗျာကတ” ဟူ၍ မဆိုသင့်။

၆၈၀။ ပရဝါဒီ။ ။ “ဓမ္မတဏှာသည် အဗျာကတ” ဟူ၍ မဆိုသင့်ပါသလော။

သကဝါဒီ။ ။ ဪ မဆိုသင့်ပါ။

ပရဝါဒီ။ ။ ထိုတပ်မက်မှု ‘တဏှာ’ သည် ဓမ္မတဏှာဖြစ်သည် မဟုတ်ပါလော။^၂

သကဝါဒီ။ ။ ဪ ဟုတ်ပါ၏။

ပရဝါဒီ။ ။ အရှင်သကဝါဒီ ထိုတပ်မက်မှု ‘တဏှာ’ သည် ဓမ္မတဏှာ ဖြစ်ခဲ့ပါမူ “ဓမ္မတဏှာသည် အဗျာကတတည်း” ဟူ၍ ဆိုသင့်၏။

ဓမ္မတဏှာ အဗျာကတကထာ ပြီး၏။

၁။ ရူပတဏှာ။ပ။ ဓမ္မတဏှာ ဤခြောက်ပါးတို့တွင် နောက်ဆုံးဖြစ်သော တဏှာကို ဓမ္မတဏှာဟု ဆိုသောကြောင့် ထိုဓမ္မတဏှာသည် အဗျာကတတည်းဟု အယူရှိကြကုန်သော ပုဗ္ဗသေလိယဂိုဏ်းဝင် ပရဝါဒီဆရာတို့ကို ရည်ရွယ်၍ ဤကထာကို ဟောတော်မူသည်။

၂။ သာ ဓမ္မတဏှာဟူသော ပုဒ်သည် တဏှာ၏ ဓမ္မာရုံကို အာရုံပြု၍ ဖြစ်ခြင်းကိုသာ ပြ၏။ အဗျာကတ အဖြစ်ကို ပြသည် မဟုတ်။ ထို့ကြောင့် သာဓက မထိုက်။

ကထာဝတ္ထုပါဠိတော်

=== ၁၃ - တေရသမဝဂ် ===

(၁၃၅) ၁၀ - ဓမ္မတဏှာ န ဒုက္ခသမုဒယောတိကထာ°

၆၈၁။ သကဝါဒီ။ ။ ဓမ္မတဏှာသည် ဆင်းရဲဖြစ်ကြောင်း မဟုတ်သော တဏှာလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ ရူပတဏှာသည် ဆင်းရဲဖြစ်ကြောင်း မဟုတ်သော တဏှာလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ ဓမ္မတဏှာသည် ဆင်းရဲဖြစ်ကြောင်း မဟုတ်သော တဏှာလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ သဒ္ဓတဏှာသည်။ပ။ ဂန္ဓတဏှာသည်။ပ။ ရသတဏှာသည်။ပ။ ဖောဋ္ဌဗ္ဗတဏှာသည် ဆင်းရဲဖြစ်ကြောင်း မဟုတ်သော တဏှာလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။

သကဝါဒီ။ ။ ရူပတဏှာသည် ဆင်းရဲဖြစ်ကြောင်း တဏှာလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ ဓမ္မတဏှာသည် ဆင်းရဲဖြစ်ကြောင်း တဏှာလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ သဒ္ဓတဏှာသည်။ပ။ ဂန္ဓတဏှာသည်။ပ။ ရသတဏှာသည်။ပ။ ဖောဋ္ဌဗ္ဗတဏှာသည် ဆင်းရဲဖြစ်ကြောင်း တဏှာလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ ဓမ္မတဏှာသည် ဆင်းရဲဖြစ်ကြောင်းလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

၆၈၂။ သကဝါဒီ။ ။ ဓမ္မတဏှာသည် ဆင်းရဲဖြစ်ကြောင်း မဟုတ်သော တဏှာလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ တပ်မက်မှု ‘တဏှာ’ သည် ဆင်းရဲဖြစ်ကြောင်းတည်းဟူ၍ မြတ်စွာဘုရား ဟောတော် မူအပ်သည် မဟုတ်ပါလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ အရှင်ပရဝါဒီ တပ်မက်မှု ‘တဏှာ’ သည် ဆင်းရဲဖြစ်ကြောင်းတည်းဟူ၍ မြတ်စွာဘုရား ဟောတော်မူအပ်ပါမူ “ဓမ္မတဏှာသည် ဆင်းရဲဖြစ်ကြောင်း တဏှာမဟုတ်”ဟူ၍ မဆိုသင့်။

သကဝါဒီ။ ။ ဓမ္မတဏှာသည် ဆင်းရဲဖြစ်ကြောင်း မဟုတ်သော တဏှာလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ လိုချင်မှု ‘လောဘ’ သည် ဆင်းရဲဖြစ်ကြောင်းတည်းဟူ၍ မြတ်စွာဘုရား ဟောအပ်သည် ဖြစ်၍ ဓမ္မတဏှာသည် လိုချင်မှု ‘လောဘ’ မဟုတ်ပါလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ဪ ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ အရှင်ပရဝါဒီ လိုချင်မှု ‘လောဘ’ သည် ဆင်းရဲဖြစ်ကြောင်းတည်းဟူ၍ မြတ်စွာဘုရား ဟောအပ်သည် ဖြစ်၍ ဓမ္မတဏှာသည် လိုချင်မှု ‘လောဘ’ ဖြစ်ခဲ့ပါမူ “ဓမ္မတဏှာသည် ဆင်းရဲဖြစ်ကြောင်း မဟုတ်” ဟူ၍ မဆိုသင့်။

၆၈၃။ သကဝါဒီ။ ။ ဓမ္မတဏှာသည် လိုချင်မှု ‘လောဘ’ ဖြစ်ပါလျက် ဆင်းရဲဖြစ်ကြောင်း မဟုတ်သော တဏှာလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ဪ ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ ရူပတဏှာသည် လိုချင်မှု ‘လောဘ’ ဖြစ်ပါလျက် ဆင်းရဲဖြစ်ကြောင်း မဟုတ်သော တဏှာလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ ဓမ္မတဏှာသည် လိုချင်မှု ‘လောဘ’ ဖြစ်ပါလျက် ဆင်းရဲဖြစ်ကြောင်း မဟုတ်သော တဏှာလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ဪ ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ သဒ္ဓတဏှာသည်။ပ။ ဂန္ဓတဏှာသည်။ပ။ ရသတဏှာသည်။ပ။ ဖောဋ္ဌဗ္ဗတဏှာသည် လိုချင်မှု ‘လောဘ’ ဖြစ်ပါလျက် ဆင်းရဲဖြစ်ကြောင်း မဟုတ်သော တဏှာလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ ရူပတဏှာသည် လိုချင်မှု ‘လောဘ’ ဖြစ်၍ ဆင်းရဲဖြစ်ကြောင်းလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ဪ ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ ဓမ္မတဏှာသည် လိုချင်မှု ‘လောဘ’ ဖြစ်၍ ဆင်းရဲဖြစ်ကြောင်းလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ သဒ္ဓတဏှာသည်။ပ။ ဖောဋ္ဌဗ္ဗတဏှာသည် လိုချင်မှု ‘လောဘ’ ဖြစ်၍ ဆင်းရဲဖြစ်ကြောင်းလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ဪ ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ ဓမ္မတဏှာသည် လိုချင်မှု ‘လောဘ’ ဖြစ်၍ ဆင်းရဲဖြစ်ကြောင်းလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

၆၈၄။ သကဝါဒီ။ ။ ဓမ္မတဏှာသည် ဆင်းရဲဖြစ်ကြောင်း မဟုတ်သော တဏှာလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ဪ ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ အကြင် တပ်မက်မှု ‘တဏှာ’ သည် တစ်ဖန် ဘဝသစ်ကို ဖြစ်စေတတ်၏။ နှစ်သက် တပ်စွမ်းမှု ဖြစ်၍ ဖြစ်၏။ ထိုထိုအာရုံ၊ ဘုံဘဝတို့၌ အလွန်နှစ်သက်တတ်၏။ ထိုတပ်မက်မှု ‘တဏှာ’ ဟူသည် အဘယ်နည်း၊ ကာမဂုဏ် အာရုံတို့၌ တပ်မက်မှု ‘ကာမတဏှာ’၊ ရူပအရူပဘဝ၌ တပ်မက်မှု ‘ဘဝတဏှာ’၊ ဘဝကင်းခြင်း ပြတ်ခြင်း၌ တပ်မက်မှု ‘ဝိဘဝတဏှာ’ တို့တည်း” ဟူ၍ မြတ်စွာဘုရား ဟောအပ်သော သုတ္တန် (ပါဠိ) ရှိသည်သာ မဟုတ်ပါလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ငြိမ် ရှိပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ ထို့ကြောင့်ပင် “ဓမ္မတဏှာသည် ဆင်းရဲဖြစ်ကြောင်း တဏှာ မဟုတ်” ဟူ၍ မဆိုသင့်။

၆၈၅။ ပရဝါဒီ။ ။ “ဓမ္မတဏှာသည် ဆင်းရဲဖြစ်ကြောင်း တဏှာ မဟုတ်” ဟူ၍ မဆိုသင့်ပါသလော။

သကဝါဒီ။ ။ ဪ ဟုတ်ပါ၏။

ပရဝါဒီ။ ။ ထိုတပ်မက်မှု ‘တဏှာ’ သည် ဓမ္မတဏှာ မဟုတ်ပါလော။

သကဝါဒီ။ ။ ဪ ဟုတ်ပါ၏။

ပရဝါဒီ။ ။ အရှင်သကဝါဒီ ထိုတပ်မက်မှု ‘တဏှာ’ သည် ဓမ္မတဏှာ ဖြစ်ခဲ့ပါမူ “ဓမ္မတဏှာသည် ဆင်းရဲဖြစ်ကြောင်း တဏှာ မဟုတ်” ဟူ၍ မဆိုသင့်။

ဓမ္မတဏှာ န ခုက္ခသမုဒယောတိကထာ ပြီး၏။

တေရသမဝဂ် ပြီး၏။

၁။ သာဓမ္မတဏှာဟု ဆိုသောကြောင့် ဓမ္မတဏှာသည် ခုက္ခဖြစ်ကြောင်း သမုဒယ မဟုတ်ဟု အယူရှိကြကုန်သော ပုဗ္ဗ
သေလိယဂိုဏ်းဝင် ပရဝါဒီဆရာတို့ကို ရည်ရွယ်၍ ဤကထာကို ဟောသည်။

ကထာဝတ္ထုပါဠိတော်

=== ၁၄ - စုဒ္ဒသမဝဂ် ===

(၁၃၆) ၁ - ကုသလာကုသလပဋိသန္ဓဟနကထာ°

၆၈၆။ သကဝါဒီ။ ။ အကုသိုလ်အကြောင်းရင်း ‘မူလ’ သည် ကုသိုလ်အကြောင်းရင်း ‘မူလ’ နှင့် ဆက်စပ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ သြော် ဆက်စပ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ အကုသိုလ်၏ ဖြစ်ပေါ်ခြင်းငှါ အကြင် ဆင်ခြင်မှုသည်။ပ။ တောင့်တမှုသည် (ရှိ၏)၊ ထိုဆင်ခြင်မှု။ပ။ တောင့်တမှုသည်ပင် ကုသိုလ်၏ ဖြစ်ပေါ်ခြင်းငှါလည်း (ဖြစ်ပါသလော)။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ အကုသိုလ် အကြောင်းရင်း ‘မူလ’ သည် ကုသိုလ် အကြောင်းရင်း ‘မူလ’ နှင့် ဆက်စပ်သည် ဖြစ်၍ အကုသိုလ်၏ ဖြစ်ပေါ်ခြင်းငှါ အကြင် ဆင်ခြင်မှု။ပ။ တောင့်တမှုသည် (ရှိ၏)၊ ထိုဆင်ခြင်မှု။ပ။ ထိုတောင့်တမှုသည်ပင် ကုသိုလ်၏ ဖြစ်ပေါ်ခြင်းငှါလည်း (ဖြစ်၏)ဟူ၍ မဆိုသင့်ပါ သလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ သြော် ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ ကုသိုလ်သည် မဆင်ခြင်သူအား ဖြစ်ပါသလော။ပ။ မတောင့်တသူအား ဖြစ်ပါ သလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။^၂

သကဝါဒီ။ ။ ကုသိုလ်သည် ဆင်ခြင်သူအား ဖြစ်သည် မဟုတ်ပါလော။ပ။ တောင့်တသူအား ဖြစ် သည် မဟုတ်ပါလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ သြော် ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ အရှင်ပရဝါဒီ ကုသိုလ်သည် ဆင်ခြင်သူအား ဖြစ်ခဲ့ပါမူ။ပ။ တောင့်တသူအား ဖြစ်ခဲ့ ပါမူ “အကုသိုလ်အကြောင်းရင်း ‘မူလ’ သည် ကုသိုလ်အကြောင်းရင်း ‘မူလ’ နှင့် ဆက်စပ်၏ဟူ၍ မဆိုသင့်။

၆၈၇။ သကဝါဒီ။ ။ အကုသိုလ် အကြောင်းရင်း ‘မူလ’ သည် ကုသိုလ် အကြောင်းရင်း ‘မူလ’ နှင့် ဆက်စပ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ သြော် ဆက်စပ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ အကုသိုလ်အကြောင်းရင်း ‘မူလ’ သည် မသင့်မတင့် နှလုံးသွင်းသူအား ဖြစ်ပါ သလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ သြော် ဖြစ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ ကုသိုလ်သည် မသင့်မတင့် နှလုံးသွင်းသူအား ဖြစ်ပါသလော။^၃

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ ကုသိုလ်သည် သင့်တင့်လျောက်ပတ်စွာ နှလုံးသွင်းသူအား ဖြစ်သည် မဟုတ်ပါလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ သြော် ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ အရှင်ပရဝါဒီ ကုသိုလ်သည် သင့်တင့်လျောက်ပတ်စွာ နှလုံးသွင်းသူအား ဖြစ်ခဲ့ပါမူ “အကုသိုလ်အကြောင်းရင်း ‘မူလ’ သည် ကုသိုလ်အကြောင်းရင်း ‘မူလ’ နှင့် ဆက်စပ်၏” ဟူ၍ မဆိုသင့်။

သကဝါဒီ။ ။ အကုသိုလ်အကြောင်းရင်း ‘မူလ’ သည် ကုသိုလ်အကြောင်းရင်း ‘မူလ’ နှင့် ဆက်စပ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ဆက်စပ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ ကာမသညာ၏ အခြားမဲ့၌ နေက္ခမ္မသညာသည် ဖြစ်ပါသလော၊ ဗျာပါဒသညာ၏ အခြားမဲ့၌ အဗျာပါဒသညာသည် ဖြစ်ပါသလော၊ ဝိဟိ သာသညာ၏ အခြားမဲ့၌ အဝိဟိသာသညာသည် ဖြစ်ပါသလော၊ ဗျာပါဒ၏ အခြားမဲ့၌ မေတ္တာသည် ဖြစ်ပါသလော၊ ဝိဟိ သာ၏ အခြားမဲ့၌ ကရုဏာသည် ဖြစ်ပါသလော၊ အရတိ၏ အခြားမဲ့၌ မုဒိတာသည် ဖြစ်ပါသလော၊ ပဋိပညာ၏ အခြားမဲ့ ဥပေက္ခာသည် ဖြစ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

၆၈၈။ သကဝါဒီ။ ။ ကုသိုလ်အကြောင်းရင်း ‘မူလ’ သည် အကုသိုလ်အကြောင်းရင်း ‘မူလ’ နှင့် ဆက်စပ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ဆက်စပ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ ကုသိုလ်၏ ဖြစ်ပေါ်ခြင်းငှါ အကြင် ဆင်ခြင်မှု။ပ။ တောင့်တမှုသည် (ရှိ၏)၊ ထိုဆင်ခြင်မှု။ပ။ တောင့်တမှုသည်ပင် အကုသိုလ်၏ ဖြစ်ပေါ်ခြင်းငှါလည်း ဖြစ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ ကုသိုလ်အကြောင်းရင်း ‘မူလ’ သည် အကုသိုလ် အကြောင်းရင်း ‘မူလ’ နှင့် ဆက်စပ်သည် ဖြစ်ပါလျက် ကုသိုလ်ဖြစ်ပေါ်ခြင်းငှါ အကြင်ဆင်ခြင်မှု။ပ။ တောင့်တမှုသည် (ရှိ၏)၊ ထိုဆင်ခြင်မှု။ပ။ တောင့်တမှုသည်ပင် အကုသိုလ်၏ ဖြစ်ပေါ်ခြင်းငှါလည်း ဖြစ်၏ဟူ၍ မဆိုသင့်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ မဆိုသင့်ပါ။

သကဝါဒီ။ ။ အကုသိုလ်သည် မဆင်ခြင်သူအား ဖြစ်ပါသလော။ပ။ မတောင့်တသူအား ဖြစ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ အကုသိုလ်သည် ဆင်ခြင်သူအား ဖြစ်သည် မဟုတ်ပါလော။ပ။ ဆုတောင်းသူအား ဖြစ်သည် မဟုတ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ အရှင်ပရဝါဒီ အကုသိုလ်သည် ဆင်ခြင်သူအား ဖြစ်ခဲ့ပါမူ တောင့်တသူအား ဖြစ်ခဲ့မူ “ကုသိုလ် အကြောင်းရင်း ‘မူလ’ သည် အကုသိုလ် အကြောင်းရင်း ‘မူလ’ နှင့် ဆက်စပ်၏” ဟူ၍ မဆိုသင့်။

၆၈၉။ သကဝါဒီ။ ။ ကုသိုလ် အကြောင်းရင်း ‘မူလ’ သည် အကုသိုလ် အကြောင်းရင်း ‘မူလ’ နှင့် ဆက်စပ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ဆက်စပ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ ကုသိုလ်သည် အသင့်အတင့် နှလုံးသွင်းသူအား ဖြစ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ဖြစ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ အကုသိုလ်သည် အသင့်အတင့် နှလုံးသွင်းသူအား ဖြစ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ အကုသိုလ်သည် မသင့်မတင့် နှလုံးသွင်းသူအား ဖြစ်သည် မဟုတ်ပါလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ဪ ဪ ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ အရှင်ပရဝါဒီ အကုသိုလ်သည် မသင့်မတင့် နှလုံးသွင်းသူအား ဖြစ်ခဲ့ပါမူ “ကုသိုလ် အကြောင်းရင်း ‘မူလ’ သည် အကုသိုလ်အကြောင်းရင်း ‘မူလ’ နှင့် ဆက်စပ်၏” ဟူ၍ မဆိုသင့်။

သကဝါဒီ။ ။ ကုသိုလ်အကြောင်းရင်း ‘မူလ’ သည် အကုသိုလ် အကြောင်းရင်း ‘မူလ’ နှင့် ဆက်စပ်ပါ သလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ဪ ဪ ဆက်စပ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ နေက္ခမ္မသညာ၏ အခြားမဲ့၌ ကာမသညာသည် ဖြစ်ပါသလော၊ အဗျာပါဒသညာ၏ အခြားမဲ့၌ ဗျာပါဒသညာသည် ဖြစ်ပါသလော၊ အဝိဟိ သာသညာ၏ အခြားမဲ့ ဝိဟိသာသညာသည် ဖြစ်ပါသလော၊ မေတ္တာ၏ အခြားမဲ့၌ ဗျာပါဒသည် ဖြစ်ပါသလော၊ ကရုဏာ၏ အခြားမဲ့၌ ဝိဟိသာသည် ဖြစ်ပါသလော၊ မုဒိတာ၏ အခြားမဲ့၌ အရတိသည် ဖြစ်ပါသလော၊ ဥပေက္ခာ၏ အခြားမဲ့၌ ပဋိပသသည် ဖြစ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

၆၉၀။ပရဝါဒီ။ ။ အကုသိုလ်အကြောင်းရင်း ‘မူလ’ သည် ကုသိုလ် အကြောင်းရင်း ‘မူလ’ နှင့် ဆက်စပ်သည် ဖြစ်၍ ကုသိုလ်အကြောင်းရင်း ‘မူလ’ သည် အကုသိုလ် အကြောင်းရင်း ‘မူလ’ နှင့် ဆက်စပ်၏ဟူ၏ မဆိုသင့်ပါလော။

သကဝါဒီ။ ။ ဪ ဪ ဪ မဆိုသင့်ပါ။ပ။

ပရဝါဒီ။ ။ အကြင် အရာဝတ္ထု၌ပင် တပ်နှစ်သက်၏၊ ထိုအရာဝတ္ထု၌ပင် တပ်နှစ်သက်ခြင်း ကင်း သည် ဖြစ်၍ အကြင် အရာဝတ္ထု၌ပင် တပ်နှစ်သက်ခြင်း ကင်း၏၊ ထိုအရာဝတ္ထု၌ပင် တပ်နှစ်သက်သည် မဟုတ်ပါလော။

သကဝါဒီ။ ။ ဪ ဪ ဪ ဟုတ်ပါ၏။

ပရဝါဒီ။ ။ အရှင်သကဝါဒီ အကြင် အရာဝတ္ထု၌ပင် တပ်နှစ်သက်၏၊ ထိုအရာဝတ္ထု၌ပင် တပ် နှစ်သက်ခြင်း ကင်းသည် ဖြစ်၍ အကြင် အရာဝတ္ထု၌ပင် တပ်နှစ်သက်ခြင်း ကင်း၏၊ ထိုအရာဝတ္ထု၌ပင် တပ်နှစ်သက်သည် ဖြစ်ခဲ့မူ ထို့ကြောင့် “အကုသိုလ် အကြောင်းရင်း ‘မူလ’ သည် ကုသိုလ်အကြောင်းရင်း ‘မူလ’ နှင့် ဆက်စပ်သည် ဖြစ်၍ ကုသိုလ် အကြောင်းရင်း ‘မူလ’ သည် အကုသိုလ် အကြောင်းရင်း ‘မူလ’ နှင့် ဆက်စပ်၏” ဟူ၍ ဆိုသင့်၏။

ကုသလာကုသလပဋိသန္ဓဟနကထာ ပြီး၏။

- ၁။ သတ္တဝါသည် တစ်ခုတည်းသော အာရုံဝတ္ထု၌ပင် တပ်မက်လည်း တပ်မက်၏၊ တပ်မက်ခြင်းလည်း ကင်း၏၊ ထို့ကြောင့် ကုသိုလ် အကုသိုလ်သည် အချင်းချင်း ဆက်စပ်တတ်၏ဟု အယူရှိကြကုန်သော မဟာသံဃိကဂိုဏ်းဝင် ပရဝါဒီဆရာတို့ကို ရည်ရွယ်၍ ဤကထာကို ဟောတော်မူသည်။
- ၂။ အာဝဇ္ဇန်းနှင့် ကင်း၍ ကုသိုလ် မဖြစ်သောကြောင့် ပရဝါဒီက ပဋိက္ခေပပြုလျက် ဖြေသည်။
- ၃။ အကုသိုလ်၏ အခြားမဲ့၌ ကုသိုလ်ဖြစ်ခဲ့မူ အကုသိုလ်အာဝဇ္ဇန်းဖြင့်ပင် မသင့်မတင့် နှလုံးသွင်းသူအား ဖြစ်ရာ၏ဟု စောဒနာလို၍ ဤပုစ္ဆာကို တက်သည်။

ကထာဝတ္ထုပါဠိတော်

=== ၁၄ - စုဒ္ဓသမဝဂ် ===

(၁၃၇) ၂ - သဠာယတနုပ္ပတ္တိကထာ°

၆၉၁။ သကဝါဒီ။ ။ အာယတနခြောက်ပါးသည် မရှေးမနှောင်း (တစ်ပြိုင်နက်) အမိဝမ်း၌ တည်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ဪ တည်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ အလုံးစုံ အင်္ဂါကြီးငယ်ရှိသည် ဖြစ်၍ မယုတ်လျော့သော ဣန္ဒြေရှိသူသည် အမိဝမ်း၌ သက်ရောက်ပါသလော။^၂

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ ပဋိသန္ဓေကို ရှာဖွေသောစိတ်နှင့် (အတူ) စက္ခာယတနသည် တည်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ တည်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ ပဋိသန္ဓေကို ရှာဖွေသောစိတ်နှင့် (အတူ) လက်တို့သည် တည်ပါကုန်သလော၊ ခြေတို့သည် တည်ပါကုန်သလော၊ ဦးခေါင်းသည် တည်ပါသလော၊ နားရွက်သည် တည်ပါသလော၊ နှာခေါင်းသည် တည်ပါသလော၊ ခံတွင်း (ပါးစပ်) သည် တည်ပါသလော၊ သွားတို့သည် တည်ပါကုန်သလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ ပဋိသန္ဓေကို ရှာဖွေသောစိတ်နှင့် (အတူ) သောတာယတနသည်။ပ။ ယာနာယတနသည်။ပ။ ဇိဝှိယတနသည် တည်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ တည်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ ပဋိသန္ဓေကို ရှာဖွေသောစိတ်နှင့် (အတူ) လက်တို့သည် တည်ပါကုန်သလော၊ ဗဒြိတသည် တည်ပါကုန်သလော၊ ဦးခေါင်းသည် တည်ပါသလော၊ နားရွက်သည် တည်ပါသလော၊ နှာခေါင်းသည် တည်ပါသလော၊ ခံတွင်း (ပါးစပ်) သည် တည်ပါသလော၊ သွားတို့သည် တည်ပါကုန်သလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

၆၉၂။ ပရဝါဒီ။ ။ အမိဝမ်း၌ ကိန်းသော သတ္တဝါအား စက္ခာယတနသည် နောက်မှ ဖြစ်ပါသလော။

သကဝါဒီ။ ။ ဪ ဪ ဟုတ်ပါ၏။

ပရဝါဒီ။ ။ အမိဝမ်း၌ မျက်စိကို ရဖို့ရန် ကံကို ပြုလုပ်ပါသလော။

သကဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

ပရဝါဒီ။ ။ အမိဝမ်း၌ ကိန်းသော သတ္တဝါအား သောတာယတနသည်။ပ။ ယာနာယတနသည်။ပ။ ဇိဝှိယတနသည် နောက်မှ ဖြစ်ပါသလော။

သကဝါဒီ။ ။ ဪ ဪ ဟုတ်ပါ၏။

ပရဝါဒီ။ ။ အမိဝမ်း၌ လျှာကို ရဖို့ရန် ကံကို ပြုလုပ်ပါသလော။

သကဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။

သကဝါဒီ။ ။ အမိဝမ်း၌ ကိန်းသော သတ္တဝါအား ဆံပင်တို့သည် အမွေးတို့သည် ခြေသည်း လက်သည်းတို့သည် သွားတို့သည် အရိုးတို့သည် နောက်မှ ဖြစ်ပါကုန်သလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ အမိဝမ်း၌ အရိုးကို ရဖို့ရန် ကံကို ပြုလုပ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ “အမိဝမ်း၌ ကိန်းသော သတ္တဝါအား ဆံပင်တို့သည် အမွေးတို့သည် ခြေသည်း လက်သည်းတို့သည် သွားတို့သည် အရိုးတို့သည် နောက်မှ ဖြစ်ကုန်၏” ဟူ၍ မဆိုသင့်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ မဆိုသင့်ပါ။

သကဝါဒီ။ ။ “ကလလရေကြည် ရှေးဦးစွာ ဖြစ်၏။ ကလလရေကြည်မှ နောက်၌ အမြှုပ်သည် ဖြစ်၏။ အမြှုပ်မှ နောက်၌ သားတစ်သည် ဖြစ်၏။ သားတစ်မှ နောက်၌ အတုံးအခဲသည် ဖြစ်၏။ အတုံးအခဲ ဖြစ်သည်မှ နောက်၌ ခက်မင်းဖြာတို့သည်လည်းကောင်း၊ ဆံပင် အမွေး ခြေသည်း လက်သည်းတို့သည် လည်းကောင်း ဖြစ်ကုန်၏။ ထိုသတ္တဝါ၏ အမိသည် အကြင် ထမင်းကို လည်းကောင်း၊ အဖျော်ရေကို လည်းကောင်း၊ စားစရာ ဘောဇဉ်ကို လည်းကောင်း စား၏။ ထိုအမိဝမ်း၌ အမိဝမ်းသို့ ရောက်သော ထိုသတ္တဝါသည် ထိုအမိ စားသောက်သော အစာဖြင့် မျှတ၏” ဟူသော မြတ်စွာဘုရား ဟောအပ်သော သုတ္တန် (ပါဠိ) ရှိသည် မဟုတ်ပါလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ရှိပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ ထို့ကြောင့်ပင် အမိဝမ်း၌ ကိန်းသောသတ္တဝါအား ဆံပင် အမွေး ခြေသည်း လက်သည်း သွားအရိုးတို့သည် နောက်မှ ဖြစ်ကုန်၏။

သဠာယတနုပုတ္တိကထာ ပြီး၏။

၁။ ဥပပါတ်ပဋိသန္ဓေနေသူတို့အား ပဋိသန္ဓေစိတ်နှင့် အတူတကွ အာယတနခြောက်ပါး ဖြစ်သည်။ ဂစ္ဆသေယျက ပုဂ္ဂိုလ်တို့အား အဇ္ဈတ္တိကာယတနတို့တွင် မနာယတန၊ ကာယာယတနနှစ်ပါး စသည်တို့သည်သာ ပဋိသန္ဓေစိတ်နှင့် အတူတကွ ဖြစ်ကြသည်။ စက္ခု၊ သောတ၊ ဃာန၊ ဇိဝါယတန ဤလေးပါးတို့ကား တစ်ဆယ့်တစ် သတ္တာဟ (ခုနစ်ဆယ့်ခုနစ်ရက်မြောက်) ၌ ဖြစ်ပေါ်ကြကုန်၏။ ထိုစက္ခုစသော အာယတနလေးပါးတို့သည် ပဋိသန္ဓေကို ဖြစ်စေတတ်သော ကံကြောင့်လည်းကောင်း၊ အခြားသော ကံကြောင့်လည်းကောင်း ဖြစ်ကြကုန်၏။ ဤကား သကသမယ၌ အယူဝါဒတည်း။ ပရသမယ၌ကား တစ်ခုသော ကံကြောင့် ဖြစ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့် အခက်အလက်နှင့် ပြည့်စုံသော သစ်ပင်စသည်တို့၏ အညွန့်ကဲ့သို့ မျိုးစေ့မျှဖြစ်သော သဠာယတနသည် အမိဝမ်းတိုက်ဝယ် ပဋိသန္ဓေခဏ၌ပင် ဖြစ်၏ဟု အယူရှိကြကုန်သော ပုဗ္ဗသေလိယဂိုဏ်းဝင် ပရဝါဒီဆရာတို့ကို ရည်ရွယ်၍ ဤသဠာယတနကထာကို ဟောတော်မူသည်။

၂။ သဠာယတနရှိခဲ့ပါမူ ဤသို့သဘောရှိသည် ဖြစ်ရာ၏ဟု စောဒနာလို၍ ဤပုစ္ဆာကို တက်သည်။

ကထာဝတ္ထုပါဠိတော်

=== ၁၄ - စုဒ္ဒသမဝဂ် ===

(၁၃၈) ၃ - အနန္တရပစ္စယကထာ^၁

၆၉၃။ သကဝါဒီ။ ။ စက္ခုဝိညာဏ်၏ အခြားမဲ့၌ သောတဝိညာဏ်သည် ဖြစ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ဖြစ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ စက္ခုဝိညာဏ်ဖြစ်ပေါ်ခြင်းငှါ အကြင် ဆင်ခြင်ခြင်း။ပ။ တောင့်တခြင်းသည် (ရှိ၏)၊ ထိုဆင်ခြင်ခြင်းသည်။ပ။ တောင့်တခြင်းသည်ပင် (သောတဝိညာဏ်) ဖြစ်ပေါ်ခြင်းငှါလည်း ဖြစ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ စက္ခုဝိညာဏ်၏ အခြားမဲ့၌ သောတဝိညာဏ်သည် ဖြစ်၍ “စက္ခုဝိညာဏ် ဖြစ်ပေါ်ခြင်းငှါ အကြင် ဆင်ခြင်ခြင်း။ပ။ တောင့်တခြင်းသည် (ရှိ၏)၊ ထိုဆင်ခြင်ခြင်း။ပ။ တောင့်တခြင်းသည်ပင် သောတဝိညာဏ် ဖြစ်ပေါ်ခြင်းငှါလည်း ဖြစ်၏” ဟူ၍ မဆိုသင့်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ မဆိုသင့်ပါ။

သကဝါဒီ။ ။ သောတဝိညာဏ်သည် မဆင်ခြင်သူအား ဖြစ်ပါသလော။ပ။ မတောင့်တသူအား ဖြစ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ သောတဝိညာဏ်သည် ဆင်ခြင်သူအား ဖြစ်သည် မဟုတ်ပါသလော။ပ။ တောင့်တသူအား ဖြစ်သည် မဟုတ်ပါလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ အရှင်ပရဝါဒီ သောတဝိညာဏ်သည် ဆင်ခြင်သူအား ဖြစ်ခဲ့ပါမူ။ပ။ တောင့်တသူအား ဖြစ်ခဲ့ပါမူ “စက္ခုဝိညာဏ်၏ အခြားမဲ့၌ သောတဝိညာဏ် ဖြစ်၏” ဟူ၍ မဆိုသင့်။

၆၉၄။ သကဝါဒီ။ ။ စက္ခုဝိညာဏ်၏ အခြားမဲ့၌ သောတဝိညာဏ်သည် ဖြစ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ဖြစ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ စက္ခုဝိညာဏ်သည် အဆင်းနိမိတ်ကို နှလုံးသွင်းသူအား ဖြစ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ဖြစ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ သောတဝိညာဏ်သည် အဆင်းနိမိတ်ကို နှလုံးသွင်းသူအား ဖြစ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ စက္ခုဝိညာဏ်သည် ရူပါရုံသာ ရှိ၍ အခြားအာရုံကား မရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ သောတဝိညာဏ်သည် ရူပါရုံသာ ရှိ၍ အခြားအာရုံကား မရှိပါသလော။^၂

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ မျက်စိကို လည်းကောင်း၊ အဆင်းတို့ကို လည်းကောင်း စွဲ၍ စက္ခုဝိညာဏ်သည် ဖြစ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ဖြစ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ မျက်စိကို လည်းကောင်း၊ အဆင်းတို့ကို လည်းကောင်း စွဲ၍ သောတဝိညာဏ်သည် ဖြစ်ပါလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။^၉

သကဝါဒီ။ ။ မျက်စိကို လည်းကောင်း၊ အဆင်းတို့ကို လည်းကောင်း စွဲ၍ သောတဝိညာဏ်သည် ဖြစ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ဖြစ်ပါ၏။^၇

သကဝါဒီ။ ။ “မျက်စိကို လည်းကောင်း၊ အဆင်းတို့ကို လည်းကောင်း စွဲ၍ သောတဝိညာဏ်သည် ဖြစ်၏” ဟူသော သုတ္တန် (ပါဠိ) ရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ မရှိပါ။

သကဝါဒီ။ ။ “မျက်စိကို လည်းကောင်း၊ အဆင်းတို့ကို လည်းကောင်း စွဲ၍ စက္ခုဝိညာဏ်သည် ဖြစ်၏” ဟူသော သုတ္တန် (ပါဠိ) ရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ရှိပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ အရှင်ပရဝါဒီ “မျက်စိကို လည်းကောင်း၊ အဆင်းတို့ကို လည်းကောင်း စွဲ၍ စက္ခုဝိညာဏ်သည် ဖြစ်၏” ဟူသော သုတ္တန် (ပါဠိ) ရှိခဲ့ပါမူ “မျက်စိကို လည်းကောင်း၊ အဆင်းတို့ကို လည်းကောင်း စွဲ၍ သောတဝိညာဏ်သည် ဖြစ်၏” ဟူ၍ မဆိုသင့်။

သကဝါဒီ။ ။ ထိုစက္ခုဝိညာဏ်၏ အခြားမဲ့၌ သောတဝိညာဏ်သည် ဖြစ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ဖြစ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ စက္ခုဝိညာဏ်သည်ပင် ထိုသောတဝိညာဏ်လော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

၆၉၅။ သကဝါဒီ။ ။ သောတဝိညာဏ်၏ အခြားမဲ့၌ ယာနဝိညာဏ်သည် ဖြစ်ပါသလော။ပ။ ယာနဝိညာဏ်၏ အခြားမဲ့၌ ဇိဝှိဝိညာဏ်သည် ဖြစ်ပါသလော။ပ။ ဇိဝှိဝိညာဏ်၏ အခြားမဲ့၌ ကာယဝိညာဏ်သည် ဖြစ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ဖြစ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ ဇိဝှိဝိညာဏ် ဖြစ်ပေါ်ခြင်းငှါ အကြင် ဆင်ခြင်မှု။ပ။ တောင့်တမှုသည် ရှိ၏။ ထိုဆင်ခြင်ခြင်း။ပ။ တောင့်တခြင်းသည်ပင် ကာယဝိညာဏ် ဖြစ်ပေါ်ခြင်းငှါလည်း ဖြစ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ ဇိဝှိညာဏ်၏ အခြားမဲ့၌ ကာယဝိညာဏ်သည် ဖြစ်၍ ဇိဝှိညာဏ် ဖြစ်ပေါ်ခြင်းငှါ အကြင် ဆင်ခြင်ခြင်း။ပ။ တောင့်တခြင်းသည် (ရှိ၏)။ ထိုဆင်ခြင်ခြင်း။ပ။ တောင့်တခြင်းသည်ပင် ကာယဝိညာဏ် ဖြစ်ပေါ်ခြင်းငှါလည်း ဖြစ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ ဇိဝှိဝိညာဏ်၏ အခြားမဲ့၌ ကာယဝိညာဏ်သည် ဖြစ်၍ “ဇိဝှိဝိညာဏ် ဖြစ်ပေါ်ခြင်းငှါ အကြင် ဆင်ခြင်ခြင်း။ပ။ တောင့်တခြင်းသည် (ရှိ၏)၊ ထိုဆင်ခြင်ခြင်း။ပ။ တောင့်တခြင်းသည် ကာယ ဝိညာဏ် ဖြစ်ပေါ်ခြင်းငှါလည်း ဖြစ်၏” ဟူ၍ မဆိုသင့်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ ကာယဝိညာဏ်သည် မဆင်ခြင်သူအား ဖြစ်ပါသလော။ပ။ မတောင့်တသူအား ဖြစ်ပါ သလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ ကာယဝိညာဏ်သည် ဆင်ခြင်သူအား ဖြစ်သည် မဟုတ်ပါလော။ပ။ တောင့်တသူအား ဖြစ်သည်မဟုတ်ပါလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ဖြစ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ အရှင်ပရဝါဒီ ကာယဝိညာဏ်သည် ဆင်ခြင်သူအား ဖြစ်ခဲ့မှု။ပ။ တောင့်တသူအား ဖြစ်ခဲ့မှု။ပ။ “ဇိဝှိဝိညာဏ်၏ အခြားမဲ့၌ ကာယဝိညာဏ်သည် ဖြစ်၏” ဟူ၍ မဆိုသင့်။

၆၉၆။ သကဝါဒီ။ ။ ဇိဝှိဝိညာဏ်၏ အခြားမဲ့၌ ကာယဝိညာဏ်သည် ဖြစ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ဖြစ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ ဇိဝှိဝိညာဏ်သည် ရသာရုံ နိမိတ်ကို နှလုံးသွင်းသူအား ဖြစ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ဖြစ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ ကာယဝိညာဏ်သည် ရသာရုံ နိမိတ်ကို နှလုံးသွင်းသူအား ဖြစ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ ဇိဝှိဝိညာဏ်သည် ရသာရုံသာ ရှိသည်ဖြစ်၍ အခြားအာရုံ မရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ ကာယဝိညာဏ်သည် ရသာရုံသာ ရှိသည်ဖြစ်၍ အခြားအာရုံ မရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ လျှာကို လည်းကောင်း၊ ရသာရုံတို့ကို လည်းကောင်း စွဲ၍ ဇိဝှိဝိညာဏ်သည် ဖြစ်ပါ သလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ဖြစ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ လျှာကို လည်းကောင်း၊ အရသာတို့ကို လည်းကောင်း စွဲ၍ ကာယဝိညာဏ်သည် ဖြစ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ လျှာကို လည်းကောင်း၊ အရသာတို့ကို လည်းကောင်း စွဲ၍ ကာယဝိညာဏ်သည် ဖြစ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ဖြစ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ “လျှာကို လည်းကောင်း၊ အရသာတို့ကို လည်းကောင်း စွဲ၍ ကာယဝိညာဏ်သည် ဖြစ်၏” ဟူသော သုတ္တန် (ပါဠိ) ရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ သြော် မရိုပါ။

သကဝါဒီ။ ။ “လျှာကို လည်းကောင်း၊ အရသာတို့ကို လည်းကောင်း စွဲ၍ ဇိဝှိဝိညာဏ်သည် ဖြစ်၏” ဟူသော သုတ္တန် (ပါဠိ) ရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ သြော် ရှိပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ အရှင်ပရဝါဒီ “လျှာကို လည်းကောင်း၊ အရသာတို့ကို လည်းကောင်း စွဲ၍ ဇိဝှိဝိညာဏ်သည် ဖြစ်၏” ဟူသော သုတ္တန် (ပါဠိ) ရှိခဲ့မူ “လျှာကို လည်းကောင်း၊ အရသာကို လည်းကောင်း စွဲ၍ ကာယဝိညာဏ်သည် ဖြစ်၏” ဟု မဆိုသင့်။

သကဝါဒီ။ ။ ထိုဇိဝှိဝိညာဏ်၏ အခြားမဲ့၌ ထိုကာယဝိညာဏ်သည် ဖြစ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ သြော် ဖြစ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ ဇိဝှိဝိညာဏ်သည်ပင် ကာယဝိညာဏ် ဖြစ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။

၆၉၇။ ပရဝါဒီ။ ။ “ဝိညာဏ်ငါးပါးတို့သည် အချင်းချင်း၏ အခြားမဲ့၌ ဖြစ်ကုန်၏” ဟူ၍ မဆိုသင့်ပါသလော။^၁

သကဝါဒီ။ ။ ဪ သြော် မဆိုသင့်ပါ။

ပရဝါဒီ။ ။ အချို့သော (အကြင်) ပုဂ္ဂိုလ်သည် က၏၊ သီချင်းဆို၏၊ တီးမှုတ်၏၊ အဆင်းကိုလည်း ကြည့်ရှု၏၊ အသံကိုလည်း နားထောင်၏၊ အနံ့ကိုလည်း နမ်းရှူ၏၊ အရသာကိုလည်း လျက်၏၊ အတွေ့အထိကိုလည်း တွေ့ထိ၏၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည် ရှိသည် မဟုတ်ပါလော။

သကဝါဒီ။ ။ ဪ သြော် ရှိပါ၏။

ပရဝါဒီ။ ။ အချို့သော (အကြင်) ပုဂ္ဂိုလ်သည် က၏၊ သီချင်းဆို၏၊ တီးမှုတ်၏၊ အဆင်းကိုလည်း ကြည့်ရှု၏၊ အသံကိုလည်း နားထောင်၏၊ အနံ့ကိုလည်း နမ်းရှူ၏၊ အရသာကိုလည်း လျက်၏၊ အတွေ့အထိကိုလည်း တွေ့ထိ၏၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည် ရှိခဲ့မူ ထိုအကြောင်းကြောင့် “(ဝိညာဏ်) ငါးပါးတို့သည် အချင်းချင်း၏ အခြားမဲ့၌ ဖြစ်ကုန်၏” ဟူ၍ ဆိုသင့်၏။

အနန္တရပစ္စယကထာပြီး၏။

၁။ ကခြင်း သီဆိုခြင်း စသည်တို့၌ အဆင်းကို မြင်ခြင်း အသံကို ကြားခြင်းစသည်၏ လျင်သော အပြန်ရှိသည်၏ အဖြစ်ကို မြင်၍ ဤဝိညာဏ်တို့သည် အချင်းချင်း တစ်ပါးသည် တစ်ပါး၏ အခြားမဲ့၌ ဖြစ်ကုန်၏ဟု အယူရှိကြကုန်သော ဥတ္တရာပထဝီဏ်းဝင် ပရဝါဒီဆရာတို့ကို ဤအနန္တရပစ္စယကထာကို ဟောတော်မူသည်။

၂။ သောတဝိညာဏ်သည် ရူပါရုံ၏ အခြားမဲ့၌ ဖြစ်ပါမူ ဝိပါကမနောဓာတ်ကဲ့သို့ ရူပါရုံလျှင် အာရုံရှိသည် ဖြစ်ရာ၏ဟု စောဒနာလို၍ ဤပုစ္ဆာကို တက်သည်။

၃။ သုတ်ပါဠိ၏ မရှိသောကြောင့် ပဋိက္ခေပပြုပြီးမှ အခြားမဲ့၌ ဖြစ်ခြင်းကို မှတ်သား၍ မိမိအယူ၏ အစွမ်းအားဖြင့် ဝန်ခံပြန်သည်။

၄။ သုတ်ပါဠိ၏ မရှိသောကြောင့် ပဋိက္ခေပပြုပြီးမှ အခြားမဲ့၌ ဖြစ်ခြင်းကို မှတ်သား၍ မိမိအယူ၏ အစွမ်းအားဖြင့် ဝန်ခံပြန်သည်။

၅။ ပရဝါဒီဆရာ၏ ဤစကားသည် အာရုံတို့၏ ပေါင်းဆုံရာ၌ လျင်သော အပြန်ရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့် တစ်စုံတစ်ခုသော ဝီထိ၏ အကြား၌ ရောပြွမ်းသည်၏ အဖြစ်ကို ပြသည်၊ အနန္တရပစ္စည်း အဖြစ်ကို ပြသည် မဟုတ်၊ ထို့ကြောင့် သာဓက မထိုက်။

ကထာဝတ္ထုပါဠိတော်

=== ၁၄ - စုဒ္ဒသမဝဂ် ===

(၁၃၉) ၄ - အရိယဂ္ဂပကထာ°

၆၉၈။ သကဝါဒီ။ ။ အရိယာတို့၏ ရုပ်သည် မဟာဘုတ်တို့ကို စွဲ၍ ဖြစ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ဖြစ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ အရိယာတို့၏ ရုပ်သည် ကုသိုလ်လော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ မဟာဘုတ်တို့သည် ကုသိုလ်တို့လော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။

သကဝါဒီ။ ။ မဟာဘုတ်တို့သည် အဗျာကတတို့လော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ အရိယာတို့၏ ရုပ်သည် အဗျာကတလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ အရိယာတို့၏ ရုပ်သည် မဟာဘုတ်တို့ကို စွဲ၍ ဖြစ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ဖြစ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ အရိယာတို့၏ ရုပ်သည် အာသဝတို့၏ အာရုံမဟုတ်ပါသလော၊ သံယောဇဉ်တို့၏ အာရုံ မဟုတ်ပါသလော၊ ဂန္ဓတို့၏ အာရုံ မဟုတ်ပါသလော၊ ဩဃတို့၏ အာရုံ မဟုတ်ပါသလော၊ ယောဂတို့၏ အာရုံ မဟုတ်ပါသလော၊ နိဝရဏတို့၏ အာရုံ မဟုတ်ပါသလော၊ ပရာမာသတို့၏ အာရုံ မဟုတ်ပါသလော၊ ဥပါဒါန်တို့၏ အာရုံ မဟုတ်ပါသလော၊ ကိလေသာတို့၏ အာရုံ မဟုတ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ မဟာဘုတ်တို့သည် အာသဝတို့၏ အာရုံ မဟုတ်ပါကုန်သလော။ပ။ ကိလေသာတို့၏ အာရုံ မဟုတ်ပါကုန်သလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ မဟာဘုတ်တို့သည် အာသဝတို့၏ အာရုံဖြစ်ကုန်သလော၊ သံယောဇဉ်တို့၏ အာရုံ ဖြစ်ကုန်သလော။ပ။ ကိလေသာတို့၏ အာရုံဖြစ်ကုန်သလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ဟုတ်ပါကုန်၏။

သကဝါဒီ။ ။ အရိယာတို့၏ ရုပ်သည် အာသဝတို့၏ အာရုံဖြစ်ပါသလော၊ သံယောဇဉ်တို့၏ အာရုံ ဖြစ်ပါသလော။ပ။ ကိလေသာတို့၏ အာရုံဖြစ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

၆၉၉။ပရဝါဒီ။ ။ “အရိယာတို့၏ ရုပ်သည် မဟာဘုတ်တို့ကို စွဲ၍ ဖြစ်၏” ဟူ၍ မဆိုသင့်ပါ သလော။

သကဝါဒီ။ ။ ဪ မဆိုင်သင့်ပါ။

ပရဝါဒီ။ ။ “ရဟန်းတို့ အလုံးစုံသော ရုပ်ဟူသည် မဟာဘုတ်လေးပါးတို့သည် လည်းကောင်း၊ မဟာဘုတ်လေးပါးတို့ကို စွဲ၍ (ဖြစ်သော) ရုပ်သည် လည်းကောင်း (ဖြစ်၏)” ဟူ၍ မြတ်စွာဘုရား ဟောအပ်သော သုတ္တန် (ပါဠိ) ရှိသည် မဟုတ်ပါလော။^၂

သကဝါဒီ။ ။ ဪ ရှိပါ၏။

ပရဝါဒီ။ ။ ထို့ကြောင့်ပင် အရိယာတို့၏ ရုပ်သည် မဟာဘုတ်တို့ကို စွဲ၍ (ဖြစ်၏)။

အရိယရူပကထာ ပြီး၏။

- ၁။ သမ္မာဝါစာ သမ္မာကမ္မန္တတို့သည် ရုပ်ဖြစ်ကုန်၏။ ထိုရုပ်သည်လည်း “သဗ္ဗံ ရူပံ စတ္တာရိ မဟာဘူတာနိ စတုန္နဉ္စ မဟာဘူတာနံ ဥပါဒါယ ရူပံ” ဟူ၍ ဆိုခြင်းကြောင့် ဥပါဒါရုပ်တည်းဟု အယူရှိကုန်သော ဥတ္တရာပထဂိုဏ်းဝင် ပရဝါဒီ ဆရာတို့ကို ရည်ရွယ်၍ ဤအရိယရူပကထာကို ဟောတော်မူသည်။
- ၂။ ဤပရဝါဒီ ဆောင်ပြသော သုတ်သည် မဟာဘုတ်တို့ကို ချန်ထား၍ ကြွင်းသော ရုပ်၏ ဥပါဒါရုပ် အဖြစ်ကိုသာ ပြသည်။ သမ္မာဝါစာ သမ္မာကမ္မန္တတို့၏ ဥပါဒါရုပ်အဖြစ်ကို မပြ၊ ထိုသမ္မာဝါစာ သမ္မာကမ္မန္တတို့၏ ရုပ်အဖြစ်မျှကိုပင် မပြီးစေ၊ ဥပါဒါရုပ်၏ အဖြစ်၌မူ အဘယ်မှာ ပြီးစေနိုင်အံ့နည်း၊ ထို့ကြောင့် သာဓက မထိုက်။

ကထာဝတ္ထုပါဠိတော်

=== ၁၄ - စုဒ္ဒသမဝဂ် ===

(၁၄၀) ၅ - အညော အနုသယောတိကထာ°

၇၀၀။ သကဝါဒီ။ ။ ကာမ ရာဂ အနုသယသည် တခြား ကာမ ရာဂ သောင်းကျန်းမှုသည် တခြား
လော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ ကာမ ရာဂသည် တခြား ကာမ ရာဂ သောင်းကျန်းမှုသည် တခြားလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ ထိုကာမ ရာဂသည်ပင် ထိုကာမ ရာဂသောင်းကျန်းမှုလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ ထိုကာမ ရာဂ အနုသယသည်ပင် ထိုကာမ ရာဂသောင်းကျန်းမှုလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ ပဋိယ အနုသယသည် တခြား ပဋိယ သောင်းကျန်းမှုသည် တခြားလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ ပဋိယသည် တခြား ပဋိယ သောင်းကျန်းမှုသည် တခြားလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။

သကဝါဒီ။ ။ ထိုပဋိယသည်ပင် ထိုပဋိယ သောင်းကျန်းမှုလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ ထိုပဋိယ အနုသယသည်ပင် ထိုပဋိယ သောင်းကျန်းမှုလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ မာနအနုသယသည် တခြား မာနသောင်းကျန်းမှုသည် တခြားလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ မာနသည် တခြား မာန သောင်းကျန်းမှုသည် တခြားလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ ထိုမာနသည် ထိုမာန သောင်းကျန်းမှုလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ ထိုမာနအနုသယသည်ပင် ထိုမာန သောင်းကျန်းမှုလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ ဒိဋ္ဌိအနုသယသည် တခြား ဒိဋ္ဌိ သောင်းကျန်းမှုသည် တခြားလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ ဒိဋ္ဌိသည် တခြား ဒိဋ္ဌိ သောင်းကျန်းမှုသည် တခြားလော။
ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။
သကဝါဒီ။ ။ ထိုဒိဋ္ဌိသည်ပင် ထိုဒိဋ္ဌိ သောင်းကျန်းမှုလော။
ပရဝါဒီ။ ။ ဩော် ဟုတ်ပါ၏။
သကဝါဒီ။ ။ ထိုဒိဋ္ဌိအနုသယသည်ပင် ထိုဒိဋ္ဌိ သောင်းကျန်းမှုလော။
ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။
သကဝါဒီ။ ။ ဝိစိကိစ္ဆာအနုသယသည် တခြား ဝိစိကိစ္ဆာ သောင်းကျန်းမှုသည် တခြားလော။
ပရဝါဒီ။ ။ ဩော် ဟုတ်ပါ၏။
သကဝါဒီ။ ။ ဝိစိကိစ္ဆာသည် တခြား ဝိစိကိစ္ဆာ သောင်းကျန်းမှုသည် တခြားလော။
ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။
သကဝါဒီ။ ။ ထိုဝိစိကိစ္ဆာသည်ပင် ထိုဝိစိကိစ္ဆာ သောင်းကျန်းမှုလော။
ပရဝါဒီ။ ။ ဩော် ဟုတ်ပါ၏။
သကဝါဒီ။ ။ ထိုဝိစိကိစ္ဆာအနုသယသည်ပင် ထိုဝိစိကိစ္ဆာ သောင်းကျန်းမှုလော။
ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။
သကဝါဒီ။ ။ ဘဝရာဂအနုသယသည် တခြားလော၊ ဘဝရာဂ သောင်းကျန်းမှုသည် တခြားလော။
ပရဝါဒီ။ ။ ဩော် ဟုတ်ပါ၏။
သကဝါဒီ။ ။ ဘဝရာဂသည် တခြား ဘဝရာဂ သောင်းကျန်းမှုသည် တခြားလော။
ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။
သကဝါဒီ။ ။ ထိုဘဝရာဂသည်ပင် ထိုဘဝရာဂ သောင်းကျန်းမှုလော။
ပရဝါဒီ။ ။ ဩော် ဟုတ်ပါ၏။
သကဝါဒီ။ ။ ထိုဘဝရာဂအနုသယသည်ပင် ထိုဘဝရာဂသောင်းကျန်းမှုလော။
ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။
သကဝါဒီ။ ။ အဝိဇ္ဇာအနုသယသည် တခြား အဝိဇ္ဇာ သောင်းကျန်းမှုသည် တခြားလော။
ပရဝါဒီ။ ။ ဩော် ဟုတ်ပါ၏။
သကဝါဒီ။ ။ အဝိဇ္ဇာသည် တခြား အဝိဇ္ဇာသောင်းကျန်းမှုသည် တခြားလော။
ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။
သကဝါဒီ။ ။ ထိုအဝိဇ္ဇာသည်ပင် ထိုအဝိဇ္ဇာ သောင်းကျန်းမှုလော။
ပရဝါဒီ။ ။ ဩော် ဟုတ်ပါ၏။
သကဝါဒီ။ ။ ထိုအဝိဇ္ဇာအနုသယသည်ပင် ထိုအဝိဇ္ဇာ သောင်းကျန်းမှုလော။
ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

၇၀၁။ ပရဝါဒီ။ ။ “အနုသယသည် တခြား သောင်းကျန်းမှုသည် တခြား” ဟူ၍ မဆိုသင့်ပါသလော။
သကဝါဒီ။ ။ ဪ သင့်အတိုင်းပါ။

ပရဝါဒီ။ ။ ပုထုဇဉ်သည် ကုသိုလ်အဗျာကတစိတ် ဖြစ်လတ်သော် “အနုသယရှိသူတည်း” ဟူ၍ ဆိုသင့်ပါသလော။

သကဝါဒီ။ ။ ဪ သင့်အတိုင်းပါ။

ပရဝါဒီ။ ။ “ထကြွသောင်းကျန်းသူ” ဟူ၍ ဆိုသင့်ပါသလော။

သကဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

ပရဝါဒီ။ ။ ထို့ကြောင့်ပင် အနုသယသည် တခြား သောင်းကျန်းမှုသည် တခြားတည်း။

ပရဝါဒီ။ ။ ပုထုဇဉ်သည် ကုသိုလ် အဗျာကတစိတ်ဖြစ်လတ်သော် “ရာဂရှိသူတည်း” ဟူ၍ ဆိုသင့်ပါသလော။^၂

သကဝါဒီ။ ။ ဪ သင့်အတိုင်းပါ။

ပရဝါဒီ။ ။ “ထကြွသောင်းကျန်းသူ” ဟူ၍ ဆိုသင့်ပါသလော။

သကဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

ပရဝါဒီ။ ။ ထို့ကြောင့် ရာဂသည် တခြား ရာဂသောင်းကျန်းမှုသည် တခြားတည်း။

အညော အနုသယောတိကထာ ပြီး၏။

၁။ ပုထုဇဉ်သည် ကုသိုလ်အဗျာကတစိတ် ဖြစ်လတ်သော် အနုသယနှင့်တကွဖြစ်သူဟု ဆိုအပ်၏။ ကိလေသာ ထိုးကျင့် ခံရသူဟူ၍ မဆိုလိုက်၊ ထို့ကြောင့် အနုသယသည် ပရိယုဋ္ဌာနမှ အခြားတစ်ပါးသာတည်း၊ ပရိယုဋ္ဌာနသည်လည်း အနုသယမှ အခြားတစ်ပါးသာတည်းဟု အယူရှိကြကုန်သော အန္တကဝိဇ္ဇာဝင် ပရဝါဒီဆရာတို့ကို ရည်ရွယ်၍ ဤကထာကို ဟောတော်မူသည်။

၂။ ပရဝါဒီဆရာက ပြသော အမေးစကားသည် ထိုအချိန်အခါ၌ အနုသယကို မပယ်အပ်သေးသည်၏ အဖြစ်ကြောင့် အနုသယဟု ဆိုအပ်သည်၏အဖြစ်ကို လည်းကောင်း၊ ကိလေသာတို့ မဖြစ်သေးသည်၏ အဖြစ်ကြောင့် ကိလေသာ တို့ ထိုးကျင့်ခံရသူဟု မဆိုအပ်သည်၏ အဖြစ်ကို လည်းကောင်း ပြသည်။ အနုသယပရိယုဋ္ဌာနမှ တစ်ပါး ထိုတခြား တစ်ပါး၏ အဖြစ်ကို ပြသည် မဟုတ်၊ ထို့ကြောင့် သာဓက မထိုက်။

ကထာဝတ္ထုပြင်တော်

=== ၁၄ - စုဒ္ဒသမဝဂ် ===

(၁၄၁) ၆ - ပရိယုဋ္ဌာနံ စိတ္တဝိပ္ပယုတ္တန္တိကထာ^၁

၇၀၂။ သကဝါဒီ။ ။ သောင်းကျန်းမှုသည် စိတ်နှင့် မယှဉ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ မယှဉ်ပါ။

သကဝါဒီ။ ။ ထကြွသောင်းကျန်းမှုသည် ရုပ်လော၊ နိဗ္ဗာန်လော၊ စက္ကာယတနလော။ပ။ ဖောဋ္ဌဗ္ဗာယတနလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ သောင်းကျန်းမှုသည် စိတ်နှင့် မယှဉ်ပါသလော။ပ။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ မယှဉ်ပါ။

သကဝါဒီ။ ။ ရာဂနှင့် တကွဖြစ်သော စိတ်သည်၊ ဒေါသနှင့် တကွဖြစ်သော စိတ်သည်၊ မောဟနှင့် တကွဖြစ်သော စိတ်သည်။ပ။ အကုသိုလ်စိတ်သည်၊ ညစ်နွမ်းသော ကိလေသာစိတ်သည် မရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ ရာဂနှင့် တကွဖြစ်သော စိတ်သည်၊ ဒေါသနှင့် တကွဖြစ်သော စိတ်သည်၊ မောဟနှင့် တကွဖြစ်သော စိတ်သည်။ပ။ အကုသိုလ်စိတ်သည်၊ ညစ်နွမ်းသော ကိလေသာစိတ်သည် ရှိသည် မဟုတ်ပါလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ရှိပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ အရှင်ပရဝါဒီ ရာဂနှင့် တကွဖြစ်သော စိတ်သည်၊ ဒေါသနှင့်တကွဖြစ်သော စိတ်သည်၊ မောဟနှင့်တကွဖြစ်သော စိတ်သည်။ပ။ အကုသိုလ်စိတ်သည်၊ ညစ်နွမ်းသော ကိလေသာစိတ်သည် ရှိခဲ့မှု “ထကြွ သောင်းကျန်းမှုသည် စိတ်နှင့် မယှဉ်” ဟူ၍ မဆိုသင့်။

ပရိယုဋ္ဌာနံ စိတ္တဝိပ္ပယုတ္တန္တိကထာ ပြီး၏။

၁။ အနိစ္စအ စရှိသောအားဖြင့် နှလုံးသွင်းသူအားလည်း ရာဂ စသည်တို့သည် ဖြစ်ကြကုန်၏။ မှန်၏။ ‘အိုဘာရဒ္ဒါဇ တစ်ရံတစ်ခါ အသုဘအားဖြင့် နှလုံးသွင်းအံ့ဟု နှလုံးပြုသော်လည်း သုဘအားဖြင့်သာလျှင် နှလုံးသွင်းမိ၏’ ဟု ဟောအပ်သည်သာတည်း။ ထို့ကြောင့် ပရိယုဋ္ဌာနသည် စိတ္တ ဝိပ္ပယုတ္တသာတည်းဟု အယူရှိကြကုန်သော အနန္တက ဝိုဏ်းဝင် ပရဝါဒီဆရာတို့ကို ရည်ရွယ်၍ ဤကထာကို ဟောတော်မူသည်။

ကထာဝတ္ထုပါဠိတော်

=== ၁၄ - စုဒ္ဒသမဝဂ် ===

(၁၄၂) ၇ - ပရိယာပန္နကထာ

၇၀၃။ သကဝါဒီ။ ။ ရူပရာဂသည် ရူပဓာတ်၌ ကိန်း၍ ရူပဓာတ်၌ အကျုံးဝင်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ (ရူပရာဂသည်) သမာပတ်ကို ရှာဖွေကြောင်းလော၊ ပဋိသန္ဓေကို ရှာဖွေကြောင်းလော၊ မျက်မှောက်ဘဝ၌ ချမ်းသာစွာ နေကြောင်းဖြစ်သလော၊ သမာပတ်ကို ရှာဖွေကြောင်းစိတ်နှင့် ပဋိသန္ဓေကို ရှာဖွေကြောင်း စိတ်နှင့် မျက်မှောက်ဘဝ၌ ချမ်းသာစွာ နေကြောင်းဖြစ်သော စိတ်နှင့် အတူ ဖြစ်ပါသလော၊ တကွဖြစ်ပါသလော၊ ရောနှောပါသလော၊ ယှဉ်ပါသလော၊ တူသောဖြစ်ခြင်း ရှိပါသလော၊ တူသော ချုပ်ခြင်း ရှိပါသလော၊ တူသော တည်ရာ ရှိပါသလော၊ တူသော အာရုံ ရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ (ရူပရာဂသည်) သမာပတ်ကို ရှာဖွေကြောင်း မဟုတ်သည်၊ ပဋိသန္ဓေကို ရှာဖွေကြောင်း မဟုတ်သည်၊ မျက်မှောက်ဘဝ၌ ချမ်းသာစွာနေကြောင်း မဟုတ်သည် ဖြစ်၍ သမာပတ်ကို ရှာဖွေကြောင်း မဟုတ်သော စိတ်နှင့် ပဋိသန္ဓေကို ရှာဖွေကြောင်း မဟုတ်သော စိတ်နှင့် မျက်မှောက်ဘဝ၌ ချမ်းသာစွာနေကြောင်း မဟုတ်သော စိတ်နှင့် အတူဖြစ်သည်၊ တကွဖြစ်သည်၊ ရောနှောသည်၊ ယှဉ်သည်၊ တူသောဖြစ်ခြင်းရှိသည်၊ တူသောချုပ်ခြင်း ရှိသည်၊ တူသောတည်ရာရှိသည်၊ တူသော အာရုံရှိသည် မဟုတ်ပါလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ အရှင်ပရဝါဒီ ရူပရာဂသည် သမာပတ်ကို ရှာဖွေကြောင်း မဟုတ်ခဲ့မှု ပဋိသန္ဓေကို ရှာဖွေကြောင်း မဟုတ်ခဲ့မှု မျက်မှောက်ဘဝ၌ ချမ်းသာစွာ နေကြောင်း မဟုတ်ခဲ့မှု။ပ။ တူသော အာရုံ ရှိသည် ဖြစ်ခဲ့မှု “ရူပရာဂသည် ရူပဓာတ်၌ ကိန်း၍ ရူပဓာတ်၌ အကျုံးဝင်၏” ဟု မဆိုသင့်။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ ရူပဓာတ်သည် ရူပဓာတ်၌ ကိန်း၍ ရူပဓာတ်၌ အကျုံးဝင်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ သဒ္ဓရာဂသည် သဒ္ဓဓာတ်၌ ကိန်း၍ သဒ္ဓဓာတ်၌ အကျုံးဝင်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ ရူပရာဂသည် ရူပဓာတ်၌ ကိန်း၍ ရူပဓာတ်၌ အကျုံးဝင်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ ဂန္ဓရာဂသည်။ပ။ ရသရာဂသည်။ပ။ ဖောဋ္ဌဗ္ဗရာဂသည် ဖောဋ္ဌဗ္ဗဓာတ်၌ ကိန်း၍ ဖောဋ္ဌဗ္ဗဓာတ်၌ အကျုံးဝင်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ သဒ္ဓရာဂသည် သဒ္ဓဓာတ်၌ ကိန်းသည် ဖြစ်လျက် “သဒ္ဓဓာတ်၌ အကျုံးဝင်၏” ဟူ၍ မဆိုသင့်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ မဆိုသင့်ပါ။

သကဝါဒီ။ ။ ရူပဓာတ်သည် ရူပဓာတ်၌ ကိန်းသည် ဖြစ်လျက် “ရူပဓာတ်၌ အကျုံးဝင်၏” ဟူ၍ မဆိုသင့်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ ဂန္ဓရာဂသည်။ပ။ ရသရာဂသည်။ပ။ ဖောဋ္ဌဗ္ဗရာဂသည် ဖောဋ္ဌဗ္ဗဓာတ်၌ ကိန်းသည် ဖြစ်လျက် “ဖောဋ္ဌဗ္ဗဓာတ်၌ အကျုံးဝင်၏” ဟူ၍ မဆိုသင့်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ မဆိုသင့်ပါ။

သကဝါဒီ။ ။ ရူပရာဂသည် ရူပဓာတ်၌ ကိန်းသည် ဖြစ်လျက် “ရူပဓာတ်၌ အကျုံးဝင်၏” ဟူ၍ မဆိုသင့်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

၇၀၄။ သကဝါဒီ။ ။ အရူပရာဂသည် အရူပဓာတ်၌ ကိန်းသည် ဖြစ်လျက် အရူပဓာတ်၌ အကျုံးဝင်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ (အရူပရာဂသည်) သမာပတ်ကို ရှာဖွေကြောင်းလော၊ ပဋိသန္ဓေကို ရှာဖွေကြောင်းလော၊ မျက်မှောက်ဘဝ၌ပင် ချမ်းသာစွာ နေရကြောင်းလော၊ သမာပတ်ကို ရှာဖွေကြောင်းစိတ်နှင့် ပဋိသန္ဓေကို ရှာမှီးကြောင်းစိတ်နှင့် မျက်မှောက်ဘဝ၌ပင် ချမ်းသာစွာ နေရကြောင်းဖြစ်သော စိတ်နှင့် အတူ ဖြစ်ပါသလော၊ တကွဖြစ်ပါသလော၊ ရောနှောပါသလော၊ ယှဉ်ပါသလော၊ တူသောဖြစ်ခြင်း ရှိပါသလော၊ တူသောချုပ်ခြင်း ရှိပါသလော၊ တူသောတည်ရာ ရှိပါသလော၊ တူသော အာရုံ ရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ (အရူပရာဂသည်) သမာပတ်ကို ရှာဖွေကြောင်း မဟုတ်သည်၊ ပဋိသန္ဓေကို ရှာမှီးကြောင်း မဟုတ်သည်၊ မျက်မှောက်ဘဝ၌ ချမ်းသာစွာ နေရကြောင်း မဟုတ်သည်ဖြစ်၍ သမာပတ်ကို ရှာဖွေကြောင်း မဟုတ်သော စိတ်နှင့်။ပ။ တူသော အာရုံရှိသည် မဟုတ်ပါလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ အရှင်ပရဝါဒီ အရူပရာဂသည် သမာပတ်ကို ရှာဖွေကြောင်း မဟုတ်သည် ပဋိသန္ဓေကို ရှာမှီးကြောင်း မဟုတ်သည်။ပ။ တူသောအာရုံရှိသည် ဖြစ်ခဲ့မူ “အရူပရာဂသည် အရူပဓာတ်၌ ကိန်း၍ အရူပဓာတ်၌ အကျုံးဝင်၏” ဟူ၍ မဆိုသင့်။

သကဝါဒီ။ ။ အရူပရာဂသည် အရူပဓာတ်၌ ကိန်း၍ အရူပဓာတ်၌ အကျုံးဝင်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ သဒ္ဓရာဂသည် သဒ္ဓဓာတ်၌ ကိန်း၍ သဒ္ဓဓာတ်၌ အကျုံးဝင်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ အရူပရာဂသည် အရူပဓာတ်၌ ကိန်း၍ အရူပဓာတ်၌ အကျုံးဝင်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ ဂန္ဓရာဂသည်။ပ။ ရသရာဂသည်။ပ။ ဖောဋ္ဌဗ္ဗရာဂသည် ဖောဋ္ဌဗ္ဗဓာတ်၌ ကိန်း၍ ဖောဋ္ဌဗ္ဗဓာတ်၌ အကျုံးဝင်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ သဒ္ဓရာဂသည် သဒ္ဓဓာတ်၌ ကိန်းသည် ဖြစ်လျက် “သဒ္ဓဓာတ်၌ အကျုံးဝင်၏” ဟူ၍ မဆိုသင့်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ သြော် မဆိုသင့်ပါ။

သကဝါဒီ။ ။ အရူပရာဂသည် အရူပဓာတ်၌ ကိန်းသည် ဖြစ်လျက် “အရူပဓာတ်၌ အကျုံးဝင်၏” ဟူ၍ မဆိုသင့်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ ဂန္ဓရာဂသည်။ပ။ ရသရာဂသည်။ပ။ ဖောဋ္ဌဗ္ဗရာဂသည် ဖောဋ္ဌဗ္ဗဓာတ်၌ ကိန်းသည် ဖြစ်လျက် “ဖောဋ္ဌဗ္ဗဓာတ်၌ အကျုံးဝင်၏” ဟူ၍ မဆိုသင့်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ သြော် မဆိုသင့်ပါ။

သကဝါဒီ။ ။ အရူပရာဂသည် အရူပဓာတ်၌ ကိန်းသည် ဖြစ်လျက် “အရူပဓာတ်၌ အကျုံးဝင်၏” ဟူ၍ မဆိုသင့်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

၇၀၅။ ပရဝါဒီ။ ။ “ရူပရာဂသည် ရူပဓာတ်၌ ကိန်း၍ ရူပဓာတ်၌ အကျုံးဝင်၏” ဟူ၍ မဆိုသင့်ပါသလော။ “အရူပရာဂသည် အရူပဓာတ်၌ ကိန်း၍ အရူပဓာတ်၌ အကျုံးဝင်၏” ဟူ၍ မဆိုသင့်ပါသလော။

သကဝါဒီ။ ။ ဪ သြော် မဆိုသင့်ပါ။

ပရဝါဒီ။ ။ ကာမ ရာဂသည် ကာမဓာတ်၌ ကိန်း၍ ကာမဓာတ်၌ အကျုံးဝင်သည် မဟုတ်ပါလော။

သကဝါဒီ။ ။ ဪ သြော် ဟုတ်ပါ၏။

ပရဝါဒီ။ ။ အရှင်သကဝါဒီ ကာမ ရာဂသည် ကာမဓာတ်၌ ကိန်း၍ ကာမဓာတ်၌ အကျုံးဝင်သည် ဖြစ်ခဲ့ပါမူ “ရူပရာဂသည် ရူပဓာတ်၌ ကိန်း၍ ရူပဓာတ်၌ အကျုံးဝင်၏၊ အရူပရာဂသည် အရူပဓာတ်၌ ကိန်း၍ အရူပဓာတ်၌ အကျုံးဝင်၏” ဟူ၍ ဆိုသင့်၏။

ပရိယာပန္နကထာ ပြီး၏။

၁။ ကာမရာဂသည် ကာမဓာတ်၌ ကိန်း၍ ကာမဓာတ်၌ အကျုံးဝင်၏ဟူ၍လည်း ဆိုအပ်၏။ ထို့ကြောင့် ရူပရာဂ အရူပရာဂတို့သည် ရူပဓာတ် အရူပဓာတ်တို့၌ ကိန်းကုန်၏။ ရူပဓာတ် အရူပဓာတ်တို့၌ အကျုံးဝင်ကြသည် မည်ကုန်၏ဟု အယူရှိကြကုန်သော အန္ဓကနှင့် သမ္မိတိယဂိုဏ်းဝင် ပရဝါဒီဆရာတို့ကို ရည်ရွယ်၍ ဤပရိယာပန္နကထာကို ဟောတော်မူသည်။

ကထာဝတ္ထုပါဠိတော်

=== ၁၄ - စုဒ္ဓသမဝဂ် ===

(၁၄၃) ၈ - အဗျာကတ ကထာ°

၇၀၆။ သကဝါဒီ။ ။ ဒိဋ္ဌိသည် အဗျာကတလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဩော် ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ ဒိဋ္ဌိသည် ဝိပါက် အဗျာကတလော၊ ကိရိယာ အဗျာကတလော၊ ရုပ်လော၊ နိဗ္ဗာန်လော၊ စက္ခာယတနလော။ပ။ ဖောဋ္ဌဗ္ဗာယတနလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ ဒိဋ္ဌိသည် အဗျာကတလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဩော် ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ ဒိဋ္ဌိနှင့် ယှဉ်သော ဖဿသည် အဗျာကတလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။

သကဝါဒီ။ ။ ဒိဋ္ဌိသည် အဗျာကတလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဩော် ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ ဒိဋ္ဌိနှင့် ယှဉ်သော ဝေဒနာသည်။ပ။ သညာသည်။ပ။ စေတနာသည်။ပ။ စိတ်သည် အဗျာကတလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ ဒိဋ္ဌိနှင့် ယှဉ်သော ဖဿသည် အကုသိုလ်လော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဩော် ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ ဒိဋ္ဌိသည် အကုသိုလ်လော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ ဒိဋ္ဌိနှင့် ယှဉ်သော ဝေဒနာသည်။ပ။ သညာသည်။ပ။ စေတနာသည်။ပ။ စိတ်သည် အကုသိုလ်လော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဩော် ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ ဒိဋ္ဌိသည် အကုသိုလ်လော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

၇၀၇။ သကဝါဒီ။ ။ ဒိဋ္ဌိသည် အဗျာကတလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဩော် ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ ဒိဋ္ဌိသည် အကျိုး ‘ဖလ’ မရှိပါသလော၊ အကျိုး ‘ဝိပါက်’ မရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ ဒိဋ္ဌိသည် အကျိုး ‘ဖလ’ ရှိသည်၊ အကျိုး ‘ဝိပါက်’ ရှိသည် မဟုတ်ပါလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ဪ ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ အရှင်ပရဝါဒီ ဒိဋ္ဌိသည် အကျိုး ‘ဖလ’ ရှိသည်၊ အကျိုး ‘ဝိပါက်’ ရှိသည် ဖြစ်ခဲ့မှု “ဒိဋ္ဌိသည် အဗျာကတဖြစ်၏” ဟူ၍ မဆိုသင့်။

သကဝါဒီ။ ။ ဒိဋ္ဌိသည် အဗျာကတလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ဪ ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ အပြစ်တို့သည် မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိလျှင် အကြီးဆုံးဟူ၍ မြတ်စွာဘုရား ဟောတော် မူအပ်ကုန်သည် မဟုတ်ပါလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ဪ ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ အရှင်ပရဝါဒီ အပြစ်တို့သည် မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိလျှင် အကြီးဆုံးဟူ၍ မြတ်စွာဘုရား ဟောတော် မူအပ်ခဲ့မှု “ဒိဋ္ဌိသည် အဗျာကတတည်း” ဟူ၍ မဆိုသင့်။

သကဝါဒီ။ ။ ဒိဋ္ဌိသည် အဗျာကတလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ဪ ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ ဝစ္ဆ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိသည် အကုသိုလ်တည်း၊ သမ္မာဒိဋ္ဌိသည် ကုသိုလ်တည်းဟု မြတ်စွာဘုရား ဟောတော်မူအပ်သော သုတ္တန် (ပါဠိ) ရှိသည် မဟုတ်ပါလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ဪ ရှိပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ ထို့ကြောင့်ပင် “ဒိဋ္ဌိသည် အဗျာကတတည်း” ဟူ၍ မဆိုသင့်။

သကဝါဒီ။ ။ ဒိဋ္ဌိသည် အဗျာကတလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ဪ ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ “ပုဏ္ဏ ငါဘုရားသည် မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိရှိသူအား ငရဲကိုဖြစ်စေ၊ တိရစ္ဆာန်မျိုးကိုဖြစ်စေ လားရာ ဂတိနှစ်မျိုးတို့တွင် ဂတိတစ်မျိုးမျိုးကို ငါ ဆို၏” ဟု မြတ်စွာဘုရား ဟောအပ်သော သုတ္တန် (ပါဠိ) ရှိသည် မဟုတ်ပါလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ဪ ရှိပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ ထို့ကြောင့်ပင် “ဒိဋ္ဌိသည် အဗျာကတတည်း” ဟူ၍ မဆိုသင့်။

၇၀၈။ ပရဝါဒီ။ ။ “ဒိဋ္ဌိသည် အဗျာကတတည်း” ဟူ၍ မဆိုသင့်ပါသလော။

သကဝါဒီ။ ။ ဪ ဪ မဆိုသင့်ပါ။

သကဝါဒီ။ ။ ဝစ္ဆ “လောကသည် မြဲ၏” ဟူသော ဤစကားကို မဆိုအပ်၊ ဝစ္ဆ “လောကသည် မမြဲ” ဟူသော ဤစကားကို မဆိုအပ်၊ ဝစ္ဆ “လောကသည် အဆုံးရှိ၏” ဟူသော ဤစကားကို မဆိုအပ်၊ ဝစ္ဆ “လောကသည် အဆုံးမရှိ”။ပ။ ဝစ္ဆ “ထိုအသက်သည်ပင် ထိုကိုယ်တည်း”။ပ။ ဝစ္ဆ “အသက်သည် တခြားကိုယ်သည် တခြား”။ပ။ ဝစ္ဆ “သတ္တဝါသည် သေသည်မှ နောက်၌ ဖြစ်၏”။ပ။ ဝစ္ဆ “သတ္တဝါသည် သေသည်မှ နောက်၌ မဖြစ်”။ပ။ ဝစ္ဆ “သတ္တဝါသည် သေသည်မှ နောက်၌ ဖြစ်လည်း ဖြစ်၏၊ ဖြစ်လည်း မဖြစ်”။ပ။ ဝစ္ဆ “သတ္တဝါသည် သေသည်မှ နောက်၌ ဖြစ်သည်လည်း မဟုတ်၊ မဖြစ်သည်လည်း မဟုတ်” ဟူသော ဤစကားကို မဆိုအပ်ဟူ၍ မြတ်စွာဘုရား ဟောအပ်သော သုတ္တန် (ပါဠိ) ရှိသည် မဟုတ်ပါလော။

သကဝါဒီ။ ။ ဪ ရှိပါ၏။

ပရဝါဒီ။ ။ ထို့ကြောင့်ပင် ဒိဋ္ဌိသည် အဗျာကတည်း။

သကဝါဒီ။ ။ ဒိဋ္ဌိသည် အဗျာကတလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ “ရဟန်းတို့ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိရှိသော ယောက်ျားပုဂ္ဂိုလ်၏ ဒိဋ္ဌိအားလျော်စွာ ယူအပ်သော ဆောက်တည်အပ်သော အကြင် ကာယကံသည် လည်းကောင်း၊ အကြင် ဝစီကံသည် လည်းကောင်း၊ အကြင် စေတနာသည် လည်းကောင်း၊ အကြင် တောင့်တမှုသည် လည်းကောင်း၊ အကြင် စိတ်ညွတ်မှုသည် လည်းကောင်း၊ အကြင် ပြုပြင်မှု ‘သင်္ခါရ’ တို့သည် လည်းကောင်း ရှိကုန်၏။ အလုံးစုံသော ထိုတရားတို့သည် အလိုမရှိခြင်းငှါ မနှစ်သက်ခြင်းငှါ မမြတ်နိုးခြင်းငှါ အကျိုးစီးပွား မရှိခြင်းငှါ ဆင်းရဲခြင်းငှါ ဖြစ်ကုန်၏” ဟူ၍ မြတ်စွာဘုရား ဟောအပ်သော သုတ္တန် (ပါဠိ) ရှိသည်သာလျှင် မဟုတ်ပါလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ရှိပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ ထို့ကြောင့်ပင် “ဒိဋ္ဌိသည် အဗျာကတ” ဟူ၍ မဆိုသင့်။

အဗျာကတကထာပြီး၏။

၁။ ဝိပါက်, ကိရိယာ နာမက္ခန္ဓာ ရုပ် နိဗ္ဗာန်ဟု ဆိုအပ်သော အဗျာကတလေးပါးတို့ကို အကျိုးကို မဖြစ်စေတတ်သောကြောင့် အဗျာကတဟု ဟောတော်မူအပ်၏။ ဒိဋ္ဌိစေတသိက်ကိုမူ ‘သဿတော လောကောတိ ခေါ ဝစ္ဆ အဗျာကတ မေတံ’ ဟူ၍ သဿတ စသည်၏ အဖြစ်ဖြင့် မဖြေဆိုအပ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့် အဗျာကတဟု ဟောတော်မူ၏။ ဤသို့ ဝေဖန်မှုကို မယူမူ၍ ရှေးအဗျာကတ လေးပါးကဲ့သို့ ဒိဋ္ဌိစေတသိက်သည်လည်း အဗျာကတမည်၏ဟု အယူရှိသူ အန္တကနှင့် ဥတ္တရာပထဝိုဏ်းဝင်တို့ကို ရည်ရွယ်၍ ဤအဗျာကတကထာကို ဟောတော်မူသည်။

ကထာဝတ္ထုပါဠိတော်

=== ၁၄ - စုဒ္ဓသမဝင် ===

(၁၄၄) ၉ - အပရိယာပန္နကထာ^၁

၇၀၉။ သကဝါဒီ။ ။ ဒိဋ္ဌိသည် ဝဋ်၌ အကျုံး မဝင်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ မဝင်ပါ။

သကဝါဒီ။ ။ (ဒိဋ္ဌိသည်) မဂ်လော၊ ဖိုလ်လော၊ နိဗ္ဗာန်လော၊ သောတာပတ္တိမဂ်လော၊ သောတာပတ္တိဖိုလ်လော၊ သကဒါဂါမိမဂ်လော၊ သကဒါဂါမိဖိုလ်လော၊ အနာဂါမိမဂ်လော၊ အနာဂါမိဖိုလ်လော၊ အရဟတ္တမဂ်လော၊ အရဟတ္တဖိုလ်လော၊ သတိပဋ္ဌာန်လော၊ သမ္ပပ္ပဓာန် ဣဒ္ဓိပါဒ် ဣန္ဒြေ ဗိုလ် ဗောဇ္ဈင်လော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

၇၁၀။ ပရဝါဒီ။ ။ “ဒိဋ္ဌိသည် ဝဋ်၌ အကျုံး မဝင်” ဟူ၍ မဆိုသင့်ပါသလော။

သကဝါဒီ။ ။ ဪ မဆိုသင့်ပါ။

ပရဝါဒီ။ ။ ပုထုဇဉ်သည် “ကာမဂုဏ်တို့၌ တပ်စွန်းမှု ‘ရာဂ’ ကင်းသူတည်း” ဟု ဆိုသင့်ပါသလော။

သကဝါဒီ။ ။ ဪ ဆိုသင့်ပါ၏။

ပရဝါဒီ။ ။ “ဒိဋ္ဌိကင်းသူတည်း” ဟု ဆိုသင့်ပါသလော။

သကဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

ပရဝါဒီ။ ။ ထို့ကြောင့် ဒိဋ္ဌိသည် ဝဋ်၌ အကျုံးမဝင်ပါ။

အပရိယာပန္နကထာ ပြီး၏။

စုဒ္ဓသမဝင် ပြီး၏။

၁။ ပုထုဇဉ်ဈာနလာဘီပုဂ္ဂိုလ်သည် ကာမတို့၌ တပ်မက်ခြင်းကင်းသူဟူ၍ ဆိုအပ်၏။ ဒိဋ္ဌိကင်းသူဟူ၍ကား မဆိုအပ်။ ထို့ကြောင့် ဒိဋ္ဌိသည် ကာမဓာတ်၌ အကျုံးဝင်သော တရားဟူ၍ မဆိုအပ်ဟု အယူရှိသူ ပုဗ္ဗသေလိယဂိုဏ်းဝင်တို့ကို ရည်ရွယ်၍ ဤအပရိယာပန္နကထာကို ဟောတော်မူသည်။

ကထာဝတ္ထုပြင်တော်

=== ၁၅ - ပန္နရသမဝဂ် ===

(၁၄၅) ၁ - ပစ္စယတာကထာ

၇၁၁။ သကဝါဒီ။ ။ ပစ္စယသတ္တိကို ပိုင်းခြား သတ်မှတ်အပ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ဪ ပိုင်းခြားသတ်မှတ်အပ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ ဝိမံသသည် အကြောင်း ‘ဟိတ်’ ဖြစ်၍ ထိုအကြောင်း ‘ဟိတ်’ သည်လည်း အဓိပတိ ဖြစ်သည် မဟုတ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ဪ ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ အရှင်ပရဝါဒီ ဝိမံသသည် အကြောင်း ‘ဟိတ်’ ဖြစ်၍ ထိုအကြောင်း ‘ဟိတ်’ သည် လည်း အဓိပတိဖြစ်ပါမူ ထိုအကြောင်းကြောင့် “ဟေတုပစ္စည်းဖြင့် ကျေးဇူးပြု၍ အဓိပတိပစ္စည်းဖြင့် ကျေးဇူးပြု၏” ဟူ၍ ဆိုသင့်၏။

သကဝါဒီ။ ။ ဆန္ဒာဓိပတိသည် သဟဇာတ်တရားတို့၏ အကြီးအမှူး ‘အဓိပတိ’ ဖြစ်သည် မဟုတ်ပါ လော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ဪ ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ အရှင်ပရဝါဒီ ဆန္ဒာဓိပတိသည် သဟဇာတ်တရားတို့၏ အကြီးအမှူး ‘အဓိပတိ’ ဖြစ်ခဲ့ မှု ထိုအကြောင်းကြောင့် “အဓိပတိပစ္စည်းဖြင့် ကျေးဇူးပြု၍ သဟဇာတ်ပစ္စည်းဖြင့် ကျေးဇူးပြု၏” ဟူ၍ ဆိုသင့်၏။

၇၁၂။ သကဝါဒီ။ ။ ဝီရိယာဓိပတိသည် သဟဇာတ်တရားတို့၏ အကြီးအမှူး ‘အဓိပတိ’ ဖြစ်သည် မဟုတ်ပါလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ဪ ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ အရှင်ပရဝါဒီ ဝီရိယာဓိပတိသည် သဟဇာတ်တရားတို့၏ အကြီးအမှူး ‘အဓိပတိ’ ဖြစ်ခဲ့ပါမူ ထိုအကြောင်းကြောင့် “အဓိပတိပစ္စည်းဖြင့် ကျေးဇူးပြု၍ သဟဇာတ်ပစ္စည်းဖြင့် ကျေးဇူးပြု၏” ဟူ၍ ဆိုသင့်၏။

သကဝါဒီ။ ။ ဝီရိယာဓိပတိသည် သဟဇာတ်တရားတို့၏ အကြီးအမှူး ‘အဓိပတိ’ ဖြစ်၍ ထိုအကြီး အမှူး ‘အဓိပတိ’ သည်လည်း ကုန္ဒဖြစ်သည် မဟုတ်ပါလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ဪ ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ အရှင်ပရဝါဒီ ဝီရိယာဓိပတိသည် သဟဇာတ်တရားတို့၏ အကြီးအမှူး ‘အဓိပတိ’ ဖြစ် ၍ ထိုအကြီးအမှူး ‘အဓိပတိ’ သည်လည်း ကုန္ဒဖြစ်ခဲ့မှု ထိုအကြောင်းကြောင့် “အဓိပတိပစ္စည်းဖြင့် ကျေးဇူးပြု၍ ကုန္ဒပစ္စည်းဖြင့် ကျေးဇူးပြု၏” ဟူ၍ ဆိုသင့်၏။

သကဝါဒီ။ ။ ဝီရိယာဓိပတိသည် သဟဇာတ်တရားတို့၏ အကြီးအမှူး ‘အဓိပတိ’ ဖြစ်၍ ထိုအကြီး အမှူးသည်လည်း မဂ္ဂင် (ဖြစ်သည်) မဟုတ်ပါလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ဪ ဟုတ်ပါ၏။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ဪ ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ အရှင်ပရဝါဒီ ဝိမံသာဓိပတိသည် သဟဇာတ်တရားတို့၏ အကြီးအမှူး ‘အဓိပတိ’ ဖြစ်၍ ထိုအကြီးအမှူး ‘အဓိပတိ’ သည်လည်း မဂ္ဂင်ဖြစ်ခဲ့မှု ထိုအကြောင်းကြောင့် “အဓိပတိပစ္စည်းဖြင့် ကျေးဇူးပြု၍ မဂ္ဂပစ္စည်းဖြင့် ကျေးဇူးပြု၏” ဟူ၍ ဆိုသင့်၏။

၇၁၅။ သကဝါဒီ။ ။ ဆင်ခြင်မှု ‘ပစ္စဝေက္ခဏာ’ သည် အရိယာတရားကို အလေးအမြတ်ပြုသည် ဖြစ်၍ ထိုအရိယာတရားသည်လည်း အာရုံဖြစ်သည် မဟုတ်ပါလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ဪ ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ အရှင်ပရဝါဒီ ဆင်ခြင်မှု ‘ပစ္စဝေက္ခဏာ’ သည် အရိယာတရားကို အလေးအမြတ် ပြုသည် ဖြစ်၍ ထိုအရိယာတရားသည်လည်း အာရုံဖြစ်ခဲ့မှု ထိုအကြောင်းကြောင့် “အဓိပတိပစ္စည်းဖြင့် ကျေးဇူးပြု၍ အာရမ္မဏပစ္စည်းဖြင့် ကျေးဇူးပြု၏” ဟူ၍ ဆိုသင့်၏။

၇၁၆။ သကဝါဒီ။ ။ ရှေးရှေး၌ ဖြစ်ကုန်သော ကုသိုလ်တရားတို့သည် နောက်နောက်၌ ဖြစ်ကုန်သော ကုသိုလ်တရားတို့အား အနန္တရပစ္စည်းဖြင့် ကျေးဇူးပြု၍ ထိုကျေးဇူးပြုသော ကုသိုလ်သည်လည်း အာသေဝနဖြစ်သည် မဟုတ်ပါလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ဪ ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ အရှင်ပရဝါဒီ ရှေးရှေး၌ ဖြစ်ကုန်သော ကုသိုလ်တရားတို့သည် နောက်နောက်၌ ဖြစ်ကုန်သော ကုသိုလ်တရားတို့အား အနန္တရပစ္စည်းဖြင့် ကျေးဇူးပြု၍ ထိုကျေးဇူးပြုသော ကုသိုလ်သည် လည်း အာသေဝန ဖြစ်ခဲ့မှု ထိုအကြောင်းကြောင့် “အနန္တရပစ္စည်းဖြင့် ကျေးဇူးပြု၍ အာသေဝနပစ္စည်း ဖြင့် ကျေးဇူးပြု၏” ဟူ၍ ဆိုသင့်၏။

သကဝါဒီ။ ။ ရှေးရှေး၌ ဖြစ်ကုန်သော အကုသိုလ်တရားတို့သည် နောက်နောက်၌ ဖြစ်ကုန်သော အကုသိုလ်တရားတို့အား အနန္တရပစ္စည်းဖြင့် ကျေးဇူးပြု၍ ထိုကျေးဇူးပြုသော အကုသိုလ်သည်လည်း အာသေဝန မဟုတ်ပါလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ဪ ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ အရှင်ပရဝါဒီ ရှေးရှေး၌ ဖြစ်ကုန်သော အကုသိုလ်တရားတို့သည် နောက်နောက်၌ ဖြစ်ကုန်သော အကုသိုလ်တရားတို့အား အနန္တရပစ္စည်းဖြင့် ကျေးဇူးပြု၍ ထိုကျေးဇူးပြုသော အကုသိုလ် သည်လည်း အာသေဝနဖြစ်ခဲ့မှု ထိုအကြောင်းကြောင့် “အနန္တရပစ္စည်းဖြင့် ကျေးဇူးပြု၍ အာသေဝန ပစ္စည်းဖြင့် ကျေးဇူးပြု၏” ဟူ၍ ဆိုသင့်၏။

သကဝါဒီ။ ။ ရှေးရှေး၌ ဖြစ်ကုန်သော ကိရိယာ ဗျာကတတရားတို့သည် နောက်နောက်၌ ဖြစ်ကုန် သော ကိရိယာ ဗျာကတတရားတို့အား အနန္တရပစ္စည်းဖြင့် ကျေးဇူးပြု၍ ထိုကျေးဇူးပြုသော ကိရိယာ ဗျာကတသည်လည်း အာသေဝနဖြစ်သည် မဟုတ်ပါလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ဪ ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ အရှင်ပရဝါဒီ ရှေးရှေး၌ ဖြစ်ကုန်သော ကိရိယာ ဗျာကတတရားတို့သည် နောက် နောက်၌ ဖြစ်ကုန်သော ကိရိယာ ဗျာကတတရားတို့အား အနန္တရပစ္စည်းဖြင့် ကျေးဇူးပြု၍ ထိုကျေးဇူးပြု သော ကိရိယာ ဗျာကတသည် အာသေဝနဖြစ်ခဲ့မှု ထိုအကြောင်းကြောင့် “အနန္တရပစ္စည်းဖြင့် ကျေးဇူးပြု ၍ အာသေဝနပစ္စည်းဖြင့် ကျေးဇူးပြု၏” ဟူ၍ ဆိုသင့်၏။

၇၁၇။ ပရဝါဒီ။ ။ “ပစ္စယသတ္တိကို ပိုင်းခြားသတ်မှတ်အပ်၏” ဟူ၍ မဆိုသင့်ပါသလော။

သကဝါဒီ။ ။ ဪ ဪ မဆိုသင့်ပါ။

ပရဝါဒီ။ ။ ဟေတုပစ္စည်းဖြင့် ကျေးဇူးပြုသည် ဖြစ်ပါသလော၊ အာရမ္မဏပစ္စည်းဖြင့် ကျေးဇူးပြုသည် ဖြစ်ပါသလော၊ အနန္တရပစ္စည်းဖြင့် ကျေးဇူးပြုသည် ဖြစ်ပါသလော၊ သမနန္တရပစ္စည်းဖြင့် ကျေးဇူး ပြုသည် ဖြစ်ပါသလော။

သကဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

ပရဝါဒီ။ ။ ထို့ကြောင့်ပင် “ပစ္စယသတ္တိကို ပိုင်းခြားသတ်မှတ်အပ်၏”။

ပစ္စယတာကထာ ပြီး၏။

၁။ အကြင်တရားသည် ဟေတုပစ္စယသတ္တိဖြင့် ကျေးဇူးပြု၏၊ ထိုပစ္စည်းတရားသည် အကြင် ပစ္စယုပ္ပန်တရားတို့အား ဟေတုပစ္စယသတ္တိဖြင့် ကျေးဇူးပြု၏၊ ထိုပစ္စယုပ္ပန်တရားတို့အားသာလျှင် အာရမ္မဏ အနန္တရ သမနန္တရပစ္စယ သတ္တိ ဖြင့် ကျေးဇူးမပြုနိုင်။ အကြင်တရားသည်လည်း အာရမ္မဏပစ္စယ သတ္တိဖြင့် ကျေးဇူးပြု၏၊ ထိုပစ္စည်းတရားသည် ထိုအာရမ္မဏ ပစ္စယုပ္ပန်တရားတို့အားသာ အနန္တရ သမနန္တရပစ္စယသတ္တိဖြင့် ကျေးဇူးမပြုနိုင်။ ထို့ကြောင့် ပစ္စယ သတ္တိကို ပိုင်းခြား သတ်မှတ်အပ်၏ဟု အယူရှိသူ မဟာသံသီကဝိဏ်းဝင်တို့ကို ရည်ရွယ်၍ ဤကထာတို့ကို ဟော တော်မူသည်။

ကထာဝတ္ထုပါဠိတော်

=== ၁၅ - ပန္နရသမဝင် ===

(၁၄၆) ၂ - အညမညပစ္စယကထာ^၁

၇၁၈။ သကဝါဒီ။ ။ အဝိဇ္ဇာဟူသော အကြောင်းကြောင့်သာ သင်္ခါရတို့ ဖြစ်ကုန်၍ “သင်္ခါရဟူသော အကြောင်းကြောင့်လည်း အဝိဇ္ဇာ ဖြစ်၏” ဟူ၍ မဆိုသင့်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ မဆိုသင့်ပါ။

သကဝါဒီ။ ။ အဝိဇ္ဇာသည် သင်္ခါရနှင့် အတူတကွ ဖြစ်သည် မဟုတ်ပါလော။^၂

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ အရှင်ပရဝါဒီ အဝိဇ္ဇာသည် သင်္ခါရနှင့် အတူတကွ ဖြစ်ခဲ့မှု ထို့ကြောင့် “အဝိဇ္ဇာ ဟူသော အကြောင်းကြောင့်လည်း သင်္ခါရတို့ ဖြစ်ကုန်၍ သင်္ခါရဟူသော အကြောင်းကြောင့်လည်း အဝိဇ္ဇာ ဖြစ်၏” ဟူ၍ ဆိုသင့်၏။

သကဝါဒီ။ ။ တဏှာဟူသော အကြောင်းကြောင့်သာ ဥပါဒါန်သည် ဖြစ်၍ “ဥပါဒါန်ဟူသော အကြောင်းကြောင့်လည်း တဏှာသည် ဖြစ်၏” ဟူ၍ မဆိုသင့်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ မဆိုသင့်ပါ။

သကဝါဒီ။ ။ တဏှာသည် ဥပါဒါန်နှင့် အတူတကွ ဖြစ်သည် မဟုတ်ပါလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ အရှင်ပရဝါဒီ တဏှာသည် ဥပါဒါန်နှင့် အတူတကွ ဖြစ်ခဲ့ပါမူ ထိုအကြောင်းကြောင့် “တဏှာဟူသော အကြောင်းကြောင့်လည်း ဥပါဒါန် ဖြစ်၍ ဥပါဒါန်ဟူသော အကြောင်းကြောင့်လည်း တဏှာ ဖြစ်၏” ဟူ၍ ဆိုသင့်၏။

၇၁၉။ ပရဝါဒီ။ ။ “ရဟန်းတို့ အိုမှုသေမှုဟူသော အကြောင်းကြောင့် ပဋိသန္ဓေနေမှုသည် ဖြစ်၍ ပဋိသန္ဓေနေမှုဟူသော အကြောင်းကြောင့် ဘဝသည် ဖြစ်၏” ဟူသော သုတ္တန် (ပါဠိ) ရှိပါသလော။

သကဝါဒီ။ ။ ဪ မရှိပါ။

ပရဝါဒီ။ ။ ထို့ကြောင့်ပင် အဝိဇ္ဇာဟူသော အကြောင်းကြောင့် သင်္ခါရတို့ ဖြစ်ကုန်၍ “သင်္ခါရဟူသော အကြောင်းကြောင့်လည်း အဝိဇ္ဇာသည် ဖြစ်၏” ဟူ၍ မဆိုသင့်၊ တဏှာဟူသော အကြောင်းကြောင့်သာ ဥပါဒါန် ဖြစ်၍ “ဥပါဒါန်ဟူသော အကြောင်းကြောင့်လည်း တဏှာဖြစ်၏” ဟူ၍ မဆိုသင့်။

သကဝါဒီ။ ။ “ရဟန်းတို့ ဝိညာဏ်ဟူသော အကြောင်းကြောင့် နာမ်ရုပ်သည် ဖြစ်၍ နာမ်ရုပ်ဟူသော အကြောင်းကြောင့်လည်း ဝိညာဏ်သည် ဖြစ်၏” ဟူသော သုတ္တန် (ပါဠိ) ရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ရှိပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ ထို့ကြောင့်ပင် အဝိဇ္ဇာဟူသော အကြောင်းကြောင့်လည်း သင်္ခါရတို့ ဖြစ်ကုန်၍ သင်္ခါရဟူသော အကြောင်းကြောင့်လည်း အဝိဇ္ဇာသည် ဖြစ်၏။ တဏှာဟူသော အကြောင်းကြောင့်လည်း ဥပါဒါန် ဖြစ်၍ ဥပါဒါန်ဟူသော အကြောင်းကြောင့်လည်း တဏှာသည် ဖြစ်၏။

အညမညပစ္စယကထာ ပြီး၏။

- ၁။ အဝိဇ္ဇာပစ္စယာ သင်္ခါရာဟူသော ပါဠိအစဉ်သာ ရှိ၏။ သင်္ခါရပစ္စယာ အဝိဇ္ဇာဟူသော ပါဠိအစဉ်ကား မရှိ၊ ထို့ကြောင့် အဝိဇ္ဇာသည်သာလျှင် သင်္ခါရတို့၏ ပစ္စည်းအကြောင်းတရား ဖြစ်၏။ သင်္ခါရတို့သည် အဝိဇ္ဇာ၏ အကြောင်းတရား မဟုတ်ကုန်ဟု အယူရှိသူ မဟာသံဃိကဂိုဏ်းဝင်တို့ကို ရည်ရွယ်၍ ဤအညမညပစ္စယကထာကို ဟောတော်မူသည်။
- ၂။ သင်္ခါရ၏ အရ အပုညာဘိသင်္ခါရကိုသာ ယူအပ်၏။ ထို့ကြောင့် ‘သင်္ခါရပစ္စယာပိ အဝိဇ္ဇာ’ဟူရာ၌လည်း သဟဇာတ၊ အညမည၊ အတ္ထိ၊ အဝိဂတ၊ သမ္ပယုတ္တတို့၏ အစွမ်းအားဖြင့် ကျေးဇူးပြုသည်၏ အဖြစ်ကို သိလေ။

ကထာဝတ္ထုပြုငြိတော်

=== ၁၅ - ပန္နရသမဝဂ် ===

(၁၄၇) ၃ - အဒ္ဓါကထာ°

၇၂၀။ သကဝါဒီ။ ။ ကာလသည် (ကံစိတ်ဥတုအာဟာရဟူသော အကြောင်းလေးပါးတို့ဖြင့်) ပြီးပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ဪ ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ ကာလသည် ရုပ်လော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ ကာလသည် ဝေဒနာလော။ပ။ သညာလော။ပ။ သင်္ခါရတို့လော။ပ။ ဝိညာဏ်လော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ အတိတ်ကာလသည် (အကြောင်းလေးပါးတို့ဖြင့်) ပြီးပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ဪ ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ အတိတ်ကာလသည် ရုပ်လော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ (အတိတ်ကာလသည်) ဝေဒနာလော။ပ။ သညာလော။ပ။ သင်္ခါရတို့လော။ပ။ ဝိညာဏ်လော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ အနာဂတ်ကာလသည် (အကြောင်းလေးပါးတို့ဖြင့်) ပြီးပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ဪ ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ (အနာဂတ်ကာလသည်) ရုပ်လော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ (အနာဂတ်ကာလသည်) ဝေဒနာလော။ပ။ သညာလော။ပ။ သင်္ခါရတို့လော။ပ။ ဝိညာဏ်လော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ ပစ္စုပ္ပန်ကာလသည် (အကြောင်းလေးပါးတို့ဖြင့်) ပြီးပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ဪ ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ (ပစ္စုပ္ပန်ကာလသည်) ရုပ်လော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ (ပစ္စုပ္ပန်ကာလသည်) ဝေဒနာလော။ပ။ သညာလော။ပ။ သင်္ခါရတို့လော။ပ။ ဝိညာဏ်လော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ အတိတ်ဖြစ်သော ရုပ်သည်၊ ဝေဒနာသည်၊ သညာသည်၊ သင်္ခါရတို့သည်၊ ဝိညာဏ်သည် အတိတ်ကာလလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ အတိတ်တို့သည် ကာလငါးမျိုးတို့လော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ အနာဂတ်ဖြစ်သော ရုပ်သည်၊ ဝေဒနာသည်၊ သညာသည်၊ သင်္ခါရတို့သည်၊ ဝိညာဏ်သည် အနာဂတ်ကာလလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ အနာဂတ်တို့သည် ကာလငါးပါးတို့လော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ ပစ္စုပ္ပန်ဖြစ်သော ရုပ်သည်၊ ဝေဒနာသည်၊ သညာသည်၊ သင်္ခါရတို့သည်၊ ဝိညာဏ်သည် ပစ္စုပ္ပန်ကာလလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ ပစ္စုပ္ပန်တို့သည် ကာလငါးပါးတို့လော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ အတိတ်ခန္ဓာငါးပါးတို့သည် အတိတ်ကာလလော၊ အနာဂတ်ခန္ဓာငါးပါးတို့သည် အနာဂတ်ကာလလော၊ ပစ္စုပ္ပန်ခန္ဓာငါးပါးတို့သည် ပစ္စုပ္ပန်ကာလလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ ကာလတို့သည် တစ်ဆယ့်ငါးပါးတို့လော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ အတိတ်ဖြစ်သော အာယတနတစ်ဆယ့်နှစ်ပါးတို့သည် အတိတ်ကာလလော၊ အနာဂတ်ဖြစ်သော အာယတနတစ်ဆယ့်နှစ်ပါးတို့သည် အနာဂတ်ကာလလော၊ ပစ္စုပ္ပန်ဖြစ်သော အာယတနတစ်ဆယ့်နှစ်ပါးတို့သည် ပစ္စုပ္ပန်ကာလလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ ကာလတို့သည် သုံးဆယ့်ခြောက်ပါးတို့လော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ အတိတ်ဖြစ်သော ဓာတ်တစ်ဆယ့်ရှစ်ပါးတို့သည် အတိတ်ကာလလော၊ အနာဂတ်ဖြစ်သော ဓာတ်တစ်ဆယ့်ရှစ်ပါးတို့သည် အနာဂတ်ကာလလော၊ ပစ္စုပ္ပန်ဖြစ်သော ဓာတ်တစ်ဆယ့်ရှစ်ပါးတို့သည် ပစ္စုပ္ပန်ကာလလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ ကာလတို့သည် ငါးဆယ့်လေးပါးတို့လော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ အတိတ်ဖြစ်သော ဣန္ဒြေနှစ်ဆယ့်နှစ်ပါးတို့သည် အတိတ်ကာလလော၊ အနာဂတ်ဖြစ်သော ဣန္ဒြေနှစ်ဆယ့်နှစ်ပါးတို့သည် အနာဂတ်ကာလလော၊ ပစ္စုပ္ပန်ဖြစ်သော ဣန္ဒြေနှစ်ဆယ့်နှစ်ပါးတို့သည် ပစ္စုပ္ပန်ကာလလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ ကာလတို့သည် ခြောက်ဆယ့်ခြောက်ပါးတို့လော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

၇၂၁။ ပရဝါဒီ။ ။ “ကာလသည် (အကြောင်းလေးပါးတို့ဖြင့်) ပြီး၏” ဟူ၍ မဆိုသင့်ပါသလော။

သကဝါဒီ။ ။ ဪ မဆိုသင့်ပါ။

ပရဝါဒီ။ ။ “ရဟန်းတို့ စကား၏ တည်ရာ ကထာဝတ္ထုတို့သည် ဤသုံးပါးတို့တည်း။ အဘယ် သုံးပါးတို့နည်း၊ ရဟန်းတို့ အတိတ်ကာလကိုမူလည်း အကြောင်းပြု၍ ‘အတိတ်ကာလ၌ ဤသို့ ဖြစ်ခဲ့ပြီ’ ဟု စကားကို ပြောဆိုရာ၏။ ရဟန်းတို့ အနာဂတ်ကာလကိုမူလည်း အကြောင်းပြု၍ ‘အနာဂတ်ကာလ၌ ဤသို့ ဖြစ်လတ္တံ့’ ဟု စကားကို ပြောဆိုရာ၏။ ရဟန်းတို့ ပစ္စုပ္ပန်ကာလကိုမူလည်း အကြောင်းပြု၍ ‘ယခု ဤသို့ ဖြစ်ဆဲ ဖြစ်၏’ ဟူ၍ စကားကို ပြောဆိုရာ၏။ ရဟန်းတို့ ဤသုံးပါးတို့ကား စကား၏ တည်ရာ ကထာဝတ္ထုတို့ပေသည်း”။ ဤသို့ မြတ်စွာဘုရား ဟောအပ်သော သုတ္တန် (ပါဠိ) ရှိသည် မဟုတ်ပါလော။

သကဝါဒီ။ ။ ဪ ရှိပါ၏။

ပရဝါဒီ။ ။ ထို့ကြောင့်ပင် ကာလသည် (အကြောင်းလေးပါးတို့ဖြင့်) ပြီး၏။

အဒ္ဓါကထာ ပြီး၏။

၁။ “တိဏိမာနိ ဘိက္ခဝေ ကထာဝတ္ထုနိ” ဟူသော သုတ္တန်ပါဠိကို အမှီပြု၍ အကြောင်းတို့ဖြင့် ပြီးသောကာလဟု ခေါ်ဆိုရသော အခွန်မည်သည် ရှိ၏ဟု အယူရှိသူတို့ကို ရည်ရွယ်၍ ဤအဒ္ဓါကထာကို ဟော်တော်မူသည်။

ကထာဝတ္ထုပါဠိတော်

=== ၁၅ - ပန္နရသမဝဂ် ===

(၁၄၈) ၄ - ခဏလယမုဟုတ္တကထာ

၇၂၂။ သကဝါဒီ။ ။ ခဏသည် အကြောင်းလေးပါးတို့ဖြင့် ပြီးပါသလော၊ လယသည် (ထို့အတူ) (အကြောင်းလေးပါးတို့ဖြင့်) ပြီးပါသလော၊ မုဟုတ်သည် (အကြောင်းလေးပါးတို့ဖြင့်) ပြီးပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ (မုဟုတ်သည်) ရုပ်လော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ (မုဟုတ်သည်) ဝေဒနာလော။ သညာလော။ သင်္ခါရတို့လော။ ဝိညာဏ်လော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

၇၂၃။ ပရဝါဒီ။ ။ “မုဟုတ်သည် အကြောင်းလေးပါးတို့ဖြင့် ပြီး၏” ဟူ၍ မဆိုသင့်ပါသလော။

သကဝါဒီ။ ။ ဪ မဆိုသင့်ပါ။ပ။

ပရဝါဒီ။ ။ “ရဟန်းတို့ ဤသုံးပါးတို့ကား စကား၏ တည်ရာ ကထာဝတ္ထုတို့ပေတည်း။ အဘယ် သုံးပါးတို့နည်း၊ ရဟန်းတို့ အတိတ်ကာလကိုမူလည်း အကြောင်းပြု၍ ‘အတိတ်ကာလ၌ ဤသို့ ဖြစ်ခဲ့ သည်’ ဟု စကားကို ပြောဆိုရာ၏။ ရဟန်းတို့ အနာဂတ်ကာလကိုမူလည်း အကြောင်းပြု၍ ‘အနာဂတ် ကာလ၌ ဤသို့ ဖြစ်လတ္တံ့’ ဟု စကားကို ပြောဆိုရာ၏။ ရဟန်းတို့ ယခုဖြစ်ဆဲ ပစ္စုပ္ပန်ကာလကိုမူလည်း အကြောင်းပြု၍ ‘ယခုပစ္စုပ္ပန်ကာလ၌ ဤသို့ ဖြစ်ဆဲဖြစ်သည်’ ဟု စကားကို ပြောဆိုရာ၏” ဟူ၍ မြတ်စွာ ဘုရား ဟောအပ်သော သုတ္တန် (ပါဠိ) ရှိသည် မဟုတ်ပါလော။

သကဝါဒီ။ ။ ဪ ရှိပါ၏။

ပရဝါဒီ။ ။ ထို့ကြောင့် မုဟုတ်သည် အကြောင်းလေးပါးဖြင့် ပြီး၏။

ခဏလယမုဟုတ္တကထာ ပြီး၏။

၁။ လက်ဖျစ်ဆယ်ချက်အခါသည် တစ်ခဏ၊ ဆယ်ခဏသည် တစ်လယ၊ ဆယ်လယသည် ခဏလယတည်း၊ ထိုခဏ လယဆယ်ခုသည် တစ်မုဟုတ်တည်း။

ကထာဝတ္ထုပါဠိတော်

=== ၁၅ - ပန္နရသမဝဂ် ===

(၁၄၉) ၅ - အာသဝကထာ^၁

၇၂၄။ သကဝါဒီ။ ။ အာသဝလေးပါးတို့သည် အာသဝကင်းပါကုန်သလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ကင်းပါကုန်၏။

သကဝါဒီ။ ။ (အာသဝလေးပါးတို့သည်) မဂ်လော၊ ဖိုလ်လော၊ နိဗ္ဗာန်လော၊ သောတာပတ္တိမဂ်လော၊ သောတာပတ္တိဖိုလ်လော။ပ။ ဗောဇ္ဈင်လော။^၂

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

၇၂၅။ ပရဝါဒီ။ ။ “အာသဝလေးပါးတို့သည် အာသဝ ကင်းကုန်၏” ဟူ၍ မဆိုသင့်ပါသလော။

သကဝါဒီ။ ။ ဪ မဆိုသင့်ပါ။

ပရဝါဒီ။ ။ အကြင် အာသဝတို့ဖြင့် ထိုအာသဝတို့သည် အာသဝတို့နှင့်တကွ ဖြစ်ကုန်၏။ ထိုအာသဝတို့မှ တစ်ပါးသော အခြားအာသဝတို့ ရှိပါကုန်သလော။

သကဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

ပရဝါဒီ။ ။ ထို့ကြောင့်ပင် အာသဝလေးပါးတို့သည် အာသဝကင်းကုန်၏။

အာသဝကထာ ပြီး၏။

၁။ အကြင်အာသဝမည်သော တရားဖြင့် အာသဝတရားလေးပါးတို့သည် အာသဝတို့နှင့်တကွ ဖြစ်ကုန်သော တရားတို့ ဖြစ်ကုန်ရာ၏။ အာသဝတရား လေးပါးတို့ထက် အလွန် အခြားတစ်ပါးသော အာသဝမည်သော ထိုတရား မရှိ၊ ထို့ကြောင့် အာသဝတရား လေးပါးတို့သည် အာသဝကင်းသော တရားသာ ဖြစ်ကုန်၏ဟု အယူရှိသူ ဟေတုဝါဒ ဆရာတို့ကို ရည်ရွယ်၍ ဤအာသဝကထာကို ဟောတော်မူသည်။

၂။ အာသဝတို့သည် အာသဝကင်းသော တရားတို့ ဖြစ်ခဲ့ပါလျှင် မဂ်စသည်တို့၏ လက္ခဏာသို့ရောက်သည် ဖြစ်ရာ၏ဟု စောဒနာလို၍ ဤပုစ္ဆာကို တက်သည်။

ကထာဝတ္ထုပါဠိတော်

=== ၁၅ - ပန္နရသမဝဂ် ===

(၁၅၀) ၆ - ဇရာမရဏကထာ

၇၂၆။ သကဝါဒီ။ ။ လောကုတ္တရာတရားတို့၏ အိုမှု သေမှုသည် လောကုတ္တရာလော။
ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ (လောကုတ္တရာတရားတို့၏ အိုမှုသေမှုသည်) မဂ်လော၊ ဖိုလ်လော၊ နိဗ္ဗာန်လော၊
သောတာပတ္တိမဂ်လော၊ သောတာပတ္တိဖိုလ်လော။ပ။ ဗောဇ္ဇင်လော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ သောတာပတ္တိမဂ်၏ အိုမှု သေမှုသည် သောတာပတ္တိမဂ်လော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ သောတာပတ္တိမဂ်၏ အိုမှု သေမှုသည် သောတာပတ္တိမဂ်လော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ သောတာပတ္တိဖိုလ်၏ အိုမှု သေမှုသည် သောတာပတ္တိဖိုလ်လော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ သကဒါဂါမိမဂ်၏။ပ။ သကဒါဂါမိဖိုလ် ၏။ပ။ အနာဂါမိမဂ်၏။ပ။ အနာဂါမိ ဖိုလ်၏
။ပ။ အရဟတ္တမဂ်၏ အိုမှု သေမှုသည် အရဟတ္တမဂ်လော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ အရဟတ္တမဂ်၏ အိုမှု သေမှုသည် အရဟတ္တမဂ်လော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ အရဟတ္တဖိုလ်၏ အိုမှု သေမှုသည် အရဟတ္တဖိုလ်လော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ သတိပဋ္ဌာန်တို့၏။ပ။ သမ္ပပ္ပဓာန်တို့၏၊ ဣဒ္ဓိပါဒ်တို့၏၊ ဣန္ဒြေတို့၏၊ ဖိုလ်တို့၏၊ ဗောဇ္ဇင်
တို့၏ အိုမှု သေမှုသည် ဗောဇ္ဇင်လော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

၇၂၇။ ပရဝါဒီ။ ။ “ လောကုတ္တရာတရားတို့၏ အိုမှု သေမှုသည် လောကုတ္တရာတည်း” ဟူ၍ မဆို
သင့်ပါသလော။

သကဝါဒီ။ ။ ဪ မဆိုသင့်ပါ။

ပရဝါဒီ။ ။ လောကုတ္တရာတရားတို့၏ အိုမှု သေမှုသည် လောကီလော။

သကဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

ပရဝါဒီ။ ။ ထို့ကြောင့်ပင် လောကုတ္တရာတည်း။

ဇရာမရဏကထာပြီး၏။

၁။ ဇရာ မရဏမည်သည် တစ်စုံတစ်ခုသော အကြောင်းသည် မပြီးစေအပ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့် လောကီဟူ၍ လည်းကောင်း၊ လောကုတ္တရာဟူ၍ လည်းကောင်း မဆိုအပ်သော တရားမည်၏။ မှန်၏။ ‘လောကီယာဓမ္မာ လောကုတ္တရာ ဓမ္မာ’ ဟူသော ဒုက္ခိယ ဇရာမရဏကို လောကီယာဟူသော ပုဒ်၌ လည်းကောင်း၊ လောကုတ္တရာ ဓမ္မာဟူသော ပုဒ်၌ လည်းကောင်း မြတ်စွာဘုရား ညွှန်ပြတော် မမူခဲ့။ သို့ဖြစ်ပါလျက် ဤသို့သော လက္ခဏာကို မယူမူ၍ လောကုတ္တရာတရားတို့၏ ဇရာ မရဏသည် လောကုတ္တရာဖြစ်၏ဟု အယူရှိသူ မဟာသံယိကဂိုဏ်းဝင် တို့ကို ရည်ရွယ်၍ ဤဇရာမရဏကထာကို ဟောတော်မူသည်။

ကထာဝတ္ထုပါဠိတော်

=== ၁၅ - ပန္နရသမဝင် ===

(၁၅၁) ၇ - သညာဝေဒယိတကထာ^၁

၇၂၈။ သကဝါဒီ။ ။ သညာဝေဒနာတို့ ချုပ်ခြင်းသို့ ရောက်မှု နိရောဓသမာပတ်သည် လောကုတ္တရာ လော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ (သညာဝေဒနာတို့ ချုပ်ခြင်းသို့ ရောက်မှု နိရောဓသမာပတ်သည်) မဂ်လော၊ ဇိုလ် လော၊ နိဗ္ဗာန်လော၊ သောတာပတ္တိမဂ်လော၊ သောတာပတ္တိဖိုလ်လော။ပ။ ဗောဇ္ဈင်လော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

၇၂၉။ ပရဝါဒီ။ ။ “သညာဝေဒနာတို့၏ ချုပ်ခြင်းသို့ ရောက်မှု (နိရောဓသမာပတ်)သည် လောကုတ္တ ရာ” ဟူ၍ မဆိုသင့်ပါသလော။

သကဝါဒီ။ ။ ဪ မဆိုသင့်ပါ။

ပရဝါဒီ။ ။ (သညာဝေဒနာတို့ ချုပ်ခြင်းသို့ ရောက်မှု နိရောဓသမာပတ်သည်) လောကီလော။

သကဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

ပရဝါဒီ။ ။ ထို့ကြောင့်ပင် လောကုတ္တရာတည်း။

သညာဝေဒယိတကထာ ပြီး၏။

၁။ နိရောဓသမာပတ္တိမည်သည် တစ်စုံတစ်ခုသော သဘောတရား မရှိ၊ နာမ်ခန္ဓာလေးပါးတို့၏ ချုပ်ခြင်းမျှသာ ဖြစ်ခဲ့၏။ ထို့ကြောင့် ထိုနိရောဓသမာပတ်သည် လောကီတရားလည်း မဟုတ်၊ လောကုတ္တရာတရားလည်း မဟုတ်၊ သို့ပင် ဖြစ်သော်လည်း ပရဝါဒီဆရာတို့ကား လောကီယတရား မဟုတ်သောကြောင့် လောကုတ္တရာသာ ဖြစ်၏ဟု အယူရှိကြ၏။ ထို့ကြောင့် ထိုဟေတုဝါဒဆရာတို့ကို ရည်ရွယ်၍ ဤကထာကို ဟောတော်မူသည်။

ကထာဝတ္ထုပါဠိတော်

=== ၁၅ - ပန္နရသမဝဂ် ===

(၁၅၂) ၈ - ဒုတိယ သညာဝေဒယိတကထာ^၁

၇၃၀။ သကဝါဒီ။ ။ သညာဝေဒနာတို့၏ ချုပ်ခြင်းသို့ ရောက်မှု နိရောဓသမာပတ်သည် လောကီ
လော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ (နိရောဓသမာပတ်သည်) ရုပ်လော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ ဝေဒနာလော၊ သညာလော၊ သင်္ခါရတို့လော၊ ဝိညာဏ်လော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ ကာမဘုံ၌ သက်ဝင်၍ ဖြစ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ ရူပဘုံ၌ သက်ဝင်၍ ဖြစ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ အရူပဘုံ၌ သက်ဝင်၍ ဖြစ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

၇၃၁။ ပရဝါဒီ။ ။ “သညာဝေဒနာတို့၏ ချုပ်ခြင်းသို့ ရောက်မှု နိရောဓသမာပတ်သည် လောကီ”
ဟူ၍ မဆိုသင့်ပါသလော။

သကဝါဒီ။ ။ ဪ မဆိုသင့်ပါ။

ပရဝါဒီ။ ။ လောကုတ္တရာလော။

သကဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

ပရဝါဒီ။ ။ ထို့ကြောင့်ပင် လောကီတည်း။

ဒုတိယသညာဝေဒယိတကထာ ပြီး၏။

၁။ နိရောဓသမာပတ္တိမည်သည် လောကုတ္တရာမဟုတ်သောကြောင့် လောကီယသာ ဖြစ်၏ဟု အယူရှိသူ ဟေတုဝါဒ
ဆရာတို့ကို ရည်ရွယ်၍ ဤကထာကို ဟောရပြန်သည်။

ကထာဝတ္ထုပြုငြိတော်

=== ၁၅ - ပန္နရသမဝဂ် ===

(၁၅၃) ၉ - တတိယ သညာဝေဒယိတကထာ°

၇၃၂။ သကဝါဒီ။ ။ သညာဝေဒနာတို့၏ ချုပ်ခြင်းသို့ ရောက်သောပုဂ္ဂိုလ်သည် သေရာသလော။
ပရဝါဒီ။ ။ ဩဝါ သေရာ၏။

သကဝါဒီ။ ။ သညာဝေဒနာတို့၏ ချုပ်ခြင်းသို့ ရောက်သောပုဂ္ဂိုလ်အား သေခြင်းအဆုံးရှိသော ဖဿသည်။ သေခြင်း အဆုံးရှိသော ဝေဒနာသည်။ သေခြင်း အဆုံးရှိသော သညာသည်။ သေခြင်း အဆုံးရှိသော စေတနာသည်။ သေခြင်းအဆုံးရှိသော စိတ်သည် ရှိပါသလော။^၂

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ သညာဝေဒနာတို့၏ ချုပ်ခြင်းသို့ ရောက်သော ပုဂ္ဂိုလ်အား သေခြင်း အဆုံးရှိသော ဖဿသည်။ သေခြင်း အဆုံးရှိသော ဝေဒနာသည်။ သေခြင်း အဆုံးရှိသော သညာသည်။ သေခြင်း အဆုံးရှိသော စေတနာသည်။ သေခြင်းအဆုံးရှိသော စိတ်သည် မရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဩဝါ မရှိပါ။

သကဝါဒီ။ ။ အရှင်ပရဝါဒီ သညာဝေဒနာတို့၏ ချုပ်ခြင်းသို့ ရောက်သော ပုဂ္ဂိုလ်အား သေခြင်း အဆုံးရှိသော ဖဿသည်။ သေခြင်း အဆုံးရှိသော ဝေဒနာသည်။ သေခြင်း အဆုံးရှိသော သညာသည်။ သေခြင်း အဆုံးရှိသော စေတနာသည်။ သေခြင်း အဆုံးရှိသော စိတ်သည် မရှိခဲ့ပါမူ “သညာဝေဒနာတို့၏ ချုပ်ခြင်းသို့ ရောက်သော ပုဂ္ဂိုလ်သည် သေရာ၏” ဟူ၍ မဆိုသင့်။

သကဝါဒီ။ ။ သညာဝေဒနာတို့၏ ချုပ်ခြင်းသို့ ရောက်သော ပုဂ္ဂိုလ်သည် သေရာသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဩဝါ သေရာ၏။

သကဝါဒီ။ ။ သညာဝေဒနာတို့၏ ချုပ်ခြင်းသို့ ရောက်သော ပုဂ္ဂိုလ်အား ဖဿသည်။ ဝေဒနာသည်။ သညာသည်။ စေတနာသည်။ စိတ်သည် ရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ သညာဝေဒနာတို့၏ ချုပ်ခြင်းသို့ ရောက်သော ပုဂ္ဂိုလ်အား ဖဿသည်။ ဝေဒနာသည်။ သညာသည်။ စေတနာသည်။ စိတ်သည် မရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဩဝါ မရှိပါ။

သကဝါဒီ။ ။ ဖဿမရှိသူအား သေခြင်းသည်။ ဝေဒနာမရှိသူအား သေခြင်းသည်။ပ။ စိတ်မရှိသူအား သေခြင်းသည် ရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။^၃

သကဝါဒီ။ ။ ဖဿရှိသူအား သေခြင်းသည်။ပ။ စိတ်ရှိသူအား သေခြင်းသည် ရှိသည် မဟုတ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဩဝါ ရှိပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ အရှင်ပရဝါဒီ ဖဿ ရှိသူအားသာ သေမှု ရှိခဲ့ပါမူ။ပ။ စိတ်ရှိသူအားသာ သေမှု ရှိခဲ့ပါမူ “သညာဝေဒနာတို့၏ ချုပ်ခြင်းသို့ ရောက်သူသည် သေရာ၏” ဟူ၍ မဆိုသင့်။

သကဝါဒီ။ ။ သညာဝေဒနာတို့၏ ချုပ်ခြင်းသို့ ရောက်သူသည် သေရာသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဩော် သေရာ၏။

သကဝါဒီ။ ။ သညာဝေဒနာတို့၏ ချုပ်ခြင်းသို့ ရောက်သောပုဂ္ဂိုလ်၏ ကိုယ်၌ အဆိပ်တက်နိုင် သလော၊ (လက်နက်) ထိနိုင်သလော၊ မီးလောင်နိုင်သလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။^၇

သကဝါဒီ။ ။ သညာဝေဒနာတို့၏ ချုပ်ခြင်းသို့ ရောက်သောပုဂ္ဂိုလ်၏ ကိုယ်၌ အဆိပ် မတက်နိုင် ပါသလော၊ ငွက်နက် မထိနိုင်ပါသလော၊ မီးမလောင်နိုင်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဩော် ဟုတ်ပါ၏။^၈

သကဝါဒီ။ ။ အရှင်ပရဝါဒီ သညာဝေဒနာတို့၏ ချုပ်ခြင်းသို့ ရောက်သောပုဂ္ဂိုလ်၏ ကိုယ်၌ အဆိပ် မတက်နိုင်ခဲ့ပါမူ (လက်နက်) မထိနိုင်ခဲ့ပါမူ မီးမလောင်နိုင်ခဲ့ပါမူ “သညာဝေဒနာတို့၏ ချုပ်ခြင်းသို့ ရောက်သော ပုဂ္ဂိုလ်သည် သေရာ၏” ဟူ၍ မဆိုသင့်။

သကဝါဒီ။ ။ သညာဝေဒနာတို့၏ ချုပ်ခြင်းသို့ ရောက်သောပုဂ္ဂိုလ်သည် သေရာသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဩော် သေရာ၏။

သကဝါဒီ။ ။ သညာဝေဒနာတို့၏ ချုပ်ခြင်းသို့ ရောက်သော ပုဂ္ဂိုလ်၏ ကိုယ်၌ အဆိပ်တက်နိုင် ရာသလော၊ (လက်နက်) ထိနိုင်ရာသလော၊ မီးလောင်နိုင်ရာသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဩော် ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ သညာဝေဒနာတို့၏ ချုပ်ခြင်းသို့ ရောက်သောပုဂ္ဂိုလ်သည် မရှိပါသလော။^၉

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

၇၃၃။ ပရဝါဒီ။ ။ သညာဝေဒနာတို့၏ ချုပ်ခြင်းသို့ ရောက်သောပုဂ္ဂိုလ်သည် မသေရာသလော။

သကဝါဒီ။ ။ ဩော် မသေရာ။

ပရဝါဒီ။ ။ သညာဝေဒနာတို့၏ ချုပ်ခြင်းသို့ ရောက်သောပုဂ္ဂိုလ်သည် မသေရာဟူသော အကြင် သတ်မှတ်ချက်ဖြင့် မြဲ၏။ ထိုသတ်မှတ်ချက်သည် ရှိပါသလော။

သကဝါဒီ။ ။ မရှိပါ။

ပရဝါဒီ။ ။ အရှင်သကဝါဒီ သညာဝေဒနာတို့၏ ချုပ်ခြင်းသို့ ရောက်သော ပုဂ္ဂိုလ်သည် မသေရာ ဟူသော အကြင် သတ်မှတ်ချက်ဖြင့် မြဲ၏။ ထိုသတ်မှတ်ချက် မရှိခဲ့ပါမူ “သညာဝေဒနာတို့၏ ချုပ်ခြင်းသို့ ရောက်သောပုဂ္ဂိုလ်သည် မသေရာ” ဟူ၍ မဆိုသင့်။

၇၃၄။ သကဝါဒီ။ ။ စက္ခုဝိညာဏ်နှင့် ပြည်စုံသောပုဂ္ဂိုလ်သည် မသေရာသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဩော် မသေရာ။

သကဝါဒီ။ ။ စက္ခုဝိညာဏ်နှင့် ပြည်စုံသူသည် မသေရာဟူသော အကြင် သတ်မှတ်ချက်ဖြင့် မြဲ၏။ ထိုမြဲသော သတ်မှတ်ချက်သည် ရှိပါသလော။^{၁၀}

ပရဝါဒီ။ ။ မရှိပါ။

သကဝါဒီ။ ။ အရှင်ပရဝါဒီ စက္ခုဝိညာဏ်နှင့် ပြည့်စုံသော ပုဂ္ဂိုလ်သည် မကွယ်လွန်ရာဟူသော အကြင် သတ်မှတ်ချက်ဖြင့် မြဲ၏။ ထိုမြဲသော သတ်မှတ်ချက် မရှိခဲ့ပါမူ “စက္ခုဝိညာဏ်နှင့် ပြည့်စုံသော ပုဂ္ဂိုလ်သည် မသေရာ” ဟူ၍ မဆိုသင့်။

တတိယ သညာဝေဒယိတကထာ ပြီး၏။

- ၁။ ဤမည်သော သတ္တဝါသည် သေခြင်းသဘောရှိ၏။ ဤမည်သော သတ္တဝါသည် သေခြင်းသဘော မရှိဟု သတ္တဝါတို့ ၏ သေခြင်း သဘောရှိသည်၏ အဖြစ်၌ မှတ်သားမှု မရှိ၊ ထို့ကြောင့် နိရောဓသမာပတ် ဝင်စားဆဲ ပုဂ္ဂိုလ်သည် လည်း သေရာ၏ဟု အယူရှိသူ ရာဇဂိရိကဂိုဏ်းဝင်တို့ကို ရည်ရွယ်၍ ဤကထာကို ဟောတော်မူသည်။
- ၂။ သေဆုံးသောသူအား မည်သည့်သေခြင်းအဆုံးရှိသော ဖဿစသော တရားတို့သည် ဖြစ်ရာ၏ဟု စောဒနာလို၍ ဤပုစ္ဆာကို တက်သည်။
- ၃။ နိရောဓသမာပတ်ပုဂ္ဂိုလ်မှ ကြွင်းသော သတ္တဝါတို့ကို ရည်ရွယ်၍ ပရဝါဒီပုဂ္ဂိုလ်က ပဋိက္ခေပပြုလျက် ဖြေသည်။
- ၄။ သမာပတ်၏ အာနုဘော်ကို ရည်ရွယ်၍ ပရဝါဒီက ပဋိက္ခေပပြုလျက် ဖြေသည်။
- ၅။ သတ္တဝါတို့၏ ကိုယ်သဘာဝကို ရည်ရွယ်၍ ဝန်ခံပြန်သည်။
- ၆။ အဆိပ်တက်ခြင်းစသည် ဖြစ်ခဲ့သော် သမာပတ်၏ အာနုဘော်မည်သည် မရှိတော့ရကား ဤပုစ္ဆာကို မေးလေသည်။
- ၇။ မှတ်သားမှု မရှိပါသော်လည်း သေခြင်းမှာ လျောက်ပတ်သော အခါ၌သာ သေ၏။ မလျောက်ပတ်သောအခါ၌ မသေဟု ပြလို၍ ဤပုစ္ဆာကို တက်သည်။

ကထာဝတ္ထုပြင်စာ

=== ၁၅ - ပန္နရသမဝဂ် ===

(၁၅၄) ၁၀ - အသညသတ္တုပိကကထာ°

၇၃၅။ သကဝါဒီ။ ။ သညာဝေဒနာတို့၏ ချုပ်ခြင်းသို့ ရောက်မှု နိရောဓသမာပတ်သည် အသညသတ်ဘုံသို့ ကပ်ရောက်နိုင်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ကပ်ရောက်နိုင်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ သညာဝေဒနာတို့၏ ချုပ်ခြင်းသို့ ရောက်သောပုဂ္ဂိုလ်အား အလောဘဟူသော ကုသိုလ်မူလသည်၊ အဒေါသဟူသော ကုသိုလ်မူလသည်၊ အမောဟဟူသော ကုသိုလ်မူလသည်၊ သဒ္ဓါသည်၊ ဝီရိယသည်၊ သတိသည်၊ သမာဓိသည်၊ ပညာသည် ရှိပါသလော။^၂

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ သညာဝေဒနာတို့၏ ချုပ်ခြင်းသို့ ရောက်သောပုဂ္ဂိုလ်အား အလောဘဟူသော ကုသိုလ်မူလသည်။ အဒေါသဟူသော ကုသိုလ်မူလသည်။ပ။ ပညာသည် မရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ မရှိပါ။

သကဝါဒီ။ ။ အရှင်ပရဝါဒီ သညာဝေဒနာတို့၏ ချုပ်ခြင်းသို့ ရောက်သောပုဂ္ဂိုလ်အား အလောဘဟူသော ကုသိုလ်မူလသည်၊ အဒေါသဟူသော ကုသိုလ်မူလသည်၊ အမောဟဟူသော ကုသိုလ်မူလသည်၊ သဒ္ဓါသည်၊ ဝီရိယသည်၊ သတိသည်၊ သမာဓိသည်၊ ပညာသည် မရှိခဲ့ပါမူ “သညာဝေဒနာတို့၏ ချုပ်ခြင်းသို့ ရောက်မှု နိရောဓသမာပတ်သည် အသညသတ်ဘုံသို့ ကပ်ရောက်နိုင်၏” ဟူ၍ မဆိုသင့်။

သကဝါဒီ။ ။ သညာဝေဒနာတို့၏ ချုပ်ခြင်းသို့ ရောက်မှု နိရောဓသမာပတ်သည် အသညသတ်ဘုံသို့ ကပ်ရောက်နိုင်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ကပ်ရောက်နိုင်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ သညာဝေဒနာတို့၏ ချုပ်ခြင်းသို့ ရောက်သောပုဂ္ဂိုလ်အား ဖဿသည်၊ ဝေဒနာသည်၊ သညာသည်၊ စေတနာသည်၊ စိတ်သည် ရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ သညာဝေဒနာတို့၏ ချုပ်ခြင်းသို့ ရောက်သောပုဂ္ဂိုလ်အား ဖဿသည်၊ ဝေဒနာသည်၊ သညာသည်၊ စေတနာသည်၊ စိတ်သည် မရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ မရှိပါ။

သကဝါဒီ။ ။ ဖဿမရှိသော သူအား မဂ်ကို ပွားစေမှုသည်။ပ။ စိတ်မရှိသော သူအား မဂ်ကို ပွားစေမှုသည် ရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ ဖဿရှိသော သူအား မဂ်ကို ပွားစေမှုသည်။ပ။ စိတ်ရှိသောသူအား မဂ်ကို ပွားစေမှုသည် ရှိသည်သာ မဟုတ်ပါလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ အရှင်ပရဝါဒီ ဖဿရှိသော သူ့အား မဂ်ကို ပွားစေမှုသည်။ပ။ စိတ်ရှိသောသူအား မဂ်ကို ပွားစေမှုသည် ရှိခဲ့ပါမူ “သညာဝေဒနာတို့၏ ချုပ်ခြင်းသို့ ကောင်းစွာ ရောက်မှု နိရောဓ သမာပတ်သည် အသညသတ် ဘုံသို့ ကပ်ရောက်နိုင်၏” ဟူ၍ မဆိုသင့်။

သကဝါဒီ။ ။ သညာဝေဒနာတို့၏ ချုပ်ခြင်းသို့ ရောက်မှု နိရောဓသမာပတ်သည် အသညသတ် ဘုံသို့ ကပ်ရောက်နိုင်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ကပ်ရောက်နိုင်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ အကြင် ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည် သညာဝေဒနာတို့၏ ချုပ်ခြင်းသို့ ရောက်ကုန်၏။ ထိုပုဂ္ဂိုလ် အားလုံးတို့သည် အသညသတ်ဘုံသို့ ကပ်ရောက်ပါကုန်သလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

ဂုဥ။ ပရဝါဒီ။ ။ “သညာဝေဒနာတို့၏ ချုပ်ခြင်းသို့ ရောက်မှု နိရောဓသမာပတ်သည် အသညသတ်ဘုံသို့ ကပ်ရောက်နိုင်၏” ဟူ၍ မဆိုသင့်ပါသလော။

သကဝါဒီ။ ။ ဪ မဆိုသင့်ပါ။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤလူ့ဘုံ၌လည်း သညာမရှိသူသည် ထိုဗြဟ္မာ့ဘုံ၌လည်း သညာမရှိသူ ဖြစ်သည် မဟုတ်ပါလော။^၁

သကဝါဒီ။ ။ ဪ ဟုတ်ပါ၏။

ပရဝါဒီ။ ။ အရှင်သကဝါဒီ ဤလူ့ဘုံ၌လည်း သညာ မရှိသူသည် ထိုဗြဟ္မာ့ဘုံ၌လည်း သညာ မရှိသူ ဖြစ်ခဲ့ပါမူ ထို့ကြောင့် “သညာဝေဒနာတို့၏ ချုပ်ခြင်းသို့ ရောက်မှု နိရောဓသမာပတ်သည် အသညသတ် ဘုံသို့ ကပ်ရောက်နိုင်၏” ဟူ၍ ဆိုသင့်၏။

အသညသတ္တပိကကထာ ပြီး၏။

- ၁။ သညာ၌ တပ်ခြင်းကင်းသည်၏ အစွမ်းအားဖြင့် ဖြစ်သော ဘာဝနာဟူသော အသညသမာပတ်နှင့် နိရောဓသမာပတ်သည် သညာဝေဒယိတ နိရောဓသမာပတ် မည်၏။ ဤသို့လျှင် သညာဝေဒယိတ နိရောဓသမာပတ်သည် လောကီ လောကုတ္တရာဟူ၍ နှစ်ပါးတို့ ဖြစ်ကုန်၏။ ထို့တွင် လောကီသမာပတ်သည် ပုထုဇဉ်၏ အသညသတ်ဘုံသို့ ကပ်ရောက်ကြောင်း ဖြစ်၏။ လောကုတ္တရာသမာပတ်သည် အရိယာတို့အား ဖြစ်၏။ ထို လောကုတ္တရာသမာပတ်သည် အသညသတ်ဘုံသို့ ကပ်ရောက်ကြောင်း မဟုတ်။ ဤသို့ဝေဖန်ခြင်းကို မပြုဘဲ သာမညအားဖြင့် သညာဝေဒယိတနိရောဓသမာပတ်သည် အသညသတ်ဘုံသို့ ကပ်ရောက်ကြောင်းတည်းဟု အဟေတုဝါဒရှိသူ ပရဝါဒီတို့ ယူဆကြကုန်၏။ ထိုပရဝါဒီတို့ကို ရည်ရွယ်၍ ဤကထာကို ဟောတော်မူသည်။
- ၂။ အသညသမာပတ်ကို ဝင်စားသူအား အလောဘစသည်တို့ ရှိကုန်၏။ နိရောဓသမာပတ်ကို ဝင်စားသူအား အလောဘစသည်တို့ မရှိကုန်။ ထို့ကြောင့် ဤပုစ္ဆာကို တက်သည်။
- ၃။ သညာ၌ တပ်ခြင်းကင်းသည်၏ အစွမ်းအားဖြင့် ဝင်စားသည်၏ အဖြစ်ကြောင့် ဤလူ့ဘုံ၌ အသည်အဖြစ်ကို သကဝါဒီက ဝန်ခံခဲ့၏။ ထိုဗြဟ္မာ့ဘုံ၌လည်း အသညသတ်၏ အဖြစ်ကြောင့်သာလျှင် အသည်အဖြစ်ကို ဝန်ခံအပ်၏။ ထို့ကြောင့် ဤပုဋိညာဉ်ကို ယူ၍ အယူကို တည်စေသူသည် ကောက်ကျစ်သော ဆလဝါဒဖြင့် တည်စေအပ်သည် သာတည်း။

ကထာဝတ္ထုပြင်တော်

=== ၁၅ - ပန္နရသမဝဂ် ===

(၁၅၅) ၁၁ - ကမ္မူပစယကထာ°

၇၃၇။ သကဝါဒီ။ ။ ကံသည် တခြား ကံ၏ ပွားစီးမှုသည် တခြားလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ ဖဿသည် တခြား ဖဿ၏ ပွားစီးမှုသည် တခြားလော။ ဝေဒနာသည် တခြား ဝေဒနာ၏ ပွားစီးမှုသည် တခြားလော။ သညာသည် တခြား သညာ၏ ပွားစီးမှုသည် တခြားလော။ စေတနာသည် တခြား စေတနာ၏ ပွားစီးမှုသည် တခြားလော။ စိတ်သည် တခြား စိတ်၏ ပွားစီးမှုသည် တခြားလော။ သဒ္ဓါသည် တခြား သဒ္ဓါ၏ ပွားစီးမှုသည် တခြားလော။ ဝီရိယသည် တခြား ဝီရိယ၏ ပွားစီးမှုသည် တခြားလော။ သတိသည် တခြား သတိ၏ ပွားစီးမှုသည် တခြားလော။ သမာဓိသည် တခြား သမာဓိ၏ ပွားစီးမှုသည် တခြားလော။ ပညာသည် တခြား ပညာ၏ ပွားစီးမှုသည် တခြားလော။ ရာဂသည် တခြား ရာဂ၏ ပွားစီးမှုသည် တခြားလော။ပ။ အနောတ္တပ္ပသည် တခြား အနောတ္တပ္ပ၏ ပွားစီးမှုသည် တခြားလော။^၂

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

၇၃၈။ သကဝါဒီ။ ။ ကံသည် တခြား ကံ၏ ပွားစီးမှုသည် တခြားလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ ကံ၏ ပွားစီးမှုသည် ကံနှင့် အတူတကွ ဖြစ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။^၃

သကဝါဒီ။ ။ ကံ၏ ပွားစီးမှုသည် ကံနှင့် အတူတကွ ဖြစ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ဖြစ်ပါ၏။^၄

သကဝါဒီ။ ။ ကုသိုလ်ကံနှင့် အတူတကွ ဖြစ်သော ကံ၏ ပွားစီးမှုသည် ကုသိုလ်လော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ ကုသိုလ်ကံနှင့် အတူတကွ ဖြစ်သော ကံ၏ ပွားစီးမှုသည် ကုသိုလ်လော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ဟုတ်ပါ၏။^၅

သကဝါဒီ။ ။ သုခဝေဒနာနှင့် ယှဉ်သော ကံနှင့် အတူတကွ ဖြစ်သော ကံ၏ ပွားစီးမှုသည် သုခ ဝေဒနာနှင့် ယှဉ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ ဒုက္ခဝေဒနာနှင့်ပ။ ဥပေက္ခာဝေဒနာနှင့် ယှဉ်သော ကံနှင့် အတူတကွ ဖြစ်သော ကံ၏ ပွားစီးမှုသည် ဥပေက္ခာဝေဒနာနှင့် ယှဉ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

၇၃၉။ သကဝါဒီ။ ။ ကံ၏ ပွားစီးမှုသည် ကံနှင့် အတူတကွ ဖြစ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ဖြစ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ အကုသိုလ်ကံနှင့် အတူတကွ ဖြစ်သော ကံ၏ ပွားစီးမှုသည် အကုသိုလ်လော။
ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ အကုသိုလ်ကံနှင့် အတူတကွ ဖြစ်သော ကံ၏ ပွားစီးမှုသည် အကုသိုလ်လော။
ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ သုခဝေဒနာနှင့် ယှဉ်သော ကံနှင့် အတူတကွ ဖြစ်သော ကံ၏ ပွားစီးမှုသည် သုခ
ဝေဒနာနှင့် ယှဉ်ပါသလော။
ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ ဒုက္ခဝေဒနာနှင့်ပ။ ဥပေက္ခာဝေဒနာနှင့် ယှဉ်သော ကံနှင့် အတူတကွ ဖြစ်သော ကံ၏
ပွားစီးမှုသည် ဥပေက္ခာဝေဒနာနှင့် ယှဉ်ပါသလော။
ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

၇၄၀။ သကဝါဒီ။ ။ ကံသည် စိတ်နှင့် အတူတကွ ဖြစ်၍ ကံသည် အာရုံရှိပါသလော။
ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ရှိပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ ကံ၏ ပွားစီးမှုသည် စိတ်နှင့် အတူတကွ ဖြစ်၍ ကံ၏ ပွားစီးမှုသည် အာရုံ ရှိပါ
သလော။
ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။^၆

သကဝါဒီ။ ။ ကံ၏ ပွားစီးမှုသည် စိတ်နှင့် အတူတကွ ဖြစ်ပါလျက် ကံ၏ ပွားစီးမှုသည် အာရုံ မရှိပါ
သလော။
ပရဝါဒီ။ ။ ဪ မရှိပါ။

သကဝါဒီ။ ။ ကံသည် စိတ်နှင့် အတူတကွ ဖြစ်ပါလျက် ကံသည် အာရုံမရှိပါသလော။
ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ ကံသည် စိတ်နှင့် အတူတကွ ဖြစ်၍ စိတ်ပျက်စီးလတ်သော် ကံသည် ပျက်စီးပါ
သလော။
ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ပျက်စီးပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ ကံ၏ ပွားစီးမှုသည် စိတ်နှင့် အတူတကွ ဖြစ်၍ စိတ်ပျက်စီးလတ်သော် ကံ၏ ပွားစီးမှု
သည် ပျက်စီးပါသလော။
ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ ကံ၏ ပွားစီးမှုသည် စိတ်နှင့် အတူတကွ ဖြစ်ပါလျက် စိတ်ပျက်စီးလတ်သော် ကံ၏
ပွားစီးမှုသည် မပျက်စီးပါသလော။
ပရဝါဒီ။ ။ ဪ မပျက်စီးပါ။

သကဝါဒီ။ ။ ကံသည် စိတ်နှင့် အတူတကွ ဖြစ်ပါလျက် စိတ်ပျက်စီးလတ်သော် ကံသည် မပျက်စီး
ပါသလော။
ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

၇၄၁။ သကဝါဒီ။ ။ ကံရှိလတ်သော် ကံ၏ ပွားစီးမှု ရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ခြောက် ရှိပါ၏။^၂

သကဝါဒီ။ ။ ထိုကံသည်ပင် ထိုကံ၏ ပွားစီးမှုလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ ကံရှိလတ်သော် ကံ၏ ပွားစီးမှုသည် ရှိသည် ဖြစ်၍ ကံ၏ ပွားစီးမှုကြောင့် အကျိုး ‘ဝိပါက်’ ဖြစ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ခြောက် ဖြစ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ ထိုကံသည်ပင် ထိုကံ၏ ပွားစီးမှုလော၊ ထိုပွားစည်းမှုသည် ထိုကံ၏ အကျိုး ‘ဝိပါက်’ လော။^၆

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ ကံရှိလတ်သော် ကံ၏ ပွားစီးမှုသည် ရှိသည်ဖြစ်ရကား ကံ၏ ပွားစီးမှုကြောင့် အကျိုး ဖြစ်ပေါ်၍ ထိုအကျိုး ‘ဝိပါက်’ သည် အာရုံရှိပါသလော။^၉

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ခြောက် ရှိပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ ကံ၏ ပွားစီးမှုသည် အာရုံရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။^{၁၀}

သကဝါဒီ။ ။ ကံ၏ ပွားစီးမှုသည် အာရုံ မရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ခြောက် မရှိပါ။^{၁၁}

သကဝါဒီ။ ။ အကျိုးဝိပါက်သည် အာရုံ မရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

၇၄၂။ သကဝါဒီ။ ။ ကံသည် တခြား ကံ၏ ပွားစီးမှုသည် တခြားလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ခြောက် ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ “ပုဏ္ဏ ဤလောက၌ အချို့ပုဂ္ဂိုလ်သည် ဆင်းရဲရှိသည်လည်းဖြစ်သော ဆင်းရဲ မရှိသည်လည်းဖြစ်သော ကာယသင်္ခါရကို ပြုလုပ်၏။ ဆင်းရဲရှိသည်လည်းဖြစ်သော ဆင်းရဲမရှိသည်လည်းဖြစ်သော ဝစီသင်္ခါရကို ပြုလုပ်၏။ပ။ မနောသင်္ခါရကို ပြုလုပ်၏။ ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည် ဆင်းရဲရှိသည်လည်းဖြစ်သော ဆင်းရဲမရှိသည်လည်းဖြစ်သော ကာယသင်္ခါရကို ပြုလုပ်ပြီး၍ ဆင်းရဲရှိသည်လည်းဖြစ်သော ဆင်းရဲ မရှိသည်လည်းဖြစ်သော ဝစီသင်္ခါရကိုပ။ မနောသင်္ခါရကို ပြုလုပ်ပြီး၍ ဆင်းရဲရှိသည်လည်းဖြစ်သော ဆင်းရဲ မရှိသည်လည်းဖြစ်သော လောကသို့ ကပ်ရောက်၏။ ဆင်းရဲရှိသည်လည်းဖြစ်သော ဆင်းရဲ မရှိသည်လည်းဖြစ်သော လောကသို့ ကပ်ရောက်သည်ရှိသော် ထိုသူ့ကို ဆင်းရဲရှိသည်လည်းဖြစ်ကုန်သော ဆင်းရဲ မရှိသည်လည်း ဖြစ်ကုန်သော ဖဿတို့သည် တွေ့ထိကုန်၏။ ဆင်းရဲရှိသည်လည်းဖြစ်ကုန်သော ဆင်းရဲ မရှိသည်လည်း ဖြစ်ကုန်သော ဖဿတို့ တွေ့ထိအပ်သည် ဖြစ်လတ်သော် ထိုသူသည် ဆင်းရဲရှိသည်လည်း ဖြစ်သော ဆင်းရဲ မရှိသည်လည်းဖြစ်သော သုခဒုက္ခ ရောနှောနေသော ဝေဒနာကို လူတို့ကဲ့သို့ လည်းကောင်း၊ အချို့ နတ်တို့ကဲ့သို့ လည်းကောင်း၊ အချို့ ဝိနိပါတိကပြိတ္တာတို့ကဲ့သို့ လည်းကောင်း ခံစားရ၏။ ပုဏ္ဏ ဤသို့လျှင် ဖြစ်ပြီးသော ကံကြောင့် သတ္တဝါ၏ ပဋိသန္ဓေသည် ဖြစ်၏။ အကြင် ကံကို ပြုလုပ်၏။ ထိုကံကြောင့် ဖြစ်ရ၏။ ဖြစ်ပြီးသော ဤသတ္တဝါကို ဖဿတို့သည် တွေ့ထိကုန်၏။ ပုဏ္ဏ ဤသို့လျှင် သတ္တဝါတို့သည် ကံသာလျှင် အမွေခံ ရှိကုန်၏ဟု ငါ ဆို၏” ဟု မြတ်စွာဘုရား ဟောအပ်သော သုတ္တန် (ပါဠိ) ရှိသည်သာ မဟုတ်ပါလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ခြော် ရှိပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ ထို့ကြောင့်ပင် “ကံသည် တခြား ကံ၏ ပွားစီးမှုသည် တခြား” ဟူ၍ မဆိုသင့်။

ကမ္မုပစယကထာ ပြီး၏။

ပန္နရသမဝင် ပြီး၏။

တတိယပဏ္ဍာသက ပြီး၏။

- ၁။ ကံ၏ ပွားစီးမှုမည်သည် ကံမှ အခြားတစ်ပါးသော စိတ်နှင့် မယှဉ်၊ အဗျာကတ အနာရမ္မဏတည်းဟု အယူရှိသူ အန္တကနှင့် သမ္မိတိယဂိုဏ်းဝင်တို့ကို ရည်ရွယ်၍ ဤကထာကို ဟောတော်မူသည်။
- ၂။ ကံ၏ ပွားစီးမှုသည် ကံမှ အခြားတစ်ပါး ဖြစ်ခဲ့ပါမူ ဖဿစသည်မှလည်း အခြားတစ်ပါးသော ဖဿစသည်၏ ပွားစီးမှု သည် ဖြစ်ရာ၏ဟု စောဒနာလို၍ ဤပုစ္ဆာကို တက်သည်။
- ၃။ စိတ္တဝိပယုတ်ကို ရည်ရွယ်၍ ပရဝါဒီက ပဋိက္ခေပပြုလျက် ဖြေသည်။
- ၄။ စိတ္တသမ္ပယုတ်ကို ရည်ရွယ်၍ ဝန်ခံပြန်သည်။
- ၅။ စိတ္တဝိပယုတ်ကို ရည်ရွယ်၍ ဝန်ခံသည်။
- ၆။ ဧကန္တအနာရမ္မဏကိုသာ အလိုရှိရကား ပရဝါဒီက ပဋိက္ခေပပြုလျက် ဖြေသည်။
- ၇။ ကံရှိလတ်သော် ကံပွားစီးမှု ကမ္မုပစယရှိ၏။ ကမ္မုပစယကြောင့် ဝိပါက်ဖြစ်၏။ ကံချုပ်လတ်သော် အညွန့် ဖြစ်သည့် တိုင်အောင် မျိုးစေ့မည်သကဲ့သို့ ဝိပါက်ဖြစ်သည့် တိုင်အောင် ကမ္မုပစယသည် တည်ရှိ၏ဟု အယူရှိ၍ ပရဝါဒီ ဆရာက ဝန်ခံ၏။
- ၈။ ကံရှိလတ်သော် ကမ္မုပစယရှိ၏။ ကမ္မုပစယသည် ဝိပါက်ဖြစ်သည့်တိုင်အောင် တည်ရှိ၏ဟု ပရဝါဒီက အယူရှိသော ကြောင့် ဤပုစ္ဆာကို တက်သည်။
- ၉။ အကျိုးဝိပါက်ကဲ့သို့ ဝိပါကဓမ္မဓမ္မသည်လည်း အာရုံနှင့် စပ်သလောဟု စောဒနာလို၍ ဤပုစ္ဆာကို တက်သည်။
- ၁၀။ မိမိအယူ၏ အစွမ်းအားဖြင့် တစ်ခုကို ပဋိက္ခေပပြု၍ တစ်ခုကို ဝန်ခံသည်။
- ၁၁။ မိမိအယူ၏ အစွမ်းအားဖြင့် တစ်ခုကို ပဋိက္ခေပပြု၍ တစ်ခုကို ဝန်ခံသည်။

ကထာဝတ္ထုပါဠိတော်

=== ၁၆ - သောဠသမဝဂ် ===

(၁၅၆) ၁ - နိဂ္ဂဟကထာ

၇၄၃။ သကဝါဒီ။ ။ တစ်ယောက်သောသူ၏ စိတ်ကို မတပ်မက်လင့် မဖျက်ဆီးလင့် မတွေဝေလင့် မညစ်ညူးလင့်ဟူ၍ တစ်ယောက်သောသူသည် နှိမ်နင်းနိုင်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ တစ်ယောက်သောသူသည် တစ်ယောက်သောသူ၏ စိတ်ကို နှိမ်နင်းနိုင်ပါသလော။^၂

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ နှိမ်နင်းနိုင်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ တစ်ယောက်သောသူအား ဖြစ်သော ဖဿသည် မချုပ်ပါစေလင့်ဟူ၍ တစ်ယောက်သော သူသည် နှိမ်နင်းနိုင်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ တစ်ယောက်သောသူအား ဖြစ်သော ဝေဒနာသည်။ပ။ သညာသည်၊ စေတနာသည်၊ စိတ်သည်၊ သဒ္ဓါသည်၊ ဝီရိယသည်၊ သတိသည်၊ သမာဓိသည်။ပ။ ပညာသည် မချုပ်ပါစေလင့်ဟူ၍ တစ်ယောက်သောသူသည် နှိမ်နင်းနိုင်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ တစ်ယောက်သောသူ၏ စိတ်ကို တစ်ယောက်သောသူသည် နှိမ်နင်းနိုင်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ နှိမ်နင်းနိုင်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ တစ်ယောက်သော သူသည် တစ်ယောက်သောသူ၏ အကျိုးငှါ ရာဂကို ပယ်စွန့်နိုင်ပါသလော၊ ဒေါသကို ပယ်စွန့်နိုင်ပါသလော။ပ။ အနောတ္တပ္ပကို ပယ်စွန့်နိုင်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ တစ်ယောက်သော သူသည် တစ်ယောက်သော သူ၏ စိတ်ကို နှိမ်နင်းနိုင်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ နှိမ်နင်းနိုင်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ တစ်ယောက်သော သူသည် တစ်ယောက်သော သူ၏ အကျိုးငှါ မဂ်ကို ပွားစေနိုင်ပါသလော၊ သတိပဋ္ဌာန်ကို ပွားစေနိုင်ပါသလော။ပ။ ဗောဇ္ဈင်ကို ပွားစေနိုင်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ တစ်ယောက်သော သူသည် တစ်ယောက်သော သူ၏ စိတ်ကို နှိမ်နင်းနိုင်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ နှိမ်နင်းနိုင်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ တစ်ယောက်သော သူသည် တစ်ယောက်သော သူ၏ အကျိုးငှါ ဆင်းရဲကို ပိုင်းခြား၍ သိနိုင်ပါသလော၊ ဆင်းရဲဖြစ်ကြောင်း တဏှာကို ပယ်စွန့်နိုင်ပါသလော၊ ဆင်းရဲချုပ်ရာ (နိဗ္ဗာန်) ကို မျက်မှောက်ပြုနိုင်ပါသလော၊ မဂ်ကို ပွားစေနိုင်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ တစ်ယောက်သော သူသည် တစ်ယောက်သော သူ၏ စိတ်ကို နှိမ်နင်းနိုင်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ နှိမ်နင်းနိုင်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ တစ်ပါးသောသူသည် တစ်ပါးသောသူကို ပြုလုပ် (ဖန်ဆင်း) နိုင်ပါသလော၊ ချမ်းသာ နှင့်ဆင်းရဲကို တစ်ပါးသောသူသည် ပြုလုပ်အပ်ပါသလော၊ တစ်ပါးသူက ပြုလုပ်၍ တစ်ပါးသောသူက ခံစားပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ တစ်ယောက်သောသူသည် တစ်ယောက်သောသူ၏ စိတ်ကို နှိမ်နင်းနိုင်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ နှိမ်နင်းနိုင်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ “မိမိသည်သာလျှင် မကောင်းမှုကို ပြုလုပ်အပ်သည်ရှိသော် မိမိသည်ပင် ညစ်ညူးရ၏၊ မိမိသည် မကောင်းမှုကို မပြုလုပ်အပ်သည်ရှိသော် မိမိသည်ပင် စင်ကြယ်ရ၏၊ စင်ကြယ်မှု မစင်ကြယ်မှုသည် တခြားစီတည်း၊ တစ်ယောက်သော သူသည် တစ်ယောက်သော သူကို မစင်ကြယ်စေနိုင်” ဟူ၍ မြတ်စွာဘုရား ဟော ကြားအပ်သော သုတ္တန် (ပါဠိ) ရှိသည်သာ မဟုတ်ပါလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ရှိပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ ထို့ကြောင့် “တစ်ယောက်သော သူသည် တစ်ယောက်သော သူ၏ စိတ်ကို နှိမ်နင်း နိုင်၏” ဟူ၍ မဆိုသင့်ပါ။

၇၄၄။ ပရဝါဒီ။ ။ “တစ်ယောက်သော သူသည် တစ်ယောက်သော သူ၏ စိတ်ကို နှိမ်နင်းနိုင်၏” ဟူ၍ မဆိုသင့်ပါသလော။

သကဝါဒီ။ ။ ဪ မဆိုသင့်ပါ။

ပရဝါဒီ။ ။ အားအစွမ်းသို့ ရောက်သူတို့သည် ရှိကုန်သည် မဟုတ်ပါလော၊ ဝသီဘော်သို့ ရောက်သူ တို့သည် ရှိကုန်သည် မဟုတ်ပါလော။

သကဝါဒီ။ ။ ဪ ရှိပါ၏။

ပရဝါဒီ။ ။ အရှင်သကဝါဒီ အားအစွမ်းသို့ ရောက်သူတို့ ရှိခဲ့ကုန်မှု ဝသီဘော်သို့ ရောက်သူတို့ ရှိခဲ့ကုန်မှု ထိုအကြောင်းကြောင့် “တစ်ယောက်သောသူသည် တစ်ယောက်သောသူ၏ စိတ်ကို နှိမ်နင်းနိုင်၏” ဟူ၍ ဆိုသင့်၏။

နိဂ္ဂဟကထာ ပြီး၏။

၁။ လောက၌ ကာယဗလ ဉာဏဗလသို့ ရောက်သူ၊ ဈာန်အဘိညာဏ်ရှိသူတို့၌ လေ့လာခြင်း ရှိသည်၏အဖြစ်သို့ ရောက်သူသည် သူတစ်ပါး၏ စိတ်ကို နှိမ်နင်းခြင်းငှါ မစွမ်းနိုင်ကြကုန်မူ ထိုသူတို့၏ အားအစွမ်းသို့ ရောက်ခြင်း သည် အဘယ်သို့ သဘောရှိပါသနည်း၊ ဈာန်အဘိညာဏ်တို့၏ လေ့လာခြင်းရှိသည်၏ အဖြစ်သည် အဘယ်သို့ သဘောရှိသနည်း၊ အမှန်စင်စစ်သော်ကား ထိုသူတို့သည် သူတစ်ပါးတို့၏ စိတ်ကို နှိမ်နင်းနိုင်၏ဟု အယူရှိသူတို့ကို ရည်ရွယ်၍ ဤနိဂ္ဂဟကထာကို ဟောတော်မူသည်။

၂။ နှိမ်နင်းနိုင်၏ဟူသည် ညစ်ညူးခြင်းသို့ ရောက်ခြင်းမှ တားမြစ်နိုင်၏ဟု ဆိုခြင်း ဖြစ်၏။

ကထာဝတ္ထုပါဠိတော်

=== ၁၆ - သောဠသမဝဂ် ===

(၁၅၇) ၂ - ပဂ္ဂဟကထာ

၇၄၅။ သကဝါဒီ။ ။ တစ်ယောက်သောသူသည် တစ်ယောက်သောသူ၏ စိတ်ကို ချီးမြှောက်နိုင်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ သြော် ချီးမြှောက်နိုင်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ တစ်ယောက်သောသူ၏ စိတ်ကို မတပ်မက်လင့်၊ မဖျက်ဆီးလင့်၊ မတွေဝေလင့်၊ မညစ်ညူးလင့်ဟူ၍ ချီးမြှောက်နိုင်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ တစ်ယောက်သောသူသည် တစ်ယောက်သောသူ၏ စိတ်ကို ချီးမြှောက်နိုင်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ သြော် ချီးမြှောက်နိုင်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ တစ်ယောက်သောသူသည် တစ်ယောက်သောသူအား အလောဘဟူသော ကုသိုလ်မူလကို ဖြစ်စေနိုင်ပါသလော၊ အဒေါသဟူသော ကုသိုလ်မူလကို ဖြစ်စေနိုင်ပါသလော၊ အမောဟဟူသော ကုသိုလ်မူလကို ဖြစ်စေနိုင်ပါသလော၊ သဒ္ဓါကို ဖြစ်စေနိုင်ပါသလော၊ ဝီရိယကို ဖြစ်စေနိုင်ပါသလော၊ သတိကို ဖြစ်စေနိုင်ပါသလော၊ သမာဓိကို ဖြစ်စေနိုင်ပါသလော၊ ပညာကို ဖြစ်စေနိုင်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ တစ်ယောက်သောသူသည် တစ်ယောက်သောသူ၏ စိတ်ကို ချီးမြှောက်နိုင်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ သြော် ချီးမြှောက်နိုင်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ တစ်ယောက်သောသူသည် တစ်ယောက်သောသူအား ဖြစ်ပေါ်လာသော ဖဿသည် မချုပ်ပါစေလင့်ဟူ၍ တစ်ယောက်သောသူက ချီးမြှောက်နိုင်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ တစ်ယောက်သောသူသည် တစ်ယောက်သောသူအား ဖြစ်ပေါ်လာသော ဝေဒနာသည်။ပ။ ဖြစ်ပေါ်လာသော ပညာသည် မချုပ်ပါစေလင့်ဟူ၍ တစ်ယောက်သောသူက ချီးမြှောက်နိုင်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ တစ်ယောက်သောသူသည် တစ်ယောက်သောသူ၏ စိတ်ကို ချီးမြှောက်နိုင်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ သြော် ချီးမြှောက်နိုင်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ တစ်ယောက်သောသူသည် တစ်ယောက်သောသူ၏ အကျိုးငှါ ရာဂကို ပယ်စွန့်နိုင်ပါသလော၊ ဒေါသကို ပယ်စွန့်နိုင်ပါသလော၊ မောဟကို ပယ်စွန့်နိုင်ပါသလော။ပ။ အနောတ္တပ္ပကို ပယ်စွန့်နိုင်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ တစ်ယောက်သောသူသည် တစ်ယောက်သောသူ၏ စိတ်ကို ချီးမြှောက်နိုင်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ သြော် ချီးမြှောက်နိုင်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ တစ်ယောက်သောသူသည် တစ်ယောက်သောသူ၏ အကျိုးငှါ မဂ်ကို ပွားစေနိုင်ပါသလော။ပ။ သတိပဋ္ဌာန်ကို ပွားစေနိုင်ပါသလော။ပ။ ဗောဇ္ဈင်ကို ပွားစေနိုင်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ တစ်ယောက်သောသူသည် တစ်ယောက်သောသူ၏ စိတ်ကို ချီးမြှောက်နိုင်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ သြော် ချီးမြှောက်နိုင်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ တစ်ယောက်သောသူသည် တစ်ယောက်သောသူ၏ အကျိုးငှါ ဆင်းရဲကို ပိုင်းခြား၍ သိနိုင်ပါသလော။ပ။ မဂ်ကို ပွားစေနိုင်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ တစ်ယောက်သောသူသည် တစ်ယောက်သောသူ၏ စိတ်ကို ချီးမြှောက်နိုင်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ သြော် ချီးမြှောက်နိုင်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ တစ်ပါးသောသူသည် တစ်ပါးသောသူကို ပြုလုပ် (ဖန်ဆင်း) နိုင်ပါသလော၊ ချမ်းသာဆင်းရဲကို တစ်ပါးသောသူသည် ပြုလုပ်အပ်ပါသလော။ တစ်ပါးသောသူသည် ပြုလုပ်၍ တစ်ပါးသောသူက ခံစားနိုင်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ တစ်ယောက်သောသူသည် တစ်ယောက်သောသူ၏ စိတ်ကို ချီးမြှောက်နိုင်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ သြော် ချီးမြှောက်နိုင်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ “မိမိသည်သာလျှင် မကောင်းမှုကို ပြုလုပ်အပ်၏။ပ။ တစ်ယောက်သောသူသည် တစ်ယောက်သောသူကို မစင်ကြယ်စေနိုင်” ဟူ၍ မြတ်စွာဘုရား ဟောအပ်သော သုတ္တန် (ပါဠိ) ရှိသည်သာ မဟုတ်ပါလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ သြော် ရှိပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ ထို့ကြောင့်ပင် “တစ်ယောက်သောသူသည် တစ်ယောက်သောသူ၏ စိတ်ကို ချီးမြှောက်နိုင်၏” ဟူ၍ မဆိုသင့်။

၇၄၆။ ပရဝါဒီ။ ။ “တစ်ယောက်သောသူသည် တစ်ယောက်သောသူ၏ စိတ်ကို ချီးမြှောက်နိုင်၏” ဟူ၍ မဆိုသင့်ပါသလော။

သကဝါဒီ။ ။ ဪ သြော် မဆိုသင့်ပါ။

ပရဝါဒီ။ ။ အားအစွမ်းသို့ ရောက်သူတို့သည် ရှိကုန်သည် မဟုတ်ပါလော၊ ဝသီဘော်သို့ ရောက်သူတို့သည် ရှိကုန်သည် မဟုတ်ပါလော။

သကဝါဒီ။ ။ ဪ သြော် ရှိပါ၏။

ပရဝါဒီ။ ။ အရှင်သကဝါဒီ အားအစွမ်းသို့ ရောက်သူတို့သည် ရှိခဲ့ကုန်မှု ဝသီဘော်သို့ ရောက်သူတို့သည် ရှိခဲ့ကုန်မှု၊ ထို့ကြောင့် “တစ်ယောက်သောသူသည် တစ်ယောက်သောသူ၏ စိတ်ကို ချီးမြှောက်နိုင်၏” ဟူ၍ ဆိုသင့်၏။

ပုဂ္ဂဟကထာ ပြီး၏။

ကထာဝတ္ထုပြုငြိတော်

=== ၁၆ - သောဠသမဝင် ===

(၁၅၈) ၃ - သုခါနုပ္ပဒါနကထာ°

၇၄၇။ သကဝါဒီ။ ။ တစ်ယောက်သောသူသည် တစ်ယောက်သောသူအား ချမ်းသာကို ပေးနိုင်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ဪ ပေးနိုင်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ တစ်ယောက်သောသူသည် တစ်ယောက်သောသူအား ဆင်းရဲကို ပေးနိုင်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ တစ်ယောက်သောသူသည် တစ်ယောက်သောသူအား ဆင်းရဲကို မပေးနိုင်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ဪ မပေးနိုင်ပါ။

သကဝါဒီ။ ။ တစ်ယောက်သောသူသည် တစ်ယောက်သောသူအား ချမ်းသာကို မပေးနိုင်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ တစ်ယောက်သောသူသည် တစ်ယောက်သောသူအား ချမ်းသာကို ပေးနိုင်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ဪ ပေးနိုင်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ တစ်ယောက်သောသူသည် တစ်ယောက်သောသူအား မိမိ၏ ချမ်းသာကို ပေးနိုင်ပါသလော၊ တစ်ပါးသောသူတို့၏ ချမ်းသာကို ပေးနိုင်ပါသလော၊ ထိုသူ၏ ချမ်းသာကို ပေးနိုင်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ တစ်ယောက်သောသူသည် တစ်ယောက်သောသူအား မိမိ၏ ချမ်းသာကို မပေးနိုင်ပါသလော၊ တစ်ပါးသောသူတို့၏ ချမ်းသာကို မပေးနိုင်ပါသလော၊ ထိုသူ၏ ချမ်းသာကို မပေးနိုင်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ဪ မပေးနိုင်ပါ။

သကဝါဒီ။ ။ အရှင်ပရဝါဒီ တစ်ယောက်သောသူသည် တစ်ယောက်သောသူအား မိမိ၏ ချမ်းသာကို တစ်ပါးသူတို့၏ ချမ်းသာကို ထိုသူ၏ ချမ်းသာကို မပေးနိုင်ခဲ့ပါမူ “တစ်ပါးသောသူသည် တစ်ပါးသောသူအား ချမ်းသာကို ပေးနိုင်၏” ဟူ၍ မဆိုသင့်။

သကဝါဒီ။ ။ တစ်ယောက်သောသူသည် တစ်ယောက်သောသူအား ချမ်းသာကို ပေးနိုင်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ဪ ပေးနိုင်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ တစ်ယောက်သောသူသည် တစ်ယောက်သောသူကို ဖန်ဆင်းနိုင်ပါသလော၊ ချမ်းသာနှင့် ဆင်းရဲကို သူတစ်ပါးက ပြုလုပ်အပ်ပါသလော၊ သူတစ်ပါး ပြုလုပ်၍ သူတစ်ပါး ခံစားနိုင်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

၇၄၈။ ပရဝါဒီ။ ။ “တစ်ယောက်သောသူသည် တစ်ယောက်သောသူအား ချမ်းသာကို ပေးနိုင်၏” ဟူ၍ မဆိုသင့်ပါသလော။

သကဝါဒီ။ ။ ဪ သြော် မဆိုသင့်ပါ။

ပရဝါဒီ။ ။ “မြတ်စွာဘုရားသည် များစွာသော ငါတို့၏ ဆင်းရဲတရားတို့ကို ပယ်ရှားတော်မူပါပေစွ၊ မြတ်စွာဘုရားသည် များစွာသော ငါတို့၏ ချမ်းသာတရားတို့ကို ဆောင်တော်မူပါပေစွ၊ မြတ်စွာဘုရားသည် များစွာသော ငါတို့၏ အကုသိုလ်တရားတို့ကို ပယ်ရှားတော်မူပါပေစွ၊ မြတ်စွာဘုရားသည် များစွာသော ငါတို့၏ ကုသိုလ်တရားတို့ကို ဆောင်တော်မူပါပေစွ” ဟူ၍ အရှင်ဥဒါယီ (မြတ်စွာဘုရားအား) လျှောက်သော သုတ္တန် (ပါဠိ) ရှိသည်သာ မဟုတ်ပါလော။

သကဝါဒီ။ ။ ဪ သြော် ရှိပါ၏။

ပရဝါဒီ။ ။ ထို့ကြောင့် တစ်ယောက်သောသူသည် တစ်ယောက်သောသူအား ချမ်းသာကို ပေးနိုင်၏။

သုခါနုပ္ပဒါနကထာ ပြီး၏။

၁။ မြတ်စွာဘုရားသည် များစွာကုန်သော ငါတို့အား ချမ်းသာသုခတရားတို့ကို ကပ်၍ ဆောင်တော်မူတတ်၏ဟူသော သုတ်ကို အမှီပြု၍ တစ်ယောက်သောသူသည် တစ်ယောက်သောသူအား ချမ်းသာသုခကို အဆင့်ဆင့် ပေးတတ်၏ ဟု ဟေတုဝါဒ အယူရှိသူတို့ကို ရည်ရွယ်၍ ဤကထာကို ဟောတော်မူသည်။

ကထာဝတ္ထုပါဠိတော်

=== ၁၆ - သောဠသမဝဂ် ===

(၁၅၉) ၄ - အဓိဂယုမနသိကာရကထာ

၇၄၉။ သကဝါဒီ။ ။ ပေါင်းရုံးသိမ်းကျုံး၍ နှလုံးသွင်းနိုင်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ငြိမ် နှလုံးသွင်းနိုင်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ ထိုစိတ်ဖြင့် ထိုစိတ်ကို သိနိုင်ပါသလော။^၂

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။^၃

သကဝါဒီ။ ။ ထိုစိတ်ဖြင့် ထိုစိတ်ကို သိနိုင်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ သိနိုင်ပါ၏။^၄

သကဝါဒီ။ ။ ထိုစိတ်ဖြင့် ထိုစိတ်ကို “စိတ်” ဟူ၍ သိနိုင်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ ထိုစိတ်ဖြင့် ထိုစိတ်ကို “စိတ်” ဟူ၍ သိနိုင်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ သိနိုင်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ ထိုစိတ်သည် ထိုစိတ်၏ အာရုံလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ ထိုစိတ်သည် ထိုစိတ်၏ အာရုံလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ ထိုဖဿဖြင့် ထိုဖဿကို တွေ့နိုင်ပါသလော၊ ထိုဝေဒနာဖြင့်။ပ။ ထိုသညာဖြင့်။ ထိုစေတနာဖြင့်။ ထိုစိတ်ဖြင့်။ ထိုဝိတက်ဖြင့်။ ထိုဝိစာရဖြင့်။ ထိုပီတိဖြင့်။ ထိုသတိဖြင့်။ ထိုပညာဖြင့် ထိုပညာကို သိနိုင်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

၇၅၀။ သကဝါဒီ။ ။ အတိတ်တရားကို “အတိတ်တရား” ဟူ၍ နှလုံးသွင်းသူသည် အနာဂတ်တရားကို “အနာဂတ်တရား” ဟူ၍ နှလုံးသွင်းနိုင်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ အတိတ်တရားကို “အတိတ်တရား” ဟူ၍ နှလုံးသွင်းသူသည် အနာဂတ်တရားကို “အနာဂတ်တရား” ဟူ၍ နှလုံးသွင်းနိုင်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ နှလုံးသွင်းနိုင်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ ဖဿနှစ်ပါးတို့၏။ပ။ စိတ်နှစ်ပါးတို့၏ ပေါင်းဆုံမှုသည် ဖြစ်နိုင်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ အတိတ်တရားကို “အတိတ်တရား” ဟူ၍ နှလုံးသွင်းသူသည် ပစ္စုပ္ပန်တရားကို “ပစ္စုပ္ပန်တရား” ဟူ၍ နှလုံးသွင်းနိုင်ပါသလော။

သကဝါဒီ။ ။ ဖဿသုံးပါးတို့၏။ပ။ စိတ်သုံးပါးတို့၏ ပေါင်းဆုံမှုသည် ဖြစ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

၇၅၃။ ပရဝါဒီ။ ။ “ပေါင်းရုံးသိမ်းကျုံး၍ နှလုံးသွင်း၏” ဟူ၍ မဆိုသင့်ပါသလော။

သကဝါဒီ။ ။ ဪ မဆိုသင့်ပါ။

ပရဝါဒီ။ ။ “အလုံးစုံသော သင်္ခါရတို့သည် မမြဲကုန်” ဟု အကြင်အခါ၌ ပညာဖြင့် မြင်၏။ ထိုအခါ ဆင်းရဲ၌ ငြီးငွေ့၏။ ဤငြီးငွေ့မှုသည် အထူးစင်ကြယ်မှု (နိဗ္ဗာန်) သို့ ရောက်ကြောင်း လမ်းစဉ်ပေတည်း။

“အလုံးစုံသော သင်္ခါရတို့သည် ဆင်းရဲကုန်၏” ဟု အကြင်အခါ၌ ပညာဖြင့် မြင်၏။ ထိုအခါ ဆင်းရဲ၌ ငြီးငွေ့၏။ ဤငြီးငွေ့မှုသည် အထူးစင်ကြယ်မှု (နိဗ္ဗာန်) သို့ ရောက်ကြောင်း လမ်းစဉ်ပေတည်း။

“အလုံးစုံသော တရားတို့သည် အတ္တ မဟုတ်ကုန်” ဟု အကြင်အခါ၌ ပညာဖြင့် မြင်၏။ ထိုအခါ ဆင်းရဲ၌ ငြီးငွေ့၏။ ဤငြီးငွေ့မှုသည် စင်ကြယ်မှု (နိဗ္ဗာန်) သို့ ရောက်ကြောင်း လမ်းစဉ်ပေတည်း” ဟု မြတ်စွာဘုရား ဟောအပ်သော သုတ္တန် (ပါဠိ) ရှိသည်သာ မဟုတ်ပါလော။^၁

သကဝါဒီ။ ။ ဪ ရှိပါ၏။

ပရဝါဒီ။ ။ ထို့ကြောင့်ပင် ပေါင်းရုံးသိမ်းကျုံး၍ နှလုံးသွင်းနိုင်ပါ၏။

အဓိကယုမနသိကာရကထာ ပြီး၏။

- ၁။ “သဗ္ဗေ သင်္ခါရာ အနိစ္စာ” အစရှိသော စကားကို အမှီပြု၍ သင်္ခါရတို့ကို နှလုံးသွင်းသော ပုဂ္ဂိုလ်မည်သည် တစ်ပေါင်းတည်း ယူ၍ သင်္ခါရအားလုံးတို့ကို တစ်ပေါင်းတည်း တပြိုင်နက် နှလုံးသွင်းနိုင်၏ဟု အယူရှိသော ပုဗ္ဗသေလိယနှင့် အပရသေလိယတို့ကို ရည်ရွယ်၍ ဤကထာကို ဟောတော်မူသည်။
- ၂။ သင်္ခါရအားလုံးတို့ကို နှလုံးသွင်းသူသည် အကြင်စိတ်ဖြင့် ထိုသင်္ခါရတို့ကို နှလုံးသွင်း၏။ ထိုစိတ်ကိုလည်း နှလုံးသွင်းအပ်၏ဟု စောဒနာလို၍ ဤပုစ္ဆာကို တက်သည်။
- ၃။ အာရုံပြု၍ သိခြင်းငှါ မတတ်ကောင်းသည်ကို ရည်ရွယ်၍ ပရဝါဒီက ပဋိက္ခေပပြုလျက် ဖြေသည်။
- ၄။ စိတ်သည် ဤသို့ လက္ခဏာရှိ၏ဟု သိအပ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့် ထိုစိတ်သည်လည်း သိအပ်သည်သာ ဖြစ်၏ဟု ရည်ရွယ်လျက် ဝန်ခံပြန်သည်။
- ၅။ ပရဝါဒီ၏ သာဓကသုတ်လာ စကားကို နယအားဖြင့် ပြသည်ကို ရည်ရွယ်၍ မိန့်ဆိုအပ်ပါသည်။ တစ်ပြိုင်နက် ခဏ၌ အာရုံပြုသောအားဖြင့် ပြသည် မဟုတ်သောကြောင့် သာဓက မထိုက်။

ကထာဝတ္ထုပါဠိတော်

=== ၁၆ - သောဠသမဝဂ် ===

(၁၆၀) ၅ - ရူပံ ဟေတုတိကထာ°

၇၅၄။ သကဝါဒီ။ ။ ရုပ်သည် အကြောင်း ‘ဟိတ်’ လော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ (ရုပ်သည်) အလောဘဟိတ်လော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ (ရုပ်သည်) အဒေါသဟိတ်လော။ပ။ အမောဟဟိတ်လော။ပ။လောဘဟိတ်လော၊ ဒေါသဟိတ်လော၊ မောဟဟိတ်လော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ ရုပ်သည် အကြောင်း ‘ဟိတ်’ လော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ (ရုပ်သည်) အာရုံရှိသည် ဖြစ်၍ ထိုရုပ်အား ဆင်ခြင်မှု။ပ။ စိတ်ညွတ်မှုသည် ရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ (ရုပ်သည်) အာရုံမရှိသည် ဖြစ်၍ ထိုရုပ်အား ဆင်ခြင်မှု။ပ။ စိတ်ညွတ်မှုသည် မရှိသည် မဟုတ်ပါလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ မရှိပါ။

သကဝါဒီ။ ။ အရှင်ပရဝါဒီသည် ရုပ်သည် အာရုံမရှိသည် ဖြစ်၍ ထိုရုပ်အား ဆင်ခြင်မှု။ပ။ စိတ်ညွတ်မှု မရှိခဲ့ပါမူ “ရုပ်သည် အကြောင်း ‘ဟိတ်’ ရှိ၏” ဟူ၍ မဆိုသင့်။

၇၅၅။ သကဝါဒီ။ ။ အလောဘသည် အကြောင်း ‘ဟိတ်’ ဖြစ်၍ အာရုံရှိသည် ဖြစ်ရကား ထိုအလောဘအား ဆင်ခြင်မှု။ပ။ စိတ်ညွတ်မှုသည် ရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ရှိပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ ရုပ်သည် အကြောင်း ‘ဟိတ်’ ဖြစ်၍ အာရုံရှိသည် ဖြစ်ရကား ထိုရုပ်အား ဆင်ခြင်မှု။ပ။ စိတ်ညွတ်မှုသည် ရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ အဒေါသသည် အကြောင်း ‘ဟိတ်’ ဖြစ်၍။ အမောဟသည် အကြောင်း ‘ဟိတ်’ ဖြစ်၍။လောဘသည် အကြောင်း ‘ဟိတ်’ ဖြစ်၍။ ဒေါသသည် အကြောင်း ‘ဟိတ်’ ဖြစ်၍။ မောဟသည် အကြောင်း ‘ဟိတ်’ ဖြစ်၍ အာရုံရှိသည် ဖြစ်ရကား ထိုမောဟအား ဆင်ခြင်မှု။ပ။ စိတ်ညွတ်မှုသည် ရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ရှိပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ ရုပ်သည် အကြောင်း ‘ဟိတ်’ ဖြစ်၍ အာရုံရှိသည် ဖြစ်ရကား ထိုရုပ်အား ဆင်ခြင်မှု။ပ။ စိတ်ညွတ်မှုသည် ရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ ရုပ်သည် အကြောင်း ‘ဟိတ်’ ဖြစ်ပါလျက် အာရုံမရှိသည် ဖြစ်ရကား ထိုရုပ်အား ဆင်ခြင်မှု။ပ။ စိတ်ညွတ်မှုသည် မရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ မရှိပါ။

သကဝါဒီ။ ။ အလောဘသည် အကြောင်း ‘ဟိတ်’ ဖြစ်ပါလျက် အာရုံမရှိသည်ဖြစ်ရကား ထိုအလောဘ အား ဆင်ခြင်မှု။ပ။ စိတ်ညွတ်မှုသည် မရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ ရုပ်သည် အကြောင်း ‘ဟိတ်’ ဖြစ်ပါလျက် အာရုံမရှိသည် ဖြစ်ရကား ထိုရုပ်အား ဆင်ခြင်မှု။ပ။ စိတ်ညွတ်မှုသည် မရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ မရှိပါ။

သကဝါဒီ။ ။ အဒေါသသည် အကြောင်း ‘ဟိတ်’ ဖြစ်ပါလျက်။ အမောဟသည် အကြောင်း ‘ဟိတ်’ ဖြစ်ပါလျက်။လောဘသည် အကြောင်း ‘ဟိတ်’ ဖြစ်ပါလျက်။ ဒေါသသည် အကြောင်း ‘ဟိတ်’ ဖြစ်ပါလျက်။ မောဟသည် အကြောင်း ‘ဟိတ်’ ဖြစ်ပါလျက် အာရုံမရှိသည် ဖြစ်ရကား ထိုမောဟအား ဆင်ခြင်မှု။ပ။ စိတ်ညွတ်မှုသည် မရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။

၇၅၆။ ပရဝါဒီ။ ။ “ရုပ်သည် အကြောင်း ‘ဟိတ်’ တည်း” ဟူ၍ မဆိုသင့်ပါသလော။

သကဝါဒီ။ ။ ဪ မဆိုသင့်ပါ။

ပရဝါဒီ။ ။ မဟာဘုတ်တို့သည် ဥပါဒါရုပ်တို့၏ မှီရာ အကြောင်း ‘ဟိတ်’ ဖြစ်ကုန်သည် မဟုတ်ပါလော။^၂

သကဝါဒီ။ ။ ဪ ဟုတ်ပါ၏။

ပရဝါဒီ။ ။ အရှင်သကဝါဒီ မဟာဘုတ်တို့သည် ဥပါဒါရုပ်တို့၏ မှီရာ အကြောင်း ‘ဟိတ်’ ဖြစ်ခဲ့ပါ ကုန်မှု ထိုအကြောင်းကြောင့် “ရုပ်သည် အကြောင်း ‘ဟိတ်’ တည်း” ဟူ၍ ဆိုသင့်၏။

ရူပံ ဟေတုတိကထာ ပြီး၏။

၁။ ဟေတုဟူသောအမည်သည် ကုသလမူလစသော ဟေတု ဟေတု၏လည်းကောင်း၊ တစ်စုံတစ်ခုသော ပစ္စည်းတရား ၏ လည်းကောင်း အမည်တည်းဟု ဝေဖန်ခြင်းကို မပြုဘဲ “စတ္တာရော မဟာဘူတာ ဟေတူ” ဟူသော စကားမျှကိုသာ အမှီပြု၍ သာမညအားဖြင့် ရုပ်သည် ဟိတ်ပင်တည်းဟု အယူရှိသူ ဥတ္တရာပထကဂိုဏ်းဝင်တို့ကို ရည်ရွယ်၍ ဤရူပံ ဟေတုကထာကို ဟောတော်မူသည်။

၂။ ပရဝါဒီ၏ စကားသည် ပစ္စယ အနက်သဘောကြောင့် ဟေတုအဖြစ်ကိုသာ ဆိုအပ်၏။ မူလဟူသော အနက် သဘောကြောင့် ဟေတုကို ဆိုအပ်သည် မဟုတ်၊ ထို့ကြောင့် သာကေ မထိုက်။

ကထာဝတ္ထုပါဠိတော်

=== ၁၆ - သောဠသမဝင် ===

(၁၆၁) ၆ - ရှုပ် သဟေတုကန္တိကထာ

၇၅၇။ သကဝါဒီ။ ။ ရှုပ်သည် အကြောင်း ‘ဟိတ်’ နှင့်တကွ ဖြစ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ (ရှုပ်သည်) အလောဘဟိတ်နှင့်တကွ ဖြစ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ (ရှုပ်သည်) အဒေါသဟိတ်နှင့်တကွ ဖြစ်ပါသလော။ပ။ အမောဟဟိတ်နှင့်တကွ ဖြစ်ပါသလော။ပ။ လောဘဟိတ်နှင့်တကွ ဖြစ်ပါသလော။ ဒေါသဟိတ်နှင့်တကွ ဖြစ်ပါသလော။ပ။ မောဟဟိတ်နှင့်တကွ ဖြစ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ ရှုပ်သည် အကြောင်း ‘ဟိတ်’ နှင့်တကွ ဖြစ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ဖြစ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ (ရှုပ်သည်) အာရုံရှိသည် ဖြစ်၍ ထိုရုပ်အား ဆင်ခြင်မှု။ပ။ စိတ်ညွတ်မှုသည် ရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ (ရှုပ်သည်) အာရုံ မရှိသည် ဖြစ်၍ ထိုရုပ်အား ဆင်ခြင်မှု။ပ။ စိတ်ညွတ်မှုသည် မရှိသည် မဟုတ်ပါလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ မရှိပါ။

သကဝါဒီ။ ။ အရှင်ပရဝါဒီ ရှုပ်သည် အာရုံ မရှိသည် ဖြစ်၍ ထိုရုပ်အား ဆင်ခြင်မှု။ပ။ စိတ်ညွတ်မှု မရှိခဲ့ပါမူ “ရှုပ်သည် အကြောင်း ‘ဟိတ်’ နှင့်တကွ ဖြစ်၏” ဟူ၍ မဆိုသင့်။

၇၅၈။ သကဝါဒီ။ ။ အလောဘသည် အကြောင်း ‘ဟိတ်’ နှင့်တကွ ဖြစ်၍ အာရုံရှိသည် ဖြစ်ရကား ထိုအလောဘအား ဆင်ခြင်မှု။ပ။ စိတ်ညွတ်မှုသည် ရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ရှိပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ ရှုပ်သည် အကြောင်း ‘ဟိတ်’ နှင့်တကွ ဖြစ်၍ အာရုံရှိသည် ဖြစ်ရကား ထိုရုပ်အား ဆင်ခြင်မှု။ပ။ စိတ်ညွတ်မှုသည် ရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ အဒေါသသည် အကြောင်း ‘ဟိတ်’ နှင့်တကွ ဖြစ်၍။ပ။ အမောဟသည်။ သဒ္ဓါသည်။ ဝီရိယသည်။ သတိသည်။ သမာဓိသည်။ ပညာသည်။ လောဘသည်။ ဒေါသသည်။ မောဟသည်။ မာနသည်။ ဒိဋ္ဌိသည်။ ဝိစိကိစ္ဆာသည်။ ထိနသည်။ ဥဒ္ဓစ္စသည်။ အဟိရိကသည်။ အနောတ္တပ္ပသည် အကြောင်း ‘ဟိတ်’ နှင့်တကွ ဖြစ်၍ အာရုံရှိသည် ဖြစ်ရကား ထိုအနောတ္တပ္ပအား ဆင်ခြင်မှု။ပ။ စိတ်ညွတ်မှုသည် ရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ငြိမ် ရှိပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ ရုပ်သည် အကြောင်း ‘ဟိတ်’ နှင့်တကွ ဖြစ်၍ အာရုံရှိသည် ဖြစ်ရကား ထိုရုပ်အား ဆင်ခြင်မှု။ပ။ စိတ်ညွတ်မှုသည် ရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ ရုပ်သည် အကြောင်း ‘ဟိတ်’ နှင့်တကွ ဖြစ်ပါလျက် အာရုံမရှိသည် ဖြစ်ရကား ထိုရုပ်အား ဆင်ခြင်မှု။ပ။ စိတ်ညွတ်မှုသည် မရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ မရှိပါ။

သကဝါဒီ။ ။ အလောဘသည် အကြောင်း ‘ဟိတ်’ နှင့်တကွ ဖြစ်ပါလျက် အာရုံမရှိသည် ဖြစ်ရကား ထိုအလောဘအား ဆင်ခြင်မှု။ပ။ စိတ်ညွတ်မှုသည် မရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ ရုပ်သည် အကြောင်း ‘ဟိတ်’ နှင့်တကွ ဖြစ်ပါလျက် အာရုံမရှိသည် ဖြစ်ရကား ထိုရုပ်အား ဆင်ခြင်မှု။ပ။ စိတ်ညွတ်မှုသည် မရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ မရှိပါ။

သကဝါဒီ။ ။ အဒေါသသည် အကြောင်း ‘ဟိတ်’ နှင့်တကွ ဖြစ်ပါလျက်။ပ။ အနောတ္တပ္ပသည် အကြောင်း ‘ဟိတ်’ နှင့်တကွ ဖြစ်ပါလျက် အာရုံမရှိသည် ဖြစ်ရကား ထိုအနောတ္တပ္ပအား ဆင်ခြင်မှု။ပ။ စိတ်ညွတ်မှုသည် မရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

၇၅၉။ ပရဝါဒီ။ ။ “ရုပ်သည် အကြောင်း ‘ဟိတ်’ နှင့်တကွ ဖြစ်၏” ဟူ၍ မဆိုသင့်ပါသလော။

သကဝါဒီ။ ။ ဪ မဆိုသင့်ပါ။

ပရဝါဒီ။ ။ ရုပ်သည် အကြောင်းပစ္စည်းနှင့်တကွ ဖြစ်သည် မဟုတ်ပါလော။

သကဝါဒီ။ ။ ဪ ဟုတ်ပါ၏။

ပရဝါဒီ။ ။ အရှင်သကဝါဒီ ရုပ်သည် အကြောင်းပစ္စည်းနှင့်တကွ ဖြစ်ခဲ့ပါမူ ထို့ကြောင့် “ရုပ်သည် အကြောင်း ‘ဟိတ်’ နှင့်တကွ ဖြစ်၏” ဟူ၍ ဆိုသင့်၏။

ရူပံ သဟေတုကန္တိကထာ ပြီး၏။

ကထာဝတ္ထုပါဠိတော်

=== ၁၆ - သောဠသမဝဂ် ===

(၁၆၂) ၇ - ရှုပ် ကုသလာကုသလန္တိကထာ

၇၆၀။ သကဝါဒီ။ ။ ရှုပ်သည် ကုသိုလ်လော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ (ရှုပ်သည်) အာရုံရှိသည် ဖြစ်၍ ထိုရှုပ်အား ဆင်ခြင်မှု။ပ။ စိတ်ညွတ်မှုသည် ရှိပါသလော။^၂

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ (ရှုပ်သည်) အာရုံမရှိသည် ဖြစ်၍ ထိုရှုပ်အား ဆင်ခြင်မှု။ပ။ စိတ်ညွတ်မှု မရှိသည် မဟုတ်ပါလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ မရှိပါ။

သကဝါဒီ။ ။ အရှင်ပရဝါဒီ ရှုပ်သည် အာရုံမရှိသည် ဖြစ်၍ ထိုရှုပ်အား ဆင်ခြင်မှု။ပ။ စိတ်ညွတ်မှု မရှိခဲ့ပါမူ “ရှုပ်သည် ကုသိုလ်” ဟူ၍ မဆိုသင့်။

၇၆၁။ သကဝါဒီ။ ။ အလောဘသည် ကုသိုလ်ဖြစ်၍ အာရုံရှိသည် ဖြစ်ရကား ထိုအလောဘအား ဆင်ခြင်မှု။ပ။ စိတ်ညွတ်မှုသည် ရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ရှိပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ ရှုပ်သည် ကုသိုလ်ဖြစ်၍ အာရုံရှိသည် ဖြစ်ရကား ထိုရှုပ်အား ဆင်ခြင်မှု။ပ။ စိတ်ညွတ်မှုသည် ရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ အဒေါသသည် ကုသိုလ်ဖြစ်၍။ပ။ အမောဟသည် ကုသိုလ်ဖြစ်၍။ပ။ သဒ္ဓါသည်။ ဝီရိယသည်။ သတိသည်။ သမာဓိသည်။ပ။ ပညာသည် ကုသိုလ်ဖြစ်၍ အာရုံရှိသည် ဖြစ်ရကား ထိုပညာအား ဆင်ခြင်မှု။ပ။ စိတ်ညွတ်မှုသည် ရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ရှိပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ ရှုပ်သည် ကုသိုလ်ဖြစ်၍ အာရုံရှိသည် ဖြစ်ရကား ထိုရှုပ်အား ဆင်ခြင်မှု။ပ။ စိတ်ညွတ်မှုသည် ရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ ရှုပ်သည် ကုသိုလ်ဖြစ်ပါလျက် အာရုံ မရှိသည် ဖြစ်ရကား ထိုရှုပ်အား ဆင်ခြင်မှု။ပ။

စိတ်ညွတ်မှုသည် မရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ မရှိပါ။

သကဝါဒီ။ ။ အလောဘသည် ကုသိုလ်ဖြစ်ပါလျက် အာရုံ မရှိသည်ဖြစ်ရကား ထိုအလောဘအား ဆင်ခြင်မှု။ပ။ စိတ်ညွတ်မှုသည် မရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ ရုပ်သည် ကုသိုလ်ဖြစ်ပါလျက် အာရုံ မရှိသည်ဖြစ်ရကား ထိုရုပ်အား ဆင်ခြင်မှု။ပ။ စိတ်ညွတ်မှုသည် မရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ မရှိပါ။

သကဝါဒီ။ ။ အဒေါသသည် ကုသိုလ်ဖြစ်ပါလျက်။ပ။ ပညာသည် ကုသိုလ်ဖြစ်ပါလျက် အာရုံ မရှိ သည် ဖြစ်ရကား ထိုပညာအား ဆင်ခြင်မှု။ပ။ စိတ်ညွတ်မှုသည် မရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

၇၆၂။ သကဝါဒီ။ ။ ရုပ်သည် အကုသိုလ်လော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ (ရုပ်သည်) အာရုံမရှိသည် ဖြစ်၍ ထိုရုပ်အား ဆင်ခြင်မှု။ပ။ စိတ်ညွတ်မှုသည် ရှိပါ သလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ (ရုပ်သည်) အာရုံမရှိသည် ဖြစ်၍ ထိုရုပ်အား ဆင်ခြင်မှု။ပ။ စိတ်ညွတ်မှုသည် မရှိ သည် မဟုတ်ပါလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ မရှိပါ။

သကဝါဒီ။ ။ အရှင်ပရဝါဒီ ရုပ်သည် အာရုံမရှိသည် ဖြစ်၍ ထိုရုပ်အား ဆင်ခြင်မှု။ပ။ စိတ်ညွတ်မှု မရှိခဲ့ပါမူ “ရုပ်သည် အကုသိုလ်” ဟူ၍ မဆိုသင့်။

၇၆၃။ သကဝါဒီ။ ။ လောဘသည် အကုသိုလ်ဖြစ်၍ အာရုံမရှိသည်ဖြစ်ရကား ထိုလောဘအား ဆင်ခြင်မှု။ပ။ စိတ်ညွတ်မှုသည် ရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ရှိပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ ရုပ်သည် အကုသိုလ်ဖြစ်၍ အာရုံမရှိသည် ဖြစ်ရကား ထိုရုပ်အား ဆင်ခြင်မှု။ပ။ စိတ်ညွတ်မှုသည် ရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ ဒေါသသည်။ မောဟသည်။ မာနသည်။ပ။ အနောတ္တပ္ပသည် အကုသိုလ်ဖြစ်၍ အာရုံ ရှိသည် ဖြစ်ရကား ထိုအနောတ္တပ္ပအား ဆင်ခြင်မှု။ပ။ စိတ်ညွတ်မှုသည် ရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ရှိပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ ရုပ်သည် အကုသိုလ်ဖြစ်၍ အာရုံမရှိသည် ဖြစ်ရကား ထိုရုပ်အား ဆင်ခြင်မှု။ပ။ စိတ်ညွတ်မှုသည် ရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ ရုပ်သည် အကုသိုလ်ဖြစ်ပါလျက် အာရုံမရှိသည် ဖြစ်ရကား ထိုရုပ်အား ဆင်ခြင်မှု။ပ။ စိတ်ညွတ်မှုသည် မရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ မရှိပါ။

သကဝါဒီ။ ။ လောဘသည် အကုသိုလ်ဖြစ်ပါလျက် အာရုံမရှိသည် ဖြစ်ရကား ထိုလောဘအား ဆင်ခြင်မှု။ပ။ စိတ်ညွတ်မှုသည် မရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ ရုပ်သည် အကုသိုလ်ဖြစ်ပါလျက် အာရုံမရှိသည် ဖြစ်ရကား ထိုရုပ်အား ဆင်ခြင်မှု။ပ။ စိတ်ညွတ်မှုသည် မရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ မရှိပါ။

သကဝါဒီ။ ။ ဒေါသသည်။ မောဟသည်။ပ။ အနောတ္တပ္ပသည် အကုသိုလ်ဖြစ်ပါလျက် အာရုံ မရှိ သည် ဖြစ်ရကား ထိုအနောတ္တပ္ပအား ဆင်ခြင်မှု။ပ။ စိတ်ညွတ်မှုသည် မရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။

၇၆၄။ ပရဝါဒီ။ ။ “ရုပ်သည် ကုသိုလ်လည်းဖြစ် အကုသိုလ်လည်း ဖြစ်၏” ဟူ၍ မဆိုသင့်ပါ သလော။

သကဝါဒီ။ ။ ဪ မဆိုသင့်ပါ။

ပရဝါဒီ။ ။ ကာယကံသည်၊ ဝစီကံသည် ကုသိုလ်လည်းဖြစ် အကုသိုလ်လည်း ဖြစ်သည် မဟုတ်ပါ လော။

သကဝါဒီ။ ။ ဪ ဟုတ်ပါ၏။

ပရဝါဒီ။ ။ အရှင်သကဝါဒီ ကာယကံသည်၊ ဝစီကံသည် ကုသိုလ်လည်းဖြစ် အကုသိုလ်လည်း ဖြစ်ခဲ့ ပါမူ ထို့ကြောင့် “ရုပ်သည် ကုသိုလ်လည်းဖြစ် အကုသိုလ်လည်း ဖြစ်၏” ဟူ၍ ဆိုသင့်၏။

ရူပံ ကုသလာကုသလန္တိကထာ ပြီး၏။

၁။ “ကာယကမ္မံ ဝစီကမ္မံ ကုသလမ္မိ အကုသလမ္မိ”ဟူသော စကားကို အမှီပြု၍ ကာယကံ ဝစီကံဟူသော ကာယဝိညတ် ဝစီဝိညတ်ရုပ်သည် ကုသိုလ်လည်း ဖြစ်၏၊ အကုသိုလ်သည်လည်း ဖြစ်၏ဟု အယူရှိသူ မဟိသာသကနှင့် သမ္ပိတိယ ဝိုဏ်းဝင် ပရဝါဒီတို့ကို ရည်ရွယ်၍ ဤကထာကို ဟောတော်မူသည်။

၂။ ရုပ်သည် ကုသိုလ်ဖြစ်ခဲ့မှု ဤရုပ်သည် ဤသို့ သဘောရှိသည် ဖြစ်ရာ၏ဟု စောဒနာလို၍ ဤပုစ္ဆာကို တက်သည်။

ကထာဝတ္ထုပါဠိတော်

=== ၁၆ - သောဠသမဝဂ် ===

(၁၆၃) ၈ - ရူပံ ဝိပါကောတိကထာ°

၇၆၅။ သကဝါဒီ။ ။ ရုပ်သည် အကျိုး 'ဝိပါကံ' လော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ ရုပ်သည် သုခဝေဒနာရှိသည်၊ ဒုက္ခဝေဒနာရှိသည်၊ မဆင်းရဲ မချမ်းသာ ဥပေက္ခာ
ဝေဒနာရှိသည်၊ သုခဝေဒနာနှင့် ယှဉ်သည်၊ ဒုက္ခဝေဒနာနှင့် ယှဉ်သည်၊ ဥပေက္ခာဝေဒနာနှင့် ယှဉ်သည်၊
ဖဿနှင့် ယှဉ်သည်။ပ။ စိတ်နှင့် ယှဉ်သည်၊ အာရုံရှိသည်ဖြစ်၍ ထိုရုပ်အား ဆင်ခြင်မှု။ပ။ စိတ်ညွတ်မှု
သည် ရှိပါသလော။^၂

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ (ရုပ်သည်) သုခဝေဒနာ မရှိသည်။ ဒုက္ခဝေဒနာ မရှိသည်။ပ။ အာရုံ မရှိသည် ဖြစ်၍
ထိုရုပ်အား ဆင်ခြင်မှု။ပ။ စိတ်ညွတ်မှုသည် မရှိသည် မဟုတ်ပါလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ အရှင်ပရဝါဒီ (ရုပ်သည်) သုခဝေဒနာ မရှိသည်။ပ။ ဒုက္ခဝေဒနာ မရှိသည်။ပ။ အာရုံ
မရှိသည် ဖြစ်၍ ထိုရုပ်အား ဆင်ခြင်မှု။ပ။ စိတ်ညွတ်မှု မရှိခဲ့ပါမူ “ရုပ်သည် အကျိုး 'ဝိပါကံ' တည်း”
ဟူ၍ မဆိုသင့်။

၇၆၆။ သကဝါဒီ။ ။ ဖဿသည် အကျိုး 'ဝိပါကံ' ဖြစ်သည်၊ ဖဿသည် သုခဝေဒနာရှိသည်။ပ။
ဒုက္ခဝေဒနာရှိသည်။ပ။ အာရုံရှိသည် ဖြစ်၍ ထိုဖဿအား ဆင်ခြင်မှု။ပ။ စိတ်ညွတ်မှုသည် ရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ရှိပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ ရုပ်သည် အကျိုး 'ဝိပါကံ' ဖြစ်၍ ရုပ်သည် သုခဝေဒနာရှိသည်။ပ။ ဒုက္ခဝေဒနာ
ရှိသည်။ပ။ အာရုံရှိသည် ဖြစ်၍။ပ။ ထိုရုပ်အား ဆင်ခြင်မှု။ပ။ စိတ်ညွတ်မှုသည် ရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ ရုပ်သည် အကျိုး 'ဝိပါကံ' ဖြစ်၍ ရုပ်သည် သုခဝေဒနာ မရှိသည်။ပ။ ဒုက္ခဝေဒနာ
မရှိသည်။ပ။ အာရုံ မရှိသည်ဖြစ်၍ ထိုရုပ်အား ဆင်ခြင်မှု။ပ။ စိတ်ညွတ်မှုသည် မရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ မရှိပါ။

သကဝါဒီ။ ။ ဖဿသည် အကျိုး 'ဝိပါကံ' ဖြစ်၍ ဖဿသည် သုခဝေဒနာ မရှိသည်။ပ။ ဒုက္ခဝေဒနာ
မရှိသည်။ပ။ အာရုံ မရှိသည်ဖြစ်၍ ထိုဖဿအား ဆင်ခြင်မှု။ပ။ စိတ်ညွတ်မှုသည် မရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

၇၆၇။ ပရဝါဒီ။ ။ “ရုပ်သည် အကျိုး 'ဝိပါကံ' တည်း” ဟူ၍ မဆိုသင့်ပါသလော။

သကဝါဒီ။ ။ ဪ မဆိုသင့်ပါ။

ပရဝါဒီ။ ။ (ကုသိုလ်အကုသိုလ်) ကံကို ပြုအပ်ခဲ့သည့်အတွက်ကြောင့် ဖြစ်ပေါ်သော စိတ်စေတ
သိက် တရားတို့သည် အကျိုး 'ဝိပါကံ' ဖြစ်သည် မဟုတ်ပါလော။

သကဝါဒီ။ ။ ဪ ဟုတ်ပါ၏။

ပရဝါဒီ။ ။ အရှင်သကဝါဒီ (ကုသိုလ်အကုသိုလ်) ကံကို ပြုအပ်ခဲ့သည့်အတွက်ကြောင့် ဖြစ်ပေါ်
သော စိတ်စေတသိက်တရားတို့သည် အကျိုး ‘ဝိပါက်’ ဖြစ်ခဲ့မှု ထို့ကြောင့်ပင် “(ကုသိုလ်အကုသိုလ်)
ကံကို ပြုခဲ့သည်၏ အဖြစ်ကြောင့် ဖြစ်ပေါ်သော ရုပ်သည် အကျိုး ‘ဝိပါက်’” ဟူ၍ ဆိုသင့်၏။

ရူပံ ဝိပါကောတိကထာ ပြီး၏။

- ၁။ ကံကို ပြုအပ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့် ဖြစ်ကုန်သော စိတ် စေတသိက်တရားတို့သည် ဝိပါက်တို့ ဖြစ်ကုန်သကဲ့သို့
ကံကို ပြုအပ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့် ဖြစ်သော ကမ္မဇရုပ်သည်လည်း ဝိပါက်ပင် ဖြစ်ရာ၏ဟု အယူရှိသူ အန္တကနှင့်
သမ္မိတိယဂိုဏ်းဝင်တို့ကို ရည်ရွယ်၍ ဤကထာကို ဟောတော်မူသည်။
- ၂။ ရုပ်သည် ဝိပါက်ဖြစ်ခဲ့မှု ဤရုပ်သည် ဤသို့ သဘောရှိသည် ဖြစ်ရာ၏ဟု စောဒနာလို၍ ဤပုစ္ဆာကို တက်သည်။

ကထာဝတ္ထုပါဠိတော်

=== ၁၆ - သောဠသမဝဂ် ===

(၁၆၄) ၉ - ရူပံ ရူပါဝစရာ ရူပါဝစရန္တိကထာ°

၇၆၈။ သကဝါဒီ။ ။ ရူပါဝစရရုပ်သည် ရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ နှိပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ (ရူပါဝစရရုပ်သည်) သမာပတ်ကို ရှာဖွေကြောင်း ပဋိသန္ဓေကို ရှာမှီးကြောင်း
မျက်မှောက်ဘဝ၌ ချမ်းသာစွာ နေရကြောင်းဖြစ်၍ သမာပတ်ကို ရှာဖွေကြောင်းဖြစ်သော စိတ်နှင့်
ပဋိသန္ဓေကို ရှာမှီးကြောင်းဖြစ်သော စိတ်နှင့် မျက်မှောက်ဘဝ၌ ချမ်းသာစွာ နေရကြောင်းဖြစ်သော
စိတ်နှင့် အတူဖြစ်ပါသလော၊ တကွဖြစ်ပါသလော၊ ရောနှောပါသလော၊ ယှဉ်ပါသလော၊ တူသောဖြစ်ခြင်း
ရှိပါသလော၊ တူသောချုပ်ခြင်းရှိပါသလော၊ တူသောတည်ရာ ရှိပါသလော၊ တူသောအာရုံ ရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ (ရူပါဝစရရုပ်သည်) သမာပတ်ကို ရှာဖွေကြောင်း မဟုတ်သည်၊ ပဋိသန္ဓေကို ရှာမှီး
ကြောင်း မဟုတ်သည်၊ မျက်မှောက်ဘဝ၌ ချမ်းသာစွာ နေရကြောင်း မဟုတ်သည်ဖြစ်၍ သမာပတ်ကို
ရှာဖွေကြောင်းဖြစ်သော စိတ်နှင့် ပဋိသန္ဓေကို ရှာမှီးကြောင်းဖြစ်သော စိတ်နှင့် မျက်မှောက်ဘဝ၌
ချမ်းသာစွာ နေရကြောင်းဖြစ်သော စိတ်နှင့် အတူမဖြစ်သည်၊ တကွမဖြစ်သည်၊ မရောနှောသည်၊ မယှဉ်
သည်၊ တူသောဖြစ်ခြင်း၊ တူသော ချုပ်ခြင်း၊ တူသော တည်ရာ၊ တူသောအာရုံ မရှိသည် မဟုတ်ပါလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ အရှင်ပရဝါဒီ ရူပါဝစရရုပ်သည် သမာပတ်ကို ရှာဖွေကြောင်း မဟုတ်သည် ပဋိသန္ဓေ
ကို ရှာမှီးကြောင်း မဟုတ်သည် မျက်မှောက်ဘဝ၌ ချမ်းသာစွာ နေကြောင်း မဟုတ်သည် ဖြစ်၍
သမာပတ်ကို ရှာဖွေကြောင်းဖြစ်သော စိတ်နှင့်ပ။ တူသောအာရုံ မရှိသည် ဖြစ်ခဲ့ပါမူ “ရူပါဝစရရုပ်သည်
ရှိ၏” ဟူ၍ မဆိုသင့်။

၇၆၉။ သကဝါဒီ။ ။ အရူပါဝစရရုပ်သည် ရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ငြိမ် ရှိပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ အရူပါဝစရရုပ်သည် သမာပတ်ကို ရှာဖွေကြောင်း ပဋိသန္ဓေကို ရှာမှီးကြောင်း မျက်မှောက်ဘဝ၌ ချမ်းသာစွာ နေရကြောင်းဖြစ်၍ သမာပတ်ကို ရှာဖွေကြောင်းဖြစ်သော စိတ်နှင့် ပဋိသန္ဓေကို ရှာမှီးကြောင်း ဖြစ်သော စိတ်နှင့် မျက်မှောက်ဘဝ၌ ချမ်းသာစွာ နေရကြောင်းဖြစ်သော စိတ်နှင့် အတူဖြစ်ပါသလော၊ တကွဖြစ်ပါသလော၊ ရောနှောပါသလော၊ ယှဉ်ပါသလော၊ တူသောဖြစ်ခြင်း ရှိပါသလော၊ တူသောချုပ်ခြင်း ရှိပါသလော၊ တူသောတည်ရာ ရှိပါသလော၊ တူသောအာရုံ ရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ (အရူပါဝစရရုပ်သည်) သမာပတ်ကို ရှာဖွေကြောင်း မဟုတ်သည်၊ ပဋိသန္ဓေကို ရှာမှီးကြောင်း မဟုတ်သည်၊ မျက်မှောက်ဘဝ၌ ချမ်းသာစွာ နေရကြောင်း မဟုတ်သည်ဖြစ်၍ သမာပတ်ကို ရှာဖွေကြောင်းဖြစ်သော စိတ်နှင့်ပ။ တူသောအာရုံ မရှိသည် မဟုတ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ အရှင်ပရဝါဒီ အရူပါဝစရရုပ်သည် သမာပတ်ကို ရှာဖွေကြောင်း မဟုတ်သည်၊ ပဋိသန္ဓေကို ရှာမှီးကြောင်း မဟုတ်သည်ဖြစ်၍ပ။ တူသောတည်ရာ တူသောအာရုံ မရှိသည် မဟုတ်ခဲ့မှု “အရူပါဝစရရုပ်သည် ရှိ၏” ဟူ၍ မဆိုသင့်။

၇၇၀။ ပရဝါဒီ။ ။ “ရူပါဝစရရုပ်သည် ရှိ၏၊ အရူပါဝစရ ရုပ်သည် ရှိ၏” ဟူ၍ မဆိုသင့်ပါသလော။

သကဝါဒီ။ ။ ဪ မဆိုသင့်ပါ။

ပရဝါဒီ။ ။ ကာမာဝစရကံကို ပြုအပ်ခဲ့သည့်အတွက်ကြောင့် ကာမာဝစရရုပ်သည် ရှိသည် မဟုတ်ပါလော။

သကဝါဒီ။ ။ ဪ ငြိမ် ရှိပါ၏။

ပရဝါဒီ။ ။ အရှင်သကဝါဒီ ကာမာဝစရကံကို ပြုအပ်ခဲ့သည့်အတွက်ကြောင့် ကာမာဝစရရုပ်သည် ရှိခဲ့ပါမူ ထို့ကြောင့် “ရူပါဝစရကံကို ပြုအပ်ခဲ့သည့်အတွက်ကြောင့် ရူပါဝစရရုပ်သည် (ရှိ၏)၊ အရူပါဝစရ ကံကို ပြုအပ်ခဲ့သည့်အတွက်ကြောင့် အရူပါဝစရရုပ်သည် (ရှိ၏)” ဟူ၍ ဆိုသင့်၏။

ရူပံ ရူပါဝစရာရူပါဝစရန္တိကထာ ပြီး၏။

၁။ ကာမာဝစရကံကို ပြုအပ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့် ဖြစ်ပေါ်လာသော ရုပ်သည် ကာမာဝစရမည်သကဲ့သို့ ရူပါဝစရ အရူပါဝစရ ကံတို့ကို ပြုအပ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့် ဖြစ်ပေါ်လာသော ရုပ်သည်လည်း ရူပါဝစရ အရူပါဝစရ မည်သည်သာ ဖြစ်ရာ၏ဟု အယူရှိသူ အန္ဓကဂိုဏ်းဝင်တို့ကို ရည်ရွယ်၍ ဤကထာကို ဟောတော်မူသည်။

ကထာဝတ္ထုပြင်တော်

=== ၁၆ - သောဠသမဝင် ===

(၁၆၅) ၁၀ - ရူပါ ရူပဓာတုပရိယာပန္နကထာ^၁

၇၇၁။ သကဝါဒီ။ ။ ရူပရာဂသည် ရူပဓာတ်၌ အကျုံးဝင်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ အကျုံးဝင်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ (ရူပရာဂသည်) သမာပတ်ကို ရှာဖွေကြောင်း ပဋိသန္ဓေကို ရှာမှီးကြောင်း မျက်မှောက်ဘဝ၌ ချမ်းသာစွာ နေရကြောင်းဖြစ်၍ သမာပတ်ကို ရှာဖွေကြောင်းဖြစ်သော စိတ်နှင့် ပဋိသန္ဓေကို ရှာမှီးကြောင်းဖြစ်သော စိတ်နှင့် မျက်မှောက်ဘဝ၌ ချမ်းသာစွာ နေရကြောင်းဖြစ်သော စိတ်နှင့် အတူဖြစ်ပါသလော၊ တကွဖြစ်ပါသလော၊ ရောနှောပါသလော၊ ယှဉ်ပါသလော၊ တူသောဖြစ်ခြင်း ရှိပါသလော၊ တူသောချုပ်ခြင်း ရှိပါသလော၊ တူသော တည်ရာ ရှိပါသလော၊ တူသောအာရုံ ရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ (ရူပရာဂသည်) သမာပတ်ကို ရှာဖွေကြောင်း မဟုတ်သည်၊ ပဋိသန္ဓေကို ရှာမှီးကြောင်း မဟုတ်သည်၊ မျက်မှောက်ဘဝ၌ ချမ်းသာစွာ နေရကြောင်း မဟုတ်သည်ဖြစ်၍ သမာပတ်ကို ရှာဖွေကြောင်း ဖြစ်သော စိတ်နှင့်ပ။ တူသောတည်ရာ တူသောအာရုံ မရှိသည် မဟုတ်ပါလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ အရှင်ပရဝါဒီ ရူပရာဂသည် သမာပတ်ကို ရှာဖွေကြောင်း မဟုတ်သည်၊ ပဋိသန္ဓေကို ရှာမှီးကြောင်း မဟုတ်သည်၊ မျက်မှောက်ဘဝ၌ ချမ်းသာစွာ နေရကြောင်း မဟုတ်သည်ဖြစ်၍ သမာပတ်ကို ရှာဖွေကြောင်းဖြစ်သော စိတ်နှင့်ပ။ တူသောတည်ရာ တူသောအာရုံ မရှိသည် ဖြစ်ခဲ့ပါမူ “ရူပရာဂသည် ရူပဓာတ်၌ အကျုံးဝင်၏” ဟူ၍ မဆိုသင့်။

၇၇၂။ သကဝါဒီ။ ။ ရူပရာဂသည် ရူပဓာတ်၌ အကျုံးဝင်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ အကျုံးဝင်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ သဒ္ဓရာဂသည် သဒ္ဓဓာတ်၌ အကျုံးဝင်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ ရူပရာဂသည် ရူပဓာတ်၌ အကျုံးဝင်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ အကျုံးဝင်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ ဂန္ဓရာဂသည်ပ။ ရသရာဂသည်။ ။ ဖောဋ္ဌဗ္ဗရာဂသည် ဖောဋ္ဌဗ္ဗဓာတ်၌ အကျုံးဝင်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ “သဒ္ဓရာဂသည် သဒ္ဓဓာတ်၌ အကျုံးဝင်၏” ဟူ၍ မဆိုသင့်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ မဆိုသင့်ပါ။

သကဝါဒီ။ ။ “ရူပရာဂသည် ရူပဓာတ်၌ အကျုံးဝင်၏” ဟူ၍ မဆိုသင့်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ “ဂန္ဓရာဂသည်။ပ။ ရသရာဂသည်။ပ။ ဖောဋ္ဌဗ္ဗရာဂသည် ဖောဋ္ဌဗ္ဗဓာတ်၌ အကျုံးဝင်၏” ဟူ၍ မဆိုသင့်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ သြော် မဆိုသင့်ပါ။

သကဝါဒီ။ ။ “ရူပရာဂသည် ရူပဓာတ်၌ အကျုံးဝင်၏” ဟူ၍ မဆိုသင့်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

ဂူဂု။ သကဝါဒီ။ ။ အရူပရာဂသည် အရူပဓာတ်၌ အကျုံးဝင်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ သြော် အကျုံးဝင်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ “အရူပရာဂသည် အရူပဓာတ်၌ အကျုံးဝင်၏” ဟူ၍ မဆိုသင့်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ အရူပရာဂသည် အရူပဓာတ်၌ အကျုံးဝင်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ သြော် အကျုံးဝင်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ (အရူပရာဂသည်) သမာပတ်ကို ရှာဖွေကြောင်း ပဋိသန္ဓေကို ရှာမှီးကြောင်း မျက်မှောက်ဘဝ၌ ချမ်းသာစွာ နေရကြောင်းဖြစ်၍ သမာပတ်ကို ရှာဖွေကြောင်းဖြစ်သော စိတ်နှင့် ပဋိသန္ဓေကို ရှာမှီးကြောင်းဖြစ်သော စိတ်နှင့် မျက်မှောက်ဘဝ၌ ချမ်းသာစွာ နေရကြောင်းဖြစ်သော စိတ်နှင့်အတူ ဖြစ်ပါသလော၊ တကွဖြစ်ပါသလော၊ ရောနှောပါသလော၊ ယှဉ်ပါသလော၊ တူသောဖြစ်ခြင်း ရှိပါသလော၊ တူသောချုပ်ခြင်း ရှိပါသလော၊ တူသော တည်ရာ ရှိပါသလော၊ တူသောအာရုံ ရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ (အရူပရာဂသည်) သမာပတ်ကို ရှာဖွေကြောင်း မဟုတ်သည်၊ ပဋိသန္ဓေကို ရှာမှီးကြောင်း မဟုတ်သည်၊ မျက်မှောက်ဘဝ၌ ချမ်းသာစွာ နေရကြောင်း မဟုတ်သည်ဖြစ်၍ သမာပတ်ကို ရှာဖွေကြောင်း ဖြစ်သော စိတ်နှင့်။ပ။ တူသောတည်ရာ တူသောအာရုံ မရှိသည် မဟုတ်ပါလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ သြော် ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ အရှင်ပရဝါဒီ အရူပရာဂသည် သမာပတ်ကို ရှာဖွေကြောင်း ပဋိသန္ဓေကို ရှာမှီးကြောင်း မျက်မှောက်ဘဝ၌ ချမ်းသာစွာနေကြောင်း မဟုတ်သည်ဖြစ်၍ သမာပတ်ကို ရှာဖွေကြောင်း ဖြစ်သော စိတ်နှင့် ပဋိသန္ဓေကို ရှာမှီးကြောင်းဖြစ်သော စိတ်နှင့် မျက်မှောက်ဘဝ၌ ချမ်းသာစွာ နေကြောင်းဖြစ်သော စိတ်နှင့် အတူ မဖြစ်သည်၊ တကွမဖြစ်သည်၊ မရောနှောသည်၊ မယှဉ်သည်၊ တူသော ဖြစ်ခြင်း တူသော ချုပ်ခြင်း တူသော တည်ရာ တူသော အာရုံ မရှိသည် ဖြစ်ခဲ့မူ “အရူပရာဂသည် အရူပ ဓာတ်၌ အကျုံးဝင်၏” ဟူ၍ မဆိုသင့်။

ဂူဂု။ သကဝါဒီ။ ။ အရူပရာဂသည် အရူပဓာတ်၌ အကျုံးဝင်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ သြော် အကျုံးဝင်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ သဒ္ဓရာဂသည် သဒ္ဓဓာတ်၌ အကျုံးဝင်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ အရူပရာဂသည် အရူပဓာတ်၌ အကျုံးဝင်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ သြော် အကျုံးဝင်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ ဂန္ဓရာဂသည်။ပ။ ရသရာဂသည်။ပ။ ဖောဋ္ဌဗ္ဗရာဂသည် ဖောဋ္ဌဗ္ဗဓာတ်၌ အကျုံးဝင်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ “သဒ္ဓရာဂသည် သဒ္ဓဓာတ်၌ အကျုံးဝင်၏” ဟူ၍ မဆိုသင့်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ဪ မဆိုသင့်ပါ။

သကဝါဒီ။ ။ “အရူပရာဂသည် အရူပဓာတ်၌ အကျုံးဝင်၏” ဟူ၍ မဆိုသင့်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ “ဂန္ဓရာဂသည်။ပ။ ရသရာဂသည်။ပ။ ဖောဋ္ဌဗ္ဗရာဂသည် ဖောဋ္ဌဗ္ဗဓာတ်၌ အကျုံးဝင်၏” ဟူ၍ မဆိုသင့်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ဪ မဆိုသင့်ပါ။

သကဝါဒီ။ ။ “အရူပရာဂသည် အရူပဓာတ်၌ အကျုံးဝင်၏” ဟူ၍ မဆိုသင့်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

၇၇၅။ ပရဝါဒီ။ ။ “ရူပရာဂသည် ရူပဓာတ်၌ အကျုံးဝင်၏၊ အရူပရာဂသည် အရူပဓာတ်၌ အကျုံးဝင်၏” ဟူ၍ မဆိုသင့်ပါသလော။

သကဝါဒီ။ ။ ဪ ဪ မဆိုသင့်ပါ။

ပရဝါဒီ။ ။ ကာမရာဂသည် ကာမဓာတ်၌ အကျုံးဝင်သည် မဟုတ်ပါလော။

သကဝါဒီ။ ။ ဪ ဪ ဟုတ်ပါ၏။

ပရဝါဒီ။ ။ အရှင်သကဝါဒီ ကာမရာဂသည် ကာမဓာတ်၌ အကျုံးဝင်သည် ဖြစ်ခဲ့မှု ထို့ကြောင့် “ရူပရာဂသည် ရူပဓာတ်၌ အကျုံးဝင်၏၊ အရူပရာဂသည် အရူပဓာတ်၌ အကျုံးဝင်၏” ဟူ၍ ဆိုသင့်၏။

ရူပါ ရူပဓာတုပရိယာပန္နကထာ ပြီး၏။

သောဠသမဝင် ပြီး၏။

၁။ ကာမရာဂသည် ကာမဓာတ်၌ အကျုံးဝင်သောကြောင့် ရူပရာဂ အရူပရာဂတို့သည်လည်း ရူပဓာတ် အရူပဓာတ်တို့၌ အကျုံးဝင်ကြကုန်သည် ဖြစ်ရာ၏ဟု အယူရှိသူ အန္ဓကဝါဒီ၏ပရဝါဒီပုဂ္ဂိုလ်တို့ကို ရည်ရွယ်၍ ဤကထာကို ဟောတော်မူသည်။

ကထာဝတ္ထုပါဠိတော်

=== ၁၇ - သတ္တရသမဝင် ===

(၁၆၆) ၁ - အရဟတော ပုညုပစယကထာ°

၇၇၆။ သကဝါဒီ။ ။ ရဟန္တာအား ကောင်းမှုကို ဆည်းပူးခြင်းသည် ရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ခြင်္သေ့ ရှိပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ ရဟန္တာအား မကောင်းမှုကို ဆည်းပူးခြင်းသည် ရှိပါသလော။^၂

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။^၃

သကဝါဒီ။ ။ ရဟန္တာအား မကောင်းမှုကို ဆည်းပူးခြင်းသည် မရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ခြင်္သေ့ မရှိပါ။

သကဝါဒီ။ ။ ရဟန္တာအား ကောင်းမှုကို ဆည်းပူးခြင်းသည် မရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

၇၇၇။ သကဝါဒီ။ ။ ရဟန္တာအား ကောင်းမှုကို ဆည်းပူးခြင်းသည် ရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ခြင်္သေ့ ရှိပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ ရဟန္တာသည် ပုညာဘိသင်္ခါရကို ပြုပါသလော၊ အာနေဉ္ဇာဘိသင်္ခါရကို ပြုပါသလော၊ လားရာ 'ဂတိ' ကို ဖြစ်စေတတ်သော ကံကို ပြုလုပ်ပါသလော၊ ဘဝကို ဖြစ်စေတတ်သော ကံကို ပြုလုပ်ပါသလော၊ အစိုးရခြင်းကို ဖြစ်စေတတ်သော ကံကို ပြုလုပ်ပါသလော၊ အကြီးအမှူးအဖြစ်ကို ဖြစ်စေတတ်သော ကံကို ပြုလုပ်ပါသလော၊ များစွာသော စည်းစိမ်ကို ဖြစ်စေတတ်သော ကံကို ပြုလုပ်ပါသလော၊ များသော အခြံအရံကို ဖြစ်စေတတ်သော ကံကို ပြုလုပ်ပါသလော၊ နတ်၌ ကောင်းမြတ်တင့်တယ်ခြင်းကို ဖြစ်စေတတ်သော ကံကို ပြုလုပ်ပါသလော၊ လူ၌ ကောင်းမြတ်တင့်တယ်ခြင်းကို ဖြစ်စေတတ်သော ကံကို ပြုလုပ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။^၄

၇၇၈။ သကဝါဒီ။ ။ ရဟန္တာအား ကောင်းမှုကို ဆည်းပူးခြင်းသည် ရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ခြင်္သေ့ ရှိပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ ရဟန္တာသည် ဆည်းပူးပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ ရဟန္တာသည် ဖျက်ဆီးပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ ရဟန္တာသည် ပယ်စွန့်ပါသလော။ပ။ ရဟန္တာသည် စွဲလမ်းပါသလော၊ ရဟန္တာသည် ဖြေရှင်းပါသလော။ပ။ ရဟန္တာသည် နှောင်ဖွဲ့ပါသလော။ ရဟန္တာသည် မှုတ်လွှင့်စေပါသလော။ပ။ ရဟန္တာသည် ကောင်းစွာ မှုတ်လွှင့်စေပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ ရဟန္တာသည် ပွားစေဆဲလည်း မဟုတ် ဖျက်ဆီးဆဲလည်း မဟုတ် ဖျက်ဆီး၍ တည်သည် မဟုတ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ အရှင်ပရဝါဒီ ရဟန္တာသည် ပွားစေဆဲလည်း မဟုတ် ဖျက်ဆီးဆဲလည်း မဟုတ်မူ၍ ဖျက်ဆီး၍ တည်သည်ဟုတ်ခဲ့ပါမူ “ရဟန္တာအား ကောင်းမှု ဆည်းပူးခြင်း ရှိ၏” ဟူ၍ မဆိုသင့်။

သကဝါဒီ။ ။ ရဟန္တာသည် ပယ်လည်း မပယ်စွန့်, စွဲလည်း မစွဲလမ်းမူ၍ ပယ်စွန့်လျက် တည်သည်၊ ဖြေရှင်းဆဲ မဟုတ်သည်၊ နှောင်ဖွဲ့ဆဲ မဟုတ်သည် ဖြစ်၍ ဖြေရှင်း၍ တည်သည်၊ မှတ်လွှင့် စေဆဲ မဟုတ်၊ ကောင်းစွာ မှတ်လွှင့်စေဆဲ မဟုတ်မူ၍ မှတ်လွှင့်စေလျက် တည်သည် မဟုတ်ပါလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ အရှင်ပရဝါဒီ ရဟန္တာသည် မှတ်လွှင့်ဆဲလည်း မဟုတ်၊ ကောင်းစွာ မှတ်လွှင့်စေဆဲလည်း မဟုတ်မူ၍ မှတ်လွှင့်စေလျက် တည်သည် ဖြစ်ခဲ့ပါမူ “ရဟန္တာအား ကောင်းမှုကို ဆည်းပူးခြင်း ရှိ၏” ဟု မဆိုသင့်။

၇၇၉။ ပရဝါဒီ။ ။ ရဟန္တာအား ကောင်းမှုကို ဆည်းပူးခြင်းသည် မရှိပါသလော။

သကဝါဒီ။ ။ ဪ မရှိပါ။

ပရဝါဒီ။ ။ ရဟန္တာသည် အလှူ ‘ဒါန’ ကို ပေးလှူရာသလော။

သကဝါဒီ။ ။ ဪ ပေးလှူရာ၏။

ပရဝါဒီ။ ။ အရှင်သကဝါဒီ အကယ်၍ ရဟန္တာသည် အလှူ ‘ဒါန’ ကို ပေးလှူခဲ့မူ “ရဟန္တာအား ကောင်းမှုကို ဆည်းပူးခြင်း မရှိ” ဟူ၍ မဆိုသင့်။

ပရဝါဒီ။ ။ ရဟန္တာသည် သင်္ကန်းကို ပေးလှူရာသလော။ပ။ ဆွမ်းကို ပေးလှူရာသလော၊ ကျောင်းကို ပေးလှူရာသလော၊ သူနာ၏ အထောက်အပံ့ အသက်၏ အရံအတားဖြစ်သော ဆေးကို ပေးလှူရာ သလော၊ ခဲဖွယ်ကို ပေးလှူရာသလော၊ စားဖွယ်ကို ပေးလှူရာသလော၊ သောက်ရေကို ပေးလှူရာ သလော၊ စေတီကို ရှိခိုးရာသလော၊ စေတီ၌ ပန်းကို တင်ရာသလော၊ နံ့သာကို တင်ရာသလော၊ နံ့သာ ပျောင်းကို တင်ရာသလော။ပ။ စေတီကို အရိုအသေ ပြုရာသလော။

သကဝါဒီ။ ။ ဪ ပြုရာ၏။^၁

ပရဝါဒီ။ ။ အရှင်သကဝါဒီ ရဟန္တာသည် စေတီကို အရိုအသေ ပြုခဲ့ပါမူ “ရဟန္တာအား ကောင်းမှုကို ဆည်းပူးခြင်းသည် မရှိ” ဟူ၍ မဆိုသင့်။

အရဟတော ပုညပုစယောတိကထာ ပြီး၏။

- ၁။ ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်၏ အလှူပေးခြင်း မိမိဥစ္စာကို ခွဲခြမ်းဝေဖန်ခြင်း စေတီတော်ကို ရှိခိုးခြင်းစသော အမှုတို့ကို မြင်၍ ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်အား ကုသိုလ်ကောင်းမှုကို ဆည်းပူးခြင်းသည် ရှိသေး၏ဟု အယူရှိသူ အန္တကဂိုဏ်းဝင်တို့ကို ရည်ရွယ်၍ ဤကထာကို ဟောတော်မူသည်။
- ၂။ ရဟန္တာမည်သည် ကုသိုလ် အကုသိုလ်ကို ပယ်စွန့်ပြီးဖြစ်၏။ ကုသိုလ်ကို ပြုသည် ဖြစ်ဘိမူ အကုသိုလ်ကိုလည်း ပြုရာ၏ဟု စောဒနာလို၍ ဤပုစ္ဆာကို တက်သည်။
- ၃။ ပါဏာတိပါတ စသော အမူအရာကို မတွေ့မြင်ရသောကြောင့် ပရဝါဒီက ပဋိက္ခေပပြုလျက် ဖြေသည်။
- ၄။ ရဟန္တာအား ဘဝဂါမိကံမျိုး မရှိသောကြောင့် ပရဝါဒီက ပဋိက္ခေပပြုလျက် ဖြေသည်။
- ၅။ ကိရိယာစိတ်ဖြင့် ပေးလှူမှုစသည် ဖြစ်သင့်သောကြောင့် သကဝါဒီက ဝန်ခံသည်။
- ၆။ ပရဝါဒီဆရာသည် စိတ်ကို မယူမူ၍ ကိရိယာဖြစ်ခြင်းမျှကို ပြသဖြင့်သာ မိမိအယူကို တည်စေ၏။ သို့သော်လည်း မသင့်မတင့်သောအားဖြင့် တည်စေရကား မိမိဝါဒကို တည်စေသည် မမည်။

ကထာဝတ္ထုပါဠိတော်

=== ၁၇ - သတ္တရသမဝင် ===

(၁၆၇) ၂ - နတ္ထိ အရဟတော အကာလမစ္စူတိကထာ°

၇၈၀။ သကဝါဒီ။ ။ ရဟန္တာအား သေချိန် မရောက်ဘဲ သေခြင်း မရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ မရှိပါ။

သကဝါဒီ။ ။ ရဟန္တာကို သတ်သောသူသည် မရှိပါသလော။^၂

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ ရဟန္တာကို သတ်သောသူသည် ရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ရှိပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ ရဟန္တာအား သေချိန် မရောက်ဘဲ သေခြင်းမရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ ရဟန္တာအား သေချိန် မရောက်ဘဲ သေခြင်း မရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ မရှိပါ။

သကဝါဒီ။ ။ အကြင်သူသည် ရဟန္တာကို သတ်၏။ ထိုသူသည် အသက်ရှင်သေးသည့် အသက်ကြွင်းရှိသေးသည့် ရဟန္တာကို သတ်ပါသလော။ အသက်မရှင်သည့် အသက်ကြွင်းမရှိသည့် ရဟန္တာကို သတ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ အသက်ရှင်သေးသည့် အသက်ကြွင်းရှိသေးသည့် ရဟန္တာကို သတ်၏။

သကဝါဒီ။ ။ အရှင်ပရဝါဒီ အသက်ရှင်သေးသည့် အသက်ကြွင်းရှိသေးသည့် ရဟန္တာကို သတ်ခဲ့ပါမူ “ရဟန္တာအား သေချိန်မရောက်ဘဲ သေခြင်း မရှိ” ဟူ၍ မဆိုသင့်။

သကဝါဒီ။ ။ အသက်မရှင်သည့် အသက်ကြွင်း မရှိသည့် ရဟန္တာကို သတ်၏ဟု နှလုံးပြု၍ ရဟန္တာကို သတ်သောသူသည် မရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

၇၈၁။ သကဝါဒီ။ ။ ရဟန္တာအား သေချိန် မရောက်ဘဲ သေခြင်းသည် မရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ မရှိပါ။

သကဝါဒီ။ ။ ရဟန္တာ၏ ကိုယ်၌ အဆိပ် မတက်နိုင်ရာသလော၊ လက်နက် ထိခိုက်နိုင်ရာသလော၊ မီးလောင်နိုင်ရာသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။^၃

သကဝါဒီ။ ။ ရဟန္တာ၏ ကိုယ်၌ အဆိပ် တက်နိုင်ရာသည်၊ လက်နက် ထိခိုက်နိုင်ရာသည်၊ မီးလောင်နိုင်ရာသည် မဟုတ်ပါလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ အရှင်ပရဝါဒီ ရဟန္တာ၏ ကိုယ်၌ အဆိပ်တက်နိုင်ခဲ့ပါမူ လက်နက် ထိခိုက်နိုင်ခဲ့ပါမူ မီးလောင်နိုင်ခဲ့ပါမူ “ရဟန္တာအား သေချိန်မရောက်ဘဲ သေခြင်းသည် မရှိ” ဟူ၍ မဆိုသင့်။

သကဝါဒီ။ ။ ရဟန္တာ၏ ကိုယ်၌ အဆိပ် မတက်နိုင်ရာသလော၊ လက်နက် ထိခိုက်နိုင်ရာသလော၊ မီး မလောင်နိုင်ရာသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ ရဟန္တာကို သတ်သောသူသည် မရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

၇၈။ ပရဝါဒီ။ ။ ရဟန္တာအား သေချိန် မရောက်ဘဲ သေခြင်းသည် ရှိပါသလော။

သကဝါဒီ။ ။ ဪ ရှိပါ၏။

ပရဝါဒီ။ ။ “ရဟန်းတို့ ငါ (ဘုရား) သည် ကောင်းစွာ စေ့ဆော်မှု ရှိကုန်သော ပြုအပ်ပြီးကုန်သော ဆည်းပူးအပ်ပြီးကုန်သော ကံတို့၏ အကျိုးကို မခံစားရမူ၍ ကင်းပျောက်သည်၏ အဖြစ်ကို ဟောတော် မမူ၊ အမှန်စင်စစ်သော်ကား ထိုကံကို မျက်မှောက်ဘဝ၌သာလျှင် လည်းကောင်း၊ နောက်ဘဝ၌ လည်းကောင်း၊ အခြား အဆက်ဆက်သော ဘဝ၌ လည်းကောင်း ခံစားရ၏” ဟု မြတ်စွာဘုရား ဟောအပ်သော သုတ္တန် (ပါဠိ) ရှိသည်သာ မဟုတ်ပါလော။

သကဝါဒီ။ ။ ဪ ရှိပါ၏။

ပရဝါဒီ။ ။ ထို့ကြောင့်ပင် ရဟန္တာအား သေချိန်မတန်ဘဲ သေခြင်းသည် မရှိ။

နတ္ထိ အရဟတော အကာလမစ္စူတိကထာ ပြီး၏။

- ၁။ “နာဟံ ဘိက္ခုဝေ သဗ္ဗေတနိကာနံ ကမ္မာနံ ကတာနံ ဥပစိတာနံ အပ္ပဋိသံဝေဒိတွာ ဗျန္တိဘာဝံ ဝဒါမိ” ဟူသော သုတ် ၏ အနက်ကို မသင့်သောအားဖြင့် ယူ၍ ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်မည်သည် ကံအားလုံးတို့၏ အကျိုးဝိပါက်ကို ခံစားပြီးမှ သာလျှင် ပရိနိဗ္ဗာန် ပြုသင့်၏။ ထို့ကြောင့် ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်အား အကာလမရဏမည်သည် မရှိဟု အယူရှိသူ ရာဇဂိရိ က သိဒ္ဓတ္ထိကဝိုဏ်းဝင်တို့ကို ရည်ရွယ်၍ ဤကထာကို ဟောတော်မူသည်။
- ၂။ ရဟန္တာအား အကာလမရဏ မရှိခဲ့ပါလျှင် ‘အရဟန္တယာတကကံ’ မည်သည် မရှိနိုင်ရာဟု စောဒနာလို၍ ဤပုစ္ဆာကို တတ်သည်။
- ၃။ ရှေးကပြုခဲ့ဖူးသော ကံမကုန်သေးသမျှ ကာလပတ်လုံး အဆိပ်တက်ခြင်းစသည် မဖြစ်နိုင်ဟူသော အယူဖြင့် ပရဝါဒီ က ပဋိက္ခေပပြုလျက် ဖြေသည်။

ကထာဝတ္ထုပါဠိတော်

=== ၁၇ - သတ္တရသမဝဂ် ===

(၁၆၈) ၃ - သဗ္ဗမိဒံ ကမ္မတောတိကထာ^၁

၇၈၃။ သကဝါဒီ။ ။ ဤကမ္မဝဋ်၊ ဝိပါကဝဋ်၊ ကိလေသာဝဋ်အားလုံးသည် ကံကြောင့် ဖြစ်ပါသလော။
ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ဖြစ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ ကံသည်လည်း ကံကြောင့် ဖြစ်ပါသလော။^၂

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။^၃

သကဝါဒီ။ ။ ဤဝဋ်အားလုံးသည် ကံကြောင့် ဖြစ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ဖြစ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ ဤဝဋ်အားလုံးသည် ရှေး၌ ပြုအပ်ပြီးသော ကံအကြောင်းကြောင့် ဖြစ်ပါသလော။^၄

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။^၅

သကဝါဒီ။ ။ ဤဝဋ်အားလုံးသည် ကံကြောင့် ဖြစ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ဖြစ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ ဤဝဋ်အားလုံးသည် ကံ၏ အကျိုးကြောင့် ဖြစ်ပါသလော။^၆

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။^၇

၇၈၄။ သကဝါဒီ။ ။ ဤဝဋ်အားလုံးသည် ကံ၏ အကျိုးကြောင့် ဖြစ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ဖြစ်ပါ၏။^၈

သကဝါဒီ။ ။ ကံအကျိုး၏ ဝိပါကဖြင့် သူ့အသက်ကို သတ်ရာပါသလော။^၉

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ သတ်ရာပါ၏။^{၁၀}

သကဝါဒီ။ ။ အသက်ကို သတ်ခြင်းသည် အကျိုးရှိပါသလော။^{၁၁}

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ရှိပါ၏။^{၁၂}

သကဝါဒီ။ ။ ကံ၏ အကျိုး ‘ဝိပါက’ သည် အကျိုးရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။^{၁၃}

သကဝါဒီ။ ။ ကံ၏ အကျိုး ‘ဝိပါက’ သည် အကျိုးမရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ မရှိပါ။

သကဝါဒီ။ ။ သူတစ်ပါးအသက်ကို သတ်ခြင်းသည် အကျိုးမရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ ကံ၏ အကျိုး ‘ဝိပါက’ ဖြင့် မပေးအပ်သော ဥစ္စာကို ခိုးယူရာပါသလော။ပ။ မုသား ပြောရာပါသလော၊ ဂုံးတိုက်စကားကို ပြောဆိုရာပါသလော၊ ကြမ်းတမ်းသော စကားကို ပြောဆိုရာပါ သလော၊ အကျိုးမရှိသော စကားကို ပြောဆိုရာပါသလော၊ (အိမ်ခြံ) အစပ်ကို ဖောက်ဖြတ်ရာပါသလော။

လူယက်အပ်သော ပစ္စည်းကို ဆောင်ယူရာပါသလော၊ တစ်အိမ်၌ တိုက်ခိုက်မှုကို ပြုရာပါသလော၊ (လူယက်တိုက်ခိုက်ရန်) လမ်းခရီး၌ တည်ရာပါသလော၊ သူတစ်ပါးမယားကို သွားလာ (လွန်ကျူး) ရာပါသလော၊ ရွာဖျက်ဆီးမှုကို ပြုရာပါသလော၊ နိဂုံးဖျက်ဆီးမှုကို ပြုရာပါသလော၊ ကံ၏ အကျိုး ‘ဝိပါက်’ ဖြင့် အလှူကို ပေးလှူရာပါသလော၊ သင်္ကန်းကို ပေးလှူရာပါသလော၊ ဆွမ်းကို ပေးလှူရာပါ သလော၊ ကျောင်းကို ပေးလှူရာပါသလော၊ သူနာ၏အထောက်အပံ့ အသက်၏ အရံအတားဖြစ်သော ဆေးကို ပေးလှူရာပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ဪ ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ သူနာ၏ အထောက်အပံ့ အသက်၏ အရံအတားဖြစ်သော ဆေးပစ္စည်းသည် အကျိုး ရှိပါသလော။^{၁၄}

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ဪ ရှိပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ ကံ၏ အကျိုး ‘ဝိပါက်’ သည် အကျိုးရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ ကံ၏ အကျိုး ‘ဝိပါက်’ သည် အကျိုး မရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ဪ မရှိပါ။

သကဝါဒီ။ ။ သူနာ၏အထောက်အပံ့ အသက်၏ အရံအတားဖြစ်သော ဆေးပစ္စည်းသည် အကျိုး မရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

၇၈၅။ ပရဝါဒီ။ ။ “ဤဝဋ်အားလုံးသည် ကံကြောင့် ဖြစ်၏” ဟူ၍ မဆိုသင့်ပါသလော။

သကဝါဒီ။ ။ ဪ ဪ မဆိုသင့်ပါ။

ပရဝါဒီ။ ။ “လောကသည် ကံကြောင့် ဖြစ်၏၊ သတ္တဝါအပေါင်းသည် ကံကြောင့် ဖြစ်၏၊ ‘သွားနေ သော ရထား၏ နပန်းစွန်းကဲ့သို့’ သတ္တဝါတို့ကို ကံသည် ဖွဲ့စပ်ကုန်၏။ (သတ္တဝါသည်) ကံကြောင့် ကျော်စောခြင်းကို လည်းကောင်း၊ ချီးကျူးခြင်းကို လည်းကောင်း၊ ကံကြောင့် ဆုံးရှုံးခြင်းကို လည်းကောင်း၊ သတ်ဖြတ်ခြင်းကို လည်းကောင်း၊ နှောင်ဖွဲ့ခြင်းကို လည်းကောင်း ရ၏။ အထူးထူး ပြုတတ်သော ထိုကံကို သိလတ်သော် လောက၌ ကံသည် မရှိဟူ၍ အဘယ့်ကြောင့် ပြောဆိုရာအံ့နည်း”။ ဤသို့ မြတ်စွာဘုရား ဟောအပ်သော သုတ္တန် (ပါဠိ) ရှိသည်သာ မဟုတ်ပါလော။^{၁၅}

သကဝါဒီ။ ။ ဪ ဪ ရှိပါ၏။

ပရဝါဒီ။ ။ ထို့ကြောင့် ဤဝဋ်အားလုံးသည် ကံကြောင့် ဖြစ်၏။

သဗ္ဗမိဒံ ကမ္မတောတိကထာ ပြီး၏။

- ၁။ “ကမ္မနာ ဝတ္တတိလောကော” ဟူသော သုတ်ကို အမှီပြု၍ ဤကမ္မဝဋ်၊ ကိလေသာဝဋ်၊ ဝိပါကဝဋ် အားလုံးသည် ကံကြောင့်သာ ဖြစ်၏ဟု အယူရှိသူ ရာဇဂိရိကနှင့် သိဒ္ဓတ္ထိကဂိုဏ်းဝင်တို့ကို ရည်ရွယ်၍ ဤကထာကို ဟောတော်မူသည်။
- ၂။ ဤဝဋ်အားလုံးသည် ကံကြောင့်သာ ဖြစ်ခဲ့ပါမူ ကံသည်လည်း ကံကြောင့် ဖြစ်၏ဟူသော အနက်ရောက်၏ဟု စောဒနာလို၍ ဤပုစ္ဆာကို တက်သည်။
- ၃။ ကံသည် ကံကြောင့် ဖြစ်ခဲ့မှု ထိုကံသည် ဝိပါကံသာ ဖြစ်ရာ၏ဟူသော အလိုဖြင့် စောဒနာလိုသဖြင့် ပရဝါဒီက ပဋိက္ခေပပြု၍ ဖြေသည်။
- ၄။ ဤဝဋ်အားလုံးသည် ကံကြောင့်ဖြစ်ခဲ့မှု ရှေး၌ ပြုအပ်ပြီးသော ကံအကြောင်းကြောင့်သာ ဖြစ်ရာ၏ဟု စောဒနာလို၍ ဤပုစ္ဆာကို တက်သည်။
- ၅။ ပုဗ္ဗကတဟေတုဝါဒသို့ ရောက်အံ့သည်မှ ကြောက်သောကြောင့် ပရဝါဒီက ပဋိက္ခေပပြု၍ ဖြေသည်။
- ၆။ ဤဝဋ်အားလုံးသည် ကံကြောင့်သာ ဖြစ်ပါမူ အတိတ်ဘဝ၌ ဖြစ်သော ဝဋ်၏ အကြောင်းဖြစ်သော ကံသည်လည်း အတိတ်၏ ရှေးအတိတ်ဘဝ၌ ကံကြောင့် ဖြစ်ရာ၏။ ထို့ကြောင့် ကံ၏ အကျိုးဝိပါကံဖြစ်၍ ပြည်စုံရာ၏ဟု စောဒနာလို၍ ဤပုစ္ဆာကို တက်သည်။
- ၇။ ပရဝါဒီဆရာကား မျိုးစေ့ကြောင့် အညွန့်ဖြစ်သကဲ့သို့ ကံကြောင့် ဖြစ်သည်ကို ရည်ရွယ်၍ ပဋိက္ခေပပြုလျက် ဖြေသည်။
- ၈။ တစ်ဖန် နောက်ထပ် မေးမြန်းလတ်သော် ရှေးမျိုးစေ့ကြောင့် နောက်မျိုးစေ့ဖြစ်သကဲ့သို့ ထိုကံ၏လည်း ရှေးကံကြောင့် ဖြစ်၏ဟု ရည်ရွယ်၍ ဝန်ခံပြန်သည်။
- ၉။ ဝဋ်အားလုံးသည် ကံ၏ အကျိုးဝိပါကံကြောင့် ဖြစ်ခဲ့ပါမူ ပါဏာတိပါတ အစရှိသည် တို့ကိုလည်း ကံ၏အကျိုး ဝိပါကံဖြင့်ပင် ပြုရာ၏ဟု စောဒနာလို၍ ဤပုစ္ဆာကို တက်သည်။
- ၁၀။ ဒုဿီလျစေတနာသည်လည်း ရှေးကံကြောင့် ဖြစ်ရကား နည်းပရိယာယ်တစ်မျိုးအားဖြင့် ဝိပါကံပင် ဖြစ်ရာ၏ ဟူသော အယူဖြင့် ဝန်ခံ၏။
- ၁၁။ ပါဏာတိပါတသည် ကံ၏ အကျိုးဝိပါကံကြောင့် ဖြစ်ခဲ့ပါမူ ပါဏာတိပါတကဲ့သို့ ဝိပါကံသည်လည်း အကျိုးရှိ၏ဟု စောဒနာလို၍ ဤပုစ္ဆာကို တက်သည်။
- ၁၂။ ပရဝါဒီဆရာကား ပါဏာတိပါတ၏ ငရဲ၌ ဖြစ်စေတတ်သည် စသည်တို့ကြောင့် အကျိုးရှိသည်၏ အဖြစ်ကို မြင်၍ ဝန်ခံသည်။
- ၁၃။ ဤမည်သော အရာသည် ကံ၏ အကျိုးဝိပါကံ၏ အကျိုးတည်းဟု ဆိုသောအရာဌာနကို မတွေ့မြင်သောကြောင့် ပရဝါဒီက ပဋိက္ခေပပြုလျက် ဖြေသည်။
- ၁၄။ ဒေယျဓမ္မ၏ အစွမ်းအားဖြင့် ဒါန၏ အကျိုးကို ဟောသည်။
- ၁၅။ ပရဝါဒီ ဆောင်သော သုတ်သည် ‘ကံသည် မရှိ’ ဟု အယူရှိသူ၏ အဖြစ်ကို ပယ်၍ ‘ကံသည် ရှိ၏’ ဟု အယူရှိသူ၏ အဖြစ်ကိုသာ ပြသည်။ အလုံးစုံသော ဝဋ်၏ ကံကြောင့် ဖြစ်သည်ကို မပြု၊ ထို့ကြောင့် သာဓက မထိုက်။

ကထာဝတ္ထုပါဠိတော်

=== ၁၇ - သတ္တရသမဝင် ===

(၁၆၉) ၄ - ကုန္ဒိယဗဒ္ဒကထာ°

၇၈၆။ သကဝါဒီ။ ။ ကုန္ဒိယနှင့် စပ်သော တရားသည်သာလျှင် ဆင်းရဲ ‘ဒုက္ခ’ မည်ပါသလော။
ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ ကုန္ဒိယနှင့် စပ်သော တရားသည်သာလျှင် အနိစ္စမည်ပါသလော၊ ပြုပြင်အပ်ပါသလော၊ အကြောင်းကို စွဲ၍ ဖြစ်ပါသလော၊ ကုန်ခန်းခြင်းသဘောရှိပါသလော၊ ပျက်စီးခြင်းသဘော ရှိပါသလော၊ ကင်းပြတ်ခြင်း သဘောရှိပါသလော၊ ချုပ်ငြိမ်းခြင်း သဘောရှိပါသလော၊ ဖောက်ပြန်ခြင်းသဘော ရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ ကုန္ဒိယနှင့် မစပ်သောတရားသည် မမြဲသည် ပြုပြင်အပ်သည် အကြောင်းကို စွဲ၍ ဖြစ်သည် ကုန်ခန်းခြင်း သဘောရှိသည် ပျက်စီးခြင်း သဘောရှိသည် ကင်းပြတ်ခြင်း သဘောရှိသည် ချုပ်ငြိမ်း သဘောရှိသည် ဖောက်ပြန်ခြင်း သဘောရှိသည် မဟုတ်ပါလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ အရှင်ပရဝါဒီ ကုန္ဒိယနှင့် မစပ်သောတရားသည် မမြဲသည် ပြုပြင်အပ်သည် အကြောင်းကို စွဲ၍ ဖြစ်သည် ကုန်ခန်းခြင်း သဘောရှိသည် ပျက်စီးခြင်းသဘောရှိသည် ကင်းပြတ်ခြင်း သဘောရှိသည် ချုပ်ငြိမ်းသဘောရှိသည် ဖောက်ပြန်ခြင်းသဘောရှိသည် မဖြစ်ခဲ့မူ “ကုန္ဒိယနှင့် စပ်သော တရားသည်သာလျှင် ဆင်းရဲ ‘ဒုက္ခ’ မည်၏” ဟူ၍ မဆိုသင့်။

သကဝါဒီ။ ။ ကုန္ဒိယနှင့် မစပ်သော တရားသည် အနိစ္စမည်သည် ပြုပြင်အပ်သည် အကြောင်းကို စွဲ၍ ဖြစ်သည်။ပ။ ဖောက်ပြန်ခြင်းသဘောရှိသည် ဖြစ်လျက် ထိုကုန္ဒိယနှင့် မစပ်သော တရားသည်လည်း ဆင်းရဲ ‘ဒုက္ခ’ မမည်သလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ မမည်ပါ။

သကဝါဒီ။ ။ ကုန္ဒိယနှင့် စပ်သော တရားသည် မမြဲသည် ပြုပြင်အပ်သည်။ပ။ ဖောက်ပြန်ခြင်း သဘောရှိသည် ဖြစ်ပါလျက် ထိုကုန္ဒိယနှင့် စပ်သောတရားသည်လည်း ဆင်းရဲ ‘ဒုက္ခ’ မမည်သလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ ကုန္ဒိယနှင့် စပ်သော တရားသည် မမြဲသည် ပြုပြင်အပ်သည်။ပ။ ဖောက်ပြန်ခြင်း သဘောရှိသည် ဖြစ်ပါလျက် ထိုကုန္ဒိယနှင့် စပ်သော တရားသည်လည်း ဆင်းရဲ ‘ဒုက္ခ’ မည်သလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ မည်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ ကုန္ဒိယနှင့် မစပ်သော တရားသည် မမြဲသည် ပြုပြင်အပ်သည်။ပ။ ဖောက်ပြန်ခြင်း သဘောရှိသည် ဖြစ်ပါလျက် ထိုကုန္ဒိယနှင့် မစပ်သော တရားသည်လည်း ဆင်းရဲ ‘ဒုက္ခ’ မည်သလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

၇၈၇။ သကဝါဒီ။ ။ ကုန္ဒိယနှင့် စပ်သော တရားသည်သာ ဆင်းရဲ ‘ဒုက္ခ’ မည်သလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ မည်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ “အကြင် သဘောတရားသည် မမြဲ၊ ထိုမမြဲသော သဘောတရားသည် ဆင်းရဲ၏” ဟူ၍ မြတ်စွာဘုရား ဟောအပ်သည် ဖြစ်၍ ဣန္ဒြေနှင့် မစပ်သော တရားသည် အနိစ္စမည်သည် မဟုတ်ပါ လော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ သြော် မည်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ အရှင်ပရဝါဒီ အကြင် တရားသည် မမြဲ၊ ထိုမမြဲသော တရားသည် ဆင်းရဲ၏ဟု မြတ်စွာဘုရား ဟောအပ်သည် ဖြစ်၍ ဣန္ဒြေနှင့် မစပ်သော တရားသည် မမြဲသည် ဖြစ်ခဲ့ပါမူ “ဣန္ဒြေနှင့် စပ်သော တရားသည်သာ ဆင်းရဲ ‘ဒုက္ခ’ မည်၏” ဟူ၍ မဆိုသင့်။

ဂုဏ။ ပရဝါဒီ။ ။ “ဣန္ဒြေနှင့် စပ်သော တရားသည်သာ ဆင်းရဲ၏” ဟူ၍ မဆိုသင့်ပါသလော။

သကဝါဒီ။ ။ ဪ သြော် မဆိုသင့်ပါ။

ပရဝါဒီ။ ။ ဣန္ဒြေနှင့် စပ်သော ဆင်းရဲကို ပိုင်းခြား၍ သိခြင်းငှါ မြတ်စွာဘုရားအထံ၌ မြတ်သော အကျင့်ကို ကျင့်သုံးသကဲ့သို့ ထို့အတူ ဣန္ဒြေနှင့် မစပ်သော ဆင်းရဲကို ပိုင်းခြား၍ သိခြင်းငှါ မြတ်စွာ ဘုရား အထံ၌ မြတ်သော အကျင့်ကို ကျင့်သုံးပါသလော။^၃

သကဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

ပရဝါဒီ။ ။ ဣန္ဒြေနှင့် စပ်သော ဆင်းရဲကို ပိုင်းခြား၍ သိအပ်သော် တစ်ဖန် မဖြစ်သကဲ့သို့ ဤအတူ ဣန္ဒြေနှင့် မစပ်သော ဆင်းရဲကို ပိုင်းခြား၍ သိအပ်သော် တစ်ဖန် မဖြစ်ပါသလော။

သကဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

ပရဝါဒီ။ ။ ထို့ကြောင့်ပင် ဣန္ဒြေနှင့် စပ်သော တရားသည်သာ ဆင်းရဲ ‘ဒုက္ခ’ မည်၏။

ဣန္ဒြိယဗဒ္ဒကထာ ပြီး၏။

၁။ ဣန္ဒြိယဗဒ္ဒတရားသည် ဒုက္ခ၏ တည်ရာဝတ္ထု၏ အဖြစ်ကြောင့် ဒုက္ခမည်၏။ အနိန္ဒြိယဗဒ္ဒ တရားသည် ဖြစ်ခြင်း ပျက်ခြင်းတို့ဖြင့် နှိပ်စက်သော အနက်သဘောကြောင့် အကြင် တရားသည် မမြဲ၊ ထိုမမြဲသောတရားသည် ဒုက္ခဟူ၍ ရေတွက်အပ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့် ဒုက္ခမည်၏။ ဤသို့သော ဝေဖန်မှုကို မယူမူ၍ အကြင်ဒုက္ခသစ္စာတရားတို့ကို ပိုင်းခြား၍ သိခြင်းငှါ မြတ်စွာဘုရားအထံ၌ မြတ်သော အကျင့်ကို ကျင့်သုံး၏။ ထိုဣန္ဒြိယဗဒ္ဒ သစ္စာတရားသည်သာ ဒုက္ခ မည်၏။ တစ်ပါးသော အနိန္ဒြိယဗဒ္ဒတရားသည် ဒုက္ခ မမည်ဟု ဟေတုဝါဒအယူရှိသူတို့အား အနိန္ဒြိယ ဗဒ္ဒ တရားတို့၏လည်း ဒုက္ခ၏အဖြစ်ကို ပြလို၍ ဤကထာကို ဟောတော်မူသည်။

၂။ “ယဒနိစ္စံ တံ ဒုက္ခံ” ဟု ဟောတော်မူသောကြောင့် ဣန္ဒြိယဗဒ္ဒသည်သာ အနိစ္စ ဖြစ်ရာသလောဟု စောဒနာလို၍ ဤပုစ္ဆာကို တက်သည်။

၃။ “ယဒနိစ္စံ တံ ဒုက္ခံ” ဟူသော စကားဖြင့် သိမ်းကျုံးရေတွက်အပ်သော အနိန္ဒြိယဗဒ္ဒတရား၏ ဒုက္ခ၏ အဖြစ်ကို တားမြစ်ရန် မတတ်ကောင်းသောကြောင့် ပရဝါဒီဆရာ၏ စကားနှစ်ရပ်လုံးပင် သာဓက မထိုက်လေ။

ကထာဝတ္ထုပါဠိတော်

=== ၁၇ - သတ္တရသမဝင် ===

(၁၇၀) ၅ - ဌပေတွာ အရိယမဂ္ဂန္တိကထာ°

၇၈၉။ သကဝါဒီ။ ။ အရိယမဂ်ကို ချန်ထား၍ ကြွင်းကျန်သော သင်္ခါရတို့သည် ဒုက္ခမည်ကုန်သလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ မည်ကုန်၏။

သကဝါဒီ။ ။ ဆင်းရဲဖြစ်ကြောင်း ‘ဒုက္ခသမုဒယ’ သည်လည်း ဒုက္ခမည်ပါသလော။^၂

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။^၃

သကဝါဒီ။ ။ ဆင်းရဲဖြစ်ကြောင်း ‘ဒုက္ခသမုဒယ’ သည်လည်း ဆင်းရဲ ‘ဒုက္ခ’ မည်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ မည်ပါ၏။^၄

သကဝါဒီ။ ။ အရိယသစ္စာတို့သည် သုံးပါးတို့သာလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။^၅

သကဝါဒီ။ ။ အရိယသစ္စာတို့သည် သုံးပါးတို့သာ ဖြစ်ကုန်သလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ဟုတ်ပါ၏။^၆

သကဝါဒီ။ ။ ဆင်းရဲခြင်း ‘ဒုက္ခ’ လည်းကောင်း၊ ဆင်းရဲဖြစ်ကြောင်း ‘ဒုက္ခသမုဒယ’ လည်းကောင်း၊ ဆင်းရဲချုပ်ရာ ‘ဒုက္ခနိရောဓ’ လည်းကောင်း၊ ဆင်းရဲချုပ်ရာ (နိဗ္ဗာန်) သို့ ရောက်ကြောင်း အကျင့် ‘ဒုက္ခနိရောဓ ဂါမိနီ ပဋိပဒါ’ လည်းကောင်း ဤသို့ အရိယသစ္စာလေးပါးတို့ကို မြတ်စွာဘုရား ဟောအပ်ကုန်သည် မဟုတ်ပါလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ဟောအပ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ အရှင်ပရဝါဒီ ဆင်းရဲ ‘ဒုက္ခ’ လည်းကောင်း၊ ဆင်းရဲဖြစ်ကြောင်း ‘ဒုက္ခသမုဒယ’ လည်းကောင်း၊ ဆင်းရဲချုပ်ရာ ‘ဒုက္ခနိရောဓ’ လည်းကောင်း၊ ဆင်းရဲချုပ်ရာ (နိဗ္ဗာန်) သို့ ရောက်ကြောင်း အကျင့် ‘ဒုက္ခနိရောဓဂါမိနီပဋိပဒါ’ လည်းကောင်း ဤသို့ (အရိယသစ္စာ) လေးပါးတို့ကို မြတ်စွာဘုရား ဟောအပ်ခဲ့ကုန်မူ “အရိယသစ္စာတို့သည် သုံးပါးတို့သည်သာ” ဟူ၍ မဆိုသင့်။

သကဝါဒီ။ ။ ဆင်းရဲဖြစ်ကြောင်း ‘ဒုက္ခသမုဒယ’သည်လည်း ဆင်းရဲ ‘ဒုက္ခ’ မည်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ မည်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ အဘယ်အနက်သဘောကြောင့် ဆင်းရဲဖြစ်ကြောင်း ‘ဒုက္ခသမုဒယ’ သည်လည်း ဆင်းရဲ ‘ဒုက္ခ’ မည်သနည်း။

ပရဝါဒီ။ ။ မမြဲသော အနက်သဘောကြောင့် (ဆင်းရဲဖြစ်ကြောင်းသည်လည်း ဆင်းရဲ ‘ဒုက္ခ’ မည်ပါသည်)။

သကဝါဒီ။ ။ အရိယမဂ်သည် အနိစ္စမည်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ မည်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ အရိယမဂ်သည် ဒုက္ခမည်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ အရိယမဂ်သည် အနိစ္စမည်သည် ဖြစ်ပါလျက် ထိုမဂ်သည်လည်း ဆင်းရဲ ‘ဒုက္ခ’ မမည် ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ မမည်ပါ။

သကဝါဒီ။ ။ ဆင်းရဲဖြစ်ကြောင်း ‘ဒုက္ခသမုဒယ’ သည် အနိစ္စမည်သည် ဖြစ်ပါလျက် ထိုဆင်းရဲ ဖြစ်ကြောင်း ‘ဒုက္ခသမုဒယ’ သည်လည်း ဆင်းရဲ ‘ဒုက္ခ’ မမည်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ ဆင်းရဲဖြစ်ကြောင်းသည် ‘ဒုက္ခသမုဒယ’ ဖြစ်၍ ထိုဆင်းရဲဖြစ်ကြောင်း ‘ဒုက္ခသမုဒယ’ သည်လည်း ဆင်းရဲ ‘ဒုက္ခ’ မမည်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ မမည်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ အရိယမဂ်သည် အနိစ္စမည်၍ ထိုအရိယမဂ်သည်လည်း ဆင်းရဲ ‘ဒုက္ခ’ မမည်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

၇၉၀။ ပရဝါဒီ။ ။ “အရိယမဂ်ကို ချန်ထား၍ ကြွင်းကျန်သော သင်္ခါရတို့သည် ဆင်းရဲ ‘ဒုက္ခ’ မည်ကုန်၏” ဟူ၍ မဆိုသင့်ပါသလော။

သကဝါဒီ။ ။ ဪ မဆိုသင့်ပါ။

ပရဝါဒီ။ ။ ထိုအရိယမဂ်သည် ဆင်းရဲချုပ်ရာသို့ ရောက်ကြောင်းအကျင့်ဖြစ်သည် မဟုတ်ပါလော။

သကဝါဒီ။ ။ ဪ ဟုတ်ပါ၏။

ပရဝါဒီ။ ။ အရှင်သကဝါဒီ ထိုအရိယမဂ်သည် ဆင်းရဲချုပ်ရာသို့ ရောက်ကြောင်း အကျင့် ဖြစ်ခဲ့ပါမူ ထို့ကြောင့် “အရိယမဂ်ကို ချန်ထား၍ ကြွင်းကျန်သော သင်္ခါရတို့သည် ဆင်းရဲ ‘ဒုက္ခ’ မည်ကုန်၏” ဟူ၍ ဆိုသင့်၏။

ဌပေတွာ အရိယမဂ္ဂန္တိကထာ ပြီး၏။

၁။ အရိယမဂ်ကို ဒုက္ခ၏ချုပ်ရာ နိဗ္ဗာန်သို့ ရောက်ကြောင်းအကျင့်ဟူ၍ ဟောတော်မူသောကြောင့် အရိယမဂ်မှ တစ်ပါးသော သင်္ခါရတို့သာ ဒုက္ခမည်ကုန်၏ဟု အယူရှိသူ ဟေတုဝါဒဂိုဏ်းဝင်တို့ကို ရည်ရွယ်၍ ဤကထာကို ဟောသည်။

၂။ ဤအကြောင်းကြောင့် ဤသို့ဖြစ်လျှင် သမုဒယ၏လည်း ဒုက္ခ၏အဖြစ်သည် ဖြစ်ရာ၏ဟု စောဒနာလို၍ ဤပုစ္ဆာကို တက်သည်။

၃။ ဟေတုလက္ခဏာကို ရည်ရွယ်၍ ပရဝါဒီက ပဋိက္ခေပပြုလျက် ဖြေသည်။

၄။ ဝဋ်ဆင်းရဲ၌ အကျိုးဝင်သည်၏ အဖြစ်ကို ရည်ရွယ်၍ ဝန်ခံပြန်သည်။

၅။ သုတ်နှင့် ဆန့်ကျင်အံ့သည်မှ ကြောက်သောကြောင့် ပရဝါဒီက ပဋိက္ခေပပြုလျက် ဖြေသည်။

၆။ မိမိအယူ၏ အစွမ်းအားဖြင့် ဝန်ခံပြန်သည်။

ကထာဝတ္ထုပါဠိတော်

=== ၁၇ - သတ္တရသမဝဂ် ===

(၁၇၁) ၆ - န ဝတ္ထုဗွဲ သံယော ဒက္ခိဏံ ပဋိဂ္ဂဏှာတိကထာ°

၇၉၁။ သကဝါဒီ။ ။ “သံယာသည် အလှူကို ခံယူ၏” ဟူ၍ မဆိုသင့်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ဪ ဪ ဪ မဆိုသင့်ပါ။

သကဝါဒီ။ ။ သံယာသည် အဝေးမှ ဆောင်ယူအပ်သော ဝတ္ထုကို ခံယူထိုက်သည် ဧည့်သည်အတွက် ထားအပ်သော ပစ္စည်းကို ခံယူထိုက်သည် မြတ်သောအလှူကို ခံယူထိုက်သည် လက်အုပ်ချီခြင်းကို ခံယူထိုက်သည်လောက၏ အတုမဲ့မြတ်သော ကောင်းမှုမျိုးစေ့၏ စိုက်ပျိုးရာ လယ်ယာမြေကောင်းသဖွယ် ဖြစ်သည် မဟုတ်ပါလော။^၂

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ဪ ဪ ဪ ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ အရှင်ပရဝါဒီ သံယာသည် အဝေးမှ ဆောင်ယူအပ်သောဝတ္ထုကို ခံယူထိုက်သည် ဧည့်သည်အတွက် ထားအပ်သော ပစ္စည်းကို ခံယူထိုက်သည် မြတ်သော အလှူကို ခံယူထိုက်သည် လက်အုပ်ချီခြင်းကို ခံယူ ထိုက်သည်လောက၏ အတုမဲ့မြတ်သော ကောင်းမှုမျိုးစေ့၏ စိုက်ပျိုးရာ လယ်ယာမြေကောင်းသဖွယ် ဖြစ်သည် ဖြစ်ခဲ့ပါမူ ထို့ကြောင့် “သံယာသည် အလှူကို ခံယူ၏” ဟူ၍ ဆိုသင့်၏။

သကဝါဒီ။ ။ “သံယာသည် အလှူကို ခံယူ၏” ဟူ၍ မဆိုသင့်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ဪ ဪ ဪ မဆိုသင့်ပါ။

သကဝါဒီ။ ။ အစုံအားဖြင့် လေးစုံပုဂ္ဂိုလ်အားဖြင့် ရှစ်ယောက်ဖြစ်သော ယောက်ျားမြတ်တို့သည် မြတ်သော အလှူကို ခံယူထိုက်သော ပုဂ္ဂိုလ်တို့တည်းဟူ၍ မြတ်စွာဘုရား ဟောအပ်ကုန်သည် မဟုတ်ပါလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ဪ ဪ ဪ ဟောအပ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ အရှင်ပရဝါဒီ အစုံအားဖြင့် လေးစုံ ပုဂ္ဂိုလ်အားဖြင့် ရှစ်ယောက်ဖြစ်သော ယောက်ျား မြတ်တို့သည် မြတ်သော အလှူကို ခံယူထိုက်သော ပုဂ္ဂိုလ်တို့တည်းဟူ၍ မြတ်စွာဘုရား ဟောအပ်ခဲ့ပါကုန်မူ ထို့ကြောင့် “သံယာသည် မြတ်သော အလှူကို ခံယူ၏” ဟူ၍ ဆိုသင့်၏။

သကဝါဒီ။ ။ “သံယာသည် မြတ်သော အလှူကို ခံယူ၏” ဟူ၍ မဆိုသင့်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ဪ ဪ ဪ မဆိုသင့်ပါ။

သကဝါဒီ။ ။ သံယာအား အလှူ ‘ဒါန’ ကို ပေးလှူသော အချို့သူတို့သည် ရှိကုန်သည် မဟုတ်ပါလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ဪ ဪ ဪ ရှိပါကုန်၏။

သကဝါဒီ။ ။ အရှင်ပရဝါဒီ သံယာအား အလှူ ‘ဒါန’ ကို ပေးလှူသော အချို့သူတို့သည် ရှိခဲ့ပါကုန်လျှင် ထို့ကြောင့် “သံယာသည် မြတ်သော အလှူကို ခံယူ၏” ဟူ၍ ဆိုသင့်၏။

သကဝါဒီ။ ။ “သံယာအား သင်္ကန်းကို ပေးလှူသော။ပ။ ဆွမ်းကို ပေးလှူသော ကျောင်းကို ပေးလှူသော သူနာ၏ အထောက်ပံ့ အသက်၏ အရံအတားဖြစ်သော ဆေးကို ပေးလှူသော ခဲဖွယ်ကို ပေးလှူ

သော စားဖွယ်ကို ပေးလှူသော။ပ။ သောက်ရေကို ပေးလှူသော အချို့သူတို့သည် ရှိကုန်သည် မဟုတ်ပါလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ သြော် ရှိပါကုန်၏။

သကဝါဒီ။ ။ အရှင်ပရဝါဒီ သံဃာအား သောက်ရေကို ပေးလှူသော အချို့သူတို့သည် ရှိခဲ့ပါကုန်မှု ထို့ကြောင့် “သံဃာသည် မြတ်သောအလှူကို ခံယူ၏” ဟူ၍ ဆိုသင့်၏။

သကဝါဒီ။ ။ “သံဃာသည် မြတ်သော အလှူကို ခံယူ၏” ဟူ၍ မဆိုသင့်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ သြော် မဆိုသင့်ပါ။

သကဝါဒီ။ ။ “မီးသည် ဆီ ထောပတ်စသော ပူဇော်ဖွယ်ကို ခံယူသကဲ့သို့ လည်းကောင်း၊ မြေကြီးသည် ကြီးစွာသော မိုးရေကို ခံယူသကဲ့သို့ လည်းကောင်း၊ သမာဓိနှင့် ပြည့်စုံသော သံဃာသည် မြတ်သော အလှူကို ခံယူ၏” ဟူ၍ မြတ်စွာဘုရား ဟောအပ်သော သုတ္တန် (ပါဠိ) ရှိသည်သာ မဟုတ်ပါလော။^၃

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ သြော် ရှိပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ ထို့ကြောင့်ပင် သံဃာသည် မြတ်သော အလှူကို ခံယူ၏။

၇၉၂။ ပရဝါဒီ။ ။ သံဃာသည် မြတ်သောအလှူကို ခံယူပါသလော။

သကဝါဒီ။ ။ ဪ သြော် ခံယူပါ၏။

ပရဝါဒီ။ ။ မဂ်သည် ခံယူသလော၊ ဖိုလ်သည် ခံယူသလော။^၄

သကဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

န ဝတ္တဗွံ သံဃော ဒက္ခိဏံ ပဋိဂ္ဂဏှာတိတိကထာ ပြီး၏။

၁။ မုချဆတ်ဆတ် ပရမတ်အားဖြင့် မဂ်ဖိုလ်တို့သည်သာ သံဃာမည်ကုန်၏။ မဂ်ဖိုလ်မှတစ်ပါး သံဃာမည်သည် မရှိ၊ မဂ်ဖိုလ်တို့သည်လည်း တစ်စုံတစ်ရာ ဘာကိုမျှ မခံယူတတ်၊ ထို့ကြောင့် သံဃာသည် အလှူကို ခံယူ၏ဟု မဆိုသင့်၊ ဤသို့ အယူရှိသူ ယခုအခါ မဟာပုညဝါဒီဟု ဆိုအပ်သော ဝေတုလ္လကဂိုဏ်းဝင်တို့ကို ရည်ရွယ်၍ ဤကထာကို ဟောတော်မူသည်။

၂။ သံဃာသည် အလှူကို မခံယူနိုင်ခဲ့ပါမူ သံဃာကို မြတ်စွာဘုရားသည် အာဟုနေယျ စသည်တို့ဖြင့် ချီးမွမ်းတော်မမူရာဟု စောဒနာလို၍ ဤပုစ္ဆာကို တက်သည်။

၃။ ဤသုတ်သည် ပရသမယမှ လာသောသုတ် ဖြစ်သည်။

၄။ ဤအမေးကို ပရဝါဒီဆရာက မိမိ၏ဝါဒဖြင့် မေးသည်၊ မဂ်ဖိုလ်တို့သာ သံဃာမည်သည် မဟုတ်ကုန်၊ မဂ်ဖိုလ်တို့ ဖြစ်ပေါ်လာမှုကြောင့် စင်ကြယ်သော ခန္ဓာတို့ကို အစွဲပြု၍ ပညတ်အပ်ကုန်သော ရှစ်ယောက်သောပုဂ္ဂိုလ်တို့သည် သံဃာမည်ကုန်၏၊ ထို့ကြောင့် သာဓက မထိုက်။

ကထာဝတ္ထုပြင်တော်

=== ၁၇ - သတ္တရသမဝဂ် ===

(၁၇၂) ၇ - န ဝတ္ထုဗွဲ သံဃော ဒက္ခိဏံ ဝိသောဓေတီတိကထာ°

၇၉၃။ သကဝါဒီ။ ။ “သံဃာသည် မြတ်သော အလှူကို သုတ်သင်၏” ဟူ၍ မဆိုသင့်ပါသလော။
ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ဪ မဆိုသင့်ပါ။

သကဝါဒီ။ ။ သံဃာသည် အဝေးမှ ယူဆောင်အပ်သော ဝတ္ထုကို ခံယူထိုက်သည် ဧည့်သည် အတွက် ထားအပ်သော ပစ္စည်းကို ခံယူထိုက်သည် မြတ်သော အလှူကို ခံယူထိုက်သည် လက်အုပ်ချီခြင်းကို ခံယူထိုက်သည် လူအပေါင်း၏ အတုမဲ့မြတ်သော ကောင်းမှုမျိုးစေ့၏ စိုက်ပျိုးရာ လယ်ယာမြေ ကောင်းသဖွယ် ဖြစ်သည် မဟုတ်ပါလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ဪ ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ အရှင်ပရဝါဒီ သံဃာသည် အဝေးမှ ယူဆောင်အပ်သော ဝတ္ထုကို ခံယူထိုက်သည်။ပ။ ဧည့်သည်အတွက် ထားအပ်သော ပစ္စည်းကို ခံယူထိုက်သည် မြတ်သောအလှူကို ခံယူထိုက်သည် လက်အုပ် ချီခြင်းကို ခံယူထိုက်သည် လူအပေါင်း၏ အတုမဲ့မြတ်သော ကောင်းမှုမျိုးစေ့၏ စိုက်ပျိုးရာ လယ်ယာမြေ ကောင်းသဖွယ် ဖြစ်ခဲ့ပါမူ ထို့ကြောင့် “သံဃာသည် မြတ်သော အလှူကို သုတ်သင်၏” ဟူ၍ ဆိုသင့်၏။

သကဝါဒီ။ ။ “သံဃာသည် မြတ်သော အလှူကို သုတ်သင်၏” ဟူ၍ မဆိုသင့်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ဪ မဆိုသင့်ပါ။

သကဝါဒီ။ ။ အစုံအားဖြင့် လေးစုံ ပုဂ္ဂိုလ်အားဖြင့် ရှစ်ယောက်ဖြစ်သော ယောက်ျားမြတ်တို့သည် မြတ်သော အလှူကို ခံယူထိုက်သောပုဂ္ဂိုလ်တို့တည်းဟူ၍ မြတ်စွာဘုရား ဟောအပ်ခဲ့ကုန်သည် မဟုတ်ပါလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ဪ ဟောအပ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ အရှင်ပရဝါဒီ အစုံအားဖြင့် လေးစုံပုဂ္ဂိုလ်အားဖြင့် ရှစ်ယောက်ဖြစ်သော ယောက်ျား မြတ်တို့သည် မြတ်သော အလှူကို ခံယူထိုက်သော ပုဂ္ဂိုလ်တို့တည်းဟူ၍ မြတ်စွာဘုရား ဟောကြား အပ်ခဲ့ပါကုန်မူ ထိုအကြောင်းကြောင့် “သံဃာသည် မြတ်သော အလှူကို သုတ်သင်၏” ဟူ၍ ဆိုသင့်၏။

သကဝါဒီ။ ။ “သံဃာသည် မြတ်သော အလှူကို သုတ်သင်၏” ဟူ၍ မဆိုသင့်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ဪ မဆိုသင့်ပါ။

သကဝါဒီ။ ။ သံဃာအား အလှူဒါနကို ပေးလှူ၍ မြတ်သော အလှူကို ပြည့်စုံစေနိုင်သော အချို့ သူတို့သည် ရှိကုန်သည် မဟုတ်ပါကုန်လော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ဪ ရှိကုန်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ အရှင်ပရဝါဒီ သံဃာအား အလှူကို ပေးလှူ၍ မြတ်သော အလှူကို ပြည့်စုံစေနိုင် သော အချို့သူတို့သည် ရှိကုန်မူ ထို့ကြောင့် “သံဃာသည် မြတ်သောအလှူကို သုတ်သင်၏” ဟူ၍ ဆိုသင့်၏။

သကဝါဒီ။ ။ သံဃာအား သင်္ကန်းကို ပေးလှူ၍။ပ။ ဆွမ်းကို ပေးလှူ၍။ပ။ ကျောင်းကို ပေးလှူ၍။ပ။ သူနာ၏ အထောက်အပံ့ အသက်၏ အရံအတားဖြစ်သော ဆေးကို ပေးလှူ၍။ပ။ ခဲဖွယ်ကို ပေးလှူ၍ စားဖွယ်ကို ပေးလှူ၍ သောက်ရေကို ပေးလှူ၍ မြတ်သော အလှူကို ပြည့်စုံစေနိုင်သော အချို့ သူတို့သည် ရှိကုန်သည် မဟုတ်ပါလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ဪ ရှိပါကုန်၏။

သကဝါဒီ။ ။ အရှင်ပရဝါဒီ သံဃာအား သောက်ဖွယ်ကို ပေးလှူ၍ မြတ်သော အလှူကို ပြည့်စုံစေနိုင်သော အချို့သူတို့ ရှိခဲ့ပါကုန်မူ ထို့ကြောင့် “သံဃာသည် မြတ်သော အလှူကို သုတ်သင်၏” ဟူ၍ ဆိုသင့်၏။

ဂုဇ၄။ ပရဝါဒီ။ ။ သံဃာသည် မြတ်သော အလှူကို သုတ်သင်ပါသလော။

သကဝါဒီ။ ။ ဪ သုတ်သင်ပါ၏။

ပရဝါဒီ။ ။ မဂ်သည် သုတ်သင်ပါသလော၊ ဖိုလ်သည် သုတ်သင်ပါသလော။

သကဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

န ဝတ္ထုဗွဲ သံဃော ဒက္ခိဏံ ဝိသောဓေတီတိကထာ ပြီး၏။

၁။ မဂ်ဖိုလ်တို့သည် သံဃာမည်ကုန်၏။ ထိုမဂ်ဖိုလ်တို့သည်လည်း မြတ်သော အလှူကို သုတ်သင်ရန် မတတ်နိုင်ကုန်ဟု အယူရှိသူ ထိုဝေတုလ္လကတို့ကိုပင် ရည်ရွယ်၍ ဤကထာကို ဟောတော်မူသည်။ (သုတ်သင်၏ဟူသည် အကျိုးကြီးသည်ကို ပြု၏ဟု ဆိုလိုသည်။)

ကထာဝတ္ထုပါဠိတော်

=== ၁၇ - သတ္တရသမဝဂ် ===

(၁၇၃) ၈ - န ဝတ္ထုဗွဲ သံဃော ဘုဒ္ဓတီတိကထာ°

၇၉၅။ သကဝါဒီ။ ။ “သံဃာသည် စား၏၊ သောက်၏၊ ခဲ၏၊ လျက်၏” ဟူ၍ မဆိုသင့်ပါသလော။
ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ဪ မဆိုသင့်ပါ။

သကဝါဒီ။ ။ သံဃာဘဝတို့ ပြုလုပ်ကုန်သော ဥဒ္ဓေသဘတ်တို့ကို ပြုလုပ်ကုန်သော ယာဂုအဖျော်တို့
ကို ပြုလုပ်ကုန်သော အချို့သူတို့သည် ရှိကုန်သည် မဟုတ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ရှိပါကုန်၏။

သကဝါဒီ။ ။ အရှင်ပရဝါဒီ သံဃာဘဝတို့ကို ပြုလုပ်ကုန်သော ဥဒ္ဓေသဘတ်တို့ကို ပြုလုပ်ကုန်သော
ယာဂုအဖျော်တို့ကို ပြုလုပ်ကုန်သော အချို့သူတို့သည် ရှိကုန်မှု ထို့ကြောင့် “သံဃာသည် စား၏၊
သောက်၏၊ ခဲ၏၊ လျက်၏” ဟူ၍ ဆိုသင့်၏။

သကဝါဒီ။ ။ “သံဃာသည် စား၏၊ သောက်၏၊ ခဲ၏၊ လျက်၏” ဟူ၍ မဆိုသင့်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ မဆိုသင့်ပါ။

သကဝါဒီ။ ။ မြတ်စွာဘုရားသည် ဂဏဘောဇဉ်ကို ပရမ္မရဘောဇဉ်ကို အတိရိတ္တဘောဇဉ်ကို အနတိ
ရိတ္တဘောဇဉ်ကို ဟောတော်မူအပ်သည် မဟုတ်ပါလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ဟောအပ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ အရှင်ပရဝါဒီ မြတ်စွာဘုရားသည် ဂဏဘောဇဉ်ကို ပရမ္မရဘောဇဉ်ကို အတိရိတ္တ
ဘောဇဉ်ကို အနတိရိတ္တဘောဇဉ်ကို ဟောတော်မူအပ်ပါမူ ထို့ကြောင့် “သံဃာသည် စား၏၊ သောက်၏၊
ခဲ၏၊ လျက်၏” ဟူ၍ ဆိုသင့်၏။

သကဝါဒီ။ ။ “သံဃာသည် စား၏၊ သောက်၏၊ ခဲ၏၊ လျက်၏” ဟူ၍ မဆိုသင့်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ မဆိုသင့်ပါ။

သကဝါဒီ။ ။ မြတ်စွာဘုရားသည် သရက်သီးအဖျော်ကို လည်းကောင်း၊ သပြေသီးအဖျော်ကို
လည်းကောင်း၊ အိမ်ငှက်ပျောသီးအဖျော်ကို လည်းကောင်း၊ တောငှက်ပျောသီးအဖျော်ကို လည်းကောင်း၊
သစ်မည် စည်သီး အဖျော်ကို လည်းကောင်း၊ မုဒရက်သီးအဖျော်ကို လည်းကောင်း၊ ကြာစွယ်အဖျော်ကို
လည်းကောင်း၊ ဖက်သက်တရော်သီးအဖျော်ကို လည်းကောင်း (ဤသို့) အဖျော်ရှစ်ပါးတို့ကို ဟောအပ်
ကုန်သည် မဟုတ်ပါလော။^၃

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ဟောအပ်ပါကုန်၏။

သကဝါဒီ။ ။ အရှင်ပရဝါဒီ မြတ်စွာဘုရားသည် သရက်သီးအဖျော်ကို လည်းကောင်း၊ သပြေသီး
အဖျော်ကို လည်းကောင်း၊ အိမ်ငှက်ပျောသီးအဖျော်ကို လည်းကောင်း၊ တောငှက်ပျောသီးအဖျော်ကို
လည်းကောင်း၊ သစ်မည်စည်သီးအဖျော်ကို လည်းကောင်း၊ မုဒရက်သီးအဖျော်ကို လည်းကောင်း၊
ကြာစွယ်အဖျော်ကို လည်းကောင်း၊ ဖက်သက်တရော်သီးအဖျော်ကို လည်းကောင်း (ဤသို့) အဖျော်
ရှစ်ပါးတို့ကို ဟောအပ်ခဲ့ပါကုန်မှု ထို့ကြောင့် “သံဃာသည် စား၏၊ သောက်၏၊ ခဲ၏၊ လျက်၏” ဟူ၍
ဆိုသင့်၏။

၇၉၆။ ပရဝါဒီ။ ။ သံဃာသည် စားပါသလော၊ သောက်ပါသလော၊ ခဲပါသလော၊ လျက်ပါသလော။
သကဝါဒီ။ ။ ဪ ဟုတ်ပါ၏။

ပရဝါဒီ။ ။ မဂ်သည် စားပါသလော၊ သောက်ပါသလော၊ ခဲပါသလော၊ လျက်ပါသလော။ ဖိုလ်သည်
စားပါသလော၊ သောက်ပါသလော၊ ခဲပါသလော၊ လျက်ပါသလော။

သကဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

န ဝတ္ထုပ္ပံ သံယော ဘုဂ္ဂတိတိကထာ ပြီး၏။

- ၁။ မဂ်ဖိုလ်တို့သည် သံဃာမည်ကုန်၏။ ထိုမဂ်ဖိုလ်တို့သည်လည်း တစ်စုံတစ်ရာဘာကိုမျှ မစားကြကုန်၊ ထို့ကြောင့်
သံဃာသည် စား၏၊ သောက်၏၊ ခဲ၏၊ လျက်၏ဟူ၍ မဆိုထိုက်ဟု အယူရှိသူ ထိုဝေတုလ္လကဝိဇ္ဇာဝင်တို့ကိုပင်
ရည်ရွယ်၍ ဤကထာကို ဟောတော်မူသည်။
- ၂။ သံဃာသည် အကယ်၍ မစားမသုံးပါမူ သံဃဘတ်စသည်ကို ပြုခြင်းသည် အကျိုးမရှိဟု စောဒနာလို၍ ဤပုစ္ဆာကို
တက်သည်။
- ၃။ သံဃာသည် အကယ်၍ မသောက်ခဲ့ပါလျှင် မြတ်စွာဘုရားသည် အဘယ်သူအား အဖျော်ရှစ်ပါးတို့ကို ခွင့်ပြုခဲ့ပါ
သနည်းဟု စောဒနာလို၍ ဤပုစ္ဆာကို တက်သည်။

ကထာဝတ္ထုပါဠိတော်

=== ၁၇ - သတ္တရသမဝဂ် ===

(၁၇၄) ၉ - န ဝတ္ထုဗွဲ။ပ။ မဟပ္ပလန္တိကထာ°

၇၉၇။ သကဝါဒီ။ ။ “သံဃာအား လှူအပ်သော အလှူသည် များသော အကျိုးရှိ၏” ဟူ၍ မဆိုသင့်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ဪ မဆိုသင့်ပါ။

သကဝါဒီ။ ။ “သံဃာသည် အဝေးမှ ဆောင်ယူအပ်သော ဝတ္ထုကို ခံယူထိုက်သည် ဧည့်သည်အတွက် ထားအပ်သော ပစ္စည်းကို ခံယူထိုက်သည် မြတ်သောအလှူကို ခံယူထိုက်သည် လက်အုပ်ချီမှုကို ခံယူထိုက်သည် လှူအပေါင်းတို့၏ အတုမဲ့မြတ်သော ကောင်းမှုမျိုးစေ့၏ စိုက်ပျိုးရာ လယ်ယာမြေကောင်းသဖွယ် ဖြစ်သည် မဟုတ်ပါလော။”

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ဪ ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ အရှင်ပရဝါဒီ သံဃာသည် အဝေးမှ ဆောင်ယူအပ်သော ဝတ္ထုကို ခံယူထိုက်သည်။ပ။ လှူအပေါင်း၏ အတုမဲ့မြတ်သော ကောင်းမှုမျိုးစေ့၏ စိုက်ပျိုးရာ လယ်ယာမြေကောင်းသဖွယ် ဖြစ်ခဲ့မှုထို့ကြောင့် “သံဃာအား ပေးလှူအပ်သော အလှူသည် များသော အကျိုးရှိ၏” ဟူ၍ ဆိုသင့်၏။

သကဝါဒီ။ ။ “သံဃာအား လှူအပ်သော အလှူသည် များသော အကျိုးရှိ၏” ဟူ၍ မဆိုသင့်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ဪ မဆိုသင့်ပါ။

သကဝါဒီ။ ။ အစုံအားဖြင့် လေးစုံပုဂ္ဂိုလ်အားဖြင့် ရှစ်ယောက်သော ယောက်ျားမြတ်တို့သည် မြတ်သော အလှူကို ခံယူထိုက်သော ပုဂ္ဂိုလ်တို့တည်းဟူ၍ မြတ်စွာဘုရား ဟောအပ်ကုန်သည် မဟုတ်ပါလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ဪ ဟောအပ်ပါကုန်၏။

သကဝါဒီ။ ။ အရှင်ပရဝါဒီ အစုံအားဖြင့် လေးစုံ ပုဂ္ဂိုလ်အားဖြင့် ရှစ်ယောက်သော ယောက်ျားမြတ်တို့သည် မြတ်သောအလှူကို ခံယူထိုက်သော ပုဂ္ဂိုလ်တို့တည်းဟူ၍ မြတ်စွာဘုရား ဟောအပ်ခဲ့ပါကုန်မှုထို့ကြောင့် “သံဃာအား လှူအပ်သော အလှူသည် များသော အကျိုးရှိ၏” ဟူ၍ ဆိုသင့်၏။

၇၉၈။ သကဝါဒီ။ ။ “သံဃာအား လှူအပ်သော အလှူသည် များသော အကျိုးရှိ၏” ဟူ၍ မဆိုသင့်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ဪ မဆိုသင့်ပါ။

သကဝါဒီ။ ။ “ဂေါတမီ သင်သည် သံဃာအား လှူလော၊ သံဃာအား လှူအပ်သော် သင်သည် ငါ (ဘုရား) ကိုလည်းကောင်း၊ သံဃာကို လည်းကောင်း ပူဇော်အပ်ပြီး ဖြစ်လတ္တံ့” ဟူ၍ မြတ်စွာဘုရား ဟောအပ်သော သုတ္တန် (ပါဠိ) ရှိသည်သာ မဟုတ်ပါလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ဪ ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ ထို့ကြောင့် သံဃာအား လှူအပ်သော အလှူသည် များသော အကျိုးရှိ၏။

သကဝါဒီ။ ။ သံဃာအား လှူအပ်သော အလှူသည် များသော အကျိုးရှိ၏”ဟူ၍ မဆိုသင့် ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ သြော် မဆိုသင့်ပါ။

သကဝါဒီ။ ။ “အဘယ်ပုဂ္ဂိုလ်အား ပေးလှူအပ်သော အလှူသည် ပူဇော်ကြ ကုန်သော ကောင်းမှုကို အလိုရှိကုန်သော ဥပဓိအကျိုးရှိသည့် ကောင်းမှုကို ပြုလုပ်ကုန်သော လူသတ္တဝါတို့အား များမြတ်သော အကျိုးရှိပါသနည်း”။ ဤသို့ နတ်တို့ကို အစိုးရသော သိကြားမင်းသည် မြတ်စွာဘုရားအား လျှောက်၏။ “သိကြားမင်း ကျင့်ဆဲဖြစ်သော မဂ်ပုဂ္ဂိုလ်လေးဦးတို့သည်လည်းကောင်း၊ ဖိုလ်၌ တည်သောပုဂ္ဂိုလ်လေးဦး တို့သည် လည်းကောင်း (ရှိကုန်၏)။ ဤ (ရုပ်ပါးသော) သံဃာတော်သည် ဖြောင့်မတ်သည် ဖြစ်၍ ဖြစ်ပေ၏။ ပညာ အကျင့်သီလ သမာဓိ နှင့် ပြည့်စုံပေ၏။ ထိုသံဃာ၌ ပေးလှူအပ်သော အလှူသည် ပူဇော်ကုန်သော ကောင်းမှုကို အလိုရှိကုန်သော ဥပဓိ အကျိုးရှိသည့် ကောင်းမှုကို ပြုလုပ်ကုန်သော လူသတ္တဝါတို့အား များမြတ်သော အကျိုးရှိ၏”။ ဤသို့ မြတ်စွာဘုရား မိန့်တော်မူ၏။ “မှန်၏။ ဤသံဃာ သည် ပြန်ပြောသည် (ဖြစ်၍) မြင့်မြတ်ခြင်းသို့ ရောက်ပေ၏။ ဤသံဃာကို ရေ၏တည်ရာ သမုဒ္ဒရာနှင့် အတူ နှိုင်းယှဉ်အပ်ပေ၏။ ဤဂုဏ်တို့ကြောင့် မြတ်ကုန်သော အရောင်အလင်းကို ပြုတတ်ကုန်သော ဘုရားမြတ်၏ တပည့်သားတို့သည် တရားကို ဟောကြကုန်၏။ အကြင်သူတို့သည် သံဃာကို ရည်မှန်း၍ အလှူဒါန’ကို ပေးလှူကုန်၏။ ထို သူတို့သည် အလှူ ‘ဒါန’ ကို ကောင်းစွာ ပေးလှူအပ်သည် မည်၏။ ကောင်းစွာ ပူဇော်အပ်သည် မည်၏။ ကောင်းစွာ ပသအပ်သည် မည်၏။ သံဃာသို့ ရောက် သော သံဃာ၌ တည်သော ထိုအလှူကို မြင့်မြတ်သော အကျိုးရှိ၏” ဟူ၍ လောကကို သိတော်မူသော မြတ်စွာဘုရားတို့သည် ချီးမွမ်းတော်မူအပ် ၏။ လောက၌ အကြင်သူတို့သည် ဤကဲ့သို့သော ပူဇော်ပသ မှုကို အောက်မေ့ကုန်လျက် နှစ်သက်သော သဘောရှိကုန်သည် ဖြစ်၍ အကြောင်းရင်းနှင့် တကွ သော ဝန်တိုနှမြောမှု အညစ်အကြေးကို ပယ်ရှား၍ နေကုန်၏။ ထိုသူတို့သည် မကဲ့ရဲ့ထိုက်ကုန်သည် ဖြစ်၍ နတ်ပြည်အရပ်သို့ ကပ်ရောက်ကုန်၏။ ဤသို့သော သုတ္တန် (ပါဠိ) ရှိသည် မဟုတ်ပါလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ သြော် ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ ထို့ကြောင့် သံဃာအား လှူအပ်သော အလှူသည် များမြတ်သော အကျိုးရှိ၏။

န ဝတ္တဗွံ သံဃဿ ဒိန္နံ မဟပ္ပလန္တိကထာ ပြီး၏။

၁။ မဂ်ဖိုလ်တို့သည်သာ သံဃာမည်၏။ ထိုမဂ်ဖိုလ်တို့အားလည်း တစ်စုံတစ်ရာကိုမျှ ပေးလှူခြင်းငှါ မတတ်ကောင်း၊ ထိုမဂ်ဖိုလ်တို့သည်လည်း တစ်စုံတစ်ရာကိုမျှ မခံယူနိုင်၊ ထိုမဂ်ဖိုလ်တို့အား ပေးလှူခြင်းဖြင့် တစ်စုံတစ်ခုသော ကျေးဇူးပြုခြင်းသည် မပြည့်စုံနိုင်ဟု အယူရှိသူ ထိုဝေတုလ္လကဂိုဏ်းဝင်တို့ကိုပင် ရည်ရွယ်၍ ဤကထာကို ဟောတော်မူသည်။

၂။ သံဃာအား ပေးလှူမှုသည် အကျိုးမကြီးခဲ့ပါမူ မြတ်စွာဘုရားသည် ဤသို့ ချီးမွမ်းတော်မူရာဟု စောဒနာလို၍ ဤပုစ္ဆာကို တက်သည်။

ကထာဝတ္ထုပါဠိတော်

=== ၁၇ - သတ္တရသမဝဂ် ===

(၁၇၅) ၁၀ - န ဝတ္ထုဗွဲ ဗုဒ္ဓဿ ဒိန္နံ မဟပုလန္တိကထာ°

၇၉၉။ သကဝါဒီ။ ။ “မြတ်စွာဘုရားအား လှူအပ်သော အလှူသည် များမြတ်သော အကျိုး ရှိ၏” ဟူ၍ မဆိုသင့်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ဪ မဆိုသင့်ပါ။

သကဝါဒီ။ ။ မြတ်စွာဘုရားသည် အခြေနှစ်ချောင်းရှိသူတို့ထက် (အမျိုးအားဖြင့်) မြတ်သည် အခြေနှစ်ချောင်းရှိသူတို့ထက် (ဇာတ်အားဖြင့်) မြတ်သည် အခြေနှစ်ချောင်းရှိသူတို့၏ အကြီးအမှူးဖြစ်သည် အခြေနှစ်ချောင်းရှိသူတို့ထက် (ဂုဏ်အားဖြင့်) မြတ်သည် အခြေနှစ်ချောင်းရှိသူတို့ထက် အလွန်မြတ်သည် အတူမရှိသည် အတူမရှိသော ရှေးဘုရားတို့နှင့်သာ တူသည်။ ပိုင်ဘက် မရှိသည် နှိုင်းယှဉ်ဘက် မရှိသည် ပြိုင်ဘက်ပုဂ္ဂိုလ် မရှိသည် မဟုတ်ပါလော။^၂

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ဪ ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ အရှင်ပရဝါဒီ မြတ်စွာဘုရားသည် အခြေနှစ်ချောင်းရှိသူတို့ထက် (အမျိုးအားဖြင့်) မြတ်သည် အခြေနှစ်ချောင်းရှိသူတို့ထက် (ဇာတ်အားဖြင့်) မြတ်သည် အခြေနှစ်ချောင်းရှိသူတို့၏ အကြီးအမှူးဖြစ်သည် အခြေနှစ်ချောင်းရှိသူတို့ထက် (ဂုဏ်အားဖြင့်) မြတ်သည် အခြေနှစ်ချောင်းရှိသူတို့ထက် အလွန်မြတ်သည် အတူမရှိသည် အတူမရှိသော ရှေးဘုရားတို့နှင့်သာ တူသည်။ ပိုင်ဘက် မရှိသည် နှိုင်းယှဉ်ဘက် မရှိသည်။ ပိုင်ဘက်ပုဂ္ဂိုလ် မရှိသည် ဖြစ်ခဲ့ပါမူ ထို့ကြောင့် “မြတ်စွာဘုရားအား လှူအပ်သော အလှူသည် မြတ်သော အကျိုးရှိ၏” ဟူ၍ ဆိုသင့်၏။

သကဝါဒီ။ ။ “မြတ်စွာဘုရားအား လှူအပ်သော အလှူသည် မြတ်သော အကျိုးရှိ၏” ဟူ၍ မဆိုသင့်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ဪ မဆိုသင့်ပါ။

သကဝါဒီ။ ။ မြတ်စွာဘုရားနှင့် အကျင့်သီလအားဖြင့် လည်းကောင်း၊ သမာဓိအားဖြင့် လည်းကောင်း၊ ပညာအားဖြင့် လည်းကောင်း တူမျှသော တစ်စုံတစ်ယောက်သော ပုဂ္ဂိုလ်သည် ရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ဪ မရှိပါ။

သကဝါဒီ။ ။ အရှင်ပရဝါဒီ မြတ်စွာဘုရားနှင့် အကျင့် ‘သီလ’ အားဖြင့် လည်းကောင်း၊ သမာဓိအားဖြင့် လည်းကောင်း၊ ပညာအားဖြင့် လည်းကောင်း တူမျှသော တစ်စုံတစ်ယောက်သော ပုဂ္ဂိုလ်သည် မရှိခဲ့ပါမူ ထို့ကြောင့် “မြတ်စွာဘုရားအား လှူအပ်သော အလှူသည် မြတ်သော အကျိုးရှိ၏” ဟူ၍ ဆိုသင့်၏။

သကဝါဒီ။ ။ “မြတ်စွာဘုရားအား ပေးလှူအပ်သော အလှူသည် များမြတ်သော အကျိုးရှိ၏” ဟူ၍ မဆိုသင့်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ဪ မဆိုသင့်ပါ။

သကဝါဒီ။ ။ “ကောင်းမှုကို အလိုရှိကုန်သော ပြန်ပြောသော အကျိုးကို ရှာမိုးလေ့ ရှိကုန်သော သူတို့၏ အဝေးမှ ယူဆောင်၍ လှူဒါန်းအပ်သော အလှူကို ခံယူထိုက် သောပုဂ္ဂိုလ်တို့တွင် အကြင် မြတ်စွာဘုရားသည် အမြတ်ဆုံးအဖြစ်သို့ ရောက်တော်မူ၏။ ဤလောက၌ လည်းကောင်း၊ အခြားသော

လောက၌ လည်းကောင်း၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားထက် မြင့်မြတ်သူသည် လည်းကောင်း၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားနှင့် တန်းတူ ညီမျှသူသည် လည်းကောင်း မရှိချေ” ဟူ၍ မြတ်စွာဘုရား ဟောကြားအပ်သော သုတ္တန် (ပါဠိ) ရှိသည်သာ မဟုတ်ပါလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ သြော် ရှိပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ ထို့ကြောင့်ပင် မြတ်စွာဘုရားအား လှူအပ်သော အလှူသည် များမြတ်သော အကျိုး ရှိ၏။

န ဝတ္တဗွဲ ဗုဒ္ဓဿ ဒိန္နံ မဟပုလန္တိကထာ ပြီး၏။

- ၁။ ဘုန်းတော်ကြီးသော မြတ်စွာဘုရားသည် တစ်စုံတစ်ခုကိုမျှ ဘုဉ်းပေးသုံးဆောင်တော်မမူ၊ လောကသို့ လိုက်ရန် အကျိုးငှါသာ ဘုဉ်းပေးသုံးဆောင်သကဲ့သို့ မိမိကိုယ်ကို ပြုတော်မူ၏။ ထို့ကြောင့် မြတ်စွာဘုရား၌ ပေးလှူအပ်သော အလှူသည် အကျိုးမများဟု အယူရှိသူ ထိုဝေတုလ္လကင်္ဂိဏ်းဝင်တို့ကိုပင် ရည်ရွယ်၍ ဤကထာကို ဟောတော်မူ သည်။
- ၂။ လူဒုဿီလ၌သော်လည်း ပေးလှူအပ်သော အလှူသည် ဘဝတစ်ထောင်သော အာနိသင်ရှိ၏။ အဘယ့်ကြောင့် ဤသို့ သဘောရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်အား ပေးလှူအပ်သော အလှူသည် အကျိုး မများဘဲ ရှိအံ့နည်းဟု စောဒနာလို၍ ဤပုစ္ဆာကို တက်သည်။

ကထာဝတ္ထုပါဠိတော်

=== ၁၇ - သတ္တရသမဝဂ် ===

(၁၇၆) ၁၁ - ဒက္ခိဏာဝိသုဒ္ဓိကထာ

၈၀၀။ သကဝါဒီ။ ။ အလှူ ‘ဒါန’ သည် ပေးလှူသူကြောင့်သာ စင်ကြယ်၍ အလှူခံကြောင့် မစင်ကြယ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ဪ ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ အဝေးမှ ယူဆောင်၍ လှူအပ်သော ဝတ္ထုကို ခံယူထိုက်ကုန်သော ဧည့်သည်တို့ အတွက် ထားအပ်သောပစ္စည်းကို အလှူခံထိုက်ကုန်သော မြတ်သော အလှူကို ခံယူထိုက်ကုန်သော လက်အုပ်ချီခြင်းကို ခံယူထိုက်ကုန်သော လူအပေါင်း၏ အတုမဲ့မြတ်သော ကောင်းမှု မျိုးစေ့၏ စိုက်ပျိုးရာ လယ်ယာမြေကောင်းသဖွယ် ဖြစ်ကုန်သော အချို့သော အလှူခံပုဂ္ဂိုလ်တို့သည် ရှိကုန်သည် မဟုတ်ပါလော။^၂

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ဪ ရှိပါကုန်၏။

သကဝါဒီ။ ။ အရှင်ပရဝါဒီ အဝေးမှ ယူဆောင်၍ လှူအပ်သောဝတ္ထုကို ခံယူထိုက်ကုန်သော ဧည့်သည်တို့အတွက် ထားအပ်သောပစ္စည်းကို ခံယူထိုက်ကုန်သော မြတ်သောအလှူကို ခံယူထိုက်ကုန်သော လက်အုပ်ချီမှုကို ခံယူထိုက်ကုန်သော လူအပေါင်း၏ အတုမဲ့မြတ်သော ကောင်းမှုမျိုးစေ့၏ စိုက်ပျိုးရာ လယ်ယာမြေကောင်းသဖွယ် ဖြစ်ကုန်သော အချို့သော အလှူခံပုဂ္ဂိုလ်တို့ ရှိကုန်သည် ဖြစ်ခဲ့မှု “အလှူ ‘ဒါန’ သည် ပေးလှူသူဘက်မှသာလျှင် စင်ကြယ်၍ အလှူခံဘက်မှ မစင်ကြယ်” ဟူ၍ မဆိုသင့်။

သကဝါဒီ။ ။ “အလှူ ‘ဒါန’ သည် ပေးလှူသူကြောင့်သာ စင်ကြယ်၍ အလှူခံကြောင့် မစင်ကြယ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ဪ ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ အစုံအားဖြင့် လေးစုံပုဂ္ဂိုလ်အားဖြင့် ရှစ်ယောက်ဖြစ်သော ယောက်ျားမြတ်တို့ကို မြတ်သော အလှူကို ခံယူထိုက်ကုန်၏ဟူ၍ မြတ်စွာဘုရား ဟောအပ်ကုန်သည် မဟုတ်ပါလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ဪ ဟောအပ်ပါကုန်၏။

သကဝါဒီ။ ။ အရှင်ပရဝါဒီ အစုံအားဖြင့် လေးစုံ ပုဂ္ဂိုလ်အားဖြင့် ရှစ်ယောက်ဖြစ်သော ယောက်ျားမြတ်တို့ကို မြတ်သော အလှူကို ခံယူထိုက်ကုန်၏ဟူ၍ မြတ်စွာဘုရား ဟောအပ်ပါကုန်မှု “အလှူ ‘ဒါန’ သည် ပေးလှူသူကြောင့်သာ စင်ကြယ်၍ အလှူခံသူကြောင့် မစင်ကြယ်” ဟူ၍ မဆိုသင့်။

သကဝါဒီ။ ။ “အလှူ ‘ဒါန’ သည် ပေးလှူသူကြောင့်သာ စင်ကြယ်၍ အလှူခံသူကြောင့် မစင်ကြယ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ဪ ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ သောတာပန်ပုဂ္ဂိုလ်အား အလှူကို ပေးလှူ၍ မြတ်သောအလှူကို ပြီးစေသော အချို့သော ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည် ရှိကုန်သည် မဟုတ်ပါလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ဪ ရှိပါကုန်၏။

သကဝါဒီ။ ။ အရှင်ပရဝါဒီ သောတာပန်ပုဂ္ဂိုလ်အား အလှူကို ပေးလှူ၍ မြတ်သော အလှူကို ပြီးစေသော အချို့သော ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည် ရှိခဲ့ကုန်မူ “အလှူ ‘ဒါန’ သည် ပေးလှူသူကြောင့်သာ စင်ကြယ်၍ အလှူခံသူကြောင့် မစင်ကြယ်” ဟူ၍ မဆိုသင့်။

သကဝါဒီ။ ။ သကဒါဂါမ်အား။ပ။ အနာဂါမ်အား။ပ။ ရဟန္တာအား အလှူကို ပေးလှူ၍ မြတ်သော အလှူကို ပြီးစေသော အချို့သူတို့ ရှိကုန်သည် မဟုတ်ပါလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ဪ ပြန် ရှိပါကုန်၏။

သကဝါဒီ။ ။ အရှင်ပရဝါဒီ ရဟန္တာအား အလှူကို ပေးလှူ၍ မြတ်သောအလှူကို ပြီးစေသော အချို့သော သူတို့ ရှိကုန်မူ “အလှူ ‘ဒါန’ သည် ပေးလှူသူကြောင့်သာ စင်ကြယ်၍ အလှူခံသူကြောင့် မစင်ကြယ်” ဟူ၍ မဆိုသင့်။

၈၀၁။ ပရဝါဒီ။ ။ အလှူ ‘ဒါန’ သည် အလှူခံသူကြောင့် စင်ကြယ်ပါသလော။

သကဝါဒီ။ ။ ဪ ဪ ဟုတ်ပါ၏။

ပရဝါဒီ။ ။ တစ်ယောက်သောသူက တစ်ယောက်သောသူကို ပြုလုပ် (ဖန်ဆင်း) နိုင်ပါသလော၊ ချမ်းသာဆင်းရဲကို သူတစ်ပါးက ပြုအပ်ပါသလော၊ အခြားတစ်ယောက်သောသူက ပြုလုပ်၍ အခြား တစ်ယောက်သောသူက ခံစားပါသလော။^၃

သကဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ အလှူ ‘ဒါန’ သည် ပေးလှူသူကြောင့်သာ စင်ကြယ်၍ အလှူခံသူကြောင့် မစင်ကြယ် ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ဪ ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ “အာနန္ဒာ အလှူ၏ စင်ကြယ်ခြင်းတို့ကား ဤလေးမျိုးတို့ပေတည်း။ အဘယ် လေးမျိုး တို့နည်း၊ အာနန္ဒာ (အကြင်) အလှူသည် ပေးလှူသူကြောင့်သာ စင်ကြယ်၍ အလှူခံသူကြောင့် စင်ကြယ် သည် မဟုတ်၊ (ထိုအလှူသည်) ရှိ၏။

အာနန္ဒာ (အကြင်) အလှူသည် အလှူခံယူသူကြောင့်သာ စင်ကြယ်၍ ပေးလှူသူကြောင့် စင်ကြယ် သည် မဟုတ်၊ (ထိုအလှူသည်) ရှိ၏။

အာနန္ဒာ (အကြင်) အလှူသည် ပေးလှူသူကြောင့်လည်း စင်ကြယ်၍ အလှူခံယူသူကြောင့်လည်း စင်ကြယ်၏၊ (ထိုအလှူသည်) ရှိ၏။

အာနန္ဒာ (အကြင်) အလှူသည် ပေးလှူသူကြောင့်လည်း မစင်ကြယ်၊ အလှူခံယူသူကြောင့်လည်း မစင်ကြယ်၊ (ထိုအလှူသည်) ရှိ၏။

အာနန္ဒာ ဤလေးမျိုးတို့သည် အလှူ၏ စင်ကြယ်ခြင်းတို့ပေတည်း” ဟူ၍ မြတ်စွာဘုရား ဟောအပ် သော သုတ္တန် (ပါဠိ) ရှိသည်သာ မဟုတ်ပါလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ဪ ရှိပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ ထို့ကြောင့်ပင် “အလှူ ‘ဒါန’ သည် ပေးလှူသူကြောင့် စင်ကြယ်၍ အလှူခံယူသူ ကြောင့် မစင်ကြယ်” ဟူ၍ မဆိုသင့်။

ဒက္ခိဏာဝိသုဒ္ဓိကထာပြီး၏။

သတ္တရသမဝင် ပြီး၏။

- ၁။ ထို့ကြောင့် ဤစောဒနာသည် မသင့်သော စောဒနာမည်၏။ အလှူခံကြောင့်လည်း ဒါနသည် စင်ကြယ်၏။ အလှူခံပုဂ္ဂိုလ်ကြောင့် အလှူသည် စင်ကြယ်သည် ဖြစ်ခဲ့ပါမူ များသော အကျိုးရှိသည် ဖြစ်ခဲ့ပါမူ အလှူပေးပုဂ္ဂိုလ်သည် အလှူဝတ္ထုကို ပေးလှူအပ်၏။ အလှူခံပုဂ္ဂိုလ်သည် အကျိုးဝိပါက်ကို ဖြစ်စေအပ်၏။ ထို့ကြောင့် တစ်ပါးသူ တစ်ယောက်က တစ်ပါးသူ တစ်ယောက်ကို ပြုလုပ်တတ်သူ ဖြစ်ရ၏။ ချမ်းသာဆင်းရဲကို အခြားသူတစ်ယောက်သည် ပြုလုပ်အပ်၏ဟူသော အပြစ်ကို ရောက်ရ၏။ တစ်ပါးသူတစ်ယောက်က ပြုလုပ်၍ တစ်ပါးသူ တစ်ယောက်က အကျိုး ခံစားရ၏။ ထို့ကြောင့် အလှူပေးပုဂ္ဂိုလ်ကြောင့်သာလျှင် အလှူသည် စင်ကြယ်၏။ အလှူခံပုဂ္ဂိုလ်ကြောင့် စင်ကြယ်သည် မဟုတ်။ အလှူပေးသူ၏ စိတ်စင်ကြယ်မှုသည်သာ အကျိုးဝိပါက်ကို ပေးတတ်၏ဟု အယူရှိသူ ဥတ္တရာပထကဂိုဏ်းဝင်တို့ကို ရည်ရွယ်၍ ဤကထာကို ဟောတော်မူသည်။
- ၂။ အလှူခံပုဂ္ဂိုလ်ကြောင့် အလှူဒါန မစင်ကြယ်ခဲ့ပါမူ အဘယ်ကြောင့် အလှူခံပုဂ္ဂိုလ်၏ အာဟုနေယျ စသည်၏ အဖြစ်ကို ပြုဘိသနည်းဟု ပြခြင်းငှါ ဤပုစ္ဆာကို တက်သည်။
- ၃။ ပေးလှူသူ ဒါယကာ၏ စေတနာကို အလှူခံပုဂ္ဂိုလ်က ပြုလုပ်အပ်သည် ဖြစ်ပါမူ ဤစောဒနာသည် သင့်သော သဘောရှိသည် ဖြစ်ရ၏။ ထိုအလှူပေးပုဂ္ဂိုလ်၏ ပေးလှူကြောင်း စေတနာသည် ထက်ဝန်းကျင် စင်ကြယ်သည် ဖြစ်၍ အလှူခံပုဂ္ဂိုလ်ဟု ဆိုအပ်သော ဝတ္ထုကို အစွဲပြု၍ မြတ်သော အကျိုးရှိသည်၏ အဖြစ်တည်းဟူသော သဘောဖြင့် စင်ကြယ်၏။

ကထာဝတ္ထုပါဠိတော်

=== ၁၈ - အဋ္ဌာရသမဝဂ် ===

(၁၇၇) ၁ - မနုဿလောကကထာ

၈၀၂။ သကဝါဒီ။ ။ “ဘုန်းတော်ကြီးသော မြတ်စွာဘုရားသည် လူ့ပြည်လောက၌ တည်နေတော်မူ၏” ဟူ၍ မဆိုသင့်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ဪ မဆိုသင့်ပါ။

သကဝါဒီ။ ။ မြတ်စွာဘုရား သီတင်းသုံးတော်မူခဲ့သော စေတီတို့သည် လည်းကောင်း၊ အရံ ကျောင်းတိုက် ရွာ (နိဂုံး) မြို့တို့သည် လည်းကောင်း၊ တိုင်းနိုင်ငံတို့သည် လည်းကောင်း၊ ဇနပုဒ်တို့သည် လည်းကောင်း ရှိကုန်သည် မဟုတ်ပါလော။^၂

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ဪ ရှိပါကုန်၏။

သကဝါဒီ။ ။ အရှင်ပရဝါဒီ မြတ်စွာဘုရား သီတင်းသုံးတော်မူခဲ့သော စေတီတို့သည် လည်းကောင်း၊ အရံ ကျောင်း တိုက် ရွာ (နိဂုံး) မြို့တို့သည်လည်းကောင်း၊ တိုင်းနိုင်ငံတို့သည် လည်းကောင်း၊ ဇနပုဒ်တို့သည် လည်းကောင်း ရှိကုန်မူ “ဘုန်းတော်ကြီးသော မြတ်စွာဘုရားသည် လူ့ပြည်လောက၌ တည်နေတော်မူ၏” ဟူ၍ ဆိုသင့်၏။

သကဝါဒီ။ ။ “ဘုန်းတော်ကြီးသော မြတ်စွာဘုရားသည် လူ့ပြည်လောက၌ တည်နေတော်မူ၏” ဟု မဆိုသင့်ပါလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ဪ မဆိုသင့်ပါ။

သကဝါဒီ။ ။ မြတ်စွာဘုရားသည် လူ့မိနီအင်ကြင်းဥယျာဉ်၌ မွေးဖွားတော်မူခဲ့သည်၊ ဗောဓိပင်၏ အနီး၌ ထူးသောဉာဏ်ဖြင့် ကိုယ်တိုင် သစ္စာလေးပါးကို သိတော်မူခဲ့သည်၊ မြတ်စွာဘုရားသည် ဗာရာဏသီပြည်၌ ဓမ္မစကြာတရားကို ဟောတော်မူခဲ့သည်၊ စာပါလစေတီ၌ အာယုသင်္ခါရကို စွန့်လွှတ်တော်မူခဲ့သည်၊ မြတ်စွာဘုရားသည် ကုသိနာရုံပြည်၌ ပရိနိဗ္ဗာန် စံတော်မူခဲ့သည် မဟုတ်ပါလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ဪ ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ အရှင်ပရဝါဒီ မြတ်စွာဘုရားသည် လူ့မိနီအင်ကြင်းဥယျာဉ်၌ မွေးဖွားတော်မူခဲ့သည်။ပ။ ကုသိနာရုံပြည်၌ ပရိနိဗ္ဗာန် စံတော်မူခဲ့သည် ဖြစ်ခဲ့ပါမူ “ဘုန်းတော်ကြီးသော မြတ်စွာဘုရားသည် လူ့ပြည်လောက၌ တည်နေတော်မူ၏” ဟု ဆိုသင့်၏။

သကဝါဒီ။ ။ “ဘုန်းတော်ကြီးသော မြတ်စွာဘုရားသည် လူ့ပြည်လောက၌ တည်နေတော်မူ၏” ဟု မဆိုသင့်ပါလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ဪ မဆိုသင့်ပါ။

သကဝါဒီ။ ။ “ရဟန်းတို့ အခါတစ်ပါး၌ ငါဘုရားသည် ဥက္ကဋ္ဌမြို့ သုဘဂတော အင်ကြင်းပင် အနီးဝယ် သီတင်းသုံးနေတော်မူ၏” ဟူ၍ လည်းကောင်း၊ “ရဟန်းတို့ အခါတစ်ပါး၌ ငါဘုရားသည် ဥရုဝေလတော ဆိတ်ကျောင်းညောင်ပင်၌ ဘုရားဖြစ်ခါစ ဖြစ်၍ ရှေးဦးစွာ သီတင်းသုံးနေတော်မူ၏” ဟူ၍ လည်းကောင်း၊ “ရဟန်းတို့ အခါတစ်ပါး၌ ငါဘုရားသည် ရာဇဂြိုဟ်မြို့ ရှဉ့်နက်တို့အား အစာပေးရာ ဝေဠုဝန်ကျောင်းတိုက်၌ သီတင်းသုံးနေတော်မူ၏” ဟူ၍ လည်းကောင်း၊ “ရဟန်းတို့ အခါတစ်ပါး၌ ငါဘုရားသည် သာဝတ္ထိပြည် အနာထပိဏ်သူဌေး၏ အရံ ဇေတဝန်ကျောင်း၌ သီတင်းသုံးနေတော်မူ၏” ဟူ၍ လည်းကောင်း၊ “ရဟန်းတို့ အခါတစ်ပါး၌ ငါဘုရားသည် ဝေသာလီပြည် မဟာဝုန်တော ပြာသာဒ်

ဆောင်ပေါက်သော ဇရပ်ကျောင်း၌ သီတင်းသုံး နေတော်မူ၏” ဟူ၍ လည်းကောင်း၊ ဤသို့ မြတ်စွာဘုရား ဟောအပ်သော သုတ္တန် (ပါဠိ) ရှိသည်သာ မဟုတ်ပါလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ သြော် ရှိပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ ထိုသို့ဖြစ်ပါမူ ဘုန်းတော်ကြီးသော မြတ်စွာဘုရားသည် လူ့ပြည်လောက၌ တည်နေတော်မူခဲ့၏။

၈၀၃။ ပရဝါဒီ။ ။ ဘုန်းတော်ကြီးသော မြတ်စွာဘုရားသည် လူ့ပြည်လောက၌ တည်နေတော် မူခဲ့ပါသလော။

သကဝါဒီ။ ။ ဪ တည်နေတော်မူခဲ့ပါ၏။

ပရဝါဒီ။ ။ မြတ်စွာဘုရားသည် လောက၌ မွေးဖွားတော်မူခဲ့သည် လောက၌ ကြီးပွားတော်မူခဲ့သည် လောကနှင့် မလိမ်းကျံ မကပ်ငြိဘဲ လောကကို လွှမ်းမိုး၍ နေတော်မူခဲ့သည် မဟုတ်ပါလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ သြော် ဟုတ်ပါ၏။

ပရဝါဒီ။ ။ အရှင်သကဝါဒီ မြတ်စွာဘုရားသည်လောက၌ မွေးဖွားတော်မူခဲ့သည် လောက၌ ကြီးပွားတော် မူခဲ့သည် လောကနှင့် မလိမ်းကျံ မကပ်ငြိဘဲ လောကကို လွှမ်းမိုး၍ နေတော်မူခဲ့သည် ဖြစ်ခဲ့ပါမူ “ဘုန်းတော်ကြီးသော မြတ်စွာဘုရားသည် လူ့ပြည်လောက၌ တည်နေတော်မူခဲ့၏” ဟူ၍ မဆိုသင့်။

မနုဿလောကကထာ ပြီး၏။

၁။ “တထာဂတောလောကေ ဇာတောလောကေ သံဝဇောလောကံ အဘိဘုယျ ဝိဟရတိ အနုပလိတ္ထောလောကေန” ဟူသော သုတ်ကို မသင့်မတင့်သောအားဖြင့် ယူ၍ မြတ်စွာဘုရားသည် တုသိတာနတ်ပြည်၌ ဖြစ်တော်မူ၏။ ထိုတုသိတာ နတ်ပြည်၌သာ နေတော်မူ၏။ လူ့ပြည်လောကသို့ ကြွလာတော်မမူ၊ ဖန်ဆင်းအပ်သော နိမ္မိတရုပ်မျှကိုသာ ဤလူ့ပြည်၌ ပြတော်မူ၏ဟု အယူရှိကြကုန်သော ဝေတုလ္လကဝိဇ္ဇာဝင် ပရဝါဒီဆရာတို့ကို ရည်ရွယ်၍ ဤကထာကို ဟောတော်မူသည်။

၂။ သီတင်းသုံးတော်မူရာ အရပ်ဖြင့် လည်းကောင်း၊ ပြီးစေကြောင်း သုတ်ပါဠိဖြင့် လည်းကောင်း သိစေရန် ဤပုစ္ဆာကို တက်သည်။

ကထာဝတ္ထုပါဠိတော်

=== ၁၈ - အဋ္ဌာရသမဝင် ===

(၁၇၈) ၂ - ဓမ္မဒေသနာကထာ°

၈၀၄။ သကဝါဒီ။ ။ ဘုန်းတော်ကြီးသော မြတ်စွာဘုရားသည် “တရားတော်ကို ဟောပြောတော်မူအပ်၏” ဟူ၍ မဆိုသင့်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ဪ ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ အဘယ်ပုဂ္ဂိုလ်သည် ဟောပြောတော်မူအပ်ပါသနည်း။

ပရဝါဒီ။ ။ နိမ္မိတရုပ်ပွားတော်သည် ဟောပြောတော်မူအပ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ နိမ္မိတရုပ်ပွားတော်သည် မာရ်ငါးပါးကို အောင်မြင်တော်မူပါသလော၊ လူနတ်တို့၏ ဆရာလော၊ မဖောက်မပြန် မှန်ကန်စွာ ကိုယ်တိုင် (တရားအားလုံးကို) သိတော်မူပါသလော၊ အလုံးစုံကို သိတော်မူပါသလော၊ အလုံးစုံကို မြင်တော်မူပါသလော၊ တရား၏အရှင် ဖြစ်တော်မူပါသလော၊ တရားကြောင့် ကိုးကွယ်ရာ ဖြစ်တော်မူပါသလော။^၂

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။^၃

သကဝါဒီ။ ။ “ဘုန်းတော်ကြီးသော မြတ်စွာဘုရားသည် တရားတော်ကို ဟောပြောတော်မူအပ်၏” ဟု မဆိုသင့်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ဪ မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ အဘယ်ပုဂ္ဂိုလ်သည် ဟောပြောတော်မူအပ်ပါသနည်း။

ပရဝါဒီ။ ။ အရှင်အာနန္ဒာသည် ဟောပြောတော်မူအပ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ အရှင်အာနန္ဒာသည် မာရ်ငါးပါးကို အောင်မြင်တော်မူပါသလော၊ လူနတ်တို့၏ ဆရာ ဖြစ်တော်မူပါသလော၊ မဖောက်မပြန် ကိုယ်တော်တိုင် (တရားအားလုံးကို) ထိုးထွင်း၍ သိတော်မူပါသလော၊ အလုံးစုံကို သိတော်မူပါသလော၊ အလုံးစုံကို မြင်တော်မူပါသလော၊ တရား၏ အရှင်သခင် ဖြစ်တော်မူပါသလော၊ တရားကြောင့် ကိုးကွယ်ရာ ဖြစ်တော်မူပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

၈၀၅။ သကဝါဒီ။ ။ “ဘုန်းတော်ကြီးသော မြတ်စွာဘုရားသည် တရားတော်ကို ဟောပြောတော်မူအပ်၏” ဟု မဆိုသင့်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ဪ မဆိုသင့်ပါ။

သကဝါဒီ။ ။ “သာရိပုတြာ ငါဘုရားသည် အကျဉ်းအားဖြင့်လည်း တရားတော်ကို ဟောပြောတော်မူ၏။ သာရိပုတြာ ငါဘုရားသည် အကျယ်အားဖြင့်လည်း တရားတော်ကို ဟောပြောတော်မူ၏။ သာရိပုတြာ ငါဘုရားသည် အကျဉ်း အကျယ်အားဖြင့်လည်း တရားတော်ကို ဟောပြောတော်မူ၏။ တရားကို သိသူတို့ကို မူကား ရနိုင်ခဲ့ကုန်၏” ဟူ၍ မြတ်စွာဘုရား ဟောအပ်သော သုတ္တန် (ပါဠိ) ရှိသည်သာ မဟုတ်ပါလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ဪ ရှိပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ ထို့ကြောင့်ပင် ဘုန်းတော်ကြီးသော မြတ်စွာဘုရားသည် တရားတော်ကို ဟောပြောတော်မူအပ်၏။

၈၀၆။ သကဝါဒီ။ ။ “ဘုန်းတော်ကြီးသော မြတ်စွာဘုရားသည် တရားတော်ကို ဟောပြောတော် မူအပ် ၏” ဟု မဆိုသင့်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ သြော် မဆိုသင့်ပါ။

သကဝါဒီ။ ။ “ရဟန်းတို့ ငါဘုရားသည် ထူးသောဉာဏ်ဖြင့် သိ၍ တရားကို ဟောတော်မူ၏။ ထူးသောဉာဏ်ဖြင့် မသိဘဲ တရားကို ဟောတော်မူသည် မဟုတ်။ ရဟန်းတို့ အကြောင်းနှင့်တကွသော တရားကို ငါဘုရား ဟောတော်မူ သည် မဟုတ်။ ရဟန်းတို့ ကိလေသာကို ပယ်ရှားခြင်းနှင့်တကွဖြစ်သော တရားကို ငါဘုရား ဟောတော် မူ၏။ ကိလေသာ ပယ်ရှားခြင်း မရှိသော တရားကို ငါဘုရား ဟောတော်မူသည် မဟုတ်။ ရဟန်းတို့ ထူးသောဉာဏ်ဖြင့် သိ၍ တရားကို ဟောပြောသော ထူးသောဉာဏ်ဖြင့် မသိမူ၍ ဟောပြောသည် မဟုတ် သော အကြောင်းနှင့်တကွသော တရားကို ဟောပြောသော အကြောင်းမရှိသော တရားကို ဟောပြောသည် မဟုတ်သော ကိလေသာပယ်ရှားမှုနှင့် တကွသော တရားကို ဟောပြောသော ကိလေသာ ပယ်ရှားမှု မရှိ သော တရားကို ဟောပြောသည် မဟုတ်သော ထိုငါဘုရား၏ ဆုံးမမှုကို လိုက်နာ ပြုကျင့်အပ်၏။ ကံမြစ်မှု ကို လိုက်နာ ပြုကျင့်အပ်၏။ ရဟန်းတို့ ‘မြတ်စွာဘုရားသည် မဖောက်မပြန် ကိုယ်တိုင်သိတော်မူသော ဘုရားတည်း၊ တရားတော်သည် ကောင်းစွာ ဟောတော်မူအပ်သော တရားတည်း၊ သံဃာတော်သည် ကောင်းစွာ ကျင့်တော်မူသော သံဃာတည်း’ ဟူ၍ သင်တို့သည် နှစ်သက်ခြင်းငှါ ထိုက်၏။ ကျေနပ်ခြင်းငှါ ထိုက်၏။ ဝမ်းမြောက်ခြင်းငှါ ထိုက်၏ဟု ဤဝေယျာကရဏစကားပြေ ဒေသနာကို ဟောတော်မူအပ်သည် ရှိသော် တစ်သောင်းသော လောကဓာတ်သည် တုန်လှုပ်လေ၏” ဟူ၍ မြတ်စွာဘုရား ဟောအပ်သော သုတ္တန် (ပါဠိ) ရှိသည် မဟုတ်ပါလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ သြော် ရှိပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ ထို့ကြောင့်ပင် ဘုန်းတော်ကြီးသော မြတ်စွာဘုရားသည် တရားကို ဟောပြောတော်မူအပ် ၏။

ဓမ္မဒေသနာကထာပြီး၏။

- ၁။ တုသိတာနုတ်ပြည်၌ သီတင်းသုံးနေတော်မူသော မြတ်စွာဘုရားသည် တရားဟောတော်မူခြင်း အကျိုးငှါ နိမ္မိတ ရုပ်ပွားတော်ကို စေလွှတ်၏။ ထို့ကြောင့်ပင် ထိုနိမ္မိတရုပ်ပွားတော်၏ တရားဒေသနာကို နာခံပြီး၍ အရှင်အာနန္ဒာ မထေရ်သည် တရားတော်ကို ဟော၏။ ဘုန်းတော်ကြီးသော မြတ်စွာဘုရား ကိုယ်တော်တိုင် တရားမဟောပါဟု အယူရှိကြကုန်သော ဝေတုလ္လကဂိုဏ်းဝင် ပရဝါဒီဆရာတို့ကို ရည်ရွယ်၍ ဤကထာကို ဟောတော်မူသည်။
- ၂။ ဖန်ဆင်းအပ်သော ရုပ်ပွားတော်သာ တရားဟောခဲ့ပါမူ ထိုနိမ္မိတကိုယ်တော်သည်သာ ဆရာဘုရား ဖြစ်ရာ၏ဟု စောဒနာလို၍ ဤပုစ္ဆာကို တက်သည်။
- ၃။ နိမ္မိတရုပ်ပွားတော်၏ ဇိနအဖြစ်ကို ဝန်မခံလို၍ ပရဝါဒီက ပဋိက္ခေပပြုလျက် ဖြေသည်။

ကထာဝတ္ထုပါဠိတော်

=== ၁၈ - အဋ္ဌာရသမဝဂ် ===

(၁၇၉) ၃ - ကရုဏာကထာ

၈၀၇။ သကဝါဒီ။ ။ ဘုန်းတော်ကြီးသော မြတ်စွာဘုရားအား သနားမှု ‘ကရုဏာ’ သည် မရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ ဘုန်းတော်ကြီးသော မြတ်စွာဘုရားအား ချစ်ခင်မှု ‘မေတ္တာ’ သည် မရှိပါသလော။^၂

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ ဘုန်းတော်ကြီးသော မြတ်စွာဘုရားအား သနားမှု ‘ကရုဏာ’ သည် မရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ ဘုန်းတော်ကြီးသော မြတ်စွာဘုရားအား ဝမ်းမြောက်မှု ‘မုဒိတာ’ သည်။ပ။ လျစ်လျူရှုမှု ‘ဥပေက္ခာ’ သည် မရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ ဘုန်းတော်ကြီးသော မြတ်စွာဘုရားအား ချစ်ခင်မှု ‘မေတ္တာ’ သည် ရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ရှိပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ ဘုန်းတော်ကြီးသော မြတ်စွာဘုရားအား သနားမှု ‘ကရုဏာ’ သည် ရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ ဘုန်းတော်ကြီးသော မြတ်စွာဘုရားအား ဝမ်းမြောက်မှု ‘မုဒိတာ’ သည်။ပ။ လျစ်လျူရှုမှု ‘ဥပေက္ခာ’ သည် ရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ရှိပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ ဘုန်းတော်ကြီးသော မြတ်စွာဘုရားအား သနားမှု ‘ကရုဏာ’ သည် ရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ ဘုန်းတော်ကြီးသော မြတ်စွာဘုရားအား သနားမှု ‘ကရုဏာ’ သည် မရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ မြတ်စွာဘုရားသည် သနားခြင်း ‘ကရုဏာ’ မရှိသူ ဖြစ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။^၃

သကဝါဒီ။ ။ မြတ်စွာဘုရားသည် သနားခြင်း ‘ကရုဏာ’ ရှိသူ၊လောက၏ စီးပွားကို ကျင့်သူ၊ လောကကို သနားစောင့်ရှောက်သူ၊လောက၏ အကျိုးကို ပြုကျင့်သူ ဖြစ်သည် မဟုတ်ပါလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ အရှင်ပရဝါဒီ မြတ်စွာဘုရားသည် သနားခြင်း ‘ကရုဏာ’ ရှိသူ၊လောက၏ စီးပွားကို ကျင့်သူ၊လောကကို သနားစောင့်ရှောက်သူ၊လောက၏ အကျိုးကို ပြုကျင့်သူ ဖြစ်ခဲ့ပါမူ “ဘုန်းတော် ကြီးသော မြတ်စွာဘုရားအား သနားခြင်း ‘ကရုဏာ’ မရှိသူ” ဟူ၍ မဆိုသင့်။

သကဝါဒီ။ ။ ဘုန်းတော်ကြီးသော မြတ်စွာဘုရားအား သနားခြင်း ‘ကရုဏာ’ သည် မရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ မြတ်စွာဘုရားသည် မဟာကရုဏာ သမာပတ်ကို ဝင်စားသည် မဟုတ်ပါလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ အရှင်ပရဝါဒီ မြတ်စွာဘုရားသည် မဟာကရုဏာ သမာပတ်ကို ဝင်စားတော်မူခဲ့ပါမူ “ဘုန်းတော်ကြီးသော မြတ်စွာဘုရားအား သနားခြင်း ‘ကရုဏာ’ သည် မရှိ” ဟူ၍ မဆိုသင့်။

၈၀၈။ ပရဝါဒီ။ ။ ဘုန်းတော်ကြီးသော မြတ်စွာဘုရားအား သနားခြင်း ‘ကရုဏာ’ သည် ရှိပါသလော။

သကဝါဒီ။ ။ ဪ ရှိပါ၏။

ပရဝါဒီ။ ။ မြတ်စွာဘုရားသည် တပ်စွန်းမှု ‘ရာဂ’ ရှိသူ ဖြစ်ပါသလော။

သကဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

ပရဝါဒီ။ ။ ထို့ကြောင့်ပင် ဘုန်းတော်ကြီးသော မြတ်စွာဘုရားအား သနားခြင်း ‘ကရုဏာ’ သည် မရှိ။

ကရုဏာကထာ ပြီး၏။

၁။ ချစ်ခင်အပ်ကုန်သော ဝတ္ထုတို့၏ ဖောက်ပြန်ပျက်စီးခြင်းကြောင့် ရာဂနှင့်တကွဖြစ်ကုန်သော သူတို့၏ ရာဂ၏ အစွမ်းအားဖြင့် ကရုဏာ၏ အတုအရောင်ဖြစ်သော ဖြစ်ခြင်းကို တွေ့မြင်ရ၍ ရာဂသည်ပင် ကရုဏာ မည်၏။ ထိုကရုဏာ အမည်ရသော ရာဂသည်လည်း မြတ်စွာဘုရားအား မရှိ၊ ထို့ကြောင့် ဘုန်းတော်ကြီးတော်မူသော မြတ်စွာဘုရားအား ကရုဏာမရှိဟု အယူရှိကြကုန်သော ဥတ္တရာပထဝီဇာတိ ပရဝါဒီဆရာတို့ကို ရည်ရွယ်၍ ဤကရုဏာကထာကို ဟောတော်မူသည်။

၂။ ဤကရုဏာမည်သည် ကိလေသာ မရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့် လည်းကောင်း၊ သတ္တဝါလျှင် အာရုံရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့် လည်းကောင်း၊ စေတောဝိမုတ္တိ၏ အဖြစ်ကြောင့် လည်းကောင်း၊ တစ်ဆယ့်တစ်ပါးသော အာနိသင် ရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့် လည်းကောင်း မေတ္တာစသည်တို့နှင့် တူသော သဘောရှိ၏။ ထို့ကြောင့် မြတ်စွာဘုရားအား ကရုဏာတရား မရှိခဲ့ပါမူ မေတ္တာစသော တရားတို့သည်လည်း မရှိကုန်ရာဟု စောဒနာလို၍ ဤပုစ္ဆာကို တက်သည်။

၃။ ထိုသို့သော ကရုဏာ မရှိသူဟူသော ဝေါဟာရကို မမြင်သောကြောင့် ပရဝါဒီက ပဋိက္ခေပပြုလျက် ဖြေသည်။

ကထာဝတ္ထုပါဠိတော်

=== ၁၈ - အဋ္ဌာရသမဝဂ် ===

(၁၈၀) ၄ - ဂန္ဓဇာတိကထာ

၈၀၉။ သကဝါဒီ။ ။ ဘုန်းတော်ကြီးသော မြတ်စွာဘုရား၏ ကျင်ကြီးကျင်ငယ်သည် အခြား နံ့သာမျိုး တို့ကို သာလွန်၍ လွှမ်းမိုးနိုင်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ဪ လွှမ်းမိုးနိုင်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ မြတ်စွာဘုရားသည် နံ့သာတို့ကို ဘုဉ်းပေးတော်မူပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ မြတ်စွာဘုရားသည် ဆွမ်းနှင့် (ဂျုံဖြင့် ပြုလုပ်သော) မုယောမုံကို ဘုဉ်းပေးတော်မူသည် မဟုတ်ပါလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ဪ ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ အရှင်ပရဝါဒီ မြတ်စွာဘုရားသည် ဆွမ်းနှင့် မုယောမုံကို ဘုဉ်းပေးတော်မူခဲ့ပါမူ “ဘုန်းတော်ကြီးသော မြတ်စွာဘုရား၏ ကျင်ကြီးကျင်ငယ်သည် အခြားသော နံ့သာမျိုးတို့ကို သာလွန်၍ လွှမ်းမိုးနိုင်၏” ဟူ၍ မဆိုသင့်။

သကဝါဒီ။ ။ ဘုန်းတော်ကြီးသော မြတ်စွာဘုရား၏ ကျင်ကြီးကျင်ငယ်သည် အခြားသော နံ့သာမျိုး တို့ကို သာလွန်၍ လွှမ်းမိုးနိုင်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ဪ လွှမ်းမိုးနိုင်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ ဘုန်းတော်ကြီးသော မြတ်စွာဘုရား၏ ကျင်ကြီးကျင်ငယ်ကို ရေချိုးကုန်သော၊ လိမ်းကျံ ကုန်သော၊ ပွတ်တိုက်ကုန်သော၊ သေတ္တာ၌ သို့မိုးကုန်သော၊ ကတ်၌ ထည့်ထားကုန်သော၊ ဈေး၌ ဖြန့်ခင်း ရောင်းချကုန်သော အချို့သော သူတို့သည် လည်းကောင်း၊ ထိုမြတ်စွာဘုရား၏ ကျင်ကြီးကျင်ငယ် ဟူသော နံ့သာဖြင့်လည်း နံ့သာ၏ ပြုဖွယ်ကိစ္စကို ပြုလုပ်ကုန်သော အချို့သော သူတို့သည် လည်း ကောင်း ရှိပါကုန်သလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

ဂန္ဓဇာတိကထာပြီး၏။

၁။ မြတ်စွာဘုရား၌ မသင့်သောအကြောင်းအားဖြင့် ချစ်ခင်ခြင်း၏ အစွမ်းအားဖြင့် မြတ်စွာဘုရား၏ ကျင်ကြီးကျင်ငယ် တို့သည် တစ်ပါးသော နံ့သာမျိုးတို့ကို အလွန်အလွန် လွှမ်းမိုး၍ ယူနိုင်၏။ ထိုမြတ်စွာဘုရား၏ ကျင်ကြီးကျင်ငယ် ထက် အထူးသဖြင့် ကောင်းသော အနံ့ရှိသော နံ့သာမျိုးသည် မရှိဟု အယူရှိကြကုန်သော အန္ဓကနှင့် ဥတ္တရာပထ ဝိုဏ်းဝင် ပရဝါဒီဆရာတို့ကို ရည်ရွယ်၍ ဤဂန္ဓဇာတိကထာကို ဟောတော်မူသည်။

ကထာဝတ္ထုပါဠိတော်

=== ၁၈ - အဋ္ဌာရသမဝင် ===

(၁၈၁) ၅ - ဧကမဂ္ဂကထာ°

၈၁၀။ သကဝါဒီ။ ။ တစ်ခုတည်းသော အရိယမဂ်ဖြင့် လေးပါးကုန်သော သာမညဖိုလ်တို့ကို မျက်မှောက် ပြုနိုင်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ဪ ပြုနိုင်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ လေးပါးသော ဖဿတို့၏။ပ။ လေးပါးသော သညာတို့၏ ပေါင်းဆုံမှုသည် ဖြစ်ပါသလော။^၂

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ တစ်ခုတည်းသော အရိယမဂ်ဖြင့် လေးပါးသော သာမညဖိုလ်တို့ကို မျက်မှောက် ပြုနိုင်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ဪ ပြုနိုင်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ သောတာပတ္တိမဂ်ဖြင့် လေးပါးသော သာမညဖိုလ်တို့ကို မျက်မှောက် ပြုနိုင်ပါသလော။^၃

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ သကဒါဂါမိမဂ်ဖြင့်။ပ။ အနာဂါမိမဂ်ဖြင့် လေးပါးသော သာမညဖိုလ်တို့ကို မျက်မှောက် ပြုနိုင်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ အဘယ်မဂ်ဖြင့် (မျက်မှောက် ပြုနိုင်ပါသနည်း)။

ပရဝါဒီ။ ။ အရဟတ္တမဂ်ဖြင့် (မျက်မှောက် ပြုနိုင်ပါ၏)။

သကဝါဒီ။ ။ အရဟတ္တမဂ်ဖြင့် သက္ကာယဒိဋ္ဌိကို ဝိစိကိစ္ဆာကို သီလဗ္ဗတပရာမာသကို ပယ်စွန့်နိုင်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ အရဟတ္တမဂ်ဖြင့် သက္ကာယဒိဋ္ဌိကို ဝိစိကိစ္ဆာကို သီလဗ္ဗတပရာမာသကို ပယ်စွန့်နိုင်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ဪ ပယ်စွန့်နိုင်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ သံယောဇဉ်သုံးပါးတို့ကို ပယ်ရှားခြင်းကို သောတာပတ္တိဖိုလ်ဟူ၍ မြတ်စွာဘုရား ဟောအပ်သည် မဟုတ်လော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ဪ ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ အရှင်ပရဝါဒီ သံယောဇဉ်သုံးပါးတို့ကို ပယ်ရှားခြင်းကို သောတာပတ္တိဖိုလ်ဟူ၍ မြတ်စွာဘုရား ဟောအပ်ခဲ့မှု “အရဟတ္တမဂ်ဖြင့် သက္ကာယဒိဋ္ဌိကို ဝိစိကိစ္ဆာကို သီလဗ္ဗတပရာမာသကို ပယ်စွန့်နိုင်၏” ဟူ၍ မဆိုသင့်။

သကဝါဒီ။ ။ အရဟတ္တမဂ်ဖြင့် ကြမ်းတမ်းသော ကာမရာဂကို ကြမ်းတမ်းသော ဗျာပါဒကို ပယ်စွန့် နိုင်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ အရဟတ္တမဂ်ဖြင့် ကြမ်းတမ်းသော ကာမရာဂကို ကြမ်းတမ်းသော ဗျာပါဒကို ပယ်စွန့် နိုင်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ပယ်စွန့်နိုင်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ ကာမ ရာဂ, ဗျာပါဒတို့၏ ခေါင်းပါးသည်၏ အဖြစ်ကို သကဒါဂါမိဖိုလ် ဟူ၍ မြတ်စွာ ဘုရား ဟောတော်မူအပ်သည် မဟုတ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ အရှင်ပရဝါဒီ ကာမ ရာဂ, ဗျာပါဒတို့၏ ခေါင်းပါးသည်၏ အဖြစ်ကို သကဒါဂါမိဖိုလ် ဟူ၍ မြတ်စွာဘုရား ဟောအပ်ခဲ့ပါမူ “အရဟတ္တမဂ်ဖြင့် ကြမ်းတမ်းသော ကာမ ရာဂကို ကြမ်းတမ်းသော ဗျာပါဒကို ပယ်စွန့်၏” ဟူ၍ မဆိုသင့်။

သကဝါဒီ။ ။ အရဟတ္တမဂ်ဖြင့် သိမ်မွေ့သော ကာမ ရာဂကို သိမ်မွေ့သော ဗျာပါဒကို ပယ်စွန့်နိုင် ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ အရဟတ္တမဂ်ဖြင့် သိမ်မွေ့သော ကာမရာဂကို သိမ်မွေ့သော ဗျာပါဒကို ပယ်စွန့်နိုင်ပါ သလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ပယ်စွန့်နိုင်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ “ကာမ ရာဂ, ဗျာပါဒကို အကြွင်းမဲ့ ပယ်ရှားခြင်းကို အနာဂါမိဖိုလ်” ဟူ၍ မြတ်စွာ ဘုရား ဟောအပ်သည် မဟုတ်ပါလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ အရှင်ပရဝါဒီ ကာမ ရာဂ, ဗျာပါဒတို့ကို အကြွင်းမဲ့ ပယ်ရှားခြင်းကို အနာဂါမိဖိုလ် ဟူ၍ မြတ်စွာဘုရား ဟောအပ်ခဲ့ပါမူ “အရဟတ္တမဂ်ဖြင့် သိမ်မွေ့သော ကာမရာဂကို သိမ်မွေ့သော ဗျာပါဒကို ပယ်စွန့်၏” ဟူ၍ မဆိုသင့်။

၈၁၁။ ပရဝါဒီ။ ။ “တစ်ခုတည်းသော အရိယမဂ်ဖြင့် လေးခုသော သာမညဖိုလ်တို့ကို မျက်မှောက် ပြု၏” ဟူ၍ မဆိုသင့်ပါသလော။

သကဝါဒီ။ ။ ဪ မဆိုသင့်ပါ။

ပရဝါဒီ။ ။ မြတ်စွာဘုရားသည် သောတာပတ္တိမဂ်ကို ပွားစေအပ်ပါသလော။

သကဝါဒီ။ ။ ဪ ပွားစေအပ်ပါ၏။

ပရဝါဒီ။ ။ မြတ်စွာဘုရားသည် သောတာပန်လော။

သကဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။^၇

ပရဝါဒီ။ ။ မြတ်စွာဘုရားသည် သကဒါဂါမိမဂ်။ပ။ အနာဂါမိမဂ်ကို ပွားစေအပ်ပါသလော။

သကဝါဒီ။ ။ ဪ ပွားစေအပ်ပါ၏။

ပရဝါဒီ။ ။ မြတ်စွာဘုရားသည် အနာဂါမ်လော။

သကဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

၈၁၂။ သကဝါဒီ။ ။ မြတ်စွာဘုရားသည် တစ်ခုတည်းသော အရိယမဂ်ဖြင့် လေးခုသော သာမည ဖိုလ်တို့ကို မျက်မှောက်ပြု၍ တပည့်သာဝကတို့သည် လေးပါးသော အရိယမဂ်တို့ဖြင့် လေးခုသော သာမညဖိုလ်တို့ကို မျက်မှောက်ပြုပါကုန်သလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ မျက်မှောက်ပြုကုန်၏။

သကဝါဒီ။ ။ တပည့်သာဝကတို့သည် ဘုန်းတော်ကြီးသော မြတ်စွာဘုရားသည် မမြင်အပ်သော တရားကို မြင်ပါကုန်သလော၊ မသိအပ်သော တရားကို သိပါကုန်သလော၊ မျက်မှောက် မပြုအပ်သော တရားကို မျက်မှောက် ပြုပါကုန်သလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

ဧကမဂ္ဂကထာ ပြီး၏။

- ၁။ မြတ်စွာဘုရား၌ မသင့်မတင့်သောအားဖြင့် ချစ်ခင်ခြင်း၏ အစွမ်းအားဖြင့်သာလျှင် မြတ်စွာဘုရားသည် သောတာပန် ဖြစ်၍ သကဒါဂါမ် ဖြစ်၏။ သကဒါဂါမ်ဖြစ်၍ အနာဂါမ် ဖြစ်၏။ အနာဂါမ်ဖြစ်၍ အရဟတ္တဖိုလ်ကို မျက်မှောက်ပြု၏။ တစ်ခုတည်းသာဖြစ်သော အရိယမဂ်ဖြင့် ဖိုလ်လေးပါးတို့ကို မျက်မှောက်ပြု၏ဟု အယူရှိကြကုန်သော အန္ဓကနှင့် ဥတ္တရာပထဝိုဏ်းဝင် ပရဝါဒီဆရာတို့ကို ရည်ရွယ်၍ ဤဧကမဂ္ဂကထာကို ဟောတော်မူသည်။
- ၂။ ဖိုလ်လေးပါးတို့နှင့် တကွဖြစ်ကုန်သော ဖဿလေးပါး စသည်တို့ကို ပေါင်းစုသည်၏ အစွမ်းအားဖြင့် စောဒနာလို၍ ဤပုစ္ဆာကို တက်သည်။
- ၃။ အဘယ်မဂ်ဖြင့် မျက်မှောက်ပြုသနည်းဟု မေးလို၍ ဤပုစ္ဆာကို တက်သည်။
- ၄။ ဘုရားဖြစ်သောပုဂ္ဂိုလ်အား သောတာပန်အဖြစ် မရှိသောကြောင့် သကဝါဒီက ပဋိက္ခေပပြု၍ ဖြေသည်။

ကထာဝတ္ထုပြင်တော်

=== ၁၈ - အဋ္ဌာရသမဝဂ် ===

(၁၈၂) ၆ - ဈာနသင်္ကန္တိကထာ^၁

၈၁၃။ သကဝါဒီ။ ။ ဈာန်တစ်ခုမှ ဈာန်တစ်ခုသို့ ပြောင်းရွှေ့နိုင်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ဪ ပြောင်းရွှေ့နိုင်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ ပဌမဈာန်မှ တတိယဈာန်သို့ ပြောင်းရွှေ့နိုင်ပါသလော။^၂

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ ဈာန်တစ်ခုမှ ဈာန်တစ်ခုသို့ ပြောင်းရွှေ့နိုင်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ဪ ပြောင်းရွှေ့နိုင်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ ဒုတိယဈာန်မှ စတုတ္ထဈာန်သို့ ပြောင်းရွှေ့နိုင်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ ပဌမဈာန်မှ ဒုတိယဈာန်သို့ ပြောင်းရွှေ့နိုင်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ဪ ပြောင်းရွှေ့နိုင်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ ပဌမဈာန်ကို ဖြစ်စေခြင်းငှါ အကြင်ဆင်ခြင်မှု။ပ။ စိတ်ညွတ်မှုသည် (ရှိ၏)၊ ထိုဆင်ခြင်မှု စိတ်ညွတ်မှုသည်ပင် ဒုတိယဈာန် ဖြစ်ပေါ်စေခြင်းငှါ ဖြစ်ပါသလော။^၃

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ “ပဌမဈာန်မှ ဒုတိယဈာန်သို့ ပြောင်းရွှေ့နိုင်သည်ဖြစ်၍ ပဌမဈာန်ကို ဖြစ်စေခြင်းငှါ အကြင် ဆင်ခြင်မှု။ပ။ စိတ်ညွတ်မှုသည် (ရှိ၏)၊ ထိုဆင်ခြင်မှု စိတ်ညွတ်မှုသည် ဒုတိယဈာန်ကို ဖြစ်စေခြင်းငှါ (ဖြစ်၏)” ဟူ၍ မဆိုသင့်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ဪ ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ ဒုတိယဈာန်သည် မဆင်ခြင်သူအား ဖြစ်ပါသလော။ပ။ စိတ်မညွတ်သူအား ဖြစ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ ဒုတိယဈာန်သည် ဆင်ခြင်သူအား ဖြစ်သည်။ပ။ စိတ်ညွတ်သူအား ဖြစ်သည် မဟုတ်ပါလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ဪ ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ အရှင်ပရဝါဒီ ဒုတိယဈာန်သည် ဆင်ခြင်သူအား ဖြစ်ခဲ့ပါမူ။ပ။ စိတ်ညွတ်သူအား ဖြစ်ခဲ့ပါမူ “ပဌမဈာန်မှ ဒုတိယဈာန်သို့ ပြောင်းရွှေ့နိုင်၏” ဟူ၍ မဆိုသင့်။

သကဝါဒီ။ ။ ပဌမဈာန်မှ ဒုတိယဈာန်သို့ ပြောင်းရွှေ့နိုင်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ဪ ပြောင်းရွှေ့နိုင်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ ပဌမဈာန်သည် ကာမတို့ကို အပြစ်အားဖြင့် နှလုံးသွင်းသူအား ဖြစ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ဖြစ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ ဒုတိယဈာန်သည် ကာမတို့ကို အပြစ်အားဖြင့် နှလုံးသွင်းသူအား ဖြစ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ ပဌမဈာန်သည် ဝိတက်နှင့်တကွ ဝိစာရနှင့်တကွ ဖြစ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ဖြစ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ ဒုတိယဈာန်သည် ဝိတက်နှင့်တကွ ဝိစာရနှင့်တကွ ဖြစ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ ပဌမဈာန်မှ ဒုတိယဈာန်သို့ ပြောင်းရွှေ့နိုင်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ပြောင်းရွှေ့နိုင်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ ထိုပဌမဈာန်သည်ပင် ထိုဒုတိယဈာန်ဖြစ်ပါသလော။^၇

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

၈၁၄။ သကဝါဒီ။ ။ ဒုတိယဈာန်မှ တတိယဈာန်သို့ ပြောင်းရွှေ့နိုင်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ပြောင်းရွှေ့နိုင်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ ဒုတိယဈာန်ကို ဖြစ်စေခြင်းငှါ အကြင် ဆင်ခြင်မှု။ပ။ စိတ်ညွတ်မှုသည် (ရို၏)၊ ထိုဆင်ခြင်မှု စိတ်ညွတ်မှုသည်ပင် တတိယဈာန်ကို ဖြစ်စေခြင်းငှါ ဖြစ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ ဒုတိယဈာန်မှ ပဌမဈာန်သို့ ပြောင်းရွှေ့နိုင်သည်ဖြစ်၍ “ဒုတိယဈာန်ကို ဖြစ်စေခြင်းငှါ အကြင် ဆင်ခြင်မှု။ပ။ စိတ်ညွတ်မှုသည် (ရို၏)၊ ထိုဆင်ခြင်မှု စိတ်ညွတ်မှုသည်ပင် တတိယဈာန်ကို ဖြစ်စေခြင်းငှါ ဖြစ်၏” ဟူ၍ မဆိုသင့်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ မဆိုသင့်ပါ။

သကဝါဒီ။ ။ တတိယဈာန်သည် မဆင်ခြင်သူအား ဖြစ်နိုင်ပါသလော။ပ။ စိတ်မညွတ်သူအား ဖြစ်နိုင်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ တတိယဈာန်သည် ဆင်ခြင်သူအား ဖြစ်သည်။ပ။ စိတ်ညွတ်သူအား ဖြစ်သည် မဟုတ်ပါလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ အရှင်ပရဝါဒီ တတိယဈာန်သည် ဆင်ခြင်သူအား ဖြစ်ခဲ့ပါမူ။ပ။ စိတ်ညွတ်သူအား ဖြစ်ခဲ့ပါမူ “ဒုတိယဈာန်မှ တတိယဈာန်သို့ ပြောင်းရွှေ့နိုင်၏” ဟူ၍ မဆိုသင့်။

သကဝါဒီ။ ။ ဒုတိယဈာန်မှ တတိယဈာန်သို့ ပြောင်းရွှေ့နိုင်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ပြောင်းရွှေ့နိုင်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ ဒုတိယဈာန်သည် ဝိတက်ဝိစာရတို့ကို အပြစ်အားဖြင့် နှလုံးသွင်းသူအား ဖြစ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ဪ ဖြစ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ တတိယဈာန်သည် ဝိတက် ဝိစာရတို့ကို အပြစ်အားဖြင့် နှလုံးသွင်းသူအား ဖြစ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ ဒုတိယဈာန်သည် ပီတိနှင့်တကွ ဖြစ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ဪ ဖြစ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ တတိယဈာန်သည် ပီတိနှင့်တကွ ဖြစ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ ဒုတိယဈာန်မှ တတိယဈာန်သို့ ပြောင်းရွှေ့နိုင်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ဪ ပြောင်းရွှေ့နိုင်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ ထိုဒုတိယဈာန်သည်ပင် ထိုတတိယဈာန်လော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

၈၁၅။ သကဝါဒီ။ ။ တတိယဈာန်မှ စတုတ္ထဈာန်သို့ ပြောင်းရွှေ့နိုင်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ဪ ပြောင်းရွှေ့နိုင်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ တတိယဈာန်ကို ဖြစ်စေခြင်းငှါ အကြင် ဆင်ခြင်မှု။ပ။ စိတ်ညွတ်မှုသည် (ရှိ၏)၊ ထိုဆင်ခြင်မှု စိတ်ညွတ်မှုသည်ပင် စတုတ္ထဈာန်ကို ဖြစ်စေခြင်းငှါ ဖြစ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ တတိယဈာန်မှ စတုတ္ထဈာန်သို့ ပြောင်းရွှေ့နိုင်သည် ဖြစ်၍ “တတိယဈာန်ကို ဖြစ်စေခြင်းငှါ အကြင် ဆင်ခြင်မှု။ပ။ စိတ်ညွတ်မှုသည် (ရှိ၏)၊ ထိုဆင်ခြင်မှု စိတ်ညွတ်မှုသည်ပင် စတုတ္ထဈာန်ကို ဖြစ်စေခြင်းငှါ ဖြစ်၏” ဟူ၍ မဆိုသင့်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ဪ ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ စတုတ္ထဈာန်သည် မဆင်ခြင်သူအား ဖြစ်ပါသလော။ပ။ စိတ်မညွတ်သူအား ဖြစ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ စတုတ္ထဈာန်သည် ဆင်ခြင်သူအား ဖြစ်သည်။ပ။ စိတ်ညွတ်သူအား ဖြစ်သည် မဟုတ်ပါလော။ပ။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ဪ ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ အရှင်ပရဝါဒီ စတုတ္ထဈာန်သည် ဆင်ခြင်သူအား ဖြစ်ခဲ့ပါမူ။ပ။ စိတ်ညွတ်သူအား ဖြစ်ခဲ့ပါမူ “တတိယဈာန်မှ စတုတ္ထဈာန်သို့ ပြောင်းရွှေ့နိုင်၏” ဟူ၍ မဆိုသင့်။

သကဝါဒီ။ ။ တတိယဈာန်မှ စတုတ္ထဈာန်သို့ ပြောင်းရွှေ့နိုင်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ဪ ပြောင်းရွှေ့နိုင်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ တတိယဈာန်သည် ပီတိကို အပြစ်အားဖြင့် နှလုံးသွင်းသူအား ဖြစ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ဪ ဖြစ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ စတုတ္ထဈာန်သည် ပီတိကို အပြစ်အားဖြင့် နှလုံးသွင်းသူအား ဖြစ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ တတိယဈာန်သည် သုခနှင့်တကွ ဖြစ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ဪ ဖြစ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ စတုတ္ထဈာန်သည် သုခနှင့်တကွ ဖြစ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ တတိယဈာန်မှ စတုတ္ထဈာန်သို့ ပြောင်းရွှေ့နိုင်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ဪ ပြောင်းရွှေ့နိုင်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ ထိုတတိယဈာန်သည်ပင် ထိုစတုတ္ထဈာန် ဖြစ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

၈၁၆။ ပရဝါဒီ။ ။ “ဈာန်တစ်ခုမှ ဈာန်တစ်ခုသို့ ပြောင်းရွှေ့နိုင်၏” ဟူ၍ မဆိုသင့်ပါသလော။

သကဝါဒီ။ ။ ဪ ဪ ဟုတ်ပါ၏။

ပရဝါဒီ။ ။ “ရဟန်းတို့ ဤသာသနာတော်၌ ရဟန်းသည် ကာမတို့မှ ကင်းဆိတ်၍သာလျှင်။ပ။ စတုတ္ထဈာန်သို့ ကပ်ရောက်၍ နေ၏” ဟု မြတ်စွာဘုရား ဟောအပ်သော သုတ္တန် (ပါဠိ) ရှိသည် မဟုတ်ပါလော။^၁

သကဝါဒီ။ ။ ဪ ဪ ရှိပါ၏။

ပရဝါဒီ။ ။ ထို့ကြောင့်ပင် ဈာန်တစ်ခုမှ ဈာန်တစ်ခုသို့ ပြောင်းရွှေ့နိုင်၏။

ဈာန်သင်္ကေတကထာ ပြီး၏။

- ၁။ “ဣဒ ဘိက္ခဝေ ဘိက္ခု ဝိဝိဇ္ဇေဝ ကာမေဟိ ပဌမံ ဈာနံ ဥပသမ္ပဇ္ဇ ဝိဟရတိ၊ ဝိတက္ကဝိစာရာနံ ဝူပသမာ ဒုတိယံ ဈာနံ တတိယံ ဈာနံ စတုတ္ထံ ဈာနံ ဥပသမ္ပဇ္ဇ ဝိဟရတိ” ဟူသော ဤပဋိပါဠိဒေသနာကို အမှီပြု၍ ထိုထိုဈာန်၏ ဥပစာရ၏ ဖြစ်ခြင်းကို ကြည့်ထား၍ ဈာန်တစ်ခုမှ ဈာန်တစ်ခုသို့ ပြောင်းရွှေ့၏ဟု အယူရှိကြကုန်သော မဟိသာသကနှင့် အန္တကဝိုဏ်းဝင် အချို့တို့ကို ရည်ရွယ်၍ ဤကထာကို ဟောတော်မူသည်။
- ၂။ ဒုတိယဈာန်၏ ဥပစာသို့ မရောက်ဘဲ အစဉ်ကို ခုန်သောအားဖြင့် ပဌမဈာန်မှ ဒုတိယဈာန်သို့ ပြောင်းရွှေ့နိုင်ခဲ့ပါမူ ပဌမဈာန်မှ တတိယဈာန်သို့ ဒုတိယဈာန်မှ စတုတ္ထဈာန်သို့လည်း ပြောင်းရွှေ့နိုင်ရာ၏ဟု စောဒနာလို၍ ဤပုစ္ဆာကို တက်သည်။
- ၃။ ပဌမဈာန်မှ အခြားမဲ့၌ ဒုတိယဈာန်သို့ ဒုတိယဈာန် စသည်တို့မှလည်း တတိယဈာန် စသည်တို့သို့ ဝင်စားနိုင်ခဲ့ပါမူ တစ်ခုတည်းသော အာဝဇ္ဇန်းဖြင့် ဝင်စားရာ၏ဟု စောဒနာလို၍ ဤပုစ္ဆာကို တက်သည်။
- ၄။ ရှေ့ဇောမှ နောက်ဇောကဲ့သို့ အခြားမရှိ ဖြစ်ခဲ့ပါမူ ရှေ့နောက်အဖြစ်ကို ဖယ်ထား၍ လက္ခဏာအားဖြင့် ထိုပဌမဈာန်သည်ပင် ထိုဒုတိယဈာန်ဖြစ်ရာ၏ဟု စောဒနာလို၍ ဤပုစ္ဆာကို တက်သည်။
- ၅။ ပရဝါဒီပြသော သုတ္တန်ပါဠိသည် အစဉ်အားဖြင့် ဈာန်တို့ကို ဟောအပ်သည်၏ အဖြစ်ကိုသာ ပြ၏။ အကြားမရှိဘဲ ဖြစ်ခြင်းကို ပြသည် မဟုတ်။ ထို့ကြောင့် သာဓက မထိုက်။

ကထာဝတ္ထုပြုငြိတော်

=== ၁၈ - အဋ္ဌာရသမဝဂ် ===

(၁၈၃) ၇ - ဈာနန္တရိကကထာ°

၈၁၇။ သကဝါဒီ။ ။ ဈာန်နှစ်ခုတို့၏ အကြား၌ ဖြစ်သော ‘ဈာနန္တရိက’ (သမာဓိ) သည် ရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ဪ ရှိပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ ဖဿနှစ်ခုတို့၏ အကြား၌ ဖြစ်သော ‘ဖဿန္တရိက’ (သမာဓိ) သည် ရှိပါသလော။ပ။ သညာနှစ်ခုတို့၏ အကြား၌ ဖြစ်သော ‘သညန္တရိက’ (သမာဓိ) သည် ရှိပါသလော။ပ

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ ဈာနန္တရိက သမာဓိသည် ရှိပါသလော။

သကဝါဒီ။ ။ ဪ ရှိပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ ဒုတိယဈာန်၏ လည်းကောင်း၊ တတိယဈာန်၏ လည်းကောင်း အကြား၌ ဖြစ်သော ဈာနန္တရိက (သမာဓိ) သည် ရှိပါသလော။ပ

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ ဈာနန္တရိက (သမာဓိ) သည် ရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ရှိပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ တတိယဈာန်၏ လည်းကောင်း၊ စတုတ္ထဈာန်၏ လည်းကောင်း အကြား၌ ဖြစ်သော ဈာနန္တရိက (သမာဓိ) သည် မရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ဪ ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ အရှင်ပရဝါဒီ ဒုတိယဈာန်၏ လည်းကောင်း၊ တတိယဈာန်၏ လည်းကောင်း အကြား၌ ဖြစ်သော ဈာနန္တရိက (သမာဓိ) သည် မရှိခဲ့ပါမူ “ဈာနန္တရိက (သမာဓိ) သည် ရှိ၏” ဟူ၍ မဆိုသင့်။

သကဝါဒီ။ ။ တတိယဈာန်၏ လည်းကောင်း၊ စတုတ္ထဈာန်၏ လည်းကောင်း အကြား၌ ဖြစ်သော ဈာနန္တရိက (သမာဓိ) သည် မရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ဪ ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ အရှင်ပရဝါဒီ တတိယဈာန်၏ လည်းကောင်း၊ စတုတ္ထဈာန်၏ လည်းကောင်း အကြား၌ ဖြစ်သော ဈာနန္တရိက (သမာဓိ) သည် မရှိခဲ့ပါမူ “ဈာနန္တရိက (သမာဓိ) သည် ရှိ၏” ဟူ၍ မဆိုသင့်။

၈၁၈။ သကဝါဒီ။ ။ ပဌမဈာန်၏ လည်းကောင်း၊ ဒုတိယဈာန်၏ လည်းကောင်း အကြား၌ ဖြစ်သော ဈာနန္တရိက (သမာဓိ) သည် ရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ရှိပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ ဒုတိယဈာန်၏ လည်းကောင်း၊ တတိယဈာန်၏ လည်းကောင်း အကြား၌ ဖြစ်သော ဈာနန္တရိက (သမာဓိ) သည် ရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ ပဌမဈာန်၏ လည်းကောင်း၊ ဒုတိယဈာန်၏ လည်းကောင်း အကြား၌ ဖြစ်သော
ဈာန်နန္တရိက (သမာဓိ) သည် ရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ သြော် ရှိပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ တတိယဈာန်၏ လည်းကောင်း၊ စတုတ္ထဈာန်၏ လည်းကောင်း အကြား၌ ဖြစ်သော
ဈာန်နန္တရိက (သမာဓိ) သည် ရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ ဒုတိယဈာန်၏ လည်းကောင်း၊ တတိယဈာန်၏ လည်းကောင်း အကြား၌ ဖြစ်သော
ဈာန်နန္တရိက (သမာဓိ) သည် မရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ သြော် ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ ပဌမဈာန်၏ လည်းကောင်း၊ ဒုတိယဈာန်၏ လည်းကောင်း အကြား၌ ဖြစ်သော
ဈာန်နန္တရိက (သမာဓိ) သည် မရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ တတိယဈာန်၏ လည်းကောင်း၊ စတုတ္ထဈာန်၏ လည်းကောင်း အကြား၌ ဖြစ်သော
ဈာန်နန္တရိက (သမာဓိ) သည် မရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ သြော် ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ ပဌမဈာန်၏ လည်းကောင်း၊ ဒုတိယဈာန်၏ လည်းကောင်း အကြား၌ ဖြစ်သော
ဈာန်နန္တရိက (သမာဓိ) သည် မရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

၈၁၉။ သကဝါဒီ။ ။ ဝိတက်ကား မရှိ ဝိစာရမျှသာရှိသော သမာဓိသည် ဈာန်နန္တရိက (သမာဓိ)
မည်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ သြော် ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ ဝိတက်လည်းရှိ ဝိစာရလည်းရှိသော သမာဓိသည် ဈာန်နန္တရိက (သမာဓိ) မည်ပါသ
လော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

ပရဝါဒီ။ ။ ဝိတက်ကား မရှိ ဝိစာရမျှသာရှိသော သမာဓိသည် ဈာန်နန္တရိက (သမာဓိ) မည်ပါသ
လော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ သြော် ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ ဝိတက်လည်း မရှိ ဝိစာရလည်း မရှိသော သမာဓိသည် ဈာန်နန္တရိက (သမာဓိ) မည်ပါ
သလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ ဝိတက်လည်းရှိ ဝိစာရလည်းရှိသော သမာဓိသည် ဈာန်နန္တရိက (သမာဓိ) မည်ပါ
သလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ သြော် ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ ဝိတက်ကား မရှိ ဝိစာရမျှသာရှိသော သမာဓိသည် ဈာနန္တရိက (သမာဓိ) မမည်ပါ သလော။^၂

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ ဝိတက်လည်း မရှိ ဝိစာရလည်း မရှိသော သမာဓိသည် ဈာနန္တရိက (သမာဓိ) မမည်ပါ သလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ ဝိတက်ကား မရှိ ဝိစာရမျှသာရှိသော သမာဓိသည် ဈာနန္တရိက (သမာဓိ) မဟုတ်ပါ သလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

၈၂၀။ သကဝါဒီ။ ။ (အကြောင်းကို) စွဲမှီ၍ ဖြစ်ဆဲ ဖြစ်ကုန်သော ဈာန်နှစ်ခုတို့၏ အကြား ဝိတက် ကား မရှိ ဝိစာရမျှသာရှိသော သမာဓိသည် ဖြစ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ဖြစ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ ဝိတက်ကား မရှိ ဝိစာရမျှသာရှိသော သမာဓိ ဖြစ်လတ်သော် ပဌမဈာန်သည် ချုပ်ပြီး မဟုတ်ပါလော၊ ဒုတိယဈာန်သည် စွဲမှီ၍ ဖြစ်ဆဲ မဟုတ်ပါလော။^၂

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ဟုတ်ပါ၏။^၃

သကဝါဒီ။ ။ အရှင်ပရဝါဒီ ဝိတက်ကား မရှိ ဝိစာရမျှသာရှိသော သမာဓိ ဖြစ်လတ်သော် ပဌမ ဈာန်သည် ချုပ်ပြီးဖြစ်ခဲ့ပါမူ ဒုတိယဈာန်သည် စွဲမှီ၍ ဖြစ်ဆဲ ဖြစ်ခဲ့ပါမူ “စွဲမှီ၍ ဖြစ်ဆဲ ဖြစ်ကုန်သော ဈာန်နှစ်ပါးတို့၏ အကြား၌ ဝိတက်ကား မရှိ ဝိစာရမျှသာရှိသော သမာဓိသည် ဈာနန္တရိကသမာဓိ ဖြစ်၏” ဟူ၍ မဆိုသင့်။

၈၂၁။ ပရဝါဒီ။ ။ ဝိတက်ကား မရှိ ဝိစာရမျှသာရှိသော သမာဓိသည် ဈာနန္တရိက (သမာဓိ) မမည် ပါသလော။

သကဝါဒီ။ ။ ဪ ဟုတ်ပါ၏။

ပရဝါဒီ။ ။ ဝိတက်ကား မရှိ ဝိစာရမျှသာရှိသော သမာဓိသည် ပဌမဈာန်။ပ။ ဒုတိယဈာန်။ပ။ တတိယဈာန်။ပ။ စတုတ္ထဈာန်လော။^၄

သကဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။^၅

ပရဝါဒီ။ ။ ထို့ကြောင့်ပင် ဝိတက်ကား မရှိ ဝိစာရမျှသာရှိသော သမာဓိသည် ဈာနန္တရိက (သမာဓိ) တည်း။

၈၂၂။ သကဝါဒီ။ ။ ဝိတက်ကား မရှိ ဝိစာရမျှသာရှိသော သမာဓိသည် ဈာနန္တရိက (သမာဓိ)လော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ “ဝိတက်လည်းရှိ ဝိစာရလည်းရှိသော သမာဓိ လည်းကောင်း၊ ဝိတက်ကား မရှိ ဝိစာရ မျှသာရှိသော သမာဓိ လည်းကောင်း၊ ဝိတက်လည်း မရှိ ဝိစာရလည်း မရှိသော သမာဓိလည်းကောင်း” ဤသို့ (သမာဓိ) သုံးပါးတို့ကို မြတ်စွာဘုရား ဟောအပ်ကုန်သည် မဟုတ်ပါလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ဟောအပ်ပါကုန်၏။

သကဝါဒီ။ ။ အရှင်ပရဝါဒီ “ဝိတက်လည်းရှိ။ပ။ ဝိစာရလည်း မရှိသော သမာဓိလည်းကောင်း” ဤသို့ (သမာဓိ) သုံးပါးတို့ကို မြတ်စွာဘုရား ဟောအပ်ခဲ့ပါကုန်မူ “ဝိတက်ကား မရှိ ဝိစာရမျှသာရှိသော (သမာဓိ) သည် ဈာနန္တရိက သမာဓိမည်၏” ဟူ၍ မဆိုသင့်။

ဈာနန္တရိကကထာ ပြီး၏။

- ၁။ ပဉ္စကနည်း၌ ဈာန်ငါးပါးတို့ကို မဝေဖန်အပ်ကုန်၊ သက်သက် သမာဓိသုံးပါးတို့ကိုသာ အကျဉ်း ပြအပ်ကုန်၏။ ထို့ကြောင့် အဝိတက္ကဝိစာရ သမာဓိ၏ အခွင့်ကို မသိကုန်သောကြောင့် ပဌမဈာန်နှင့် ဒုတိယဈာန်အကြား၌ ဤအဝိတက္ကသဝိစာရသမာဓိသည် ဈာနန္တရိက သမာဓိမည်၏ဟု အယူရှိကြကုန်သော သမိတိနှင့် အချို့သော အန္တကဂိုဏ်းဝင် ပရဝါဒီဆရာတို့ကို ရည်ရွယ်၍ ဤကထာကို ဟောတော်မူသည်။
- ၂။ ဈာန်သည်လည်း စေတသိက်တရားတို့ပင် ဖဿစသော တရားတို့လည်း စေတသိက်တရား တို့ပင်တည်း၊ ထို့ကြောင့် ဈာနန္တရိက မည်ခဲ့ပါမူ ဖဿန္တရိက စသည်တို့သည်လည်း ဖြစ်ရာ၏ဟု စောဒနာလို၍ ဤပုစ္ဆာကို တက်သည်။
- ၃။ အဝိတက္ကဝိစာရ မတ္တသမာဓိသည် ဈာနန္တရိက မည်ခဲ့ပါမူ ဒုတိယဈာန် တတိယဈာန် စသည်တို့သည်လည်း ဈာန်တို့သာ ဖြစ်ကုန်သောကြောင့် ထိုဒုတိယဈာန်၊ တတိယဈာန်တို့၏လည်း အကြားမည်သည် ဖြစ်ရာ၏ဟု စောဒနာလို၍ ဤပုစ္ဆာကို တက်သည်။
- ၄။ မိမိဝါဒ၏ အစွမ်းအားဖြင့် ပရဝါဒီကပင် ပဋိက္ခေပလည်း ပြု၏။ ဝန်ခံလည်း ဝန်ခံ၏။
- ၅။ သမာဓိသုံးပါးတို့၏ သမာဓိအဖြစ် တူမျှသည်ရှိသော် အဝိတက္ကဝိစာရမတ္တသမာဓိသာ ဈာနန္တရိက မည်၍ တစ်ပါးသော သမာဓိသည် ဈာနန္တရိက မမည်၊ ဤသုံးပါးတို့၌ ထူးသော အကြောင်းကား အဘယ်နည်းဟု စောဒနာလို၍ ဤပုစ္ဆာကို တက်သည်။
- ၆။ ပဌမဈာန်နှင့် ဒုတိယဈာန်တို့ကို ရည်ရွယ်၍ မေးသည်။
- ၇။ ပစ္စုပ္ပန်ဖြစ်သော ထိုဈာန်တို့၏ အကြား၌ အဝိတက္ကဝိစာရ မတ္တသမာဓိသည် ‘ဈာနန္တရိကသမာဓိ’ မည်၏ဟူသော အယူဖြင့် ဝန်ခံသည်။
- ၈။ ဈာန်သုံးပါး တစ်ပြိုင်နက် ဖြစ်ခြင်း၏ မသင့်သောကြောင့် ဝန်ခံသည်။
- ၉။ စတုတ္ထကနည်းကို ရည်ရွယ်၍ မေးသည်။
- ၁၀။ ထိုစတုတ္ထကနည်း၌ အဝိတက္ကဝိစာရ မတ္တသမာဓိ၏ မရှိသောကြောင့် သကဝါဒီက ပဋိက္ခေပပြုသည်။

ကထာဝတ္ထုပါဠိတော်

=== ၁၈ - အဋ္ဌာရသမဝဂ် ===

(၁၈၄) ၈ - သဒ္ဓိ သုဏ္ဍာတိတိကထာ

၈၂၃။ သကဝါဒီ။ ။ သမာပတ်ဝင်စားသော ပုဂ္ဂိုလ်သည် အသံကို ကြားပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ကြားပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ သမာပတ်ဝင်စားသော ပုဂ္ဂိုလ်သည် မျက်စိဖြင့် အဆင်းကို မြင်ပါသလော။ပ။ နားဖြင့် ။ နှာခေါင်းဖြင့်။ပ။ လျှာဖြင့်။ပ။ ကိုယ်ဖြင့် အတွေ့အထိကို တွေ့ထိပါသလော။^၂

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ သမာပတ်ဝင်စားသော ပုဂ္ဂိုလ်သည် အသံကို ကြားပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ကြားပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ သောတဝိညာဏ်နှင့် ပြည့်စုံသူသည် သမာပတ်ဝင်စားပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ မနောဝိညာဏ်နှင့် ပြည့်စုံသောသူအား သမာဓိဖြစ်သည် မဟုတ်ပါလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ဖြစ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ အရှင်ပရဝါဒီ မနောဝိညာဏ်နှင့် ပြည့်စုံသောသူအား သမာဓိရှိခဲ့မှု “သမာပတ် ဝင်စား သော ပုဂ္ဂိုလ်သည် အသံကို ကြား၏” ဟူ၍ မဆိုသင့်။

သကဝါဒီ။ ။ မနောဝိညာဏ်နှင့် ပြည့်စုံသောသူအား သမာဓိဖြစ်ပေါ်၍ သောတဝိညာဏ်နှင့် ပြည့်စုံ သော သူသည် အသံကို ကြားပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ကြားပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ အရှင်ပရဝါဒီ မနောဝိညာဏ်နှင့် ပြည့်စုံသောသူအား သမာဓိဖြစ်ပေါ်၍ သောတ ဝိညာဏ်နှင့် ပြည့်စုံသူသည် အသံကို ကြားခဲ့မှု “သမာပတ်ဝင်စားသူသည် အသံကို ကြား၏” ဟူ၍ မဆို သင့်။

သကဝါဒီ။ ။ မနောဝိညာဏ်နှင့် ပြည့်စုံသူအား သမာဓိ ဖြစ်ပေါ်၍ သောတဝိညာဏ်နှင့် ပြည့်စုံသူ အား အသံကို ကြားပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ကြားပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ ဖဿနှစ်ပါးတို့၏။ပ။ စိတ်နှစ်ပါးတို့၏ ပေါင်းဆုံမှုသည် ဖြစ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

၈၂၄။ ပရဝါဒီ။ ။ “သမာပတ်ဝင်စားသူသည် အသံကို ကြား၏” ဟူ၍ မဆိုသင့်ပါသလော။

သကဝါဒီ။ ။ ဪ ဟုတ်ပါ၏။

ပရဝါဒီ။ ။ မြတ်စွာဘုရားသည် အသံကို ပဌမဈာန်၏ ဆူးငြောင့်ဟူ၍ ဟောတော်မူအပ်သည် မဟုတ်ပါလော။

သကဝါဒီ။ ။ ဪ ဪ ဟုတ်ပါ၏။

ပရဝါဒီ။ ။ အရှင်သကဝါဒီ မြတ်စွာဘုရားသည် အသံကို ပဌမဈာန်၏ ဆူးငြောင့်ဟူ၍ ဟောအပ်ခဲ့ပါမူ “သမာပတ်ဝင်စားသော ပုဂ္ဂိုလ်သည် အသံကို ကြား၏” ဟူ၍ ဆိုသင့်၏။

၈၂၅။ သကဝါဒီ။ ။ မြတ်စွာဘုရားသည် အသံကို ပဌမဈာန်၏ ဆူးငြောင့်ဟူ၍ ဟောတော်မူအပ်၏ဟု (နုလုံးပြု၍) သမာပတ်ဝင်စားသူသည် အသံကို ကြားပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ကြားပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ ဝိတက်ကို လည်းကောင်း၊ ဝိစာရကို လည်းကောင်း၊ ဒုတိယဈာန်၏ ဆူးငြောင့်ဟူ၍ မြတ်စွာဘုရား ဟောအပ်သည် ဖြစ်၍ ထိုဒုတိယဈာန်အား ဝိတက်၊ ဝိစာရတို့သည် ရှိပါကုန်သလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ အသံကို ပဌမဈာန်၏ ဆူးငြောင့်ဟူ၍ မြတ်စွာဘုရား ဟောတော်မူအပ်၏ဟု (နုလုံးပြု၍) သမာပတ်ဝင်စားသူသည် အသံကို ကြားပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ကြားပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ ပီတိကို တတိယဈာန်၏ ဆူးငြောင့်ဟူ၍။ပ။ ထွက်သက်၊ ဝင်သက်ကို စတုတ္ထဈာန်၏ ဆူးငြောင့်ဟူ၍။ ရူပသညာကို အာကာသာနဉ္စာယတနသမာပတ် ဝင်စားသူ၏ ဆူးငြောင့်ဟူ၍။ အာကာသာနဉ္စာယတနသညာကို ဝိညာဏဉ္စာယတနသမာပတ်ဝင်စားသူ၏ ဆူးငြောင့်ဟူ၍။ ဝိညာဏဉ္စာယတနသညာကို အာကိဉ္စညာယတန သမာပတ်ကို ဝင်စားသူ၏ ဆူးငြောင့်ဟူ၍။ အာကိဉ္စညာယတန သညာကို နေဝသညာနာသညာယတနသမာပတ် ဝင်စားသူ၏ ဆူးငြောင့်ဟူ၍။ သညာကို လည်းကောင်း၊ ဝေဒနာကို လည်းကောင်း နိရောဓသမာပတ်ဝင်စားသူ၏ ဆူးငြောင့်ဟူ၍ မြတ်စွာဘုရား ဟောတော်မူအပ်သည် ဖြစ်၍ နိရောဓသမာပတ်ဝင်စားသူအား သညာသည် လည်းကောင်း၊ ဝေဒနာသည် လည်းကောင်း ရှိပါကုန်သလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သဒ္ဓံ သုဏာတိတိကထာ ပြီး၏။

- ၁။ အသံသည် ပဌမဈာန်၏ ဆူးငြောင့်မည်၏ဟု မြတ်စွာဘုရား ဟောတော်မူသောကြောင့် ပဌမဈာန်သမာပတ် ဝင်စားသူသည် ထိုအသံကို မကြားခဲ့ပါမူ အသို့လျှင် ဆူးငြောင့် ဖြစ်ရာပါသနည်း၊ ထို့ကြောင့် သမာပတ်ဝင်စားသူသည် အသံကို ကြားရ၏ဟု ပုဗ္ဗသေလိယဂိုဏ်းဝင် ပရဝါဒီတို့ အယူရှိ၏။ ထို့ကြောင့် ဤကထာကို ဟောတော်မူသည်။
- ၂။ သမာပတ်ဝင်စားသူအား ပဉ္စဒွါရ၌ဖြစ်သော တရားမျိုး မရှိ၊ ထိုပဉ္စဒွါရ၌ဖြစ်သော တရားမရှိဘဲ ထိုသမာပတ် ဝင်စားသူသည် အသံကို ကြားနိုင်ခဲ့လျှင် အဆင်းကိုလည်း မြင်နိုင်ရာ၏ဟု စောဒနာလို၍ ဤပုစ္ဆာကို တက်သည်။

ကထာဝတ္ထုပါဠိတော်

=== ၁၈ - အဋ္ဌာရသမဝဂ် ===

(၁၈၅) ၉ - စက္ခုနာ ရူပံ ပဿတီတိကထာ°

၈၂၆။ သကဝါဒီ။ ။ မျက်စိဖြင့် အဆင်းကို မြင်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ မြင်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ ရုပ်ဖြင့် ရုပ်ကို မြင်ပါသလော။^၂

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။^၃

သကဝါဒီ။ ။ ရုပ်ဖြင့် ရုပ်ကို မြင်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ မြင်ပါ၏။^၄

သကဝါဒီ။ ။ ရုပ်ဖြင့် ရုပ်ကို သိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ ရုပ်ဖြင့် ရုပ်ကို သိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ သိပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ ရုပ်သည် မနောဝိညာဏ်လော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။

သကဝါဒီ။ ။ မျက်စိဖြင့် အဆင်းကို မြင်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ မြင်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ မျက်စိအား ဆင်ခြင်မှု။ပ။ စိတ်ညွတ်မှုသည် ရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ မျက်စိအား ဆင်ခြင်မှု။ပ။ စိတ်ညွတ်မှုသည် မရှိသည် မဟုတ်ပါလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ မရှိပါ။

သကဝါဒီ။ ။ အရှင်ပရဝါဒီ မျက်စိအား ဆင်ခြင်မှု။ပ။ စိတ်ညွတ်မှုသည် မရှိခဲ့မူ “မျက်စိဖြင့် အဆင်းကို မြင်၏” ဟူ၍ မဆိုသင့်။

သကဝါဒီ။ ။ နားဖြင့် အသံကို ကြားပါသလော။ပ။ နှာခေါင်းဖြင့် အနံ့ကို နှမ်းရှူပါသလော။ပ။ လျှာဖြင့် အရသာကို လျက်ပါသလော။ပ။ ကိုယ်ဖြင့် အတွေ့အထိကို တွေ့ထိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ ရုပ်ဖြင့် ရုပ်ကို တွေ့ထိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ ရုပ်ဖြင့် ရုပ်ကို တွေ့ထိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ တွေ့ထိပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ ရုပ်ဖြင့် ရုပ်ကို သိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။

သကဝါဒီ။ ။ ရုပ်ဖြင့် ရုပ်ကို သိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ သိပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ ရုပ်သည် မနောဝိညာဏ်လော။^၁

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ ကိုယ်ဖြင့် အတွေ့အထိကို တွေ့ထိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ တွေ့ထိပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ ကိုယ်အား ဆင်ခြင်မှု။ပ။ စိတ်ညွတ်မှုသည် ရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ ကိုယ်အား ဆင်ခြင်မှု။ပ။ စိတ်ညွတ်မှုသည် မရှိသည် မဟုတ်ပါလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ အရှင်ပရဝါဒီ ကိုယ်အား ဆင်ခြင်မှု။ပ။ စိတ်ညွတ်မှုသည် မရှိခဲ့မူ “ကိုယ်ဖြင့် အတွေ့အထိကို တွေ့ထိ၏” ဟူ၍ မဆိုသင့်။

၈၂၇။ ပရဝါဒီ။ ။ “မျက်စိဖြင့် အဆင်းကို မြင်၏။ပ။ ကိုယ်ဖြင့် အတွေ့အထိကို တွေ့ထိ၏” ဟူ၍ မဆိုသင့်ပါသလော။

သကဝါဒီ။ ။ ဪ မဆိုသင့်ပါ။

ပရဝါဒီ။ ။ “ရဟန်းတို့ ဤသာသနာတော်၌ ရဟန်းသည် မျက်စိဖြင့် အဆင်းကို မြင်၏။ပ။ ကိုယ်ဖြင့် အတွေ့အထိကို တွေ့ထိ၏” ဟူ၍ မြတ်စွာဘုရား ဟောအပ်သော သုတ္တန် (ပါဠိ) ရှိသည်သာ မဟုတ်ပါလော။

သကဝါဒီ။ ။ ဪ ရှိပါ၏။

ပရဝါဒီ။ ။ ထို့ကြောင့် မျက်စိဖြင့် အဆင်းကို မြင်၏။ပ။ ကိုယ်ဖြင့် အတွေ့အထိကို တွေ့ထိ၏။^၆

စက္ခုနာ ရူပံ ပဿတိတိကထာ ပြီး၏။

အဋ္ဌာရသမဝဂ် ပြီး၏။

၁။ “စက္ခုနာ ရူပံ ဒိသ္မာ”ဟူသော စကားကို အမှီပြု၍ ပဿာစက္ခုသည်သာ ရူပါရုံကို မြင်၏ဟု အယူရှိကြကုန်သော မဟာသံဃိကဂိုဏ်းဝင် ပရဝါဒီဆရာတို့ကို ရည်ရွယ်၍ ဤကထာကို ဟောတော်မူသည်။
၂။ မျက်စိဖြင့် အဆင်းကို မြင်ခဲ့ပါမူ ရုပ်ဖြင့် ရုပ်ကို မြင်ရာ၏ဟု စောဒနာလို၍ ဤပုစ္ဆာကို တက်သည်။
၃။ ရူပါယတနကို ရည်ရွယ်၍ ပရဝါဒီက ပဋိက္ခေပပြုလျက် ဖြေသည်။
၄။ စက္ခုကို ရည်ရွယ်၍ ဝန်ခံပြန်သည်။
၅။ ရုပ်ဖြင့် ရုပ်ကို သိခဲ့ပါမူ ရုပ်သည် မနောဝိညာဏ်အဖြစ်သို့ ရောက်ခဲ့ရာ၏ဟု စောဒနာလို၍ ဤပုစ္ဆာကို တက်သည်။
၆။ ပရဝါဒီဆောင်သော သုတ်ကို သသမ္ဘာရကထာနည်းအားဖြင့် ဟောတော်မူအပ်၏။ မြားဖြင့် ပစ်သော်လည်း လေးဖြင့် ပစ်၏ဟု ဆိုအပ်သကဲ့သို့ စက္ခုဝိညာဏ်ဖြင့် သိပါသော်လည်း မျက်စိဖြင့် သိ၏ဟု ဆိုအပ်ပါ၏။ ထို့ကြောင့် သာကေမထိုက်ပါ။

ကထာဝတ္ထုပါဠိတော်

=== ၁၉ - ဧကုနုဝိသတိမဝဂ် ===

(၁၈၆) ၁ - ကိလေသဇဟနကထာ

၈၂၈။ သကဝါဒီ။ ။ အတိတ် ကိလေသာတို့ကို ပယ်စွန့်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ဪ ပယ်စွန့်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ ချုပ်ပြီးသည်ကို ချုပ်စေပါသလော၊ ကင်းပြီးသည်ကို ကင်းစေပါသလော၊ ကုန်ခန်းပြီးသည်ကို ကုန်ခန်းစေပါသလော၊ ကွယ်ပြီးသည်ကို ကွယ်စေပါသလော၊ ကွယ်ပျောက်ပြီးသည်ကို ကွယ်ပျောက်စေပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ အတိတ်ကိလေသာတို့ကို ပယ်စွန့်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ဪ ပယ်စွန့်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ အတိတ်တရားသည် ချုပ်ပြီး မဟုတ်ပါလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ဪ ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ အရှင်ပရဝါဒီ အတိတ်တရားသည် ချုပ်ပြီးဖြစ်ခဲ့ပါမူ “အတိတ် ကိလေသာတို့ကို ပယ်စွန့်၏” ဟူ၍ မဆိုသင့်။

သကဝါဒီ။ ။ အတိတ်ကိလေသာတို့ကို ပယ်စွန့်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ဪ ပယ်စွန့်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ အတိတ်တရားသည် မရှိသည် မဟုတ်ပါလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ဪ ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ အရှင်ပရဝါဒီ အတိတ်တရားသည် မရှိခဲ့ပါမူ “အတိတ် ကိလေသာတို့ကို ပယ်စွန့်၏” ဟူ၍ မဆိုသင့်။

၈၂၉။ သကဝါဒီ။ ။ အနာဂတ် ကိလေသာတို့ကို ပယ်စွန့်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ဪ ပယ်စွန့်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ မဖြစ်သေးသည်ကို မဖြစ်စေပါသလော၊ ကောင်းစွာ မဖြစ်သေးသည်ကို ကောင်းစွာ မဖြစ်စေပါသလော၊ အသစ် မဖြစ်သေးသည်ကို အသစ် မဖြစ်စေပါသလော၊ ထင်ရှား မဖြစ်သေးသည်ကို ထင်ရှား မဖြစ်စေပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ အနာဂတ် ကိလေသာတို့ကို ပယ်စွန့်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ဪ ပယ်စွန့်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ အနာဂတ်တရားသည် မဖြစ်သေးသည် မဟုတ်ပါလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ဪ ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ အရှင်ပရဝါဒီ အနာဂတ်တရားသည် မဖြစ်သေးခဲ့ပါမူ “အနာဂတ် ကိလေသာတို့ကို ပယ်စွန့်၏” ဟူ၍ မဆိုသင့်။

သကဝါဒီ။ ။ အနာဂတ် ကိလေသာတို့ကို ပယ်စွန့်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ဪ ပယ်စွန့်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ အနာဂတ်တရားသည် မရှိသေးသည် မဟုတ်ပါလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ဪ ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ အရှင်ပရဝါဒီ အနာဂတ်တရားသည် မရှိသေးခဲ့ပါမူ “အနာဂတ် ကိလေသာတို့ကို ပယ်စွန့်၏” ဟူ၍ မဆိုသင့်။

၈၃၀။ သကဝါဒီ။ ။ ပစ္စုပ္ပန်ကိလေသာတို့ကို ပယ်စွန့်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ဪ ပယ်စွန့်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ တပ်မက်သူသည် ရာဂကို ပယ်စွန့်ပါသလော၊ ဖျက်ဆီးသူသည် ဒေါသကို ပယ်စွန့်ပါ သလော၊ တွေဝေသူသည် မောဟကို ပယ်စွန့်ပါသလော၊ ညစ်ညမ်းသူသည် ကိလေသာတို့ကို ပယ်စွန့်ပါ သလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ တပ်မက်မှု ‘ရာဂ’ ဖြင့် တပ်မက်မှု ‘ရာဂ’ ကို ပယ်စွန့်ပါသလော၊ ဖျက်ဆီးမှု ‘ဒေါသ’ ဖြင့် ဖျက်ဆီးမှု ‘ဒေါသ’ ကို ပယ်စွန့်ပါသလော၊ တွေဝေမှု ‘မောဟ’ ဖြင့် တွေဝေမှု ‘မောဟ’ ကို ပယ်စွန့် ပါသလော၊ ညစ်ညမ်းမှု ‘ကိလေသာ’ တို့ဖြင့် ညစ်ညမ်းမှု ‘ကိလေသာ’ တို့ကို ပယ်စွန့်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ တပ်မက်မှု ‘ရာဂ’ သည် စိတ်နှင့် ယှဉ်သည် ဖြစ်၍ မဂ်သည် စိတ်နှင့် ယှဉ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ဪ ယှဉ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ စိတ်နှစ်ပါးတို့၏ ပေါင်းဆုံမှုသည် ဖြစ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ တပ်မက်မှု ‘ရာဂ’ သည် အကုသိုလ်ဖြစ်၍ မဂ်သည် ကုသိုလ်လော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ဪ ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ ကုသိုလ် အကုသိုလ် ဖြစ်ကုန်သော အပြစ်ရှိကုန် အပြစ် မရှိကုန်သော အယုတ် အမြတ် ဖြစ်ကုန်သော အမည်း အဖြူအားဖြင့် တူသော အဖို့ရှိကုန်သော တရားတို့သည် မျက်မှောက် အဖြစ်သို့ ရောက်ပါကုန်သလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ ကုသိုလ် အကုသိုလ် ဖြစ်ကုန်သော အပြစ်ရှိကုန် အပြစ် မရှိကုန်သော အယုတ် အမြတ် ဖြစ်ကုန်သော အမည်း အဖြူအားဖြင့် တူသော အဖို့ရှိကုန်သော တရားတို့သည် မျက်မှောက် အဖြစ်သို့ ရောက်ပါကုန်သလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ဪ ရောက်ပါကုန်၏။

သကဝါဒီ။ ။ “ရဟန်းတို့ ဤလေးမျိုးတို့ကား အလွန်အလွန်ဝေးသော အရာတို့ပေတည်း။ အဘယ် လေးမျိုးတို့နည်း၊ ရဟန်းတို့ ကောင်းကင်သည် လည်းကောင်း၊ မြေကြီးသည် လည်းကောင်း ရှိ၏။ ဤကောင်းကင်နှင့် မြေကြီးသည် ရှေးဦးစွာ အလွန်အလွန်ဝေးသော အရာတည်း။ပ။ ထို့ကြောင့် သူတော် ကောင်းတို့၏ တရားသည် မသူတော်တို့မှ ဝေး၏” ဟူ၍ မြတ်စွာဘုရား ဟောအပ်သော သုတ္တန် (ပါဠိ) ရှိသည်သာ မဟုတ်ပါလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ဪ ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ ထို့ကြောင့်ပင် “ကုသိုလ် အကုသိုလ် ဖြစ်ကုန်သော။ပ။ မျက်မှောက်အဖြစ်သို့ ရောက် ကုန်၏” ဟူ၍ မဆိုသင့်။

၈၃၁။ ပရဝါဒီ။ ။ “အတိတ် ကိလေသာတို့ကို ပယ်စွန့်၏။ အနာဂတ် ကိလေသာတို့ကို ပယ်စွန့်၏။ ပစ္စုပ္ပန် ကိလေသာတို့ကို ပယ်စွန့်၏” ဟူ၍ မဆိုသင့်ပါသလော။

သကဝါဒီ။ ။ ဪ ဪ ဟုတ်ပါ၏။

ပရဝါဒီ။ ။ ကိလေသာတို့ကို ပယ်စွန့်သောသူသည် မရှိပါသလော။

သကဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

ပရဝါဒီ။ ။ ထို့ကြောင့်ပင် အတိတ် ကိလေသာတို့ကို ပယ်စွန့်၏။ အနာဂတ် ကိလေသာတို့ကို ပယ်စွန့်၏။ ပစ္စုပ္ပန် ကိလေသာတို့ကို ပယ်စွန့်၏။

ကိလေသဇောနကထာ ပြီး၏။

၁။ ကိလေသာတို့ကို ပယ်ခြင်းမည်သည် ရှိ၏။ ကိလေသာကို ပယ်သော ပုဂ္ဂိုလ်သည် အတိတ် ကိလေသာတို့ကိုလည်း ပယ်အပ်ကုန်၏။ အနာဂတ် ကိလေသာ၊ ပစ္စုပ္ပန် ကိလေသာတို့ကိုလည်း ပယ်အပ်ကုန်၏။ ထို့ကြောင့် အတိတ် ကိလေသာတို့ကို ပယ်စွန့်၏။ အနာဂတ် ကိလေသာ၊ ပစ္စုပ္ပန် ကိလေသာတို့ကိုလည်း ပယ်စွန့်၏ဟု အယူရှိကြကုန် သော ဥတ္တရာပထဂိုဏ်းဝင် ပရဝါဒီ ဆရာတို့ကို ရည်ရွယ်၍ ဤကထာကို ဟောတော်မူသည်။

ကထာဝတ္ထုပါဠိတော်

=== ၁၉ - ဧကုနဝိသတိမဂ် ===

(၁၈၇) ၂ - သုညတာကထာ

၈၃၂။ သကဝါဒီ။ ။ သုညတနိဗ္ဗာန်သည် သင်္ခါရက္ခန္ဓာ၌ အကျုံးဝင်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ အကျုံးဝင်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ အနိမိတ္တနိဗ္ဗာန်သည် သင်္ခါရက္ခန္ဓာ၌ အကျုံးဝင်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ သုညတနိဗ္ဗာန်သည် သင်္ခါရက္ခန္ဓာ၌ အကျုံးဝင်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ အကျုံးဝင်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ အပ္ပဏိဟိတနိဗ္ဗာန်သည် သင်္ခါရက္ခန္ဓာ၌ အကျုံးဝင်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ “အနိမိတ္တနိဗ္ဗာန်သည် သင်္ခါရက္ခန္ဓာ၌ အကျုံးဝင်၏” ဟူ၍ မဆိုသင့်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ “သုညတနိဗ္ဗာန်သည် သင်္ခါရက္ခန္ဓာ၌ အကျုံးဝင်၏” ဟူ၍ မဆိုသင့်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ “အပ္ပဏိဟိတနိဗ္ဗာန်သည် သင်္ခါရက္ခန္ဓာ၌ အကျုံးဝင်၏” ဟူ၍ မဆိုသင့်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ “သုညတနိဗ္ဗာန်သည် သင်္ခါရက္ခန္ဓာ၌ အကျုံးဝင်၏” ဟူ၍ မဆိုသင့်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ သုညတနိဗ္ဗာန်သည် သင်္ခါရက္ခန္ဓာ၌ အကျုံးဝင်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ အကျုံးဝင်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ သင်္ခါရသည် မြဲပါသလော၊ အကြောင်းကို စွဲ၍ မဖြစ်ပါသလော၊ ကုန်ခန်းခြင်း သဘော မရှိပါသလော၊ ပျက်စီးခြင်းသဘော မရှိပါသလော၊ ကင်းပြတ်ခြင်းသဘော မရှိပါသလော၊ ချုပ်ငြိမ်းခြင်း သဘော မရှိပါသလော၊ ဖောက်ပြန်ပျက်စီးခြင်းသဘော မရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ သင်္ခါရက္ခန္ဓာသည် မမြဲသည် ပြုပြင်အပ်သည် အကြောင်းကို စွဲ၍ ဖြစ်သည် ကုန်ခန်းခြင်း ပျက်စီးခြင်းသဘောရှိသည် ကင်းပြတ်ခြင်းသဘောရှိသည် ချုပ်ငြိမ်းခြင်းသဘောရှိသည် ဖောက်ပြန်ပျက်စီးခြင်း သဘောရှိသည် မဟုတ်ပါလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ အရှင်ပရဝါဒီ သင်္ခါရက္ခန္ဓာသည် မမြဲသည်။ပ။ ဖောက်ပြန်ပျက်စီးခြင်း သဘောရှိသည် ဖြစ်ခဲ့မှု “သုညတနိဗ္ဗာန်သည် သင်္ခါရက္ခန္ဓာ၌ အကျုံးဝင်၏” ဟူ၍ မဆိုသင့်။

၈၃၃။ သကဝါဒီ။ ။ ဂူပက္ခန္ဓာ၏ ကင်းဆိတ်မှုသည် သင်္ခါရက္ခန္ဓာ၌ အကျုံးဝင်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ အကျုံးဝင်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ သင်္ခါရက္ခန္ဓာ၏ ကင်းဆိတ်မှုသည် ရူပက္ခန္ဓာ၌ အကျုံးဝင်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ ဝေဒနာက္ခန္ဓာ၏။ပ။ သညာက္ခန္ဓာ၏။ပ။ ဝိညာဏက္ခန္ဓာ၏ ကင်းဆိတ်မှုသည် သင်္ခါရ
က္ခန္ဓာ၌ အကျုံးဝင်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ အကျုံးဝင်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ သင်္ခါရက္ခန္ဓာ၏ ကင်းဆိတ်မှုသည် ဝိညာဏက္ခန္ဓာ၌ အကျုံးဝင်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ “သင်္ခါရက္ခန္ဓာ၏ ကင်းဆိတ်မှုသည် ရူပက္ခန္ဓာ၌ အကျုံးဝင်၏” ဟူ၍ မဆိုသင့်ပါ
သလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ “ရူပက္ခန္ဓာ၏ ကင်းဆိတ်မှုသည် သင်္ခါရက္ခန္ဓာ၌ အကျုံးဝင်၏” ဟူ၍ မဆိုသင့်ပါ
သလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ “သင်္ခါရက္ခန္ဓာ၏ ကင်းဆိတ်မှုသည် ဝေဒနာက္ခန္ဓာ၌။ပ။ သညာက္ခန္ဓာ၌။ပ။ ဝိညာဏ
က္ခန္ဓာ၌ အကျုံးဝင်၏” ဟူ၍ မဆိုသင့်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ “ဝိညာဏက္ခန္ဓာ၏ ကင်းဆိတ်မှုသည် သင်္ခါရက္ခန္ဓာ၌ အကျုံးဝင်၏” ဟူ၍ မဆိုသင့်ပါ
သလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

၈၃၄။ ပရဝါဒီ။ ။ “သုညတနိဗ္ဗာန်သည် သင်္ခါရက္ခန္ဓာ၌ အကျုံးဝင်၏” ဟူ၍ မဆိုသင့်ပါသလော။

သကဝါဒီ။ ။ ဪ ဟုတ်ပါ၏။

ပရဝါဒီ။ ။ “ရဟန်းတို့ ဤပြုပြင်အပ်သော သင်္ခါရတို့သည် အတ္တမှ လည်းကောင်း၊ အတ္တနိယမှ
လည်းကောင်း ကင်းဆိတ်၏” ဟု မြတ်စွာဘုရား ဟောအပ်သော သုတ္တန် (ပါဠိ) ရှိသည်သာ မဟုတ်ပါ
လော။^၂

သကဝါဒီ။ ။ ဪ ရှိပါ၏။

ပရဝါဒီ။ ။ ထို့ကြောင့်ပင် သုညတနိဗ္ဗာန်သည် သင်္ခါရက္ခန္ဓာ၌ အကျုံးဝင်၏။

သုညတာကထာ ပြီး၏။

၁။ သုညတတို့သည် ခန္ဓာတို့၏ အနတ္တလက္ခဏာနှင့် နိဗ္ဗာန်ဟူ၍ နှစ်ပါးတို့ ဖြစ်ကြကုန်၏။ ထိုတွင် အချို့သော အနတ္တ
လက္ခဏာသည် တစ်ခုသော နည်းပရိယာယ်ဖြင့် သင်္ခါရက္ခန္ဓာ၌ အကျုံးဝင်သည် ဖြစ်ရာ၏။ နိဗ္ဗာန်သည် မည်သည့်
ခန္ဓာ၌မျှ အကျုံးမဝင်၊ ဤသို့သော ဝိဘာဂကို မယူဘဲ သုညတတို့သည် သင်္ခါရက္ခန္ဓာ၌ အကျုံးဝင်ကုန်၏ဟု အယူ
ရှိကြကုန်သော အန္တကရိုဏ်းဝင် ပရဝါဒီဆရာတို့ကို ရည်ရွယ်၍ ဤကထာကို ဟောတော်မူသည်။

၂။ ဤသုတ်သည် တစ်ပါးသော အယူဝါဒမှ ဆောင်အပ်သော သုတ်ဖြစ်၏။ ဤ၌ သင်္ခါရအရ ‘သဗ္ဗေသင်္ခါရာ အနိစ္စာ’
ဟု လာသော အရာ၌ကဲ့သို့ ခန္ဓာငါးပါးတို့ပင်တည်း၊ ထိုခန္ဓာငါးပါးတို့သည်လည်း အတ္တ၊ အတ္တနိယမှ ဆိတ်သုဉ်း
သည်၏ အဖြစ်ကြောင့် သာသနာသို့ သက်ဝင်၏။ မဆန့်ကျင်၊ ထို့ကြောင့် ပရဝါဒီဆောင်သော သုတ်သည် သုညတ
၏ သင်္ခါရက္ခန္ဓာ၌ အကျုံးဝင်သည်၏အဖြစ်ကို မပြု၊ ထို့ကြောင့် သာဓက မထိုက်။

ကထာဝတ္ထုပါဠိတော်

=== ၁၉ - ဧကုနုဝိသတိမဝဂ် ===

(၁၈၈) ၃ - သာမညဖလကထာ°

၈၃၅။ သကဝါဒီ။ ။ ရဟန်းဖြစ်ကျိုး ‘သာမညဖိုလ်’ သည် မပြုပြင်အပ်သော သဘော ‘အသင်္ခတ’ လော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ဪ ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ နိဗ္ဗာန်လော၊ မှီခိုရာလော၊ ပုန်းအောင်းရာလော၊ ကိုးကွယ်ရာလော၊ လဲလျောင်းရာ လော၊ မရွေ့လျော့ရာလော၊ မသေရာလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ ရဟန်းဖြစ်ကျိုး ‘သာမညဖိုလ်’ သည် မပြုပြင်အပ်သော သဘော ‘အသင်္ခတ’ ဖြစ်၍ နိဗ္ဗာန်သည် မပြုပြင်အပ်သော သဘော ‘အသင်္ခတ’ လော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ဪ ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ မပြုပြင်အပ်သော သဘော ‘အသင်္ခတ’ တို့သည် နှစ်ပါးတို့လော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ မပြုပြင်အပ်သော သဘော ‘အသင်္ခတ’ တို့သည် နှစ်ပါးတို့လော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ဪ ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ မှီခိုရာတို့သည် နှစ်ပါးတို့လော။ပ။ အပေါက်အကြားသည် လည်းကောင်း ရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

၈၃၆။ သကဝါဒီ။ ။ ရဟန်းဖြစ်ကျိုး ‘သာမညဖိုလ်’ သည် မပြုပြင်အပ်သော သဘော ‘အသင်္ခတ’ လော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ဪ ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ ရဟန်းအဖြစ်သည် မပြုပြင်အပ်သော သဘော ‘အသင်္ခတ’ လော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ ရဟန်းအဖြစ်သည် ပြုပြင်အပ်သော သဘော ‘သင်္ခတ’ လော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ဪ ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ ရဟန်းဖြစ်ကျိုး ‘သာမညဖိုလ်’ သည် ပြုပြင်အပ်သော သဘော ‘သင်္ခတ’ လော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ သောတာပတ္တိဖိုလ်သည် မပြုပြင်အပ်သော သဘော ‘အသင်္ခတ’ လော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ဪ ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ သောတာပတ္တိမဂ်သည် မပြုပြင်အပ်သော သဘော ‘အသင်္ခတ’ လော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ သောတာပတ္တိမဂ်သည် ပြုပြင်အပ်သော သဘော ‘သင်္ခတ’ လော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ သောတာပတ္တိဖိုလ်သည် ပြုပြင်အပ်သော သဘော ‘သင်္ခတ’ လော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ သကဒါဂါမိဖိုလ်သည်။ပ။ အနာဂါမိဖိုလ်သည်။ပ။ အရဟတ္တဖိုလ်သည် မပြုပြင်အပ်သော သဘော ‘အသင်္ခတ’ လော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ အရဟတ္တမဂ်သည် မပြုပြင်အပ်သော သဘော ‘အသင်္ခတ’ လော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ အရဟတ္တမဂ်သည် ပြုပြင်အပ်သော သဘော ‘သင်္ခတ’ လော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ အရဟတ္တဖိုလ်သည် ပြုပြင်အပ်သော သဘော ‘သင်္ခတ’ လော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ သောတာပတ္တိဖိုလ်သည် မပြုပြင်အပ်သော သဘော ‘အသင်္ခတ’ လော၊ သကဒါဂါမိဖိုလ်သည်။ပ။ အနာဂါမိဖိုလ်သည်။ပ။ အရဟတ္တဖိုလ်သည် မပြုပြင်အပ်သော သဘော ‘အသင်္ခတ’ ဖြစ်၍ နိဗ္ဗာန်သည် မပြုပြင်အပ်သော သဘော ‘အသင်္ခတ’ လော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ မပြုပြင်အပ်သော သဘော ‘အသင်္ခတ’ တို့သည် ငါးပါးတို့လော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ မပြုပြင်အပ်သော သဘော ‘အသင်္ခတ’ တို့သည် ငါးပါးတို့လော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ မှီခိုရာတို့သည် ငါးပါးတို့လော။ပ။ အပေါက်အကြားသည် လည်းကောင်း ရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သာမညဖလကထာ ပြီး၏။

၁။ မဂ္ဂဝီထိ၌လည်းကောင်း၊ ဖလသမာပတ္တိဝီထိ၌လည်းကောင်း အရိယမဂ်၏ အကျိုးဖြစ်သော စိတ်သည် သာမညဖလမည်၏။ ဤကား သကသမယ၌ ဆုံးဖြတ်ချက်တည်း၊ ပရဝါဒီဆရာတို့ကား ထိုသို့ မယူမူ၍ ကိလေသာတို့ကို ပယ်ခြင်းသည် လည်းကောင်း၊ ဖိုလ်တို့၏ ဖြစ်ခြင်းသည် လည်းကောင်း သာမညဖလ မည်၏။ ထို့ကြောင့် သာမညဖလသည် အသင်္ခတတည်းဟု အယူရှိကြကုန်သော ပုဗ္ဗသေလီယဝိုဏ်းဝင် ပရဝါဒီဆရာတို့ကို ရည်ရွယ်၍ ဤသာမညဖလကထာကို ဟောတော်မူသည်။

ကထာဝတ္ထုပါဠိတော်

=== ၁၉ - ဧကုနုဝိသတိမဝဂ် ===

(၁၈၉) ၄ - ပတ္တိကထာ

၈၃၇။ သကဝါဒီ။ ။ ရခြင်းသည် မပြုပြင်အပ်သောသဘော ‘အသင်္ခတ’ လော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဩော် ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ နိဗ္ဗာန်လော၊ မှီခိုရာလော၊ ပုန်းအောင်းရာလော၊ ကိုးကွယ်ရာလော၊ လဲလျောင်းရာ
လော၊ မရွေ့လျော့ရာလော၊ မသေရာလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ ရခြင်းသည် မပြုပြင်အပ်သော သဘော ‘အသင်္ခတ’ ဖြစ်၍ နိဗ္ဗာန်သည် မပြုပြင်အပ်
သောသဘော ‘အသင်္ခတ’ လော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဩော် ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ မပြုပြင်အပ်သောသဘော ‘အသင်္ခတ’ တို့သည် နှစ်ပါးတို့လော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ မပြုပြင်အပ်သောသဘော ‘အသင်္ခတ’ တို့သည် နှစ်ပါးတို့လော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဩော် ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ မှီခိုရာတို့သည် နှစ်ပါးတို့လော။ပ။ အပေါက်အကြားသည် လည်းကောင်း ရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

၈၃၈။ သကဝါဒီ။ ။ သင်္ကန်းကို ရခြင်းသည် မပြုပြင်အပ်သော သဘော ‘အသင်္ခတ’ လော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဩော် ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ နိဗ္ဗာန်လော။ပ။ မသေရာလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ သင်္ကန်းကို ရခြင်းသည် မပြုပြင်အပ်သော သဘော ‘အသင်္ခတ’ ဖြစ်၍ နိဗ္ဗာန်သည်
မပြုပြင်အပ်သော သဘော ‘အသင်္ခတ’ လော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဩော် ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ မပြုပြင်အပ်သော သဘော ‘အသင်္ခတ’ တို့သည် နှစ်ပါးတို့လော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ မပြုပြင်အပ်သော သဘော ‘အသင်္ခတ’ တို့သည် နှစ်ပါးတို့လော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဩော် ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ မှီခိုရာတို့သည် နှစ်ပါးတို့လော။ပ။ အပေါက်အကြားသည် လည်းကောင်း ရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ ဆွမ်းကို။ပ။ ကျောင်းကို။ပ။ သူ့နာ၏ အထောက်အပံ့ အသက်၏ အရံအတားဖြစ်သော
ဆေးကို ရခြင်းသည် မပြုပြင်အပ်သော သဘော ‘အသင်္ခတ’ တို့လော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဩော် ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ နိဗ္ဗာန်လော။ပ။ မရွေ့လျော့ရာလော၊ မသေရာလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ သူနာ၏ အထောက်အပံ့ အသက်၏ အရံအတားဖြစ်သော ဆေးကို ရခြင်းသည် မပြုပြင်အပ်သော သဘော ‘အသင်္ခတ’ ဖြစ်၍ နိဗ္ဗာန်သည် မပြုပြင်အပ်သောသဘော ‘အသင်္ခတ’ လော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ မပြုပြင်အပ်သော သဘော ‘အသင်္ခတ’ တို့သည် နှစ်ပါးတို့လော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ မပြုပြင်အပ်သောသဘော ‘အသင်္ခတ’ တို့သည် နှစ်ပါးတို့လော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ မှီခိုရာတို့သည် နှစ်ပါးတို့လော။ပ။ အပေါက်အကြားသည် လည်းကောင်း ရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ သင်္ကန်းကို ရခြင်းသည် မပြုပြင်အပ်သော သဘော ‘အသင်္ခတ’ ဖြစ်၍ ဆွမ်းကို။ပ။ ကျောင်းကို။ပ။ သူနာ၏ အထောက်အပံ့ အသက်၏ အရံအတားဖြစ်သော ဆေးကို ရခြင်းသည် မပြုပြင်အပ်သော သဘော ‘အသင်္ခတ’ ဖြစ်၍။ပ။ နိဗ္ဗာန်သည် မပြုပြင်အပ်သော သဘော ‘အသင်္ခတ’ လော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ မပြုပြင်အပ်သောသဘော ‘အသင်္ခတ’ တို့သည် ငါးပါးတို့လော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ မပြုပြင်အပ်သောသဘော ‘အသင်္ခတ’ တို့သည် ငါးပါးတို့လော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ မှီခိုရာတို့သည် ငါးပါးတို့လော။ပ။ အပေါက်အကြားသည် လည်းကောင်း ရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

၈၃၉။ သကဝါဒီ။ ။ ပဌမဈာန်ကို ရခြင်းသည် မပြုပြင်အပ်သော သဘော ‘အသင်္ခတ’ လော။ [ဤသို့ အလုံးစုံကို ချဲ့အပ်၏။] ဒုတိယဈာန်ကို။ တတိယဈာန်။ စတုတ္ထဈာန်ကို။ အာကာသနဉ္စာယတနဈာန်ကို။ ဝိညာဏဉ္စာယတနဈာန်ကို။ အာကိဉ္စညာယတနဈာန်ကို။ နေဝသညာနာသညာယတနဈာန်ကို။ သောတာပတ္တိမဂ်ကို။ သောတာပတ္တိဖိုလ်ကို။ သကဒါဂါမိမဂ်ကို။ သကဒါဂါမိဖိုလ်ကို။ အနာဂါမိမဂ်ကို။ အနာဂါမိဖိုလ်ကို။ အရဟတ္တမဂ်ကို။ အရဟတ္တဖိုလ်ကို ရခြင်းသည် မပြုပြင်အပ်သော သဘော ‘အသင်္ခတ’ လော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ နိဗ္ဗာန်လော။ပ။ မရွေ့လျော့ရာလော၊ မသေရာလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ အရဟတ္တဖိုလ်ကို ရခြင်းသည် မပြုပြင်အပ်သော သဘော ‘အသင်္ခတ’ ဖြစ်၍ နိဗ္ဗာန်သည် မပြုပြင်အပ်သောသဘော ‘အသင်္ခတ’ လော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ မပြုပြင်အပ်သော သဘော ‘အသင်္ခတ’ တို့သည် နှစ်ပါးတို့လော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

ပကဝါဒီ။ ။ မပြုပြင်အပ်သော သဘော ‘အသင်္ခတ’ တို့သည် နှစ်ပါးတို့လော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ မှီခိုရာတို့သည် နှစ်ပါးတို့လော။ပ။ အပေါက်အကြားသည် လည်းကောင်း ရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ သောတာပတ္တိမဂ်ကို ရခြင်းသည် မပြုပြင်အပ်သော သဘော ‘အသင်္ခတ’ ဖြစ်၍ သောတာပတ္တိဖိုလ်ကို ရခြင်းသည် မပြုပြင်အပ်သော သဘော ‘အသင်္ခတ’ ဖြစ်၍။ပ။ အရဟတ္တမဂ်ကို ရခြင်းသည် မပြုပြင်အပ်သော သဘော ‘အသင်္ခတ’ ဖြစ်၍ အရဟတ္တဖိုလ်ကို ရခြင်းသည် မပြုပြင်အပ်သော သဘော ‘အသင်္ခတ’ ဖြစ်၍ နိဗ္ဗာန်သည် မပြုပြင်အပ်သော သဘော ‘အသင်္ခတ’ လော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ မပြုပြင်အပ်သောသဘော ‘အသင်္ခတ’ တို့သည် ကိုးပါးတို့လော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ မပြုပြင်အပ်သောသဘော ‘အသင်္ခတ’ တို့သည် ကိုးပါးတို့လော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ မှီခိုရာတို့သည် ကိုးပါးတို့လော။ပ။ အပေါက်အကြားသည် လည်းကောင်း ရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

၈၄၀။ ပရဝါဒီ။ ။ “ရခြင်းသည် မပြုပြင်အပ်သော သဘော ‘အသင်္ခတ’ တည်း” ဟူ၍ မဆိုသင့်ပါ သလော။^၂

သကဝါဒီ။ ။ ဪ မဆိုသင့်ပါ။^၃

ပရဝါဒီ။ ။ ရခြင်းသည် ရုပ်လော၊ ဝေဒနာလော၊ သညာလော၊ သင်္ခါရလော၊ ဝိညာဏ်လော။

သကဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

ပရဝါဒီ။ ။ ထို့ကြောင့်ပင် ရခြင်းသည် မပြုပြင်အပ်သော သဘော ‘အသင်္ခတ’ တရားတည်း။

ပတ္တိကထာ ပြီး၏။

- ၁။ အကြင် အကြင်တရားကို ရအပ်၏။ ထိုထိုတရား ရခြင်းသည် ပတ္တိမည်၏။ ထိုရခြင်းသည်လည်း အသင်္ခတပင်တည်း ဟု အယူရှိကြကုန်သော ပုဗ္ဗသေလိယဂိုဏ်းဝင် ပရဝါဒီဆရာတို့ကို ရည်ရွယ်၍ ဤပတ္တိကထာကို ဟောတော်မူသည်။
- ၂။ အကြင်အယူဖြင့် ရခြင်းသည် အသင်္ခတမည်၏ဟု အောက်မေ့မှတ်ထင်၏။ ထိုရခြင်းကို ပြလို၍ ဤပုစ္ဆာကို ပရဝါဒီက မေးသည်။
- ၃။ သကဝါဒီဆရာကား ပဋိက္ခေပပြုလျက် ရခြင်း၏ ရုပ်စသည် အဖြစ်ကို ဝန်မခံ၊ မှန်၏ ရခြင်းမည်သော တစ်စုံတစ်ခုသာ တရား မရှိ၊ အသင်္ခတ အဖြစ်ကိုမူကား ခွင့်မပြု။ ပရဝါဒီဆရာသည် သကဝါဒီ၏ ပယ်ခြင်းမျှဖြင့် ပယ်၍ အသင်္ခတဟု မိမိအယူကို တည်စေရကား မသင့်သောအားဖြင့် တည်စေသောကြောင့် တည်စေသည် မမည်။

ကထာဝတ္ထုပါဠိတော်

=== ၁၉ - ဧကုနုဝိသတိမဝဂ် ===

(၁၉၀) ၅ - တထတာကတာ

၈၄၁။ သကဝါဒီ။ ။ တရားအားလုံးတို့၏ မှန်ကန်သည်၏ အဖြစ်သည် မပြုပြင်အပ်သော သဘော ‘အသင်္ခတ’ လော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ နိဗ္ဗာန်လော။ပ။ မသေရာလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။

သကဝါဒီ။ ။ တရားအားလုံးတို့၏ မှန်ကန်သည်၏ အဖြစ်သည် မပြုပြင်အပ်သော သဘော ‘အသင်္ခတ’ ဖြစ်၍ နိဗ္ဗာန်သည် မပြုပြင်အပ်သော သဘော ‘အသင်္ခတ’ လော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ မပြုပြင်အပ်သော သဘော ‘အသင်္ခတ’ တို့သည် နှစ်ပါးတို့လော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ မပြုပြင်အပ်သော သဘော ‘အသင်္ခတ’ တို့သည် နှစ်ပါးတို့လော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ မှီခိုရာတို့သည် နှစ်ပါးတို့လော။ပ။ အပေါက်အကြားသည် လည်းကောင်း ရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

၈၄၂။ သကဝါဒီ။ ။ ရုပ်၏ ရုပ်အဖြစ်သည် ရှိသည် ဖြစ်၍ ရုပ်အဖြစ်သည် မပြုပြင်အပ်သော သဘော ‘အသင်္ခတ’ ပင်လော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ နိဗ္ဗာန်လော။ပ။ မသေရာလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ ရုပ်၏ ရုပ်အဖြစ်သည် ရှိသည်ဖြစ်ရကား ရုပ်အဖြစ်သည် မပြုပြင်အပ်သော သဘော ‘အသင်္ခတ’ ပင် ဖြစ်၍ နိဗ္ဗာန်သည် မပြုပြင်အပ်သော သဘော ‘အသင်္ခတ’ ဖြစ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ဖြစ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ မပြုပြင်အပ်သောသဘော ‘အသင်္ခတ’ တို့သည် နှစ်ပါးတို့လော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ မပြုပြင်အပ်သောသဘော ‘အသင်္ခတ’ တို့သည် နှစ်ပါးတို့လော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ မှီခိုရာတို့သည် နှစ်ပါးတို့လော။ပ။ အပေါက်အကြားသည် လည်းကောင်း ရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ ဝေဒနာ၏ ဝေဒနာအဖြစ်သည် ရှိသည်ဖြစ်၍ ဝေဒနာအဖြစ်သည်။ပ။ သညာ၏ သညာ အဖြစ်သည် ရှိသည်ဖြစ်၍ သညာ အဖြစ်သည်။ပ။ သင်္ခါရတို့၏ သင်္ခါရ အဖြစ်သည် ရှိသည် ဖြစ်၍ သင်္ခါရ အဖြစ်သည်။ပ။ ဝိညာဏ်၏ ဝိညာဏ်အဖြစ်သည် ရှိသည်ဖြစ်၍ ဝိညာဏ်အဖြစ်သည် မပြုပြင်အပ်သော သဘော ‘အသင်္ခတ’ ပင်လော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဩော် ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ နိဗ္ဗာန်လော။ပ။ မသေရာလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ ရုပ်၏ ရုပ်အဖြစ်သည် ရှိသည်ဖြစ်ရကား ရုပ်အဖြစ်သည်။ပ။ ဝိညာဏ်၏ ဝိညာဏ် အဖြစ်သည် ရှိသည်ဖြစ်ရကား ဝိညာဏ်အဖြစ်သည် မပြုပြင်အပ်သော သဘော ‘အသင်္ခတ’ ဖြစ်၍ နိဗ္ဗာန်သည် မပြုပြင်အပ်သော သဘော ‘အသင်္ခတ’ ဖြစ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဩော် ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ မပြုပြင်အပ်သောသဘော ‘အသင်္ခတ’ တို့သည် ခြောက်ပါးတို့လော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ မပြုပြင်အပ်သောသဘော ‘အသင်္ခတ’ တို့သည် ခြောက်ပါးတို့လော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဩော် ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ မှီခိုရာတို့သည် ခြောက်ပါးတို့လော။ပ။ အပေါက်အကြားသည် လည်းကောင်း ရှိပါ သလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

၈၄၃။ ပရဝါဒီ။ ။ တရားအားလုံးတို့၏ မှန်ကန်သည်၏ အဖြစ်သည် မပြုပြင်အပ်သော သဘော ‘အသင်္ခတ’ ဟူ၍ မဆိုသင့်ပါသလော။

သကဝါဒီ။ ။ ဩော် ဟုတ်ပါ၏။

ပရဝါဒီ။ ။ တရားအားလုံးတို့၏ မှန်ကန်သည်၏ အဖြစ်သည် ရုပ်လော၊ ဝေဒနာလော၊ သညာလော၊ သင်္ခါရတို့လော၊ ဝိညာဏ်လော။

သကဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

ပရဝါဒီ။ ။ ထို့ကြောင့်ပင် တရားအားလုံးတို့၏ မှန်ကန်သည်၏ အဖြစ်သည် မပြုပြင်အပ်သော သဘော ‘အသင်္ခတ’ တည်း။

တထတာကထာ ပြီး၏။

၁။ ရုပ်အစရှိကုန်သော တရားအားလုံးတို့၏ ရုပ်စသည်တို့၏ ရူပုနစသော သဘော၏ အဖြစ်သည် မှန်သည်၏အဖြစ် မည်၏။ ထိုမှန်သည်၏ အဖြစ်သည်လည်း သင်္ခတဖြစ်သော ရုပ်စသည်တို့၌ အကျုံးမဝင်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့် အသင်္ခတ မည်၏ဟု အယူရှိကြကုန်သော အချို့သော ဥတ္တရာပထဂိုဏ်းဝင် ပရဝါဒီတို့ကို ရည်ရွယ်၍ ဤကထာကို ဟောတော်မူ၏။

ကထာဝတ္ထုပါဠိတော်

=== ၁၉ - ဧကုနုဗ္ဗိသတိမဝဂ် ===

(၁၉၁) ၆ - ကုသလကထာ

၈၄၄။ သကဝါဒီ။ ။ နိဗ္ဗာနဓာတ်သည် ကုသိုလ်လော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ နိဗ္ဗာနဓာတ်သည် အာရုံရှိပါသလော၊ ထိုနိဗ္ဗာနဓာတ်အား ဆင်ခြင်မှု။ပ။ စိတ်ညွတ်မှုသည် ရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ နိဗ္ဗာနဓာတ်သည် အာရုံမရှိသည် ဖြစ်၍ ထိုနိဗ္ဗာနဓာတ်အား ဆင်ခြင်မှု။ပ။ စိတ်ညွတ်မှုသည် မရှိသည် မဟုတ်ပါလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ အသျှင်ပရဝါဒီ နိဗ္ဗာနဓာတ်သည် အာရုံမရှိသည် ဖြစ်၍ ထိုနိဗ္ဗာနဓာတ်အား ဆင်ခြင်မှု။ပ။ စိတ်ညွတ်မှုသည် မရှိခဲ့ပါလျှင် “နိဗ္ဗာနဓာတ်သည် ကုသိုလ်တည်း” ဟူ၍ မဆိုသင့်။

၈၄၅။ သကဝါဒီ။ ။ အလောဘသည် ကုသိုလ်ဖြစ်ရကား အာရုံရှိသည် ဖြစ်၍ ထိုအလောဘအား ဆင်ခြင်မှု။ပ။ စိတ်ညွတ်မှုသည် ရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ရှိပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ နိဗ္ဗာနဓာတ်သည် ကုသိုလ်ဖြစ်ရကား အာရုံရှိသည် ဖြစ်၍ ထိုနိဗ္ဗာနဓာတ်အား ဆင်ခြင်မှု။ပ။ စိတ်ညွတ်မှုသည် ရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ အဒေါသသည် ကုသိုလ်ဖြစ်ရကား။ပ။ အမောဟသည် ကုသိုလ်ဖြစ်ရကား။ပ။ သဒ္ဓါသည်၊ ဝီရိယသည်၊ သတိသည်၊ သမာဓိသည်။ပ။ ပညာသည် ကုသိုလ်ဖြစ်ရကား အာရုံရှိသည် ဖြစ်၍ ထိုပညာအား ဆင်ခြင်မှု။ပ။ စိတ်ညွတ်မှုသည် ရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ရှိပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ နိဗ္ဗာနဓာတ်သည် ကုသိုလ်ဖြစ်ရကား အာရုံရှိသည် ဖြစ်၍ ထိုနိဗ္ဗာနဓာတ်အား ဆင်ခြင်မှု။ပ။ စိတ်ညွတ်မှုသည် ရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ နိဗ္ဗာနဓာတ်သည် ကုသိုလ်ဖြစ်ပါလျက် အာရုံမရှိသည် ဖြစ်၍ ထိုနိဗ္ဗာနဓာတ်အား ဆင်ခြင်မှု။ပ။ စိတ်ညွတ်မှုသည် မရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ဟုတ်ပါ၏။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ အလောဘသည် ကုသိုလ်ဖြစ်ပါလျက် အာရုံမရှိသည် ဖြစ်၍ ထိုအလောဘအား ဆင်ခြင်မှု။ပ။ စိတ်ညွတ်မှုသည် မရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ နိဗ္ဗာနဓာတ်သည် ကုသိုလ်ဖြစ်ပါလျက် အာရုံ မရှိသည်ဖြစ်၍ ထိုနိဗ္ဗာနဓာတ်အား ဆင်ခြင်မှု။ပ။ စိတ်ညွတ်မှုသည် မရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ သြော် မရှိပါ။

သကဝါဒီ။ ။ အဒေါသသည် ကုသိုလ်ဖြစ်ပါလျက်။ပ။ အမောဟသည် ကုသိုလ်ဖြစ်ပါလျက်။ပ။ သဒ္ဓါသည်၊ ဝီရိယသည်၊ သတိသည်၊ သမာဓိသည်။ပ။ ပညာသည် ကုသိုလ်ဖြစ်ပါလျက် အာရုံမရှိသည် ဖြစ်၍ ထိုပညာအား ဆင်ခြင်မှု။ပ။ စိတ်ညွတ်မှုသည် မရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

၈၄၆။ ပရဝါဒီ။ ။ “နိဗ္ဗာနဓာတ်သည် ကုသိုလ်တည်း” ဟူ၍ မဆိုသင့်ပါသလော။

သကဝါဒီ။ ။ ဪ ဟုတ်ပါ၏။

ပရဝါဒီ။ ။ နိဗ္ဗာနဓာတ်သည် အပြစ် မရှိသည် မဟုတ်ပါသလော။

သကဝါဒီ။ ။ ဪ ဟုတ်ပါ၏။

ပရဝါဒီ။ ။ အသျှင်သကဝါဒီ နိဗ္ဗာနဓာတ်သည် အပြစ်မရှိခဲ့မှု “နိဗ္ဗာနဓာတ်သည် ကုသိုလ်တည်း” ဟူ၍ ဆိုသင့်၏။

ကုသလကထာ ပြီး၏။

၁။ အပြစ်ကင်းသော တရားသည်လည်း ကုသိုလ်မည်၏။ အလိုရှိအပ်သော အကျိုးရှိသောတရားသည်လည်း ကုသိုလ်မည်၏။ အပြစ်ကင်းသော တရားမည်သည် ကိလေသာတို့နှင့် မယှဉ်သောတရားတည်း။ ဤနည်းသည် အကုသိုလ်တရားကို ချန်ထား၍ တရားအားလုံးတို့သို့ သက်ရောက်၏။ အလိုရှိသော အကျိုးရှိသော တရားမည်သည် နောင်ပဋိသန္ဓေအခါ ပဝတ္တိအခါတို့၌ အလိုရှိအပ်သော အကျိုးကို ပြီးစေသော ကုသိုလ်တည်း။ ဤနည်းသည် ကုသလတိက်၌ အစဖြစ်သော ပုဒ်သို့သာလျှင် သက်ဝင်၏။ ဤသို့ ခွဲခြားဝေဖန်မှုကို မယူမူ၍ အပြစ်ကင်းသည်၏ အဖြစ်မျှဖြင့်ပင် နိဗ္ဗာန်သည် ကုသိုလ်မည်၏ဟု အယူရှိကြကုန်သော အန္ဓကဂိုဏ်းဝင် ပရဝါဒီဆရာတို့ကို ရည်ရွယ်၍ ဤကုသလကထာကို ဟောတော်မူသည်။

ကထာဝတ္ထုပါဠိတော်

=== ၁၉ - ဧကုနုဝိသတိမဝဂ် ===

(၁၉၂) ၇ - အစ္စန္ဒနိယာမကထာ°

၈၄၇။ သကဝါဒီ။ ။ ပုထုဇဉ်အား စင်စစ် မြဲသည်၏ အဖြစ်သည် ရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ဪ ရှိပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ အမိကို သတ်သောသူသည် စင်စစ် မြဲပါသလော၊ အဖကို သတ်သောသူသည် စင်စစ် ။ပ။ ရဟန္တာကို သတ်သောသူသည်။ပ။ (ဘုရား၌) သွေးကို ဖြစ်စေသော သူသည်။ပ။ သံဃာကို ကွဲပြားစေသော သူသည် စင်စစ် မြဲပါသလော။^၂

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။^၃

၈၄၈။ သကဝါဒီ။ ။ ပုထုဇဉ်အား စင်စစ် မြဲသည်၏ အဖြစ်သည် ရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ဪ ရှိပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ စင်စစ် မြဲသောပုဂ္ဂိုလ်အား ဝိစိကိစ္ဆာသည် ဖြစ်ရာသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ဪ ဖြစ်ရာပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ အရှင်ပရဝါဒီ စင်စစ် မြဲသောပုဂ္ဂိုလ်အား ဝိစိကိစ္ဆာသည် ဖြစ်ခဲ့မှု “ပုထုဇဉ်အား စင်စစ် မြဲသည်၏ အဖြစ်သည် ရှိ၏” ဟူ၍ မဆိုသင့်။

သကဝါဒီ။ ။ စင်စစ် မြဲသောပုဂ္ဂိုလ်အား ဝိစိကိစ္ဆာသည် မဖြစ်ရာသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ဪ မဖြစ်ရာ။

သကဝါဒီ။ ။ (စင်စစ် မြဲသောပုဂ္ဂိုလ်သည် ဝိစိကိစ္ဆာကို) ပယ်ရှားအပ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။

သကဝါဒီ။ ။ (စင်စစ် မြဲသောပုဂ္ဂိုလ်သည် ဝိစိကိစ္ဆာကို) ပယ်ရှားအပ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ဪ ပယ်ရှားအပ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ သောတာပတ္တိမဂ်ဖြင့် ပယ်ရှားအပ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။

သကဝါဒီ။ ။ သကဒါဂါမိမဂ်ဖြင့်။ပ။ အနာဂါမိမဂ်ဖြင့်။ပ။ အရဟတ္တမဂ်ဖြင့် ပယ်ရှားအပ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ အဘယ်မဂ်ဖြင့် ပယ်ရှားအပ်ပါသနည်း။

ပရဝါဒီ။ ။ အကုသိုလ်မဂ်ဖြင့် ပယ်ရှားအပ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ အကုသိုလ်မဂ်သည် (ဝဋ်မှ) ထွက်မြောက်ကြောင်းလော၊ ကိလေသာ ကုန်ကြောင်းလော၊ (သစ္စာလေးပါးကို) သိကြောင်းလော၊ အာသဝေါ မရှိပါသလော။ပ။ ညစ်ညူးမှု ‘ကိလေသာ’ မရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ အကုသိုလ်မဂ်သည် (ဝဋ်မှ) ထွက်မြောက်ကြောင်း မဟုတ်သည်။ပ။ ညစ်ညူးမှု ‘ကိလေသာ’ ရှိသည် မဟုတ်ပါလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ဪ ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ အရှင်ပရဝါဒီ အကုသိုလ်မဂ်သည် (ဝဋ်မှ) ထွက်မြောက်ကြောင်း မဟုတ်သည်။ပ။ ညစ်ညူးမှု ‘ကိလေသာ’ ရှိသည် ဖြစ်ခဲ့မှု “စင်စစ် မြဲသောပုဂ္ဂိုလ်သည် ဝိစိကိစ္ဆာကို အကုသိုလ်မဂ်ဖြင့် ပယ်ရှားအပ်၏” ဟူ၍ မဆိုသင့်။

၈၄၉။ သကဝါဒီ။ ။ သဿတဒိဋ္ဌိဖြင့် မြဲသောပုဂ္ဂိုလ်အား ဥစ္ဆေဒဒိဋ္ဌိသည် ဖြစ်ရာသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ဪ ဖြစ်ရာပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ အရှင်ပရဝါဒီ သဿတဒိဋ္ဌိဖြင့် မြဲသောပုဂ္ဂိုလ်အား ဥစ္ဆေဒဒိဋ္ဌိသည် ဖြစ်ခဲ့မှု “ပုထုဇဉ် အား စင်စစ် မြဲသည်၏ အဖြစ်သည် ရှိ၏” ဟူ၍ မဆိုသင့်။

သကဝါဒီ။ ။ သဿတဒိဋ္ဌိဖြင့် မြဲသောပုဂ္ဂိုလ်အား ဥစ္ဆေဒဒိဋ္ဌိသည် မဖြစ်ရာသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ဪ မဖြစ်ရာ။

သကဝါဒီ။ ။ (သဿတဒိဋ္ဌိဖြင့် မြဲသောပုဂ္ဂိုလ်သည် ဥစ္ဆေဒဒိဋ္ဌိကို) ပယ်ရှားအပ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ (သဿတဒိဋ္ဌိဖြင့် မြဲသောပုဂ္ဂိုလ်အား ဥစ္ဆေဒဒိဋ္ဌိကို) ပယ်ရှားအပ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ဪ ပယ်ရှားအပ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ သောတာပတ္တိမဂ်ဖြင့် ပယ်ရှားအပ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ သကဒါဂါမိမဂ်ဖြင့်။ပ။ အနာဂါမိမဂ်ဖြင့်။ပ။ အရဟတ္တမဂ်ဖြင့် ပယ်ရှားအပ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ အဘယ်မဂ်ဖြင့် ပယ်ရှားအပ်ပါသနည်း။

ပရဝါဒီ။ ။ အကုသိုလ်မဂ်ဖြင့် ပယ်ရှားအပ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ အကုသိုလ်သည်၊ မဂ်သည်။ပ။ အရှင်ပရဝါဒီ “သဿတဒိဋ္ဌိဖြင့် မြဲသောပုဂ္ဂိုလ်သည် ဥစ္ဆေဒဒိဋ္ဌိကို အကုသိုလ်မဂ်ဖြင့် ပယ်ရှားအပ်၏” ဟူ၍ မဆိုသင့်။

၈၅၀။ သကဝါဒီ။ ။ ဥစ္ဆေဒဒိဋ္ဌိဖြင့် မြဲသောပုဂ္ဂိုလ်အား သဿတဒိဋ္ဌိသည် ဖြစ်ရာသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ဪ ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ အရှင်ပရဝါဒီ ဥစ္ဆေဒဒိဋ္ဌိဖြင့် မြဲသောပုဂ္ဂိုလ်အား သဿတဒိဋ္ဌိသည် ဖြစ်ခဲ့မှု “ပုထုဇဉ် အား စင်စစ် မြဲသည်၏ အဖြစ်သည် ရှိ၏” ဟူ၍ မဆိုသင့်။

သကဝါဒီ။ ။ ဥစ္ဆေဒဒိဋ္ဌိဖြင့် မြဲသောပုဂ္ဂိုလ်အား သဿတဒိဋ္ဌိသည် မဖြစ်ရာသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ဪ ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ (ဥစ္ဆေဒဒိဋ္ဌိဖြင့် မြဲသောပုဂ္ဂိုလ်သည် သဿတဒိဋ္ဌိကို) ပယ်ရှားအပ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ (ဥစ္စေဒဒိဋ္ဌိဖြင့် မြဲသောပုဂ္ဂိုလ်သည် သဿတဒိဋ္ဌိကို) ပယ်ရှားအပ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ငြိမ် ပယ်ရှားအပ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ သောတာပတ္တိမဂ်ဖြင့် ပယ်ရှားအပ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ သကဒါဂါမိမဂ်ဖြင့်။ပ။ အနာဂါမိမဂ်ဖြင့်။ပ။ အရဟတ္တမဂ်ဖြင့် ပယ်ရှားအပ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ အဘယ်မဂ်ဖြင့် ပယ်ရှားအပ်ပါသနည်း။

ပရဝါဒီ။ ။ အကုသိုလ်မဂ်ဖြင့် ပယ်ရှားအပ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ အကုသိုလ်မဂ်သည်။ပ။ အရှင်ပရဝါဒီ “ဥစ္စေဒဒိဋ္ဌိဖြင့် မြဲသောပုဂ္ဂိုလ်သည် သဿတဒိဋ္ဌိကို အကုသိုလ်မဂ်ဖြင့် ပယ်ရှားအပ်၏” ဟူ၍ မဆိုသင့်။

၈၅၁။ ပရဝါဒီ။ ။ “ပုထုဇဉ်အား စင်စစ် မြဲသည်၏ အဖြစ်သည် ရှိ၏” ဟူ၍ မဆိုသင့်ပါသလော။

သကဝါဒီ။ ။ ဪ ဟုတ်ပါ၏။

ပရဝါဒီ။ ။ “ရဟန်းတို့ ဤလောက၌ အချို့သော ပုဂ္ဂိုလ်သည် ဧကန်မည်းညစ်သော အကုသိုလ်တရားတို့နှင့် ပြည့်စုံသူ ဖြစ်၏။ ထိုသူသည် တစ်ကြိမ် နှစ်မြုပ်သော် နှစ်မြုပ်တော့သည်သာလျှင် ဖြစ်၏” ဟူ၍ မြတ်စွာဘုရား ဟောအပ်သော သုတ္တန် (ပါဠိ) ရှိသည်သာ မဟုတ်ပါလော။

သကဝါဒီ။ ။ ဪ ရှိပါ၏။

ပရဝါဒီ။ ။ ထို့ကြောင့်ပင် ပုထုဇဉ်အား စင်စစ် မြဲသည်၏ အဖြစ်သည် ရှိ၏။

၈၅၂။ သကဝါဒီ။ ။ “ရဟန်းတို့ ဤလောက၌ အချို့သောပုဂ္ဂိုလ်သည် ဧကန် မည်းညစ်သော အကုသိုလ်တရားတို့နှင့် ပြည့်စုံသူ ဖြစ်၏။ ထိုသူသည် တစ်ကြိမ် နှစ်မြုပ်သော် နှစ်မြုပ်တော့သည်သာလျှင် ဖြစ်၏” ဟု မြတ်စွာဘုရား ဟောတော်မူအပ်၏ဟု နှလုံးပြု၍ ထိုအကြောင်းကြောင့်ပင် ပုထုဇဉ်အား မြဲသည်၏ အဖြစ်သည် ရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ရှိပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ “ရဟန်းတို့ ဤလောက၌ အချို့သောပုဂ္ဂိုလ်သည် ပေါ်ပြီး၍ နှစ်မြုပ်၏” ဟူ၍ မြတ်စွာဘုရား ဟောအပ်သော သုတ္တန် (ပါဠိ) ရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ရှိပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ အခါခပ်သိမ်း ပေါ်ပြီး၍ နှစ်မြုပ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ “ရဟန်းတို့ ဤလောက၌ အချို့သော ပုဂ္ဂိုလ်သည် ဧကန် မည်းညစ်သော အကုသိုလ်တရားတို့နှင့် ပြည့်စုံသူဖြစ်၏။ ထိုသူသည် တစ်ကြိမ် နှစ်မြုပ်သော် နှစ်မြုပ်တော့သည်သာလျှင် ဖြစ်၏” ဟူ၍ မြတ်စွာဘုရား ဟောအပ်၏ဟု နှလုံးပြု၍ ထိုအကြောင်းကြောင့်ပင် ပုထုဇဉ်အား စင်စစ် မြဲသည်၏ အဖြစ်သည် ရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ရှိပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ “ရဟန်းတို့ ဤလောက၌ အချို့သော ပုဂ္ဂိုလ်သည် ပေါ်၍ တည်သူ ဖြစ်၏။ ပေါ်၍ ရှု၏။ ကြည့်၏။ ပေါ်၍ ကူး၏။ ပေါ်ပြီး၍ ထောက်တည်ရာသို့ ရောက်သူ ဖြစ်၏” ဟူ၍ မြတ်စွာဘုရား ဟောအပ်သော သုတ္တန် (ပါဠိ) ရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ရှိပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ အခါခပ်သိမ်း ပေါ်၍ ထောက်တည်ရာသို့ ရောက်သူ ဖြစ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

အစ္စတ္တနိယာမကထာ ပြီး၏။

- ၁။ ‘သင်္ကံ နိမုဂ္ဂေါ နိမုဂ္ဂေါ ဟောတိ’ ဟူသော သုတ်ကို အမှီပြု၍ ပုထုဇဉ်၏ စင်စစ် မြဲကြောင်းဖြစ်သော တရားရှိသည် ၏ အဖြစ်သည် ရှိ၏ဟု အယူရှိကြကုန်သော ဥတ္တရာပထဝိုဏ်းဝင် ပရဝါဒီဆရာ အချို့တို့ကို ရည်ရွယ်၍ ဤကထာ ကို ဟောတော်မူသည်။
- ၂။ နိယတမိစ္ဆာဒိဋ္ဌိကပုဂ္ဂိုလ်၏ လည်းကောင်း၊ မာတုယာတက စသောပုဂ္ဂိုလ်၏ လည်းကောင်း မိစ္ဆတ္တနိယာမ တူခဲ့သော် မာတုယာတက အစရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည် စင်စစ် မြဲကြောင်းဖြစ်သော မိစ္ဆတ္တနိယာမ တရားရှိသူတို့ ဖြစ်ရာ၏ဟု စောဒနာ လိုသောကြောင့် ဤပုစ္ဆာကို တက်သည်။
- ၃။ နိယတမိစ္ဆာဒိဋ္ဌိ အယူရှိသူသည် သံသရာ၏ သစ်ငုတ်သဖွယ်ဖြစ်၍ ဘဝတစ်ပါး၌လည်း မကောင်းသော သဘော၌ မြဲသည်သာတည်း။ ဤမာတုယာတကပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်ကား တစ်ခုသောအတ္တဘော၌သာလျှင် မြဲကုန်၏ဟူသော အယူ ဖြင့် ပရဝါဒီက ပဋိက္ခေပပြုလျက် ဖြေသည်။

ကထာဝတ္ထုပါဠိတော်

=== ၁၉ - ဧကုနုဝိသတိမဝဂ် ===

(၁၉၃) ၈ - ဣန္ဒြိယကထာ°

၈၅၃။ သကဝါဒီ။ ။ လောကီဖြစ်သော သဒ္ဓိန္ဒြေသည် မရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ငြိမ် မရှိပါ။

သကဝါဒီ။ ။ လောကီဖြစ်သော သဒ္ဓါသည် မရှိပါသလော။^၂

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ လောကီဖြစ်သော ဝီရိယိန္ဒြေသည်။ပ။ သတိန္ဒြေသည်။ပ။ သမာဓိန္ဒြေသည်။ပ။ ပညိန္ဒြေသည် မရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ လောကီဖြစ်သော ပညာသည် မရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ လောကီဖြစ်သော သဒ္ဓါသည် ရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ရှိပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ လောကီဖြစ်သော သဒ္ဓိန္ဒြေသည် ရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ လောကီဖြစ်သော ဝီရိယသည်။ပ။ သတိသည်။ပ။ သမာဓိသည်။ပ။ ပညာသည် ရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ရှိပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ လောကီဖြစ်သော ပညိန္ဒြေသည် ရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ လောကီဖြစ်သော စိတ်သည် ရှိသည်ဖြစ်၍ လောကီဖြစ်သော မနိန္ဒြေသည် ရှိပါသလော။^၃

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ရှိပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ လောကီဖြစ်သော သဒ္ဓါသည် ရှိသည်ဖြစ်၍ လောကီဖြစ်သော သဒ္ဓိန္ဒြေသည် ရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ လောကီဖြစ်သော စိတ်သည် ရှိသည်ဖြစ်၍ လောကီဖြစ်သော မနိန္ဒြေသည် ရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ရှိပါ၏။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။

သကဝါဒီ။ ။ လောကီဖြစ်သော ပညာသည် ရှိသည်ဖြစ်ပါလျက် လောကီဖြစ်သော ပညိန္ဒြေသည် မရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ လောကီဖြစ်သော စိတ်သည် ရှိသည်ဖြစ်ပါလျက် လောကီဖြစ်သော မနိန္ဒြေသည် မရှိပါသလော။ပ။ လောကီဖြစ်သော ဇီဝိတသည် ရှိသည်ဖြစ်ပါလျက် လောကီဖြစ်သော ဇီဝိတိန္ဒြေသည် မရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

၈၅၅။ သကဝါဒီ။ ။ လောကုတ္တရာဖြစ်သော သဒ္ဓါသည် ရှိသည်ဖြစ်၍ လောကုတ္တရာဖြစ်သော သဒ္ဓိန္ဒြေသည် ရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ရှိပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ လောကီဖြစ်သော သဒ္ဓါသည် ရှိသည်ဖြစ်၍ လောကီဖြစ်သော သဒ္ဓိန္ဒြေသည် ရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ လောကုတ္တရာဖြစ်သော ဝိရိယသည် ရှိသည်ဖြစ်၍။ပ။ လောကုတ္တရာဖြစ်သော ပညာသည် ရှိသည်ဖြစ်၍ လောကုတ္တရာဖြစ်သော ပညိန္ဒြေသည် ရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ရှိပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ လောကီဖြစ်သော ပညာသည် ရှိသည်ဖြစ်၍ လောကီဖြစ်သော ပညိန္ဒြေသည် ရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ လောကီဖြစ်သော သဒ္ဓါသည် ရှိသည်ဖြစ်ပါလျက် လောကီဖြစ်သော သဒ္ဓိန္ဒြေသည် မရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ လောကုတ္တရာဖြစ်သော သဒ္ဓါသည် ရှိသည်ဖြစ်ပါလျက် လောကုတ္တရာဖြစ်သော သဒ္ဓိန္ဒြေသည် မရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ လောကီဖြစ်သော ဝိရိယသည် ရှိသည်ပါလျက်။ပ။ လောကုတ္တရာဖြစ်သော ပညာသည် ရှိသည် ဖြစ်ပါလျက် လောကီဖြစ်သော ပညိန္ဒြေသည် မရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ လောကုတ္တရာဖြစ်သော ပညာသည် ရှိသည်ဖြစ်ပါလျက် လောကုတ္တရာဖြစ်သော ပညိန္ဒြေသည် မရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

၈၅၆။ သကဝါဒီ။ ။ လောကီဖြစ်သော ဣန္ဒြေငါးပါးတို့သည် မရှိပါကုန်သလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ဪ ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ “ရဟန်းတို့ ငါဘုရားသည် ဗုဒ္ဓစက္ခုဖြင့်လောကကို ကြည့်ရှုတော် မူလတ်သော် ပညာ မျက်စိ၌ ကိလေသာမြူ နည်းပါးသော သတ္တဝါတို့ကို လည်းကောင်း၊ ပညာမျက်စိ၌ ကိလေသာမြူ များပြားသော သတ္တဝါတို့ကို လည်းကောင်း၊ ထက်မြက်သော ဣန္ဒြေရှိသော သတ္တဝါတို့ကို လည်းကောင်း၊ နံ့သော ဣန္ဒြေရှိသော သတ္တဝါတို့ကို လည်းကောင်း၊ ကောင်းသော အခြင်းအရာ ရှိကုန် သိလွယ်ကုန် သော သတ္တဝါတို့ကို လည်းကောင်း၊ တမလွန်လောက၌ အပြစ်ကို ဘေးဟု ရှုလျက် နေကုန်သော အချို့ သတ္တဝါတို့ကို လည်းကောင်း မြင်တော်မူ၏” ဟု မြတ်စွာဘုရား ဟောအပ်သော သုတ္တန် (ပါဠိ) ရှိသည် သာ မဟုတ်ပါလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ဪ ရှိပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ ထို့ကြောင့်ပင် လောကီဖြစ်သော ဣန္ဒြေငါးပါးတို့သည် ရှိကုန်၏။

ဣန္ဒြေယကထာ ပြီး၏။

ဧကုနဝိသတိမဝဂ် ပြီး၏။

- ၁။ လောကီဖြစ်သော သဒ္ဓါသည် သဒ္ဓါမျှသာ မည်၏။ သဒ္ဓါ၌ မမည်၊ ထို့အတူ လောကီဝီရိယ သတိ သမာဓိ ပညာ သည်လည်း ဝီရိယ။ပ။ ပညာမျှသာ မည်၏။ ဝီရိယိန္ဒြေ။ပ။ ပညိန္ဒြေ မမည်။ ဤသို့အယူရှိကြကုန်သော ဟေတုဝါဒ နှင့် မဟိသာသကဂိုဏ်းဝင် ပရဝါဒီဆရာတို့ကို ရည်ရွယ်၍ ဤဣန္ဒြေယကထာကို ဟောတော်မူသည်။
- ၂။ လောကီဖြစ်ကုန်သော်လည်း သဒ္ဓါ အစရှိသော တရားတို့သည်သာလျှင် အစိုးရသည်၏ အဖြစ်ဟူသော သဘောဖြင့် ဣန္ဒြေ မည်ကုန်၏။ သဒ္ဓါ စသည်တို့မှ တစ်ပါးသော သဒ္ဓါ၌စသည် မရှိ၊ ထို့ကြောင့် လောကီ ဖြစ်ကုန်သော်လည်း သဒ္ဓါစသော တရားတို့၏သာလျှင် သဒ္ဓါ၌ စသည်၏ အဖြစ်ကို ပြခြင်းငှါ ဤပုစ္ဆာကို တက်သည်။
- ၃။ လောကီဖြစ်ကုန်သော်လည်း မန စသောတရားတို့သည် မနိန္ဒြေ စသည် မည်ကုန်သကဲ့သို့ ဤအတူ လောကီသဒ္ဓါ စသော တရားတို့သည်လည်း သဒ္ဓါ၌ စသည် မည်ကုန်၏ဟု ဥပမာဖြင့် ဤအနက်ကို ထင်စွာ ပြခြင်းငှါ ဤပုစ္ဆာကို တက်သည်။

ကထာဝတ္ထုပါဠိတော်

=== ၂၀ - ဝိသတိမဝဂ် ===

(၁၉၄) ၁ - အသဒ္ဓိစ္စကထာ^၁

သကဝါဒီ။ ။ စေတနာမရှိဘဲ အမိကို သတ်ခဲ့သော် အနန္တရိယကံထိုက်သူ ဖြစ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ မဖြစ်ပါ။

သကဝါဒီ။ ။ စေတနာမရှိဘဲ သတ္တဝါကို သတ်ခဲ့သော် ပါဏာတိပါတကံထိုက်သူ ဖြစ်ပါသလော။^၂

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။^၃

သကဝါဒီ။ ။ စေတနာမရှိဘဲ အမိကို သတ်ခဲ့သော် အနန္တရိယကံထိုက်သူ ဖြစ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ဖြစ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ စေတနာမရှိဘဲ သူမပေးအပ်သော ဥစ္စာကို ခိုးယူသော်။ပ။ မုသားပြောဆိုသော် မုသာဝါဒ ကံထိုက်သူ ဖြစ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ စေတနာမရှိဘဲ သတ္တဝါကို သတ်ခဲ့သော် ပါဏာတိပါတကံထိုက်သူ ဖြစ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ မဖြစ်ပါ။

သကဝါဒီ။ ။ စေတနာမရှိဘဲ အမိကို သတ်ခဲ့သော် အနန္တရိယကံထိုက်သူ မဖြစ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ စေတနာမရှိဘဲ မပေးအပ်သော ဥစ္စာကို ခိုးယူသော်။ပ။ မုသားပြောဆိုသော် မုသာဝါဒ ကံထိုက်သူ မဖြစ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ စေတနာမရှိဘဲ အမိကို သတ်ခဲ့သော် အနန္တရိယကံထိုက်သူ မဖြစ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

၈၅၈။ သကဝါဒီ။ ။ စေတနာမရှိဘဲ အမိကို သတ်ခဲ့သော် အနန္တရိယကံထိုက်သူ ဖြစ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ဖြစ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ “စေတနာမရှိဘဲ အမိကို သတ်ခဲ့သော် အနန္တရိယကံထိုက်သူ ဖြစ်၏” ဟူသော သုတ္တန် (ပါဠိ) ရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ မရှိပါ။

သကဝါဒီ။ ။ “စေတနာနှင့်တကွ အမိကို သတ်ခဲ့သော် အနန္တရိယကံထိုက်သူ ဖြစ်၏” ဟူသော သုတ္တန် (ပါဠိ) ရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ရှိပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ အရှင်ပရဝါဒီ စေတနာနှင့်တကွ အမိကို သတ်ခဲ့သော် အနန္တရိယကံထိုက်သူ ဖြစ်၏ ဟူသော သုတ္တန် (ပါဠိ) ရှိခဲ့ပါမူ “စေတနာမရှိဘဲ အမိကို သတ်ခဲ့သော် အနန္တရိယကံထိုက်သူ ဖြစ်၏” ဟူ၍ မဆိုသင့်။

၈၅၉။ ပရဝါဒီ။ ။ “အမိကို သတ်သောသူသည် အနန္တရိယကံထိုက်သူ ဖြစ်၏” ဟူ၍ မဆိုသင့်ပါ သလော။

သကဝါဒီ။ ။ ဪ သြော် မဆိုသင့်ပါ။^၄

ပရဝါဒီ။ ။ အမိကို သတ်ခဲ့ပြီးသည် မဟုတ်ပါလော။

သကဝါဒီ။ ။ ဪ သြော် ဟုတ်ပါ၏။^၅

ပရဝါဒီ။ ။ အရှင်သကဝါဒီ အမိကို သတ်ခဲ့ပြီးဖြစ်ပါမူ ထို့ကြောင့် “အမိကို သတ်သောသူသည် အနန္တရိယကံထိုက်သူ ဖြစ်၏” ဟူ၍ ဆိုသင့်၏။^၆

ပရဝါဒီ။ ။ “အဖကို သတ်သော သူသည် အနန္တရိယကံထိုက်သူ ဖြစ်၏” ဟူ၍ မဆိုသင့်ပါသလော။

သကဝါဒီ။ ။ ဪ သြော် ဟုတ်ပါ၏။

ပရဝါဒီ။ ။ အဖကို သတ်ခဲ့ပြီးသည် မဟုတ်ပါလော။

သကဝါဒီ။ ။ ဪ သြော် ဟုတ်ပါ၏။

ပရဝါဒီ။ ။ အရှင်သကဝါဒီ အဖကို သတ်ခဲ့ပြီးဖြစ်ခဲ့ပါမူ ထိုအကြောင်းကြောင့် “အဖကို သတ်သော သူသည် အနန္တရိယကံထိုက်သူ ဖြစ်၏” ဟူ၍ ဆိုသင့်၏။

ပရဝါဒီ။ ။ “ရဟန္တာကို သတ်သောသူသည် အနန္တရိယကံထိုက်သူ ဖြစ်၏” ဟူ၍ မဆိုသင့်ပါသလော။

သကဝါဒီ။ ။ ဪ သြော် ဟုတ်ပါ၏။

ပရဝါဒီ။ ။ ရဟန္တာကို သတ်ခဲ့ပြီးသည် မဟုတ်ပါလော။

သကဝါဒီ။ ။ ဪ သြော် ဟုတ်ပါ၏။

ပရဝါဒီ။ ။ အရှင်သကဝါဒီ ရဟန္တာကို သတ်ခဲ့ပြီး ဖြစ်ခဲ့ပါမူ ထိုအကြောင်းကြောင့် “ရဟန္တာကို သတ်သော သူသည် အနန္တရိယကံထိုက်သူ ဖြစ်၏” ဟူ၍ ဆိုသင့်၏။

ပရဝါဒီ။ ။ “မြတ်စွာဘုရားအား သွေးကို ဖြစ်စေသော သူသည် အနန္တရိယကံထိုက်သူ ဖြစ်၏” ဟူ၍ မဆိုသင့်ပါသလော။

သကဝါဒီ။ ။ ဪ သြော် ဟုတ်ပါ၏။

ပရဝါဒီ။ ။ မြတ်စွာဘုရားအား သွေးကို ဖြစ်စေအပ်ပြီး မဟုတ်ပါလော။

သကဝါဒီ။ ။ ဪ သြော် ဟုတ်ပါ၏။

ပရဝါဒီ။ ။ အရှင်သကဝါဒီ မြတ်စွာဘုရားအား သွေးကို ဖြစ်စေအပ်ပြီး ဖြစ်ခဲ့မူ ထိုအကြောင်းကြောင့် “(မြတ်စွာဘုရားအား) သွေးကို ဖြစ်စေသော သူသည် အနန္တရိယကံထိုက်သူ ဖြစ်၏” ဟူ၍ ဆိုသင့်၏။

၈၆၀။ သကဝါဒီ။ ။ သံဃာကို သင်းခွဲသူသည် အနန္တရိယကံထိုက်သူ ဖြစ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ သြော် ဖြစ်ပါ၏။^၇

သကဝါဒီ။ ။ သံဃာကို သင်းခွဲသူ အားလုံးတို့ပင် အနန္တရိယကံထိုက်သူများ ဖြစ်ပါကုန်သလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။^၈

သကဝါဒီ။ ။ သံဃာကို သင်းခွဲသူ အားလုံးတို့သည်ပင် အနန္တရိယကံထိုက်သူများ ဖြစ်ပါကုန်သလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ သြော် ဖြစ်ပါကုန်၏။

သကဝါဒီ။ ။ ဓမ္မကံဟု မှတ်ထင်သည် ဖြစ်၍ သံဃာကို သင်းခွဲသူသည် အနန္တရိယကံထိုက်သူ ဖြစ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

၈၆၁။ သကဝါဒီ။ ။ ဓမ္မကံဟု မှတ်ထင်သည် ဖြစ်၍ သံဃာကို သင်းခွဲသူသည် အနန္တရိယကံထိုက်သူ ဖြစ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ဖြစ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ “ဥပါလိ အပါယ်ဘုံ၌ဖြစ်သော ငရဲ၌ဖြစ်သော တစ်ကမ္ဘာပတ်လုံး တည်သော မကုစား နိုင်သော သံဃာကို သင်းခွဲသူသည် ရှိ၏။ ဥပါလိ အပါယ်ဘုံ၌ မဖြစ်သော ငရဲ၌ မဖြစ်သော တစ်ကမ္ဘာ ပတ်လုံး မတည်သော ကုစားနိုင်သော သံဃာကို သင်းခွဲသူသည် ရှိ၏” ဟူ၍ မြတ်စွာဘုရား ဟောအပ် သော သုတ္တန် (ပါဠိ) ရှိသည် မဟုတ်ပါလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ရှိပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ ထို့ကြောင့်ပင် “ဓမ္မကံဟု မှတ်ထင်သည် ဖြစ်၍ သံဃာကို သင်းခွဲသူသည် အနန္တရိယ ကံထိုက်သူ ဖြစ်၏” ဟူ၍ မဆိုသင့်။

၈၆၂။ ပရဝါဒီ။ ။ “ဓမ္မကံဟု မှတ်ထင်သည် ဖြစ်၍ သံဃာကို သင်းခွဲသူသည် အနန္တရိယကံ ထိုက်သူ ဖြစ်၏” ဟူ၍ မဆိုသင့်ပါသလော။

သကဝါဒီ။ ။ ဪ ဟုတ်ပါ၏။^၉

ပရဝါဒီ။ ။ “သံဃာကို သင်းခွဲသူသည် အပါယ်ဘုံ၌ ဖြစ်၏။ ငရဲ၌ ဖြစ်၏။ တစ်ကမ္ဘာ ပတ်လုံး တည် ၏။ ကွဲပြားမှု အစု ‘ဝဂ်’ ၌ မွေ့လျော်၏။ မတရား၌ တည်၏။ ယောဂလေးပါးတို့ ကုန်ရာ (နိဗ္ဗာန်) မှ ပျက်စီး၏။ ညီညွတ်သော သံဃာကို သင်းခွဲပြီး၍ တစ်ကမ္ဘာပတ်လုံး ငရဲ၌ ကျက်၏” ဟူ၍ မြတ်စွာဘုရား ဟောအပ်သော သုတ္တန် (ပါဠိ) ရှိသည် မဟုတ်ပါလော။

သကဝါဒီ။ ။ ဪ ဟုတ်ပါ၏။

ပရဝါဒီ။ ။ ထို့ကြောင့်ပင် သံဃာကို သင်းခွဲသူသည် အနန္တရိယကံထိုက်သူ ဖြစ်၏။

အသဒ္ဓိစ္စကထာ ပြီး၏။

၁။ အနန္တရိယကံ၏ အကြောင်းဖြစ်သော ဝတ္ထုတို့သည် အလေးပြုအပ်ကုန်သည် ဝန်လေးကုန်သည်ဖြစ်ရကား စေတနာ နှင့်တကွ လုံ့လ မပြုသော်လည်း ထိုဝတ္ထုတို့ကို ဖျက်ဆီးအပ်ကုန်သည်ရှိသော် အနန္တရိယကံထိုက်၏ဟု အယူရှိသူ ဥတ္တရာပထဝီဏ်းဝင် ပရဝါဒီဆရာအချို့တို့ကို ရည်ရွယ်၍ ဤအသဒ္ဓိစ္စကထာကို ဟောတော်မူသည်။

၂။ အနန္တရိယကံမည်သည် ကမ္မပထသို့ ရောက်သော ကံဖြစ်၏။ စေတနာနှင့်တကွ လုံ့လမပြုဘဲ ကမ္မပထပျက်ခြင်း ဖြစ်ခဲ့မှု အနန္တရိယကံမှ ကြွင်းသော ပါဏာတိပါတကံ စသောကံတို့သည် စေတနာနှင့်တကွ လုံ့လမပြုဘဲ ဖြစ်ကြ ကုန်ရာ၏ဟု စောဒနာလိုသောကြောင့် ဤပုစ္ဆာကို တက်သည်။

၃။ ထိုသို့သဘောရှိသော အယူ မရှိသောကြောင့် ပရဝါဒီက ပဋိက္ခေပပြုလျက် ဖြေသည်။

၄။ အနာရောဂါကို ဆေးကုရာ စသောအခါ၌ စေတနာနှင့်တကွ လုံ့လမပြုဘဲ သေစေမှုကို ရည်ရွယ်၍ သကဝါဒီက ဝန်ခံသည်။

၅။ စေတနာနှင့်တကွ လုံ့လ မပြုဘဲ ဇီဝိတိန္ဒြေမှ ချသည်၏ အဖြစ်ကို ရည်ရွယ်၍ သကဝါဒီက ဝန်ခံသည်။

၆။ ဤသို့သော အဓိပ္ပါယ်ကို မယူမူ၍ မိမိဝါဒကို တည်စေခြင်းသည် မသင့်သောအားဖြင့် တည်စေသည်၏ အဖြစ် ကြောင့် တည်စေကြောင်း မဟုတ်သည်သာတည်း။

၇။ “သံသံ သမဝံ ဘေတွာန ကပံ နိရယမိံ ပစ္စတိ” ဟူသော စကားကို မသင့်သော အကြောင်းအားဖြင့်ယူ၍ ပရဝါဒီက ဝန်ခံသည်။

၈။ ဓမ္မကံဟု အမှတ်ရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်ကို ရည်ရွယ်၍ ပရဝါဒီက ပဋိက္ခေပပြုသည်။

၉။ ဓမ္မကံဟု အမှတ်ရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်ကို ရည်ရွယ်၍ သကဝါဒီက ဝန်ခံသည်။

ကထာဝတ္ထုပြင်တော်

=== ၂၀ - ဝိသတိမဝဂ် ===

(၁၉၅) ၂ - ဉာဏကထာ

၈၆၃။ သကဝါဒီ။ ။ ပုထုဇဉ်အား အသိ 'ဉာဏ်' သည် မရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ သြော် မရှိပါ။

သကဝါဒီ။ ။ ပုထုဇဉ်အား ပညာသည်၊ အပြားအားဖြင့် သိခြင်းသည်၊ စိစစ်ခြင်းသည်၊ အပြားအားဖြင့် စိစစ်ခြင်းသည်၊ တရားတို့ကို စိစစ်ခြင်း 'ဓမ္မဝိစယ' သည်၊ ကောင်းစွာ မှတ်ခြင်းသည်၊ ကပ်၍ မှတ်ခြင်းသည်၊ ရှေးရှုကပ်၍ မှတ်ခြင်းသည် မရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ ပုထုဇဉ်အား ပညာသည်၊ အပြားအားဖြင့် သိခြင်းသည်။ပ။ ရှေးရှုကပ်၍ မှတ်ခြင်းသည် ရှိသည် မဟုတ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ သြော် ရှိပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ အရှင်ပရဝါဒီ ပုထုဇဉ်အား ပညာသည်၊ အပြားအားဖြင့် သိခြင်းသည်၊ စိစစ်ခြင်းသည်။ပ။ ရှေးရှုကပ်၍ မှတ်ခြင်းသည် ရှိခဲ့မူ "ပုထုဇဉ်အား အသိ 'ဉာဏ်' မရှိ" ဟု မဆိုသင့်။

၈၆၄။ သကဝါဒီ။ ။ ပုထုဇဉ်အား အသိ 'ဉာဏ်' သည် မရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ သြော် ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ ပုထုဇဉ်သည် ပဌမဈာန်ကို ဝင်စားရာသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ သြော် ဝင်စားရာ၏။

သကဝါဒီ။ ။ အရှင်ပရဝါဒီ ပုထုဇဉ်သည် ပဌမဈာန်ကို ဝင်စားနိုင်ခဲ့ပါမူ "ပုထုဇဉ်အား အသိ 'ဉာဏ်' မရှိ" ဟု မဆိုသင့်။

သကဝါဒီ။ ။ ပုထုဇဉ်သည် ဒုတိယဈာန်ကို။ပ။ တတိယဈာန်ကို။ပ။ စတုတ္ထဈာန်ကို။ပ။ အာကာသာနုဗ္ဗာယတနဈာန်ကို ဝင်စားရာသလော။ ဝိညာဏဗ္ဗာယတနဈာန်ကို။ပ။ အာကိဗ္ဗညာယတန ဈာန်ကို။ပ။ နေဝသညာနာသညာယတနဈာန်ကို ဝင်စားရာသလော။ ပုထုဇဉ်သည် အလှူကို ပေးလှူရာသလော။ပ။ သင်္ကန်းကို ပေးလှူရာသလော။ပ။ ဆွမ်းကို ပေးလှူရာသလော။ ကျောင်းကို ပေးလှူရာသလော။ သူနာ၏ အထောက်အပံ့ အသက်၏ အရံအတားဖြစ်သော ဆေးကို ပေးလှူရာသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ သြော် ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ အရှင်ပရဝါဒီ ပုထုဇဉ်သည် သူနာ၏ အထောက်အပံ့ အသက်၏ အရံအတားဖြစ်သော ဆေးကို ပေးလှူခဲ့မူ "ပုထုဇဉ်အား အသိ 'ဉာဏ်' မရှိ" ဟု မဆိုသင့်။

၈၆၅။ ပရဝါဒီ။ ။ ပုထုဇဉ်အား အသိ 'ဉာဏ်' သည် ရှိပါသလော။

သကဝါဒီ။ ။ ဪ သြော် ရှိပါ၏။

ပရဝါဒီ။ ။ ပုထုဇဉ်သည် ထိုအသိ 'ဉာဏ်' ဖြင့် ဒုက္ခသစ္စာကို ပိုင်းခြား သိနိုင်ပါသလော၊ သမုဒယသစ္စာကို ပယ်စွန့်နိုင်ပါသလော၊ နိရောဓသစ္စာကို မျက်မှောက်ပြုနိုင်ပါသလော၊ မဂ္ဂသစ္စာကို ပွားများစေနိုင်ပါသလော။

သကဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

ဉာဏကထာ ပြီး၏။

၁။ ဉာဏ်သည် လောကီဉာဏ် လောကုတ္တရာဉာဏ်ဟု နှစ်မျိုးရှိ၏။ သမာပတ္တိဉာဏ်သည် လည်းကောင်း၊ ဒါန စသည်တို့၏ အစွမ်းအားဖြင့် ဖြစ်သော ကမ္မဿကတာဉာဏ်သည် လည်းကောင်း လောကီဉာဏ် မည်၏။ သစ္စာလေးပါးကို ပိုင်းခြားတတ်သော မဂ်ဉာဏ်သည် လည်းကောင်း၊ ဖိုလ်ဉာဏ်သည် လည်းကောင်း လောကုတ္တရာဉာဏ် မည်၏။ ဤသို့ ဝေဖန်ခြင်းကို မပြုမူ၍ သစ္စာလေးပါးကို ပိုင်းခြားတတ်သော ဉာဏ်သည်သာ ဉာဏ်မည်၏။ ထိုမှ တစ်ပါးသော သမာပတ္တိဉာဏ် ကမ္မဿကတာဉာဏ်သည် ဉာဏ်မမည်။ ထို့ကြောင့် ပုထုဇဉ်ပုဂ္ဂိုလ်အား ဉာဏ်မရှိ၊ ဤသို့ အယူရှိကြကုန်သော ဟေတုဝါဒရှိသူ ပရဝါဒီဆရာတို့ကို ရည်ရွယ်၍ ဤကဏ္ဍကို ဟောတော်မူသည်။

ကထာဝတ္ထုပါဠိတော်

=== ၂၀ - ဝိသတိမဝဂ် ===

(၁၉၆) ၃ - နိရယပါလကထာ

၈၆၆။ သကဝါဒီ။ ။ ငရဲဘုံတို့၌ ငရဲထိန်းတို့သည် မရှိပါကုန်သလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ဪ ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ ငရဲဘုံတို့၌ ညှဉ်းပန်းနှိပ်စက်မှု ‘ကမ္မကာရဏ’ တို့သည် မရှိပါကုန်သလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ ငရဲဘုံတို့၌ ညှဉ်းပန်းနှိပ်စက်မှု ‘ကမ္မကာရဏ’ တို့သည် ရှိပါကုန်သလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ရှိပါကုန်၏။

သကဝါဒီ။ ။ ငရဲဘုံ၌ ငရဲထိန်းတို့သည် ရှိပါကုန်သလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ လူတို့၌ ညှဉ်းပန်းနှိပ်စက်မှု ‘ကမ္မကာရဏ’ တို့သည် ရှိကုန်သည် ဖြစ်၍ ညှဉ်းပန်းနှိပ်စက်သူ ‘ကာရဏိက’ တို့သည်လည်း ရှိပါကုန်သလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ရှိပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ ငရဲဘုံတို့၌ ညှဉ်းပန်းနှိပ်စက်မှု ‘ကမ္မကာရဏ’ တို့သည် ရှိကုန်သည်ဖြစ်၍ ညှဉ်းပန်းနှိပ်စက်သူ ‘ကာရဏိက’ တို့လည်း ရှိပါကုန်သလော။^၂

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ ငရဲဘုံတို့၌ ညှဉ်းပန်းနှိပ်စက်မှု ‘ကမ္မကာရဏ’ တို့သည် ရှိကုန်သည်ဖြစ်၍ ညှဉ်းပန်းနှိပ်စက်သူ ‘ကာရဏိက’ တို့သည် မရှိပါကုန်သလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ဪ ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ လူတို့ ၌ ညှဉ်းပန်းနှိပ်စက်မှု ‘ကမ္မကာရဏ’ တို့သည် ရှိကုန်သည် ဖြစ်၍ ညှဉ်းပန်းနှိပ်စက်သူ ‘ကာရဏိက’ တို့လည်း မရှိပါကုန်သလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

၈၆၇။ ပရဝါဒီ။ ။ ငရဲတို့ ၌ ငရဲထိန်းတို့သည် ရှိပါကုန်သလော။

သကဝါဒီ။ ။ ဪ ဪ ရှိပါကုန်၏။

ပရဝါဒီ။ ။ “ဤလူ့ဘုံမှ စုတေလျက် တမလွန်လောကသို့ ရောက်သူကို ဝေဿဘူငရဲမင်းသည် လည်း မညှဉ်းဆဲ မနှိပ်စက်နိုင်၊ ပြိတ္တာတို့၏ မင်းဖြစ်သော ငရဲမင်းသည် လည်းကောင်း၊ သောမနတ်မင်းသည် လည်းကောင်း၊ ယမနတ်မင်းသည် လည်းကောင်း၊ ဝေဿဝဏ်နတ်မင်းသည် လည်းကောင်း မညှဉ်းဆဲ မနှိပ်စက်ကုန်။ ထိုတမလွန်လောက (ငရဲဘုံ) ၌ မိမိကံတို့သည်ပင် (မိမိကို) ညှဉ်းပန်း နှိပ်စက်ကုန်၏” ဟူ၍ မြတ်စွာဘုရား ဟောအပ်သော သုတ္တန် (ပါဠိ) ရှိသည်သာ မဟုတ်ပါလော။

သကဝါဒီ။ ။ ဪ ရှိပါ၏။

ပရဝါဒီ။ ။ ထို့ကြောင့်ပင် ငရဲဘုံတို့၌ ငရဲထိန်းတို့သည် မရှိကုန်။

၈၆၈။ သကဝါဒီ။ ။ ငရဲဘုံတို့၌ ငရဲထိန်းတို့သည် မရှိပါကုန်သလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ဪ ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ “ရဟန်းတို့ ထိုငရဲသားကို ငရဲထိန်းတို့သည် ငါးပါးအပြားရှိသော နောင်ဖွဲ့ခြင်း မည်သော ညှဉ်းပန်းနှိပ်စက်မှုကို ပြုကုန်၏၊ ရဲရဲညီညီသော သံဃုတံကို လက် (ဖဝါး) ၌ ရိုက်နှက်ကုန်၏၊ ရဲရဲညီညီသော သံဃုတံကို ဒုတိယလက် (ဖဝါး) ၌ ရိုက်နှက်ကုန်၏၊ ရဲရဲညီညီသော သံဃုတံကို ခြေ (ဖဝါး) ၌ ရိုက်နှက်ကုန်၏၊ ရဲရဲညီညီသော သံဃုတံကို ဒုတိယခြေ (ဖဝါး) ၌ ရိုက်နှက်ကုန်၏၊ ရဲရဲညီညီသော သံဃုတံကို အလယ်ရင်ချိုင့်၌ ရိုက်သွင်းကုန်၏၊ ထိုငရဲသားသည် ထိုငရဲဘုံ၌ ထက်မြက်ကုန် စပ်ရှားကုန်သော ဆင်းရဲဝေဒနာတို့ကို ခံစားရ၏၊ အကြင်မျှလောက် ကာလပတ်လုံး ထိုမကောင်းမှုကံသည် ကင်းပျောက်ခြင်း မဖြစ်သေး၊ ထိုမျှလောက် ကာလပတ်လုံး မသေနိုင်သေးချေ” ဤသို့လျှင် မြတ်စွာဘုရား ဟောအပ်သော သုတ္တန် (ပါဠိ) ရှိသည်သာ မဟုတ်ပါလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ရှိပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ ထို့ကြောင့်ပင် ငရဲဘုံတို့၌ ငရဲထိန်းတို့သည် ရှိကုန်၏။

သကဝါဒီ။ ။ ငရဲဘုံတို့၌ ငရဲထိန်းတို့သည် မရှိပါကုန်သလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ဪ ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ “ရဟန်းတို့ ထိုငရဲသားကို ငရဲထိန်းတို့သည် အိပ်စေကုန်၍ ဓားမတို့ဖြင့် ရွေ့ကုန်၏။ပ။ ရဟန်းတို့ ထိုငရဲသားကို ငရဲထိန်းတို့သည် ခြေကားမိုးမြော် ဦးခေါင်းစောက်ထိုး ထားကုန်လျက် ပဲခွပ်တို့ဖြင့် ရွေ့ကုန်၏။ပ။ ရဟန်းတို့ ထိုငရဲသားကို ငရဲထိန်းတို့သည် ရထား၌ တပ်ကုန်၍ ရဲရဲညီညီသော အလျှံတပြောင်ပြောင် တောက်လောင်သော မီးအရှိန်အဝါနှင့် တကွ ဖြစ်၍ဖြစ်သော မြေပေါ်၌ (ရှေ့သို့) သွားစေလည်း သွားစေကုန်၏၊ နောက်သို့ ဆုတ်စေလည်း ဆုတ်စေကုန်၏။ပ။ ရဟန်းတို့ ထိုငရဲသားကို ငရဲထိန်းတို့သည် ရဲရဲညီညီသော အလျှံ တပြောင်ပြောင် တောက်လောင်သော မီးအရှိန်အဝါနှင့် တကွ ဖြစ်၍ဖြစ်သော ကြီးစွာသော မီးကျိုးတောင်သို့ တက်လည်း တက်စေကြကုန်၏၊ ဆင်းလည်း ဆင်းစေကြကုန်၏။ပ။ ရဟန်းတို့ ထိုငရဲသားကို ငရဲထိန်းတို့သည် ခြေထောက်မိုးမြော် ဦးခေါင်းစောက်ထိုး ကိုင်ကုန်၍ ရဲရဲညီညီလောင်သော ရဲရဲညီညီသော အလျှံတပြောင်ပြောင် တောက်လောင်သော မီးအရှိန်အဝါနှင့် တကွ ဖြစ်၍ဖြစ်သော ကြေးအိုး၌ ထည့်ကြကုန်၏၊ ထိုငရဲသားသည် ထိုငရဲ၌ အမြှုပ်တို့ဖြင့် လိမ်းကျံလျက် ကျက်ရ၏၊ ထိုငရဲသားသည် ထိုငရဲ၌ အမြှုပ်တို့ဖြင့် လိမ်းကျံလျက် ကျက်လတ်သော် တစ်ကြိမ်တစ်ခါလည်း အထက်သို့ ပေါ်တက်၏၊ တစ်ကြိမ်တစ်ခါလည်း အောက်သို့ ကျသွား၏၊ တစ်ကြိမ်တစ်ခါလည်း ဖီလာသွား၏၊ ထိုငရဲသားသည် ထိုငရဲ၌ ထက်မြက်စပ်ရှားသော ဆင်းရဲဝေဒနာတို့ကို ခံစားရ၏၊ အကြင်မျှလောက် ထိုမကောင်းမှုကံသည် ကုန်ဆုံးခြင်း မဖြစ်သေး၊ ထိုမကောင်းမှုကံ မကုန်သေးသမျှ မသေနိုင်သေးချေ။ ရဟန်းတို့ ထိုငရဲသားကို ငရဲထိန်းတို့သည် ငရဲကြီး၌ ပစ်ချကုန်၏၊ ရဟန်းတို့ ထိုငရဲကြီးသည်

ကား- “လေးထောင့်ရှိ၏၊ တံခါးလေးပေါက်ရှိ၏၊ အဖို့အစုအားဖြင့် ဝေဖန်အပ်၏၊ နှိုင်းယှဉ်အပ်၏၊ သံတံတိုင်းလျှင် အဆုံး အပိုင်းအခြားရှိ၏၊ သံဖြင့် မှောက်ထား အပ်၏၊ ထိုငရဲကြီး၏ သံမြေသည် တောက်ပ၏၊ မီးတောက်မီးလျှံနှင့် ယှဉ်၏၊ ထက်ဝန်းကျင်မှ ယူဇနာ တစ်ရာတိုင်တိုင် ပျံ့နှံ့၍ အခါခပ် သိမ်း တည်၏” ဟု မြတ်စွာဘုရား ဟောအပ်သော သုတ္တန် (ပါဠိ) ရှိသည်သာ မဟုတ်ပါလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ဪ ရှိပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ ထို့ကြောင့်ပင် ငရဲဘုံတို့၌ ငရဲထိန်းတို့သည် ရှိကုန်၏။

နိရယပါလကထာ ပြီး၏။

၁။ ငရဲ၌ ငရဲသူသတ္တဝါတို့၏ ကံတို့ကသာလျှင် ငရဲထိန်းအသွင်ဖြင့် ငရဲသူသတ္တဝါတို့ကို သတ်ကြကုန်၏၊ ငရဲထိန်း မည်သော သတ္တဝါတို့သည် မရှိကုန်၊ ဤသို့ အယူရှိကြကုန်သော အန္ဓကဂိုဏ်းဝင် ပရဝါဒီဆရာတို့ကို ရည်ရွယ်၍ ဤကထာကို ဟောတော်မူသည်။

၂။ ငရဲ၌ ငရဲထိန်းတို့ မရှိကုန်မူ ကမ္မကာရဏတို့သည်လည်း မရှိကုန်ရာဟု စောဒနာလို၍ ဤပုစ္ဆာကို တက်သည်။

ကထာဝတ္ထုပါဠိတော်

=== ၂၀ - ဝိသတိမဝဂ် ===

(၁၉၇) ၄ - တိရစ္ဆာန်ကထာ^၁

၈၆၉။ သကဝါဒီ။ ။ နတ်ဘုံတို့၌ တိရစ္ဆာန်တို့သည် ရှိပါကုန်သလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ရှိပါကုန်၏။

သကဝါဒီ။ ။ တိရစ္ဆာန်ဘုံတို့၌ နတ်တို့သည် ရှိပါကုန်သလော။^၂

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ နတ်ဘုံတို့၌ တိရစ္ဆာန်တို့သည် ရှိပါကုန်သလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ရှိပါကုန်၏။

သကဝါဒီ။ ။ နတ်လောကသည် တိရစ္ဆာန်ဘုံ ဖြစ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ နတ်ဘုံတို့၌ တိရစ္ဆာန်တို့သည် ရှိပါကုန်သလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ရှိပါကုန်၏။

သကဝါဒီ။ ။ ထိုနတ်ဘုံတို့ ၌ ပေါက်ဖတ်တို့သည်၊ နံ့ကောင်တို့သည်၊ ခြင်တို့သည်၊ ယင်တို့သည်၊ မြွေတို့သည်၊ ကင်းမြီးကောက်တို့သည်၊ ကင်းခြေများတို့သည်၊ တီကောင်တို့သည် ရှိပါကုန်သလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

၈၇၀။ ပရဝါဒီ။ ။ နတ်ဘုံတို့၌ တိရစ္ဆာန်တို့သည် မရှိပါကုန်သလော။

သကဝါဒီ။ ။ ဪ ဟုတ်ပါ၏။

ပရဝါဒီ။ ။ ထိုနတ်ဘုံ၌ ဧရာဝဏ်မည်သော ဆင်မင်းသည် ရှိသည် မဟုတ်ပါလော၊ (သိန္ဓောမြင်း) တစ်ထောင်ကသော နတ်၌ဖြစ်သော ယာဉ်သည် ရှိသည် မဟုတ်ပါလော။

သကဝါဒီ။ ။ ဪ ရှိပါ၏။

ပရဝါဒီ။ ။ အရှင်သကဝါဒီ ထိုနတ်ဘုံ၌ ဧရာဝဏ်မည်သော ဆင်မင်းသည် ရှိခဲ့မှု (သိန္ဓောမြင်း) တစ်ထောင်ကသော နတ်၌ဖြစ်သော ယာဉ်သည် ရှိခဲ့မှု ထို့ကြောင့် “နတ်ဘုံတို့၌ တိရစ္ဆာန်တို့သည် ရှိကုန်၏” ဟု ဆိုသင့်၏။

၈၇၁။ သကဝါဒီ။ ။ နတ်ဘုံတို့၌ တိရစ္ဆာန်တို့သည် ရှိပါကုန်သလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ရှိပါကုန်၏။

သကဝါဒီ။ ။ ထိုနတ်ဘုံတို့၌ ဆင်ကို ဖွဲ့ချည်သူတို့သည်၊ မြင်းကို ဖွဲ့ချည်သူတို့သည်၊ (ဆင်မြင်းကို) အစာကျွေးသူတို့သည်၊ (ဆင်မြင်းကို) ဆုံးမသူ ဆင်ထိန်း မြင်းထိန်းတို့သည်၊ (ဆင်မြင်း၏) အစာကို ပြုလုပ်သူတို့သည် ရှိပါကုန်သလော။^၃

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။

သကဝါဒီ။ ။ ထို့ကြောင့်ပင် နတ်ဘုံတို့၌ တိရစ္ဆာန်တို့သည် မရှိကုန်။

တိရစ္ဆာန်ကထာ ပြီး၏။

- ၁။ နတ်ပြည်လောက၌ ဧရာဝဏ်စသော နတ်သားတို့သည် ဆင်၏ ပုံသဏ္ဍာန် မြင်း၏ ပုံသဏ္ဍာန်တို့ကို ဖန်ဆင်းကြကုန်၏။ ထိုနတ်ပြည်လောက၌ တိရစ္ဆာန်တို့ မရှိကုန်၊ အန္ဓကဂိုဏ်းဝင် ပရဝါဒီဆရာတို့ကား တိရစ္ဆာန် အသွင်အပြင် ရှိကုန်သော နတ်သားတို့ကို မြင်၍ နတ်ပြည်လောကတို့၌ တိရစ္ဆာန်တို့ ရှိကုန်၏ဟု အယူရှိကြကုန်၏။ ထိုဆရာတို့ကို ရည်ရွယ်၍ ဤတိရစ္ဆာန်ကထာကို ဟောတော်မူသည်။
- ၂။ နတ်ပြည်လောက၌ တိရစ္ဆာန်တို့ ရှိကြကုန်မှု တိရစ္ဆာန်လောက၌လည်း နတ်တို့ ရှိကုန်ရာ၏ဟု စောဒနာလို၍ ဤပုစ္ဆာကို တက်သည်။
- ၃။ နတ်ပြည်လောက၌ ဆင်စသည်တို့ ရှိကြကုန်မှု ဆင်ထိန်း စသည်တို့သည်လည်း ရှိကြကုန်ရာ၏ဟု စောဒနာလိုသောကြောင့် ဤပုစ္ဆာကို တက်သည်။

ကထာဝတ္ထုပါဠိတော်

=== ၂၀ - ဝိသတိမဝဂ် ===

(၁၉၈) ၅ - မဂ္ဂကထာ^၁

၈၇၂။ သကဝါဒီ။ ။ မဂ်သည် အင်္ဂါငါးပါး ရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ဪ ရှိပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ မဂ်သည် သမ္မာဒိဋ္ဌိ။ပ။ သမ္မာသမာဓိဟူသော အင်္ဂါရှစ်ပါးရှိ၏ဟူ၍ မြတ်စွာဘုရား ဟောတော်မူအပ်သည် မဟုတ်ပါလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ဪ ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ အရှင်ပရဝါဒီ မဂ်သည် သမ္မာဒိဋ္ဌိ။ပ။ သမ္မာသမာဓိဟူသော အင်္ဂါရှစ်ပါးရှိ၏ဟု မြတ်စွာ ဘုရား ဟောတော်မူအပ်ခဲ့ပါလျှင် “မဂ်သည် အင်္ဂါငါးပါးရှိ၏” ဟူ၍ မဆိုသင့်။

သကဝါဒီ။ ။ မဂ်သည် အင်္ဂါငါးပါး ရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ဪ ရှိပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ “မဂ်တို့တွင် အင်္ဂါရှစ်ပါးရှိသော မဂ်သည် မြတ်၏။ သစ္စာတို့တွင် လေးပဒရှိသော သစ္စာ တို့သည် မြတ်ကုန်၏။ တရားတို့တွင် တပ်ခြင်း ကင်းသော (နိဗ္ဗာန်) တရားသည် မြတ်၏။ အခြေ နှစ်ချောင်းရှိသော လူတို့တွင် စက္ခုငါးပါးရှိသော မြတ်စွာဘုရားသည် မြတ်၏” ဟု မြတ်စွာဘုရား ဟော အပ်သော သုတ္တန် (ပါဠိ) ရှိသည်သာ မဟုတ်ပါလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ဪ ရှိပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ ထို့ကြောင့်ပင် မဂ်သည် အင်္ဂါရှစ်ပါးရှိ၏။

၈၇၃။ သကဝါဒီ။ ။ သမ္မာဝါဒသည် မဂ္ဂင်ဖြစ်ပါလျက် ထိုသမ္မာဝါဒသည်လည်း မဂ်မဟုတ်ပါ သလော။^၂

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ဪ မှန်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ သမ္မာဒိဋ္ဌိသည် မဂ္ဂင်ဖြစ်ပါလျက် ထိုသမ္မာဒိဋ္ဌိသည်လည်း မဂ် မဟုတ်ပါသလော။^၃

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ သမ္မာဝါဒသည် မဂ္ဂင်ဖြစ်ပါလျက် ထိုသမ္မာဝါဒသည်လည်း မဂ် မဟုတ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ဪ မှန်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ သမ္မာသင်္ကပ္ပသည်။ပ။ သမ္မာဝါယာမသည်။ပ။ သမ္မာသတိသည်။ပ။ သမ္မာသမာဓိသည် မဂ္ဂင် ဖြစ်ပါလျက် ထိုသမ္မာသမာဓိသည်လည်း မဂ် မဟုတ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ သမ္မာကမ္မန္တသည်။ပ။ သမ္မာအာဇီဝသည် မဂ္ဂင်ဖြစ်၍ ထိုသမ္မာအာဇီဝသည်လည်း မဂ် မဟုတ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ဪ မှန်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ သမ္မာဒိဋ္ဌိသည်။ပ။ သမ္မာသမာဓိသည် မဂ္ဂင်ဖြစ်ပါလျက် ထိုသမ္မာသမာဓိသည်လည်း မဂ် မဟုတ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ သမ္မာဒိဋ္ဌိသည် မဂ္ဂင်ဖြစ်၍ ထိုသမ္မာဒိဋ္ဌိသည်လည်း မဂ်ဟုတ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ သမ္မာဝါစာသည် မဂ္ဂင်ဖြစ်၍ ထိုသမ္မာဝါစာသည်လည်း မဂ်ဟုတ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ သမ္မာဒိဋ္ဌိသည် မဂ္ဂင်ဖြစ်၍ ထိုသမ္မာဒိဋ္ဌိသည်လည်း မဂ်ဟုတ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ သမ္မာကမ္မန္တသည်။ပ။ သမ္မာအာဇီဝသည် မဂ္ဂင်ဖြစ်၍ ထိုသမ္မာအာဇီဝသည်လည်း မဂ် ဟုတ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ သမ္မာသင်္ကပ္ပသည်။ပ။ သမ္မာဝါယာမသည်။ပ။ သမ္မာသတိသည်။ပ။ သမ္မာသမာဓိသည် မဂ္ဂင် ဖြစ်၍ ထိုသမ္မာသမာဓိသည်လည်း မဂ်ဟုတ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ သမ္မာဝါစာသည်။ပ။ သမ္မာကမ္မန္တသည်။ပ။ သမ္မာအာဇီဝသည် မဂ္ဂင်ဖြစ်၍ ထို (သမ္မာ အာဇီဝ) သည်လည်း မဂ်ဟုတ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။

၈၇၄။ ပရဝါဒီ။ ။ အရိယမဂ်သည် အင်္ဂါရှစ်ပါး ရှိပါသလော။

သကဝါဒီ။ ။ ဪ ရှိပါ၏။

ပရဝါဒီ။ ။ “ရှေးဦးကပင် ထိုပုဂ္ဂိုလ်၏ ကာယကံသည် လည်းကောင်း၊ ဝစီကံသည် လည်းကောင်း၊ အာဇီဝသည် လည်းကောင်း အလွန် သန့်ရှင်းစင်ကြယ်သည် ဖြစ်၏။ ထိုပုဂ္ဂိုလ်၏ အင်္ဂါရှစ်ပါးသော ဤအရိယမဂ်သည် ဘာဝနာ၏ ပြည့်စုံခြင်းသို့ ရောက်၏” ဟူ၍ မြတ်စွာဘုရား ဟောအပ်သော သုတ္တန် (ပါဠိ) ရှိသည်သာ မဟုတ်ပါလော။

သကဝါဒီ။ ။ ဪ ရှိပါ၏။

ပရဝါဒီ။ ။ ထို့ကြောင့်ပင် မဂ်သည် အင်္ဂါရှစ်ပါးရှိ၏။

၈၇၅။ သကဝါဒီ။ ။ မဂ်သည် အင်္ဂါငါးပါးရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ရှိပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ “သုဘဒ္ဒ အကြင် ဓမ္မဝိနယသာသနာ၌ အင်္ဂါရှစ်ပါးရှိသော အရိယမဂ်ကို မရအပ်၊ ထိုမဂ်ကို မရအပ်ရာ ဓမ္မဝိနယသာသနာ၌ (ပဌမ) သောတာပန်ရဟန်းကိုလည်း မရအပ်၊ ထိုမဂ်ကို မရသော ဓမ္မဝိနယသာသနာ၌ ဒုတိယ (သကဒါဂါမ်) ရဟန်းကိုလည်း မရအပ်၊ ထိုမဂ်ကို မရသော ဓမ္မဝိနယ သာသနာ၌ တတိယ (အနာဂါမ်) ရဟန်းကိုလည်း မရအပ်၊ ထိုမဂ်ကို မရသော ဓမ္မဝိနယ သာသနာ၌ စတုတ္ထ (ရဟန္တာ) ရဟန်းကိုလည်း မရအပ်ချေ။

သုဘဒ္ဒ အကြင် ဓမ္မဝိနယသာသနာ၌ အင်္ဂါရှစ်ပါးရှိသော အရိယမဂ်ကို ရအပ်၏။ ထိုဓမ္မဝိနယ သာသနာ၌ ပဌမ (သောတာပန်) ရဟန်းကိုလည်း ရအပ်၏။ပ။ ဒုတိယ (သကဒါဂါမ်)။ပ။ တတိယ (အနာဂါမ်)။ပ။ ထိုဓမ္မဝိနယ သာသနာ၌ စတုတ္ထ (ရဟန္တာ) ရဟန်းကိုလည်း ရအပ်၏။

သုဘဒ္ဒ ဤဓမ္မဝိနယ သာသနာ၌သာလျှင် အင်္ဂါရှစ်ပါးရှိသော အရိယမဂ်ကို ရအပ်၏။ သုဘဒ္ဒ ဤသာသနာတော်၌သာလျှင် ပဌမ (သောတာပန်) ရဟန်းကို။ ဤသာသနာတော်၌သာလျှင် ဒုတိယ (သကဒါဂါမ်) ရဟန်းကို။ ဤသာသနာတော်၌သာလျှင် တတိယ (အနာဂါမ်) ရဟန်းကို။ ဤသာသနာ တော်၌သာလျှင် စတုတ္ထ (ရဟန္တာ) ရဟန်းကို ရအပ်၏။ (ငါဘုရား၏ သာသနာမှ) တစ်ပါး အခြားသော အယူဝါဒတို့သည် (သစ္စာလေးပါးကို) သိကုန်သော ရဟန်းလေးမျိုးတို့မှ ကင်းဆိတ်ကုန်၏” ဟူ၍ မြတ်စွာ ဘုရား ဟောအပ်သော သုတ္တန် (ပါဠိ) ရှိသည်သာ မဟုတ်ပါလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ သြော် ရှိပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ ထို့ကြောင့်ပင် မဂ်သည် အင်္ဂါရှစ်ပါးရှိ၏။

မဂ္ဂကထာ ပြီး၏။

၁။ “ပုဗ္ဗေ ခေါ ပနဿ ကာယကမ္မံ ဝစီကမ္မံ အာဇီဝေါ သုပရိသုဒ္ဓေါ ဟောတိ” ဟူသော ဤသုတ်ကို လည်းကောင်း၊ သမ္မာဝါစာ သမ္မာကမ္မန္တ သမ္မာအာဇီဝတို့၏ စိတ်နှင့် မယှဉ်သည်၏ အဖြစ်ကို လည်းကောင်း အမှီပြု၍ မုချအားဖြင့် မဂ်သည် အင်္ဂါငါးပါးသာ ရှိ၏ဟု အယူရှိကြကုန်သော မဟိသာသကဂိုဏ်းဝင် ပရဝါဒီဆရာတို့ကို ရည်ရွယ်၍ ဤမဂ္ဂကထာကို ဟောတော်မူသည်။

၂။ ဤပုစ္ဆာကို ပရသမယ၏ အစွမ်းအားဖြင့် မေးသည်။ ပရသမယ၌ သမ္မာဝါစာ စသည်တို့သည် မဂ်ဟူ၍ လာကုန်၏။ ရုပ်ဖြစ်သောကြောင့် မဂ် မဟုတ်ဟု ဖွင့်ဆိုကြ၏။

၃။ မဂ္ဂင်မည်သော တရား၏ မဂ် မမည်သည်၏အဖြစ် မရှိသည်ကို ပြခြင်းငှါ ဤပုစ္ဆာကို တက်သည်။

ကထာဝတ္ထုပါဠိတော်

=== ၂၀ - ဝိသတိမဝဂ် ===

(၁၉၉) ၆ - ဉာဏကထာ°

၈၇၆။ သကဝါဒီ။ ။ တစ်ဆယ့်နှစ်ပါးသော တည်ရာရှိသော ဉာဏ်သည် လောကုတ္တရာလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ လောကုတ္တရာ အသိဉာဏ်တို့သည် တစ်ဆယ့်နှစ်ပါးတို့လော။^၂

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။^၃

သကဝါဒီ။ ။ လောကုတ္တရာ အသိဉာဏ်တို့သည် တစ်ဆယ့်နှစ်ပါးတို့လော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ဟုတ်ပါ၏။^၄

သကဝါဒီ။ ။ သောတာပတ္တိမဂ်တို့သည် တစ်ဆယ့်နှစ်ပါးတို့လော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ သောတာပတ္တိမဂ်တို့သည် တစ်ဆယ့်နှစ်ပါးတို့လော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ သောတာပတ္တိဖိုလ်တို့သည် တစ်ဆယ့်နှစ်ပါးတို့လော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ သကဒါဂါမိမဂ်တို့သည်။ပ။ အနာဂါမိမဂ်တို့သည်။ပ။ အရဟတ္တမဂ်တို့သည် တစ်ဆယ့်နှစ်ပါးတို့လော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ အရဟတ္တမဂ်တို့သည် တစ်ဆယ့်နှစ်ပါးတို့လော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ အရဟတ္တဖိုလ်တို့သည် တစ်ဆယ့်နှစ်ပါးတို့လော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

၈၇၇။ ပရဝါဒီ။ ။ “တစ်ဆယ့်နှစ်ပါးသော တည်ရာရှိသော အသိဉာဏ်သည် လောကုတ္တရာတည်း” ဟု မဆိုသင့်ပါသလော။

သကဝါဒီ။ ။ ဪ ဟုတ်ပါ၏။

ပရဝါဒီ။ ။ ရဟန်းတို့ “ဤတရားသည် ဒုက္ခဖြစ်သော အရိယသစ္စာတည်း” ဟု ငါဘုရားအား ရှေး၌ မကြားဖူးသေးသော (သစ္စာ) တရားတို့၌ (ပညာ) မျက်စိသည် ဖြစ်ပြီ၊ အသိ (ဉာဏ်) သည် ဖြစ်ပြီ၊ အပြားအားဖြင့် သိမှု ‘ပညာ’ သည် ဖြစ်ပြီ၊ ထိုးထွင်း၍ သိအပ်သော ဉာဏ် (ဝိဇ္ဇာ) သည် ဖြစ်ပြီ၊ (ပညာ) အရောင်အလင်းသည် ဖြစ်ပြီ၊ ရဟန်းတို့ ထိုဒုက္ခဖြစ်သော အရိယသစ္စာကို ပိုင်းခြား၍ သိအပ်၏” ဟု ငါဘုရားအား။ပ။ ရဟန်းတို့ “ပိုင်းခြား၍ သိအပ်ပြီ” ဟု ငါဘုရားအား။ပ။

ရဟန်းတို့ “ဤတရားသည် ဒုက္ခ၏အကြောင်းဖြစ်သော အရိယသစ္စာတည်း” ဟု ငါဘုရားအား။ပ။
ရဟန်းတို့ “ထိုဒုက္ခ၏ အကြောင်းဖြစ်သော အရိယသစ္စာကို ပယ်အပ်၏” ဟု ငါဘုရားအား။ပ။ ရဟန်းတို့
“ပယ်အပ်ပြီ” ဤသို့ ငါဘုရားအား။ပ။

ရဟန်းတို့ “ဤတရားသည် ဒုက္ခ၏ချုပ်ရာဖြစ်သော အရိယသစ္စာတည်း” ဟု ငါဘုရားအား။ပ။
ရဟန်းတို့ “ထိုဒုက္ခ၏ချုပ်ရာ အရိယသစ္စာကို မျက်မှောက်ပြုအပ်၏” ဟု ငါဘုရားအား။ပ။ ရဟန်းတို့
“မျက်မှောက် ပြုအပ်ပြီ” ဟု ငါဘုရားအား။ပ။

ရဟန်းတို့ “ဤတရားသည် ဒုက္ခ၏ ချုပ်ရာ (နိဗ္ဗာန်) သို့ ရောက်ကြောင်းဖြစ်သော အရိယသစ္စာ
တည်း” ဟု ငါဘုရားအား။ပ။ ရဟန်းတို့ “ထိုဒုက္ခ၏ချုပ်ရာ (နိဗ္ဗာန်) သို့ ရောက်ကြောင်း အကျင့်ဖြစ်
သော အရိယသစ္စာကို ပွားစေအပ်၏” ဟု ငါဘုရားအား။ပ။ ရဟန်းတို့ “ပွားစေအပ်ပြီ” ဤသို့ ငါဘုရား
အား ရှေး၌ မကြားဖူးသေးသော (သစ္စာ) တရားတို့၌ (ပညာ) မျက်စိသည် ဖြစ်ခဲ့ပြီ။ပ။ ပညာအရောင်
အလင်းသည် “ဖြစ်ခဲ့ပြီ” ဟူ၍ မြတ်စွာဘုရား ဟောအပ်သော သုတ္တန် (ပါဠိ) ရှိသည်သာ မဟုတ်ပါ
လော။^၁

သကဝါဒီ။ ။ သြော် ရှိပါ၏။

ပရဝါဒီ။ ။ ထို့ကြောင့်ပင် တစ်ဆယ့်နှစ်ပါးသော တည်ရာရှိသော အသိ ‘ဉာဏ်’ သည် လောကုတ္တ
ရာတည်း။

ဉာဏကထာ ပြီး၏။

ဝိသတိမဝဂ် ပြီး၏။

စတုတ္ထပဏ္ဏာသက ပြီး၏။

- ၁။ ဓမ္မစက္ကပဝတ္တနသုတ်၌ တစ်ဆယ့်နှစ်ပါးသော အခြင်းအရာရှိသော ဉာဏ်ကို ရည်ရွယ်၍ တစ်ဆယ့်နှစ်ပါးသော တည်ရာရှိသော ဉာဏ်သည် လောကုတ္တရာမည်၏ဟု အယူရှိကြကုန်သော ပုဗ္ဗသေလိယဂိုဏ်းဝင် ပရဝါဒီဆရာတို့ကို ရည်ရွယ်၍ ဤဉာဏကထာကို ဟောတော်မူသည်။
- ၂။ ထိုလောကုတ္တရာအသိဉာဏ်သည် တစ်ဆယ့်နှစ်ပါးသောတည်ရာ ရှိခဲ့မှု မဂ်ဉာဏ်တို့သည် တစ်ဆယ့်နှစ်ပါးတို့ ဖြစ်ရာ ၏ဟု စောဒနာလိုသောကြောင့် ဤပုစ္ဆာကို တက်သည်။
- ၃။ မဂ်တစ်ခုတည်းအဖြစ်ကို ရည်ရွယ်၍ ပရဝါဒီက ပဋိက္ခေပပြုလျက် ဖြေသည်။
- ၄။ တစ်ဖန်နောက်ထပ် မေးမြန်းလတ်သော် တစ်ခုတစ်ခုသောသစ္စာ၌ သစ္စဉာဏ် ကိစ္စဉာဏ် ကတဉာဏ်တို့၏ အစွမ်း အားဖြင့် ဉာဏ်တို့၏ ထူးသည်၏ အဖြစ်ကို ရည်ရွယ်၍ ဝန်ခံပြန်သည်။
- ၅။ ပရဝါဒီ ပြသောသုတ်သည် ရှေ့အဖို့ နောက်အဖို့၌ ဖြစ်သော ဉာဏ်တို့နှင့်တကွ ဉာဏ်တို့၏ ထူးသည်၏ အဖြစ်ကို သာ ပြသည်။ အရိယမဂ်၏ တစ်ဆယ့်နှစ်ပါးသော ဉာဏ်ရှိသည်၏ အဖြစ်ကို မပြရကား သာဓက မထိုက်။

ကထာဝတ္ထုပါဠိတော်

=== ၂၁ - ကေဝိသတိမဝဂ် ===

(၂၀၀) ၁ - သာသနကထာ

၈၇၈။ သကဝါဒီ။ ။ သာသနာကို အသစ် ပြုလုပ်အပ်ပါသလော။^၂

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ဪ ပြုလုပ်အပ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ သတိပဋ္ဌာန်တို့ကို အသစ် ပြုလုပ်အပ်ပါကုန်သလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ သာသနာကို အသစ် ပြုလုပ်အပ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ဪ ပြုလုပ်အပ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ သမ္ဗုဒ္ဓဓာန်တို့ကို။ပ။ ဣဒ္ဓိပါဒ်တို့ကို။ပ။ ဣန္ဒြေတို့ကို။ပ။ ဗိုလ်တို့ကို။ပ။ ဗောဇ္ဈင်တို့ကို အသစ် ပြုလုပ်အပ်ပါကုန်သလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ ရှေး၌ ဖြစ်သော အကုသိုလ်ကို နောက်၌ ကုသိုလ်ဖြစ်အောင် ပြုလုပ်အပ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ ရှေး၌ (ဖြစ်သော) အာသဝေါတို့၏ အာရုံဖြစ်သော တရားကို။ပ။ သံယောဇဉ်တို့၏ အာရုံဖြစ်သော တရားကို။ပ။ ဂန္ထတို့၏ အာရုံဖြစ်သော တရားကို။ပ။ ဩဃတို့၏ အာရုံဖြစ်သော တရားကို။ပ။ ယောဂတို့၏ အာရုံဖြစ်သော တရားကို။ပ။ နိဝရဏတို့၏ အာရုံဖြစ်သော တရားကို။ပ။ ပရာမာသတို့၏ အာရုံဖြစ်သော တရားကို။ပ။ ဥပါဒါန်တို့၏ အာရုံဖြစ်သော တရားကို။ပ။ ကိလေသာတို့၏ အာရုံဖြစ်သော တရားကို နောက်၌ ကိလေသာတို့၏ အာရုံမဟုတ်သည်ကို ပြုအပ်သလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ မြတ်စွာဘုရား၏ သာသနာတော်ကို အသစ်ပြုလုပ်သော အချို့သော ပုဂ္ဂိုလ်သည် ရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ဪ ရှိပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ သတိပဋ္ဌာန်တို့ကို အသစ်ပြုလုပ်သော အချို့သော ပုဂ္ဂိုလ်သည် ရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ သမ္ဗုဒ္ဓဓာန်တို့ကို။ပ။ ဣဒ္ဓိပါဒ်တို့ကို။ပ။ ဣန္ဒြေတို့ကို။ပ။ ဗိုလ်တို့ကို။ပ။ ဗောဇ္ဈင်တို့ကို အသစ်ပြုလုပ်သော အချို့သော ပုဂ္ဂိုလ်သည် ရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ ရှေး၌ (ဖြစ်သော) အကုသိုလ်ကို နောက်၌ ကုသိုလ်ဖြစ်အောင် ပြုလုပ်သော အချို့သော ပုဂ္ဂိုလ်သည် ရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ ရှေး၌ (ဖြစ်သော) အာသဝေါတို့၏ အာရုံဖြစ်သော တရားကို။ပ။ ကိလေသာတို့၏ အာရုံဖြစ်သော တရားကို နောက်၌ ကိလေသာတို့၏ အာရုံ မဟုတ်သည်တို့ကို ပြုလုပ်သော အချို့သော ပုဂ္ဂိုလ်သည် ရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ မြတ်စွာဘုရား၏ သာသနာတော်ကို တစ်ဖန် အသစ် ပြုလုပ်ခြင်းငှါ ရနိုင်ကောင်းပါ သလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ အပ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ သတိပဋ္ဌာန်တို့ကို တစ်ဖန် အသစ် ပြုလုပ်ခြင်းငှါ ရနိုင်ကောင်းပါကုန်သလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ သမ္ပပ္ပဓာန်တို့ကို။ပ။ ဣဒ္ဓိပါဒ်တို့ကို။ ဣန္ဒြေတို့ကို။ပ။ ဗိုလ်တို့ကို။ပ။ ဗောဇ္ဈင်တို့ကို တစ်ဖန် အသစ် ပြုလုပ်ခြင်းငှါ ရနိုင်ကောင်းပါကုန်သလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ ရှေး၌ (ဖြစ်သော) အကုသိုလ်ကို နောက်၌ ကုသိုလ်ဖြစ်အောင် ပြုလုပ်ခြင်းငှါ ရနိုင် ကောင်းပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ ရှေး၌ (ဖြစ်သော) အာသဝတို့၏ အာရုံဖြစ်သော တရားကို။ပ။ ကိလေသာတို့၏ အာရုံ ဖြစ်သော တရားကို နောက်၌ ကိလေသာတို့၏ အာရုံမဟုတ်သည်ကို ပြုလုပ်ခြင်းငှါ ရနိုင်ကောင်းပါ သလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သာသနကထာ ပြီး၏။

- ၁။ သံဂါယနာသုံးတန်တို့ကို ရည်ရွယ်၍ သာသနာတော်ကို အသစ် ပြုအပ်၏ဟူ၍ လည်းကောင်း၊ မြတ်စွာဘုရား၏ သာသနာတော်ကို အသစ်ဖြစ်အောင် တစ်စုံတစ်ယောက်က ပြု၏ဟူ၍ လည်းကောင်း၊ မြတ်စွာဘုရား၏ သာသနာ တော်ကို အသစ်ဖြစ်အောင် ပြုရန်တတ်ကောင်း၏ဟူ၍ လည်းကောင်း ဤသို့ အယူရှိကြကုန်သော ဥတ္တရာပထ ဝိုဏ်းဝင် ပရဝါဒီဆရာတို့ကို ရည်ရွယ်၍ ဤသာသနကထာကို ဟောတော်မူသည်။
- ၂။ သတိပဋ္ဌာန်အစရှိသော အရိယာဓမ္မတို့သည် လည်းကောင်း၊ ကုသိုလ် အစရှိသည်တို့ကို ဟောကြားခြင်းသည် လည်းကောင်း သာသနာ မည်၏။ ထိုအရာဝယ် မြတ်စွာဘုရားသည် အကြင် သတိပဋ္ဌာန်စသည်တို့ကို ဟောကြား အပ်ကုန်၏။ ထိုသတိပဋ္ဌာန် အစရှိသည်တို့ကို ဖယ်ထား၍ တစ်ပါးသော သတိပဋ္ဌာန်စသည်တို့ကို ပြုခြင်းဖြင့် လည်း ကောင်း၊ အကုသိုလ်စသည်တို့ကို ကုသိုလ်စသည်၏အဖြစ်ကို ပြုခြင်းဖြင့် လည်းကောင်း သာသနာကို အသစ် ဖြစ်အောင် ပြုအပ်သည် မည်ရာ၏။ တစ်စုံတစ်ယောက်သော သူသည် ဤသို့ ပြုပါသလောဟု ဤသို့ ပြုသူ တစ်စုံ တစ်ယောက်ရှိ ပါသလော၊ ဤသို့ ပြုရန် တတ်ကောင်းပါသလောဟု စောဒနာလို၍ ဤပုစ္ဆာကို တက်သည်။

ကထာဝတ္ထုပြင်တော်

=== ၂၁ - ကေဝိသတိမဝဂ် ===

(၂၀၁) ၂ - အဝိဝိတ္တကထာ^၁

၈၇၉။ သကဝါဒီ။ ။ ပုထုဇဉ်သည် ဓာတ်သုံးပါး၌ဖြစ်သော^၂ တရားတို့မှ မကင်းဆိတ်ပါသလော။
ပရဝါဒီ။ ။ ဪ သြော် မကင်းဆိတ်ပါ။

သကဝါဒီ။ ။ ပုထုဇဉ်သည် ဓာတ်သုံးပါး၌ဖြစ်သော ဖဿတို့မှ။ပ။ ဓာတ်သုံးပါး၌ဖြစ်သော ဝေဒနာ
တို့မှ။ သညာတို့မှ။ စေတနာတို့မှ။ စိတ်တို့မှ။ သဒ္ဓါတို့မှ။ ဝီရိယတို့မှ။ သတိတို့မှ။
သမာဓိတို့မှ။ပ။ ဓာတ်သုံးပါး၌ ဖြစ်သော ပညာတို့မှ မကင်းဆိတ်ပါသလော။
ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။^၃

သကဝါဒီ။ ။ ပုထုဇဉ်သည် ဓာတ်သုံးပါး၌ဖြစ်သော ကံတို့မှ မကင်းဆိတ်ပါသလော။
ပရဝါဒီ။ ။ ဪ သြော် မကင်းဆိတ်ပါ။

သကဝါဒီ။ ။ အကြင် ခဏ၌ ပုထုဇဉ်သည် သင်္ကန်းကို လျှု၏။ ထိုခဏ၌ ပဌမဈာန်သို့ ရောက်၍
နေပါသလော။ပ။ အာကာသာနဉ္စာယတနဈာန်သို့ ရောက်၍ နေပါသလော။
ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။

သကဝါဒီ။ ။ အကြင် ခဏ၌ ပုထုဇဉ်သည် ဆွမ်းကို ပေးလျှု၏။ပ။ ကျောင်းကို ပေးလျှု၏။ပ။ သူနာ
၏ အထောက်အပံ့ အသက်၏ အရံအတားဖြစ်သော ဆေးကို ပေးလျှု၏။ ထိုခဏ၌ စတုတ္ထဈာန်သို့
ရောက်၍ နေပါသလော။ နေဝသညာနာသညာယတနဈာန်သို့ ရောက်၍ နေပါသလော။
ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

၈၈၀။ ပရဝါဒီ။ ။ “ပုထုဇဉ်သည် ဓာတ်သုံးပါး၌ဖြစ်သော ကံတို့မှ မကင်းဆိတ်” ဟူ၍ မဆိုသင့်ပါ
သလော။
သကဝါဒီ။ ။ ဪ သြော် မဆိုသင့်ပါ။

ပရဝါဒီ။ ။ ပုထုဇဉ်သည် ရူပဓာတ်၊ အရူပဓာတ်သို့ ကပ်ရောက်သော ကံကို ပိုင်းခြား၍ သိအပ်ပါ
သလော။
သကဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

ပရဝါဒီ။ ။ ထို့ကြောင့်ပင် ပုထုဇဉ်သည် ဓာတ်သုံးပါး၌ဖြစ်သော ကံတို့မှ မကင်းဆိတ်။ပ။

အဝိဝိတ္တကထာ ပြီး၏။

၁။ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်သဏ္ဍာန်၌ ဖြစ်ပေါ်လာသော အကြင်တရားသည် ပစ္စုပ္ပန် ဖြစ်၏။ ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည် ထိုပစ္စုပ္ပန်တရားမှ
မကင်းဆိတ်သည် မည်၏။ ဤကား သကသမယ၌ ဆုံးဖြတ်ချက်တည်း။ ပုထုဇဉ်ပုဂ္ဂိုလ်သည် ဓာတ်သုံးပါး၌ ဖြစ်
သော တရားတို့ကို ပိုင်းခြား၍ မသိအပ်ကုန်။ ထို့ကြောင့် ပုထုဇဉ်ပုဂ္ဂိုလ်သည် တစ်ပြိုင်နက်သော ခဏ၌ပင် ဓာတ်
သုံးပါး၌ ဖြစ်ကုန်သော တရားအားလုံးတို့မှ ကင်းဆိတ်သည် မည်၏။ ဤသို့ အယူရှိကြကုန်သော ဥတ္တရာပထဂိုဏ်း
ဝင် ပရဝါဒီဆရာတို့ကို ရည်ရွယ်၍ ဤအဝိဝိတ္တကထာကို ဟောတော်မူသည်။

၂။ ဓာတ်သုံးပါးဟူသည် ကာမဓာတ်၊ ရူပဓာတ်နှင့် အရူပဓာတ်ပင်တည်း။
၃။ အားလုံးသော ဖဿစသော တရားတို့၏ တစ်ပြိုင်နက်သော ခဏ၌ ဖြစ်ခြင်းဟူသော အပြစ်ကို ပြခြင်းငှါ ဤပုစ္ဆာကို
တက်သည်။

ကထာဝတ္ထုပြင်တော်

=== ၂၁ - ကေဝိသတိမဝဂ် ===

(၂၀၂) ၃ - သံယောဇနကထာ^၁

၈၈၁။ သကဝါဒီ။ ။ သံယောဇဉ် အချို့ကို မပယ်ရှားမူ၍ အရဟတ္တဖိုလ်သို့ ရောက်ခြင်းသည် ရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ဝါဒီ။

သကဝါဒီ။ ။ သက္ကာယဒိဋ္ဌိ အချို့ကို မပယ်ရှားမူ၍။ပ။ ဝိစိကိစ္ဆာကို မပယ်ရှားမူ၍။ပ။ သီလဗ္ဗတပရာမာသကို မပယ်ရှားမူ၍။ပ။ ရာဂကို မပယ်ရှားမူ၍။ ဒေါသကို မပယ်ရှားမူ၍။ မောဟကို မပယ်ရှားမူ၍။ အနောတ္တပ္ပကို မပယ်ရှားမူ၍ အရဟတ္တဖိုလ်သို့ ရောက်ခြင်းသည် ရှိပါသလော။^၂

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ သံယောဇဉ် အချို့ကို မပယ်ရှားမူ၍ အရဟတ္တဖိုလ်သို့ ရောက်ခြင်းသည် ရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ဝါဒီ။

သကဝါဒီ။ ။ ရဟန္တာသည် ရာဂရှိသူ၊ ဒေါသရှိသူ၊ မောဟရှိသူ၊ မာနရှိသူ၊ သူ့ကျေးဇူးကို ချေဖျက်ခြင်းရှိသူ၊ ဂုဏ်ပြိုင်ခြင်းရှိသူ၊ ပင်ပန်းခြင်းရှိသူ၊ ကိလေသာရှိသူ ဖြစ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ ရဟန္တာသည် ရာဂ မရှိသူ၊ ဒေါသ မရှိသူ၊ မောဟ မရှိသူ၊ မာန မရှိသူ၊ သူ့ကျေးဇူးကို ချေဖျက်မှု မရှိသူ၊ ဂုဏ်ပြိုင်မှု မရှိသူ၊ ပင်ပန်းမှု မရှိသူ၊ ကိလေသာ မရှိသူ ဖြစ်သည် မဟုတ်ပါလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ဝါဒီ။

သကဝါဒီ။ ။ အရှင်ပရဝါဒီ ရဟန္တာသည် ရာဂမရှိသူ။ပ။ ကိလေသာ မရှိသူ ဖြစ်ခဲ့မှု “သံယောဇဉ် အချို့ကို မပယ်ရှားမူ၍ အရဟတ္တဖိုလ်သို့ ရောက်ခြင်းသည် ရှိ၏” ဟု မဆိုသင့်။

၈၈၂။ ပရဝါဒီ။ ။ “သံယောဇဉ် အချို့ကို မပယ်ရှားမူ၍ အရဟတ္တဖိုလ်သို့ ရောက်ခြင်းသည် ရှိ၏” ဟူ၍ မဆိုသင့်ပါသလော။

သကဝါဒီ။ ။ ဪ ဝါဒီ။

ပရဝါဒီ။ ။ ရဟန္တာသည် အလုံးစုံသော မြတ်စွာဘုရား၏ အရာကို သိပါသလော။

သကဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။^၃

ပရဝါဒီ။ ။ ထို့ကြောင့်ပင် သံယောဇဉ်အချို့ကိုမပယ်ရှားမူ၍ အရဟတ္တဖိုလ်သို့ ရောက်ခြင်းသည်ရှိ၏။

သံယောဇနကထာ ပြီး၏။

၁။ ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်သည် မြတ်စွာဘုရား၏ ဉာဏ်တော်အရာဟူသမျှ အားလုံးကို မသိနိုင်၊ ထို့ကြောင့် ထိုမြတ်စွာဘုရားအရာဖြစ်သော အာရုံ၌ ထိုရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်သည် မဂ်ဖြင့် မပယ်အပ်သော အဝိဇ္ဇာနှင့် ဝိစိကိစ္ဆာတို့သည် ဖြစ်ရာ၏။ ဤသို့သော အမှတ်ဖြင့် အချို့သော သံယောဇဉ်ကို မပယ်မူ၍ အရဟတ္တဖိုလ်သို့ ရောက်ခြင်းရှိ၏ဟု အယူရှိကြကုန်သော မဟာသံယံကဝိဇ္ဇာဝင် ပရဝါဒီဆရာတို့ကို ရည်ရွယ်၍ ဤသံယောဇနကထာကို ဟောတော်မူသည်။

၂။ ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်၏ သံယောဇဉ်အားလုံးကို ပယ်ခြင်းကို ပြုခြင်းငှါ ဤပုစ္ဆာကို တက်သည်။

၃။ ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်အား သဗ္ဗညုတဉာဏ် မရှိခြင်းကြောင့် သကဝါဒီက ပယ်မြစ်ခြင်းကို ပြု၏။ အဝိဇ္ဇာ ဝိစိကိစ္ဆာတို့ကို မပယ်ခြင်းကြောင့် ပြုအပ်သည်ကား မဟုတ်ပေ။ ပရဝါဒီဆရာကား ထိုအဝိဇ္ဇာ ဝိစိကိစ္ဆာတို့၏ မပယ်အပ်သည်၏ အဖြစ်ကို ရည်ရွယ်၍ မိမိအယူကို တည်စေ၏။ ထိုအယူကို တည်စေခြင်းသည် မသင့်သောအားဖြင့် တည်စေသည်၏ အဖြစ်ကြောင့် တည်စေသည် မမည်ပေ။

ကထာဝတ္ထုပါဠိတော်

=== ၂၁ - ကေဝိသတိမဝဂ် ===

(၂၀၃) ၄ - ဣဒ္ဓိကထာ

၈၈၃။ သကဝါဒီ။ ။ မြတ်စွာဘုရားတို့အား လည်းကောင်း၊ တပည့် ‘သာဝက’ တို့အား လည်းကောင်း အလိုရှိတိုင်း ပြည့်စုံခြင်းသည် ရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ဪ ရှိပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ “သစ်ပင်တို့သည် အမြဲ အရွက်ရှိသည် ဖြစ်စေကုန်” ဟု မြတ်စွာဘုရားတို့အား လည်းကောင်း၊ တပည့် ‘သာဝက’ တို့အား လည်းကောင်း အလိုရှိတိုင်း ပြည့်စုံခြင်းသည် ရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ “သစ်ပင်တို့သည် အမြဲ အပွင့်ရှိသည် ဖြစ်စေကုန်။ပ။ သစ်ပင်တို့သည် အမြဲ အသီး ရှိသည် ဖြစ်စေကုန်။ အရောင်အလင်းသည် အမြဲ ဖြစ်ပါစေ။ ဘေးကင်းခြင်းသည် အမြဲ ဖြစ်ပါစေ။ ဝပြော သာယာခြင်းသည် အမြဲ ဖြစ်ပါစေ။ ချမ်းသာခြင်းသည် အမြဲ ဖြစ်ပါစေသတည်း” ဟု မြတ်စွာ ဘုရားတို့အား လည်းကောင်း၊ တပည့် ‘သာဝက’ တို့အား လည်းကောင်း အလိုရှိတိုင်း ပြည့်စုံခြင်းသည် ရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ မြတ်စွာဘုရားတို့အား လည်းကောင်း၊ တပည့် ‘သာဝက’ တို့အား လည်းကောင်း အလို ရှိတိုင်း ပြည့်စုံခြင်းသည် ရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ရှိပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ ဖြစ်ပေါ်သော ဖဿသည် “မချုပ်ပါစေလင့်” ဟု ဤသို့ အလိုရှိတိုင်း ပြည့်စုံခြင်းသည် မြတ်စွာဘုရားတို့အား လည်းကောင်း၊ တပည့် ‘သာဝက’ တို့အား လည်းကောင်း ရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ ဖြစ်ပေါ်သော ဝေဒနာသည်။ပ။ သညာသည်။ စေတနာသည်။ စိတ်သည်။ သဒ္ဓါသည်။ ဝီရိယသည်။ သတိသည်။ သမာဓိသည်။ပ။ ပညာသည် “မချုပ်ပါစေလင့်” ဟု ဤသို့ အလိုရှိတိုင်း ပြည့်စုံခြင်းသည် မြတ်စွာဘုရားတို့အား လည်းကောင်း၊ တပည့် ‘သာဝက’ တို့အား လည်းကောင်း ရှိပါ သလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ မြတ်စွာဘုရားတို့အား လည်းကောင်း၊ တပည့် ‘သာဝက’ တို့အား လည်းကောင်း အလို ရှိတိုင်း ပြည့်စုံခြင်းသည် ရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ရှိပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ “ရုပ်သည် အမြဲ ဖြစ်ပါစေ” ဟု အလိုရှိတိုင်း ပြည့်စုံခြင်းသည်။ပ။ ဝေဒနာသည်။ပ။ သညာသည်။ပ။ သင်္ခါတို့သည်။ပ။ “ဝိညာဏ်သည် အမြဲ ဖြစ်ပါစေ” ဟု အလိုရှိတိုင်း ပြည့်စုံခြင်းသည် မြတ်စွာဘုရားတို့အား လည်းကောင်း၊ တပည့် ‘သာဝက’ တို့အား လည်းကောင်း ရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ မြတ်စွာဘုရားတို့အား လည်းကောင်း၊ တပည့် ‘သာဝက’ တို့အား လည်းကောင်း အလို ရှိတိုင်း ပြည့်စုံခြင်းသည် ရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ခြေ ရှိပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ ဖြစ်ခြင်းသဘောရှိသော သတ္တဝါတို့သည် “မဖြစ်ပါစေကုန်လင့်” ။ပ။ အိုခြင်းသဘော ရှိသော သတ္တဝါတို့သည် “မအိုပါစေကုန်လင့်” ။ပ။ ဖျားနာခြင်း သဘောရှိသော သတ္တဝါတို့သည် “မဖျား နာပါစေကုန်လင့်” ။ပ။ သေခြင်း သဘောရှိသော သတ္တဝါတို့သည် “မသေပါစေကုန်လင့်” ဟု အလိုရှိတိုင်း ပြည့်စုံခြင်းသည် မြတ်စွာဘုရားတို့အား လည်းကောင်း၊ တပည့် ‘သာဝက’ တို့အား လည်းကောင်း ရှိပါ သလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

၈၈၄။ ပရဝါဒီ။ ။ “မြတ်စွာဘုရားတို့အား လည်းကောင်း၊ တပည့် ‘သာဝက’ တို့အား လည်းကောင်း အလိုရှိတိုင်း ပြည့်စုံခြင်းသည် ရှိ၏” ဟု မဆိုသင့်ပါသလော။

သကဝါဒီ။ ။ ဪ ဟုတ်ပါ၏။

ပရဝါဒီ။ ။ အရှင်ပိလိန္ဒဝစ္ဆသည် များသော စစ်သည်ဗိုလ်ပါရှိသော မဂဓတိုင်းရှင် ဗိမ္ဗိသာရမင်း၏ ပြာသာဒ်နန်းတော်ကို “ရွှေဖြစ်စေ” ဟူ၍ နှလုံးသွင်းသည် ဖြစ်၍ (ပြာသာဒ်သည်) ရွှေအတိသာ ဖြစ် သည် မဟုတ်ပါလော။

သကဝါဒီ။ ။ ဪ ဟုတ်ပါ၏။

ပရဝါဒီ။ ။ အရှင်သကဝါဒီ အရှင်ပိလိန္ဒဝစ္ဆသည် များသော စစ်သည် ဗိုလ်ပါရှိသော မဂဓတိုင်းရှင် ဗိမ္ဗိသာရမင်း၏ ပြာသာဒ်ကို ရွှေဖြစ်စေဟူ၍ နှလုံးသွင်းသည်ဖြစ်၍ (ပြာသာဒ်သည်) ရွှေအတိသာ ဖြစ်ခဲ့မှု “မြတ်စွာဘုရားတို့အား လည်းကောင်း၊ တပည့် ‘သာဝက’ တို့အား လည်းကောင်း အလိုရှိတိုင်း ပြည့်စုံ ခြင်းသည် ရှိ၏” ဟု ဆိုသင့်၏။

ဣဒ္ဓိကထာ ပြီး၏။

၁။ ဤဣဒ္ဓိမည်သည် အချို့သော အရာ၌ ပြည့်စုံ၏။ အချို့သော အရာ၌ မပြည့်စုံ၊ အနိစ္စသည်တို့ကို နိစ္စသည် ဖြစ်အောင် ပြုခြင်း၌ စင်စစ်အားဖြင့် မပြည့်စုံနိုင်၊ သဘောတူသော ရုပ်နာမ်တရားတို့၏ အစဉ်ကို ပြန်လှန်စေ၍ သဘောမတူသော ရုပ်နာမ် အစဉ်ဖြစ်အောင် ပြုခြင်း၌ လည်းကောင်း၊ သဘောတူသော ရုပ်နာမ်အစဉ်၏ အစွမ်း အားဖြင့် သာလျှင် ရှည်ကြာမြင့်စွာ ဖြစ်စေခြင်း၌လည်းကောင်း အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်တို့၏ အကျိုးငှါ ပြုအပ်၏။ ထိုပုဂ္ဂိုလ် တို့၏ ကောင်းမှု အစရှိသော အကြောင်းတို့ကို အမှီပြု၍ အချို့သော အရာ၌ ပြည့်စုံ၏။ ဤကား သကသမယ၌ ဆုံးဖြတ်ချက်တည်း၊ အရှင်ပိလိန္ဒဝစ္ဆထေရ်သည် ဗိမ္ဗိသာရမင်း၏ ပြာသာဒ်ကို ရွှေဖြစ်စေသတည်းဟု နှလုံးသွင်း၏။ ထိုနှလုံးသွင်းကို အမှီပြု၍ အလိုအတိုင်း ပြည့်စုံခြင်းသည် ဖြစ်၏ဟု အယူရှိကုန်သော အန္ဓကဂိုဏ်းဝင် ပရဝါဒီ ဆရာတို့ကို ရည်ရွယ်၍ ဤဣဒ္ဓိကထာကို ဟောတော်မူသည်။

ကထာဝတ္ထုပါဠိတော်

=== ၂၁ - ဧကဝိသတိမဝဂ် ===

(၂၀၄) ၅ - ဗုဒ္ဓကထာ^၁

၈၈၅။ သကဝါဒီ။ ။ မြတ်စွာဘုရားတို့အား (အခြားသော) မြတ်စွာဘုရားတို့ထက် ယုတ်လျော့သည် ၏ အဖြစ် ပိုလွန်သည်၏ အဖြစ်သည် ရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ဪ ရှိပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ သတိပဋ္ဌာန်းအားဖြင့် ရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ သမ္ပပ္ပဓာန်အားဖြင့်။ပ။ ဣဒ္ဓိပါဒ်အားဖြင့်။ပ။ ဣန္ဒြေအားဖြင့်။ ဗိုလ်အားဖြင့်။ ဗောဇ္ဈင် အားဖြင့်။ ဝသီဘော်အားဖြင့်။ပ။ သဗ္ဗညုတဉာဏ်အားဖြင့် ရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

ဗုဒ္ဓကထာ ပြီး၏။

၁။ ထိုထိုအခါ၌ ခန္ဓာကိုယ်တော်၏ မတူသည်၏အဖြစ်ကို လည်းကောင်း၊ အသက်တော်၏ မတူသည်၏ အဖြစ်ကို လည်းကောင်း၊ ပကတိအရောင်တော်၏ မတူသည်၏အဖြစ်ကို လည်းကောင်း ချန်ထား၍ ကြွင်းကျန်သော မြတ်စွာ ဘုရား ဂုဏ်ကျေးဇူးတို့ဖြင့် ဘုရားရှင်တို့၏ အခြားသော ဘုရားရှင်တို့မှ ယုတ်လျော့သည်၏အဖြစ် ပိုလွန်သည်၏ အဖြစ်မည်သည် မရှိ။ အန္ဓကဂိုဏ်းဝင် ပရဝါဒီဆရာတို့ကား သာမညအားဖြင့်သာလျှင် အယုတ်အလွန် ရှိ၏ဟု အယူရှိကြ၏။ ထိုဆရာတို့ကို ရည်ရွယ်၍ ဤဗုဒ္ဓကထာကို ဟောတော်မူသည်။

ကထာဝတ္ထုပါဠိတော်

=== ၂၁ - ဧကဝိသတိမဝဂ် ===

(၂၀၅) ၆ - သဗ္ဗဒိသာကထာ°

၈၈၆။ သကဝါဒီ။ ။ အလုံးစုံသော အရပ် (မျက်နှာ)တို့၌ မြတ်စွာဘုရားတို့သည် တည်ရှိပါကုန်သလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ဩ နှိုပါကုန်၏။

သကဝါဒီ။ ။ အရှေ့အရပ်၌ မြတ်စွာဘုရားသည် တည်ရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။^၂

သကဝါဒီ။ ။ အရှေ့အရပ်၌ မြတ်စွာဘုရားသည် တည်ရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ဩ တည်ရှိပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ ထိုမြတ်စွာဘုရားသည် အဘယ်အမည် ရှိပါသနည်း၊ အဘယ် အမျိုးဇာတ် ရှိပါသနည်း၊ အဘယ်အနွယ် ရှိပါသနည်း၊ ထိုမြတ်စွာဘုရား၏ အမိအဖတို့သည် အဘယ်အမည် ရှိပါကုန်သနည်း၊ ထိုမြတ်စွာဘုရား၏ တပည့် ‘သာဝက’ အစုံသည် အဘယ်အမည် ရှိပါသနည်း၊ ထိုမြတ်စွာဘုရား၏ အလုပ်အကျွေးသည် အဘယ်အမည် ရှိပါသနည်း၊ အဘယ်သို့သော သင်္ကန်းကို (ဝတ်) ရုံတော်မူပါသနည်း၊ အဘယ်သို့သော သပိတ်ကို ဆောင်တော်မူပါသနည်း။ အဘယ်ရွာ၌ လည်းကောင်း၊ အဘယ်နိဂုံး၌ လည်းကောင်း၊ မြို့၌ လည်းကောင်း၊ တိုင်းပြည်၌ လည်းကောင်း၊ ဇနပုဒ်၌ လည်းကောင်း တည်ရှိပါသနည်း။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ တောင်အရပ်၌။ပ။ အနောက်အရပ်၌။ပ။ မြောက်အရပ်၌။ပ။ အောက်အရပ်၌ မြတ်စွာဘုရားသည် တည်ရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ အောက်အရပ်၌ မြတ်စွာဘုရားသည် တည်ရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ဩ တည်ရှိပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ ထိုမြတ်စွာဘုရားသည် အဘယ်အမည် ရှိပါသနည်း။ပ။ ဇနပုဒ်၌ လည်းကောင်း (တည်ရှိပါသလော)။^၃

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ အထက်အရပ်၌ မြတ်စွာဘုရားသည် တည်ရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ အထက်အရပ်၌ မြတ်စွာဘုရားသည် တည်ရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ဩ တည်ရှိပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ စာတုမဟာရာဇ်ဘုံ၌ တည်ရှိပါသလော။ပ။ တာဝတိံသာဘုံ၌ တည်ရှိပါသလော၊
ယာမာဘုံ၌ တည်ရှိပါသလော၊ တုသိတာဘုံ၌ တည်ရှိပါသလော၊ နိမ္မာနရတီဘုံ၌ တည်ရှိပါသလော၊
ပရနိမ္မိတဝသဝတ္တီဘုံ၌ တည်ရှိပါသလော။ပ။ ဗြဟ္မာလောက၌ တည်ရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သဗ္ဗဒိသာကထာ ပြီး၏။

- ၁။ အရပ်လေးမျက်နှာ ထက်အောက်ဝန်းကျင်တို့၌ လောကဓာတ်တို့၏ စုဝေး၍ တည်ခြင်းသည် ရှိ၏။ ထိုလောကဓာတ် အားလုံးတို့၌လည်း ဘုရားရှင်တို့ ရှိကုန်၏ဟု အထူးထူးကြံဆအပ်သော အတတ်ကို ဖြစ်စေ၍ အရပ်မျက်နှာ အားလုံးတို့၌ ဘုရားရှင်တို့သည် ရှိကုန်၏ဟု အယူရှိကြကုန်သော မဟာသံဃိကဂိုဏ်းဝင် ပရဝါဒီဆရာတို့ကို ရည်ရွယ်၍ ဤသဗ္ဗဒိသာ ကထာကို ဟောတော်မူသည်။
- ၂။ ဂေါတမမြတ်စွာဘုရားကို ရည်ရွယ်၍ ပဋိက္ခေပပြုလျက် မိမိအယူ၏ အစွမ်းအားဖြင့် တစ်ပါးသော လောကဓာတ်၌ တည်သော ဘုရားကို ရည်ရွယ်၍ ဝန်ခံသည်။
- ၃။ ဘုရားရှိ၏ဟု သိခဲ့မှု အမည်စသည်တို့၏ အစွမ်းအားဖြင့် ဖြေဆိုလော့ဟု စောဒနာ လိုသောကြောင့် ဤအမေးကို တက်သည်။

ကထာဝတ္ထုပါဠိတော်

=== ၂၁ - ဧကဝိသတိမဝင် ===

(၂၀၆) ၇ - ဓမ္မကထာ^၁

- ၈၈၇။ သကဝါဒီ။ ။ တရားအားလုံးတို့သည် မြဲပါကုန်သလော။
- ပရဝါဒီ။ ။ ဩဝါရံ မြဲပါကုန်၏။^၂
- သကဝါဒီ။ ။ (တရားအားလုံးတို့သည်) မှားယွင်းသော သဘောရှိသည်ဖြစ်၍ မြဲပါကုန်သလော။
- ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။
- သကဝါဒီ။ ။ (တရားအားလုံးတို့သည်) မှန်ကန်သော သဘောရှိသည်ဖြစ်၍ မြဲပါကုန်သလော။
- ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။
- သကဝါဒီ။ ။ မြဲသော အစုအပုံသည် မရှိပါသလော။
- ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။
- သကဝါဒီ။ ။ မမြဲသော အစုအပုံသည် ရှိသည် မဟုတ်ပါလော။
- ပရဝါဒီ။ ။ ဩဝါရံ ရှိပါ၏။
- သကဝါဒီ။ ။ အရှင်ပရဝါဒီ မမြဲသော အစုအပုံသည် ရှိခဲ့မှု “တရားအားလုံးတို့သည် မြဲကုန်၏” ဟူ၍ မဆိုသင့်။
- သကဝါဒီ။ ။ တရားအားလုံးတို့သည် မြဲပါကုန်သလော။
- ပရဝါဒီ။ ။ ဩဝါရံ မြဲပါကုန်၏။

သကဝါဒီ။ ။ မှားယွင်းသော သဘောရှိသည် ဖြစ်၍ မြဲသောအစု၊ မှန်ကန်သော သဘောရှိသည် ဖြစ်၍ မြဲသော အစု၊ မမြဲသော အစုဟူ၍ အစုသုံးမျိုးတို့ကို မြတ်စွာဘုရား ဟောအပ်ကုန်သည် မဟုတ်ပါ လော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ဪ ဟောအပ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ အရှင်ပရဝါဒီ မှားယွင်းသော သဘောရှိသည် ဖြစ်၍ မြဲသောအစု၊ မှန်ကန်သော သဘောရှိသည် ဖြစ်၍ မြဲသော အစု၊ မမြဲသော အစုဟူ၍ အစုသုံးမျိုးတို့ကို မြတ်စွာဘုရား ဟောအပ်ခဲ့ ပါကုန်မူ “တရားအားလုံးတို့သည် မြဲကုန်၏” ဟူ၍ မဆိုသင့်။

သကဝါဒီ။ ။ ရုပ်သည် ဖောက်ပြန်တတ်သော သဘောအားဖြင့် မြဲပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ မြဲပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ (ရုပ်သည်) မှားယွင်းသော သဘောရှိသည်ဖြစ်၍ မြဲပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ (ရုပ်သည်) မှန်ကန်သော သဘောရှိသည်ဖြစ်၍ မြဲပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ ဝေဒနာသည်။ပ။ သညာသည်။ပ။ သင်္ခါရတို့သည်။ပ။ ဝိညာဏ်သည် သိတတ်သော သဘောအားဖြင့် မြဲပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ဪ ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ ဝိညာဏ်သည် မှားယွင်းသော သဘောရှိသည်ဖြစ်၍ မြဲပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ (ဝိညာဏ်သည်) မှန်ကန်သော သဘောရှိသည်ဖြစ်၍ မြဲပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

၈၈၈။ ပရဝါဒီ။ ။ “ရုပ်သည် ဖောက်ပြန်သော သဘောအားဖြင့် မြဲ၏။ပ။ ဝေဒနာသည်။ပ။

သညာသည်။ပ။ သင်္ခါရတို့သည်။ပ။ ဝိညာဏ်သည် သိတတ်သော သဘောအားဖြင့် မြဲ၏” ဟု မဆို သင့်ပါသလော။

သကဝါဒီ။ ။ ဪ ဪ ဟုတ်ပါ၏။

ပရဝါဒီ။ ။ ရုပ်သည် ဝေဒနာဖြစ်ပါသလော။ပ။ သညာဖြစ်ပါသလော။ သင်္ခါရတို့ ဖြစ်ပါကုန် သလော။ ဝိညာဏ်ဖြစ်ပါသလော။ ဝေဒနာသည်။ပ။ သညာသည်။ပ။ သင်္ခါရတို့သည်။ပ။ ဝိညာဏ်သည် ရုပ်ဖြစ်ပါသလော။ပ။ ဝေဒနာဖြစ်ပါသလော။ သညာဖြစ်ပါသလော။ သင်္ခါရတို့ ဖြစ်ပါကုန်သလော။

သကဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။

ပရဝါဒီ။ ။ ထို့ကြောင့်ပင် ရုပ်သည် ဖောက်ပြန်သော သဘောအားဖြင့် မြဲ၏။ ဝေဒနာသည်။ပ။ သညာသည်။ပ။ သင်္ခါရတို့သည်။ပ။ ဝိညာဏ်သည် သိတတ်သော သဘောအားဖြင့် မြဲ၏။

ဓမ္မကထာ ပြီး၏။

၁။ ရုပ်စသော တရားတို့သည် ရူပနုစသော သဘောအားဖြင့် မြဲကုန်၏။ ထိုရူပနုစသော သဘောကို မစွန့်ကြဲကုန်၊ ထို့ကြောင့် တရားအားလုံးတို့သည် မြဲကုန်၏ဟု အယူရှိကြကုန်သော အန္တကနှင့် ဥတ္တရာပထဝီဏ်းဝင် အချို့သော ပရဝါဒီဆရာတို့ကို ရည်ရွယ်၍ ဤဓမ္မကထာကို ဟောတော်မူ၏။

၂။ တရားအားလုံးတို့သည် ခိုင်မြဲကြကုန်မူ မိစ္ဆတ္တနိယတတို့သော်လည်း ဖြစ်ကုန်ရာ၏။ သမ္မတ္တနိယတတို့သော်လည်း ဖြစ်ကုန်ရာ၏။ ဤနှစ်ပါးသော နိယတတို့မှ တစ်ပါး နိယတ မရှိကုန်ဟု စောဒနာလို၍ ဤပုစ္ဆာကို တက်သည်။

ကထာဝတ္ထုပြင်တော်

=== ၂၁ - ကေဝိသတိမဝဂ် ===

(၂၀၇) ၈ - ကမ္မကထာ

၈၈၉။ သကဝါဒီ။ ။ ကံအားလုံးတို့သည် မြဲပါကုန်သလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ဪ မြဲပါကုန်၏။

သကဝါဒီ။ ။ (ကံအားလုံးတို့သည်) မှားယွင်းသော သဘောရှိသည်ဖြစ်၍ မြဲပါကုန်သလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ (ကံအားလုံးတို့သည်) မှန်ကန်သော သဘောရှိသည်ဖြစ်၍ မြဲပါကုန်သလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ မမြဲသောအစုသည် မရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ မမြဲသောအစုသည် ရှိသည် မဟုတ်ပါလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ရှိ၏။

သကဝါဒီ။ ။ အရှင်ပရဝါဒီ မမြဲသော အစုသည် ရှိခဲ့မူ “ကံအားလုံးတို့သည် မြဲကုန်၏” ဟူ၍ မဆိုသင့်။

သကဝါဒီ။ ။ ကံအားလုံးတို့သည် မြဲပါကုန်သလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ မြဲပါကုန်၏။

သကဝါဒီ။ ။ မှားယွင်းသော သဘောရှိသည် ဖြစ်၍ မြဲသောအစု၊ မှန်ကန်သော သဘောရှိသည် ဖြစ်၍ မြဲသော အစု၊ မမြဲသော အစုဟူ၍ အစုသုံးမျိုးတို့ကို မြတ်စွာဘုရား ဟောအပ်ကုန်သည် မဟုတ်ပါလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ဪ ဟောအပ်ပါကုန်၏။

သကဝါဒီ။ ။ အရှင်ပရဝါဒီ မှားယွင်းသော သဘောရှိသည် ဖြစ်၍ မြဲသော အစု၊ မှန်ကန်သော သဘောရှိသည် ဖြစ်၍ မြဲသော အစု၊ မမြဲသော အစုဟူ၍ အစုသုံးမျိုးတို့ကို မြတ်စွာဘုရား ဟောအပ်ကုန်သည် ဖြစ်ခဲ့မူ “ကံအားလုံးတို့သည် မြဲကုန်၏” ဟူ၍ မဆိုသင့်။

၈၉၀။ သကဝါဒီ။ ။ ဒိဋ္ဌဓမ္မဝေဒနီယကံသည် ယခုဘဝ၌ ခံစားအပ်သော သဘောအားဖြင့် မြဲပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ဪ ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ (ဒိဋ္ဌဓမ္မဝေဒနီယကံသည်) မှားယွင်းသော သဘောရှိသည်ဖြစ်၍ မြဲပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ ဒိဋ္ဌဓမ္မဝေဒနီယကံသည် မှန်ကန်သော သဘောရှိသည်ဖြစ်၍ မြဲပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ ဥပပဇ္ဇဝေဒနီယကံသည်။ပ။ အပရာပရိယဝေဒနီယကံသည် ဘဝ အဆက်ဆက် ခံစား အပ်သော သဘောအားဖြင့် မြဲပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ မှားယွင်းသော သဘောရှိသည်ဖြစ်၍ မြဲပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ မှန်ကန်သော သဘောရှိသည်ဖြစ်၍ မြဲပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

၈၉၁။ ပရဝါဒီ။ ။ “ဒိဋ္ဌဓမ္မဝေဒနီယကံသည် ယခုဘဝ၌ ခံစားအပ်သော သဘောအားဖြင့် မြဲ၏ဟူ၍ မဆိုသင့်ပါသလော။ ဥပပဇ္ဇဝေဒနီယကံသည်။ပ။ အပရာပရိယဝေဒနီယကံသည် ဘဝ အဆက်ဆက်၌ ခံစားအပ်သော သဘောအားဖြင့် မြဲ၏” ဟူ၍ မဆိုသင့်ပါသလော။

သကဝါဒီ။ ။ ဪ ဟုတ်ပါ၏။^၂

ပရဝါဒီ။ ။ ဒိဋ္ဌဓမ္မဝေဒနီယကံသည် ဥပပဇ္ဇဝေဒနီယကံ ဖြစ်ပါသလော၊ အပရာပရိယဝေဒနီယကံ ဖြစ်ပါသလော။ပ။ ဥပပဇ္ဇဝေဒနီယကံသည် ဒိဋ္ဌဓမ္မဝေဒနီယကံ ဖြစ်ပါသလော၊ အပရာပရိယဝေဒနီယကံ ဖြစ်ပါသလော။ပ။ အပရာပရိယဝေဒနီယကံသည် ဒိဋ္ဌဓမ္မဝေဒနီယကံ ဖြစ်ပါသလော။ ဥပပဇ္ဇဝေဒနီယကံ ဖြစ်ပါသလော။

သကဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။

ပရဝါဒီ။ ။ ထို့ကြောင့်ပင် ဒိဋ္ဌဓမ္မဝေဒနီယကံသည် ယခုဘဝ၌ ခံစားအပ်သော သဘောအားဖြင့် မြဲ၏။ ဥပပဇ္ဇဝေဒနီယကံသည်။ပ။ အပရာပရိယ ဝေဒနီယကံသည် ဘဝ အဆက်ဆက်၌ ခံစားအပ်သော သဘောအားဖြင့် မြဲ၏။

ကမ္မကထာ ပြီး၏။

ဧကဝိသတိမဝဂ် ပြီး၏။

- ၁။ ဒိဋ္ဌဓမ္မဝေဒနီယ အစရှိသည်တို့သည် ဒိဋ္ဌဓမ္မဝေဒနီယ စသည့်သဘောတို့ဖြင့် မြဲကုန်၏။ ထို့ကြောင့် ကံအားလုံးတို့ သည် နိယတ မည်ကုန်၏ဟု အယူ ရှိကြကုန်သော အန္တကနှင့် ဥတ္တရာပထဂိုဏ်းဝင် ပရဝါဒီဆရာ အချို့တို့ကို ရည်ရွယ်၍ ဤကမ္မကထာကို ဟောတော်မူသည်။
- ၂။ ဒိဋ္ဌဓမ္မဝေဒနီယကံသည် မျက်မှောက်ဘဝ၌ အကျိုးပေးခြင်းငှါ စွမ်းနိုင်ပါမူ အကျိုးပေး၏။ အကယ်၍ အကျိုး မပေးနိုင်ပါမူ အဟောသိကံ ဖြစ်လေ၏။ ဤအနက်ကို ရည်ရွယ်၍ သကဝါဒီက ဝန်ခံသည်။

ကထာဝတ္ထုပါဠိတော်

=== ၂၂ - ဗာဝိသတိမဝဂ် ===

(၂၀၈) ၁ - ပရိနိဗ္ဗာနကထာ^၁

၈၉၂။ သကဝါဒီ။ ။ သံယောဇဉ် အချို့ကို မပယ်စွန့်၍ ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုခြင်းသည် ရှိပါသလော။
ပရဝါဒီ။ ။ ဪ သြော် ရှိပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ သက္ကာယဒိဋ္ဌိအချို့ကို မပယ်စွန့်မှု၍။ပ။ အနောတ္တပ္ပကို မပယ်စွန့်၍ ပရိနိဗ္ဗာန် ပြုခြင်း
သည် ရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ သံယောဇဉ် အချို့ကို မပယ်စွန့်မှု၍ ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုခြင်းသည် ရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ သြော် ရှိပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ ရဟန္တာသည် ရာဂနှင့်တကွ ဖြစ်ပါသလော။ပ။ ကိလေသာနှင့်တကွ ဖြစ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ ရဟန္တာသည် ရာဂ မရှိသည်။ပ။ ကိလေသာ မရှိသည် မဟုတ်ပါလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ သြော် ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ အရှင်ပရဝါဒီ ရဟန္တာသည် ရာဂ မရှိသည်။ပ။ ကိလေသာ မရှိသည် ဖြစ်ခဲ့မှု
“သံယောဇဉ် အချို့ကို မပယ်စွန့်မှု၍ ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုခြင်းသည် ရှိ၏” ဟု မဆိုသင့်။

၈၉၃။ ပရဝါဒီ။ ။ သံယောဇဉ် အချို့ကို မပယ်စွန့်မှု၍ ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုခြင်းသည် ရှိ၏” ဟု မဆိုသင့်ပါ
သလော။

သကဝါဒီ။ ။ ဪ သြော် ဟုတ်ပါ၏။

ပရဝါဒီ။ ။ ရဟန္တာသည် မြတ်စွာဘုရား ဉာဏ်တော်၏ အရာဟူသမျှကို သိပါသလော။

သကဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။

ပရဝါဒီ။ ။ ထို့ကြောင့်ပင် သံယောဇဉ် အချို့ကို မပယ်စွန့်မှု၍ ပရိနိဗ္ဗာန် ပြုခြင်းသည် ရှိ၏။

ပရိနိဗ္ဗာနကထာ ပြီး၏။

၁။ ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်သည် ဘုရားရှင်၏ ဉာဏ်တော် အရာဖြစ်သော တရား၌ သံယောဇဉ်ကို မပယ်နိုင်မှု၍သာလျှင် ပရိနိဗ္ဗာန် ပြုရ၏ဟု အယူရှိကုန်သော အန္ဓကဝိဇ္ဇာဝင် ပရဝါဒီဆရာတို့ကို ရည်ရွယ်၍ ဤပရိနိဗ္ဗာနကထာကို ဟောတော်မူသည်။

ကထာဝတ္ထုပါဠိတော်

=== ၂၂ - ဗာစိသတိမဝဂ် ===

(၂၀၉) ၂ - ကုသလစိတ္တကထာ°

၈၉၄။ သကဝါဒီ။ ။ ရဟန္တာသည် ကုသိုလ်စိတ်ရှိသည် ဖြစ်၍ ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ ရဟန္တာသည် ပုညာဘိသင်္ခါရကို ပြုလုပ်လျက်။ အာနေဇ္ဇာဘိသင်္ခါရကို ပြုလုပ်လျက်။ လားရာဂတိကို ဖြစ်စေတတ်သော ကံကို ပြုလုပ်လျက်။ ဖြစ်ရာဘဝကို ဖြစ်စေတတ်သော ကံကို ပြုလုပ်လျက်။ အစိုးရခြင်းကို ဖြစ်စေတတ်သော ကံကို ပြုလုပ်လျက်။ အကြီးအမှူးကို ဖြစ်စေတတ်သော ကံကို ပြုလုပ်လျက်။ များစွာသော စည်းစိမ်ကို ဖြစ်စေတတ်သော ကံကို ပြုလုပ်လျက်။ များစွာသော အခြံအရံကို ဖြစ်စေတတ်သော ကံကို ပြုလုပ်လျက်။ နတ်ပြည်၌ တင့်တယ်ခြင်းကို ဖြစ်စေတတ်သော ကံကို ပြုလုပ်လျက်။ လူ့ပြည်၌ တင့်တယ်ခြင်းကို ဖြစ်စေတတ်သော ကံကို ပြုလုပ်လျက် ပရိနိဗ္ဗာန် ပြုပါသလော။^၂

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ ရဟန္တာသည် ကုသိုလ်စိတ်ရှိသည် ဖြစ်၍ ပရိနိဗ္ဗာန် ပြုပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ ရဟန္တာသည် ပွားစေ၍ ဖျက်ဆီးပြီးလျှင်။ ပယ်စွန့်၍ စွဲလမ်းပြီးလျှင်။ ဖြေရှင်း၍ နှောင်ဖွဲ့ပြီးလျှင်။ မှုတ်လွှင့်၍ ပေါင်းစည်းပြီးလျှင် ပရိနိဗ္ဗာန် ပြုပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ ရဟန္တာသည် ပွားစေဆဲလည်း မဟုတ် ဖျက်ဆီးဆဲလည်း မဟုတ်မူ၍ ဖျက်ဆီးပြီး၍ တည်သည် မဟုတ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ အရှင်ပရဝါဒီ ရဟန္တာသည် ပွားစေဆဲလည်း မဟုတ် ဖျက်ဆီးဆဲလည်း မဟုတ်မူ၍ ဖျက်ဆီးပြီး၍ တည်သည် ဖြစ်ခဲ့မူ “ရဟန္တာသည် ကုသိုလ်စိတ်ရှိသည် ဖြစ်၍ ပရိနိဗ္ဗာန်ပြု၏” ဟူ၍ မဆိုသင့်။

သကဝါဒီ။ ။ ရဟန္တာသည် ပယ်စွန့်ဆဲလည်း မဟုတ် စွဲလမ်းဆဲလည်း မဟုတ်မူ၍ ပယ်စွန့်ပြီး၍ တည်သည် မဟုတ်ပါလော၊ ဖြေရှင်းဆဲလည်း မဟုတ် နှောင်ဖွဲ့ဆဲလည်း မဟုတ်မူ၍ ဖြေရှင်းပြီး၍ တည်သည် မဟုတ်ပါလော၊ ရဟန္တာသည် မှုတ်လွှင့်ဆဲလည်း မဟုတ် ပေါင်းစည်းဆဲလည်း မဟုတ်မူ၍ မှုတ်လွှင့်ပြီး၍ တည်သည် မဟုတ်ပါလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ အရှင်ပရဝါဒီ ရဟန္တာသည် မှုတ်လွှင့်ဆဲလည်း မဟုတ် ပေါင်းစည်းဆဲလည်း မဟုတ်မူ၍ မှုတ်လွှင့်ပြီး၍ တည်သည် ဖြစ်ခဲ့မူ “ရဟန္တာသည် ကုသိုလ်စိတ်ရှိသည် ဖြစ်၍ ပရိနိဗ္ဗာန် ပြု၏” ဟူ၍ မဆိုသင့်။

၈၉၅။ ပရဝါဒီ။ ။ “ရဟန္တာသည် ကုသိုလ်စိတ်ရှိသည် ဖြစ်၍ ပရိနိဗ္ဗာန်ပြု၏” ဟူ၍ မဆိုသင့်ပါသလော။

သကဝါဒီ။ ။ ဪ သြော် မဆိုသင့်ပါ။

ပရဝါဒီ။ ။ ရဟန္တာသည် ထင်သော သတိရှိသည်၊ အောက်မေ့မှု ရှိသည်၊ ဆင်ခြင်ဉာဏ်ရှိသည် ဖြစ်၍ ပရိနိဗ္ဗာန် ပြုသည် မဟုတ်ပါလော။^၃

သကဝါဒီ။ ။ ဪ သြော် ဟုတ်ပါ၏။

ပရဝါဒီ။ ။ အရှင်သကဝါဒီ ရဟန္တာသည် ထင်သော သတိရှိသည်၊ အောက်မေ့မှု ရှိသည်၊ ဆင်ခြင် ဉာဏ် ရှိသည်ဖြစ်၍ ပရိနိဗ္ဗာန် ပြုခဲ့မှု “ရဟန္တာသည် ကုသိုလ်စိတ်ရှိသည် ဖြစ်၍ ပရိနိဗ္ဗာန် ပြု၏” ဟူ၍ ဆိုသင့်၏။

ကုသလစိတ္တကထာ ပြီး၏။

- ၁။ ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်သည် သတိ၏ ပြန့်ပြောခြင်းသို့ ရောက်သည်ဖြစ်၍ ဖြစ်သောကြောင့် ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုသော်လည်း သတိရှိ သည် ပညာဉာဏ် အဆင်အခြင်နှင့် ပြည့်စုံသည် ဖြစ်၍သာလျှင် ပရိနိဗ္ဗာန်ပြု၏။ ထို့ကြောင့် ကုသိုလ်စိတ်ရှိသည် ဖြစ်၍ ပရိနိဗ္ဗာန်ပြု၏ဟု အယူရှိကြကုန်သော အန္တကဝိသုဒ္ဓိ ပရဝါဒီဆရာတို့ကို ရည်ရွယ်၍ ဤကုသလစိတ္တ ကထာကို ဟောတော်မူသည်။
- ၂။ ကုသိုလ်စိတ် ရှိသူမည်သည် ပုညာဘိသင်္ခါရကို ပြုလုပ်ခြင်း စသည်တို့၏ အစွမ်းအားဖြင့် ဖြစ်၏။ ထို့ကြောင့် ထိုအနက်သဘောဖြင့် စောဒနာလို၍ ဤပုစ္ဆာကို တက်သည်။
- ၃။ ပရဝါဒီဆရာ၏ စကားသည် ဇောဓဏ၌ ကိရိယာဇောနှင့် ယှဉ်သော သတိသမ္ပဇဉ်ကို ပြခြင်းငှါ ဆိုအပ်ပါ၏။ ကုသိုလ်စိတ်ကို ပြခြင်းငှါ ဆိုအပ်သည် မဟုတ်။ ထို့ကြောင့် သာဓက မထိုက်။

ကထာဝတ္ထုပြုငြိတော်

=== ၂၂ - ဗာဝိသတိမဝဂ် ===

(၂၁၀) ၃ - အာနေဇ္ဇကထာ

၈၉၆။ သကဝါဒီ။ ။ ရဟန္တာသည် အာနေဇ္ဇသမာဓိ၌ တည်သည်ဖြစ်၍ ပရိနိဗ္ဗာန် ပြုပါသလော။
ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ ရဟန္တာသည် ပကတိစိတ်၌ တည်သည်ဖြစ်၍ ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုသည် မဟုတ်ပါလော။^၂
ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ အရှင်ပရဝါဒီ ရဟန္တာသည် ပကတိစိတ်၌ တည်သည်ဖြစ်၍ ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုခဲ့မှု “ရဟန္တာ
သည် အာနေဇ္ဇသမာဓိ၌ တည်သည်ဖြစ်၍ ပရိနိဗ္ဗာန်ပြု၏” ဟူ၍ မဆိုသင့်။

သကဝါဒီ။ ။ ရဟန္တာသည် အာနေဇ္ဇသမာဓိ၌ တည်သည်ဖြစ်၍ ပရိနိဗ္ဗာန် ပြုပါသလော။
ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ ရဟန္တာသည် ကိရိယာစိတ်၌ တည်သည်ဖြစ်၍ ပရိနိဗ္ဗာန် ပြုပါသလော။
ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ ရဟန္တာသည် ဝိပါကစိတ်၌ တည်သည်ဖြစ်၍ ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုသည် မဟုတ်ပါလော။
ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ အရှင်ပရဝါဒီ ရဟန္တာသည် ဝိပါကစိတ်၌ တည်သည်ဖြစ်၍ ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုခဲ့ပါမှု “ရဟန္တာ
သည် အာနေဇ္ဇသမာဓိ၌ တည်သည်ဖြစ်၍ ပရိနိဗ္ဗာန်ပြု၏” ဟူ၍ မဆိုသင့်။

သကဝါဒီ။ ။ ရဟန္တာသည် အာနေဇ္ဇသမာဓိ၌ တည်သည်ဖြစ်၍ ပရိနိဗ္ဗာန် ပြုပါသလော။
ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ ရဟန္တာသည် ကိရိယာ ဗျာကတစိတ်၌ တည်သည်ဖြစ်၍ ပရိနိဗ္ဗာန် ပြုပါသလော။
ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ ရဟန္တာသည် ဝိပါက အဗျာကတစိတ်၌ တည်သည်ဖြစ်၍ ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုသည် မဟုတ်ပါ
လော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ အရှင်ပရဝါဒီ ရဟန္တာသည် ဝိပါက အဗျာကတစိတ်၌ တည်သည် ဖြစ်၍ ပရိနိဗ္ဗာန်
ပြုခဲ့မှု “ရဟန္တာသည် အာနေဇ္ဇသမာဓိ၌ တည်သည် ဖြစ်၍ ပရိနိဗ္ဗာန် ပြု၏” ဟူ၍ မဆိုသင့်။

သကဝါဒီ။ ။ ရဟန္တာသည် အာနေဇ္ဇသမာဓိ၌ တည်သည်ဖြစ်၍ ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုပါသလော။
ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ မြတ်စွာဘုရားသည် စတုတ္ထဈာန်မှ ထ၍ (၄င်း၏) အခြားမဲ့၌ ပရိနိဗ္ဗာန် ပြုတော်မူ
သည် မဟုတ်ပါလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ အရှင်ပရဝါဒီ မြတ်စွာဘုရားသည် စတုတ္ထဈာန်မှ ထ၍ (၄င်း၏) အခြားမဲ့၌ ပရိနိဗ္ဗာန် ပြုတော်မူခဲ့မှု “ရဟန္တာသည် အာနေဇူသမာဓိ၌ တည်သည်ဖြစ်၍ ပရိနိဗ္ဗာန်ပြု၏” ဟူ၍ မဆိုသင့်။

အာနေဇူကထာ ပြီး၏။

- ၁။ မြတ်စွာဘုရားသည် စတုတ္ထဈာန်၌ တည်လျက် ပရိနိဗ္ဗာန်ပြု၏ဟု မြဲစွာမှတ်ယူလျက် ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်သည် အာနေဇူ သမာပတ်၌ တည်လျက် ပရိနိဗ္ဗာန်ပြု၏ဟု အယူရှိကုန်သော ဥတ္တရာပထဝိုဏ်းဝင် ပရဝါဒီဆရာ အချို့တို့ကို ရည်ရွယ်၍ ဤအာနေဇူကထာကို ဟောတော်မူသည်။
- ၂။ သညာရှိသူ သတ္တဝါအားလုံးတို့သည် ဘဝင်စိတ်၌တည်၍ ဘဝင်၏ အဆုံးဖြစ်သော စုတိစိတ်ဖြင့် သေကြေရကုန်၏။ ဤအနက်အဓိပ္ပါယ်ဖြင့် စောဒနာလို၍ ဤပုစ္ဆာကို တက်သည်။ (အထူးမှတ်ချက်) စတုဝေါကာရဘုံ၌ ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ် ၏ ပကတိဘဝင်စိတ်သည် အာနေဇူပင် မည်ပါသော်လည်း ဤအမေးပြဿနာကို ပဉ္စဝေါကာရဘဝင်၏ အစွမ်း အားဖြင့် ထုတ်ဆောင်အပ်၏။

ကထာဝတ္ထုပါဠိတော်

=== ၂၂ - ဗာဝိသတိမဝင် ===

(၂၁၁) ၄ - မွှာဘိသမယကထာ^၁

၈၉၇။ သကဝါဒီ။ ။ ကိန်းအောင်းရာ အမိဝမ်းတိုက်၌ (သစ္စာ) တရားကို ထိုးထွင်း၍ သိမှု ရှိပါ သလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ဪ ရှိပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ ကိန်းအောင်းရာ အမိဝမ်းတိုက်၌ တရားကို ဟောပြောခြင်း၊ တရားကို ကြားနာခြင်း၊ တရားကို ဆွေးနွေးခြင်း၊ အနက်ကို မေးမြန်းခြင်း၊ သီလကို ဆောက်တည်ခြင်း၊ ဣန္ဒြေ ခြောက်ပါးတို့၌ လုံခြုံသော တံခါး (ပေါက်) ရှိသူ၏အဖြစ်၊ စားဖွယ် (ဘောဇဉ်) ၌ အတိုင်းအရှည်ကို သိသူ၏အဖြစ်၊ ညဉ့်၏ ရှေ့အဖို့ နောက်အဖို့တို့ဝယ် နိုးကြားခြင်း၌ အားထုတ်မှုသည် ရှိပါသလော။^၂

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ ကိန်းအောင်းရာ အမိဝမ်းတိုက်၌ တရားကို ဟောပြောခြင်း၊ တရားကို ကြားနာခြင်း။ပ။ ညဉ့်၏ ရှေ့အဖို့ နောက်အဖို့တို့ဝယ် နိုးကြားခြင်း၌ အားထုတ်မှုသည် မရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ မရှိပါ။

သကဝါဒီ။ ။ အရှင်ပရဝါဒီ ကိန်းအောင်းရာ အမိဝမ်းတိုက်၌ တရားကို ဟောပြောခြင်း၊ တရားကို ကြားနာခြင်း။ပ။ ညဉ့်၏ ရှေ့အဖို့နောက်ဖို့တို့ဝယ် နိုးကြားခြင်း၌ အဖန်ဖန် အားထုတ်မှုသည် မရှိခဲ့ပါ လျှင် “ကိန်းအောင်းရာ အမိဝမ်းတိုက်၌ တရားကို ထိုးထွင်းသိခြင်းသည် ရှိ၏” ဟု မဆိုသင့်။

သကဝါဒီ။ ။ ကိန်းအောင်းရာ အမိဝမ်းတိုက်၌ (သစ္စာ) တရားကို ထိုးထွင်းသိခြင်းသည် ရှိပါသ လော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ရှိပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ သမ္မာဒိဋ္ဌိ၏ ဖြစ်ခြင်းငှါ သူတစ်ပါး အထံမှ တရားသံကို (နာခံ) ရခြင်း လည်းကောင်း၊ အသင့်အားဖြင့် နှလုံးသွင်းနိုင်ခြင်း လည်းကောင်း (ဤသို့) အကြောင်းနှစ်ပါးတို့သည် ရှိကုန်သည် မဟုတ်ပါလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ခြောက် ရှိပါကုန်၏။

သကဝါဒီ။ ။ အရှင်ပရဝါဒီ သမ္မာဒိဋ္ဌိ၏ ဖြစ်ခြင်းငှါ သူတစ်ပါးအထံမှ တရားသံကို နာခံခြင်း လည်းကောင်း၊ အသင့်အားဖြင့် နှလုံးသွင်းရခြင်း လည်းကောင်း (ဤသို့) အကြောင်းနှစ်ပါးတို့ ရှိခဲ့ပါ ကုန်မူ “ကိန်းအောင်းရာ အမိဝမ်းတိုက်၌ တရားကို ထိုးထွင်းသိခြင်းသည် ရှိ၏” ဟု မဆိုသင့်။

သကဝါဒီ။ ။ ကိန်းအောင်းရာ အမိဝမ်းတိုက်၌ (သစ္စာ) တရားကို ထိုးထွင်း၍ သိခြင်းသည် ရှိပါသ လော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ခြောက် ရှိပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ အိပ်ပျော်သူ၊ မေ့လျော့သူ၊ သတိကင်းပျောက်သူ၊ ဆင်ခြင်ဉာဏ် မရှိသူအား တရားကို ထိုးထွင်းသိခြင်းသည် ဖြစ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

ဓမ္မာဘိသမယကထာ ပြီး၏။

- ၁။ အတိတ်ဘဝ၌ သောတာပန်ဖြစ်၍ အမိဝမ်းတိုက်သို့ သက်ဝင်ပြီးလျှင် မွေးဖွားလာသော သောတာပန်ပုဂ္ဂိုလ်ကို တွေ့မြင်ရ၍ အမိဝမ်းတိုက်၌ သစ္စာလေးပါးကို ထိုးထွင်း၍ သိသူသည် ရှိ၏ဟု အယူရှိကြကုန်သော ဥတ္တရာပထ ဝိုဏ်းဝင် ပရဝါဒီဆရာ အချို့တို့ကို ရည်ရွယ်၍ ဤဓမ္မာဘိသမယကထာကို ဟောတော်မူသည်။
- ၂။ အမိဝမ်းတိုက်၌ သစ္စာလေးပါးကို ထိုးထွင်းသိမှု ရှိခဲ့ပါလျှင် သစ္စာလေးပါးကို ထိုထွင်း၍ သိခြင်း၏ အကြောင်း ဖြစ်ကုန်သော ဓမ္မဒေသနာ စသည်တို့သည် ဖြစ်ရာ၏ဟု စောဒနာလို၍ ဤပုစ္ဆာကို တက်သည်။

ကထာဝတ္ထုပြင်စာ

=== ၂၂ - ဗာစိသတိမဝဂ် ===

(၂၁၂-၂၁၄) ၅-၇ - တိဿောပိကထာ^၁

၈၉၈။ သကဝါဒီ။ ။ ကိန်းအောင်းရာ အမိဝမ်းတိုက်၌ အရဟတ္တဖိုလ်ကို ရခြင်းသည် ရှိပါသလော။
ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ခြင်္သေ့ ရှိပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ အိပ်ပျော်နေသူ၊ မေ့လျော့နေသူ၊ သတိကင်းပျောက်သူ၊ ဆင်ခြင်ဉာဏ် မရှိသူအား
အရဟတ္တဖိုလ်ကို ရခြင်းသည် ရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

၈၉၉။ သကဝါဒီ။ ။ အိပ်မက်မက်သူအား (သစ္စာ) တရားကို ထိုးထွင်း၍ သိခြင်းသည် ရှိပါသလော။
ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ခြင်္သေ့ ရှိပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ အိပ်ပျော်နေသူ၊ မေ့လျော့သူ၊ သတိကင်းပျောက်သူ၊ ဆင်ခြင်ဉာဏ် မရှိသူအား တရား
ကို ထိုးထွင်း၍ သိခြင်းသည် ရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

၉၀၀။ သကဝါဒီ။ ။ အိပ်မက်မက်သူအား အရဟတ္တဖိုလ်ကို ရခြင်းသည် ရှိပါသလော။
ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ခြင်္သေ့ ရှိပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ အိပ်ပျော်နေသူ၊ မေ့လျော့သူ၊ သတိကင်းပျောက်သူ၊ ဆင်ခြင်ဉာဏ် မရှိသူအား
အရဟတ္တဖိုလ်ကို ရခြင်းသည် ရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

တိဿောပိကထာ ပြီး၏။

၁။ မွေးဖွားပြီး၍ မကြာမြင့်သော သောတာပန်ပုဂ္ဂိုလ်တို့၏ အရဟတ္တဖိုလ်သို့ ရောက်ခြင်းကို လည်းကောင်း၊ သုပ္ပဝါသာ ဥပါသိကာမ၏ ကိုယ်ဝန်ကို တွေ့မြင်ရ၍ အမိဝမ်းတိုက်၌ အရဟတ္တဖိုလ်သို့ ရောက်ခြင်းသည် ရှိ၏ဟူ၍ လည်းကောင်း၊ အိပ်မက်၌ ကောင်းကင်သို့ သွားခြင်း စသည်တို့ကို မြင်မက်၍ ထိုအိပ်မက်၌ သစ္စာလေးပါးကို ထိုးထွင်း၍ သိခြင်းသည် ရှိ၏ဟူ၍ လည်းကောင်း၊ ထိုအိပ်မက်၌ အရဟတ္တဖိုလ်သို့ ရောက်ခြင်းသည် ရှိ၏ဟူ၍ လည်းကောင်း အယူရှိကြကုန်သော ဥတ္တရာပထဂိုဏ်းဝင် ပရဝါဒီဆရာ အချို့တို့ကို ရည်ရွယ်၍ ဤကထာကို ဟောတော်မူသည်။

ကထာဝတ္ထုပြင်တော်

=== ၂၂ - ဗာစိသတိမဝဂ် ===

(၂၁၅) ၈ - အဗျာကတကထာ^၁

၉၀၁။ သကဝါဒီ။ ။ အိပ်မက်မက်သူ၏ စိတ်အားလုံးသည် အဗျာကတစိတ်ချည်း ဖြစ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ဖြစ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ အိပ်မက်၌ (သူတစ်ပါး) အသက်ကို သတ်ရာသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ သတ်ရာ၏။

သကဝါဒီ။ ။ အရှင်ပရဝါဒီ အိပ်မက်၌ သူ့အသက်ကို သတ်ခဲ့ပါမူ “အိပ်မက်မက်သူ၏ စိတ်အားလုံးသည် အဗျာကတစိတ်ချည်းသာ” ဟူ၍ မဆိုသင့်။

သကဝါဒီ။ ။ အိပ်မက်၌ မပေးအပ်သော ဥစ္စာကို ခိုးယူရာသလော။ပ။ မုသား ပြောဆိုရာသလော။ ဝံ့တိုက်သော စကားကို ပြောဆိုရာသလော။ ကြမ်းတမ်းသော စကားကို ပြောဆိုရာသလော။ အကျိုးမဲ့သော စကားကို ပြောဆိုရာသလော။ အိမ်ခြံစပ်ကို ဖောက်ဖျက်ရာသလော။ လုယက်အပ်သော ပစ္စည်းကို ဆောင်ရာသလော။ တစ်အိမ်၌ လုယက်မှုကို ပြုရာသလော။ လမ်းခရီး၌ (လုယက်ရန်) တည်ရာသလော။ သူတစ်ပါးမယားကို သွားလာရာသလော။ ရွာဖျက်ဆီးမှုကို ပြုရာသလော။ နိဂုံး ဖျက်ဆီးမှုကို ပြုရာသလော။ အိပ်မက်၌ မေထုန်အကျင့်ကို မှီဝဲရာသလော။ အိပ်မက်မက်သူအား သုတ်သည် လွတ်ရာသလော။ အိပ်မက်၌ အလှူကို ပေးလှူရာသလော။ သင်္ကန်းကို ပေးလှူရာသလော။ ဆွမ်းကို ပေးလှူရာသလော။ ကျောင်းကို ပေးလှူရာသလော။ သူနာ၏ အထောက်အပံ့ အသက်၏ အရံအတားဖြစ်သော ဆေးကို ပေးလှူရာသလော။ ခဲဖွယ်ကို ပေးလှူရာသလော။ စားဖွယ်ကို ပေးလှူရာသလော။ သောက်ဖွယ်ကို ပေးလှူရာသလော။ စေတီကို ရှိခိုးရာသလော။ စေတီ၌ ပန်းကို တင်ရာသလော။ နံ့သာကို တင်ရာသလော။ နံ့သာပျောင်းကို တင်ရာသလော။ပ။ စေတီကို အရိုအသေ ပြုရာသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ အရှင်ပရဝါဒီ အိပ်မက်၌ စေတီကို အရိုအသေ ပြုခဲ့ပါမူ “အိပ်မက်မက်သူ၏ စိတ်အားလုံးသည် အဗျာကတစိတ်ချည်းသာ ဖြစ်၏” ဟူ၍ မဆိုသင့်။

၉၀၂။ ပရဝါဒီ။ ။ “အိပ်မက်မက်သူ၏ စိတ်အားလုံးသည် အဗျာကတစိတ်ချည်းသာ ဖြစ်၏” ဟူ၍ မဆိုသင့်ပါသလော။

သကဝါဒီ။ ။ ဪ ဟုတ်ပါ၏။

ပရဝါဒီ။ ။ အိပ်မက်မက်သူ၏ စိတ်ကို မပြောပလောက်ဟူ၍ မြတ်စွာဘုရား ဟောတော်မူအပ်သည် မဟုတ်ပါလော။

သကဝါဒီ။ ။ ဪ ဟောအပ်ပါ၏။

ပရဝါဒီ။ ။ အရှင်သကဝါဒီ အိပ်မက်မက်သူ၏ စိတ်ကို မပြောပလောက်ဟူ၍ မြတ်စွာဘုရား ဟောကြားအပ်ခဲ့ပါမူ “အိပ်မက်မက်သူ၏စိတ်အားလုံးသည် အဗျာကတစိတ်ချည်းသာ ဖြစ်၏” ဟူ၍ ဆိုသင့်၏။

အဗျာကတကထာ ပြီး၏။

၁။ “အတ္ထေဝ ဘိက္ခဝေ စေတနာ၊ သာစ ခေါ အပ္ပောဟာရိကာ” ဟူ၍ ဟောတော်မူသောကြောင့် အိပ်မက်မက်သူ၏ စိတ်အားလုံးသည် အဗျာကတပေတည်းဟု အယူရှိကြကုန်သော ဥတ္တရာပထဝီဏ်းဝင် ပရဝါဒီဆရာ အချို့တို့ကို ရည်ရွယ်၍ ဤအဗျာကတကထာကို ဟောတော်မူသည်။

ကထာဝတ္ထုပြုငြိတော်

=== ၂၂ - ဗာဝိသတိမဝဂ် ===

(၂၁၆) ၉ - အာသေဝနပစ္စယကထာ^၁

၉၀၃။ သကဝါဒီ။ ။ တစ်စုံတစ်ခုသော အာသေဝနပစ္စည်း၏ အဖြစ်သည် မရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ သြော် မရှိပါ။

သကဝါဒီ။ ။ “ရဟန်းတို့ သူ့အသက်သတ်မှုကို မှီဝဲအပ်သော် ပွားစေအပ်သော် အကြိမ်များစွာ ပြုလုပ်အပ်သော် ငရဲ၌ ဖြစ်စေတတ်၏။ တိရစ္ဆာန်အမျိုး၌ ဖြစ်စေတတ်၏။ ပြိတ္တာဘုံ၌ ဖြစ်စေတတ်၏။ သူ့အသက်သတ်မှု၏ အလုံးစုံတို့အောက် ပေါ့သော အကြင် အကျိုးသည် ရှိ၏။ ထိုအကျိုးသည် လူဖြစ်သော် အသက်တိုခြင်းကို ဖြစ်စေတတ်၏” ဟု မြတ်စွာဘုရား ဟောအပ်သော သုတ္တန် (ပါဠိ) ရှိသည်သာ မဟုတ်ပါလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ သြော် ရှိပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ ထို့ကြောင့် တစ်စုံတစ်ခုသော အာသေဝနပစ္စည်း၏ အဖြစ်သည် ရှိ၏။

သကဝါဒီ။ ။ တစ်စုံတစ်ခုသော အာသေဝနပစ္စည်း၏ အဖြစ်သည် မရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ သြော် ရှိပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ “ရဟန်းတို့ မပေးအပ်သော သူတစ်ပါး ဥစ္စာကို ခိုးယူမှုကို မှီဝဲအပ်သော် ပွားစေအပ်သော် အကြိမ်များစွာ ပြုအပ်သော် ငရဲ၌ ဖြစ်စေတတ်၏။ တိရစ္ဆာန်အမျိုး၌ ဖြစ်စေတတ်၏။ ပြိတ္တာဘုံ၌ ဖြစ်စေတတ်၏။ မပေးအပ်သော သူတစ်ပါးဥစ္စာကို ခိုးယူမှု၏ အလုံးစုံတို့အောက် ပေါ့သော အကြင် အကျိုးသည် ရှိ၏။ ထိုအကျိုးသည် လူဖြစ်သည်ရှိသော် စည်းစိမ်ပျက်စီးခြင်း ဖြစ်စေတတ်၏။ပ။ ကာမတို့၌ မှားယွင်းစွာ ပြုကျင့်မှု၏ အလုံးစုံတို့အောက် ပေါ့သော အကြင် အကျိုးသည် ရှိ၏။ ထိုအကျိုးသည် လူဖြစ်လတ်သော် ရန်သူများခြင်းကို ဖြစ်စေတတ်၏။ပ။ မုသားပြောဆိုခြင်း၏ အလုံးစုံတို့အောက် ပေါ့သော အကြင် အကျိုးသည် ရှိ၏။ ထိုအကျိုးသည် လူဖြစ်လတ်သော် မဟုတ်မမှန် စွပ်စွဲ ပြောဆိုခံရခြင်းကို ဖြစ်စေတတ်၏။ပ။ ကုန်းတိုက်သော စကား၏ အလုံးစုံတို့အောက် ပေါ့သော အကြင် အကျိုးသည် ရှိ၏။ ထိုအကျိုးသည် လူဖြစ်လတ်သော် မိတ်ဆွေတို့နှင့် ကွဲပြားခြင်းကို ဖြစ်စေတတ်၏။ပ။ ကြမ်းတမ်းသော စကား၏ အလုံးစုံတို့အောက် ပေါ့သော အကြင် အကျိုးသည်ရှိ၏။ ထိုအကျိုးသည် လူဖြစ်လတ်သော် မနှစ်လိုသော အသံကို ဖြစ်စေတတ်၏။ပ။ အကျိုးမဲ့စကားကို ပြောဆိုခြင်း၏ အလုံးစုံတို့အောက် ပေါ့သော အကြင် အကျိုးသည် ရှိ၏။ ထိုအကျိုးသည် လူဖြစ်လတ်သော် မလိုက်နာသော စကားရှိသူ၏ အဖြစ်ကို ဖြစ်စေတတ်၏။ ရဟန်းတို့ သေရည်သေရက် သောက်ခြင်းကို မှီဝဲအပ်သော်။ပ။ သေရည် သေရက် သောက်ခြင်း၏ အလုံးစုံတို့အောက် ပေါ့သော အကြင်အကျိုးသည် ရှိ၏။ ထိုအကျိုးသည် လူဖြစ်လတ်သော် ရူးသွပ်သူ၏ အဖြစ်ကို ဖြစ်စေတတ်၏” ဟု မြတ်စွာဘုရား ဟောအပ်သော သုတ္တန် (ပါဠိ) ရှိသည်သာ မဟုတ်ပါလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ သြော် ရှိပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ ထို့ကြောင့်ပင် တစ်စုံတစ်ခုသော အာသေဝနပစ္စည်း၏ အဖြစ်သည် ရှိ၏။

၉၀၄။ သကဝါဒီ။ ။ တစ်စုံတစ်ခုသော အာသေဝနပစ္စည်း၏ အဖြစ်သည် မရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ သြော် မရှိပါ။

သကဝါဒီ။ ။ “ရဟန်းတို့ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိကို မှီဝဲအပ်သော် ပွားစေအပ်သော် အကြိမ်များစွာ ပြုအပ်သော် ငရဲ၌ ဖြစ်စေတတ်၏၊ တိရစ္ဆာန်အမျိုး၌ ဖြစ်စေတတ်၏၊ ပြိတ္တာဘုံ၌ ဖြစ်စေတတ်၏” ဟု မြတ်စွာဘုရား ဟောအပ်သော သုတ္တန် (ပါဠိ) ရှိသည်သာ မဟုတ်ပါလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ဪ ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ ထို့ကြောင့်ပင် အာသေဝနပစ္စည်း၏ အဖြစ်သည် ရှိ၏။

သကဝါဒီ။ ။ တစ်စုံတစ်ခုသော အာသေဝနပစ္စည်း၏ အဖြစ်သည် မရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ မရှိပါ။

သကဝါဒီ။ ။ “ရဟန်းတို့ မိစ္ဆာသင်္ကပ္ပကို။ပ။ မိစ္ဆာသမာဓိကို မှီဝဲအပ်သော် ပွားစေအပ်သော် အကြိမ် များစွာ ပြုအပ်သော်။ပ။ ပြိတ္တာဘုံ၌ ဖြစ်စေတတ်၏” ဟု မြတ်စွာဘုရား ဟောအပ်သော သုတ္တန် (ပါဠိ) ရှိသည်သာ မဟုတ်ပါလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ရှိပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ ထို့ကြောင့်ပင် တစ်စုံတစ်ခုသော အာသေဝနပစ္စည်း၏ အဖြစ်သည် ရှိ၏။

၉၀၅။ သကဝါဒီ။ ။ တစ်စုံတစ်ခုသော အာသေဝနပစ္စည်း၏ အဖြစ်သည် မရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ “ရဟန်းတို့ သမ္မာဒိဋ္ဌိကို မှီဝဲအပ်သော် ပွားစေအပ်သော် အကြိမ်များစွာ ပြုလုပ်အပ် သော် အမြိုက်နိဗ္ဗာန်သို့ သက်ဝင်သည် ဖြစ်၍ အမြိုက်နိဗ္ဗာန်ဟူသော လဲလျောင်းရာရှိ၏၊ အမြိုက် (နိဗ္ဗာန်) ဟူသော အဆုံးရှိ၏” ဟု မြတ်စွာဘုရား ဟောအပ်သော သုတ္တန် (ပါဠိ) ရှိသည်သာ မဟုတ်ပါ လော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ရှိပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ ထို့ကြောင့်ပင် တစ်စုံတစ်ခုသော အာသေဝနပစ္စည်း၏ အဖြစ်သည် ရှိ၏။

သကဝါဒီ။ ။ တစ်စုံတစ်ခုသော အာသေဝနပစ္စည်း၏ အဖြစ်သည် မရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ မရှိပါ။

သကဝါဒီ။ ။ “ရဟန်းတို့ သမ္မာသင်္ကပ္ပကို မှီဝဲအပ်သော် ပွားစေအပ်သော် အကြိမ်များစွာ ပြုအပ် သော်။ပ။ ရဟန်းတို့ သမ္မာသမာဓိကို မှီဝဲအပ်သော် ပွားစေအပ်သော် အကြိမ်များစွာ ပြုအပ်သော် အမြိုက်နိဗ္ဗာန်သို့ သက်ဝင်သည်ဖြစ်၍ အမြိုက်နိဗ္ဗာန်ဟူသော လဲလျောင်းရာရှိ၏၊ အမြိုက်နိဗ္ဗာန်ဟူသော အဆုံးရှိ၏” ဟု မြတ်စွာဘုရား ဟောအပ်သော သုတ္တန် (ပါဠိ) ရှိသည်သာ မဟုတ်ပါလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ရှိပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ ထို့ကြောင့်ပင် တစ်စုံတစ်ခုသော အာသေဝနပစ္စည်း၏ အဖြစ်သည် ရှိ၏။

အာသေဝနပစ္စယကထာ ပြီး၏။

၁။ တရားအားလုံးတို့သည် မိမိတို့၏ ခဏနှင့် ယှဉ်ကုန်၏၊ မည်သည့်တရားမျှ တစ်ခဏမျှသော်လည်း တည်၍ အာသေဝနပစ္စည်းကို မှီဝဲသည်မည်သည် မရှိ၊ ထို့ကြောင့် အာသေဝနပစ္စည်း တပ်သောတရား တစ်စုံတစ်ခုမျှ မရှိ၊ အာသေဝနပစ္စည်း တပ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့် ဖြစ်ပေါ်လာသော တစ်စုံတစ်ခုသော တရားသည် မရှိဟု အယူ ရှိကြကုန်သော ဥတ္တရာပထဝိုဏ်းဝင် ပရဝါဒီဆရာ အချို့တို့ကို ရည်ရွယ်၍ ဤအာသေဝန ပစ္စယကထာကို ဟောတော်မူသည်။

ကထာဝတ္ထုပါဠိတော်

=== ၂၂ - ဗာစိသတိမဝဂ် ===

(၂၁၇) ၁၀ - ခဏိကကထာ

၉၀၆။ သကဝါဒီ။ ။ တရားအားလုံးတို့သည် စိတ္တက္ခဏတစ်ချက်သာ ရှိပါကုန်သလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ခြင်္သေ့ ရှိပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ မြေကြီးသည် စိတ်၌ တည်ပါသလော။ သမုဒ္ဒရာကြီးသည် စိတ်၌ တည်ပါသလော။ မြင့်မိုရ်တောင်မင်းသည် တည်ပါသလော။ ရေသည် တည်ပါသလော။ မီးသည် တည်ပါသလော။ လေသည် တည်ပါသလော။ မြက် ထင်း တောစိုးသစ်ပင်တို့သည် (စိတ်၌) တည်ပါကုန်သလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ တရားအားလုံးတို့သည် စိတ္တက္ခဏတစ်ချက်သာ ရှိပါကုန်သလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ခြင်္သေ့ ရှိပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ စက္ခယတနသည် စက္ခုဝိညာဏ်နှင့်တကွ ဖြစ်ပါသလော။^၂

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။^၃

သကဝါဒီ။ ။ စက္ခယတနသည် စက္ခုဝိညာဏ်နှင့်တကွ ဖြစ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ခြင်္သေ့ ဖြစ်ပါ၏။^၄

သကဝါဒီ။ ။ “ငါ့ရှင်တို့ အတွင်းအဇ္ဈတ္တ၌ဖြစ်သော မျက်စိသည်လည်း မပျက်စီးသည် ဖြစ်၏။ အပဖြစ်သော အဆင်းတို့သည်လည်း ရှေးရှုထင်ခြင်းသို့ မရောက်ကုန်၊ ထိုမျက်စိနှင့် အဆင်း အားလျော်သော နှလုံးသွင်းမှုသည် မဖြစ်၊ ထိုမျက်စိနှင့် အဆင်းအား လျော်သော ဝိညာဏ်၏ ထင်ရှားဖြစ်ပေါ်ခြင်းသည် မဖြစ်သေး။

ငါ့ရှင်တို့ အတွင်းအဇ္ဈတ္တ၌ဖြစ်သော မျက်စိသည်လည်း မပျက်စီးသည် ဖြစ်၏။ အပဖြစ်သော အဆင်းတို့သည်ကား ရှေးရှုထင်ခြင်းသို့ ရောက်ကုန်၏။ ထိုမျက်စိနှင့် အဆင်းအားလျော်သော နှလုံးသွင်းမှုသည် မဖြစ်၊ ထိုမျက်စိနှင့် အဆင်းအားလျော်သော သိမှု ဝိညာဏ်၏ ထင်ရှားဖြစ်ပေါ်ခြင်းသည် မဖြစ်သေး။

ငါ့ရှင်တို့ အကြင်အခါ အတွင်းအဇ္ဈတ္တ၌ဖြစ်သော မျက်စိသည်လည်း မပျက်စီးသည် ဖြစ်၏။ အပဖြစ်သော အဆင်းတို့သည်ကား ရှေးရှုထင်ခြင်းသို့ ရောက်ကုန်၏။ ထိုမျက်စိနှင့် အဆင်းအားလျော်သော နှလုံးသွင်းမှုသည်လည်း ဖြစ်၏။ ထိုအခါ ဤသို့ ထိုအဆင်းနှင့် မျက်စိ အားလျော်သော သိမှုဝိညာဏ်၏ ထင်ရှားဖြစ်ပေါ်ခြင်းသည် ဖြစ်၏” ဟူ၍ အရှင်သာရိပုတြာ ဟောတော်မူသော သုတ္တန် (ပါဠိ) ရှိသည် သာ မဟုတ်ပါလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ခြင်္သေ့ ရှိပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ ထို့ကြောင့်ပင် “စက္ခယတနသည် စက္ခုဝိညာဏ်နှင့်တကွ ဖြစ်၏” ဟူ၍ မဆိုသင့်။

သကဝါဒီ။ ။ သောတာယတနသည်။ပ။ ယာနာယတနသည်။ပ။ ဇိဝှိယတနသည်။ပ။ ကာယာယတနသည် ကာယဝိညာဏ်နှင့် တကွ ဖြစ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ ကာယာယတနသည် ကာယဝိညာဏ်နှင့် တကွ ဖြစ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ဖြစ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ “ငါ့ရှင်တို့ အတွင်းအဇ္ဈတ္တဖြစ်သော ကိုယ်သည်လည်း မပျက်စီးသည် ဖြစ်၏။ အပ ဖြစ်သော အတွေ့အထိတို့သည်လည်း ရှေးရှုထင်ခြင်းသို့ မရောက်ကုန်။ပ။ ငါ့ရှင်တို့ အတွင်းအဇ္ဈတ္တ ဖြစ်သော ကိုယ်သည်လည်း မပျက်စီးသည် ဖြစ်၏။ အပဖြစ်သော အဆင်းတို့သည်ကား ရှေးရှုထင်ခြင်းသို့ ရောက်ကုန်၏။ ငါ့ရှင်တို့ အကြင်အခါ၌ အတွင်းအဇ္ဈတ္တဖြစ်သော ကိုယ်သည်လည်း မပျက်စီးသည် ဖြစ်၏။ အပဖြစ်သော အတွေ့အထိတို့သည်လည်း ရှေးရှုထင်ခြင်းသို့ ရောက်ကုန်၏။ ထိုကိုယ်နှင့် အတွေ့ အထိ အားလျော်သော နှလုံးသွင်းမှုသည်လည်း ဖြစ်၏။ ထိုအခါ ဤသို့ ထိုကိုယ်နှင့် အတွေ့အထိအား လျော် သော သိမှု ‘ဝိညာဏ်’ ဖြစ်ပေါ်ခြင်းသည် ဖြစ်၏” ဟူ၍ အရှင်သာရိပုတြာ ဟောတော်မူသော သုတ္တန် (ပါဠိ) ရှိသည်သာ မဟုတ်ပါလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ရှိပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ ထို့ကြောင့်ပင် “ကာယာယတနသည် ကာယဝိညာဏ်နှင့်တကွ ဖြစ်၏” ဟု မဆိုသင့်။

၉၀၇။ ပရဝါဒီ။ ။ “တရားအားလုံးတို့သည် စိတ္တက္ခဏတစ်ချက်သာ ရှိကုန်၏” ဟု မဆိုသင့်ပါသ လော။

သကဝါဒီ။ ။ ဪ မဆိုသင့်ပါ။

ပရဝါဒီ။ ။ တရားအားလုံးတို့သည် မြဲကုန်သလော၊ ခိုင်ခန့်ကုန်သလော၊ ခိုင်မြဲကုန်သလော၊ ဖောက်ပြန်ပျက်စီးခြင်းသဘော မရှိကုန်သလော။

သကဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

ပရဝါဒီ။ ။ ထို့ကြောင့်ပင် တရားအားလုံးတို့သည် စိတ္တက္ခဏတစ်ချက်သာ ရှိကုန်၏။^၁

ခဏိကကထာ ပြီး၏။

ဗာဝိသတိမဝဂ် ပြီး၏။

- ၁။ သင်္ခတတရားအားလုံးတို့သည် မမြဲကုန်၊ ထို့ကြောင့် စိတ္တက္ခဏတစ်ချက်မျှသာ ရှိကုန်၏။ အနိစ္စအဖြစ် တူမျှသည် ဖြစ်လျက် တစ်ခုသော တရားက လျင်စွာ ပျက်၍ တစ်ခုသော တရားက ကြာမြင့်မှ ပျက်၏ဟူရာ၌ အဘယ်မည် သော သတ်မှတ်ချက် ရှိပါအံ့နည်းဟု အယူရှိကြကုန်သော ပုဗ္ဗသေလိယ၊ အပရသေလိယဂိုဏ်းဝင် ပရဝါဒီဆရာတို့ ကို ရည်ရွယ်၍ ဤကထာကို ဟောတော်မူသည်။
- ၂။ တရားအားလုံးတို့သည် စိတ္တက္ခဏတစ်ချက်သာ ရှိကြသည် ဖြစ်ကုန်မူ စက္ခုယတန အစရှိသည်တို့သည် စက္ခု ဝိညာဏ် အစရှိသည်တို့နှင့် အတူတကွသာလျှင် ချုပ်ကုန်ရာ၏ဟု စောဒနာခြင်းငှါ ဤပုစ္ဆာကို တက်သည်။
- ၃။ အမိဝမ်းတိုက်၌ တည်သော သတ္တဝါ၏ ဝိညာဏ်ဖြစ်ခြင်းကို ရည်ရွယ်၍ ပရဝါဒီက ပဋိက္ခေပပြုလျက် ဖြေသည်။
- ၄။ ပဝတ္တိအခါကို ရည်ရွယ်၍ မိမိအယူအားလျော်စွာ ဝန်ခံပြန်သည်။
- ၅။ အကြင်ကြောင့် မမြဲကုန်၊ ထို့ကြောင့် စိတ္တက္ခဏတစ်ချက်သာ ရှိကုန်၏ဟု မိမိအယူဖြင့် ပရဝါဒီဆရာသည် အကြောင်းကို ဆို၏။ ထိုဆိုခြင်းသည်ပင် မဆိုအပ်သည်နှင့် တူသည်သာ ဖြစ်၏။

ကထာဝတ္ထုပါဠိတော်

=== ၂၃ - တေဝီသတိမဝဂ် ===

(၂၁၈) ၁ - ဧကောဓိပ္ပါယကထာ°

၉၀၈။ သကဝါဒီ။ ။ တူသော အလိုဆန္ဒဖြင့် မေထုန် အကျင့်ကို မှီဝဲအပ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ဪ မှီဝဲအပ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ တူသော အလိုဆန္ဒဖြင့် သမဏမဟုတ်သူ ဖြစ်ရာသလော၊ ရဟန်း ပဉ္စင်း မဟုတ်သူ ဖြစ်ရာသလော၊ အမြစ်ပြတ်သူ ဖြစ်ရာသလော၊ ပါရာဇိကကျသူ ဖြစ်ရာသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ တူသောအလိုဆန္ဒဖြင့် မေထုန်အကျင့်ကို မှီဝဲအပ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ဪ မှီဝဲအပ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ တူသော အလိုဆန္ဒဖြင့် သတ္တဝါကို သတ်အပ်ပါသလော။ မပေးအပ်သော ဥစ္စာကို ခိုးယူအပ်ပါသလော။ မုသား ပြောဆိုအပ်ပါသလော။ ကုန်းတိုက်စကားကို ပြောဆိုအပ်ပါသလော။ ကြမ်း တမ်းသော စကားကို ပြောဆိုအပ်ပါသလော။ အကျိုးမဲ့သော စကားကို ပြောဆိုအပ်ပါသလော။ အိမ်ခြံ စပ်ကို ဖောက်ဖျက်အပ်ပါသလော။ လုယက်အပ်သော ဥစ္စာကို ဆောင်အပ်ပါသလော။ တစ်အိမ်တည်း၌ လုယက်မှုကို ပြုအပ်ပါသလော။ (လုယက်ရန်) လမ်း၌ ရပ်တည်အပ်ပါသလော။ သူတစ်ပါး မယားကို သွားလာအပ်ပါသလော။ ရွာဖျက်ဆီးမှုကို ပြုအပ်ပါသလော။ နိဂုံး ဖျက်ဆီးမှုကို ပြုအပ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။

ဧကောဓိပ္ပါယကထာ ပြီး၏။

၁။ ရာဂါဓိပ္ပါယမှတစ်ပါး သနားသည်၏အဖြစ်ဟူသော တူညီသော အလိုဖြင့် မေထုန်အကျင့်ကို မှီဝဲထိုက်၏ဟူ၍ လည်းကောင်း၊ သံသရာ ဘဝအဆက်ဆက်၌ အတူတကွ ဖြစ်ရလို၏ဟု နှလုံးသွင်း၍ တောင့်တသည်၏ အစွမ်းဖြင့် တူသော အလိုရှိသော မေထုန်အကျင့်ကို မှီဝဲသင့်၏ဟူ၍ လည်းကောင်း အယူရှိကြကုန်သော အန္တကနှင့် ဝေတုလ္လ ကဂိုဏ်းဝင် ပရဝါဒီ ဆရာတို့ကို ရည်ရွယ်၍ ဤဧကောဓိပ္ပါယ ကထာကို ဟောတော်မူသည်။

ကထာဝတ္ထုပါဠိတော်

=== ၂၃ - တေဝီသတိမဝဂ် ===

(၂၁၉) ၂ - အရဟန္တဝဏ္ဏကထာ^၁

၉၀၉။ သကဝါဒီ။ ။ နတ်တို့သည် ရဟန္တာတို့၏ အသွင်ဖြင့် မေထုန်အကျင့်ကို မှီဝဲကုန်သလော။
ပရဝါဒီ။ ။ ဩော် မှီဝဲပါကုန်၏။

သကဝါဒီ။ ။ နတ်တို့သည် ရဟန္တာတို့၏ အသွင်ဖြင့် သတ္တဝါကို သတ်ပါကုန်သလော။ပ။ မပေးအပ်
သော ပစ္စည်းကို ခိုးယူပါကုန်သလော။ မုသားစကား ပြောဆိုပါကုန်သလော။ ကုန်းတိုက်စကားကို
ပြောဆိုပါကုန်သလော။ ကြမ်းတမ်းသော စကားကို ပြောဆိုပါကုန်သလော။ အကျိုးမဲ့သော စကားကို
ပြောဆိုပါကုန်သလော။ အိမ်ခြံစပ်ကို ဖောက်ဖျက်ပါကုန်သလော။ လုယက်အပ်သော ဥစ္စာကို ဆောင်ပါ
ကုန်သလော။ တစ်အိမ်၌ လုယက်မှုကို ပြုပါကုန်သလော။ လမ်း၌ လုယက်ရန် ရပ်တည်ပါကုန်သလော။
သူတစ်ပါးမယားကို သွားလာပါကုန်သလော။ ရွာဖျက်ဆီးမှုကို ပြုပါကုန်သလော။ နိဂုံးဖျက်ဆီးမှုကို ပြုပါ
ကုန်သလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

အရဟန္တဝဏ္ဏကထာ ပြီး၏။

၁။ ဣရိယာပုထ်နှင့် ပြည့်စုံကုန်သော အသွင်အပြင်နှင့် ပြည့်စုံကုန်သော ရဟန်းယုတ်တို့ကို မြင်ရ၍ နတ်ဘီလူးတို့သည်
ရဟန္တာတို့၏ အသွင်အပြင်ဖြင့် မေထုန်မှီဝဲ၏ဟု အယူရှိကြကုန်သော ဥတ္တရာပထဂိုဏ်းဝင် အချို့တို့ကို ရည်ရွယ်၍
ဤကထာကို ဟောတော်မူသည်။

ကထာဝတ္ထုပြင်တော်

=== ၂၃ - တေဝီသတိမဝဂ် ===

(၂၂၀-၂၂၄) ၃-၇ - ဣဿရိယ ကာမကာရိကာကထာ^၁

၉၁၀။ သကဝါဒီ။ ။ ဘုရားအလောင်းသည် အစိုးရသည်၏ အဖြစ်ဖြင့် အလိုရှိတိုင်း ပြုလုပ်ခြင်း ဟူသော အကြောင်းကြောင့် ပျက်စီးကျရောက်ရာ အပါယ်ဘုံသို့ ရောက်ရပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ယုံရောက်ရပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ ဘုရားအလောင်းသည် အစိုးရသည်၏ အဖြစ်ဖြင့် အလိုရှိတိုင်း ပြုလုပ်ခြင်းဟူသော အကြောင်းကြောင့် ငရဲသို့ ရောက်ရပါသလော၊ သိဗ္ဗိးငရဲသို့ ရောက်ရပါသလော၊ ကာလသုတ်ငရဲသို့ ရောက်ရပါသလော၊ တာပနငရဲသို့ ရောက်ရပါသလော၊ မဟာတာပနငရဲသို့ ရောက်ရပါသလော၊ သံဃာ တကငရဲသို့ ရောက်ရပါသလော၊ ရောဂုဝငရဲသို့ ရောက်ရပါသလော၊ မဟာရောဂုဝငရဲသို့ ရောက်ရပါ သလော၊ အဝီစိငရဲသို့ ရောက်ရပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ ဘုရားအလောင်းသည် အစိုးရသည်၏ အဖြစ်ဖြင့် အလိုရှိတိုင်း ပြုလုပ်ခြင်းဟူသော အကြောင်းကြောင့် ပျက်စီး ကျရောက်ရာ အပါယ်ဘုံသို့ ရောက်ရပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ယုံရောက်ရပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ “ဘုရားအလောင်းသည် အစိုးရသည်၏ အဖြစ်ဖြင့် အလိုရှိတိုင်း ပြုလုပ်ခြင်းဟူသော အကြောင်းကြောင့် ပျက်စီးကျရောက်ရာ အပါယ်ဘုံသို့ ရောက်၏” ဟူသော သုတ္တန် (ပါဠိ) ရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ယုံ မရှိပါ။

သကဝါဒီ။ ။ အရှင်ပရဝါဒီ “ဘုရားအလောင်းသည် အစိုးရသည်၏ အဖြစ်ဖြင့် အလိုရှိတိုင်း ပြုလုပ် ခြင်းဟူသော အကြောင်းကြောင့် ပျက်စီးကျရောက်ရာ အပါယ်ဘုံသို့ ရောက်၏” ဟူသော သုတ္တန် (ပါဠိ) မရှိခဲ့ပါမူ “ဘုရားအလောင်းသည် အစိုးရသည်၏ အဖြစ်ဖြင့် အလိုရှိတိုင်း ပြုလုပ်ခြင်းဟူသော အကြောင်းကြောင့် ပျက်စီးကျရောက်ရာ အပါယ်ဘုံသို့ ရောက်၏” ဟူ၍ မဆိုသင့်။

၉၁၁။ သကဝါဒီ။ ။ ဘုရားအလောင်းသည် အစိုးရသည်၏ အဖြစ်ဖြင့် အလိုရှိတိုင်း ပြုလုပ်ခြင်း ဟူသော အကြောင်းကြောင့် အမိဝမ်းတိုက်၌ ကိန်းအောင်းခြင်းသို့ သက်ရောက်ရပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ယုံ သက်ရောက်ရပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ ဘုရားအလောင်းသည် အစိုးရသည်၏ အဖြစ်ဖြင့် အလိုရှိတိုင်း ပြုလုပ်ခြင်းဟူသော အကြောင်းကြောင့် ငရဲသို့ ကပ်ရောက်ရပါသလော။ တိရစ္ဆာန်မျိုးသို့ ကပ်ရောက်ရပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ ဘုရားအလောင်းသည် အစိုးရသည်၏ အဖြစ်ဖြင့် အလိုရှိတိုင်း ပြုလုပ်ခြင်းဟူသော အကြောင်းကြောင့် အမိဝမ်းတိုက်၌ ကိန်းအောင်းခြင်းသို့ သက်ရောက်ရပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ယုံ သက်ရောက်ရပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ ဘုရားအလောင်းသည် တန်ခိုးရှိသူ ဖြစ်ပါသလော။^၂

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။^၃

သကဝါဒီ။ ။ ဘုရားအလောင်းသည် တန်ခိုးရှိသူ ဖြစ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ဖြစ်ပါ၏။^၇

သကဝါဒီ။ ။ ဘုရားအလောင်းသည် ဆန္ဒိဒ္ဓိပါဒ်ကို ပွားစေအပ်ပါသလော။ပ။ ဝီရိယိဒ္ဓိပါဒ်ကို။ပ။ စိတ္တိဒ္ဓိပါဒ်ကို။ပ။ ဝိမံသိဒ္ဓိပါဒ်ကို ပွားစေအပ်ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ ဘုရားအလောင်းသည် အစိုးရသည်၏ အဖြစ်ဖြင့် အလိုရှိတိုင်း ပြုလုပ်ခြင်းဟူသော အကြောင်းကြောင့် အမိဝမ်းတိုက်၌ ကိန်းအောင်းခြင်းသို့ သက်ရောက်ရပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ သက်ရောက်ရပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ “ဘုရားအလောင်းသည် အစိုးရသည်၏အဖြစ်ဖြင့် အလိုရှိတိုင်း ပြုလုပ်ခြင်းဟူသော အကြောင်းကြောင့် အမိဝမ်းတိုက်၌ ကိန်းအောင်းခြင်းသို့ သက်ရောက်၏” ဟူသော သုတ္တန် (ပါဠိ) ရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ မရှိပါ။

သကဝါဒီ။ ။ အရှင်ပရဝါဒီ “ဘုရားအလောင်းသည် အစိုးရသည်၏ အဖြစ်ဖြင့် အလိုရှိတိုင်း ပြုလုပ်ခြင်း ဟူသော အကြောင်းကြောင့် အမိဝမ်းတိုက်၌ ကိန်းအောင်းခြင်းသို့ သက်ရောက်၏” ဟူသော သုတ္တန် (ပါဠိ) မရှိခဲ့ပါမူ “ဘုရားအလောင်းသည် အစိုးရသည်၏ အဖြစ်ဖြင့် အလိုရှိတိုင်း ပြုလုပ်ခြင်းဟူသော အကြောင်းကြောင့် အမိဝမ်းတိုက်၌ ကိန်းအောင်းခြင်းသို့ သက်ရောက်၏” ဟူ၍ မဆိုသင့်။

၉၁။ သကဝါဒီ။ ။ ဘုရားအလောင်းသည် အစိုးရသည်၏ အဖြစ်ဖြင့် အလိုရှိတိုင်း ပြုလုပ်ခြင်း ဟူသော အကြောင်းကြောင့် ဒုက္ကရစရိယ အကျင့်ကို ပြုကျင့်ခဲ့ရပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ပြုကျင့်ခဲ့ရပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ ဘုရားအလောင်းသည် အစိုးရသည်၏ အဖြစ်ဖြင့် အလိုရှိတိုင်း ပြုလုပ်ခြင်းဟူသော အကြောင်းကြောင့် “လောကသည် မြဲ၏” ဟူ၍ စွဲယူခဲ့ပါသလော။ “လောကသည် မမြဲ” ဟူ၍။ပ။ “လောကသည် အဆုံးရှိ၏” ဟူ၍။ပ။ “လောကသည် အဆုံးမရှိ” ဟူ၍။ပ။ “ထိုအသက်သည်ပင် ထိုကိုယ်” ဟူ၍။ပ။ “အသက်တခြား ကိုယ်တခြား” ဟူ၍။ပ။ “သတ္တဝါသည် သေပြီးနောက်၌ ဖြစ်၏” ဟူ၍။ပ။ “သတ္တဝါသည် သေပြီးနောက်၌ မဖြစ်” ဟူ၍။ပ။ “သတ္တဝါသည် သေပြီးနောက်၌ ဖြစ်လည်း ဖြစ် မဖြစ်လည်း မဖြစ်” ဟူ၍။ပ။ “သတ္တဝါသည် သေပြီးနောက်၌ ဖြစ်သည်လည်း မဟုတ် မဖြစ်သည်လည်း မဟုတ်” ဟူ၍ စွဲယူခဲ့ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။^၈

သကဝါဒီ။ ။ ဘုရားအလောင်းသည် အစိုးရသည်၏ အဖြစ်ဖြင့် အလိုရှိတိုင်း ပြုလုပ်ခြင်းဟူသော အကြောင်းကြောင့် ဒုက္ကရစရိယ အကျင့်ကို ပြုကျင့်ခဲ့ရပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ပြုကျင့်ခဲ့ရပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ “ဘုရားအလောင်းသည် အစိုးရသည်၏ အဖြစ်ဖြင့် အလိုရှိတိုင်း ပြုလုပ်ခြင်းဟူသော အကြောင်းကြောင့် ဒုက္ကရစရိယ အကျင့်ကို ပြုကျင့်ခဲ့ရ၏” ဟူသော သုတ္တန် (ပါဠိ) ရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ မရှိပါ။

သကဝါဒီ။ ။ အရှင်ပရဝါဒီ “ဘုရားအလောင်းသည် အစိုးရသည်၏ အဖြစ်ဖြင့် အလိုရှိတိုင်း ပြုလုပ်ခြင်းဟူသော အကြောင်းကြောင့် ဒုက္ကရစရိယ အကျင့်ကို ပြုကျင့်ခဲ့ရ၏” ဟူသော သုတ္တန် (ပါဠိ) မရှိခဲ့ပါ

မူ “ဘုရားအလောင်းသည် အစိုးရသည်၏ အဖြစ်ဖြင့် အလိုရှိတိုင်း ပြုလုပ်ခြင်းဟူသော အကြောင်းကြောင့် ဒုက္ကရစရိယ အကျင့်ကို ပြုကျင့်ခဲ့ရ၏” ဟူ၍ မဆိုသင့်။

၉၁၃။ သကဝါဒီ။ ။ ဘုရားအလောင်းသည် အစိုးရသည်၏ အဖြစ်ဖြင့် အလိုရှိတိုင်း ပြုလုပ်ခြင်းဟူသော အကြောင်းကြောင့် သူတစ်ပါးအား ပူပန်စေတတ်သော အကျင့်ကို ပြုကျင့်ခဲ့ပါသလော၊ အခြားသော ပုဂ္ဂိုလ်ကို ဆရာဟူ၍ ညွှန်ပြခဲ့ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ ဘုရားအလောင်းသည် အစိုးရသည်၏ အဖြစ်ဖြင့် အလိုရှိတိုင်း ပြုလုပ်ခြင်းဟူသော အကြောင်းကြောင့် “လောကသည် မြဲ၏” ဟူ၍ စွဲယူခဲ့ပါသလော။ပ။ “သတ္တဝါသည် သေသည်မှနောက်၌ ဖြစ်သည်လည်း မဟုတ် မဖြစ်သည်လည်း မဟုတ်” ဟူ၍ စွဲယူခဲ့ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

၉၁၄။ သကဝါဒီ။ ။ ဘုရားအလောင်းသည် အစိုးရသည်၏ အဖြစ်ဖြင့် အလိုရှိတိုင်း ပြုလုပ်ခြင်းဟူသော အကြောင်းကြောင့် အခြားသော ပုဂ္ဂိုလ်ကို ဆရာဟူ၍ ညွှန်ပြခဲ့ပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ညွှန်ပြခဲ့ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ “ဘုရားအလောင်းသည် အစိုးရသည်၏ အဖြစ်ဖြင့် အလိုရှိတိုင်း ပြုလုပ်ခြင်း ဟူသော အကြောင်းကြောင့် အခြားသော ပုဂ္ဂိုလ်ကို ဆရာဟူ၍ ညွှန်ပြခဲ့၏” ဟူသော သုတ္တန် (ပါဠိ) ရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ မရှိပါ။

သကဝါဒီ။ ။ အရှင်ပရဝါဒီ “ဘုရားအလောင်းသည် အစိုးရသည်၏ အဖြစ်ဖြင့် အလိုရှိတိုင်း ပြုလုပ်ခြင်းဟူသော အကြောင်းကြောင့် အခြားသော ပုဂ္ဂိုလ်ကို ဆရာဟူ၍ ညွှန်ပြခဲ့၏” ဟူသော သုတ္တန် (ပါဠိ) မရှိခဲ့ပါလျှင် “ဘုရားအလောင်းသည် အစိုးရသည်၏ အဖြစ်ဖြင့် အလိုရှိတိုင်း ပြုလုပ်ခြင်းဟူသော အကြောင်းကြောင့် အခြားသော ပုဂ္ဂိုလ်ကို ဆရာဟူ၍ ညွှန်ပြခဲ့ရ၏” ဟူ၍ မဆိုသင့်။

ဣဿရိယကာမကာရိကာကထာ ပြီး၏။

၁။ ဆဒ္ဒန္တဇာတ်စသည်တို့ကို ရည်ရွယ်၍ ဘုရားလောင်းသည် မိမိစိတ်ကို အစိုးရသည်၏ အဖြစ်ဖြင့် အလိုရှိတိုင်း ပြုလုပ်ခြင်းဟူသော အကြောင်းကြောင့် ပျက်စီးကျရောက်ရာ ဖြစ်သော ငရဲသို့ ကျရောက်ရ၏။ အမိဝမ်းတိုက်သို့ သက်ရ၏။ ဒုက္ကရစရိယအကျင့်မျိုးကို ကျင့်ရ၏။ သူတစ်ပါးအား ပူပန်စေခြင်းကို ပြုခဲ့ရ၏။ တစ်ပါးသောသူကို ဆရာဟု ညွှန်းခဲ့ရ၏ဟု အယူရှိကြကုန်သော အန္တကဂိုဏ်းဝင် ပရဝါဒီဆရာတို့ကို ရည်ရွယ်၍ ဤကထာကို ဟောတော်မူသည်။

၂။ ဘုရားအလောင်းသည် အစိုးရသည်၏ အဖြစ်ဖြင့် အလိုရှိတိုင်း ပြုလုပ်ခြင်းဟူသော အကြောင်းကြောင့် အပါယ်စသည်သို့ ကျရောက်ခဲ့မှု တန်ခိုးဖြင့်သာ ကျရာ၏။ ကံ၏အစွမ်းဖြင့် မကျရာဟု စောဒနာလိုသောကြောင့် ဤပုစ္ဆာကို တက်သည်။

၃။ ဘာဝနာမယတန်ခိုးကို ရည်ရွယ်၍ ပရဝါဒီက ပဋိက္ခေပပြုလျက် ဖြေသည်။

၄။ ပုညိဒ္ဓိကို ရည်ရွယ်၍ ဝန်ခံပြန်သည်။

၅။ ဘုရားအလောင်းသည် ထိုအစိုးရသည်၏ အဖြစ်ဖြင့် အလိုရှိတိုင်း ပြုလုပ်ခြင်းဟူသော အကြောင်းကြောင့် ဒုက္ကရစရိယအကျင့်ကို ကျင့်ခဲ့ပါမူ သဿတဒိဋ္ဌိစသော အယူတို့ကိုလည်း ယူရာ၏ဟု စောဒနာလို၍ ဤပုစ္ဆာကို တက်သည်။

ကထာဝတ္ထုပြင်တော်

=== ၂၃ - တေဝိသတိမဝဂ် ===

(၂၂၅) ၈ - ပတိရူပကထာ°

၉၁၅။ သကဝါဒီ။ ။ ရာဂမဟုတ်သော ရာဂအတုသည် ရှိပါသလော၊
ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ဪ ရှိပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ ဖဿ မဟုတ်သော ဖဿအတုသည် ရှိပါသလော။ ဝေဒနာ မဟုတ်သော ဝေဒနာ
အတုသည် ရှိပါသလော။ သညာ မဟုတ်သော သညာအတုသည် ရှိပါသလော။ စေတနာ မဟုတ်သော
စေတနာအတုသည် ရှိပါသလော။ စိတ် မဟုတ်သော စိတ်အတုသည် ရှိပါသလော။ သဒ္ဓါ မဟုတ်သော
သဒ္ဓါ အတုသည် ရှိပါသလော။ ဝီရိယ မဟုတ်သော ဝီရိယအတုသည် ရှိပါသလော။ သတိ မဟုတ်သော
သတိ အတုသည် ရှိပါသလော။ သမာဓိ မဟုတ်သော သမာဓိအတုသည် ရှိပါသလော။ ပညာ မဟုတ်
သော ပညာ အတုသည် ရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

၉၁၆။ သကဝါဒီ။ ။ ဒေါသ မဟုတ်သော ဒေါသအတုသည် ရှိပါသလော၊ မောဟ မဟုတ်သော
မောဟအတုသည် ရှိပါသလော၊ ကိလေသာ မဟုတ်သော ကိလေသာအတုသည် ရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ဪ ရှိပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ ဖဿ မဟုတ်သော ဖဿအတုသည် ရှိပါသလော။ပ။ ပညာ မဟုတ်သော ပညာ
အတုသည် ရှိပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

ပတိရူပကထာ ပြီး၏။

၁။ မေတ္တာ ကရုဏာ မုဒိတာ စသည်တို့ကို ရည်ရွယ်၍ ရာဂ မဟုတ်ဘဲလျက် ရာဂနှင့် အလားတူသော တရား
ရှိ၏ဟူ၍ လည်းကောင်း၊ ဣဿာ မစ္ဆရိယ ကုက္ကစ္စတို့ကို ရည်ရွယ်၍ ဒေါသ မဟုတ်ဘဲလျက် ဒေါသနှင့်တူသော
တရားရှိ၏ဟူ၍ လည်းကောင်း၊ ဟသိတုပ္ပါဒ်ကို ရည်ရွယ်၍ မောဟ မဟုတ်ဘဲလျက် မောဟနှင့်တူသော တရားရှိ၏
ဟူ၍ လည်းကောင်း၊ အလန္တရဟန်းတို့ကို နှိပ်ခြင်း၊ သီလဝန္တရဟန်းတို့ကို ချီးမြှောက်ခြင်း၊ မကောင်းမှုကို ကဲ့ရဲ့ခြင်း၊
ကောင်းမှုကို ချီးမွမ်းခြင်းကို လည်းကောင်း၊ ပိလိန္ဒဝစ္ဆထေရ်၏ ဝသလဝါဒကို လည်းကောင်း၊ မြတ်စွာဘုရား၏
ခေဠာသကဝါဒနှင့် မောယပုရိသဝါဒကို လည်းကောင်း ရည်ရွယ်၍ ကိလေသာ မဟုတ်ဘဲလျက် ကိလေသာနှင့်
အလားတူသော တရားရှိ၏ဟူ၍ အယူရှိကြကုန်သော အန္တကဝိသုဒ္ဓိ ပရဝါဒီဆရာတို့ကို ရည်ရွယ်၍ ဤကထာကို
ဟောတော်မူသည်။

ကထာဝတ္ထုပါဠိတော်

=== ၂၃ - တေဝိသတိမဝဂ် ===

(၂၂၆) ၉ - အပရိနိပ္ပန္နကထာ

၉၁၇။ သကဝါဒီ။ ။ ရုပ်သည် (ကံစသော အကြောင်းလေးပါးဖြင့်) မပြီးပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ ရုပ်သည် အနိစ္စ မဟုတ်သော တရားလော၊ သင်္ခတ မဟုတ်သော တရားလော၊ အကြောင်းကို စွဲ၍ မဖြစ်သော တရားလော၊ ကုန်ခန်းခြင်း သဘောမရှိသော တရားလော၊ ပျက်စီးခြင်း သဘောမရှိသော တရားလော၊ ကင်းပြတ်ခြင်း သဘောမရှိသော တရားလော၊ ချုပ်ငြိမ်းခြင်း သဘော မရှိသော တရားလော၊ ဖောက်ပြန်ခြင်း သဘောမရှိသော တရားလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ ရုပ်သည် မမြဲသည်၊ ပြုပြင်အပ်သည်၊ အကြောင်းကို စွဲ၍ ဖြစ်သည်၊ ကုန်ခန်းခြင်း သဘောရှိသည်၊ ပျက်စီးခြင်း သဘောရှိသည်၊ ကင်းပြတ်ခြင်း သဘောရှိသည်၊ ချုပ်ခြင်း သဘောရှိသည်၊ ဖောက်ပြန်ပျက်စီးခြင်း သဘောရှိသည် မဟုတ်ပါလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ အရှင်ပရဝါဒီ ရုပ်သည် မမြဲသည်၊ ပြုပြင်အပ်သည်။ပ။ ဖောက်ပြန်ပျက်စီးခြင်း သဘော ရှိသည် ဖြစ်ခဲ့မှု “ရုပ်သည် (ကံစသော အကြောင်းလေးပါးဖြင့်) မပြီး” ဟူ၍ မဆိုသင့်။

သကဝါဒီ။ ။ ဒုက္ခသည်သာ (ကံစသော အကြောင်းလေးပါးဖြင့်) ပြီးပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ အကြင်တရားသည် မမြဲ၊ ထိုတရားသည် ဆင်းရဲ၏” ဟု မြတ်စွာဘုရားသည် ရုပ်ကို မမြဲဟူ၍ ဟောအပ်သည် မဟုတ်ပါလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ အရှင်ပရဝါဒီ ‘အကြင်တရားသည် မမြဲ၊ ထိုတရားသည် ဆင်းရဲ၏’ ဟု မြတ်စွာဘုရား သည် ရုပ်ကို မမြဲဟူ၍ ဟောအပ်ခဲ့ပါမူ “ဒုက္ခသည်သာလျှင် (ကံစသော အကြောင်းလေးပါးဖြင့်) ပြီး၏” ဟူ၍ မဆိုသင့်။ပ။

၉၁၈။ သကဝါဒီ။ ။ ဝေဒနာသည်။ပ။ သညာသည်။ သင်္ခါရတို့သည်။ ဝိညာဏ်သည်။ စက္ခု ယတန သည်။ပ။ ဓမ္မာယတနသည်။ စက္ခုဓာတ်သည်။ပ။ ဓမ္မဓာတ်သည်။ စက္ခုမြေ့သည်။ပ။ အညာတာဝိမြေ့ သည် (ကံစသော အကြောင်းလေးပါးဖြင့်) မပြီးသည် မဟုတ်ပါလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ မှန်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ အညာတာဝိမြေ့သည် အနိစ္စ မဟုတ်သော တရားလော။ပ။ ဖောက်ပြန်ပျက်စီးခြင်း သဘောမရှိသော တရားလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဤသို့ကား မဆိုသင့်ပါ။ပ။

သကဝါဒီ။ ။ အညာတာဝိမြေ့သည် မမြဲသည် ပြုပြင်အပ်သည်။ပ။ ဖောက်ပြန်ပျက်စီးခြင်း သဘော ရှိသည် မဟုတ်ပါလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ဪ ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ အရှင်ပရဝါဒီ အညာတာဝိန္ဒေသည် မမြဲသည်၊ ပြုပြင်အပ်သည်၊ အကြောင်းကို စွဲ၍ ဖြစ်သည်၊ ကုန်ခန်းခြင်း သဘောရှိသည်၊ ပျက်စီးခြင်းသဘောရှိသည်၊ ကင်းပြတ်ခြင်း သဘောရှိသည်၊ ချုပ်ငြိမ်းခြင်း သဘောရှိသည်၊ ဖောက်ပြန်ပျက်စီးခြင်း သဘောရှိသည် ဖြစ်ခဲ့မှု “အညာတာဝိန္ဒေသည် (ကံစသော အကြောင်းလေးပါးဖြင့်) မပြီး” ဟူ၍ မဆိုသင့်။

သကဝါဒီ။ ။ ဒုက္ခသည်သာ (ကံစသော အကြောင်းလေးပါးဖြင့်) ပြီးပါသလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ဪ ပြီးပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ ‘အကြင်တရားသည် မမြဲ၊ ထိုတရားသည် ဆင်းရဲ၏’ ဟု မြတ်စွာဘုရားသည် အညာတာဝိန္ဒေကို မမြဲဟူ၍ ဟောအပ်သည် မဟုတ်ပါလော။

ပရဝါဒီ။ ။ ဪ ဪ ဟုတ်ပါ၏။

သကဝါဒီ။ ။ အရှင်ပရဝါဒီ ‘အကြင်တရားသည် မမြဲ၊ ထိုတရားသည် ဆင်းရဲ၏’ ဟု မြတ်စွာဘုရားသည် အညာတာဝိန္ဒေကို မမြဲဟူ၍ ဟောအပ်ခဲ့ပါမူ “ဒုက္ခသည်သာ (ကံစသော အကြောင်းလေးပါးဖြင့်) ပြီး၏” ဟူ၍ မဆိုသင့်။

၁။ “ဒုက္ခမေဝ ဟိ သမ္မောတိ၊ ဒုက္ခံ တိဋ္ဌတိ ဝေတိ စ။
နာညတြ ဒုက္ခာ သမ္မောတိ၊ နာညံ ဒုက္ခံ နိရုဇ္ဈတိ။” ဟူသော စကားတော်ကို အမှီပြု၍ ဒုက္ခသစ္စာသည်သာလျှင် အကြောင်းတို့ဖြင့် ပြီးသည် မည်၏၊ ကြွင်းသော ခန္ဓာ အာယတနဓာတ် ကြွေတရားတို့သည် အကြောင်းတို့ကြောင့် ပြီးသည် မမည်ကုန်ဟု အယူရှိကြကုန်သော ဥတ္တရာပထဂိုဏ်းဝင် အချို့နှင့် ဟေတုဝါဒရှိသူ ပရဝါဒီဆရာတို့ကို ရည်ရွယ်၍ ဤကထာကို ဟောတော်မူသည်။

အပရိနိပ္ပန္နကထာ ပြီး၏။

တေဝိသတိမဝဂ် ပြီး၏။

ပဇ္ဇတ္တိသဘာဏဝါရ ပြီး၏။

ကထာဝတ္ထုပါဠိတော် မြန်မာပြန် ပြီးပြီ။
